

AA0005383922

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

ORATORES

ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

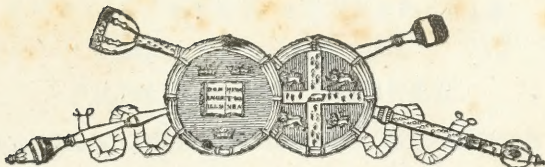
OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS QUARTUS

ISÆUS DINARCHUS ETC.

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

PA

3479

A1

1828

v. 4

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

A D V E R S A R I A

AD ISÆUM.

[AD PAG. ET VERS. EDIT. STEPH.]

[261] Legi Oct. Nov. Dec. 1823. Relegere et annotare institui, Feb. 9, 1824. De Isæo Jones p. iv—vi.

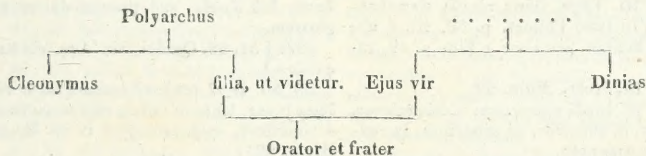
P. 9, 24. ed. nostr. fragm. In ἀγνω-
 δέντα latet nomen; an ΑΓΛΑΟΘΕΝΗ? De-
 inde manifesto leg. ἀλλ' ὄντα γε ἀδελφι-
 δούν —.

15, pen. fragm. Lege, εἰσφορὰς λογίζη
 πόσας; Τόσας [καὶ τόσας. qu.] Κατὰ πόσον
 ἀργύριον εἰσεννηγμένας; Κατὰ τόσον καὶ τόσον;
 Κατὰ ποῖα ψήφισματα; Ταυτί. (Hæc Bek-
 kerus p. 168.)

23, 24. fragm. Lege, οὐκ ἂν διά γε —.

De Cleonymi hered.

[263] Loquuntur Cleonymi ἀδελφοῖ.

Posidippus, 36, 33. 40. (39, 20. ed. nostr.) Diocles, 36, 35. (39, 20. ed. nostr.) Cephisander, 36, pen. (40, 10. ed. nostr.) Pherenicus, 40, pen. (43, 20. ed. nostr.) Ej. fratres, (43, 20. ed. nostr.) Simon, (41, 1. ed. nostr.) Non videtur fuisse e numero adversariorum.

35, 18. Lege, τοῦ πατρὸς τοῦ κλ. ut p. 42, 10. ed. nostr.

36, 16. Cavit, ne inimicissimus sibi inferias ferret. Conf. Thucyd. III. 58. Isæum Menecl. prope fin.

36, 19. τῶν πολιτῶν. Inepte; nil prod-
 est p. 40, pen. ed. nostr. Lege τῶν παρ-
 ὄντων. Verbum proprium, ut Menecl. p.
 48, 7. ed. nostr. Arist. Nub. 1151, 2.
 (= οἱ παραγενόμενοι, Menecl. p. 52, 3. ed.
 nostr.) Etiam in fine or. d. h. Philocte-
 monis hæreo in πολιτῶν 62, 42. etsi illic
 multo tolerabilius.

36, 20. οὐδὲν πονηρὸν [ἐγκαλεῖ]. Vide

Aristoph. Pac. 362. (Hic, non post πατέρι,
 om. ms. vocem ἐγκαλεῖ, teste Maio.)

36, 25. Malim, οὐ περιεῖδεν.

36, 42. Ἀρχωνίδην. ἀρχοντα Jonesius.

Imo delenda glossa, ἀρχοντῶν ἄ.

37, 5. Malim, ἔχ. οὗτοι πολμῶσι.

[265] 37, 14. Si in Demosth. versarer,
 dicerem aliquid excidisse, et sensum sup-
 splendendum, ἢν [ἐτέρω τινὶ, οὐχ ἡμῖν,] ὀργιζό-
 μενος ἐποίησατο. Sed argumentum conti-
 nuat ad v. 22. quare nil sollicito. Tenta-
 bam, ἢ ὅτε ὀργιζ.

37, 25. An pro Αἰ leg. ΔΗ, scilicet
 (ironice).

37, 32. [ταύτης] τῆς δαρεῆς.

41, 1. ed. nostr. Panormus, Atticæ
 scil. Ptolem. III. p. 210. ed. Basil. [Pau-
 sanias V. p. 391. alienus.] Memoratur
 in Maitt. Marm. Ox. No. 155. lin. 28.

41, 4. ed. nostr. minatus est ὅτι δηλώσει

ποτ' ἂν — Ita mss. Bekkerus et Maius δηλώσει, quum melius esset δηλώσει. (Vide Matthiæ Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολύαρχος, p. 35, 18.

43, 6. ed. nostr. [οἷτοι γὰρ — διεκώλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος εὖ φρονῶν lib. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτε λήψομαι.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὃ πάγως ἰμάς. Deinde lego, ἔσω γὰρ ἂν [μᾶλλον] ἀποφάνωσι — vel ad hunc sensum.

Vulgata nata e seqq. v. 9. An, { ἐως }
{ ἐν ὄσω }
γὰρ ἂν περιῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διεμαρτύρησε filium (πατρὸν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 18. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 28. ed. nostr. et sic infra in hac or. οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῶ. Αἱ οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἱκετεύει αὐτῶν. An, οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ κήδεται αὐτοῦ!

46, 51. Lege, ὅτι γὰρ ἂν ἐ. πεισθῆ, vel ὅτι γὰρ ἐ. πεισθεῖν.

46, ult. Ἡλείω. An Ηλιεῖ (qu. Οἰλεῖ, Οἰνεῖ, Ηλιεῖ) τῷ Σφραγίστῳ. Nomen Eleus non per se damnandum. Noti sunt Athenæus, Thessalus, Bæotus, (Lacedæmonius?) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδίδωσιν αὐτῷ μετασχῶν — Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meæ minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphanæ." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivos cumulos: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δύναι τὸν υἱὸν εἰσποιήσασθαι. (In Isæo Philoct. p. 58, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro εἶπος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ἐγίν. 59.

47, 18. ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων. Glossa, ut suspicior, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγένετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. εὖ νόων forsalm del.

[271] 48, 9. Malim, ὡς οἶκ εὖ φρονῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 54, 2. Cleonym. 37, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, non reprehenderunt, quippe quem sapere

constaret. Semper opinor Isæus εὖ φρονῶν, nunquam φρ. sine εὖ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ἢνπερ εἰκὸς ἐστὶ.

49, 16. An, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλον. Deinde, καταγρηῆσαι — ἐμοῦ ἐποιήσατ' ἂν. Vide Mærim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγρηῆσαν. Male Orell. p. 228.

Ceterum ἀνδρώπους recte del. Bekk. (ἂν natum ex ἂν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, δεξάτω ὅπου χωρίον.

50, 31. 51, 9. ὄρφανῶν. Niciæ scil. heredem, p. 47, 2. Lysiae orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδῶν.

51, 3. Lege, κατὰχῆμιον. Vide ad Mærim p. 221.

51, 20. Satis proclive, ὡς γε δὴ ὄμεθα, sed hæc otiosa post ἴνα δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ὡσπερ δεῖν ὄμεθα, sed prastat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Κεφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῷ δήμῳ] var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγυμασιάζεχον ἐν τῷ δήμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, π. ἔξουσιαν παρασχὼν ἂν. παρασχόμεαι certe barbarum, solœcum, ineptum. Saltem dedissent, παρασχόησιν. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ὡς ἂν τις ποιηθεῖν³

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, κατὰ Νικιδήμου ψευδομαρτυρίαν.

Arg. καὶ αὐτοῦ. [Imo θείου αὐτοῦ Bekker.] Male. An, δὲ αὐτῶ — φίλην, ὁ ἔνδ.

38, 7. [ἦκει] φάσκουσα. qu. an del. ἦκει.

38, 8. [ὅς τετ. π. ἢ κ' ἐτι] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicior ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀνασχιντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτην. Vide p. 42, 5. Matthiæ Gr. §. 403.

(b) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐ-

τὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει. Hagn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγρητὴ γυνὴ dicitur p. 45, 40.

44. ἐγγ. sine γυνὴ p. 40, 23. 42, 26. ἐταίρα γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικὸς, an leg. ἐγγρητῆς γυναικὸς ἢ — θεῖα εἴη.

38, 30. Lege, ὧς μὲν οἷν ἐδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ἐμῶν τοῖς περὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὴν δίκην — et πρώτων μὲν περὶ τούτου πυθέσθαι, p. 39, 2. Nisi mavis πρώτων μὲν τούτου

π. ut Menecl. p. 49, 19. ed. nostr. παρ' Reisk. ut p. 46, 4. Dicæog. p. 50, 35.

[281] 33, 34. [ὁ μεμαρτυρηκῶς] Dele, nisi legis ὡς μεμαρτύρηκε. (Possis ὁ vel ὄ, ut p. 38, 37.) ὡς φησι p. 39, 40. Per se bonum ὁ μεμαρτυρηκῶς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὴν, vel τὴν γυναῖκα.

39, 19. γυναῖκι ambiguum, ἡχοῖσι an mulieri. Melius esset θυγατρὶ. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, illegitimate, base-born.

39, 27. Quid οὐδ', ne—quidem? Malim, τῶν γε μεμαρτυρηκότων εὐδενί, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτοις, verte ab his. sed quæiam hi? Dele vocem.

41, 8. ὁ δείνα — Clitaretæ

γυνή
Endius ὁ δῖόνων

ὁ δείνα
Pyrrhus — ἡ δείνα — Nicodemus
Phila — Xenocles.

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum πατὴρς e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [Φίλην ἰνομάζουσιν. πότερον ὡς ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν ᾔδει —.

[285] 41, 24. ἔνεκα τοῦ νόμου optime se habet. quantum ad legem atinet. as far as the law is any security. Vide ipsum Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsân luxata.

41, ult. δοθησομένων [ταῖς παλλακαῖς]

42, 2. πενήρς Dem. de F. lege. §. 292.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ' αὐτὸν — Vide p. 42, 38, 45, 3.

42, 37. τῷ βουλομένῳ. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἤξιον ὡς προσήκον. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (εἰσποιήτης ἂν) τριτ. Sed minore molimine; ἤξιον, μὴ προσ. ὡς forsân natum e var.

lect. ἤξισσε, ἤξιον.

43, 13. Ante οὔσαν, ὡς inserit Reisk. An, ὡς ἂν οὔσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὔν ἂν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελέγχει sine ἂν. sed melius esset ἐξελέγξει.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς — (and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.) NB. ἐπεισηπέτετο, non — φαστο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκείνῳ γε sine καί. Deinde, quid hoc argumenti? "Fatentur jure possedisse Endium; nam non Endiū,

40, 8. Lege, ἐξῆ et πιστεύετε.

40, 15. σταδίους εἰθὺς 300. Annon, ἐγγύς? [283] 40, 18. [τὸν] Ἐρχιά — Αἰθαλιόν, οἷς οὐδ' ἂν περι ἵταυὸν πιστεύσειν ἀλλ' οὐδέεις. μετὰ — Vel forsân ut locus sit non luxatus, sed mutilus: φασὶν οὔτοι. [ἀλλ' οὐκ ἂν διεπράξαντο] τιαῦτα μετὰ τούτων, οἷς — Ceterum de pleonasmō, ἀλλ' οὐδέεις, vide Append. ad Porsoni Aristoph. p. 122. et ibi marg.

40, 28. Lege, οὔτοι.

40, 35. Malim, λέγειν ἢ πράττειν. Vulg. nasci potuit e vicinis.

40, 38. ἐξείν. Vide p. 41, 38.

41, 3. ἐν. Vide p. 41, 7. 20. 45, 7.

41, 7. Malim, ἐπεγράφατο, ut p. 41, 13. Contra Reisk.

41, 15. καταστήσειν [εἶναι] Sed vide p. 41, 4. 45, 22. et Reisk.

sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπεβάντες non est, vivo Endio quiescentes, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius. Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenue immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογούσιν γενέσθαι ὁ μὲν γὰρ Πύρρος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὴν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποιήτης. Sed in hac oratione nitor non nimis quærendus.

[289] 44, 5. Lege, ὅσοι μὲν ἂν καταλ.

44, 7. ὅσοι δὲ δ. αὐτοῖς εἰσποιῶνται — vel forsân αὐτοῖς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινές, ut passim ἔστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus, ne, quum a quovis factu esset ἡ λῆξις, liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem. Angl. to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right. Nempe, quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessioni intendere, ἀμφισβητεῖν, nisi τῷ παρακαταβάλλειν. Vide Dem. Macar. §. 18. Omnino vide Nicostr. Philoctet. p. 56, 24. ἀμφισβητεῖν, Hagn. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87, 18.

44, 16. εἰς τὸν ἀρχ. Vide p. 45, 43.

44, 36. Lege, vel εἴ τις τῶν αὐτοῦ ἐ. vel εἴ τις ἂν γνώσις τῶν αὐτοῦ ἐ.

45, 17. An, οὔτ' ἔστι, μὴ γενομένων γε —

sed, quum omne argumentum supponat, γυναικίαν esse, filiam, malim tantum, οὐτ' ἔστιν, ἔγγυτ.

45, 20. An sensus? "Atqui dicent, si supervivisset Pyrrhus, aliquem alium ex afflinibus ea lege adoptasset ut simul is duceret filiam; nam si totam hereditatem Endio destinasset, filiam ei simul dedisset." Sed vide an leg. ἀλλὰ, νὴ Δία, ὄντιν-

εἶν { ^{ἐποίησατο} ^{ἐποίησεν} } qu. Quomodo 'sensus ποιήσαιο

crit, "Sed fortasse in controversiam adducent adoptionem Endii, quod Pyrrhus, quemcunque esset adoptaturus, addidisset conditionem filiae ducendae."

[291] 45, 28. [περὶ] πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδίκασ.

45, 33. 46, 5. 7. Harpocrat. γαμηλίαν.

45, 35. ἀναγνώσεται [δὲ] ὑμῖν.

46, 8. Recte R. delet ἐν τε τῷ δ. Vide hic p. 275.

De Nicostrati hered.

[295] 46, 26. Mss. ὡς οὐτ' ματρ. An, ἴσας οὐτε?

46, 36. Lacunam arguit εἶδε μὲν οὐδὲ πρὸς. cui requiritur apodosis.

46, 40. Malim, οὐδὲν — ἀλλ' ἢ τί διέθ.

47, 26. Mss. πρὸ δὲ τούτων. Malim, πρὸς δὲ τούτοις.

47, 35. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. Si veritas διαφέροντα cum Reiskio, unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason. Possis, unless one side shews a case decidedly better than the other. vide p. 48, 35. Sed pro μὴ malim καὶ — whatever the interest at stake.

47, 40. τοῦ δὲ συμβαίνοντος. Intell.

Reisk. quasi esset ἐν τῶν συμβαίνειν εἰωθότων. Nil affirmo, sed tento, τούτου δὲ συμβαίνοντος. when this is the case.

47, 42. Nesciunt testes εἰ verè tabulae ἀποφαίνοντο. Quidni ἀποφαίνονται, vel saltem ἀποφανύονται?

[295] 48, 33. τὰλλότρια ἔχειν [ὑπάρχει].

48, 37. εἴ τε νόμοι ἠγούνται [δεῖν].

49, 13. ἔθαψαν. Quomodo cum p. 48, 28. concilios? ossa nempe, Athenas advecta ab iis qui combusserunt, sepulcro intulerunt.

49, 32. Lege, ἢ ἄλλοις ἔμοιμι πολῖται ἦσαν.

De Dicæogenis hered.

[297] Rectius, Κατὰ Λεωχάρους ἔγγυτος. Tempus, δικῶν οὐσῶν, p. 51, 3. δυστυχ. πύλειως, στάσεως, p. 51, 5. 13. Corinthus, p. 51, 32. (μισθωτοῖς, p. 55, 3.) Lecheum, p. 54, 38. Cnidus, p. 50, 42. 55, 20.

παίδων ὄντων τούτων, p. 51, 28. 80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28. XII anni, p. 51, 3. X anni, p. 54, 28. belli tempore, p. 54, 28. 55, 32. Olynthii, p. 55, 35. Νησιῶται, p. 55, 35.

Dicæogenes, ad Eleusinem occisus, p. 55, 18.

Menexenus, Spartoli occisus, p. 55, 19.

Dicæogenes apud Cnidum occisus, p. 50, 41. 55, 19.

filia nupta Polyarto p. 50, 37.

filia nupta Democli Phrearrhio p. 50, 38. 51, 19.

filia nupta Cephisophonti Pæaniensi, p. 50, 39.

filia nupta Theopompo p. 50, 39. 51, 26.

adoptase dicunt adversarii Dicæogenem Proxeni filium.

Orator.

filia, p. 51, 18.

Menexenus, p. 51, 35.

Cephisodotus, p. 50, 18. 40. 51, 21. frater sive soror p. 51, 30.

Proxenus, p. 50, 43.

filia p. 53, 27. Sed vide mox ad locum.

Dicæogenes p. 51, 29. ab Harmodio originem repetebat, orationis fin.

Harmodius p. 51, 31.

[290] 50, 11. Melius videtur ms. lectio, ε.ε.ε.ε.ε.ε.ε.ε.

50, 14. ἔγγυητάς. Leocharem et Mnesipolemmum, p. 52, 50. 54, 17.

50, 25. An transp. ἔσα ἔλαβε (vel παρίλαβε) — ἢ κατέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi vult δῶναι mox? Nemini obvenire defuncti bona κατὰ δόσιν, dicit p. 52, 16.

50, 33. Quidni, Λεω: καὶ Διμαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τουτουῖ, τουδῖ, vel τοῦ ἡν ὄντος, πατῖρ, vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γε ἅμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἅμα τε ἔσω. et τούτων ἅμα καὶ ἔπι.

51, 28. Lege sine artic. περιάμενος καὶ κατασκάψας, κῆπιν ἔ. turned the site into a garden. Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. IV. 86. fin. οὐτ' ἰστίη οὐδὲ μὲν νομιζομένη εἶναι Γλαύκου.

51, 31. Malim, συνεξέπεμψεν, militem scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulæ in mss. trajectæ, ut Nicostr. p. 47, 4. Ciron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, δ' οὐκέθ' ἠγρούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δύο γὰρ διαθῆκαι ἀπεφάπυσαν?

52, 9. πάλαι πολλῶ. Non temere sollicitanda. Possis tamen, πάνυ πάλαι, ut Philoctem. p. 57, 37.

52, 23. ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. Suspicio dedisse, ἐξεραθεισῶν. tumbled out. λέθους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspicebar lacunam, οὐκ οἶδ' ὅ, τι [δῖτ' λέγειν εἰ δὲ οὕτω φανερόν πρᾶγμα ἀρεῖται, τί οὐκ] ἂν ἐποίησεν; sed nunc acquiesca in vulgata. quid peteret præsidii? quo se verteret? (quominus ἄτιμος fieret.)

53, 5. καὶ ποιήσειν Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ ποιήσειν Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντος μὴ βεβαιώσιν. Non cavent de re quæ esset omnino inexpectata: vide seqq.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bona, ut p. 52, 28. unde forsân petita, vel ex orationis initio.

[303] 53, 26. suam ἀδελφὴν in matrimonium Protarchidi dedit. Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἀνεψιῶν. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μενεξ.) ideoque tutor, κύριος, muliercularum, p. 51, 22. plane ut Endius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis filiam, p. 51, 18. At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod actoris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad eundem sensum, τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου (i. e. τοῦ τὴν κληρὸν καταλιπόντος), nempe Democlis viduam, p. 51, 19. Sed quid si γενομένην significat, the late wife of—? Democlis uxor? Vide --.

53, 38. λειτουργιῶν. Vide p. 54, 50—55, 5.

53, 40. ἐξαιρεστον vel ἐξαιρεθειστον Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοῖ, posteriore οἷς ἂν οὔτοι, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

54, 20. ἢ ἂν κατεψηφίσαστο?

54, 26. Lege, παραλ. — παρ' ἡμῶν (i. e. ψηφισαμένων, παρ' ἡμῶν accipere, i. e. τῆ ἡμ. ψήφου, vide p. 54, 35.) ut Hagn. p. 87, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μὲν ὁ τοῦ ἔ.

55, 18. Ὀλυσσίας ab Ὀλυνθος, ut Τριχορύσιος α Τριμέγνθος, Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυσσίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσίτι, Arist. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius.

Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. Bottixorum erat Spartolus, Thucyd. I. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quum jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiam si hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. No. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quæ com-

missa est cum XXX tyrannis, post Thra-sybuli et exsulum reditum ex Piræeo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Ne tum quidem pugnam esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne cum celeberrima illa A. C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδου, ut περὶ Χίου Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οὐτῶν δικῶν, p. 51, 3. nam intercedunt oligarchiæ ambæ; quibus durantibus conticuerunt

judicia. Quid si legamus, ἘΝΑΛΙΕΥCIN (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad Olymp. 80, 2.) Incidit tum proavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere expectes. — Ineptissime Ὀπόντιος Jonesius, p. 55, 35. (Corrigendum vel δέκα p. 51, 3. vel δώδεκα p. 54, 27. neque fingendum in possessione mansisse Dicæogenem per decem alios annos post ea quæ narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus open tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 4. 54.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis præne solemnibus concepta

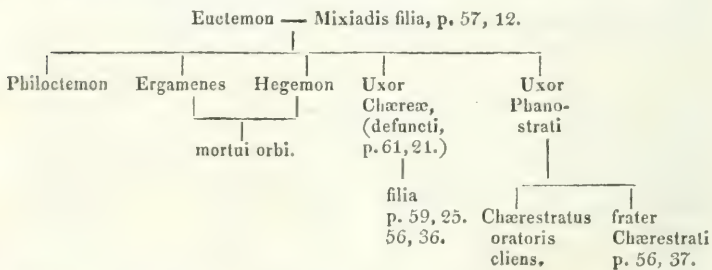
sunt. quasi de XXXvirato loqueretur. Hæc scripseram: sed, re diligenter excussa, deveni in eam sententiam, ut p. 54, 27. legerem δάδεκα. Turbas istas accidisse puto, quum occupata esset Cadmea a Phæbida Lacone, nempe Ol. XCIX. 3. annos XII post Cononis victoriam ad Cnidum. Factiones τῶν Λακωνιζόντων et τῶν Βυακτιζόντων tum sævisse (certe quom post annos IV. Laconas ejecerunt Thebani exules) constat e Xenoph. Hell. V. 4. 19. et Schin. Quod ad συμφορὰς attinet, nunquam magis attritæ Athenarum vires. Xen. Hell. ibid. Isocrat. Antidos. 61. — Relegi orationem; et ob p. 51, 17—33. servandam puto vulgatam p. 51, 3. et 54, 27. Nempe tempora sic constituo: A. C. 394. pugna ad Cnidum, prius testamentum; A. C. 382. posterius testamentum; A. C. 372. Oratio habita. Utrum miles

iverit Harmodius Corinthum p. 51, 31. ambigo: tentaram Ὀλυνθον. (Confusa certe videntur nomina, Xenoph. Hellen. V. 4. 19. πόλεμος ἐν Κορίνθῳ οὐκ ἐστὶν —.) Quod autem me turbabat, a parte Laconum stetit Olynthios, A. C. 377. primum, defecturi erant cum reliquis Laconum sociis; deinde, si exules vel mercenarii ex Olyntho venerant, etsi ipsa civitas nondum se Atheniensibus adjunxisset, satis id esset Oratori.

[309] 55, 26. ἀ Μενέξενος. Secundum meas rationes is obiit A. C. 429. annos 35. ante pugnam ad Cnidum; si tot annos a Menexeni filio neglecta fuerint ista dona, vix expectandum erat ut nepos, isque adoptivus, e pulvere et situ extraheret. Pro Μενέξενος fors. legend. ἐκείνος, nempe ὁ Μενέξένου.

De Philoctemonis hered.

[313] Ὑπὲρ Χαιρέστρατου συνηγορία κατ' Ἀνδροκλέους ψευδομαρτυριῶν.

Habita oratio 52. annos post Arimnestum, p. 57, 38. i. e. Ol. CIV. 1. δὲ ἔτη, p. 59, 15. Cuius, p. 59, 5. (Timotheus, p. 59, 7. fors. Ol. 100, 4.) i. e. fors. in pugna quæ vulgo audit ad Arginussas, vide Xenoph. Hellen. I. 6. 33. 38. vel cum Jonesio p. 160. fors. statuendum, in aliqua pugna ex illis apud Thucyd. VIII. Vide c. 38. "Chæreas, fors. Thucydidis [VIII. 74.] Χαιρέας Ἀρχεστράτου." Jones.

P. 56, 14. ἐξέπλει τ. Χαιρέστρατος. Malim cum Reiskio Φανίστρατος. Nam si servas Χαιρ. senex ille fuerit; quod pugnat cum p. 62, 19. vide me ibi.

56, 20. συγγνώμην. quod scilicet diviti opem fero contra pauperem. p. 62, 15—25. Demosth. F. L. 332.

56, 30. κύριος. Vide p. 60, ult. 61, 3. 21. 62, 4.

57, 13. Μιξ. τοῦ Κηφισιάς. Sic infra p. 59, 10. Ciron. p. 69, 27. Astyp. p. 75, 8. Aristarch. p. 79, 20. (sed ibid. recte Συπαλλ.) In vase apud Stuart Athens et Dodwell Itin. t. I. p. 454.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ ΑΡΧΙΠΠΗ ΑΙΓΙΛΙΕΥΣ: ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ (lege Ξ).

57, 22. Malim, ἢ τις εἶν, ut mox.

57, 23. Potuisses, ᾧ Ἀνδροκλείς. sed vide p. 61, 35.

57, 25. Ἀθηναίαν σκηψάμενοι. Nempe σκῆψιν, ἐμπορίαν, vel fors. δίκην. Vide Phot. v. Σκυρίαν. Ad Aristoph. Plut. 905.

[315] 57, 30. πρᾶγμα πλάττοντες Bekkerus. de quo dubito. Malim, πρᾶγμα πρᾶττοντες — οὐδ' ἐγγυρόμενον. a piece of impudence; a downright impossibility.

57, 37. ἀνένδοτον [καὶ ἀπαίδα] εἶναι.

57, 44. Forsan, εἰ. τινὰ ἢ ἐπιτε. ut glossa sint τὴν Καλλιππῶν. Vide p. 57, 15.

58, 3. τοιοῦτο πρᾶγμα. a test so decisive. sed suspicior leg. οὔτοι μὲν τῶν τὸ (τοῦτο τὸ) πρᾶγμα εἶ. would not come to the point.

58, 6. ἴσως μὲν οὖν.

58, 14. ἐναυκλήρει. Vide Harpocr. Ναυκλήρος. Πειραιεῖ. nauticum scil. lupanar. Aristoph. Pac. 164.

58, 36. ἐξήτει [ὁ Εὐκλήμων].

58, 41. Lege, ἐξ αὐτοῦ καὶ γ. ἀστῆς.

59, 6. τὰ πρὸς τὸν υἱόν. Imo τὰ περὶ τοῦν υἱέων, vide v. 12.

59, 11. Lege, δ' Ἄνδροκλῆς, vel ὡς.

59, 13. οὐδείς οὐδενὶ γράφει — An signif. οὐδείς παρ' οὐδενὶ γράφας παρατίθεται? Vide Apollodor. p. 63, 5. Pro οὐδενὶ tentabam οὐδαμοῦ. An οὐδενός, nullius rei?

59, 23. εἰς ἔμφ. κατάστασιν. Resp. Harpocrat. εἰς ἔ. κ. Restitue veterem lectionem προσκαλ. Vide Vales. ad Harpocr. p. 53. Dionys. Isæo, Reisk. p. 345.

59, 40. Malim, οὐδὲ ἐκ τῆς κλήνης.

59, 41. Ciron. p. 73, 10.

60, 1. An, μισθωταὶ αὐτοῖ γεν.?

[317] 60, 18. ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. An, τῆ θύρα? Vide VV. DD. ad Arist. Eccl. 420. Vide ad Lysiam Theomnest. 17.

60, 24. οὔτοι δὲ τὸς ἄμ. Lege οἷδε δὲ, vel οἷδι δὲ, vide p. 61, 42. οἷδε per totum hunc locum sunt nostri, οὔτοι adversarii. (Non semper opus est tam accurata distinctione: Ciron. p. 69, 25, ἐκείνην — ἐκείνης — ἐκείνων. Sed hic negligentia nulla venia.)

60, 36. εἰ γήσιοι ἦσαν, εἰσποίητοι δὲ ὡς οὔτοι ἔφασαν. Sensus est, si γήσιοι quidem erant Euctemonis, sed ex ejus domo ἐκποιήτοι, et in filiorum domos εἰσποίητοι. Lucidius esset ἐκποιήτοι δὲ ὡς — vel εἰσποίητοι δὲ οἷς —.

60, 40. Lego, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκον, [οὐχ ὅπως ἀντιδικῆσαι] οὔτε ἀμφισβητ. Vide Reisk. οὐχ ὅπως p. 58, 26. Ciron. p. 71, 34.

[319] 61, 2. Εὐκτῆμονος υἱὸν εἶναι γήσιον. Malim, Εὐκτῆμονι, ut mox.

61, 15. Lege, οὕτως ὁμολογουμένως, ut

p. 62, 1.

61, 23. Lege, τὴν ἄδ. τὴν Φιλ. deinde, vel ἐφ' ἡμῶν ἐπιδικ. vobis arbitris, vel potius ἐφ' ἡμῶν. Vide p. 62, 2.

61, 32. πῶς ὄσθα Φιλοκτῆμων ὅτι οὔτε διέθετο. Multo usitatus accusativus: Brunck. ad Aristoph. Ran. 435. vid. Isæum Ciron. p. 69, 36. (Vide hic p. 371.) Hagn. p. 85, 10. ἐπιδικασίαν.

61, 33. Astyphil. p. 75, 31.

62, 3. αὐτοῖ [οἱ ἐπίτροποι]. Vide v. 7.

62, 5. αὐτὸς [ἐφ'] ἑαυτοῦ. An ἐφ' ἑαυτοῦ?

62, 6. ἐπικληθῆσθαι. An ἐπιδίκου, ut mox? Vide p. 60, ult.

62, 11. Lego, καὶ τούτων μὲν οὐδείς διαμαρτυρεῖν — εἰσίναι [ἀξιοῖ? ut Reisk. vel forsitan προκαλεῖται, vel ἔτοιμας.] Certe excidit. An [ἔξεστιν] εἰσίναι.

62, 14. An, ἦν καὶ κατὰ μικρὸν.

62, 16. διὰ δὲ ταῦτα δόξεν. Lacuna.

[321] 62, 19. Χαρίεστρατος τηλικούτος ἂν τετριπάρχηκε. Si pugna ad Chium p. 59, 4. pugnat est durante bello Peloponnesiaco, annos XL vel L natus erat Charestراتος. Forsan excidit numerus, τετράκις τετριπρ.

62, 25. Lysias de Aristoph. bon. 67—

69. Ἀπολ. Δωροδ. 16. etc. Isæus Apollodor. p. 67, 23.

62, 30. An, καὶ γὰρ δούς καὶ διαθ. scilicet ἐπιδίδεικται.

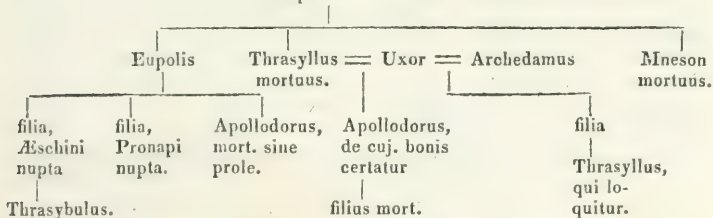
62, 40. An, ποῖ δὲ ἰόντες? sed altius videtur ulcus.

62, 42. πολιτῶν. fellow-citizens. Vide hic p. 262. deinde etsi per se bonum οἰκετῶν (vide p. 57, 39. ult.), lege τῶν οἰκίων τῶν Εἰκ.

De Apollodori hered.

[325] Temporis notæ. Sicilia, p. 63, 67, 17. Ætas oratoris, p. 67, 37. 29. Corinthus, p. 64, 16. Symmoriæ, p.

forsan Apollodorus

p. 63, 4. εἰς τὸ κ. γραμματεῖον ἐνέγραψεν. An oportet ἐνεγράφατο? Scriba ἐγγράφει, pater ἐγγράφεται, has him booked. sed vide p. 66, 15.

63, 16. Malim, ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ καὶ (hoc Bekker.) τοῦτον γινώσκουσαι τὸν τρόπον παρ' ἡμῶν, αὐτὸς ἦκα —. Opponuntur αὐτὸς et μάγστρας.

63, 18. Lege, vel saltem intellige, ἀπο-

δείξω δὲ οὐ μόνον ὡς ἐπὶ —, deinde μεγάλα εὐεργετημένους. Dicere solent μεγάλα εὐεργετέιν, βλάπτειν. Vide Porson. Aristoph. p. 80. Expende locos in Sturz. Lex. Xen. t. 2. p. 96. μεγάλα ζημιωθήσεσθαι, Aristarch. p. 81, 24.

63, 24. ὡς ἂν κατὰ δύνωμαι. "Cur καί?" Reisk. An prior oraverat adversarius? Vide Dem. Macart. init.

[327] 64, 5. ὁ πάππος ὀμῶς, ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἔχων τὴν Ἀ. Lacunosus, ut videtur, locus. An, ἐξ οὗ [χρῆνος ἔν ἤδη πολλῶς] τὴν μητέρα σχῶν? Priorem maritum fuisse Archedamum vix dubito ob ἐκομίσαστο, quod fere est to take home again. Vide Ciron. p. 69, 30. Sed vide Cleonym. p. 26, 25. Ciron. p. 71, 13. ἐξ οὗ χ. οὐ π. Dem. Phil. I. p. 40, 21. Reisk. Alia dat Lobeck. ad Sophocl. Aj. v. 601.

64, 15. εὐπορήσειν — τὰργύρειν. Nonne oportet τὰργύρειν? An, ἐκπορήσειν τὰργύρειν? Vide Hagn. p. 87, 40. p. 7, 17. ed. nostr.

64, 18. διδοῦς αὐτὴν Λακρατίδῃ etc. Vix, opinor, ita quisquam de suo patre loqueretur. Neque constat revera unquam nupsisse eam Lacratidæ; quum isti testamento diu supervixerit Apollodorus. (Puer erat A. C. 415. Corinthiacum bellum compositum, A. C. 386. ergo quum istas tabulas scriberet, fuerit XLV plus minus annos natus. At senex mortuus, p. 64, 39.) dabat, non dedit.

[329]. 64, 34. πολλὸν, i. e. παρὰ πολλόν. Nos, beat him hollow. Aristoph. Nub. 1338. Acharn. 651.

64, 34. Lege, περιφάνειαν τ. ἐπίειπεν. vide p. 66, 18. Ciron. p. 71, 9.

65, 15. Sensus est, His testibus quo magis credatis, en aliud testimonium Thrasubuli, factis, non verbis, datum. Vide p. 66, 7. εἴ τις Reisk.

65, 27. τοῦτων. τῶν voluit Bekker. Vide p. 64, 26.

65, 35. τοῦ π. π. γενομένου. Lege γένους. 65, 38. Lege, οὐδὲ μέρους εἰληχεν, ut p. 65, 28. Deinde καὶ ὑπέρ-τ. τολμήσουσι dele, ut e p. 65, 31. ὑπερ — τετολμήκασιν. 65, 42. An, λέγοντες τοῦτο ἀληθῆς μὲν, ἐκείνῳ δ' —. Hic p. 301.

66, 1. Malim, κατὰ τὴν αὐτὴν συγγένειαν.

66, 5. μετειλίφει τὸ ἡμικλήρει, π. 66, 8. An ante ἀμφισβητεῖν om. ms. Ambabus vocibus facile careremus; sed in his passim labuntur mss. ut p. 66, 15. Ciron. p. 73, 11.

[331] 66, 13. Mirum ni scrib. διεκελεύεθ' ὅπως — ἐγγράφουσι — μήπως ἄλλως ποιήσουσι.

66, 43. ἀλλὰ [καὶ] ταῦτ'. 67, 5. ἀφιλότιμον, ἔς — Corrupta. Acute mox Bekkerus, ἀφανίσαι. Vide Hagn. p. 89, 5. Pro mendosis καὶ πολεμεῖν, an τῇ πόλει, ut p. 67, 38.

67, 10. τῶν — δοκιμασθέντων. E vicinis ortum, ut suspicor. An, φιλοτιμηθέντων? προδομηθέντων?

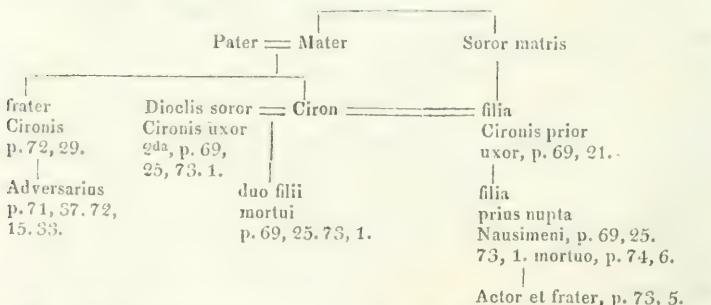
67, 23. Vide p. 64, 33. 67, 25. Vide p. 66, 38. 67, 26. An, ὑπηγέτι προθύμως, οὐδέν τ' οὐδένα ἀδικῶν? φιλοτιμῶς e seq. ortum, vel vice versa.

67, 27. Philoctem. p. 62, 25. [333] 67, 30. ὦν μνημεῖα [τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας]. An gl. ad ὦν.

De Cironis hered.

[337] An Κοῖρων, vel Κύρων? Vide Harp. Κορωνίδαι. Personæ, p. 69, 21. 25. 27. 71, 36. 72, 14. 29. 73, 1. 2. ἔλαχεν adversarius, p. 68, 38. pen. ἡμφισβήτητος

orator. NB. ἀμφισβ. de utroque, p. 68, 42. 70, 18. 71, 30. 31. 42. 72, 13. 73, 12. 17. Actor post Euclidem arch. natus, p. 74, 3.

Arg. ult. πάλιν. Lege, πάνυ. 68, ult. Φλυαία. Harpocr. v. Φλυαῖς. (Vales. p. 317. forsan respexit ad v. Κορωνίδαι.)

69, 1. Orestes. Jocus ex Aristophane notus. vide p. 74, 7.

69, 21. τῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γ. Quid opus hoc? An leg. τῆς αὐτῆς μητρὸς αὐτῶ. Sed præstat simpliciter delere αὐτὴν.

69, 23. Malim, χρένον, καὶ τειοῦσα — μετὰ ἑνιαυτοῦς δ', i. e. quatuor annis post natam meam matrem.

69, 27. σύν. Nos, including, vel reckon- ing. Vide p. 72, 43. (Ita expl. Reisk.) Hagn. p. 88, 19.

[339] 69, pen. Malim, ποιήσασθαι περὶ τούτων.

70, 2. etc. Comparat Porphyrius Eu-

sebilij Γραφ. X. p. 466. C. ed. Colon. = 273. Paris. cum Isocrat. Trapezit. 67.

70, 11. An, τούτου δὲ φυγίντος? Sed fere assentior Reiskio.

70, 21. ἢα γνώσεσθε, οἷς Bekker. Forsan leg. ἢ μαθόντες vel ἀκούσαντες. Certo ἢα ex precedenti syllaba ortum videtur.

70, 31. λοιποῦς [καταλειπόμενος].

70, 34. οἷς οὗτος παραδοῦναι.

71, 27. Malim abesse οὐ γινώσκω σε. Deinde lege, οὐ μὴ εἴσει εἰς τὴν ο.

71, 30. An confusæ sunt variæ lectt. ut legendum sit, οὐ τοίνυν ἐκείνος μίνος, ἀλλ' οὐδ' ὁ νῦν ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου τοιοῦτον εἶπεν οὐδέν. De construct. vide p. 69, 1.

71, 31. An, ἠμφισβῶντες? vide p. 73, 18.

72, 7. Lege, ἔγωγε μὴ τοῦθ θ.

[341] 72, 10. νομίζω μὲν ἀπλῶς hoc esse manifestum, tamen hæc addam. Malim, ἄλλως. Voces passim confusæ. vid. Jacobs. ad Athen.

72, 17. εἰ τοίνυν [καὶ] ζῴσως.

72, 23. πρὸς ἕνα. Qu. an sana sint verba. An, πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τὸν συγ-

γεῶν ἕνα τῶν ἐγγύων προσάξω? An in καὶ τοῦ γένους mox latent ἐγγυοὶ? An, τὸν τ. γ. καὶ καδ? Hoc liquet, sensum esse, I shall compare the συγγενεῖς and the ἐγγυοὶ (p. 72, 8—27.), one by one.

72, 35. περιαιτέρω. Vide p. 72, 24.

72, 38. An, ὧν ἔ. ταῦτα γίγνεται, καὶ δὴ π. ut ἄλλα sit v. l.

72, 41. παιδίσκην, meretricem, ut videtur. Vide Philoctem. p. 58, 14.

72, 43. An, σύμπαντα τάδε.

73, 3. Philoct. p. 59, 40.

73, 10. Lege, ὅποτε — τελευτήσειεν. Vulgata e v. l. 14.

73, 25. ἐκείνου κελεύσαντος. quo jubente? Ciron moribundus, an Diocles.

73, 39. Lege, φιλλεία δὲ ἐκείνω — Manifestum scholion: ἄττα ortum videtur

ex ἀτ^β (ἀττικῶς). Imo, χ^κ ἀτ^β κ^κ, χωρίον ἀττικῶς. Vide Harpocr.

[343] 74, 15. ἐρμὲν ἐν θυγατρὸς, ut p. 68, 38.

De Astyphili hered.

[347] Avus, Avia.

Thudippus
p. 76, 22. 33.
38.

Euthycrates
prior maritus
p. 76, 20. 33. 78, 34.

Filia
Theophrastus
alter maritus
p. 77, 7. 28.

Hierocles
p. 75, 8. 77, 3.
5. 10. 27. 29.

Cleon, p. 74, 34. 78, 9. Filia, p. 77, 36.

Astyphilus. Orator.

Adversarius, p. 74, 35.

Tempus. Mitylene, p. 74, 30. 75, 14. 76, 5. Belli tempore, vel statim post, p. 74, 42. Corinthus, Thessalia, bellum omne Thebaicum, p. 76, 7. Acta videtur causa A. C. 374 — 371. ἔλαχε adversarius, ἀντιτάμεισεν orator, §. α'.

[349] 74, 30. Pro οἷν Reisk. οὔτος. An, δέ?

75, 6. Lege, οὗτ' ἂν αὐτὸς — Deinde post τὰ ἐκείνω est lacuna. [ad] Cleonem, qui dixit] suum filium ab Astyphilo adaptatum esse.

75, 18. ἂς ἐποίησατο. Natum e seqq. An, ἐποίησατο? sed possit fuisse παρέσχετο, vel aliud quidvis.

75, 20. ὅπως κυριώτατα ἔσται. Malim, ὅπως ὡς κ. Sed forsan verius, ὅπως κύρια αὐτῷ ἔσται. Vide Aristarch. p. 81, 5.

75, 23. μάλιστα ἂν εἰδέναι ὅτι γένοιτο, Bekkerus, neque damno (i. e. μάλιστα εἰδέναι ὅτι γένοιτ' ἂν, vide Elmslei. ad Med. 911.) Hagn. p. 38, 35. e ms. sed possis γίνοιτο, sine ἂν. Vide p. 77, 10.

75, 31. ἔτι. Vide Philoctem. p. 61, 33.

75, 36. εἰ τί τινα — καὶ —

76, 1. Lege, τούτους, οἷσπερ — κοιτανῶν —

[351] 76, 5. Lege, ἐξέπλει στρατευόμενος.

76, 15. Lege, ἐξελοντήν τε ἐκωλέεντα καὶ μ.

76, 19. Lege, πολλὸν ἂν θᾶπτον.

76, 20. ποιησάμενον. Vide p. 78, 6.

76, 23. Concinnius, οὕτως αὐτὸν διαθεῖς — sed anacoluthon in vulgata satis tolerabile.

76, 26. Sensum vidit Reisk. sed male sollicitat textum. Intell. ἀκοὴν μαρτυρησάμενον. sed de industria reticuit orator.

76, 27. Malim, ἐφελήσειε.

76, 30. ἐναντία e superiori natum.

76, 33. ὁ πατήρ ὁ Ἀστυφίλου.

76, 36. ἐκ παίδαν. An, ἐκ παιδίου, ut p. 78, 2.

76, 42. Lege, ἔπειτα δ' ἀνεψ.

77, 3. Lege, θεῖος ἂν κἀμῖνον καὶ ἐμοῖ, ut p. 75, 12. Vide p. 77, 13.

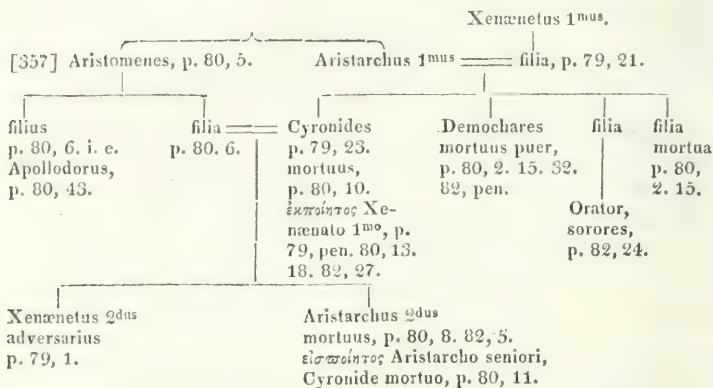
77, 15. τῶν τᾶδε δελφοῦ. An servandum, ut sit, and got his share of my brother's effects? ita p. 74, 39. Sed vide an, τὰ τᾶδε δελφίδου.

[353] 77, 19. Malim, ἀποφανεῖν. Deinde lege, παρέξομαι, ut p. 76, 35. et passim.

77, 24. τοιαῦτα μέντοι. Quare, μέντοι?
 77, 40. ἐκ. π. p. 78, 2.
 77, 43. Ἀστυφίλον [ἔντα] παῖδα. Vide R. sed vide an sit, took him as his child.
 77, 44. ἐκείνῳ et αὐτῶν sunt v. ll. ut puto.
 78, 10. Recte Bekker. τῶν Ἀστυφίλου. they could not for shame attempt to claim his property. sed vide p. 75, 1.

78, 13. Malim, τὸ γ. προστιθέντες.
 78, 16. κατὰ τὸν νόμον Iacuna. οὔτοι sunt οἱ φράτορες. Vide Dem. Macartat. §. 109.
 78, 23. Lege, αὐτοὶ οὔτοι ἴσασι.
 78, 25. Malim, ἀπέδειξα δ'.
 78, 31. ἅπαντες οὖν, ὧ ἄνδρες. Lege, πάντας.
 78, 34. Vide p. 76, 38.

De Aristarchi hered.

Habita oratio post finem belli Corinthiaci, p. 81, 41.

[359] Arg. l. 2. Lege, τούτων.

4. Dele αὐτοῦ.

79, 9. ἰδίαν. Vide p. 81, 42.

79, 11. πρὸς τῆ ἀνακρ. Putabam ἐν, sed vide an per ἀνάκρισιν intelligatur libellus interrogationum et responsionum, quomodo recte se habebit πρὸς. Ceterum hoc dicit: apud archontem coactus sum futeri Aristarchum (junioem) filium (adoptivum) esse Aristarchi senioris. Deinde malim, ἦδη ἢ γνώσις — περὶ τούτων — γενήσεται, ἐκ τ. ν. σκοποῦσιν. sine ἀλλ'. (περὶ αὐτῶν p. 80, 23. sed ibi alia ratio. Hic p. 373. In p. 81, 9. malim τούτων.)

79, 14. An, κελύει μὲν τὰ ἐαυτοῦ?

80, 1. τοῦ πατρὸς τούτων. Dubito, an recte dicatur. An, τ. π. τοῦ τούτων, vel τοῦ τούτων π.

80, 2. An, ἄπαιδης? sed p. 80, 15. 29, 82, pen.

80, 3. ἐν. ἐπὶ voluit Bekker.

80, 19. τοῦ δὲ [πατρὸς] Ἀριστάρχου.

80, 26. αὐτὸν διαδέσθαι. An, αὐτῶ, Aristarcho juniori?

80, 32. ὕστερον τοῦ πατρὸς [ἔτι παῖδα ἔντα] ὥστε — Certe desunt ista argumentationi.

[361] 80, 37. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἂν τινα ἀγαγεῖν (sic enim ms. errat Bekkerus). Lege, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀντιεσαγαγεῖν (nisi oportet τῶν ἐξ

αὐτοῦ). he may go back himself, but he cannot put any of his issue there in his stead. Scriptum nempe ἂν τις ἀγαγεῖν, quod ob construct. mutarunt. Deinde an, οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος? vel οὐκ ἐτί? Supprimerit υἶδν, ut p. 81, 6. post εἰσαγαγόντι. Neque scio an lacuna sit ante ἢ ἂν φῶσι, nisi hæc sint e var. lect. pro φάσκωσι, quæ iterum ad examen revocabo. — Qu. οὐκ ἔστι νόμος ὃς ἐᾷ ἢ ἂν —.

81, 4. Lege, βούληται.

81, 10. ἢ εἰσποίησις Ἀριστάρχου. seniori, opinor, vide v. 23. sed forsau del. Ἄρ.

81, 26. οἴκοθεν. sponte Reisk. in ind. Suspect.

81, 35. pater meus matrem duxit ἐπὶ προικί. Suspitor e sequenti huic tractum ἐπὶ προικί: forsau sufficiens ἐπιπέληρον, quanquam voce non adeo indigemus. Vide p. 82, 1. Si vulgata servas, εἰσπράξαίτο referendum erit ad τὴν προῖκα, quod absurdum est. Pater accepit dotem: illis autem in universam hereditatem involantibus, frustra ab illis reliqua bona petivit; responderunt quinque, Dote quam accepisti sis contentus, sin minus, et dotem et uxorem tibi eripiemus.

81, ante p. μικρὰς ἔχομεν [εἰπεῖν] αἰτίας. Alias signif. non levis accusatio in nos facta est. quod alienum.

82, 12. εἰ [δικαίως] τὰ αὐτοῦ. Eseq. δικαίον.

82, 17. ἐπινεγκεῖν παρ' ὄτου. An, ἐπιδει-

αυτίων? Sed malim, ἀνευγεγκειῖν.

[365] 82, 19. αὐτὸν ἀξιοῦν. Malim, οὕτως ἀξιοῦν. Vide Reisk.

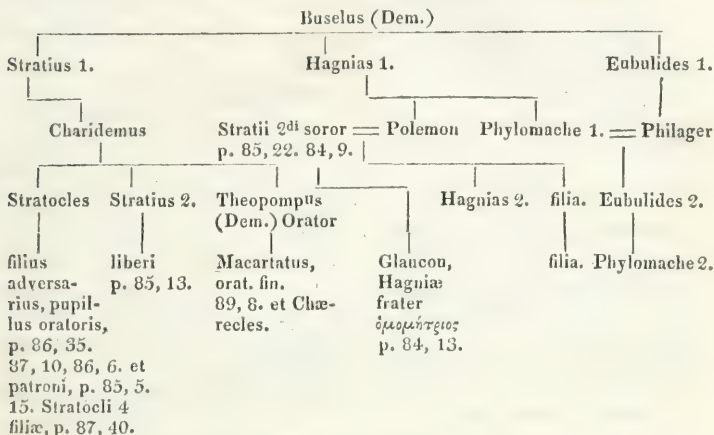
82, 20. πρὸ δίκης. Dicæog, p. 51, 27.

82, 21. ἐκβάλλειν . . . ἀλλὰ γὰρ — Hic vicinæ desunt quæstiones.

De Hagniæ hered.

[369] ὙΠΕΡ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΟΣ.

Vide p. 84, 2. 85, 1—15. 87, 27. γραφῆ, p. 87, 13. 27. 31. Possidebat Hagniæ bona orator, p. 84, 38. seqq.

Acta causa post archontem Nicophemum, A. C. 361. Creticæ res, p. 89, 12. qu. Bellum p. 89, 18.

[371] Arg. 7. Verius dixisset, πρὸς τοῦτον δὲ ἐπίτροπός τις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδ. α. στρατοκλέους δικάζεται φάσκων. et forsitan ita fere scripsit.

83, 28. δὲ δὴ σε τῆς ἀγχιστείας ἵτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. Lege, ὅ τι. Constructio, δὲ σε τὸ γένος εἰπεῖν, ὅ, τι τῆς ἀγχ. (quomodo dicunt, εἰπέ τὸν υἱὸν εἰ μὴ μάθηνεν. Hic p. 319.), vel δὲ σε εἰπεῖν ὅ, τι προσ. τοῖς ἀ. (κατὰ) τὸ γ.

83, 32. ἵνα μᾶλλον [ἀν] ἐπιστεύετο.

84, 12. Lege, ἔσχον. quæ bene illo gente verterunt. εἶχον esset, quæ jam tum bene erant.

84, 26. Lege, τῶν πρὸς πατέρος ἀν—.

84, 39. Malim, ἐμοῦ ζῶντός τε (vel forsân γε ζῆντος)—οἶόν τε. Hic p. 301. Si servandum οἶονται, requiritur δεῖν, ut mox p. 85, 1. Ceterum debebat Reisk. τετελευτηκῶς ἦν ἐγώ. Sed ne sic quidem omnia sana præstituerim. Distinguuntur enim ὁ παῖς et ἐκείνοι. At unus ex illis erat. Suspicio excidisse mentionem liberorum Stratii, vide p. 85, 33.

85, 17. τῆς τὸ αὐτὸ [δικαίως]—ἦσαν οἰοί [τε]—ἀντιδικεῖν.

[373] 85, 21. οὐκ ἀληθές τι γράψαι. Lege, οὐκ ἀληθῆ γράψαι.

85, 26. εἴτα γράψας. An, ἐγὼ δ' ἀντιγράψας? Sed, annon oportet ἀντιγράψα-

μενος, ut p. 85, 19?

85, 34. περὶ αὐτῶν. Malim, τούτων. (Hic p. 359.) et p. 87, pen.

86, 1. 3. 14. καδίσκος. Vide Demosth. Macart. §. 10.

86, 15. ἀλόγως. qu. ὀλιγόρως, impudenter? ἀλογίστως, inconsiderate? Sed non temere mutanda vulg. Vide Harpocr. v. ἀλογίαν.

86, 30. μήτε ἔλαχον τῶν αὐτῶν, i. e. si sanus locus, did not put in a claim to an equal share with me.

86, 33. ἐκείνους, i. e. Ebulidæ filiam et ejus patronos.

86, 34. An, παρακαταβάλλειν αὐτοὺς—.

86, 37. ἔστιν ἐναντιούμενος οὐδείς. Attica quidem periphrasis pro ἐναντιοῦται (Porson. ad Hecub. 1101. p. 77.) sed non memini apud oratores. Malim, ἔστιν ἐναντίος νόμος οὐδείς—.

86, 42. Lege, ὅτι ὀπότ' ὄντες—Vide p. 87, 5. ὀπότ' ἠγανίζετο. (Aristophanic. 2. p. 346. 349.)

[375] 86, 48. τοῖς προσήκουσι τὴν κλήρον οὐκ ἐλάττωσαν. Lego, τοῖς ἔχουσι (et forsân cum Scaligerο τοῦ κλήρου). Vide p. 84, 39. 85, 20. 86, 8. 18. 87, 28. προσήκουσι ortum e sequenti προσῆκεν.

87, 7. οὐχ ἄς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους. An locus lacunosus?—Hæc scripseram: nunc Isæi locum relegens, istam suspicionem repudio. Vide p. 86, 32—87, 25. Sed lege et distingue, καλούμενος. ἀλλὰ ταῦτα

περὶ φάσεις ποιούμενος (making this a pretence), ἐπὶ τοιαύτας συκοφ. Vel maneat distinctio, ut sit anacoluthon pro ἐλλυ-
 Σίας.—Malim etiam δι' ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους.
 Dubito enim de ἡ post negativam.

38, 1. ἐγὼ γὰρ [ἀν].—

Stratocel.		tal. min. dr.	
Thrias . . .	2	30	0
2 domus . . .	0	35	0
Fœnori posit.	0	40	0†
Bona varia . .	0	40	0
Pecunia . . .	0	9	0
Debita . . .	0	10	0
Patrimonium	0	46	0
		5	30
		3	40

Deficit . . . 1 50 0 Vide Jones. p. 163.

88, 33. Possis, αὐτὴ μὲν—πλείων ταύτης ἔστι. Sed satius est, ceteris manentibus, legere *πλείων*, his fortune is even greater than this.

[377] 88, 35. οὐ γὰρ ἂν οἶδ'. Vide Elm-
 slei. ad Med. 911. (Isæus Astyphil. p.

Absolvi, Mart. 2. 1824.

38, 20. Ἄν, ἐξέσκοντα ἂν, which would fetch. Vide p. 89, 15.

88, 27. Lege, ἐνεπόλησαν.

88, 27. Ἄν del. ἐνακοσίας cum vulgatis, ut e proximo ortum?

Theopomp.		tal. min. dr.	
Prosphalt.	0	30	0
Domus . . .	0	20	0
Ἰέν. . . .	0	50	0
Hagn. hæc.	2	0	0
		3	40

75, 23.)

88, 40. ἀφίρηται χωρὶς. qu. an hoc dici possit pro, made a separate item.

89, 2. ὥστε μηδεμίαν. Corruptissima. Vide R.

89, 7. ἐξ ᾧν [ἀν]—δυνήσονται.

Ad Dinarchum in Demosthenem.

[46] 90, 2. Lege, εὐτω φανερώς. Supra, ἂν ἐξελεγχθῆ recte VV. DD, ut p. 91, 10.
 98, 6. Dinarch. c. Philocl. init.

90, 15. Similia Æsch. Tim. . . . Demosth. Leptin. n. 135. Aristog. l. 7. Di-
 narch. Aristog. p. 107, 27.

90, 19. οὐχ ἴν' ἀφῆτε. Dem. Mid.?

90, 23. Q. ψήφισμα ἔστι, vel ψήφισματα.

91, 12. Lege, εὐρη.

92, 1. αὐτὸν Ἀριστοφᾶν ἔφη lege c p.
 110, 26.

92, 12. Æsch. Ctes. p. 79, 38.

92, 17. μεγάλη τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας.
 τῆ πόλει Wolf. Alia ratio loci Aristoph.
 Acharn. 755. ed. Elmsley. vid. ad Dem.
 Onet. II. fin.

93, 6. ἐπιτεθεικότες corrigunt, ut p.
 109, 21.

93, 12. Dem. F. L. p. 265. n. 562.

93, 13. Æsch. Ctes. p. 72, 30. Aga-
 tharchides Photii 250. p. 1337. apud
 Ruhnken. ad Rut. Lup. p. 33—4.

93, 24. διὰ τῆς χάρας [τῆς Ἀθηναίων].
 Possis, ἐπ' Ἀθηναίους. sed delere præstat.
 340, fin.

93, 38. μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός.
 Malim, πάλαι, ut Eur. Bacch. 822. Plato
 Protag. p.

94, 6. Malim, εἰς ποῖα.

94, 8. Æsch. F. L. p. 50, 24.

94, 30. Lege, Ἄγιδος. De historia vid.
 Æsch. Ctesiph. p. 77.

94, 32. ὡς ἐλέγετο Wolf. probante St.
 Croix Hist. Alex. p. 623.

95, 4. τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων. Q.
 τοῦ δήμου, ut τὰ τῆς πατρίδος σ. p. 102, 40.
 108, 21. τῆς πόλεως, c. Aristog. p. 106, 2.
 Lycurg. 166, 22. Vel τῶν δημοσίων σ.

[47] 95, 12. Malim, κεφάλου τὸ ψ. γρά-
 φωτος, ut Æsch. Ctes. p. 80, 33. infra p.
 98, 16.

95, 22. Recte, opinor, R. ἀδοξ. ἐαυτοῦς.

95, 23. Lege, χεῖν.

95, 26. Dem. F. L. p. 241. n. 363.

95, 37. μέδιμνοι Gibbon. c. 41. n. 10.

95, 37. Donec constet μέδιος Atticum
 esse, lego μέδιμνοι. Vid. Hemst. ad Plut.
 p. 345.

96, 2. q. Demosth.

96, 16. Lege, αὐθὶς τε (i. e. apud infe-
 tos) ἐν τε τῇ τήμερσεν ἡ.

96, ult. ἔφησε. Fisch. ad Weller. p.
 493. Dem. Aphob. III. 519. n. 69. c.
 Phorm. p. 541. n. 24. [Pantæn. 565. §
 19. ἔφασαν pro n mss. Reisk.] Spud. p.
 594. n. 24.

97, 14. Forsan, ἡδικηκίτα, κατὰ τὰ πά-
 τρια, scil. ζητεῖ. querit, non ut vos soletis,
 sed more majorum.

- 97, 28. *συνίεμαι* pro *συνελθεῖν* infra p. 102, 14. Sed hic malim, *συνειπίεμαι*.
- 98, 3. τὰ περὶ αὐτῆς ἐναντιούσθαι. Deleτά.
- 98, 10. τοῖς πατρίοις νόμοις, πατρίους Wolf. ut Æsch. Ctes. p. 56, 33. Supra p. 90, 25. 104, 13. Vide Ammon. et notas ad Lucian. III. 561. *πατριῶδες* infr. 104, 21.
- [48] 98, 16. γράφας ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς; Vel delend. artic. vel transpon. ὁ αὐτὸς τὸ ψ. γράφας. de ὁ αὐτὸς vid. ad F. L. §. 209.
- 99, 16. Malim, καὶ πάσας—
- 99, 22—3. Malim, τὴν Θ. πόλιν, ποτ' ἐγένετο μ.
- 100, 11. [ἀποικτείναντας] ἐξόριστον—παιῖσαι.
- 100, 23. δύο ταύτας μόνας—πεποιήται ἀποδημίας. Impudentissimum mendacium, si locus est genuinus. Vide supra p. 91, 37. quocum confer Demosth. de Cor. §. 385. 418. Deinde recte corrigunt μετὰ τὴν μ.
- 101, 8. Malim, ταυτὸ σ.—καὶ ταυτὰ δίκαια καὶ αὐτὸς—καὶ αὐτῶ τῶν νῦν. Hæc R.
- 101, 12. ἐαυτοῦ, τὸ παρὰ τῆ μητρὶ (hoc R.), decretum quod asseratur apud—
- 101, 37. Vel, εἴρηκε καὶ, vel potius οὐδέ—
- 101, 38—9. Dem. Phil. IV. §. 2.
- 102, 3. Dem. Olynth. II. 36?
- 102, 11. recte R.—εἶν οὐδὲν ὑγιές, διατετ.
- 102, 21—23. Dem. de Cor. p. 190.
- 102, 32. Lege, βουλῆσεσθε; οὐκ—ἀλλὰ δέξεσθε—καὶ φυλάξεσθε.
- 102, 40. ἡμεῖς ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύη. Malim,—νεύητε περὶ—
- 102, ult. τί γὰρ ἐστι (πρὸς) ῥήτορος, vel ἔργον etc.
- [49] 103, 13. φῆσεται εἶναι δεινοί. Per se optimum, sed sensui non satisfacit. Lego, ἄνιοι. De animo populari agitur, ut paulo ante l. 11. τῆς εὐνοίας. εὐνοί supra p. 98, 24. Deinde l. παρακαρούετε, et cum R. ἡμῖν.
- 103, 43. Vel scripsit, vel debuit scribere, ποιήσει.
- 104, 1. ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογία. Æsch. ? Eurip. Bacch. 41.
- 104, 7. Lege, ἐλέησαιτε.
- 104, 32. ὁ πρὸς κτεῖον ἡμῖν—εἰδότες. frustra movet R. vid. Por. ad Soph. Electr.
- 104, 40. Lege, ἐγκαλεῖται αὐτοῖς. vosmet ipsos.

Dinarchus in Aristogitonem.

- [57] 105, 4. Lege cum R. πρὸς τὴν ἐξ A. ut c. Philocl. p. 111, 1.
- 105, 20. Lege, τάχ' ἂν τις.
- 105, 21. γεγευμένον citat Ruhnk.
- 105, 22. Lege *δευσποκίον*, collato Ruhnk. ad Tim. p. 77.
- 105, 26. Lege, ὃν ἤσθεθ' ἦ.
- 105, 30. Lego, προίεμένων ἂν πάντα (vel πάντ' ἂν) τοῖς τῆς π. ἐ. μὴ καταβραδυμώσητε.
- 105, 34. τοὺς τοῦ κρινομένου, R. hactenus recte. sed delenda ἢ διὰ τοῦς—αὐτῶ φείσασθαι, male retracta ex p. 106, 3.
- 105, 39. [ἢ κατὰ Ἀριστογορίτηνος] ἔσται [ἀπόφασις]. Vel hæc quatuor voces, vel ἢ τῆς β. ἀπ. lin. 37. delendæ. Sed illud verum.
- 106, 9. Lege, καταμεμαρτύρηται, vel forsitan κατεμαρτυρήθη. vid. l. 18.
- 106, 15. Q. an leg. μηδ' ἐκεῖ. Sed delere malim ἐκείνοις, ut e lin. seq. ortum.
- [58] 106, 23. Lege, οὐχ οὗτος, πρὶν ἐ. τοῦτο, σ. et mox q. τὸν (ἀεὶ) ἐντ.
- 106, 43. *πεπολιτευμένοις* R. et mox 107, 5. ἢ χαίρ.
- 107, 8. καθ' ἐκάστων (ἐκκλησίαν). Non enim omitti posse puto.
- 107, 32. Lege, τὴν ὈΪΑΝ—ψῆφον, ut Dem. Mid. fin. et alibi. Everg. et Mn. fin. p. 649. Contra ΘΕΙΑΙ πομπῇ lege in Ælian. V. H. VIII. 1. Toup. Emend. I. p. 30.
- 107, 40. Lege, φανεῖσθε.
- 108, 19. Lege, ἐν αὐτῇ τ. π.

Dinarchus contra Philoclem.

- [62] 108, 37—8. Q. ἐάν εἰληφώς τι ληφῆθ'. c. Demosth. . . . εἰλημμένοι—εἰληφότες.
- 108, ult. ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας. q. del. ὁμολογήσας. alias non constat enthymema.
- 109, 31. Q. an τὴν πεζὴν καὶ τ. Vide VV. DD. ad Magistrum, p. 697. Ex Æschine c. Ctes. πεζικὸς citat H. Steph. Thes. III. 125. D. πεζῆ, p. 73, 11. 77, 4. πεζικὴ δὴναμις Xenoph. Cyrop. II. 4. 18. τὸ πεζικὸν V. 3. 38. ter. Thucyd. VI. 33. init. et me p. 186.
- 109, 39. Lege, ἡμᾶς, καὶ ἀσχυρθῆναι, τοὺς, ut Dem. Tim. §. 243. οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει, ὁ—θεῖς— et alibi passim.
- 110, 10. Q. τοῦ νῦν εἰληχότος.
- 110, 14. Q. δικάσωσιν, sc. ἡμῖν.
- 110, 30. ὃν ἂν ἀνδραγωγος. et mox 41. οἰδεμί' ἂν—
- [63] 110, 35. τῶν π. καιρῶν ἀναμνησθέντας οἱ—δέονται. Malim ὅτι.
- 110, 38. τισὶν * * * οὐδὲ δουλεύειν.

Lycurgus contra Leocratem.

- [68] 148, 2. Delendum puto *ποιήσαι*.
 148, 3. *φ. βουλευόμενος (χρῆ)*—ut *προσ-*
ήκει Dem. de Pace inuit.
 P. 148, 4. *μὴ π. σ. cum Taylora delet*
Wolf. ad Leptin. p. 314.
 148, 6. *μήτε [τὴν]—μήτε [τὴν]—*
Utrunq. art. dele. Supple κρίνω αὐτὴν ex
147, 43.
 148, 9. *Lege, τοὺς κρινόντας. qui accu-*
sant, ut l. 18. τοῦ παραδόντος. Futurum
restituē p. 154. l. 5. et 40. 166, 28. 160,
10.
 148, 13. *Lege, τὴν δημοκρ. ut p. 150,*
27. et passim.
 148, 31. *Lege, μέλλη.*
 148, 32. *κατὰ delet Contius (i. e. An-*
tonius Le Cointe apud Auger. Discours
Grecs.) Ipse Auger. conjicit τὰ τῆς π.
 148, 36. *μὴδὲ ἐν τ.—ἀμαρτημάτων dele-*
let Wolf. ubi supra.
 148, 43. *ὡς μήτε—ἀξίαν delet Taylo-*
rus, probante Wolf. ubi supra.
 149, 3. *Sana puto. Leocrates uno facto*
obnoxium se reddidit προδοσίᾳ, λειποταξίᾳ,
ἀπειθείᾳ, γένειον κακώσει, etc. quibus singulis
pœnam statuit lex; sed nullum nomen
dedit crimini, quo comprehenderetur προ-
δοσία, λειποταξίον, etc. vestrum igitur est,
judices, regulam ponere de hoc novo atque
multiplici flagitio. Vide p. 168, 40. seqq.
 [69] 149, 24. *ταύτην τὴν ψῆφον, ut lin.*
11. 17. bis 21. 25. Q. de p. 168, 41. Sim-
iliter 168, 21.
 149, 35. *Athen. pietas. Cœd. Col.*
 149, 36. *L. δίζηαίτ' ἄν.—*
 149, 38. *Lege, ὀργίζεσθαι. q. del. καὶ*
δ' οὖς—περὶ αὐτῶν, ut gl. ad αἰτίους, vel δ'
οὖς καὶ ἄν. ut αἰτίοι sint auctores illarum
calamitatum, alias erunt ii qui me de his
loqui cogunt.
 149, 38. *ὀργίζεσθε vel—σθαι Coint.*
 150, 15. *φυγίοντα Wolf. ad Lept. p. 277.*
 150, 22. *Possis, ἢ μὴ διαμνημονεύειν.*
Sæpe utitur Æschines.
 150, 27. *Legendum puto ἐκκλητεύσο-*
μεν ob Polluc. VIII. c. VI. §. . apud
Taylor. Sed vide Harpocr. v. κλητ. et
Philo. v. κλητεύσαι. Demosth. c. Near. p.
730. n. 41. Zenothem. p. 532. n. 34. bis.
 [70] 151, 6. *Distingue, μὴν, μαρτύ-*
ρων. [ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.] Ἀκηκόατε.
 151, 6. *συνθήκας, ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τῶν μὲν*
μαρτ. hoc e Reisk.
 151, 9. *Dele καὶ ante νομ. et q. πα-*
τριος. Infr. lin. 17. νομίμων πατρίων, οὐδ'
ie. (deleto οὐτε), vel οὐτε πατρίων ie. ut
lin. 11. p. 152, 36. De πάτριος, p. 155, 5.
27. 160, 6. 166, 12. ad Dinarch. p. 98,
10. νόμιμα mox p. 151, 24. 152, 21.
 151, 14. *οἱ μὲν π. Aug. ex Coint. de-*
inde τὴν Ἀ. εἰδότες τ. χ. εἰληχυῖαν, δ. αὐτῆ
τὴν π. e sua conj.
 151, 26. *ῥαθυμότατοι Coint.*
 151, 30. *Lege, προδικαλούμεν αὐτὴν. Vid.*
Reisk. Ind. Dem. vv. πρόκλησις, προκα-
λείσθαι.
 151, 34. *τῶν συνειδῶτων ἔ. Coint.*
 151, 36. *Servos TORQUERE πρᾶγμα*
δικαίων καὶ δημοτικόν. Loci insignes; De-
mosth. Aphob. III. p. 514, n. 17—18.
515. n. 30. Onetor. I. p. 526. n. 50.
(Hinc explicandus Aristoph. Ran. 628.)
Isocr. Trapezit. p. 369. D. Antiphon de
Herodis nece p. 133. et alibi, Andocides
p. 6, 42. ubi Scamandrii psephisma me-
moratur, Lysias π. τ. σικυῦ p. 111, 15.
Antiphon Κατηγ. φαρμακ. p. 112. Iseus
Ciron. §. 16. et ibi Porphy. Eusebii apud
Reisk. p. 194.
 151, 40. *Q. ἔβουλ. μετὰ τοῦ ἰδίου κινδύ-*
νου. μετὰ κινδύνου, Æsch. F. L. p. 29, 27.
vel τοῖς—οἰς, ut p. 162, 13. sic Reisk.
 151, 43. *Lege, τῶν γενομένων, ut Dem.*
c. Spud. p. 592. n. 23.
 152, 8. *Legendum puto κατὰ φ. γοῦν,*
ut p. 162, 11. 166, 32. Aristoph. Ran.
323. Nub. 342. 1059.
 [71] 152, 9. *Dele οἰοῖται καὶ αἱ θεράπ.*
 152, 18. *Dele ταῦτα ἀληθῆ εἶναι.*
 152, 38. *χρήματα (τὰ) ὅ. Reisk.*
 152, 38. *ἂν ἦσαν, vel ἦσαν ἂν. Dinarch.*
p. 105, 20. 30. 110, 30.
 153, 5. *Adde Menандр. Stob. CV. 596.*
(445. Grot.) Scholiastem Aristoph. Eq.
516.
 153, 9. *Usitata vox ἐπιτίμιους.*
 153, 9—11. *Lege utrobique πρότερον,*
ut l. 12. et 13.
 153, 14—17. *τὸν δῆμον ὄν—οὗτος nemi-*
nem movebit, qui Porsonum legerit ad
Orest. 1645. Sed qui expedientur αὐτῶ
μεταπέμφασθαι?
 [72] 153, 20. *Lege προδόντα cum Tay-*
loro. Deinde dele τῶ προδότη τῆς πόλεως.
 153, 26. *οἱ δὲ γάιοι, templa, Auger. ne-*
scio unde. Voluit ναοί—legendum νεῶ.
Eurip. Heracl. 695.
 153, 29. *μὴδὲ ξυνεγεγκεῖν. Lege μὴδὲ*
συνεξεγεγκεῖν. et (deletis μὴδ' ἐπ' ἐκφ. ἔλ-
θειν) τοὺς τελευταίαντας. Alibiue exstet
vox nescio. Sed talia composita pro re
nata formabant.
 153, ult. *οὐχ ὁμοίως ἔχουσι ταῖς εἰνοίαις.*
Q. τῆς εἰνοίας.
 154, 6. *Vel παράδοξον, vel potius—ὄρε-*
ρον. Deinde, ἃ γὰρ ἀδῶλα—ταῦτ' ἀμφοτέρα
αὐτοῖς ὑπάρχει. Possis, servata vulgata,
ταῦτα δὲ ἀμφ. Sed illud verum.
 154, 7. *δὲ pro γὰρ ed. Auger.*
 154, 14. *συνετάφη—ἔλευθερία. Dele.*
 154, 17. *καὶ ταῦτα οὐκ Auger. et con-*
jiicit ἐπιστ. γὰρ—

154, 32. καὶ ἐπιμωρήσασθε. Dele.

154, 39. Lege, πάντων ἀρ' ἀνθρώπων. ut p. 151, 26. vid. 157, 32. Demosth. Lep-
plin. p. 289. n. 100. c. Steph. I. 631. 100.

[73] 155, 8. γένοιτ' ἄν—εἰ—ἀπολύ-
σετε. Leg. σαιτε. p. 156, 17. εἴ τις ἐξή-
λειψεν, εἴτ' ἀπελογεῖτο. Ob ἐμέλλετε l. 19.
hoc malim quam ἀποκτενίνατε vel —νοίτε,
prioribus non mutatis. p. 159, 9. Lege,
οἶκ ἂν ἐπίμεινε. Demosth. Leoch. p. 619.
72. (1096, 17.) πιστεύσατε R. e conj.

155, 28. Q. συνέβαινε, δούλην γ' ὄψαν,
τὴν πόλιν ὄν τρόπον δὲ (vel ὄν δὲ τρόπον)
οὔτως. Vid. Reisk.

155, 43. συνηγορούντων ed. Auger.

156, 9. τῷ μὲν ἔκ. Coint.

156, 13. Supplendum puto, (καὶ τοῖς
μεγίστοις) καὶ τοῖς ἐλάχ. Utunque vulga-
tam veritas, all, even the smallest. Sed
illud verum. παρανομίμασιν l. cum H. St.
Infra p. 159, 18. Thucyd. VII. 18. bis.

156, 15. ἐσκόπουν τούτω, εἰ—optime
Reisk. Menander Bœotia Stob. 106. p.
570=455. Eurip. Bacch. 315. ex em.
R. P. Mox lin. 22. lege et supple, ἀλλ'
εἰ τὸ πᾶρμα μέγα.

156, 28. διέβασαν Ald. Dorismum tol-
le, ut p. 163, 22.

156, 28. ἀνόητος non plane damno, sed
malim ἀπονενημένος, adeo perditæ impu-
dentia. Dem. F. L. p. 213. n. 124.

[74] 156, 38. τοὺς δὲ μαχόμενοι [νικῶν-
τες] Dele, et lege, τῶν μὲν—τῶν δὲ, scil.
περιγεγ. Quanquam in hoc scriptore saepe
desideratur concinnitas. Deinde lege, ἀρά
γῶ ὅμοιοι.

157, 11—13. Mirum, ni hæc irrepse-
rint ex p. 154, 22.

157, 18. ἐπειδὴν εἰς τὸ ληξιαρχ. γρ. ἐγγ.
[καὶ ἐφθβοὶ γέγονται] Hoc quidem dele.
In lexiarch. inscribentur, non quum
fierent ephebi, sed cum excederent ex
ephebis. Pollux VIII. 105. Harpocr. v.
ἐπιδιετέρες ἴθβ. Nil ad rem Demosth. F. L.
p. 264. n. 550.

157, 21. ὑμᾶς Coint.

157, 23. Lege, τιμωρήσαισθε.

158, 14. τὴν τῶν Aug. vid. Reisk.

158, 23. Lege, εἰ λήφονται. ΕΠΙ ex
præc. ortum.

158, 34. ἐτέραν μεταλλάξαι [τὴν] χῶραν
τινὰ Reisk.

150, 31. p. 155, 4. 159, 13. 168, 29.
EN Μεγάρους. Bentl. ad Phalar. pp. 206.
372.

[75] 158, 39—40. Recte, opinor,
Taylor.

159, 3. Attici reges, regionis ΕΠΩ-
ΝΥΜΟΙ.

159, 29. [καὶ] οὐδὲν ἤττον. Constructio
est, τούτων (ἀκούσαντα) ἀφικόμενον, καὶ (κα-
ταφυγόντα) ἀποθαν. cum audisset, venisse,
et cum conjugisset, periisse.

159, 36. Lege, ἐδραστῶντας. et cum

Tayl. αὐτᾶν.

160, 3. Lege, γονεῖς ἐγκαταλιπόντας,
ἄπαντας ἄπ.

160, 15. χρῆσαντος δὲ—ὁ δὲ—Eadem
repetitio infra p. 166, 2. ubi Atticam
vocat Reisk. Herodoteam si dixisset,
vere dixisset. Dem. in Aphob. II. p. 510.
n. 9. αὐτὴν δὲ—ταύτην δὲ—. (Vid. Weisk.
Pleonasm. p. 179.) Midiau. p. 346. n.
182. εἰ δὲ τις—τούτω δὲ—. Dionysod. 702.
n. 34.

160, 33. Lege, ὤκησεν, ut ἐκωνόησεν
Heraclid. 301. NB. Quæ sequuntur pri-
ora apud Plutarch. de Exsil. p. 604. E.
si ad Erecthea pertinent, sic legenda, εἴτ',
εἰ πάρεργον—.

[76] 161, 9. Q. εἴλοντο παῖδας, deleto
ζῆν.

161, 41. πεντατηριῖδα. Attica forma, ut
videtur, erat πεντετ. siue a. Dinarch. p.
97, 18. Suid. v. πεντετάλαντος (ex emend.
R. P.)

162, 12. Marathone universas vires
Asiae devicerunt, τῶς ἰδιοῖς κινδύνοις κοινῇ
ἀδειαν ἄπασι τοῖς Ἑλλήσι κτώμενοι.

162, 26. περὶ τούτω—ἐσπουδάμασιν.
τούτων e Scaligeri em. edidit Reisk. vid.
Dem. Megalopol. p. 126, 41. Chers. §. 3.

162, 27. ἴωσι Coint.

162, 37. γὰρ δὴ Br. ad Gnomicos p.
305. ut mox 163, 7. γὰρ δὴ Euripidi Med.
1083. reddidit R. P.

163, 25. οὐχ ὁμοίως ed. Auger.

163, 25. Lege, οὐχ ὁμοίως, ut p. 155, 3.

164, 7. ἐν τῇ χῶρᾳ τεθάφθαι, ἀνορύξαι.
cæteris deletis, quæ partim orta sunt ex
proximis.

164, 9. prius τινὲς omī. Aug. ut ex al-
tero ortum.

164, 22. Lege, πάτριον ὄν, et p. 167,
20. ἄξιον ὄν.

165, 7. De historia Valck. ad Hero-
dot. IX. 5.

165, 9. Recte, opinor, R. ἀπέκτεινε.
ΨΗΦΙΣΜΑ. γενναῖόν γε— ut p. 157, 24.
163, 19.

165, 10. q. εὐγενεῖς. ut εὐγενῶς Eurip.
supra p. 160, 23. (si tamen sanus).

165, 23. An del. ἠξίωσε?

165, 29. Collato H. St. malim (οὔτως)
ᾧοντο δεῖν.

166, 7. Lege, δεῖτο.

166, 9. Ἀνοικοδομήσαντες. Aristoph.
Pac. 99.

[77] 166, 24. Lege, εἶΝΑΙ ΔΕΙ. Infra

p. 167, 26. οὐ γὰρ ΔΕΙ γενέσθαι (vel ἔδει γε-
γενῆσθαι) ΔΕΙΝΟΥΤ, ἀλλ'—sic lege et supple.

166, 34. Pro ποιητ' lege ποιητ' i. e.
ποιητῶν.

166, 34. ποιητῶν Coint.

166, 40. Vulgata valet, have no enemies

to receive them. Vel igitur lege ἰποδεχ. vel — ξαμ. do not find enemies in those who etc.

167, 4. ἔταν ληφθ. simplicissimum est. Possis ἔταν μὴ λάθασσι, vel potius λελήθασσι, si vox exstat.

167, 4. ἔταν λ. sine μὴ Coint.

167, 5. Dele, τὴν π. καταλιπῶν.

167, 8. Malim, εἰ χεῖρόθαι. *b, i. e. ὅτι, et *φ, i. e. εἰ, confusa Eur. Hel. 27. εἰ infra l. 23. Vid. ad Dem. F. L.

167, 11. His friends should rather plead for their own pardon than for his.

167, 27. οἰκέτι παρακαρ. — ζητήσουσιν tres emendatt. Reiskio debentur.

167, ult. Lege, (οὐκ) ἠξιάθ. collato Reisk. qui in reliquis errat.

[78] 168, 2. Q. ἀλλ' ὦν ἀναγκ.

168, 6. Recte Taylor, ὁ φυχρὸν — τῶν μεινάντων. σωσάντων retractum e lin. 7.

168, 8. ἱερῶν, εὐσιῶν. Non male Tayl. ΘΥΡΙΩΝ. sed verum puto R. ἱερῶν, ὁσίων, ut decretum in or. de Neer. p. 741. n.

164. Βαοτ. I. p. 560. n. 47.

168, 15. ποίσις; ἢ μένος optime R. deinde del. οἷς.

168, 21. Lege, ἐλευθέρω τῷ ἐδ. de artic. vid. ad p. 149, 24. et ad Demosth. Timocrat. § 89.

168, 28. φυγὴν αὐτῶς optime R. ut p. 150, 33.

168, 26. ἀφάσειε.

168, 29. πλείω ἢ πεντε ἔτη Aug.

168, 34. αὐτὸ τὸ ed. Aug.

169, 4. τοσοῦτον — ἀνόντος. Q. collato Schol. καὶ τίς οὕτως ἐστίν —.

169, 12. Dele ἔνεκα cum Seal. et pone solummodo comma post φέρεσθαι. De ἔνεκα R. P. nott. posth. ad Iph. A. 1621.

169, 15. τοὺς νεῶς conj. Auger. ut lin. 19.

[79] 169, 17. ἰκετεῦσιν ἡμᾶς — δένδρα, δεῖσθαι δὲ τοὺς λ. καὶ τὰ π.

169, 17. ἰκ. ἡμᾶς Coint., et sic Auger. qui deinde — δένδρα, δεῖσθαι δὲ —.

Sophistæ.

Lesbonax.

[119] Tres ineptæ declamatiuncule. Tempus circa Olymp. 100. post dirutas Plataas. Vide p. 170, 6.

169, 42. καίτοι πρὸς τοὺς —. Imo καίπερ — sed vide an ita isti recentiores. Herod. p. 177, 10. quærebam an, καίτοι οὕτως ἂν πρῆσινος. sed potius ibi jungenda κρείσσων πρῆσινος. comædiator accola erit, quantumvis sit malus.

169, ult. Lege, πρῶτον μὲν —.

170, 32. quæ bona in victoria. Vide Thucyd. et infra p. 171, 29.

170, 42. Ex Pericl. or. funeb.

171, 16. Imo, οὐ γεγέμεν. Hic quo-

que, ni fallor, Peric. Thucydidis respicit.

172, 2—20. E Xenophonte?

172, 18. φυλάττων, [παρὰ φύσιν αὐτῶς κινούμενος τὸν] κατὰ φύσιν ταχέως ἴντα ἀντιστάτην —, vel, sine lacuna, φυλάττων, τὴν κατὰ φ. ταχέως ἴντα ἀντ.

[123] 172, 27. Homerus, Pseudo-Lys. funeb.

173, 6. ἐπίδοσις. Qu. an ex Isocrate.

173, 17. Ex Isocrate Paneg.

173, 30. Aristoph. Lysist.

174, 5. Isocr. au Lycurg.? Ps. Lysias?

174, 15. ἔροι — πόλεις. Isocr. Paneg.?

Vide Dem. de Coron. p. 325, 25.

Herodes.

Melior hic sophista præcedenti; sed intricatus stylus: quanquam multam difficultatis ex corrupta lectione. Tit. πολι-

τείας. An e comp. πῶ, i. e. πολέμου. Thesalus loquitur, vide p. 176, 1. 177, 20. 37. Barbari, i. e. Macedones et Archelaus. Qu. de hist. et tpre.

[123] 174, 36. Recte vulg. om. μῆ. Contra mox lin. 41. αἰτιατάμενος μὴ ἐπ.

175, 5. An ex Olynth. B. init.

175, 8. Lege, ἠπιστάμεθα. Forsan ex-cidit ποτε, τῶς, vel simile.

175, 12. ἡμετέραν ineptissimum. Tentabam τιν' ἐτέραν. sed puto comparativum aliquod latere, quare κυριωτέραν.

175, 20. An ex Phil. II. 19. vel Chers.

175, 35. εἰρηή : πολ : στασις, unde hæc stia?

175, 37. φίλων [ἑαυτοῖς δὲ μαχόμενοι, τοῖς ἐχθροῖς ὑπαγετούμεν] πολὺς ἀξιόθμος. Natum ex compendio de quo Gaisford. in Catal. Clark. Lege, χρώνος.

[125] 175, 40. Forsan τὸ διαλύσιν, vel τὸν διαλύοντα.

176, 3. Lege, εἰσαγομένων — περιγινόμενα. import from us — surplus produce.

176, 7. An, οὐχ ὅπως κωλύομεν?

176, pen. Lege, ἐπ' ἴσης, vel ἀπ' ἴσης. we offered to join, if they would defend Thessaly: that would have been fair for all parties.

177, 10. Hic p. 119.

177, 20. Lysias de bello adv. Laced.

177, 29. μικρὰ πόλις. An, πικρὰ πολιτεία? — The Lacedæmonians have no where established so strict an oligarchy as to exclude $\frac{1}{3}$ of citizens from the government.

Mox valde corruptus locus: imo mutilus. Tento: ἕως ἄν [βέλτιον πράξῃ.] παραδῆτε ταῦτα παρ' ἢ παρ' ὑμῶν ἐστίν. Those who are excluded, are excluded by the lowness of their condition; when they rise in the world, they are admitted. An in παράδειγμα latet

παράλλα? Deinde, quid εἶχομ. εὔξ. Malim, ἐλέσθαι.

[127] 178, 3. *χαρ. δὲ τοῖς προσήκουσι, ut mox lin. 13.*

Q. de tpre. vide p. 177, 20—30.

Antisthenes, satis nitidus.

Alcidamas.

Ulyss. p. 186, 17. etc. relegenda.

P. 186, 36. ἐπιβάλλον Hemst. ad Plut. p. 294.

De Sophist. qu. an contra Isocratem? Non contemnuenda scriptiuncula. Poetae, non oratores, scriptae orationis auctores, p. 657, 4. ed. nostr. 659, 14. 664, ult. qu. an Isocrates habet.

[129] 657, 15. *L. εἰς τὸ αὐτὸ ἐνθ. σ.*

659, 13. Si recte habet, confer ἐναντίως ἔδεισι, p. 660, antep. cujus ipsa diligentia

proposito nostro repugnat.

660, 24. φιλανδρώπως. Sensus poscit ἐλαφρῶς, aut simile.

661, 8. Præposterus ordo: verba, sententia, syllaba. An delend. καὶ τῶν ἐνδυμημάτων. Ad Plut.

663, 12. εὐπορίας. Sensus, speciem, pulcritudinem. An εὐμορφίας?

664, 27. περὶ δὲ τὴν διὰ τῶν ὄνομα. Vido p. 661, 7.

Gorgias.

[133] *Gorgiae Helena; Lusus ingeniosus. Valde lacunosam esse hanc orationem monuit me olim G. Burges.*

p. 666, 8. ἐλέγξαι [τὸ ψεῦδος]

666, 9. ed. nostr. ποιητῶν [.] ἢ τῶν] ἀκ.

666, pen. Post ὀλίγοις δῆλον distinguendum. neither unknown nor known to few. An ante γὰρ repetendum δῆλον, an exciderit similis vox, n. l.

667, 20. Malim, οὐκ ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτίας. NB. ἄξιός c. inf. activæ signi. Phrynich. Bekkeri.

668, 1. εἰ μὲν οὖν — ἀναδετέον, τὴν Ἐ.

vel in prioro membro deest negativa.

669, 5. παρόντων [ἐπιστήμων]—λόγος ἢ τὰ [. . . .] ἐπεὶ οὖν γε—vel (sine ἐπεὶ) οὖν δὲ—Mox lin. 13. ὕμνος—corruptiss. In p. 671, 1. ἀλήθ. τοῦ νόμου—Sensus debet esse mentis favor. In p. 671. antep. an, εἰ μὲν θεὸς ἂν θεῖαν ἔχει δ.

670, 6. Malim, ψυχῆς ἔξιν ἢ τε τ. φ. κρᾶσις. Sed hoc displicet.

671, 15. Leg. puto, νόσον ἠδείαν. Qu. an ad Phœnissas occupavit Musg.

Gorg. pro Palamede, p. 672, ult. Lege, δικαίως σαθῆναι.

July 30. 1824.

TABULA

eorum quæ continentur

in

TOMO QUARTO.

ISÆUS.

	Pag.
Ἰσαίου Βίος κατὰ Πλούταρχον	1
Ἰσαίου Βίος κατὰ Φιλόστρατον	2
Ἰσαῖος Διονυσίου Ἀλικαρνασέως	3
<hr/>	
A. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κλεωνύμου Κλήρου	33
B. Ἰσαίου περὶ τοῦ Μενεκλέους Κλήρου	45
Γ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Πύρρῳ Κλήρου	55
Δ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Νικοστράτου Κλήρου	82
E. Ἰσαίου περὶ τοῦ Δικαιογένους Κλήρου	92
ς. Ἰσαίου περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος Κλήρου	113
Ζ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου Κλήρου	134
H. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κίρωνος Κλήρου	151
Θ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀστυφίλου Κλήρου	170
I. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀριστάρχου Κλήρου	183
ΙΑ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀγνίου Κλήρου	192
<hr/>	
Variantes Lectiones ad Isæum	211
Index Græcitatæ Isaicæ	227
Index Historicus ad Isæum	252
Index Geographicus ad Isæum	254

DINARCHUS.

Δεινάρχου Βίος κατὰ Πλούταρχον	257
Δείναρχος Διονυσίου Ἀλικαρνασέως	258

A. Δεινάρχου κατὰ Δημοσθένους	277
B. Δεινάρχου κατὰ Ἀριστογείτονος	315
Γ. Δεινάρχου κατὰ Φιλοκλέους	323

Variantes Lectiones ad Dinarchum	333
Index Græcitatæ Dinarcheæ	341
Index Historicus ad Dinarchum	353
Index Geographicus ad Dinarchum	354

LYCURGUS.

Taylori Præfatio ad Lycurgum	357
Λυκούργου Βίος κατὰ Πλούταρχον	374

Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους	389
-----------------------------------	-----

Lycurgi Fragmenta	479
Variantes Lectiones ad Lycurgum	489
Index Græcitatæ Lycurgeæ	497
Index Historicus ad Lycurgum	509
Index Geographicus ad Lycurgum	510

DEMADES.

Hauptmanni Dissertatio de Demade	513
--	-----

Δημάδου ὑπὲρ τῆς Δωδεκαετίας	525
--------------------------------------	-----

Variantes Lectiones ad Demadem	532
Index Græcitatæ Demiadæ	533

SOPHISTÆ.

A. Λεσβώνακτος Πολιτικὸς	537
B. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς A. . . .	539
Γ. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς B. . . .	546

Fiorillo Præfatio ad Herodem	555
Consecratio Sæpti in prædiis Herodis	577
Dedicatio Simulacri Regillæ Herodis uxoris	601
Herodis Iambographi Fragmenta	626
Ἡρώδου περὶ Πολιτείας	631

A. Ἀντισθένης Αἴας	642
B. Ἀντισθένης Ὀδυσσεὺς	644

A. Ἀλκιδάμαντος Ὀδυσσεὺς	649
B. Ἀλκιδάμαντος περὶ Σοφιστῶν	656

A. Γοργίου Ἑλένης Ἐγκώμιον	666
B. Γοργίου ὑπὲρ Παλαμῆδους	672

Variantes Lectiones ad Sophistas	687
--	-----

ΙΣΑΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καὶ σχολιάσας Λυσία, κατὰ τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἁρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥστ', εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥαδίως ὀποτέρου τῶν ῥητόρων εἶσιν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐστὶ τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστάς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυριάσι· διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανὴς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὡς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους ἐξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσὶ γνήσιοι πενήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν· ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ.

Λυσία] Aut post Λυσία aut deinde post δεινότητα Reiskius excidisse monet ἐξήλωσεν, vel ἐξίσωσεν, vel ἐμίμειτο αὐτὸν, vel ὅμοιος αὐτῷ ἐγένετο.

Μετὰ τὸν] Leg. κατὰ τὸν. XYLAND,

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Leg. ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ, aut ἐκ τινῶν λόγων. REISK.

Ἐπὶ δραχμαῖς μυριάσι] Repugnant hæc illis, quæ ex Demosthenis Vita et e superiore de Isocrate loco patent. HUTTEN.

ΙΣΑΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ σοφιστὴς ὁ Ἀσσύριος, τὸν μὲν ἐν μεираκίῳ χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδώκει· γαστρός τε γὰρ καὶ φιλοποσίας ἤτητο, καὶ λεπτὰ ἠμπύσχετο, καὶ θάμα ἦρα, καὶ ἀπαρακαλύπτως ἐκώμαζεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἤκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὡς ἕτερος ἐξ ἐτέρου νομισθῆναι. τὸ μὲν γὰρ φιλογέλων, ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν, ἀφείλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης· λυρῶν τε καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ' ἐπὶ σκηνῆς ἔτι παρετύγχανεν· ἀπέδν δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφάς, καὶ τράπεζαν ἐκόλασε, καὶ τὸ ἐραῖν μεθῆκεν, ὡς περ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλῶν. Ἄρδουος γοῦν ῥήτορος ἐρομένου αὐτὸν, εἰ ἢ δεῖνα αὐτῷ καλὴ φαίνοιτο; μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος, Πέπαιμαι (εἶπεν) ὀφθαλμῶν. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ἐτέρου, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων εἰς βρωσιν; Πέπαιμαι (εἶφη Ἰσαῖος) ταῦτα σπονδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δὴπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα ὅτι σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. τῷ δὲ Μιλησίῳ, Διονυσίῳ, ἀκροατῇ ὄντι, τὰς μελέτας ξὺν ᾧδῃ ποιουμένῳ, ἐπιπλήττων Ἰσαῖος, Μεираκίον (εἶφη) Ἴωνικόν, ἐγὼ δὲ σε ἄδειν οὐκ ἐπαίδευσα. νεανίσκου δὲ Ἴωνικοῦ θανατόζοντος πρὸς αὐτὸν τῷ Νικήτῃ μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημένον, Ἐκ τῆς βασιλείου νηὸς Αἴγιναν ἀναδησώμεθα, καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος, Ἄνόητε (εἶπε) καὶ πῶς ἀναχθήσῃ. τὰς δὲ μελέτας ὡς αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἔω ἐς μεσημβρίαν καιρόν· ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὐτ' ἐπιβεβλημένην οὐτ' αἶον, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασι.

Ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν] *Vertere poteram: qui frequentes apud eum erant. Verum cum mox sequatur de vultu, quem exsuerit τῷ φιλογέλω, malui ἐπιπολάζον τὸ φιλογέλων interpretari, ridiculos mores in ipsa facie apparentes, atque ea quasi fluitantes. OLEAR.*

Τὰ λήδια] *tennia indumenta. IDEM.*

Τῷ Νικήτῃ] *Ferri posse putem, adscripsit tamen margini Salmasius παρὰ τῷ Νικ. IDEM.*

Καὶ πῶς ἀναχθήσῃ] *Si conjecturae locus, mallein: καὶ πῶς ἀναθήσῃ; quomodo insu-*

lam navi alligabis? Sic enim melius παραδοξολογίας Nicete revincetur stoliditas, cum non facile sit explicare, quomodo insula alligetur navi: contra de nave, quæ jam in mare sulcasse ex Persia adveniens supponatur, minus congruum quæ- rere, quomodo in altum maris sit deducenda? IDEM.

Ὡς αὐτοσχεδίους] *Pro οὐκ substituentum putavi ὡς. Et sic egregie nostrum cum Plinio componemus l. ii. ep. 3. ubi de Isæo: "dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit." IDEM.*

καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν συνελθεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου εὔρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη. τοὺς μὲν γὰρ Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος, τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον·

Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἄνερα δ' ἀνήρ,

οὕτω στῆτέ μοι Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα; κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς δεθέντος μὲν ἐκ χρησμών ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέζευξεν ὁ Φίλιππος, ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας· ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· ἐλέγξω Πύθωνα προδεδωκότα, τῷ χρήσαντι θεῶ, τῷ δῆσαντι δῆμῳ, τῷ ἀναζεύξαντι Φιλιππῳ. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔχρησεν, εἰ μή τις ἦν· ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν· ὁ δ' οὐκ ἂν ἀνέζευξεν, εἰ μὴ, δι' ὃν ἦλθεν, οὐχ εὔρεν.

Ἄγωνιζόμενος] Ἄγωνίζεσθαι idem quod ἐπιδεικνύειν. declamare. IDEM.

Ἄσπις ἄρ'] II. N. 131. et Π. 215. IDEM.

Κατηγορῶν] H. e. declamationis argumentum faciens κατηγορίαν. Nam in foro verisque litibus nunquam versatus Isæus fuit, teste Plinio, l. iv. ep. 3. IDEM.

Πύθωνος] De proditione Pythonis, et carcere propterea tolerato, quod argu-

mentum fuit istius Isæi ἐπιδείξεως, frustra alios consulueris. IDEM.

Εἰ μή τις ἦν] Sensus est: Si non esset quis proditor, quem oraculum generatim tantum indicaverat, designaverat vero et deprehenderat populus, Pythonem esse existimans, quem oraculum proditorem indicasset, unde malim paulo post οὕτως pro τοιοῦτος. IDEM.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΑΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΙΣΑΙΟΣ.

α'. ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο 300
μάλιστα γενόμενος περιφανῆς, ὡς μὲν τινες ἰστοροῦσιν, Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δὲ ἕτεροι γράφουσι, Χαλκιδιεύς· ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ τε-

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Legitur etiam apud Plutarchum in Isæi vita. Alioqui maluerim cum articulo ἐκ τῶν λόγων. Apud eundem Plutarchum legitur itidem floruisse μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ut hic: in ea vero historiola, quam Aldus in Oratorum volumine Isæo sine auctoris nomine præposuit, pro μετὰ legitur κατὰ, eamque lectionem aliquo-

modo verisimilem reddit, quod ibidem sequitur καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς. Sed rursus nostræ lectioni patrocivari videtur, quod infra in catalogo Oratorum, qui Peloponnesiaci belli tempore floruerunt, nulla fit Isæi mentio, p. 161. 32. Sed, cum p. 162. 12. Antiphontem, Lysiam, Isocratem illis temporibus principes Oratorum fuisse dicat, Isæus vero

301 κναίρομαι, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινε·
 302 γενέσεως δὲ καὶ τελευταίης τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ
 ἔχω, οὐδὰ ἐν περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς οἷός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς
 προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προεἶλετο τιὰ
 303 πολιτείας, οὐδ' ὅπως περὶ τῶν τοιούτων οἰδεύος, διὰ τὸ μηδὲ
 τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίαν· οὐδὲ γὰρ ὁ τοῦ Ἰσοκράτους
 μισθῆται ἀναγράψας Ἐρμιππος, ἀκριβῆς ἐν ταῖς ἄλλοις γενόμε-
 νος, ὑπὲρ τοῦτο τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἶρηκεν ἕξω δυοῖν τούτων, ὅτι
 εἰκόμισε μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγέ-
 μετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Δείπεται ἐν περὶ τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
 καὶ τίμη κέχρηται χαρακτήρι, λέγειν. γένους μέντοι λόγων ἐνὸς
 ἀσκητῆς ἐγένετο, τοῦ ἑκατικοῦ, καὶ περὶ τοῦτο μάλιστα ἐσπού-
 δισε· χαρακτῆρα δὲ τὸν Ἀσίου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξήλωσε, καὶ εἰ
 μή τις ἔμπειρος πάνυ τῶν ἀνδρῶν εἴη καὶ τοιβὰς ἀξιολόγους
 αἰφοῖν ἔχων, οὐκ ἂν διαγνωθῆ ῥαδίως πολλοὺς τῶν λόγων ὅπο-

Isocratis discipulus fuerit, verisimile est eum sub Peloponnesiaci belli finem floruisse. Quoniam autem Dionysius Isæi vitam breviter perstringit, tu, quæ Plutarchus et Philostratus de eodem prolixius scripserunt, ab iisdem petere poteris. Quorum ut brevem quandam epitomen habeas, libet vitam ab Aldo Isæi orationibus præmissam, a Stephano autem in Oratorum editione ab ipso curata prætermissam, hic subjungere, præsertim cum haud pauca cum Dionysio nostro habeat communia. Sic igitur ibi: Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινὰς Ἀθηναίους, κατὰ δὲ τινὰς Χαλκιδεὺς, πατὴρ δὲ Διαγόρου, μαθητῆς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· ἤμαςτε δὲ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὴν πόλεμον, καὶ ἐπειδὴ μὲν κατὰ τὸν Φιλίππου ἀρχῆς, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ὁ κριτικὸς. λέγεται δὲ μετὰ τὸν μὲν ἂν ἰδιαιτῶς σχολάζειν καὶ πότους, καὶ λεπτοῦς ἐσθλῶς· ἀποποιεῖσθαι καὶ συνεχεῶς ἐρεῖν, ἀλλὰ δὲ γινόμενος τοσοῦτον μεταβεβληκέναι τὴν πολιτείαν ὥσθ' ἔσπερον ἐξ ἐπέρου δοκεῖν. Λιδύος γούν ἐρωτήσαντος αὐτὸν εἰ ἡ δεινὰ καλῆ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν· Οὐκ οἶδ' αὖ τοῖς γὰρ τοιούτους ἀφῆρξεν ὀφθαλμούς. ταῦτα δὲ φησι Φιλοστράτος ἐν τοῖς βίοις τῶν Σοφιστῶν, οὐ πάντας περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου ἀμείβεσθαι γούν καὶ Ἀσπίου αὐτὸν καλεῖν. ἀλλὰ δὲ ὁ ἀκριβὴς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος. χαρακτῆρα δὲ τὸν Ἀσίου πάνυ ἀκριβῶς ἐξήλωσεν, ὥστε μηδὲ ῥαδίον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δὲ αὐτοῦ ἡ κοινὰ κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμηματα· κατὰ μὲν τὴν λέξιν ὅτι ἡ Ἀσίου ἔστι καθαρά καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἔοικε δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου σχεδόν. διαφέρει δὲ, ὅτι [desideratur hic τῆ μὲν Ἀσίου, vel tale quidpiam] πολὺ τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἠθικόν, καὶ ἡ χάρις μεγάλη· ἡ δὲ Ἰσαίου τεχνικώτερα δόξεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβέστερα καὶ σχηματισμοῖς διεληκμένον

παικίλοις· ἔσεν γὰρ ὑπολείπεται [deest κατὰ τὴν χάριν, ut est apud Dionysium v. 29.], τοσοῦτον ὑπερέχει κατὰ τὴν δεινότητα· κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὐρήσμεν διαφορὰν, κατὰ δὲ τὰ πρᾶγματα ταύτην, ἔτι παρὰ Ἀσίαν μὲν οὐ πολλὴν τέχνην εὐρήσμεν αὐτὴ ἐν ταῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δὲ Ἰσαίου πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκρίβεια. καὶ γὰρ προκατασκευαῖ· χρεῖται καὶ μερισμοῖς, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον διαποιεῖται, τοῦ δὲ δικαστῆς καταστρατηγεῖ. πολλὸς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ, καὶ σχεδὸν μόνον τοῦτο ἔσκησεν. ἀμείλει γούν παρὰ τὴν τῆς τοῦ Δημοσθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δὲ ἦν ἡ διαφορὰ Ἀσίου καὶ Ἰσαίου, ὥστε Ἀσίας μὲν ὑπὲρ ἀδικῶν ἐπειθε λόγαν, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγαν ὑποπτος ἦν. Hæc ibi; pleaque ex hac Dionysii nostri pagina desumpta: postrema vero periodus desumpta est ex 209. 33. SYLBURG. Fort. leg. ἐκ λόγαν τινὰν αὐτοῦ. REISK. Hoc GENOS ΙΣΑΙΟΥ, in MSS. nostris B. et M. reperitum, ad fidem eorundem passim correctum, hic denuo recudimus.

Οἰδὲ ἀρχὴν κ. τ. λ.] Forsan aliquis malit: οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προεἶλετο τινα πολιτείαν. ut, expuncta ἡ, ἀρχὴν adverbialiter significet omnino: sicut alibi quoque hæc vox usurpari solet. Plutarchus quoque nihil certi meminit de reipub. administratione: sed hoc tantum dicit, eum primum cœpisse σχηματίζειν καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διοίκασιν: quod maxime imitatum esse Demosthenem. Ex Philostrato autem de Isæo hæc præcipue notanda: τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχέδιον ἐποίητο, ἀλλ' ἐπεσκευμαμένους τὸν ἐξ ἑω ἐς μεσομβρίαν καιρόν. ἰδίαν δ' ἐπήτηκε λόγαν οὐτ' ἐπιβεβλημένην οὐτ' αὐτὸν, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχεύσαν τοῖς πρᾶγμασι καὶ τὸ βραχέως ἐξέπαισεν. SYLBURG.

τέρου τῶν ῥητόρων εἶναι, ἀλλὰ παρακρούσεται ταῖς ἐπιγραφαῖς οὕτως ἀκριβῶς ἐχούσαις, ὡς διὰ μιᾶς ἐηλοῦνται μοι γραφῆς· οὐ μὴν ἀπαράλλακτός γέ ἐστιν ἡ τοῦ χαρακτήρος ὁμοιότης, ἀλλὰ 304 ἔχουσα διαφορὰς τινὰς οὐ μικρὰς οὐδὲ ὀλίγας καὶ κατὰ τὴν ἰρημνίαν καὶ κατὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν καιρὸς ἂν εἴη λέγειν, ὡς ἡμῖς ὑπελήφισμεν. ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν λέξιν μᾶλλον ἔοικε τῷ Λυσίῳ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης ποιησάμενος, τὰς ὁμοιότητάς τε καὶ τὰς διαφορὰς ἃς ἔχει πρὸς ἐκείνην ἔρω.

γ. Καταρῶ μὲν καὶ ἀκριβῆς καὶ σαφῆς, κυρία τε καὶ ἐναργής καὶ σύντομος, πρὸς δὲ τοῦτοις πιθανή τε καὶ πρίπουσα τοῖς ὑποκειμένοις, στρογγύλη τε καὶ δικανικὴ [φανερῶσα τοὺς δικανικοὺς ἀγωνίαις]. οὐχ ἥττον ἐστὶν ἡ Ἰσαίου λέξις τῆς Λυσίου. καὶ κατὰ μὲν ταῦτα οὐκ ἂν τις αὐτὴν διαγνοίη. διαφέρειν δὲ ἐκείνης δόξειεν ἂν ἐν τοῖσδε· ἡ μὲν γὰρ ἀφελῆς τε καὶ ἠδυσκὴ μᾶλλον ἐστὶν, σύγκειται τε φυσικώτερον καὶ ἐσχημάτισται ἀπλούστερον, ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται· ἡ δὲ Ἰσαίου, τεχνικώτερα 305 δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα τῆς Λυσίου, τὴν τε σύνθεσιν περιεργωτέρα τις καὶ σχηματισμοῖς διαληθιμῆν ποικίλοις, ὅσων τε ἀπολείπεται τῆς χάριτος ἐκείνης, τοσοῦτον ὑπερέχει τῇ δεινότητι τῆς κατασκευῆς, καὶ πηγὴ τις ὄντως ἐστὶ τῆς Δημοσθένους δυνάμεως. τὴν μὲν οὖν λέξιν οὕτως ἂν τις διαγνοίη. ἐν δὲ τοῖς πράγμασι τοιαύτας τινὰς εὐρήσει διαφορὰς. παρὰ Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τὴν ἐπιτέχνησιν οὐτ' ἐν μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὐτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων οὐτ' ἐν ταῖς ἐξεργασίαις αὐτῶν ὄψεται — ἀπλοῦς γὰρ ὁ ἀνὴρ —· παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον ἦεν γινόμενα ταῦτα εὐρήσει· καὶ γὰρ ἐφόδοις χοῖται καὶ προκατασκευαῖς καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ τίτησιν ἐν οἷς δίδωσι χωρίον ἕκαστον. καὶ μέχρι πολλοῦ προάγει τὰς τῶν ἐγχειρημάτων 306 ἐξεργασίας, σχημάτων τε μεταβολαῖς ἐναγωνίων καὶ παση-

Παρακρούσεται] Num παρακρουσθήσεται. REISK.

Οὕτως ἀκριβῶς ὁμοίως ἐχούσαις. tam inter se similibus ad amussim. REISK.

Διὰ μιᾶς] Imo vero δι' οὐ μιᾶς. non uno quodam in opusculo, sed in quamplurimis, passim locorum. IDEM.

Φανερῶσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας] Quæ est nota characteristicæ, orationes judiciales ab orationibus alius generis discernens. Verumtamen facile patiar ista quatuor vocabula induci, quæ haberi possint pro interpretamento vocabuli δικανική. IDEM.

Ἡ μὲν γὰρ] Lysiae puta. IDEM.

Κέχρηται] Non damno. Suspiciatus tamen aliquando fui de πλείονι κέχρηται. uncta, perfusa est, manat vel stillat, ut

convenientiore vocabulo. IDEM.

Ἐκείνης] Non cohaeret cum χάριτος, sed redit ad λέξιν Lysiae. idem est ac si dixisset: ἔσον ἀπολείπεται ἡ Ἰσαίου λέξις ἐκείνης, τῆς Λυσίου δηλονότι λέξεως, κατὰ τὴν χάριν. Quidsi tamen τῇ χάριτι ἐκείνης? IDEM.

Ἐν μερισμοῖς] Interponi velim articulum τοῖς, ut statim ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων. IDEM.

Παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον] Ante copulam καὶ videtur ποικιλώτερον, aut παυνοργώτερον, aut tale quid deesse. IDEM.

Ἐν οἷς δίδωσι χωρίον ἕκαστον] Dubitatur, utrum nominativus, an accusativus sit ἕκαστον. et an δίδωσι sit impersonale, ut τὸ πρᾶγμα subaudiatur. ponit unumquemque locum, ubi res dat, h. e. vel monstrat, vel fert. Sed hoc sensu minus χωρίον, quam τόπων usurpaturus fuisse videtur. Possit etiam sic accipi: τίθησιν ἕκαστον (scil. πρᾶγμα vel τόπον) ἐνταῦθα ὅπου δίδωσιν ἡ χώρα. Quicquid ejus est, visum aliquando mihi fuit leg. esse: τίθησιν ἐν οἷς δὲ χωρίαις ἕκαστον. IDEM.

τικῶν ποικίλλει τοὺς λόγους, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον δια-
πονηρεῖται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ, τοῖς δὲ πράγμασιν
ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος ἐκ παντὸς πειράται βοηθεῖν.

δ'. Ἴνα δὲ μᾶλλον ἢ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν γένηται καταφανῆς,
εἰκόνι χρῆσομαι τῶν ὄρατῶν τινί. εἰσὶ δὲ τινες ἀρχαῖαι γραφαὶ
χρῶμασι μὲν εἰργασμένα ἀπλῶς καὶ οὐδεμίαν ἐν τοῖς μίγμασιν
ἔχουσαι ποικιλίαν, ἀκριβεῖς δὲ ταῖς γραμμαῖς καὶ πολὺ τὸ χάριεν
ἐν ταύταις ἔχουσαι· αἱ δὲ μετ' ἐκείνας εὐγραμμοὶ μὲν ἦπτον,
ἐξεργασμένοι δὲ μᾶλλον, σκιᾷ τε καὶ φωτὶ ποικιλλόμενοι καὶ ἐν
τῷ πλήθει τῶν μιγμάτων τὴν ἰσχὺν ἔχουσαι. τούτων μὲν δὴ ταῖς
ἀρχαιοτέrais ἔοικεν ὁ Λυσίας κατὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν χάριν·
ταῖς δὲ ἐκπεποιημέναις τε καὶ τεχνικωτέrais ὁ Ἰσαῖος. ἦν δὲ περὶ
αὐτοῦ δόξα παρὰ τοῖς τότε γοητείας καὶ ἀπάτης, ὡς δεινὸς ἀνὴρ
τεχνιτεῦσαι λόγους ἐπὶ τὰ πονηρότερα· καὶ εἰς τοῦτο διεβάλλετο.

307 δηλοῖ δὲ τοῦτο τῶν ἀρχαίων τις ῥητόρων ἐν τῇ Δημοσθένους
κατηγορίᾳ Πυθίας, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· πονηρίαν γὰρ τῷ Δημοσθένει
καὶ κακίαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων πᾶσαν ἐνοικεῖν φήσας, καὶ τότε τὸ
μέρος ὅλον εἰς διαβολὴν, ἐπιτίθεισιν, ὅτι τὸν Ἰσαῖον ὅλον καὶ τὰς
τῶν λόγων ἐκείνου τέχνας σεσίτισται. καὶ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ σκο-
ποῦ τὴν διαβολὴν ταύτην εἶχεν ἐκάτερος. ἐμοὶ γοῦν οἱ μὲν Ἰσαίου
τε καὶ Δημοσθένους λόγοι καὶ περὶ ἀληθείας καὶ δικαίας συντά-
ξεως αἱ ὑποθέσεις ὑποπτοὶ δοκοῦσιν εἶναι τῆς πολλῆς ἐπιτεχνή-
σεως ἕνεκα· οἱ δὲ Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου παντὸς μάλιστα δίκαιοί
τε καὶ ἀληθεῖς, κἂν μὴ τοιαῦτα τὰ πράγματα ἐν αὐτοῖς, ὅτι κα-
κοῦργον οὐδὲν ἐπιφαίνουσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' εἰσὶν ἐλεύ-
θεροὶ τινες καὶ ἀφελεῖς.

308 ε'. Ταυτί μοι τὰ διαλλάττοντα ἔδοξεν εἶναι, ἐξ ὧν ἂν τις οὐ
χαλεπῶς διαγνῶναι τοὺς Λυσίου τε καὶ Ἰσαίου λόγους δυνηθεῖη.
εἰ δὲ ὀρθῶς ὑπέληφα, ἐξέσται τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν τὴν ἐξέτα-
σιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὴν λέξιν θεωρημάτων. ἔστι δὴ τις
Ἰσαίου λόγος ὑπὲρ Εὐμαθοῦς μετοίκου τινὸς τῶν τραπεζιτεούν-
των Ἀθήνησιν, ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ κληρονομί-

Τόδε τὸ μέρος ὅλον] Id est, ὅλον τοῦτον
τὸν τόπον. Sed post εἰς διαβολὴν deest
ἐπαυξήσας aut tale quidd. cum dixisset —
totumque illum locum verbis amplificasset
atque exaggerasset, ἐπιτίθεισιν, addit tan-
dem in fine —. IDEM.

Καὶ περὶ ἀληθείας] Dubio procul labo-
rat hic locus vitio. qui, ut brevis sim,
mihī videtur ad tolerabilem saltim sen-
tentiam sic componi posse: κἂν περὶ ἀλη-
θεῖς [vel ἀληθινὰς] καὶ δικαίας συνταχθῶσιν
ὑποθέσεις; [ut hic sit accusativus, non no-
minativus]. tametsi in causis veris justis-
que et aequitati consentaneis versentur.
IDEM.

Σκοπεῖν] Post σκοπεῖν aut deest κατὰ,
ut κατὰ (vel etiam παρὰ) τὴν ἐξέτασιν
significet in examine. aut deest ποιῆσαι,
aut ποιησαμένῳ. Quorum si prius deesse
ponas, ποιῆσαι puta, cohererebit σκοπεῖν

cum βουλομένῳ, et ποιῆσαι cum ἐξέσται.
Sin autem posterius, tum cohererebit σκο-
πεῖν cum ἐξέσται, ποιησαμένῳ autem cum
τὴν ἐξέτασιν. IDEM.

Εὐμαθοῦς] Imo vero Εὐμάθους, pena-
cute. Sic enim nomina propria ab ad-
jectivis discernuntur. εὐμαθὸς est docilis,
Εὐμάθης nomen proprium. IDEM.

Κληρονομήσαντος τὸν ἀπληθευεωκότα]
Epigenes aliquis servum, Eumathem di-
ctum, manu emiserat coram praetore.
Hujus Epigenis heres factus aliquis Dion-
nysius Eumathem reposcebat, vel, ut vul-
go usurpant, reclamabat, ut partem heredi-
tatis ad se devolutæ. Verum civis ali-
quis Atheniensis illa, de qua hic agitur,
Isæi oratione libertum hunc, Eumathem,
in libertatem liberali manu vindicatum
ibat. IDEM.

σαντος τὸν ἀτληλευθερωκότα τῶν ἀστῶν ἀφαιρεῖται τις καὶ τὴν 309
ἀπολογίαὶν ποιεῖται περὶ αὐτοῦ. τὸ προοίμιον δὲ ἐστὶ τοῦ λόγου
τοιοῦνδε· Ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμα-
θεῖ τούτῳ ἐγενόμενῳ χρήσιμος, καὶ δικαίως, καὶ νῦν,
εἴ τί ἐστιν ἐν ἐμοὶ, πειράσομαι συσσωζεῖν αὐτὸν μεθ'
ὑμῶν· μικρὰ δὲ μοι ἀκούσατε, ἵνα μηθεὶς ὑπολάβῃ
ὑμῶν ὡς ἐγὼ προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ
Εὐμαθοῦς πράγματα προσῆλθον. τριηραρχοῦντος
γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος, καὶ λόγου
ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευ-
τηκῶς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθή-
κης παρ' Εὐμαθεῖ τούτῳ, μεταπεμπόμενος τοὺς οἰ-
κείους τε καὶ φίλους τοὺς ἐμούς Εὐμαθῆς ἐνεφάνισε
τὰ χρήματα ἃ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα
ὀρθῶς καὶ δικαίως. ἀνδ' ὧν ἐγὼ σωθεὶς ἐχρώμην
αὐτῷ ἔτι μᾶλλον καὶ κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν
προσεισευπόρησα ἀργυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ἄγον- 310
τος αὐτὸν Διονυσίου, ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν,
εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ Ἐπιγένους·
ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχήσω.

ζ'. Ἔστι δὴ καὶ παρὰ τῷ Λυσίᾳ τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην
φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογίαὶν — τοῦτον
ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλιμάχος, Περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ
Ἀνδροκλείδου κλήρου —, καὶ ἐστὶ πολλοῖς πρότερον ἠγωνισμένος
ἔτεσι πατέρου, ἐν ᾧ τὴν αἰτίαν πρῶτως ἐπιδείκνυσιν ὁ περὶ τοῦ
ξένου ποιούμενος τοὺς λόγους, ὡς περὶ ὁ τὸν μέτοικον ἐξαιρού- 311
μενος εἰς ἐλευθερίαν· ἐστὶ δὲ τὸ προοίμιον τοῦ λόγου τόδε· Ἀνα-
γκαστὸν μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τῆς
φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς
ὑμᾶς, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς
ὑμῶν πώποτε εἰρηκῶς πρότερον ὑπὲρ τούτου νυνὶ

[Ναυμαχία] Forte apud Eubœam inter Themisonem et Atheniensis commissæ, anno tertio Olymp. 103. quo Cephisodotus Archon fuit. IDEM.

[Πρὸς εἰς εὐπόριστα] Nescio an verior lectio sit πρὸς εὐπορίαν ἀργυρίου, vel πρὸς εὐπόριστον ἀργύριον. SYLBURG. Corrupte Bodleii. προσεισευπόρησαν. HUDSON. Dudum ante, quam ab Hudsono de lectione Bodleiani certior fierem, suspicatus fueram, aut de προσεισευπόρησα, aut προσεισευπόρησα. quorum hoc posterius, ne literula periret, prætulî. εἰσευπορεῖν τινὶ ἀργυρίου [subaudi μοῖραν, vel tale quid] significat contribuere alicui summam æris. προσεισευπορεῖν, in antecessum dare, quod postmodum, per olium, pro facultate et opportunitate sua, refundat. προσεισευπορεῖν est una cum aliis amicis idem facientibus contribuere. Possit quoque sic legi: προεῖς [quod est particip. aor. 2. a verbo προεῖναι erogare] εὐπόρησα ἀργυ-

ρίου, scil. μέρος τι ῥητόν. εὐπορεῖν h. l. non significat dives esse, sed largiri. REISK.

[Ἄγοντος] Scil. εἰς τὴν δουλείαν. IDEM.

[Ἐπισχῆσω] Dubito, utrum Isæi, an Dionysii sint hæc verba: ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτων ἐπισχήσω. plura de his dicere parcam. IDEM.

[Θατέρου] quam illa altera, Isæi puta pro Eumathe dicta, unde modo locum excerptum retulerat. IDEM.

[Τὴν αἰτίαν] Scil. τῆς ἀπολογίας, vel διότι ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου ἀπολογεῖται. IDEM.

[Πρώτως] ante omnia. Sic dedi de meo pro vulgari πρώτος. IDEM.

[Τὸν μέτοικον] Apud Isæum. Erat ergo Eumathes inquilinus. IDEM.

[Τοῦ λόγου] Apud Lysiam puta. IDEM. Ἰμῶν] Expungendum videtur, ut infra in repetitione p. 8. 26. SYLBURG. Tantum abest, ut Ἰμῶν expungendum ducere uncisque includerem, ut potius, non

λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κη-
φισόδοτος ὁ τούτου πατήρ, καὶ ὅτε ἐφεύγομεν ἐν
Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγορήσασθαι καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος
Ἀθηναίων ὁ βουλούμενος· καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ
312 ἰδία καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέ-
ραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς
τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο,
ἡγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὐ-
τως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην ὥστε μηδένα γινῶναι
τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἠπίστατο, ὀπό-
τερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οἰκίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ
Φερένικος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλοὶ λέγειν
εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πρα-
γμάτων ἔμπειροι, ἀλλ' ὅμως ἡγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειό-
τητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρὸν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι,
κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ
βοηθῆσαι, περιιδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμὶ
ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδομένων στέρηθῆναι.

Ζ'. Τί δὴ ταῦτα τὰ προύμια ἀλλήλων διαφέρει; παρὰ Λυσία
μὲν ἡδεῖά ἐστιν ἢ εἰσβολή, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο μᾶλλον ἢ ὅτι φυ-
σικῶς πῶς εἴρηται καὶ ἀφελῶς· Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ
εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς
καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὸ
ἐπιλεγόμενον τούτῳ ἔτι μᾶλλον ἀκατάσκευον φαίνεται εἶναι καὶ
313 ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἰπεῖν δύναίτο τὸ εἰρημένον· Ἴνα μηδεὶς
ὑμῶν θαυμάσῃ, ἔτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρη-
κῶς πρότερον ὑπὲρ τούτου νῦν λέγω. παρὰ δὲ Ἰσαίῳ
κατεσκευάσται τὸ δοκοῦν εἶναι ἀφελές καὶ οὐ λέληθεν ὅτι ἐστὶ
ῥητορικόν· Ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμαθεῖ τούτῳ ἐγενό-
μην χρήσιμος, καὶ δικαίως· καὶ νῦν, εἴ τί ἐστι κατ'
ἐμὲ, πειράσομαι συσσωζεῖν αὐτόν. ὑψηλότερα γὰρ ἐστὶ
καὶ ἥττον ἐκείνων ἀφελέστερα, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ ἐπιφερόμενα·
Μικρὰ δέ μου ἀκούσατε, ἵνα μηδεὶς ὑπολάβῃ ὑμῶν,
ὡς ἐγὼ προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικία πρὸς τὰ Εὐ-
μαθεῦς πράγματα προσῆλθον. ἢ τε γὰρ προπέτεια καὶ ἡ
ἀδικία καὶ πρὸς τὰ Εὐμαθεῦς πράγματα προσελθεῖν πεποιημένοις
μᾶλλον ἔοικεν ἢ αὐτοφρέσι. καὶ αὐθίς γε παρὰ μὲν τῷ Λυσίᾳ ἢ

modo uncas, quibus hoc vocabulum Syl-
burgias sarserat, rursus sustulerim, sed
etiam infra, ubi deerat, ὑμῶν ingesserim.
Omnis enim vis ratiocinii huic uni voca-
bulo inest. Non poterat atque non vi-
deri Atheniensibus res miranda, si quis
civium suorum, qui pro alio nullo cive
unquam verba in foro fecisset, nunc ad
dicendum pro homine peregrino, eoque
Thebano, surgeret. Notum est, quo
odio Thebani Athenis arserint. REISK.

Κατηγορήσασθαι] Malim κατηγορήσασθαι. ut ver-
sa proximo παθόντες κατήλθομεν. Aut
alias καὶ erit del. IDEM.

Οὔτοι] Thebani puta. IDEM.

Στερηθῆναι] Rarior inventu constructio
verbi περιιδεῖν cum infinitivo. usus loquen-
di στερηθῆντα postulabat. Aut possit legi
μέλλοντα στερηθῆναι. IDEM.

Καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο] Scil. ἡδεῖά ἐστιν. ob
aliud nihil magis suave, juvenumque, est hoc
exordium. IDEM.

Τὸ εἰρημένον] Id est, τὴν ὑπ' ἐμοῦ παρα-
τεθεῖσαν ἀρτίως γνώμην. locum, vel sen-
tentiam a me modo e Lysia recitatam.
IDEM.

Κατ' ἐμὲ] Supra legitur ἐν ἐμοί. IDEM.

πρόφασις λέγεται ἀνεπιτηδεύτως· Ἐμοὶ γάρ, ὧ ἄνδρες
δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδωτος ὁ τούτου πατήρ, καὶ 314
ὅτε ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις, παρ' ἐκείνῳ κατηγόρην
καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. ἤδέως
τε καὶ ἀφοριστικῶς τὰ μετὰ ταῦτα ἐπιτίθεται· Καὶ πολλὰ καὶ
ἀγαθὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσία παθόντες ὑπ' αὐτοῦ
εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. παρὰ δὲ τῷ Ἰσαίῳ
πέφρασται περιεργότερον καὶ οὐ μακρὰν ἀπέχει τῆς Δημοσθένους
κατασκευῆς· Τριηραρχοῦντος γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδώ-
του ἄρχοντος, καὶ λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς
τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευτηκῶς εἶην ἐν τῇ ναυ-
μαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμαθεῖ
τούτῳ. τό τε γὰρ λόγου ἀπαγγελθέντος καὶ τὸ ὡς ἄρα
τετελευτηκῶς εἶην καὶ τὸ οὔσης ἐμοὶ παρακαταθήκης
οὐκ ἂν φαίην ἔγωγε ἀφελῶς εἰρησθαι. ἐκείνως γὰρ λεγόμενα μάλ-
λον ἀποίητα· Ὅτε γὰρ ἐτριηράρχουν, καὶ ἀπηγγέλη τοῖς ἐνθάδε, 315
ὡς ἄρα τετελευτηκῶς εἶην, ἔχων μου παρακαταθήκην Εὐμαθεῖς
οὔτοςί.

γ'. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν προουμιῶν μέρη, παρ' ὧ μὲν ἀφελέ-
στερον ἂν τις εὔροι λεγόμενα, παρ' ὧ δὲ ῥητορικώτερον. ἐν ἑτέρῳ
δὲ ἄγωνι πάλιν ὁ μὲν Ἰσαῖος, ἐπιτρόπῳ τιμὴ συντάξας ἀπολογίαν
ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφιδῶν κρινομένῳ, τοιαύτη κέχρηται ἀρχῇ·
Ἐβουλόμην μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ λίαν οὕτως
ἀγνοηθέντα προσχίματ' ἔχειν αἰσχυρῶς ὥστε τοῖς
ἄλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν καὶ δίκας τοιαύτας λαγ-
χάνειν, ἀλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν καὶ κύ-
ριον τῆς πατρώας οὐσίας, οὐ μικρᾶς ἀλλ' ἱκανῆς 316

Κηφισοδότη] Pro Κηφισοδότη pag. 7. Bodl. legi ἀλλ' οὕτω γε οὖν. quod parum ad rem facit. Mihi videtur ab Isæo profectum esse: ἀλλὰ τοῦτον γοῦν ἔδει, ἀδελφιδῶν ὄντα ἐμὸν —. Nemo miretur tutorem hunc, eundemque patrum pupillorum, adversus quos agit, modo de uno pupillo, modo de pluribus loqui. Agebat proprie cum uno, maximo natu, cui ad pubertatem adulto patrus patrimonium tradiderat. Verum huic pupillo puberi suæ que tutelæ facti plures erant fratres. Horum fratrum, annis adhuc minorum, tutelam major natu frater adipiscebatur; quo fiebat, ut suoque fratrumque nomine in patrum ex titulo male gestæ tutelæ ageret. Possit quoque Isæus ad hunc modum dedisse videri: ἀλλ' οὐχ οὕτως γε νῦν ἔξω, verum hujus rei copiam mihi denegat hic [adversarius meus], ὃν ἔδει ἀδελφιδῶν ἐμὸν ὄντα — quem decebat, utpote meum ex fratre nepotem —. Sylburg. ad locum hunc istæc adscriperat: Nota hic τὸ ἀδελφιδῶν ἐμὸν ut etiam infra in repetitione, p. 11. v. 10. pro οἱ ἀδελφιδῶι ἐμοί. unde colligere licet, etiam p. 10. v. 13. pro ἀδελφῶν leg. esse ἀδελφιδῶν. IDEM.

Μᾶλλον ἀποίητα] Legi malim: μᾶλλον ἂν ἦν ἀποίητα. REISK.

Μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχίματα ἔχειν αἰσχυρῶς, ὥστε —] Notabilis verborum trajectio. nam αἰσχυρῶς aut cum λίαν cohærebit, aut cum ἐπιβουλεύειν. Prius si malis, erunt προσχίματα λίαν αἰσχυρῶς ἀγνοηθέντα, prætæctus, seu criminationes nimis turpiter peccatæ, ad verbum, h. e. in quibus nimis turpiter peccatum sit. Sententia est: vellem utique infamia nulla criminum laborare, tam ultra modum turpiam. IDEM.

Ἐπιβουλεύειν] Post ἐπιβουλεύειν videtur δοκεῖν deesse. IDEM.

Ἄλλ' οὐ τό γε οὖν] Hudsonus testatur in

- 317 ὥστε καὶ λειτουργεῖν ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοξείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι, τῶν δ' ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν, ἵνα βελτίων τ' ἐδόκει πᾶσιν εἶναι σόζων αὐτὴν καὶ πλείω ποιῶν χρησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν ἀνήρηκε καὶ πέπρακε καὶ αἰσχροῦς καὶ κακῶς διολώλεκεν ὡς οὐκ ἂν ἠβουλόμην, πιστεύων δ' ἐταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλήλυθεν, ἀνάγκη, ὡς ἔοικε, συμφορὰν μὲν εἶναι νομίζειν ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἰκεῖος ὢν, ἀπολογεῖσθαι δὲ περὶ ὧν ἐγκέκληκε καὶ ἕξω [μὲν] τοῦ πράγματος διαβέβληκεν, ὡς ἂν οὖν δυνώμεθα προθυμώτατα πρὸς ὑμᾶς. ὁ δὲ Λυσίας, ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς
- 318 συγγράφας λόγον, τοιοῦτῳ κέχρηται τῷ προοιμίῳ· Οὐχ ἱκανὸν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις, ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὄρφανῶν πολλοί. ὕπερ κάμοι νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειψθεῖς ἐπιτροπὸς τῶν Ἰπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδούς τοῖς νόμοις δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα ὧν ἐπιτροπὸς κατελείψθην, συκοφαντοῦμαι νῦν αὐτῶν ἀδίκως.

Ζ. Οὐ πολλῶν οἶμαι δεῖν λόγων, ὅτι τοῦτο μὲν ἀφελῶς καὶ ἠδέως εἴρηται, ἠθὸς τε οὐ πεπλασμένον, ἀλλὰ φυσικὸν ἐπιφαίνει· τὸ γὰρ Οὐχ ἱκανὸν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἔχουσιν, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥήτορος εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ἰδιώτου καταστάντος εἰς ἀγῶνα ἄδικον· τὸ δ' Ἰσαίου πεποιῆσθαι ῥητορικῶς καὶ κεκαλ-

Ἰφ' ἡμῶν] A me meisque necessariis, et in hac causa advocatis. Erat e. c. tutori, patrimonium pupillo puberi facto tradenti, uxor, huic fratres, aut sorores, earumque mariti, aut filii jam adulti. Hi ergo in ejusmodi causis amico et cognato suo praesto erant, ut testes et advocati. Nam ejusmodi actus, quo in numero sunt traditiones patrimoniorum, non clam, conscio aut nullo, aut paucis, fiebant, sed testes corrogabantur quamplurimi, qui deinceps possent, ubi opus esset, in iudicio produci. REISK.

Αὐτῶν] De meo dedi αὐτῷ. pupillo meo puta. IDEM.

Σόζων] Malim καὶ σόζων. E pudore atque continentia, si placuisset pupillo ea uti, duas ait exstituras fuisse landes. 1) βελτίων ἂν ἐδόκει. futurum fuisset, ut pro viro bona et honesto haberetur. 2) χρησιμώτερον πολίτην παρεῖχεν ἂν ἑαυτὴν, civem se vobis praestitisset hoc magis frugī, σώζων τὴν οὐσίαν καὶ πλείω ποιῶν, si patri-

monium servasset atque auxisset parsimonia et frugalitate. IDEM.

Ἐξω μὲν τοῦ πρ.] Secundum vocabulum unciis inclusi, ut amputandum. Aut certe leg. est: ἕξω με τοῦ πρ. IDEM.

Ἄν οὖν] Οὖν unciis inclusit Bekkerus, qui hac Isaica Fragmenta apud Dionysium asservata ad calcem Isaei sui edi curavit.

Οὐχ ἱκανὸν —] V. Lysiae Fragmentum 52. REISK.

Ἐχουσίην] Subaudi ταῦτα ἔχων, vel ἐσχηνένας. IDEM.

Ἐπιτροπὴν] Pro ἐπιτροπὴν v. 16. legitur ἐπιτροπίαν. quorum utro sit usus Lysias, incertum est. Dionysius certe utroque utitur. nam κακῆς ἐπιτροπῆς ἐγκαλεῖσθαι hoc loco dicit, v. 13: itidemque supra in Lysia 88, 32: in Antiq. autem Rom. 237. 2 ἐπιτροπίαν λαβεῖν. SYLBURG.

Κεκαλλιλογῆσθαι] Legi malim: κεκαλλιλογῆσθαι εἰς τὸ σεμνότερον. REISK.

ἀλλογῆσθαι σεμνότερον ἅπαντες ἂν φήσειαν· τὸ γὰρ Ἐβου- 319
λόμην μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ λίαν οὕτως
ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχροῦς, ὥς τε τοῖς
ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. καὶ ἔτι μᾶλλον παρὰ Λυσία μὲν
χαριέντως πάνυ καὶ ἀφελῶς εἰρήσθαι τὸ Ἐγὼ γὰρ, ὧ ἄν-
δρες δικασταί, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἴππο-
κράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δι-
καίως τὴν οὐσίαν καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμα-
σθεῖσι τὰ χρήματα. Ξάτερον δὲ τρανότερον καὶ οὐχ ὡς ἂν
ιδιώτης μετέδθηκεν, Ἄλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν
καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ μικρᾶς, ἀλλ'
ἱκανῆς ὥστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παρα-
δοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι. ἐνὸς δ' ἔτι μνησθήσομαι
γένους, ἐξ οὗ μάλιστα ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν ἔσται καταφανής.

ἰ. Ὑποτίθεται δ' ἐκάτερος ιδιώτην ἄνδρα, καὶ ἀπράγμονα καὶ
νέον, παρὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσίν τε καὶ φύσιν ἠναγκασμένον,
ἐν δικαστηρίῳ λέγειν· ὁ μὲν Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρχεβιάδην
λόγῳ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι
ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὧ ἄνδρες δικασταί,
προσηλθὼν αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος καὶ ἀπειρος ἦν 320
πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς δικα-
στήριον. ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὖρεμα ἡγεῖσθαι τὴν
ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς
φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγῆσασθαι περὶ τοῦ
χρέους, ὅθεν γεγέννηται. κἂν δοκῆς ἀληθῆ λέγειν
ἐκείνοις, οὐδὲν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λα-
βῶν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δ' εἶ μοι μηδὲν παρα-
λιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι 321
τοῦ συμβουλεύειν, ἵνα, ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ

τὸ γὰρ] Seu τό γ' οὖν, declarative acci-
piendum pro τοῦτο δηλονότι, hoc videlicet.
pro ἐβουλόμην vero in priore loci citatione
Attico augmento scriptum ἡβουλόμην, p. 9.
v. 23. SYLBURG.

Ἐπιβουλεύειν] Post ἐπιβουλεύειν videtur
τοιούτων δοκεῖ, vel simile quid deesse, scil.
κεκαλλιλογημένον εἰς τὸ σεμνότερον. REISK.

Τρανότερον] Num τραγικώτερον. IDEM.

Ἐπειδὴ] V. Fragmentum Lysiae KG.
IDEM.

Εὖρεμα] Bodlei. εὖρεμα. Sed male.
differunt ista inter se. εὖρεμα est res dere-
pente oblata, opportunitas sponte sua non
quaerenti occurrens, qua tu in rem tuam,
malam praesertim, abutaris; quam cupi-
de amplectaris, ut qui tibi non sperasses
obventuram, quo alium, inimicum tibi
hominem, subvertas et pessumdes, id
quod h. l. convenit. εὖρεμα autem inven-
tum est, scite solertēque multa et assi-
dua meditatione excogitatum. quod ab h.
l. abhorret. IDEM.

Ἐπὶ τὰ σαυτοῦ] Ellipticōs legitur etiam

infra in repetitione p. 13. v. 19. subauditō
scilicet verbo ἀπαλλάξῃ, aut alio consimili.
SYLBURG. Mihi videtur pro ἐπὶ leg. et
hic, et paulo post in hujus loci itera-
tione, ἀπει. quod perinde potest pro sec-
unda persona singul. imperativi accipi,
pro ἀπίθι. nam εἴ (ex εἶ factum) passim
locorum usurpatur pro ἴθι. aut pro sec.
pers. sing. futuri a verbo ἀπίνειν, æqui-
pollente alteri, ἀπειλεύσῃ, vel ἀποχαρήσεις.
abibis, discedes. quod si probatur alteru-
trum, tum τὰ σαυτοῦ cohærebunt cum λαβῶν,
habens res tuas tibi. REISK.

Δίκαιος δ' εἶ μοι μηδὲν] Sic dedi de
meo, pro vulgari δίκαιος δ' εἶμι μηδέν. te
deceat, nihil mihi dissimulare, nil me celare.
IDEM.

Τοῦ συμβουλεύειν] Subaudi αὐτὸς ἐμαυ-
τῷ. Cernis brevitatē Lysiacam. Alius
planius et explicatius dixisset ad hunc
ferme modum: εἰπεῖν ἅπαντα. βούλομαι
γὰρ ταῦτα κοινοῦσθαι τοῖς φίλοις, ἐπειδὴ νεώ-
τερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν αὐτὸς ἐμαυτῷ.
IDEM.

ἴσμεν, βουλευσόμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις· ἂν πως φανερὸν γένηται, πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένον, οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελ-
 322 θεῖν οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως ἡμεῖς τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν δίαιτητῶν ἔθεσθε. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν ἀμφισβητήσει χωρίον τὸ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κετεσχημένον, οἷς τὸ χωρίον ὑπέ-
 323 κειτο, ταύτην χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ· Μάλιστα μὲν ἐβουλόμην, ὅ ἄνδρες δικασταί, μὴδ' ὑφ' ἐνός ἀδικεῖσθαι τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ μὴ, τοιοῦτων ἀντιδίκων τυχεῖν πρὸς οὓς ἂν οὐδὲν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. νῦν δὲ μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβηκεν· ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, οὓς περιο-
 324 ρᾶν μὲν ἀποστεροῦντας οὐ ῥάδιον, ἀπέχθεσθαι δὲ ἠδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποι-
 εῖσθαι. πρὸς μὲν οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν· μέγα γὰρ μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος αὐτοῖς πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν· ὅμως δὲ διὰ τὸ πι-
 στεύειν τοῖς πράγμασι πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἠγούμην δεῖν κατοκνῆσαι δι' ἡμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. δέομαι

Ἐπιτρέψαι] Sub. τῷ δίαιτητῇ. IDEM.

Ἔως] Fort. ὡς. SYLBURG. In quo falsus fuit. Colligitur ex h. l. paulo ante, quam ista causa ageretur, legem de jure arbitratorum, vel judicam pedaneorum fuisse latam. REISK.

Χωρίον] Legendum videtur: ὁ δὲ Ἰσαῖος, ἐν ἀμφισβητήσει ὑπὲρ χωρίου τοῦ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κετεσχημένου, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτην χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ. SYLBURG. Infra quidem habemus: ἐν τῇ ἀμφισβητήσει πρὸς τοὺς δημοτᾶς περὶ τοῦ χωρίου. HUDSON.

Εἰ δὲ μὴ] Subaudi τοῦτο δυνατὸν ἦν ἐμοί. REISK.

Λυπηρότατον] Malim τὸ λυπ. IDEM.

Ἠδέως] Pro ἠδέως infra in repetitione, p. 13. v. antep. legitur ἀνῆδέως. vera lectio procul dubio est ἀπῆδες, quod indicat etiam paraphrasis Dionysiana, p. 13. v. 24. ἀνι-
 ἀρώτερον εἶναι πρὸς ταιούτους ἀπέχθεσθαι: et vers. pen. ἢ ἀπῆδες ἀπέχθειαι. SYLBURG. In margine Bodl. legi ἴσως ἀπῆδες testatur Hudsonus, unde constat illius libri magnam auctoritatem non esse, qui aut meras, aut certe plerasque conjecturas viri docti, nescio an Sylburgii, exhibeat, nullas, aut certe perpaucas lectiones e codice msto probatae fidei haustas. Ego ἠδέως servandum, eique ad addendum duco, sed hac lege, ut censeatur adhuc deesse ἀναρώ-
 325 τατον, aut δυσχερέστατον, aut tale quid. cupide ferri ad suscipiendas et gerendas cum iis simultates, qui — rerum est om-

nium una res luctuosissima. Sed v. annotationem p. 13. v. antep. REISK.

Καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι] Prodit hoc καὶ deesse membrum alterum isti oppositum, quo facta fuisset mentio privatorum quoque congressuum, aut commerciorum, quemadmodum publicorum hic facta fuit. Suspicio, itaque deesse καὶ ἴδια συναλλάγματα, aut ἴδια συμβόλαια, aut ἴδιαι διατριβᾶς, aut tale quidpiam; sive id ante καὶ τὰς κοινὰς συνουσίας ponas, sive post. Ad numerum privatorum congressuum referuntur hæc: cum juvenes, aut etiam seniores, pauci numero, in locis ultro delectis et conductis, ad ludendum, comptandum, confabulandum, epulandum, ambulandumve, aut etiam seriis de rebus agendum, inter se conveniunt. publici autem congressus fiunt ab universis, in foro, in concione, in templis deorum et in epulis publicis. IDEM.

Ἄληθῆ] Malim τάληθῆ. IDEM.

Δι' ἡμῶν] Fateor nihil hic esse, quod offendere possit hominem stomachi non superbi, aut quod defendi nequeat. Rursum tamen idem haud dissimulabo illam tot infinitivorum accumulationem, quorum alii ex aliis nexi et quasi progenerati sunt, paulo esse, meis quidem auribus, molestam et horridiusculam. Mollietur, ni fallor, hæc durities interponendo ἄλλῃ, ad hunc modum — κατοκνῆσαι, ἀλλὰ [ta-
 326 cita repetitione subjice ἠγούμην δεῖν] δι' ἡμῶν πειρᾶσθαι —. IDEM.

οὖν ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν, εἰ καὶ νεώτερος ὢν λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου τετόλμηκα· διὰ γὰρ τοὺς ἀδικοῦντας ἀναγκάζομαι παρὰ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον τοιοῦτόν τι ποιεῖν. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν περὶ τοῦ πράγματος.

α'. Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, τὸν μὲν Λυσίου νέον καὶ ἰδιώτην καὶ ἀπράγμονα ἀρχέτυπόν τινα εἶναι τῆς ἀληθείας, διαφέροντα ἐκείνης οὐδ' ὅτιοῦν· τὸν ἕτερον δὲ ἀπόγραφόν τινα καὶ οὐ λανθάνοντα, ὅτι πέπλασται ῥητορικῇ τέχνῃ; καὶ γὰρ αἱ λέξεις καὶ τὰ νοήματα παρ' ἐκείνῳ μὲν τὸ αὐτοφύες, παρὰ δὲ τούτῳ τὸ 325 κατασκευαστὸν ἀποφαίνουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀρχῇ κέχρηται, ὅτι νέος τε καὶ ἄπειρος εἴη πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰς δικαστήριον εἰσέναι, καὶ ἐπιφέρει πάνυ ἠθικῶς, Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὖρεμα ἠγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι τε καὶ ῥηθῆναι, λέγει, ὡς ἐπὶ διαιτητῆς ἠξίου κοινὸς ἐλθεῖν φίλους, κὰν δόξης ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐθὲν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ λαβῶν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἡθει χρηστῷ διεξελεθῶν, τελειῶν ἐπιτίθεισι, Ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτε ἠθέλησε συνελθεῖν. ὁ δὲ Ἰσαῖος τοῦτι μὲν τὸ μέρος, τὸ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀναγκάσθαι λέγειν ἐν δικαστηρίῳ νέον ὄντα, ἐπὶ τελειῇ τοῦ προοιμίου τίθεισιν. ἀρχεται 326 δὲ ἀπὸ διανοίας, οὐ φαύλης μὰ Δία οὐδὲ ἰδιωτικῆς, ἀναιρώτερον εἶναι λέγων πρὸς τοιοῦτους ἀπέχθεσθαι, μεθ' ὧν ἀνάγκη τῶν τιμωτάτων κοινωνεῖν· ἔπειτα ἀπολύεται τι τῶν μελλόντων αὐτὸν λυπεῖν, τὸ δὴ πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας πρὸς αὐτὸν ἀντιδικεῖν. συντίθησί τε τὰ ὀνόματα οὐ φαύλως μὰ Δία οὐδ' ὡς ἂν ἰδιώτης, Ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν (φήσιν), οὐς περιορᾶν μὲν οὐ ῥάδιον ἀποστεροῦντας, ἀπέχθεσθαι δ' ἂν ἠδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. ἡ γὰρ ἀηδὴς ἀπέχθεια καὶ αἰ 327 κοινὰ συνουσία τεχνικώτερον σύγκεινται μᾶλλον ἢ ἀφελέστερον.

Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε] Nota hic geminatum ἄν. SYLBURG.

Ἀποφαίνουσιν] Dionysio nostro ejusmodi in re usitatius est v. ἐπιφαίνειν. REISK.

ἠξίου] Malim in tertia persona ἠξίου. se rogasse. narrat actor, Archebiadem a se rogatum fuisse. IDEM.

Κοινὸς] Malim καὶ τοὺς κοινὸς, ut secum veniret ad arbitros, et ad amicos sibi, actori, cum eo, Archebiade, communes. IDEM.

Ἀναρῶτερον] Subaudi τοῦ δέντρος, vel τοῦ εἰωθότος, vel tale quid. malim tamen ἀναρῶτατον. IDEM.

Λυπεῖν] gravare, premere causam ipsius, ei incommodare et obstare. IDEM.

Τὸ δὴ πολλοὺς] Legendum videtur: τὸ δὴ πρὸς πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας ἀντι-

δικεῖν. ut colligere licet p. 12. v. 17. SYLBURG. Bene habet h. l. vulgata. Festinatio bonum Sylburgium decipiebat, quominus cerneret, hæc ratio si probetur, necesse fore, ut proximum insequens πρὸς tollatur, ad quod animum non satis attendebat. REISK.

Ἄν] Pro ἂν ἠδέως legendum esse ἀηδὴς, docui paulo ante, ad p. 12. v. 16. Sequenti etiam v. κοινὰς legendum esse pro vulgato τινὰς, manifestum est. e priore citatione loci, Ibid. SYLBURG. Ex ἂν, quod libri Dionysii h. l. plus habent, deficiens in superiori exemplo, effeci ibi αἰ, ut etiam hic aio faciendum esse. Post ἠδέως deesse videtur οὐκ ἂν βουλόμην, vel οὐκ ἂν δεξαίμην, aut tale quid, ut jam supra admonui. REISK.

καὶ ἔτι τὸ, Πολλῶν μοι δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγοῦμην δεῖν κατοκνηῆσαι δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. ἤκιστα γὰρ ἰδιώτης ἂν οὕτως, οὐχ ἡγοῦμην δεῖν κατοκνηῆσαι, οὐδέ γε τὸ Δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων· ἀλλ' ἐκείνως πως μᾶλλον, Τοσοῦτων γέ μοι συμπιπτόντων δυσκόλων, ἐφ' ἡμῶν ἠγάκασμαι καταφυγῖν, ἵνα τῶν δικαίων τύχῃ δι' ὑμῶν.

β'. Οἶμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλον εἶναι τὴν τῶν ἀνδρῶν διαφορὰν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων λέγεσθαι
 328 μᾶλλον ἔσται καταφανής, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ παθητικῶν λόγων· ἐν οἷς ὁ μὲν Λυσίας ἀπλούστερός τις ἔστι καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν κοινότητα τῶν σχημάτων· οὗτος δὲ ποικιλώτερος. πολλὰ γὰρ ἂν τις ἰδὼν εὔροι παρ' αὐτῷ. ὡς ἐν τούτῳ, Πόθεν χρῆ πιστεύεσθαι τὰ εἰρη-
 329 μένα, πρὸς θεῶν; οὐκ ἐκ τῶν μαρτύρων; οἶμαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δὲ γε ἀπιστεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τούτων; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ μὲν διώκων ταῦτα καὶ τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων, οὗτος δὲ ἐπὶ δια-
 330 βολὰς καὶ λόγους καθιστὰς, ὅπερ ἂν τις πλεονεκτεῖν βουλόμενος ἐποίησεν. ἐχρῆν δὲ αὐτὸν, εἴπερ

Ἀποδεικτικῶν] Fort. ἐπιδεικτ. HUDSON. Bene habet h. l. vulgata. multum inter se differunt λόγοι ἐπιδεικτικοί, ostensionales orationes, ad pompam et jactationem ingenii atque facundiae comparatae, quæ sunt ab hujus loci sententia prorsus alienæ, et ἀποδεικτικοί, demonstrativa, quibus hoc agitur, ut causa doceatur. argumentorum certitudine et evidentiâ plana atque testata fiat, coronæque circumstanti assensus extorqueatur. Non in illo, sed in hoc genere Isæus vim suam protulit, cujus eloquentia non in umbra scholastica se jactavit, sed in foro spectata fuit. v. p. 108. 34. multisque aliis Nostri locis. REISK.

Κοινότητα] popularitatem. idem est ac si dixisset: κατὰ τὰ σχήματα, ἃ ἔστι παρὰ Λυσία κοινότερά πως καὶ δημοδέστερα. cui Lysiacæ orationis popularitati et simplicitati mox opponitur Isæi παικίλον ἐν τοῖς σχήμασι. IDEM.

Ἰδὼν] Num: ζητῶν εὔροι τοιαῦτα παρ' αὐτῷ? An potius: πολλὰ γὰρ ἂν τις ταύτης τῆς ἰδέας εὔροι παρ' αὐτῷ. IDEM.

Πόθεν χρῆ] Loci initium legitur in oratione super Cironis hereditate p. 71. pen. ed. Steph. IDEM.

Μαρτύρων] Isæi libri vulgares dant μαρτυριῶν. IDEM.

Πόθεν δὲ γε ἀπιστεῖσθαι] Vulgares Isæi libri dant: πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγῳ. IDEM.

Φαίνομαι τοίνυν] Hic locus non est ex illa, quam dixi, oratione, sed ex alia seu hodie deperdita, sive si superest adhuc, non succurrit nunc memoriæ, quænam illa sit. An desunt h. l. nonnulla? IDEM.

Ἐγὼ μὲν διώκων] Particulam μὲν, quæ vulgatis deest, e Bodl. addidi. Verum ne sic quidem satis sartum tectumque h. l. arbitrator, sed valde verior ne quid adhuc ad integritatem sententiæ desit, e. c. ἐξ εὐθείας, scil. γνώμης vel ἰδοῦ, bona fide, aut ὡς ἀνδρα καλὸν κἀγαθὸν πρέπει κάλλιστα καὶ σαφέστατα aut ἀληθέστατα aut δικαιοτάτα, aut tale quid. In ταῦτα quidem, quod prorsus non placet, odoror vestigia adverbii in εστατα exeuntis. Perspicuum enim est, rectam et apertam atque simplicem in jure agendi rationem, qua ipse se ait uti, curvæ et malitiosæ atque callidæ illi opponi, qua uti ait adversarium. IDEM.

Τὰ πράγματα] In abrupto fragmento ecquis pro certo definiat, utrum hoc recte habeat, an τοὺς μάρτυρας ei sufficiens sit, quod utique melius convenire sententiæ videtur. IDEM.

Λόγους] Addendum videtur ψευδεῖς, tametsi me non fugit, sed bene meminî, simplex voc. λόγους de commentis et nugis usurari. IDEM.

Καθιστὰς] Scil. ἡμᾶς, aut τὸ πρῶγμα. IDEM.

τι δίκαιον ἐφρῶναι καὶ μὴ παρακρούεσθαι τὰς ὑμετέρας γνώμας ἐζήτει, μὴ μὰ Δία ταῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν καὶ ἐξετάζειν ἕκαστα τῶν ἐν τῷ λόγῳ, τοῦτον τὸν τρόπον παρ' ἐμοῦ πυνθανόμενον. εἰσφορὰς λογίζη πόσας; 331
 τῶσας καὶ τῶσας. κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσενηνεγμέ-

Παρακρούεσθαι] Dant vulgares, cui παρακρούεσθαι suffici volebat Syllburgius. Cujus conjecturæ tametsi pondus addere videbatur Bodleï. consensus, teste Hudsono, ego tamen nihilominus præsens tempus prætulὶ παρακρούεσθαι. *decipere*. IDEM. παρακρούεσθαι Bekkerus.

Ταῦτα ποιεῖν] Scil. quæ modo dixerat adversarium factitare, scil. judicium mentes mendaciis occæcare, et causam ad aliena, nudas et commenta detorquere. REISK.

Λόγῳ] Ratione illa gestæ a me tutelæ, quam ego pupillo cum exhibuissem, ille, aspernatus eam, re prorsus non examinata, me male gestæ tutelæ accusat. Jam constat liquido particulam hanc ex eadem oratione decerptam esse, unde proferre exordium paulo ante p. 14. v. 14. cæperat. Unde suspicor hujus paginæ versu nouo ac decimo inter μεγάλην et φαίνομαι nonnulla deesse. Neque enim credibile est, Dionysium particulam e duabus diversis orationibus excerptas sic tacite, sine transitu, sine indicio consarcinasse. Sed videtur potius non commisisse, ut lectorem haud admonitum ignorare pateretur unde insequentia desumpta esset. Dixisset procul dubio in hanc vel similem sententiam: ἀλλ' ἐπάνειμι ἐπὶ τὴν προτέραν τοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν ἐπιτροπευθέντα ἀπολογία, ἔθεν ἐξέβην. φησὶν οὖν μετὰ ταῦτα φαίνομαι τοῦτον —. IDEM.

Εἰσφορὰς] Incidimus in salebras. ad locum pervenimus, si quis ullus alius hujus libelli est, impeditum et arduum; in quo hæsitare et labi, turpe non erit. Tentabo quoad potero eniti, hac via, ut Syllburgii visa proponam, tum mea, uno tenere; quoniam res ejusmodi est, ut discerpi nequeat. IDEM.

Πρὸς τίνας] Incertum est redditiva ne an interrogativa hic ab auctore usurpata sint, an mixta. si redditiva, legendum hic καὶ πόσον: et seq. v. κατὰ τῶσα. si interrogativa, in primo membro legendum erit πρὸς πόσας; itidemque in sequentibus. Forsan etiam εἰσενηνεγμένος legendum pro εἰσενηνεγμένης: vel εἰσενηνεγμένας. SYLLBURG. Post recitata istæ, Syllburgio ad h. l. visa meas ego quoque suspiciones hoc de loco, qui imprimis vexatus et perplexus est, in medio ponam. In quo si labor, id quod necesse est fieri, consequar tamen hoc, ut aliorum acumen acuum,

gressusque ad veri sedes dirigam. Finge itaque locum hunc sic ab Iseo fuisse exaratum relictum. Exhibet enim sic sententia, si non ad primigeniæ formæ veritatem expressa, tolerabilis tamen et tantisper probabilis. Colloquuntur inter se pupillus et tutor, ad examen rationis a tutore exhibitæ considentes. Εἰσφορὰς λογίζη, ait pupillus. Video, mi tutor, te in ratione tua mihi imputare contributiones, a te de meo patrimonio meoque nomine, quod ais, ad necessitates reip. sustentandas collatas. Recte. Sed πόσας; quot illas? respondet tutor τῶσας καὶ τῶσας. tot et tot numero. simul digito demonstrans locos rationis, ubi ipsi contributiones ad ærarium reip. imputasset. Pergit pupillus tutorem interrogare. Κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσενηνεγμένας; h. e. quantæ sunt singulæ quæcæ summatæ æris, quas tu te ais meo nomine singulis quibusque pensionibus (vel vicibus) in ærarium intulisse? Respondet tutor κατὰ πόσον καὶ τῶσον. Tantum intuli hac pensione, tantum illa. Rursus instat pupillus κατὰ ποῖα [non jam πόσα, sed ποῖα] ψήφισματα. quænam et qualia sunt illa senatus decreta, aut popliscita, quorum jussu et auctoritate tu illas, quas ais, pensiones pro me dependisti? Respondet tutor. ταυτί. hæc sunt, ecce istæ, et simul oculis ejus formulas illorum decretorum subjicit. Nondum acquiescit pupillus, certum penitus et viis, quotquot datæ sunt, omnibus indagare studens, continuat adhuc unum, quod erat reliquum, interrogare. Ταύτας [scil. τὰς εἰσφορὰς] εἰλήφασιν τίνες. Sed has contributiones quinam susceperunt? quinam sunt hi, quibus tu te ais illas pensiones numerasse? Habesne etiam auctores idoneos, qui se aiant illud æs abs te abstulisse, et in ærarium intulisse? Satisfacit tandem tutor etiam de hoc sic respondens. οἱ καὶ ταῦτα μαρτυρήσαντες. Idem a me abstulerunt eas, qui hæc de ro jam in continenti testabuntur. Hic tandem desinit illa fictitia pupilli cum tutore suo expostulatio, et tutor jam nunc pergit e persona mere sua loqui καὶ σκέφασθαι. de quo statim docebo pluribus, ubi Syllburgii sententiam de hoc quoque vocabulo prius audiverimus. REISK. Reiskio cum Bekkero h. l. obsecutus sum.

332 νας; κατὰ τόσων καὶ τόσων. κατὰ ποῖα ψηφίσματα;
 333 [κατὰ] ταυτί. ταῦτας εἰλήφασί τινες; οἱ καὶ ταῦτα
 μαρτυρήσοντες. σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πλη-
 334 θος τῶν εἰσφορῶν, τὰ εἰσηνεγμένα, τοὺς λαβόν-
 τας, καὶ εἰ μὲν εὖ * * * τε, τῷ λόγῳ πιστεύειν, εἰ
 δὲ μὴ νῦν παρασχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψεῦδος ἦν
 ὦν ἐλογισάμην αὐτοῖς.

γ'. Ταυτί μὲν διαλελυμένα καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως, οἷς ὁ Ἰσάιος
 μὴ ἔσται κίχρηται. Δημοσθένει δὲ ὁ παρὰ τούτων τὰς ἀφορμὰς
 335 λαβόν ἀγαθίστημι. πᾶν Ὀδύσειν σὺ μισθοφόρον λέ-
 γεις; φήσκει τις. καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύν-
 ταξιν ἀπάντων, ὧ Ἀθηναῖοι ἵνα τῶν κοινῶν τὸ
 μέρος λαμβάνων ἕκαστος. ὅτινυ εἴλοιο ἢ πόλις,
 τοῦτο πορίχῃ. ἔστιν ἄγειν ἡσυχίαν; οἴκοι μένων
 βελτίων εἶ, τοῦ δὲ Ἰνδείου ἀνάγκη τι ποιῆν αἰ-
 σχρὸν ἀπηλλαγμένος. συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷα
 καὶ τὰ νῦν: στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥσπερ ἔστι δίκαιον, ὑπὲρ
 τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἕξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν;
 ὅσα οὕτως ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ,
 ταῦτα ἐν ἴσῃ τάξει παραλαμβάνων, πάντ' ἐφορῶν

Σκέψασθαι:] Non satis constat an ve-
 rius sit imperativum σκέψασθε, consi-
 derate. Nec item τ. 5. satis liquet an
 legendum sit, καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει: τῷ λόγῳ,
 πιστεύετε: αὐ, καὶ εἰ μὲν εὖ, ἔχετε: τῷ λόγῳ
 πιστεύετε. an alio potius modo. SYLBURG.
 Bene habet σκέψασθαι. res dubio vacat.
 nisi quod ei praeposendum est καὶ. co-
 haeret hoc καὶ σκέψασθαι: cum praemisso
 ἔχῃ, unde etiam reliqui infinitivi πειεῖ
 — ἰδέσθ — ἔστᾶζεν — apti sunt. REISK.

Τὸ πλῆθος: πᾶν εἰσφορῶν] numerum vel
 multitudinem pensionum, h. e. quoties tutor
 pro pupillo ad aëriam contribuisset.
 IDEM.

Τὰ εἰσηνεγμένα:] quantitatem cuiusque
 pensionis. quantum eris quoque vice con-
 tribuisset. IDEM.

Εὖ τε τῷ λόγῳ] Leg. videtur εὖ εἶχε,
 impersonaliter, sed sic ut subaudiatur
 aut τὸ πρῶτον, aut ὁ λόγος, bene si habuis-
 set, res puta, aut ratio a me exhibita, aut,
 si omnia secum bene constitissent, τότε
 τῷ λόγῳ πιστεύετε, tum demum ratione mea
 fidere eique certam fidem habere. Hud-
 sonus hic annotavit, in Bodleiano codice
 inter τε et τῷ lacunam esse. Atqui nulla
 ibi est, sed inter εὖ et τε est. Deest, ut
 dixi, aut εἶχε, τίποτε — aut nihil aliud
 praeterquam εἶχε. illud τε potest haberi
 pro reliquis vocabuli εἶχε. quanquam
 insequens ἴν probabilem mihi facit sus-
 picionem, etiam τότε desiderari. IDEM.

Παρασχέσθαι] Dedi de meo pro vulgato
 παρασχέσθαι. Aptus est hic infinitivus, ut
 alii multi in hac regione praemissi, ex

ἔχῃ. IDEM.

Αὐτῷ:] Forsan verius αὐτοῖς, ipsis, vel
 subaudiendum εἰσφορῶν. SYLBURG. Ego
 ex auctoritate Sylburgii αὐτῷ; praetuli.
 pupillo puta meo et advocatis ejus, vel
 potius, his pupillis meis, tam majori natu,
 qui nunc mecum de tutela gesta expo-
 stulat, quam fratribus ejus minoribus.
 Rationem nempe gestae tutelae tutor exhi-
 beret, non pro uno solummodo, sed pro
 omnibus una gestae. Pupillis enim puber
 factus a tutore totum patrimonium sibi
 traditum suscipiebat, unaque tutelam
 fratrum natu minorum. REISK.

Τῷ πᾶσι:] Non Lysia, sed Iseo. IDEM.
 Ὀδύσειν σὺ μοι μισθοφόρον λ.] Œdipum
 hic agere, nec facile, nec tutum est. SYL-
 BURG. Est enim vero utrumque. Utinam
 ubique locorum tam facili negotio et tanta
 certitudine nobis liceret Œdipi partes
 agere, atque hic licet, si quid huic loco
 mendarum adhæsit, id impressorum De-
 mosthenis exemplarium ope abstergere.
 Legitur enim hic locus in calce tertiae
 Olynthiacarum. In vulgaribus Dionysii
 libris olim sic legebatur: εἰς τὸν σοὶ μι-
 σθοφόρον λόγον φάσεις. ne reliquas mendas
 commemorem, quas pariter, atque hanc,
 sustuli. REISK.

Υπέσχεσθαι] Subjice tacitus e praemis-
 sis repetitum ἐδότην εἶ (pro ἔσται), eris
 vir fortis et bonus, si militia fungaris.
 IDEM.

Παραλαμβάνων] Vulgatis in libris De-
 mosthenicis legitur παραλαμβάνετα. unde
 facile fuisset lectionem h. l. mutare et ad

καὶ διοικῶν ἂν χρὴ πράττεσθαι. ὅλως δὲ οὔτε ἀφελῶν 336
οὔτε προσθεῖς πλὴν τι μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνε-
λῶν εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ
λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν
τοῦθ' ὅτι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει, καὶ ὅτου
καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. ἐκεῖνα δὲ κατὰ συστροφὴν καὶ
παρακεκωδευμένα. τῷ τε βραχέως καὶ ἀγκύλως καὶ ἐκ παρα-
δόξου συντίθεσθαι, καὶ οὐχ ἅπασιν οὐδὲ ἐκ προχείρου γνωρίζο-
μενα. Καὶ οὗτος γὰρ ὁ πάντων ἀνδρῶπων σχε-
τλιώτατος, οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας δοῦναι 337
ᾧ ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν, ὡς ἐκείνοις
πιστεύειν προσποιεῖται μᾶλλον ὡς ἀποδεδώκασιν
ἡμῖν, ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήσαμεν. καίτοι πᾶσι φα-
νερόν, ὡς ἔοικε, τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα

hanc normam reformare. quia tamen vul-
gata lectio librorum Demosthenis vitiosa
esse, et hæc lectio Dionysiana lectorem
paulo attentum et subtilem inductura in
vestigia veri videbatur, ideo reliqui eam,
qualem repereram. admonens una, videri
post ἀφελῆ addendum esse ἀφελῆσαι. qui
nunc, accipiens stipendia ad certum mo-
dum ordinemque hand adstricta, sine
fructu ad remp. redeunte ea percipit, is
eandem ferens certis et æqualibus pensio-
nibus, patriæ proderit, usum suū præstabi-
bit, fructum eorum reip. referet. uberem.
IDEM.

Πλὴν τι μικρὸν] Sic refinxī e vulgaribus
Demosth. exemplis. libri Dionysiani hic
dabant πλὴν τι μικρῶ. unde colligas, si
satis tuto licet, Dionysium in suis codd.
Demosthenicis habuisse πλὴν τι μικρῶ.
quod etiam non sit contemnendum, id est
πλὴν ἐν τιμὴ μικρῶ. IDEM.

Ἐκεῖνα δὲ] Reddit nunc Dionysius a
Demosthene ad Isæum, ejus sunt inse-
quentia, non ex eadem illa tutoris orati-
one, unde superiora erant, petita, sed ex
alia. Quasi dixisset: ἐκεῖνα δὲ τοῦ Ἰσαίου
κατὰ συστροφὴν ἐστὶ λεγόμενα. Respondent
hæc istis præmissis p. 16. v. 8. ταυτὶ
μὲν διαλελυμένα. IDEM.

Συντίθεσθαι] Malim συντίθεσθαι in per-
fecto passivi. IDEM.

Ὁ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας] Quam-
vis dura et implicata dictio, non ideo ta-
men vitiosa est, sed periunde habenda,
atque si dixisset: οὐ παρεχόμενος τοῦ δοῦναι
ἡμῖν ταῦτα μάρτυρας τοῦς αὐτοῦς, ᾧ ἐναν-
τίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν, non præstans tes-
tes, qui testarentur ipsum istac nobis de-
pendisse. δοῦναι hic accipi debet pro τοῦ
δοῦναι, vel pro ὅτι ἔδωκε. IDEM.

Ὡς] Malim ἡμᾶς. IDEM. [ᾧς] Bek-
kerus.

Πιστεύειν] Adde δέιν. Constructio hæc
est: προσποιεῖται [id est, εἰργνέεται, si-

mulat se bona fide postulare, seu personam
ipse sibi imponit censentis, vel vult videri
credere id quod ne ipse quidem credit, sed
consciis ipse sibi est se absurda et iniqua
postulare] ἡμᾶς ἐκείνοις πιστεύειν δέιν, vos
oportere magis illis credere. REISK.

Ὡς ἀποδεδώκασιν] Id est, τοῖς φάσκουσιν
ὅτι ἀποδεδώκασιν ἡμῖν. magis illis credere,
aientibus se nobis illa reddidisse. Pluralis
ille designat reum, ab actore de nomine
non persoluto accusatum, unaque testes
et advocatos, aientes illud æs persolutum
fuisse, quod minus fuisset. IDEM.

Ἡ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήσαμεν] quam nobis
credere negantibus nos illud æs accepisse.
Pronomen ἡμῖν de meo addidī, quò vul-
gatæ carent. nobis, l. e. mihi actori, æs
illud reposcentī, meisque advocatis.
IDEM.

Ἀποστεροῦν] Sylburg. ἀποστερεῖν sus-
picabatur. verum hīlum non proficit. In
cæno nihil eo minus hærebimus. Causa
hæc nobis obscura cum sit, admodum erit
lubricum per conjecturas hic loci proce-
dere. quia tamen aliter res gerī nequit,
age contendamus aliquam saltim tolera-
bilem, neque abhorrentem sententiam e
verbis truncatis elicere. Quid si ergo
singatar Isæus ad hunc modum scriptum
reliquisse? πᾶσι φανερόν, ὡς ἔοικε, τοῖς
εἰδοσι τὴν τοῦτου πατέρα, ἀποστεροῦντα
ἡμᾶς, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκόντας οὐκ ἂν
ἀπέδοσαν. ἀτιμωθέντος δὲ, εἰσπράττεσθαι
οὕτως ἔχοντας (in accusativo) οὐκ ἂν ἠδυνή-
θμεν. liquidum et planum est omnibus, qui
norunt, patrem eorum nobis debita non sol-
visse tum, cum adhuc statum civilem tu-
eretur, his ergo, qui hoc norunt, perspi-
cium, ni fallor est, eos tum temporis debita
non facile fuisse nobis ultro reddituros.
Post patrem vero capite minutum, non fa-
cile potuisse nomen nostrum exigi, ut in ista
corum tam misera conditione. Alius ali-
quis sic ferme enunciasset, ut minus ro-
D

338 ὄντα ἐπίτιμον ὅτι ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀπέδωσαν
 339 εἰσπράξασθαι οὕτως ἔχοντος οὐκ ἂν ἰδυνήθημεν.
 340 καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ σχῆμα, ᾧ πολλάκις Δημοσθένης κέχρηται·
 Εἴτ' οἴεσθε, οἳ μὲν αὐτὸν οὐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆ-
 σαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως,
 τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέ-
 γοντα βιάζεσθαι, ὑμῖν δὲ ἐκ προῤῥήσεως πολεμῆ-
 σαι; καὶ ἔτι γε τὰ τοιαῦτα· Ὡς γὰρ, ἃ μὲν ὑπῆρχεν ἕξω
 τῶν ἀποτιμηθέντων, καταλελειτουρηκότι, δανειζο-

tunde, ita rursus multo planius: ἔστι τὸν
 τούτων πατέρα ἴσασιν, οὗτοι ἴσασιν αὐτὸν
 ἡμᾶς τὰ ἡμέτερα ἀποστεροῦντα, καίτοι ἐτι
 ὄντα ἐπίτιμον, ὅτε ἀποδιδόναι αὐτὰ ἰδύνατο.
 τότε, οὐκ εἰ ἠλθομεν εἰσπραξέμενοι τὰ χρέα,
 εἰκὸς ἔστι καὶ φανερὸν πᾶσιν, ὅτι τότε οὐκ
 ἂν ἐκόντες ἀπέδωσαν, ἀλλ' ἀναγκασθέντες, εἴ
 γε τοῦτο καὶ τότε ἐποίουν. Μετὰ ταῦτα
 ἠτιμάθη ὁ τούτων πατὴρ, καὶ οὕτως εἰς
 ἀπορίαν κατέστησεν. οἳ οὐκ ἰδύναντο, ἀποροῖ
 ὄντες; ἡμῖν ἀποδιδόναι, οὐδ' εἰ ἐβουλήθησαν ἐς
 τὰ μάλιστα. πῶς οὐκ εἰκὸς, ὃ φασιν, ἀληθῆς
 εἶναι, φάσουσιν γὰρ, ἀτιμαθέντος τοῦ πατρὸς,
 αὐτοὶ ἀπορούμενοι, καὶ οὕτως ἔχοντες, ὡς αὐ-
 τοὺς ἔχοντας ὁρᾶτε, ἡμῖν ἀποδοῦναι, οὐ δυνά-
 μενοι. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα βούλει, ὅτι οὐκ
 ἂν ἠδυνήθημεν εἰσπράξασθαι ἀνθρώπους οὕτως
 ἔχοντας. *florentes adhuc rebus secundis, no-
 lebant nobis satisfacere. postmodum rebus
 ipsorum eversis et pessumdati, non pote-
 rant, etiamsi vel maxime voluissent. Ergo
 nunquam nobis satisfecerunt de nomine
 nostro. Ergo mentiuntur aientes, se nostra
 nobis reddidisse eo tempore, quo reddere non
 poterant. Post hæc chartis mandata, re-
 legens iterum Isæi locum, velut e crapula
 evigilans et resipiscens, deprehendo, pro-
 cellam hanc, ingentem et horribilem vis-
 sam, minimo motu sedari posse, duabus
 literalis addendis, et una mutanda, scil.
 ἀποστεροῦντα exarando, et ἔχοντος in ge-
 nitivo singulari, et ὅτι cum ὅτε mutando.
 Et ad hunc modum reformavi vulgatam,
 quæ diu me antehac torserat: ut hunc
 mirer ipse, qui factum sit, ut citius non
 cernerem. Vulgata sic habet: εἰκε τὸν
 τούτου πατέρα ἀποστεροῦν ὄντα ἐπίτιμον ὅτι
 ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀπέδωσαν εἰσπράξασθαι,
 οὕτως ἔχοντες οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. Nemo
 miretur post τούτου sequi ἀπέδωσαν et
 ἐκόντες, neque ideo suspicetur τούτων esse
 leg. Probarem ipse τούτων, si libri da-
 rent, et referrem ad reum, ejusque fratres,
 verum τούτου bene habet. Reum desi-
 gnat, a quo actor nomen hoc reposcit. in
 ἐκόντες ἀπέδωσαν autem subauditur cum
 ejus patre, una mater quoque, et ipse
 reus, et ejus fratres atque necessarii.
 ἔχοντος autem redit ad patrem. τοῦ πατρὸς
 οὕτως ἔχοντος, id est, ἀτιμαθέντος καὶ πε-
 νομένου. εἰσπράξασθαι colkeret cum τὸν πα-*

τέρα. Superius a me scripta, quæ nunc
 non probo, cum possent una litura obli-
 terari, et notitiæ hominum subduci, ser-
 vanda tamen nihilominus duxi, quo essent
 aliis documento. Discatur enim inde,
 quam sæpe minuta nubecula luminibus
 veritatis criticæ officiat, animumque du-
 biis aliis ex aliis vexatum et jactatum
 teneat; tum a casu fortuito et repentino
 lucem veri emicare, aut etiam contentione
 meditationis nubeculas discuti. denique
 mentem humanam gradibus quasi ad veri
 sedes indagandas procedere. Sed desino
 tandem. copiosior enim fui, quam dece-
 bat. Succurrit tamen adhuc alia h. I.
 emendandi ratio, quam judicio lectorum
 submittere juvat. Quid si sic legatur?
 φανερὸν ὡς εἰκοι τοῖς εἰδόσι τὸν τούτου πατέρα
 ἀποστεροῦντα, ὄντα ἐπίτιμον, ἔτι, οἳ ἡμῖν
 οὐκ ἂν ἐκόντες ἀπέδωσαν, εἰσπράξασθαι τού-
 τους οὕτως ἔχοντας (in accusat. plur.) οὐκ
 ἂν ἠδυνήθημεν. Et hæc ratio mihi nunc
 magis etiam, quam illa altera paulo ante
 proposita, arridet. Sed manum tandem
 aliquando de tabula. IDEM.

Εἴτ' οἴεσθε] Demosth. p. 113. pen. ed.
 Reisk.

Πολεμῆσαι] Libri Dem. dant πολεμή-
 σειν. REISK.

Καταλειτουρηκότα] Nota hic καταλει-
 τουρηκότα sine augmento; haud scio an
 propter cacophoniam. SYLBERG. Dedi
 de meo καταλελειτουρηκότι. Sed super-
 sunt adhuc in hoc loco, quem intricatis-
 simum reddidit accumulatio participiorum
 et constructionum Atticarum perquam
 contortarum et perplexarum, supersunt
 adhuc alia, quibus enodandis, si poterō,
 semel hac una opera defungar. Construc-
 tio hæc est: οὗτοι ἐκώλυσάν με ποιῆσασθαι
 τὴν ἐπισκευὴν, λαχόντες [id est, διὰ τοῦ
 λαγχάνειν] ἐμοὶ τηλικαύτην δίκην, ᾧ προσῆ-
 κεν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχουν πάντα
 τὰ ὑπάρχοντα τοῦτο, ὅς πάντα μὲν τᾶλλα,
 τὰ, ἕξω τῶν ἀποτιμηθέντων, αὐτῶ ὄντα
 καταλειτουρηκέναι, εἰ δὲ δανείζεσθαι ἐζή-
 τει, οὐκ ἂν εὔρε τὴν ἐπ' αὐτοῖς πλέον τι δα-
 νείσοντα. *hi tanta lite comparanda obsti-
 terunt mihi, quo minus reparare labe-
 bonorum possem, quanquam decebat, me, si
 mercedes annuus horum bonorum dependis-*

μένω δ' οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν ἐπ' αὐτοῖς ἔτι πλέον οὐ- 341
δέν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχειν ἐμοὶ προσή-
κον ἀναμφισβητήτως, οὔτοι τηλικαύτην δίκην λα-
χόντες καὶ σφέτερα αὐτῶν εἶναι φάσκοντες ἐκώλυ-
σάν με ἐξ αὐτῶν ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευήν. καὶ τί
δεῖ τὰ πλείω παρατιθέντα μηκύνειν; πολλὰ γὰρ ἂν τις εὔροι
τῶν Ἰσαίου κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τοὺς σχηματισμοὺς ἐξηλ- 342
λαγμένα μὲν τῆς Λυσίου λέξεως, εἰκότα δὲ τῆ Δημοσθένους δει-
νότητι.

ιδ'. Εἰρηκῶς δὲ καὶ περὶ τῶν πραγμάτων, ὅτι δεινότερός ἐστιν
οἰκονομῆσαι Λυσίου καὶ ὅλους τοὺς λόγους καὶ τὰ μέρη αὐτῶν,
καὶ οὐδὲν ἕξω ποιῶν τῆς τέχνης, ἢ μετὰ ταῦτα πολλῇ ὁ Δημο-
σθένης ἐχρήσατο, βούλομαι καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων παρασχέσθαι
πίστεις. ἔσται δὲ κεφαλαιώδης τε καὶ ὡς πρὸς ἀνεγνωκότας τὸν
ἄνδρα ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἐνεχέωρει παραδείγματα πάντων τιθῆναι.
αὐτίκα τὰς διηγήσεις τοτὲ μὲν ἀπροκατασκευάστους καὶ συντό- 343
μους καὶ οὐδὲν προλαμβάνουσας τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν τῇ προση-
κούσῃ τίθησι χώρα, καζάπερ ἐφ' ᾧ πρὸς Μέδοντα ποιῆ λόγῳ,
καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀγνούδιον, καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς δημότας ἀμφισβη-
τήσει περὶ τοῦ χωρίου, καὶ ἐν ἄλλοις συχνοῖς· τοτὲ δὲ μερίσας
αὐτὰς εἰς τὰ κεφάλαια καὶ παρ' ἕκαστον αὐτῶν τὰς πίστεις παρα-
τίθει, ἐκμηκύνει τε μᾶλλον καὶ ἐκβαίνει τὸ τῆς διηγήσεως σχῆμα
τῷ συμφέρουσι χρώμενος, ταύτης ἔστι τῆς ἰδέας ἢ τε πρὸς Ἐρ-
μωνα ὑπὲρ τῆς ἐγγύης ἀπολογία, καὶ ἢ πρὸς Εὐκλείδην ἀμφισ-
βήτησις ὑπὲρ τῆς τοῦ χωρίου λύσεως, καὶ ἢ ὑπὲρ Εὐφιλίτου
πρὸς τὸν Ἐρχίεων δῆμον ἔφεσις· ἐν γὰρ δὴ τοῖς λόγοις τούτοις

sem, sine controversia cuncta habere et te-
nere bona ejus, qui, cum fungendis mune-
ribus omnia absumpsisset, quæ ei præter
fundos oppigneratos erant, si voluisset ad-
huc aliam pecuniam mutuatitiam suscipere,
neminem facile fuisset reperturus, qui pecu-
niam ei sub feneratoris conditione crederet.
Hæc si est oratoris sententia, quæ esse
ntique videtur, nihil aliud in hoc loco
impeditum aut vitiosum superest, quam
unicum illud μέν, cui marte meo μεε suffeci.
ᾧ colaretur cum ἔδωκεν, et ἀποδεδωκότι
cum ἐμοί. In ἔχειν subauditur τὰ τούτου
πάντα. REISK.

Ποιῶν] Ferri potest, ut aptum ex ἔστί.
ποιῶν ἔστί valere potest idem atque ποιῆ.
mallem tamen hoc. nil facit extra artem,
h. e. nullam relinquit intactam et non
tentatam sibi machinam strophamve earum
omnium, quas habet ars rhetorica. quibus-
cunque armis ea pugnat et ferit, iis om-
nibus omnino utitur Isæus. quibuscunque
artificiis eloquentia forensis assensum
extorquet, ea Isæus omnia ita amplectitur,
ut nullum eorum sibi faciat reliquum et
pretervisum, aut insuper habitum. IDEM.

Ἄνεγνωκός τὸν ἄνδρα ὁ λόγος] Sic cor-
rexī de meo vulgarem lectionem πρῆ;

ἀνεγνωκότας τὸν λόγον ἄνδρας. oratio mea erit
brevis et summaria, h. e. summa rerum
capita perstringens, ut pote tendens ad ho-
mines qui virum, h. e. Isæi orationes, lege-
runt. v. p. 21. v. 17. IDEM.

Προλαμβάνουσας] præcipientes, occu-
pantes. Sic dedi de meo, pro vulgari
προκαταλαμβ. v. p. 20. v. 12. IDEM.

Αὐτοῖς τὰ κεφάλαια] Pro αὐτοῖς legen-
dum videtur αὐτοῖς, vel αὐτά. SYLBURG.
Vulgarem lectionem αὐτοῖς correxi de
meo sic, ut inde efficerem αὐτὰς εἰς τὰ κ.
eas, nempe τὰς διηγήσεις (enarrationes)
rerum gestarum, dividens in certa quædam
capita, vel certos locos. REISK.

Παρατιθεῖς] Oratio si sibi constare, h.
e. si participium hoc priorī μερίσας re-
spondere quoad tempus debet, leg. erit
παραθεῖς in oristo. non bene convenit in
eadem constructione præsentī cum ao-
risto. IDEM.

Ἐρχίεων] In exemplari est Ἐρχιέων:
errore ambiguo. sed viorem lectionem
esse Ἐρχιέων quam Ἐρχιαῖον, patet ex pag.
22. v. antep. nota etiam ἔφεσιν eodem in
loco exponi τὸ εἰς τὸ δικαστήριον προκαλεῖν.
SYLBURG.

311 μακροτέρας τὰς διηγήσεις οὐσας οὐχ ἕμα τίθησιν ὄλας, ἀλλὰ
κατὰ μέρος διαλαμβάνων ἐφ' ἑκάστῳ κεφαλαίῳ τοὺς τε μάρτυρας
ἐπάγειται καὶ τὰς ἄλλας παρέχειται πίστις, δεδουκός, παρ' ὅσα γ'
οὖν ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυσπαρακολούθητος γένηται διὰ τὸ πλῆθος
τῶν κεφαλαίων ὁ λόγος, καὶ πολλάκις αἱ τε πίστις εἰς ἓν χωρίον
ἅπασαι συναχθεῖσαι, πολλαὶ καὶ περὶ πολλῶν οὐσαι πραγμάτων,
μὴ συνταράξωσι τὴν σφῆνεια, τοιγάρτοι μετὰ τὰς διηγήσεις
345 τὰς οὕτως ὠκονομημένας οὐκ ἔτι τὰς προηγουμένας ἀποδείξει
πολλοῖς βεβαιούται λόγοις οὐδ' ἔστιν ὁμοιος τοῖς νέοις τεχνο-
γράφοις. ἀλλὰ τὰς τῶν ἀντιθέκων πίστις ἀναρῶν οἶεται δεῖν.

ἰε'. Τότε δὲ προκατασκευάζεται τινα πρὸ τῶν διηγήσεων πρά-
γματα καὶ προλαμβάνει τὰ μέλλοντα, πιστοτέρας αὐτὰς ἢ κατ'
ἄλλο τι χρησιμώτερας ποιῆσαι οἰόμενος, ὡς ἐν τῇ κλήσει τῇ
πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἀρχιππον εὐρίσκεται πεποιηκός, ἐν ἣ
κλήρου τις ἀμφισβητῶν, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτήσαντος, προσ-
346 καλεῖται τὸν ἔχοντα τὰ φανῆ χροῖματα εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ὁ
δὲ τοῦ κλήρου κρατῶν παραγράφεται τὴν κλήσιν, δεδούσαι λέγων
ἑαυτῷ τὰ χροῖματα κατὰ διαθήκας. διττῆς δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως
ὑπαρχούσης, τῆς μὲν περὶ τοῦ γεγονέναι τὰς διαθήκας ἢ μὴ, τῆς
δὲ τῶν διαθηκῶν ἀμφισβητουμένων ἤδη τίνα δεῖ τοῦ κλήρου κρα-
ταῖν, πρῶτον ἀποδοῦς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον, καὶ ταῦτα

Δεδούσαι γὰρ, ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ] Usi-
tarius ὡς γούν ἐμοὶ δοκεῖ. IDEM. Ego dedi.
de meo· δεδουκός, παρ' ὅσα — quod idem
est, atque κατ' ὅσον — secundum ea certe
quæ mihi quidem vera videntur esse. Ve-
rum si est, quod Hudsonus testatur, de
quo cur dubitetur causæ nil video, con-
jecturam Sylburgianam in Bodleiano li-
bro legi, constat jam perspicue, id quod
jam dudum ante suspicatus fueram, quam
ad h. l. deferrer legendo, codicem illum
interpolatum ex exemplo Sylburgiano,
cum in ea conjecturæ legantur Sylbur-
giane, interdum perspicue falsæ. REISK.

Αἱ τε πίστις] Aut τε locum non suum
obtinet, aut ante hæc vocabula deest pa-
rum quid. Si posterius hoc probatur,
leg. erit — ὁ λόγος, ὃ [vel ὡς] καὶ πολλάκις
συμβαίνει. sin autem hæc conjectura repu-
diatur, τε erit in finem versus transferen-
dum, et sic leg. καὶ πολλάκις αἱ πίστις —
πολλὰί τε καὶ περὶ πολλῶν —. Ego vero
priorem rationem præhabebo. IDEM.

Συνταράξωσι] Pendet hoc e præmisso
δεδούσαι. IDEM.

Τότε δὲ] Forsan rectius τότε δὲ, vel
τίτε δὲ. SYLBURG. Bene habet vulgata.
tunc autem, h. e. in ejusmodi loco, cum id
agit Isæus, cum hunc instituit modum
tractationis. REISK.

Πιστοτέρας αὐτὰς] Scil. τὰς διηγήσεις.
Sed videtur aut οὕτω πιστοτέρας αὐτὰς leg.
esse, aut πιστοτέρας οὕτως αὐτὰς. sperans
hac ratione se effecturum, ut narrationes re-

rum gestarum sibi fiant credibiliores. IDEM.

Δούσαι] Henr. Valesium ad Harpoer.
p. 140. emendasse κλήσει, cum me Hud-
sonus admonuisset, nullus dubitavi emen-
dationem ejus vulgari lectioni præferre.
v. paulo post παραγράφεται τὴν κλήσιν.
unde constat voc. κλήσις interdum quo-
que, tametsi fateor id rarius fieri, pro
προσκλήσει [scil. πρὸς τοὺς διαστὰς] usur-
panti. IDEM.

Προσκαλεῖται] Rectius προκαλεῖται, ut
p. 22. v. pen. p. 23. v. 4. atque ita etiam προ-
κλήσει ἀναγνώσει p. 21. v. 7. SYLBURG.
Res tam liquida mihi non videtur, atque vi-
sa fuit Sylburgio, et loci ab eo prolati, aut
nil probant (illius quidem, quem e p. 21. v.
7. excitavit, alia ratio est, et huc nil perti-
net), aut ei repugnant, v. annotationem nos-
tram p. 22. v. pen. Ego προσκαλεῖται tan-
tisper tenebo. præsertim cum κλήσιν inse-
quatur, quod cum idem significare possit
atque πρόσκλησιν, tum nequit idem signifi-
care atque πρόκλησιν. REISK.

Ταῦτα] Singulariter legendum videtur
καὶ τοῦτο, vel τὸ μέρος ellipsin habet præ-
positionis κατὰ. SYLBURG. Mihi vide-
tur leg. καὶ μετὰ ταῦτα. Primum expo-
suerat Isæus illa oratione universum juris
Attici titulum de hæreditatibus, deinde
strictius, vel in specie, ut vulgo insur-
patur, tractaverat illum locum, donec lis
de hæreditate nondum disceptata sit, ne-
mini licere eam sibi vindicare, sed seque-
strandam eam esse. REISK.

ὑποδείξας τὸ μέρος ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κληρὸν
 πρὸ δίκης, οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται, δι' ἧς ὑποδείκνυσιν
 οὔτε γεγενημένας ὑπὸ τοῦ τετελευτηκότος τὰς διαθέκας. καὶ οὐδὲ 347
 ταύτην τὴν διήγησιν ἀπλῶς πως συστρέψας καὶ ἀκατασκευάστως
 τίθεισιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην μακροτέραν οὔσαν ἀποτομαίε τισὶ δια-
 λαμβάνει, καὶ καθ' ἕκαστον εἶδος μάστιγας ἀναβιβάζεται, καὶ
 προκλήσεις ἀναγινώσκει, καὶ συνδέκας παρέχεται, τεκμηρίοις τε
 καὶ σημείοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν εἰκότων ἐλέγχοις ἅπασι χρῆται. πολ-
 λὰς δ' ἂν ἔχοιμι καὶ ἄλλας παρασχίσθαι διηγήσεις πρὸς τὸ συμ-
 φέρον ὠκονομημένας ὑπὸ τοῦ ῥήτορος προκατασκευαῖς, παρα-
 σκευαῖς, μερισμοῖς, χωρίων ἀλλαγαῖς πραγμάτων μεταγωγαῖς,
 τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους τὰ
 πραχθέντα εἰρησθαι, τῷ μὴ πάντα μὴδ' ἂν ὡς φύσιν εἶχε πρα-
 χθῆναι μὴδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι λέγεσθαι, μὴ μετρίως, μυρίοις 348
 ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. ἀλλ' οὔτε χρόνον ἰκανὸν ἔχω περὶ
 πασῶν λέγειν, ἐκδιηγούμενος εὐξὺς ἐφ' ἑκάστης τὴν τέχνην ὡς
 ἐβουλόμην ἂν, οὔδ' ὁ πρὸς τοὺς ἐπισταμένους τὰ πράγματα
 λόγος ἐν τῷ πλήθει τῶν παραδειγμάτων τὸ πιστὸν ἔχει, ἀλλ'
 ἀρκεῖ τοῖς τοιούτοις καὶ ἡ βραχεῖα δὴλωσις.

17. Ἐρῶ δὲ κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ἰδέας ἢν ἐγὼ δόξην
 ἔχω, καὶ τίμῃ διαφέροιν οἶμαι τὸν Ἰσαῖον τοῦ Λυσίου. τοῦ Λυσίου
 μὲν ἂν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι
 κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὡς ἡ φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει, αὐτὸ 349
 τοῦτο ἀγροῶν ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς
 μέγιστον ἔργον ἦν' ἐπὶ δὲ τῶν Ἰσαίου διηγημάτων τοῦναντίον ἂν
 παθεῖν, μὴδὲν ὑπολαβεῖν αὐτοφυῶς καὶ ἀπραγματεύτως λέγε-

Τὸ μέρος] Non est adverbiale, sed idem
 valet atque τοῦτο τὸ μέρος, vel τοῦτον τὸν
 τόπον. qui locus autem in is sit, ipse statim
 subjicit, scil. ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖ-
 σθαι κληρὸν etc. IDEM.

Οὔτε] Pro οὔτε rectius legemus οὐδὲ,
 vel membrum hic deest. SYLBURG. Vel
 etiam suspitioni locus sit leg. esse: οὐδέ-
 πποτε γαρ. REISK.

Τεκμηρίοις] Malim καὶ τεκμ. IDEM.

Τῷ ὡς μὴ πάντα μιδαμῶς φύσιν —]
 Corrupta sunt postrema tria cola. verior
 lectio haec videtur esse: τῷ μὴ πάντα μι-
 δαμῶς ὡς φύσιν εἶχε παραχθῆναι, μὴδ' ὡς ἂν
 ἰδιώτης τις εἴποι, λέγεσθαι μετρίως, καὶ μυ-
 ρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. SYLBURG.
 Locum hunc, partim Sylburgii, partim
 meo marte, sic correxi: τῷ μὴ πάντα
 [subaudi a communi εἰρησθαι, e praemissis,
 aut λέγεσθαι ex insequentibus] μὴδ' ἂν ὡς
 φύσιν εἶχε. — In postremis his cernitur vo-
 cabulorum trajectio, quorum ordo naturae
 rerum et usui loquendi convenientior fuis-
 set hic: μὴδ' ὡς ἂν φύσιν εἶχε. REISK.

Μὴ μετρίως] Subaudi e proximo λέγε-
 σθαι. Appellat autem μετρίαν λέξιν illud
 genus orationis, quo homines utuntur, non
 illi quidem literati, neque eis κάλλος εἰπεῖν

δεδιδαγμένοι, ad orationis exquisitam et ex-
 asciatam elegantiam eruditi, verumtamen
 rursus non ita populariter et impolite lo-
 quentes, ut bajuli, sed ut homines medi
 eujusdam, mundioris ordinis. IDEM.

Πασῶν] Redit ad τὰς διηγήσεις. IDEM.

Περί] Malim καὶ περὶ τ. etiam hac de
 forma, ut scil. de aliis quoque jam ante
 fecerat. IDEM.

Οἶμαι] Post οἶμαι videtur κἀνταῦθα
 deesse. etiam hic, etiam hac in re. in modo
 puta res gestas enarrandi. IDEM.

Ἄν τις] Pro ἂν omnino legendum vide-
 tur οὖν, igitur. SYLBURG. Annotatio
 levicula. ἂν iterari, eequem tandem fugit?
 Ego equidem vulgata h. l. non offendor.
 Si quid tamen Sylburgio hic tribuendum
 sit, quod ejusque arbitrio permitto, possit
 οὖν cum ἂν copulari, ad hunc modum:
 τοῦ Λυσίου μὲν οὖν ἂν τις. REISK.

Αὐτῆς] Aut εὐθὺς aut ἀντικεινὸς malim,
 prorsus, sine controversia, aut potius αὐ-
 τήν. IDEM.

Ἄν παθεῖν] Repete tacite οἶμαι. vide-
 tur mihi passurus esse. Sed quodnam est
 illud contrarium? statim subjicit μὴδὲν
 ὑπολαβεῖν. ut nempe opinetur nihil —
 IDEM.

σται, μηδ' εἴ τινα ὡς ἔτυχε γενόμενα εἴρηται, ἐκ κατασκευῆς δὲ πάντα καὶ μεμηχανευμένα πρὸς ἀπάτην ἢ ἄλλην τινὰ κακουργίαν· καὶ τῷ μὲν ἂν καὶ τὰ ψευδῆ λέγοντι πιστεύσειεν ἂν, τῷ δὲ, μηδ'
 350 ἂν ἀληθεύη, χωρὶς ὑποψίας προσέξειεν. ἐν δὲ τοῖς ἀποδεικτικαῖς διαλλάττειν ἂν ἐδύσειεν Ἰσαῖος Ἀυσίου, τῷ τε μὴ κατ' ἐνδύμημά τι λέγειν ἀλλὰ κατ' ἐπιχείρημα, καὶ τῷ μὴ βραχέως ἀλλὰ διεξοδικῶς, μηδὲ ἀπλῶς ἀλλ' ἀκριβῶς, αὐξεῖν τε μᾶλλον καὶ δεινότερα ποιεῖν τὰ πράγματα καὶ τὰ πάθη ποιεῖν γενικώτερον· ἐν γὰρ δι
 351 τούτοις οὐχ ἥττον ἐστὶ φανερὸς τῇ Δημοσθένους τέχνῃ τὰς ἀφορμὰς δεδωκῶς, ἀλλ' οὐ τὴν Ἀυσίου διώκων ἀσφάλειαν, ὡς ἐκ τε ἄλλων ἐστὶ λόγων, μᾶλλον δὲ ἐκ πάντων τῶν γραφέντων ὑπ' αὐτοῦ τακμήρασθαι. εἰ δέ τι δεῖ καὶ παραδείγμασι χρῆσθαι, μὴ τις ἀναπόδεκτα δοξῆ λέγειν ἡμῶς, ποιήσω καὶ τοῦτο προχειρισάμενος τὸν ὑπὲρ Εὐφιλίτου λόγον, ἐν ᾧ τὸν Ἐρχιέων δῆμον εἰς τὸ
 352 δικαστήριον προσκαλεῖται τις τῶν ἀποψηφισθέντων, ὡς ἀδίκως τῆς πολιτείας ἀπελανυόμενος. ἐγράφη γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθη-

Μὲν ἂν καταψευδῆ] Rectius κἂν ψευδῆ λέγοντι, vel κἂν ψευδῆ λέγοι, τις πιστεύσειεν ἂν. In sequenti autem membro, quia προσέξειεν usitatum non est, legendum erit προσέξει. Paraphrasin hujus loci habemus in ea historiola, quam supra ex Aldina editione percensui, ad pag. 4. ibi enim Ἰσαῖος μὲν καὶ ὑπὲρ ἀδίκων ἐπέθετο λέγων, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑποπτος ἔν. SYLBURG.

Πιστεύσειεν] Sic dedi de meo, pro vulgari πιστεύσειεν, ob insequens προσέξειεν. apti sunt hi infinitivi ex eodem οἶομαι, unde παθεῖν quoque p. 21. v. ult. pendet, item ὑπολαβεῖν. REISK.

Ἐπιδεικτικῶς] Legendum videtur ἀποδεικτικῶς: ut supra 90, 33. et 86, 58. praesertim cum supra (p. 4. v. 12.) dixerit, Isæum se in uno judiciali orationis genere exercuisse. Pro ἀσφάλειαν, v. 10. non dubitarem legendum esse ἀφέλειαν, ut 86, 58. nisi infra in fragmento De Atticorum oratorum characteribus (164. 41.), hujus ipsius Lysiae dictioni tribueretur ἡ ἀσφάλεια καὶ τὸ ἀκίνδυνον, sicut contra Thucydidī ἡ νεωτεροποιία καὶ τὸ τολμηρῆν. si quis tamen utrobique ἀφέλειαν malit, non meltam refragabor: quippe quod ea rectius opponatur τῇ νεωτεροποιίᾳ. SYLBURG.

Τὰ πάθη ποιεῖν γενικώτερα] Locum hunc tria suspectum faciunt. 1) iteratio vocabuli ποιεῖν, cui parci poterat, ut modo praemisso. Facili negotio poterat subaudi. 2) cum recte dicatur τὰ πράγματα ποιεῖν δεινότερα, res oratione facere atrociores, minus tamen recte dicitur τὰ πάθη ποιεῖν. melius conveniret ἐμποιεῖν. affectus seu perturbationes animi, non ποιῶνται, sed ἐμποιῶνται, injiciuntur. 3) πάθη γενικώτερα abhorrent ab hoc loco, quo non affectus generaliores opponantur τοῖς ἐιδικατέροις, specialioribus, sed sententia po-

stulat vocabulum γενικώτερα, aut γενικώτερα, fortiores, robustiores, acriores, violentiores affectus. quid si ergo statuamus leg. esse: καὶ τὰ πάθη ἐμποιεῖν γενικώτερα, aut γενικώτερα? REISK.

Οὐχ ἥττον] Subaudi ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις. IDEM.

Ἀσφάλειαν]. Ambigebat modo Sylburgius, utrum hoc voc. servandum censeret, an ἀφέλειαν ei sufficiendum. anceps utique hæc est quaestio, et arduum judicium. est utrique lectioni sua laus, suum pondus. consultus tamen sine dubio est, in re dubia nil moveri. IDEM.

Ἄλλαν] Post ἄλλαν addendum videtur καὶ πολλῶν. IDEM.

Τῶν γραφέντων] Videtur ἔντως vel ἀληθῶς. interponendum. Ferebantur enim nullæ spuriae. IDEM.

Ποιήσω καὶ τοῦτο] H. e. χρῆσομαι παραδείγματί τινι. proponam aliquod exemplum. IDEM.

Προκαλεῖται] Non hic modo, sed etiam paulo post p. 23. v. 4. et iterum v. 6. sibilantem literam, que a vulgatis aberat, periculo meo ingressi. προκαλεῖσθαι ab his locis alienum (differunt enim quoad sententiam hæc duo vocabula multum inter se) significat sponsonem alicui deferre. προσκαλεῖσθαι autem, quod horum locorum sententia postulat, in jus citare, diem dicere significat. IDEM.

Ἐγράφη γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων νόμος] Res mira et inaudita, γραφῆται νόμον ὑπὸ τοῦ δήμου. Populus legem non γράφει, sed τίθεται. Auctor autem legis, qui eam rogat, γράφει, non τίθεται. Multum inter se distant γράφειν νόμον, et τίθεται. qui legem populo proponit, laudat, commendat, ei auctor seiscendi fit, is γράφει. populus vero, cum ferentis oratione adductus eam sancit, et ratam esse

ναίων νόμος· Ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους, τὸν δὲ ἀποψηφισθέντα ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῆς πολιτείας μὴ μετέχειν, τοῖς δὲ ἀδίκως ἀποψηφισθεῖσιν ἔφεισιν εἰς τὸ δικαστήριον εἶναι προσκαλεσαμένοις τοὺς δημότας, καὶ εἰάν τὸ δεύτερον ἐξελεγχθῶσι, πεπράσθαι αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματα εἶναι δημόσια. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ὁ Εὐφίλητος, προσκαλεσάμενος τοὺς Ἐρχίεας ὡς ἀδίκως καταψηφισαμένους αὐτοῦ, τὸν ἀγῶνα τόνδε διατίθεται. 353

προείρηται μὲν ἐν τὰ πράγματα ταῦτ' ἀκριβῶς καὶ πεπίστωται διὰ τῶν μαρτύρων· οἷς δὲ βεβαίως βούλεται ποιῆσαι τὰς μαρτυρίας, τὰδ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐγὼ ἐδέξην ἔχω, πάντ' ἀκριβῶς ἐξεργασμένα, κρινίτω δὲ ὁ βουλόμενος εἰ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα περὶ αὐτῶν.

ἰζ'. Ὅτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀδελφός ἡμῖν ἐστὶν οὗτος ὁ Εὐφίλητος, οὐ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἀπάντων ἀκηκόατε μαρτυρούντων. σκέψασθε δὲ πρῶτον τὸν πατέρα ἡμῶν, τίνας εἵνεκεν ἂν ψεύδοιτο καὶ τοῦτον μὴ ὄντα αὐτοῦ υἱὸν 354 εἰσποιοῖτο. πάντας γὰρ εὐρήσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας ἢ οὐκ ὄντων αὐτοῖς γνησίων παίδων ἢ διὰ περιὰν ἀναγκαζομένους ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι, ὅπως ὠφελῶνταί τι ἀπ' αὐτῶν δι' αὐτοὺς Ἀθηναίων γεγονότων. τῷ τοίνυν πατρὶ τούτων οὐδέτερον ὑπάρχει γνήσιοι μὲν γὰρ αὐτῷ ἡμεῖς δύο υἱεῖς ἐσμὲν, ὥστε οὐκ ἂν γε δι' ἐρημίαν τοῦτον εἰσποιοῖτο· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τροφῆς τε καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δεόμενος· ἐστὶ γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός, καὶ χωρὶς τούτου μεμαρτύρηται ὑμῖν τοῦτον ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν καὶ εἰς φράτορας εἰσάγων, καὶ ταῦτα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστιν. ὥστε τόν τε πατέρα ἡμῶν οὐκ εἰκός ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδὲν ὠφελούμενον οὕτως ἀδίκω

jubet, atque tabulis publicis inferri, τίθεται. Aut ergo dicendus erit Dionysius in usu vocabulorum proprio et rituali errasse, aut potius leg. ἔγγραφη γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθην. v. scripta fuerat lex ab Atheniensium nescio quo. IDEM.

Ἐξελεγχθῶσι.] Scil. παρεγγεγραμμένοι, καὶ μὴ ὡς ἀληθῶς ὄντες ἀσπί ἐξ ἀσπίων. IDEM.

Τῶνδε.] Post τόνδε videtur οὕτω addendum, aut alias illi τόνδε sufficiens esse τῆδε, hac ratione. IDEM.

Προείρηται.] Significat Dionysius, Isæum in hujus orationis exordio rem gestam ex ordine prius enarravisse, quam ad causæ per testimonia argumentorumque reliquorum locos comprobationem accederet. IDEM.

Ταῦτ' ἀκριβῶς.] Interponendum videtur αὐτῷ, Isæo puta. IDEM.

Πάντ' ἀκριβῶς.] Malim πάνυ ἀκριβῶς, aut εἰ malis παντακριβῶς, uno vocabulo, ut sunt adjectiva et adverbia a παντ exor-

dentia, et quorum partem primam πάντα elliccit, ut v. c. παντάγῃος. IDEM.

Ἐτι γὰρ αὐτῷ ἱκανός καὶ —] Sic exhibent h. l. vulgatæ. Ego vero ad hunc modum sarsi, correxì et distinxì: ἐστὶ γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός, καὶ — est enim ei [patri nostro] victus idoneus, et præterea hi testes confirmarunt patrem nostrum aluisse hunc fratrem nostrum, pro quo contendimus. IDEM.

Ἐμῖν.] Pro ὑμῖν sententia postulare videtur βίος, vitæ subsidia, opes. quin et alia hic deesse videntur, quæ non tantum nulla ex eo percepta commoda, sed etiam sumptus in eum factos significant. SYLBURG. Bene habent ὑμῖν, et, si quid mutandum sit, quod nego esse, malim ἐν ὑμῖν. coram vobis. REISK.

Ἀσκήν.] Tantum absum, ut reprehendam hoc v., ut laudem potius, tametsi hac in re διδάσκων sit usitatus. v. p. 168. 5. IDEM.

- 355 πράγματι ἐπιχειρήσαι. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐμέ γε οὐθεὶς ἀνθρώπων οὕτω τελίως ἀν' ἄφρονα ὑπολάβοι, ὥστε τούτῳ μαρτυρεῖν τὰ ψευδῆ, ὅπως τὰ πατρῷα διὰ πλειόνων διαλείμωμαι. καὶ γὰρ οὐδ' ἀμφισβητῆσαι μοι ἐξουσία γένοιτ' ἀν' ὕστερον ὡς οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς οὗτος ἐμοῦ· οὐθεὶς γὰρ ἀν' ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτ' ἀν' ἀκούων, εἰ νῦν μὲν ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς μαρτυρῶ ὡς ἔστιν ἀδελφὸς ἡμέτερος,
- 356 ὕστερον δὲ φαινοίμην τούτοις ἀντιλέγων. οὐ μόνον τοίνυν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰκὸς ἔστι τάληθῆ μεμαρτυρηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. ἐνθυμήθητε γὰρ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἔχοντες οὐκ ἂν ποτε ἐμαρτύρουν περὶ τούτου τὰ ψευδῆ. μητρὶα γὰρ ἢ τούτου μήτηρ ἐγεγένητο ταῖς ἡμετέραις ἀδελφαῖς, εἰώθασι δέ πως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαφέρεσθαι ἀλλήλαις αἶ τε μητρῷα καὶ αἱ πρόγονοι· ὥστε εἰ οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς ἦν τῆ μητρῷα καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πατρὸς, οὐκ ἂν ποτε, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς ἐαυτῶν ἀνδρας αἱ ἀδελφαὶ μαρτυρεῖν εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν. καὶ μὴν οὐκ ἂν ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς ἡμῖν ὦν, τούτῳ δὲ
- 357 οὐδὲν προσήκων δῆπου, τῆ τούτου μητρὶ ἠθέλησεν ἂν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μαρτυρῆσαι ψευδῆ μαρτυρίαν, δι' ἣν ἡμῖν γίνεται βλάβη περιφανῆς, εἴπερ ξένου ὄντα τοῦτον εἰσεποιουῦμεν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔτι τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὸς τούτοις πῶς ἂν τις ὑμῶν καταγνοίῃ ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου τουτουῖ καὶ Ἰγῆμονος καὶ Νικοστράτου, οἱ πρῶτον

Γένοιτ' ἀν' ὕστερον] Subaudi εἰ τούτῳ νῦν τὰ ψευδῆ μαρτυροῦμι, vel ἐμαρτύρουν. Si, postquam nunc essem testatus, hunc esse fratrem meum, falsoque id essem testatus, deinde incidere ejusmodi tempora, ubi mea interesset negare hunc esse fratrem meum, tum non liceret mihi id facere. IDEM.

ἡμῶν τὴν φωνήν] Num ὑμῶν ἐμοῦ οὐδὲ τὴν φωνήν. nemo vestrum toleraturus sit meam ne vocem quidem, nedum ut contentionem meam probet eamve secundet. IDEM.

Καθιστὰς μαρτυρῶ] Sylburg legi malebat μαρτυροῦν ob mox insequens φαινοίμην. Possit quoque legi: μαρτυροῦμι, ὡς ἔστιν. item: μαρτυροῦμι, ὡς περὶ καὶ μαρτυροῦ, ὡς ἔστιν. — Nec non, quod pæne malim: εἰ νῦν μὲν ἀπέλθοιμι ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς, μαρτυρῶν, id est, διὰ τοῦ μαρτυρεῖν. Aut denique nihil aliud videri possit mutandum, præterquam μαρτυρῶ cum participio μαρτυρῶν. quod si fiat, tum φαινοίμην ex insequentibus tacita mente sit huc revocandum et subaudiendum pone εἰ νῦν μὲν — quæ ratio tametsi paulo durior et insolentior videri queat, nescio tamen an

sint futuri haud pauci, quibus probetur. IDEM.

Εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν] Estne futurus, cui hæc tautologia probetur? estue, cui ab Isæo ipso profecta videatur? ubi locorum exempla prostant horum dum verborum et ἐᾶν et ἐπιτρέψαι inter se sic copulatarum, ut hic sunt? ergone καὶ ἐπέτρεψαν amputanda sunt? an potius legendum erit: εἴασαν; ἢ καὶ μᾶλλον ἀπέτρεψαν. an potius eos etiam dehortaturæ fuisse videntur? An sic leg. εἴασαν, ἀλλὰ καὶ ἀπέτρεψαν, aliquanto brevius? IDEM.

Ὁ θεῖος] Et articulus, et insequens participii. ἂν, produnt pone articulum deesse nomen viri. IDEM.

Ἡμῖν] Id est, τῆς ἡμετέρας μὲν οὐσης μητρὸς, αὐδαμῶς δὲ τούτου, a parte matris, ejus puta, quæ nos peperit, fratres natu majores, non hunc, fratrem nostrum natu minorem, a parte patris quidem fratrem, non autem a parte matris item. Usi enim patre cum simus eodem nos omnes fratres, matribus tamen usi sumus diversis. IDEM.

μὲν οὐδὲν αἰσχροὺν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες, εἴτα οἰκείοι ὄντες ἡμῖν καὶ εἰδότες ἡμᾶς ἅπαντας μεμαρτυρήκασιν Εὐφίλῃτῳ τούτῳ τὴν αὐ- 358
τοῦ συγγένειαν ἕκαστος. ὥστε ἡδέως κἂν τῶν ἀντιδικούντων ἡμῖν τοῦ σεμνοτάτου πυθοίμην, εἰ ἄλλοθεν ποθεὺν ἔχοι ἂν ἐπιδείξαι αὐτὸν Ἀθηναῖον ἢ ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφίλῃτον ἐπιδείκνυμεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ἢ ὅτι ἡ μήτηρ ἀστὴ τέ ἐστι καὶ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγει, παρέχοιτ' ἂν αὐτῷ τοὺς συγγενεῖς 359
μάρτυρας. εἴτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν οὗτοι ἐκινδύνευον, ἡξίουں τοῖς αὐτῶν οἰκείοις ὑμᾶς πιστεύειν μαρτυροῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς κατηγοροῖς· νυνὶ δὲ ἡμῶν πάντα ταῦτα παρεχομένων ἀξιώσουσιν ὑμᾶς τοῖς αὐτῶν πείθεσθαι λόγοις μᾶλλον ἢ τῷ πατρὶ τῷ Εὐφίλῃτου καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς φράτορσι καὶ πάσῃ τῇ ἡμετέρα συγγενείᾳ. καὶ μὴν οὗτοι μὲν οὐδ' ἐν οὐδενὶ κινδυνεύοντες ἰδίας ἔχθρας ἔνεκα ποιοῦσιν, ἡμεῖς δὲ πάντας ὑπόδικους ἡμᾶς αὐτοὺς καθιστάντες μαρτυροῦμεν. καὶ πρὸς ταῖς μαρτυρίαις, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρῶτον 360
μὲν ἡ τοῦ Εὐφίλῃτου μήτηρ, ἣν οὗτοι ὁμολογοῦσιν ἀστὴν εἶναι, ὄρκον ὁμόσαι ἐπὶ τοῦ δαιτητοῦ ἐβούλετο ἐπὶ Δελφινίῳ ἢ μὴν τουτονὶ Εὐφίλῃτον εἶναι ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου πατρός. καίτοι τίνα προσῆκε μᾶλλον αὐτῆς ἐκείνης τοῦτο εἰδέναι; ἔπειτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν εἰκός

Ἡμᾶς, ἅπαντα μεμαρτ.] Si quis ἅπαντες malit, negat Sylburg se multum refragaturum. Ego ἡμᾶς ἅπαντας prætuli. pôssit quoque ἡμῶν ἅπαντα probari. IDEM.

Κἂν] Tuebor adversus Sylburgium, suspicantem γ' ἀγριῦς esse futurum. IDEM.

Ἐχοῖεν ἐπιδείξαι] Sic vulgatæ vitiose. correxi de meo ἔχοι ἂν. nam de uno modo agit, adversariorum omnium, quos actor sibi ait esse, vel constantissimo et gravissimo. IDEM.

Ἄλλο τι] Bene hoc habet, tametsi Boddieianus ἀλλοθεν dat, cujus codicis fides penes me quidem admodum sublesta est, ut quem constat conjecturis Sylburgianis scetere. Non hic latet vitium, sed in eo, quod ἐρεῖν deest post αὐτόν. Sic enim leg. est: ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν εἶέν. ego enim non arbitror eum aliud quicquam pro se dicturum neque confirmandæ suæ ingenuitatis documentum aliud proditurum esse, quam hoc, ut —. IDEM.

Ἀτῆ] Excusari potest, ut v. 23. si quis tamén αὐτῆ malit, per me licet. SYLBURG. Erravit utique bonus Sylburgius. ἀστὴ debebat suffici, quod et hic, et aliquoties deinceps, ut v. 23. antep. et p. 26.

3. suffeci pronomini αὐτός, quod vulgatæ dabant. REISK.

Καὶ ὁ πατὴρ] Subaudi ἀστὸς ἦν. natu civis Atheniensis. IDEM.

Ἀὐτῷ] Aut αὐτῷ leg. est. aut, quod equidem malim, αὐτῶν. istorum, quæ in ejusmodi loco sit dicturus, ut ad ταῦτα referatur. Is certe loquendi mos est Atticis oratoribus. IDEM.

Οὗτοι] Hi municipales, iidemque adversarii nostri. IDEM.

Μαρτυροῦσι] Subaudi αὐτοῖς, si qui eorum ipsi testentur. IDEM.

Καὶ τῷ ἀδελφῷ] Subaudi ἐμοῦ. fratri meo. Leg. forte sit: καὶ τῷ ἀδελφῷ, καὶ τῷ πρὸς μητρὸς θεῖῳ, καὶ τοῖς ἀνδράσι τῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῖς φράτορσι. Consentaneum enim est, in recapitulatione, testium neminem eorum præteriri, qui superius essent producti. IDEM.

Οὐδὲν οὐδενὶ] Sic vulgatæ. primum horum duum vocabulorum in duo distraxi, οὐδ' ἐν, nulla in re, cum nullo modo, nullo titulo, hujus rei causa in jus vocentur. IDEM. οὐδὲν οὐδενὶ Bekkerus.

Ἐνεκα ποιοῦσι] Videtur ταῦτα esse interponendum. REISK.

ἔστι μετὰ τὴν τούτου μητέρα ἄριστα τὸν αὐτοῦ υἱὸν γινώσκειν, οὗτος καὶ τότε καὶ νυνὶ βούλεται ὁμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τοῦτον υἱὸν εἶναι αὐτοῦ ἐξ ἀστῆς καὶ γαμετῆς γυναικός. πρὸς τούτοις τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ ἐτύγχανον μὲν τρισκαίδεκαέτης
 361 ὦν, ὥσπερ καὶ πρῶτον εἶπον, ὅτε οὗτος ἐγένετο, ἔτοιμος δὲ εἶμι ὁμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τοῦτον ἄδελφὸν εἶναι ἑμαυτοῦ ὁμοπάτριον. ὥστε, ὧ ἄνδρες δικασταί, δικαίως ἂν καὶ τοὺς ἡμετέρους ὄρκους πιστοτέρους νομίζοιτε ἢ τοὺς τούτων λόγους. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀκριβῶς εἰδότες ὁμόσαι περὶ αὐτοῦ θέλομεν, οὗτοι δὲ ταῦτα ἀκηκοότες παρὰ τῶν τούτου διαφόρων ἢ αὐτοὶ πλάττοντες λέγουσι. πρὸς δὲ τούτοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἡμεῖς μὲν τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας καὶ ἐπὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ἐφ' ὑμῶν παρεχόμεθα, οἷς οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν· οὗτοι δὲ, ἐπειδὴ ἔλαχεν ὁ Εὐφίλητος τὴν δίκην τὴν προτέραν τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν καὶ τῷ τότε δημαρχοῦντι, ὃς νῦν τετελεύτηκε, δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντας οὐκ ἠδυνήθησαν οὐδεμίαν μαρτυρίαν εὑρεῖν ὡς οὗτος ἄλλου τινὸς πατρός ἐστιν ἢ τοῦ ἡμετέρου. τοῖς δὲ διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι τούτους, καὶ κατεδιήτησαν αὐτῶν
 362 ἀμφότεροι. καὶ μοι λάβε τῆς προτέρας διαίτης τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

ὡς μὲν τοίνυν καὶ τότε ὄφλον τὴν δίαιταν, ἀκηκόατε· ἄξιῳ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον ὡς οὐκ ἐστιν Ἡγησίππου, εἰ οἱ διαιτηταὶ αὐτῶν ἀπεδιήτησαν, οὕτω

Καὶ τότε] Subaudi e proximo ἐβούλετο. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi ἃ λέγουσι περὶ Εὐφίλητου. IDEM.

Ἐπὶ τῶν διαιτητῶν] Subaudi τότε παρεχόμεθα. et tunc producebamus, coram arbitris, cum hæc res adhuc in manu arbitratorum versaretur, antequam ad forum vestrum, iudices, deferretur. IDEM.

Διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα] Addendam utique est ταῦτα, sive pone primum horum vocabulorum, sive pone secundum, sive pone tertium. IDEM.

Ἀμφότεροι] Fuerunt ergo duo arbitri in hac causa versati. ambo ait, tam superior ille, qui vita defunctus est, quam qui adhuc superest. Pro λάβετε malim in singulari λάβε, tu, scriba. IDEM.

Οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον] Primo et secundo vocabulo interponendum videtur μέγα, quod cohærebit cum σημεῖον. post ἔφησαν addendum videtur ἄν.

dicturi, jactaturi postmodum fuisse videntur, magnum et validum hoc esse argumentum, si arbitri hunc Euphiletum damnassent et reprobassent, quo ex argumento constet, hunc Euphiletum Hege-sippi filium non esse. Verum illud μετὰ ταῦτα, postmodum, quid sibi illud? scil. post dictam ab arbitris sententiam, si hi arbitri Euphiletum negassent Hege-sippi filium esse. Aut saltim μετὰ cum μέγα est commutandum. IDEM.

Αὐτῶν] Rectius singulariter αὐτοῦ: et mox in secunda persona ὑμῖν. SYLBURG. Falliter vir optimus, vulgata αὐτῶν bene habet, si eos, municipales Euphileti, absolvisset, et secundum eos causam dedissent, h. e. quod consequitur, si Euphiletum damnassent. Hujus enim municipales eum accusaverant fraudis in eo commissæ, quod se municipale eorum gereret, qui non esset. ἀποδιαιτῶν τινὸς dicitur arbiter, cum accusatum reum ab-

τὸ νῦν ἡμῖν τοιοῦτον εἶναι μαρτύριον ὃ τι ἀληθεῖς λέγομεν, ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοῖ ἀδικεῖν τοῦτον Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κυρίως πρῶτον ἐγγραφέντα ὕστερον ἐξαλείψαντες. ὅτι μὲν οὖν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶν οὗτος Εὐφίλητος καὶ πολίτης ὑμέτερος, καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ δήμῳ συστάντων, ἱκανῶς οἶομαι ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀκηκοένοι.

η΄. Οὗτος ὁ χαρακτήρ τῶν Ἰσαίου λόγων, καὶ ταῦτα τὰ διαλάττοντα παρὰ τὴν Λυσίου ἀγωγὴν. οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαβόντα δι' ἐλαχίστης δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκεῖ Λυσίας μὲν τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον, Ἰσαῖος δὲ τὴν τέχνην, καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως, ὁ δὲ τοῦ δεινῶς. εἰ δὲ τις παραθεωροίη ταῦτα ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα, οὐκ ἂν ἐτι γένοιτο ἱκανὸς αὐτῶν κρατῆσαι. ἀλλὰ γὰρ αἱ ὁμοιότητες συνταράξουσιν αὐτοῦ τὴν γνώμην ὥστε μὴ διαγνῶναι τὸν ἴδιον ἑκατέρου χαρακτήρα. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὡς ἔχω δόξης, δεδήλωταί μοι.

θ΄. Βούλομαι δὲ ἤδη καὶ περὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἵνα μὴ τις ἀγνοίᾳ με δόξῃ παραλιπεῖν αὐτοὺς ἐπιφανεῖς ὄντας καὶ ὀνόματος ἠξιομένους οὐ μετρίου, ἢ φυγῆ τοῦ πόνου τὸ ῥᾶστον αἰρούμενον τῶν ἔργων τὴν περὶ αὐτῶν ἀφεικέναι σκέψιν. ἐγὼ γὰρ οὔτε ἠγνόουν, οὐς ἅπαντες ἴσασιν, οὔτε ὠκνοῦν ὑπὲρ αὐτῶν γράφειν, εἰ τι χρήσιμον ἔμελλεν ἐξοίσειν ἢ γραφή. ἐνθυμούμενος δὲ ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν κατασκευὴν καὶ τὸ μέτερον δὴ τοῦτο καὶ πομπικὸν εἰρημένον οὐδεὶς Ἰσοκράτους ἀμείνων ἐγένετο, παρέλιπον ἐκὼν οὐς ἦδειν ἦπτον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθοῦντας, Γοργίαν μὲν τὸν Λεοντῖνον ἐκπίπτοντα τοῦ μετρίου καὶ πανταχοῦ παιδαριώδη γιγνόμενον ὄρων, Ἀλκι-

solvit, καταδιαπτῶν autem, cum reum condemnat. REISK.

[Ἡμῖν] Cur damnetur, causæ nil video. nobis, id est, pro nobis, in causa nostra. IDEM.

[Τοιοῦτον] tale, ejusmodi testimonium. Sed qualenam? quo refertur illud τοιοῦτον, si nihil præcessit, cui simile dicitur esse? μέγα nempe, æquale magnitudine testimonium, atque futurum fuisset illud adversariorum adversus Euphiletum argumentum, si per æquitatem arbitratorum licuisset ipsis eo uti. Unde constat veram esse illam meam paulo ante predictam conjecturam: μέγα μετὰ ταῦτα ἐφθασαν ἂν εἶναι σημείον. Nam si μέγα illinc excludatur, carebit hic voc. τοιοῦτον sententia. IDEM.

[Αὐτοῖ] Non accepisse ab Euphiletō injuriam, sed ei ultro, ipsi sua sponte, nulla idonea causa provocati, inferre. redit ad municipales Euphiletō adversantes. Sin autem αὐτοῖς legatur, de quo pro sensu quisque suo statuet, redibit ad par illud arbitratorum, ad quorum cognitionem hæc de statu civili Euphiletī causa delata fue-

rat. Ego equidem a vulgata discedendum h. l. esse nego. IDEM.

[Πρῶτον] Id est, τὸ πρῶτον, primitus, h. e. tum quum inscriberetur ἀπ' ἀρχῆς, statim a principio, tametsi postea rursus denuo inscriptus non fuit. Suspiciabar aliquando de πρότερον, ob insequens ὕστερον. Sed proculdubio bene habet vulgata. IDEM.

[Χαριέντως] Aut post χαριέντως aut post δεινῶς deest εἰπεῖν, aut tale quid. IDEM.

[Τούτων] Post τούτων deesse videtur ἱκανῶς. IDEM.

[Αἰρούμενος] Subaudi ἀντὶ τοῦ χαλεπωτέρου. IDEM.

[Ὡκνοῦν] Adde ἂν. neque defugissem, reformidassem. IDEM.

[Πανταχοῦ] Superscriptum est in Boddleiano πολλαχοῦ, quæ castigatio et reprehensio, a sedulo quodam lectore profecta, non ipsius Dionysii dictio, mihi videtur esse. Gorgiæ cum aut nihil, aut parum hodie supersit, nam de reliquiis ei attribui solitis decernere, mihi non ardeat, haud juvat hac in causa arbitrum agere. IDEM.

δάμαντα δὲ τὸν ἀκουστὴν αὐτοῦ παχύτερον ὄντα τὴν λέξιν καὶ κοινότερον, Θεόδωρον δὲ τὸν Βυζάντιον ἀρχαῖόν τινα καὶ οὔτε ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβῆ οὔτ' ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκότα λόγοις, Ἀναξιμένην δὲ τὸν Λαμψακηνὸν ἐν ἀπάσαις μὲν ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων τετράγωνόν τινα εἶναι βουλόμενον —
 366 καὶ γὰρ ἱστορίας γέγραφε καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ συντάξεις καταλείπει καὶ τέχνας ἐξηνήνοχεν, ἦπται δὲ καὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ἀγώνων —, οὐ μέντοι τέλειόν γε ἐν οὐδεμιᾷ τούτων τῶν ἰδεῶν, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀπίθανον ὄντα ἐν ἀπάσαις θεωρῶν. οὐ δὲ δεῖν φόβην, Ἰσοκράτους ἐν ἅπασιν πάντων τούτων ὑπερέχοντος, λόγον τινα ποιῆσαι περὶ ἐκείνων, οὐδέ γε περὶ τῶν συμβιωσάντων Ἰσοκράτει καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς ἐρμηνείας ἐκείνου ἐκμνησασμένων οὐθενός, Θεοδέκτου λέγω καὶ Θεοπόμπου καὶ Ναυκράτους, Ἐφόρου τε καὶ Φιλίστου καὶ Κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συχῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι κρίνεσθαι πρὸς τὴν Ἰσοκράτους δύναμιν εἰσὶν ἐπιτήδαιοι. τῶν μὲν δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἀγωγὴν κοσμουμένων ἐκείνον τὸν ἄνδρα διαφορώτατον ἠγησάμενος, οὐκ ἔτι περὶ τῶν ἄλλων ἠξίωσα μακρολογεῖν καὶ δαπανᾶν εἰς οὐδὲν ἀναγκαῖον τὸν χρόνον.

κ'. Τῶν δὲ τοὺς ἀκριβεῖς προαιρουμένων λόγους καὶ πρὸς τὴν
 367 ἐναγωνίον ἀσκούντων ῥητορικὴν, ὧν ἐγένετο Ἀντιφῶν τε ὁ Ῥαμνούσιος καὶ Θρασύμαχος ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος, Κριτίας τε ὁ τῶν Τριάκοντα ἄρξας καὶ Ζώϊλος ὁ τὰς κατ' Ὀμήρου συντάξεις καταλιπὼν καὶ ἄλλοι τοιοῦτοί τινες, οὐδένα ἠγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον οὔτε χαριέστερον γεγενῆσθαι Δυσίου· Ἀντιφῶν γε μὴν τὸ αὐστηρὸν ἔχει μόνον καὶ ἀρχαῖον, ἀγωνιστῆς δὲ λόγων οὔτε συμβουλευτικῶν οὔτε δικανικῶν ἐστί· Πολυκράτης δὲ κενός μὲν ἐν τοῖς ἀληθινοῖς, ψυχρὸς δὲ καὶ φορτικὸς ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς, ἄχαρις δὲ ἐν τοῖς χαριεντισμοῦ δεομένοις ἐστί· Θρασύμαχος δὲ καθαρός μὲν καὶ λεπτὸς καὶ δεινὸς εὐρεῖν τε καὶ εἰπεῖν στρογγύλως καὶ περιττῶς ὁ βούλεται, πᾶς δ' ἐστὶν ἐν τοῖς τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς, δικανικοὺς δὲ ἢ
 368 συμβουλευτικούς οὐκ ἀπολέλοιπε λόγους· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ

Ἀρχαῖον] Accipe non de tempore, sed de ingenio, deteriore in partem. vietum, et condemnandum ob fatuitatem. IDEM.

Περὶ τοῦ ποιητοῦ] Τοῦ ποιητοῦ ambiguum est significetne τοῦ ποιητοῦ λόγων γένους, an κατ' ἔξοχὴν poetarum principis: ut v. 23. Zoilus contra Homerum commentarios reliquisse dicitur. Pausanias Eliacōn 2. 196. 3. tradit, carmen epicum de Alexandro adscribi a quibusdam Anaximeni: sed id sibi non videri verisimile. Narrat ibidem, eum tum alia scripsisse, tum Antiquas res Græciæ, et res a Philippo atque Alexandro gestas: præterea cum natura esset sophista, et sophistarum orationes probe imitari nosset, probrosum quoddam in Athenienses, Lacedæmonios ac Thebanos scriptum Theopompeo stilo exarasse, ellictisque ad illius imitatio-

nem omnibus, sub Theopompi nomine librum edidisse, ad conslandum ei, propter simultatem quandam privatam, publicum Græcorum odium. IDEM.

Ἀκριβεῖς] castigatas, tersas, limatas, adstrictas orationes, in quibus nihil esset redundans, nil luxurians, nil pompaticum atque histrionicum, sed ad veritatem et necessitatem usus præsentis exacta essent omnia; has igitur opponit τοῖς μετεώροις καὶ πομπικῶς Isocraticorum, eorumque τῇ ποιητικῇ κατασκευῇ, ubi multa eandem trahunt, oblectationis, aut etiam illusionis ergo assuta, severitatem necessitatis et veritatis haud ferentia. IDEM.

ἠγούμενος] Resumit et absolvit orationem longa interpolatione (parenthesin usurpant) suspensam, p. 29. 3. in illis οἰόμενος — ἐπισησάμενον κανόνα. IDEM.

Κριτίου καὶ περὶ Ζωίλου τις ἂν εἶπῃν ἔχοι, πλὴν ὕσον τοῖς
 χαρακτῆρσι τῆς ἐρμηνείας διαλλάττουσιν ἀλλήλων· τούτων δὴ
 φημι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις διαφέρειν οἰό-
 μενος Λυσίαν, καὶ ὡς περ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκείνον
 τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποίησάμην
 κανόνα. τὸν δὲ δὴ τρίτον Ἰσαῖον, εἰ τις ἔροιστό μὲ, τίνος ἕνεκα
 προσεθέμην, Λυσίου δὴ ζηλωτὴν ὄντα, ταύτην ἂν αὐτῷ φαίην 369
 τὴν αἰτίαν, ὅτι μοι δοκεῖ τῆς Δημοσθένους δεινότητος, ἣν οὐθείς
 ἐστὶν ὅς οὐ τελειοτάτην ἀπασῶν οἶεται γενέσθαι, τὰ σπέρματα
 καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτος ὁ ἀνὴρ παρασχεῖν. διὰ μὲν δὴ ταύτας τὰς
 αἰτίας τοῦσδε τοὺς ἄνδρας μόνους παρέλαβον. εἰ δὲ περὶ πάντων
 ἠξίουν γράφειν, εἰς κενότητος ἂν μοι ὁ λόγος ἐξέπιπτε καὶ πρὸς
 τῷ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχειν, εἰς ἀπέραντόν τινα καὶ οὐ 370
 σύμμετρον ἐξεμηκύνθη γραφὴν. καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλις. ἔτεραν
 δὲ ἀρχὴν ποιήσομαι τοῦ λόγου περὶ τε Δημοσθένους καὶ Ὑπερεί-
 δου καὶ τρίτου λέγων Αἰσχίνου· ἡ γὰρ δὴ τελειοτάτη ῥητορικὴ
 καὶ τὸ κράτος τῶν ἐναγωνίων λόγων ἐν τούτοις τοῖς ἀνδράσι
 ἔοικεν εἶναι.

Ἑπογράφω] Num ἀπογε. ut p. 13. 9. IDEM.

Τίνος ἕνεκα προσεθέμην] Vulgatæ dant τ. ε. οὐ προσεθ. ego vero particulam infitiantem expungendam duxi, et ad veram sedem, unde huc aberraverat, deducendam v. 13. Isæum utique Dionysius Lysiam adjunxerat, προσέθετο [vel potius προσέθηκε], quem Isæum debuisset omittere, si fidem voluisset excusationi facere, qua hic utitur adversus eos, qui silentium ejus de reliquis oratoribus ægre laturi atque exprobraturi videbantur. Quorum reprehensionem metuens Dionysius, telum hoc defendit hac excusatione. Simulas, aiunt, Dionysi, reliquos oratores a te ideo præteritos esse, quod aut Isocratis aut Lysiam fuissent imitatores, magistris inferiores. Bonum factum. Verumtamen hæc si tibi vera fuit atque idonea causa, cur Isæum, et ipsum quoque in Lysiam vestigia, quod tute ipse profiteris, ingressum, tanti fecisti, ut de eo peculiari libello pluribus disputares? Ideo nempe feci, occurrit Dionysius, quod Isæus haud immerito pater haberi possit illius eloquentiæ generis, quod postmodum a Demosthene, Isæi discipulo, ita elaboratum et perfectum fuit, ut ex eo recte Demosthenicum appelletur. Paulo post adeo, initio disputatiunculæ super

Dinarcho, nominatim Isæum Dionysius noster appellat εὐρετὴν ἰδίου χαρακτῆρος. IDEM.

Τὰ σπέρματα] Auctor vitæ Homeri inter opuscula mythologica, edita Amstelodami, p. 323. in judicio de principe poetarum, iisdem fere verbis utitur, ex quibus, ut alia mittam argumenta, conjicit cl. Galeus in præfat. ad illa opuscula, vel illius libelli patrem fuisse Dionysium, vel, si alius a Dionysio fuit, plurima ab eo transsumpsisse. HUDSON.

Τούσδε τοὺς ἄνδρας] Isocratem, Lysiam, Isæum. REISK.

Πρὸς τὸ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ] Legendum videtur: πρὸς τῷ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρ. ἔχ. SYLBURG. Fui in auctoritate Sylburgii. REISK.

Ἑποείδου] Ἑπερείδης et hic et in sequ. per εἰ diphthongum constanter legitur: at supra 71, 20. et alibi, per ι: quo modo et manu exaratus liber ibi habet, et Suidæ ac Plutarchi exemplaria. Porro secunda hæc pars de Oratoribus Atticis, quæ supra etiam promittitur in præfatione hujus tractatus, 81, 44. ad nos non pervenit. SYLBURG.

Λέγων] In margine Bodleiani h. l. adscriptum reperit Hudsonus ἴσως λέγων. quod etiam atque etiam probō. Possit tamen quoque de λέξων cogitari. REISK.

ΙΣΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
tph.

35

Ἀδελφίδοι Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κληρὸν ἔρχονται κατὰ γένος. καὶ τὰς διαθή-
 κας, ἃς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσειδίππον, γράφει, ὡς
 ἀληθῆς ἦν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἀρχουσιν, ὁμολογοῦντες Κλεωνύμου κατὰ τὴν πρὸς Δεινίαν τὸν
 ἐπίτροπον αὐτῶν ἔργον, ὕστερον δὲ ἐπιχειρήσαντα λῦσαι καὶ μεταπερλάμενον τὸν ἀστυνό-
 μον ἐξαίφνης ¹ [ἀποθανεῖν]· καὶ Πολύαρχον δὲ τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα,
 προστάξαι, εἴ τι πάσχοι Κλεωνύμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ὅρος διπλοῦς
 κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς γενομέναις ἐξ ἀρχῆς διαθήκαις διίσχυρίζονται, οἱ
 δ' ἀντιλέγοντες φασὶν ὅτι μετεκαλέσατο τὸν ἀρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευταῖον τοῖς
 παρὰ τοῦ Κλεωνύμου γενομένους.

Pag.
ed.
Reisk.

1

2

- 1 **Α΄.** ΠΟΛΛΗ μὲν ἡ μεταβολὴ μοι γέγονεν, ὧ ἄνδρες,
 τελευτήσαντος Κλεωνύμου. ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέ-
 λιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθανὼν δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πε-
 ποίηκε. καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευό-
 5 μεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέποτε ἤλθομεν ἐπὶ 3
 δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἤκομεν τῶν
 ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων, ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις ² ἐκείνω φά-

¹ uncus om.² ἐκεῖνον φάσκ. ἀεργεῖα

Οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα] Pherenicus, Simon, quinam? Credibile est ὑποθέτην [sic. voluit τὸν ὑποθέτην] in integram orationem incidisse, quam nos non nisi dimidium habemus. Vid. versus finem. TAYLOR. Argumentum ipse idem Taylor hoc modulo suo præscripserat: "Polyarchus tres liberus suscepit, Cleonymum, Diniam et patrem τοῦ ἀμφισβητοῦντος. Cum ad hunc bona Cleonymi impolis defuncti erant perventura ex legibus municipalibus, tum vero ex voluntate Polyarchi, Cleonymus fratri Dinix infensus, qui tunc nepotem orphanum tutabatur, testamentum inofficiosum condit. Defuncto vero Dinia, mutata mente, rescindere voluit, et magistratum ea propter accersit. Excluso tamen magistratu ab iis, quorum maxime intererat, Cleonymus interea moritur. Agitur ergo de vi istius

testamenti, quod quasi ingratis et ad se rediens ad postremum irritum fieri voluit." Propterea tui quoque orationi titulum præscripsit de testamento inofficioso. REISK.

Μὲν] Redundat, ut sæpe, non insequente δὲ. IDEM.

Ἀμφισβητοῦσιν] Subandi ἡμῖν οἱ ἐναντίοι. qui adversarii sunt Posidippus et Diocles. v. p. 36, 32. ed. Steph. quam editionem ubique locorum allego, quoties aliquid ex Isæo mihi his in annotationibus allegandum venit. IDEM.

Πατρῶων] Sic dedi pro vetusta lectione Ald. et Steph. πατέρων, sententia id subiciente, et ipso Isæo paulo post p. 34. 4. consentientes in ea re habens schedas Brularianas, et codicem Tophanis. Qui Tophanis enjas fuerit, ex me nemo requirat: prorsus enim ignoro. Taylor ex

σκοντες ἀργύριον. καὶ οἱ μὲν οἰκειοὶ καὶ οἱ προσήκοντες οἱ
 4 τούτων ἀξιούσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογουμένων, ὧν Κλεωνύ-
 μος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς
 τούτο ἤκουσιν ἀναίσχυντίας, ὥστε καὶ τὰ πατρῶα πρὸς-
 ἀφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὡς ἄνδρες, τὸ
 δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἡμῶν ἐρημίαν καταγνόντες. σκέψα-
 σθε γὰρ οἷς ἐκάτεροι πιστεύοντες ὡς ὑμᾶς εἰσεληλύθαμεν.
 οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύταις, ἃς ἐκεῖνος
 δέδωκε μὲν οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλ' ὀργισθεῖς τῶν οἰκειῶν
 τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ θανάτου, πέμψας
 Ποσειδίππον ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω
 5 προσήκοντες, χαίμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειότατα, δεδω-
 κῶτων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
 αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν
 αὐτῷ, ἔτι δὲ ¹ Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς Κλεωνύμου, πάπ-
 που δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι πάθοι Κλεωνύμος
 ἄπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ. τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρ-
 χόντων οὗτοι, καὶ συγγενεῖς ὄντες καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν
 ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται καταστήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα
 περὶ τούτων, περὶ ὧν αἰσχρὸν ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς
 μηδὲν προσήκουσιν.

¹ Πολιάρχου

eo codice non pauca ad Isæum retulit suis in schedis, hoc solo contentus indicio: *Tophanis Book at Eaton*. Videtur ille liber Etonensis non codex antiquus calamo exaratus, sed Aldina esse, a nescio quo notulis in marginem coniectis insignita. Ego postmodum *Tophanis* librum laudabo, quoties usu veniet. Sententia est: non de hereditate modo, sed etiam ipso de patrimonio nostro nobis controversiam movent, aientes, illum, Cleonymum puta, super illo patrimonio nostro nonnihil xis debere, vel nomina nescio quæ contraxisse. IDEM.

Ἐκεῖνον] Cleonymum puta. Schedæ Brulart, subjiciunt ἐκεῖνον, quod si probetur, erit hæc sententia: aientes, nos illi, Cleonymo, certas quasdam nummorum summam super eodem nostro patrimonio debere. IDEM.

Οἱ τούτων] Liber *Tophanis* expungi vult articulum. Ego vero tuebor. IDEM.

Τούτων] Taylor mavult καὶ τούτων. Etiam hoc male. præcessit jam καὶ. IDEM.

Τοιαύταις] Rursus Taylor mavult ταύ-

ταις, quod item haud probo. IDEM.

Ἐκεῖνος δέδωκε] Sic dedi pro vetusta lectione ἐκεῖνος δὴ ἐπέθετο. Emendandum ita, ut emendavi, locum esse viderant Scaliger et auctores, quicumque fuerunt, schedarum Brulart. et *Tophanis*. IDEM.

Ἐπὶ τὴν ἀρχήν] Hujus rei causa, ut ille, Posidippus, Archonti, hoc est Astynomio, indicaret, quod testamentum Cleonymus in fraudem suorum e fratre nepotum scripsisset, illud Cleonymum, adhuc superstitem, non coactum, sed scientem, volentem rescindere, sibi que, Posidippo, in mandatis dedisse, ut archontem hæc de re certiorum cum faceret, tum rogaret, ut Archon domum Cleonymi veniret, atque testamento vetusto tollendo novoque condendo interesset, illumque actum auctoritate publica ratum faceret. IDEM.

Κατὰ τὴν ἀγχιστείαν] V. 52. 7. ubi videtur esse actio κατ' ἀγχιστείαν. TAYLOR.

Αὐτῷ] Subaudi πρὸς ἡμᾶς. REISK.
 Τοσούτων τοίνυν] Subaudi δικαίων. cui opponitur οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες. IDEM.

β'. Οὐχ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν, ὡς ἄνδρες, διακειῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἠγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγωνίζομαι πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνεσθαι καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἠγησαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους ἀμυνόμενος, οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τούτων· οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώ-
 25 μην, ἀλλ' ἤκουσιν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι καὶ οὐδὲν¹ ἀπολείποντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως, ὡς περ, ὡς ἄνδρες, ² ἐχθροὺς **6** τιμωρησόμενοι, καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς ποιήσοντες. τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰ-
 5 σχροκέρδειαν ἐτι μάλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκούσητε· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἀρξομαι διδάσκειν.

γ'. Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν ἡμᾶς, θεῖος ὢν ὄρφανὸς ὄντας. Κλεωνύμου δ' οὗτος, ὡς ἄνδρες, διάφορος ὢν ἔτυχεν. ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ κατηγορεῖν· πλὴν τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαί-
 10 μην, ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης ἐκ λόγων τινῶν οὕτως εἰκῆ πρὸς ἀλλήλους **7** ³ ἐχθρὰν ἀνεείλοντο. ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς ⁴ Κλεώνυμος ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ὡς ὕστερον ἐσάθη, ἔλεγεν, ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους

¹ ἀπολιπόντες

² τοὺς ἐχθροὺς

³ ἐχθρὰς

⁴ ὁ Κλεών.

Κακῶς ποιήσαντες] Π. κακῶς ποιήσοντες. Π. STEPHAN.

Πάντων] Subaudi τῶν περὶ Κλεώνυμον τελευτῶντα διαθέσθαι βυολόμενον γενημένον. vel etiam ὧν ἔχω εἰπεῖν. REISK.

Κλεωνύμου] Interrogat Taylor num Κλεωνύμῳ leg. sit, quia p. 38. 23. legatur ὅτε Δεινία διάφορος ὢν ἔτυχεν. Nego propterea necesse esse vulgatam temerari. Bona perinde est utraque constructio vocabuli διάφορος, tam cum genitivo, quam cum dativo, tametsi haud dissitebor posteriorem constructionem usu esse frequentatiorem. IDEM.

Προφάσεως οὐδεμιᾶς] Subaudi ἀληθοῦς καὶ δικαίας, vel ὑγιῶς καὶ εὐσχήμονος. IDEM.

Ὡς ὕστερον ἐσάθη] Π. ὕστερον, ἐπειδὴ

ἐσάθη. H. STEPHAN. Vexatus locus, et conjecturis criticorum varie exagilatus. In Taylori schedis hæc pauca reperi: ἔλεγεν, ὡς ὕστερον ἐσάθη, ὅτι. quæ non intelligo. Scaliger σωθεὶς malebat. Alterutrum recte habet, et necessarium est. utrum sit rectius, haud constat. Interim faciam cum Stephano, sed hactenus, ut post Δεινίας p. 36. 3. addatur δὴλόν ἐστιν. Nam alias pendet illud ἔτι versu antep. Constat, ait, Cleonymum iratum illud testamentum scripsisse, non, quo nobis infensus esset, nam se de nobis haud esse questum, neque nobis succensusse, ipso nobis affirmavit, postquam a valetudine convaluit. REISK. Tayloro obsecutus est Ionesius, qui sic Anglice: *Cleonymus*

ὑπὸ Δεινίου, καὶ δεδιὼς μὴ τελευτήσειεν αὐτὸς ἔτι παῖ-
 δας ἡμᾶς καταλιπὼν καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας οὐσης γέ-
 νοιτο κύριος Δεινίας· ἠγείτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἔχθιστον 15
 τῶν οἰκείων ἐπίτροπον καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ καταλι-
 πειν, καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς
 ἠθέσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος,
 εἴτ' ὀρθῶς εἶτε μὴ, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ
 8 εὐθύς ἐρωτᾶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα εἴ τι ἡμῖν ἢ
 τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάντων τῶν
 πολιτῶν ἐναντίον ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ, καὶ ἐμαρτύρη- 20
 σεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦ-
 τα διέθετο. πῶς γὰρ ἂν εὔφρονῶν, ᾧ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν
 ἡμᾶς ¹ ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; ὕστερον δὲ
 τούτων, ὃ μέγιστον ὑμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν
 ἡμᾶς ἐλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου
 καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονήσως ἐχόντων οὐδὲ περιεῖδεν
 ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν 25
 τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέ-
 9 σθαι τῶν ² χρηστῶν ἐπιβουλευσάντων ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμε-
 λειτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων ὡς περ τῶν αὐτοῦ πραγμά-
 των. καίτοι χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἐννοιαν ἐκ τούτων τῶν
 ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν, καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι
 μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν — ἐν οἷς ἅπαντες πεφύκα-

¹ ἐβουλήθη² χρημάτων

himself, when he recovered from that illness, in which he made his will, declared, that he wrote it in anger.

Καταλιπεῖν] Post hoc v. inseri velim verba trajecta, ἕως ἡμεῖς ἠθέσαιμεν, quae nunc ordine deserto sententiam paulum turbant. Sed adhuc amplio. REISK.

Τὰ νομιζόμενα] Haec iuxta parentibus persolvere cogebantur lege liberi, aut, si nulli essent liberi, heredes. Quod autem iuxta fecisset Dinius mortuo Cleonymo, fecisset heredum vicem, qui ejus fidei erant commissi: nam tutores ea omnia faciebant, quae facere tenebantur pupilli, donec adolevisset. In Legg. Att. l. vi. tit. viii. §. 12. PETIT.

Εὐθύς] Post quod factum? num post scriptum testamentum? an postquam Cleonymus a morbo rursus convalescisset? Dictio εὐθύς παραχρῆμα tam mirabilis visa fuit Tayloro, ut suum q., hoc est quare, ei

adscriberet: sed bene Græcam et usu triam eam esse testabuntur et dubitanti confirmabunt indices nostri ad hos oratores minores; quos indices adiri velim, et p. 38, 30. ad quem locum ipse Taylor ablegaverat. REISK.

Γὰρ] Eleganter redundat, æquivalens Latino scilicet. IDEM.

Οὐδενός] Subaudi τῶν ἀναγκαίων. IDEM.

Αὐτοὺς] Scil. ἡμᾶς. Haec est lectio Aldina, a me merito revocata, pro qua Stephanus, nescio quo jure, certe præter fas, αὐτὸς suffecerat, si fecit ipse, neque menda operis ejus imputanda est. Opponuntur αὐτοῖ, ipsi liberi, patre orbati, τῇ οὐσίᾳ, patrimonio. v. ad p. 37. 15. dicenda. IDEM.

Χρημάτων] Imo vero χρηστῶν. creditoribus bonis nostris insidiantibus, eaque nobis fraudulenter eripere contententibus. Sic visum Tayloro quoque fuit. IDEM.

0 μεν ἀμαρτάνειν —, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὕστερον φανεράν αὐτοῦ τὴν
 διάνοιαν ἐποίησεν. ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδή-
 λωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς. ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτην τὴν
 νόσον ἐξ ἧς ἐτελευτήσεν, ¹ ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας
 ἀνελεῖν καὶ προσέταξε Ποσειδίπῳ ² τὴν ἀρχὴν εἰσαγα-
 γεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα
 τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε. ὀργισθεῖς δὲ
 5 τούτῳ Κλεώνυμος πάλιν ³ εἰς τὴν ὑστεραίαν Διοκλεῖ κα-
 λέσαι τοὺς ἀρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως ὡς ἀσθε-
 νῶν διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων ἐξαπώνης ¹⁰
 τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε.

δ'. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας ὡς οὐχ
 ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλὰ Δεινία πολεμῶν ταύτας τὰς διαθήκας
 διέθετα, ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος ἐπεμελεῖτό τε
 τῶν ἡμετέρων ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰ-
 4 κίαν ⁴ τὴν αὐτοῦ κομισάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Ποσει-
 διππον ἐπέμψε ἐπὶ τὸν ἀστυνόμον, οὗτος δ' οὐ μόνον αὐτὸν
 οὐκ εἰσεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν Ἀρχωνίδην
 ἀπέπεμψε. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

ἔτι τοίνυν ⁵ ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφίσανδρος ἡξίου νεί-
 μασθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς ἔχειν ἀπάν-
 1 των τῶν Κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι κάλει τοὺς μάρτυρας.

¹ ἡβουλήθη

² ἐπὶ τὴν

³ εἰς

⁴ τὴν om.

⁵ ὡς om.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν] Aut tollenda est præpositio, prout suadent schedæ Brolart. aut leg. est: ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπίνοντα [vel ἐλθόντα] εἰσαγ. IDEM. In his verbis aliquid videtur inesse vitii; et illud ἐπὶ tollendum, aut aliud quid, quod nescio, substituendum. Hæc enim illius loci sententia est: cum enim eo morbo ægrota- ret quo absumptus est, hoc testamentum tol- lere voluit ac Posidippo jussit magistratum ad se adduceret. Quare hoc? Quia, cum in ejusmodi chartis asservandis fraus sæpe fieret, multa resignatis iis delerentur, alia scriberentur, imo omnia quandoque mu- tarentur, qui sibi cavere volebant, non patiebantur quidquam mutari in iis, quæ suæ fidei credita erant, nisi coram magi- strato. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. ii. c. vi. §. 7. HERALDUS. Cf.

Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. Ἀσθενῶν] Lego ἀσθενῶς. In οὐχ οὕτως subauditur ἐποίησε. ita fecit, non ut valetu- dine laborans et viribus exhaustis animam- que agitans extremam. Quod si probator, tum post ἐλπίδων deesse videtur ἴσως δὲ, vel simile quid. REISK. Αὐτὸς] Imo vero αὐτοῦς, scil. ἡμᾶς. rursus opponuntur hic quoque, ut modo p. 36. 17. αὐτοί, nos ipsi, et τὰ ἡμέτερα, patrimonium nostrum. IDEM. Ἐπὶ τὸν ἀστυνόμον] misit Posidippum ad astynomum, ejus accessendi causa. IDEM. Ἀρχωνίδην] Suspectum nomen Ionesio; qui ἀρχοντα malebat. Τούτων] Posidippum designat, ejusque fratrem Dioclem, eorumque advocatos et causæ consortes. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

11 ε'. Ἠγοῦμαι μὲν τοῖνυν, ὧ ἄνδρες, πᾶσι τοῖς τῶν κλή-
 ρων ἀμφισβητοῦσιν, ὅταν ἀποφῆνωσι σφᾶς αὐτοὺς ὡς περ
 ἡμεῖς καὶ τῷ γένει προτέρους ὄντας καὶ τῇ φιλία τῇ πρὸς
 τὸν τετελευτηκότα, περιεργον εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους
 λέγειν· ¹ ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδέτερον ἔχοντες οὕτω τολμᾶσι ἔ-
 τῶν οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν καὶ ψευδεῖς παρασκευά-
 ζονται λόγους, βούλομαι βραχέα καὶ περὶ τούτων αὐτῶν
 εἰπεῖν. ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις, λέγοντες ὡς
 Κλεώνυμος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν οὐ λῦσαι βουλόμενος
 αὐτὰς ἀλλ' ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς
 τὴν δωρεάν. ὑμεῖς δὲ σκοπεῖσθε τὰς διαθήκας τὰς μετ'
 ὀργῆς γενομένας, πότερα εἰκὸς ἐστὶ βουληθῆναι Κλεώνυμον ¹⁰
 ἀνελεῖν, ἐπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἔσχεν, ἢ σκοπεῖν ὅπως
² ἔτι βεβαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσειε τῶν αὐτοῦ. τοῖς μὲν
 γὰρ ἄλλοις κακείνων ὧν ἂν ὀργισθέντες τοὺς οἰκείους ἀδι-
 κήσωσιν ὕστερον μεταμέλει· οὗτοι δ' ἐκείνον ἀποφαίνουσιν,
 ἐν ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκειτο, μᾶλλον βεβαιοῦν τὴν
 διαθήκην βουλόμενον, ἢν ὀργιζόμενος ἐποίησατο. ὡστ' εἰ
 καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσομεν ταῦτα καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ πιστεύ- ¹⁵
 σετε, ἐνθυμεῖσθε ὅτι παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην οὗτοι
 κατηγοροῦσι. τίς γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης μανία μείζων, ἢ
 12 τότε μὲν ὅτε Δεινία διάφορος ὧν ἔτυχεν, ἡμᾶς κακῶς ποι-
 εῖν τε καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ἐξ ὧν οὐκ
 ἐκείνον ἐτιμωρεῖτο ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἠδίκει· νυνὶ δὲ
 χρώμενος ἡμῖν καὶ περὶ πλείστου ποιούμενος ἀπάντων,
 μόνους ἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς, ὡς οὗτοί φασιν, ἀκλήρους ²⁰
³ ποιῆσαι τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, ὧ ἄνδρες, τοι-

¹ ἐπεὶ δ' οὐ τούτων² ἔτι om.³ εἶναι

Ὁμολογήσομεν — πιστεύετε] Malim
 in optativo ὁμολογήσομαι — πιστεύσαίτε.
 etiamsi nos confiteamur ea vera esse et vos
 ipsi quoque vera credatis ea esse quæ illi
 aiunt, tamen hoc vos cogitare velim, illos
 hac aientes Cleonymum summi qui unquam
 fuit furoris reum agere. IDEM.

H] Labat hic constructio, quæ nullo
 alio pretextu, quam aut anacoluthi, aut
 mutatae subito dictionis, excusari poterit.
 Nam si uno eodemque tenore, quo co-

perat, pergere orator voluisset, dicendum
 ei fuisset χράμενον et ποιούμενον et βουλή-
 θῆναι, non ἐβουλήθη. IDEM.

Χρώμενος ἡμῖν] Addunt schedæ Bru-
 lart. οἰκείως. possit quoque e p. 39. 7.
 οἰκειότατα addi. verum nescio annon satis
 sit tutum id facere, cum exempla reperi-
 antur dictionis nudæ χρῆσθαι τινι, pro
 χρῆσθαι τινι οἰκείως usurpatæ. de quo in-
 dices nostri consulantur. IDEM.

αὐτὰ περὶ τῶν αὐτοῦ βουλευσάιτο; ὡς¹ ἐκ τούτων τῶν λόγων βραδῖαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιθήκασι περὶ αὐτῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν, ὡς περ ἡμεῖς φασί, οὐδεὶς ἔνεστι τούτοις λό-
 25 γος· εἰ δ' οὕτω παραφρονῶν ἔτυχεν ὡς² ἡμᾶς ἀεὶ περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι τοὺς γένει πρωτεύοντας καὶ χρωμέ-
 νους αὐτῶ πάντων οἰκειότατα, δικαίως ἂν δῆπου τὰς τοι-
 αύτας διαθήκας ἀκύρους¹ ποιήσατε.

ς'. Ἔτι τοίνυν ἐνθυμεῖσθε ὅτι φάσκοντες καλεῖν τὴν
 ἀρχὴν Κλεώνυμον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεάν, προσ-
 ταχθὲν αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν 13
 ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψαν. καὶ δυοῖν
 30 τοῖν ἐναντιωτάτοιον θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν
 βεβαιωτέραν² ἢ ἐκεῖνῳ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν
 ἀπέχθειαν εἴλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. καίτοι πῶς
 ἂν ἕτερα τούτων γένοιτο ἀπιστότερα; τοὺς μὲν τηλικαῦτα
 μέλλοντας ἐκ τοῦ πράγματος κερδαίνειν, ὡς περ ζημιωθη-
 σόμενος, φυλάξασθαι τὴν διακονίαν, Κλεώνυμον δ' ὑπὲρ
 τῆς τούτων ὠφελείας τοσαύτην ποιήσασθαι σπουδὴν ὡς τε
 Ποσειδίππῳ μὲν, ὅτι κατημέλησεν, ὀργισθῆναι, Διοκλέους
 δὲ ταῦτα πάλιν ἐς τὴν ὑστεραίαν δεηθῆναι; εἰ γὰρ δὴ, ὡ
 ἄνδρες, ὡς οὗτοί φασιν, ἐν ταῖς νῦν γεγραμμέναις διαθήκαις
 ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτ' ἄξιον εἶναί μοι δοκεῖ
 θαυμάζειν, ὅ τι ποτὲ ἐπανορθώσας κυριωτέρας αὐτὰς
 ἤγοιτ' ἂν ποιῆσαι· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὗτος ὅρος ἐστίν, ὡ
 ἄνδρες, τῶν δωρεῶν. ἔτι δὲ καὶ εἰ τι προσγράψαι τούτοις
 ἐβούλετο, διὰ τί οὐκ ἐν ἑτέρῳ γράψας αὐτὰ γραμματεῖῳ
 κατέλιπεν, ἐπειδὴ τὰ γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων οὐκ
 ἐδυνήθη λαβεῖν; ἀνελεῖν μὲν γὰρ, ὡ ἄνδρες, οὐχ οἷός τ' ἦν
 ἄλλο γραμματεῖον ἢ τὸ παρὰ τῆ ἀρχῆς κείμενον· γράψαι
 δ' ἔξην εἰς ἕτερον εἰ τι ἐβούλετο, καὶ μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν
 ἀμφισβητήσιμον ἔαν. εἰ τοίνυν καὶ τοῦτο συγχωρήσασαιμεν,
 ὡς ἐκεῖνος ἐπανορθῶσαι τὰς διαθήκας ἐβούλετο, πᾶσι δῆ-
 που φανερὸν ὑμῖν ἐστίν ὅτι οὐκ ὀρθῶς αὐτὰς ἔχειν ἠγεῖτο.
 καίτοι σκοπεῖτε καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῶν, οἱ

¹ ποιήσατε² ἢ ἐκεῖνῳ ad p. 54. v. 25. καταστήσετε οἱ.

τινες ταύτας τὰς διαθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ἃς ὁμολογῶσι μὴδ' αὐτὸν τὸν διαθέμενον ταῦτα ὀρθῶς ἔχειν ἡγεῖσθαι, καὶ πειθῶσιν ὑμᾶς ἐναντία τοῖς νόμοις καὶ τῷ δίκαιῳ καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος γνώμῃ ψηφίσασθαι. ἔτι τοίνυν τούτων ἀπάντων ἀναιδέστατος τῶν λόγων ἐστίν, ὅταν τολμῶσι λέγειν ὡς Κλεώνυμος οὐδὲν ἡμᾶς τῶν αὐτοῦ λαβεῖν ἐβούλετο. καίτοι, ὡ ἄνδρες, τίνας ἂν ἄλλους ταῦτα ἔχειν ἐβουλήθη μᾶλλον ἢ τούτους, οὓς καὶ ζῶν ἐκ τῶν αὐτοῦ πλεῖστα τῶν οἰκειῶν ὠφέλει; πάντων δ' ἂν εἴη Φαυμασιώτατον, εἰ Κηφίσανδρος μὲν ὁ τούτων οἰκεῖος δίκαιον ἡγεῖτο εἶναι μέρος ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τῆς οὐσίας, Κλεώνυμος δ' ὅς ἦν ἡμῖν οἰκειότατος καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ λαβῶν ἐθεράπευε καὶ ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὡς περ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος μόνος ἐβούλετο ἡμᾶς ἀκλήρους εἶναι τῶν αὐτοῦ. καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν εὐνουστέρους καὶ μετριωτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτάτων; κάκεινον μὲν, ὡ καὶ ἀναγκαῖον εὖ ποιεῖν ἡμᾶς καὶ αἰσχροὺς ἡμῶν ἀμελήσαι, μὴδὲν τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δοῦναι· τούτους δὲ οἷς οὐτ' ἀνάγκη ἐστὶν οὐτ' αἰσχύνῃ οὐδεμίαν φέρει, τῶν οὐ προσηκόντων, ὡς φασιν, ἡμῖν μεταδιδόναι; ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

Ζ'. Ἐπειτα, εἰ μὲν καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν, ὡς περ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποίησατο, εἰκότως ἂν τις ὑμῶν πιστεύσαι τοῖς λόγοις τοῖς τουτωνί· νυνὶ δὲ πᾶν τούναντίον εὐρήσετε. τότε μὲν γὰρ ἔτυχε Δεινία, ὅς ἡμᾶς ἐπετρόπευε, διάφορος ἂν ἡμῖν τε οὕτω χρώμενος τούτοις τε ἅπασιν ἐπιτηδείως διακείμενος· νῦν δὲ τούτων μὲν τισὶ διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρήτο οἰκειότατα. καὶ ἐξ ὧν μὲν αὐτῷ πρὸς τούτους ἐγένετο ἡ διαφορὰ, περιέργον ἐστὶ λέγειν· σημεῖα δ' ὑμῖν ἐρῶ μεγάλα, περὶ ὧν καὶ μάρτυρας ἐξῶ παρασχέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ, καὶ τοὺς οἰκειοὺς ἅπαντας καλέσας καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο. ἔπειτα μικρὸν πρὶν τελευτῆσαι βαδίζων εἰς

Ταῦτα] Omittit Maius.

Οἰκίαν τὴν] οἰκειότητα dedit Maius.

Κάκεινον] ἢ ἐκέϊνον dedit Maius.

Ταύτας] Omittit Maius.

Πιστεύσαι] Πιστεύση dedit Maius.

Νυνὶ] Nūn dedit Maius.

Οὕτω] Οὕτω dedit Maius.

Περὶ --- παρασχέσθαι] Omittit Maius.

Πάνορμον μετὰ Σίμωνος, καὶ συντυχῶν αὐτῷ, προσειπεῖν οὐκ ἐτόλμησεν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις πυυθανομένου τὴν διαφορὰν τοῦ Σίμωνος τὴν τ' ἔχθραν διηγῆσατο, καὶ προσηπέειλεν ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ, ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ή'. Οἴεσθε οὖν, ὧ ἄνδρες, τὸν οὕτως πρὸς ἑκατέρους ἡμᾶς διακειόμενον ἡμῖν μὲν, οἷς οἰκειότατα ἐχρήτο, οὕτω ποιεῖν ὅπως μηδὲ λόγον ὑπολείψει, τούτοις δὲ, ὧν τισὶ καὶ διάφορος ἦν, σκοπεῖν ὅπως ἅπασαν βεβαιώσῃ τὴν οὐσίαν; καὶ τούτους μὲν νῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ταύτης ὑπόσης τῆς ἔχθρας, ἡμᾶς δὲ τοσαύτης οἰκειότητος καὶ φιλίας γενομένης πειραῖσθαι μᾶλλον κακῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἔγωγε, εἰ κατηγορεῖν ἐβούλοντο τῶν διαθηκῶν ἢ τοῦ τετελευτηκότος, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἄλλο πρὸς ὑμᾶς εἶπον, οἷ γε τὰς μὲν διαθήκας ἀποφαίνουσιν οὐτ' ὀρθῶς ἐχούσας οὐτ' ἀρεσκούσας τῷ διαθεμένῳ, τοῦ δὲ τοσαύτην μαριάν κατηγοροῦσιν, ὥστε φασὶν αὐτὸν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς αὐτῷ διαφορομένους ἢ τοὺς οἰκειῶς χρωμένους, καὶ οἷς μὲν ζῶν οὐ διελέγετο ἅπασαν δοῦναι τὴν οὐσίαν, τοὺς δ' οἰκειότατα κεχρημένους οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιώσασαι. ὥστε τίς ἂν ὑμῶν ταύτας εἶναι κυρίας τὰς διαθήκας ψηφίσαιτο, ἅς ὁ μὲν διαθέμενος ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐχούσας ἀπεδοκίμασεν, οὔτοι δ' ἔργῳ λύουσιν ἐθέλοντες ἡμῖν ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας, πρὸς δὲ τούτοις ἡμεῖς ὑμῖν ἀποφαίνομεν ἐναντίας οὔσας καὶ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος διανοίᾳ;

θ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς τὸ περὶ ἡμῶν δίκαιον σάφεστ' ἂν παρ' αὐτῶν τούτων πυυθάνεσθαι. εἰ γὰρ τις αὐτοὺς ἔροιτο διὰ τί ἀξιοῦσι κληρονόμοι γενέσθαι τῶν Κλεωνύμου, τοῦτ' ἂν εἶπεῖν ἔχοιεν, ὅτι καὶ γένει ποθὲν προσήκουσι καὶ ἐκεῖνος αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐπιτηδείως διέκειτο. οὐκ ἂν ἄρα ὑπὲρ ἡμῶν μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν εἶεν εἰρηκότες; εἰ τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν δεῖ γενέσθαι τινὰς κληρονό-

Πάνορμον] Panormus portus Atticæ a Ptolemæo in Tabulis (ed. Amst. Eur. X. D. 9.) memoratus. MAIUS.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ] De suo dedit Maius.

Μαριάν] Τὴν μαριάν dedit Mains.

Οἰκειότητα κεκτημένους] Οἰκειότητος κεκτημένους dedit Maius; οἰκειότατα κεχρημένους de suo Bekkerus, cui obsecutus sum. Cf. p. 39. v. 6. p. 40. v. 28. et p. 41. v. 8.

μους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ τε διὰ τὴν φι-
λίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαντες ἡμῖν οἰκειό-
τερον διακεείμενον. ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρ'
αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι τὸ δίκαιον. πάντων δ' ἂν εἴη
δεινότερον, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ψηφίζοισθε, ὅταν θάτερα τού-
των ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτούς, ἢ γένει προτέρους ὄντας ἢ
τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, ἡμᾶς δ', οἷς ἐστὶν
ἀμφοτέρα ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσετε
μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἐκείνου.

ί. Καὶ εἰ μὲν Πολύαρχος ὁ πατὴρ ὁ Κλεωνύμου, πάπ-
πος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγχανε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεὴς
ᾧ, ἢ Κλεωνύμος ἐτελεύτησε θυγατέρας ἀπορουμένας κα-
ταλιπὼν, ἡμεῖς ἂν διὰ τὴν ἀγχιστεῖαν καὶ τὸν πάππον
γηροτροφεῖν ἠναγκαζόμεθα καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας
ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες ἑτέροις ἐκδιδώ-
ναι, καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ
παρ' ὑμῶν αἰσχρὴν ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἂν, ἢ ταῖς μεγίσταις
ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνειδέσι περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία
κατελείφθη, δίκαιον ἠγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν
μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς
συμφέροντα οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε, εἰ
τῶν μὲν συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκά-
σετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνδρώπους
κυριωτέρους ἢ τούτους ποιήσετε.

ιά. Χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ
τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατὰ
γένους ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατὰ διαθήκην ἀμφισβη-
τοῦσι. τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστά-
μενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς ψεύ-
σασθαι· διαθήκας δ' ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀπέφηναν, καὶ
οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βε-
βουλευμένων. καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν

'Αποφαίνωσι] ἀποφῆναι dedit Maius. — "verum si cognata est maxime,
Ναύαρχος] Πολύαρχος de suo dedit Non fuit necesse habere; sed, id quod lex
Maius. jubeat,

'ἠναγκαζόμεθα] ἠναγκάζομεν dedit Ma- Dotem daretis: quareret aliam virum."
ius. MAIUS.

'Ἐτέροις ἐκδιδόναι] Consonat Terentius in Phorm. ii, 1. 65.

'ἠγήσεσθ'] ἠγήσεσθ' ἂν dedit Maius.
Κυριωτέρους] Κυρίους dedit Maius.

οικειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένηας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὐρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβητουμένηας· οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς ἐκείνου βουλομένου διεκώλυσαν. ὡςθ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, πολὺ κάλλιον ἔστι ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ δικαίως γεγενημένας. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε ὅτι αὐτὰς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργισθεὶς καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος· ὥστε πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ κυριωτέραν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν διάνοιαν ποιήσετε.

ιβ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιοῦν καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγανακτεῖν, οἷς ἂν ὑπάρχη καὶ παρ' ὑμῶν τῶν αὐτῶν τυχεῖν. εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὲν ζῆν, ἐξερμηθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων, σκέψασθε ποτέρων ἐκεῖνος ἐγένετο κληρονόμος· δίκαιον γάρ ἐστι τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ὠφείλετο καὶ λαβεῖν αὐτῶ. εἰ μὲν τοίνυν Φερένικος ἢ τῶν ἀδελφῶν τις ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγένετο κύριος τῶν καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτη τύχη χρησαμένων Κλεώνυμος ἀπάντων ἐγένετο κληρονόμος. οὔτε γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ γένει προσήκων ἐγγυτάτω καὶ τῇ χρεῖα πάντων ἦν οικειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῶ, καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς. οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῶ τὴν οὐσίαν, ὥστε περὶ τῶν ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, ἀποδηήσκοντες δὲ ἄλλους κληρονόμους ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὸν πάντων οικειότατον. ὡςθ' ἡμᾶς μὲν ἐν ἀμφοτέροις, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῷ δοῦναι καὶ ἐν τῷ λαβεῖν οικείους ὄντας εὐρήσετε, τούτους δὲ νῦν μὲν ἀναισχυνοῦντας καὶ τὴν οικειότητα καὶ τὴν ἀγχιστεῖαν

Τὸ γένος] Τὸ omittit Maius.
Πότερον] Ποτέρων de suo dedit Maius.
καὶ γένει] καὶ omittit Maius.
Ἦν] Omittit Maius.

Οὐδένα] Immo οὐδέν' ἂν Bekkerus.
Κληρονόμους] Aut legi κληρονομεῖν aut addi ποιῆσαι vult Bekkerus.
Τὸν πάντων] Τῶν πάντων Maius.

λέγοντας, ὅτι λήψεσθαι τι προσδοκῶσιν· ἐν δὲ τῷ δοῦναι πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείλοντο οἰκειοτέρους.

ιγ'. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς προσέχειν δεῖ τὸν νοῦν· ὅσω γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀποφαινωσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκεῖνος διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας καὶ οὐδὲ πάποτε ὕστερον αὐτῷ μετημέλησε, καὶ νῦν ἐβούλετο ἡμᾶς μὲν μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν, σφίσι δ' αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεάν, καὶ ταῦτα πάντα λέγοντες καὶ δισχυριζόμενοι μηδέτερον ἀποφήνωσι, μήθ' ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι μήθ' ὡς οἰκειότερον ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον δέκεντο, ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα διδάσκουσιν ὑμᾶς. ὡςδ' ὑμεῖς ὅταν μὲν τοῖς τούτων λόγοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιῆσαι τῶν ἐκείνου κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου καταγινώσκειν, ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον, ἡμᾶς τε μὴ συκοφαντεῖν ἀλλὰ δικαίως τούτων ἀμφισβητεῖν. ἔπειτα, ᾧ ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶ κατὰ τοὺς τούτων λόγους γινῶναι περὶ αὐτῶν. πάντων γὰρ ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γινωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον εἶναι τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς ἅπαντ' αὐτοὺς ἔχειν ψηφίσαισθε, καὶ τούτους μὲν ἠγήσασθε χρῆναι πλείω λαβεῖν ἢ αὐτὰ σφᾶς αὐτοὺς ἠξιώσαν, ἡμᾶς δὲ μηδὲ τούτων ἀξιώσασαίτε ἢ οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

[Ἀποφαινῶσι] Ἀποφίνωσι dedit Maius.

[Ὅταν μὲν] Ei Maius.

B.

Ι Σ Α Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ποιησαμένου υιόν και ἐπιβιώσαντος τῆ ποιήσει εἴκοσι τρία ἔτη, ἀδελφῶν ἀμφισβητησάντων τοῦ κλήρου ἐμαρτύρησέ τις Φιλανίδης μὴ εἶναι τὸν κλῆρον ἐπίδικον, καταλείφαντος υιόν Μενεκλέου. τούτῳ ἐπέσκηψαν ψευδομαρτυρίας οἱ ἀδελφοί, καὶ πρὸς τούτους ὁ παῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν εἰσέρχεται. Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐναντίος τῶ περὶ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ συγγενείας εἶπεν, ὧδε δὲ ὑπὲρ διαθήκης. Ἡ στάσις ἀντίληψις κατὰ στοχασμόν· λέγει γὰρ ὅτι ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν αὐτῷ υιόν. εἶτα τὸ στοχαστικόν, ὅτι οὐ πεισθεὶς γυναικὶ ἐποίησατό με.

α'. ΗΓΟΥΜΗΝ μὲν, ὧ ἄνδρες, εἴ τις καὶ ἄλλος ἐποίηθη ὑπό τινος κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐγὼ ποιηθῆναι, καὶ οὐκ ἂν ποτε εἰπεῖν οὐδένα τολμηῆσαι ὡς ἐποίησατό με Μενεκλῆς παρανοῶν ἢ γυναικὶ πειθόμενος· ἐπειδὴ δὲ ὁ Θεῖος οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ὡς ἐγὼ φημι, πειραῖται ἐξ ἀπάντων τρόπου τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ ἀπαιδα τεθνεῶτα καταστῆσαι, οὔτε τοὺς Θεοὺς τοὺς πατρώους οὔτ' ὑμῶν αἰσχυρόμενος οὐδένα, ἐμοὶ ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴ βοηθεῖν τῶ τε πατρὶ τῶ ποιησαμένῳ με καὶ ἐμαυτῷ. διδάσκω οὖν ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς προσηκόντως τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡ ποιήσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίδικος ὁ κλῆρος ὁ Μενεκλέου ὄντος ἐμοῦ υιοῦ ἐκείνου, ἀλλ' ὁ μάρτυς διεμαρτύρησε τὰ ληθῆ. δέομαι δ' ὑμῶν ἀπάντων καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω μετ' εὐνοίας ἀποδέχεσθαι μου τοὺς λόγους.

β'. Ἐπάνυμος γὰρ ὁ Ἀχαρνεύς, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὧ ἄνδρες, φίλος ἦν καὶ ἐπιτήδειος Μενεκλεῖ, καὶ ἐχρῆτο οἰκείῳ· ἡμεν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες ἡμεῖς, δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐκδίδομεν ἡμεῖς τὴν πρεσβυτέραν ἀδελφὴν, ἐπειδὴ εἶχεν ὥραν, Λευκο-

Τε τῶ πατρὶ] Scribendum τῶ τε πατρὶ. Διδάσκω] Διδάξω μὲν malit Bekkerus. BREMIUS.

λόφω, προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μναῖς. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τετάρτῳ ἔτει ὕστερον ἢ τε ἀδελφῇ ἡμῶν ἢ νεωτέρα σχεδὸν ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν, καὶ τῷ Μενεκλεῖ ἢ γυνὴ τελευτᾷ ἢν εἶχε πρότερον. ἐπειδὴ οὖν ἐκείνη τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν ὁ Μενεκλῆς, ἤτει τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ὑπομιμνήσκων τὴν τε φιλίαν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἦν διακεείμενος· καὶ ἡμεῖς εἰδότες ὅτι καὶ ὁ πατὴρ οὐδενὶ ἀν' ἔδωκεν ἴδιον ἢ ἐκείνῳ, δίδομεν αὐτῷ, οὐκ ἀπροικον, ὡς οὗτος λέγει ἐκάστοτε, ἀλλὰ τὴν ἴσην προῖκα ἐπιδόντες ἦνπερ καὶ τῇ πρῆσβυτέρῃ ἀδελφῇ ἐπέδομεν· καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι, κατέστημεν οικεῖοι. καὶ ὡς ἔλαβεν εἴκοσι μναῖς ὁ Μενεκλῆς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ προῖκα, τὴν μαρτυρίαν ταύτην πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐκδόντες τοίνυν τὰς ἀδελφαῖς, ὧ ἄνδρες, καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ στρατεῦσθαι ἐτραπόμεθα, καὶ ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἴφικράτους εἰς Θράκην· ἐκεῖ δὲ δόξαντες τοῦ εἶναι ἀξιοί, περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο, καὶ καταλαμβάνομεν τῇ πρῆσβυτέρῃ ἀδελφῇ ὄντα δύο παιδία, τὴν δὲ νεωτέραν, ἢν εἶχε Μενεκλῆς, ἀπαιδα. καὶ ἐκεῖνος δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ, πολλὰ ἐπαινέσας τὴν ἀδελφὴν, λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφη τὴν τε ἡλικίαν ὑφραῖσθαι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν· οὐκ οὖν ἔφη δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς τοῦτο ἀπολαῦσαι, ἀπαιδα καταστῆναι συγκαταγηράσασαν αὐτῷ· ἱκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι. καὶ ἐκ ταύτης τῆς λέξεως δηλοῖ, ὅτι φιλῶν ἀπεβάλετο· οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ. εἰδείτο οὖν ἡμῶν δοῦναι χάριν ταύτην αὐτῷ, ἐκδοῦναι ἄλλω αὐτὴν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἑαυτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐκελεύομεν αὐτὸν πείθειν αὐτὴν περὶ τούτων· ὅ τι γὰρ ἐκείνη πεισθῆ, τοῦτ' ἔφαμεν ποιήσειν. καὶ ἐκείνη τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μόλις ἐπέισθη. καὶ οὕτως ἐκδίδομεν αὐτὴν Ἡλείῳ Σφηττίῳ, καὶ ὁ Μενεκλῆς

Ἐπεδημήσαμεν μετ' Ἴφικράτους] Vid. Xenoph. Hist. Græc. I. iv. 8., Æschin. π. Παρτρ. §. 17. ORELLIUS.

Δόξαντες τοῦ] Δόξαντες του. BREMIUS. Σφηττίῳ] Ita scribendum, non Σφητίῳ, ut habent edd. Londin. et Gœtting. Ste-

τήν τε προίκα ἐπιδίδωσιν αὐτῇ, μετασχὼν τοῦ οἴκου τῆς μι-
σθώσεως τῶν παιδῶν τοῦ Νικίου, καὶ τὰ ἱμάτια ἃ ἦλθεν
ἔχουσα παρ' ἐκεῖνον, καὶ τὰ χρυσίδια ἃ ἦν, δίδωσιν αὐτῇ.

δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου διαγενομένου ἑσκόπει ὁ Με-
νεκλῆς ὅπως μὴ ἔσοιτο ἄπαις, ἀλλ' ἔσοιτο αὐτῷ ὅς τις
ζῶντα γηροτροφῆσοι καὶ τελευτήσαντα θάψοι αὐτὸν καὶ εἰς
τὸν ἔπειτα χρόνον τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ποιήσοι. τούτῳ μὲν
οὖν ἑώρα ἓνα μόνον υἱὸν ὄντα, ὥστε ἐδόκει αὐτῷ αἰσχυρὸν
εἶναι ἄπαιδα τοῦτον καθιστάντα ἀρρένων παιδῶν αὐτῷ κε-
λεύειν δοῦναι τοῦτον εἰσποιήσασθαι. εὔρισκεν οὖν οὐδένα ἄλ-
λον οἰκειότερον ὄνθ' ἡμῶν ἑαυτῷ. λόγους οὖν πρὸς ἡμᾶς ἐποι-
εῖτο, καὶ ἔφη δοκεῖν αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐπειδὴ οὕτως αὐτῷ
ἡ τύχη συνέβη ὥστε ἐκ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἡμετέρας παιδῆς
αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποιή-
σασθαι, ὅθεν καὶ φύσει παιδῆς ἐβουλήθη ἂν αὐτῷ γενέσθαι.
ὑμῶν οὖν ἔφη βούλομαι τὸν ἕτερον ποιήσασθαι,
ὁποτέρῳ ὑμῶν καλῶς ἔχει. καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς
ἀκούσας ταῦτα, ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων, ἐπήνε-
σέ τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἢ τε ἡλικία καὶ
ἢ παροῦσα ἐρημία ἐκεῖνου τοῦ θεραπεύσοντος αὐτὸν καὶ ἐπι-
δημήσοντος, ἐμοὶ μὲν οὖν ἔφη συμβαίνει ἀποδημία,
ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὕτωσὶ ἐμὲ λέγων τῶν
τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, εἰὰν βούλη
τοῦτον ποιήσασθαι. καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν
λέγειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖταί με.

ε'. Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐπεγένετο ἡ ποίησις,
τοῦτο ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. καὶ μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι,
ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλη, εἰὰν
μὴ παῖδες ἀρρένες ὡσι γνήσιοι. ὁ γὰρ νομοθέτης, ὡ ἄνδρες,
διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην ταύτην κατα-

phanus Byzant. Σφητὸς — δῆμος Ἀκα-
μαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Σφήττιος. conf.
Meurs. de pop. Attic. p. 126. seq.
BREMUS.

Ἐπιδ. αὐτῇ] Lond. ἐπιδ. αὐτῷ male.
conf. supra. EDITOR GETT.

Ἄν αὐτῷ] Editor Gœtting. mavult
ἑμαυτῷ. sed vid. Fischer. et Heindorf. in
Platon. Phœd. §. 40. Interpp. ad Viger.
de Idiot. Gr. p. 165. seq. ed. Herrm. 2.

Ruhnken. ad Timæi Lex. plat. p. 924.
e. ORELLIUS.

Συμβαίνει ἀποδημίαν] Leg. συμβαίνει
ἀποδημείν. BREMIUS. Leg. συμβαίνει
ἀποδημείν ἀεί. CASP. ORELLIUS.

Βούλη] Sic correxi ex emendatione
Bremii mei pro βούλας. Vid. Herrman. ad
Viger. p. 822. ORELLIUS.

Ποιεῖταί με] Scribendum: ποιεῖται ἐμέ.
BREMUS.

φυγὴν οὔσαν τῆς ἐρημίας καὶ παραιψυχὴν τοῦ βίου τοῖς ἀπαισι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ὅν τινα ἀνβούλωνται. διδόντων οὖν τῶν νόμων αὐτῶ ποιεῖσθαι διὰ τὸ εἶναι ἀπαιδα, ἐμὲ ποιεῖται, οὐκ ἐν διαθήκαις, ὡς ἄνδρες, γραΐφας, μέλλων ἀποθνήσκειν, ὡς περ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν, οὐδ' ἀσθενῶν. ἀλλ' ὑγιαίνων, εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν, ποιησάμενος εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτορας παρόντων τούτων, καὶ εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει καὶ εἰς τοὺς ὀργεῶνας. καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἀντέλεγον αὐτῶ οὔτοι ὡς οὐ φρονοῦντι· καίτοι πολὺ κάλλιον ἦν ζῶντα πείθειν ἐκεῖνον, εἴ τι βούλοιντο, μᾶλλον ἢ τελευτήσαντα ὑβρίζειν, καὶ ἐξερημοῦν αὐτοῦ τὸν οἶκον. ἐπεβίω γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴν ποίησιν οὐκ ἔνιαυτὸν ἓνα ἢ δύο, ἀλλὰ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τοσοῦτῳ ὄντι, οὐδὲν ἐκεῖνος μετέγνω τῶν πεπραγμένων ἑαυτῶ, διὰ τὸ παρὰ πάντων ὁμολογεῖσθαι ὅτι ἦν ὀρθῶς βεβουλευμένος. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω ταῦτα, τῆς μὲν ποιήσεως ὑμῖν τοὺς φράτορας καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς δημότας παρέξομαι μάρτυρας, ὡς δ' ἐξῆν ποιήσασθαι, τὸν νόμον αὐτὸν ὑμῖν ἀναγνώσεται, καθ' ὃν ἡ ποίησις ἐγένετο. καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταύτας καὶ νόμον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ.

ς'. Ὡς μὲν τοίνυν ἐξῆν τῷ Μενεκλεῖ ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῶ ὄντινα ἐβούλετο, ὁ νόμος αὐτὸς δηλοῖ· ὡς δὲ ἐποίησατο, οἱ τε φράτορες καὶ οἱ δημόται καὶ οἱ ὀργεῶνες ὑμῖν μεμαρτυρήκασιν· ὥστε περιφανῶς ἀποδέδεικται ἡμῖν, ὡς ἄνδρες, ὁ μάρτυς ἀληθῆ διαμεμαρτυρηκῶς, καὶ οὔτοι πρὸς γε τὴν ποίησιν αὐτὴν λόγον οὐδ' ὀντινοῦν δύναιντ' ἀν ἀντειπεῖν. πρᾶχθέντων δὲ τούτων ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς γυναῖκά μοι, καὶ ἔφη με χρῆναι γῆμαι· καὶ ἐγὼ λαμβάνω τὴν τοῦ Φιλωνίδου θυγατέρα. κακεῖνός τε τὴν πρόνοιαν εἶχεν, ὡς περ εἰκός ἐστι πατέρα περὶ υἱέος εἶχειν, καὶ ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς περ

Ἐν τινα ἔαν] Leg. ἔν τιν' ἀν. Cf. Herrm. ad Viger. p. 835. IDEM.

Ἐργεῶνας] De his vid. Harpocration l. v. EDITOR GERT. Cf. Suidas, Petit. Legg. Att. p. 428. ed. Paris. Van Dale dissert. ix. ad illustrationem antiquitatum et marmorum. ORELLIUS.

Ἐς εὖ φρονοῦντι] Ἐς οὐ φρονοῦντι. TYR-

WHITT.

Ἐ μάρτυς] Philonides, qui pro genero testimonium dixerat. EDITOR GERT.

Ἐσπερ γόνω ὄντα] Leg. γόνω ὡσπερ ὄντα. BREMIUS. Vulgatam tuetur Casp. Orellius, conjungens πατέρα ὄντα γόνω, i. e. διὰ γόνον. ORELLIUS.

γόνῳ ὄντα πατέρα ἑμαυτοῦ ἑθεράπευόν τε καὶ ἡσχυρόμην, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ, ὥστε ἐκείνον πρὸς τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας.

ζ'. Ὅτι δὲ οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικί πειθόμενος ὁ Μενεκλῆς ἐποίησατο, ἀλλ' εὖ φρονῶν, ἐνθένδε ἐστὶν ὑμῖν βράδιον ἐπιγνώναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ ἀδελφὴ, περὶ ἧς οὗτος τὸν πλείστον τοῦ λόγου πεποιήσεται, ὡς ἐκείνη πεισθεὶς ἐμὲ ἐποίησατο, πολλῶ πρότερον ἢ ἐκδεδομένη πρὶν ἢ τὴν ποίησιν γενέσθαι. ὥστ' εἰ γ' ἐκείνη πεισθεὶς τὸν υἱὸν ἐποιεῖτο, τῶν ἐκείνης παίδων τὸν ἕτερον ἐποίησατ' ἂν· δύο γὰρ εἰσιν αὐτῇ. ἀλλ', ὡ ἄνδρες, οὐχ ὑπ' ἐκείνης πεισθεὶς ἐμὲ ἐποίησατο υἱόν, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς ἐρημίας ἐπέισθη, δεύτερον δὲ διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὴν εὐνοίαν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, τρίτον δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι συγγενῆ μηδὲν ἄλλον αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἐποίησατο υἱόν. ταῦτα τηλικαῦτα ἐνήγεν ἐμὲ ποιήσασθαι ὥστε οὐ παραφρονῶν φαίνεται οὐδὲ τῇ γυναικί πεισθεὶς, εἰ μὴ ἄρα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν οὗτος βούλεται τὸ ὄνομα τοῦτο προσαγορεύειν. ἠδέως δ' ἂν μοι δοκῶ τούτου πυθέσθαι τοῦ φάσκοντος εὖ φρονεῖν, τίνα ποιήσασθαι ἐχρῆν ἀπὸ τῶν συγγενῶν; πότερα τὸν υἱὸν τὸν τούτου; ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτῷ ἔδωκεν, ἀπαιδα αὐτὸν καθιστάς· οὐχ οὕτως οὗτός ἐστι φιλοχρήματος. ἀλλὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς ἢ τὸν τῆς ἀνεψιῆς ἢ τὸν τοῦ ἀνεψιοῦ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐγένετο αὐτῷ οὐδεὶς τούτων τῶν συγγενῶν. οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης ἢν αὐτῷ ἄλλον τινὰ ποιήσασθαι μᾶλλον ἢ ἀπαιδα καταγρηᾶν, ὥσπερ οὗτος ἀξιοῖ νυνὶ αὐτόν. ἐγὼ τοίνυν πάντας ἀνθρώπους ἀν οἶμαι ὁμολογῆσαι ὑμᾶς ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοῦ ποιήσαιτ' ἂν. δεῖξάτω γὰρ οὗτος ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν ποτε δύναιτο ἢν γὰρ οὐδεὶς ἄλλος συγγενῆς αὐτῷ πλὴν τούτων.

η'. Ἀλλὰ νῦν οὗτος ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποίησατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποιή-

Ὅποθεν ἂν ἐποίησατο] Malim ποιήσαιτο. EDITOR GERT. Recte: nulli enim erant cognati, ex quibus adoptare poterat Menecles. Si fuissent, tunc omnino scribendum fuisset ἐποίησατο. BREMIUS.

ἠδέως δ' ἂν μοι πωθῶ] Locus in mendo cubat. Alterutrum, aut ἠδέως δ' ἂν μοι, aut, quod magis placet, πωθῶ, expungen-

dum tanquam glossema, ut constructio sit: ἠδέως δ' ἂν μοι, scil. εἴη, τούτου πωθῶ. IDEM. Leg. ἠδέως δ' ἂν μοι δοκῶ. CASP. ORELLIUS.

Ὅμολογῆσαι ὑμᾶς] Dele ὑμᾶς. BREMIUS. F. leg. ὁμολογῆσαι καὶ ὑμᾶς. CASP. ORELLIUS.

σατο καὶ οὐκ ἔτελεύτησεν ἄπαις. τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐπιτιμᾶ, ἐπίφθονον πρᾶγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῶ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἄπαιδι καὶ ἀτυχούντι φαίνεται ἐπιτιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κεῖσθαι ὁ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῶ· ὁ δὲ θεῖος οὗτος οὐκ αἰσχύνεται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ταύτης τῆς ἐξουσίας ἀποστερῶν νῦν, τοῦ ποιήσασθαι, ἧς οὐδὲ τοῖς οὐδὲν γένει προσήκουσιν οὐδεὶς πώποτε ἐφθόνησεν. οἶμαι δὲ καὶ τοῦτον, εἰ τις ἐρωτήσειεν αὐτὸν, τί δὴ ποτ' ἂν ἐποίησεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ κατασταῖς, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν εἰπεῖν ἢ ὅτι ἐποίησατ' ἂν ὅς τις αὐτὸν ἔμελλε ζῶντα θεραπεύσειν καὶ τελευτήσαντα θάψειν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον νόμον ἢ ποιήσις ἐγένετ' ἂν, κατ' ὃν περὶ ἡ ἐμῆ. εἶτα αὐτὸς μὲν, εἰ ἦν ἄπαις, ἐποίησατ' ἂν· τὸν δὲ Μενεκλέα ποιήσαντα ταῦτά τούτω, παραφρονεῖν φησὶ καὶ γυναικὶ πειθόμενον ποιήσασθαι. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῶ μᾶλλον τοῦτον παραφρονεῖν τῷ τε λόγῳ τούτῳ ὃ νυνὶ λέγει, καὶ οἷς ποιεῖται. τοῖς τε γὰρ νόμοις καὶ δικαίοις καὶ οἷς αὐτὸς ἐποίησεν ἂν τὰναντία λέγων φαίνεται, καὶ οὐκ αἰσχύνεται αὐτῶ μὲν τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς ποιήσεως ποιῶν κύριον, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸν αὐτὸν τοῦτον ζητῶν ἀκυρον ποιῆσαι.

θ'. Εἶτα νῦν διὰ τί διαφερόμενος ζητεῖ οὗτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ ἄπαιδα καταστῆσαι, ἄξιόν ἐστιν, ὃ ἀνδρες, ἀκοῦσαι. εἰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὀνόματός μοι διαφέρεται καὶ ἀναίνεται εἰ ἐγὼ ἔσομαι υἱὸς Μενεκλέους, πῶς οὐ φθονερός ἐστιν; εἰ δὲ περὶ χρημάτων ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῶ, ἐπιδειξάτω ὑμῖν ὅποιον χωρίον ἢ συκοικίαν ἢ οἰκίαν κατέλιπεν ἐκεῖνος, ἃ ἐγὼ ἔχω νυνί. εἰ δὲ μηδὲν τούτων κατέλιπεν, ἃ δ' ἦν αὐτῶ ὑπόλοιπα, ἐπειδὴ τῷ ὀρφανῷ τὸ ἀργύριον ἀπέδωκεν, οὗτος ἔλαβε ζῶντος ἐκεῖνου ἔτι, πῶς οὐ περιφανῶς ἐξελέγχεται ἀναιδῆς ὢν; ὡς δὲ ἔχει, ἐγὼ ἐπιδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῷ ὀρφανῷ τὰ χρήματα ἀποδίδοσθαι, ὁ δ' οὐκ εἶχεν ὅπῃθεν ἀποδοῦν, τοῖκοι δὲ πολλοῦ χρόνου συνερῥυηκότες

Τοῦ ποιήσασθαι] His facile caruerit Bekkerus.

Ἢδη ποτ'] Τί δὴ ποτ'. TYRWHITT.

ἦσαν αὐτῷ, τὸ χωρίον ἐπώλει. καὶ οὗτος καιροῦ λαβόμενος καὶ βουλόμενος αὐτῷ ἐπηρεάζειν, ὅτι ἐμὲ ἐποίησατο, διεκώλυε τὸ χωρίον πραθῆναι, ἵνα κατόχμιον γένηται καὶ ἀναγκασθῆ τῷ ὄρφανῷ ἀποστῆναι. ἡμφισβῆται οὖν αὐτῷ μέρους τινὸς τοῦ χωρίου, πρότερον οὐδεπώποτε ἀμφισβητήσας, καὶ ἀπηγόρευε τοῖς ὠνούμενοις μὴ ὠνεῖσθαι. κάκεινος ἠγανάκτει, οἶμαι, καὶ ἠναγκάζετο ὑπολείπεσθαι οὗ ἡμφισβήτησεν οὗτος, τὸ δὲ ἄλλο ἀποδιδόναι Φιλίππῳ τῷ Πιτθεῖ ἑβδομήκοντα μνῶν. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὄρφανόν, ἑπτὰ μνᾶς καὶ τάλαντον ἀποδοὺς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως.

ί. Λόγων δὲ πολλῶν γενομένων καὶ ἔχθρας πολλῆς, ἔδοξεν ἡμῖν χρῆναι, ἵνα μὴ ποτε εἴπη τις ἐμὲ φιλοχρηματεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀδελφοὺς ὄντας αὐτοὺς καθιστάνειν, ἐπιτρέψαι τῷ τε κηδεστῇ τῷ τούτου καὶ τοῖς φίλοις διαιτῆσαι. ἐκεῖνοι δὲ εἶπον ἡμῖν, εἰ μὴ ἐπιτρέπομεν αὐτοῖς ὥστε τὰ δίκαια διαγνῶναι, οὐκ ἂν ἔφασαν διαιτῆσαι· οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι ἀπέχθεσθαι οὐδετέροις ἡμῶν· εἰ δ' ἔασομεν αὐτοὺς γνῶναι τὰ συμφέροντα πᾶσιν, ἔφασαν διαιτῆσειν. καὶ ἡμεῖς, ἵνα δὴ πραγμάτων ἀπαλλαγῶμεν, ὥστε δηώμεθα, οὕτως ἐπιτρέπομεν. καὶ ἐκεῖνοι, ὁμόσαντες ἡμῖν πρὸς τῷ βωμῷ τῷ τῆς Ἀφροδίτης Κεφαλαίωσιν τὰ συμφέροντα γνῶσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν οὗτος ἡμφισβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν εἶναι ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήψονται οὗτοι τῶν ἐκείνου. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἐγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὁμόσαι ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιήσειν· καὶ ἡμεῖς ὁμόσαμεν εὖ ποιεῖν ἀλλήλους ἐκ τοῦ ἐπιλοιποῦ χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. καὶ ὡς ὁ τε ὄρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγνώσθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἶτα νυνὶ ταυτὶ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἀπαιδα βουλόμενοι καταστῆσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρί-

*Ὀντας αὐτοῦ] Leg. ὄντας αὐτοῖς, scil. Menecleni et fratrem ejus. BREMIUS.

*Ὡστε δηώμεθα] Foric leg. ὡς ἐδεόμεθα.

EDITOR GERT.

Κεφαλαίωσιν] Scrib. f. Κεφαλαίας; ut intelligatur Venus in pago, cui nomen

Κεφαλῆ, constituta. Κεφαλῆ δημὸς τῆς Ἀκαμαντίδος. Harpocrat. TYRWHITT.

Εἰ μὴ] F. leg. ἢ εἰ μὴ —. CASP. ORELLIUS.

*Ἀπὸ τῶν οἰκείων] F. ὑπὸ τῶν οἰκείων. TYRWHITT.

σαντες ἐκ τοῦ οἴκου, τοὺς γνόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξομαι μαρτυρας, εἰάν ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκείοι —, εἰ δὲ μὴ, τοὺς παραγενομένους. καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταυτασί· σὺ δ' ἐπιλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRIAΙ.

ια. Λάβε δὴ μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίου ἐβδομήκοντα μνῶν ἐπαράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὄρφανὸς ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα μνῶς πρᾶξέντος τοῦ χωρίου.

MARTYRIAΙ.

ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος, ὧ ἄνδρες, κεκληρονομηκῶς τῶν ἐκείνου ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ ὡσπερ ἐγὼ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πολλῶ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλαβον τὰς περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ οἰκίδιον ὃ ἐστὶν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλείον ἢ δέκα μνῶν χωρίον ἔχων, εἶτα προσέτι νῦν ἤκει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξερημώσων. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ποιητὸς ἐπειθὸν τε ζῶντα ἐθεράπευον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνή, θυγάτηρ οὔσα τουτουῖ Φιλωνίδου, καὶ τῶ ἐμῶ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελευτήσαντα ἔθαψα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα, καὶ τὰ ἔννατα καὶ τᾶλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν ὡς οἶόν τε κάλλιστα, ὥστε τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενὴς, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ὅτι υἱὸν ἐποίησατο, ζῶντος μὲν τὸ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῷ περιείλετο, τελευτήσαντα δ' αὐτὸν ἀπαιδα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστήσαι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. καὶ ὡς ἔθαψά τ' ἐγὼ αὐτὸν, καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔννατα ἐποίησα καὶ τᾶλλα περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδότην ἀναγνώσεται.

Οἴκου, τοὺς γνόντας] Caspar. Orellius sic interpungit: οἴκου. τοὺς γνόντας. Forlassis post τοὺς excidit δέ. ORELLIUS.

Τούτων] Legendum videtur τούτου, scil. τοῦ θεῖου. Si τούτων legas, intelligendus θεῖος cum filio ejus umentio supra §. ζ'.
IDEM.

Ἐπιθάλλε] Ἐπιλαβε. TYRWHITT. Vid. Pollux Onom. viii. §. 113. et Rader ad

Martial. vi. 25. p. 650. seq. ORELLIUS.

Τὰ τρίτα] Scrib. f. τὰς τριακάδας. V. Harpocrat. in voc. τριακάς. TYRWHITT. Tyrwhittus postea correctionem suam retractavit, τὰ τρίτα restituens in glossa marginali, citans Polluc. Onom. viii. 146. et Aristoph. Lysistr. 614. Vid. Wytenbach. Bibl. Crit. Amst. Tom. iii. p. ii. p. 135. ORELLIUS.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιβ'. Ὅτι τοίνυν ὁ Μενεκλῆς, ὦ ἄνδρες, ἐποίησατό με οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικί πειθόμενος, βούλομαι ὑμῖν καὶ αὐτῶν τούτους μάρτυρας παρασχέσθαι, καὶ ἐμοὶ μαρτυροῦντας ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ἔπραξαν αὐτοὶ, ὅτι ἐγὼ τάληθῆ λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις φαίνονται πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι ἀμφότεροι οὗτοι, καὶ οὐ πρὸς τὸν Μενεκλέα, καὶ ὁμόσαντες ὅρκους [ἐμοὶ] καὶ ἐγὼ τούτοις. καίτοι εἴ γε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐγεγένητο ἡ ποίησις, μηδὲ κληρονόμος ἦν ἐγὼ τῶν Μενεκλέους ὑπ' αὐτῶν τούτων δεδοκιμασμένος, τί ἔδει αὐτοὺς ὀμνῦναι ἐμοὶ ἢ παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν ὅρκους; οὐδὲ ἐν δήπῳ. οὐκοῦν ὁπότε ἐποίησαν ταῦτα, φαίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐμοὶ μαρτυροῦντες ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποίηθη ἡ ποίησις καὶ δικαίως εἰμὶ κληρονόμος τῶν Μενεκλέους. ἐγὼ δ' οἶμαι καταφανὲς ὑμῖν ἅπασι τοῦτ' εἶναι, ὡς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενόν ἐστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παρεφρόνει, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνὶ, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁμόσας ὅρκους πάλιν ἰὺν ἠκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὁμοθέντα παραβάς, καὶ ἀφελέσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ, οὕτως ὄντα μικρά.

ιγ'. Ἐγὼ δὲ εἴ μὴ πάνυ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἔπονείδιστον, προδοῦναι τὸν πατέρα οὐ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὅς ἐποίησατό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῶ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲ ἐν, ὡς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῆδε νομίζω, εἴ, ἠνία μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχε τι, τότε μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν υἱὸν αὐτῶ ποιήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν πρᾶθῆναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῇ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμήθην ὡς υἱὸς ἂν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἔπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, εἴ προδώσω καὶ ἐξερημώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιῶν οἰχίσομαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοίη, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχομαι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἔστι τὰ ποιοῦντά

με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀλλ' εἰ οὕτω φαῦλος ἄνθρωπος δοκῶ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὐφρονούντος μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἂν ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονούντος, ταῦτ' ἔστι τὰ λυποῦντά με.

ιδ'. Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὧ ἄνδρες, καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω ἐλεῆσαί με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ μάρτυρος τουτοῦ. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν ποιηθέντα ἑμαυτὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἂν τις δικαιοτάτα ποιηθῆ, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποίησιν γεγεννημένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τούς τε φράτορας καὶ τούς δημότας καὶ τούς ὀργεῶνας παρεσχόμην μάρτυρας· καὶ ἐκεῖνον ἐπέδειξα τρία καὶ εἴκοσιν ἐπιβιοῦντα ἔτη. εἶτα τοὺς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν, τοὺς ἀπασι τοῖς ἀνθρώποις ἐξουσίαν δίδοντας υἱεῖς ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεοραπεύων αὐτὸν καὶ τελευτήσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἀκλήρον μὲν ἐμὲ ποιεῖ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου, εἶτε μείζων ἔστιν οὗτος εἶτε ἐλάττων, ἀπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερά τὰ πατρῶα ὑπὲρ ἐκείνου μηδεὶς τιμᾶ, μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἀλλ' ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ἃ προνοηθεῖς ὁ Μενεκλῆς, κύριος ἂν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποίησατο υἱὸν ἑαυτοῦ, ἵνα τούτων ἀπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὧ ἄνδρες, πεισθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλησθέ μου τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπὸν ἔστιν,

37.30 ἄκυρον δὲ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καταστήσητε· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα εἰς ὑμᾶς ἀφίεται καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγονάτε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν ἄδου ὄντι, καὶ μὴ περιῖδητε, πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν, προπηλακισθέντα αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὅρκου ὃν ὁμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ πράγματος, τὰ δίκαια καὶ τὰ εὖορκα κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε.

Μηδ' ἐναγίζῃ] Scribend. μήτ' ἐναγίζῃ.

IDEM.

Λοιπὸν ἔσται] Λοιπὸν ἔστι. TYRWHITT.

"Ἀκυρον δὲ]" Ἀκυρὸν τε. BREMIUS.

'Ἄλλ' ἐπειδὴ - - ψηφίσασθε.] Particula hæc, quæ in Editionibus Isæi annexa est orationi de Cleonymi hereditate, ubi alienam esse quisque videt, nunc demum quasi postliminio suo loco redditur.

Reiskius lacunam esse suspicabatur, quam explere etiam utcumque conatus est. Sed mihi videtur oratio ista in fine esse mutila. Forsan ex eo Codice, e quo profluit Aldina editio, exciderant folia intermedia, quæ istius orationis finem et nostram fere totam continebant, unde factum ut extremæ utriusque partes coalescerent. EDITOR GOTT.

Ι Σ Α Ι Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
eph.
38

Pag.
ed.
Reisk.

Πύρρου τὸν ἕτερον ¹ τῆς ἀδελφῆς ² υἱὸν υἰοποιισαμένου Ἐνδίου, καὶ τούτου πλέον ἢ εἴκοσιν ἔτη τὸν κλῆρον κατασχόντος, εἴτα ἀποθανόντος, Ξενοκλῆς λαχὼν τῶν χρημάτων ὑπὲρ Φίλης, τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, διεμαρτύρησεν εἶναι αὐτὸν ³ γνησίαν Πύρρου θυγατέρα, ἀμφισβητοῦσης τοῦ κλήρου τῆς Ἐνδίου μητρὸς καὶ ἑάλω ψευδομαρτυριῶν, Νικοδήμου καὶ αὐτοῦ μαρτυρήσαντος ἐγγυῆσαι Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξ ἧς γεινῶναι τὴν Φίλην. ὁ Ἐνδίου δὲ ἀδελφὸς υἱὸν εἶναι φησιν, ἐξ ἑταίρας Πύρρου γενομένην, καὶ οὕτως ὑπὸ Ἐνδίου ἐκδοθῆναι Ξενοκλεῖ. Ἡ στάσις στοχασμὸς, τὸ δὲ ἔγκλημα ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ Νικοδήμου.

13
14

- 1 α'. ΑΝΔΡΕΣ δικασταί, ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς, Πύρρος, ἄπαις ὢν γνησίῳν παίδων, ἐποίησατο Ἐνδίου τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν ⁴ ἑαυτῷ ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου ἐβίω πλείω ἔτη ἢ εἴκοσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσοῦτῳ ἔχοντος ἐκείνου τὸν κλῆρον οὐδεὶς πώποτε προσεποίησατο 15
5 οὐδ' ἠμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνου. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέρυσιν, ὑπερβάσασα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ ἠκει φάσκουσα εἶναι Φίλη, καὶ κύριος Ξενοκλῆς Κύπριος τοῦ Πύρρου κλήρου

¹ τῶν τῆς

² υἱῶν

³ Πύρρου γνησίαν

⁴ αὐτῷ

Τῶν τῆς ἀδελφῆς] Priorem articulum, quo vulgare carent e schedis Brul. addidi. Aliter instituerat rationem Taylor, pro υἱῶν sufficiens υἱόν. Admonebat idem in fine argumenti adjuncta hæc esse in

Pyrrho
super cujus hereditate certatur, erat

Aldina: τοῦ Πύρρου κλήρου κατὰ ποιήσιν πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρίαν. Personarum in hac causa inter se contententium hic est nexus stemmaticus:

Soror,
e qua nati

Endius et actor

verum Pyrrhus e Nicodemi sorore filiam notham suscepit, cujus filia maritus Xenocles ab actore injustæ possessionis postulat. REISK.

*Ἄπαις παίδων] De hac dictione Taylor ad Euripidem ejusque interpretem Barnesium ablegat. IDEM.

Ἵπερβάσασα] Ἵπερβῆναι κληρονόμον dicitur is, qui, cum solus jus hereditatis adeundæ verum et legitimum habuisset, tamen

alium aut nullo aut infirmiore jure munitum passus fuisset illam hereditatem cernere atque possidere, neque obloquendo et protestando intercessisset. IDEM.

Κύριος] Subaudi αὐτῆς ὄν. Adscripserat hic loci Taylor istæc: "V. Petit. 3. 6. Heins. Exerc. 18. 2. v. post p. 56. 4." IDEM.

Κύπριος] Non ex insula Cypro oriundus, sed e demo, seu municipio quodam

λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσεν, ὃς τετελευτήκει πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη, τρία τάλαντα ¹ τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπιγραφάμενος. ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Πύρρου, ὁ κύριος τῆς εἰληχυίας τοῦ κλήρου γυναικὸς ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρα μητρὶ τὸν ¹⁶ τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὔσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρου, οὗ ἦν ἐξ ἀρχῆς ὁ κλῆρος. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὸν διαμαρτυρῆσαι τολμήσαντα ² κατὰ ταῦτα, ἐκεῖνόν τε ἐξελέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην εἴλομεν παρ' ὑμῖν, καὶ τουτονὶ Νικόδημον παραχρῆμα ἐξηλέγξαμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ¹⁷ ταύτη, ὃς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυῆσαι τῷ θεῷ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἡ τούτου μαρτυρία ψευδῆς ἔδοξεν εἶναι, ὁ τόδ' ἑαλωκῶς μάρτυς σαφέστατα τοῦτον ἐξελέγχει. εἰ γὰρ μὴ ἔδοκει οὗτος τὰ ψευδῆ ¹⁸ τότε μαρτυρῆσαι, ὄφρα δὴ ἔδει, ὅτι ἐκεῖνός τ' ἂν ἀποφυγὼν τὴν διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε, καὶ κληρονόμος ³ ἂν τῶν τοῦ θεοῦ ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡ ἡμετέρα ⁴ κατέστη μήτηρ. ἀλόγος δὲ τοῦ μάρτυρος καὶ ἀπο-

¹ τίμημα om.² μετὰ ταῦτα³ ἦν⁴ κατέστεινε

Attico, illi insulae celeberrimae cognomine. V. ad Demosthen. or. pro Corona p. 147. 24. a nobis dicenda. IDEM.

Τρία τάλαντα τῷ κλήρῳ ἐπιγραφάμενος] Xenocles in libello petitorio, quem iudicibus tradens eam hereditatem sibi ut heredi soli legitimo adjudicari petierat, illam hereditatem tribus talentis aestimaverat, hac lege, ut si contrapetitorem, actorem hujus causae, iudicio vinceret, is sibi, Xenocli, tria talenta pro mulcta numeraret, ipse, si causa caderet, vincenti nihil. IDEM.

[Ἐπισκηψάμενοι] Ἐπισκηψάμενοι. TAYLOR.

Κατὰ ταῦτα] Bene si habet, significare debet hoc ex titulo. Ego vero suspicor praepositionem κατὰ esse delendam. dicitur enim διαμαρτυρεῖν τι, non κατὰ τι. interponenda sua intercessione vel interpellatione confirmare vel asseverare aliquid ut vere factum. Vel rectius κατὰ mutabis in μετὰ et leg., μετὰ ταῦτα ἐκεῖνον κ. τ. λ. eoque facto non illum modo etc. RETSK.

Τουτονὶ Νικόδημον] Interponunt, sine ul-

la sive gratia sive necessitate, τὸν schedae Brulart. IDEM.

Τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτη] Durioscule dictum, fateor, bene si habet, accipiendum erit ὄντα pro φανέντα, vel γεγονότα. Suspiciabatur Taylor in schedis leg. esse: τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῇ ταύτῃ, adscripto [scil. Xenocliis], quod minus satisfacit. Mibi videtur ὄντα bene quidem habere, verum aliquid ei cohaerens atque anteponendum excidisse, e. c. σύμμαχον, vel ὁμόφωνον. IDEM.

Τούτου] Si ad Nicodemum refertur, bene habet μαρτυρία. sin autem ad Xenoclem redit, malim διαμαρτυρία legi. Sed vulgata bene habet. IDEM.

[Ὁ τόδ' ἑαλωκῶς μάρτυς] Xenocles. IDEM.

Τούτου] Scil. Nicodemum. Sed annon praestet τούτο legi? IDEM.

Κατέστεινε] Reliqui hoc, quaecumque est, quod libri dant, tametsi haud probo. Num κατέστη, facta fuisset heres. Nam, quod olim suspicabar leg. esse κατέστεινε, dubito nunc, primum sitne Graecum vo-

στάσης τοῦ κλήρου τῆς ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς 18
 Πύρρῳ εἶναι, μεγάλη ἀνάγκη ἅμα καὶ τὴν τούτου μαρτυ-
 25 ρίαν ἐάλωκένας. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου ¹ διαμαρτυρήσας
 τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο, πότερον ἐξ ἐγ-
 γυητῆς ἢ ἐξ ἐταίρας ἢ ἀμφισβητούσα τοῦ κλήρου τῷ θείῳ
 γυναικὸς εἶη. γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε
 ἀνταμοσίας τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας καὶ
 τῆς αἰλούσης διαμαρτυρίας. ἀναγίνωσκε λαβῶν τασδί
 αὐτοῖς.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

30 β'. Ὡς μὲν ἔδοξε παραχρῆμα εὐθύς τότε τὰ ψευδῆ
 μαρτυρῆσαι Νικόδημος, ἐπιδέδεικται τότε πᾶσι· προσήκει 19
 δὲ καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ αὐτοῦ τούτου τὴν δίκην μέλλουσι
 ψηφιεῖσθαι, ἐξελεγχθῆναι τὴν τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ
 δὲ πρῶτον μὲν ² περὶ αὐτοῦ τούτου πυθέσθαι, ἢν τινά ποτε
 προῖκα φησὶν ἐπιδούς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν ὁ μεμαρτυρηκὼς
 τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ, εἶτα πότερον ἢ ἐγ-
 35 γυητῆ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ζῶντα ἢ τελευτήσαντος
 τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅτου ἐκομίσαστο τὴν τῆς ἀδελφῆς
 προῖκα οὗτος, ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ᾧ μεμαρτύρηκεν

¹ ὁ διαμαρτυρήσας

² παρ'

cabulum κατασθένειν, deinde si sit, eane significatione usurpetur, quae huic loco convenit, scil. obtinuisset litem, stetisset causa, eamque vicisset. In schedis Brulart. invenio annotatum κατέμενε, hoc est, ni fallor, mansisset heres. IDEM.

¹ ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ εἶναι] Id est, ἀμφισβητούσης ὅτι θυγάτης γνησία Πύρρῳ ἐστὶ. malim tamen sic legi: τῆς ἀμφισβητούσης [subaudi τοῦ κλήρου] γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ φασκούσης εἶναι, id est, διότι φάσκει θυγάτης εἶναι. super hereditate eo ex titulo contendentis, quod se filiam Pyrrhi legitimam ferat. IDEM.

Τούτου] Nicodemum puta. IDEM.

εὐθύς] Deletum ierat, quisquis fuit, a quo annotatiunculæ schedarum Brulart. profectæ sunt. Verum solet Isæus εὐθύς cum παραχρῆμα copulare. ut si Latine dicas, statim e vestigio, vel statim re adhuc recente, vel protinus actutum. V. dicta ad p. 36. B. IDEM.

Διαμαρτυρῆσαι] Imo vero simpliciter μαρτυρῆσαι. Nicodemus enim solummodo

testem agebat, Xenocles autem διαμαρτυρεῖ, seu actione διαμαρτυρίας utebatur, h. e. intercedebat interponenda protestatione, nomine uxoris, quominus actor noster, cuius nomen nescimus, nomine matris suæ, hereditatem avunculi adiret. Ausus itaque sum propositionem delere. IDEM.

¹ ἐπιδέδεικται] Convenire melius videtur ἐπέδεικτο. IDEM.

Παρ' αὐτοῦ] Sic dedi de meo, pro vulgari περὶ αὐτοῦ. ab vel ex hoc ipso Nicodemus percontari. Taylorum reperi postmodum idem quoque censnisse. IDEM.

τῷ τ. τρ. ο. κεκτημένῳ] Cohereret hi dativi, non cum μεμαρτυρηκὼς (dixerat enim Nicodemus testimonium, non Pyrrho, dudum ante mortuo, qui hic dicitur substantiam trium talentorum possedisse, sed Xenocli, penes quem erat filia e sorore Nicodemum nata), sed coherent cum ἐκδοῦναι. Pari modo versu ult. ᾧ coherent, non cum proximo μεμαρτύρηκεν, sed cum ἔγγυοςται. IDEM.

οὗτος αὐτὴν ἐγγυῆσαι, ἢ εἰ μὴ ἐκομίζετο, ὅποιαν δίκην σί-
του ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐν εἴκοσιν ἔτεσι τῷ ἔχοντι τὸν κλη-
ρον δικάσασθαι ἠξίωσαν, ἢ εἰ τοῦ ἀνθρώπων ἐναντίον προσ- 39. 1
ἦλθεν ἐγκαλῶν τῷ κληρονόμῳ περὶ τῆς προικὸς τῆς ἀδελφῆς
20 ἐν χρόνῳ τοσούτῳ. περὶ τε οὖν τούτων ἠδέως ἀν πυθόμην,
ὅ τι ποτ' ¹ ἦν τὸ αἴτιον τοῦ μηδὲν τούτων γεγενῆσθαι περὶ
τῆς ἐγγυητῆς — ὡς μεμαρτύρηκεν οὗτος — γυναικὸς, καὶ
πρὸς τούτοις εἰ τις ἄλλος ἐγγυητὴν ἔσχε τὴν τούτου ἀδελ-
φὴν γυναῖκα, ἢ τῶν πρότερον χρησαμένων πρὶν γνῶναι τὸν 5
ἡμέτερον θεῖον αὐτὴν, ἢ ὅσοι ἐκείνου γινώσκοντος ἐπλησία-
ζον αὐτῇ, ἢ ὅσοι ὕστερον ἐπλησίαζον τετελευτηκότος ἐκεί-
νου· δῆλον γὰρ ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ ἀδελφὸς αὐτὴν
ἀπασι τοῖς πλησιάζουσιν ² ἐκδεδῶκε. περὶ ὧν εἰ δεήσειε
καθ' ἕκαστον διελθεῖν, οὐκ ἀν πάνυ μικρὸν ἔργον γένοιτο.
εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς κελεύητε, περὶ ἐνίων μνησθεῖν ἀν αὐτῶν·
εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἀηδὲς ἀκούειν ἐστίν, ὡς περ ἐμοὶ λέγειν τι 10
περὶ τούτων, αὐτὰς τὰς μαρτυρίας ὑμῖν παρέξομαι τὰς
μαρτυρηθείσας ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ, ὧν οὐδεμίᾳ ἐπισκήψα-
21 σθαι ἠξίωσαν οὗτοι. καίτοι ὅπου κοινὴν αὐτὴν ὠμολογήκασιν
εἶναι τοῦ βουλομένου τὴν γυναῖκα, πῶς ἀν εἰκότως ἢ αὐτὴ
γυνὴ ἐγγυητὴ δόξειεν εἶναι; ἀλλὰ μὴν ὅποτε μὴ ἐπεσκημ-
μένοι εἰσὶ ταῖς περὶ αὐτοῦ τούτου μαρτυρίαις, ὠμολογη- 15
κότες εἰσὶ ταῦτα. ἀκούσαντες δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτῶν τῶν μαρ-
τυριῶν γνώσεσθε ὡς οὗτός τε περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτύ-
ρηκε, καὶ ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους οἱ δικάσαντες τὴν
δίκην ἔγνωσαν τὴν κληρονομίαν μὴ προσήκειν τῇ μὴ ὀρθῶς
γεγενημένην γυναικί. ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

¹ οὖν² ἐκδεδῶκε

ἠξίωσαν] Num ἠξίωσαν. ut ad solum Nicodemum referatur. Pluralem si servabimus, aiemus una cum Nicodemo sororem ejus, hujusque sororis filiam, et filiam maritum, Xenoclem, designari. IDEM.

Ἄ, τι ποτ' οὖν.] Subaudi ἐστὶ vel ἦν. Taylor οὖν cum ἦν mutandum censebat. IDEM.

Περί.] Bene si habet, accipi debet pro ὑπέρ. in causa, vel ad emolumentum feminam. Alias leg. sit παρὰ, vel ὑπέρ. IDEM.

Ἐκδεδῶκε.] Imo vero ἐξεδεδῶκε, aut ἐκδεδῶκε. IDEM.

Λέγειν τι περὶ τούτων.] Videatur τι de-

lendum, ut e proximo π natum, et ὡς περ καὶ ἐμοὶ legendum. IDEM.

Αὐτὰς] sola, mera testimonia, ommissa praefatione et expositione historica. Sic Cicero in causa Verrina, temporis exclusus angustiis, satis habuit testes producere. IDEM.

Οὗτοι.] Nicodemus puta, soror ejus, filia spuria Pyrrhi, et hujus maritus, Xenocles. IDEM.

Τοῦ βουλομένου.] Subaudi αὐτῇ πλησιάζειν, vel αὐτῇ χρῆσθαι. IDEM.

Ἡ αὐτῇ.] Malim ἢ τοιαύτη. IDEM.

Ἐπίλαβε.] Sic correxī vitium vulgarium editionum ἐπίβαλε exhibentium. probante

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

20 ὡς μὲν ἑταίρα ἦν τῷ βουλομένῳ καὶ οὐ γυνὴ τοῦ ἡμε- 22
 τέρου θείου, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι ἐκείνῳ μεμαρτύρηκεν, ὑπὸ
 τῶν ἄλλων οἰκείων καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων τῶν ἐκείνου με-
 μαρτύρηται πρὸς ὑμᾶς· οἱ μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν
 πολλήν, ὅποτε ἢ τούτου ἀδελφὴ εἴη παρ' αὐτῷ, μεμαρτυρή-
 κασι γίνεσθαι περὶ αὐτῆς. καίτοι οὐ δήπου γε ἐπὶ γαμε-
 τὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἂν κωμάζειν τολμήσειεν· οὐδὲ αἱ γα-
 25 μεταὶ γυναῖκες ἔρχονται μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰ δεῖπνα,
 οὐδὲ συνδειπνεῖν ἀξιοῦσι μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ταῦτα
 μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. ἀλλὰ μὴν τῷ γε μεμαρτυρηκότι
 οὐδ' ἐπισκήψασθαι οὗτοι ἠξίωσαν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω,
 ἀναγίνωσκε πάλιν αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὰς περὶ τῶν πλησιασάντων αὐτῆ 23
 μαρτυρίας, ἵνα εἰδῶσιν ὅτι ἑταίρα τε ἦν τοῦ βουλομένου,
 30 καὶ ὅτι οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. ἀναγίνωσκε
 αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὡς μὲν τοίνυν ἦν κοινὴ τῷ βουλομένῳ, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι
 τῷ ἡμετέρῳ θείῳ μεμαρτύρηκε, μνημονεύειν χρὴ ὑφ' ὅσων

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Tayloro quoque factum, et ad Lysiam suum ablegante. Scaliger quoque pari modo vitium correxit. *inhibe, sustine aquam clepsydra, ne fluere pergat.* IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Malim ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Sunt enim testimonia complura. IDEM.

Ἔς μὲν] Post ὡς μὲν addi velim οὖν. quæ particula tametsi apud Lysiam quoque sæpe numero similibus in locis desideratur, aio tamen eam, non oratorum ipsorum voluntate, sed librariorum culpa desiderari. IDEM.

Τῷ γε μεμαρτυρηκότι οὐδ' ἐπισκήψασθαι] Malim: τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδενὶ οὐδ' ἐπισκ. IDEM.

Οὐδ' ἐπισκήψασθαι.] Ne actionem quidem falsi dicti testimonii instituere, ne hac quidem exceptione uti, ne tentare quidem hoc subterfugium, nedum, ut testium quenquam falsitatis convincerent.

IDEM.

Τὴν μαρτυρίαν] Dubium est, utram testimonium Nicodemi designetur, aientis, sororem suam Pyrrhi uxorem fuisse rite desponsam atque nuptam, et filiam ex ea natam Pyrrhi esse legitimam; an testimonium confirmantium sororem Nicodemi scortum publicum fuisse. Sed de hoc quidem confirmat insequens testimonium. IDEM.

Τεκοῦσα.] Vult dicere, neminem alium ex ea liberos legitime natos, ut ex uxore rite desponsa, suscepisse. Idem paulo post dicit his verbis: οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα, οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται. Meretrix nemini, neque συνοικεῖ, neque τίκτει. Etiamsi pariat, tamen nemini parit. Nam liberi e scorto nati pro nullis habentur; patre carent; de trivio arrepti sunt. οὐ τίκτει ἑταίρα, ἀλλὰ μόνῃ ἢ γαμετῇ. IDEM.

ὑμῖν μεμαρτύρηται, καὶ ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα οὐδὲ συνοικήτασα φαίνεται.

γ'. Σκεψάμεθα δὲ καὶ ἐξ ἃν ἂν τις ὑπονόησειεν ἐγγύην γενέσθαι τοιαύτης γυναικός, εἰ ἄρα καὶ τῷ ἡμετέρῳ θεῷ τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν. ἤδη γάρ τινες νέοι ἄνθρωποι, ἐπι- 35 θυμήσαντες τοιοῦτων γυναικῶν καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν, ἐπέισθησαν ὑπ' ἀνοίας εἰς αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ἐξαμαρτεῖν. πόθεν οὖν ἂν τις σαφέστερον γινώῃ περὶ τούτων, ἢ ἐκ τε τῶν μαρτυριῶν τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων τῶν περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα σκεψά- 24 μενος; ἐνδυμείσθε δὲ τὴν ἀναίδειαν ἢν λέγουσιν. ὁ μὲν γὰρ ἐγγυᾶν μέλλων εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον, ὡς φησι, τὴν 40 ἀδελφὴν, διαπραττόμενος τῆνικαῦτα ἓνα μάρτυρα παρεῖναι αὐτῷ Πυρετιδὴν προσεποιήσατο. καὶ τούτου ἐκμαρτυρίαν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ ¹ παρέσχοντο οὗτοι· ἢν Πυρετιδῆς οὐκ 25 ἀναδέδεκται αὐτοῖς, οὐδ' ὁμολογεῖ μαρτυρηῆσαι οὐδὲ εἰδέναι τούτων ἀληθῆς ὂν οὐδέν. μέγα δὲ τεκμήριον ὡς περιφανῶς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν οὗτοι ¹ παρέσχοντο ταύτην· ἴστε γὰρ πάντες ὡς, ὅταν μὲν ἐπὶ προδήλους πράξεις ἴωμεν, ἃς δεῖ μετὰ μαρτύρων γενέσθαι, τοὺς οικειοτάτους καὶ οἷς ἂν 40. 1 | τυγχάνωμεν χρώμενοι μάλιστα, τούτους παραλαμβάνειν εἰώθαμεν ἐπὶ ταῖς πράξεις ταῖς τοιαύτας, τῶν δὲ ἀδύλων

¹ παρέσχον

τούτοις] In horum gratiam, favorem et commodum, Nicodemi puta et consortium. ὑπὲρ τούτων. IDEM.

Τῆνικαῦτα] Adscriperat Taylor τῆνικαῦτα. Sed falsus fuit. Bene habet vulgata. Cohæret τῆνικαῦτα non cum proximo διαπραττόμενος, sed cum remotiore παρεῖναι. magna vis iustitiae huic particulæ. affuisse in tali tempore, quod tempus esset tanti momenti. Admodum improbable est, actui, unde pendet legitimitas et jus hereditatum prolis universæ post nascendæ, non adhiberi nisi unum testem; cui actui, qui sapient, quam plurimos testes corrogant, et quo plures adhibent, hoc melius. Et ille ipse testis non fecerat ultro, ut adesset, sed malis artibus mercede et impostura Nicodemi perductus. id quod v. διαπραττόμενος; subjicit. Denique testis ille commentitius non coram, non ore suo, testatus fuerat, sed absens, scripto, imo ne scriperat quidem, sed Nicodemus

subjecerat. IDEM.

Οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς] Id est, ἀπ' αὐτῶν, vel παρ' αὐτῶν. recusat. ab ipsis sibi imponi dedecus scripti hujus testimonii falsi. negat a se scriptum esse, quod illi velut ab ipso scriptum protulissent et in judicio exhibuissent. ἀναδέχεμαι σοι τούτο idem est, atque δέχεμαι παρά σου, ὃ εὖ μοι διδως. suscipio id quod tu mihi porrigis. patior humeris meis imponi sarcinam quam tu mihi injunctum es. Alias facile sit αὐτὸς corrigere. ne ipse quidem Pyretides hoc testimonium suscipit, h. e. pro suo agnoscit. Sed bene habet vulgata. IDEM. Proprium verbum est τὸ ἀναδέχεσθαι, quo utebantur, quando is, qui testimonii auctor dicebatur, testimonium agnoscebat, et eo pacto falsi periculum in se recipiebat. ΗΕΡΑΛΔΟΥΣ.

Μαρτυρίαν] Π. μαρτυριῶν. Ἡ μαρτύριαν. H. STEPHAN. Schedæ Brulari. μαρτύριαν dabant. quod ultique est rectius. REISK.

καὶ ἐξαίφνης γινομένων τοὺς προστυχόντας ἕκαστοι μάρ-
 τυρας ποιούμεθα. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μαρτυρίαις αὐταῖς τοῖς
 παραγενομένοις αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ἀν' ὧσι, τούτοις μάρτυσι 26
 ἢ χρῆσθαι ἀναγκαῖον ἐστὶν ἡμῖν· παρὰ δὲ τῶν ἀσθενούντων
 ἢ τῶν ἀποδημεῖν μελλόντων ὅταν τις ἐκμαρτυρίαν ποιῆται,
 τοὺς ἐπιεικιστάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς ἡμῖν γνωριμω-
 τάτους ἕκαστος ἡμῶν παρακαλεῖ μάλιστα, καὶ οὐδὲ μεθ'
 ἐνὸς οὐδὲ μετὰ δυοῖν, ἀλλ' ὡς ἀν' μετὰ πλείστων δυνόμεθα
 τὰς ἐκμαρτυρίας πάντες ποιούμεθα, ἵνα τῷ τε ¹ ἐκμαρτυ-
 ρήσαντι μὴ ἐξείη ὕστερον ἐξάρων γενέσθαι τὴν μαρτυρίαν,
 10 ἡμεῖς τε πολλοῖς καὶ καλοῖς κάγαθοῖς ταῦτά μαρτυροῦσι 27
 πιστεύοιτε μᾶλλον. Ξενοκλῆς τοίνυν ² Βήσαζε μὲν ἰὼν
 εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον εἰς τὰ ἔργα, οὐχ ἠγήσατο 28

¹ μαρτυρήσαντι

² Θήβαζε

Μαρτυρίας αὐταῖς, τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ὁποῖοι] Sic exaratum et interstinctum circumferunt hunc locum libri vulgares. Mihi vero sedes pronominum permutandæ videntur, ut locus sic procedat: μαρτυρίας, αὐτοῖς τοῖς παραγενομένοις αὐταῖς, soil. ταῖς ἀδύλοις πράξει, factis quæ nemo eventura prævire potuit. καὶ ταῖς ἐξαίφνης γεγενημέναις. et subitis. Pro αὐταῖς dant Schedæ Brulart. ταύταις, sed male. IDEM.

ἡμῶν] Malim ὑμῶν. vobis, judices, notissimis atque probatissimis. vulgata tamen quoque sententiam dat haud alienam, neque contemnendam. qui nobis maxime sint familiares. IDEM.

Ἐκμαρτυρίαν ποιῆται] Locus a multis citatus, sed a paucis quod sciam intellectus; sane nec a S. Petito nec ab ejus umbra Salmasio. Ibi igitur ait Isæus testes a nobis adhiberi, homines notissimos et fidei atque amicitie experte, si liberam id nobis est; si quid autem subito nec ante provisum contingit, eos adhibere nos quos possumus, quique se nobis exhibent. At, inquit, si testimonium sit ab iis petendum, qui valetudine sint infirma aut peregre profecturi, prohibissimos quosque et nobis probatissimos adhibere solemus, ne is, cujus testimonium allegatur, possit ea quæ dixit abnegare. Οἱ ἀσθενούντες et οἱ ἀποδημεῖν μέλλοντες sunt, quos lex appellat ἀδυνάτους et ὑπερορίους. His duobus casibus licebat ἀκοὴν μαρτυρεῖν, nempe μαρτυρεῖν ἀκοὴν τοῦ περνεύτος, ἐκμαρτυρεῖν ἀκοὴν τοῦ ἀδυνάτου καὶ ὑπερορίου. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 11. §. 7. HERALDUS.

Μαρτυρήσαντι et μαρτυρίαν] Hic usur-

pavit Isæus pro ἐκμαρτυρήσαντι et ἐκμαρτυρίαν. Non decet nos in usu horum vocabulorum nimis severos et acerbos esse. REISK.

Ταῦτά] Sic dedi de meo, pro vulgari ταῦτα, quam pari modo correctam in schedis Brul. postmodum reperi. fidem judices testimonio habent hoc promptiorem, quo plures testes idem, ταῦτά, confirmant uno velut ore. IDEM.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον, εἰς τὰ ἔργα] Occurrunt h. l. dubia quædam non facile expedienda. 1. utrum ista vocabula εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον idem dicant, atque εἰς τὰ ἔργα. quod si est, amputandum erit alterutrum, et forte prius, ut scholium posterioris. 2. quid significet ἐργαστήριον, num prædium rusticum, an tabernam metallicam. 3. si diversa sunt τὸ ἐργαστήριον et τὰ ἔργα, qui differant. 4. denique, quid negotii, aut peculii Atheniensibus in agro Thebano fuerit. ἐργαστήριον et ἔργα si differunt, erit illud locus, ubi seu ager colitur, seu metalla fodiuntur, et hoc, ἔργα puta, erunt sive operæ, homines operantes, sive opera eorum manibus elaborata. Sententia dictionis εἰς τὰ ἔργα tum erit, ad spectandum operas, et quid elaborarint. Atqui neque ἐργαστήριον pro prædio rustico usurpatum, sed possit potius pro taberna metallica usurpatum esse, ubi metalla humo egesta excoquantur, cudantur. Schmelzhütte, Hammerwerk [a smeltinghouse, forge]. neque erat ager Thebanus metallorum ferax, neque Thebani Atheniensibus amici sed infestissimi erant, ut haud videantur passuri fuisse Athenienses peculii quicquam in Thebano agro possidere, sive villa esset sive officina

δεῖν τοῖς ἀπὸ ¹ τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ ² ἐντυχοῦσι μάρτυσι
 χρῆσθαι περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀλλ' ἦκεν ἔχων ἔνθεν Διόφαν-
 τον τὸν Σφήττιον μεθ' ἑαυτοῦ, ὃς ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ
 20 τούτου, καὶ Δωρόθεον τὸν Ἐλευσίνιον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ Φιλοχάρη καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρας, παρακεκλη-
 κῶς ἐνθένδε σταδίους εὐθὺς τριακοσίους ἐκεῖσε· περὶ δὲ τῆς 15
 ἐγγύης τῆς τήρης τῶν παιδῶν τῶν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἄστει
 ἐκμαρτυρίαν — ὡς φησι — ποιούμενος, τῶν μὲν οἰκείων

¹ ταυτομάτου

² τυχοῦσι

metallica. Ego equidem hoc e loco me non expedio. Cæterum colligit a minori ad majus, ad hunc modum: Ad rem minutam testandam, qui testes quam plurimos anxie conquisivit in eaque sollicitudinem atque diligentiam quam maximam demonstravit, eum credibile non est secordem et segnem in re gerenda summi momenti fuisse. Sed idem Xenocles, qui ita navum et circumspectum in operum et operarum inspectione se gessit, in quaerendo testimonio, e cujus auctoritate status civilis et fortunæ omnes liberorum suorum aptæ essent, tumultuarie et perfunctorie est versatus. Unde suspicio, non illa probabilis modo, sed vel certissima quoque existit, illud testimonium commentitium esse. IDEM.

Περὶ τῆς ἐξαγωγῆς] Εἰσαγωγῆς adscripsit Scaliger, quo hilum non proficimus. Nihilò dilucidius subjecit, quam quod in vulgata est, et vereor, ne deterius quoque subjecerit. ἐξαγωγὴν in foro novi usurpatum, minus εἰσαγωγὴν. Videtur hæc causa fuisse. Mancipia Xenocles in illud prædium seu in illam officinam immiserat, ut qui contenderet Pyrrhi heres nominè uxoris suæ esse. Actor, qui negaret Xenoclem heredem Pyrrhi, sed se contenderet esse, mancipia Xenoclis inde vi manuque deduxerat. Hæc est ἐξαγωγή. Hujus voluntiæ contra se usurpatæ testes adduxerat Xenocles. Aut si mavis ἐξαγωγὴν accipere de exportatione seu annonarum seu metallorum, adduxerat Xenocles secum Athenis Thebas testes, testaturos ab actore exportatas fuisse seu annonas e prædio seu metalla ex officina, quæ non ipsius, actoris, sed sua, Xenoclis, esset. IDEM.

ἦκεν] Thebas puta. IDEM.

ἔνθεν] hinc, Athenis nempe. IDEM.

ἔλεγε] Taylor ἔλαχε suadebat. Ego vero vulgatam tuebor. Diphantus Nico-demī advocatos fuerat, ejusque causam oratione defenderat. IDEM.

τὴν δίκην] Sed quamnam? illamne περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, de mancipiorum Xenoclis

ex agro, qui Pyrrhi quondam fuisset, deductione, an hanc περὶ τοῦ κλήρου, qua contendebat Xenocles uxorem suam Pyrrhi filiam legitimam eoque heredem bonorum ejus esse. Si prius est, tum illa de servorum dejectione actio accessio quædam fuit causæ primariæ de hereditate Pyrrhi. IDEM.

Εὐθύς] Bene si habet, quod aio, significat planissime, vel, ut vulgo usurpant *plene, rotunde, exacte, præcise. volle 300 stadia [full 300 stadia]*. IDEM.

ἔγγυς] Id est, ἐγγυσίως, circa desponsionem ejus feminiæ, vel circa ritum illum, quo legitimi matrimonii ergo desponsa fuit futuro marito illa mulier, quæ liberorum suorum avia est, seu uxoris suæ mater. IDEM.

Ἐν τῷ ἄστει] Absurditatis demonstrandæ ergo hoc addit. Præsentem in urbe adducimus ipsos ad judices, ut coram ipsis ore suo testentur. ἐκμαρτυρίας autem exhibemus pæne solummodo ab urbe absentium, rarius eorum, qui, cum sint in urbe, tamen aut ægri decumbant, ut surgere nequeant, aut in procinctu sint itineris longinqui, dilationem haud ferentis. Atqui Pyretides, cujus exhibitum fuerat testimonium, sed illud subjectum, neque ab urbe abfuerat neque ægrotaverat neque se ad projectionem comparaverat. Cur igitur ejus extestimonium proferebant? Rursus, extestimonium si esset exhibendum, necesse erat, ut ejus consignationi testes interessent, et quam plurimi, et viri spectatæ fidei et imprimis familiares atque necessarii, qui iudiciis auctores essent, cum extestimonium conscriberetur in gratiam exhibentis, se interfuisse; et illum, cujus nomine illud extestimonium perhiberetur, illa revera scripsisse aut scribenda jussisse, quæ in illo extestimonio scripta essent; ne qua fraus interveniret in ejusmodi causis, in quibus absque illa præcautione facillimum cuique fuisset quicquid vellet comminisci et subjicere, sed horum nihil fecerat Xenocles. IDEM.

οὐδένα τῶν ἑαυτοῦ παρακεκληκῶς φαίνεται, Διονύσιον δὲ Ἐρχιέα καὶ Ἀριστόλοχον τὸν Αἰθαλίδην. μετὰ δυοῖν τούτων ἐν τῷ ἄστει ¹ αὐτοῦ τὴν ἐκμαρτυρίαν ποιήσασθαι φασὶν οὗτοι. τοιαῦτα μὲν τὰ τούτων· οἷς οὐδ' ἂν περὶ ὄτουοῦν
 20 πιστεύσειεν ἄλλου οὐδεῖς. ἴσως γὰρ ἦν ἡ Δία πάρεργον καὶ φαῦλον, περὶ οὗ τὴν ἐκμαρτυρίαν παρὰ τοῦ Πυρετίδου φασὶ ποιήσασθαι οὗτοι, ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν ὀλιγωρηθῆναι ἦν τὸ πρᾶγμα, καὶ πῶς; ὧ γέ περὶ αὐτοῦ τούτου ὁ ἀγὼν ³¹ ἦν ὁ τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὃν Ξενοκλῆς ἔφευγεν, ἢ ἐξ ἑταίρας ἢ ἐξ ἐγγυητῆς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι. εἶτα ἐπὶ ταύτην ἂν τὴν μαρτυρίαν, εἰ ἦν ἀληθῆς, οὐκ ἂν ἄπαντας τοὺς οἰ-
 25 κείους τοὺς ἑαυτοῦ παρακαλεῖν ἐκεῖνος ἤξιώσει; ναὶ μὰ Δία, ὡς ἔγωγε ὤμην, εἰ γέ ἦν ἀληθῆς τὸ πρᾶγμα. οὐ τοίνυν φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Ξενοκλῆς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο ἐκμαρτυρησάμενος τὴν μαρτυρίαν ² ταύτην, Νικόδημος δὲ οὗτος ἓνα μόνον μάρτυρα παρακαλέσας μετ' ἑαυτοῦ τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφὴν. καὶ οὗτος μὲν τὸν Πυρετίδην μόνον, οὐχ ὁμολογοῦντα,
 30 προσεποιήσατο μετ' αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐγ- ³² γυῆσασθαι μέλλοντος τὴν τοιαύτην Λυσιμένης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Χαίρων καὶ Πυλάδης, φασὶ παρακληθέντες ³ τῇ ἐγγυῇ παραγενέσθαι, καὶ ταῦτα θεῖοι ὄντες τῷ ἐγγυωμένῳ. ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψασθαι νῦν, εἰ δοκεῖ πιστὸν εἶναι τὸ

¹ αὐτὸν

² ταύτην ἦν

³ τῇ om.

Μετὰ δυοῖν τούτων] Post duos addi velim γὰρ. IDEM.

Αὐτὸν] Sic dedi pro vulgari αὐτοῦ. In schedis Brul. sic annotatum ad h. l. reperi: ἴσ. αὐτῷ. imo αὐτόν. unde veniatur in suspicionem, non unius, sed duorum pluriumve esse conjecturas, in schedis illis relatas, quas Brulartianas usurpare soleo. IDEM.

Ὀλιγωρηθῆναι ἦν] Schedæ Brul. delent ἦν. Ego nil causæ video, cur id fiat. Solummodo transpositum est. Si quid mutandum sit, quod nego esse, commodias atque sit ita legi: θαυμαστὸν ἦν, ὀλιγωρηθῆναι τὸ πρᾶγμα. IDEM.

Καὶ πῶς ὥστε περὶ] Π. καὶ πῶς; ὅτε περὶ. H. STEPHAN.

Φαίνεται] Scil. τοὺς οἰκείους παρακεκληκῶς, aut τοῦτο πεποιτικῶς. REISK.

Ἐκμαρτυρησάμενος τ. μ.] Sententia est: non multos, non necessarios, non fami-

liares, non claros viros, sed ignotos et obscuros et fortuito sibi oblato, eosque non multos, sed duos solummodo, secum adduxit, ut ait, ad Pyretidem, cum ad illum adiret, testimonium literis consignatum ab eo exacturus. IDEM.

[Hv] Videtur amputandum, ut perperam e fine vocabuli proximi ταύτην iteratum. Pendet ille nominativus ἐκμαρτυρησάμενος e. v. φαίνεται. IDEM.

Μόνον οὐχ ὁμολογοῦντα] Ne duo ista vocabula μόνον et οὐχ ab incauto lectore in unum longe notissimum μονοῦχ tantum non contraherentur, eoque loci sententia perturbaretur, ideo commate interponendo ea dispescui. solum, et non confitentem. Non solum ait Nicodemus Pyretidem unum solum, non plures, a se ad hunc actum invitatum esse eique interfuisset, sed etiam Pyretides negat unquam id factum esse. IDEM.

πραῖγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ νομίζω, ἐκ τῶν εἰκότων σκοπούμενος, πολὺ ἂν μᾶλλον τὸν Πύρρον πάντας ἂν τοὺς οἰκείους βούλεσθαι λεληθέναι, εἴ τι παρεσκευάζεται ὁμολογεῖν ἢ πράττειν 35 ἀνάξιον τῶν αὐτοῦ, ἢ παρακαλέσαι μάρτυρας τοὺς θεῖους τοὺς ἑαυτοῦ ἐπὶ ἀμάρτημα τηλικούτον.

δ'. Ἐτι δὲ καὶ περὶ ἐκείνου θαυμάζω, εἰ μηδεμίαν προῖκα μὴδ' ὁ διδούς μὴδ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσαντο ἔξειν ἐπὶ τῇ γυναικί. τοῦτο μὲν γὰρ εἴ τινα ἐδίδου, εἰκὸς ἦν καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν παραγενέσθαι φασκόντων μαρτυρεῖσθαι· τοῦτο δ' εἰ δι' ἐπιθυμίαν τὴν ἐγγυήν ὁ θεῖος ἡμῶν ἐποιεῖτο τῆς τοιαύτης γυναικός, δῆλον ὅτι καὶ ἀργύριον 40 πολλῶ μᾶλλον ὁ ἐγγυῶν διωμολογήσατο ἔχειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ γυναικί, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γένοιτο ῥαδίως ἀπαλλάττεσθαι, ὅποτε βούλοιο, τῆς γυναικός· καὶ μάρτυράς γε πολλῶ πλείους τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν ἢ τὸν ἐγγυώμενον τὴν τοιαύτην. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι ¹ ὀλίγα διαμένειν εἴω- 34 θε τοιούτων. ὁ μὲν τοίνυν ἐγγυῆσαι φάσκων μετὰ ἐνὸς μάρτυρος καὶ ἄνευ ὁμολογίας προικὸς εἰς τὸν τριτάλαντον 41. 1 οἶκον ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφὴν· οἱ δὲ θεοὶ τῷ ἀδελφιδῶ

¹ ὁ λόγος οὐ διαμένειν

Ἐγγυῶν] Post ἐγγυήν videtur ἀπροικον deesse. IDEM.

Δηλονότι - - - μᾶλλον ἢ ὁ] Π. δῆλον ὅτι - - - μᾶλλον ὁ. H. STEPHAN. Et schedæ Brulart. Aut alias ἢ cum τι erit mutandum. In πολλῶ μᾶλλον subauditur, quam si dotem ingentem accepisset Pyrrhus, aut Nicodemus dedisset. Aut si ἢ servamus, leg. erit: μᾶλλον ὁ ἐγγυῶν, ἢ ὁ ἐγγυώμενος, διωμολογήσατο. multo magis despondens mulierem, quam is, cui ea desponderetur, operam dedisset, ut adipisceretur confessionem sponsi de data et accepta dote. REISK.

Αὐτὸν] Pyrrhum puto. Qui dotem accepit ea conditione, ut eam mulierem, cujus illa dos est, pro uxore legitima et matrefamilias habeat, convenienter tractet, omnibusque juribus matrisfamilias uti frui patiatum, is ἔχειν προῖκα ἐπὶ γυναικὶ dicitur. IDEM.

Πλείους ἢ τῶν] Rursus delent ἢ schedæ Brulart. me et hoc probante. IDEM.

Παρακαλεῖν] Π. παρακαλεῖν ἔδει. Ἡ παρακάλεισεν. H. STEPHAN. Ego neutro arbitror opus esse, cum δῆλον a communi possit tacite repeti. Foret tamen utique planior locus, si sic legeretur: πολλῶ

πλείους εἰκὸς ἦν τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν. REISK.

Ἄ ὁ λόγος] Schedæ Brul. subjiciunt ὁ γάμος. Ego malim ὁ τρέπος. mores talium, sive amantium qui meretricis matrimonio duxerint, sive mulierum quæ ex quæsta meretricio factæ fuerint honestæ matronæ. Neutrius partis mores manent iidem post contractum conjugium, atque fuerunt ante nuptias. Et maritorum refrigerescit amor, resipiscunt, redeunt ad se velut e crapula, mentem sanam recuperant, et intelligere incipiunt, quantum ipsi sibi maculam imposuerint, quam securim cruri suo impeggerint; et rursus ejusmodi mulieres desinant viris blandiri, imperiosæ, contumaces fiunt et protervæ, ut securæ jurium suorum. Ejusmodi impudicæ mulieres quos adolescentes exquisitis lenociniis irretiissent, eos, nodo conjugali constrictos ubi tenent, indignis modis accipiunt, odio, importunitate, contemptu, imposturis, injuriis omnis generis excruciant. Aut alias λόγος, si bene habet, accipi. debet h. l. pro διάνοια, λογισμὸς, et τρέπος. meus antiqua ipsis non manet. vel λόγος est valor, pretium, dignitas, existimatio. IDEM.

ἄπροικον τὴν τοιαύτην ἐγγυωμένῳ μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι.

ε'. Καὶ οἱ αὐτοὶ θεῖοι οὗτοι ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς θυγατρὸς ἀποφανθείσης εἶναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ κληθέντες μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι. ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ λαγχάνων ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῆς αὐτοῦ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου Φίλην ὄνομα εἶναι ἐγράψατο τῇ γυναικί, οἱ δὲ τοῦ Πύρρου θεῖοι ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκοντες παραγενέσθαι τὸ τῆς τῆθης ὄνομα Κλειταρέτην τὸν πατέρα ἐμαρτύρησαν θέσθαι αὐτῇ. θαυμάζω οὖν εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ συνοικῶν πλείω ἢ οἰκτῶ ἔτη ἤδη μὴ ἤδει τὸ ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. εἴτα οὐδὲ παρὰ τῶν αὐτοῦ μαρτύρων πρότερον ἐδυνήθη πυθέσθαι, οὐδ' ἡ μήτηρ τῆς γυναικὸς τὸ τῆς θυγατρὸς ὄνομα τῆς αὐτῆς ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔφρασεν αὐτῷ, οὐδ' ὁ θεῖος αὐτὸς Νικόδημος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τῆς τῆθης ὀνόματος — εἴ τις ἤδει τοῦθ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον ταύτῃ — Φίλην ὁ ἀνὴρ ὄνομα ἐπεγράψατο εἶναι αὐτῇ, καὶ ταῦτα λαγχάνων αὐτῇ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου. τίνας ἔνεκα; ἢ ἵνα καὶ τοῦ τῆς τῆθης ὀνόματος τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τεθέντος ἀκλήρον ὁ ἀνὴρ καταστήσειεν εἶναι τὴν αὐτοῦ γυναικα; ἄρά γε οὐχὶ δῆλον, ὧ ἄνδρες, ὅτι ἅ παλαιοὶ οὗτοι μαρτυροῦσι γενέσθαι, πολλῶ πλείον τῆς λήξεως τοῦ κλήρου σύγκειται αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἂν ποτε οἱ μὲν εἰς τὴν δεκάτην — ὡς φασι — κληθέντες τῆς τοῦ Πύρρου θυγατρὸς, ἀδελ-

¹ αὐτῶν

² κείμενον) ταύτην

Εἶναι] In codice Tophanis expunctum fuisse testatur Taylor in schedis. Sed bene habet, servarique debet. τῆς θυγατρὸς ἀποφανθείσης εἶναι. idem est, atque si planius et incomptius dixisset: τῆς κόρης, περὶ ἧς ἀπεφάνητο, ὅτι Πύρρου θυγάτηρ ἐστί. IDEM.

Δὴ] Malim δὲ. IDEM.

Ἀνὴρ] Maritus mulieris, hereditate, vel ut paterna, mecum contententis. IDEM.

Τοῦ πατρῷου] Hereditatis, quam uxor sua a patre suo pretensio, Pyrrho, contenderet ad se devolutam. IDEM.

Τῆθης] Aviae paternae, matris puta Pyrrhi. IDEM.

Αὐτῶν] Malim αὐτοῦ, suis testibus. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim αὐτῆς. avunculus ejus, mulieris puta, quae se Pyrrhi filiam ferret. IDEM.

Κείμενον] Id est, ἐπιτεθειμένον, impositum. Pro proximo ταύτην malim αὐτῇ legi, et sic distingui κείμενον αὐτῇ) Φίλην ὁ ἀνὴρ. Nam alias constructio erit admodum impedita. IDEM.

Ἐπεγράψατο] Paulo ante usurpaverat simplex ἐγράψατο, quod etiam melius videtur convenire, aut etiam ἀπεργ. IDEM.

Αὐτῇ] Id est, ὑπὲρ αὐτῆς, ut modo dixerat pro uxore, loco et nomine et ad modum ejus. IDEM.

Πολλῶ πλείον] Secundum vocabulum, πλείον puta, huc nil pertinet, sed ad p. 66. ult. deducendum est, ut ibi demonstrabo, eique sufficiendum ὕστερον. ut sit πολλῶ [scil. χρόνῳ] ὕστερον τῆς λήξεως. multo tempore post susceptam demum hujus causa actionem ab his excogitata et inter se comparata esse. IDEM.

φιδῆς δὲ τούτου, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἣτις ἦν ποτὲ, ἀκρι-
 βῶς εἰς τὸ δικαστήριον ἤκου μεμνημένοι ὅτι Κλειταρέτην ὁ
 πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὠνόμαζεν· οἱ δ' οἰκειότατοι τῶν ἀπάν- 20
 των, ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεῖος καὶ ἡ μήτηρ οὐκ ἂν ἤδει τὸ
 ὄνομα τῆς θυγατρὸς — ὡς φησι — τῆς αὐτοῦ. πολὺ γε
 37 των καὶ ὕστερον ἐγχαρῆσει εἰπεῖν.

ς'. Περὶ δὲ τῆς τούτου μαρτυρίας οὐ χαλεπὸν καὶ ἐξ
 αὐτῶν τῶν νόμων ἐστὶ γινῶναι ὅτι φαίνεται περιφανῶς τὰ
 ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς οὗτος. ὅπου γὰρ, εἰάν τις τι ἀτίμη-
 38 τον δῶ ἕνεκα τοῦ γάμου, εἰάν ἀπολίπη ἢ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἢ 25
 εἰάν ὁ ἄνθρωπος ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἔξεστι πράξασθαι
 τῷ δόντι ὁ μὴ ¹ ἐν προικῇ τιμήσας ἔδωκεν, ἢ πῶς, ὅστις γέ
 φησιν ἄνευ ὁμολογίας προικὸς τὴν ἀδελφὴν ἐγγυῆσαι, περι-
 φανῶς ἀναίσχυντος ὡς ἐλέγχεται. τί γὰρ ἔμελλεν ² ὄφελος

¹ ἐν οἴκῳ.

² ὄφελος οἴκῳ.

οὐκ ἂν ἤδει — τῆς αὐτοῦ] Verba hæc, si
 sic, ut prostant, servabimus atque tuebi-
 mur, redibant ad solum patrem. Malim
 tamen ἤδεσαν — τῆς αὐτῶν, ut una ad ma-
 trem quoque referatur, quo oratio cum
 planior tum etiam fortior atque gravior
 fiet. IDEM.

Πολὺ γε μάλιστ' ἂν] Subaudi ἤδεσαν ὁ-
 τοι τοῦνομα τῆς ἑαυτῶν θυγατρὸς. IDEM.

Μαρτυρίας] Testimonium illud signifi-
 catur, quo Nicodemus affirmaverat, soro-
 rem suam Pyrrho fuisse rite desponsam,
 ab eoque in loco legitimæ matrisfamilias
 habitam. IDEM.

[Ἀτίμητον δῶ] Si quis alicui, mulierem
 quandam donum suam matrimonii ergo
 ducenti, donum aliquod det gratuitum
 [hoc enim est τὸ ἀτίμητον], non in dotis
 loco habendum, et cui æquivalentem ali-
 quam portionem bonorum mariti in tabulis
 desponsalibus haud curet mulieri oppi-
 gneratam quasi scribi [hoc enim est τιμᾶ-
 σθαι], ejusmodi donum dicitur non *asti-*
matum, aut non *compensatum*. Colligit
 sic: Si quis hoc modo datum quid per
 leges repetere non potest (et non posse
 constat), multo minus dotem repetere
 poterit eam, quæ in tabulis contractus
 matrimonialis expressis verbis stipulata
 non fuerit, ut a despondente data, et a
 desponso accepta. Quod si ergo revera
 Pyrrho desponsa fuisset Nicodemi soror,
 constat, operam daturum fuisse Nicode-
 mum, etiamsi dotem sorori nullam addi-
 disset, ut tamen in tabulis sponsalibus

mentio dotis tanquam datae fieret. Atqui
 negat Nicodemus; neque dotem datam,
 neque tabulas ejusmodi scriptas esse, in
 quibus mulieri de reddenda dote caveretur.
 Ergo probabile, quid? quod plus
 quam probabile, et prorsus necessarium
 est, Pyrrho nunquam desponsam fuisse
 Nicodemi sororem, neque in manus ei
 convenisse. Fieri enim nequit, ut Nico-
 demus in re tam gravi, unde aut detri-
 menta aut commoda ingentia ad se redi-
 rent, tanta secordia uteretur. IDEM. Cf.
 Petit, in Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 7.

[Ἀναίσχυντος] Est enim impudentiæ,
 rebus ipsis et factis prodere, tametsi
 verbis dissimules, te credere, iudicibus
 tantam inesse tarditatem atque cæcitate[m]
 mentis, ut aienti solummodo, neque com-
 probanti, fasce credant ea, quæ nullus
 alias sanæ mentis homo credat. REISK.

[Ἐμέλλεν] Π. ἐμελεν. H. STEPHAN.
 Quod vitium loci magis indicat, quam
 sanat. Recte utique habet ἐμελλεν, verum
 addendum ei est πλέον, quod e p. 65. an-
 tep. tollendum, et huc deducendum esse,
 jam ibi admonui. quid enim profuisset ipsi
 sponsionem nuptialem curare faciendam?
 si commisisset, ἢ in ejus, cui despon-
 disset sororem, potestate atque arbitrio
 esset, uxorem quandocunque vellet domo
 rursus expellere; quod fuisset futurum,
 si nil curasset de dote sibi caveri. Erit
 itaque locus hic ita leg. τί γὰρ ἐμελλεν
 αὐτῷ πλέον εἶναι. REISK.

εἶναι αὐτῷ τῆς ἐγγύης, εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἐκπέμψαι 39
 ὁπότε βούλοιο τὴν γυναῖκα ¹ ἦν; ἦν δ' ἂν ἐπ' ἐκείνῳ, ὡς
 ἄνδρες, δῆλον ὅτι, εἰ μηδεμίαν προῖκα διωμολογήσατο ἔξειν
 30 ἐπ' αὐτῇ. εἴτ' ἐπὶ τούτοις ἂν Νικόδημος ² ἐνεγγύησε τῷ ἡμε-
 τέρῳ θεῖῳ τὴν ἀδελφὴν; καὶ ταῦτα εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρό-
 νον ἄτοκον οὔσαν αὐτὴν, καὶ τῆς ὁμολογηθείσης προικὸς ἐκ 40
 τῶν νόμων γινομένης εἰς αὐτὸν, εἴ τι ἔπαθεν ἢ γυνὴ πρὶν
 γενέσθαι παῖδας αὐτῇ; ἄρ' οὖν δοκεῖ τῷ ὑμῶν ὀλιγώρως
 οὕτως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος, ὥστε παραλιπεῖν ἂν τι
 τῶν τοιούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω. εἶτα παρὰ τούτου ὁ
 35 ἡμέτερος θεῖος ἠξίωσεν ἂν ἐγγυήσασθαι τὴν ἀδελφὴν, ὃς
 αὐτὸς ξενίας φεύγων ὑφ' ἐνὸς τῶν φρατόρων, ὧν φησὶν αὐτοῦ
 εἶναι, παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως; καὶ
 ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οὗτος τοίνυν τῷ ἡμετέρῳ θεῖῳ ἄπροικον τὴν ἀδελφὴν τὴν
 ἑαυτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐγγυῆσαι, καὶ ταῦτα τῆς προικὸς εἰς 41
 αὐτὸν γινομένης, εἴ τι ἔπαθεν ἢ γυνὴ πρὶν γενέσθαι παῖδας
 40 αὐτῇ. λάβε δὴ καὶ ἀνάγνωθι τοὺς νόμους τουσδὶ αὐταῖς.

ΝΟΜΟΙ.

δοκεῖ ἂν ὑμῖν οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος,

¹ ἦν om.

² ἐνεγγύησε

Εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ] Π. εἰ εἴη ἐπὶ τῷ ἐγγ. H. STEPHAN. Scaliger addi vult ἦν post ἐγγυησαμένῳ. Rectius utique addetur ἦν, quam εἴη, sive post dativum hunc, ut voluit Scaliger, addatur, sive post γυναῖκα, quod ideo mihi habetur probabilius, quia facile fieri potuit, ut ἦν cum eodem vocabulo concurrens in calce periodi prioris, et capite insequentis, a supino librario semel prætervideretur. REISK.

Τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὔσαν] Qui Nicodemus sciret, sororem suam sterilem esse. Poterat autem hoc nosse. Nam quæ mulier e congressibus cum tot viris, quibus consuevisset, tamen gravida facta non abisset, credibile non erat, ut ea e Pyrrho pareret. Ergo sine prole decessura videbatur esse. Quod si fieret ante Pyrrhi decessum, verendum: Nicodemo erat, ne sibi perisset: quicquid dotis nomine sorori addidisset, nisi curaret, ut in tabulis contractus conjugalis expressis

verbis de dote sibi reddenda caveretur. IDEM.

Εἰς αὐτὸν] et dote illi obtingente, Nicodemo puta, et ad eundem redeunte, qui dotem dedisset, non autem penes maritum manente, si mulier ante maritum sine prole vivis excederet. IDEM. Ratio est, quia lege cavetur, ne qua femina testamento det leget πέρα μεδῖμον κριθῶν. In Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 5. PETIT.

Ὦν φησὶν αὐτοῦ εἶναι] Id est, οὗς ἑαυτοῦ φράτορας εἶναι φησὶν. Ita Marte meo dedi, pro ὧν φ — quod est in vulgatis. Fuit aliquando cum suspicarer, si ὧν e vulgatis servaretur, addendum esse ἐχθρὴν sive post ὧν, sive post φησὶν, sive post αὐτοῦ. Sed prætulī alteram rationem, pro ὧν sufficientem ὧν, præsertim cum Taylor testaretur, ὧν se in Tophanis quoque libro reperisse correctum. REISK.

Νόμοι] Caput illud juris Attici designatur, quo cautum fuit, ut, uxore improle

ὥστε, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν σφόδρα διακριβώ-
 σασθαι περὶ τῶν ἑαυτῷ συμφερόντων; ναὶ μὰ Δία, ὡς
 ἔγωγ' οἶμαι, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐπὶ παλλακίδι διδόντες ¹ τὰς ἑαυ-
 τῶν πάντες πρότερον διομολογοῦνται περὶ τῶν δοθησομένων
 ταῖς παλλακαῖς· Νικόδημος δὲ ἐγγυᾶν μέλλων — φησὶ —
 42 τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ μόνον τὸ κατὰ τοὺς νόμους ἐγγυῆσαι 42. 1
 διεπράξατο; ὃς ἐπ' ὀλίγω ἀργυρίῳ, οὐ ἐπιθυμῶν λέγει
 πρὸς ὑμᾶς, σφόδρα βούλεται πονηρὸς εἶναι.

Ζ'. Περὶ μὲν οὖν τῆς τούτων πονηρίας καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ
 πολλοὶ γινώσκουσιν ὑμῶν, ² ὥστ' οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων,
 ὅταν τι λέγω περὶ αὐτοῦ· βούλομαι δὲ πρῶτον ἐκ τῶν τοιῶν-
 δε ἐξελέγξαι τούτον ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ³
 ταύτη. φέρε ⁴ γὰρ, ὦ Νικόδημε, εἰ ἦσθα ⁴ ἐγγεγυηκῶς τῷ
 Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰ ἦδεις ἐξ αὐτῆς θυγατέρα γνησίαν
 καταλειπομένην, πῶς ἐπέτρεψας τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ ἐπι-
 δικάσασθαι τοῦ κλήρου ἀνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς, ἣν φῆς
 τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλειφθῆναι; ἢ οὐκ ἦδεις ἐν τῇ ἐπιδι-
 κασίᾳ τοῦ κλήρου νόθην καθίσταμένην τὴν ἀδελφιδῆν τὴν
 σαυτοῦ; ὁπότε γὰρ ⁵ τις ἐπεδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην ⁵
 43 τὴν θυγατέρα τοῦ καταλιπόντος τὸν κλῆρον καθίστη. ἔτι
 δὲ πρότερον ὁ Πύρρος ὁ ποιησάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν

¹ τὰ² ὥστ' --- αὐτοῦ om.³ γὰρ om.⁴ ἐγγυηκῶς⁵ [τις]

decedente ante maritum, dos ejus apud
 maritum ne maneret, sed ad cum rediret,
 a quo data primitus fuisset. IDEM.

Ναὶ μὰ Δία] Imo vero οὐ μὰ Δία, scil.
 δοκεῖ ὑμῖν Νικόδημος οὐτως ὀλιγόρως ἔχειν
 χρημάτων, εἰ τὸ πρᾶγμα ἦν ἀληθές. IDEM.

[Ἐπὶ παλλακίδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν] Ergo
 etiam pellices, id quod hoc e loco videtur
 colligi posse, cum dote elocabantur, tabu-
 laeque condebantur, quibus caveretur,
 quid emolumentorum essent, pellicatu fi-
 nito, habiturae. Lege παλλακίσι in plur.
 IDEM. παλλακία dedit Bekkerus.

φησὶ] Id est, ὡς φησι. quanquam hoc
 utique mallet. REISK.

μόνον —] Sententia loci est haec: aliud
 nihil spectavit, et egit Nicodemus, quam
 hoc, ut sororem suam Pyrro legitime
 desponderet, de dote secure collocanda et
 aliquando recuperanda parum sollicitus.
 IDEM.

[Ἐπιθυμῶν] Π. ἐπιθυμῶν. H. STE-
 PHAN. Vulgata, bene habens, significat
 Nicodemum causas forenses acclitasse, et
 inde quaestum fecisse. REISK.

[Ἐκ τῶν τοιῶνδε] Subaudi, quae mox di-
 cam, à τῶν ἐξῶ. IDEM.

[Ἐγγυηκῶς] Interrogat Stephanus in
 margine, num ἐγγεγυηκῶς praestet. Idem
 tamen ipse sese quasi revocat, et judicium
 suspendit, admonens, in insequentibus
 occurrere ἐγγυημένος et ἐγγυηκίαι, quae huic
 sunt similia. IDEM.

[Τις] Ut supervacaneum et amputandum
 unciis inclusi, quod si relinquatur, necesse
 sit non ἐπεδικάζετο sed ἐπιδικάζεται, non
 καθίστη sed καθίστησι legi. Requiritur autem
 hic loci, non tempus praesens, sed imperfectum,
 apparet ex insequentibus ἐτι δὲ πρό-
 τερον ὁ Πύρρος, ubi tacite repetendum est κα-
 θίστη τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ νόθην. redit ergo
 ἐπεδικάζετο et καθίστη non ad infinitam
 aliquam et incertam personam, sed ad
 Endium, actoris fratrem, vita jam defun-
 ctum. IDEM.

[Πρότερον] Sic de meo dedi pro vulgari
 πρότερον, et adhuc multo ante, quam frater
 noster, illam mulierem pro spuria decla-
 ravit Pyrro ipse, qui pater hujus mu-
 lieris jactatur esse, eo quod ipse adhuc

υἰὸν αὐτῶ· οὔτε γὰρ διαθέσθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν ἔξε-
στι τῶν ἑαυτοῦ ἄνευ τῶν θυγατέρων, εἰάν τις καταλιπῶν
γνησίας τελευτᾷ. γνώσεσθε δὲ αὐτῶν ἀκούσαντες τῶν νόμων
ἀναγινωσκομένων. ἀναγίνωσκε ¹ τούσδε αὐτοῖς.

NOMOI.

15 δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ μεμαρτυρηκῶς ἐγγυῆσαι ἐπιτρέψαι ἂν τι
τούτων γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦ κλήρου τῇ λήξει, ἢν
ὁ Ἐνδιος λαχῶν ἐπεδικάζετο, ἀμφισβητῆσαι ἂν ὑπὲρ τῆς
ἀδελφιδῆς τῆς ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπί-
δικον τῶ Ἐνδίῳ τὸν ἐκείνης πατρῶον κλῆρον εἶναι; ἀλλὰ
μὴν, ὡς γε ἐπεδικάσατο ὁ ἡμέτερος ἀδελφός τοῦ κλήρου καὶ
οὐκ ἡμφισβήτησεν οὐδεὶς ἐκείνῳ, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν. 44

MARTYRIA.

20 γενομένης τοίνυν τῆς ἐπιδικασίας ταύτης οὐκ ἐτόλμησεν
ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλήρου Νικόδημος, οὐδὲ διαμαρτυρῆσαι
τὴν ἀδελφιδὴν τὴν ἑαυτοῦ γνησίαν θυγατέρα Πύρρῳ κατα-
λειφθῆναι.

ἢ. Περὶ μὲν οὖν τῆς διαδικασίας ἔχοι ἂν ² τις ψεῦδος
προφασίσασθαι πρὸς ὑμᾶς· ἢ γὰρ λαθεῖν ἡμᾶς προσποιή-
σαιτ' ἂν οὗτος, ἢ ³ καὶ ψεύδεσθαι αἰτιῶτ' ἂν ἡμᾶς. τοῦτο
μὲν οὖν παρῶμεν. ἐπειδὴ δὲ τῶ Ξενοκλεῖ ⁴ ἐνεγύα ὁ Ἐνδιος
25 τὴν ἀδελφιδὴν σου, ἐπέτρεψας ἂν, ὦ Νικόδημε, τὴν ἐκ τῆς
ἐγγυητῆς τῶ Πύρρῳ γεγενημένην ὡς ἐξ ἑταίρας ἐκείνῳ οὐ-
σαν ἐγγυᾶσθαι; καὶ οὐκ ἂν εἰσῆγγελλες πρὸς τὸν ἀρχον-
τα κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου οὕτως
ὑβριζομένην καὶ ἀκληρον τῶν ⁵ ἑαυτῆς πατρῴων κατιστα-

¹ τουσδι

² τι

³ καὶ om.

⁴ ἐνεγύα

⁵ αὐτῆς

superstes filium sibi arrogavit fratrem nostrum; quo facto negavit prolem sibi legitimam aliam esse. IDEM.

[Ἀδελφιδῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari ἀδελφῆς, pro filia sororis suæ. Corrigendum ita esse vulgatorum librorum h. l. vitium ex illis patet insequentibus τὸν ἐκείνης πατρῶον κλῆρον. quæ indicant, non de matre mulieris hic agi, sed de muliere ipsa. IDEM.

[Διαδικασίας] Illa de contentione, qua certabatur, uter deberet hereditatem adire, Endiusne a Pyrrho adoptatus, an

mulier, de cujus statu controversia agitabatur, essetne filia legitima, an spuria. Malim tamen ἐπιδικ. IDEM.

[Λαθεῖν ἡμᾶς] Addendumne sit ἑαυτὸν ἐπιδικαζομένους, an satis sit illud subaudi, in dubio relinquam. se ignorasse quid ageretur, cum nos illam hereditatem curaremus a iudicibus nobis adjudicari. v. p. 70. 15. IDEM.

[Πεύδεσθαι] Aientes nempe, nobis adjudicatam esse hereditatem, quæ non fuisset. IDEM.

μένην; ἄλλως τε καὶ μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν, καὶ ἔξὸν τῷ βουλομένῳ βοηθεῖν ταῖς
 45 ἐπικλήροις; οὔτε γὰρ ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγε- 30
 λιαῖς ἔπεστιν, οὐδ' εἰ μὴ οὐδεμίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγε-
 λήσαντες μεταλάβωσιν οὔτε πρυτανεῖα οὔτε παράστασις
 οὐδεμία τίθεται τῶν εἰσαγγελιῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν διώκου-
 σιν ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν ἔξεστι, τῷ βουλομένῳ, τοῖς δ'
 ἀλισκομένοις ἐσχάται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπει-
 σιν. [ἔπειτα εἰ ἦν ἔξ' ἐγγυητῆς ἢ τούτου ἀδελφιδῆ τῷ ἡμετέ-
 ρῳ θεῖῳ γενομένη, ἐπέτρεψεν ἂν Νικόδημος ὡς ἔξ' ἐταίρας 35
 οὐσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι; καὶ γενομένων αὐτῶν οὐκ ἂν εἰσαγγε-
 λήσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ὑβρίζεσθαι τὴν ἐπικλήρον ὑπὸ
 τοῦ οὕτως ἐγγυήσαντος αὐτῆν;] καὶ εἰ ἦν ἀληθῆ, ἀ νυνὶ τε-
 τόλμηκας μαρτυρῆσαι, παραχρῆμα εὐθύς τότε ἐτιμωρήσω
 ἂν τὸν ἀδικούντα, ἢ καὶ ταῦτα λαθεῖν σεαυτὸν προσωποῖ-
 46 σῃ; ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἦσθου; 40
 ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγανακτήσαντι δήπου σοὶ εἰσαγγε-
 λῆσαι τὸν Ἐνδιον προσῆκεν, ¹ εἰ αὐτὸς μὲν τριτάλαντον
 οἶκον ἔχειν ἠξίου ὡς προσῆκον αὐτῷ, τῇ δὲ γνησίᾳ οὐσῇ τρισ-
 χιλίας δραχμὰς προῖκα ἐπιδούς ἐκδοῦναι ἠξίωσεν ἄλλῳ.
 εἴτ' ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀγανακτήσας εἰσήγγειλεν ἂν τὸν Ἐν-

¹ εἰ om.

ἔπεστιν] Sic dedi de meo, pro vulgari ἔνεστι. Ita paulo post: ἐσχάται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι. IDEM.

Τοῖς μὲν διώκουσιν — τῷ βουλομένῳ] Postrema hæc per epexegesis appositæ sunt; vulgaris enim et plana constructio postulabat τῶν δικούντων τῷ βουλομένῳ. IDEM.

ἔπειτα — ἐγγυήσαντος αὐτῆν] Totam hanc sententiam, ut supervacaneam et e præmissis perperam iteratam, cum quibus idem dicit, uncis inclusi. IDEM.

Προσποίησεν] II. ἐπροσωποίησα. II. STEPHAN. Si semel decreveras ita emendare, cur non potius προσποίησω dabas, quod saltem esset usitatum et analogie convenientius? Verum nil opus erat h. l. quicquam moveri. Bene habet vulgata. REISK.

ἦσθου] Subaudi σε [aut τὴν σὴν ἀδελφιδῆν] ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἐνδίου. IDEM.

προσῆκεν αὐτῷ] Interponendum est aut ὅτι, aut εἰ. Prius volebat etiam H. Stephanus. IDEM.

αὐτὸς μὲν — ἠξίωσεν ἄλλῳ] Cum li-

queat ex p. 71. v. 11. decimam saltem τῶν πατρῶν partem dandam sorori fuisse a fratre in dotem, error est in τρισχιλίας. Nam negat Isæus ex Endii persona dedisse se Philæ in dotem τὸ δέκατον μέρος τῶν πατρῶν, quia soror scilicet legitima non erat, sed notha. Quare ei in dotem dedisse non potest drachmas ter mille. Habebat enim Endius in bonis tria tantum talenta, sive octodecim millia drachmarum: ergo decima pars τοῦ τριτάλαντου οἴκου, non sunt drachmæ ter mille, multo minus dos Philæ dicta. Præterea desponsatam ab Endio Philam docet, tanquam sororem notham e pellice susceptam a Pyrrho, idque probari et demonstrari contendit e dote, quam Philæ dixit dedit Endius p. 71. v. 17. ὁ μὲν τῶν --- ἡγανάκτησεν οὐδέν. Itaque reponendum puto χιλίας δραχμὰς. Totenim drachmas dotem dixit dedit, quot nothis solvebantur e bonis paternis, mille nempe drachmæ [Harpocrat. in v. νοθεῖα]. In Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 1. PETIT. Cf. Jac. Perizon. Dissert. ii. p. 124. WESSELING.

διον οὗτος; καὶ μὰ Δία, εἴ γ' ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἐκείνου οὐδ' ἄλλον δὲ τῶν εἰσποίητων οὐδένα οὕτως εὐήθη οὐδ' ἂν ὀλίγων τῶν νόμων τῶν κειμένων γίνεσθαι, ὡς θ' ὑπαρχούσης γνησίας θυγατρὸς τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι ἐτέρῳ δοῦναι ταύτην ἂν θ' ἑαυτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἦδει διότι τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν ἀπάντων τῶν παπῶων κληρονομία προσήκει. εἶτα εἰδὼς ἂν τις ταῦτα ἐτέρῳ παραδοίη τὰ αὐτοῦ, καὶ ταῦτα τηλικαῦτα ὄντα ὅσων ἠμφισβήτησαν οὔτοι; δοκεῖ δ' ἂν τις ὑμῖν οὕτως ἀναιδῆς ἢ τολμηρὸς εἰσποίητος γενέσθαι, ὥστε μὴδὲ τὸ δέκατον μέρος ἐπιδοῦς ἐκδοῦναι τῇ γνησίᾳ θυγατρὶ τῶν πατρῶων; γενομένων δὲ τούτων δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ θεῖος ἐπιτρέψαι, ὁ ἐγγυῆσαι μεμαρτυρηκῶς αὐτῆς τὴν μητέρα; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω, ἀλλὰ καὶ ἠμφισβήτησεν ἂν τοῦ κλήρου καὶ διεμαρτύρησε καὶ εἰσήγγειλεν ἂν πρὸς τὸν ἀρχοντα, καὶ ἄλλο εἴ τι ἦν ἰσχυρότερον τούτων, ἀπαντ' ἂν διεπράξατο. ὁ μὲν τοίνυν Ἐνδιος ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν ¹ ἐνεγύησεν, ἣν φησιν ἀδελφιδῆν Νικόδημος εἶναι αὐτῷ· οὗτος δὲ οὔτε τῷ Ἐνδίῳ τοῦ Πύρρου κλήρου ἠμφισβητήσαι ἠξίωσεν, οὔτ' ἐγγυῆσαντα τὴν ἀδελφιδῆν ² [ὡς] οὔσαν ἐξ ἑταίρας εἰσαγγεῖλαι πρὸς τὸν ἀρχοντα ἠξίωσεν, οὔτ' ἐπὶ τῇ δοθείσῃ προικὶ αὐτῇ ἠγανάκτησεν οὐδὲν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα ³ εἶασε γενέσθαι. οἱ δὲ νόμοι περὶ ἀπάντων διορίζουσι τούτων. ἀναγνώσεται οὖν πρῶτον ὑμῖν τὴν περὶ τῆς ἐπιδικασίας τοῦ

¹ ἐνεγύησεν

² [ὡς] om.

'Ανθ' ἑαυτοῦ] Id est, ἀπὸ τοῦ λαβεῖν αὐτὸς αὐτήν. REISK.

Μὴδὲ τὸ δέκατον μέρος] Non concilio locum hunc cum illo, qui p. 70. 19. legitur, ubi Endius sororem spuriam Xenocli in matrimonium elocans, dicitur ei dotis loco termille drachmas, seu semitalentum addidisse. Jam universa hereditas erat τριτάλαντος trium talentorum, quod sæpe numero hac in oratione inculcatur. Ergo detractum tribus talentis unum semitalentum, non est decima pars, sed sexta. Ergone pro δέκατον leg. est ἕκτον. Verum ipsam adeo sextam partem negat ei datam. Ergo minus quam sextam dedit. Ergo non τρισχιλίας δραχμίας, sed forsitan χιλίας. quæ summa ad totam substantiam se habet, ut 1 ad 18. Et profecto semitalentum erat dos pro filiabus ingenuis me-

diocris fortunæ sat splendida. Ut parum absim a suspicando δέκατον h: l. bene habet, sed paulo ante pro τρισχιλίας leg. esse solummodo χιλίας. Debebat utique in dote danda discrimen observari inter filias ingenuas et spurias. IDEM.

Καὶ εἰσήγγειλεν ἂν πρὸς τὸν ἀρχοντα] et injuriarum postulasset Endium apud archontem eronymum (nam apud hunc λαγχάνονται δίκαι ὀρφανῶν, κληρῶν, καὶ ἐπικληρῶν), eo quod contumelia affecisset Philen, quæ et legitima filia atque unica Pyrrhi heres esset: id docent quæ paulo ante dixerat p. 42. 33. ed. Steph. ἐπειτα εἰ ἦν - - αὐτήν. In Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. PETIT.

*ΑΛΛῳ] Π. ἄλλο. H. STEPHAN.
Οὔσαν] Fort. ὡς οὔσαν. REISK.

κλήρου μαρτυρίαν πάλιν, ἔπειτα τὴν περὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς γυναικός. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι ¹ δὴ καὶ τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

λάβε δὴ καὶ τὴν τούτου μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

49 πῶς οὖν τις σαφέστερον ² ἐξελέγχει ψευδομαρτυριῶν διώκων ἢ ἐκ τε τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς τούτοις ἐπιδεικνύου 20 καὶ ἐκ τῶν νόμων ἀπάντων τῶν ἡμετέρων;

Ζ'. Περὶ μὲν οὖν τούτου σχεδὸν εἴρηται τὰ πολλά· σκέψασθε δὲ καὶ περὶ ³ τοῦ ἔχοντος τὴν ἀδελφιδὴν τὴν τούτου γυναῖκα, εἰ ἄρα τι γένηται καὶ ἐκ τούτου τεκμήριον ὡς ἔστι ψευδῆ τὰ μεμαρτυρημένα Νικοδήμῳ. ὡς μὲν οὖν ⁴ ἐνεγυήσατο καὶ ἔλαβεν ὡς οὔσαν ἐξ ἑταίρας τὴν γυναῖκα, ἐπιδεδεικται καὶ μεμαρτύρηται ὡς δ' ἀληθῆς ἡ μαρτυρία ἔστιν 25 αὕτη, ὁ Ξενοκλῆς αὐτὸς ἔργῳ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἤδη [ἀληθῆ ταῦτα] μεμαρτύρηκε. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὴ ⁵ ἐνεγεγύητο παρὰ τοῦ Ἐνδίου ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν τὴν γυναῖκα, ὄντων αὐτῷ παίδων ἤδη τηλικούτων ἐκ τῆς γυναικός, ζῶντι ἂν τῷ Ἐνδίῳ ἡμφισβήτησε περὶ τῆς γνησίας θυγατρὸς τῶν πα- 50 τρώων, ἄλλως τε καὶ παρεσκευασμένος μὴ ὁμολογεῖν τὴν τοῦ

¹ δὴ om.

² ἐξελέγχοι

³ μὲν τοῦ

⁴ ἐνεγυήσατο

⁵ ἐγγεγύητο

Πάλιν] Nam jam antea recitatum fuerat hoc testimonium p. 69. 13. IDEM.

Τῆς γυναικός] Philæ puta, sive Clearetæ, quodcumque ille nomen fuit. quod scil. Endius hanc mulierem, ut sororem suam, sed spuriam, Xenocli nuptui elocarit. IDEM.

Μαρτυρία] Malim in plurali μαρτυρίαι. Sunt enim, quæ hic recitantur, duo testimonia, alterum, quod Nicodemus passus sit Endium Pyrrhi hereditatem, ceu filium legitime adoptatum, adire, neque contradixerit judicum sententiæ, qua Endio, ut soli legitimo heredi, hereditatem illam adjudicarent: alterum quod Endius Xenocli elocarit mulierem, quam sororem suam, sed spuriam, diceret esse. IDEM.

Μαρτυρία] Hoc est illud testimonium, jam ante bis recitatum, supra quo tota hæc versatur actio, quo Nicodemus con-

firmarat, sororem suam Pyrrho legitime desponsam matrem familias fuisse. IDEM.

Τούτου] De hoc Nicodemo, et adversus eum. IDEM.

Τὰ πολλά] Subaudi ἂ εἶχεν εἰπεῖν. Bene si habet, æquivalet τῶν, τὰ πλεῖστα. IDEM.

Περὶ μὲν] Latet in particula μὲν sine dubio vitiosa nomen Xenoclis, neque dubito leg. esse: περὶ Ξενοκλείου τοῦ ἔχοντος. Ab actione adversus Nicodemum et ab argumentis causæ suæ ab eo repetitis, transit nunc ad argumenta a Xenocle repetita. IDEM.

Ἀληθῆ ταῦτα] Suspiciabar aliquando hæc duo vocabula in unum ἀληθεστάτω, vel ἀληθέστατα, adverbialiter, esse contrahenda. Postmodum autem visum fuit ea potius uncis includere, ut inducenda et exterminanda. IDEM.

Παρεσκευασμένος] Ambigo utrum rectius

30 Ἐνδίου ποιήσιν τῷ Πύρρῳ γενέσθαι· ὡς δὴ οὐχ ὁμολογῶν
 1 πῶς ἐπεσκήπτετο τοῖς μεμαρτυρηκόσιν ἐπὶ τῇ διαθήκῃ τοῦ
 Πύρρου παραγενέσθαι. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγνίσεται
 ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

MARTYRIA.

ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνό γε δῆλον, ὡς [οὐχ] ὁμολογοῦσι τὴν
 τοῦ Ἐνδίου ποιήσιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι. οὐ γὰρ ἂν
 ὑπερβάντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένου κληρονό-
 35 μόν ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ Πύρρου κλήρου λαχεῖν τὴν λῆξιν 51
 ἤξιῳσαν οὗτοι. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη τετε-
 λεύτηκεν ἤδη, ὁ δὲ Ἐνδιος τοῦ Μεταγειτνιῶνος μηνὸς πέρυ-
 σιν, ἐν ᾧ ἔλαχον τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν τρίτῃ ἡμέρᾳ εὐθέως
 οὗτοι. ὁ δὲ νόμος πέντε ἐτῶν κελεύει δικάσασθαι τοῦ κλή-
 ρου, ἐπειδὴν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα
 προσῆκε τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν
 40 πατρῶων, ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ὁ εἰσποιήτος, τῶν τοῦ
 ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιεῖσθαι· ἄλλως τε καὶ
 εἰ, ὡς φασὶν οὗτοι, 2 ἠγγυήκει αὐτὴν τῷ Ξενοκλεῖ ὡς γνη-
 σίαν ἀδελφὴν οὔσαν 3 αὐτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμεθα πάν-
 τες, ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλήρων ἐπιδικασία πᾶσιν ἐστιν
 4 ἡμῖν· ὅτῳ δὲ 5 γόνῳ γεγόνασι γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδι- 52

1 [πῶς] 2 ἠγγυήκει 3 αὐτῷ 4 ὑμῖν 5 μόνῳ

interpretet, praesertim qui paratus esset, vel, ita se comparasset — an, pr. qui a Nicodemo et ejus factione impulsus et subornatus esset. IDEM.

Πῶς] Delendam videtur, aut cum πᾶσιν mutandam. IDEM.

Τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν] Subaudi ὑπὸ τῶν μεμαρτυρηκότων ἑαυτοὺς παραγενέσθαι Πύρρῳ διατιθεμένῳ. IDEM.

Κἀκεῖνῳ] Aut κἀκεῖνῳ leg. videtur, id est ἐν κἀκεῖνῳ, aut, quod ad sententiam eandem redit, ἐκ κἀκεῖνου. IDEM.

Οὐχ] Uncis inclusi, suspicans aut plane delendum esse, ut sententiae repugnans, aut cum οὔτοι mutandum. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν] Subaudi εἰ οὐχ ὁμολογοῦν. IDEM.

Κληρονόμον] Post κληρονόμον videtur vñ deesse. Iuspice insequentia, quae me hanc in suspicionem induxerunt. IDEM.

Τρίτῃ ἡμέρᾳ εὐθέως] Subaudi μετὰ τὴν Ἐνδίου τελευτήν. IDEM.

Ὁ κληρονόμος] Imo vero ὁ κληροδότης.

Non Endius hic designatur, h. e. heres, sed Pyrrhus, legator hereditatis. IDEM.

Τῶν τοῦ ἀδελφοῦ] Non Pyrrhi hereditatem petere, sed Endii, utpote quae sola soror esset ejus, nullo praeter ipsam alio neque fratre, neque sorore ei relicta. IDEM.

Καὶ ὡς] Π. καὶ εἰ ὡς. H. STEPHAN.

Ἐγγυήκει] Endius puta. Rursus hic admonet Stephanus, ut jam antea fecerat, leg. esse ἠγγυήκει, quod in dubio relinquam. REISK.

Ἅμῖν] Imo verò ἡμῖν. IDEM.

Μόνῳ] Obscure et perplexe sententiam hoc modo prodidit, vel adumbravit magis quam expressit, quae planius et dilucidius ad hunc modum enuntiatur: εἰ δὲ τῷ εἰσι παῖδες γνήσιοι, τοῦτοισι μόνοις οὐ προσῆκει ἐπιδικάζεσθαι, vel ἐπὶ τούτοις μόνις χώρῳ οὐκ ἔχει ἡ ἐπιδικασία. liberi autem si cui sunt rite quasiti, necesse non est neque convenit, ut hi super hereditate paterna cum

κάζεσθαι τῶν πατρῶν προσήκει. καὶ περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ· ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται ἀνεπίδικα ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρῶα. οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἀφιγμένοι εἰσὶν, ὥστε τῷ μὲν εἰσποίητῳ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέντων, τῇ δὲ Φίλῃ, ἣν φασὶ θυγατέρα γνησίαν τῷ Πύρρῳ καταλελειφθαι, λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου¹ τὴν λῆξιν ἠξίωσαν. καίτοι — ὅπερ εἶπον καὶ πρότερον — ὅσοι ὁ μὲν καταλίπωσι γνησίους παῖδας ἐξ αὐτῶν, οὐ προσήκει τοῖς παισὶν ἐπιδικάσασθαι τῶν πατρῶων· ὅσοι δὲ διαθήκαις αὐτοὶ εἰσποιοῦνται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶν δοθέντων. τοῖς μὲν γὰρ, ὅτι γόνῳ γεγόνασιν, οὐδεὶς ἂν δῆπου ἀμφισβητήσειε περὶ τῶν πατρῶων· πρὸς δὲ τοὺς εἰσποίητους ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ ἐντυχόντος τῶν κλήρων αἰ¹⁰ λήξεις τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις γίγνωνται, καὶ μὴ ὡς ἐρήμων τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαι τινες τολμῶσι, τούτου ἔνεκα τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποίητοι πάντες ποιοῦνται. μηδεὶς οὖν ὑμῶν² ἠγείσθω, εἰ ἐνόμιζε γνησίαν εἶναι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ξενοκλῆς, λαχεῖν ἂν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν λῆξιν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου, ἀλλ' ἐβιάζειν ἂν ἢ γνησίαν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῶα, καὶ εἴ τις αὐτὴν ἀφηρεῖτο ἢ ἐβιάζετο, ἐξῆγεν¹⁵ ἂν ἐκ τῶν πατρῶων, καὶ οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἔφευγεν ὁ

54 βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς εἰς τὸν ἄρχον-

¹ τὴν λῆξιν om.² ἠγείσθω om.

aliis in jure certent, eamve sibi curent a iudicibus adjudicari. Ejusmodi actio plane in ejusmodi causa locum non habet. Vel sic poterat dicere: ὅτῳ δὲ γνήσιοι παῖδες εἴσι, τούτου μόνου ὁ κληρὸς ἔστιν ἀνεπιδικάσιμος. Verumtamen dubium nullum superest Isæum h. l. ita, ut in libris prostat, reliquisse. IDEM.

Οὐδενί] Subaudi τούτων. IDEM.

Παρὰ τοῦ ἐντυχόντος] ab obvio quoque rarius ita usurpant. vulgatus est παρὰ τοῦ τυχόντος. neque tamen ideo verbum compositum h. l. dānmem. IDEM.

Τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις] Id est, τοῖς κληρονομεῖν β. hereditatem petentibus. Nam quicumque hereditatem in jure petit, ἀμφισβητεῖ ὑπὲρ αὐτῆς, contendit super ea cum aliis. IDEM.

Μηδεὶς οὖν ὑμῶν] Post hæc verba Sca-

liger addi vult ὑπολαμβάνεται. quod si probatur, subaudiendum ad λαχεῖν ἂν erit αὐτόν. Potest hoc aut oīsetai interea teneri, donec e melioribus atque integrioribus codicibus certiora discamus, unde loci hujus, quem hiulcum esse constat, lacuna expleatur. Mihi visus aliquando fuit Isæus ad hunc ferme modum dedisse: μηδεὶς οὖν ὑμῶν οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ ἀναίσθητος εἶναι, ὥστε οἴεσθαι, εἰ ἐνόμιζε — λαχεῖν ἂν αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς. Taylor in libro Tophanis ad ὑμῶν adscriptum reperit νομίζοι. IDEM.

Λαχεῖν ἂν] Π. λαχεῖν ἂν ἠθέλησεν. Ἡ λαχεῖν ἂν ἐκέλευσεν. H. STEPHAN.

Εἰς τὸν ἄρχοντα] Male habet sine dubio præpositio, repetita perperam et sine vocabuli proximi εἰσαγγελθεὶς. Suffice aut ὡς, aut πρός. V. p. 80. 2. REISK.

τα ἐκινδύνευεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τῆς ἑαυτοῦ.

ἴ. Ἐτι δ' ἂν ¹ πρῶτερον τοῦ Ξενοκλέους οἱ τοῦ Πύρρου θεῖοι, εἰ ἤδεσαν γνησίαν θυγατέρα τῷ ἑαυτῶν ἀδελφιδῶ καταλειπομένην καὶ ἡμῶν μηδένα λαμβάνειν ἐθέλοντα αὐτὴν, οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεψαν Ξενοκλέα, τὸν μηδαμῶθεν μηδὲν γένει προσήκοντα Πύρρῳ, λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. τὰς μὲν ὑπὸ τῶν ² πατέρων ἐκδοθείσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖ- 55 κας, περὶ ὧν τίς ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλευσάιτο; καὶ τὰς οὕτω δοθείσας, ἂν ὁ πατὴρ αὐτῶν ³ τελευτήσῃ μὴ καταλιπὼν αὐταῖς γνησίους ἀδελφούς, τοῖς ἐγγύτατα γένους 56 ⁴ ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει, καὶ πολλοὶ συνοικοῦντες ἤδη ἀφήρηνται τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας. εἶτα τὰς μὲν ὑπὸ τῶν ² πατέρων ἐκδοθείσας διὰ τὸν νόμον ἐξ ἀνάγκης ἐπιδίκους εἶναι προσήκει. Ξενοκλεῖ δὲ ἂν τις ⁴ τόδ' ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύρρου θείων, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ ἐκείνῳ καταλειπομένη,

¹ πρῶτεροι

² πατέρων

³ τελευτήσαι

⁴ τῶδ'

Πρῶτεροι] Sic dedi de meo pro vulgari πρῶτερον, subaudi ὄντες, quod addere ausus non fui, tametsi addendum necessario videtur. avunculi Pyrrhi, cum essent jure propiores, quam Xenocles, jure puta Pyrrhi filiam in matrimonium ducendi. IDEM.

Εἴη τὰς] Stephanus ei interponendum esse arbitrat. Ego satis esse censeo, ut puncto interponendo insequentia ab antecedentibus dispescantur. De formula δεινόν γ' ἂν εἴη sic abrupta et singularem per se sententiam efficiente, dixi jam ad Lysiam. Proferenda est cum gestu mirantis et stomachantis. IDEM.

Πατέρων] Et hic, et paulo post versu antep. ubi idem vocabulum recurrit, leg. esse πατέρων et ratiocinium docet, colligit enim orator a majori ad minus, et additum illud enthymema περὶ ὧν τις ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλευσάιτο, quod ὁ πατὴρ prorsus absurdum et abhorrens esset futurum, si πατέρων recte haberet. Ratiocinatur sic: Jus Atticum sic præcipit de hereditatibus et matrimoniis filiarum. Si pater decesserit, relicta alia nulla prole præter unam filiam, quæ filia ab ipso patre adhuc superstiti alicui nuptui elocata fuerit; ut ea filia maritum, quem habet, ab ipso patre sibi datum, relinquat, et in manum ejus conveniat, qui sanguine ipsi sit proximus; et si ille nolit habere, ut ea nubat illi, qui

secundum istum sanguine sit proximus. Quod si ergo matrimonia ab ipsis patribus commissæ (tametsi nemo est alius, qui videatur puellis melius consulere aut posse, aut velle), tamen a jure in ejusmodi causa rescinduntur, quanto minus avunculi Pyrrhi poterant defugere necessitatem filiam Pyrrhi ducendi. Etiam si voluissent eam Xenocli elocare, tamen non poterant id facere, quippe prorsus ab isto genere alieno, sed ipsi debuissent eam ducere. IDEM. Sic quoque Petitus in Leg. Att. l. vi. tit. i. §. 11. et Heraldus Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. §. 4.

Καὶ τὰς οὕτω δοθείσας] Quid hæc sibi verba velint in ista compositione, hoc est, post illa ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκδοθείσας, haud liquet. Præterea de filiabus elocandis aut elocatis matrimonio non usurpat simplex δοθῆναι, sed compositum ἐκδοθῆναι. Penes me quidem dubium nullum est Isæum dedisse: καὶ τὰς οὕτω ἐκδοθείσας. Filiabus jam a patribus matrimonio elocatis adjungit τὰς οὕτω ἐκδοθείσας, filias nondum elocatas, seu virgines, scil. eo tempore quo pater e vivis excessit. REISK.

Τελευτήσαι] Sic de meo dedi pro participio τελευτήσας, ubi pater decesserit. Taylor in libro Tophanis reperit τιλευτήσῃ. IDEM.

λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα, καὶ τοσαύτης οὐσίας τοῦτον καταστήναι κληρονόμον ἀνδ' ἑαυτῶν; μὴ νομίσητε ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες. οὐδεὶς γὰρ 30
 1 ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοὺς ἀλλοτρίους ἑαυτοῦ ποιεῖται. εἰάν οὖν προφασίζονται διὰ τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν γυναῖκα, καὶ
 57 διὰ ταῦτα μὴ φῶσιν ἀμφισβητῆσαι αὐτῆς, πρῶτον μὲν ἐκεῖνα αὐτοὺς ἔρεσθαι χρὴ, εἰ ὁμολογοῦντες τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι ἐπεσηκμημένοι εἰσὶ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα· εἶτα 2 [τί] παρελθόντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένον κληρονόμον τοῦ Πύρρου 35
 3 κλήρου τὴν λῆξιν λαχεῖν ἠξίωσαν παρὰ τὸν νόμον, πρὸς δὲ τούτοις ἐκεῖνο αὐτοὺς ἔρεσθε, εἴ τις τῶν γνησίων 4 αὐτοῦ ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοῖ. ταῦτα πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν
 58 πυνθάνεσθε. ὡς δ' ἦν ἐπίδικος ἡ γυνή, εἴπερ γνησία 5 καταλειφθεῖη, ἐκ τῶν νόμων σαφέστατα μαθεῖν ἐστὶ τοῦτο. ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην λέγει ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἀν ἐθέλη τις τὰ αὐτοῦ, εἰάν μὴ παῖδας γνησίους καταλίπη ἀρρένας· ἀν δὲ θηλείας καταλίπη, 6 σὺν ταύταις. οὐκοῦν 40

1 ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ
 4 τῶν αὐτοῦ

2 [τί] om.
 5 κατελείφθη

3 κλήρου om.
 6 ἐπὶ

Καταστήναι] Sic dedi de meo, pro vulgari καταστήσαι, Suspiciabar aliquando de καταστήσαι penacute, quæ est tertia persona optativi aor. I. constituisset. et bene conveniret sententiæ. verum eo admissio, debuisset orator paulo ante, non ἐπέτρεψε, sed ἐπιτρέψαι item in optativo dixisse. Aut, si ibi ἐπέτρεψε bene haberet, etiam hic debuisset κατέστησε usurpasse. In hac ambiguitate facillimum factu visum fuit σ cum ν permutare, h. e. καταστήναι, exhibere — avunculorum quisquam permisisset hunc Xenoclem compotem fieri tantæ substantiæ? Quod autem ν. θεῖος per avunculos reddo, non patruos, induxit me locus, qui p. 78. 4. legitur. ubi vide. IDEM.

Ἀνδ' ἑαυτῶν] Imo vero ἀνδ' ἑαυτοῦ. ab illa præmissa γενεκλεῖ δ' ἂν τις ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύρρου θεῖων. IDEM.

Φῶσιν] Avunculi Pyrrhi puta. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi γενέσθαι. adoptionem Endii puta. IDEM.

Εἶτα παρελθόντες] Aut εἰ, aut potius τί, cur, est interponendum. IDEM.

Τῶν γνησίων τῶν αὐτοῦ] Posteriorem articulum, qui vulgatis deest, de meo

addidi, ut in τῶν γνησίων subauditur παίδων, ita in τῶν αὐτοῦ subauditur χρημάτων vel ὑπαρχόντων. ecquis liberorum legitime natorum contendat in jure de bonis quæ de jure ipsius sunt? Duo diversi sunt hi genitivi; prior aptus est e τις, posterior ex ἐπιδικάζεσθαι. Nullus legitimorum expectat donec bona paterna sibi a iudicibus adjudicentur, sed ipse ultro, protinus ab excessu patris eorum possessionem capessit. IDEM.

Ὡς δ' ἦν] Taylor in libro Tophanis reperit ὡς δ' οὐκ ἦν, quod non commemorassem, nisi legem hanc mihi scripsissem, ut nil eorum, quæ in schedis Tayloranis reperissem, omitterem, excludendæ calumniæ ergo. Nam extra controversiam est, quisquis ille fuit vir doctus, qui οὐκ istud intrusum ivit, eum a vero et ab oratoris sententia toto cælo aberrasse. IDEM.

Ἐπὶ ταύταις] Scil. ἐξεῖναι διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ. licere testamentum facere in eoque bona sua cui velit donare. sed hic ut una quoque rationem filiarum habeat, et quibus bona deleget, iisdem una quoque filias deleget in matrimonio habendas.

μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι δοῦναι καὶ διαδέσθαι τὰ αὐτοῦ·
 ἀνευ δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων οὐχ οἷόν τε οὔτε ποιήσα-
 σθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. οὐκοῦν εἰ μὲν
 ἀνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς τὸν Ἐνδιον Πύρρος ἐποιεῖτο υἱὸν
 αὐτῶ, ἀκυρος ἂν ἦν αὐτοῦ ἢ ποιήσις κατὰ τὸν νόμον· εἰ δὲ
 τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ ἐπὶ τούτῳ ποιησάμενος κατέλι-
 5. 1 πε, πῶς ἂν ὑμεῖς ἐπετρέψατε ἐπιδικάζεσθαι, τῷ τοῦ Πύρ- 59
 ρου θεῖῳ, τὸν Ἐνδιον τοῦ Πύρρου κλήρου ἀνευ τῆς γνησίας
 θυγατρὸς, εἰ ἦν ἐκείνῳ; ἄλλως τε εἰ ¹ καὶ ἐμαρτυρήσατε
 ὡς ἐπέσκηψεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοῦς ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ
 παιδίου. ἀλλ' ὦ γὰρ δέ, τούτο μὲν καὶ λαθεῖν φήσασιν ἂν
 ὑμᾶς· ὅτε δ' ² ἐνεγυῖα καὶ ἐξεδίδου ὁ Ἐνδιος, τῇ γυναικί
 5 ἐπετρέπετε ὑμεῖς οἱ θεῖοι τὴν τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου 60
 αὐτῶν ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν ἐκείνῳ ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε
 καὶ παραγενέσθαι φάσκοντες, ὅτε ὁ ἀδελφιδοῦς ὑμῶν ³ ἐνε-
 γυᾶτο τὴν μητέρα τὴν ταύτης, κατὰ νόμους ἔξειν γυναῖ-
 κα, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ⁴ τῇ ταύτης κληθέντες συν-
 εστιᾶσθαι· πρὸς δὲ τούτοις — τουτὶ γὰρ τὸ δεινὸν ἔστιν —

¹ καὶ om.

² ἐνεγυῖα

³ ἐνεγυᾶτο

⁴ τῇ om.

Ipsemet orator hanc legem in continenti
 sic interpretatur: μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι
 δοῦναι καὶ διαδέσθαι. Qui ergo hereditatem
 adire cupiebat, ei nua quoque filia lega-
 toris erat domum ducenda. Alterum sine
 altero habere non licebat. IDEM.

Ποιήσασθαι] Sententia hæc est: si cui
 filia legitima est, idemque filium adoptare
 vult aliunde, facere id ei non licet,
 nisi si filius adoptatus sororem hanc
 suam adventitiam in matrimonium ducat.
 IDEM.

Ἄνευ τῆς θυγατρὸς] Si Pyrrhus, habens
 filiam rite natam, illa filia spreta, posthabita,
 præterita, et dissimulatione transmissa. IDEM.

Ἐπὶ τούτῳ] Aut post hoc factum, aut
 sub hac conditione, ut scil. filius adoptatus
 filiam patris adoptivi sibi datum acciperet
 et pro uxore haberet. Redibit ergo
 τούτῳ ad rem designatam. Malim tamen
 ἐπὶ ταύτῃ, ut paulo ante in formula legis
 erat ἐπὶ ταύταις, sub conditione filia, h. e.
 ut cum bonis etiam filiam auferret, sin
 autem hanc recusaret, ut etiam illis
 careret. IDEM.

Τῷ — θεῖῳ] Sic de meo dedi, dativis
 τῷ — θεῖῳ sufficiens vocativis numeri
 dualis. vos duo avunculi Pyrrhi. IDEM.

Ἄλλως τε εἰ] Num ἄλλως τε καὶ εἰ. sic

certe loqui solent. Idem est ac si dixisset: ἄλλως τε καὶ εἰ ἐπέσκηψεν ὑμῖν
 Πύρρος (ὡς γὰρ ἐμαρτυρήσατε αὐτὸν ὑμῖν ἐπι-
 σκεῖσθαι τελευταῖοντα), præsertim si Pyrrhus
 moriens vobis mandavit (id quod eum man-
 dasse vos testati estis). IDEM.

Ἔτι γὰρ δέ] Tametsi duos alioquitur, sin-
 gularem tamen usurpat, quod hac in for-
 mula loquendi perinde usitatum est, atque
 est φέρε cum plurali. IDEM.

Τῇ γυναικί] Philæ. Cohæret hic dativus
 cum ἐπετρέπετε. nam si cum ἐξεδίδου co-
 hæreret, deberet τὴν γυναῖκα dixisse, et
 pro ἐγγυᾶσθαι, item ἐγγυᾶν. Propterea
 Ἐνδιος separavi a τῇ γυναικί commate in-
 terponendo. Taylor in Tophaniis libro
 etiam reperit τὴν γυναῖκα, ut aliquando
 suspicabar leg. esse. Sed redii ab illo
 errore. IDEM.

Τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου] vestri e
 sorore vestra nepotis, Pyrrhi puta. Sic
 dedi de meo pro vulgati τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
 ὑμετέρου, fratris nostri. IDEM.

Οὔσαν] Id est, γεννημένην. IDEM.

Ἐκείνῳ] illi, Pyrrho puta. IDEM.

Συνεστιᾶσθαι] Pendet hic infinitivus e
 præmisso φάσκοντες. malim tamen συνε-
 στιᾶσθαι, in infinit. præteriti passivi, quod
 hic deponentialiter, seu in significatu
 activo, accipiendum, coepulatos esse. IDEM.

ἐπισκῆψαι φάσκοντες ὑμῖν τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου, οὕτως ἐπεμελήθητε ὡς τ' εἶσαι ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ ἔχουσιν 10 τούνομα τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀδελφῆς, ὡς ἐμαρτυρεῖτε.

ια'. Ἐκ τοίνυν τούτων, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ 61 πρᾶγματος ραδίδιόν ἐστι γινῶναι ὅσον ἀναισχυντότατοι ἀνθρώπων εἰσὶν οὗτοι. τίνος γὰρ ἔνεκα, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ τῷ ἡμετέρῳ θεῖῳ καταλειπομένη, ποιησάμενος ὁ θεῖος κατέλιπε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν ἑαυτῷ; ὡπότερον, ὅτι προσήκοντες αὐτῷ ἐγγυτέρῳ γένους ἡμῶν ἦσαν ἄλλοι, οὓς βουλόμενος 15 τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερηῆσαι ἐποίηετο τὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ; ἀλλ' οὔτε ἐγένετο οὔτ' ἐστι. μὴ γενομένων δὲ παιδῶν γνησίων ἐκεῖνῳ ἐγγυτέρῳ ἡμῶν ¹ οὐδὲ εἰς ἀδελφὸς μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ οὐδ' ἀδελφοῦ παῖδες, ἐκ δὲ τῆς ἀδελφῆς ἡμεῖς ἦμεν αὐτῷ. ἀλλὰ νῆ Δία ἄλλον τινὰ ποιησάμενος τῶν συγγενῶν ἔδωκεν ἂν ἔχειν τὸν κλῆρον καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ; καὶ τί ² αὐτὸν ἔδει καταφανῶς 20 καὶ ὄτωσιν ἀπέχθασθαι τῶν οἰκειῶν, ἐξόν, εἴπερ ἦν ἐγγυημένος τὴν ἀδελφὴν τὴν Νικοδήμου, τὴν θυγατέρα τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν εἶναι εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγόντι ὡς οὔσαν γνησίαν ἑαυτῷ, ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπιδίκον καταλιπεῖν αὐτὴν, καὶ ἐπισκῆψαι τῶν γιγνομένων τῆς 62 θυγατρὸς παιδῶν εἰσαγαγεῖν υἱὸν ἑαυτῷ. δῆλον μὲν γὰρ, ὅτι ἐπικληρον ³ καταλιπὼν ἀκριβῶς ἂν ἤδει ὅτι δυοῖν θά- 25 τερον ἐμελλεν ὑπάρχειν αὐτῇ· ἢ γὰρ ἡμῶν τινὰ τῶν ἐγγύτατα γένους ἐπιδικασάμενον ἔξειν γυναῖκα, ἢ εἰ μηδεὶς ἡμῶν ἐβούλετο λαμβάνειν, τῶν θεῶν τινὰ τούτων τῶν ⁴ νῦν μαρτυρούντων, εἰ δὲ μὴ, τῶν ἄλλων τινὰ συγγενῶν

¹ οὐδεὶς² ἔχεῖν αὐτὸν καταφ.³ μὲν καταλιπὼν⁴ νῦν om.

Ἄδελφῆς] Liquido paret ex hoc vocabulo, isterum θεῖαν, quos hæc oratio crebro commemorat exagitatque, et alloquitur etiam, atque adeo increpat, nepotem fuisse Pyrrhum, non ex fratre, sed ex sorore ipsorum. Recte propterea illos avunculos appellavi, non patruos. IDEM.

Ἐγένετο — ἐστὶ] Scil. Pyrrho filia rite nata. IDEM.

Ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ] ea lege ut illa sola cuncta hereditate potiretur. IDEM.

Τῶν γιγνομένων τῆς θυγατρὸς παιδῶν] Subaudi ὀντιασοῦν. sed pro τῆς θυγατρὸς

malim ἐκ τῆς θ. tametsi haud infitior ab vulgata ferri posse. IDEM.

Ἐπικληρον] Dotalem. In Leg. Att. l. vi. tit. 1. §. 9. PETIT. Dotalem verti non possum probare. Unicas vulgo [sc. ἐπικλήρους] appellamus et hereditarias. De Mod. Usur. c. 4. p. 167. SALMAS. Cf. Herald. Anim. in Salmas. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. et Not. in Demosth. or. κ. Στεφ. ψευδομ. Β.

Τούτων τῶν μαρτυρούντων] Num τούτων τῶν Ξενοκλεῖ μαρτυρούντων. aut sic τινὰ τῶν τούτῳ [Xenoclii puta] μαρτ. REISK.

τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασάμενον
κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν ταύτην γυναῖκα. οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ
τὴν θυγατέρα εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγεῖν καὶ μὴ ποιή-
30 σασθαι τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ ¹ ταῦτα διεπράξατο·
ἐκ δὲ τοῦ τὸν μὲν ποιήσασθαι, τὴν δὲ μὴ εἰσαγαγεῖν, τὴν
μὲν νόθην, ὡςπερ αὐτῷ προσῆκε, καὶ ἄκληρον κατέστησε,
τὸν δὲ κληρονόμον κατέλιπε τῶν ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὴν ὡς γε
οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεῖος ἡμῶν, οὔτε τὴν θυγατέρα,
ἢν φασι γνησίαν αὐτῷ εἶναι οὔτοι, εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς
φράτορας ἠξίωσε, καὶ ταῦτα ² νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώ-
35 σεται δὲ ὑμῖν τὴν τῶν φρατόρων τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν. 63
ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λάβε ³ δὲ καὶ ὡς ἐποίησατο τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἔ. Εἴτα ὑμεῖς τὴν Νικοδήμου μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ
τοῦ θείου ἐκμαρτυριῶν πιστοτέραν ⁴ ἠγήσεσθε εἶναι, καὶ τὴν 64
οὕτω κοινὴν τοῖς βουλομένοις γεγεννημένην, ταύτην ἐπιχει-
40 ρήσει τις ὑμᾶς πείθειν ὅτι ἐγγυητὴν γυναῖκα ὁ ἡμέτερος
θεῖος ἔσχεν; ἀλλ' ὑμεῖς, ⁵ ὡς ἐγωγ' οἶμαι, οὐ πιστεύσετε,
εἰ μὴ ἀποφαίνῃ ὑμῖν, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου,

¹ ταῦτ' ἂν

² τοῦ νόμου

³ δὲ om.

⁴ ἠγεῖσθε

⁵ ὡς ἐγωγ' οἶμαι om.

Τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώσεται δὲ] Dubium nullum est, quin h. l. nonnulla desint. Nam tametsi αὐτοῖς referas ad φράτορας, ut sententia sit: cum hoc fieri penes eos, phratoras puta, usu et ritu vetusto sancitum sit, tamen videtur, hoc si voluisset dicere, dicturus fuisse non τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, sed potius τούτου νομίμου ὄντος αὐτοῖς. Deinde istud δὲ redundaret. Quicquid est, etiamsi serves illa τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, et subaudias, hoc κελύεντος ταῦτα οὕτω γίνεσθαι, tamen δὲ foret exterminandum. Magis tamen hoc propendet animus, ut leg. suspicer: τοῦ νόμου ὄντος, cum esset lex ita fieri præcipiens, αὐτοὶ μεμαρτυρήκασιν, ipsi phratores testati sunt. Ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν — sic bene omnia secum constat, atque coherent. IDEM.

¹ Ἀναγίνωσκε σὺ δὲ] Prius illud ἀναγίνωσκε

ad scribam convertitur, alterum autem σὺ δὲ ad servum publicum clepsydrae adstantem, eamque gubernantem, aquam infundentem, observantem, et inhibentem, ubi juberetur. IDEM.

λάβε καὶ ὡς] Malim λάβε καὶ τὴν [scil. μαρτυρίαν, τὴν ἀγορεύουσαν vel ἐσειοῦσαν], ὡς —. IDEM.

Τοῦ θείου] Subaudi τοῦ ἡμετέρου. avunculi nostri Pyrrhi. IDEM.

Ἐκμαρτυριῶν] Extestimonia Pyrrhi, ut vita defuncti, eoque haud valentis in judicio adstare et testimonium ore suo perhibere, appellat acta ejus, adoptionem Endii puta, qua adoptione Phila pro spuria declarata et ab hereditate Pyrrhi exclusa fuit; item hoc, quod filiam omisit in phratoras inducere. IDEM.

ἠγεῖσθε] Malim in futuro ἠγήσεσθε.

IDEM.

πρῶτον μὲν ἐπὶ τίνι προικὶ οὗτος ἐγγυῆσαι τῷ Πύρρῳ φησὶ
 τὴν ἀδελφὴν, ἔπειτα πρὸς ὁποῖον ἀρχοντα ἢ ἐγγυητὴ γυνή
 65 ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ἢ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ, εἶτα παρ' ὅτου
 ἐκομίσατο τὴν προικὰ αὐτῆς, ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ὧ φη-
 σὶν αὐτὴν ἐγγυῆσαι· ἢ εἰ ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι
 ἐν εἴκοσιν ἔτεσιν, ὁποῖαν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς 46.
 ὑπὲρ τῆς ἐγγυητῆς γυναικὸς ἐδικάσατο τῷ ἔχοντι ¹ τὸν
 Πύρρου κληῖρον οὗτος· ἐτι δ' πρὸς τούτοις ἐπιδειξάτω ² ὅτω
 πρότερον ἢ ὕστερον ³ ἐνεγύησεν οὗτος τὴν ἀδελφὴν, ἢ εἰ ἐξ
 ἄλλου τινὸς γεγενημένοι εἰσὶ παῖδες αὐτῆς. ταῦτα οὖν ἀξιού-
 τε πυνθάνεσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς τοῖς φράτορσι ⁵
 66 γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. οὐ γὰρ τῶν ἐλαχίστων πρὸς
 τὴν τούτου μαρτυρίαν τεκμήριόν ἐστι τοῦτο. δῆλον γὰρ ὅτι,
 εἰ ἐπέισθη ἐγγυῆσασθαι, ἐπέισθη αὖ καὶ γαμηλίαν ὑπὲρ
 αὐτῆς τοῖς φράτορσιν εἰσενεγκεῖν καὶ εἰσαγαγεῖν τὴν ἐκ
 ταύτης ἀποφανθεῖσαν θυγατέρα ὡς γνησίαν οὔσαν αὐτῷ,
 καὶ [ἐν τε τῷ δήμῳ] ⁴ κεκτημένος τὸν τριτάλαντον οἶκον,
 εἰ ἦν γεγαμηκῶς, ἠναγκάζετο αὖ ὑπὲρ τῆς γαμετῆς γυναι- 10

¹ τοῦ² ὅτι³ ἐνεγύησεν⁴ κεκτημένῳ

πρὸς ὁποῖον ἀρχοντα ἢ ἐγγυητὴ ἀπέλιπε τὸν
 ἄνδρα] Quis ille sit Archon Eponymus, ad
 cujus tribunal mulier Pyrrho nupta,
 soror Nicodemi, accesserit, denunciavit,
 se decrevisse domum Pyrrhi relinquere,
 ideoque dotem suam reposcere, atque fla-
 gitare, ut Archon operam det, ut ea dos
 a Pyrrho exigatur sibi restituatur. Ar-
 guit orator ex dote, si tua soror, Nico-
 deme, aiens, reapse Pyrrhi fuit uxor, ne-
 cesse est ut dotem recuperarit, sive ul-
 trum maritum superstitem adhuc deseruit, sive
 vidua facta per ejus excessum. Sive
 prius ais factum, nomina Archontem, pe-
 nes quem tua soror professa est, se sponte
 sua e domo Pyrrhi, mariti, excedere. Sin
 posterius, doce illi ab herede Pyrrhi red-
 ditam esse dotem e bonis defuncti. IDEM.
 Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. iii.

Ἐκομίσατο] Nicodemus puta. Quan-
 quam enim in superioribus fingebatur
 Nicodemus, argumenti gratia, negans do-
 tem a se sorori, Pyrrho nubenti, addi-
 tam; nunc tamen, item arguendi ergo,
 fingitur idem sorori dotem addidisse. Nam
 si negaret se dotem sorori addidisse, tan-
 tandem faciebat, ac si planis verbis nega-
 ret, inter Pyrrhum et sororem suam ma-
 trimonii necessitudinem ullam unquam

fuisse. IDEM.

Τῷ Πύρρῳ] Malim τὸν Π. IDEM.

Ἐστέρον ἐνεγύησεν] Taylor in libro To-
 phanis ἢ interpositum reperit. quod ἢ cur
 sit interponendum, ego equidem causæ
 nil video. IDEM.

Ἡ εἰ] Rursus Tophanes ille, quisquis
 fuit, ἢ delet. Ego vero, si quid h. l. de-
 lendum sit, non ἢ delendum aio, quod
 potius tenaciter est servandum, sed εἰ.
 Verum ne hoc ipsum quidem loco est
 submovendum. nam bene habet, idemque
 valet, ac si dixisset: ἢ ὅτι ἐξ ἄλλου τινὸς
 (εἰ τις ἄλλος τοιοῦτός ἐστι) γεγενημένοι εἰσι
 παῖδες αὐτῆς. aut alium demonstrato, si quis
 alius est, e quo illa liberis honesto et legi-
 timo modo pepererit. IDEM.

Ἐν τε τῷ δήμῳ] Quatuor hæc vocabula
 ut supervacanea et inutilia, et perperam
 e p. 81. 2., ubi vera eorum sedes est, huc
 translata, uncis inclusi. IDEM.

Κεκτημένῳ] Sic dedi de meo pro vul-
 gari κεκτημένῳ. Taylor e libro Tophanis
 κεκτημένος annotaverat. IDEM.

ἠναγκάζετο αὖ] Videtur δ' interponen-
 dum esse. Necesse vero quoque habu-
 isset, nomine uxoris alias matronas per
 occasionem Thesmothiorum lautis εἰ
 solennibus epulis excipere, aliasque fungi

κός καὶ Θεσμοφóρια ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας, καὶ τᾶλλα ὅσα προσῆκε λειτουργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἀπὸ γε οὐσίας τηλικαύτης. οὐ τοίνυν φανεῖται οὐδὲν τούτων γεγενημένον οὐδεπώποτε. οἱ μὲν οὖν φράτορες μεμαρτυρήκασιν 67 ὑμῖν. λάβε δὴ καὶ τὴν τῶν δημοτῶν ¹ τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν.

¹ τῶν om.

functiones onerosas, quas mariti alii uxorum loco atque nomine obire solent. IDEM.

[Ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας] Sic correxi, secundum Scaligerum et Canterum Var. Lect. 8, 14. [et Valckenaer. in fin. Diatrib.] vitium vulgatarum ἐστὶ αὐτὰς γυ-

ναῖκας. Stephanus in margine admonuit sibi videri leg. ἐς τοιαύτας γυναῖκας. sed hoc foret bonam orationem conturbare, et sententiam conturbare. IDEM.

[Μαρτυρίαν] Adde titulum ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Ι Σ Α Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.
67Pag.
ed.
H. Stepl
46. 20

Νικιστράτου ἐν ὑπερορίᾳ τελευτήσαντος, ἄγων καὶ Ἀγνόθεος ὡς ὄντες ἀνεψιοὶ ἐκ πα-
τραδέλφω ἀμφισβητοῦσι τῷ κλήρῳ πρὸς Χαριάδην, φάσκοντα κληρονόμον αὐτοῦ εἶναι κατὰ
δόσιν, ὃ ἐστὶ κατὰ διαθήκας. Ἰσαῖος οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς συγγενὴς ἂν τῶν περὶ τὸν Ἄγωνα,
λεγείσθεσαν αὐτοῦ. Ἡστᾶσι, στιχασμῶς.

α'. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ μοι τυγχάνουσιν, ὧ ἄνδρες, ὄντες
Ἄγων τε οὗτος καὶ Ἀγνόθεος, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔτι
68 πρότερον. εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἷός τε ὧ, συνει- 25
πεῖν αὐτοῖς.

β'. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ πραχθέντων οὔτε
μάρτυρας ἔξυρεῖν οἷόν τε, οὔτε τοὺς ἀντιδίκους, εἰάν τι ψεύ-
δωνται, ἐλέγχειν ῥάδιον, διὰ τὸ μηδέτερον τούτων ἐκεῖσε ἀφί-
χθαι· τὰ δ' ἐνθάδε συμβεβηκότα δοκεῖ ἕ μοι ὑμῖν ἱκανὰ
γενέσθαι ἂν τεκμήρια, ὅτι ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν δόσιν ἕ τῶν
Νικιστράτου ἀμφισβητοῦντες ἔξαπατήσαι ὑμᾶς βούλον- 30
ται. πρῶτον μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων

1 ΥΠΕΡ.

2 Ἄγων — Ἀγνόθεος et sic passim.

3 ὡς om.

4 πατραδέλφω

5 μοι συμβ. δοκεῖ

6 τοῦ

Ἐπιτήδειοι μοι τυγχάνουσιν ὄντες] Ex hoc loco certo colligi nequit, verum esse id, quod auctor argumenti, quisquis fuit, ait, Isæum ipsum hanc causam egisse, ut cognatum eorum quorum causa hic agitur. Nam neque ἐπιτήδειοι sunt cognati, sed solummodo familiares, neque e μοι tuto colligatur, oratorem hic e persona sua loqui; potest enim hæc oratio non minus illi convenire, qui Isæum mercede ad scribendum conduxerat. REISK.

Ὁ πατὴρ αὐτῶν] Thrasippus, ut e p. 90. 16. constat. IDEM.

Μηδέτερον τούτων] Hagnonem designat et Hagnotheum. IDEM.

Ἐκεῖσε] illuc locorum, ubi Nicostratus diem supremum obiit. IDEM.

Μοι] Cohæret, non cum proximo συμ-

βεβηκότα, sed cum remotiore δοκεῖ. IDEM. Τοῦ Νικιστράτου] Malim τῶν N. vulgatum si defendas, ad τοῦ subaudiri debet κλήρου. IDEM.

Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς] Quomodo partes de Nicostrati hereditate inter se contententes, in libellis petitoriis iudicio exhibitis Nicostrati nomen ediderint. Nam Hagno quidem atque Hagnotheus in libello suo hereditatem ejus Nicostrati petierant, qui esset filius Thrasymachi. Chariades autem, et advocati ejus, istorum competitores, alium Nicostratum, Smicri filium, ediderant. Poterant itaque actores excusare, non de eadem hereditate agi, neque eandem ab adversariis, atque abs se, peti. IDEM.

ἐπιγραφῆς ἀξίον ἔστιν ἐξετάσαι, καὶ σκέψασθαι ὁπότεροι 69
ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον τὰς λήξεις ἐποίη-
σαντο. Ἄγνω μὲν γὰρ οὕτοσὶ καὶ Ἀγνόθεος Θρασυμάχου
ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον, καὶ ἑαυτοὺς ἐκείνω ἀνε-
ψιούς ἀποφαίνουσι, καὶ τούτων μάρτυρας παρέχονται·

35 Χαριάδης δὲ καὶ οἱ συνδικοῦντες αὐτῷ ¹ Σμίκρου μὲν πατὴρ
εἶναι φασὶ τὸν Νικόστρατον, ἀμφισβητοῦσι δὲ τοῦ Θρασυ-
μάχου υἱοῦ κλήρου. καὶ οἶδε μὲν οὐδὲ προσποιοῦνται ἐκείνου
τοῦ ὀνόματος οὔτε γινώσκειν οὔτε προσήκειν αὐτοῖς· φασὶ
μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Νικόστρατον, τούτου δὲ ὁμοίως
τῆς οὐσίας ἀμφισβητοῦσι. καὶ εἰ μὲν τὸ ὄνομα ² πατρόθεν
τὸ ³ αὐτὸ ὁμολογοῦν εἶναι τοῦ Νικοστράτου, περὶ δὲ τοῦ
κλήρου μόνου διεφέροντο, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς σκέψασθαι

40 ἀλλ' εἴ τι διέφετο ἐκείνος ὁ Νικόστρατος, ὃν ἀμφοτέροι ὁμο- 70
λόγουν· νῦν δὲ πῶς οἶόν τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγρά-
ψασθαι; τοῦτο γὰρ Χαριάδης πεποιήκειν· αὐτὸς τε γὰρ
ἔλαχε τοῦ ¹ Σμίκρου Νικοστράτου, τούτοις δὲ τοῦ Θρασυ-
μάχου λαχοῦσι παρακατέβαλεν ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα. ἔστι
μὲν οὖν ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευή· ἡγοῦνται
γὰρ τούτους, ἀπλοῦ μὲν ὄντος τοῦ πράγματος καὶ μηδε-
47. 1 μίας αὐτοῖς ταραχῆς ἐγγιγνομένης, οὐ ⁴ χαλεπῶς ἐπιδείξειν
ὅτι οὐδὲν Νικόστρατος διέφετο· εἰάν δὲ μὴ τὸν πατέρα τὸν
αὐτὸν εἶναι φῶσι, τοῦ δὲ κλήρου μηδὲν ἤττον ἀμφισβητῶσιν,
ἀκριβῶς ἴσασιν ὅτι πλείονι λόγῳ εἶπεῖν ⁵ τούτουσὶ δεήσει ὡς

¹ Σμικροῦ⁴ χαλεπὸν² πατρόθεν τὸ οἶον.³ αὐτοῦ⁵ τούτοις

Συνδικοῦντες] Pro συναγορεύοντες, συνει-
πόντες. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c.
10. §. 14. HERALDUS.

Οἷδε] Hagnon et Hagnotheus. REISK.
Οὐδὲ προσποιοῦνται] Π. οὐδὲν προσπ.

H. STEPHAN. Nego esse. vulgata bene
habet hic loci quidem. ne affectant quidem,
nedum ut serio contendant. REISK.

Ἐκείνου τοῦ ὀνόματος] Nicostratum Smi-
cri filium. IDEM.

Οὔτε γινώσκειν] Aut οὔτε τι γιν. leg. vi-
detur, aut οὐδὲν οὔτε γιν. IDEM.

Ὅμοίως] Ad ὁμοίως videtur ἄμφω ad-
dendum esse. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτό. ipsum solum no-
men Nicostrati idem dicerent, sine acces-
sione nominis paterni. IDEM.

Ἄλλ' εἰ] Bene si habet, accipi sic de

bet, ac si dixisset: ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἔδει
σκέψασθαι, εἴ τι—. Neque vitii lectionem
hanc incusabo. Dixissent tamen Lysias
atque Demosthenes ἄλλ' ἢ εἰ — nihil aliud,
sed hoc solum querere, num quid in tabulis
testamenti praeceperit. Num autem Isaeus
hoc, an illo modo scriptum reliquerit, ec-
quis certo definit? IDEM.

Ἦς τὸν αὐτὸν ὄντα] Sunt accusativi ab-
soluti. IDEM.

Τούτους] Hagnonem atque Hagnothe-
um. IDEM.

Οὐ χαλεπῶς] Imo vero οὐ χαλεπῶς. Nam
alias constructio lababit; neque enim
inter se constabunt τούτους et οὐ χαλεπῶν.
sed τούτοις dicendum fuisset et ἐπιδει-
κνῆσιν. IDEM.

Τούτοις] Imo vero τούτους. IDEM.

Νικόστρατος Θρασυμάχου ἦν ἢ ὡς οὐδὲν διέθετο. ἔτι δὲ καὶ ἰσχυροῦντες Θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν Νικόστρατον οὐκ ἔτι εἶχον ἐξελέγξαι τοὺςδε ὡς οὐκ εἰσὶν ἐκείνῳ ἀνεψιοί· ἄλλοι δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες οὐ μόνον περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γένους λόγον ἐμβεβλήκασιν.

γ'. Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γνοίητ' ἀν' ὅτι ἄλλοι τινὲς εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουσί ἐπάγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχαῖς γεγενημένων. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο, ἐπειδὴ τῷ¹ δύο ταλάντω ἑξάκις ἤλθετον; ἢ τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας; ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ υἱεῖς κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικιστράτου; Δημοσθένης μὲν γε ἀδελφιδοῦς ἔφη αὐτῷ εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξήλεγχθη ὑπὸ τούτων, ἀπέστη. Τήλεφος δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ οὗτος οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο· Ἀμινιάδης δὲ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἀρχοντα ἤκεν ἄγων οὐδὲ τριετῆ γεγονότα, καὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νικιστράτου ἔνδεκα ἔτων Ἀθήνησι. Πύρρος δὲ ὁ Λαμπρεὺς τῇ μὲν Ἀθηναῖ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ Νικιστράτου καθιερωσθαι, αὐτῷ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου δεδῶσθαι. Κτῆσις δ' ὁ Βησαιεὺς καὶ Κραναὸς τὸ μὲν πρῶτον

¹ δύο

Θρασυμάχου μὲν] Transponenda videtur hinc duo vocabula. Verumtamen nimis et locis et temporibus, et natura et moribus, aliisque rebus distamus ab illis vetustis Græcis, quam ut certa de numero, seu rhythmo eorum pronunciare queamus. IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ πράγματα. has turbas contentionum forensium. IDEM.

Ἐπὶ τουτουσί] Notanda poetice dictionis affectatio τουτουσί pro τούτους, Atticis non parum frequentata. IDEM.

Ἐξάκις] Commutetur in ἐξ ἄκρης. Ptolemaide, tum Ace dicta, mortuus fuerat mercator Nicostratus; illinc Athenas venire duo talenta. Vid. Harpocrat. in ἄκρη, H. Vales. p. 211., Demosth. p. 681. 29., et H. Relandi Palestina p. 537. In fin. Diatrib. VALCKENAER.

Ἰθαίτου] Scil. εἰς κέρειν. Ecquis enim tandem non luctum testatus est comatondenda super excessu Nicostrati, quandoquidem hereditas ab eo relicta, quæ duum est talentum, a sex competitoribus

fuit petita, qui sunt hi, Demosthenes, Telephus, Amyniades, Pyrrhus, Ctesias, et Cranaus. Adde septimum Chariadem, et octavum, actorem hujus orationis. IDEM.

Υἱεῖς κατὰ δόσιν] Filii sunt factitii, adoptati per testamentum. Nam ejusmodi filii patres quoque adoptivi bona sua donabant, seu legabant. IDEM.

Ἀμινιάδης] Π. Ἀμινιάδης. H. STEPHAN. Quem credo verum orator vidisse. REISK.

Αὐτῷ] Nicostrato puta. cohæret cum γεγονότα. IDEM.

Λαμπρεὺς] Taylorum si audimus, rectius Λαμπρεὺς scribetur. IDEM.

Αὐτῷ] sibi, Pyrrho puta. IDEM.

ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου] Deesse videtur μέγος τι. aut, si nihil deest, sed bene h. l. habet, subjicere voluit orator atque derisivi exponere prætensionis absurditatem. Ecquis enim sanus, quæ numini consecrata fuisse dixerit, eadem aiat sibi donata esse? IDEM.

Κτῆσις] Græcum nomen si est, forma ejus fæmininum genus potius prodit, quam

δίηνη ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλάντου καταδεδικασθαι, ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον τοῦτο ἀποδείξαι, ἀπελεύθερον αὐτὸν
 20 ἑαυτῶν προσεποιήσαντο εἶναι· καὶ οὐδ' οὗτοι ἂ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ μὲν εὐθύς κατὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ¹ ἄζαντες οὗτοι εἰσι· Χαριάδης δὲ τότε μὲν οὐδαμῶ ἠμφισβήτησεν, ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τὸ 73 ἐκ τῆς ἐταίρας παιδίον εἰσποιῶν ἦλθε. τοῦτο δ' ἦν αὐτῶ ὡς ἡ τῶν χρημάτων κληρονομήσουσι ἢ τὸ παιδίον ἀστὸν ποιήσουσι. αἰσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι περὶ τοῦ γένους ἐλεγχθῆσοιτο, τὴν μὲν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλευσεν,
 25 ἑαυτῶ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν.

δ'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὡ ἄνδρες, ὅστις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβητῶν ἠττηθεῖη, μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιουῖσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσαπερ ληψόμενος ἴη, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτινεῖν· οὕτω γὰρ οὐδ' οἱ νόμοι κατεφρονοῦντο οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο πρὸς τούτων, οὐδ' ἂν τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύδετο. ἐπειδὴ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπάντων, 74
 30 καθ' ὅτι ἂν τις βούληται, ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ περὶ αὐτῶν ὡς οἶόν τε ἀκριβέστατα ἐξετάζειν καὶ μηδὲν εἰς ὅσον δύνασθε παραλείπειν. ἐν μόναις δὲ ταῖς τῶν κληρῶν εἰσαγωγαῖς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων οὐ πάνυ χαλεπὸν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν·

¹ ἄζαντες

masculinam. Num ergo κτισίας leg. est? IDEM.

Ἄζαντες] Num ab ἄζειν, an ab ἀίσσειν repetendum sit, quaerant alii, ego in simpliciore, quod est ἄζειν, acquiesco. IDEM.

Αὐτός] Subaudi e praemissis ἀμφισβητῶν τοῦ κλήρου. IDEM.

Τοῦτο δ' ἦν αὐτῶ] Num sic nude dixerunt, pro τοῦτο δ' ἦν αὐτῶ ἐν νῶ, vel προκειμένου, vel ἐπιτέχνημα, vel μηχανήμα, vel προὔργου, vel tale quid? hoc ugebat, hoc moliebatur. IDEM.

Κατὰ τὸ τέλος] Locus difficilis. dictio perambigua et inexplicabilis. Suspicebar aliquando tantumdem hoc esse, atque κατ' ἐπιβελίαν. non solummodo sexta parte summae universae, quam valent bona petita, mulctari, sed tota summa. Nunc dubito, an potius significet, pro censu. Censebatur civis quisque, quantum in bonis haberet. atque pro isto censu major aut minor cuique mulcta irrogabatur.

Quaerant peritiores. IDEM. Ionesius juxta Ulpianum τέλος h. l. explicat auctoritatem magistratus, et vertit Anglice: should not be amerced by the limited power of the magistrate. Citat porro Demosth. c. Macartat. §. ιζ'. fin.

Οὕτω γὰρ] Addi velim ἂν. REISK.

Πρὸς τούτων] ab his, Chariade ejusque advocatis, non mala sententia. Suspicio tamen Isaeum dedisse πρὸς τοσούτων. a tot hominibus, quot nempe sunt hi, quos toto die videmus in leges grassari. IDEM.

Καὶ τῶν ἀλλοτρίων] Haud offendor. foret tamen fortius intortum, si καὶ τῶν ἀλλοτριωτάτων dixisset. IDEM.

Ἀπάντων] Non cohaeret cum ἀλλοτρίων, sed cum ἀμφισβητεῖν. Dicitur ἀμφισβητεῖν τινος pro hereditatem alicujus in jure petere. Ergo ἀπάντων ἀμφισβητεῖν est hereditates hominum omnium quorumcumque tandem sibi vindicare de eoque jure experiri, vel totas hereditates. IDEM.

ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι·
περὶ δὲ τῶν διαδηκῶν πῶς ἂν τις γνοίῃ τοὺς μὴ τάληθῃ 35
λέγοντας, εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη, αὐτοῦ
75 μὲν καθ' οὗ μαρτυροῦσι τεθνεῶτος, τῶν δὲ συγγενῶν μηδὲν
τῶν πεπραγμένων εἰδόντων, τοῦ δ' ἐλέγχου μηδαμῶς ἀκρι-
βοῦς γνωσμένου; ἔτι δὲ, ὡς ἄνδρες, καὶ τῶν διατιθεμένων οἱ
πολλοὶ οὐδὲ λέγουσι τοῖς παραγινομένοις ὅτι διατίθενται,
ἀλλ' αὐτοῦ μόνου τοῦ καταλιπεῖν διαθήκας μάρτυρας παρί-
στανται, τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι καὶ γραμματεῖον ἀλ- 40
λαγῆναι καὶ τάναντία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μετα-
γραφῆναι· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οἱ μάρτυρες εἰσονται, εἰ ἐφ' αἷς
ἐκλήθησαν διαθήκαις, αὗται ἀποφαίνονται. ὥστε δὲ καὶ
τοὺς ὁμολογουμένως παραγενομένους οἷόν τ' ἐστὶν ἕξαπατῆ-
σαι, πῶς οὐκ ἂν ὑμᾶς γε τοὺς μηδὲν τοῦ πράγματος εἰδό-
τας πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερόν τις παρακρούσασθαι ἐγχει-
ρήσαι; ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὡς ἄνδρες, οὐκ ἔάν τις δια- 48. 1
θῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλὰ ἔάν
εὖ φρονῶν. σκεπτέον ¹ δὴ ὑμῖν πρῶτον μὲν εἰ ἐποίησατο τὰς
76 διαθήκας, ἔπειτα εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. ἀντιλεγόντων δ'
ἡμῶν μηδὲ τὸ παράπαν γενέσθαι τὰς διαθήκας, ἐκ τίνος
ἂν τρόπου, εἰ τις παρανοῶν διέθετο, γνοίητε, πρὶν περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ διαθέσθαι πιστεῦσαι; τοὺς μὲν οὖν κατὰ τὴν 5
δόσιν ἀμφισβητοῦντας ὁρᾶτε ὅσον ἔργον ἐστὶν αἰσθῆσθαι
εἰ ἀληθῆ λέγουσι· τοὺς δὲ κατὰ τὸ γένος πρῶτον μὲν ² οὐ-
δὲν δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς αὐτῶν ἐστὶν ὁ κλῆρος —
παρὰ πάντων γὰρ ὁμολόγηται τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὰ
τοῦ τελευτήσαντος γίνεσθαι —, ἔπειτα οἱ νόμοι οὐ μόνον οἱ
περὶ τῶν γενῶν ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τῶν δόσεων τοῖς συγγε-

1 δ'

2 οὐ

Τὰ διαφέροντα] Nisi nimium sit, quod altera partium contendunt, ut lucretur, aut perdat; nisi enormis sit discrepantia inter ambarum postulationes, altera parte nimis abhorrentia ab aequo et inconsonante petente, aut affirmante ea, quae prorsus sint improbabilia. IDEM.

Τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι] Dicitio rarior et minus crebro usitata, pro qua alius, idem significare volens, dixisset: συμβαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν. quotidie contingit. est in numero rerum saepe contingentium. Pos-

sit alio quoque modo, qui tamen mihi minus probatur, accipi, ut significet, unde consequitur, vel quapropter consentaneum est. nam τὸ συμβαίνειν Dialecticis est conclusio, seu id, quod e sumptis colligitur et velut efflorescit. IDEM.

Ἄλλὰ ἔάν] Videtur καὶ addendum esse. IDEM.

Σκεπτέον δ' ὑμῖν] Malim σκ. δὴ ὑ. aut σκ. οὖν ὑμῖν. IDEM.

Ἐκ τίνος τρόπου] Accipio h. l. pro διὰ τί. cur, quamobrem? IDEM.

10 νέσι βοηθοῦσι. δοῦναι μὲν γὰρ ὁ νόμος οὐδενὶ ἑᾶ τὰ ἑαυτοῦ,
 εἰ ἂν ὑπὸ γήρωσ ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑμεῖς
 ἴστε παρανοήσῃ· κατὰ δὲ τὸ γένος καὶ τὰ τοῦ ὄπισσοῦν
 διακειμένου ὁ ἐγγύτατα γένους ἀναμφισβητήτως λαμβά-
 νει. χωρὶς δὲ τούτων ταῖς μὲν διαθήκαις διὰ μαρτύρων ὑμᾶς
 δεῖ πιστεῦσαι, ὑφ' ὧν ἓν καὶ ἕξαπατηθῆναι — οὐ γὰρ ἂν
 ἦσαν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκῆψεις —, τῇ δ' ἀγχιστεία δι'
 15 ὑμῶν αὐτῶν· κατὰ γὰρ τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβη-
 τοῦσιν, οὓς ὑμεῖς ἔδεσθε. πρὸς δὲ τούτοις, ὧ ἄνδρες, εἰ μὲν
 1 οἱ κατὰ τὰς διαθήκας ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως 77
 Νικοστράτῳ ἐπιτήδειοι ὄντες ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς
 οὐδ' ἂν οὕτως, ὅμως μέντοι μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀληθεῖς εἶναι
 δόξειν τὰς διαθήκας· ἤδη γὰρ τινες οὐκ εὖ διακειμένοι τοῖς
 συγγενέσιν ὀδυεῖους φίλους τῶν πᾶν σφόδρα προσηκόντων
 20 περὶ πλείονος ἐποίησαντο· νῦν δὲ οὔτε συσσίτους οὔτε φί-
 λους οὔτ' ἐν τάξει τῇ αὐτῇ. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας ἀπάν-
 των παρεσχήμεθα.

εἰ. Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ μάλιστα τῆς Χαριάδου ἀναι- 78
 δείας καταμαρτυρεῖ, τοῦτο σκέψασθε. ὅπου γὰρ τὸν αὐτὸν
 ποιησάμενον ²[κληρονόμον] οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ'
 ἔκαυσεν οὔτε ὠστολόγησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσ-
 ἤκουσι παρῆκε ποιῆσαι, πῶς οὐκ ἀνοσιώτατος εἶη; ὃς τῷ
 25 τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιήσας, τῶν χρημάτων

1 οἱ om.

2 uncos om.

[Ἐπισκῆψεις] Subaudi εἰ ἀδύνατον ἦν τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν μαρτύρων τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντων ἕξαπατᾶσθαι, vel εἰ μηδεὶς τὰ ψευδῆ ἐμαρτύρει. IDEM.

Μὲν κατὰ] Videtur articulus οἱ interponendus esse. IDEM.

Οὐδ' ἂν οὕτως] Videtur hic ἐφάνη vel simile quid excidisse, tametsi me non fugit εἰκὸς ἦν e proximo huc trahi et tacita mente suppleri posse. IDEM.

Δόξειν] Π. δόξειν. Ἡ δειξείν. H. STEPHAN. Constructio hæc est: μᾶλλον εἰκὸς ἦν τὰς διαθήκας δόξειν ἀληθεῖς εἶναι. REISK.

Τάξει] Sed quænam τάξις hic designatur? civilis an militaris? si civilis, quænam erant illæ τάξεις civiles? forsitan κατὰ τὸ τέλος, secundum census, seu quantitates bonorum, quæ quibusque essent, civis distributi erant. Notæ sunt e Demosthene αἱ συμφροῖαι τῶν λειτουργούντων. noti οἱ τριακῆσιοι, οἱ τῶν πολιτῶν πλου-

σιώτατοι. Significare itaque videtur ἐν τῇ αὐτῇ τάξει h. l. quod hi competitores hereditatis a Nicostrato relicte non fuissent in eadem classe contribuentium pro modo facultatum. Verumtamen ut malim de ordine militari, seu statione in castris et acie accipere, facit locus p. 90. 12. οὐδ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχεῖτο —. IDEM.

Τῇ αὐτῇ] Post hæc verba nonnihil deesse constat. E. c. οὐδεὶς οἶδε τούτους πάποτε τῷ Νικοστράτῳ γεγονότας, vel simile quid. IDEM.

Τὸν αὐτὸν ποιησάμενον κληρονόμον] eum qui ipsum [Chariadem] fecisset [vel nuncupasset] heredem. IDEM.

ὠστολόγησεν] neque ossa ejus legit. combustionem vel incinerationem sequebatur ossilegium. IDEM. Sic longe antea vulg. ἀμολόγησεν correxerat Heraldus in Anim. ad Jus A. et R. l. i. c. 7. §. 6.

αὐτοῦ κληρονομεῖν ἀξιοί; ἀλλὰ νῆ Δία ἐπειδὴ τούτων οὐδὲν ἐποίησε, τὴν οὐσίαν τοῦ Στρατονίου διεχειρίσεν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα ¹ μεμαρτύρηται ὑμῖν καὶ τὰ πλεῖστα ² οὐδ' αὐτὸς ἀρνείται. προφάσεις δὲ οἶομαι ἀναγκαίας ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρῆσθαι· τί γὰρ ὑπολείπεται τῷ διαρρήδην ὁμολογοῦντι;

ε'. Σαφῶς μὲν οὖν ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὔτοι οὐ δικαίως τῶν Στρατονίου ἐφίενται, ἀλλὰ βούλονται μὲν ὑμᾶς ἐξα- ³⁰ ³⁰ πατῆσαι, τουτουσί δὲ συγγενεῖς ὄντας ἐκείνου, ἀ οἱ νόμοι ἔδωσαν αὐτοῖς, ἀποστερῆσαι. οὐ μόνον δὲ Χαριάδης τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤδη ³ τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ ἀποθνησκόντων οὐδὲ γινώσκοντες ἐνίους τῆς οὐσίας ἠμφισβήτησαν· ἐνθυμοῦνται γὰρ, ὅτι κατορθώσασι μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχειν, διαμαρτοῦσι δὲ μικρὸς ὁ κίνδυνος· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὰ ψευδῆ τινὲς ἐθέλουσιν, οἱ δ' ἔλεγχοι περὶ ³⁵ ἀφανῶν. συνελόντι ⁴ πολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ

¹ μεμαρτύρηται om.² ἀνείται³ δὲ τῶν⁴ δὲ πολὺ

Τὴν οὐσίαν] Videtur γ' interponendum esse. REISK.

Τοῦ Στρατονίου] Qui Stratonicus h. l. appellatur, item paulo post versu 8. idem est, atque Nicostratus per totam orationem dictus. In talibus Graeci diligentia summa non utuntur. Tophanes tamen Nicostrάτου annotaverat. IDEM.

Ἄλλὰ καὶ ταῦτα ὑμῖν etc.] Quantum ex obscuris literarum vestigiis divinare possum, sic ferme reliquiae auguror Isæum: ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἀνῆκε ἡμῖν. verum hæc quoque [id est, administrationem, tutelam et conservationem honorum Nicostrati] nobis permisit. καὶ τὰ πλεῖστα [subaudi ὅν τῶν λέγω αὐτὸν ἐπαιτιώμενος] οὐδ' αὐτὸς ἀρνείται. et pleraque horum, quæ nunc dico, vitio ei vertens, ne ipse quidem se fecisse infitiat. IDEM.

Προφάσεις δ' οἶμαι ἀναγκαίας] Suspici-bar aliquando leg. esse: προφάσεις δ' οὐδὲν εἰπεῖν ὡς οἶμαι ἀναγκαίας. causationes prætexit, quas nil attinet a me commemorari, nī fallor. Nunc autem censeo bene habere vulgatam, ejusque nihil h. l. sollicitandum esse, dummodo teneatur, οἶμαι esse ironicum, irisionis gratia insertum, ut Latinorum, nempe, nimirum, scilicet. causas soticas et prægnantes, scilicet, si dis placet. IDEM.

Ἐφ' ἐκάστας] Π. ἐφ' ἐκάσταις. H. STEPHAN. Quod utique sim prælaturus, si certo constet, vulgatam vitiosam nulloque modo probandam esse. de quo adhuc am-

bigo. REISK.

Τῶν πράξεων] Subaudi τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένων, ὃν αὐτὸν κατηγοροῦ τῶν. actio-nis suarum, quatum eum nunc incuso. IDEM.

εὐρῆσθαι] Leg. videtur εὔρηται, reperit, comminiscitur, profert, ipse sibi per otium commentus. IDEM.

ὑπολείπεται] Scil. πρὸς ταῦτα εἰπεῖν, καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογεῖσθαι. videtur tamen orator haud paulo et planius et nervosius dicturus fuisse, si sic dedisset: ἀλλὰ προφάσεις γὰρ, οἶμαι, ἀναγκαίας ἐφ' ἐκάσταις τῶν πράξεων εὔρηται. Est hypo-phora. atqui forsitan causationes graves nimirum et urgentes commentus sibi est, atque protulit? Respondet. ἀλλ' οὐδὲ ταύ-τας. at ne has quidem. Tum bene convenit. τί γὰρ ὑπολείπεται — equid enim reliquum est, quod excuset is, qui ipse crimina ultro disertis verbis fatetur? Volebam Latina mea huic rationi ac commodare. Interim tutius visum fuit, vulgatæ vestigiis inhærescere. IDEM.

Τὰ ἀλλότρια ἔχειν] Interponendum aio aut ἐστίν, aut ἔξεστιν. IDEM.

Περὶ ἀφανῶν] Subaudi εἰσι vel γίνονται. convictiones versantur in rebus obscuris, et convictionem haud ferentibus. Haud itaque refrager contententi locum hunc esse in-legrum et sanum. Rursus tamen facile fiat, ut desit χαλεποί vel οὐ ῥάδιοι vel tale quid. IDEM.

δόςιν ἀμφισβητεῖν. ἀλλ' ὑμᾶς χρῆ, ὡ ἄνδρες, πρῶτον μὲν τὰς διαθήκας σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι· τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ἡγοῦνται καὶ δικαιοτάτον ἐστὶ. μὴ σαφῶς ¹ δὲ μὴ αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν εἰδότες, μήτε τῶν μαρτύρων τοῦ τελευτήσαντος ἐπιτηδείων ὄντων, ἀλλὰ Χαριάδου, τοῦ τάλ-
 40 λότηρια βουλομένου λαβεῖν, τί ἂν ² εἴη δικαιοτέρον ἢ τοῖς 81
 συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς ³ ψηφίζεσθαι; καὶ γὰρ εἰ
⁴ οἶδε τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλω ἢ Νικοστράτῳ τὰ τούτων ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν ἡμφισβητῆται, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων.

Ζ'. Μαὶ Δί' ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὁ Ἄγνων αὐδ' ὁ Ἄγνόθεος τοῦ Νικοστράτου συγγενεῖς, ὡς οἱ ἀντίδικοι φασίν, ἀλλ' ἕτεροι. ἔπειτα τῷ μὲν κατὰ τὴν δόςιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν, αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσου-
 49. 1 σιν; οὐ γὰρ εἰς τοῦτό γε ἀνοίας ἤκουσιν ὥστε πιστεύσαν-
 τες ταῖς διαθήκαις οὕτω ῥαδίως τοσοῦτων χρημάτων ἀφίστανται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς ἐπιδικάσασθαι συμφέρει τῶν Νικο- 82
 στράτου μᾶλλον ἢ ⁶ Χαριάδην. εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον,
 5 εἰ μὲν οἶδε κατὰ τὸ γένος ἀμφισβητοῦντες λήψονται τὸν κλῆρον, ἐξέσται καὶ τούτοις, ὅποταν βούλωνται, κατὰ τὸ

¹ δὲ ² ἢ ³ ψηφίζεσθαι om. ⁴ οἶδε εἰ τι ⁵ ἕτερον ⁶ Χαριάδου

Νόμοι ἡγοῦνται] Interponendum videtur δικαίον vel προσήκον. *leges id justum et aequum censent esse.* IDEM.

Τί ἂν ἢ δικαιοτέρον] *aequid tandem sit (vel erit) aequius atque justius, quam —.* Sic deli de meo, pro vulgari τί ἂν τι δικ. poterat quoque in locum secundi τι, illius enclitici, sufficere εἴη. Tophanes annotaverat τί ἂν εἴη. IDEM.

Συγγενέσι] Post συγγενέσι deest δίδοσθαι, dari, aut δίδναι sc. ὑμᾶς, vos dare. nisi si proverbialiter accipiamus, ut illud *suum cuique.* Tophanes annotaverat συγγενοῦς δίδναι. IDEM.

Ἔστιν — συγγενεῖς] Non bene his convenire inter se, videns H. Stephanus contendit, aut εἰσὶν aut συγγενῆς leg. esse. quæ quamquam admodum sunt probabilia, negotamen adhucdum mihi satis liquere. IDEM.

Ἐτέρων] Ambiguo utrum ἑτέρου, an ἑτέρων præstet. Alterutrum certe verum est. Ἐτέρου annotarat Tophanes. IDEM.

Μαρτυροῦσιν] Advocati puta Chariadis. ἔπειτα h. l. significat itane vero? aut cur itaque? IDEM.

Τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς] Non possum me ex hoc loco intricatissimo aliter extricare, quam ut singam tantisper, donec certiora comperta et prolata fuerint, relictum ab Iæso h. l. sic fuisse: τοῖσδε, τῶν συγγενέσι αὐτοῖς — sic primum, τοῖσδε cohærebit cum συμφέρει. deinde αὐτοῖς (id est ἑαυτοῖς) cohærebit cum ἐπιδικ. et sententia hæc erit: *his, testibus et advocatis Chariadis, conducit magis, ut cognati Nicostrati, Hagnon et Hagnotheus, hereditatem ejus sibi adjudicari studeant, adjudicatamque auferant, quam ut Chariades hoc faciat, id est, hereditatem petitam auferat.* IDEM.

Χαριάδου] Recte si divinavi, et probatur illa, quam modo proposui, conjectura, necesse est ut etiam huic genitivo sufficiatur accusativus, atque legatur Χαριάδην. subaudi ἐπιδικάσασθαι. Tophanes etiam Χαριάδην annotaverat, quod idem est atque Χαριάδην. IDEM.

Οἶδε] Hagnon et Hagnotheus. IDEM.

Τούτοις] Advocatis et testibus Chariadis. IDEM.

γένος λαχοῦσιν ἐπιδείξαι ὑμῖν ὡς αὐτοὶ ἐγγυτέρω ἦσαν τοῦ Νικοστράτου, καὶ ὡς ¹ Σμίκρου ἦν καὶ οὐ Θρασυμάχου· εἰάν δὲ Χαριάδης αὐτῶν κληρονομήσῃ, οὐκ ἔσται οὐδενὶ συγγενεῖ ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἐλθεῖν. κατὰ δόσιν γὰρ ἔχοντας τοῦ ἐπιδεδικασμένου, τί φανοῦνται λέγοντες οἱ κατὰ τὸ γένος λαγχάνοντες;

ή. Ὅπερ ἂν οὖν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἀξιώσειε, τοῦτο καὶ ¹⁰ τουτοισὶ τοῖς νεανίσκοις βεβαιώσατε. παρέσχοντο δ' ὑμῖν μάρτυρας, πρῶτον μὲν ὡς ἀνεψιοὶ εἰσιν ἐκ πατραδέλφων Νικοστράτου, ἔπειτα δὲ ὡς οὐδεπώποτε ἐκείνῳ διάφοροι ⁸³ ἦσαν, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἔθαψαν Νικόστρατον, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Χαριάδης οὐτοσὶ οὐδαμῶς ² οὐτ' ἐνθάδε οὐτ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρήτο Νικοστράτῳ, ἔτι δὲ καὶ τὴν κοινωνίαν, ἣ μάλισθ' οὗτος ἰσχυρίζεται, ψευδῆ οὔσαν.

θ. Καὶ ἄνευ τούτων, ὧ ἄνδρες, ἀξίον ὑμῖν ἐξετάσαι ¹⁵ ἑκατέρους αὐτῶν οἷοί εἰσι. Θράσιππος μὲν γὰρ, ὁ Ἄγνωτος καὶ Ἄγνωθίου πατὴρ ἤδη ³ τι καὶ ἐλειτούργησεν ὑμῖν καὶ εἰσήνεγκε, καὶ ἄλλως σπουδαῖος ἦν πολίτης· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οὔτε ἀποδεδημήκασιν οὐδαμῆ πώποτε, ὅποι ἂν μὴ ὑμεῖς προστάξῃτε, οὐτ' ἐνθάδε μένοντες ἀχρηστοὶ εἰσι τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ στρατεύονται καὶ εἰσφέρουσι, καὶ τᾶλλα πάντα ποιοῦσι τὰ προσταττόμενα καὶ αὐτοὺς — ὡς πάν- ²⁰ τες ἴσασι — κοσμίους παρέχουσιν, ὥστε πολὺ μᾶλλον τούτους προσήκει κατὰ δόσιν τῶν χρημάτων τῶν Νικοστράτου ἢ Χαριάδην ἀμφισβητεῖν. οὗτος γὰρ ὅτ' ἐπεδήμει ⁸⁴ ἐνθάδε, πρῶτον μὲν εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς κλέπτῃς ὠν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπήχθη, ⁴ τότε δὲ ἀφεθεῖς μεθ' ἑτέρων τινῶν ὑπὸ τῶν ἑνδεκα, οὓς δημοσίᾳ ἀπαντας ὑμεῖς ἀπεκτείνετε,

¹ Σμικροῦ² οὐδ' ἐνθάδε οὐδ'³ τι οἶμ.⁴ τοῦτο ἀφαιρεθεῖς

Ἐγγυτέρω] Quam scil. Hagnon atque Hagnotheus sunt. IDEM.

Ἐθαψαν] Atqui p. 48. 23. ed. Steph. dixerat, Nicostratum, ut peregre defunctum, ab hominibus prorsus alienis compositum atque elatum fuisse? Sed salva res est. Bene habet. Ipse sibi non contradicit. θάπτειν hic loci significat, alteri, qui aliquem humasset, sumptus in humationem factos, refundere. quod qui facit, is revera dici potest mortuum contumeliasse. IDEM.

Κοινωνίαν] communionem negotiationis.

IDEM.

Ἦδη] Quid sibi velit haud video, nisi si staluamus parum quid. h. l. deesse. num πατὴρ, ἐστράτευται πολλάκις ἦδη, aut saltim πολλάνκις. IDEM.

Οὐτα] Hagnon et Hagnotheus, ad quos etiam οἶδε p. 91. 9. refertur. IDEM.

Οὗτος] Chariades puta. IDEM.

Τοῦτο ἀφαιρεθεῖς] Corrupta hæc esse liquet. num μετὰ τοῦτο δ' ἀφειθεῖς. postmodum autem inde emissus et relaxatus. IDEM.

Οὗς] Dubium est, quo referatur, num

25 πάλιν ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν, ὑποχωρῶν
 ὤχετο καὶ οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ἑπτακαίδεκα
 ἔτων Ἀθῆνας οὐκ ἀφίκετο, πλὴν ἐπειδὴ Νικόστρατος
 ἀπέθανε. καὶ ὑπὲρ μὲν ἡμῶν οὔτε στρατείαν οὐδεμίαν
 ἐστράτευται οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε, πλὴν εἴ τι
 ἄρα ἐξ ὅτου τῶν Νικοστράτου ἠμφισβήτησεν, οὔτ' ἄλλ'
 οὐδὲν ἡμῖν λελειτούργηκεν. ἔπειτα τοιοῦτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ
 30 εἰ μὴ τῶν ἠμαρτημένων δίκην δώσει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλο-
 τριῶν ἀμφισβητεῖ; εἰ μὲν οὖν οἶδε φιλοπράγμονες ἢ ἄλλοις
 ὅμοιοι πολίταις ἦσαν, ἴσως ἂν οὐ περὶ τῶν Νικοστράτου 85
 χρημάτων ἠμφισβήτηι, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος ἠγωνίζετο·
 νῦν δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, τοῦτον μὲν ἄλλος, εἰάν τις βού-
 ληται, τιμωρήσεται, τουτοισὶ δ' ὑμεῖς βοηθήσατε, καὶ μὴ
 35 λομένους ἢ τοὺς γένει τῷ τεθνεῶτι προσήκοντας καὶ χωρὶς
 τούτων ἤδη τι ἐκείνον εὐεργετηκότας, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων
 ἀναμνησθέντες καὶ τῶν ὀρκῶν οὐς ὠμόσατε, πρὸς δὲ τού-
 τοις καὶ τῶν μαρτυριῶν ἃς ἡμεῖς παρεσχήμεθα, τὰ δίκαια
 ψηφίσασθε.

ad illos modo commemoratos ἑτέρουσ τινας, una cum quibus ille Chariades, ut furti reus, in custodiam datus fuerat, an ad XI. viros. Ego equidem malim' ad hos, quam ad illos, referri. IDEM.

Κακουργῶν] Non damnabo. placeret tamen magis κακουργῶν, a nominativo κακουργία. ἀπογράφεσθαι εἰς τὴν βουλὴν κακουργίας est, actione, qua quis maleficii arguitur, in foro Areopagitarum in jus vocari; apud eos stellionatus, seu artium nequam, imposturarum, tabularum mutatarum, et quæ alia his similia crimina sunt, accusari. IDEM.

Εἴ τι] Subauditur a communi εἰσενήνοχε. IDEM.

Τούτο] Π. τοῦτον. H. STEPHAN. hunc,

Chariadem puta, si quis alius volet, is ulci soetur, et efficiet, ut meritas pœnas det. REISK.

Ποίησασθε] Nisi scirem oratores sæpe inter imperitivum et conjunctivum variare, suspicarer h. l. ποιήσασθε leg. esse, quia βοηθήσατε præcessit. verum tam subtili diligentia illi non utantur. IDEM.

Εὐεργετηκότας] Jam supra aliquoties orator studium atque voluntatem prolixam Hagnonis et Hagnothei, nec non Thrasippi, qui pater eorum fuerat, erga Nicostratum, eorumque inter se mutuam caritatem et familiaritatem, unde necessario officia et bene merita existunt, prædicaverat. IDEM.

E.

Ι Σ Α Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

86

Δικαιογενους τελευτήσαντος ἀπαίδος ἐπὶ τέσσαρσιν ἀδελφαῖς Πρόξενος ἦκε διαθήκην ἔχων, ἐν ἣ Δικαιογένης ὁ τελευτήσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Προξένου Δικαιογένην υἱὸν δετὸν ἐποίησατο ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει τῆς οὐσίας. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον διανεμημένων αὐτῶν τὴν ὅλην οὐσίαν, τελευταῖον ἦλθεν ὁ υἱὸς Προξένου Δικαιογένης φάσιων ἐπὶ ὅλη τῇ οὐσίᾳ γενομένη υἱός, καὶ νικήσας ἀνέλασε καὶ τὰ δύο μέρη τῶν ἀδελφῶν τοῦ τελευτήσαντος. ὕστερον πάλιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν δικασάμενοι πρὸς Δικαιογένην ἐνίκησαν, καὶ συνέθετο Δικαιογένης ἀποδοῦναι πάλιν τὰ δύο μέρη αὐτοῖς καθαρὰ καὶ ἀνέπαφα, ἐγγυηταμένου ταῦτα Λεωχάρους. νῦν δὲ ἀρνούμενων τὰ δίκαια τῶν περὶ Δικαιογένην καὶ Λεωχάρην, ἐγκαλοῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν περὶ τῶν δύο μερῶν, τῷ μὲν ὡς συσεμῆνω, τῷ δὲ ὡς ἐγγυητῇ. Ἡ στάσις στοχασμῶς ἀρνοῦνται γάρ.

α. ΟΙΟΜΕΘΑ μὲν, ὧ ἄνδρες, περὶ ὧν διαφερόμεθα πρὸς Δικαιογένην, τὰ ὠμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 87 κύρια ἡμῖν ἔσονται· ἀποστάντος γὰρ Δικαιογένους τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαντος ἢ μὴν παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη ἀναμφισβήτητα, ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων· ἐπειδὴ δὲ, ὧ ἄνδρες, 15 οὐ ποιεῖ Δικαιογένης ἃ ὠμολόγησε, δικαζόμεθα Λεωχάρει

Stemma hominum saper ista hereditate certantium, quorum mentio fit hac in oratione.

Dicæogenes primus, in pugna ad Eleusinem occisus.

Proxenus, ut videtur e p. 94. 15. colligi posse.

Menexenus, qui apud Spartolum occubuit.

Dicæogenes tertius cum quo actor contendit. verum hac de parte stemmatis v. annotationem ult. p. 108.

Harmodius, p. 96. 11.

Dicæog. secundus, qui apud Cnidum cecidit, et de cuius hereditate certatur.

quatuor filiarum quarum prima Polyarato nupsit patri unius de numero actorum, secunda Democli Phrearrhio nupta, tertia Cephisophonti Pæaniensi, unde natus Menexenus secundus, quarta Theopompo, unde Cephisodotus. REISK.

Pag.
ed.
H. Step
50. 1

ἐγγυητῇ γενομένῳ Δικαιογένουσ, ὡςπερ ἀντωμόσαμεν. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

ὡς τοίνυν ἀληθῆ ἀντωμόσαμεν, Κηφισόδοτος οὕτως οἶδε, 88
καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρεξόμεθα πρῶτον μὲν ὡς ἀπέστη
20 Δικαιογένης ἡμῖν τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, εἶτα ὡς
ἕνεγκύησατο Λεωχάρης. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, καὶ ὡς οὐ τάληθῆ μεμαρ-
τυρήκασιν, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Λεωχάρην εἰπεῖν· ἴσως δ'
ἐπ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον, ὡς Δικαιογένης τε ἂ ἡμῖν
ὠμολόγησεν ἅπαντα πεποιήκε, καὶ αὐτὸς τὴν ἐξεγκύην
25 ὅτι ἀπέδωκεν. εἰ οὖν ταῦτ' ἔρει, ψεύσεται καὶ ῥαδίως
ἐλεγχθήσεται. ἀναγνώσεται γὰρ ὑμῖν ὅσα κατέλιπε Δι-
καιογένης ὁ Μενεξένου ἐν τῷ κλήρῳ, καὶ τὰ χρήματα ἃ
ἔλαβε. ταῦτα εἰ μὲν μή φασι Δικαιογένην τὸν ἡμέτερον
θεῖον ζῶντα κεκτήσθαι, καὶ ἀποθνήσκοντα ἡμῖν δοῦναι,
ἀποδειξάτωσαν· εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνον καταλιπεῖν καὶ ἡμᾶς
κεκομίσθαι, μαρτυρησάτω τις αὐτοῖς. ὅτι μὲν γὰρ Δικαιο-
γένης ὠμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου 89
30 τὰ δύο μέρη, ἡμεῖς μάρτυρας παρεξόμεθα, καὶ ὅτι Λεω-
χάρης ἕνεγκύησατο αὐτὸν ταῦτα ποιήσειν. καὶ γὰρ δικα-
ζόμεθα διὰ τοῦτο, καὶ ταῦτα ἀντωμόσαμεν. καί μοι
ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

¹ ἐγγυήσατο

² ἐνεγκύησατο

“Ὡςπερ] Malim ὄνπερ. super iis, quæ a nobis mutuo præstanda, mutuo dicto iurejurando pepigimus. IDEM.

Ἀληθῆ ἀντωμόσαμεν] vera, h. e. vere et reapse sponsa mutuo et iurejurando confirmata fuisse illa capita, quæ hac formula iurisjurandi reciproci continentur. IDEM.

Μαρτυρίαν] Quanquam plures sunt testes, una tamen omnium formula cum esset, omniumque nomina cum formulæ testimonii præscripta essent, in singulari numero extulit. Id quod etiam ad p. 97. 14. dictum velim. IDEM.

Τῶν] Suffeci hoc, periculo meo, vul-

gari ὡς. Taylor adscripserat ὡς μὲν μαρτύρων οὐκ ἀκηκόατε. et e Tophanis libro οὐ μαρτ. ἀκ. IDEM.

Τρέψω] Π. τρέψεται. H. STEPHAN. Tophanes annotaverat τρέψει. REISK.

Ἄ ἔλαβε] Scil. Dicæogenes tertius. IDEM.

Αὐτοῖς] Scil. ὅτι ἡμῖν παρέδωκαν τούτων τὰ δύο μέρη, καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτῶν κεκομίσμεθα. IDEM.

Παρεξόμεθα] Imo verò παρεσχόμεθα, vel παρεσχήμεθα. IDEM.

Ἀντωμοσίαν. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ] Male repetita iudicat Ionesius, et inventarium superius notatum v. 14. substitutum it.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

β. Εἰ μὲν τοίον, ὧ ἄνδρες, περὶ ¹ τούτων ἔμελλον ἀπο-
 λογήσασθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἥκει ἂν μοι
 τα εἰρημένα· ἐπειδὴ δὲ παρεσκευασμένοι εἰσὶν ἐξ ἀρχῆς
 περὶ τοῦ κλήρου λέγειν, βούλομαι ὑμᾶς καὶ ² παρ' ἐμοῦ ³⁵
 τα πρᾶχθέντα πυνθέσθαι, ἵνα εἰδότες ταλθῆ, ὅ τι ἂν
 δοκῆ ὑμῖν. ψηφίσθητε, ἀλλὰ μὴ ἐζηπατημένοι. ΜΕΝΕ-
 ΖΕΝῷ γὰρ τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ ἐγένετο υἱὸς μὲν εἷς, Δι-
 καιογένης, θυγατέρες δὲ τέσσαρες, ὧν ἔλαβε μίαν μὲν
 310 ³ Πολύαρτος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς, ἄλλην δὲ Δημοκλῆς ὁ Φρεάρ-
 τος, τὴν δὲ Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς, ἣ δὲ Θεοπόμπῳ ἐγή-
 ματο τῷ Κηφισοδότου πατρί. καὶ ὁ μὲν Δικαιογένης, τριήρ- 40
 αρχος ἐκπλεύσας τῆς παραλίου, ἐτελεύτησε μαχόμενος ἐν
 Κνίδῳ· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ ἄπαιδος, διαθήκην ἀπέφηνε
 Πρόξενος ὁ Δικαιογένους πατὴρ, ἣ πιστεύσαντες οἱ ἡμέτεροι
 πατέρες ἐνείμαντο τὸν κλῆρον. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ τρίτῳ μέρει 40
 τοῦ κλήρου Δικαιογένης ὁδὲ τῷ Μενεξένου Δικαιογένει,
 ἡμετέρῳ δὲ θείῳ, υἱὸς ⁴ ἐγένετο ποιητός· τῶν δὲ λοιπῶν
 ἐκάστη τὸ μέρος ἐπεδικάσατο τῶν Μενεξένου θυγατέρων. 51.
 ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.
 ἐπειδὴ δὲ ἐνείμαντο τὸν κλῆρον, ὁμόσαντες μὴ παραβή-
 σεσθαι τὰ ὁμολογημένα, ἐκέκτητο ἕκαστος δώδεκα ἔτη
 91 ἃ ἔλαχε· καὶ ἐν τσοσούτῳ χρόνῳ οὐσῶν δικῶν οὐδεὶς αὐτῶν

¹ αὐτοῦ² παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ³ Πολύαρτος⁴ ἐγένετο

Καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ πρᾶχθέντα] Potest ferri. ex me audire a me gesta. nul-
 lus tamen dubitans, alterutrum παρ' ἐμοῦ,
 sive prius, sive posterius, amputandum
 esse, malui posterius uncis includere.
 REISK.

Τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ] Actoris et reliquo-
 rum ejus consortium matres omnes quatuor
 fuerant hujus Menexeni filiae, et Dicæo-
 genis, quem perspicuitatis et brevitatis
 gratia secundum appellare juvat, hoc est,
 illius, de ejus hereditate controversia
 agitur, sorores. IDEM.

Ἐκπλεύσας τῆς] Tophanes annotaverat
 ἐκπλ. ἐπὶ τῆς. Cur autem non p 107, pen.
 item sic correxit? si ea quidem est cor-
 rectio, quæ nulla est. IDEM.

Ἐν Κνίδῳ] Pugna ad Cnidum uavalis
 nota mihi nulla est, præter eam, qua Pi-

sander, dux Spartans, cecidit, victus a
 Conone et Pharnabazo. Sed ea Atheni-
 ensium victoria decennio posterior fuit
 Athenarum clade et servitute a Lysandro
 imposita, non autem, quod p 95. 1. tradi-
 tur, totidem annis prior. Nodum hunc non
 exsolvo. v. p. 106. 16. IDEM. Pugnam, a
 Thucydide l. viii. 42. descriptam, qua, an.
 1. Ol. xcii. et 20. belli Peloponnesiaci,
 Charminus victus est ab Astyocho ad Sym-
 mam prope Cnidum, innui suspicatur Ione-
 nesius.

Δικαιογένης ὁδὲ] Proxeni filius, quem in
 stemmate, ordinis causa, tertium appel-
 lare placuit. REISK.

Οὐσῶν δικῶν] Quamquam jus et fora ex-
 crecentur, et jus poscenti, cuique redde-
 retur, quod nulla essent, neque civilia
 bella, neque extrinsecus oblata et adveu-

ἤξιωσε τὰ πεπραγμένα εἶπειν ἀδίκως πεπραχθῆναι, πρὶν
 5 δυστυχησάσης τῆς πόλεως καὶ στάσεως γενομένης καὶ γῶ-
 νος οὗτος ἐπεισθῆναι ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου, ὡπερ
 καὶ τᾶλλα ἐπεΐθετο, ἡμφισβῆται ἡμῖν ἅπαντος τοῦ κλη-
 ρου, φάσκων ἐφ' ὅλη ποιηθῆναι υἱὸς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ
 ἡμετέρου. ἡμεῖς μὲν οὖν μαίνεσθαι αὐτὸν ἠγοῦμεθα τῇ
 λήξει, οὐκ ἂν ποτε οἴομενοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα, τοτὲ μὲν
 φάσκοντα ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει ποιηθῆναι, τοτὲ δ' ἐφ'
 10 ἅπαντι τῷ κλήρῳ, δόξαι τάληθές λέγειν ὑμῖν· εἰς δὲ τὸ
 δικαστήριον εἰσελθόντες καὶ πολλῶ πλείω καὶ δικαιοτέρα
 λέγοντες ἠδικήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ὑπὸ
 Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν ἐκείνου φίλων, οἱ διὰ
 τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσι αὐτοῖς ἠγοῦντο
 εἶναι κεκτῆσθαι¹ τε τὰ λλότρια καὶ τὰ ψευδῆ ἀλλήλοις
 μαρτυρεῖν· ὑπὸ δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ποιοῦντων ἐξηπατήθη-
 15 σαν οἱ δικασταί. καὶ ἡμεῖς μὲν καταψευδομαρτυρηθέντες
 ἀπώλεσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατήρ οὐ πολλῶ χρόνῳ
 ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς²
 ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· Δικαιογένης δὲ³ πρὸς ἡμᾶς
 ὡς ἐβούλετο ἀγωνισάμενος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν
 Κηφισοφῶντος τοῦ Παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους,
 ἀδελφιδὴν οὖσαν Δικαιογένους τοῦ καταλιπόντος τὰ χρή-
 20 ματα, ἀφείλετο δὲ τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα ἃ
 Δικαιογένης ἀδελφὸς ὦν ἔδωκεν, ἀφείλετο⁴ [δὲ] καὶ τὴν
 Κηφισοδότου μητέρα καὶ αὐτὸν τοῦτον ἅπαντα. καὶ γὰρ
 τούτων τε ἅμα καὶ ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν,
 καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλέου
 παρ' αὐτοῦ ἔτυχον, ἀλλ' ὀρφανοὶ καὶ ἔρημοι καὶ⁴ πένητες

¹ τε om.

² ὡς

³ [δὲ] om.

⁴ σπένητες καὶ ἔρημοι

titia, per quæ saepe factum esse querantur oratores, ut fora clauderentur, et jus interquiesceret. IDEM.

Ἐφ' ὅλη] Subaudi τῇ οὐσίᾳ vel κτήσει. modo sic, modo ἐφ' ὅλων vel ἐφ' ἅπαντι usurpant, scil. τῷ κλήρῳ. quod etiam addere solent. IDEM.

Ὡς ἡμᾶς] Est quidem utique tantundem atque πρὸς ἡμᾶς. malim tamen hoc h. l. primum, quia suavius sonat, tum, quod usui linguæ magis convenit. IDEM.

Ἐκ τοῦ μέρους] Subaudi τοῦ κατ' αὐτὴν, vel τοῦ αὐτῇ προσήκοντος. IDEM.

Ἐδωκεν] In illo puta testamento, quod Proxenus protulerat. v. p. 94. 14. IDEM.

Ἀφείλετο καὶ] Interponendum videtur δέ. IDEM.

Τε ἅμα] Te aut plane tollendum est, quod malim fieri, aut saltem cum γε permutandum. IDEM.

Κύριος] Hoc ad solam mulierem, matrem Cephisodoti, pertinet, cujus curator hic tertius Dicaogenes erat, et pro ea sibi iudicabat, si cui rursus nuberet, marito iu manas dare debebat. IDEM.

93 γενόμενοι πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἦσαν
 εὐδαιμονοῦντες. οὕτως αὐτοὺς Δικαιογένης οὕτως ἐγγυτάτῳ ὦν
 γένους ἐπετρόπευεν ὅς γε, ἀ μὲν ὁ πατήρ αὐτοῖς Θεόπομ- 25
 πος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν, ἀ δὲ ὁ πρὸς
 μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς ἀφείλετο
 πρὸ δίκης. καὶ ὁ πάντων δεινότατον, τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν
 πατρῴαν, παίδων ὄντων τούτων, πριάμενος καὶ κατασκά-
 94 φας τὸν κῆπον ἐποίησατο πρὸς τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τῇ ἐν ἄστει·
 καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὄγδοήκοντα μναῖς ἐκ τῶν Δικαιο-
 γένους τοῦ ἡμετέρου θεοῦ χρημάτων, τὸν ἐκείνου ἀδελφιδοῦν 30
 Κηφισόδοτον τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Ἀρμοδίῳ συνέπεμψεν εἰς
 Κόρινθον ἄντ' ἀκολουθοῦ· εἰς τοῦτο ὑβρεως καὶ μιαρίας
 ἀφίκετο. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ
 αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τριβῶνια φορεῖ, ὡς περ ἀδικούμενός
 τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι
 ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν.

γ'. Ἀλλὰ³ μὲν περὶ τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· πάλιν
 δ' ἐπ' ἀνέμι ὄφεν ἀπέλιπον. Μενέξενος γὰρ ὁ Κηφισοφῶν- 35
 τος υἱός, ἀνεψιός ὦν Κηφισοδότῳ τούτῳ καὶ ἐμοί, καὶ
 προσῆκον αὐτῷ τοῦ κλήρου μέρος ὅσον περ ἐμοί, ἐπέξῃει
 95 τοῖς καταμαρτυρήσασιν ἡμῶν καὶ ἐκείνου τὰ ψευδῆ, καὶ

¹ ἀντακόλουθεν

² ὡς περ --- φορεῖ om.

³ μὲν

Οὕτως αὐτοῖς] Sic de meo dedi, pro vulgari οὕτως αὐτός. Etiam Taylor in Tophanis libro οὕτως h. l. reperit annotatum, et versu proximo ὅς γε pro ὅς γε. IDEM.

Πρὸ δίκης] Non intelligo. melius intelligerem παρὰ δίκην. IDEM.

Καὶ, ὁ πάντων δεινότατον] et, quod rerum omnium est gravissimum atque indignissimum. Sic dedi de meo, pro vulgari καὶ ὁ πάντων δεινότατος. Pari modo Tophanes quoque emendaverat. IDEM.

Πριάμενος καὶ κατασκάφας, τὴν κῆπον ἐποίησατο] E vulgata distinguendi ratione haec existit sententia: Dicæogenem Theopompum domum demolitum esse, et hortum ejusdem domi suae adjecisse. Verum haec potius sententia loci videtur esse: Dicæogenes, empta Theopompi domo, hortum illi domui assitum devastavit, in areaque, quam hortus olim occupaverat, domum extraxit, vel suae adstruxit. Videntur ambae domus, Theopompi puta et Dicæogenis, ita sitae fuisse, ut ambas hortus Theopompi intercedens separaret. quo

horto eradicato, spatique structuris oplete, copulavit ambas domus Dicæogenes, seu e duabus unam ingentem continuam effecit. IDEM. Reiskio minime obsequendum existimat Ionesius.

Εἰς Κόρινθον] In init. Ol. xcvi. instante jam bello Corinthiaco, ex sententia Ionesii.

Ἀντακόλουθεν] Bene si habet, nam de adjectivo hoc nondum mihi liquet, valebit idem atque ἀντ' ἀκολουθοῦ. REISK.

Ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν] Hic desunt pauca quaedam. num leg. ἀλλ' οὐκ αἰσχύνεται αὐτὸς ἀδικῶν. neque pudet eum injuriam ei in hoc facere, quod — an sic: ἀλλ' οὐκ οἶδεν (vel αἰσθάνεται, vel ἐνθυμῆται) αὐτὸς ἀδικῶν. neque novit, vel sentit, vel religioni sibi hoc ducit, quod eum hoc laedit, quod —. IDEM.

Περὶ τούτων] Interpone μὲν. IDEM.

Ἀπέλιπον] Scil. τὸν λόγον, vel τὴν διήγησιν. IDEM.

Μέρος] Subaudi τοσοῦτον. IDEM.

Ἐκείνου] Redit ad Menexenum, Cephisiphontis filium. IDEM.

Λύκωνα, ὄνπερ εἰσήγαγε πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτον εἶλεν· ὃς ἐμαρτύρησε Δικαιογένην ποιηθῆναι τὸν νῦν ὄντα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἡμετέρου υἱὸν ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ.

- 40 μαρτυρήσας δὲ ταῦτα ἐάλω ψευδομαρτυριῶν. ἐπειδὴ δὲ Δικαιογένης, ὧ ἄνδρες, οὐκέτι ὑμᾶς δύναται ἐξαπατᾶν, πείθει Μενέξενον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρᾶττοντα, ἃ ἐγὼ αἰσχυρόμενος ἀναγκάζομαι διὰ τὴν ἐκείνου πονηρίαν λέγειν, τί ποιῆσαι; κομισάμενον αὐτὸν μέρος ἐκ τοῦ κλήρου ὅ τι ἐγίγνετο, ἡμᾶς μὲν ὑπὲρ ὧν ἔπραττε προδοῦναι, τοὺς δὲ μήπω ἐαλωκότας τῶν μαρτύρων ἀφεῖναι.
52. 1 καὶ ἡμεῖς μὲν ταῦτα ὑπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν παθόντες εἴχομεν ἡσυχίαν· τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρεξομαι.

2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὁ μὲν τοίνυν Μενέξενος παθὼν ἄξια τῶν ἑαυτοῦ τρόπων ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους· ἀφείς γὰρ τοὺς μάρτυρας καὶ ἡμᾶς προδοὺς, ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἔπραξεν οὐκ ἐκομίσσατο.

- 5 ἀδικηθεὶς δὲ ὑπὸ Δικαιογένους μεθ' ἡμῶν πάλιν ἔπραττεν. 96 ἡμεῖς δὲ καθηγούμενοι οὐκέτι προσήκειν Δικαιογένει ἔχειν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου μέρος οὐδὲν, ἐπειδὴ οἱ μάρτυρες ἐάλωσαν, ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου κατ' ἀγχιστείαν. καὶ ὅτι ἡμεῖς τε ὀρθῶς ἐγνώκαμεν, καὶ οὐδὲν ἔτι προσήκει Δικαιογένει τοῦ κλήρου, ῥαδίως διδάξω. δύο γὰρ διαθήκαι ἐφάνησαν, ἡ μὲν πάλαι πολλῶν, ἡ δ' ὕστερον· καὶ κατὰ
- 10 μὲν τὴν παλαιάν, ἣν ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους τούτου πατήρ, ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο τῷ Θεῷ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιητὸς, καθ' ἣν δ' αὐτὸς ἀπέφηνε

1 ἀπὸ

2 ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἄτι ἐγίγνετο] Partem ratam, proportionatam, competentem. IDEM.

Ἄν] Non redit ad ἡμᾶς, sed est neutrius generis, et subauditur ταῦτα τὰγαθά. ea commoda, quorum adipiscendorum spe et cupiditate ista machinatus fuerat. IDEM.

Καθηγούμενοι] Compositum hoc verbum in significato simplicis ἡγούμενοι, id est νομίζοντες, quem significatam loci ratio postulat, haud comminini usurpari. nam καθηγεῖσθαι significat viam monstrare, via dicitur alicui esse, praerire; id quod ab hoc loco est alienum. Quare aut simplex ἡγούμενοι est praerendum, aut καθάπαξ ἡ-

γούμενοι leg. prorsus, omnino nullam partem hereditatis. IDEM.

Οἱ μάρτυρες] In quibus Lyco fuerat, qui testati erant Dicæogenem tertium a secundo filium adoptatum et ex asse heredem scriptum fuisse. IDEM.

Ἀμφισβητούμεν] Malim ἠμφισβητοῦμεν. IDEM.

Ἡ μὲν πάλαι πολλῶν, ἡ δὲ ὕστερον] Et deesse hic aliquid, et transpositum esse aliud videtur. planior transque lectio haec erit: ἡ μὲν πάλαι, ἡ δὲ πολλῶν ὕστερον γεγεμεμένη. IDEM.

Δικαιογένης, ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. ταῦταιν δὲ ταῖν διαθήκαιν ἦν μὲν Προξένος ἀπέφηνε, Δικαιογένης ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ὡς οὐκ ἀληθῆς εἶη· ἦν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ μαρ-
 97 τυρήσαντες ¹ αὐτὴν τὸν θεῖον τὸν ἡμέτερον διαθέσθαι ἐάλω-
 σαν ² ψευδομαρτυριῶν. ἀμφοῖν ³ δὲ ταῖν διαθήκαιν ἀκύροιν ¹⁵
¹ γινόμεναι, καὶ ἐτέρας μηδεμιᾶς ὁμολογουμένης εἶναι, κατὰ
 ὅστιν μὲν οὐδενὶ προσῆκε τοῦ κλήρου, κατ' ἀγχιστεῖαν δὲ
 98 ἡμέτεροι ⁴ μητέρες. διὰ δὲ ταῦτα ἔδοξέ τε ἡμῖν λαχεῖν τοῦ
 κλήρου κατ' ἀγχιστεῖαν, καὶ ἐλάχομεν τὸ μέρος ἕκαστος.
 μελλόντων δ' ἡμῶν ἀντόμνυσθαι διεμαρτύρησε Λεωχάρης
 οὕτως μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν. ἐπισκηψαμένων δ' ²⁰
 ἡμῶν ἢ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη, ἢ δὲ τῶν ψευδομαρ-
 τυριῶν δίκη εἰσῆει. ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ πάντα μὲν ἡμῶν
 εἰπόντων ἄπερ νυνὶ, πολλὰ δὲ Λεωχάρους ἀνταπολογησα-
 μένου, ἔγνωσαν τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι Λεωχάρην οἱ δικα-
 σταί. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο φανερόν ἐγένετο ἕξαιρεθειῶν τῶν
 ψήφων, ἃ μὲν τῶν δικαστῶν καὶ ἡμῶν ἐδεήθη Λεωχάρης ἢ
 ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράξασθαι τότε, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ ²⁵
 λέγειν, ἃ δὲ ὁμολογήθη ἡμῖν, ταῦτα ⁶ ἀκούσατε. συγχω-
 99 ρούντων ⁷ γὰρ ἡμῶν τῷ ἄρχοντι μὴ συναριθμεῖν ἀλλὰ συγ-
 χέαι τὰς ψήφους, ἀφίστατο μὲν Δικαιογένης τοῖν δυοῖν
 μεροῖν τοῦ κλήρου ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, καὶ ὁμολογεῖ
 ἀναμφισβήτητα ⁸ παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη· καὶ

¹ αὐτοὶ⁵ γυναῖκες² ψευδομαρτυριῶντες⁶ ἀκούσατε³ μὲν οὖν ταῖν⁷ γὰρ οἱ.⁴ γινόμεναι⁸ δώσειν

Οἱ μαρτυρήσαντες αὐτοὶ] Vi caret h. l. αὐτοὶ. quapropter ei suffici velim αὐτὸν, ipsum. deinde ταύτην deest, quod praemisso ἔν respondet. Erit itaque locus sic reformandus: ἦν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, εἰ ταύτην μαρτυρήσαντες αὐτὸν τὸν θεῖον τ. ἢ. διαθέσθαι — quas autem tabulas Dicæogenes protulit, eas qui testati sunt ab ipso nostro avunculo scriptas esse, hi falsi dicti testimonii convicti sunt. Ipso, αὐτὸν, respectum habet ad falsarium Proxenum, qui testati sunt tabulas a Dicæogene tertio prolatas, fuisse non a falsario quodam scriptas, ut fuissent illae, quas Proxenus protulisset, sed ab ipso testatore. IDEM.

Ψευδομαρτυριῶντες] Nullus dubito postremam syllabam detrahendam esse. Verbum nullum est ψευδομαρτυριῶν, sed ἀλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν dicitur, qui est genitivus

a ψευδομαρτυρίας. IDEM.

Διὰ δὲ ταῦτα] Pro media voce malim δῆ. IDEM.

Ἡμῶν] Haud videtur sententiæ convenire, sed potius αὐτῆ παρ' ἡμῶν. id equidem in Latinis expressi. Vulgatum si defendere volemus, idem verbum una cum actoribus etiam Leocharem atque Dicæogenem, istorum adversarios, complectetur. ut proximo versu idem ἡμῖν ambas partes complectitur in istis, ἃ δὲ ὁμολογήθη ἡμῖν. IDEM.

Συγχωρούντων ἡμῶν] Interponendum videtur γὰρ. IDEM.

Συναριθμεῖν] Videtur διαριθμεῖν melius convenire, seorsim suffragia quaeque numerare, tam quæ pro Leochare, quam quæ contra essent. Verumtamen certum haud pronuntiabo. IDEM.

ταῦτα ¹ ἐνεγυᾶτο αὐτὸν Λεωχάρης οὗτος, καὶ ὡμολόγει ποιήσειν, οὐ ² μόνος ἀλλὰ καὶ Μνησιπτόλεμος ὁ Πλωτιεύς.
30 καὶ ³ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμεῖς τοίνυν ταῦτα παθόντες ὑπὸ Λεωχάρους, καὶ ἐγγενόμενον ἡμῖν αὐτὸν ἐπειδὴ εἴλομεν ⁴ τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι, οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι. τοιοῦτοι δὲ γενόμενοι περὶ Λεωχάρην καὶ Δικαιογένην ἐξηπατήθημεν ὑπ' αὐτῶν, ὧ
35 ἄνδρες· οὔτε γὰρ Δικαιογένης τὰ δύο μέρη ἡμῖν τοῦ κλήρου παρεδῶκεν, ὁμολογήσας ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυῆσασθαι αὐτὸν τότε. καίτοι εἰ μὴ ἐναντίον μὲν τῶν δικαστῶν, πεντακοσίων ὄντων, ἐναντίον δὲ τῶν περιεστηκότων ⁵ ἐνεγυᾶτο, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἐποίησεν. 100
ὡς μὲν τοίνυν περιφανῶς ψεύδονται, μάρτυρας ὑμῖν παρεχόμεθα τοὺς παρόντας, ὅτε Δικαιογένης μὲν ἀφίστατο τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα
40 παραδώσειν ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, Λεωχάρης δὲ ⁵ ἐνεγυᾶτο αὐτὸν ἂ ὡμολόγησε καὶ ποιήσειν. δεόμεθα δὲ καὶ ὑμῶν, ὧ ἄνδρος, εἰ τις ἐτύγχανε παρῶν τότε, ἀναμνησθῆναι, εἰ λέγομεν ἀληθῆ καὶ βοηθῆσαι ἡμῖν, ἐπεὶ, ὧ ἄνδρες, εἰ Δικαιογένης ἀληθῆ λέγει, τί ἡμεῖς ὠφελοῦμεθα νικήσαντες, ἢ τί οὗτος ἐζημιώθη ἤττηθεῖς; εἰ γὰρ ἀπέστη μόνον — ὡς φησι — τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἀναμφισ-
53. 1 βήτητον δὲ μὴ ὡμολόγει παραδώσειν, τί ἐζημιούτο ἀφίστάμενος ὧν τιμὴν εἶχεν; οὐδὲ γὰρ πρὶν ἤττηθῆναι τὴν δίκην εἶχεν ὧν ἡμεῖς δικαζόμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου πριάμενοι καὶ θεμενοί, οἷς ἔδει αὐτὸν ἀποδόντα τὴν τιμὴν

¹ ἐγγυᾶτο αὐτῶ.

² μόνον

³ τούτου

⁴ τῶν om.

⁵ ἐνεγυᾶτο

Αὐτῶ] Id est, ὑπὲρ αὐτοῦ. nomine locoque Diceogenis. IDEM.

Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ] Suspicio leg. esse: οὐ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ —. IDEM.

Πλωτιεύς] Ablegat hic Taylor ad Lysiae orat. contra Panceleonem. IDEM.

Αὐτὸν] Id est, ὅτι Δικαιογένης ποιήσει τὰ ὡμολογημένα. v. vers. 19. IDEM.

Ἐποίησεν] Id est, ἔπαθεν. quid eo factum fuisset. IDEM.

Ἀληθῆ λέγει] Id est, δοκεῖ ὑμῖν τάληθῆ λέγειν. aiebat autem Diceogenes, se hereditibus bessem hereditatis restituisset. IDEM.

Ἀπέστη μόνον] Videtur λόγω interponendum esse, verbotenus tantum, non autem reapse. IDEM.

Εἶχεν] Ipse possedit, in jure suo atque potestate habuit, quippe dudum ante alienata, vendita alia, alia oppignerata. IDEM.

ἡμῖν τὰ μέρη ἀποδοῦναι. διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τοὺς ἐγγυητὰς
 101 παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, οὐ πιστεύοντες αὐτῷ ἃ ὠμολόγησε
 ποιήσῃν. πλὴν γὰρ δυοῖν οἰκιδίον ἐξω τείχους καὶ ἐν πεδίῳ⁵
 ἐξήκοντα πλέθρων οὐδὲν κεκομισμέθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τού-
 του θέμενοι καὶ πριάμενοι. ἡμεῖς δ' οὐκ ἐξάγομεν· δεδίαμεν
 γὰρ μὴ ὄφλαμεν δίκας. καὶ γὰρ¹ Μηκίωνα, κελεύοντος
 Δικαιογένους καὶ φάσκοντος² [μὴ] βεβαιώσῃν, ἐξάγοντες
 102 ἐκ τοῦ Βαλανείου ὄφλομεν τετταράκοντα μνᾶς διὰ Δικαιο-
 γείην, ὧ ἄνδρες. ἠγούμενοι γὰρ οὐκ ἂν αὐτὸν βεβαιώσῃν
 οὐδὲν ἂν ἡμῖν ἀπέστη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, διίσχυρίζομεθα¹⁰
 πρὸς³ Μηκίωνα ἐναντίον τῶν δικαστῶν, ἐθέλοντες ὀτιοῦν
 πᾶσχειν, εἰ βεβαιώσῃεν αὐτῷ Δικαιογένῃς τὸ Βαλανεῖον,
 οὐκ ἂν ποτε οἴομενοι αὐτὸν ἐναντία οἷς ὠμολόγησε πράξαι,
 οὐ δι' ἄλλ' οὐδὲν ἢ διὰ τοὺς ἐγγυητὰς, ὅτι⁴ καθειστήκεσαν
 ἡμῖν. ἀποστὰς δὲ Δικαιογένῃς ταῦτα τὰ μέρη, ὧν καὶ νῦν
 ὁμολογεῖ ἀφεστάναι ἡμῖν, ἐβεβαίωσε³ Μηκίῳν τὸ Βαλα-
 νεῖον. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ἄθλιος, οὐχ ὅπως τι ἐκ τοῦ κλήρου εἰ-¹⁵
 ληφῶς, ἀλλὰ προσαπολωλευῶς τετταράκοντα μνᾶς, ἀπῆεν
 ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους. καὶ τούτων ὑμῖν μάρ-
 τυρας παρέξομαι.

⁵ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

103 εἰ. Ταῦτα μὲν πεπόνθαμεν ὑπὸ Δικαιογένους, ὧ ἄνδρες·

¹ Μικκίωνα

² uncus om.

³ Μικκι.

⁴ καθειστήκεισαν

⁵ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ποίησεν] Malim καὶ ποιήσῃν. ut p. 99. 19. etiam facturum. IDEM.

Πεδίῳ] Accipio pro parte sic dicta agri Attici, unde etiam Pediasii dicti fuere. IDEM.

Πριάμενοι] Non convenit e praemissis κεκομισμένοι εἶσιν subaudiri. suspicor potius ἔχουσιν deesse. IDEM.

Ἐξάγομεν] Scil. αὐτούς. nos autem eos, qui nunc ista possident, illinc non deducimus, non expellimus, velut injusta possessione. IDEM.

Μηκίωνα] Πρ. γρ. Μουκίωνα. Ἄλλ' ὀλίγω ὕστερον ἔχεις Μηκίωνα καὶ Μικκίον. H. STEPHAN. Itaque dedit et hic et deinceps ubique Μηκίωνα et Μικκίον per η. Verum ne ista quidem lectio vera et emendata est, sed aut Μικκίον aut Μικκίον per iota, et per κ, seu simplex, seu geminatum. Respondet Latino Minucius, a μικρός. Altera lectio si vera esset, repetenda foret a μακρός, Longus, Longinus, Longolius. verum

tum Μακκίον potius dixissent, quam Μηκίον. ut Μακκρίνος et Macer usurparunt. Mitionis, vel potius Micionis, partes in fabulis crebrae sunt, non Mecionis. REISK.

Κελεύοντος] Scil. ἐξάγειν αὐτόν. cum, vel quamvis, jussu Dicæogenis Micionem deduxissenus. IDEM.

Αὐτῷ] Sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῷ, quod si bene habet, copulandum αὐτὸν erit cum αὐτῷ sic, ut accusativus ad Dicæogenem, datus ad Micionem referatur. Dicæogenem vindicias emptionis ei, Micioni, non esse praestitutum (seu evictionem), h. e. non ausurum in possessione balnei tueri, quod Micio a se emisset, aiendo, Micionem id a se legitimis modis, ut a solo vero et legitimo domino, cui jus vendendi fuisset, emisse. IDEM.

Ταῦτα] Malim τούτων τῶν μερῶν. Nam alias constructio labat. Paulo post malim ἀλλὰ καὶ προσαπολω.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. MARKLAND.

ὁ δ' ἐγγυησάμενος αὐτὸν Λεωχάρης καὶ τῶν πάντων ἡμῶν
κακῶν αἴτιος οὐ φησὶν ἐγγυησασθαι ἀ' καταμαρτυρεῖται
20 αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῷ γραμματεῖῳ τῷ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου
γραφέντι οὐκ ἔνεστι ταῦτα. ἡμεῖς δέ, ὡς ἄνδρες, τότ' ἐπὶ
τοῦ βήματος σπεύδοντες τὰ μὲν ἐγράψαμεν, τῶν δὲ μάρ-
τυρας ἐποίησάμεθα· οὗτοι δέ, ἀ' μὲν αὐτοῖς συμφέρει τῶν
ὁμολογηθέντων ¹ τότε, κύρια φασὶν εἶναι, εἰ καὶ μὴ γέγρα-
πται, ἀ' δ' οὐ συμφέρει, οὐ κύρια, εἰ μὴ γέγραπται. ἐγὼ
δ', ὡς ἄνδρες, οὐ θαυμάζω, ὅτι ἕξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογη-
25 μένα· οὐδὲ γὰρ τὰ γραφέντα ἐδέλουσι ποιεῖν. ἡμεῖς δ' ὡς
ἐλέγομεν ἀληθῆ, καὶ ἄλλο τι τεκμήριον παρεξόμεθα.
Πρωταρχίδῃ γὰρ ² τῷ Ποταμίῳ ἔδωκε Δικαιογένης τὴν
ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐπὶ τετταράκοντα μναῖς, ἀντὶ δὲ τῆς 10-1
προικὸς τὴν οἰκίαν αὐτῷ τὴν ἐν Κεραμεικῷ παρέδωκε. ταύτῃ
δὲ τῇ γυναικί, ἣν ὁ Πρωταρχίδης ἔχει, προσήκει τοῦ κλή-
ρου μέρος ὅσον περ τῇ μητρὶ τῇ ἐμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἀπέστη
Δικαιογένης ταῖς γυναιξὶ τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἡξίου
30 ὁ Λεωχάρης τὸν Πρωταρχίδην παραδίδόναι αὐτῷ τὴν συν-
οικίαν ἣν εἶχεν ἀντὶ τῆς προικὸς, ὡς ὄντι ἐγγυητῇ αὐ-
τῷ, τὸ δὲ μέρος ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ κλήρου παρ' αὐτοῦ 105
κομίζεσθαι. παραλαβὼν δὲ τὴν συνοικίαν, τὸ μέρος οὐ

¹ , ταῦτα

² τῷ οἰκ.

*Α καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ] Id est, ἀ αὐ-
τὸν ἐγγυησασθαι ὑπὲρ τοῦ Δικαιογένους εἰσὶν
εἰ μάρτυροὺντες κατ' αὐτοῦ. Verum dubium
est ad quemnam redeat αὐτοῦ, num ad
Leocharem, quomodo exposui, an ad Di-
cæogenem. Posterius hoc si quis magis
probet, ei αὐτοῦ erit cum ἀ copulandum
in constructione, et ἀ αὐτοῦ accipiendum
pro ἀ εἰρημένα καὶ συγκεχωρημένα ὑπὸ τοῦ
Δικαιογένους. quas a Dicæogene latas et
concessas condiciones præstandas susce-
pisse Leochares, velut fidejussor, a testi-
bus, ipsum testimonio suo obruentibus,
arguitur. Sed præfero priorem rationem.
REISK.

Οὗτοι δὲ] Non testes nostri, sed Dicæo-
genes cum consortibus. IDEM.

Ἐλέγομεν] Malim λέγομεν in præsentē.
IDEM.

Τὴν ἑαυτοῦ] Imo vero τὴν ἑαυτοῦ. Di-
cæogenes tertius elocabat eam, sororem,
non suam, sed meam, ut tutor pupillam
suam, Protarchidi in matrimonium. Nam,
nisi illa mulier, non Dicæogenis, sed
actoris soror fuit, non video, quid juris so-

rori Dicæogenis tertii in hereditatem se-
cundi fuisset, et cur actor dicat, huic fe-
minæ tantundem de hereditate competisse,
atque competisset matri suæ, actoris puta;
quod fieri nequit, nisi mulier hæc filia fuit
matri actoris, eoque soror actoris. quod
si est, mater actoris tum desierat in vivis
esse, et filia ejus, eademque soror actoris,
in jura matris successerat. IDEM.

Οἰκίαν] Num συνοικίαν. ut postmodum
appellatur. Latini *insulam* usurpant, h. e.
domum, quam possessor, non ipse incolit,
sed aliis incolendam mercede elocat.
IDEM.

Ἐἶχεν] Olim habuerat, nunc non habe-
bat amplius, posteaquam eam Leochari
tradidisset. IDEM.

Αὐτῷ] ipsi, Protarchidi puta. possit
quoque ad Dicæogenem referri. sibi, qui
esset pro eo, Dicæogene puta, fidejussor.
quanquam hoc mihi quidem minus placet.
IDEM.

Παρ' αὐτοῦ κομίζεσθαι] a se, Leocha-
re, auferre. IDEM.

παρέδωκε. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρα τὸν Πρωταρχίδην
παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΣ.

5'. Περὶ δὲ ἐπισκευῆς τοῦ βαλανείου καὶ οἰκοδομίας καὶ
πρότερον εἶρηκε Δικαιογένης καὶ νῦν ἴσως ἔρει, ὡς ὁμολο-
γήσαντες αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ ἀναλωμένα οὐκ ἀπεδώκαμεν, 35
καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐ δύναται ἀπαλλάσσειν τοὺς χρήστας,
οὐδὲ ἡμῖν παραδοῦναι ἃ δεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες, ἐπὶ
τοῦ δικαστηρίου, ὅτε ἠναγκάζομεν αὐτὸν ἀφίστασθαι τού-
των, ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰς τὰ οἰκοδομήματα
ἀναλωμένων ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς, οὕτω τῶν δικα-
στῶν γιγνωσκόντων· ὕστερον δ' οὐκ ἀναγκαζόμενοι ἀλλ'
ἐκόντες ἔδομεν αὐτῷ τὴν ἐν ἄστει οἰκίαν ἐξαιρεθέντες πρὸς 40
τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἔχειν ἀντὶ τῶν ἐπεσκευασμένων,
ἣν οὗτος ἀντὶ πεντακισχιλίων δραχμῶν παρέδωκε Φιλο-
106 νείκῳ. ἔδομεν δὲ οὐ διὰ τὴν τοῦ Δικαιογένους χρηστότητα,
ὡς ἄνδρες, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενοι ὅτι οὐ περὶ πλείονος χρήματα
ποιούμεθα τῶν οἰκείων, οὐδ' ἂν πάνυ πονηροὶ ὦσι. καὶ γὰρ
πρότερον ὅτ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο Δικαιογένην τιμωρήσασθαι
καὶ ἀφελέσθαι ἃ εἶχεν, οὐκ ἐβουλήθημεν τῶν τούτου κτή- 54. 1
σασθαι οὐδὲν, ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα μόνον κομίσασθαι ἐξήρκει
ἡμῖν. οὗτος δ' ὅτ' ἐκράτησεν ἡμῶν, ἀπεσύλησεν ἃ ἔδύνατο,
καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀλλ' οὐ προσήκοντας ἀπόλλυσι. τεκμήριον
δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων τρόπων καὶ τῆς τούτου ἀδικίας μέγα
παρεξόμεθα. μελλούσης γὰρ τῆς πρὸς Λεωχάρην δίκης
εἰσιέναι, ὡς ἄνδρες, ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνί, ² ἡξίου Λεω- 5
χάρης καὶ Δικαιογένης δίκαιαν ἡμᾶς ἐπιτροπεύειν, τὴν δίκην

1 παρέδωκε

2 ἡξίου

Οτι] Π. ὅτε. H. STEPHAN.

Τούτων] Subaudi ἂν ἀφίστατο. REISK.

Ἐξαιρεθέντες] Videtur aut ἐξαιρετον leg. esse, aut ἐξαιρεθίσαν, ut præcipuum quid, et a reliqua hereditatis massa separatum. IDEM.

Παρέδωκε] Π. παρεδώκαμεν. H. STEPHAN. Haud inconvenienter, universam si spectes sententiam, verum hic locus non παραδίδοιαι, sed simplex διδοῖαι postulat, quare malim aut ἔδομεν aut ἔδωκαμεν. v. versu 13. ἐκόντες ἔδομεν αὐτῷ, non de traditione, sed de concessione, et ultronea donatione rei, quam nulla necessitate ob-

strictus, sed ultro, gratuito dones, agitur. REISK.

Παρεξόμεθα] Sic dedi de meo. reperi idem postmodum in Taylori quoque schedis, vulgate dant παρεξόμεθα. Taylor adscripserat quoque παρεχόμεθα. IDEM.

Ἐπιτροπεύειν] δίκαιαν ἐπιτροπεύειν est quod ἐπιτρέπειν dixerunt simpliciter, ut apud Iseum eodem loco ἐπιτρέψαμεν δίκαιηταις. δίκαιαν ἐπιτρέπειν dicit Pollux; quomodo et Libanius in Progymnasiasi, quem locum non intellexit interpres linguæ Græcæ peritissimus. Id permittere dicit Plautus in Curcul. [5. 3. 23.] loco

ἀναβαλλομένους. καὶ ἡμεῖς, ὡς περ μικρὰ ἀδικούμενοι συνε- 107
 χωρήσαμεν, καὶ ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς ¹ τέτταρσιν, ὧν
 τοὺς μὲν δύο ἡμεῖς ἠγάγομεν, τοὺς δὲ δύο ἐκεῖνοι. καὶ ἐναντίον
 τούτων ὠμολογήσαμεν ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν, καὶ ὠμό-
 σαμεν. καὶ οἱ διαιτηταὶ ἔφασαν, εἰ μὲν ἀνώμοτοι δύναιντ'
 10 ἀν ἡμᾶς διαλλάξαι, οὕτω ποιήσιν, εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ
 ὀμόσαντες ἀποφανεῖσθαι ἃ δίκαια ἠγοῦνται εἶναι. ἀνακρί-
 ναντες δὲ ἡμᾶς πολλάκις, καὶ πυθόμενοι τὰ πραχθέντα οἱ
 διαιτηταὶ, οἱ μὲν δύο οὓς ἐγὼ προὔβαλον, Διότιμος καὶ
 Μελάνωπος, ἤθελον καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὀμόσαντες ἀποφή-
 νασθαι ἃ ἐγίνωσκον ἀληθέστατα ἐκ τῶν λεγομένων, οὓς δὲ
 Λεωχάρης προὔβαλετο, οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι. καίτοι
 15 Διοπεΐθης ὁ ἕτερος τῶν διαιτητῶν Λεωχάρει μὲν ἦν τούτῳ 108
 κηδεστής, ἐμὸς δ' ἐχθρὸς καὶ ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβο-
 λαίων· Δημάρατος δὲ ὁ μετ' αὐτοῦ ² Μνησιπτολέμῳ τῷ
 ἐγγυησαμένῳ Δικαιογένει μετὰ Λεωχάρους ἦν ἀδελφός.
 οὗτοι μέντοι οὐκ ἠθέλησαν ἀποφύνασθαι, ὀρκώσαντες ἡμᾶς
 ἢ μὴν ἐμμένειν οἷς ἀν αὐτοὶ γνοῖεν. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυ-
 ρας παρέξομαι.

MARTYRES.

ζ'. Οὐκοῦν δεῖνὸν εἰ δεήσεται ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, Λεωχάρης
 20 ἀποψηφίσασθαι ἃ Διοπεΐθης κηδεστής ἂν αὐτοῦ κατεψηφ-

¹ τέσσαρσιν

² Μνησιπτολέμῳ

elegant et qui ad rem arbitrorum illu-
 strandam pertinet :

“ P. Animadvortite, si potissimum inter
 vos componere,
 Mitte istunc. Accede huc, Ieno, dicam
 meam sententiam ;
 Siquidem vultis quod decrero facere.
 C. Tibi permittimus.
 Dum quidem, Hercle, ita iudices, ne
 quisquam a me argentum auferat.”

Tibi permittimus est ἐπιτρέπομέν σοι. Sed
 quod addit restringit ἐπιτροπήν, quam non
 permittit nisi ἐπὶ ῥητοῖς. In Anim. ad Jus
 A. et R. l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS. Imo
 vero ἐπιτρέπειν. Sed num διαίταν ἐπιτρέ-
 πειν, an εἰς διαίταν ἐπιτρέπειν, scil. τὴν δίκην,
 usurpetur, querere nunc non vacat. δια-
 τητῆ ἐπιτρέπειν usitatum novi. Certum hoc
 est, ἐπιτροπεύειν, quod significat tutorem
 pupilli agere, ab hoc loco alienum esse,
 convenire ἐπιτρέπειν, arbitrio iudicis peda-
 nei, vel arbitri, permittere. Statim quoque,

p. 103. 2. sequitur ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς
 τέσσαρσιν. REISK.

Ἐμμένειν] Malim ἐμμενεῖν in futuro,
 quamquam me non fugit, non admodum
 diligentes Græcos esse in observando
 temporum discrimine, in infinitivis præsen-
 tis et futuri temporis. v. versu 17. IDEM.

Οἷς οὗτοι]. Videtur ἂν interponendum
 esse. IDEM.

προὔβαλον] Imo vero προὔβαλόμην. v.
 versum proximum 12. IDEM.

Ὀμόσαντες] Π. καὶ ὀμόσαντες. H. STE-
 PHAN.

Ἐφασαν ἀποφανεῖσθαι] Aut interponen-
 dum, aut certe subaudiendum videtur
 ἀνώμοτοι. REISK.

Κηδεστής] Habebat in matrimonio so-
 rorem Leocharis, vel soror Diopithis
 erat penes Leocharem. IDEM.

Ὁ μετ' αὐτοῦ] Subaudi διαιτητῆς προ-
 βεβλημένος, qui una cum Diopithe fuerat
 a Leochare et Diaeogene arbiter nunc-
 cupatus. IDEM.

φίσατο; ἢ ὑμῖν πῶς καλὸν ἀπογνῶναι Λεωχάρους ἅ γε οὐδ' οἱ προσήκοντες αὐτοῦ ¹ ἀπέγνωσαν; δέομαι οὖν ὑμῶν καταψηφίσασθαι Λεωχάρους, ² ἵν' ἂ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον κομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἰδίων οὐκ ἐπιθυμοῦμεν. Δικαιογένην γὰρ, ὧ ἄνδρες, οὐτ' ἔλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι ³ [ὡς] κακῶς πρᾶττοντα καὶ πενόμενον, οὐτ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν· οὐδέτερα γὰρ ⁴ αὐτῷ τούτων ὑπάρχει, ὡς ἐγὼ ἀποφαίνω, ὧ ἄνδρες. ἅμα δὲ καὶ πλούσιον καὶ πονηρότατον αὐτὸν ⁵ ὄντα ἀνθρώπων ²⁵ ἀποδείξω καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς προσήκοντας καὶ ¹⁰⁹ εἰς τοὺς φίλους. οὗτος ⁶ γὰρ παραλαβὼν τὸν κλῆρον παρ' ἡμῶν φέροντα μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὄγδοήκοντα μνᾶς, καρπωσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη οὐτ' ἀργύριον ὠμολόγει κεκτῆσθαι οὐδ' ὅποι ἀνήλωσεν ἔχοι ἂν ἐπιδείξαι, ὧ ἄνδρες· ἄξιον δὲ καὶ ὑμῖν λογίσασθαι. οὗτος γὰρ τῇ μὲν φυλῇ εἰς Διονύσια χορηγήσας τέταρτος ἐγένετο, τραγωδοῖς δὲ καὶ ³⁰ πυρρῆχίσταις ὑστάτος· ταύτας δὲ μόνας ἀναγκασθεῖς λει- ¹¹⁰ τουργίας λειτουργῆσαι ἀπὸ τσαύτης προσόδου οὕτω καλῶς ἐχορήγησεν. ἀλλὰ μὴν τριηράρχων τοσούτων κατασταθέντων οὐτ' αὐτὸς ἐτριηράρχησεν οὐδ' ἑτέρω συμβέβληκεν ἐν

¹ ἔγνωσαν⁴ αὐτῶν τούτω² εἴπερ ἀδικῶν οὐκ ἐπιθυμοῦμεν⁵ ὄντα om.³ [ὡς] om.⁶ δὲ

"Ἐγνωσαν] Imo vero ἀπέγνωσαν. IDEM.
 "Ἀποφαίνω] Imo vero ἀποφανῶ, ut mox ἀποδείξω. IDEM.

"Ἄμα δὲ] Imo vero ἅμα γάρ. IDEM.

Δέ] Imo vero γάρ. quod est usitatum, cum ordiuntur enarrationem rei, ut docet index noster Græcitatibus Lysiæ. IDEM.

Αὐτὸν] Scilicet τὸν κλῆρον. sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῶν. Taylor adscripsit μνᾶς, καὶ καρπωσάμενος. Sed de αὐτῶν tacuit, et in illo altero falsus fuit. IDEM.

Χορηγήσας] Videtur h. l. αἰλουταῖς vel simile quoddam vocabulum deesse, designans genus id certaminis, in quo Dicæogenes quartus a primo victore nuncupatus fuit, seu quartam a prima palma retulit, quæ non est magna gloria, ut in certamine tragedorum et pyrrhichistarum postremam. IDEM.

Πυρρῆχισταῖς] Sic emendandam esse vulgarem lectionem πυρρῆχισταῖς dudum conieceram ante quam comperirem Palmerio et Bentleio idem fuisse visum, huic p.

361. uberioris disputationis super epistolis Phalaridis, illi p. 669. Exercitationum, ubi ad h. l. scripta reliquit istæ: "Vox πυρρῆχισταῖς ne hilum quidem valet. Lege πυρρῆχισταῖς, iis qui pyrrhicham saltabant. Fuit enim species saltationis πυρρῆχης, qua armati saltabant, cujus plures imagines nobis luculenter exhibuit Xenophon libro VI." IDEM. πυρρῆχισταῖς quoque corrigebat Hemsterhuis. ad Lucianum Timon. §. 51.

Λειτουργίας] Malim cum articulo τὰς λειτ. REISK.

Οὕτω καλῶς] Est irrisio et cavillatio. vult dicere, tam turpiter, tam ignominiose. Præclaram profecto et ad laudem insigne non erat, e certaminibus quartam palmam referre, turpius etiam postremam. nam ex eo colligebatur, editorem ejusmodi maneris parcum fuisse, aut egenum, nihilque aut potuisse aut voluisse in apparatus scenicum, in magistris puerorum, in pueros ipsos impendere. IDEM.

Ἐν τοιούτοις καιροῖς] tam difficultibus rei-

¹ τοιούτοις καιροῖς, ἀλλ' ἕτεροι μὲν οὐσίαν κεκτημένοι ἐλάττω
 ἢ οὗτος μίσθωσιν λαμβάνει τριηραρχοῦσι. καίτοι, ὦ ἄνδρες,
 35 οὐχ ὁ πατήρ αὐτῷ τὴν πολλὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀλλ'
 ὑμεῖς ἔδοτε τῇ ψήφῳ ὥστε εἰ καὶ μὴ πολίτης ἦν, διὰ γε
 τοῦτο δίκαιος ἦν τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. εἰσφορῶν τούτων τοσού-
 των γεγεννημένων πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὸν πόλεμον καὶ
 τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Δικαιογένης οὐκ ἔστιν ἦντινα
 εἰσηγήνοχε· πλὴν ὅτε Λέχαιον ἐάλω, κληθεῖς ὑφ' ἐτέρου 111
 ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ τριακοσίας δραχμαῖς, ἐλάττον ἢ
 Κλεώνυμος ὁ Κρής· καὶ τοῦτο ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν,
 40 ἀλλ' ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι ἐξ ἐτέρου αὐτοῦ τούνομα
 ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων, ὅτι δ' ἔδει εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως
 ὑποσχόμενος τῷ δήμῳ εἰσίσσειν χρήματα ἐφελοντῆς οὐκ
 εἰσήνεγκε. καίτοι πῶς ἄξιον θαυμάζειν, ὦ ἄνδρες, εἰ ἐμὲ
 ἐξηπάτησεν ἓνα ὄντα, ὃς ὑμᾶς ἅπαντας ἅμα συνειλεγμέ-

¹ τοῖς τοιούτοις

publica temporibus, cum xxx tyranni dominarentur. v. versu 7. et p. 103. 20.

IDEM. Ἑτεροι — κεκτημένοι] Sic dedi de meo, pro vulgariū ἕτερος et κεκτημένος. Etiam Taylor e Tophanis libro ἕτεροι annotavit, sed de altero tacuit. IDEM.

Λέχαιον] Sic, per ai, dedi pro vulgari λέχαιον per ei. De Lechai occupatione, quod factio Corinthiorum Spartanis et oligarchiæ dedita, Lacedæmoniorum copiis subnixæ, cepit. v. Simson ad A. M. 3616. IDEM. A. 4. Ol. xcvi. IONES.

Κληθεῖς ὑπὸ ἐτέρου] Quidni potius προκληθεῖς ὑφ' ἐτέρων. Nam cur unum, cur infinite et vage adumbraret, cur non ipsum proprium hominis nomen ederet? REISK.

Ὁ Κρής] Inquilinus ergo, et qui proinde nulla teneretur contribuendi necessitate, quod civis non esset, qui erat Dicæogenes. IDEM.

Τοῦτο ἐπέδωκεν] Videtur leg. τοῦτο, ὃ ἐπέδωκεν. IDEM.

Ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν] Vides hic differentiam manifestam inter ἐπιδοῦναι et εἰσφέρειν, atque ἐπίδοσιν minus æstimatam quam εἰσφοράν. Quare hoc? Quia scilicet εἰσφορὰ, quæ divitum erat, taxabatur; ἐπίδοσις a donantis arbitrio pendebat. Sed hoc si ita est, quare ait Dicæogenem in publicis εἰσφοραῖς, quas reip. necessitas postulabat, nihil unquam contribuisse? Nam nonne ad id cogi poterat? Certe εἰσφορὰ: divitum tantum erant, ut dixi,

pauperes earum erant immunes; nisi quandoque ea ingrueret tempestas, quæ omnes omnino huic muneri obligaret, præter eos qui extrema inopia laborarent. Si qui igitur erant divites, quomodo eas defugere poterant, veluti Dicæogenes, de quo agimus? Sane bona sua quantum poterant occultabant, quod innuit Demosthenes περὶ συμμοριῶν, idque ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν dicit Isæus de Hagn. hered. p. 89. 5. ed. Steph. Ubi generalis erat contributio, quidam ultimam paupertatem prætendebant. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 1. §. 6—8. HERALDUS. Eum vide.

Ἐξ ἐτέρου] Sententia videtur postulare ἐξέειπτο, probatam vel pendebat ejus nomen publice in tabula exaratum, coram Eponymis fixa, titulo turpissimi criminis. Cujus? quod nempe, cum promississet contribucionem ad necessitates reipublicæ, verbis suis ipsa re fidem non fecisset. REISK. Quid si ἐξέφερον - ἐπωνύμων, ὅτι ἦδη εἰς κ. τ. λ. Sic Demosth. de Cor. p. 323. 2. ed. Reisk. δειγµα δὲ ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις ἀναγοῖς οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς ἄλλοις. ἐξετέθη de suo dedit Bekkerus.

Ὅτε δ' ἔδει] Lego ὅτι δή. quod nimirum. hic declarat, quodnam fuisset illud αἰσχιστον ἐπιγράμμα, turpissimum crimen ipsi in tabula publice fixa exprobratum. REISK. ὅτι οἶδε εἰς - ὑποσχόμενοι - - ἰδελονταὶ οὐκ εἰσήνεγκαν Bekkerus.

τους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοιαῦτα ἐποίητε; καὶ τούτων ὑμῶν
 ἰ τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ. Εἰς μὲν τὴν πόλιν αὐτῶ καὶ τοσαῦτα λελειτούργηκε 55. ἰ
 Δικαιογενὴς ἀπὸ τοσούτων χρημάτων· περὶ δὲ τοὺς προσ-
 112 ἠκάντας τοιαυτὸς ἐστὶν οἶον ὁράτε, ὥστε τοὺς μὲν ἡμῶν ἀφεί-
 λετο τὴν οὐσίαν, ἐτι μείζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ περιεώρα εἰς
 τοὺς μισθατοὺς ἰάντας δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων. τὴν δὲ
 μητέρα τὴν αὐτοῦ καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ
 πάντες ἴδων, καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἂ ἐγὼ αἰσχύνομαι ἰ
 λέγειν. αὐτὰς δὲ ποιεῖν οὐκ ἠσχύνετο. τῶν δ' ἐπιτηδείων
 Μίλανα μὲν τὸν Αἰγύπτιον, ὃ ἐκ μεισακίου φίλος ἦν, ὅπερ
 ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστερήσας, ἔχθιστός ἐστι
 113 τῶν δ' ἄλλων αὐτοῦ φίλων· οἱ μὲν οὐκ ἀπέλαβον ἂ ἐδάνει-
 σαν, οἱ δ' ἐξῆπατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἂ ὑπέσχετο αὐ-
 τοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δάσειν. καίτοι, ὃ ἄνδρες,
 οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ταῦτα κτησάμενοι καὶ καταλιπόν- 10
 τες πιάσας μὲν χρηγίας ἐχορήγησαν, εἰσήνεγκαν δὲ εἰς τὸν
 πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῶν, καὶ τριηραρχοῦντες οὐδένα
 χρόνον ἰ διέλιπον. καὶ τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθή-
 ματα ἐκείνοι ἐκ τῶν περιόντων, μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς,
 ἀπέθεσαν· τούτο μὲν ἐν Διονύσου τρίποδας, οὓς χορηγοῦντες
 καὶ νικῶντες ἔλαβον, τούτο δ' ἐν Πυθίου· ἐτι δ' ἐν ἀκρα-

¹ τοὺς οἶον.

² ἔλιπον

Εἰς μὲν τὴν πόλιν] Malim εἰς μὲν τὸν οὖνον τὴν πόλιν. REISK.

Μισθατοῦς] Notum est e Terentio, qui fabulas plerasque e Menandro aliisque Atticis comœdis transtulit, adolescentes Atticos, quos aut egestas, aut ira et sævities patrum, aut error aliquis morum et vita dissoluta, domo expulisset, in Asiam transire consuevisse, atque sub regibus et satrapis Asiaticis stipendia merere. Notum idem est e Demosthenis Philippicis quoque, item e Xenophonte. IDEM.

Εἰληθυίας] Quo prægnantes et parturientes confugiebant. Videtur prae mater Dicæogenis, partui propinqua, se e filio gravidam factam quæsta esse, eumque incestus insinulasse. IDEM.

Ἐκ μεισακίου φίλος ἦν] Indicat Dicæogenem isti Melani corpus vendidisse, et

muliebria ab eo passum esse. IDEM.

Ἐλαβε] Subaudi δανεισάμενος. Dicæogenes a Melane res mutuo et sub conditione fœnoris sumpserat, quod postmodum non reddebat, interpretans, hanc mercedem esse patientiæ muliebris, a se, ut scorto istias, Melani præstitæ. Unde similtas inter eos exarsit acerrima. IDEM.

Εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου] Suspiciabar aliquando leg. esse: εἰ μὴ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου. si nolent secum in hereditatis petitione contendere. IDEM.

Ταῦτα] Hæc bona, quæ Dicæogenes nunc tenet, atque de quibus nunc controversia agitur. IDEM.

Ἐλίπον] Bene habeat, an secus, haud definiam. Venit aliquando in mentem, aut ἐπέλιπον, aut ἔληγον esse leg. IDEM.

Ἀκροπόλει. ἀς] Tolle punctum una cum

15 πόλει ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες πολλοῖς, ὡς ἀπὸ
 ἰδίας κτήσεως, ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμή-
 κασι τὸ ἱερόν. αὐτοὶ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες 114
 ἀπέθανον· Δικαιογένης δὲ μὲν ὁ Μενεξένου, τοῦ ἐμοῦ πάππου
 πατὴρ, στρατηγῶν ὅτε ἢ ἐν Ἐλευσίνι μάχῃ ἐγένετο, Με- 115
 νέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπάρ-
 τῶλῳ, Δικαιογένης δὲ ὁ Μενεξένου τριηραρχῶν τῆς παραλόυ
 20 ἐν Κνίδῳ. τὸν μὲν τούτου οἶκον σὺ, ὦ Δικαιογένεες, παρα- 116

1. ὡς ἀπαρχὰς

2 δὲ

articulo ἕς. nam ἐτι δ' ἐν ἀκροπόλει non coheret cum præmisso ἀνίθεσαν, sed cum insequente κεκοσμήκασι τὸ ἱερόν. IDEM.

Πολλοῖς, ὡς ἀπ' ἰδίας κτήσεως] Sententia hæc est: non multa quidem in se sunt illa simulacra a nostris majoribus in arce dedicata, si spectentur ad donaria publice ibi dedicata nomine reipublicæ, quæ utique et plura numero et splendidiora sunt, ut etiam par atque consentaneum est; verumtamen, si spectentur, ut a privatis et e re privata dedicata, sunt sine dubio multa et magnifica. IDEM.

Τὸ ἱερόν] Minervæ urbicæ puta, in arce exstructum. IDEM.

Δικαιογένης δὲ] Imo verò Δ. μὲν —. IDEM.

Ἐν Ἐλευσίνι μάχῃ] Videtur hæc illa pugna esse, de qua Thucydides 1. 114. narrat. Sed audiamus Palmerium ad h. l. disputantem, cujus hæc sunt verba: “De ea in Eleusine pugna, in qua Dicæogenes dux fuit, nihil invenio. Ex temporis ratione suspicor, unam esse ex pugnis, quas narrat Diodorus libro undecimo, factis inter Megarenses et eorum socios Athenienses, cum Corinthiis, qui de finibus cum Megarensibus litem habebant. Sed Myronidem ducem fuisse ait. At plures sæpissime in eadem expeditione duces erant, et forte Dicæogenes poterat fuisse una cum Myronide dux copiarum. temporis spatium certe satis congruit. Nam quando Menexenus, ejus filius, periit in Spartolo, quæ pugna commissa est Epaminone archonte, anno 4. Ol. 87. bellum vero, de quo supra dixi, gestum Myronide duce, incidit in Bionem archontem anno tertio Olymp. 80. spatium intercedit annorum 29. inter mortem patris et filii, satis congruens rationi. Eleusis certe fuit in finibus Megarensium sita, et in itinere, quo itur Athenis Corinthum; et ideo locus etiam non abhorret a conjectura. Sed et forte in hoc loco fuit καύχῆσις Andocidis, qui avum suum στρατηγὸν vocat, qui tantum fuit ὑποστράτηγος. Hæc ego velut in tenebris tentandus.

Si quis certiora docuerit, labens amplectar.” Hæc Palmerius. IDEM.

Φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπάρτῳ] Quid hoc sit, fateor me ignorare. nulla fuit Ὀλυζία φυλὴ Athenis. Si quæ fuisset ejus nominis in Spartolo, non habuisset phylarchum Atheniensem. est enim tribulis, non extranei, officium τὸ φυλαρχεῖν. Incassum laborabit, quicumque hanc lectionem tueri contendat. Lege meo periculo τῆς Ὀλυθίας ἐν Σπ. et interpunge post φυλαρχῶν. Menexenus suæ tribus ductor erat, et occubuit in pugna ad Spartolum, qui locus fuit in Olynthiorum ditione. De ea pugna, quæ facta est ad Spartolum, non longe ab Olyntho, adi Thucydidem libro secundo, et procul dubio dabis manus nostræ emendatione. PALMER. Aliam viam inire si placet, gemina patet, altera, ut statuas, id quod tamen neque doceri potest, et a verè similitudine longe abest, fuisse Athenis φυλὴν, h. e. turmam equestrem (non tribum, nam de tribu civili prorsus hic ne cogitandum quidem est) ab Ulyssæ Ὀδυσσεῖαν dictam. altera, ut τῆς Ὀδρυσίας legatur. nam etsi Spartolus Odrysarum non fuit, sed Botticorum, fieri tamen potuit, ut Isæus locorum situs haud satis esset peritus, eoquæ Odrysiam cum Botticæ commisceret. Quicquid ejus est, φυλαρχῶν h. l. significat eum, qui præest, non domi tribui, sed foris, h. e. in bello, turmæ vel alæ equestri. De στρατηγῶσι autem, quæ paulo ante disputabat Palmerius, res dubio caret. Netum enim est vel pueris et Nepote, præter summum exercitus ducem, adhuc alios fuisse Strategos item dictos, quibus imperium militare non esset nisi annuum, et quoties ipsis imperium prorogaretur, toties dicuntur στρατηγῆσαι. Sic Æschines fratrem suum dicit ter, et annis quidem tribus continuis, strategatum gessisse. REISK. Ὀλυθίας quoque Paumier (de Grentemesnil, qui in hoc loco multus inquit Ionæsius) et rapidus, corrigebat.

Τὸν μὲν τούτου] Pro media voce malim μέντοι. REISK.

λαβῶν κακῶς καὶ αἰσχροῦς διολώλεκας, καὶ ἔξαργυρισά-
 μενος πενίαν ὀδύρη, πῦ ἀναλώσας; οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν
 οὔτε εἰς τοὺς φίλους φανερός εἶ δαπανηθεῖς οὐδέν. ¹ ἀλλὰ
 μὴν οὐδὲ καδιπποτρόφηκας· οὐ γὰρ πώποτε ἐκτίσω ἵππου
 πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μνῶν· οὔτε κατεζευγοτρόφηκας· ἐπεὶ
 οὐδὲ ζεύγος ἐκτίσω ὄρικόν οὐδέ πώποτε ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς
 καὶ κτήμασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν πολεμίων ἐλύσω οὐδένα. ²⁵
 ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἀναθήματα, ἃ Μενέξενος τριῶν ταλάντων
 ποιησάμενος ἀπέθανε πρὶν ἀναθεῖναι, εἰς τὴν ² πόλιν κεκό-
 μικας, ἀλλ' ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται, καὶ αὐτὸς
 117 μὲν ἠξίους κεκτῆσθαι ἃ σοι οὐδὲν προσῆκε χρήματα, τοῖς
 δὲ θεοῖς οὐκ ἀπέδωκας ἃ ἐκείνων ἐγίγνετο ἀγάλματα. διὰ
 τί οὖν ἀξιώσεις σου τοὺς δικαστὰς ἀποψηφίσασθαι, ὧ Δι-
 καιόγενες; πότερον ὅτι πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκας ³⁰
 τῇ πόλει, καὶ πολλὰ χρήματα δαπανήσας σεμνοτέρην τὴν
 πόλιν τούτοις ἐποίησας; ἢ ὡς τριηραρχῶν πολλὰ κακὰ
 τοὺς πολεμίους εἰργάσω, καὶ εἰσφορὰς δεομένη τῇ πατρίδι
 εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκὼν μεγάλα ὠφέληκας; ἀλλ' οὐδὲν
 σοι τούτων πέπρακται. ἀλλ' ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ'
 οὐκ ἐστράτευσαι τοσούτου καὶ τοιούτου γενομένου πολέμου,
 εἰς ὃν Ὀλύμπιοι μὲν καὶ νησιῶται ὑπὲρ τῆσδε τῆς γῆς ἀπο- ³⁵
 θνήσκουσι μαχόμενοι τοῖς πολεμίοις, σὺ δὲ, ὧ Δικαιόγενες,
 πολίτης ὢν οὐδ' ἐστράτευσαι. ἀλλ' ἴσως δὲ καὶ τοὺς προγό-

1 οὐ

2 ἀκρόπολιν

3 οὐκ

Παραλαβῶν] Subaudi κάλλιστα διακρί-
 μινον, vel tale quid. IDEM.

Δαπανηθεῖς] Id est, δαπανησάμενος.
 Notum est perfecta et aoristos primos
 passivorum adscisci in subsidium medi-
 orum, et pro perfectis et aor. 1. verbi me-
 dii promiscue usurpari. Atqui δαπανᾶ-
 σθαι in medio perinde dicitur, atque δα-
 πανᾶν in activo. IDEM.

Ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται] Et
 pulvere obsita, muscarumque stercoribus,
 aut caeno oblitata, sursum deorsum vola-
 tantur et detrunctantur, quia tu mercedem
 a Menexeno conductam lapidearum nondum
 dependisti. IDEM.

Ὀλύμπιοι] Suspectum hoc nomen. Olyn-
 thios, qui semper Atheniensibus infesti
 fuissent, pro his occubuisse dimicantes
 adversus Peloponnesios, unde ipsi orti
 essent, id vero miror, neque meminisse

piam legere. IDEM. Ὅποιόντιοι, ut qui
 primi hoc bellum commovebant, conje-
 ctat Ionesius.

Καὶ νησιῶται] Interponendus videtur
 articulus οἱ. REISK.

Προγόνους] Subaudi τοὺς σοῦς. Designat
 illum celeberrimum Harmodium. Ap-
 paret hinc Dicæogenem hunc, tertium
 nobis dictum, ab Harmodio, illo tyranni
 Hipparchi percussore, genus duxisse, eo-
 que cum actoribus cognatum non fuisse.
 Quid ergo, ait, hereditatem secundi po-
 scebat? Filius ab eo adoptatus, et heres
 scriptus erat. Audio. Sed quid ita? si
 secundum nullo modo cognationis attingebat?
 Videtur nempe Proxenus tertii
 Dicæogenis pater, filiam primi in matri-
 monio habuisse, unde natus tertius.
 IDEM.

νους ¹ ἀξιώσεις μου πλέον ἔχειν, ὅτι ² τὸν τύραννον ἀπέκτει- 118
 ναν. ἐγὼ δ' ἐκείνους μὲν ἐπαινῶ, σοὶ δὲ οὐδὲν ἠγοῦμαι τῆς
 ἐκείνων ἀρετῆς μετεῖναι. πρῶτον μὲν ³ γὰρ εἴλου ἀντὶ τῆς
 ἐκείνων δόξης τὴν ἡμετέραν οὐσίαν κτήσασθαι, καὶ ἐβου-
 40 λήθης μᾶλλον Δικαιογένους καλεῖσθαι υἱὸς ἢ Ἀρμόδιου,
 ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ
 προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, ⁴ ἀ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι ⁵ δέδο-
 ται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογείτων ἐκείνος καὶ Ἀρμόδιος οὐ διὰ τὸ
 γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν, ἧς σοι οὐδὲν
 μέτεστιν, ὦ Δικαιογενες.

¹ ἀξιώσεις

² τὸν om.

³ γὰρ om.

⁴ αἱ

⁵ δέδονται

Ἀξιώσεις] Malim ἀξιώσεις in secunda
 persona, ob insequens σοὶ δέ. IDEM.

Τύραννον] Imo vero τὸν τύραννον. Hippar-
 chum significat, Pisistrati filium. IDEM.

πρῶτον] Malim ὅς πρῶτον, aut πρῶτον
 μὲν γάρ. IDEM.

δέδοκται] Π. δέδοται. H. STEPHAN.

LUZACII
AD ORATIONEM ISÆI
DE HEREDITATE PHILOCTEMONIS
PRÆFATIO.

Ex Lectionibus Atticis. De Digamia Socratis.

EUCTEMON, idem ille, uti probabile est, qui Olympiadis xciii. an. 1.º Archon Athenis fuit Eponymus, ex conjugē, filia Mixiadis Cephisei, superstites unum habuit filium Philoctemona, duas filias, quarum altera Phanostrato nupsit, altera Chæreæ. Sed homo erat in magnis diuitiis libidinosus et intemperans, adeo ut in ipsa quoque senectute turpi voluptati indulgeret; namque ætate jam provecior (qui sextum scilicet impleverit annum ultra nonagesimum) spreta uxore et liberis, frequentabat tabernam, in qua vinum venale erat, quamque cum tota insula ab eo conductitiam habebat Alce, apud illius libertam prostibulum quondam in lupanari quæstum faciens, dein effæto corpore deflorescens, quum illam ipse emisset Euctemon, Dionis cujusdam (ut præ se ferebat) uxor: is vero Dion, postquam nonnullos ex ea liberos pro suis agnovisset, criminis reus et pœnam metuens Sicyona profugit; quo profugo, in illius Alces tandem domo et familia Euctemon habitavit, longæque sed impuræ vitæ cuniculum elausit. Divendita jam, dum viveret decrepitis et luxuriosus senex, magna fortunarum illius parte, ope atque consilio Alces ac reliquorum ex ista consortione scortorum; expilatis, quæ in ejus ædibus tabernaque erant,

¹ Ex Marmore Oxoniensi, Diodoro Siculo, &c. hujus anni Archontem eponymum Euctemona demonstravit Ed. Corsinus *Fast. Att.* t. iii. p. 256. Quum autem ex Isæi Oratione appareat, Euctemona illum, de quo agit, inter locupletissimos et insigniores cives fuisse Atticos, ætas autem viri in hæc tempora cadat, probabili conjectura eundem fuisse Archonta existimo. Quippe Euctemon annum ætatis implevit nonagesimum sextum; causa de hereditate illius ac Philoctemonis acta est, paulo post prioris mortem, Olymp. ciii. sive ante Olymp. civ. (vid. Palmerium et Reiskium ad Isæum p. 129. ed. Reisk.) Ergo in medio vitæ cursu, 48. vel 50. annos natus, Euctemon, de quo agitur, ætatisque adeo in flore erat eodem illo anno, quo Euctemon Archon in Marmore Arundeliano, a Diodoro Siculo, forte etiam a Xenophonte, memoratur.

bonis ad hereditatem pertinentibus;—in scenam prodit Androcles, Euctemonis ille quidem consanguineus, sed in spoliando homine ac diripienda ejus pecunia fidissimus Alees adjutor et socius: Quibus rapinis cum reliquam hereditatem addere etiam conatur, illam ereptum it Chæretrato, Euctemonis ex nupta Phanostrato filia nepoti, quem sororis filium Philoctemon ante patrem defunctus adoptaverat. Duos igitur alios, quos Euctemonis dicebat filios (Philoctemonis adeo fratres), in lucem producit Androcles, quorum major natu hereditatem sibi vindicat, quosque prognatos ipse affirmat ex altera Euctemonis uxore, Callippe quadam, Pistoxeni filia, cujus Callippes tutor quondam fuisse ab eo ferebatur senex. Eisdem vero ex Alee, dum Dionem maritum haberet vel diceret, genitos haud obscure significat Orator.

Quæ jam, quæso, contra has vindicias, Chærestrati nomine atque avunculi illius Chæreæ, ab Isæo instituta est exceptio vel defensio? Anne hæc: “nullos, dum viveret Mixiadis Cephisei filia, ex altera uxore, quæ Callippe diceretur, liberos nasci potuisse *legitimos*; et, si ex alia femina Euctemoni proles fuerit, necesse est, ut *adulterina* ea sit vel *spuria*?” Nam, cum Euctemon centenario proximus e vita decederet, superstitem adhuc fuisse primam ejus uxorem, ex illa orationis parte clarissime patet, ubi, cognita mariti ac patris morte, hæc mulier cum filiabus venisse dicitur, justa funebria defuncto facturæ. (§. 17.) ἐπειδὴ ἐτέρων πυνδόμενοι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή. et mox: αἱ μὲν ὄν γυναικες, οἷον εἰκός, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. Anne igitur simplici ista Isæus defensione utitur: “fieri non posse, ut quisquam tam sit impudens tam perfrictæ frontis et vecors, ut hereditatem filiabus ac nepoti Euctemonis debitam, vindicet liberis, quos ille, non ex concubina tantum, sed, superstite etiam uxore legitima, *furtivis amoribus*, per *adulterium* sibi quæsisisset? nullum judicem reperiri, qui vindiciis tam iniquis tam inauditis auctoritatem præstare suam velit? rem denique esse in Civitate Atheniensi sine lege, sine exemplo, binas, quæ cuiquam civi Attico eodem tempore fuerint, jactare nuptias, et ex utroque, quod simul duraverit, matrimonio susceptam prolem?” Minime; sed, perinde ac si nihil sic novi, nihil accidisset præter consuetudinem, vindiciis aliam prorsus et diversam opponit exceptionem: “nullam,” nempe, “*alterius istius conjugis* memoriam exstare: incognitam fuisse consanguineis, affinibus, domesticis, servis; nullum testem produci, qui illam viderit unquam domus et tori Euctemoni sociam (p. 57. 40. ed. Steph.); deinceps, nec in phratRIA nec in demo Euctemona eam pro uxore fuisse professum; nunquam sacrificium pro ea fecisse, nec justa solvisse, nec celebrasse exsequias; nec filios item, qui ex illa geniti jam ferebantur, sed vere erant ex furtivo Alees

complexu nati, matris Callippæ manibus tulisse inferias; uno verbo, Callippen meram esse umbram et heredipetarum, qui reliquæ locupletis senis *substantiæ* (ut cum Jtis loquar) inhiabant, larvam." Tantum vero ab isto de *illegitimis nuptiis secundis* (quod dicebamus) argumento abest Isæus, ut contra fateatur: "si Antidorus cum fratre (pro quibus Androcles hereditatem vindicabat) ex muliere cive Attica ab Euctemone fuissent progeniti, neminem impedire potuisse, quo minus in Album Phratricæ inscriberentur et hereditatem paternam jure suo cum reliqua parentis progenie partirentur." *τίς γὰρ ἂν γνησίους ὄντας οἷός τε ἦν κωλύσαι εἰσαγαγεῖν — τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῶων.* (p. 58. 40. ed. Steph.) Neque hoc satis: Quum morosus æque ac libidinosus senex omni ope niteretur, ut Antidorus, major natu filius iste adulterinus in commune Album Phratricæ inscriberetur, obsisteret vero Philoctemon, atque ejus exemplo Phratores, minatus huic Philoctemoni pater est, liberorum quærendorum causa aliam se uxorem ducturum esse domum; et reipsa sponsalia fecit cum muliere quadam, Democratis Aphidnæi sorore: Quas nuptias demum omisit, et repudium huic sponsæ renunciavit, postquam Philoctemon inscriptioni istius hominis ἐν τῷ κοινῷ γραμματείῳ, ut ab Euctemone patre illuc producti, consensisset (p. 58. 35. ed. Steph.). Vivebat autem, ut modo observatum est, prior Euctemonis uxor, Mixiadis Cephisei filia. En igitur! geminarum Athenis nuptiarum licentiam apertam, manifestam, a nemine negandam! En Oratorem, cujus testimonio constet, Lege Athenis LIBERUM ATQUE FAS FUISSE, BINAS EODEM TEMPORE HABERE UXORES! Nodus saltem est, in quem Reiskius (p. 157. 6. ed. Reisk.) incidisse sibi visus est, quemque expedit illum oporteat, qui, in hac disquisitione Socratica, Oratorum Atticorum uti voluerit auctoritate.

Ι Σ Α Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Steph.Pag.
ed.
Reisk.

56. 1

119

Εὐκτῆμονος υἱὸς Φιλοκτῆμων τὸν τῆς ἐτέρας τῶν ἀδελφῶν καὶ Φανοστράτου υἱὸν Χαιρέστρατον ποιησάμενος κατὰ διαθήκας τὰς ¹ τεθείσας παρὰ Χαιρέα τῷ τῆς ἐτέρας ἀδελφῆς ἀνδρὶ, ἐτελεύτησε ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς· ἕστερον δὲ κἀκεῖνου ἀποθανόντος ἔλαχεν ὁ Χαιρέστρατος τοῦ κλήρου κατὰ τὸν νόμον. διαμαρτυρησάντος δὲ Ἀνδροκλείου μὴ εἶναι ἐπίδικον ὄντος Ἀντιδάρου γνησίου παιδὸς Εὐκτῆμωνι, οἱ περὶ Χαιρέστρατον ἐπεσιήσαντο τῇ διαμαρτυρίᾳ, καὶ τοῦτον καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ νόθους γενομένους φάσκοντες, τὸν δὲ νόμον διαγορεύειν νόθῳ καὶ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν. Ἡ στάσις στοχασμός· ἀδελφὸν γὰρ εἰ ἐποίησε Φιλοκτῆμων Χαιρέστρατον υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάλιν ἀδελφὸν εἰ γνησίῳ εἰσιν οἱ περὶ Ἀντιδάρου.

120

α'. ΟΤΙ μὲν, ὦ ἄνδρες, πάντων οἰκειότατα χρωῶμαι Φανοστράτῳ τε καὶ Χαιρεστράτῳ τούτῳ, τοὺς πολλοὺς οἶμαι ὑμῶν εἰδέναί. τοῖς δὲ μὴ εἰδόσιν ἰκανὸν ἐρῶ τεκμήριον· ὅτε γὰρ εἰς Σικελίαν ἐξέπλει τριηραρχῶν ² Χαιρέστρατος, διὰ ³ τὸ πρότερον αὐτὸς ἐκπεπλευκέναι προήδδεν πάντας τοὺς ἐσομένους κινδύνους, ὅμως δὲ δεομένων τούτων καὶ συνεξέπλευσα καὶ συνεδυστύχησα καὶ ἐάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους. ἀτοπον ³ δὴ εἰ ἐκεῖνα μὲν προδήλων ὄντων τῶν κινδύνων ὅμως διὰ τὸ χρῆσθαι τούτοις καὶ φίλους νομίζειν ὑπέμενον, νῦν δὲ ⁴ οὐ πειρώμενη συνειπεῖν ἐξ ὧν ὑμεῖς τε τὰ

121

¹ δοθείσας² Μενίστρατος³ δὲ⁴ μὴ ἐπειρώμενη

Tabula genealogica nominum præcipuorum in hac sexta Isæi oratione commemoratorum.

Euctemon Cephisiensis.

Philoctemon, super cujus hereditate contentur.

Ergamenes

Hegemon

filia Chæreæ nupta. unde nata filia. p. 123. 8.

filia Phanostrato nupta.

Et filiarum quidem natu major, Chæreæ nupta, vidua tum erat, cum hæc causa ageretur. Altera autem, minor natu, e Phanostrato peperit Chærestratum, qui, ut filius Philoctemonis adoptatus, petit hereditatem Euctemonis, avi, contra puerum quendam, e scorto natum, qui se filium Euctemonis ferebat, idemque nomen usurpabat. REISK.

Δοθείσας] Inno vero τεθείσας vel κατατεθείσας, depositas. IDEM.

Ἐάλωμεν] Ex h. l. constat hanc causam tenente bello Peloponnesiaco, haud multo post cladem in Sicilia acceptam, actam fuisse. Adscripsit Taylor pro Latinitate sua Anglicobarbara: "Habetur hæc oratio Olymp. 164. 1." IDEM.

εὐορκα ψηφιεῖσθε καὶ τούτοις τὰ δίκαια γενήσεται. δέομαι
 οὖν ὑμῶν συγγνώμην τε ἔχειν καὶ μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι· 20
 ὁ γὰρ ἀγὼν οὐ μικρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων.

β. Φιλοκτήμων γὰρ ὁ Κηφισιεύς φίλος ἦν Χαιρεστράτῳ
 τούτῳ· δούς δὲ τὰ ἑαυτοῦ καὶ υἱὸν αὐτὸν ποιησάμενος ἐτε-
 λεύτησε. λαχόντος δὲ τοῦ Χαιρεστράτου κατὰ τὸν νόμον
 τοῦ κλήρου, ἔξόν ἀμφισβητῆσαι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ,
 καὶ εὐθυδικία¹ εἰσελθόντι εἰς ὑμᾶς, εἰ φαίνοιτο δικαιοτέρα
 λέγων, ἔχειν τὸν κλῆρον, διεμαρτύρησεν Ἀνδροκλῆς οὗτος· 25
 μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀποστερῶν τούτον τῆς ἀμφισ-
 122 βητήσεως καὶ ὑμᾶς τοῦ κυρίου² γενέσθαι ὄντινα δεῖ κλη-
 ρονόμον καταστήσασθαι τῶν Φιλοκτήμονος· καὶ ἐν μιᾷ
 ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι οἴεται ἀδελφοὺς καταστήσειν ἐκείνῳ
 τοὺς οὐδὲν προσήκοντας, καὶ τὸν κλῆρον ἀνεπίδικον ἔχειν
 αὐτὸς, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐκείνου κύριος γενήσεσθαι, καὶ
 τὴν διαθήκην ἄκυρον ποιήσειν. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὄντων ἂ
 30 διαμεμαρτύρηκεν Ἀνδροκλῆς, ³ τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐπιδείξω
 ὑμῖν, ὡς διέθετο καὶ ἐποίησατο υἱὸν τουτονὶ Χαιρέστρατον.
 ἐπειδὴ γὰρ τῷ Φιλοκτῆμονι ἐκ μὲν τῆς γυναικὸς ἧ συνώκει
 οὐκ ἦν παιδίον οὐδὲν, πολέμου δ' ὄντος ἐκινδύνευε καὶ ἵππεὺς
 στρατευόμενος καὶ τριήραρχος πολλάκις ἐκπλέων, ἔδοξεν
 αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπη τὸν οἶκον,
 εἴ τι πάθοι. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ, ὡπερ ἐγενέσθην, 35
 123 ἄμφω ἄπαιδε ἐτελευτησάτην· ταῖν δὲ ἀδελφαῖν τῇ μὲν ἑτέρᾳ,
 ἧ ὁ Χαιρέας συνώκει, οὐκ ἦν ἄρρην παιδίον οὐδ' ἐγένετο
 πολλὰ ἔτη συνοικούση, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας, ἧ συνώκει Φανό-
 στρατος οὗτος, ἦσθην υἱὸν δύο. τούτων τὸν πρεσβύτερον του-
 τονὶ Χαιρέστρατον ἐποίησατο υἱόν· καὶ ἔγραψεν οὕτως ἐν

¹ εἰσελθόντα² γίνεσθαι³ ταῦτ' αὐτῷ

Δοὺς δὲ] Subaudi αὐτῷ. IDEM.

Ἐξόν] cum liceret. IDEM.

Δικαιοτέρα] Subaudi τοῦ ἀντιδίκου aut τῶν ἀντιδικούντων. IDEM.

Γενέσθαι ὄντινα] Tantundum est, atque si dixisset: γεν. τοῦ ὄντινα — διαγινάσκειν. IDEM.

Ἐκείνῳ] Philoctemoni puta, ad quem etiam proximum ἐκείνου redit. IDEM.

Ἀδελφῆς] Illam designat, quæ cum olim penes Chæream fuisset, jam vidua et prolix exsors erat. nam alterius maritus, Phanostratus, in vivis adhuc supererat. IDEM.

IDEM.

Ταῦτ' αὐτῷ πρῶτον] Taylor annotaverat, in Tophanis libro mediam vocem deletam fuisse. Tegit ulcus hoc emplastrum, non sanat. Convenientius et a vero propius videtur: τῶν ἀπάντων πρῶτον. ante omnia primo loco. IDEM.

Ὡπερ ἐγενέσθην] Sic dedi de meo. Accipi debet ac si αὐτῷ transpositum esset, et sic legeretur: ἀδελφῶν, ὡπερ αὐτῷ ἐγενέσθην. duo fratres, qui ipsi fuerant. Taylor in Tophanis libro repererat ὡπερ ἐγ.

διαθήκη, εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδίον ἐκ τῆς γυναικὸς, τοῦ-
 40 τον κληρονομεῖν τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τὴν διαθήκην κατέθετο
 παρὰ τῷ κηδεστῇ Χαιρέα, τῷ τὴν ἑτέραν αὐτοῦ ἀδελφὴν
 ἔχοντι. καὶ ὑμῖν ἢ τε διαθήκη αὕτη ἀναγνωσθήσεται καὶ οἱ
 παραγενόμενοι μαρτυρήσουσι. καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΔΙΑΘΗΚΗ.

ὡς μὲν διέθετο καὶ ἐφ' οἷς ἐποιήσατο υἱὸν τοῦτον, ἀκη-
 κόατε· ὡς δ' ἐξὸν αὐτῷ ταῦτ' ἐπραξεν, ὅθεν δικαιοτάτα
 ἠγοῦμαι τὰ τοιαῦτ' εἶναι μανθάνειν, τοῦτον ὑμῖν αὐτὸν 124
 57. 1 παρέξομαι τὸν νόμον. καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

οὔτοσὶ ὁ νόμος, ὡς ἄνδρες, κοινὸς ἅπασιν κεῖται, ἐξεῖναι
 τὰ ἑαυτοῦ διαδέσθαι, εἰ μὴ παῖδες ὡς γνήσιοι ἄρρενες,
 εἰ μὴ ἄρα μανεῖς ἢ ὑπὸ γήρωσ ἢ δι' ἄλλο τι τῶν¹ ἐν τῷ
 νόμῳ παρανοῶν διαθῆται. ὅτι δ' οὐδενὶ τούτων ἔνοχος ἦν
 5 Φιλοκτῆμων, βραχέα εἰπὼν δηλώσω ὑμῖν. ὅστις γὰρ καὶ
 ἕως ἔζη τοιοῦτον πολίτην ἑαυτὸν παρεῖχεν, ὥστε διὰ τὸ ὑφ'
 ὑμῶν τιμᾶσθαι ἄρχειν ἀξιούσθαι, καὶ ἐτελεύτησε μαχό- 125
 μενος τοῖς πολεμίοις· πῶς ἂν τις τοῦτον τολμήσειεν εἰπεῖν
 ὡς οὐκ εὖ ἐφρόνει;

γ'. Ὅτι μὲν οὖν διέθετο καὶ ἐποιήσατο εὖ φρονῶν, ἐξὸν
 αὐτῷ, ἀποδέδεικται ὑμῖν, ὥστε κατὰ μὲν τοῦτο ψευδῆ με-

¹ ἐκ τῶν νόμων

[Ὡς μὲν] Malim ὡς μὲν οὖν. IDEM.

Δικαιοτάτα ἠγοῦμαι —] Dubium est, utrum δικαιοτάτων legendum sit, an servandum δικαιοτάτα. rursus, hoc si servetur, dubitare licet, utrum adjectivum sit, an adverbiale pro δικαιοτάτως. Si adjectivum est, necesse est arbitrari, post τὰ τοιαῦτα deesse ὄντα. ut constructio sit: ὅθεν ἠγοῦμαι εἶναι μανθάνειν [id est, πάντας δύνασθαι μανθάνειν] τὰ τοιαῦτα ὄντα δικαιοτάτα, id est, ἔτι τὰ τοιαῦτά ἐστι δικαιοτάτα. unde mea sententia discere est [vel licet] ejusmodi [cujusmodi scil. Philoctemonis cæpta et acta sunt hac in causa] esse æquissima. et hanc rationem in Latinis meis expressi. Sin autem δικαιοτάτα adverbiale est, significans rectissime, optime, certissime, tum erit construendum hoc modo: ὅθεν τὰ τοιαῦτα μανθάνειν ἠγοῦμαι εἶναι δικαιοτάτα. unde mea sententia

talia discere datum est quam certissime atque rectissime talia, id est, rationes et jura testamentaria. Dixisset utique plinius Isæus, si hunc ad modum placuisset ei efferre: ὅθεν ἔστω ἠγοῦμαι εἶναι τὰ τοιαῦτα μανθάνειν σαφέστατα καὶ ἀκριβέστατα (adverbialiter). IDEM.

Αὐτὸν] Non sententiam modo et vim legis, verbis meis adumbratam, sed ipsa quoque verba legis, ut in codice juris Attici jacent. IDEM.

Κοινὸς ἅπασιν κεῖται] Np. indigenis, non autem adscriptis. In Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. PETIT. Eam vide.

Τῶν ἐκ τῶν νόμων] Subaudi πᾶσι γνήριμον. malim tamen τῶν ἐν τῷ νόμῳ, scil. γεγραμμένων. et reliqua, quæ in hac lege nominalim indicata et enumerata sunt. REISK.

Μεμαστρηκῶς] Indiligentius dictum,

μαρτυρηκῶς Ἀνδροκλῆς ἀποδέδεικται· ἐπειδὴ δὲ προσδιαμαρτυρήκεν ὡς υἱὸν εἶναι γνήσιον Εὐκτῆμονος τούτου, καὶ 10
ταῦτ' ἀποδείξω ψευδῆ ὄντα. Εὐκτῆμονι γὰρ, ὡς ἄνδρες, τῷ
Φιλοκτῆμονος πατρὶ, τοὺς μὲν ὄντως γενομένους παῖδας,
Φιλοκτῆμονα καὶ Ἐργαμένην καὶ Ἑγήμονα καὶ δύο θυγα-
τέρας, καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, ἣν ἔγνημεν ὁ Εὐκτῆμων, Μι-
ξιάδου Κηφισίως θυγατέρα, πάντες οἱ προσήκοντες ἴσα-
126 σι καὶ οἱ φράτορες καὶ τῶν δημοτῶν οἱ πολλοὶ, καὶ μαρ-
τυρήσουσιν ὑμῖν· ὅτι δ' οὐδ' ἄλλην τινὰ ἔγνημε γυναῖκα, ἐξ 15
ἧς τινὸς οἶδε αὐτῷ ἐγένοντο, οὐδεὶς τὸ παράπαν οἶδεν οὐδ'
ἤκουσε πώποτε ζῶντος Εὐκτῆμονος. καίτοι τούτους εἰκὸς
πιστοτάτους εἶναι νομίζειν μάρτυρας· τοὺς γὰρ οἰκείους
εἰδέναι προσήκει τὰ τοιαῦτα. καὶ μοι τούτους κάλει πρῶ-
τον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι.

2 MARTYPIAI.

δ'. Ἐτι τοίνυν καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐπιδείξω ἔργω ὑμῖν ταῦ-
τα μεμαρτυρηκότας. ὅτε γὰρ αἱ ἀνακρίσεις ἦσαν πρὸς τῷ 20
ἄρχοντι καὶ οὗτοι παρακατέβαλον ὡς ὑπὲρ γνησίων τῶνδ'

¹ Ἑγήμονα

² MARTYRES

pro diamarxat. Non enim μαρτυρίαν dixerat Androcles, sed Charestrato hereditatem petenti opposuerat διαμαρτυρίαν, h. e. obnuntiationem et protestationem, affirmationem, illam, quæ petatur, hereditatem non esse vacuum, neque petitioni aut controversiæ obnoxiam. Verum, id quod jam supra admonui, oratores Attici discrimen horum verborum non sanctissime observant. IDEM.

Ἵς υἱὸν εἶναι] Novi Diodorum Siculum solere ὡς cum infinitivis copulare. verum ejus est alia ratio atque oratorum Atticorum. Trita hæc et familiaris homini Siculo si fuit, non eo etiam Attico est imputanda et obtrudenda invito. Sine dubio aut delendum est ὡς, aut leg. ὡς οἶδεν υἱὸν εἶναι. IDEM.

Εὐκτῆμονος τούτου] Sine dubio interponendum est Εὐκτῆμονα, nam patri prætenso filius erat cognominis, ut e p. 120. pen. constat. IDEM.

Οἶδε] Euctemon puta subditivus, o scorto quæsitus, cum fratre, quorum causam se agere simulans Androcles, reapse sibi quærebat Euctemonis senioris hereditatem. Neque obstat, quod orator modo unum filium Euctemonis e scorto sus-

ceptum commemorat, modo duos. Nam natu maximus solus ab eo se adscitum, pro filio agnitum, et heredem scriptum ferebat; eoque causa illius solius, aut præcipue, hic agitur. alter frater accessionis loco est. IDEM.

Τὰς μαρτυρίας] Id est, τὰς τούτων μαρτ. IDEM.

Μάρτυρες] Num μαρτυρίαι? sed bene habet. nam tametsi testimonia a scriba recitarentur, ipsi tamen testes adesse, et recitata ore suo confirmare debebant, ut vera et conscientiæ suæ consentanea. IDEM.

Ἐμῖν] Bene si habet, referri debet ad ἐπιδείξω. Alias legi malim ἡμῖν ταῦτα, eadem nobiscum. IDEM.

Οὔτοι] Androcles, et soror ejus, et liberi spurii ex ea nati, pro liberis Euctemonis senioris venditati, cum reliquis eorum advocatis. IDEM.

Ἵς ὑπὲρ γνησίων] Bene habet hæc lectio. Aliud agebat H. Stephanus autumans ὡσπερ γν. leg. esse. IDEM.

Τῶνδε] Sunt illi duo fratres, quos Androcles pro liberis Euctemonis e secunda uxore natii venditabat, actoro negante legitime natos esse. IDEM.

Εὐκτῆμονος ὄντων, ἐρωτώμενοι ὑφ' ἡμῶν τίς εἴη αὐτῶν μή- 127
 τηρ καὶ ὅτου θυγάτηρ οὐκ εἶχον ἀποδείξαι, διαμαρτυρο-
 μένων ἡμῶν καὶ τοῦ ἀρχοντος κελεύοντος ἀποκρίνασθαι
 κατὰ τὸν νόμον ¹ * * * ὧ ἄνδρες, ἀμφισβητεῖν μὲν ὡς ὑπὲρ
 γνησίαν καὶ διαμαρτυρεῖν, μητέρα δὲ ἢ τις ἦν μὴ ἔχειν
 25 ἀποδείξαι, μηδὲ προσήκοντα αὐτοῖς μηδένα. ἀλλὰ τότε
 μὲν Λημνίαν σκηψάμενοι ταύτην ἀναβολὴν ἐποίησαντο· τὸ 128
 δ' ὕστερον ἦκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν, πρὶν καὶ τινα ἐρέσθαι,
 εὐθύς ἔλεγον ὅτι Καλλιόπῃ μῆτηρ, αὕτη ² δ' εἴη Πιστο-
 ξένου θυγάτηρ, ὡς ἐξαρκέσον εἰ ὄνομα μόνον πορίσαιντο τὸν
 Πιστόξενον. ἐρομένων δ' ἡμῶν ὅστις εἴη καὶ εἰ ζῆ ἢ μὴ, ἐν
 Σικελίᾳ ἔφασαν ἀποθανεῖν στρατευόμενον, καταλιπόντα
 30 ταύτην ³ θυγατέρα παρὰ τῷ Εὐκτῆμονι, ἐξ ἐπιτροπευο-
 μένης δὲ τούτῳ γενέσθαι, πράγμα πράττοντες ἀναιδείᾳ 129
 ὑπερβάλλον καὶ οὐδὲ γινόμενον, ὡς ἐγὼ ὑμῖν ἀποφανῶ ἐκ
 τούτων πρώτων ὧν αὐτοὶ ἀπεκρίναντο. τῇ μὲν γὰρ στρα-

¹ asteriscos om.

² δ' om.

³ τὴν θυγατέρα

Ἰτα dedi de meo, pro vulgari ὑφ' ἡμῶν. Nam qui tum causæ judicari sedebant, non iidem antea quoque examini interfuerant, sed solus Archon seu Astynomus, interrogaverat, vel adversarii coram eo mutuo sese interrogaverant atque responderant. v. versu 11. ἐρομένων δὲ ἡμῶν. IDEM.

Κατὰ τὸν νόμον, ὧ ἄνδρες] Hiulcam sententiam quodammodo sic sarcias: κατὰ τὸν νόμον, καίτοι πῶς εἴη κατὰ τὸν νόμον, ὧ ἄνδρες, secundum legem, vel ex præscripto legis. Atqui, secundum legem qui sit, o vini —? vel sic: κατὰ τὸν νόμον. Καίτοι πῶς οὐκ εἴη παρὰ νόμον, ὧ ἄνδρες. Taylor in libro Tophanis ad κατὰ τὸν νόμον adscriptum repererat δεινόν. IDEM.

Αὐτοῖς] Illis puta scitiis et prætensis Euctemonis liberis. Malim tamen αὐτῶς legi, nam προσήκων τινὸς perinde usurpatur, atque πρ. τινί. ut ad solam mulierem, istorum matrem, referatur. IDEM.

Λημνίαν σκηψάμενον] Verba hæc Palmerius reddidit in Exercit. p. 671. Lemniam defendens. istique interpretationi hanc annotationem adjunxit: "Subintellige βουλὴν, id est, audax et omnino præceps consilium cepit. Omnibus notum est, quid sint Λήμνια κακὰ et Λημνία δίηκ ex Suida." Mallet hæc a Palmerio scripta non fuisse. Exciderunt enim ei, ut nobis talia multa solent, aliud agenti, aliena hoc loco eoque ipso indigna. Melius rem tetigit, quisquis fuit, qui, referente Taylora,

in libro Tophanis hæc verba adscripsit: 'Lemniam esse prætendens.' Notæ sunt e fabulis Terentii mulieres Atheniæ commorantes, Andriæ, Lemniæ, aliisque ex insulis oriundæ. IDEM.

Σκηψάμενον] Π. σκεψάμενος. Μᾶλλον δὲ σκηψάμενος. H. STEPHAN. Pari modo annotator in libro Tophanis dederat σκηψάμενος, ex parte recte. Nam σκήπτεσθαι, prætere, locum hic habet, nullum σκέπτεσθαι, considerare. Ego vero vulgari σκεψάμενος suffeci pluralem σκηψάμενοι, et pari modo ἐποίησαντο in continenti dedi pro vulgari ἐποίησατο. IDEM.

Τούτῳ]. Sic dedi in numero duali pro vulgari τούτῳ. quem si ponere h. l. voluisset orator, debuisset αὐτῷ vel ἐκείνῳ usurpare, non τούτῳ, nam οὗτος non nisi de superstitibus et præsentibus potest usurpari. Atqui Euctemon senior dudum vivis excesserat. Foret utique plenius et planius dictum: ἐξ ἐπιτροπευομένης δὲ αὐτῷ τούτῳ γενέσθαι. avum, Euctemonem seniore, hos ex hac muliere procreasse, tum temporis, cum tutor ejus esset, et ipsa pupilla tutelæ ejus commissa. Duos fuisse fratres, qui se hac e muliere et Euctemone natos ferrent, constat e p. 120. 27. ubi legitur: τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων. Pro γενέσθαι reperit Taylor in libro Tophanis γυναῖκα. IDEM.

Πράττοντες] Πλάττοντες de suo dedit Bekkers.

τῶν, ἀφ' οὗ ἐξέπλευσεν εἰς Σικελίαν, ἥδη ἔστι δύο καὶ
 πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος, τῷ δὲ πρε-
 σβυτέρῳ τούτων, ὃν φασιν ἐκ τῆς Καλλιππης καὶ τοῦ
 130 Εὐκτῆμονος εἶναι, οὕτω ὑπὲρ εἴκοσιν ¹ ἔτη. ² ἀφελόντι οὖν 35
 ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ ὑπολείπεται πλείω ἢ τριά-
 κοντα ἔτη ὥστ' οὐτ' ἐπιτροπεύεσθαι προσήκει τὴν Καλ-
 λίππην ἔτι, τριακοντοῦτίν γε οὔσαν, οὐτ' ἀνέκδοτον καὶ
 ἀπαίδα εἶναι, ἀλλὰ πάνυ πάλαι συνοικεῖν, ἢ ἐγγυθηεῖσαν
 κατὰ νόμον ἢ ἐπιδικασθεῖσαν. ἔτι δὲ καὶ γινώσκεσθαι
 131 αὐτὴν ὑπὸ τῶν Εὐκτῆμονος οἰκείων ἀναγκαῖον ἦν καὶ ὑπὸ
 τῶν οἰκετῶν, εἰ πέρ γε συνώκησεν ἐκείνῳ ἢ διητήθη τοσοῦτον 40
 χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ. τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐκ εἰς τὴν ἀνάκρισιν
 μόνον δεῖ πορίζεσθαι ὀνόματα, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ γεγυῶτα
 φαίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν προσηκόντων καταμαρτυρεῖσθαι.
 ἀποδείξαι τοίνυν ἡμῶν κελευόντων ὅστις οἶδε τῶν Εὐκτῆ-
 μονος οἰκείων ἢ συνοικήσασαν ἐκείνῳ ³ τινὰ ἢ τὴν Καλλιπ-

¹ ἔτη [ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος].

² ἀφελόντα

³ τινὰ Καλλιππην ἢ

Ἐξέπλευσεν] Non prætensus ille et fictitius Pistoxenus, sed ἡ στρατιά, exercitus Atheniensium, modo dictus. IDEM.

Ἀριμνήστου] L. Ἀριστομνήστου. Ita mox quoque. Att. Lect. l. iv. c. 31. MEURSIUS. Ex hoc loco colligitur hanc causam actam fuisse Chione vel Timocrate Archonte circa Olymp. 104. Nam Arimnestus Archon fuit Ol. 91. 1. unde sequitur, si annos completos intelligit, hoc iudicium factum fuisse Timocrate Archonte Olymp. 104. 1. Si vero quinquagesimum secundum annum currentem et affectum tantum intelligit, Chione Archonte Ol. 103. 4. PALMER. Corsinius Fast. Att. 3. p. 247. ad Olymp. 91. 1. contendit hunc Arimnestum esse, non Arimnestam. Verum Lysias quoque et Hesychius et Scholiastes Aristophanis hunc Archontem ita appellant, ut Isaacus, ex fide librorum vulgarium, h. l. fecit. REISK.

Ἄν] Imo vero ἄν in duali, aut ἄν. seniori horum liberorum, quos aiunt — IDEM.

Ταῦτα] Sic dedi de meo pro vulgari πάντα. Hos viginti annos si de summa illorum quinquaginta duum annorum deducis, qui a tempore susceptæ in Siciliam expeditionis inde ad hoc diæ effluerunt, remanent anni triginta atque duo. Quod si ergo sumis, prætensam hanc Callippen, liberorum Euctemoni subjectorum matrem, anniculam aut bimulam tum fuisset,

cum pater ejus, cum classe nostra in Siciliam discedens, eam in Euctemonis tutela relinqueret, necesse est, ut annum ætatis tertium aut quartum a trigesimo ageret, cum filium natu maximum ex Euctemone pareret, si peperit. id quod aiunt adversarii nostri. Aut si sumis decennem tum fuisse, patre in Siciliam proficiscente, peperit annos nata quatuor et quadraginta. Atqui mulier ad tantam ætatis enormitatem in tutela non manet. Ergo mentuntur, et in consentaneum atque commentitium est, quod de ea jactant, in pupillatu ex Euctemone grvida facta. Etiam Taylor in libro Tophanis ταῦτα reperit. IDEM.

Οὐτ' ἀνέκδοτον] Subaudi τότε, vel τοσοῦτον χρόνον. neque mansisse per tempus tam longinquum inuuptam, sine marito, e quo prolem honestis et legitimis modis procrearet. IDEM.

Τινὰ Καλλιππην, ἢ ἐπιτροπευομένην] Sic dedi de meo, pro vulgari τινὰ ἢ τὴν Καλλιππην ἐπιτροπευομένην. Equis enim non cernit, ista duo insititia vocabula ἢ τὴν nata esse e variante lectione. Superscripserat lector aliquis diligentior super τινὰ istud ἢ τὴν, significare volens, loco vocabuli τινὰ, aliis in libris legi τίν. Aliis postmodum ab istius mente aberrantibus, eamque haud assequentibus, horum per errorem factum est, ut ἢ τὴν in textum immigraret. Sed præstat τινὰ, quam τίν. Solent enim Græci τινὰ usurpare, cum obscuritatem

πην ἐπιτροπευομένην, καὶ παρὰ τῶν ὄντων θεραπόντων τὸν ἔλεγχον ποιεῖσθαι, ἢ εἴ τις τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν φά- 132
 3. 1 σκει ταῦτα εἰδέναί, ἡμῖν παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν ἠθέλησαν
 1 οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι. καὶ μοι λάβε τήν τ' ἀπόκρισιν αὐ-
 τῶν καὶ τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας καὶ προκλήσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. 2 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

3 ἑ. Οὔτοι μὲν τοίνυν τοιοῦτο πρᾶγμα ἔφυγον· ἐγὼ δ'
 5 ὑμῖν ἐπιδείξω καὶ ὄθεν εἰσὶ καὶ οἵτινες αὐτοὺς γνησίους 133
 διεμαρτύρησαν εἶναι καὶ κληρονόμους ζητοῦσι καταστήσαι
 τῶν Εὐκτῆμονος. ἴσως μὲν ἐστίν 3 ἀφίδες Φανοστράτῳ, ὧ
 ἄνδρες, τὰς Εὐκτῆμονος συμφορὰς φανερὰς καθεστάναι·
 ὀλίγα δ' ἀναγκαῖον ρηθῆναι, ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀλήθειαν εἰ-
 δότες ῥᾶον τὰ δίκαια ψηφίσησθε. Εὐκτῆμων μὲν γὰρ ἐβίω
 ἔτη ἕξ καὶ 4 ἐνενήκοντα, τούτου δὲ τοῦ χρόνου τὸν μὲν πλει-

1 οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι om. 2 , καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ 3 ἀφειδές 4 ἐνενηκοντα

hominis, aut suum ejus contemptum, indicare volunt. Possit quoque locus sic fingi primitus exaratus esse: *συνοικήσαντες ἐκείνῳ τινὰ, ἢ καὶ παρ' αὐτῷ διατωμένην, Καλλίππην ἐπιτροπευομένην.* novit Calippam quandam domi Euctemonis fuisse pro legitima uxore, vel etiam solummodo ibi commorata, quippe quae pupilla ejus esset. IDEM.

Τῶν ὄντων] Id est, τῶν ἔτι περιόντων. ab illis mancipiis, si quae adhuc in vivis superessent. multos enim eorum consentaneum erat interea temporis, intra tot annorum spatium, vivis excessisse. IDEM.

Τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν] Servorum, qui penes ipsos, in ipsorum potestate essent, Androclis puta, et Callippes, et hujus liberorum. IDEM.

Φάσκει] Num φάσκοι. sed parum refert. IDEM.

Παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν] Itera οὔτε et παραδοῦναι ad hunc modum: *παραδοῦναι [quod pendet e praemissis κελευόντων ἡμῶν], οὔτε παραδοῦναι οὔτε λαβεῖν — nobis flagitantibus, ut — traderent, neque suos servos nobis tradere ad quaestionem neque nostros a nobis accipere voluerunt.* Idem in schedis Taylori quoque reperi e libro Tophanias annotatum. IDEM.

Τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας] Bene hoc habeat, nec ne, pro certo haud dixerim. Si prius, videtur accipi debere pro τὰς τῶν φίλων μαρτυρίας, τῶν ἡμῖν μαρτυρησάντων, amicorum et necessariorum testimonia, qui pro nobis dicentes confirmarunt, ejus-

modi Callippen nullam sibi notam esse. Sin autem vitiosa est ista lectio, malim *διαμαρτυρίας*, et paulo post in titulo ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Nihilominus tamen adhuc dubito num rem acu tetigerim. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ καὶ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ] Modo praemissa pluralem potius numerum subjiciant, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ (vel, si mavis ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ) et ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ. IDEM.

Εἰσὶ] Callippe puta praetensa, ejusque liberi. IDEM.

Οἵτινες αὐτοὺς] Non culpo. concinnius tamen mihi quidem videtur sic legi: *οἵτινες (subaudi a communi εἰσίν), οἱ αὐτοῦς, et quoniam sint hi, qui in διαμαρτυρίᾳ, seu obnuntiationis formula, per quam obnuntiationem nos ab hereditatis petitione exclusum ierunt, confirmarint hos liberos Euctemonis genuinos esse.* Tametsi unus solummodo Androcles id fecisset, h. e. *διαμαρτυρίαν* interposuisset, orator tamen nihilominus velut de pluribus loquitur, quia ejusmodi causarum forensium actores semper advocatos numero plures secum habebant. IDEM.

Ἀφειδές] Taylor e libro Tophanias h. l. retulerat ἀφιλές. Ego jam dudum ante, quam mihi schedarum Tayloricarum usura contingeret, suspicatus fueram de ἀπροσφιλές. forte jucundum Phanostrato non est. IDEM.

Ὅλιγα δὲ] Subaudi αὐτῶν μέση. exiguam quandam partem harum Euctemonis senioris calamitatum. IDEM.

στον ἔδοκει ¹ εὐδαίμων εἶναι — καὶ γὰρ οὐσία ἦν οὐκ ὀλίγη αὐτῷ καὶ παῖδες καὶ γυνή, καὶ τὰλλ' ἐπεικῶς εὐτύχει —, ¹⁰ ἐπὶ γήρως δὲ αὐτῷ συμφορὰ ἐγένετο οὐ μικρὰ, ἢ ἐκείνου πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο καὶ χρήματα πολλὰ διώλεσε καὶ αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστη-
¹³⁴ σεν. ὅθεν δὲ καὶ ὅπως ταῦτ' ἐγένετο, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων δηλώσω. ἀπελευθέρω ἦν αὐτοῦ, ὧ ἄνδρες, ἢ ἐναυκλήρει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας ἔτρεφε. τούτων μίαν ἐκτήσατο ἢ ὄνομα ἦν Ἀλκή, ἦν καὶ ὑμῶν ¹⁵ οἶμαι πολλοὺς εἰδέναι. αὕτη δὲ ἢ Ἀλκή ἀνηθεῖσα πολλὰ μὲν ἔτη κατῆστο ἐν οἰκήματι, ἥδη δὲ πρεσβυτέρα οὔσα ἀπὸ μὲν τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται, διαιτωμένη δὲ αὐτῇ ἐν τῇ συνοικίᾳ συνῆν ἄνθρωπος ἀπελευθέρως, Δίων ὄνομα αὐτῷ, ἐξ οὗ ἔφη ἐκείνη τούτους γεγονέναι· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς ὁ Δίων ὡς ὄντας ἑαυτοῦ. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν Δίων ζημίαν εἰργασμένος καὶ δέισας ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶ- ²⁰ να· τὴν δ' ἄνθρωπον ταύτην, τὴν Ἀλκὴν, καθίστησιν Εὐκτῆμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐν Κεραμεικῷ συνοικίας, τῆς παρὰ τὴν πυλίδα, οὗ ὁ οἶνος ὦνιος. κατοικισθεῖσα δ' ἐνταυθοῖ πολλῶν καὶ κακῶν ἤρξεν, ὧ ἄνδρες. φοιτῶν γὰρ ὁ Εὐκτῆ-
¹³⁵ μων ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον ἐκάστοτε τὰ πολλὰ διέτριβεν ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου, καταλιπὼν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὴν οἰκίαν ἦν ²⁵ ὦκει. χαλεπῶς δὲ φερούσης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν υἱέων οὐχ ὅπως ἐπαύσατο, ἀλλὰ τελευτῶν πάντελῶς διητάτο ἐκεῖ, καὶ οὕτω διετέθη εἰς ὑπὸ φαρμάκων εἰς ὑπὸ νόσου εἰς ὑπὸ ἄλλου τινός, ὡστ' ἐπέισθη ὑπ' αὐτῆς τὸν πρεσβύτερον τοῖν παιδοῖν εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. ἐπειδὴ δὲ οὕτ' ² οὐ υἱὸς αὐτῷ Φιλοκτῆμων συνεχώρει οὕτ' οἱ φράτορες ³ εἰσεδέξαντο, ἀλλ' ἀπη- ³⁰

¹ εἶναι εὐδαίμων² οὕτως αὐτῷ³ συνεδέξαντο

Ζημίαν εἰργασμένος] Dubito quid significet, utrum, quia maleficium aliquod commisisset, eoque noxiam alicui dedisset, an quia a iudicibus ob datam noxiam multa pecuniariae condemnatus esset. IDEM.
 Ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον] ad tollendam mercedem menstruam incolatus. Sive mulier illa hanc mercedem nomine suo pro universa insula dependeret, quod eam conduxisset,

periculumque conductionis ipsa ferret; sive solummodo ab incolis insulae mercedem incolatus exigeret, collectamque mense quoque evoluto domino insulae dependeret. IDEM.

Οὕτως] Οὕτως de suo Reiskius, ὁ υἱὸς Bekkerus. Huic obsecutus sum.

Συνεδέξαντο] Imo vero ἀνεδέξαντο. IDEM.
 Ἀπηνέχθη τὸ κοῦριον] Palmerius sic in-

νέχθη τὸ κούριον, ὀργιζόμενος ὁ Εὐκτῆμων τῷ υἱεὶ καὶ 136
 ἐπηρεάζειν βουλόμενος ἐγγυᾶται γυναῖκα Δημοκράτους τοῦ
 Ἀφιδναίου ἀδελφῆν, ὡς ἐκ ταύτης παιδάς ἀποφανῶν καὶ
 εἰσποιήσων εἰς τὸν οἶκον, εἰ μὴ συγχωρεῖν τοῦτον [ἐᾶν]
 εἰσαχθῆναι. εἰδότες δ' οἱ ἀναγκαῖοι, ὅτι ἐξ ἐκείνου μὲν οὐκ
 ἂν ἔτι γένοιτο παῖδες ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχοντας, φανή-
 σοιντο δ' ἄλλω τινὶ τρόπῳ, καὶ ἐκ τούτων ἔσονται ἔτι
 35 μείζους διαφοραὶ, ἔπειθον, ὡς ἄνδρες, τὸν Φιλοκτῆμονα ἐᾶ-
 σαι εἰσαγαγεῖν τοῦτον τὸν παῖδα ἐφ' οἷς ἐζήτηε ὁ Εὐκτῆ-
 μων, χωρίον ¹ ἐν δόντα. καὶ ὁ Φιλοκτῆμων αἰσχυρόμενος
 μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ, ἀπορῶν δ' ὅτι χρήσαιτο τῷ
 παρόντι κακῷ, οὐκ ἀντέλεγεν οὐδέν. ὁμολογηθέντων δὲ τού-
 των, καὶ εἰσαχθέντος τοῦ παιδὸς ἐπὶ τούτοις, ἀπηλλάγη 137
 τῆς γυναικὸς ὁ Εὐκτῆμων, καὶ ἐπεδειξάτο ὅτι οὐ παίδων
 40 ἕνεκα ἐγάμει, ἀλλ' ἵνα τοῦτον εἰσαγάγοι. τί γὰρ ἔδει αὐ-
 τὸν γαμεῖν, ὡς ² Ἀνδρόκλεις, εἴπερ οἶδε ἦσαν ἐξ αἰστοῦ καὶ
 γυναικὸς ἀστῆς, ὡς σὺ μεμαρτύρηκας; τίς γὰρ ἂν γνη-
 σίους ὄντας οἷός τε ἦν κωλύσαι εἰσαγαγεῖν; ἢ διὰ τί ἐπὶ
 ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε, τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας
 τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῶν; ἢ διὰ τί τὸν
 μὲν πρῶτον τοῖν παιδῶν ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε, τοῦ δὲ
 νεωτέρου ἤδη γεγονότος οὐδὲ λόγον ἐποίητο ζῶντος Φιλο-

¹ ἐνδόντα

² ἄνδρες

terpretatus, sed puer ablatum fuit, hanc ad-
 scripsit h. l. annotationem: "Hæc vox
 κούριον raro occurrit. fuit autem, ut ex hoc
 loco conjicio, codex seu liber publicus
 τῶν φυλετῶν καὶ φρατόρων, ubi inscribebantur
 nomina adolescentium, qui in quaque
 familia ex legitimo matrimonio nati, a pa-
 tre vel aliis cognatis, consentientibus et
 approbantibus ex eadem gente propinquis,
 in album τῶν φρατόρων inferebantur. Nomen
 factum e κούρος et κούρη, quæ adolescentu-
 lum et adolescentulam, puerum et puellam
 significant. Lycurgus rhetor infra alium
 codicem τὸ ληξιαρχικὸν vocat, quod est ju-
 venum ephëborum, qui inter viros censendi
 erant, et eos, qui jam ad functiones pu-
 blicas petendas admittebantur, ἀπὸ τοῦ
 λαγχάνειν τὰς ἀρχὰς, ab eo, quod magistratus
 sortiebantur." Poterat hæc omnia potius
 non scripta manere, aut in spongiam in-
 cumbere, partim aliena ab h. l. pleraque
 falsa. Melius h. l. exposuit H. Valesius
 ad Harpocr. p. 124. e Polluce et Schol.

Aristoph., unde constat, κούριον, vel potius
 κούριον, fuisse sacrum, vel victimam, obla-
 tam pro adolescente in album phratorum
 inferendo. Quid Scaliger in mente ha-
 buerit, κέριον adscribens, ipse quisque ar-
 bitrator. Mihi non liquet, præterquam
 hoc unum, falsum eum fuisse. IDEM.

Ἀφιδναίου Π. Ἀφιδναίου. H. STEPHAN.
 Ἐᾶν] Aut prorsus amputanda; aut cum
 ἔᾶν permutanda est. REISK.

Χωρίον ἐνδόντα] Legendum cum summo
 viro, Valckenaerio: κούριον ἐνδόντα. victi-
 mam adeo adduci (et solennia peragi) per-
 mittens. Lect. Attic. sect. i. §. 10. LUTZAC.
 Eum vide.

Οἶδε] Duo fratres, prætusi Euctemo-
 nis filii. IDEM.

Ἐπὶ ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε] Ἐπὶ ῥητοῖς
 εἰσάγειν τινα εἰς φράτορας dicebat Iſæus,
 non simpliciter eum filium profiteri, sed
 certis conditionibus, ut hoc vel illud ha-
 beret ex patris hereditate. In Anim. ad
 Jus A. et R. l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS.

κτήμενος οὔτε πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον οὔτε πρὸς τοὺς οἰκείους; 59. 1
 οὐς σὺ νῦν διαρρήδην μεμαρτύρηκας γνησίους εἶναι καὶ κλη-
 ρονόμους τῶν Εὐκτήμενος. ταῦτα τοῖνυν ὡς ἀληθῆ λέγω,
 ἀναγίνωσκε τὰς μαρτυρίας.

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ς'. Μετὰ ταῦτα τοῖνυν ὁ Φιλοκτήμεων τριηραρχῶν περὶ
 Χίου ἀποβιήσκει ὑπὸ τῶν πολεμίων. ὁ δ' Εὐκτήμεων ὕστε- 5
 ρον χρόνῳ πρὸς τοὺς ² κηδεστὰς εἶπεν, ὅτι βούλοιο τὰ
 πρὸς τὸν υἱὸν οἱ πεπραγμένα γράψας καταδέσθαι. καὶ ὁ
 μὲν Φανόστρατος ἐκπλεῖν ἔμελλε τριηραρχῶν μετὰ Τιμο-
 θέου, καὶ ἡ ναῦς ³ αὐτῶ ἐξώρμηε ⁴ Μουνοχιᾶσι, καὶ ὁ κηδε-
 στῆς Χαιρέας παρῶν συναπέστειλεν αὐτόν. ὁ δ' Εὐκτήμε-
 138 μων παραλαβὼν τινὰς ἤκεν οὗ ἐξώρμηε ἡ ναῦς· καὶ γράψας
 διαθήκην, ἐφ' οἷς εἰσήγαγε τὸν παῖδα κατατίθεται μετὰ 10
 τούτων παρὰ Πυθοδάρω Κηφισιεῖ προσήκοντι αὐτῶ. καὶ ὅτι
 μὲν, ὡ ἄνδρες, οὐχ ὡς περὶ γνησίων ⁵ ἔπραττεν Εὐκτήμεων,
 ὁ Ἄνδροκλῆς μεμαρτύρηκε, καὶ αὐτὸ ⁶ τοῦτο ἱκανὸν ⁷ τε-
 κμήριον· τοῖς γὰρ φύσει υἱέσιν αὐτοῦ οὐδεὶς ⁸ οὐδὲν ἐν διαθή-
 κῃ γράφει δόσιν οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀποδίδωσι
 τῷ υἱεῖ τὰ τοῦ πατρὸς καὶ οὐδὲ διαδέσθαι εἰ ἄ ὅτῳ ἂν ὡσι
 παῖδες γνήσιοι. κειμένου δὲ τοῦ γραμματείου σχεδὸν δὺ
 ἔτη καὶ τοῦ Χαιρέου τετελευτηκότος, ὑποπεπτωκότες ⁹ οἱ- 15
 δε τῆ ἀνθρώπων, καὶ ὀρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον καὶ τὸ
 γῆρας καὶ τὴν ἀνοίαν τοῦ Εὐκτήμενος, ὅτι εἴη αὐτοῖς ἱκανὴ
 ἀφορμὴ, συνεπιτίθενται. καὶ πρῶτον μὲν πείθουσι τὸν
 Εὐκτήμενον τὴν μὲν διαθήκην ἀνελεῖν ὡς οὐ χρησίμην οὐ-
 σαν τοῖς παισὶ· τῆς γὰρ φανεραῆς οὐσίας οὐδένα κύριον ἔσε-
 139 σθαι τελευτήσαντος Εὐκτήμενος ἄλλον ἢ τὰς θυγατέρας

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
⁵ διέπραττεν

² δικαστὰς
⁶ τὸ
⁷ τεκμήριον om.

³ αὐτοῦ

⁴ Μουνοχιᾶ
⁹ ἤδη

⁸ οὐδὲν

Μουνοχιᾶ] Malim Μουνοχιᾶσι. REISK. IDEM.
 Καὶ αὐτὸ τὸ ἱκανόν] Scaliger coniecit :
 καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱκανόν. Ego in Latinis ita
 reddidi, ac si legeretur : καὶ αὐτὸ τὸ και-
 ρόν, id est, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ πράγματος καινό-
 τις. et ipsa rei novitas, seu insolentia.
 IDEM.

Οὐδὲν] Deleri vult liber Tophanis, per-
 peram. Pari modo fallitur idem ἐμφανῆ
 suadens p. 123. 4. pro recto ἐμφανῶν.

Γράφει δόσιν] Videtur interponendum
 οὐδὲ δίδωσι. liberis legitime quaesitis nemo
 omnium in testamento quicquam legat,
 neque doni gratuiti, aut praecipuae partis
 nomine, largitur. IDEM.

Ἐποπεπτωκότες ἤδη] Androcles puta et
 collusores atque satellites ejus. Pro ἤδη
 malim οἶδε. IDEM.

Τοῖς παισὶ] Spuriis ipsius. IDEM.

20 καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας· εἰ δὲ ἀποδόμενός τι τῶν
 ὄντων, ἀργύριον καταλίποι, τοῦτο βεβαίως ἔξειν αὐτοῦς.
 αἰκούσας δ' ὁ Εὐκτήμων εὐθὺς ἀπήτει τὸν Πυθόδωρον τὸ
 γραμματεῖον, καὶ προεκάλεσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν.
 καταστάντος δὲ ἐκείνου πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἔλεγεν ὅτι βού-
 λοιτ' ἀνελεῖσθαι τὴν διαθήκην. ἐπειδὴ δ' ὁ Πυθόδωρος ἐκεί-
 νῳ μὲν καὶ τῷ Φανοστράτῳ παρόντι ὠμολόγει ἀναρεῖν, τοῦ
 25 δὲ Χαιρέου τοῦ συγκαταθεμένου θυγάτηρ ἦν μία, ἧς ¹ ἐπει-
 δὴ κύριος κατασταίῃ, τότε ἠξίου ἀνελεῖν, καὶ ὁ ἄρχων οὐ-
 τως ἐγίνωσκε, διομολογησάμενος ὁ Εὐκτήμων ἐναντίον τοῦ 140
 ἄρχοντος καὶ τῶν παρῆδρων καὶ ποιησάμενος πολλοὺς μάρ-
 τυρας ὡς οὐκέτ' αὐτῷ κέοιτο ἡ διαθήκη, ὥχεται ἀπιῶν. καὶ
 ἐν πάντῳ ὀλίγῳ χρόνῳ, οὐπερ ἕνεκα οὗτοι λῦσαι αὐτὸν ἔπει-
 σαν, ἀποδίδονται ἀγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ πέντε καὶ ἐβδομή-
 30 κοντα μνῶν Ἀντιφάνει, τὸ δ' ἐν ² Σηραγγίῳ βαλανεῖον
 τρισχιλίων Ἀριστολόχῳ, οἰκίαν δ' ἐν ἄστει τεττάρων καὶ
 τεσσαράκοντα μνῶν ὑποκειμένην ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ·
 ἔτι δὲ αἰγῆας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ τριῶν καὶ δέκα μνῶν,
 καὶ ζεύγη δύο ὄρκα, τὸ μὲν ὀκτῶ μνῶν, τὸ δὲ πεντήκοντα
 καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ δημιουργοὺς ὅσοι ἦσαν
 αὐτῷ. σύμπαντα δὲ πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων, ἃ ἐπράθη 141

¹ ἐπειδὴν

² Σηραγγεῖον

Καταστάντος δ' ἐκείνου] Pythodoro puta.
 IDEM.

Ἐλεγεν] Euctemon senior. IDEM.

Κύριος κατασταίῃ] Itum ad prætozem, ut is, cujus fidei Euctemon testamentum suam crediderat, illud sibi redderet rescindendum et e rebus tollendum. Verum, quia cum id deponeret, Chæreas præsens fuerat, veritus Pythodorus, ne Chærea filia jus aliquod in charta, quæ coram ipsis patre deposita apud se fuerat, haberet, exspectandum existimavit, donec ea in viri manu esset, aut tutoris, qui jus illius tueretur. In Anim. ad Jus A. et R. l. ii. c. 6. §. 6. HERALDUS. cujus ubi compos aliquis factus esset. Mulierum κείροι erant, aut pater, aut fratres, aut patruī, aut denique mariti. Jam hujus fœminæ, Chæreae filia, nullus tum temporis erat κύριος, h. e. vir, in cujus potestate esset, et qui eam elocaret, aut acta ejus quæcunque graviora nomine ipsius ageret, iisque valorem et certitudinem forensē adderet. Nam pater vita decesserat. fratres nunquam habuerat. nupta nondum erat, et, ut videtur, ne nubilus quidem. Volebat ita-

que dicere: tantisper differendam esse testamenti cassationem, donec hæc puella nupsisset, et mariti, quem adeptura esset, assensus isti negotio auctoritatem adderet, ratumque faceret. Nam alias verendum esse, ne maritus ejus huic testamenti rescissioni obloqueretur eamque irritam declararet. REISK.

Λῦσαι] cassare, rescindere, pro irritis et non scriptis declarare tabulas illas. IDEM.

Ἀποδίδονται] Euctemon senex delirus et a scorto suo dementatus, ipsum illud scortum, liberi ejus, Androcles et totum illud furum collegium. Vetulum illud et delirum silicernium eorum, quæ gerentur, nihil norat. nomen solummodo suum furtis illorum accommodabat, sub cejus larva impuri isti, quorum vinculis constrictus tenebatur, rem ejus familiarem lacerabant et compilabant. Verumtamen, quia hæc omnia, ex nomine et persona Euctemonis fiebant, mutat paulo post orator, et ἀπέλυσε dicit et ἀπέδοτο. IDEM.

Σύμπαντα δὲ] Malim σύμπαντα τάδε. IDEM.

διὰ ταχέων πάνυ τελευτήσαντος Φιλοκτήμονος. καὶ ταῦθ' 35
ὅτι ἀληθῆ λέγω, καθ' ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων πρώτου
καλῶ τοὺς μάρτυρας.

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε· περὶ δὲ τῶν
ὑπολοίπων εὐθύς ἔπεβούλευον, καὶ πάντων δεινότατον πρά-
γμα κατεσκευάσαν, ᾧ ἄξιόν ἐστι προσέχειν τὸν νοῦν. ὀρῶν-
τες γὰρ τὸν Εὐκτήμονα κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρωσ καὶ
οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον, ἐσκόπουν ὅπως 2 καὶ 40
τελευτήσαντος ἐκείνου δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. καὶ τί
ποιῶσιν; ἀπογράφουσι τῶ παιδὲ τούτῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα
ὡς εἰσποιήτω τοῖς τοῦ Εὐκτήμονος υἱέσι τοῖς τετελευτηκόσιν,
ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους, καὶ μισθοῦν ἐκέ-
λευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν ὄντων, ὅπως ἐπὶ
τοῖς τούτων ὀνόμασι τὰ μὲν μισθωθεῖη τῆς οὐσίας, τὰ δὲ
ἀποτιμήματα κατασταθεῖη καὶ ὄροι τεθεῖεν, καὶ ζῶντος 60. 1
112 ἔτι τοῦ Εὐκτήμονος μισθωταὶ δι' αὐτοῦ γενόμενοι τὰς
προσόδους λαμβάνοιεν. καὶ ἐπειδὴ πρώτου τὰ δικαστήρια
ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἄρχων προεκήρυττεν, οἱ δ' ἐμισθοῦντο.
παραγενόμενοι δὲ τινες ἐξαγγέλλουσι τοῖς οἰκείοις τὴν ἐπι-
βουλήν, καὶ ἐλθόντες ἐδήλωσαν τὸ πρᾶγμα τοῖς δικα-

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om.

2 καὶ om.

Πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων] Scil. ἀπέδοτο, aut, si mavis ἀπέδοντο. Recte πλείονος αἰτ. poterat πολλῶ πλείονος dicere, multo pluris, quam 3 talentis, imo ὀλίγου τεττάρων ταλάντων, rane quatuor talentis. Summae enim istae consummatae conficiunt tria talenta, 45. minas, hoc est, 4. talenta, minus 15. minis. IDEM. Arithmeticon Reiskianam minus intelligit Ionesius.

Μάρτυρας] Post μάρτυρας deest titulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Pro εἶχε malim εἶχον. habebant, illi fures. REISK.

Μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους] Hoc in loco vides pupillorum οἴκους fuisse pluris licentibus in iudicio locatos; οἴκους autem appellari, non agros aut aedes tantum, sed universas pupillorum facultates. οἶκον dixisse Homerum atque alios veterum τὴν οὐσίαν a Plutarcho observatum est. In foro autem Attico οἶκον ita saepe appellabant: quare pupilli οἶκος sunt ejus facultates; et quia hic duorum pupillorum bona locari petebatur, οἶκος dicebat Iseus, non οἶκον; ac quod οἶκος dixerat, οὐσίαν

postea appellat hoc eodem loco, χεῖματα autem in ea de Hagnia hered. p. 87. 25. ed. Steph. Idem de Aristarch. hered. p. 80. 2. ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ ἐν παντὶ τῷ οἴκῳ, i. e. ἐν πάσῃ τῇ οὐσίᾳ, ἐπὶ πᾶσι τοῖς χεῖμασι, ἐπίκληρος ἐγένετο. Et de Dicæog. hered. p. 52. 11. ἐγγίγνετο τῷ θεῖῳ τῷ ἡμετέρῳ υἱὲς ποιητὸς ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. Ergo μισθοῦν τὴν οἶκον τῶν ὀρφανῶν est pupillorum bona fruenta locare. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 6. §. 10. HERALDUS.

Μισθωταὶ] Sic leg. esse, pro vulgari μισθωτὰς dudum ante videram, quam aut Scaligerani libri aut Tophanici excerptis potir, in quibus ambobus accusativis nominativus est substitutus. REISK.

Δι' αὐτοῦ] Bene ne sic habeat, an leg. sit δὴ vel δεῖν αὐτοῦ, locatores quasi vel quippe ejus, haud definiam. IDEM.

Ἐμισθοῦντο] Ergone conducebant? cave sis credere, nullo modo. Imo vero ἐμισθοῦν in activo, aliis mercede annua elocatum ibant. Sed v. Latina nostra. IDEM.

5 σταῖς, καὶ οὕτως ἀπεχειροτόνησαν οἱ δικασταὶ μὴ μισθοῦν
τοὺς οἴκους· εἰ δ' ἔλαθεν, ἀπολώλει ἀν' ἅπαντα ἡ οὐσία,
καὶ μοι κάλει τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

MARTYRES.

ἡ. Πρὶν μὲν τοίνυν τούτους γνωρίσαι τὴν ἀνδρωπον καὶ
μετ' ἐκείνης ἐπιβουλεῦσαι Εὐκτῆμωνι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν
ἐκέκτητο Εὐκτῆμων μετὰ τοῦ υἱέος ¹ Φιλοκτῆμονος, ὡςθ'
ἅμα τε τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέρους τῶν τε
10 ἀρχαίων μηδὲν ψραθῆναι τῶν τε προσόδων περιποιεῖν, ὡστ' 143
αἰεὶ τι προσικτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φιλοκτῆμων,
οὕτω διετέθη ἡ οὐσία, ὥστε τῶν ἀρχαίων μηδὲ τὰ ἡμίσεα
εἶναι λοιπὰ καὶ τὰς προσόδους ἅπασας ἠφανίσθαι. καὶ
οὐδὲ ταῦτα ἐξήρηκεσεν αὐτοῖς διαφορῆσαι, ὡς ἄνδρες, ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Εὐκτῆμων, εἰς τοῦτο ἦλθον τόλ-
μης ὡστ' ἐκείνου κειμένου ἔνδον τοὺς μὲν οἰκέτας ἐφύλατ-
15 τον, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγεῖλειε μήτε ταῖν θυγατέροιμ μήτε
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μήτε τῶν οἰκείων μηδενί, τὰ δὲ χρήματα
ἔνδοθεν ἐξεφορήσαντο μετὰ τῆς ἀνδρώπου εἰς τὴν ὁμοτοίχον
οἰκίαν, ἣν ὥκει μεμισθωμένος εἰς τούτων, Ἀντίδωρος ἐκεῖ-
νος. καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἐτέρων πυθόμεναι ἦλθον αἱ θυγατέρες
αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, οὐδὲ τότε ἠφίουν εἰσιέναι, ἀλλ' ἀπέκλει-
σαν τὴν θύραν, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς θάπτειν
20 Εὐκτῆμονα· καὶ οὐδ' εἰσελθεῖν ἐδύναντο, εἰ μὴ μόλις καὶ
περὶ ἡλίου δυσμᾶς. εἰσελθοῦσαι δὲ κατέλαβον ἐκείνου μὲν
ἔνδον κείμενον δευτεραῖον, ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέται, τὰ δ' ἐκ
τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα ὑπὸ τούτων. αἱ μὲν οὖν
γυναῖκες, οἷον εἰκὸς, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν· οὔτοι

¹ υἱέος

[Ἀπεχειροτόνησαν] *sententia a se lata ve-*
tabant, ne fundi locarentur. v. p. 127. 3.
Paulo post malim ἔλαθον. IDEM.

[Γνωρίσαι τὴν ἀνδρωπον] Id est, γνωρίμοις
αὐτῇ καὶ συνήθεις γενέσθαι. IDEM.

[Ἄμα] Id est, ἐν ταῦτᾳ. *ambos simul,*
eodem tempore. Nonnihil conturbata con-
structio nil est quod quenquam offendant,
passivo cum activis alternante. concinnius
utique dixisset Demosthenes: ὥστε ἅμα
τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργούντων ἀμφοτέρων,
τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν ψραθῆναι, καὶ τῶν
προσόδων περιεῖναι vel περιγενέσθαι. IDEM.

[Ἐξαγγεῖλει] Scil. τοῦτο, τὸ κεῖσθαι ἔνδον
τὸν Εὐκτῆμονα τεθνεῶτα. IDEM.

[Οὔτοι] *Varie et admodum inconstanter*
usurpat. Hic loci designat Phanostratum
et Chærestratum et eorum comites, quos
illi secum adduxerant, ut testes rei præ-
sentis esse possent, si opus foret aliquan-
do eorum testimonio. οἱ ἀκολουθήσαντες
sunt amici, qui eos ad domum defuncti
comitati fuerant. Nam ἀκολουθεῖν non
semper est sequi, sed etiam crebro comitari.
Taylor h. l. οὔτοι reperit in libro Topha-
nis. IDEM.

- 144 δὲ τοῖς ἀκολουθήσασι παραχρῆμα ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον
ὡς εἶχε, καὶ τοὺς οἰκέτας πρῶτον ἡρώτων ἐναντίον τούτων, 25
ὅποι τετραμμένα εἶη τὰ χρήματα. λεγόντων δ' ἐκείνων
ὅτι οὗτοι ἐξεννοχότες εἶεν εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν, καὶ
ἀξιούντων παραχρῆμα τῶνδε φωρᾶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ
τοὺς οἰκέτας ἐξαιτούντων τοὺς ἐκφορήσαντας, οὐκ ἠθέλη-
σαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιῆσαι. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε
ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι.
- 145 Ζ'. Τοσαῦτα μὲν τοίνυν χρήματα ἐκ τῆς οἰκίας ἐκφο-
ρήσαντες, τοσαύτης δ' οὐσίας πεπραμένης τὴν τιμὴν ἔχον- 30
τες, ἔτι δὲ τὰς προσόδους τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενομέ-
νας διαφορήσαντες, οἴονται καὶ ¹ τῶν λοιπῶν κύριοι γενήσε-
σθαι· καὶ εἰς τοῦτο ἀναιδεΐας ἤκουσιν, ὡς² εὐθυδικία μὲν
οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ διεμαρτύρουσιν ὡς ³ ὑπὲρ
γνησίων ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ, ἅμα δὲ ³ τὰναντία οἷς αὐ-
τοὶ ἔπραξαν· οἵτινες πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα ἀπέγραφαι
αὐτοὺς ὡς ὄντας, τὸν μὲν Φιλοκτήμονος, τὸν δ' Ἐργαμένους, 35
νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασιν Εὐκτῆμονος εἶναι. καίτοι οὐδ' εἰ
γνήσιοι ἦσαν, εἰσποιήτοι δὲ, ὡς οὗτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτω
146 προσῆκεν αὐτοὺς Εὐκτῆμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐᾷ
ἐπανιέναι, εἰ μὴ υἱὸν καταλίπη γνήσιον. ὥστε καὶ ἐξ ὧν

¹ τοῦ λοιποῦ² ἐπὶ³ τὰ ἐναντία

Τούτων] H. I. designat adversarios, factionem Alces. Androclēm, Antidorum, alios. Ad hos eosdem redit οὗτοι quoque proximum insequens. IDEM.

Ἐκείνων] Servis Euctemonis puta. IDEM.

Ἀξιούντων] Videtur quidem obiter locum inspicienti hoc ad eosdem redire, ad quos modo λεγόντων redibat. verum ratione loci diligentius pensitata paret, ἀξιούντων redire ad Phanostratum et Chærestratum eorumque comites. Hi sunt quos proximum τῶνδε designat. IDEM.

Τῶνδε φωρᾶν] Sic dedi de meo, postmodum Scaligerum quoque nactus auctorem; pro vulgari τῶνδ' ἐφορᾶν. his, Chærestrato puta et Phanostrato cum consortibus. *quum consentibus et urgentibus ut sibi liceret furtum investigare.* nam id est φωρᾶν. Invenio nunc a Petito quoque locum hunc recte emendatum p. 640. ed. Wessel. ubi plura invenies exempla verbi φωρᾶν hoc significatu usurpati. IDEM.

Ἀνάγνωθι] Post hoc voc. deest titulus, quicunquo est, sive μαρτυρία, testimonium

lestium confirmandum se interfuisse actui rerum, hic enarratarum, et eas ab actore vere enarratas esse, sive ἀνάγνωσις, sive κατάλογος, sive ἀπογραφὴ, index rerum ex Euctemonis domo furtim exportatarum. IDEM.

Πεπραμένης] Sic dedi de meo pro vulgari πεπραμένης. Nuper in Taylori quoque schedis eandem reperi emendationem, e libro Tophanis relatam. IDEM.

Ὡς ἐπὶ γνησίων] Id est, ὡς ὄντας Εὐκτῆμονι υἱέων γνησίων. IDEM.

Γνήσιοι ἦσαν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Εἰσποιήτοι δὲ] Subaudi ὑπὸ τοῦ πατρός, a patre emancipati, et collocati in aliena domo, alter quidem in Philoctemonis, alter autem in Ergamenis. IDEM.

Ἐφασαν] Scilicet αὐτοὺς γεγονέναι εἰσποιήτους. ut hi, spuriorum puta patroni, aiunt hos spurios emancipatos a patre fuisse. IDEM.

Οὐκ ἐᾷ] Subaudi τινά. IDEM.

Καταλίπη] Scilicet ὁ ἐπανιόν. IDEM.

αὐτοὶ ἔπραξαν, ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι. καὶ εἰ μὲν τότε διεπράξαντο μισθωθῆναι τοὺς οἴκους, οὐκ ἂν ἔτι
 40 ἦν τοῖσδε ἀμφισβητῆσαι· νῦν δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν, οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι τετολμήκασιν, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολὴν ἀναισχυντίας προσμεμαρτυρήκασιν, οὕτως εἶναι κληρονόμους, οὓς ὑμεῖς ἀπεχειροτονήσατε.

1. 1 ἴ. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ σκείψασθε τὴν τόλμαν καὶ ἀναίδειαν, ὅστις εἴληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐκτῆμονος ὡς οὐσης ἐπικλήρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλήρου 147 τοῦ Εὐκτῆμονος πέμπτου μέρους ὡς ἐπιδίκου ὄντος, μεμαρτύρηκε δ' Εὐκτῆμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον. καίτοι πῶς οὗτος οὐ σαφῶς ἐξελέγχει αὐτὸς αὐτὸν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα; οὐ γὰρ δήπου γνησίου ὄντος υἱέος Εὐκτῆμονι ἐπικλήρος ἂν ἦν ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ κλῆρος ἐπιδίκος. ὡς τοίνυν ἔλαχε ταύτας τὰς λήξεις, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

5 τὸν αὐτίον τοίνυν συμβέβηκεν ἢ ὡς ὁ νόμος γέγραπται· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐστὶ νόθῳ μηδὲ νόθῃ εἶναι ἀγχιστείαν μὴδ' ἱερῶν μὴθ' ὀσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχοντος, Ἀνδροκλείδης δὲ καὶ Ἀντιδώρος οἴονται δεῖν, ἀφελόμενοι τὰς Εὐκτῆμονος θυγατέρας τὰς γνησίας καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας, τὸν τε Εὐκτῆμονος οἶκον καὶ τὸν Φιλοκτῆμονος ἔχειν. καὶ ἡ διαφθεύρασα
 10 τὴν Εὐκτῆμονος γνώμην καὶ πολλῶν ἐγκρατῆς γενομένη οὕτως ὑβρίζει σφόδρα πιστεύουσα τούτοις, ὥστε οὐ μόνον

1 εἶν

Μαρτυρίαν] Rursus h. l. hoc voc. usurpat pro διαμαρτυρίαν. IDEM.

Διεπράξαντο] Factio Alces designatur. IDEM.

Τοῖσδε] Phanostrato et Chæretrato et consortibus. IDEM.

Προσῆκεν οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι] Videtur leg. προσήκει, οὐ μόνον ἀμφισβ. nullum jus in hereditatem Eucletemonis ipsis esse, non solummodo ausi sunt eam petere. IDEM.

Ἄλλὰ] Malim ἄλλὰ καὶ —. IDEM.

Ἀναισχυντίας] Adde τετραμμέναι. ad immanem conversi impudentiam. IDEM.

Ἀπεχειροτονήσατε] latis suffragiis eos rejecistis et exsortes declarastis. Sic correxī de meo vulgarium vitium ἐπεχ. quod, ut postmodum e Taylori schedis intellexī,

liber Tophanis quoque pari modo correxit. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Chæreæ viduam designat. IDEM.

Πέμπτου] Malim τοῦ πέμπτου cum articulo. IDEM.

Ἀνδροκλείδης] Androclides qui hic appellatur, idem est cum eo, qui in superioribus constanter adhuc Androcles fuit appellatus. Perinde esse et nil differre ultra forma, simplex an patronymica, in his usurpetur, alibi sæpe admonitum a nobis fuit. IDEM.

Καὶ πολλῶν ἐγκρατῆς] Id est, καὶ οὕτω πολλῶν χρημάτων ἐγκρ. IDEM.

Τούτοις] Androcle et Antidoro cæterisque conspiratis. IDEM.

148 τῶν Εὐκτῆμονος οἰκειῶν καταφρονεῖ, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀπάσης. ἀκούσαντες δὲ ἐν μόνον σημεῖον ῥαδίως γνώσεσθε τὴν ἐκεῖνης παρανομίαν. καὶ μοι λάβε τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ταυτὶ τὰ γράμματα, ὦ ἄνδρες, ὑμεῖς οὕτω σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ ἔνομοθετήσατε, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι καὶ πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς εὐσεβεῖν· ἢ δὲ τούτων 15 μῆτηρ, οὕτως ὁμολογουμένη οὔσα δούλη καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον αἰσχρῶς βιοῦσα, ἣν ¹ οὔτε παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ ἔδει ² οὔτ' ἰδεῖν τῶν ἔνδον οὐδέν, οὔσης τῆς θυσίας ταύταις ταῖς θεαῖς ἐτόλμησε συμπέμψαι τὴν πομπὴν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἰδεῖν ἃ οὐκ ἔξόν αὐτῇ. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐκ τῶν ψηφισμάτων γνώσεσθε, ἃ ἐψηφίσατο ἢ βουλὴ περὶ αὐτῆς. λάβε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

149 ἰά. Ἐνθυμεῖσθαι τοίνυν χρῆ, ὦ ἄνδρες, πότερον δεῖ τὸν 20 ἐκ ταύτης τῶν Φιλοκτῆμονος εἶναι κληρονόμον καὶ ἐπὶ τὰ μνήματα ἰεῖναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα, ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦτον, ὃν υἱὸν αὐτὸς ἐποίησατο· καὶ πότερον δεῖ τὴν ἀδελφὴν Φιλοκτῆμονος, ἢ Χαιρέα συνώκησε, νῦν δὲ χηρεῦει, ἐπὶ τούτοις γενέσθαι ἢ ἐκδοῦναι ὅτῳ ³ βούλονται ἢ εἴαν καταγηράσκειν, ἢ γνησίαν οὔσαν ὑφ' ὑμῶν ἐπιδικασθεῖσαν συνοικεῖν ὅτῳ ἂν ὑμῖν δοκῆ. ἢ γὰρ ψῆφός ἐστι περὶ τούτων νυνί. ταυτὶ γὰρ αὐτοῖς ἢ διαμαρτυρία δύναται, 25 ἢ ὁ κίνδυνος τοῖσδε μὲν ἢ περὶ τούτων, αὐτοὶ δὲ, καὶ νῦν

¹ οὐδὲ² οὐδ'³ βούλονται

Ταυτὶ τὰ γράμματα] Particula nemp̄ juris Attici recitaverat scriba agentem de Thesmophoriis et universe de sacris Cereris atque Proserpinæ. IDEM.

Πρὸς ταῦτα] Servare lectionem hanc si volumus, saltem ταῦτα penacute scribebimus, ut sit accusativus in duali. hæc duo nomina, Ceream atque Proserpinam, quia tamen hoc paulo est insolentius, malim, perspicuitatis ergo, et ut errori, aut dubitationi saltem occurratur, ταύτας in plurali exarari. circa has deas, quæ in Thesmophoriis a matronis vere Atticis et ingenuis colebantur, et quarum templum adire, neque ancillæ neque meretrici lice-

bat. Sic paulo post ταύταις ταῖς θεαῖς, non ταύταιν θεαῖν. IDEM.

Χεόμενον] Operam dantem, ut nomine suo inferiæ Dis Manibus [Philoctemonis] puta] a sacerdote inferantur. Iterum non satis placet præsens tempus cum futuro copulatum. et rursus tamen nescio an χεόμενον minus in usu sit. IDEM.

Τούτων] Chærestratum puta. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] In potestate Alces et spuriorum, necnon Androclis et Antidori similiumque esse. IDEM.

Τοῖσδε] Consanguineis Philoctemonis. IDEM.

διαμάρτωσι τοῦ ἀγῶνος, δόξη δὲ ὁ κληρὸς ἐπίδικος εἶναι, ἀντιγραιφάμενοι δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζονται. καίτοι εἰ μὲν διέθετο Φιλοκτῆμων μὴ ἔξόν αὐτῶ, τοῦτ' αὐτὸ ἐχρῆν διαμαρτυρεῖν, ὡς οὐ κύριος ἦν ¹ υἱὸν τόνδε ποιήσασθαι· εἰ δ' ἔξεστι μὲν διαδέσθαι, ἀμφισβητεῖ δὲ ὡς οὐ δόντος οὐδὲ 150
 30 διαθεμένου, μὴ διαμαρτυρία κωλύειν ἀλλ' εὐθυδικία εἰσιέναι. νῦν δὲ πῶς ἂν τις περιφανέστερον ἐξελεγχθεῖη τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς ἢ εἰ τις αὐτὸν ἔροιτο Ἀνδρόκλεις, πῶς οἶσθα Φιλοκτῆμων ὅτι οὔτε διέθετο οὔτε υἱὸν Χαιρέστρατον ἐποίησατο; οἷς μὲν γὰρ τις παρεγένετο, δίκαιον, ὧ ἄνδρες, μαρτυρεῖν, οἷς δὲ μὴ παρεγένετο ἀλλ' ἤκουσέ τινος, ἀκοὴν μαρτυρεῖν· σὺ δ' οὐ παραγενόμενος διαρρήδη μεμαρτύρηκας ὡς οὐ διέθετο Φιλοκτῆ-
 35 μων, ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε. καίτοι πῶς οἶόν τε εἰδέναι, ὧ ἄνδρες; ὅμοιον γὰρ ὡς περ ² ἂν εἰ φαίη εἰδέναι, καὶ μὴ παραγενόμενος, ὅσα ὑμεῖς πάντες πράττετε. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό 151
 γε ἔρεϊ, καίπερ ἀναίσχυντος ὢν, ὡς ἄπαισι παρεγένετο καὶ πάντ' οἶδεν ὅσα Φιλοκτῆμων ἐν τῷ βίῳ διεπράξατο. πάντων γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος ἐχθιστον ἐνόμιζε διὰ τε τὴν ἄλλην πονηρίαν, καὶ διότι τῶν συγγενῶν μόνος μετὰ τῆς Ἀλικῆς
 40 ἐκεῖνης τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπιβουλεύσας τοῖς τοῦ Εὐκτῆμονος χρήμασι τοιαῦτα διεπράξατο, οἷά περ ὑμῖν ἀπέδειξα.

ιβ'. Πάντων δὲ μάλιστα ἀγανακτῆσαί ἐστιν ἄξιον, ὅταν

¹ τοῦδε

² ἂν οἰμ.

Οὔτοι] Adversarii istorum, cum Alce facientes. IDEM.

Τούδε] Imo vero τοῦ τόνδε. hunc, Chærestratum puta, adoptandū. IDEM.

Ἀμφισβητεῖ δὲ] Scil. prætensus Euctemonis filius, ille spurius, Euctemon junior. aut potius, id quod insequentia subjiciunt, Androcles, patronus ejus designatur. IDEM.

Ἡ τις] Π. ἢ εἰ τις. H. STEPHAN. SCALIC.

Ἀκοὴν μαρτυρεῖν] Sic, partim de meo, correxi vulgatam ἀκοὴ μαρτυρεῖν. posterioris vocabulum solum correxit H. Stephanus, prius intactum reliquit. Sententia hæc est: Sin autem Androcles ipse rei gestæ haud interfuerit, tum eum decuisset, non simpliciter μαρτυρεῖν, h. e. testari, ut de re sibi suis oculis visa et comperta, sed, cum cautione ἀκοὴν μαρτυρεῖν, auditionem

testari, h. e. ut de re ab aliis sibi relata, fama comperta. Quod Taylor e libro Tophanis retulit, μὴ ἀκοὴ, ne commemoratione quidem dignum est; prodit enim, istum, qui id scriptum reliquit, quisquis fuit, a sententia loci aberrasse, eamque prorsus evertisse. REISK.

Οἶόν τε] Adde τούτον, aut τούτῳ. IDEM.

Τῶν συγγενῶν] Ergo Androcles etiam Philoctemonis cognatus erat? Atque, qui poterat? si frater Alces fuit, id quod, ni fallor, e loco quodam hujus orationis colligi potest. IDEM.

Τούτῳ] Philoctemoni, vel potius Chærestrato. IDEM.

Χρήμασι] Aut παισὶ sufficiens est huic vocabulo, aut ambo sic copulanda sunt παισὶ καὶ χρήμασι. nam cur alias τοῖς ἄλλοις dixisset? IDEM.

οὗτοι καταχρῶνται τῷ Εὐκτῆμονος ὀνόματι τῷ ¹ τουδὶ
 πάππῳ. εἰ γὰρ, ὡς οὗτοι λέγουσι, τῷ μὲν Φιλοκτῆμονι μὴ
 ἐξῆν διαδέσθαι, τοῦ δ' Εὐκτῆμονος ἐστὶν ὁ κλῆρος, πότερον
 62. 1 δίκαιότερον τῶν Εὐκτῆμονος κληρονομεῖν τὰς ἐκείνου θυγα-
 τῶν γεγαιότας, ἢ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας; οἱ οὐ μόνον 152
 ἐξ ἡμῶν ἐλέγχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ ἐπίτροποι
 διαπεπραγμένοι εἰσὶ. τοῦτο γὰρ ὑμῶν δέομαι καὶ ἰκετεύω
 σφόδρα μεμνησθαι, ὦ ἄνδρες, ὅπερ ὀλίγω πρότερον ἀπέδειξα
 ὑμῖν, ὅτι ² Ἄνδροκλῆς οὕτως φησὶ μὲν εἶναι ἐπίτροπος αὐ-
 5 τῶν ὡς ὄντων γνησίων Εὐκτῆμονος, εἴληχε δ' αὐτοῖς ἐφ'
 ἑαυτῷ τοῦ Εὐκτῆμονος κλήρου ⁴ καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ
 ὡς οὐσῆς ἐπικλήρου· καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν. καίτοι
 πῶς οὐ δεινὸν, ὦ ἄνδρες, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, εἰ μὲν οἱ
 παῖδες εἰσὶ γνήσιοι, τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν τοῦ
 Εὐκτῆμονος κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὐσῆς ἐπι-
 10 δίκου, εἰ δὲ μὴ εἰσὶ γνήσιοι, νῦν διαμεμαρτυρηκένοι ὡς εἰσὶ
 γνήσιοι; ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσίν. ὥστ' οὐ
 μόνον ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχεται τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκῶς, 153
 ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς πράττει. καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς δια-
 μαρτυρεῖ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐθυδικία εἰσ-
 ιέναι· οὗτος δ' ἅπαντας ἀποστερεῖ τῆς ἀμφισβητήσεως.
 καὶ διαρρήδην μαρτυρήσας ⁵ γνησίους τοὺς παῖδας εἶναι,
 οἶεται ἐξαρκέσειν ὑμῖν παρεκβάσεις.

¹ τοῦδε² ὁμολογουμένας³ ὁ Ἄνδρ.⁴ καὶ τῆς --- ἐπικλήρου om.⁵ τοὺς παῖδας γνησίους

Τῷ τοῦδε πάππῳ] Imo vero τῷ τοῦδε
 πάππῳ, qui Eucetemon hujus Chære-
 strati avus maternus. IDEM.

Ὁμολογουμένας οὐσας γνησίας] Non da-
 mnabo, potest ferri et defendi sic, ut dicatur
 tantundem valere, atque si dixisset: περὶ
 ὧν ὁμολογεῖται ὅτι εἰσὶ θυγατέρες γνήσιοι. v.
 p. 61. 15. ed. Steph. usus tamen loquendi
 potius adverbium ὁμολογουμένας h. l. sub-
 jicit. IDEM.

Ἐξ ἡμῶν] Pro ὑφ' ἡμῶν, aut pro ἐκ τῶν
 εἰρημέναν παρ' ἡμῶν, ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐλέγ-
 χων. IDEM.

Αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτῷ] Malim aut αὐτὸς ἑαυ-
 τῷ, aut saltem αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ, prius illud,
 simplex ἑαυτῷ, significat, ut ipse solus
 hereditate potiatur, vel privati sui com-
 modi ergo, posterius autem, cum præ-
 positione puta, ἐφ' ἑαυτῷ, significat, ex

auctoritate, et voluntate mera sua, con-
 siliis haud communicatis cum pupillis
 suis, sponte sua, ultro, proprio motu.
 Ego vero prius præfero, præsertim, cum
 statim insequatur τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγ-
 χάνειν. IDEM.

Τούτῳ] Chærestrato puta, nemo operam
 præstat hanc, διαμαρτυρίαν opponat aliis
 eandem hereditatem petentibus. IDEM.

Εἰσιέναι] Aut εἰσεῖσιν est leg. scil. Chæ-
 restratus, in it, capessit hanc actionem. et
 bene si habet infinitivus, addendum est,
 aut ante, aut post, ἀξιοῖ, aut simile quid,
 subaudi αὐτὸς αὐτόν. ipse sibi hoc jus dicit,
 et æquum atque dignum se censet, ut causam
 hanc directam petitione capessat. IDEM.

Παρεκβάσεις] Adde λέγειν, vel συνείπειν
 vel tale quidpiam aliud, disputationes con-
 serere de rebus a causa alienissimis. IDEM.

17. Ἐάν δὲ τοῦτο μὲν ¹ μὴδ' ἐγχειρήσῃ ἐπιδεικνύναι ἢ
² καὶ κατὰ μικρὸν τι ἐπιμνησθῆ, ἡμῖν δὲ λοιδορήσεται με-
 15 γάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ λέγῃ ὡς εἰσὶν οἷδε μὲν πλούσιοι, αὐτὸς
 δὲ πένης, διὰ δὲ ταῦτα δόξῃ τὸς παῖδας εἶναι γνησίους.
 τῆς δὲ τούτων οὐσίας, ὧ ἄνδρες, εἰς τὴν πόλιν πλείω ἀνα- 154
 λίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς τούτους. καὶ Φανόστρατος μὲν τετρι-
 ηράρχηκεν ἐπτάκις ἤδη, τὰς δὲ λειτουργίας ἀπάσας λει-
 τούργηκε, καὶ τὰς πλείστας νίκας νενίκηκεν· οὗτοσὶ δὲ
 Χαιρέστρατος τηλικούτος ὢν τετριηράρχηκε, κεχορήγηκε
 20 δὲ τραγωδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι· καὶ τὰς εἰσ-
 φορὰς εἰσενηνόχασιν ἀμφοτέροι πάσας ἐν τοῖς τριακοσίοις.
 καὶ τέως μὲν δύ' ὄντες, νῦν δὲ καὶ ὁ νεώτερος οὗτοσὶ χορηγεῖ
 μὲν τραγωδοῖς, εἰς δὲ τοὺς τριακοσίους ἐγγέγραπται καὶ 155
 εἰσφέρει τὰς εἰσφορὰς. ὥστ' οὐ φθονεῖσθαι εἰσιν ἄξιοι, ἀλ-
 λά πολὺ μᾶλλον, νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, οὔτοι, εἰ
 λήφονται ἂ μὴ προσήκει αὐτοῖς. τοῦ γὰρ Φιλοκτῆμονος
 25 κλήρου ἂν μὲν ἐπιδικιάσῃται ὅδε, ὑμῖν αὐτὸν ταμιεύσει, τὰ
 προσταττόμενα λειτουργῶν ὡς περ καὶ νῦν, καὶ ἔτι μᾶλ-
 λον· εἰ δ' οὔτοι λάβωσι, διαφορήσαντες ἑτέροις ἐπιβουλεύ-
 σουσι.

18. Δέομαι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῆτε,
 τῇ διαμαρτυρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν περὶ ἧς τὴν ψῆφον οἱ-

¹ μὴ

² καὶ om.

Τοῦτο] Alces puta liberos, qui sunt spurii, eos esse, quos se ferunt, Euctemonis puta genuinos. IDEM.

Οἷδε] Phanostratus, Chærestratus, eorumque necessarii. IDEM.

Διὰ δὲ ταῦτά] per has officias et præstigias se effecturum, hi spurii ut vobis videantur genuini esse. Pro δὲ malebat Stephanus δὴ. Non improbo. Verum tamen solet Græcis δὲ, cum in præmissis sæpe usurpatum fuit, ut h. l. factum est, etiamsi in apodosi sententiæ iterari. tametsi redundet. Redundat utique, sed ea copia in elegantibus numeratur, et æquivalet isti alteri, τῷ δὴ. quod si tamen sit, qui Stephano accedere malit, haud intercedam. Vel potius post γνησίους desunt quædam. IDEM.

Τούτων] Phanostrati, et filiarum Euctemonis et reliquorum necessariorum. IDEM.

Νίκας] Scenicæ puta et similes. IDEM.

Τηλικούτος ὢν] adhuc puerulus cum esset, adhuc tantillus. non significat Chærestra-

tum ista ætate, qua causa hæc agebatur, adhuc puerum fuisse, qui erat tum vir iam adultus, sed functum esse munus sumptuosum etiam tum, cum adhuc esset puer. IDEM.

¹ Ἀμφοτέροι] Tam Phanostratus, quam filius ejus, Chærestratus. IDEM.

Δύ' ὄντες] Scil. ἐχορήγουν ἅμα. munera edebant ambo, seorsim quisque pro se, suo nomine. IDEM.

² Ο νεώτερος] Junior natu filiorum Phanostrati. IDEM.

Τὸς τριακοσίους] Vix operæ pretium est annotare rem nemini non notam et tratatitium, illos trecentos hic designari, qui, quod civium omnium haberentur locupletissimi, munera edebant, et onera reipublicæ sumptibus de suo faciendis allevabant. IDEM.

Οὔτοι] Androcles cum factione. ad quos etiam proximum insequens οὔτοι versu 19. redit. IDEM.

Ὅδε] Chærestratus puta. IDEM.

στετε· καὶ πρὸς ταύτην αὐτὸν κελεύετε τὴν ἀπολογίαν ποι-
εῖσθαι, ὡς περ καὶ ἡμεῖς κατηγορήσαμεν. γέγραπται ὡς
οὐκ ἔδωκεν οὐδὲ διέθετο Φιλοκτήμων· τοῦτο ἐπιδέδεικται
ἰεῦδος ὄν· καὶ γὰρ ὁ δοῦς καὶ ὁ διαθέμενος, καὶ μαρτυ- 30
156 ρῶσιν οἱ παραγενόμενοι. τί ἔτι; τελευτῆσαι ἄπαιδα Φι-
λοκτήμονα. πῶς οὖν ἄπαις ἦν ὅστις τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφι-
δοῦν υἱὸν ποιησάμενος κατέλιπεν, ὃ ὁμοίως ὁ νόμος τὴν
κληρονομίαν ἀποδίδωσι καὶ τοῖς ἐκ αὐτοῦ ² γενομένοις;
καὶ διαρρήδην ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ἐὰν ποιησαμένῳ παῖ-
δες ἐπιγένωνται, τὸ μέρος ἐκάτερον ἔχειν τῆς οὐσίας καὶ
κληρονομεῖν ὁμοίως ἀμφοτέρους. ὡς οὖν εἰσὶ γνήσιοι οἱ παῖ- 35
157 δες οἴδε, τοῦτ' αὐτὸ ἐπιδεικνύτω, ὡς περ ἂν ὑμῶν ἕκαστος.
οὐ γὰρ ἂν εἶπη μητρὸς ὄνομα, γνήσιός ἐστιν, ἀλλ' ³ ἐὰν
ἐπιδεικνύῃ ὡς ἀληθῆ λέγει, τοὺς συγγενεῖς παρεχόμενος,
τοὺς εἰδότας συνοικοῦσαν τῷ Εὐκτῆμονι, τοὺς δημότας καὶ
τοὺς φράτορας, εἴ τι ἀκηκόασι πώποτε ἢ ἴσασιν ὑπὲρ αὐ-
τῆς Εὐκτῆμονα λειτουργήσαντα· ἔτι δὲ ποῦ τέθραπται, ἐν
ποίοις μνήμασι· τίς ⁴ εἶδε τὰ νομιζόμενα ποιοῦντα Εὐκτῆ- 40

¹ ἂν αἰσιμός τις² γενομένοις³ ὅς ἀληθῆ⁴ οἴδε

Αἰτὸν] Androcleum. IDEM.
Κατηγορήσαμεν. γέγραπται] Interponendum videtur ἐν β'. IDEM.

Ὁ δοῦς καὶ ὁ διαθέμενος] Subaudi a communi ἐπιδέδεικται. Id est, ἐπεδείξαμεν, ὅτι ὁ Φιλοκτήμων ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ Χαιρεστάτω καὶ διέθετο. IDEM.

Τί ἔτι] Scil. γέγραπται ἐν τῇ Ἀνδροκλέους διαμαρτυρίᾳ; quid porro scriptum legitur in Androclis obtestatione? IDEM.

Πῶς οὖν ἂν αἰσιμός τις] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, non quo emendatam et probam habeam, quæ est vitiosissima, sed quod a vestigiis veræ et genuinæ lectionis propius abest, quam ea, quam H. Stephanus de suo procedit, sic exhibens πῶς οὖν Αἰσιμός τις, quasi hic de Æsimo nescio quo agatur, qui nullus h. l. est, sed homo imaginarius. Legi. aio: πῶς ἂν ἄπαις ἦν, ὅστις. æqui ergo prolis expers erat is, qui — seu, qui dici potest sine prole mascula decessisse is (Philoctemon designatur), qui postquam suam et sorore nepotem pro filio adoptasset, eum in bonis suis heredem, suiq; generis et nominis propagatorem futurum reliquit? Taylor in Tophanis libro reperit πῶς οὖν οὐκ αἰσιμός. quod nihili est. IDEM. Reiskio in hac re gratulatur Ionæsius.

Ὁμοίως] Perindeatque ipse Philoctemon

fecit, aut, perinde ac si Philoctemon liberos ex ipso semet nato reliquisset. REISK.

Ἐκάτερον] Id est, τὸν τε γνήσιον, τὸν μετὰ τὴν τοῦ ἐτέρου ποίησιν γένομενος, καὶ τὸν ποιηθέντα. IDEM.

Οἱ παῖδες οἴδε] Spuri Alces, qui se ex Euctemonis seniore legitime procreatos ferunt, eoque titulo hereditatem ejus petunt. IDEM.

Ἐκαστος] Scil. οἶδεν (vel εἶωθεν, vel δύνάται) ἑαυτὸν ἐπιδεικνύσαι γνήσιον ὄντα. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν εἶπη] Si ἂν pro ἐὰν accipiatur, potest hæc lectio defendi, subaudiendo τις. non enim ideo statim quis est genuinus, si matris nomen ediderit. accedo tamen Stephani conjecturæ, leg esse: οὐ γὰρ, ὅς ἂν εἶπη. IDEM.

Συγγενεῖς] Adde μάρτυρας. IDEM.

Τέθραπται] Callippe puta, illa commentitia et falso jactata eorum mater, quam secundam ferunt Euctemonis uxorem, et ea se natos, qui revera ex Alce, scorto populari erant. Mira tique res, Euctemonem duas eodem tempore uxores in matrimonio habuisse. Moriens enim relinquebat, ut e p. 60. 18. ed. Steph. constat, uxorem veram, e qua liberos reliquos suscepit. IDEM.

Οἴδε] Scaliger malebat εἶδε. vidit, ego non multum interesse arbitror. IDEM.

μονα· ποῦ δ' ἔτι ὄντες οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται,
 καὶ τίς οἶδε ταῦτα τῶν πολιτῶν ἢ τῶν οἰκετῶν Εὐκτή-
 μονος. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἔλεγχος ἅπαντα, καὶ οὐ λοιδορία.
 καὶ εἰάν περὶ αὐτοῦ τούτου κελεύητε ἐπιδεικνύναι ὡς περ.
 καὶ διεμαρτύρησεν, ὑμεῖς τε τὴν ψῆφον ὅσῃαν ¹ καὶ κατὰ 158
 τοὺς νόμους θήσεσθε, τοῖσδέ τε τὰ δίκαια γενήσεται.

¹ καὶ om.

Περὶ αὐτοῦ τούτου κ. ἔ. ὡς περ] Aut περὶ solis, de rebus dicere, quas in obtestatione
 αὐτοῦ τούτου κ. ἔ. ὡς περ leg. suspicor, aut affirmavit. IDEM.
 περὶ αὐτῶν τούτων κ. ἔ. ὡς περ. his ipsis, vel

Ι Σ Δ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.
H. St.
63. I

158 Εὐπολις καὶ Θράσυλλος καὶ Μήτων ἀδελφοὶ γέγονασι. τούτων ὁ μὲν Μήτων ἅπαις ἐτε-
 λεύτησεν, ὁ δὲ Θράσυλλος παῖδα καταλιπὼν Ἀπολλόδωρον, μόνος δ' Εὐπολις καταλειφθεὶς
 πολλά τὴν Ἀπολλόδωρον ἰδίκησεν. ἔθεν ἰ¹ Ἀρχεδάμος πάππος τοῦ λέγοντος τὴν λόγον, τῇ τοῦ
 Ἀπολλόδωρου μητρὶ συνοικῶν μετὰ τὴν ἑ² Θρασύλλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον, καὶ τὸν Ἀπολ-
 λόδωρον ἕς ἐξφανὸν ἐλεῶν, πολλὰ τὴν Εὐπολιν ἀπήτησε χρήματα ὑπὲρ ὧν Ἀπολλόδωρον ἰδί-
 κησε. τούτων μειναιμένης Ἀπολλόδωρος εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτρας θετὸν υἱὸν ἑαυτοῦ Θρά-
 συλλον τούτου, υἱὸν ἔντα τῆς τε ἰμομητείας αὐτοῦ ἀδελφῆς καὶ ἰ³ Ἀρχεδάμου. τοῦ δὲ Θρα-
 σύλλου ἦδη μὲν εἰς τοὺς γ³ γενήτας καὶ φράτρας ἐγγεγραμμένου, οἶπα δ' εἰς τὸ ληξιαρχικὸν
 γραμματεῖον, ἔτελεύτησεν Ἀπολλόδωρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην ἐγγέγραπται μὲν ὁ
 159 Θράσυλλος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν ὅδ' ἔττον Εὐπόλιδος θυγατρὸς, τοῦ Θεοῦ
 Ἀπολλοδώρου, ἀμφισβητεῖ πρὸς Θράσυλλον λέγουσα μηδ' ἔως ἐγγεγράφαι τὴν Θράσυλλον
 εἰς τοὺς φράτρας καὶ γενήτας κατὰ γνώμην τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀλλὰ πεπλασμένην εἶναι τὴν
 ποίησιν. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη ἢ δὲ στάσις στοχασμός. διὸ καλῶς πάνυ καὶ τεχνικῶς τὸν
 λόγον αἰκωμᾶν, τὴν ἔχειναι διεξέρχεται τὴν Ἀπολλοδώρου πρὸς Εὐπολιν ἔπερ μέγα σημείον
 γίνεται τοῦ μὴ θέλειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Εὐπόλιδος θυγατρὸς κληρονομηθῆναι.

160 ἀ. ΩΙΜΗΝ μὲν, ὧ ἄνδρες, προσήκειν οὐ τὰς τοιαύτας
 ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν καὶ εὖ φρονῶν
 ἐποίησατο, καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς
 ἀπέδειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν, ἄπανθ'
 ὅσα προσήκειν αὐτὸς ποιήσας, ἀλλ' εἴ τις τελευτήσειν μέλ- 5

¹ Ἀρχιδ. ² τοῦ Θρασ. ³ γενήτας passim.
⁴ ἐτελεύτησεν --- γραμματεῖον om. ⁵ δ' om. ⁶ ἐλευθερίαν ἐξέρχεται

Ἐλευθερία] L. ἔχθραν διεξέρχεται. REISK.
 Tabula genealogica nominum in hac oratione commemoratorum.
 Fratres erant tres germani, quorum pater bis, sed sine nomine, commemoratur.
 Eupolis Thrasyllus Mneson.
 Eupolidi erant, filius Apollodorus et duæ filiae, altera Pronapidi nupta, qui Pronapis hic, nomine uxoris adversus actorem contendit, altera Aeschini Lusienti nupta, unde natus Thrasybulus. Sed hæc tum, cum hæc causa ageretur, vitam excesserat.
 Thrasyllus, fratrum medius, ex uxore sua Apollodorum susceperat, illum, cuius de hereditate hic certatur. Thrasylo mortuo, vidua ejus Archedamo nupsit, e

quo filiam peperit, quæ Lacritidæ hierophantæ in matrimonium collocata ei peperit actorem hujus causæ. Hic Lacritidæ filius, ab avunculo Apollodoro filii loco adoptatus et heres dictus, hereditatem ejus petit, Thrasyllus nomine dictus, a patre Apollodori.
 Tertius frater, minimus natus, Mneson improlis decessit. REISK.
 Ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε] Malim ἀγαγὼν καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς, ἀπέδ. ut εἰς τοὺς συγγενεῖς, non ad ἀπέδειξε, sed ad ἀγαγὼν referatur, et ad ἀπέδειξε subaudiatu r υἱὸν ἑαυτοῦ ποιητόν. IDEM.
 ἈΛΛ'] Subaudi τὰς τοιαύτας ᾧμνην δεῖν ποιήσεις μόνος ἀμφισβητεῖσθαι. IDEM.

λων διέθετο, εἴ τι πάθοι, τὴν οὐσίαν ἑτέρω, καὶ ταύτην γράμμασι κατέθετο παρά τισι σημηνάμενος. ἐκεῖνον μὲν γὰρ τὸν τρόπον ποιησάμενος φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐπικυρώσας, δόντων αὐτῷ τῶν νόμων· ὁ δ' ἐν διαθήκαις σημηνάμενος ἀδήλους ἐποίησε, διὸ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσι
 10 πρὸς τοὺς ποιηθέντας. ἔοικε δ' οὐδὲν προὔργου τοῦτο εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως αὐτῶν φανερωῶς πεπραγμένων ὅμως ὑπὲρ τῆς 161 θυγατρὸς τῆς Εὐπόλιδος ἤκουσι περὶ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμὲ ἀμφισβητήσοντες. ἐγὼ δ' εἰ μὲν εἴρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀποδεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς εὐ-
 15 θυδικίας, καὶν μάρτυρας προὔβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ποιησαμένου με υἱὸν Ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους· ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γινώσκουσαι τὸν τρόπον, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἤκω δια-
 λεξόμενος περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν 162 περὶ τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. ἀποδείξω δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὸν

Ταύτην γράμμασι] Leg. videtur. ταῦτ' ἐν γράμμ. scil. γεγραμμένα. IDEM.

Οὐδὲν προὔργου τοῦτ' εἶναι] Scil. ille prior procedendi modus, quo usus est Apollodorus me adoptans. Num leg. οὐδὲν προὔργου οὐδὲ τοῦτ' εἶναι. ne hoc quidem, quicquam prodesse. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν ὑπ' ἐμοῦ ὧν εἰρημένων. Non bene convenire videtur τοῦτο, quod modo praecessit, cum αὐτῶν, ut suspicioni locus sit, leg. esse: οὐδὲν προὔργου οὐδὲ ταῦτ' εἶναι. Nego tamen vulgata τοῦτο cum αὐτῶν copulante me offendi, tametsi haud infitior, planiorem utique atque concinniozem fore dictionem, si singulari τοῦτο pluralis ταῦτα sufficiatur. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Major natus, et tum adhuc in vivis superstite, quae Pronapidi nupta fuerat, nam altera, minor natus, Aeschjoni Lusieni nupta, in vivis esse jam desierat. IDEM.

Οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γινώσκουσαι τὸν τρόπον] Idem est atque, si post τὰ δίκαια addidisset ὥστε. non effugiunt jura cuique [ant nobis] debita, quominus hoc modo et hac via τῆς εὐθυδικίας cognoscantur, h. e. fieri nequit, ut hoc agendi et jus quaerendi modo, jus aequum minus noscitur atque impetretur. Si quis viam directae actionis ineat, potest ille jus suum non minus adipisci,

quam si alteram viam, obtestationis puta. quia illa prior ratio totam causam clara in luce collocat, et dubitationi atque controversiae locum omnem praeccludit. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim αὐτοῖς, ipsemet ego, in persona, ut vulgo usurpant, ut ore meo vos totam rem doceam. IDEM.

Ἡμῖν] Mihi meaque causae studiosis. IDEM.

Τοιαύτην δίκην] Scil. τὴν διὰ τῆς εὐθυδικίας, ne adversarii nos criminentur, quasi noluerimus ipsi hoc genus satisfactionis forensis dare, ceu diffidentes veritati et aequitati causae nostrae. Ne nos incusent, quasi bellum defensive solummodo geramus, ut vulgo usurpant, non autem offensive. Nam ἡ διαμαρτυρία est defensio quaedam sui ab illata vi, ἡ εὐθυδικία autem aperta aggressio. IDEM.

Ὡς οὐ μόνον] Hic addendum videtur δικαίως. IDEM.

Τὸν κλῆρον] Sic emendavi vitium vulgaratum τοῦ κληρου. planum faciam, non solummodo jure merito Apollodorum ab hereditate bonorum suorum necessarios exclusisse, a quibus gravissime laesus esset. Reperit idem in Tophanis quoque libro Taylor. τὸν κλῆρον ἐπὶ τινι καταλείπειν idem est, atque ἐπὶ τινος ἐξουσία, in alieni-jus potestate. IDEM.

κλῆρον Ἀπολλόδωρος οὐ καταλέλοιπε, πολλὰ καὶ δεινὰ 20
 ὑπὸ ¹ τούτων ἀδικηθεῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐποίησατο δικαίως,
 163 ὄντα ἀδελφιδεῦν, καὶ μέγα εὐεργετημένος ὑφ' ἡμῶν. δέομαι
 δὲ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμοίως εὐνοϊάν τέ μοι παρασχεῖν,
 καὶ ἐπὶ τὸν κλῆρον ἀναιδῶς αὐτοὺς ἰόντας ἐξελέγχω, βοηθεῖν
 μοι τὰ δίκαια. ποιήσομαι δ' ὡς ἂν καὶ γὼ δύνωμαι διὰ βρα-
 χυτάτων τοὺς λόγους, ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει τὰ γενόμενα διδά-
 σκων ὑμᾶς.

β'. Εὐπολις γάρ, ὦ ἄνδρες, καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων 25
 ἀδελφοὶ ἦσαν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. τούτοις οὐσίαν ὁ
 πατήρ κατέλιπε πολλήν, ὥστε καὶ λειτουργεῖν ἕκαστον
 ἀξιούσθαι παρ' ὑμῖν. ταύτην ἐκεῖνοι τρεῖς ὄντες ἐνείμαντο
 πρὸς ἀλλήλους. τούτων ² τῷ δὴ ἐτελευτησάτην περὶ τὸν
 αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν Μνήσων ἐνθάδε ἀγαμος καὶ ἄπαις, ὁ
 δὲ Θράσυλλος τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς ³ τριηράρχων,
 καταλιπὼν υἱὸν Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον.
 Εὐπολις οὖν μόνος αὐτῶν ⁴ λειψθεῖς οὐ μικρὰ ἀπολαῦσαι
 164 τῶν χρημάτων ἠξίωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν ⁵ Μνήσονος κλῆρον, οὗ 64.
 καὶ Ἀπολλοδώρῳ προσῆκε τὸ ἡμικλήριον, πάντα εἰς αὐτὸν
 περιεποίησε, φάσκων αὐτῷ δοῦναι τὸν ἀδελφόν, αὐτὸν δ'
 ἐκεῖνον οὕτω διόκησεν ἐπιτροπεύων ὥστε τριῶν αὐτῷ ταλάν-
 των δίκην ὀφείλειν. Ἀρχέδαμος γάρ ὁ πάππος ⁵ οὐμός, ἐξ

¹ τούτου² δύο τελευτησάντων³, τριηραρχῶν,⁴ Μνήσωνος⁵ ὁ ἐμὸς

Ἰπὸ τούτου] Bene si habet, ad Eupolin redit. malim tamen ὑπὸ τούτων legi, ab Eupolide et ejus tota gente, quæ adhuc superest in vivis, et coram in judicio adstat. de his enim ὅστος solummodo proprie potest usurpari. Eupolis autem dudum decesserat, eoque τούτου minus ei conveniebat. IDEM.

Ἰφ' ἡμῶν] A matre mea et patre et avo aviaque, quæ ipsius mater erat; hoc est, a tota gente nostra. Scaliger quoque sic emendavit. IDEM.

Καὶ γὰρ] Cur ita? cur non potius simpliciter ἐγὼ? quæ vis inest illi καὶ etiam ἐγὼ? IDEM.

Παρ' ὑμῖν] Imo vero παρ' ὑμῶν, ut etiam Scaliger censebat. IDEM.

Τελευτησάτην] Imo vero ἐτελεύτησαν τὸν βίον. Etiam Scaliger leg. esse ἐτελεύτησαν suspicatus erat. IDEM. Bekkero obsecutus sum.

Τῶν εἰς Σικελίαν καταλεγείς] Breviter sic dictum explicatius ita efferas: καταλεγείς,

ὥστε εἰς εἶνα τῶν εἰς Σικ. ἀπεσταλμένων εἰς στρατείαν, ἐν τάξει τριηράρχου. REISK.

Αὐτῶν] Id est, his de fratribus, qui, dum superessent adhuc, tres erant. IDEM.

Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον] Apollodorum puta. IDEM.

Ὀφείλειν] Imo vero ὀφλειν. diversa sunt δίκην ὀφείλειν et δίκην ὀφλειν. Tutor e. c. male gestæ tutelæ reus, causa nondum in forem delata, neque disceptata, pupillo, de quo male meritus est, δίκην ὀφείλει, debet adhuc ei rationem reddere. Verum causa jam peracta, condemnatus, ὀφλει, postquam judices pronuntiarunt, eum debere per nefas ablata pupillo restituere. IDEM.

Ὁ πάππος ὁ ἐμὸς] Erat enim hujus Archedami filia mater actoris. IDEM.

Ἐξ οὗ] Π. τούτου. H. STEPHAN. Scaliger cum ἐγγυητὴν mutabat. Mihi videtur aut prorsus amputanda, aut cum ἐκεῖνου mutanda, aut cum ἐκ μητρὸς, aut cum χρείουσαν. REISK.

ὅ οὐ τὴν μητέρα ἔχων ¹ τὴν Ἀπολλοδώρου, τήθην δὲ ² ἔμην, ὄρων αὐτὸν πάντων ἀποστερούμενον τῶν χρημάτων, ἔτρεφέ τε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὡς ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα κομισάμενος, ἀνδρὶ τε γενομένῳ συνηγωνίσασατο καὶ εἰσέπραξε τὸ ἡμικληρίον ὧν Μνήσων κατέλιπεν, ὅσα τε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ¹⁶⁵ ἀπεστέρησε, δίκας δύο ἐλὼν, καὶ τὴν οὐσίαν ἐποίησε κομισασθαι τὴν αὐτοῦ πᾶσαν. καὶ διὰ ταῦτα Εὐπολις μὲν καὶ ¹⁰ Ἀπολλόδωρος ἐχθρῶς ἔχοντες τὸν πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ δὲ πάππος οὐμὸς καὶ Ἀπολλόδωρος φιλικῶς, ὡς περ προσῆκε. τοῖς δ' ἔργοις ἂν τις τεκμήραιτο μάλιστα ὅτι ὧν Ἀπολλόδωρος πέπωνθεν εὖ, ἀντεποιεῖν ἡξίου τοὺς ἑαυτὸν εὐεργετήσαντας. συμφορᾶ γὰρ τοῦ πάππου χρησαμένου καὶ ληφθέντος εἰς τοὺς πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα καὶ ὀμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθέλησεν, ¹⁵ ἕως οὗ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος ἀργύριον. ἐξ εὐπόρου τε ³ ἀπορωτέρῳ γεγενημένῳ συνδιώκει τὰ ἐκείνου, μεταδιδούς ὧν εἶχεν. εἰς Κόρινθον τε στρατεύεσθαι μέλλων, εἴ τι παῖδοι, διέδετο τὴν οὐσίαν καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἔμῃ δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δ' ἀδελφῇ, διδούς αὐτὴν Λακρατίδῃ τῷ νῦν ἱερο- ¹⁶⁶ φάντῃ γεγενημένῳ. τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος περὶ ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν σώσαντας. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ δίκας εἶλεν ²⁰ Εὐπολιν δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἡμικληρίου, τοῦ πάππου συνηγωνισμένου καὶ λέγοντος, τὰ τε χρήματα ἐκομίσασατο δι' ἡμᾶς καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν ἀνταπέδωκε, τούτων πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι τοὺς μάρτυρας. καὶ μοι κάλει δεῦρο αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

αἱ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν εὐεργεταὶ τοιαῦται καὶ τηλικαῦ-

¹ τοῦ

² ἐμοὶ

³ ἀπορωτέρου γεγενημένου

Κομισάμενος] Postquam hanc foeminam, aviam meam, ab Eupolide, ut κυρίῳ seu curatore ejus, in manus sibi datam accepisset, ex ejusque domo in suam transtulisset. v. p. 69. 29. ed. Steph. IDEM.

Ἀπεστέρησε] Scil. Eupolis Apollodorum. IDEM.

Δύο δίκας ἐλὼν] Prima scilicet actione certabatur de hereditate Mnesonis, cujus dimidia pars Apollodoro debebatur; secunda de patrimonio eidem a patre Thrasyllo relicto, et ab Eupolide administrato.

IDEM.

Ὡς περ προσῆκε] Interpone καί. IDEM.

Ἐκείνου] Archedami puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Apollodori puta. IDEM.

Διδούς] Colligitur hinc Archedamum vita decessisse, antequam filia ejus nubilis fieret. Nam pater adhuc superstes solus habebat potestatem filiam elocandi in matrimonium. Patre autem orba virgo, vel vidua, in potestate fratris erat, ut κυρίου αὐτῆς. IDEM.

Τοῦ πάππου] Subaudi τοῦ ἐμοῦ. IDEM.

ται τὸ μέγεθος εἰσίν· αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι περὶ τοσού-
των χρημάτων ἦσαν, ἅς οὐχ οἶόν τ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο 25
167 καὶ φίλοι ἐγένοντο. μεγάλα γὰρ τεκμήρια αὐτῶν ἐστίν·
Εὐπολις γὰρ ¹ αὐτῷ δυοῖν θυγατέρων οὐσῶν, καὶ ἐκ τῶν
αὐτῶν γεγονῶς καὶ χρήμαθ' ὄρων κεκτημένον, οὐδετέραν
αὐτῷ τούτων ἔδωκε. καίτοι δοκουσὶν ἐπιγαμίαι καὶ μὴ συγ-
γενεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλλάττειν με-
γάλης διαφορᾶς, ὅταν ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, ταῦτ'
ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσιν. εἴτ' οὖν Εὐπολις γεγένηται αἴτιος, 30
μὴ βουληθεῖς, εἴτ' Ἀπολλόδωρος λαβεῖν μὴ ἐδεήσας, τὰς
ἔχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε.

γ'. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκεῖνων διαφορᾶς ἱκανοὺς εἶναι
νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους. οἶδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν
ὅσοι πρεσβύτεροι μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο ἀντίδικοι· τό τε
γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ διότι πολὺ αὐτὸν Ἀρχέδαμος
168 εἶλεν, ἐπιφανείων τινα ἐποίησεν. ὡς δὲ ἐμὲ ἐποίησατο υἱὸν
ζῶν αὐτὸς καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ κατέστησε, καὶ εἰς τοὺς 35
γεννήτας καὶ εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραψε, τούτοις ἤδη μοι
τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες. Ἀπολλοδώρῳ γὰρ ἦν υἱὸς, ὃν
ἐκεῖνος καὶ ἤσκει καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν, ὡς περὶ καὶ πρὸς-

¹ αὐτῷ om.

Αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον [Eupolin puta] ἔ-
χθραι] Apollodori scilicet. Suspicabar ali-
quando leg. esse: αἱ δὲ τοῦ πατρὸς πρὸς
ἐκεῖνον ἔχθραι. qui nossem vocabulum πα-
τρὸς; a librariis solere per siglam exarari,
quæ a πρὸς nulla alia re, præterquam vir-
gula superne imposita, differret. Sic fa-
cile fieri potuisse autmabam, ut πρὸς,
hoc est πατὸς, in collisione cum πρὸς
præpositione clideretur. Verum ipse-
met ego nunc nil admotum opus esse isto
supplemento censens, conjecturam hanc
in medio relinquam. IDEM.

Τεκμήρια αὐτῶν] Subaudi τῶν ἔχθρῶν.
Simultatum, quæ eos mutue interesse-
runt, magna sunt et luculenta indicia.
Malim tamen, ob γὰρ præmissum, αὐτοῦ,
scil. τοῦ μὴ διαλύσασθαι αὐτοῦς. gratiæ
inter eos nunquam reconciliatæ multa et
perspicua sunt documenta. IDEM.

Ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονῶς] Subaudi, aut
τεκίαν Θρασύλλῳ, aut προγόναν Ἀπολλο-
δώρῳ. iisdem usus sive parentibus, atque
Thrasyllus, Apollodori pater, sive majo-
ribus iisdem, quibus Apollodorus. IDEM.

Κεκτημένον] Apollodorum puta. quam-
vis videret Apollodorum bene fortunatum,

quæ esse poterat illecebra contrahendæ
cum eo affinitatis. Nemo non generum
divitem pauperi præferat. IDEM.

Βουληθεῖς] Post βουληθεῖς addi vult Scaliger ἐκδοῦναι. non male: possit quoque
δοῦναι simplex sufficere. Alterum certe
necessarium est, cum per se, nam alias
manca est sententia, tum propter opposi-
tum λαβεῖν. IDEM.

Πολὺ] Plura ni desunt, deest παρὰ, aut,
nihil si mutari licebit, subaudiendum uti-
que erit παρὰ. παρὰ πολὺ εἶλεν est multis
partibus, h. e. magno numero sententiarum,
causæ Archedami victoriam adjudican-
tium, et Eupolin condemnantium. In
παρὰ πολὺ subauditur h. l. μέρος τῶν ψήφων.
Scaliger adscripserat πολὺ πρότερον αὐτόν.
IDEM.

Υἱὸν τῶν αὐτῶς] Π. υἱὸν αὐτῶς, ἀνευ τοῦ
ἄρθρου τοῦ τῶν. II. STEPHAN. Leg. υἱὸν ζῶν
αὐτῶς. Media vox ab ingenio meo pro-
fecta est, pro τῶν, quod vulgatæ dant. Non
per testameutum morientis, sed ab ipso
adhuc salvo et robusto. v. p. 140. 2. REISK.

Γεννήτας] Π. γενήτας. Ὁμως δὲ καὶ ἐν τοῖς
ἐξῆς ἐκεῖνη ἐστὶν ἡ γραφή. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
τοῦδε τοῦ λόγου ὑποθέσει. H. STEPHAN.

ἦκον ἦν. ἕως μὲν οὖν ἐκεῖνος ἔζη, διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλ-
 πιζεν αὐτὸν καταστήσειν τῆς ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε
 νοσήσας τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ μηνὸς Μαιμακτηριῶνος,
 40 ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀθυμήσας καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ
 καταμεμψάμενος οὐκ ἐπελάθετο ὑφ' ὧν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐ-
 πεπονθῶς ἦν, ἀλλ' ἐλθὼν ὡς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑαυτοῦ δὲ 169
 ἀδελφὴν, ἦν περὶ πλείστου πάντων ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἡξίωσε
 με υἱὸν καὶ ἤτησε καὶ ἔτυχεν. οὕτω δ' ἐπεείσθη ταῦτα ποι-
 ῆσαι διὰ ταχέων, ὥστ' εὐθέως με λαβὼν ὤχετο ἔχων πρὸς
 αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ διοικεῖν παρέδωκεν, ὡς αὐτὸς μὲν
 65. 1 οὐδὲν ἂν ἔτι πρᾶξαι τούτων δυνηθεῖς, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα
 οἴου τε ἐσομένου ποιεῖν. καὶ ἐπειδὴ Θαργῆλια ἦν, ἠγάγε με
 ἐπὶ τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺς γεννήτας τε καὶ φράτορας. ἔστι
 δ' αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, εἴαν τέ τινα φύσει γεγονότα¹ εἰσάγη
 τις εἴαν τε ποιητὸν, ἐπιτιθέναί πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἢ μὴν
 5 ἐξ ἀστῆς εἰσάγειν καὶ γεγονότα ὀρθῶς, καὶ τὸν ὑπάρχον- 170
 τα φύσει καὶ τὸν ποιητὸν· ποιήσαντος δὲ τοῦ εἰσάγοντος
 ταῦτα μηδὲν ἤττον διαψηφίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους· καὶ
 δόξη, τότε εἰς² τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν, πρότερον
 δὲ μή. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ παρ' αὐτοῖς.
 τοῦ νόμου δὲ οὕτως ἔχοντος, καὶ τῶν φρατόρων τε καὶ γεννη-
 τῶν ἐκείνω οὐκ ἀπιστούντων ἐμέ τε οὐκ ἀγνοούντων, ὅτι ἦν
 10 ἐξ ἀδελφῆς αὐτῶ γεγονώς, ἐγγράφουσί με εἰς τὸ κοινὸν γραμ-

¹ εἰσάγαγη

² τὸ om.

Καταστήσειν] Conveniret melius, ni fallor, καταλείψειν. Liberi enim a parentibus heredes non constituuntur, qui sunt ipso natu, sed a decedentibus relinquuntur: REISK.

Καὶ ἐξ ἀρχῆς] Aut redundare videtur hoc καὶ aut aliud sibi respondens poscere. Num ergo leg. καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα συνεχῶς εὐ πεπονθῶς ἦν, et a principio inde atutis sua, et per totam reliquam insecutam ritam. IDEM.

Ἐπίσθη] Suspiciabar aliquando leg. esse ἠπέσθη, id est, ἔσπευσε. festinabat hoc facere. nunc tamen, nunc sine urgente necessitate mutandum nihil esse, vulgatum aio sic esse interpretandam: ipse in animo induxerat, hac in re peragenda celeritate sibi utendum esse. quasi si dixisset: αὐτὸς ἑαυτὸν ἔπεισεν, ὅτι δὲ τοῦτο διὰ ταχέων ποιῆσαι. Indicat Apollodori studium, contentionem, constantiam et pertinaciam.

IDEM.

Τούτων] Sic de meo dedi, pro vulgari τοῦτων. ubi Taylor in Tophanis libro τοιούτων annotatum reperit. Redit lectio a me praelata ad premissum πάντα τὰ αὐτοῦ, quod idem in continenti quoque insequitur, nihil horum, negotiorum puta domesticorum. IDEM.

Γεννήτας] Eosdem videtur dicere συγγενεῖς postea [p. 66. 12. ed. Steph.] In Anim. ad Jus A. et R. l. ii. c. 1. §. 9. HERALDUS. Eum vide.

Τοὺς ἄλλους] Id est, τοὺς ἅπαντας. reliquos omnes curiales, qui adessent, praeter patrem filii inducendi. Hujus enim patris respectu, qui alias etiam e numero curialium esset, in ejusmodi causa vero a suffragatione excludi solet, reliqui in suffragia euntes, si ἄλλοι appellantur. REISK.

Δόξη] Subaudi ἐγγράφειν ex insequentibus. IDEM.

ματεῖον ψηφισάμενοι πάντες, ἐπιθέντος ἐκείνου τὴν πίστιν καθ' ἱερῶν. καὶ οὕτω μὲν ὑπὸ ζῶντος ἐποιήθη, καὶ εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐνεγράφην Θρασύλλος Ἀπολλοδώρου, ποιησαμένου με ἐκείνου τούτου τὸν τρόπον, τῶν νόμων αὐτῶν 171 δεδωκότων. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ. Οἶμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, μᾶλλον ἂν ὑμᾶς τοῖς μεμαρτυρηκόσι ¹ πιστεύειν, καὶ οὔτινες τῶν ὁμοίως προσηκό- 15 των ἔργοις φανερώς μεμαρτυρήκασιν ὡς ἐκείνος ταῦτα ὀρθῶς ² καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔπραξε. κατέλιπε γὰρ Εὐπολις θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἣ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπει 172 συνοικεῖ, καὶ ἄλλην ἣν ἔσχεν Αἰσχίνης ὁ Λουσιεὺς, ἣ τετελεύτηκεν υἱὸν ἄνδρα ἥδη καταλιπούσα, Θρασύβουλον. ἔστι δὲ νόμος ὃς, εἰ ἂν ἀδελφὸς ὁμοπάτρῳ ἄπαις τελευτήσῃ καὶ μὴ διαθέμενος, τὴν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, καὶ ἔξ ἑτέρας ἀδελ- 20 φιδῶς ἢ γεγονῶς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων καθίστησι. καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις.

¹ πιστεύειν² καὶ om.

Παισαμένου κ. τ. λ.] Reliqui h. l. vulgarem interpugnendi rationem, quæ satis esset commoda. Possit tamen etiam sic distingui: παισαμένου με ἐκείνου, ille me cum adoptasset, τούτου τὸν τρόπον τῶν νόμων αὐτῶν δεδωκότων [scil. τὴν ἐξουσίαν τοῦ ποιῆσαι ἐμὲ], leges cum ipsi dedissent facultatem mei adoptandi, si hoc modo adoptaret. IDEM.

Οἶμαι] Sic dedi de meo, pro vulgari ὀμειν. Stephanus malebat ὀμειν. Ego vero alteram istam rationem, ut planissimam et simplicissimam prætuli tam Stephanicæ, quam pristinae meæ. Suspiciabar enim olim aliquando sic exarandum esse h. l. εἰ μὲν δὲ ταῦτα μεμαρτυρήκασιν. τίσι δ' ἄλλοις μᾶλλον ἄξιον ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἢ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα πιστεύειν; IDEM.

Μᾶλλον] Subaudi ἢ τοῖς τούτων λόγοις, τῶν νῦν ἐμοὶ ἀντιδικούντων. IDEM.

Οὔτινες] Num εἴ τις, quicquid est, utrum mavoles, ad utrumvis erit ἄλλοι subaudiendum. Pro ὁμοίως dederat annotator in libro Tophanis ὁμοίως, quod neque intelligi, neque probō. IDEM.

Ὄρθως, κατὰ] Videtur καὶ esse interpretandum. Est id quidem usitatius loquendi genus. IDEM.

Προνάπει] Derivandum hoc erit a Πρῶ-

ναπις nominativo. et est ille quidem nominativus in usu. Sed etiam formari solet Προνάπει. Verum in insequentibus, nescio an non satis recte, Προνάπης legitur. quæ lectio si sana sit, leg. hic sit Προνάπη, ut a nomine proprio primæ declinationis. IDEM.

Τὴν τε ἀδελφὴν] Idem est, ac si dixisset: ταύτην τε τὴν ἀδελφὴν, ἐτι οὕσαν. et hanc sororem in vivis adhuc superstitem, et —. IDEM.

Ἐτέρας] Subaudi ἀδελφῆς ἥδη τὸν βίον τετελευτηκυίας. IDEM.

Ἰσομοίρους] Subaudi τούτους κατὰ τὴν κληρονομίαν. hos æquis partibus hereditatem cernere, sororem puta defuncti fratris adhuc superstitem, et alterius sororis dudam defunctæ filium, si quis adsit. IDEM.

Οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις] Eupolidis puta necessariis, mecum super Apollodori hereditate nunc contententibus. Sed offendit non nihil dictionis insolentia. redundare videtur præpositio, qua ommissa, dictio fiat haud paulo mollior, et usui loquendi convenientior. Quid si sic legatur: καὶ ταῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδενί. neminem hoc fugit. οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς τούτοις. ne his ipsis quidem obscurum hoc est. IDEM.

ἔργω γὰρ οὗτοι φανερόν τοῦτο πεποιήκασι· τοῦ γὰρ Εὐπό-
 λιδος ¹ υἱέος ἀπαιδός Ἀπολλοδώρου τελευτήσαντος τὰ ἡμίσεια
 Θρασύβουλος εἴληφεν, οὐσίας καὶ πεντεταλάντου καταλει- 173
 φθείσης ραδίως. πατρῶων μὲν οὖν καὶ ἀδελφοῦ χρημάτων
 25 τὸ ἴσον αὐτοῖς ὁ νόμος μετασχεῖν δίδωσιν· ἀνεψιοῦ δὲ, καὶ
 εἴ τις ἔξω ταύτης τῆς συγγενείας ἐστίν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ
 προτέροις τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πε-
 ποίηκε. λέγει γὰρ, κρατεῖν δὲ τοὺς ἄρρένας καὶ
 τοὺς ἐκ τῶν ἄρρένων, οἳ ἂν ἐκ ² τῶν αὐτῶν ᾧσι,
 καὶν γένει ³ ἀπώτέρῳ τυγχάνωσιν ὄντες. ταύτη μὲν
 οὖν οὐδὲ μέρος λαχεῖν ⁴ προσῆκε, Θρασυβούλῳ δὲ ἀπάντων, 174
 εἰ μὴ κυρίαν ἠγεῖτο εἶναι τὴν ἐμὴν εἰσποίησιν. ἐκεῖνος τοί-
 30 νυν οὔτε ἔξ ἀρχῆς ἠμφισβήτηκε πρὸς ἐμὲ οὐδὲν οὔτε νῦν
 δίκην εἴληχε περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα καλῶς ἔχειν
 ὠμολόγηκεν· οἳ δ' ὑπὲρ ταύτης πάντων ἀμφισβητεῖν τετολ-
 μήκασιν. εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἐληλύθασιν. λάβε δὲ ⁵ αὐτοῖς
 τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασι, καὶ ἀνάγνωθι.

⁶ΝΟΜΟΙ.

ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως καὶ ἀδελφῆ καὶ ἀδελφιδοῦς ἰσόμοιροι

¹ υἱέος

² τούτων

³ ἀποτέρω

⁴ προσῆκει

⁵ αὐτοῦ,

⁶ ΝΟΜΟΣ

[Ἀπολλοδώρου] Apollodorus hic, semel hoc loco et iterum aliquanto post nominatus, probe discernendus est ab altero Apollodoro, creberrime per totam hanc actionem celebrato, hereditatis controversæ legatore. Propterea, erroris excludendi gratia, orator addit hæc verba, τοῦ Εὐπόλιδος υἱέος. ubi articulus cum υἱέος cohaeret, non cum nomine proprio. IDEM.

[καὶ πεντεταλάντου] Respondero videtur particula καὶ Latinorum illi ad. Substantiæ ad quinque talentorum valorem assurgentis. IDEM.

[αὐτοῖς] Suspiciabar aliquando leg. esse αὐταῖς. ut ad sorores et filias redeat, paterina aut fraterna bona petentes aut capescentes, istique suspicioni etiam Latinam interpretationem meam accommodavi. Nunc autem arbitror vulgatam bene habere, et accipiendam esse, de sorore altera superstiti, et de alterius jam defunctæ filio. IDEM.

[ἀνεψιοῦ δὲ]. Subaudi τῶν χρημάτων. IDEM.

[ταύτης τῆς συγγενείας] Id est, τῆς ἀνεψιότητος. extra consobrinatam, remotior

et distantior adhuc a consobriano, ut ejus filius filiave. IDEM.

[ἐκ τούτων] Num ἐκ τῶν αὐτῶν, subaudi ὧν αἱ θήλειαι εἰσιν. Si parentes posteritatis masculinæ iidem sint cum parentibus posteritatis a femellis descendenti. IDEM.

[ταύτη] Huic filiae Eupolidis, adhuc superstiti, uxori Pronapidis. IDEM.

[οὐδὲ μέρος] Hereditatis ab Apollodoro relictæ. IDEM.

[ἀπάντων] Scil. bonorum Apollodori, qui fuit Thrasylli filius, cui mater Thrasybuli consobrina fuit. IDEM.

[αὐτῶν] Eodem redit, quo modo ἀπάντων redibat, scil. τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρου καταλειφθέντων. IDEM.

[ταῦτα πάντα] Scil. ὑπ' Ἀπολλοδώρου ἐγνωσμένα, πραχθέντα καὶ διατεθέντα ὑπὲρ ἐμοῦ. IDEM.

[οἳ δὲ ὑπὲρ ταύτης] Scil. λέγοντες καὶ πράττοντες, quorum princeps erat maritus mulieris, Eupolidis filiae, Pronapis. IDEM.

[νόμος] Ea lex designatur, quæ sancit, ut fratris hereditatem soror superstes, et alterius sororis defunctæ filius ex æquo inter se partiantur. IDEM.

κατὰ τὸν νόμον εἰσί. λάβε δὴ καὶ τοῦτον, καὶ ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΣ.]

35

εἰάν μὴ ᾧσιν ἀνεψιοὶ μηδὲ ἀνεψιῶν παῖδες, μηδὲ τοῦ ¹ πρὸς πατρὸς γενομένου ἢ προσήκων μηδεῖς, τότε ἀπέδωκε τοῖς
175 πρὸς μητρὸς, διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν. λάβε ² δὴ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

ταῦτα τῶν νόμων κελεύοντων, ὁ μὲν ἀνὴρ ᾧν οὐδὲ τοῦ μέ-
ρους εἴληχεν, ³ οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς γυναικὸς ἀπάντων
οὕτω τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι. καὶ
176 ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι, καὶ τοῖς λόγοις χρωῶνται τοιοῦτοις,
ὡς αὐτοῖς ὄλου τοῦ κλήρου ληκτέον, ὅτι Θρασύβουλος ἐκ-
ποίητος εἰς ⁴ τὸν οἶκον τὸν Ἰππολοχίδου γέγονε, λέγοντες
τοῦτο μὲν ἀληθές, ⁵ ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκον. τί γὰρ ἤττον αὐτῷ
τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν; οὐ γὰρ κατὰ τὸν πα-
τέρα ἀλλὰ κατὰ τὴν μητέρα καὶ τῶν Ἀπολλοδώρου τοῦ

¹ πρὸς om.² δὲ³ οἱ⁴ τὸν οἶκον om.⁵ ἐκεῖνο

Νόμος] Altera lex designatur, statuens, ut consobrini defuncti hereditatem alius consobrini filius solus adeat, exclusa consobrina, etiam si hæc uno gradu propior ad defunctum sit, quam consobrini filius. IDEM.

Μηδὲ τοῦ πατρὸς γενομένου ἢ προσήκων μηδεῖς] Locus arduus. Annotator in libro Tophanis pro quarto vocabulo adscripserat ἀπογενομένου. quo res non declaratur, sed obscuratur magis. Mihi videtur leg. μηδὲ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γενομένων ἢ πρ. μ. neque posterorum ab eodem patre oriundorum quisquam superstes sit, qui necessitudine defunctum, cuius contraversa hereditas fuit, contingat. Vel etiam sic, ad eandem sententiam: μηδὲ πρὸς πατρὸς τοῦ ἀπογενομένου ἢ πρ. μ. Hanc rationem si quis sequatur, ei voc. πατρὸς non erit cum ἀπογενομένου copulandum, sed sic construendum: προσήκων τοῦ ἀπογενομένου μηδεῖς ἢ, defuncti necessarius nullus sit, πρὸς πατρὸς, a parte paterna. IDEM.

Νόμος] Particula hæc legis, vel juris de hereditatibus constituantis, ea est, qua definitur ordo hereditatis adeundæ in ejusmodi causa, ubi masculina stirpe deficiente, ad femininam hereditates devolutæ sint. IDEM.

Ὁ μὲν] Thrasybulus, Eupolidis e filia minore nepos, matrem repræsentans. IDEM.

Ὁ δὲ] Pronapis, uxoris homine. IDEM. Νομίζουσι] Pronapis, uxor ejus, et advocati hujus partis. IDEM.

Καὶ ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι] Num καὶ ὑπὲρ τούτων ἅπαντα (vel ὅτιον) τολμήσουσι. et pro his, vel horum [bonorum Apollodori] adipiscendorum causa, nihil non audebunt, IDEM.

Καὶ τοῖς λόγοις] Num καίτοι λόγοις. IDEM.

Εἰς τὸν Ἰππολοχίδου] Aldina articulum geminat; dubium utro errore operatum, eone, qui peccat plus dando, quam oporteret, an hoc, qui minus. Si isto, bene habet, grâtiâque debemus Stephano; sin autem hoc, sic erit leg. εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰππολοχίδου. IDEM.

Ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκεν] Dubium utrius generis sit ἐκεῖνο, masculini, an neutrius. Illud si teneas, locus mihi quidem est obscurus. Quare pro neutro habebō, et referam ad rem, de qua hic agitur, h. e. ad petitionem hereditatis ab Apollodoro relictae. ad hanc vero causam (ait) nil pertinet. IDEM.

Συγγενείας ταύτης] Cum Apollodoro puta, Thrasylli filio. IDEM.

6. 1 Εὐπόλιδος υἱέος τὸ μέρος εἴληφε· καὶ τῶνδε ἐξῆν αὐτῷ κατὰ
 ταύτην τὴν συγγένειαν λαγχάνειν, ὄντι προτέρῳ ταύτης, 177
 εἴπωρ τὰ πεπραγμένα μὴ κυρίως ἔχειν ἐνόμιζεν. ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν ἀναίσχυντος. μητρός δ' οὐδεὶς ἔστιν ἐκποίητος, ἀλλ'
 ὁμοίως ὑπάρχει τὴν αὐτὴν εἶναι μητέρα, καὶ ἐν τῷ πατρῷῳ
 μένῃ τις οἴκῳ, καὶ ¹ ἐκποιηθῆ. διὸ τῶν Ἀπολλοδώρου χρη-
 5 μάτων οὐκ ἀπεστερήθη τοῦ μέρους, ἀλλὰ μετειλήφει τὸ
 ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω,
 κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

έ. Οὕτω μὲν οὐχ οἱ γεννῆται μόνον καὶ φράτορες γεγό-
 νασι μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ Θρασύβουλος
 οὐκ ἀμφισβητῶν ἔργῳ δεδήλωκεν ὅτι τὰ πεπραγμένα
 Ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει καὶ κατὰ τοὺς νόμους·
 10 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσοῦτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. γεγό- 178
 νασι δὲ ὅμως καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῷ. πρὶν γὰρ ἐμὲ ἦκειν
 ἐκ τῆς Πυθιάδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς δημότας Ἀπολλόδωρος
 ὅτι πεποιημένος εἶμ' ἐγὼ υἱὸν καὶ ἐγγεγραφῶς εἰς τοὺς συγ-
 γενεῖς καὶ φράτορας, καὶ παραδεδώκει τὴν οὐσίαν, καὶ
 διεκελεύεθ' ὅπως, ἂν τι πάθοι πρότερον, ἐγγράφωσί με εἰς
 τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Θρασύλλον Ἀπολλοδώρου καὶ
 15 μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. καὶ κείνοι ταῦτα ἀκούσαντες, τού-

¹ ἐκποιηθεῖν

Τῶνδε] Quæ scil. ego nunc mihi vindico bona; ut a patre meo factitio mihi, qui sum ejus filius adoptivus, relicta. IDEM.

Κατὰ ταύτην τὴν συγγένειαν] Hoc est, κατὰ τὴν ἀνεψιότητα, consobrinatatis jure, quo jure Eupolidis filia, Pronapidis uxor, hanc controversam Apollodori nostri hereditatem petit. IDEM.

Τὰ πεπραγμένα] Scil. ab Apollodoro Thrasylli. acta patris mei in negotio adoptionis meæ. IDEM.

Μητρός etc.] Sententia est: Alienas in domos per adoptionem translati nil amittunt hoc facto, nulla parte jurtum eorum fraudantur; quæ ipsis ex parte matrum competunt. emigrant quidem multi e domo quisque sua paterna, nemo omnium autem e materna; sed hæc semper cuique salva manet, etiamsi ab alio quopiam patre adoptatus, et a suo vero emancipatus fuerit. IDEM.

Ἀπολλοδώρου] Eupolidis filii. IDEM.

Ἀπεστερήθη] Thrasylbulus, Æschinis Lusienis filius. IDEM.

Ταύτην] Hanc quæ adhuc superest, Eupolidis filiam; Pronapidis uxorem. IDEM.

Οὐκ ἐλάγχανε] Scil. ἐμοί, εἰ οὐκ ἐνόμιζε τὰ Ἀπολλοδώρῳ, τῷ ἐμῷ πατρὶ, πραχθέντα κυρίως ἔχειν. si existimasset illam meî adoptionem non esse ratam et firmam. IDEM.

Αὐτῷ] Non Thrasylbulo, sed Apollodoro, patri meo, de veritate adoptionis meæ. IDEM.

Πυθιάδος, e ludis Pythicis, quo actor se ait profectum esse, sive solummodo spectandi gratia, sive etiam de palma certandi. IDEM.

Παραδεδώκει] Scil. ἐμοί τὴν οὐσίαν τὴν ἐαυτοῦ. IDEM.

Πρότερον] Scil. πρὶν ἢ ἐμὲ ἐπανελθεῖν. IDEM.

των ἐν ¹ ἀρχαιρεσίαις κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς οὐκ ἐποίησατό με υἱόν, ² καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καὶ ἱερῶν ἐνεγράψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκέ-
 179 λευε. τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῦ. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

ς'. Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὧ ἄνδρες, γέγονεν ἡ ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὐσίας, 20 φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ ³ μικρᾶς ὑπαρχούσης. ὡς δ' οὐδ' εἰ μηδέτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα πρὸς τούτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε Ἀπολλόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κλῆρον τοῦτον κατέλιπεν οἶμαι καὶ ταῦθ' ὑμῖν ραδίως ἐπιδείξειν. πάντες γὰρ οἱ τελευτήσειν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ⁴ ἐξερημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους, ἀλλ' 25 ἔσται τις καὶ ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων· διὸ καὶ ἄπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν ποιησάμενοι καταλείπουσι. καὶ οὐ μόνον ἰδία ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσία τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω ταῦτ' ἐγνώκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἀρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ
 180 ἐξερημῶνται, προστάττει τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκεῖνῳ δὲ πρόδηλον ἦν ὅτι εἰ καταλείψει τὸν κλῆρον ἐπὶ τούτοις, ἔρημον ποιήσει τὸν οἶκον, ⁵ προορῶντι ταύτας τὰς ἀδελφὰς τὸν 30

¹ ἀρχαιρεσία

⁴ ἐξερημώσασι

² καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν om.

³ μικρᾶς

⁵ . διὰ τί; προορῶντι

Καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν] Duo momenta indicat, quibus moti demotæ seu municipales Apollodori, se, Thrasyllum, in album suum municipale intulerint. 1) ἀκούσαντες ταῦτα. ob hoc Apollodori ad se mandatum. 2) ἐξ ὧν ἤδεσαν, id est, ἐκ τούτων, ἃ αὐτοὶ ἤδη πρότερον ἤδεσαν περὶ τῆς Θερασύλλου ποιήσεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ τῶν συγγενῶν καὶ φρατρίων γραμματεῖον. IDEM.

Παρ' αὐταῖς] Apud municipales puta. IDEM.

Αὐτῷ] Apollodoro, patri meo. IDEM.

Τούτους] Gentem Eupolidis. IDEM.

Ἡμᾶς] Iacratidam, patrem meum verum, matrem meam, avum, aviamque. Fort. leg. συγγενείας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ φιλίας οὐ μικρᾶς. IDEM.

Καταλείπουσι] Scil. παιδᾶς. quod vocab.

latet in ἀπαιδες. Potest tamen etiam τὸν οἶκον subaudiri. IDEM.

Νόμῳ] Si servatur, quod idem est atque ἐν νόμῳ vel διὰ νόμου, tum ad προστάττει subaudiendum erit e præmissis tacite repetitum τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, scil. βούλημα. Alias legi possit νόμος, tametsi hoc cur præferatur vulgatæ, causam nullam video. IDEM.

Προορῶντι] Tueri hanc lectionem si volumus, aiendum erit dictionem hanc esse ἀνακλόουθον, seu conturbatam, h. e. oratorem, cum narrationem ab aliqua constructione exorsus esset, impetu orationis ablatum, illius constructionis oblitum, ad aliam, illi haud convenientem, delapsum esse. Videtur quidem hic datus προορῶντι cum οὐκ ἔην ἐλπίσαι p. 145. 8. co-

μὲν Ἀπολλοδώρου τοῦ ἀδελφοῦ κληῖρον ἔχούσας, υἱὸν δ' οὐκ εἰσποιούσας ὄντων αὐταῖς παιδῶν, καὶ τοὺς μὲν ἀνδρας αὐτῶν τὴν γῆν, ἣν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ τὰ κτήματα πέντε¹ ταλάντων πεπρακότας καὶ τὸ ἀργύριον διανεμημένους, τὸν δὲ οἶκον αἰσχυρῶς οὕτως καὶ δεινῶς ἐξηρημαμένον. ὅς δὴ 181
 35 ταῦτ' ἤδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπονθότα, πῶς ἂν, προσεδόκησεν αὐτὸς, εἰ καὶ φίλος ἦν, τυχεῖν τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀνεψιὸς ὢν ἀλλ' οὐκ ἀδελφὸς αὐταῖς; οὐκ ἐνῆν ἐλπῖσαι δῆπουθεν. ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀπαιδα ἐκεῖνον περιεωράκασι καὶ τὰ χρήματα ἔχουσι καὶ οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα ἀνηγήκασι, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις περὶ ἀλλήλους 40 εἰσὶ καὶ ἔχθραι πρὸς Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος, τί βέλτιον ἂν ἔπραξεν ἢ ταῦτα βουλευσάμενος, ἄπερ ἐποίησεν; ἢ νῆ Δία παιδίον ἐποίησατο λαβὼν παρά του τῶν φίλων ὄντων, καὶ τούτῳ τὴν οὐσίαν ἔδωκεν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἀδῆλον καὶ 182
 τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον εἴτε μηδεὸς ἀξίου ἐμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν. ἐμοῦ δὲ πείθων εἰλήφει, δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. ἔς τε γὰρ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα

¹ τάλαντα

haerere, verum intercedunt alia hoc filium quasi coincidentia et abruptentia: Deinde haud convenit προσῶντι, sed προσορῶντι; saltim; quamquam simplex ὄρῶντι magis etiam conveniebat. Planissime utique sic dixisset: ἑώρα γὰρ ταύτας, aut sio: πρόδηλον γὰρ τοῦτο ἦν αὐτῷ ὄρῶντι ταύτας τὰς ἀδελφάς, Eupolidis puta filias. Sed satis erit hunc dativum ad πρόδηλον ἦν referri, et legi διὰ τί πρόδηλον; ὄρῶντι.—
 IDEM.

Κτήματα πέντε τάλαντα] Aut κτ. πέντε τάλαντων leg. est, pro quinque talentis vendiderant; aut κτήματα ὄντα πεντετάλαντα (adjective, et uno vocabulo) fundos et suppellectilem rusticam (instrumenta puta, et pecora, et pastores, servosque et ancillas) quae omnia valebant quinque talenta. IDEM.

Ἐξηρημαμένον] Post hoc vocabulum suspicor deesse περιμόντας aut περιεωρακότας, passos fuisse, ut domus istae desolaretur. desolabatur autem domus, cum postremo ejus possessori nemo pro filio adscititio

surrogaretur, qui genus illius continuaret, nomen ejus filio suo imponeret, annuasque contributiones, quas priores possessores aerario publico dependere soliti fuerant, dependere porro pergeret. Nam si census olim trierarchialis ab heredibus conculperetur et contruncaretur, partes alias aliis venditibus, necesse erat, ut res publica vectigalium accessionem insignem perderet, id quod diligenter cavebant ne fieret, neve reip. nervi inciderebant. Capitale hoc erat facinus, et a legibus imperatum, ut quisque moriens provideret ne domus sua desolaretur. IDEM.

Οὐκ ἐνῆν] Post οὐκ ἐνῆν videtur τοῦτ' abesse. IDEM.

Ἄδῆλον καὶ τοῖς γεννήσασιν] anceps ipsis adeo parentibus, quanto magis aliis. Suspiciatus tamen aliquando sum leg. esse: ἀδῆλον καὶ αὐτῷ, et ipsi (adoptanti), καὶ τοῖς γέν. et parentibus pueri. quod quaquam aio concinnum et conveniens esse, nego tamen prorsus necessarium esse. IDEM.

- οἷος ἦν ἀκριβῶς ἤδει, τῶν τ' οἰκείων ἐπιμελῆ καὶ ¹ τὰ μαυ- 67. 1
 τοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· ἐν ἀρχῇ τε, θερμοθετήσας, ὡς
 ἐγενόμεν ὄνκ ἀδικος οὐδὲ πλεονέκτης, ἠπίστατο σαφῶς.
 ὡστ' οὐκ ἀγνοῶν ἀλλὰ σαφῶς εἰδῶς ἐποίει με τῶν αὐτοῦ
 κύριον. καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδούν,
 οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθῶς ἀλλὰ μεγάλα ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν,
 οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὃς τὰ ὄντα ἀφίεναι ἔμελλον, ὡς περ 5
 183 οὔτοι τὰ ² τοῦ κλήρου πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουλησόμενον
 καὶ τριηραρχεῖν καὶ πολεμεῖν καὶ χορηγεῖν καὶ πάνθ' ὑμῖν
 τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, ὡς περ κακεῖνος. καίτοι εἰ καὶ
 συγγενῆς καὶ φίλος καὶ εὐεργέτης καὶ φιλότιμος καὶ δεδο-
 κημασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τίς ἀμφισβητήσσει μὴ
 οὐκ ἀνδρὸς εὖ φρονούντος εἶναι ταύτην τὴν ποιήσιν; ἐγὼ
 τοίνυν ἐν ³ γε τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεποίη- 10
 184 κα' γεγυμνασιάρχηκα ⁴ γὰρ εἰς Προμήθεια τοῦδε τοῦ
 ἐνιαυτοῦ φιλοτίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. ὡς δ'
 ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ. Τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθ' ἃ προσηκόντως ἔχειν

¹ τὰ ἑμαυτοῦ

² τοῦ om.

³ τι

⁴ γὰρ om.

Θερμοθετήσας] Non cum ἠπίστατο, sed cum ἐγενόμεν coharet, non ad Apollodorum, sed ad Thrasylum redit. Norat Apollodorus, qualis ego essem in magistratu, quippe qui Thesmothetæ honorem gessissem, sancte et continenter. Sed miror, viros tam adhuc juvenes, atque Thrasylum tum fuisse videtur nondum ducta domum uxore (nam conjugii sui nusquam mentionem facit) tanto magistratui admoveri consuevisse. Ego vero non nisi senio et prudentia venerabiles, meritisque insignes viros in collegium Areopagitarum adscriptos fuisse autumabam. IDEM.

“Ὅς τὰ ὄντα ἀφίεναι] Imo vero οὐκ ἀφίεναι. Usurpavit h. l. verbum ἀφίεναι sensu paulo rariore pro ἀποδίδεσθαι, vendere, a se abalienare, operam dare, ut in aliorum testamentum veniant. Sententiam hanc verbi h. l. esse, docent proxima insequentia. Aut alias pro prima persona tertia ἔμελλεν est sufficiens. IDEM. ἀφανίσαι malit Bekkerus.

“Ὡς περ οὔτοι τὰ κλήρου πεποιήκασιν] Imo vero ὡς περ οὔτοι περὶ τὴν τὰδελφοῦ κλήρον πεπ. ut hi fecerunt in sorte fratris, quam ἀφῆκαν, id est ἀπῆλλοτριώσαν καὶ ἀπέδοντο. RUSK.

Πολεμεῖν] Bene si habet, quanquam

mibi quidem valde suspectum est, significabit idem atque εἰς τὰς πεζὰς στρατείας ἐξίεναι. pedestri militia fungi. opponitur enim τῷ τριηραρχεῖν, quæ est militia navalis. IDEM.

Κακεῖνος] Apollodorus puta factitavit. IDEM.

Δεδοκιμασμένος — τοιοῦτος εἶναι] Idem est, ac si dixisset: δοκιμασίαν δεδωκώς, ὅτι εἰμι τοιοῦτος. IDEM.

Τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων] rerum ab eo probatarum. Difficilis profecto perceptuque et interpretatu dictio, significatne, eorum unum aliquid, quæ ille sibi facienda proposuerat, et fecisset ipse procul dubio, si diutius superfuisset; eoque, quod ipse non potuit, mihi exsequendum demandavit. Videant peritios num vis veri δοκιμάζειν hanc sententiam patiat. IDEM.

Εἰς Προμήθεια] ad Vulcanalia, vel si rectius putas, Promethea, h. e. ludos Promethei. Sic coraxi de meo, pro vulgari εἰς Προμήθειαν. IDEM. Sic antea correxerat Meursius in Græc. Fer. l. v. voc. PROMΗΘΕΙΑ.

Τὰ ἡμέτερα δίκαια] Mea, et qui mecum communem sibi fecerunt hanc causam. quo in numero sunt mater, et pater verus, La-

φαιμέν τὸν κλῆρον, ταῦτ' ἐστίν, ὡς ἄνδρες· δεόμεθα δ' ὑμῶν
 βοηθεῖν ἡμῖν καὶ ἕνεκα Ἀπολλοδώρου καὶ ἕνεκα τοῦ ἐκείνου
 15 πατρός. οὐ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς εὐρήσετε πολίτας, ἀλλ'
 ὡς οἶόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτάτους. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ
 αὐτοῦ τάς τε ἄλλας ἀπάσας λειτουργίας λελειτούργηκε,
 καὶ τριηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν, οὐκ ἐκ συμμο-
 ρίας τὴν ναῦν ποιησάμενος ὡς περ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ
 20 δαπανῶν, οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὦν ἀλλὰ κατὰ μόνας, οὐδὲ
 ὡς οἶόν τ' ἀρίστα παρασκευαζόμενος. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς² κά-
 κεινον ἐτιμάτε, μεμνημένοι τούτων τῶν ἔργων· καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε, τοὺς ἔχον-
 τας ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ καταναγκάσαντες. καὶ μὴν
 καὶ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος οὐχ ὡς περ Προνάπης ἀπεγρά-
 ψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἰππάδα δὲ τελῶν ἀρχεῖν
 ἡξίου τάς ἀρχαῖς, οὐδὲ βία μὲν ἐζήτει τὰ ἀλλότρι' ἔχειν,
 25 ὑμᾶς δ' ὤετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερά τὰ ὄντα

¹ καταλιπῶν

² ἐκεῖνον

cratides, et fratres, si qui erant Thrasyllo, nec non sorores et earum mariti. REISK.

Προθυμοτέρους] Π. προθυμοτάτους. Οὐ-
 τως ὀλίγω ὑστερον, ὡς οἶόν τ' ἀρίστα. H.
 STEPHAN.

Πατὴρ αὐτοῦ] Thrasyllus major, frater
 Eupolidis et Mnesonis. REISK.

Δαπανῶν] Subaudi μόνος. IDEM.

Καταλιπῶν] Imo vero διαλιπῶν, vel
 παραλιπῶν. IDEM.

Ἀφοσιούμενος] Τὸ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι,
 ἀλλ' ὡς περ ὁσίας ἕνεκεν ἀφοσιώσασθαι
 εἶπεν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἑρμῶνα. *leviter et dicis
 causa re defungi.* Ita perit oratio; sed
 et in orat. de Apollod. hered. adhibetur
 illud eodem modo. Vide ad Harpocr.
 Mauss. et H. Vales. p. 259. *Ad Herodot.*
 l. iv. c. 154. VALCKENAER.

Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Apollodorum, super cu-
 jus hereditate certatur. REISK.

Ἠξίου] Dubium ad utrum hoc redeat,
 ad Pronapidemne, an ad Apollodorum. μὲν
 præmissum cum insequente δὲ suadent, ut
 ad Pronapidem referatur. Erit ergo nota
 ignominiosa si quis, in ordine equestri qui
 censeatur, magistratus gerat. Qua de re
 mihi satis non constat. Ego vero potius ar-
 bitrer honorifica hæc duo esse, si quis ordi-
 ni equestri adscriptus sit, et magistratus
 gerat. Ergone, si scilicet conjectura me
 mea minus fallat, μὲν præmissum erit tol-
 lendum? ut hæc sit sententia: Pronapes

quidem censum exiguum professus est, quo
 factum, ut ordini equestri non posset ad-
 scribi; neque magistratus gerere; Apol-
 lodorus autem ingentem censum professus,
 inter equites egit, et honores gessit. An
 servabimus μὲν, et lacunam sic, quodam-
 modo explebimus: ὡς περ Προνάπης ἀπε-
 γράφατο μὲν τίμημα μικρὸν, ἀρχὴν δὲ μηδε-
 μίαν ἔρχεν. hactenus quæ Pronapidem, ut
 hominem cupidum et sordidum, gloriaque
 patriæque pariter negligentem, miuti
 animi degenerisque notant; jam nunc
 Apollodorum celebrantia: εἰς ἰππάδα δὲ τε-
 λῶν — Apollodorus non est equestri ordini
 fuit adscriptus, et honores complures ges-
 sit, quos, tametsi sumptuosos, ipse sibi,
 pro animi sui liberalitate atque magnifi-
 centia, deposcit. Hæc mihi quidem
 vera videtur esse hujus loci sententia.
 Meliora tamen si sint, qui me doceant,
 volens aures præbebo. Caliginosis in
 rebus mirum non est nos veluti cæcos
 palpares, et suspenso gradu incedere. Ad
 Pronapidem hæc detorque si quis malit,
 poterit ille dictionem τὰς ἀρχὰς ἡξίου ἔρ-
 χειν sic interpretari: honores tamen ap-
 petiit, eosque ad se adhamavit lucrosos,
 quæstuosos, unde ditatus est per furta,
 quamvis solummodo eques esset, non ordi-
 nis senatorii. Verum, quod iterum pro-
 testor, integrum cuique facio, ut pro animi
 sui sententia h. l. accipiat. IDEM.

καταστήσας ὑμῖν, ὅσα προστάττοιτε, πάνθ' ὑπηρετεῖ φιλοτίμως, οὐδέν τ' ἀδικῶν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειράτο ζῆν, ἐς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν, τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν, ἵνα ἐξαρκοίη πρὸς τὰς δαπάνας. καὶ τούτων τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν; ἢ τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσήνεγκεν; ἢ τί παραλέλοιπεν ὧν προσῆκεν; ὅς γε καὶ παιδικῶν χορῶν 30 χορηγῶν ἐνίκησεν, ὧν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε. καίτοι τί χρῆ τὸν μέτριον πολίτην; ἴσχυ οὐ μὲν ἕτεροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν, τὰ δ' ἑαυτοῦ πειρασθαι σώζειν; ὡς δ' ἡ πόλις δεῖται χρημάτων, ἐν πρώτοις εἰσφέρειν καὶ μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων; ἐκείνος τοίνυν τοιοῦτος ἦν· ἀνθ' ὧν δικαίως ἀν' αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε, 35 τὴν ἐκείνου γνώμην περὶ τῶν αὐτοῦ κυρίαν εἶναι ποιήσαντες. καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, εὐρήσετε οὐ κακὸν οὐδ' ἀχρηστον. ἐστράτευμαι ἄτας στρα-

1 οὐκ εἰ μὲν

2 οὐδ' εἰ ἢ

3 τοῦ κυρίαν

4 ταῖς στρατείαις

Καὶ τούτων] Scil. τῶν ἄλλων, ἃ περιποιεῖ τῇ πόλει. ex illis reliquis, quæ ipsi, post necessarios sumptus in victum et cultum quotidianum faciendos, superessent. quæ defraudans genium suum comparsisset, atque reipublicæ reservasset. IDEM.

Ἐξελειτούργησε] Colligas ex hoc vocabulo, quod est inventu paulo rarius, fuisse Athenis, qui, aut vanitate acti, aut ignorantibus ipsi fortunarum suarum veras rationes, aut sumptuum in munia faciendorum magnitudinem haud satis tenentes, cum cœpissent munia edere, victi sumptuum enormitate ante haud provisa, quibus tolerandis res familiaris haud sufficeret, medio in munere deficerent, neque id possent ἐκλειτούργεῖν, h. e. ad finem usque de peculio suo perducere. Videntur tamen esse futuri, quibus nimis acerbus videretur esse particularum rimator, et qui contendant verbum compositum nihilo plus, quam simplex, significare. Quibus tanti haud duco, ut obstrepam. IDEM.

Ἐν πρώτοις] Hi iidem, opinor, οἱ τριακῆσιν. cf. de Philoct. Hered. p. 62. 20. ed. Steph. In Anim. ad Jus A. et R. HERALDUS.

Ἐν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε] Ergo tripus, unus numerus, μνημεῖα erit? cur non potius μνημεῖον in numero singulari? Deinde quæ

dictio? quæ constructio? ὧν τῆς φιλοτιμίας. Bene si habet, durum tamen est, ut sic dicatur pro ἢ οἷς φανερωθείσης, vel ἐπιδειχθείσης τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας. Offendit hic scopolus etiam annotatorem in libro Tophanis, unde Taylor hanc conjecturam retulit: ὧν μνημεῖα καὶ τῆς — quam parum probō. Quid si hoc magis placeat: ὧ [scil. χορῶν παιδικῶν] μνημεῖον τῆς — REISK.

Πολίτην] Addendum videtur ποιεῖν. IDEM.

Περὶ τοῦ κυρίαν εἶναι] Π. περὶ τοῦ κλήρου κυρίαν εἶναι. Οὕτω καὶ ὀλίγω ὕστερον, ἐπικυρώσῃτε τὴν Ἀπ. γν. ἀποδοῦτες ἡμῖν τὸν τοῦτου κλήρον. H. STEPHAN. Ambigens inter hanc Stephani conjecturam, et inter meal περὶ τούτων κυρίαν, reliqui mendum, quale inveni. REISK.

Ἔσα etc.] Id est, ἐν πᾶσι τούτοις ἐξετάσαντες, ὅσα τῇ ἐμῇ ἡλικίᾳ προσήκει, καὶ παρ' αὐτῆς προσδοκᾶται. sed v. annotationem proximam. IDEM.

Ταῖς στρατείαις] Imo vero τὰς στρατείας. ut etiam Scaliger adscripserat. sic certe loqui solent. vulgatam si tuebimur, erit ἐν subaudiendum, aut sio leg. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς στρατείαις, scil. ὅσαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν γεγόνασιν. Et nescio profecto, an verba ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, quæ versu superiori leguntur, huc

τείας τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶ· τοῦτο γὰρ τῶν
 τηλικούτων ἔργον ἐστί. καὶ ἐκείνων οὖν ἕνεκα καὶ ἡμῶν
 εἰκότως ἂν ¹ ποιήσαισθε πρόνοιαν, ἄλλως τε καὶ τούτων 189

⁴⁰ τριηραρχοῦντα οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρηκότων καὶ πε-
 πρακότων καὶ ἔρημον πεποικηκότων, ἡμῶν δὲ καὶ λελειτουρ-
 γηκότων ἤδη καὶ λειτουργησόντων, ἂν ὑμεῖς ἔπιμενύσθητε
 τὴν Ἀπολλοδώρου γνώμην ἀποδόντες ἡμῖν ³ τοῦτον τὸν
 κλῆρον.

θ'. Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ διατρίβειν περὶ ταῦτα ποιούμενος
 τοὺς λόγους, βούλομαι διὰ βραχέων ὑμᾶς ὑπομνήσας οὕτω
 καταβαίνειν, τί ἐκάτερος ἡμῶν ἀξιοῖ, δηλώσας. ἐγὼ μὲν
^{8.1} ἀδελφῆς οὐσης τῆς ⁴ ἐμῆς μητρὸς Ἀπολλοδώρῳ, φιλίας αὐ-
 τοῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε γε- 190
 νομένης, ἀδελφιδούς ἂν καὶ ποιηθεὶς υἱὸς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος
 καὶ εὖ φρονούντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἐγ-
 γραφεὶς, ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ μὴ ἐπὶ τούτοις ⁵ ἔξερη-
 μῶσαι τὸν οἶκον ⁶ τὸν ἐκείνου· Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς

¹ ποιήσαισθε

² μὲν μὴ τριηραρχούντων

³ τοῦτον

⁴ ἡμετέρας

⁵ ἐξηρημῶσθαι

⁶ τὸν οἶκον.

deducenda sint, et locus totus sic legen-
 dus : καὶ ἐμὲ γε εὐρήσετε οὐ κακὸν, οὐδὲ ἀχρη-
 στον. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς στρα-
 τεῖαις, ὅσαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν γεγόνασι
 τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶν. quoti-
 quot per statem meam, me adolescentem et
 armis gerendis idoneo, reipublicæ evene-
 runt necessitates in castra eundi, iis castris
 omnibus interfui. IDEM.

*Ἔργον] Sic dedi de meo, pro vulgari
 ἔργον. hoc enim opus, hæc provincia est
 adolescentium, eam ætatem agentium,
 quam ego nunc ago. IDEM.

Καὶ ἡμῶν] Aut tollenda est copula, ut
 hæc sit sententia : Respectum nostri ha-
 beatis, et nobis parcatis, etiam propter
 hæc mea præclara facinora. vel ob hæc
 mea decora, modo a me commemorata,
 convenit, ut nos servetis. Aut servato
 καὶ, erit ἡμῶν iterandum, sive expressis
 literis, sive, si minus tutum et consultum
 id videatur, saltim tacita mente. ut hæc
 sit sententia : Tam illorum, majorum no-
 strorum, quam nostrimet causa, oportet
 vos nobis consulere. IDEM.

*Ἦδη] Quid si πολλάκις addatur, sive
 ante sive post. IDEM.

Τῆς ἡμετέρας μητρὸς] Ergo fratres so-
 roresve plures erant Thrasyllo, hujus
 causæ actori. quos ei fuisse jam supra
 suspicatus sum. IDEM.

Φιλίας αὐτοῖς] Num καὶ φιλίας αὐτοῖς,
 aut φιλίας τ' αὐτοῖς, verum tamen potest vul-
 gata, etiam sine accessione particulæ cop-
 ulantis, probari, si scilicet ita accipiat
 ac si dixisset : ὅτι ἡ ἡμετέρα μήτηρ Ἀπολ-
 λοδώρῳ ἦν ἀδελφὴ ὁμομήτριος, πολλῆς διὰ
 τοῦτο φιλίας αὐτοῖς [huic fratri cum hac
 sorore ejusque liberis] ὑπαρχούσης, magna
 inter eos amicitia et familiaritas ideo esset,
 quod mater nostra soror Apollodori esset.
 IDEM.

*Ἐχειν] Hic addendum videtur ἀξιοῖ.
 IDEM.

*Ἐπὶ τούτοις] Num addendum εἶναι. po-
 stulo ut his, Eupolidis genti puta, ne con-
 cedatur, ut in ipsorum potestate sit, ut do-
 mus Apollodori desoletur. IDEM.

Τὸν οἶκον ἐκείνου] Sic dedi e conjectura
 mea, et auctoritate Scaligeri, nec non
 ignoti annotatoris in libro Tophanis.
 Omnium ex illo Tophanis libro relata-
 rum a Tayloro annotationum hæc est
 postrema. nam post eam nihil illinc re-
 petitum in Taylori schedis reperi, quod
 ad quatuor postemas Isæi orationes fac-
 ceret. Ipse quoque Taylor ad orationes
 8, 9, et 10. nihil annotaverat. Vulgares
 libri h. l. dant τὸν τοῦ ἐκείνου. IDEM.

Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς ἀμφισβητούσης ;
 ἔχειν] Id est, τί ἀξιοῖ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ γυ-
 ναικός, τῆς νῦν ἐμοὶ ἀμφισβητούσης τοῦ κλη-

ἀμφισβητούσης; ἔχειν μὲν τοῦ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ τι- 5
 μὴν τοῦ ἡμικληρίου πένθ' ἡμιτάλαντα, λαβεῖν δὲ καὶ τόν-
 δε τὸν κληῖρον ἐτέρων ταῖς ἀγχιστεταῖς προτέρων αὐτοῦ
 191 τῆς γυναικὸς ὄντων, οὐτ' ἐκεῖνῳ παιῖδα εἰσπεποιηκῶς ἀλλὰ
 τὸν οἶκον ἐξηρημακῶς, ¹ οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας ἀλλ' ὁμοί-
 ως ἂν καὶ τοῦτον ἐξηρημώσας, καὶ ἔχθρας μὲν τηλικαύ-
 της ὑπαρχούσης αὐτοῖς, διαλλαγῆς δὲ οὐδεμίας πώποθ'
 ὕστερον γενομένης. ταῦτα χρή σκοπεῖν, ὡς ἄνδρες, κακείνῳ 10
² ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ³ ἐγὼ μὲν ἀδελφιδούς αὐτῷ, ἢ δὲ ἀνε-
 ψιά τοῦ τελευτήσαντος, καὶ ὅτι ἢ μὲν δὴ ⁴ ἔχειν ἀξιοῖ κλη-
 ρους, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον εἰς ὄνπερ εἰσπεποιήθην, καὶ ὅτι
 αὕτη μὲν οὐκ εὔνοος τῷ καταλιπόντι τὸν κληῖρον, ἐγὼ δὲ
 καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ. ταῦτα
 πάντα σκεψάμενοι καὶ διαλογιζόμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς,
 192 τίθεσθε τὴν ψῆφον ἢ δίκαιόν ἐστιν. οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω 15
 λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

¹ οὐδὲ τοῦτον² ἐνθυμεῖσθε³ ἐκεῖνος⁴ ἔχει κλήρους

γου. Pronapes autem quid postulat nomine uxoris suae, nunc mecum super hac hereditate contententis? Respondet ad hanc interrogationem ἔχειν — id est, ἀξιοῖ γὰρ ἔχειν. postulat nempe, vel aequum et sibi licitum atque datum censet. IDEM.

Προτέρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων] quamvis alii essent ab hereditatis adeundae jure multa propiores, quam est ejus, Pronapidis puta, uxor. IDEM.

Ἐκεῖνῳ] Uxoris fratri, Apollodoro, Eupolidis filio. IDEM.

Τὸν οἶκον] Hujus Apollodori. IDEM.

Τοῦτον] Quanquam manifeste vitiosum, reliqui hoc, ambigens, utrum τούτῳ emendarem, quod sit ad Apollodorum, Thrasylli filium, rediturum, an εἰς τοῦτον, scil.

τὸν οἶκον, τὸν τοῦ Ἀπολλοδώρου, τοῦ Θρασύλλου. IDEM.

Τοῦτον] Hoc posterius iterum ad οἶκον Ἀπολλοδώρου redit, ejusdem puta, filii Thrasylli. IDEM.

Αὐτοῖς] Apollodoro Thrasylli cum patre et ejus necessariis. IDEM.

Κακείνῳ] Malim ἔτι δε κακείνῳ. De ἐνθυμεῖσθε perinde est, sive servetur, sive cum ἐνθυμεῖσθαι mutetur, ut aptum sit e χερὶ praemisso. IDEM.

Ἐκεῖνος μὲν, ἀδελφιδούς αὐτῷ] Imo vero ἐκεῖνου μὲν ἀδελφιδούς ἐγὼ, aut ἐγὼ μὲν ἀδελφιδούς αὐτῷ. ego sum illi, Apollodoro Thrasylli filio; e sorore nepos. IDEM.

Δύο ἔχει κλήρους] Alteram sortem a patre nacta, alteram a fratre. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
teph.
22

Κίρωνος ἄπαιδος γνησίαν τελευτήσαντος παίδων, ἀδελφιδούς τις αὐτοῦ κατὰ πατέρα ἀντι-
ποιηθεὶς τοῦ κλήρου παρέλαβε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ παρὰ τῆς γυναικὸς· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ λέγων τὸν
λόγον γράφεται τὸν ἀδελφιδούν, φάσκων θυγατρειδοῦς εἶναι Κίρωνος, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ τετελευ-
τηκίτος ἐκοῦσα προέδωκε τὸν κλῆρον τῷ ἀδελφιδῷ, ἵνα μέρος δοῦσα αὐτῷ τὰ λοιπὰ κερδάνη.
καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· ζητεῖται γὰρ εἴτε θυγατρειδοῦς ἐστὶν οὗ-
τος τοῦ Κίρωνος γνήσιος εἴτε οὐ. ἐπιπλέκεται δ' αὐτῷ καὶ ἡ κατὰ ποιότητα ζήτησις· ὁ γὰρ
ἀδελφιδούς ἠγωνίζετο, λέγων ὅτι εἰ καὶ δῶμεν ἐκείνῃ γνησίαν εἶναι θυγατέρα Κίρωνος, ἐπειδὴ
ἐτελευτήσεν ἐκείνη, ὁ δ' υἱὸς αὐτῆς ἀμφισβητεῖ νῦν, προτιμητέος ἐστὶν ὁ κατὰ πατέρα ἀδελ-
φιδούς τοῦ ἀπὸ θυγατρὸς ἐκγόνου, κατὰ τὸν νόμον ἐκείνον τὸν κελεύοντα προτιμᾶσθαι τοὺς ἀπὸ
1 τῶν ἀρρένων τῶν ἀπὸ τῶν θηλειῶν. οὗτος γὰρ, τεχνικώτατα πάνυ σιωπήσας τούτον τὸν νόμον,
ἐκ τῆς τῶν τεκόντων διαφορᾶς ἀγανίζεται, δεικνύς ὅτι ὡσον θυγάτηρ ἀδελφοῦ οἰκειότερα τοῖς
τελευτῶσι, τοσούτον ἐκγονος ἀδελφιδῷ διαφέρει. ἔρρωται οὖν ἐν ταῦτα τῷ δίκαιῳ, καὶ ἀσθενεῖ
τῷ νομίμῳ· τὴν δὲ ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν οἰκειαν πάλιν ἐργάζεται δυναμιν.

Pag.
ed.
Reisk.
192

193

32 α'. ΕΠΙ ΤΟῖΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ, ὧ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστὶ χαλεπῶς
φέρειν, ὅταν τινὲς μὴ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖν
τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ 2 τῶν νόμων δίκαια τοῖς σφετε-
35 ροῖς αὐτῶν λόγοις ἀφανίζωσιν· ὅπερ καὶ νῦν οὗτοι
ποιεῖν ἐγχειροῦσι. τοῦ γὰρ ἡμετέρου πάππου Κίρωνος οὐκ
ἄπαιδος τελευτήσαντος, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ 2 θυγατρὸς αὐτοῦ

1 τῶν om.

2 τοῦ νόμου

3 τῆς θυγατρὸς

ΚΙΡΩΝΟΣ] De Cironis nomine, tum de genere, pauca quædam præmittam. Constat ubique locorum, ubi nomen hoc occurrit, sic, ut in Isæi libris circumfertur, per unum ρ exarari; tametsi potius videatur, ut geminato ρ exaretur, quod sit a κίρρως ductum, *gilvus, luteus*. Erit ergo Κίρων, nisi is potius Κίρρων est, homo pallida, lutea et ad furvum vergente facie. De genere hujus Cironis, vel Cirrhonis, hæc potui ex obscuris hujus orationis locis colligere. Sorores erant duæ, quarum ex altera Ciro natus fuit, item Cironis frater, unde venit filius, adversus quem actor hujus causæ hac oratione agit, siens, istum sui avi sive ex fratre sive ex sorore

nepotem, adversarium suum a Diocle adversus se armatum atque incitatum esse. Ciron ipse, de cujus hereditate hic agitur, duas domi habuit uxores successive. E prima earum, quæ fuit ipsius consobrina, ut ex sorore matris nata, suscepit filiam, quæ, post sterile cum Nausimene conjugium, e secundo marito, cujus nomen reticetur, filios duos peperit, actorem hujus causæ, et fratrem ejus. Secunda uxor, quæ fuit Dioclis soror, Cironi duos peperit mares, sed illos ante patrem extinctos. Insignis est hac de oratione locus apud Eusebium Præpar. Evangel. p. 466. C. REISK.

γνησίας παῖδας αὐτῷ καταλελοιπότες, οὗτοί τε τοῦ κλή-
 194 ρου λαγχάνουσιν ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες, ἡμᾶς τε ὑβρί-
 ζουσιν ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνου θυγατρὸς ὄντας, οὔτε γενομένης
 αὐτῷ πώποτε τὸ παράπαν. αἴτιον δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν
 αὐτοὺς ἐστὶν ἢ τούτων πλεονεξία, τὸ πλῆθος τῶν χρημά- 40
 των ὧν Κίρων μὲν καταλέλοιπεν, οὗτοι δ' ἔχουσι βιασάμενοι
 καὶ κρατούσι· καὶ τολμῶσιν ἅμα ¹ μὲν λέγειν ὡς οὐδὲν
 καταλέλοιπεν ἐκείνος, ἅμα δὲ ποιεῖσθαι τοῦ κλήρου τὴν
 ἀμφισβήτησιν. τὴν μὲν οὖν κρίσιν οὐ δεῖ μοι νομίζειν εἶναι
 ταύτην πρὸς τὸν εἰληχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην, ἀλλὰ
 195 πρὸς Διοκλέα τὸν ² Φλυέα, τὸν Ὀρέστην ἐπικαλούμενον·
 οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ τούτου παρασκευάσας πρᾶγμαθ' ἡμῖν 69.
 παρέχειν, ἀποστερῶν τὰ χρήματα, ἃ Κίρων ὁ πάππος
 ἀποθνήσκων κατέλειπεν, ἡμῖν δὲ τούτους τοὺς κινδύνους
 ἐπάγων, ἵνα μὴδὲν ³ ἀποδιδῶ τούτων, εἰάν ὑμεῖς ἐξαπατη-
 θῆτε πεισθέντες ὑπὸ τῶν τούτου λόγων. δεῖ δὴ τούτων
 τοιαῦτα μηχανωμένων πάνθ' ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα μαθεῖν,
 ἵνα μὴδὲν ἀγνοήσαντες τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ σαφῶς εἰ- 5
 δότες περὶ αὐτῶν, οὕτως ἐνέγκητε τὴν ψῆφον. εἴ τιτι οὖν
 καὶ ἄλλη ⁴ πώποτε δίκη προσέσχετε ἀκριβῶς τὸν νοῦν,
 δεόμεναι ὑμῶν καὶ ταύτη προσέχειν ὁμοίως, ὥσπερ καὶ τὸ
 δίκαιόν ἐστι. πολλῶν δὲ δικῶν ἐν τῇ πόλει γενομένων,
 196 οὐδένας ἀναιδέστερον τούτων οὐδὲ ⁵ καταφρονέστερον ἀντι-

¹ μὲν om.² Φιλέα³ ἀποδοῖ⁴ πώποτε om.⁵ καταφρονέστερον

Οὗτοί τε τοῦ κλήρου] Malim οὗτοι τοῦ τε κλήρου. nam οὗτοι pariter ad λαγχάνουσιν et ad ὑβρίζουσι pertinet. IDEM.

Οὔτε] Imo vero οὐδὲ, vel ὡς οὐδὲ, quippe quae nulla unquam ipsi fuisset. IDEM.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλ. IDEM.

Ἄμα λέγειν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Τὸν Φιλέα] Lege, si mihi credes, τὸν Φλυέα, a παγο, seu demo, Φλυεῖς, a quo gentile Φλυεύς. nam a Φύλη, alio demo, fit Φυλάσιος, non Φυλεῖς, teste Stephano. PALMER. Idem mihi quoque visum fuerat, vel antequam Palmerium inespissem. v. p. 164. 6. et Harpocr. cujus haec sunt verba: Φλυεῖς. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου etc. Aliter tamen statuit Valesius in annotat. ad Maussaci notas ad Harpocr. p. 317. cujus haec sunt verba: "Diocles quidem Φυλεῖς, cognominatus esse Orestes dicitur ab Ἰσαο, or. περὶ Κίρ. initio, ubi

Φιλέα lego ex Harpocr. Themistius p. 389. Διοκλῆς ὁ λαποδύτης." Atqui apud Harpocr. non Φυλεῖς est, sed Φλυεύς. videtur ergo memoria Valesium fefellisse, aut oculus. REISK.

Τούτων] Cognatum Cironis. IDEM.

Οὐδὲν ἐς ἀναιδέστερον] Π. οὐδένας ἀναιδ. Χρηται γὰρ τῷ οὐδένας καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς. Ἄλλα καὶ τὸ καταφρονέστερον ὑποπτεύεται. H. STEPHAN. Recte prius, male posterius. Obsecundavi Stephano vera monenti. Adverbum vero, rarius quidem inventu, bonæ tamen illud notæ, sine causa incusantem haud audio. ut ἀναιδέστερον est majore cum impudentia, ita καταφρονέστερον est majore cum contemptu. Dicit, ἀναιδῆς quidem se nosse, negabit autem καταφρονῆς nosse. Respondeo, adverbiorum formam derivatorum ab adjectivis preferentium esse nonnulla, quorum primitiva, h. e. adjectiva, in usu minus sunt, et ni-

10 ποιοσάμενοι φανήσονται τῶν ἀλλοτρίων. ἔστι μὲν οὖν χα-
 λεπὸν, ὡς ἄνδρες, πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ
 τάληθῆ μαρτυροῦντας εἰς ἰαγῶνα καθίστασθαι περὶ τηλι-
 κούτων, παντάπασιν ἀπειρώς ἔχοντα δικαστηρίων· οὐ μὴν
 ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι τῶν
 δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν καὶ αὐτὸς ἀρ-
 κούτως ἐρεῖν, ἂν μὴ τι συμβῆ τοιοῦτον ὃ νῦν ὑπ' ἐμοῦ
 τυγχάνει προσδουκόμενον. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὡς ἄνδρες, μετ' 197
 15 εὐνοίας τέ μου ἀκούσαι, καὶ ἠδικῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί
 μοι τὰ δίκαια.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἦν ἡ ἡ μήτηρ ἢ ἡ ἡ μήτηρ ἢ ἡ ἡ μήτηρ
 θυγάτηρ γνησία, ἐπιδείξω τοῦτο ὑμῖν, τὰ μὲν πάλαι γε-
 γενημένα λόγων ἀκοῆ καὶ μαρτύρων, τὰ δ' ὥστε καὶ μνη-
 μονεύεσθαι, τοῖς εἰδόσι χρώμενος μάρτυσιν, ἔτι δὲ τεκμη-
 ρίοις ἀ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστίν· ἔπειδ' ἀν δὲ ταῦτα
 φανερά καταστήσω, τόθ' ὡς καὶ κληρονομεῖν μᾶλλον ἡμῖν
 20 ἢ τοῦτον προσήκει τῶν Κίρωνος χρημάτων. ὅθεν οὖν ἤρξαντο
 περὶ αὐτῶν, ἐντεῦθεν ὑμᾶς καὶ γὰρ πειράσομαι διδάσκειν.

γ'. Ὁ γὰρ πάππος ὁ ἐμὸς, ὡς ἄνδρες, Κίρων ἔγνημε τὴν
 ἐμὴν τήτην οὔσαν ἀνεψιᾶν, ἐξ ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ μητρὸς
 αὐτὴν γεγενημένην. ἐκείνη μὲν οὖν συνοικήσασα οὐ πολὺν 198
 χρόνον, τεκοῦσα αὐτῷ τὴν ἐμὴν μητέρα, μετὰ ἐνιαυτοῦς
 τριάκοντα τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ πάππος μιᾶς ἡ μόνης

¹ ἀγῶνας

² ἡ om.

³ ἐμὴ

⁴ ἔπει δ' ἂν

⁵ μόνης om.

bilominas tamen adverbia inde producta
 probae notae et crebri usus sunt. Ad
 καταφρονέστερον subauditur, aut ἡμῶν, aut
 ὑμῶν, aut τῆς πόλεως, aut τοῦ δικαίου, aut
 τῶν νόμων, aut tale quid. REISK.

Ὁ μὲν ἀλλὰ πολλὰς κ. τ. λ.] Cf. Demosth. c. Aprob. A. §. α'.

Ὁ] Proprie si voluisset dicere, debuisset οὖν usurpare. Sed paulo sunt in his indiligentiores. Praemissis τοιοῦτος, τηλικούτος, et similibus non ubique locorum severe respondentia, ut οἶος, ἔσος — subiiciunt, sed articulum solummodo postpositivum. IDEM.

Παλαιά] Π. πάλαι. H. STEPHAN.

Μαρτύρων] Μαρτύρων ἀκοῆ est, cum provocas ad auctoritatem eorum, qui cum se negent interfuisse rebus iis, de quibus agitur, tum tamen affirmant ea se accepisse ex aliis fide dignis testibus, qui se vidisse et probe tenere acta confirmarint. Sed

praestat ad μαρτύρων addi πίστει. REISK.

Τὰ δὲ ὥστε] Id est, τὰ δὲ τοιαῦτα, ὥστε —. IDEM.

Ἡμῖν ἢ τοῦτον] Aut ἡμῖν ἢ τοῦτω, aut ἡμᾶς ἢ τοῦτων. quo enim ista subita inconstantia et velut desultoria levitas? ἡμῖν redit ad actorem causae. τοῦτω ad ejus adversarium, hereditatis Cironeae competitorum. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, de quibus controversia nunc agitur. IDEM.

Τριάκοντα] Bene si habet, quod nego, accipi sic debet, ut haec femina dicatur anno aetatis trigesimo exacto vita decessisse. Verum hanc sententiam Graeci istoc modo non solent exprimere, sed sic ferre, τριάκοντούτης, aut ἔτη τριάκοντα γεγονῶσα, vel similitur. Suspicio itaque in numeros errore h. l. irrepsisse, et pro τριάκοντα leg. esse τρεῖς. μετ' ἐνιαυτοῦς τρεῖς, scil. τῆς συνοικήσεως. Negabis nu-
 x

ούσης αὐτῷ θυγατρὸς λαμβάνει πάλιν τὴν Διοκλέους ἀδελ-
 φήν, ἐξ ἧς αὐτῷ γιγνέσθην υἱεὶς δύο. καὶ ἐκείνην τε ἔτρεφε 25
 199 παρὰ τῆς γυναίκαί, καὶ μετὰ τῶν ἐξ ἐκείνης παίδων· ἐκείνων
 τε ἐτι ζώωντων, ἐπεὶ συναικεῖν εἶχεν ἡλικίαν, ἐκδίδωσιν αὐτὴν
 Ναυσικλέει Χολαργεῖ σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις πέντε καὶ
 εἴκοσι μιᾶς ἐπίδους. καὶ κεῖνος μὲν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἔτεσι
 μετὰ ταῦτα κάμων ἀποθνήσκει, πρὶν αὐτῷ γενέσθαι
 παῖδας ἐκ τῆς ἡμετέρας μητρός· ὁ δὲ πάππος, κομισά-
 μενος αὐτὴν, καὶ τὴν προῖκα οὐκ ἀπολαβὼν ὅσην ἔδωκε διὰ 30
 τὴν Ναυσικλέους ἀπορίαν τῶν πραγμάτων, πάλιν ἐκδίδωσι
 τῷ ἐμῷ πατρὶ, καὶ χιλίας δραχμὰς προῖκ' ἐπιδίδωσι.

δ. Ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὔτοι λέ-
 200 γουσι, πῶς ἂν τις δείξειε ¹ γεγενημένα φανερώς, ἐγὼ ζητῶν

¹ γεγενημένας

meros esse temperandos, sed potius particu-
 lam infirmam eò detrahendam illi diti-
 tioni οὐ πολλὴν χεῖρον. Verum id esto.
 Sumamus hoc tantisper. Ergo prior Ci-
 ronisi uxor triginta per annos penes eum
 fuit. Sed perhibetur ex eo non nisi semel
 peperisse, eoque partu edito diem supre-
 mum obisse, relicta filiola parvula. Ecce
 autem probabile videbitur, quæ mulier
 per triginta annos sterilis viro cohabita-
 visset, eam tanto tempore post gravidam
 esse factam. Sed aies, tametsi non ad-
 modum probabile id sit, naturæ rerum
 tamen non omnino repugnare. Largior.
 Verum Cironi vivis excedenti nepotes
 fuisse dicuntur jam adulti, ex eadem illa
 filia procreati. unde admodum grandævum
 eum et centenarium propinquum de-
 cessisse constaret. quod tametsi negatum
 per naturam rerum non est, haud constat
 tamen ita fuisse. Tenebo itaque pro τερά-
 κωντα h. l. τερεῖς leg. esse, et priorem Ci-
 ronisi conjugem penes eum non fuisse nisi
 triennium, intra quod unam modo puellam
 ei peperit. IDEM.

Λοχαγῆ] Lege cum Meursio Χολαργεῖ.
 PALMER.

Σὺν ἱματίοις] Significat, si vestis spon-
 sialis mundique aurei valor una cum parata
 pecunia numeraretur, quam pater filiæ
 nubenti addidisset, ista duo capita, vestem
 puta atque pecuniam, viginti quinque
 minas confecisse, illasque sponso pro dote
 fuisse imputatas. Minuta summa, unde
 colligatur, aut patrem in re angusta dome-
 stica fuisse, aut in potestate uxoris, quæ
 ut trux quædam noverca, privignam tan-
 tum non pro spuria, certe pro aliena, ha-

beret, atque pæne nudam et patrimonii
 prorsus exsortem domo festinaret extru-
 dere. REISK.

Πρὸς τὰς αἰτίας] Subaudi τρεῖς, aut λέγω
 βουλόμενος ἀπαντᾶν. IDEM.

Πῶς — ἐξεῖρον] Locus iterum hiulcus,
 quem hodie cum negatum sit ita integrare,
 ut vera oratoris et primigenia manus re-
 stituatur, id quod nemo præter codices
 saniores fecerit, licet tamen ingenio ea
 comminisci, quæ ab auctoris sententia
 non multum discedant. Quod facere co-
 nabimur. Et occurrunt emendandi com-
 plures viæ, quarum unam hanc, ceu pla-
 nissimam, demonstrare juvat, reliquis præ-
 teritis: καίτοι πῶς ἂν τις μᾶλλον αὐτὰς φε-
 δεῖς δείξειε πάσας καὶ μηδεποτέ γεγενημένας,
 ἢ ὅς ἐγὼ νῦν ἐπιδείξω φανερώς, ὡς ἐγὼ ζητῶν
 ἐξεῖρον. atqui quomodo quis magis doceat
 illas criminationes omnes falsas et commen-
 titias esse, et nunquam reapse factas, quam
 si sic doceat, ut ego nunc liquide et pers-
 picue docebo, me querendo invenisse eas
 falsas et ementitas esse. Succurrit hæc
 exaranti alia ratio, nescio an illa certior
 et expeditior etiam, quam illa superior,
 hæc nempe. Finge locum sic conceptum:
 ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὔτοι
 λέγουσι, βουλόμενος ἀπαντᾶν, πῶς ἂν τις δεί-
 ξειε γεγενημένα φανερώς; Hic desinit in-
 terrogatio. quomodo quis occurrere volens ac-
 cusationibus et commentis, quæ hi (adver-
 sarii mei) nunc jactant, doceat hæc quæ ex-
 posui omnia perspicue vereque facta esse?
 Respondet ὡς ἐγὼ ζητῶν ἐξεῖρον. docebit
 nempe ille sic, vel hunc sequens viam, qua
 ego verum querens invenī. Et hanc rati-
 onem in Latinis meis expressi. IDEM.

ἐξεῦρον. ἀνάγκη τὴν ἐμὴν μητέρα, εἴτε θυγάτηρ ἦν Κίρωνος
 35 εἴτε μὴ, καὶ εἰ παρ' ἐνείνω διητάτο ἢ οὐ, καὶ γάμους εἰ
 διττοὺς ὑπὲρ ταύτης εἰστίασεν ἢ μὴ, καὶ προῖκα ἦντινα
 ἑκάτερος ἐπ' αὐτῇ τῶν γημάντων ἔλαβε, πάντα ταῦτα
 εἰδέναι τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας ἄς ἐκεῖνος ἐκέκτητο.
 βουλόμενος σὺν πρὸς τοῖς ὑπαρχουσι μάρτυσιν ἔλεγχον ἐκ
 βασάνων ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα μᾶλλον αὐτοῖς πι-
 στεύητε μὴ μέλλουσι δώσειν ἑλεγχον ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι
 περὶ ὧν μαρτυροῦσι, τούτους ἡξίουσι ἐκδοῦναι τὰς θερα-
 40 παίνας καὶ τοὺς οἰκέτας περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων ὅσα τυγχάνουσι συνειδότες. οὗτος δ' ὁ νῦν ὑμᾶς
 ἀξιώσων τοῖς αὐτοῦ μάρτυσι πιστεύειν ἔφυγε τὴν βάσανον.
 καίτοι εἰ φανήσεται ταῦτα ποιῆσαι μὴ θελήσας, τί 202
 ὑπολείπεται τοῖς ἐκεῖνου μάρτυσιν ἢ δοκεῖν νυνὶ τὰ ψευδῆ
 μαρτυρεῖν, τούτου τηλικούτον ἔλεγχον πεφευγότες; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι οὐδέν. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι πρῶ-
 70. 1 τον ταύτην τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὑμεῖς μὲν τοίνυν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ βάσανον ἀκριβέ-
 στατον ἔλεγχον νομίζετε· καὶ ὁπόταν δούλοι καὶ ἐλευθεροὶ
 παραγένωνται καὶ δέη εὐρεθῆναί τι τῶν ζητουμένων, οὐ
 χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους
 5 βασανίζοντες οὕτω ζητεῖτε εὐρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενη-

¹ ἔλεγχους

Ἄνάγκη] Abruptus in rei propositae demonstrationem ingressus ferri potest. me quidem nil offendit. mollis tamen utique manet oratio, si ad ἀνάγκη addatur γάρ. Coheret hoc ἀνάγκη cum εἰδέναι versu 5. IDEM.

Ταύτης] Malim αὐτῆς. IDEM.

Ἐκάτερος] Subaudi τῶν γαμούντων αὐτῶν. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, quas modo de matris meae elocationibus in matrimonium enarravi. IDEM.

Αὐτοῖς] Non potest hoc eodem referri, quo αὐτῶν potest, de quo modo admonitum est. Docent id insequentia, περὶ ἃν μαρτυροῦσι. quanquam enim res ipsae quoque dici possunt ἔλεγχον δίδναι, cum ad examen revocata, verum ex se produnt. μαρτυρεῖν tamen potius hominibus convenit. Quare αὐτοῖς designare arbitrator testes partis adversae. IDEM.

Τούτους] Dioclem ejusque sororem, aliosque eorum necessarios et advocatos. IDEM.

Ἀπάντων] Subaudi ἐξεροῦντας, vel ἐξαγορεύσαντας, vel tale quid. confessione sua proditores. IDEM.

Οὗτος] Diocles puta. IDEM.

Ταῦτα ποιῆσαι] Sc. ἂ ἐγὼ ἡξίωσα. qua ego postulavi ut faceret, h. e. ut mancipia ad questionem per tormenta traderet. IDEM.

Τί] Subaudi ἄλλο. ecquid aliud. IDEM.

Μαρτυρίαν] Confirmantem scil., Dioclem servos Cironis tradere noluisse actori poscenti. IDEM.

Βάσανον] Malim cum articulo τῆν β. nam ut τὴν τῶν δούλων βάσανον explicatius legatur, opus nil esse arbitror, cum voc. ἡ βάσανος per se, simpliciter, servorum questionem significet. IDEM. Cf. Demosth. c. Oenotr. A. §. β'. med.

Ἐλευθερίαν] Π. ἐλευθέρων. II. STEPHAN.

μένων. εικότως, ὡς ἄνδρες. σύνιστε γὰρ ὅτι τῶν¹ μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν σὺ τάληθῆ μαρτυρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένας πώποτε ἐξηλέγχθησαν ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες. οὗτος δ' ὁ πάντων ἀναίσχυντότατος ἀνθρώπων λόγους πεπρασμένοις καὶ μάρτυσιν σὺ τάληθῆ μαρτυροῦσιν ἀξιώσει πιστεῦειν ὑμᾶς, φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους; ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον¹⁰ ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθήσεσθαι μελλόντων ἀξιώσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύγοντας, οὕτως οἰησόμεθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις μάρτυσι πιστεῦειν. λάβε οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας,² καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

204 τίνας εἰκὸς εἰδέναι τὰ παλαιά; δῆλον ὅτι τοὺς χρωμένους τῷ πάππῳ. μεμαρτυρήκασι τοίνυν ἀκοὴν οὗτοι. τίνας εἰδέναι τὰ περὶ τὴν ἐκδοσιν τῆς μητρὸς ἀνάγκη; τοὺς ἐγγυη-¹⁵

¹ μὲν om.² καὶ ἀνάγνωθι om.

Ἄλλ' οὐχ ἡμεῖς] Scil. τοῦτο ποιήσομεν, vel οὕτως ἀξιώσομεν. IDEM.

Ἀξιώσαντες] Malim leg. ἀξιώσαντας ἡμᾶς, cujus conjectura rationem proxima deinceps annotatio nostra declarabit. IDEM.

Τούτους δὲ φεύγοντας] Sentiens vitium hujus loci Stephanus, indicavit, neque tamen sanavit, h. e. consecutus id non est, quo contendeat. Cujus haec sunt in margine verba: Γ. ἐλθεῖν τούτους δὲ τοὺς φεύγοντας. Deesse h. l. aliquid paret, scil. ἐπιδείξαντες. cetera salva sunt. posteaquam planum fecerimus, nos quidem postulasse, ut ad quæsitonem per tormenta veniretur, hos autem hanc postulatonem defugisse, tum demum existimabimus vos decere, ut nostris potius, quam illorum testibus fidem adhibeatis. IDEM.

Ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας] Haec testimonia eo allegari constat, quo significant aliud quid, ab eo diversum, cujus confirmandi gratia proximum superius testimonium productum fuit. Quod si ergo illius argumentum vere et recte indicavimus, haud liquet, quidnam testes hic producti confirmatum iriant, qui producti videntur, quo confirmat idem, quod paulo ante producti confirmarant, scil. actori mancipia Cironis ad quæsitonem deposcenti Dioclem tradere noluisse. Si quid in re obscura cerno, suspicor nunc productos testes eos esse, quos versu ult. designat τούς τὰ περὶ τὴν τῆς μητρὸς ἐκδοσιν εἰδόντας,

qui ejus sponsalibus interfuisset, tam illos, qui affuisset cum ea Nausimene desponderetur, quam hos, qui affuisset, cum patri actoris desponderetur. Quæ si veritati convenit suspicio, agitur in hoc posteriori testimonio hoc, ut per hos utriusque generis testes constet, et planum iudicibus testatumque fiat, matrem actoris vere filiam Cironis, ab eoque bis legitime desponsam fuisse. IDEM.

Δῆλον τοὺς χρ.] Π. δῆλον ὅτι τοὺς χρ. H. STEPHAN.

Ἀκοὴν οὗτοι] Se scil. a senioribus, patribus, matribus, necessariis suis, audivisse, matrem actoris genuinam Cironis filiam esse, et a patre bis rite elocatam, eique tantam et tantam dotem additam fuisse. REISK.

Τίνας] Tacite e præmissis repeti possit εἰκὸς ἐστίν. atque necesse prorsus est id fieri, si vetusta h. l. interpungendi ratio servatur, quæ hæc est: τίνας — μητρὸς; ἀνάγκη τούς — Accessi tamen Stephanus sic interpungi volenti — μητρὸς ἀνάγκη; ut interrogatio desinat, et responsio incipiat a verbis τοὺς ἐγγυησαμένους. Præterea leviculum hoc ego quoque admonendum duco, mihi videri, oratorem non sic abrupte dedisse τίνας εἰδέναι, sed cum particula δὲ orationem velut articulante, et transitum a priore membro ad hoc complanante. τίνας δ' εἰδέναι, ut paulo post τίνας δὲ οἱ τρεφομένην —. IDEM.

σαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις παρόντας ὅτε ¹ ἐνεγυῶντο. μεμαρ-
 τυρήκασι τοίνυν οἱ ² τε Ναυσιμένους προσήκοντες καὶ οἱ τοῦ 205
 ἔμοῦ πατρός. τίνες δὲ οἱ τρεφομένην ἔνδον καὶ θυγατέρα οὖ-
 σαν εἰδότες γνησίαν Κίρωνος; οἱ νῦν ἀμφισβητοῦντες ἔργω
 φανερώως μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, φεύγοντες τὴν
 βάσανον. ὥστε οὐ δήπου τοῖς ἡμετέροις ἀν' ἀπιστήσητε εἰ-
 20 κότεως, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μάρτυσιν.

ἐ. Ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχο-
 μεν εἰπεῖν, ἵνα ³ γνῶσεσθε ὅτι ἐκ θυγατρὸς ἡμεῖς Κίρωνος
 ἐσμέν. οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ ἑαυτοῦ θυγατρὸς,
 οὐδε πώποτε θυσίαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴτε 206
 μικρὰ εἴτε μεγάλα θύοι, πανταχοῦ παρῆμεν ἡμεῖς καὶ
 συνεθύομεν. καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα,
 ἀλλὰ καὶ εἰς Διουσία εἰς ἀγρὸν ἦγεν αἰεὶ ἡμᾶς, καὶ μετ'
 25 ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἐορτὰς
 ἠγομεν παρ' ⁴ ἐκεῖνον πάσας· τῷ Δίῳ τε θύων τῷ κτησίῳ,
 περὶ ἣν μάλιστα ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε καὶ οὔτε δούλους
 προσῆγεν οὔτ' ἐλευθέρους ὀθνεῖους, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ
 πάντ' ἐποίει, ταύτης ἡμεῖς ⁵ ἐκοινωνοῦμεν καὶ τὰ ἱερά συνε-
 χειρουρογοῦμεν καὶ συνετίθεμεν καὶ τᾶλλα συνεποιοῦμεν,
 καὶ ἠύχετο ἡμῖν ὑγιείαν δίδοναι καὶ κτῆσιν ἀγαθὴν, ὥσπερ
 30 εἰκὸς ὄντα πάππον. καίτοι εἰ μὴ θυγατρίδοῦς ἡμᾶς ἐνόμιζεν 207
 εἶναι καὶ μόνους ἐκγόνους ἐώρα λοιποὺς καταλελειμμένους
 αὐτῷ, οὐκ ἂν ποτε ἐποίει τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ τόνδ' ἀν' αὐτῷ
 παρίστατο, ὃς ἀδελφιδεῦς αὐτοῦ νῦν εἶναι φησί. καὶ ταῦθ'

¹ ἐνεγυῶντο

² τε om.

³ γνῶσεσθε

⁴ ἐκεῖνον

⁵ συνεκοινωνοῦμεν

Οἱ τρεφομένην ἔνδον] Scil. παρ' ἑαυτοῖς, ἐν τῇ τοῦ πατρὸς οἰκίᾳ. Sic dedi de meo. IDEM.

[Ἐργῳ] Malim οἱ ἔργῳ, aut ἔργῳ γὰρ — IDEM.

[Πάππον] Dedi de meo, pro vulgari πάππου. verum ne sic quidem persanatus locus, sed sic leg. videtur esse: οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον ὄντα ποιεῖν υἱέων. vel sic: οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ αὐτοῦ θυγατρὸς ὄντα ποιεῖν. IDEM.

[Θυγατρὸς, οὐδε πώποτε] Scaliger interponi volebat ὄντων. a quo dissentio. IDEM.

[Τὰ τοιαῦτα] Vulgares illas atque tralatitias epulas, quas sepe numero familiares inter se in urbe celebrant, aliis atque aliis occasionibus invitati. IDEM.

[Διουσία] Τὰ ἐν ἀγροῖς puta. opponit enim

haec rusticana oblectamenta illis modo dictis urbanis. IDEM.

[Παρ' ἐκεῖνον] domi ejus. sic dedi de meo, pro vulgari παρ' ἐκεῖνον. IDEM.

[Τε] Melius convenire videtur de. IDEM.

[Ἐσπούδαζε, καὶ οὔτε] Non valde offendor hac dictione, potest enim aut post καὶ tacita mente addi, quod deest, ἦ, cui, aut post προσῆγεν subaudi αὐτῇ. Suspiciatus tamen aliquando sum leg. esse: καὶ γὰρ οὔτε —. IDEM.

[Ταύτας] Π. ταύτης. H. STEPHAN.

[Συνεκοινωνοῦμεν] Subaudi αὐτῷ. REISK.

[Συνετίθεμεν] Videtur hic aut τὴν πυρᾶν aut τὰς σχίζας deesse, rogum, vel schidia, tigna in ara. aut, si mavis, τὰ κρέα, frustra carniun truncatarum. IDEM.

[Εἰκὸς] Subaudi αὐτὸν ποιεῖν. IDEM.

ὅτι ἀληθῆ πάντ' ἐστίν, ἀκριβέστατα μὲν οἱ τοῦ πάππου
 θεράποντες ἴασιν, οὓς αὐτὸς παραδοῦναι εἰς βάσανον οὐκ
 ἠθέλησεν ἴασι δὲ περιφανέστατα καὶ τῶν ἐκείνω χρωμέ-
 μένων τινές, οὓς παρέξομαι μάρτυρας. καὶ μοι λάβε τὰς
 μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

MARTYRIAΙ.

ς'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων δῆλόν ἐστι ¹ μόνων ὅτι ἦν ἡμῶν
 ἡ μήτηρ θυγάτηρ γιησία Κίρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ὁ πα-
 τὴρ ἡμῶν ἔπραξε καὶ ἐξ ὧν ² αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν
 περὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον. ὅτε γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάβανε,
 γάμους εἰστίασε καὶ ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους μετὰ
 208 τῶν αὐτοῦ προσηκόντων, ³ τοῖς τε φράτορσι γαμηλίαν εἰσή-
 νεγκε κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους. αἱ τε γυναῖκες ⁴ αἱ τῶν
 δημοτῶν μετὰ ταῦτα προὔκριναν αὐτὴν μετὰ τῆς Διοκλέους
 γυναικὸς τοῦ Πιτθέως ἀρχεῖν εἰς τὰ Θεσμοφόρια καὶ ποιεῖν
 τὰ νομιζόμενα μετ' ἐκείνης. ὁ τε πατὴρ ἡμῶν, ἐπειδὴ
 ἐγενόμεθα, εἰς τοὺς φράτορας ἡμᾶς εἰσήγαγεν, ὁμόσας
 κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἢ μὴν ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγ-
 γυητῆς γυναικὸς εἰσάγειν· τῶν δὲ φρατόρων οὐδεὶς ἀντεῖπεν
 οὐδ' ἠμφισβήτησε μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι, πολλῶν ὄντων
 καὶ ἀκριβῶς ⁵ τὰ τοιαῦτα σκοπουμένων. καίτοι μὴ οἶσοι
 ἂν, εἰ τοιαύτη τις ἦν ἡ μήτηρ ἡμῶν οἶαν οὗτοι φασί, μήτ'
 ἂν τὸν πατέρα ἡμῶν γάμους ἐστίαν καὶ γαμηλίαν εἰσενεγ-
 κεῖν, ἀλλὰ ἀποκερῦψασθαι ταῦτα πάντα, μήτε τὰς τῶν
 209 ἄλλων δημοτῶν γυναῖκας αἰρεῖσθαι ἂν αὐτὴν συνιεροποιεῖν 5

¹ μόνων

² καὶ αἱ

³ καὶ τοῖς φράτ.

⁴ ἐκ

⁵ ταῦτα σκοπ.

ἀστῆς] Hic adversarius meus, quem
 modo dicebam Cironis hereditatem hoc
 titulo petere, quod se nepotem ejus ex
 sorore ferret. Denegationem mancipiorum
 orator modo Diocli, tutori hujus competi-
 toris, tribuit, modo huic ipsi competitori;
 quod ad summam rei perinde est. Dio-
 cles enim hujus nomine locoque hac in
 causa agebat, quæcunque ageret. IDEM.

ἴασι δὲ] Subaudi ταῦτα, ἃ νῦν εἴρηκα.
 hæc a me modo enarrata documenta cari-
 tatis, qua Ciron nos, utpote nepotes suos,
 amplexus est. IDEM.

κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους] Unde colligitur
 non omnibus phratris eosdem ritus fuisse
 nuptiarum celebrandarum, sed cuique
 suos proprios. IDEM.

Ἐκ τῶν δημοτῶν] Videtur, aut αἱ τῶν
 δημοτῶν leg. esse. aut ἐκ τῶν δημοτῶν.
 IDEM.

Πιτθέως] A demo Πίθος, vel Πιτθέως.
 sic dedi de meo, pro vulgari Πίττας. Ad-
 dit orator hanc notam, qua discernatur
 a Diocle, Oreste vulgo cognominato, tu-
 tore competitoris, qui Diocles erat Phly-
 ensis. IDEM.

μετ' ἐκείνης] Una cum Dioclis modo
 dicti uxore. Sic dedi de meo, pro vulgari
 μετ' ἐκείνου. Scaliger malebat μετ' ἐκεί-
 νων. IDEM.

Πάντα ταῦτα] Scil. τὰ περὶ τὴν ἀληθῆ
 γένεσιν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, δηλονότι, γεγο-
 νέναι αὐτὴν ἐξ ἐταίρας, ἢ ξένης, καὶ οὕτως
 εἶναι νόθεν, ἀλλ' οὐ γνησίαν. IDEM.

τῇ Διοκλέους γυναικὶ καὶ κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν, ἀλλ' ἑτέρα
 ἂν τινι περὶ τούτων ἐπιτρέπειν, μήτε τοὺς φράτορας εἰσδέ-
 χεσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ κατηγορεῖν καὶ ἐξελέγχειν, εἰ μὴ
 πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον τὴν μητέρα ἡμῶν εἶναι θυγα-
 τέρα γνησίαν Κίρωνος. νῦν δὲ τῇ περιφανείᾳ τοῦ πράγμα-
 τος καὶ τῷ συνειδέναι ταῦτα πολλοὺς οὐδαμόθεν ἠμφισβη-
 0 τήθη τοιοῦτον οὐδέν. καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει
 μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Διοκλῆς ἔπρα-
 ξεν ὅτε ἡμῶν ὁ πάππος ἐτελεύτησε, γινῶμαι ἱκανῶς ὅτι
 ὁμολογούμεθα εἶναι θυγατρίδοι Κίρωνος. ἤκου γὰρ ἐγὼ
 κομισούμενος αὐτὸν, ὡς θάψων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑμαυτοῦ,
 1 τῶν ἑμαυτοῦ οἰκειῶν τινὰ ἔχων, ἀνεψιὸν τοῦ πατρός· καὶ
 Διοκλέα μὲν οὐ κατέλαβον ἔνδον, εἰσελθὼν δὲ εἶσω κομί-
 5 ζειν αἶος ἦν, ἔχων τοὺς οἴσοντας. δεομένης δὲ τῆς τοῦ πάπ-
 που γυναικὸς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτὸν ἐκείνης θάπτειν, καὶ
 λεγούσης ὅτι βούλοιτ' ἂν αὐτῇ τὸ σῶμα ² τὸ ἐκείνου συμ-
 μεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν καὶ κοσμηῆσαι, καὶ ταῦτα
 ἱκετευούσης καὶ κλαιούσης, ἐπέισθην, ὦ ἄνδρες, καὶ τούτῳ
 προσελθὼν μαρτύρων ἐναντίον εἶπον ὅτι ἐντεῦθεν ποιήσομαι
 τὴν ταφὴν· δεδημέην γὰρ ³ εἶη ταῦτα ποιεῖν ἢ τούτου ἀδελ- 210
 0 φῆ. καὶ ταῦτα Διοκλῆς ἀκούσας οὐδέν ἀντεῖπεν, ἀλλὰ
 4 καὶ ἐωνῆσθαι τι τῶν εἰς τὴν ταφὴν, ⁵ τῶν δὲ ἀρραβῶνα
 δεδωκέναι οὗτος φάσκων ταῦτα ἠξίου παρ' ἐμοῦ λαβεῖν,
 καὶ διωμολογήσατο τῶν μὲν ἠγορασμένων τιμὴν ἀπολα-
 βεῖν, ⁶ ὧν δὲ ἀρραβῶνα ἔφασκε δεδωκέναι, συστῆσαι τοὺς

¹ τῶν ἑμαυτοῦ om. ² τὸ om. ³ εἶη ⁴ καὶ om. ⁵ τῶν ⁶ οἶος

Οἰκειῶν] Malim aut οικεῖον, si articulus
 omitti debeat, aut cum eo, τῶν οικειῶν.
 atque hoc equidem praetulerim. IDEM.
 Τούτῳ] ad hunc. Dioclem puta, Ore-
 stem cognominatum. IDEM.
 Ἐντεῦθεν] Ex illa ipsa domo, quam
 incoluisset ipse Ciron adhuc superstes,
 di-umque supremum obisset. IDEM.
 Ἐν] Malim εἶη. IDEM.
 Ἐωνῆσθαι] Sic correxi vulgarum vi-
 tium ἐωνεῖσθαι. aiebat se nonnulla emis-
 1 DEM.

Οὗτος] Malim αὐτός. ipse de suo erogasse.
 IDEM.
 Ταῦτα] Scil. τὰ δεδομένα, vel δεδαπανη-
 μένα, vel κεράτια. Si nempe bene habet
 h. l. vulgata. Su-picor tamen τάεργάζειν
 potius leg. esse. IDEM.
 Λαβεῖν] Scil. τοὺς χρήστας, creditores,
 aut potius ἐαυτὸν. postulabat ut ego cre-
 ditoribus, aut sibi, redderem. IDEM.
 Συστῆσαι] Infinitivum aotisti primi
 (nam optativo locus hic nullus est) pro
 infinitivo futuri primi, orator more vul-

λαβόντας. εὐθύς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, ὡς οὐδ' ὀτιοῦν
 εἴη Κίρων καταλελοιπώς, οὐδένα λόγον ἐμοῦ πω ποιουμένου
 211 περὶ τῶν ἐκείνου χρημάτων. καίτοι εἰ μὴ ἦν θυγατριδοῦς
 Κίρωνος, οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους ἂν τοὺς
 λόγους ἔλεγε· σὺ δὲ τίς εἶ; σοὶ δὲ τί προσήκει
 θάπτειν; οὐ γινώσκω σε· οὐ μὴ εἰσίης τὴν
 οἰκίαν. ταῦτ' εἰπεῖν προσῆκεν, ἄπερ νῦν ἐτέρους πέπεικε
 λέγειν. νῦν δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν εἶπεν, εἰς ἔω δὲ τὰργύριον
 ἐκέλευεν εἰσενεγκεῖν. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι
 τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

ἦ. Οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ νῦν ἀμφισβητῶν
 τοῦ κλήρου, τοιοῦτον εἶπεν οὐδὲν, ἀλλ' ὑπὸ τούτου παρα-
 σκευασθεῖς ἀμφισβητεῖ. κακείνου τὸ μὲν παρ' ἐμοῦ κοιμι-
 σθὲν ἀργύριον οὐκ ἐδελήσαντος ἀπολαβεῖν, παρὰ ¹ τούτου
 δ' ἀπειληθέναι τῇ ὑστεραία φάσκοντος, οὐκ ἐκωλύομην συν-
 θάπτειν ἀλλὰ πάντα συνεποιοῦν, οὐχ ὅπως τοῦδε ἀνα-
 212 λίσκοντος οὐδὲ Διοκλέους, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε
 γινομένων τῶν εἰς αὐτὸν ἀναλωμάτων. καίτοι καὶ ² τούτῳ
 προσῆκεν, εἰ μὴ πάππος ἦν μοι Κίρων, ὠθεῖν, ἐκβάλλειν,
 καὶ κωλύειν συνθάπτειν. οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἦν μοι πρὸς τοῦ-
 του· ἐγὼ μὲν γὰρ εἶω αὐτὸν ἀδελφιδοῦν ὄντα τοῦ πάππου
 ταῦτα πάντα συμποιεῖν, τούτῳ δ' ἐμ' οὐ προσῆκεν εἶν,

¹ δὲ τοῦδ'

² τούτου

gari usurpavit: Aiebat Diocles, et reci-
 piebat, se ad me adducturum et coram
 præstiturum esse eos, quibus arrham
 rerum emptarem funeris ergo dedisset.
 IDEM.

Σὺ δὲ τί περ.] Π. σοὶ δὲ τί περ. H. STE-
 PHAN. Verumtamen superest adhuc, ut
 lacunula expleatur, quod sic quodammodo
 fiat: σοὶ δὲ τί προσήκει τὴν ἡμέτερον θά-
 πτειν. vel hoc modo: σοὶ δὲ τί προσήκει
 εἶτος, ὃν ἡμεῖς μόνος ἐσμὲν δίκαιοι θάπτειν.
 IDEM.

Εἰς ἔω.] Huc spectabat Harpocratio in
 εἰς ἔω, ἀντὶ τοῦ ἀρχομένου ἡμέραν non alium
 Ipsi locum, quo referens ista H. Vales.
 illic sincerum eisω sollicitabat. Ad He-
 rodot. l. viii. c. 83. VALCKENAER.

Κακείνου.] Designat Dioclem. REISK.

Τούδε.] Pupillo suo, adversario et com-

petitore meo. IDEM.

Οὐδὲ Διοκλέους.] Scaliger hic adscripsit
 οὐδὲν, quod quanquam necessarium non
 est, certa tamen sub conditione ego equi-
 dem hand contemnam, si scil. ἀναλίσκοντος
 οὐδὲν, οὐδὲ Διοκλέους [scil. ἀναλίσκοντος],
 legatur. Sin autem in locum οὐδὲ suffe-
 ctum ivit οὐδὲν, et illos duos, quorum alter
 vocabulo τοῦδε designatur, atque Dioclem,
 pro uno habuit eodemque homine, erravit
 uique Scaliger. IDEM.

Ἐκεῖνος.] Ciron puta, meus avus. IDEM.
 Τούτου.] Adversarium et competitorem
 suum, cuius nomen ignoratur, designat.
 IDEM.

Ταῦτα πάντα.] Scil. ἃ ἐγὼ ἐποίουν περὶ
 τὴν τοῦ πάππου ταφήν. IDEM.

Ἐἶν.] scil. συμποιεῖν ἑαυτῶ. IDEM.

εἴπερ ἀληθῆ ταῦτα ἦν ἄπερ νῦν λέγειν τολμῶσιν. ἀλλ' οὕτω τῆ τοῦ πράγματος ἀληθεία κατεπέπληκτο, ὡστ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ βήματος ἐμοῦ ποιουμένου λόγους, καὶ κατηγοροῦντος Διοκλέους ὅτι τὰ χρήματα ἀποστερῶν τοῦτόν μοι πέπεικεν ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν ἄ νῦν τολμᾷ λέγειν. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ζ'. Πόθεν χρῆ πιστεῦσθαι τὰ εἰρημένα ¹[πρὸς Θεῶν]; οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν; οἶμαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. πῶς οὖν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὔσαν θυγατέρα Κίρωνος τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιδεικνύς; τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυροῦντων παρεχόμενος, τῶν δ' ἔτι ζώντων τοὺς εἰδότας ἕκαστα τούτων, οἱ συνήδεσαν παρ' ἐκείνῳ τρέφομένην θυγατέρα νομιζομένην, δις ἐκδοθεῖσαν, δις ἐγγυηθεῖσαν, ἔτι δὲ περὶ πάντων τούτους βίασανον ἐξ οἰκετῶν πεφευγότας, οἱ ταῦτα πάντα ἤδεσαν. ἐγὼ δὲ μὰ τοὺς Θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτων εἰπεῖν, ἀλλ' ἱκανὰς εἶναι νομίζω τὰς εἰρημένας.

¹ uncus om.

Γρύξαι] Sic emendarunt Stephanus in margine (nam in texto vitiosum Aldinae ἐρύξαι reliquit) item Scaliger. Probo factum, sed addo minutum hoc et leviculum, aut ἐτόλμησε γρύξαι leg. esse, omisso v ephelkystico, aut ἐτόλμησεν οὐδὲ γρύξαι. ne hiscere quidem. IDEM.

Πρὸς Θεῶν] Hæc duo vocabula, quæ vulgatis Isæi libris desunt, e Dionysii Halicarnassensis exemplo addidi, locum hunc recitantis in ea, quam ipsi debemus, Isæi cum Lysia comparatione, §. ιβ', p. 107. 45. edit. Sylburgianæ. v. quæ ad illum Dionysii locum annotavi, ubi varietatem lectionis Dionysiaca e lectione vulgari persecutus sum; hic insuper habeo, brevitate studio, et vitandi tædij gratia, quod eorundem iteratio non potest non creare. IDEM.

Τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυροῦντων] Voc. παλαιῶν, de quo dubitari possit utrum

masculini, an neutrius generis sit, h. l. pro neutro accipio, tametsi insequens τῶν ἔτι ζώντων magis videatur ad alteram partem adducere. τὰ παλαιὰ sunt ætate et memoria nostra antiquiora. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τῶν παλαιῶν est testari te audivisse tuis e majoribus rem quandam evenisse tua memoria vetustiore. Sed in μαρτυροῦντων vitium est. Leg. videtur: τῶν μὲν παλαιῶν τοὺς ἀκοὴν μαρτυροῦντας παρεχόμενος. sistens eos, qui eo genere testimoniorum, quod ἀκοὴν τῶν παλαιῶν μαρτυρεῖν usurpatur in foro, utentes confirmarent, a majoribus se accepisse, rem hanc controversam ita gestam esse, ut ego narravi. IDEM.

Τρέφομένην] Scil. τὴν ἐμὴν μητέρα. IDEM.

Ἐτι δὲ] Scil. παρεχόμενος, vel, si mavis, ἐπιδεικνύς, e præmissis. IDEM.

Οἶ] Scil. οἰκέται. IDEM.

ἰ. Φέρε δὴ, καὶ ὡς προσήκει μοι μάλλον ἢ τούτῳ τῶν
 Κίρωνος χρημάτων, νῦν ἤδη τοῦτο ἐπιδείξω. καὶ νομίζω μὲν
 ἀπλῶς καὶ ὑμῖν ἤδη εἶναι φανερὸν ὅτι οὐκ ἐγγυτέρω τῆς 10
 ἀγχιστείας εἰσὶν οἱ μετ' ἐκείνου φύντες ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου γε-
 γονότες — πῶς γὰρ; οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς,
 οἱ δ' ἐκγονοὶ τοῦ τελευτήσαντος — οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
 215 καὶ οὕτως ἐχόντων τολμᾶσιν ἀμφισβητεῖν, καὶ ἐξ αὐτῶν
 τῶν νόμων ἀκριβέστερον διδάσκωμεν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ἡ ἐμὴ
 μήτηρ, θυγάτηρ δὲ Κίρωνος, μηδὲν δὲ ἐκεῖνος διαθόμενος
 ἐτελεύτησεν, ἦν δὲ ἀδελφὸς οὗτος αὐτῷ, μὴ ἀδελφιδούς, 15
 συνοικῆσαι μὲν ἀν τῇ γυναικὶ κύριος ἦν, τῶν δὲ χρημάτων
 οὐκ ἀν, ¹ ἀλλ' οἱ γενόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης,
 ὁπότε ἐπὶ δίετες ἠβήσειαν· οὕτω γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν.
 εἰ τοίνυν καὶ ζώσης κύριος αὐτὸς μὴ ἐγένετο τῶν τῆς γυναι-
 κὸς, ἀλλ' οἱ παῖδες, δῆλον ὅτι καὶ τετελευτηκυίας, ἐπεὶ
 παιδάς ἡμᾶς καταλέλοιπεν, οὐ τούτοις ἀλλ' ἡμῖν προσήκει
 216 κληρονομεῖν τῶν χρημάτων.

ἰα'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ 20
 τῆς κακώσεως νόμου, δῆλόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ὁ πάππος,
 ἐνδεὴς δὲ ἦν τῶν ἐπιτηδείων, οὐκ ἀν οὗτος ὑπόδικος ἦν τῆς

¹ ἄλλοι ἢ οἱ

Φέρε δὴ] *Hic ingreditur secundam actionis partem. v. p. 153. 11. Absoluta prima parte, qua demonstraverat, matrem suam Cironis, non spuriam, sed genuinam et legitime natam esse filiam, procedit ad docendum, hereditatis a Cirone relictae jus ad eandem alii nulli certius et liquidius atque potius esse, quam matri suae, sibi que, qui matrem representet. IDEM.*

Καὶ ὑμῖν] *Præmissum ἀπλῶς facit, ut nullus dubitem leg. esse: καὶ πᾶσιν ὑμῖν. Nam alias, omisso πᾶσιν, illud ἀπλῶς vi careret, planeque supervacaneum esset. vobis omnibus, nemine excepto, καὶ ante πᾶς redundare solere, res dudum nota est. IDEM.*

Μετ' ἐκείνου] *cum eo, Cirone puta, nati, ut sunt fratres, et sorores, et ex iis prognati. IDEM.*

Ἐχόντων] *Scil. τῶν πραγμάτων. IDEM.*
 Καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων] *Opponit hic leges ritui, seu confirmat prius argumentum, velut infirmus, de more loquendi doctum, et ab observantia vulgo sic usurpata, posteriore argumento, adhuc stringentiore, deserto scilicet et planis verbis*

expresso scito in codice legum, seu indubia et perspicua, et in confesso posita juris Attici constitutione. Etiamsi prius illud non foret, ait, etiamsi vestram testari conscientiam non possem, tamen ex ipsis solis verbis legis planum hoc facere possem. IDEM.

¹ ἄν ἄλλοι] *L. ἀν, ἀλλ' οἱ. H. STEPHAN. SCALIG. PALMER. et in Observv. l. i. c. 2. WESSELING.*

² Ἐβήσαν] *L. ἠβήσειαν. SCALIG. περιδιετέες ἤβησαν. In Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 4. PETIT. Palmerius nalle se ἐπὶ δίετες ἠβᾶσιν adscripserat. Salmasius praefert ἠβήσειαν. Meursius περιδιετέες ἤβησαν Lect. Att. l. iii. c. 24. Ego si in partes sit eundem, Palmerio accessero ob Harpocrati-nem, qui ita in Ἐπιδιετέες. Ἐπὶ δίετες ἠβῆσαι illi dicuntur Atticis scriptoribus, quibus, posteaquam ex ephebis erant egressi, biennium processerat. In horum potestate lex jubebat esse pecuniam. Cf. p. 80. ult. ed. Steph. Ad loc. Petit. et Observv. l. i. c. 2. WESSELING.*

Τούτοις] *Dioclis pupillo, ipsi Diocli, et ejus sorori, quae vidua Cironis erat. REISK.*
³ ἡμῖν] *Mihi, fratrique meo. IDEM.*

κακώσεως ἀλλ' ἡμεῖς. κελεύει γὰρ τρέφειν τοὺς γονέας, γονεῖς δ' εἰσὶ μήτηρ καὶ πατὴρ καὶ πάππος καὶ τήτη καὶ τούτων μήτηρ καὶ πατὴρ, εἴαν ἔτι ζῶσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀρχὴ τοῦ γένους εἰσὶ, καὶ τὰ ἐκείνων παραδίδονται τοῖς ἐγγόνοις, 25 διόπερ ἀνάγκη τρέφειν αὐτούς ἐστι, καὶν μηδὲν καταλίπωσι. πῶς οὖν δίκαιόν ἐστιν, εἴαν μὲν μηδὲν καταλίπωσιν, ἡμᾶς ὑποδίκους εἶναι τῆς κακώσεως, ἢν μὴ τρέφωμεν, εἰ δέ τι καταλελοίπασι, τόνδ' εἶναι κληρονόμον ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς; οὐδαμῶς δῆπουθεν.

Ἔ. Πρὸς ἓνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω, καὶ τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω· ῥᾶστα γὰρ οὕτω 217 μάθοιτ' ἄν. Κίρωνος ¹ πότερον θυγάτηρ ἢ ἀδελφὸς ἐγγυτέρω τοῦ γένους ἐστὶ; δῆλον γὰρ ὅτι θυγάτηρ· ἢ μὲν γὰρ ἐξ ἐκείνου γέγονεν, ὁ δὲ μετ' ἐκείνου. θυγατρὸς δὲ παῖδες ἢ ἀδελφός; παῖδες δῆπουθεν· γένος γὰρ ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια τοῦτ' ἐστιν. εἰ δὴ προέχομεν ἀδελφοῦ τοσοῦτον, ἦπου τοῦδε γ' ὄντος ἀδελφίδου πάμπλου πρότεροι ἐσμέν. δέδοικα δὲ μὴ 218 λίαν ὁμολογούμενα λέγων, ἐνοχλεῖν ὑμῖν δόξω. πάντες γὰρ ὑμεῖς τῶν πατρῴων, τῶν παππῶων, τῶν ἔτι περαιτέρω 35 κληρονομεῖτε, ἐκ γένους παρεληφότες τὴν ἀγχιστέϊαν ἀνεπίδικον· καὶ οὐκ οἶδ' εἰ τιμὴν πρὸ τοῦ πρώτου τοιοῦτος ἀγῶν

¹ πότερον οἰν.

Τόνδε] *Illum ignoti nominis, adversarium actoris, a Diocle subornatum. IDEM.*

Πρὸς ἓνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω] *Haud dissimulabo, me vereri ne locum hunc non satis percipiam; cujus haec est, si verum cerno, sententia: προσάξω ὑμᾶς, ὡ δικασταί, πρὸς — vel potius προσάξω hic significatu gaudet intransitivo, valetque tantundem atque προσελεύσομαι, προσβαδιούμαι, προσχωρήσω, adibo, accedam. τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν appellat defuncti, cujus hereditas petitur, fratrem, is enim in classe eorum, qui nomine τῶν συγγενῶν veniunt, primus, primarius, caput et princeps est. tum defuncti soror. tum fratris liberi (e fratre nepotes), tum horum rursus liberi. hac deinde serie peragrata, masculina nempe, redit hereditas ad lineam fœmininam, seu posteris sororum. Hi sunt οἱ συγγενεῖς dicti. Cum horum capite, seu defuncti fratre, comparat unumquemque articulum ex eorum classe, qui nomine τοῦ γένους veniunt. Hi sunt, filii, filiae, amborum liberi, et nepotes, vel quam longissime distantes. IDEM.*

Τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω] *Insistens paululum in unoquoque τῶν ἐγγόνων, vel ἐγγόνων (nam hi sunt iidem, atque in jure Attico sic dicti οἱ ἐν τῷ γένει, vel οἱ ἐκ τοῦ γένους), interrogabo vos (ipseque protinus responsum loco vestri subjiciam), num ille filius defuncti, illa filia, ille nepos, illa neptis, et sic porro, propius in sanguine contingat defunctum, eoque in jure capessendæ hereditatis sit potior, an frater defuncti. IDEM.*

Ἔνος γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια] *Quicumque ab aliquo in recta linea descendente provenerunt, hi sunt ejus γένος, proles, prosapia. frater ejus autem fratrisque hujus proles, non est γένος defuncti, sed solummodo συγγένεια, censetur nomine consanguinitatis. IDEM.*

Τοῦδε γ' ὄντος ἀδελφίδου] *Id est, τούδε, ὅστις γ' οὐκ ἐστὶν ἀδελφός Κίρωνος, ἀλλὰ μόνον ἀδελφίδου, sic dedi de meo, pro vulgari τοῦ λέγοντος ἀδελφίδου. IDEM.*

Πρὸ τοῦ] *antehac temporis, olim aliquando memoria seu nostra seu majorum, IDEM.*

συμβέβηκεν. ἀναγνοὺς οὖν τὸν τῆς κακώσεως νόμον, ὧν ἕνεκα τᾶλλα γίνεταί, καὶ ταῦτ' ἤδη πειράσσομαι διδάσκειν.

ΝΟΜΟΣ.

19 Φλυῆσι καὶ ταλάντου ῥαδίως ἄξιον, οἰκίας δ' ἐν ἄστει δύο, τὴν μὲν μίαν μισθοφορούσαν, πᾶρά τὸ ἐν λίμναις Διονύσιον, δισχιλίας εὐρίσκουσιν, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ἣ αὐτὸς ὤκει, τριῶν 40 καὶ δέκα μνῶν· ἔτι δ' ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα καὶ δύο 220 θεραπείνας καὶ παιδίσκην, καὶ ἔπιπλα δι' ὧν ὤκει τὴν οἰκίαν, σχεδὸν σὺν τοῖς ἀνδραπόδοις ἄξια τρισκαίδεκα μνῶν· σύμπαντα δὲ ὅσα φανερά ἦν, πλέον ἢ ἐνενήκοντα μνῶν· χωρὶς δὲ τούτων δανείσματα οὐκ ὀλίγα, ἀφ' ὧν ἐκεῖνος τόκους ἐλάμβανε. τούτοις Διοκλῆς μετὰ τῆς ἀδελφῆς πάλαι ἐπεβούλευεν, ὅτι ἐπειδὴ τάχιστα οἱ παῖδες οἱ Κίρωνος 73. 1

¹ οὐσίαν ἐκέκτητο

² ἔπει δὲ

Τᾶλλα] Id est, τὰ σύμπαντα. tota hac controversia mihi concita et commota fuit. Aperit nunc causas hujus litis. denudat ulcus, adversariorum puta cupiditatem pudendam. IDEM.

Ταῦτ' ἤδη] Sic de meo correxi vulgaram lectionem ταύτη δὲ. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦτο νῦν ἤδη π. δ. etiam hoc nunc tandem aliquando docere conabor, emensus illam molem rerum, quæ mihi declarandæ erant, priusquam huc pervenire possem. IDEM.

Καὶ ταλάντου] ad talenti adeo valorem. respondet καὶ Latino vel, aut adeo. Colligitur hinc prædii fuisse ingens pretium, si talenti vauiret. IDEM.

Εὐρίσκουσιν] valentem, merentem. quæ si vaneat, inveniat emptorem, qui lubenter pro ea viginti minas offerat. εὐρίσκειν usurpari solet de valore rei, quo venditur. εὐρίσκει τοσοῦτον, tanti vauit, tantum pro ea redimenda datur. Id quod admonendum duxi ideo, quod interdum de hac cjs verbi significatione dubitatum esse vidi. IDEM.

Δύο θεραπείνας, καὶ παιδίσκην] Ex eo, quod unam solummodo παιδίσκην, duas autem θεραπείνας habuerit in familia Ciro, facile suspiceris, τὴν παιδίσκην honestioris et liberalioris conditionis famulam fuisse, quæ comeret heram ornaretque, perpetua comes et amica ejus lateri adhaeresceret, prodeuntemque eam domo prosequeretur. Θεραπείνας autem fuisse ancillas vulgares,

quarum provincia esset, coquere, pinsere, texere, domum verrere, molesta quæque et sordida opera peragere. Possit tamen item fieri, ut contra sit, ut nempe αἱ θεράπαιναι mundioris et honestioris generis, παιδίσκη vero sequioris et sordidioris fuerint. Nam si bene memini, παιδίσκη apud Lysiam pro puella usurpatur, inserviente ad opsonandum et missitandum. Quidquid hujus rei est, in medio relinquam hanc quæstionem iis disceptandam, qui molesta delectantur opera, locos auctorum, in quibus eadem vocabula, sæpe quoque ipsa adeo in vulgum notissima, occurrunt, herculea industria in unum acervum comportandi, et inter se momenta eorum librandi, quanquam eorum plerique hanc criticam diligentiam defugiant, in qua judicii acumen cernitur, nati homines ad quasillos stercorarios deferendum. IDEM.

Πλέον ἢ ἐνενήκοντα μνῶν] Constatne ratio? Eamus ad calculos. Rus facile valens talentum, seu 60 minas. domus major 20 minarum, altera minor tredecim, mancipia cum suppellectile tantidem. Consiunt 106 minæ. Quid tum? erravitne in numeris? Neutiquam. Indicat enim solummodo τὴν φανεράν οὐσίαν, b. e. bona immobilia, prædium et duas domos, exclusis τοῖς ἔνδοξοις seu bonis mobilibus, quæ sunt supellex domestica cum mancipiis. Atque illorum immobilium valor ad 93 minas excurrebat. IDEM.

ἔτελεύτησαν· ἐκείνην μὲν ¹ γὰρ οὐκ ἔξεδίδου δυναμένην ἔτι 221
 τεκεῖν παῖδας ἔξ ἑτέρου ἀνδρός, ἵνα μὴ χωρισθείσης περὶ
 τῶν αὐτοῦ βουλευσάιτο καθάπερ προσῆκεν, ἔπειθε δὲ μένειν
 φάσκουσαν ἔξ αὐτοῦ κύειν οἴεσθαι, προσωπιουμένην δὲ δια-
 5 φθείρειν ἄκουσαν, ἵν' ἐλπίζων αἰεὶ γενήσεται παῖδας αὐτῷ
 μηδέτερον ἡμῶν εἰσποιήσαιο υἱόν· καὶ τὸν πατέρα διέβαλ-
 λεν αἰεὶ, φάσκων αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τοῖς ἐκείνου. τὰ τε οὖν
 χρέα πάντα ² ὅσα ³ ἠφείλετο αὐτῷ καὶ τόκους ἔπειθε τὰ
 γε φανερά δι' αὐτοῦ ⁴ ποιεῖσθαι, παράγων ἄνδρα πρεσβύ-
 10 τερον θεραπείαις καὶ ⁵ κολακείαις, ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου
 περιέλαβεν. εἰδὼς δὲ ὅτι πάντων ἐγὼ τούτων κατὰ τὸ προσ- 222
 ἦκον εἶναι κύριος ζητήσω, ὅποτε ὁ πάππος ἔτελεύτησεν,
 εἰσιέναι μὲν με καὶ θεραπεύειν ἐκεῖνον καὶ συνδιατρίβειν
⁶ οὐκ ἐκάλυε, δεδιὼς μὴ τραχυνοθεῖς εἰς ὄργην κατασταίην 223

¹ γὰρ om.

² ὅσα om.

³ ἠφείλετο

⁴ ποιεῖσθαι om.

⁵ μαλακίαις

⁶ οὐκ om.

[ἔξεδίδου] Non Cirò, sed Diocles, cuius in potestate soror statim fuisset futura, si Cironis e domo exisset. Diocles sororem a Cirone non abducebat, neque alii viro in matrimonium collocabat, tametsi illa id ageret ætatis, ut adhuc liberò parere potuisset, nondum efflata, sed corpore vegeto, et annis florentibus; sed sinebat eam penes efflctum Cironem manere, ne Cirò, ubi uxor a se digressa in manum alius convenisset, me filium adoptaret, eoque hereditatem sibi, Diocli, eriperet. IDEM.

[Μηδέτερον ἡμῶν] Neque me neque fratrem meum. IDEM.

[τὸν πατέρα] Scil. τὸν ἡμέτερον. meum fratrisque. IDEM.

[τοῖς ἐκείνου] Scil. κτήμασιν. illius bonis insidiari, Cironis puta. IDEM.

[ἠφείλετο αὐτῷ] Græcum hoc esse nego. Aut ἠφείλετο αὐτὸν usurpant, aut ὑφείλετο αὐτῷ. quanquam de hoc ipso quoque dubito, num satis boni sit commatis. eripiebat ipsi bona omnia clandestinis furtis, suffurabatur ipsi, Cironi puta. IDEM.

[ἔπειθε] Scaliger subjectum ibat ἔπειτα, quo ulcus monstratur, non sanatur. desunt sine dubio pauca quædam. Sententia quidem loci hæc ferme subjicit: καὶ τόκους ἔπειθε πράττεσθαι, καὶ διοικεῖν πάντα, τὰ γε φανερά — Diocles Cironi blanditiis persuadebat, eumque permovebat, ut sibi negotium permitteret, usuras exigendi, et omnia ejus negotia gerendi, saltim ea, quæ pertinent ad substantiam Cironis immobilem. IDEM.

[Περιέλαβεν] comprehendisset, amplexus esset, tanquam rete pisces, aut polypi cirris, aut belluæ brachiis prædam amplectuntur et firmiter tenent. Possit quoque παραλαμβάνειν hic locum habere videri. verumtamen περὶ in hac structura convenientius et nervosius habeo. παραλαμβάνει qui rem traditam a volente et conscio suscipit. περιλαμβάνει qui ignaro aut invito eripit. IDEM.

[ἔτελεύτησεν] Scaliger malebat τελευτήσσειν. postulat id quidem sententia, verumtamen vulgata idem dicit, frustra que a Græcis illam inter modos, optativum atque indicativum, distinguendi diligentiam requisieris. IDEM.

[ἐκάλυε] Imo vero οὐκ ἐκάλυε. si scilicet in proximis insequentibus κατασταίην servamus: Non intercedebat Diocles, quominus ego Cirone, avo, uterer familiariter, ne ego exacerbatus cornua ipsi objicerem. Sin autem οὐκ omittatur, necesse erit, ut pro κατασταίην legatur κατασταίη: Ne per suggestiones meas Cirò adversus se, Dioclem, irritaretur ad iram et odium sui. verum huic rationi, quamvis speciosæ, obstat insequens δὲ, in istis παρεσκευάζε δὲ — non impedivit quidem meos cum Cirone congressus — verumtamen subornavit et instravit clanculum adversarium mihi — tenebo igitur hoc, οὐκ addendum esse, quicquid cæteroquin de illo, sive κατασταίην, sive κατασταίη est. Nam etiamsi οὐκ admittas, tamen κατασταίην potest locum habere, hanc ad sententiam: Non obstabat familiaribus meis cum Cirone con-

πρὸς αὐτόν· παρεσκευάζε δέ μοι τὸν ἀμφισβητήσοντα τῆς οὐσίας, μέρος πολλοστὸν τούτῳ μεταδιδούς εἰ κατορθώσῃεν, αὐτῷ δὲ ταῦτα πάντα περιποιῶν, καὶ οὐδὲ πρὸς τοῦτον ὁμολογῶν τὸν πάππον χρήματα καταλιπεῖν, ἀλλ' εἶναι φάσκων ¹ οὐδέν. καὶ ἔπειδὴ τάχιιστα ἐτελεύτησεν, ἐντάφια προπαρασκευασάμενος τὸ μὲν ἀργύριον ἐμὲ ἐκέλευεν ἐνεγκεῖν, ὡς τῶν μαρτύρων ἠκούσατε μαρτυρησάντων, ἀπειληφέναι δὲ παρὰ τοῦδε προσεποιεῖτο, παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκέτι ἤθελεν ἀπολαβεῖν, ὑποπαρωθῶν, ὅπως ἐκεῖνος δοκοίη θάπτειν ἀλλὰ μὴ ἐγὼ τὸν πάππον. ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου καὶ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ οὐδὲν φάσκοντος καταλελοιπέναι, βιάσασθαι μὲν ²⁰ καὶ τὸν πάππον μεταφέρειν ἐν ταῖς τοιαύταις ἀκαιρίαις οὐκ ὤμην δεῖν, τῶν φίλων μοι ταῦτα συγγνωσκόντων, συνεποίουν δὲ καὶ συνέθραπτον, ἐξ ὧν ὁ πάππος κατέλιπε ²²⁴ τῶν ἀναλωμάτων γινομένων. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἀναγκασθεῖς ἐπραῖξα τοῦτον τὸν τρόπον· ὅπως δὲ μηδὲν μου ταύτη πλεονεκτοῖεν, παρ' ὑμῖν φάσκοντες οὐδὲν με εἰς τὴν ταφὴν ἀνηλωκέναι, τὸν ἐξηγητὴν ἐρόμενος ἐκεῖνου κελεύσαντος ἀνήλωσα ²⁵ παρ' ἐμαυτοῦ καὶ τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, ὡς οἷόν τε κάλλιστα παρασκευάσας, ἵνα αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν, καὶ ἵνα μὴ δοκοῖεν οὔτοι μὲν ἀνηλωκέναι πάντα, ἐγὼ δὲ οὐδέν, ἀλλ' ὁμοίως καὶ γώ.

ιδ'. Καὶ τὰ μὲν γεγεννημένα, καὶ δι' ἃ τὰ πράγματα ταῦτ' ἔχομεν, σχεδόν τι ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες· εἰ δὲ εἰδείητε τὴν Διοκλέους ἀναισχυντίαν, καὶ περὶ τὰ ἄλλα

¹ οὐδέέν

gressibus, metu, ne Ciro, qui mea consuetudine delectaretur, sibi succenseret, si removere ab ipso, Cicone, studeret hominem ipsi gratum carumque. Verumtamen —. IDEM.

Ταῦτα] τᾶλλα. IDEM.

Τὸν πάππον] Cum vi et contentione affectus haec pronuntiat, indignans et mirabundus. Ne ego, qui nepos sum, avum efferrem. quæ injuria! quæ volentia! qui jurium omnium humanorum atque divinorum contemptus! IDEM.

Συγγνωσκόντων] Rariusculo sensu verbum hoc h. l. usurpavit pro γινωσκόντων ταῦτ' ἔμοι. idem mecum censentibus. IDEM.

Τὰ ἔνατα] Vel ἔνατα. Sacra, quæ Dis Manibus fierent nouo die a funere quoquo elato. IDEM.

Αὐτῶν] Sic, pro vulgari αὐτὸν, dedi ex mea et Scaligeri sententia, qui etiam αὐτοῦ legi posse, autumabat. IDEM.

Ἱεροσυλίαν] Jura enim Manium et sepulcrorum sunt pars juris divini. Significat id genus injuriæ, sacra violentis, quo inferiæ Manibus inferuntur ab iis, qui jure carent inferendi, aut defunctis invisī, molesti, infesti fuissent, exclusis necessariis, qui propiores sanguine essent, usuque et caritate cum defunctis conjunctiores fuissent. IDEM.

οἷός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις τῶν εἰρημένων οὐδενί.
 οὗτος μὲν γὰρ εἶχε τὴν οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρὸς,
 ἀλλοτρίαν, ἀδελφῶν τριῶν ὁμομητρίων ἐπικλήρων κατα-
 λειφθεισῶν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῶν εἰσποιήσας, οὐδεμίαν 225
 ἐκεῖνου περὶ τούτων ποιησαμένου διαθήκην. ταῖν δ' ἀδελ-
 φαῖν ταῖν δυοῖν ἐπειδὴ ¹ τὰ χρήματα εἰσεπράττετο ὑπὸ τῶν
 ἐκείναις συνοικούντων, τὸν μὲν τὴν πρεσβυτέραν ἔχοντα
 κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἠτίμωσε, καὶ γραφὴν 226
 ὕβρεως γραφεῖς ² οὐδέπω τούτων δίκην ἔδωκε, τῆς δὲ μετ'
 ἐκείνην γενομένης τὸν ἄνδρα ἀποκτεῖναι κελεύσας οἰκέτην
 ἐκεῖνον μὲν ἐξέπεμψε, τὴν δ' αἰτίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἔτρεψε,
 καταπλήξας δὲ ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις προσαφήρηται τὸν 227

¹ τὰ om.

² οὐδέποτε

οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις] Subaudi ὑμῶν. mallem tamen οὐκ ἂν ἀπιστήσασθε τῶν. — IDEM.

Ὁμομητρίων] Significat, tametsi hæc tres sorores eadem secum matre fuissent usæ, hereditatem tamen, quæ ipsarum propria esset, et ejus petendæ jus Diocli prorsus nullum esset, quoniam patris illa fuisset, non matris, ad se pertraxisse per nefas. Erant enim illæ tres sorores ἐπικληροὶ filiæ in domo patris sine fratre relictae, eo- que solæ heredes. Nam Diocles, tametsi filius esset illius fœminæ, e qua tres illas filias pater earum susceperat, non ideo tamen filius erat ejus viri, qui matris maritus fuisset. IDEM.

τῷ πατρὶ αὐτῶν] patri earum, non item suo, sed solummodo vitrico. IDEM.

Διαθήκην] Quanquam nullum testamentum reliquerat harum puellarum pater, quo testamento cautum fuisset, ut nominatim Diocles hic ipsius filius adoptivus atque heres haberetur. Reliquerat autem ille nullum testamentum ideo, quod hunc heredem habere nollet, speransque, si testamentum nullum reliqueret, futurum, ut nemo filius suis, ut ἐπικλήροις, dominis legitimis hereditatis suæ, illam hereditatem eriperet. IDEM.

Κατοικοδομήσας] Non ad literam, sed in sensu figurato, seu metaphoricò, h. l. accipiendum est. κατοικοδομεῖν proprie est locum structuris implere. deinde id quod ex eo consequitur, præstruendo alterius luminibus officere; item, eum in edificio quodam ita concludere et obsepere ut exire nequeat. Unde notio metaphoricò efflorescit, hæc nempe, laqueis captiosæ jurisprudentiæ et litium inexplicabilium ita irretire atque intricare ut exitum nullum in-

veniat. Respexit ad h. l. Harpocration, sed ille, mea quidem sententia, secius interpretatus. κατοικοδομήσεν, κατέκτισεν εἰς οἰκοδόμημα καὶ οὕτως ἀπέκτεινεν. ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους πολλάκις. quasi Diocles sororis suæ maritum eo genere supplicii, immani et belluino certe, enecuisset, quo solebant, et nescio an adhuc quoque hodie passim locorum soleant, monachi, pœnam meriti esse visi, in angustam cellam abstrusi, fame enecari. lebendig vermauren. Sed falsam et alienam hanc esse interpretationem Isæus ipse docet, affirmans, eum, de quo hic agitur, a Diocle ἠτιμῶσθαι. Necatus fame si fuit in cella subterranea, profecto non potuit infamia notari, h. e. jure privari in forum veniendi. In forum, ni fallor, nemo venit fame peremptus. Quorsam pertinebat hoc de infamia, si homo vivus sepultus fuit. vivi solummodo ἀτιμῶνται. Interim subjicit hic locus Harpocrationis suspicionem geminam; scil. aut ab Isæo, præter hanc orationem, adhuc aliam fuisse conscriptam adversus hunc ipsum Dioclem; aut, si minus id fuit, hanc ipsam orationem, in qua interpretanda cum maxime versamur, a vetustis etiam sub elogio τοῦ κατὰ Διοκλέους λόγου laudatam fuisse. Quod si est, fellit Harpocrationem memoria. neque enim πολλάκις, quod ille ait, sed semel solummodo h. l. verbum κατοικοδομεῖν in hac oratione legitur. Sed vide, quæ ad p. 169. 3. dicemus. IDEM.

Ἐκεῖνον] Servum puta, qui, jussu Dioclis, herum occiderat. IDEM.

Ἐξέπεμψε] Athenis alio ablegavit. ne tormentis subjectus verum proderet, a Diocle puta se impulsus ad facinus perpetrandum fuisse. IDEM.

υἱὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐπιτροπέυσας, καὶ κατέχει τὸν ἀγρὸν,
 1 φελλέα δὲ [χωρία] ἅττα ἐκείνῳ δέδωκε. καὶ ταῦτα ὡς
 ὅτι ἀληθῆ λέγω, δεδίασι μὲν αὐτὸν, ἴσως δ' ἂν μοι καὶ 40
 μαρτυρῆσαι ἐδελέσειαν· εἰ δὲ μὴ, τοὺς εἰδότας παρῆξομαι
 μάρτυρας. καὶ μοι κάλει δεῦρο αὐτοὺς πρῶτον.

MARTYRE Σ.

228 **ιέ.** Οὕτω τοίνυν ἀσελγῆς ἂν καὶ βίαιος καὶ τὴν τῶν
 ἀδελφῶν οὐσίαν ἀπεστερηκῶς οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων,
 ἀλλ' ὅτι δίκην οὐδεμίαν 2 αὐτῶν δέδωκεν, ἤκει καὶ τὰ τοῦ
 πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων, καὶ τούτῳ δύο μνᾶς
 — ὡς ἀκούομεν — μόνας δεδωκῶς οὐ μόνον περὶ χρημάτων 74
 ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πατρίδος εἰς κινδύνους καθίστησιν.
 εἰάν γὰρ ἐξαπατηθῆτε ὑμεῖς πεισθέντες ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν
 οὐκ ἦν πολίτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' 3 Εὐκλείδην γὰρ ἀρ-
 χοντα γεγονάμεν. ἄρα περὶ μικρῶν τινῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα
 κατεσκευάκε; καὶ ζῶντος μὲν τοῦ πάππου καὶ τοῦ πατρὸς
 οὐδεμίαν αἰτίαν εἶχομεν, ἀλλ' ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα 5
 χρόνον διετελέσαμεν· 4 ἔπειδὴ δ' ἐκεῖνοι τετελευτήκασι, καὶ
 νῦν νικήσωμεν, ὄνειδος ἔξομεν, διότι ἡμφισβητήθημεν, διὰ
 τὸν Ὀρέστην τοῦτον τὸν κακῶς ἀπολούμενον, ὃς, μοιχὸς
 ληφθεὶς καὶ παθῶν ὅτι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιούν-
 τας, οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πρᾶγματος, ὡς οἱ συνει-

1 φελεάδα [χωρία ἅττα]

2 αὐτοῖς

3 Εὐκλείδην

4 ἔπει

Αὐτοῦ] *illius, quem per servum occide-
 rat.* IDEM.

Φελεάδα χωρία ἅττα ἐκείνῳ δέδωκε] Vi-
 derint alii, num conferendo Harpocratio-
 nem, emendare h. l. valeant, cujus gram-
 matici hæc sunt verba: φελλέα, Ἰσαῖος ἐν
 τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου. τὰ πετρῶδη καὶ αἰ-
 γίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλου. Num ergo
 leg. φελλέας δὲ ἐκείνῳ δέδωκε. ut ista duo
 vocabula χωρία ἅττα e scholio irrepserint.
 Saxosos autem quosdam et steriles agros
 ei, sororis suæ filio, pupillo suo, dedit, vel
 ut in compensationem istorum agrorum
 pinguium et fertiliam, quos ei eiipuerat.
 IDEM. Atque ita usus est Ælianus Epist.
 Rustic. 2. Ἡμέραν ὁ μαλακὸς φελλέα ἐπί-
 κοψε τὸ σκέλος. mollis ille Hemeron in loco
 salebroso crus offendit. Scripserit ergo
 ISEUS: φελλέα δὲ χωρία ἅττα ἐκείνῳ δέδωκε.
 prædia vero quadam salebrosa illi dedit.
 Observv. l. i. c. 2. WESSELING. φελλέας

δὲ ἐκεῖν. Ionesius, qui verba χωρία ἅττα
 pro Scholio habet.

Δεδίασι] Sed quinam? non nominantur,
 et valde vereor ne quid h. l. desit. vide-
 tur tamen e loci nexu colligi posse, co-
 gnatos Dioclis, aut pupilli, designari.
 REISK.

Τοὺς εἰδότας] Scil. ἐκτὸς τῶν προσηκόντων.
 IDEM.

Αὐτοῖς] Imo vero αὐταῖς. nam de sororibus agitur. nisi contendas, una cum sororibus earum liberos quoque atque maritos designari. In re dubia reliqui lectionem, ut inveniri. IDEM.

Τούτῳ] Competitorem, et adversarium suum designat. IDEM.

Ἐσμέν] Πολίταιι puta. IDEM.

Παθῶν] Scil. τὴν ραφανίδωσιν. IDEM.

Τοῦ πρᾶγματος] Id est, τῆς μοιχείας.
 IDEM.

δότες καταμαρτυροῦσι. τοῦτον μὲν ¹ οὖν οἷός ἐστι, καὶ νῦν
 10 ἀκούετε καὶ αὐτίς ἀκριβέστερον πειύσεσθε, ὅταν κατ' αὐ-
 τοῦ τὴν δίκην ἡμεῖς εἰσῴμεν· ὑμῶν δ' ἐγὼ δέομαι καὶ ἰκε- 229
 τεύω, μή με περιίδητε περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρη-
 μάτων ἧν ὁ πάππος κατέλιπε, μηδ' ἀποστερηθέντα, ἀλλὰ
 βοηθήσατε κατ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος.
 ἔχετε δὲ πίστεις ἰκανὰς ἐκ μαρτυριῶν, ἐκ βασιάνων, ἐξ
 αὐτῶν τῶν νόμων, ὅτι τ' ἐσμὲν θυγατρὸς γνησίας Κίρωνος,
 15 καὶ ὅτι προσήκει ἡμῖν μᾶλλον ἢ τούτοις κληρονομεῖν τῶν
 ἐκείνου χρημάτων, ἐγγόνιοις οὔσι τοῦ πάππου. μνησθέντες
 οὖν καὶ τῶν ὀρκῶν οὓς ὁμόσαντες δικάζετε, καὶ τῶν λόγων
 οὓς εἰρήκαμεν, καὶ τῶν νόμων, ἧ δίκαιόν ἐστι, ² ταύτη τὴν
 ψῆφον τίθεσθε.

15'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν
 ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν τὴν
 λοιπὴν, ὡς ἐλήφθη μοιχὸς, καὶ ἀνάγνωθι.

¹ οὖν om.

² ταύτην

Τοῦτον μὲν] Addi velim οὖν. IDEM.
 Εἰσῴμεν] Id quod factum esse, e loco
 Harpocratonis sub v. κατοικηδομεῖν paulo
 ante ad p. 167. 8. allegato, colligitur, ubi
 orationem Isæi adversus Dioclem laudat,
 in eaque sæpius ait usurpari voc. κατοικη-

δομεῖν. id quod in hanc de Cironis here-
 ditate orationem non convenit. IDEM.
 Ταύτη] Num ταύτην, ut redeat ad ἦ.
 IDEM.
 Ἀνάγνωθι] Post ἀνάγνωθι: adde titulum
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Θ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.
H. Step

229

74. 26

230 Ἀστυφίλος καὶ ὁ λέγων τὸν λόγον ἀδελφοὶ ὁμομήτριαι τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀστυφίλου διαθήκας προήνεγκε Κλέων τις, ἀνεψίος ἂν αὐτοῦ, φάσκων αὐτὰς γενέσθαι εἰς τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀστυφίλου κατηγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλάστων. Ἡ στάσις στοχασμὸς.

α'. ΑΔΕΛΦΟΣ μοι ἦν ὁμομήτριος, ὃ ἄνδρες, Ἀστυφίλος, οὗ ἔστιν ὁ κληρὸς ἀποδημήσας οὖν μετὰ τῶν εἰς Μιτυλήνην στρατιωτῶν ἐτελεύτησε. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐπιδείξαι ὅπερ ἀντώμοσα, ὡς οὐτ' ἐποίησατο ἐκεῖνος υἱὸν ἑαυτῶ, οὐτ' ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ, οὔτε διαθήκας κατέλιπεν, οὔτε προσήκει ἔχειν τὰ Ἀστυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ ἐμοί. ἔστι γὰρ ὁ Κλέων οὔτος ἂν ἐψίος Ἰ Ἀστυφίλω πρὸς πατρός, ὁ δὲ υἱὸς ὁ τούτου, 35 231 ὃν εἰσποιεῖ ἐκεῖνω, ἀνεψιαδοῦς. εἰσποίητος δ' ἦν ὁ πατὴρ ὁ Κλέωνος εἰς ἄλλον οἶκον, καὶ οὗτοι ἔτι εἰσὶν ἐν ἐκεῖνω τῷ οἴκῳ, ὥστε γένει μὲν διὰ τὸν νόμον οὐδὲν προσήκουσιν Ἀστυφίλω. ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἀμφισβήτησις, διαθήκας, ὃ ἄνδρες, ψευδεῖς — ὡς ἐγὼ οἶμαι ἐπιδείξω — κατε-

1 Ἀστυφίλου

ΑΣΤΥΦΙΑΟΥ] Personæ, in hac causa versate, hæc sunt. Avia actoris, cujus maritus, sed tacito nomine p. 176. pen. commemoratur. Huic feminae fuerunt duo liberi: Hierocles filius, et filia, quæ e priore marito, Euthycrate, peperit Astyphilum, super ejus hereditate contenditur, et filiam, a vitrico, nescio cui in matrimonium elocatum. v. p. 179. antep. e posteriore marito autem, Theophrasto, enixa est actorem hujus causæ. Sed Euthycrati, priori marito, frater fuit Thudippus quidam, cujus filius fuit ille Cleon, qui pro filio suo, haud nominato, hereditatem Astyphili, adversus actorem petebat. REISK.

IDEM. Εἰσποιεῖ] Cleon puta. IDEM. Οὔτοι] Cleon, et ejus filius, cum actore competens hereditatem Astyphili, et si qui adhuc alii fratres ei fuerunt. IDEM. Ἐν ἐκεῖνω τῷ οἴκῳ] In quam adoptati sunt, et unde in primigeniam suam domum nondum redierunt. IDEM. Γένει] Non enim erant Astyphili ἔγγονοι, sed solummodo natura συγγενεῖς. et ne συγγενεῖς quidem adhuc erant amplius, quia relicta domo paterna in alienam transierant. IDEM. Διὰ τὸν νόμον] Jubentem illam, ut filius ex aliqua domo elocatus, vel emancipatus, et in aliam adoptatus, ab illa sua primigenia domo alienus haberetur. IDEM.

Οὐ] Si satis calleo morem oratorum loquendi, illumque morem Isæus hic tenuit, conveniat melius, ni fallor, οὔτος.

σκεύασαν καὶ ζητοῦσιν ἀποστερησαί με τῶν ¹ τᾶδελφοῦ.
καὶ οὕτω σφόδρα Κλέων οὔτοςι καὶ πρότερον καὶ νῦν οὐδένα
40 ἄλλον τὸν κλῆρον ἠγεῖται ἔξεν ἢ αὐτὸν, ὡστ' ἐπειδὴ τά-
χιστα ἠγγέλθη Ἀστυφίλος τετελευτηκώς, τοῦ μὲν πατρὸς
τοῦ ἐμοῦ ἀσθενοῦντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντος ἀλλὰ στρα-
τευομένου, εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκεῖνος
κατέλιπεν, ἅπαντα ἔφη τοῦ υἱοῦ τοῦ ἑαυτοῦ εἶναι, πρὶν τι
ὑμᾶς ψηφίσασθαι. ἔπει δ' ἐκομίσθη τὰ ὄστα τοῦ ἀδελφοῦ,
ὁ μὲν προσποιούμενος πάλαι υἱὸς εἰσπεποιῆσθαι οὐ πρῶ- 232
75. 1 θετο οὐδ' ἔθαψεν, οἱ δὲ φίλοι ² [οἱ] Ἀστυφίλου καὶ οἱ
συστρατιῶται ὀρῶντες τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἀρρώστοῦντα,
ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντα, αὐτοὶ καὶ πρῶθεντο καὶ τᾶλλα
πάντα τὰ νομιζόμενα ἐποίησαν καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἀσθε-
νοῦντα ἐπὶ τὸ μνήμα ἠγάγον, εὖ εἰδότες ὅτι ἀσπάροιο
αὐτὸν Ἀστυφίλος. τούτου δ' ὑμῖν αὐτοὺς τοὺς ἐπιτηδείους
5 τοὺς ἐκεῖνου μάρτυρας παρέξομαι τῶν παρόντων.

MARTYRES.

β'. Ὅτι μὲν οὐκ ἔθαψε Κλέων Ἀστυφίλον, οὐδ' αὐτὸς
ἔξαρνος γένοιτο, μεμαρτύρηται τε ὑμῖν. ³ ἐπειδὴ δ' ἐπεδή-
μησα ἐγὼ καὶ ἠσφόρην καρπουμένους τούτους τὰ ἐκεῖνου, ὁ
δὲ υἱὸς αὐτοῦ ποιηθεῖη ὑπὸ ⁴ Ἀστυφίλου, καὶ τούτων δια-
θήκας καταλίποι παρὰ Ἰεροκλεῖ ⁵ Ἡφαιστίδῃ, ἀκούσας ἐγὼ
10 λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἐπορευόμεν παρὰ τὸν Ἰεροκλέα, εὖ
μὲν εἰδὼς ὅτι ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐπιτηδείος εἶη Κλέωνι, 233
οὐχ ἠγούμενος δ' ἂν αὐτὸν τολμῆσαι τι ψεύσασθαι κατὰ

¹ ἀδελφοῦ

² [οἱ] om.

³ ὡς

⁴ τοῦ Ἀστυφ.

⁵ Ἡφαιστίδῃ

τῶν ἀδελφοῦ] Malim τῶν τᾶδελφοῦ, id est, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. IDEM.

Ἐκομίσθη] Lesbo puta (nam apud Mitylenem obierat Astyphilus) Athenas. IDEM.

τοῦ ἀδελφοῦ] Subaudi τοῦ ἐμοῦ, Astyphili. IDEM.

Ὁ προσποιούμενος] Cleonis filius. IDEM. Οὐ πρῶθεντο οὐδ' ἔθαψεν] De his vid. Petit. l. vi. tit. viii. §. 6.

Ἐκεῖνου] Patris mei, Theophrasti. REISK.

τῶν παρόντων] Bene si habet, accipi debet sive pro ἐκ τῶν τότε παρόντων, e numero eorum qui tum rei gesta interfuerunt, sive pro ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ex eorum nu-

mero qui nunc in urbe adsunt, vel in vivis adhuc supersunt. quanquam si hoc significare orator voluisset, videtur potius diciturus fuisse ἐκ τῶν περιόντων. Et pene vergit animus eo, ut aiam Isæum ita reliquisse, quanquam sententia loci potius ad τῶν τότε γεγονότων defert. testes rerum tum gestarum. IDEM.

Ὅτι μὲν] Adde οὖν. IDEM. Ἡφαιστίδῃ] L. Ἡφαιστιάδῃ. Reliq. Att. c. 5. MEURSIUS. Malim Ἡφαιστιάδῃ. nomen enim tribus, unde ductum est hoc gentile, fuit Ἡφαιστία. REISK.

Πολεμῆσαι] Π. τολμῆσαι. Ἡ ἐδελῆσαι. H. STEPHAN. L. τολμῆσαι. SCALIG. et PALMER.

Ἀστυφίλου τετελευτηκότος, καὶ ταῦτα θεῖον ὄντα καὶ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου. ὅμως δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν τούτων ὑπολογισάμενος ὁ Ἱεροκλῆς, ἐρωτώμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀπεκρίνατό μοι ὅτι ἔχει τὰς διαθήκας· λαβεῖν δὲ ἔφη αὐτὰς παρὰ Ἀστυφίλου, ὅτε εἰς Μιτυλήνην ἐμελλεν ἐκεῖνος ἐκπλεῖν. ὡς δὲ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀνάγνωθί ¹ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν. 15

² ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὔτε παραγενόμενος οὐδεὶς ἔτυχε τῶν οἰκειῶν ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἐτελεύτησεν, οὔτ' ἐγὼ ἐπεδήμουν ὅτε τὰ ὄστα αὐτοῦ δεῦρο ἐκομίσθη, ἀναγκαῖόν μοι ³ ἔστιν ἐξ αὐτῶν ἃν οὔτοι λέγουσιν ἐλέγχειν ψευδεῖς οὔσας τὰς διαθήκας ἃς ἐποιήσατο. εἰκὸς γὰρ ἐκεῖνον οὐ
 234 μόνον ἐπιθυμεῖν υἱὸν ποιησάμενον καταλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ ²⁰
 σκοπεῖσθαι ὅπως κυριώτατα ἔσται ἂν ἀν διαθῆται, καὶ τὴν τε οὐσίαν, ὃν ἂν ἐκεῖνος εἰσποιήσῃται, οὗτος ἔξει, καὶ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πατρώους οὗτος βαδιεῖται, καὶ τελευτήσαντι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις τὰ νομιζόμενα ποιήσει· ἅπαντα δὲ ταῦτα μάλιστα εἰδέναι ὅτι γένοιτο, εἰ μὴ ἄνευ τῶν οἰκειῶν τῶν ἑαυτοῦ τὰς διαθήκας ποιοῖτο, ἀλλὰ πρῶτον μὲν συγγενεῖς παρακαλέσας, ἔπειτα δὲ φράτορας καὶ δημότας, ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ὅσους ²⁵
 δύναίτο πλείστους· οὕτω γὰρ εἴτε κατὰ γένος εἴτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητοῖη τις, ῥαδίως ἂν ἐλέγχοντο ψευδόμενος. ὁ τοίνυν Ἀστυφίλος οὐδὲν φαίνεται τοιοῦτον ποιήσας, οὐδὲ παραστησάμενος οὐδένα τούτων, ὅτε διέθετο ἂν οὔτοι φασίν, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπὸ ⁴ τούτων πέπεισται ὁμολογεῖν παρ-

¹ μοι om.

² ΜΑΡΤΥΡΙΑ ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο.

³ ἔστιν om.

⁴ τούτου

Ἄστυφίλου ἀπεκρίνατο] Aut delenda sunt haec vocabula, ut e scholio in textum ingesta, aut sunt particula tituli. REISK.

Ἄς ἐποιήσατο] Imo vero ἄς οὐδέποτε ἐποιήσατο. testamentum, quod nunquam scripsit. nam si orator hoc significare voluisset, quod testamentum hi aiunt ab Astyphilo scriptum et relictum esse, non dixisset ἄς ἐποιήσατο, sed ἄς οὔτοι φάσκουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι. Nam ut ἐποιήσατο ad Hieroclem referatur, atque reddatur, confinxit, commentus est, subiecit, id vero inconsonaneum videtur. ποιῆσαι διαθήκας hoc sensu usurpari, idoneis exemplis probari

nequit. Sin tamen possit, lenissimum sit ἄς ἐποιήσατο subijcere, quod hi commenti sunt. IDEM.

Οὗτος] Hoc iteratum polleatne vi quadam, cujus causa necesse fuisse videatur, ut geminaretur, an vitiose redundet, in medio relinquam. IDEM.

Μάλιστα] Cohæret non cum εἰδέναι, sed cum γένοιτο, ut εἰδέναι cum εἰκός. IDEM.

Συγγενεῖς] Malim aut τοὺς συγγενεῖς, aut συγγενεῖς ὅτι πλείστους. IDEM.

Ἄ οὔτοι φασίν] Subaudi αὐτὸν διαθέσθαι. IDEM.

εἶναι. αὐτὸς δ' ὑμῖν πάντας τούτους μαρτυροῦντας παρ- 235
έξομαι.

MARTYRES.

30 δ'. Ἴσως τοίνυν Κλέων οὕτως φησὶν οὐκ εἰκὸς εἶναι
τεκμηρίοις ὑμᾶς χρῆσασθαι τούτοις τοῖς μάρτυσιν, ὅτι
μαρτυροῦσι μὴ εἰδέναι Ἀστύφιλον ταῦτα διατιθέμενον. ἐγὼ
δ' οἶμαι, περὶ ¹ γε διαθηκῶν οὐσης τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ
περὶ τοῦ ποιηθῆναι τινὰ υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ἡμῖν πολὺ βε-
βαιότεραν εἶναι ² μαρτυρίαν, ἢν οἱ ἀναγκαῖοι ἐκείνου περὶ 236
τῶν μεγίστων μὴ φασι παραγενέσθαι, μᾶλλον ἢ ³ ἢν οἱ
μηδὲν προσήκοντες μαρτυροῦσι παρεῖναι. καὶ ἐχρῆν δ', ὡ
35 ἄνδρες, καὶ αὐτὸν Κλέωνα, μὴ δοκοῦντα εἶναι ἡλίθιον, ὅτε
τὸν υἱὸν τὸν τούτου ἐποίητο Ἀστύφιλος καὶ τὰς διαθήκας
⁴ κατέλειπε, παρακαλέσαι εἰ γέ τινὰ συγγενῆ ἐπιδημοῦντα
ἐγίνωσκε, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτῳ ἐπὶ βραχὺ περ ἦδει Ἀστύ-
φιλον χράμενον. κωλύσαι μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν αὐτὸν ἐδύνατο,
ὅτῳ ἐβούλετο, δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ· τούτῳ δ' ἂν μεγάλη μαρ-
τυρία ἦν, ὅτι οὐ λάθρα ταῦτα διέθετο. ἔτι δ', ὡ ἄνδρες, εἰ
40 μὲν ὁ Ἀστύφιλος μηδένα ἐβούλετο εἰδέναι ὅτι τὸν Κλέωνος
υἱὸν ἐποίητο μὴδ' ὅτι διαθήκας καταλίποι, εἰκὸς ἦν μηδὲ
ἄλλον μηδένα ἐγγεγράφαι ἐν τῷ γραμματεῖῳ μάρτυρα·
εἰ δ' ἐναντίον μαρτύρων φαίνεται διαθέμενος, τούτων δὲ μὴ

¹ ΓΕ

² τὴν μαρτυρίαν, ἢν

³ ἢν

⁴ κατέλιπε

Πάντας τούτους] *hos omnes* (digito præ-
sentes commonstrat), quos paulo ante di-
cebam, cognatos, phratoras, demotas, fa-
miliares. IDEM.

Τούτους μαρτυροῦντας] *Videtur aut ἐμοὶ, mihî, hoc est, pro me, secundum me, ex animi mei sententia, aut τάναντία, contra-ria illorum prætensionibus, interponendum esse. IDEM.*

Φησὶν] *Præsens tempus h. l. usurpavit pro futuro φήσει, non sine exemplo. IDEM.*

Τεκμηρίοις] *Id est, ἐν τάξει τεκμηρίων. planius utique dixisset sic: ταῖς τούτων μαρτυρίαις χρῆσασθαι τεκμηρίοις, οὐ φασκόντων εἰδέναι Ἀστύφιλον ταῦτα διατιθέμενον. Pro ὅτι malim εἶ, qui. IDEM.*

Ἡμῖν] *Interponendo commate ab insequentibus separavi, coherens, non cum proximis, πολὺ βεβ. sed cum remotiori οὐσης τῆς ἀμφισβητήσεως. ferri potest, et exemplis similibus excusari atque probari, quod arcte inter se coherentia tam*

longe distracta sint. Movet tamen hæc orationis durities penes me quidem suspicionem, leg. esse ἢ μὴ loco pronominiς ἡμῖν. scripsertine Astyphilus testamentum necne, et filiumne adoptarit necne. IDEM.

Ἡν] *si, pro εἰν. sic adverbialiter cum spiritu leni exarandum curavi. Articulus postpositivus huic loco non convenit. Idem vitium rursus versu proximo quoque correxi. IDEM.*

Περὶ τῶν μεγίστων] *Ad hæc verba videtur addendum esse σκουδάζοντι aut simile quid. IDEM.*

Τοὺς ἄλλους] *Tametsi ferri potest, malim tamen τῶν ἄλλων ut mollius. IDEM.*

Αὐτὸν] *Astyphilum. IDEM.*

Τούτῳ] *Cleoni puta. IDEM.*

Διέθετο] *Astyphilus. IDEM.*

Τούτων] *H. l. æquivalet vocabulo μαρτύρων, idem est, ac si dixisset: φαίνεται δὲ διαθέμενος ἐναντίον μαρτύρων, μὴ τῶν μάλιστα χρωμένων αὐτῷ, ἀλλὰ —. IDEM.*

τῶν μάλιστα χρωμένων ἀλλὰ τῶν ἐντυχόντων, πῶς εἰκός
 237 ἔστιν ἀληθεῖς εἶναι τὰς διαθήκας; οὐ γὰρ ἠγοῦμαι ἔγωγε
 οὐδένα, υἱὸν ἑαυτῶ ποιούμενον, τολμῆσαι ἄλλους τινὰς παρα-
 καλέσαι ἢ τούτους, οὓς περ καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ¹ κοινωνοὺς 76
 ἀνθ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἔμελλε καταλιπεῖν. ἀλλὰ
 μὴν οὐδ' αἰσχυρῶν οὐδενὶ προσήκει ἐπὶ τοιαύταις διαθή-
 καις ὡς πλείστους μάρτυρας παρίστασθαι, νόμου γε ὄντος
 ἕξεῖναι ὅτω βούλοιο δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ.

έ. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐκ τοῦ χρόνου ὃν οὔτοι
 λέγουσι περὶ τῶν διαθηκῶν. ὅτε γὰρ εἰς Μιτυλήνην ἕξέπλει 5
 στρατευόμενος, τότε φασὶν αὐτὸν ταῦτα διαθέσθαι· φαί-
 νεται δὲ ὁ Ἀστυφίλος τῶ τούτων λόγῳ τὰ μέλλοντα ἅπαντα
 ἔσεσθαι πρῶτον μὲν ² γὰρ ἔστρατεύσατο εἰς Κό-
 ρινθον, ἔπειτα εἰς Θετταλίαν, ἔτι δὲ τὸν Θηβαικὸν πόλεμον
 ἅπαντα, καὶ ἄλλοσε ὅποι ³ περ αἰσθάνοιτο στρατεύμα
 συλλεγόμενον, ἅπανταχοῖ ἀπεδήμει λοχαγῶν· καὶ οὐδ' ἐν
 μιᾷ τούτων ⁴ τῶν ἐξόδων διαθήκας κατέλιπεν. ἢ δ' εἰς τὴν 10
 238 Μιτυλήνην στρατεία τελευταία αὐτῶ ἐγενετο, ἐν ἣ καὶ
 ἀπέθανε. τῶ οὖν ἀν' ὑμῶν φανείη πιστὸν, πρότερον ἄλλας
 στρατείας τοῦ Ἀστυφίλου στρατευομένου καὶ εὖ εἰδότες
 ὅτι ἐν ⁵ ἀπάσαις μέλλοι κινδυνεύειν, οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ

¹ ἀνθ' αὐτοῦ κοινωνοὺς² γὰρ om.³ περ om.⁴ ἐξόδω⁵ πάσαις μέλλει

Χρωμένων] Subaudi αὐτῶ, vel adde po-
 situm. IDEM.

Ὅσίων] Post ὁσίων videtur τῶ υἱῶ
 deesse. quos filio adoptato relicturus sit
 consortes —. IDEM.

Πρῶτον μὲν] Atqui negatum hoc est homini
 nato. ergo Astyphilus tum non scripsit
 testamentum; ergo tota istaec præsentio
 vana est. IDEM.

Πρῶτον μὲν] Addendum videtur γὰρ.
 IDEM.

Ἄπαντα] Subaudiri posse e præmissis
 ἔστρατεύετο haud infitior; dubito tamen
 nihilominus, annon διεπολέμει addendum
 sit. IDEM.

Τελευταία — ἐν ἣ καὶ ἀπέθανε] Hæc
 non sunt, quæ obiter intuenti videantur
 esse, tautologa. fieri enim potest, ut tu,
 ab extrema tua expeditione domum, eme-
 ritus stipendiis, reversus, ætatem in lon-
 ginq̄uo senii otio degas. differunt istæc
 inter se quamplurimum, postrema militia
 defungi, et in postrema diem supremum

obire. IDEM.

Στρατευομένω] Usurpavit (nam in usu
 temporum diligentissimi profecto non
 sunt hi scriptores) pro στρατευσαμένω,
 aut ἔστρατευμένω. sæpe numero tamen
 haud immerito culpa hujus perturbationis
 in libriorum conferatur indiligentiam.
 IDEM.

Τὰ παρὰ τῆς τύχης] Illa duo fortuita,
 quæ hic dicuntur concurrisse, sunt istæc.
 1) ut Astyphilus, qui nunquam antea de
 testamento condendo cogitasset, in tot
 alias expeditiones egressus, tum demum
 cœperit hac de re cogitare, cum expedi-
 tionis accingeretur ei, quæ ipsi postrema
 reapse fuit. 2) ut ab illa expeditione do-
 mum non sit reversus, de cujus expedi-
 tionis exitu non magis ipsi constare in
 utramvis partem poterat, quam de ullius
 alius exitu ipsi constiterat reliquarum
 omnium, quæ tot erant numero. Locus
 hic ex illa parte Dialectices repetitus est,
 ubi de probabilibus docetur. IDEM.

τῆς τύχης συμβῆναι, ὡς τ' ἐν μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ μηδὲ περὶ ἐνὸς αὐτὸν τῶν αὐτοῦ διαθέσθαι, ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον ἐμελλε στρατεύεσθαι, ¹ ἔθελοντὴν τε ἐκπλεῖν, ² τῷ καὶ μά- 239
 15 λιστα ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθῆσεσθαι, πῶς τοῦτον πιστὸν ἤδη τὰς διαθήκας τότε καταλιπεῖν καὶ ἐκπλεύσαντα τελευτῆσαι;

ς'. Χωρὶς δὲ τούτων, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔτι μείζω τεκμήρια παρέξομαι ὡς οὐδὲν ἀληθὲς λέγουσιν οὔτοι. ἐπι-
 δεῖξω γὰρ ὑμῖν ἔχθιστον ἀπάντων ³ ὄντα Ἀστυφίλον Κλέ-
 20 ὠνι, καὶ οὕτω σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα τοῦτον, ὥστε πολὺ δὴ θάττον διαθέμενον μηδένα ποτὲ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων
 20 διαλεχθῆναι Κλέωνι, μᾶλλον ἢ τὸν τούτου υἱὸν ποιησάμενον. Εὐθυκράτει γὰρ, ὧ ἄνδρες, τῷ πατρὶ τῷ Ἀστυφίλου αἰ- 240
 τιος γενέσθαι λέγεται τοῦ θανάτου Θεοῦδωπος ὁ Κλέωνος τούτου πατῆρ, αἰκισάμενος ἐκεῖνον διαφορᾶς τινὸς αὐτοῖς
 γενομένης ἐν τῇ ⁴ νεμῆσει τοῦ χωρίου, καὶ οὕτως αὐτὸν διατε- 241

¹ ἔθελοντῆς

² τὸν

³ εἶναι

⁴ νεμῆσει

“Ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον] Idem est, ac si dixisset: τότε δὲ διαθέσθαι, ὅτε τὸ τ. IDEM.

Ἐθελοντῆς τε ἐκπλεῖν] Subandi ἐμελλε. nam qui ultro capesserent militiam, non jussi, hi minus patebant discrimibus, quippe qui cogi non possent ad adeundum loca periculosa, si nollent ipsi caput periculis obijcere, neque operas navarent militares, nisi ultroneas. Erat ergo probabilitas multo maxima, fore ut Astypphilus ex ejusmodi expeditione salvus rediret. Tanto minus erat probabile, eum in prociactu ejusmodi expeditionis de testamento condendo cogitasse. IDEM.

Τὸν] Imo vero καίτοι τὸν —. IDEM.

Διαθέμενον] Id est, γράψαντα καὶ κελύσαντα ἐν τῇ διαθήκῃ. IDEM.

Μᾶλλον] Post πολὺ θάττον offendere facile possit. verum tamen ego equidem, cætera si recte haberent planaue via procederent, hoc sim æquo laturus animo, qui sciam μᾶλλον post comparativos alios præmissos haud raro παρέλκειν. Sed hiat oratio. illa duo participia διαθέμενον et ποιησάμενον infinitivo carent, quo fulciantur. Ego equidem nullus dubito in hoc μᾶλλον latere id, quod sententia postulat et subjicit, μέλλειν τελευτᾶν. post scriptam in testamento hanc clausulam, ne quis necessariorum cum Cleone vel sermones committet, de vita decessurum fuisse, multo potius, quam ut Cleonis filium pro suo adoptasset. IDEM.

Ποιησάμενον] Sic dedi de meo, pro vulgari πολεμισσόμενον. Et Salmasium quoque idem voluisse atque in mente certe habuisse suspicor, tametsi sive calamus ejus aberravit, sive is, qui annotatiunculas ejus, ex illo Græcorum oratorum exemplo Stephanico, quo Salmasius adhuc superstes usus fuit, quod exemplum Leidensis bibliotheca publica hodie servat, exscriptis, quo ad me mitteret. In excerptis Wyttienbachianis certe hæc verba reperi, velut a Salmasio scripta: “Lege ποιησόμενον. Intelligitur ejus Astypbili testamento potius mandatum fuisse, ne quisquam horum cum Cleone colloquatur, quam ut sibi pro filio adoptet.” Hæc si scripsit Salmasius, raptim et festinans ea scripsit, quæ meliora et magis expolita videtur rescripturus fuisse, si publice locum hunc agitasset, et reliquos quoque nodos enodaturus, quos in schedis intactos præterit. IDEM.

Θούδιππος] Nomen proprium, mihi quidem perquam suspectum, et alias nusquam oblatum. unde enim derivabitur? num a Θεός et ἵππος? unde vero illud δ in media voce? deinde numinis nomen cum vocabulo ἵππος copulantes, numen illud nominatim significant, non sic nude et vage θεός usurpant, ut e. c. Ποσειδιππος, an Σαυέσιππος leg. est? IDEM.

Νεμέσει] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, cui Stephanus et Scaliger suffe-

θῆναι, ὥστε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτὸν ἀσθενήσαντα οὐ πολ-
 λαῖς ἡμέραις ὑστερον ἀποθανεῖν. ὡς δὲ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ,
 ἴσως μὲν καὶ Ἀραφηνίων καὶ πολλοὶ τῶν τότε συγγεωρ- 25
 γούτων μαρτυρήσασιν ἂν μοι, διαρρήδην δὲ περὶ τηλικούτου
 πράγματος οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως ὑμῖν παρασχοίμην. καὶ γὰρ
 αὐτὸν τυπτόμενον ἰδὼν Ἱεροκλῆς, ὁ τὸ γραμματεῖον φάσκων
 242 παρ' ἑαυτῷ τεθῆναι, οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν ¹ ἐβελήσαι μαρτυρῆσαι
 ἐναντία ταῖς διαθήκαις, αἷς αὐτὸς ἀποφαίνει. ὅμως μέντοι
² καὶ κάλει Ἱεροκλέα, ἵνα ἐναντία τούτων μαρτυρήσῃ ἢ ἐξο- 30
 μώσῃται.

MARTYRIA.

ἀκριβῶς μὲν ἦδειν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἀνδρός ἔστιν, ἀ μὲν οἶδεν,
 ἐξομνῆσαι, τῶν δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιδειναι
 ἢ μὴ εἰδέναι γενόμενα· ὡς δὲ, ὅτε ἀπέθνησκεν ὁ Εὐθυκρά-
 τῆς ὁ πατὴρ Ἀστυφίλου, ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις μηδένα
 ποτὲ εἶσαι ἐλθεῖν τῶν Θουδίππου ἐπὶ τὸ μνήμα τὸ ἑαυτοῦ,
 τούτων ὑμῖν τὸν ἔχοντα τὴν τηθίδα τοῦ Ἀστυφίλου μάρ-
 τυρα παρέξομαι. 35

¹ ἐβελήσει² καὶ om.

cerant ieiūsi, opinantes nempe illi, in quo falsi fuerunt, νέμισιν esse numen, νέμισιν partitionem, ut quancunque aliam, sic hereditariam quoque. IDEM.

Αὐτὸν] Patrem meum. IDEM.

Ῥαφηνίων] Lege confidenter Ἀραφηνίων. Ἀραφην demus fuit Atticā, de quo Demosthenes in or. c. Macarati, et Ἀραφηνάδε adverbio ad locum usus est Harpocration, et Stephanus et Suidas de eodem meminerunt. PALMER.

Καὶ πολλοὶ] Id est, πάνυ πολλοί. Palmerium, cui magis placet εἰ πολλοὶ non audio. REISK.

Διαρρήδην δὲ] Hic videtur deesse τὴν μαρτυρήσοντα. Sententia paulo obscurius adumbrata hæc videtur esse: testabantur quidem Arapheniorum non nulli, et multi quidem illi, ὅτι λέγεται, famam ferri, Euthycratem a fratre Thudippo ad necem fuisse commulcatum. Qui autem disertis verbis id aiat vere factum esse, facile non existiturum esse quemquam, ob difficultatem probationis, et magnitudinem periculorum atque damnorum eum manentium, qui cædis criminationem certis et perspicuis documentis evictam non dederit. IDEM.

Οἶδ'] Id est, σαφῶς οἶδα, vel εἶ οἶδα,

pro certo scio. IDEM.

Τούτων] Id est, τῶν δικαστῶν. Nam Araphenii, tametsi laudati ab actore pro testibus fuerunt, oitali tamen ad testimonium dicendum ideo non fuerant. IDEM.

Μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομώσεται] Qui testes producebant, testimonia ipsi sæpius dictabant prius et scriptis comprehendebant, maxime si qui interpellati testimonium defugiebant; quos in jus vocabant, testimonium dicturos vel ejuraturos. Sic Hieroclem vocari iubet, ut is vel contra scriptum, quod a se manarat, testimonium perhiberet, vel testimonium ejuraret. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 9. §. 13. HERALDUS.

Ἦδειν] Subaudi ὅτι ἐξομώσεται Ἱεροκλῆς εἶ εἰδώς. quancquam aut id, aut similem quandam sententiam addi malim, quam subaudiri solummodo, quod durum et inficetum est: Noram jam ante, ita esse eventurum, ut Hierocles, qui probe nosset factum, tamen juratus negaret se nosse. REISK.

Μαρτυρίαν] Π. μάρτυρα. H. STEPHAN. Sic dedi pro vulgari μαρτυρίαν, quod si probabitur, erit paulo ante τοῦ ἔχοντος leg. pro vulgari τὸν ἔχοντα. quod sit paulo durius et incoucinnius. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούων τοίνυν ταῦτα ὁ Ἀστυφίλος καὶ¹ τούτου καὶ τῶν ἄλλων
 προσηκόντων² εὐθέως ἐκ παίδων, ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο
 φρονεῖν, οὐδεπώποτε διελέχθη Κλέωνι, ἀλλὰ πρότερον ἔτε-
 λεύτησεν, οὐχ ἠγούμενος ὅσιον εἶναι, τοιαύτην αἰτίαν ἔχον- 243
 τος Θουδίππου περὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τῷ ἐκείνου υἱεὶ δια-
 λέγεσθαι. ὡς οὖν τὸν ἅπαντα χρόνον διάφορος ἦν Κλέωνι,
 40 τούτων ὑμῖν τοὺς συνειδότας μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Εἰς τὰς θυσίας τοίνυν, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι
 ἐστιῶνται, πρῶτον μὲν δημότην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιόν, ἔτι δὲ
 τὸν υἱὸν τὸν τούτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δήπου ἦν,
 ὁπότε περ ἐπιδημοίῃ, μηδὲ μεθ' ἐνὸς ἄλλου ἶναι τὸν Ἀστυ-
 φίλον ἢ μετὰ Κλέωνος. ὡς τοίνυν οὐδέποτε ἦλθε μετ' αὐτοῦ,
 7.1 ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν ἀναγνώσεται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

η'. Οὕτως τοίνυν διακείμενος τῷ τετελευτηκότι Κλέων
 ἀξιοῖ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν. καὶ τί δεῖ τοῦ-
 τον λέγειν; ἀλλ' Ἱεροκλῆς, θεῖος ἂν καὶ ἐμοί, οὕτως ἐστὶ 244
 τολμηρὸς ὥστ' οὐ γενομένης διαθήκας ἠκεῖ φέρων, καί φησι
 5 παρ' ἑαυτῷ Ἀστυφίλον ταύτας καταλιπεῖν. καίτοι, Ἱερό-
 κλεις, πολλὰ καγαθὰ παθὼν ὑπὸ Θεοφράστου τοῦ πατρὸς
 τοῦ ἐμοῦ, ὅτε χεῖρον ἔπραττες ἢ νυνὶ, καὶ ὑπὸ Ἀστυφίλου,
 οὐδετέρῳ αὐτοῖν τὴν ἀξίαν χάριν ἀποδίδως· ἐμὲ μὲν γὰρ υἱὸν
 ὄντα Θεοφράστου, σαυτῷ δὲ ἀδελφιδοῦν, ἀποστειρεῖς ἅ μοι

¹ τούτων² εὐθέως om.

Τούτων] Avia et ejus marito. IDEM.

Δημότην] Cleonis puta. IDEM.

Ἐπιδημοίῃ] Astyphilus nempe. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀποδημ. quoties scil. ejusmodi dies festi atque epulæ incidere in ea tempora, quibus Astyphilus domi, in urbe, esset, non foris, in castris. IDEM.

Ἰέναι] ire. sic rursus de meo dedi, pro vulgari εἶναι. IDEM.

Τούτων λέγειν] Comparat inter se duo exempla immanis et crudelis cupiditatis atque impudentiæ. Miramini, judices, ait, ex me audientes portentosæ cupidita-

tis atque impudentiæ exemplum, a Cleone erga Astyphilum consobriis proditum. Sed desinetis mirari, cum audieritis, id quod multo est portentosius, ipsum adeo avunculum Astyphili in cineres et bona ejus tam infestis modis sævire. Hierocles is est —. IDEM.

Θεῖος ἂν καὶ ἐμοί] Id est, θεῖος ἂν αὐτῷ ὁμοίως καὶ ἐμοί. frater enim germanus erat Hierocles ejus fœminæ, quæ Astyphilo et actori hujus causæ mater erat communis, tametsi patres eorum diversi fuissent. IDEM.

αὶ νόμοι ἔδοσαν, Ἀστυφίλου δὲ τεθνεώτος καταψεύδη, καὶ τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος τοὺς ἐχθίστους καθίστης τῶν ἐκείνου κληρονόμους. καὶ πρὶν μὲν ληχθῆναι τοῦ κλήρου, ὡς ἄνδρες, 10 εὖ εἰδὼς ὁ Ἱεροκλῆς ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ γίνοιτο τὰ Ἀστυφίλου ἢ ἐμοί, ἐν μέρει ἐκάστῳ τῶν ἐκείνου ἐπιτηδείων προσήει πωλῶν τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας πείθων ἀμφισβητεῖν, λέγων ὅτι θεῖος εἶη Ἀστυφίλω καὶ ἀποφαίνοι διαθήκας ἐκείνον καταλελοιπότα, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐμερίσατο, νυνὶ ὡς ἀληθῆ λέγων ἀξιῶσαι πιστεῦσθαι, δοκεῖ 15 δέ μοι καὶ ὁμόσαι ἄσμενος, εἴ τις αὐτῷ ὄρκον διδοίη. καὶ ἐμοὶ μὲν συγγενῆς ὢν οὐδὲ τὰ γενόμενα ἐθέλει μαρτυρεῖν· ὡς δ' οὐδὲν προσήκει, τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάνει καὶ τῶν οὐ πραχθέντων γραμματεῖον ἠκεῖ φέρων· πολὺ γὰρ προὔργιαίτερον ἠγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι ἢ τὴν ἐμὴν συγγενεῖαν. ὡς δὲ ἐπηγγέλλετο ¹ περιῶν διαθήκας ² ἀποφαίνειν, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο, αὐτοῦ ὑμῖν ὡς προσῆλθε μαρτυρίαν 20 παρέχομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τί οὖν χρῆ, ὡς ἄνδρες, ὄνομα θεῖσθαι τούτῳ τῷ ἀνδρὶ, ὅστις ἐθέλει οὕτω βραδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων τινὸς καταψευδῆσθαι; ὡς δὲ οὐδὲ Κλέωνι προῖκα τὰς διαθήκας ἀποφαίνει, ἀλλὰ μισθὸν εἴληφεν, αὕτη ὑμῖν ἢ μαρτυρία οὐ μικρὸν τεκμήριον ἔσται. τοιαῦτα μέντοι κοινῇ ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσιν· ἠγεῖται γὰρ αὐτῶν ἐκάτερος εὖρημα 25 ἔχειν ὅ τι ἀντὶ τῶν Ἀστυφίλου λάβῃ.

246 θ'. Ὡς μὲν ³ οὖν οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ διαθήκαι, ἀλλὰ Κλέων καὶ Ἱεροκλῆς βούλονται ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἀπέδειξα· ὡς δ', εἴ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυ-

¹ περι ὄν² ἀποφαίνοι³ οὖν om.

Τὸ πρᾶγμα] Id est, τὸν κλῆρον καὶ τὸ περὶ τὰς ψευδεῖς διαθήκας σκευώρημα. IDEM. Κοινώσαιτο] Id est, μερίτην αὐτὸν τοῦ κλέμματος παύσαιτο. Si quis secum, Hierocle puta, praedam partiti, et se in ejus communionem admittere velit. IDEM.

Τοῦ ἀδελφοῦ] Τοῦ ἐμοῦ δηλονότι. IDEM. Περὶ ὧν διαθήκας ἀποφαίνοι] Imo vero περιῶν, ὡς [vel ὅτι] διαθ. ἀ. IDEM.

Ἔσται] Post ἔσται deest titulus Marturia. IDEM. MARKLAND.

Ὡς μὲν] Adde οὖν. Transit hic a priore parte actionis ad alteram. Illa cum docuisset, supposititium esse illud testamentum praetensum, aggreditur nunc docere: si Astyphilus, qui testamentum nullum unquam scripsisset, voluisset scribere, non potuisset alium heredem scribere, quam se, actorem. REISK.

Μηδὲν προσήκων] Fidem promissis tuis, Iste, non facis, aut oblitus tui loqueris inconstantia. Docere contendens, acto-

χον Ἀστυφίλῳ, δικαιοτέρος εἰμι ἔχειν τὰ ἐκείνου, ἢ οὗτοι, διδάξω ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἐλάμβανε Θεόφραστος ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν ἐμὴν μητέρα καὶ Ἀστυφίλου παρὰ Ἱεροκλέους, ἦλθε
 30 καὶ αὐτὸν ἐκείνον ἔχουσα μικρὸν ὄντα, καὶ διητᾶτο παρ' ἡμῖν τὸν ἅπαντα χρόνον ὃ Ἀστυφίλος, καὶ ἐπαιδεύθη ὑπὸ 247 τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐγενόμην καὶ ὄραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαιδεύομην. λάβε δέ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὴν τῶν διδασκάλων ὅποι ἐφοιτᾶμεν.

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τὸ τοίνυν χωρίον τὸ ἐκείνου πατρῶον, ὧ ἄνδρες, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἐφύτευε καὶ ἐγεώργει καὶ ἐποίει διπλασίου ἄξιον.
 35 ἀνάβητέ μοι καὶ τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἐπεὶ τοίνυν ἔδοκιμάσθη ὁ ἀδελφός, ἀπέλαβε πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὥστε ἐκείνον μηδεπώποτε μηδὲν ἐγκαλέσαι τῷ ἐμῷ πατρί. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου ὁμοπατρίαν 2 ἐνεγγύησεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ὅτῳ ἐδόκει 248 αὐτῷ, καὶ τᾶλλα διώκει, καὶ ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρει.

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om.

2 ἐνεγγύησεν

rem, etiamsi Astyphilum nulla parte cognationis attigisset, tamen ab eo heredem fuisse necessario scribendum, doces ita, ut planum facias, actori matrem cum Astyphilo fuisse communem. Ergone fratres uterinos negas esse inter se προσήκοντας? Atqui quæ potest propior esse consanguinitas, quam duos ex eodem utero prodisse? Non hoc doces, quod te profiteris facturum, etiamsi Astyphilus frater actoris non fuisset, tamen actorem ab eo heredem necessario scribendum fuisse. Nam si Theophrastus matrem Astyphili domum suam non duxisset, non videtur operam daturus fuisse, ut Astyphilus liberaliter educaretur, neque curasset eum beneficiis promereri. IDEM.

Ἦλθε] Scil. ἡ ἐμὴ μήτηρ εἰς τὸν οἶκον τῶνδρός. Fieri quoque possit, ut post ἦλθε exciderit μετὰ τῆς ἀδελφῆς, venit mater nostra in domum patris mei, habens secum præter sororem Astyphili, etiam Astyphilum ipsum. v. versu antep. IDEM.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Ad pubertatem usque. IDEM.

Μαρτυρίαν] Necessariorum puta et fa-

miliarium actoris et parentum ejus, confirmantium, actorem una cum Astyphilo in domo Theophrasti educatum liberaliter fuisse. IDEM.

Ἐφοιτᾶμεν] Post ἐφοιτᾶμεν deest titulus ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. recitatorum enim duo diversa testimonia, alterum illud, cujus argumentum modo indicavimus, alterum ludimagistrorum. IDEM.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Non videtur ita accipiendum, ac si significaretur, sororem Astyphili ab ejus vitrico, Theophrasto, tum demum fuisse nuptiū elocatum, postquam Astyphilus jam vir factus esset, sed indicat solummodo transitum ad enumerationem aliorum beneficiorum, quibus Theophrastus Astyphilum ornavit, adhuc impuberem. Nam alias debuisset non vitricus privignam, sed frater, tutelæ jam suæ factus, sororem marito ejus in manus dare, ut κύριος sororis. Nisi si volumus dictione illa, ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρει, significari, Astyphilum vitrico, de jure suo sororem desponsandi, ultro decessisse. Quicquid ejus est, quæstio hæc magni momenti non est. IDEM.

ικανὴν γὰρ ἠγάσασθαι βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ
ἐμοῦ τῆς εἰς αὐτὸν εὐδαιμονίας, ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος 40
παρ' αὐτῶ. μαρτυροῦσι δὲ ἡμῖν καὶ περὶ τῆς ἐγγύης οἱ
εἰδότες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

εἰς τοίνυν τὰ ἱερά ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς τὸν Ἀστυφίλον παῖδα
ἤγε μεθ' ἑαυτοῦ ὡς περ καὶ ἐμὲ πανταχῆ καὶ εἰς τοὺς
θιάσους ¹ τοὺς Ἡρακλέους ἐκείνον ² αὐτὸν εἰσήγαγεν, ἵνα
μετέχοι τῆς κοινωνίας. αὐτοὶ ³ δ' ὑμῖν οἱ Διασῶται μαρτυ-
ρήσουσιν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, ὡς διεκείμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν 78. 1
σκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνετράφην ἐκείνῳ ἐκ παιδίου,
ἔπειτα οὐδέποτε διάφορος ἐγενόμην, ἀλλ' ἠσπάζετό με, ὡς
249 ἴσασι οἱ οἰκεῖοι πάντες οἱ ἡμέτεροι καὶ οἱ φίλοι· οὐς βού-
λομαι ὑμῖν μάρτυρας ἀναβιβάσαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ια'. Δοκεῖ ἂν οὖν ὑμῖν Ἀστυφίλος, ὦ ἄνδρες, οὕτω μὲν
μισῶν Κλέωνα, τοσαῦτα δ' ἀγαθὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ 5
ἐμοῦ πεπονθώς, αὐτὸς τῶν ἐχθρῶν ἂν τινος υἱὸν ποιήσασθαι
ἢ τὰ ἑαυτοῦ δοῦναι, τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς συγγενεῖς
ἀποστερήσας; ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οἴομαι, εἰ καὶ δεκάκις ὁ
Ἱεροκλῆς διαθήκας ψευδεῖς ⁴ ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ
ἀδελφὸν εἶναι καὶ διὰ τὴν ἄλλην οἰκειότητα πολὺ μᾶλλον
προσῆκειν ἐμοὶ ἢ τῷ Κλέωνος υἱεῖ, ἔπει τούτοις γε οὐδὲ
προσποιήσασθαι καλὸν ἦν ⁵ τῶν Ἀστυφίλων, οἵτινες οὕτω 10

¹ τοῦ² αὐτὸν om.³ δ' om.⁴ ἀποδεικνύη⁵ τῶ

παῖδα] Subaudi ἔτι ὄντα. IDEM.

τῆς κοινωνίας] Id est, τῆς αὐτῶν κραι-
μαίας. Quondam autem hoc fuerit colle-
gium thiasolarum Hereulis, qui ortum,
cur institutum, quibus legibus usum, qui-
bus gavisum privilegiis et juribus, mihi
non constat. Videtur ejusmodi sodaliti-
um fuisse, atque xpo medio fuit Calendario-
rum. IDEM.

Αὐτοὶ] Malim ὡς αὐτοὶ —. IDEM.

Ἀναβιβάσαι] Post ἀναβιβάσαι videtur
titulus μάρτυρες deesse. IDEM.Ἐμοὶ] Aut pone ἐμοὶ, aut pone υἱεῖ, de-
esse videtur τῶν ἐκείνου. bona Astyphili

mihi potius competere quam filio Cleonis.

IDEM.

Ἐπεὶ] quandoquidem. sic dedi de meo,
pro vulgari ἐπί. IDEM.

Καλὸν ἦν] Pone καλὸν ἦν deest προσῆκειν.
quoniam hos [Cleonem ejusque necessa-
rios] decebat, ne fingere quidem, et ver-
bis præ se ferre, nedum serio contendere,
cum Astyphilo ullam sibi necessitudinem
intercedere. IDEM.

Οὕτω διέκειντο] Videtur μὲν interponen-
dum. opponuntur enim inter se, vivus ad-
huc et spirans Astyphilus, et ossa ejus.
IDEM.

διέκειντο πρὸς αὐτὸν, τὰ δὲ ὄστα οὐκ ἔθαψαν, ἀλλὰ πρό-
 τερον ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθον, πρὶν ἐκεῖνῳ τὰ νομιζόμενα
 ποιῆσαι. ἔπειτα νῦν ἀξιώσουσι κληρονομεῖν τῶν Ἀστυφίλου, 250
 οὐ μόνον τὰς διαθήκας λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος παρα-
 τιθέντες, ὅτι ἀνεψιὸς ἦν Κλέων πρὸς ¹πατρός. ὑμᾶς δε, ὡ
 ἄνδρες, οὐκ εἰκός ἐστι τῷ τούτου γένει προσέχειν τὸν νοῦν.

15 οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐκποιήτος γενόμενος ἐκληρονόμησε τοῦ
 οἴκου ὅθεν ἐξεποιήθη, εἰ μὴ ἐπανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον.
 οὔτοι μέντοι ἀκριβῶς εἰδότες ὅτι οὐκ ἐποιήσατο Ἀστυφίλος
 τὸν Κλέωνος υἱὸν, πολλάκις ἐληλυθότι αὐτῷ οὐδεπώποτε
 κεκρεανομήκασι. λάβε μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

ιβ'. Ἐκατέρῳ οὖν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀνταμύοσάμεν σκεψάμενοι,
 20 ψηφίσασθε. Κλέων μὲν γάρ φησι τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Ἀστυ-
 φίλῳ εἰσποιηθῆναι, καὶ ταῦτ' ἐκεῖνον διαθέσθαι· ἐγὼ δ' οὐ
 φημι, ἀλλ' ἐμὰ εἶναι πάντα τὰ Ἀστυφίλου, ἀδελφὸς ὢν
 ἐκεῖνου, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦτο ἴσασι. μὴ τοῖνυν, ὡ ἄνδρες,
 εἰσποίησθε υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ὃν οὐδ' αὐτὸς ζῶν ἐκεῖνος
 ἐποίησατο, ἀλλὰ τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς ἔδεσθε βεβαιώσατέ
 μοι· ²κατὰ τούτους γὰρ ἀμφισβητῶ, ὀσιωτάτην δέσιν δεό- 251
 μενος, ὡ ἄνδρες, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ οὐσίας κληρονόμον ³με
 25 καταστήσαι. ἀπέδειξα ὑμῖν ὡς οὐδενὶ ἐκεῖνος δέδωκε τὰ
 ἑαυτοῦ, καὶ μάρτυρας ἀπάντων ὧν εἶπον παρεσχόμην. βοη-
 θήσατε οὖν μοι· καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον,
 τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω,
 ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτάς ἀπάντων καταστήσατε. διὰ
 τοῦτο γὰρ συλλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναισχυντοῦσι μηδὲν
 πλέον ἢ, οἱ δὲ ἀδυνατώτεροι τολμῶσι περὶ τῶν δικαίων
 30 ἀμφισβητεῖν, εὐ εἰδότες ὅτι ⁴ὑμεῖς οὐδενὶ ἄλλῳ τὸν νοῦν προσ-
 ἔχετε. ἀπαντες οὖν, ὡ ἄνδρες, μετ' ἐμοῦ γένεσθε. ὡς ⁵εἰάν

¹ τοῦ πατρὸς

² κατ' αὐτούς

³ με om.

⁴ ὑμεῖς om.

⁵ ἂν

Τούτου] Sive ad Cleonem, sive ad Cleonis filium redit. IDEM.

Οὔτοι] Astyphilus puta et ejus necessarii. IDEM.

Ἐληλυθότι αὐτῷ] Cleoni puta, ejusve filio, cum sepe venisset, πρὸς αὐτούς, ad se, rogans participationem extorum cum ipsis. IDEM.

Ταῦτ'] Ut Cleonis filius sibi defuncto pro filio adoptato arrogaretur. IDEM.

Δεόμενος] Scil. ὑμῶν. IDEM.

Κληρονόμον καταστήσαι] Interponendum videtur ἐμέ. IDEM.

Ἀπέδειξα ὑμῖν] Rursus interponendum videtur h. l. γάρ. IDEM.

τι ἄλλο ψηφίσθητε Κλέωνι πειδόμενοι, σκέψασθε ὅπως αἵτιοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους Ἀστυφίλου ἐπὶ τε τὰ μνήματα ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά ἐκείνου ποιήσετε·
 252 ἔπειτα τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀστυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε, ἃς αὐτὸς πρότερον ἀπέθανεν
 1 ἢ παραβῆναι· ἔπειτα τετελευτηκότα Ἀστυφίλου παρανοίας 35 αἰσθήσετε. εἰ γὰρ 2 τούτου ἐποίησατο υἱὸν ὃς τῷ πατρὶ πολειμώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασιν παρανοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι; ἔτι δ' ἐμὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐκτραφέντα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ συμπαιδευθέντα Ἀστυφίλω καὶ ἀδελφὸν ὄντα, περιόψεσθε ὑπὸ Κλέωνος ἀποστερηθέντα τῶν ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς καὶ ἱκετεύω ἐκ παντὸς τρόπου 40
 ψηφίσασθαι μοι. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα Ἀστυφίλω τε 3 χαρίσασθε καὶ μὲ οὐκ ἂν 4 ἀδικήσατε.

1 ἢ ἀπέθανε

2 τούτου

3 χαρίσεσθε

4 ἀδικήσετε

[Ὅπως] Subaudi κακῶν, nisi potius id addendum sit. IDEM.

Τὰ ἱερά] Valesius ad Harpocr. p. 88. vult τὰ ἱερά legi. Sed fallitur. nam primum quidem τὰ μνήματα et τὰ ἱερά idem significant. deinde vero, qui alicujus in genus reciperentur ejusque hereditatem adirent, ejus non modo monumenta gentilia, sed etiam sacra participabant, quibus addicti fuissent cum legatario majores ejus. IDEM.

[Ἄς αὐτὸς πρότερον ἢ ἀπέθανε παραβῆναι] Locus male sanus, cui nonnulla desunt, praeterea dubium est utrum αὐτὸς ad Euthycratem, an ad Astyphilum referatur.

Stephanus, profecto sagaciter, ita conjiciebat leg. esse: πρότερον ἂν ἀπέθανεν ἢ παραβῆναι. posset ad eandem sententiam sic componi lectio: πρότερον ἂν ἀποθανεῖν εἴλετο, ἢ παραβῆναι. Ego vero suspicor Isaeum sic reliquisse ἃς αὐτῷ; [Astyphilo ejusque posteris et necessariis omnino omnibus] ἐπέστηκε [scil. Euthycrates] πρότερον, ἢ ἀπέθανε, μὴ παραβῆναι. quas illis moriens praecipit ne migrarent. IDEM.

Τούτου] Num τούτου, Cleonis puta. IDEM.

[Ἀντιβολῶ ὑμᾶς] Interpone οὔν. IDEM.
 Χαρίσεσθε] Rarior inventu forma haec est; usitatior χαρίεσθε. IDEM.

I.
ΙΣΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΞΕΝΑΙΝΕΤΟΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Steph.
(9) 1

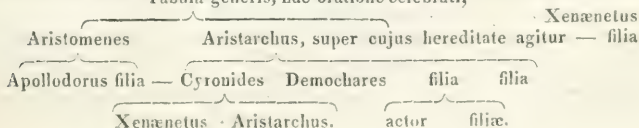
Pag.
ed.
Reisk.
253

Ἄρισταρχός τις τεσσάρων πατρὸς γενόμενος παῖδων, Κυρῶνιδος καὶ Δημοχάρους καὶ τῆς μη-
τρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον καὶ ἄλλης κήρης, τούτων μὲν τὸν Κυρῶνιδῃ ἐπιπεποιήσεν
εἰς τὸν Ξεναίνετον τοῦ κατὰ μητέρα πάππου κλήρον, αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοὺς λοιποὺς ἑαυ-
τῷ κατέλειπε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτῶν μὲν Δημοχάρης ἄπαις, καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐ-
τοῦ καὶ αὐτὴ ἄπαις. ὁ δὲ κληρὸς ὅλος ἔρχεται δικαίως εἰς τὴν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον.
καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀριστάρχου Ἀριστομένης, ἀδελφὸς ἂν αὐτοῦ
καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γινόμενος παῖδων, ἐκδόσκει Κυρῶνιδῃ τῷ ἐπιποιήσῃ
υἱῷ Ἀριστάρχου τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ἐπαργυράμενος περιποιῆσθαι αὐτῷ τὴν Ἀριστάρχου
κληρῶν. ὃ δὲ καὶ πεποιήκει· γινόμενου γὰρ υἱοῦ τῷ Κυρῶνιδῃ, πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ πατρὶ τὸ
τοῦ πάππου δεδώκασι, Ἀριστάρχῳ ὀνομάσαντες, ¹ εἶτα εἰσεποίησαν αὐτὸν εἰς τὴν πάππου
οἶκον ὡς δὲ τοῦτο ἐκείνου ² προστάξαντος, καὶ παραδέδωκεν Ἀριστομένης αὐτῷ ³ τὸν ἴσον τοῦ
πάππου κλήρον. ἐπι δὲ παῖς ἂν ἐκείνος τελευτῶν κληροῖται κατὰ διαθήκας εἰσετίσαστο τὸν ⁴
ἴδιον ἀδελφὸν Ξεναίνετον. τούτων οὕτω γινόμενον καὶ κρατούντος Ξεναίνετου τὴν Ἀριστάρχου
τοῦ παλαιοῦ οἰσίαν, ἀμφισβητεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ,
λέγων αὐτὸν μόνον εἶναι κληρονόμον δικαίως τῶν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν
γὰρ Κυρῶνιδης — φησὶν — ἐπιποιήσας ἐγένετο· ὁ δὲ πατὴρ υἱὸν ἔχων γήσκει τὸν Δημοχάρην,
οὐκ ἐδώκετο δετὸν ἑαυτῷ ποιῆσαι παῖδας· ὁ δὲ Δημοχάρης ἀτελὸς ἂν οὐδὲ αὐτὸς ἐδώκετο ⁵ εἰς-
ποιῆσαι τῷ πατρὶ δετὸν υἱόν· ἀλλ' οὐδ' ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἢ προτελευτήσασα. ὥστε οὐ
κατὰ τὴν νόμον — φησὶ — τῆς εἰσποιήσεως γινόμενης τοῦ ⁶ μικροῦ Ἀριστάρχου, οὐκ ἐπι-
τίσεται ἢ διαβηκῆ αὐτοῦ, τοῦ νέου Ἀριστάρχου ἢ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτίσαστο, πῶς ἄλλω
παραπέμψωμεν ἐδύνατο; ἀναιρουμένης δὲ τῆς διαθήκης ἐκώτας ὁ κληρὸς εἰς τὸν λέγοντα τὸν
λόγον ἐφέρετο, υἱὸν ὄντα τῆς γυναικὸς θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ. Καὶ ἡ μὲν ὑπό-
θεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ πραγματικὴ ἐγγραφὸς· ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας συνεστάνας
διαθήκας, καὶ τίς ⁷ δικαιοτέρα λέγει.

1 **Αΐ.** ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ, ὡς ἄνδρες, ὥσπερ Ξεναίνετος οὕτως
δύναται ψευδῆ λέγειν θαρρῶράλεως, οὕτω καὶ γὼ τὰ ληθῆ πρὸς
ὑμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν εἰπωεῖν δυνηθῆναι· οἶμαι γὰρ ²⁵³

¹ καὶ ² πράξαντος ³ τὸν ἴσον om. ⁴ οὕτω om.
⁵ ποιῆσαι ⁶ παλαιοῦ ⁷ δικαιότερος

Πράξαντος] L. προστάξαντος. REISK. Δικαιοτέρος] L. δικαιοτέρα. IDEN.
Tabula generis, hac oratione celebrati,

ἀν ὑμῖν εὐθέως δῆλον γενέσθαι, εἴθ' ἡμεῖς ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλῆρον ἤκομεν, εἴθ' οὗτοι μὴ προσηκόντως πάλαι τὰ χρήματα ταῦτα εἰλήφασιν. νῦν δὲ οὐκ ἐξ ἴσου διακεῖμεθα, ὡς ἄνδρες. οἱ μὲν γὰρ καὶ λέγειν δεινοὶ καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανοί, ὥστε καὶ ὑπὲρ ἑτέρων πολλάκις ἐν ὑμῖν ἠγωνίσθαι· ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου, ἀλλ' οὐδ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ πώποτε δίκην ἰδίαν εἴρηκα, ὥστε πολλῆς δεῖ με συγγνώμης τυχεῖν παρ' ὑμῶν.

β'. Ἠνάγκασμαι¹ μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δίκην παρ' αὐτῶν λαβεῖν, τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν πρὸς τῇ ἀνακρίσει Ἀριστάρχου εἶναι ἀδελφὴν προσγράψασθαι· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἠδὲ ἡ γνώσις ἤττον περὶ αὐτῶν εὐκρινῆς γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων² σκοποῦσιν εἰ τὰ ἑαυτοῦ δέδωκε τούτῳ Ἀρίσταρχος ἢ τὰ μηδὲν προσήκοντα. ἔστι δὲ δίκαιον τοῦτο, ὡς ἄνδρες· ὁ γὰρ νόμος κελεύει τὰ μὲν ἑαυτοῦ 256 διαθέσθαι ὅτῳ ἀν ἐθέλη, τῶν δὲ ἀλλοτρίων οὐδένα κύριον 15 πεποιήκε. τοῦτο οὖν ὑμᾶς πειράσομαι πρῶτον διδάσκειν, εἰάν μου μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι ἐθέλητε. εἴσεσθε γὰρ ὡς ὁ κλῆρος οὗτος οὐ τούτων ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς μητρὸς πατρῶος· ἔπειτα καὶ ὡς Ἀρίσταρχος οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον αὐτὸν εἰλήφεν, ἀλλὰ παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἀδικεῖ μετὰ τῶν οἰκειῶν τὴν ἐμὴν μητέρα. ὅθεν οὖν σαφέστατα μαθήσεσθε ὡς ἔχει ταῦτα, ἐντεῦθεν ὑμᾶς πρῶτον πειράσομαι 20 διδάσκειν.

γ'. Ἀρίσταρχος γὰρ ἦν, ὡς ἄνδρες, Συπαλλήτιος. οὗτος ἔλαβε Ξεναιέτου Ἀχαρνέως θυγατέρα, ἐξ ἧς γίνεται Κυρωνίδης καὶ Δημοχάρης καὶ ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ καὶ ἄλλη τούτων ἀδελφή. Κυρωνίδης μὲν οὖν ὁ τοῦδε πατὴρ καὶ πατέρου τοῦ

¹ μὲν om.² φανήσεται³ σκοποῦμεν

Οὔτα] Xenanetus junior, et cum eo facientes, adversarii actoris. IDEM.

Εἶναι ἀδελφὴν] Interponi vult Scaliger Κυρωνίδου. quod non intelligo. Nam si Ἀριστάρχου copulavit cum ἀνακρίσει, falsus fuit. Qui potest dudum mortuus examinari? IDEM. Anglice Ionesius: *that my mother was the daughter of Aristarchus and sister of Cyronides*: prorsus de suo.

Περὶ αὐτῶν] Id est, περὶ τούτων τῶν πραγμάτων, vel, his de bonis, hereditate Aristarchi. v. p. 186.7. REISK.

Τούτῳ] Xenaneto juniori, filio Cyronidis. IDEM.

Τούτων] Aristarchi et Xenaneti juniorum. IDEM.

Οἰκειῶν] Subaudi τῶν ἑαυτοῦ. ipseque et reliqui ejus necessarij injuriam fecerunt matri meae. IDEM.

Συπαλλήτιος] Lego Συπαλλήτιος ex Diogene Laertio in Zenone, Hesychio, et Stephano. PALMER.

Τοῦδε] Xenaneti junioris. REISK.

Πατέρου] Aristarchi junioris. IDEM.

τόνδε τὸν κλῆρον ἀδίκως ἔχοντας ἐξεποίηθη εἰς ἕτερον οἶκον, ὥστε αὐτῶ τῶν χρημάτων οὐδὲν ἔτι προσῆκεν· Ἀριστάρχου

80.1 δὲ τοῦ πατρὸς τούτων τελευτήσαντος Δημοχάρης υἱὸς κληρονόμος τῶν ἐκείνου κατέστη. τούτου δὲ παιδὸς ἀποθανόντος καὶ τῆς ἐτέρας ἀδελφῆς, ἢ μήτηρ ἢ ἐμὴ ¹ ἐπὶ παντὶ τῶ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγένετο. καὶ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα ² ταυτὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο· προσῆκον δ' αὐτῇ μετὰ τῶν χρη- 257
μάτων τῶ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, πάσχει δεινότατα, ³
5 ὡ ἄνδρες. Ἀριστομένης γὰρ ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου τοῦ Ἀριστάρχου, οὗτος αὐτῶ υἱέος καὶ θυγατρὸς, ⁴ ἀμελήσας ἢ αὐτὸς αὐτὴν ἔχειν ἢ τῶ υἱεὶ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικιάσασθαι, τούτων μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τὴν δὲ ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐπὶ τοῖς ⁴ τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασι Κυρωνίδη ἐξέδωκεν, ἐξ ἧς Ὁξεναινέτος οὗτος καὶ Ἀρίσταρχος ὁ τελευτήσας ἐγένετο. τὸ μὲν οὖν ἀδίκημα, καὶ ὃν τρόπον τῶν χρημάτων ἀπεστε-
10 ρήθη, τοῦτ' ἐστίν, ὡ ἄνδρες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐμὴν μητέρα ἐκδίδωσι τῶ ἐμῶ πατρί. Κυρωνίδου δὲ τελευτήσαντος τὸν τοῦ Ξεναινέτου ἀδελφὸν εἰσάγουσιν Ἀριστάρχῳ υἱὸν, οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον, ὡ ἄνδρες, ὡς ἐγὼ ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑμῖν ἐπιδείξω. πρῶτον μὲν οὖν μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, ὡς Κυρωνίδης ἐκποίητος εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον ἐγένετο καὶ ἐν ἐκείνῳ ἐτελεύτησεν, ἔπειθ' ὡς Ἀρίσταρχος, οὗ ἦν οὗτος
15 ὁ κλῆρος, πρότερος τοῦ υἱέος Δημοχάρους ἐτελεύτησε, Δημοχάρης δὲ παῖς ὢν ἀπέθανε καὶ ἡ ἐτέρα ἀδελφὴ, ὥστε τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἦν, ὡ ἄνδρες, ὁ κλῆρος, περὶ οὗ νῦν 258
ὁ λόγος ἐστί· Κυρωνίδου μὲν ἐκποίητου γενομένου εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον, τοῦ δὲ πατρὸς Ἀριστάρχου τῶ υἱεὶ Δη-

¹ ἐν

² ταυτὶ om.

³ μελήσας

⁴ τῆς om.

Ἀριστάρχου] Seniore puta. IDEM.
Τούτων] Cyronidis, Democharis, et duarum filiarum. IDEM.

Ἐν παντὶ] L. ἐπὶ παντὶ — ad Herodot. l. iii. c. 224. VALCKENAE. Cf. p. 82. 2. ed. H. Steph.

Μελήσας] penes quem erat, sive ipse mallet sibi habere, sive — nam hoc significatu μέλλειν h. l. est accipiendum. Sic

dedi de meo, pro vulgari ἐμελήσας, cui Stephanus ἐμελήσας suffectum ibat. Palmerius μελήσας (simplici λ) dederat, videtur tamen geninatum dare voluisse. REISK.

Ἀριστάρχῳ] Seniori. IDEM.

Ἐξ ἀρχῆς ἦν] Adde ἡμῶν vel ἡμέτερος. IDEM.

μοχάρει καταλιπόντος, ἐκείνου δὲ τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ 20
ταύτῃ, μητρὶ δὲ ἑμῇ.

δ. Δεῖ δὲ, ἐπειδὴ λίαν ἀναισχυντοῦσιν, ὧ ἄνδρες, καὶ
τὰ χρήματα παρὰ τὸ δίκαιον ἔχειν ἀξιοῦσι, μαθεῖν ὑμᾶς
ὡς οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον Ἀρίσταρχος εἰς τοὺς φράτορας τοὺς
ἐκείνου εἰσῆται· εἰάν γὰρ τοῦτο μάθητε, σαφῶς εἴσεσθε
ὅτι τῷ μὴ δικάιως ἔχοντι οὐδὲ διατίθεσθαι περὶ αὐτῶν
προσῆκεν. οἶμαι τοίνυν πάντας ὑμᾶς εἰδέναί, ὧ ἄνδρες, ὅτι
κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰσποιήτων γίνονται,
διδόντων τε αὐτῶν καὶ υἱεῖς ¹ ποιουμένων, ἄλλως δὲ οὐκ 25
ἔξεστιν. εἴτε οὖν Ἀρίσταρχον φήσει τις ² αὐτὸν διαθέσθαι,
οὐκ ἀληθῆ λέξει· γνησίου γὰρ ὄντος αὐτῷ Δημοχάρους
υἱός οὐτ' ἂν ἐβούλετο ταῦτα διαπραῖξαι, οὔτε ἔξῃν δοῦναι
τὰ ἑαυτοῦ ἐτέρῳ· εἴτε Ἀριστάρχου τελευτήσαντος Δημο-
259 χάρην αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ταῦτα ψεύσονται. παιδὸς
γὰρ οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι· ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην
κωλύει παιδὶ μὴ ἔξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα 30
³ μεδίμνου κριθῶν. μεμαρτύρηται δὲ Ἀρίσταρχον μὲν πρό-

¹ ποιούντων² αὐτὸν om.³ μεδίμνον

Ἀρίσταρχος] Junior nimirum. IDEM.

Ἐκείνου] Democharetis, aut, quod perinde est, Aristarchi senioris. IDEM.

αὐτῶν] Scil. τῶν διατιθεμένων. cum ipsi legatores per se, non per alios, neque alii pro ipsis, jam vita defunctis, ita constituent. IDEM.

Ἀρίσταρχον] Seniore. IDEM.

Διαπραῖξαι] Imo vero διαπραῖξασθαι. IDEM.

αὐτὸν] Scil. τὸν φάσκοντα. si quis aiat a Democharete se adoptatum. IDEM.

Μεδίμνον] Fui aliquando in opinione, in qua Petium quoque LL. Att. [l. vi. tit. vi. §. 2.] p. 577. fuisse postmodum reperi, μεδίμνου legi hic oportere. Jam vero censio vulgatum bene habere, et respondere Latino *singulos medimnos*. neque puer res alienum contrahere, aut commercium pactumve facere, spondere de re emenda vendendave potest, quæ excedat pretium medimni unius. Et sic quoque fœmina. Sunt hi duc medimni. Recte ergo μεδίμνον in plurali usurpavit. Unusquisque puer, et unaquæque fœmina cavere de medimnis singulis potest, cum aliqua forensi validitate, non ultra. Confluit sic tot medimni, quot sunt contrahentes hujusmodi. μεδίμνον in duali dicere non licebat; nam sic exstitisset sententia, falsa illa quidem,

et juri Attico atque veritati historicæ repugnans, licuisse pueris quibusque de binis medimnis cavere, et sic pariter quoque fœminis quibusque. Id quod secus erat. Henricus Stephanus primam syllabam vocabuli μεδίμνον geminandum esse suspicabatur, scil. με μεδίμνον. Conjectura, ad speciem probabilis et subtiliter atque ingeniose excogitata: (ecquid enim fieri possit facilius, ecquid usu venit crebrius, quam ut eadem literæ collisæ alteræ alteras absorbeant?) reapse tamen imaginaria et abhorrens. id quod vel ipsa summae immanitas statim prodit. Et cur legislator numerum imparem parî 40. aut 50. prætulisset? REISK. Vid. Meurs. Lect. Att. l. ii. c. 4. et Them. Att. l. ii. c. 9. Lex, qua de agitur, non est testamentaria, sed de contractibus. συμβάλλειν sæpe notat contrahere et pactum conventumque facere. Athenis impuberes et mulieres non erant κύριοι ὑπὲρ μεδίμνον κριθῶν, si quid ultra hordei medimnum contraxerant sponderantve, jure nullum erat. Justa hinc conclusio conficit Isæus παιδὸς οὐκ ἔξεῖναι διαθήκην γενέσθαι, sive non posse eum res suas testamento dare legare. Vidit Petii errorem Salmasius de Mod. Usur. c. 10. p. 425. Cæterum testamenta Athenis in frequenti erant usu, introducta

τερον Δημοχάρους τοῦ υἱέος τελευτῆσαι, ἐκεῖνον δὲ, ὕστερον 260
τοῦ πατρός· ὥστε κατὰ γε διαθήκην ἐκείνων, ¹ οὐδ' εἰ διέ-
θεντο προσῆκεν αὐτῶ τούτων τῶν χρημάτων κληρονομῆσαι.
ἀνάγνωθι ² δὴ καὶ τοὺς νόμους, καθ' οὓς οὐδετέρῳ αὐτῶν
ἐξῆν διαθήκας ποιήσασθαι.

ΝΟΜΟΙ.

35 οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ Κυρωνίδην οἶόν τε ἦν υἱὸν Ἀρι-
στάρχῳ εἰσποιῆσαι, ἀλλ' αὐτῶ μὲν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν
πατρῶον οἶκον ³ ἐξῆν, υἱὸν ἐγκαταλιπόντα ἐν τῷ Ξειναίνετου
οἴκῳ, ⁴ ἐξ αὐτοῦ δέ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ εἰ ἀν-
φῶσι, ψεύσονται. ὥστ' οὐδ' ἀν φάσκωσιν ὑπ' ἐκείνου ποιη-
θῆναι, νόμον ⁵ ἔξουσιν δεῖξαι, καθ' ὃν ἐξῆν αὐτῶ ταῦτα πρά-
ξαι· ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἔτι φανερώτερον ὑμῖν γενή-
40 σεται τοῦτο, ὅτι παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχουσιν τὰ τῆς 261
μητρὸς χρήματα.

ε'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες, οὐδ' Ἀριστομένει γε οὐδ'
Ἀπολλοδώρῳ, οἷς προσῆκει τὴν ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι,
οὐδὲ τούτοις ἐξῆν. θαυμαστὸν γὰρ ἀν ἦν, εἰ τὴν ἐμὴν μη-
τέρα ἔχοντι Ἀπολλοδώρῳ ἢ Ἀριστομένει οὐκ ἀν οἶόν τε ἦν
τῶν ἐκείνης κυρίῳ γενέσθαι, κατὰ τὸν νόμον ὃς οὐκ ἔᾶ τῶν

¹ ἦν οὐ διέθεντο, οὐ
⁴ ἐξῆν, υἱὸν αὐτοῦ δὲ ἀν, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' εἰ ἀν φῶσιν ὑπ'

² δὲ
³ ἐξῆν υἱὸν om.
⁵ οὐχ ἔξουσιν

potissimum ἵνα μὴ ἐξεργηρωθῆ ὁ οἶκος, ut Demosthenes loquitur or. c. Macart. §. 8., sive ne familia testatoris exstingeretur, neque illi deessent qui mortuo justa facerent. Itaque si liberis orbis esset, testamento adsciscebat, ut hereditatem una cum sacris cernerent. Præclare hæc Isæus docet or. de Apollod. Hered. §. 7. WESSELIUS.

Ἐκείνων] Aristarchi majoris et Democharetis. etiamsi comminiscamur eos testamentum scripsisse, quod illi nullum scriperunt (nam neque voluere, neque licebat); tamen ne sic quidem competebat Aristarchi majoris hereditas Aristarcho minori. REISK.

Αὐτῶ] Aristarcho minori. IDEM.
Ἀριστάρχῳ] Seniori. IDEM.
Αὐτοῦ δὲ] Fæde mutilatus h. l. e conjectura sanari mera nequit, sed deploratus est, nisi meliores et integrioris libri succurrant. Quare satius est insanabile hoc ulcus prorsus non attingere, tametsi loci nonnulli medicam manum critices conje-

cturalis haud respuere videntur. IDEM.
λέγουσιν] Opponit ea, quæ reapse præ se ferunt, iis, modo commemoratis, quæ comminisci, si velint, possint. Nam paulo ante dixerat, ἀν φῶσιν et ἀν φάσκωσιν. Ista quidem, ait, fortassean alius aliquis istos fingat et inducat jaclantes. quæ autem ipsi palam præ se ferunt, hæc sunt. IDEM.
Προσῆκει] Malim προσῆκε. IDEM.
Ἐξῆν] Scilicet, ἔχειν τὰ ἡμέτερα, aut υἱοὺς εἰσποιεῖν. IDEM.

Εἰ] Conturbata constructio, neque eodem filo procedens. Sequi enim cum deberet (p. 188. 2.) ἐτέρω δὲ, subito mutata oratio, interrogationem ironicam subjicit ἀλλ' ἐτέρω — attamen, scilicet, si dis placet, vel nempe (cum sanna) licebit eidem Aristomeni —. IDEM.

Κυρίῳ] Sic correxi vulgarium vitium κυρίων mea sententia. Stephanus inter duas rationes emendandi optionem dederat, in margine sic conjectans: Π. κύριον ἢ κυρίῳ. Sed posterius unice verum est. Suspiciabar aliquando κυρίῳ in duali quoque

τῆς ἐπικλήρου κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας ἐπὶ δίετες ἠβήσαντας κρατεῖν τῶν χρημάτων· ἀλλ' ἐτέρῳ αὐτὴν ἐκδόντι. 81. 1
 262 ἔξέσται εἰς τὰ ταύτης χρήματα υἱὸν εἰσποιῆσαι; δεινὰ μὲντ' ἂν γίνοιτο. καὶ τῷ μὲν πατρὶ αὐτῆς, εἰ παῖδες ἄρ-
 ρενες μὴ ἐγένοντο, οὐκ ἂν ἔξῃν ἄνευ ταύτης διαθέσθαι· κε-
 λεύει γὰρ ὁ νόμος σὺν ταύταις κύριον εἶναι δοῦναι, εἰάν τῳ
 βούλοιο, τὰ ἑαυτοῦ· τῷ δὲ μῆτε λαβεῖν αὐτὴν ἀξιώσαντι 5
 μῆτε πατρὶ ὄντι, ἀλλ' ἀνεψιῷ, παρὰ πάντας τοὺς νόμους
 εἰσαγαγόντι· ἔσται κυρίως ταῦτα πεπραγμένα; καὶ τίς
 ὑμῶν ταῦτα πεισθήσεται; ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, σαφῶς
 ἐπίσταμαι ὅτι οὔτε Ξεναίνετος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων
 ἔξει ἀποδείξαι ὡς οὐ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἴστος κλῆρός ἐστι,
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆ τοῦ Δημοχάρους καταλιπόντος· εἰάν δ' ἄρα
 τολμῶσι περὶ αὐτῶν λέγειν, νόμον κελεύετε δεῖξαι καθ' ὃν
 γεγένηται ἢ εἰσποιήσῃς Ἀριστάρχῳ, καὶ τίς ὁ εἰσποιήσας. 10
 τοῦτο γὰρ δίκαιόν ἐστιν. ἀλλ' οἶδ' ὅτι οὐχ ἔξουσιν ἐπιδείξαι.

5'. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τὸν κλῆρον εἶναι τῆς μητρὸς ἐξ
 ἀρχῆς καὶ ἀδίκως αὐτὴν ὑπὸ τούτων ἀπεστερηθῆναι, ἕκ τε
 τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων
 ἰκανῶς ἠγοῦμαι ἀποδεδείχθαι. οὕτω δὲ καὶ τούτοις φανερόν 15
 ἐστίν ὅτι οὐ προσήκοντως ἔχουσι ταῦτα τὰ χρήματα,
 ὡστ' οὐκ ἐπὶ τῷ δικαίως Ἀριστάρχῳ εἰσαχθῆναι εἰς τοὺς
 φράτορας τὸν λόγον ποιοῦνται μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκην φασὶν
 263 ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῶν ἐκτε-
 τικέναι, ἵνα, ἂν μὴ κατ' ἐκεῖνο δικαίως δοκῶσιν ἔχειν, κατὰ
 γε ταῦτα εἰκότως προσήκων αὐτοῖς φαίνηται. ἐγὼ δ', ὦ
 ἄνδρες, ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι, μεγάλοις ὑμᾶς τεκμηρίοις 20

1 6

2 ἀποστερεῖσθαι

legi posse. Sed dualem quoque excludit insequens ἐκδόντι. IDEM. Leg. κύριον. De Mod. Usur. p. 169. SALMASIUS.

Τῶν] Sic dedi de mea et Scaligeri [et Salmasii] sententia pro vulgari τὸν, sub-auditor χρημάτων. REISK.

Ἄλλ' ἢ] Idem est ac si dixisset: ἀλλὰ μόνους ἐὰν τοὺς παῖδας κρατεῖν. IDEM. Leg. ἄλλον ἢ -- ἠβήσαντας, καὶ κρατεῖν. SALMASIUS.

Ἐτέρῳ] Non cohæret cum ἐκδόντι, sed ab eo regitur. hoc volo. Dictio ἔξέσται ἐκδόντι ἐτέρῳ tantumdem valet atque si dixisset: ἔσται δὲ ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ἀρι-

στομένου, εἰσποιεῖν υἱὸν εἰς τὰ ταύτης χρήματα, μετὰ τὸ ἐκδοῦναι αὐτὴν ἐτέρῳ, δηλονότι τῷ ἐμῷ πατρὶ. REISK.

Ἀριστάρχῳ] Juniori. IDEM.

Ἐαυτῶν] Xenæneti puta, et Aristarchi, juniorum. Sic dedi (postulabat enim præmissum φασὶν) pro vulgari ἑαυτοῦ. IDEM. Κατ' ἐκεῖνο] Scil. τὸ μέρος, δηλονότι, τὸ εἰσποιηθῆναι δικαίως Ἀριστάρχῳ Δημοχάρητι. IDEM.

Προσῆκων] Bene si habet, deest post αὐτοῖς vos. ὁ κλῆρος. ego vero suspicor leg. esse προσήκων in infinitivo, scil. τὰ χρήματα. IDEM.

διδάξω. εἰ γὰρ ἦν — ὡς οὗτοι λέγουσιν — ὑπόχρεως οὗτος ὁ κληρὸς, οὐτ' ἂν χρήματα οὗτοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐξέτινον — οὐ γὰρ προσῆκον αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς ἐγένετο ἢ ἐμὴ μήτηρ ἐπίδικος, τούτοις ἀναγκαῖον ἦν ὑπὲρ αὐτῶν βουλευσασθαι —, οὐτ' ἂν εἰσεποιοῦν εἰς τοῦτον τὸν κληρὸν υἱὸν Ἀριστάρχῳ, μέλλοντες ὠφεληθῆσθαι μὲν μηδὲν, ζημιωθῆσθαι δὲ μεγάλα. ἢ ἕτεροι μὲν, ¹ ὅταν περὶ χρημάτων δυστυχωσῶν, 25 τοὺς σφετέρους αὐτῶν παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, 264 ἵνα μὴ μετὰσχῶσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας· οὗτοι δὲ ἄρα εἰς ὑπόχρεων οὐσίαν καὶ οἴκοθεν εἰσεποιοῦν σφᾶς αὐτοῦς, ἵνα καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπολέσειαν; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλ' ὁ μὲν κληρὸς ἐλεύθερος ἦν καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο, οὗτοι δὲ φιλοχρηματοῦντες καὶ ἐκείνην ἀποστεροῦντες ταῦτα πάντα ἐμηχανήσαντο.

30 Ζ'. Ἴσως οὖν τις, ὦ ἄνδρες, τὸν χρόνον ὑμῶν θαυμάσειε, πῶς ποτὲ πολὺν οὕτως εἶασαμεν καὶ ἀποστερούμενοι οὐκ ἦμεν ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ νυνὶ περὶ αὐτῶν τοὺς λόγους ποιούμεθα. ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν οὐ δίκαιον εἶναι διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν, εἰ τις μὴ ἐδυνήθη ἢ κατημέλησεν — οὐ γὰρ τοῦτό 35 ἐστὶ σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἰ δίκαιον ἢ μὴ — ὅμως μέντοι καὶ περὶ τούτων αἴτιον εἰπεῖν ἔχομεν, ὦ ἄνδρες. ὁ γὰρ πατὴρ οὐμὸς ἐπὶ προικὶ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν 36 μητέρα συνώκει, ² τὸν δὲ κληρὸν τούτων καρπουμένων οὐκ εἶχεν ὅπως εἰσπράττειτο· ὅτε γὰρ περὶ αὐτοῦ λόγους ἐποίη- 265 σατο τῆς μητρὸς κελευούσης, οὗτοι ταῦτα αὐτῷ ἠπειλήσαν, αὐτοὶ ἐπιδικασάμενοι αὐτὴν ἔξεν, εἰ μὴ βούλοιο αὐτὸς ἐπὶ προικὶ ἔχειν. ὁ δὲ πατήρ, ὥστε τῆς μητρὸς μὴ στερηθῆναι, καὶ δις τσαῦτα χρήματα εἶασεν ἂν αὐτοὺς καρποῦσθαι.

¹, ὅταν μὲν

² τῶν

Ἐπὶ αὐτῶν] Imo vero ὑπὲρ αὐτοῦ. redit enim ad praemissum ὁ κληρὸς. IDEM.

Προσῆκον] Malim προσῆκεν, scil. τοῦτο ποιεῖν. IDEM.

Ἐπὶ αὐτῶν] Scil. sive τῶν χρημάτων, sive τῶν χρεῶν. IDEM.

Ἐτεροι ὅταν μὲν] Malim verba sic strui: ἕτεροι μὲν, ὅταν περὶ —. IDEM.

Οἴκοθεν] F. οἶκον. MARKLAND.

ἦμεν] Solet hoc pro ἦμεν reperiri, per syncopen, aiunt, nescio quam recte. REISK.

ἔχειν] δίκαιον accipio h. l. non pro neu-

tro, sed pro masculino, subaudi τινά. quod e proximo εἰ τις hic est adsciscendum. IDEM.

Ἐπὶ προικὶ] Id est, οὐκ ἐπὶ κλήρῳ, ὡς οὐκ οὔσαν ἐπίκληρον. accipiens enim pater actoris cum uxore dotem, fatabatur, uxorem suam non esse ἐπίκληρον, h. e. virginem, cui patris hereditas soli competeret, sed ei esse fratrem, heredem universorum bonorum. IDEM.

Τῶν δὲ κληρῶν τούτων] Aut τὸν δὲ κληρῶν τούτων leg. est, aut τῶν δὲ κληρῶν τούτων. IDEM.

καὶ τοῦ μὲν τὸν πατέρα μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτο 40
 ἔστι τὸ αἷτιον· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
 ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ κείνος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα,
 ὥστε οὐδετέρῳ ἀν' ἡμῶν δίκη ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ'
 αὐτὴ γενομένης ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη,
 ὥστε μὴ ῥάδιον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεσθαι. ὥστε οὐ
 μικρὰς ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ
 δίκαιον εἰπεῖν ἔστιν, ᾧ ἄνδρες, τίνος δόντος ¹ ἔχει τὸν κλη-
 ρον, κατὰ ποίους νόμους εἰς τοὺς φράτορας εἰσηκται, καὶ 82.
 πᾶς οὐκ ἐπίκληρος ἦν ἐπὶ τούτοις χρήμασιν ἢ ἐμῇ μητρὶ.
 ταῦτα γὰρ ἔστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, οὐκ
 εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. μὴ
 266 δυνηθέντων δὲ ἐπιδειξῆαι, δικαίως ἀν' ἐμὸν αὐτὸν εἶναι ² ψη-
 φίσαισθε.

ἢ. Τοῦτο μὲν ³ οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἶοί τ' ἔσονται· χα-
 λεπὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πρᾶγμα ἀντιλέγειν 5
 ἔστι· περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλεοῦντες ὡς ἀνὴρ
⁴ ὃν ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
 τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς,
 ᾧ ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἅς ἀν' ἕκα-
 στος διαθῆται περὶ τῶν ἑαυτοῦ· περὶ μέντοι τῶν ἀλλοτριῶν
 οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἅς ἕκαστος περὶ τῶν
 ἑαυτοῦ διαθῆται. ταῦτα δὲ οὐ τούτων ὄντα, ἀλλὰ ἡμετέρα 10
 φαίνεται. ὥστε ἀν' ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγη καὶ
 μάρτυρας παρέχεται ὡς διέθετο ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύουσι κε-
 267 λεύετε εἰ δικαίως τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο ⁵ γὰρ δίκαιόν ἐστι. δει-

¹ αὐτῷ² ψφίσαισθε³ δ' οἶδ'⁴ μὲν⁵ καὶ

[ὑπὲρ τούτων] harum rerum, vel horum
 bonorum, causa in jure eos persequi. IDEM.

[Ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον] Aetarius
 fiebam, pecunia mulctatus, quam statim
 dependere non poteram. IDEM.

[Δίκαιον εἰπεῖν ἔστιν] Scil. αὐτόν. malim
 tamen in nominativo legi δικαίος, Xenæne-
 tus puta. IDEM.

[Οὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέ-
 ρων] Alius verba sic struxisset paulo
 planius: οὐκ εἰ χρόνῳ πολλῷ ὕστερον ἡμεῖς
 τῶν τι ἡμετέρων. IDEM.

[Αὐτὸν] Scil. τὸν κληρον. mallem tamen
 αὐτὸ in neutro, ut referatur ad τῶν ἡμετέ-
 ρων τι. IDEM.

[Τοῦτο μὲν δ' οἶδα] Aut leg. ἀλλὰ τοῦτο
 μὲν εὖ οἶδα, aut τοῦτο μὲν γὰρ (aut τοῦτο
 μέντοι) εὖ οἶδα ἔτι. — IDEM.

[Ὡσπερ ἅς] Mutatum hoc ibat Scaliger
 cum ὥσπερ εἰς, sed bene habet vulgata. in
 ὥσπερ subanditur a communi οἶμαι κυρίας
 εἶναι τὰς διαθήκας, ἅς ἕκαστος. — IDEM.

[Τούτων] II. τοῦτον. H. STEPHAN. SCA-
 LIG.

[Τὰ ἑαυτοῦ] Subaudi διέθετο e præmissis.
 Dubito etiam an leg. sit: δικαίως, καὶ τὰ
 ἑαυτοῦ. REISK.

[Τοῦτο καὶ δίκαιον] Malim τοῦτο γὰρ καὶ
 δίκαιον. IDEM.

νότατα γὰρ πάντων γένοιτο, εἰ Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν Ξεναινέτου οἶκον πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων ἔξουσιν, ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται· ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὐσης κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγεννημένος, εἰ μὴδὲ τὸν τῆς μητρὸς κλῆρον λήψομαι, καὶ ταῦτα μὴδ' ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εὐλήψασι. καίτοι δίκαιον, ὡς ἄνδρες, ὡς περ τῶν ἀμφισβητήσιμων χωρίων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδικασμένον φαίνεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἓν τι τούτων ἀποφῆναντας αὐτὸν ἀξιούην ἐπιδικάζεσθαι, καὶ μὴ πρὸ δίκης τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πατρῶν ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γὰρ, ὡς ἄνδρες, οὐχ ἰκανὸν ἔστι Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπαιδραστηκέναι, ἀλλὰ καὶ τούτον οἶεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον διαθεῖναι. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες δικασταί, βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης ἀδελφὰς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδούς, 268

25 κόσμιον δ' ἐμαυτὸν παρέχων καὶ ποιῶν τὰ προσταττόμενα καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς πατρῶν μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν Κυρωνίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανελθόντα εἰς τὸν πατρῶν οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ υἱῷ τοῦτον τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκεῖνον δὲ ἀπαιδα ὄντα τελευτήσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τοῦτον τὸν κλῆρον ἐπιγιγνόμενον.

Ταλάντων] Subaudi ὄντα, aut ἀξίον ὄντα. IDEM.

Ἐπενεγκεῖν] Subaudi ἐπὶ τινα τὴν πρόφασιν. referre ad aliquem suam pratensionem, causari, pratendere aliquem. IDEM.

Πρατῆρα] Π. πρατῆρα. H. STEPHAN. Quicumque fundum domumve possidet, debet ejus nomen edere, a quo aut oppingerata illa, aut empta habet. REISK.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sed adde ἔχειν, et nescio an οὕτως quoque, ut sit ἀποφῆναντας τοῦτον ἔχειν, οὕτως ἀξιούην. IDEM.

Τὰς στρατείας] Subaudi τὰς γεγενημένας, aut τὰς προσταταγμένας. IDEM.

Ἀξιῶ] Stephanus volebat δὲ addi. Ego solummodo τ' paulo ante v. 17. post κόσμιον in δ' mutavi. IDEM.

Ἐπιγιγνόμενον] Malim περιγιγν. IDEM.

ΙΑ.
Ι Σ Α Ι Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Pag.
ed.
Reisk.
268

Ἀγνίας τις ἔχεν ἀδελφεὺς πολλοὺς, Θεόπομπον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Στρατοκλέα καὶ Στρατίην καὶ Εὐβουλίδην. ὅτε μέλλαν τελευτᾶν ἐποίησατο δεῖν αὐτῷ θυγάτηρα, κελεύσας ἐν ταῖς διαθήκαις, εἴ τι πάθοι ἡ θυγάτης, ἔρχεσθαι τὸν κλῆρον εἰς Γλαύκωνα, ἀδελφὸν αὐτοῦ τυγχάνοντα ὁμοκλήτειν. ἐπὶ ταύταις αὐτοῦ τελευτήσαντος ἡ θυγάτης λαβοῦσα τὸν κλῆρον ἐτελεύτησεν. ἀποθανόντος δὲ καὶ Εὐβουλίδου ἡ θυγάτης αὐτοῦ, τοῦ Εὐβουλίδου, δικασαμένη πρὸς Γλαύκωνα ἔλαβε τὴν εὐσίαν. μετὰ ταῦτα τελευτήσαντων καὶ τῶν περὶ τὸν Στρατοκλέα καὶ Στρατίην Θεόπομπος μόνος ἐδικάσατο πρὸς αὐτὴν, καὶ ἔλαβε τὸν κλῆρον. πρὸς τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Στρατοκλέους, δικάζεται· πρὸς αὐτὸν δὲ ἐπιτρόπου τινὸς υἱὸς, φάσκων ἐξ ἴσου τὰ πᾶς κληρονομίας ἀρμίζειν τῷ τε Θεοπόμπῳ καὶ τῷ παιδί τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἡ στάσις παραματικὴ.

270[~] α'. ΔΙΑ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους, ὅτι κατὰ τὸν 1
πρῶτον αὐτῶν ἰσχυρίζεται τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου προσ-
ῆκειν, οὐκ ἀληθῆ λέγων. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν Ἀγνίας ἀδελφός,
ὁ δὲ νόμος περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων πρῶτον ἀδελφοῖς τε καὶ
ἀδελφιδοῖς πεποιήκε τὴν κληρονομίαν, ἀν' ὧσιν ὁμοπάτορες· 5
τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτῳ τοῦ τελευτήσαντος γένος ἐστίν. ἐὰν δ'

¹ αὐτοῦ om.

ΑΓΝΙΟΥ] Plenum stemma generis ex hac oratione constituere hand licuit. Satis igitur habebimus, quædam momenta consanguinitatis horum hominum, quorum nomina hac in oratione commemorantur, hic ponere, quo causa suoapte intricata et obscura fiat aliquanto explicatior atque dilucidior.

Actor, et Hagnias, et Ebulides, et Stratocles, et Stratus erant consobrini ἐκ πατραδέλφων. Fratres igitur fuerant eorum patres. v. p. 195. 3. Hagnia mater fuerat soror Stratii.

Hagnias suæ sororis filiam instituerat heredem, cui suffecerat Glauconem, fratrem uterinum.

Theophon erat frater, ut videtur, Stratoclis, cujus Stratoclis filius videtur cum actore, tutore suo, super Hagnia hereditate contendisse. p. 197. 19.

Actor in matrimonio habebat sororem

Macartati, cui Macartato alterum suorum filiorum pro filio adoptivo arrogarat. p. 207. 20. IDEM.

Διὰ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους] Videri possit huic orationi initium deesse. quod utrum vere sit, nec ne, in dubio relinquam. Si minus est, præmissa fuit ejus exordio legum ad hanc causam facientium recitatio. Sed Tayloro quoque initium orationis abruptum indicare videbatur, nonnihil deesse. Et profecto, quæ desunt, si haberemus, causam hanc, nunc obscurissimam, liquidius perspiceremus. IDEM.

Ἰσχυρίζεται] Scil. ὁ ἀντιδικῶς. IDEM.

Τῷ παιδί] Cujus tutor sum. filio Stratoclis. IDEM.

Τοῦ ἡμικληρίου] Bonorum ab Hagnia relictorum semissem. IDEM.

Περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων] Subaudi διατάττων vel διαγορεύων. IDEM.

Pag.
ed.
H.
83

οὔτοι μὴ ᾧσι, δεύτερον ἀδελφαῖς ὁμοπατρίαις καλεῖ καὶ παῖδας τοὺς ἐκ τούτων. εἰ δὲ μὴ ᾧσι, τρίτῳ γένει δίδωσι τὴν ἀγχιστείαν, ἀνεψιοῖς πρὸς πατρός μεχρὶς ἀνεψιῶν παίδων. εἰ δὲ καὶ τοῦτ' ¹ ἐκλείπη, εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ

10 ποιεῖ τοὺς πρὸς μητρός τοῦ τελευτήσαντος κυρίου αὐτῶν, 271

κατὰ ταῦτά καθάπερ τοῖς πρὸς πατρός ἐξ ἀρχῆς εἰδίδου τὴν κληρονομίαν. ταύτας ² ποιεῖ τὰς ἀγχιστείας ὀνομοδέτης μόνας, ³ συντομωτέρας τοῖς ῥήμασιν ἢ ἐγὼ φράζω· τὴν μέντοι διάνοιαν ὧν βούλεται, ταύτῃ δείκνυσιν. ὁ δὲ παῖς οὗτος οὐδὲ καθ' ἐν τούτων ὀνομάτων Ἀγνία προσήκει ⁴ τῇ ἀγχιστεία, ἀλλ' ἐξω τῆς συγγενείας ἐστίν. ἵνα δ' ἀκριβῶς μάθῃτε

15 περὶ ᾧν ψηφιεῖσθε, τοὺς πολλοὺς λόγους εἰσάσας οὗτος εἰπάτω ὅτι ὁ παῖς προσήκει τουτωνὶ τῶν εἰρημένων τῶ τὸν κλῆρον καταλιπόντι· καὶ φανῆ κατὰ τι προσήκων, ἐκὼν ἐγὼ 272

συγχωρῶ τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός. εἰ δέ τοι μηδὲν τούτων ἔξει εἰπεῖν, πᾶς οὐκ ἐλεγχθήσεται φανερώς ἐμὲ μὲν συκοφαντῶν, ὑμᾶς δ' ἐξαπατήσαι παρὰ τοὺς νόμους ζητῶν; ἀναβιβασάμενος οὖν αὐτὸν ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω τὰ

20 ἐν ταῖς νόμοις ὑπαναγινώσκων· οὕτω γὰρ εἴσεσθε εἰ προσήκει τῷ παιδί τῶν Ἀγνίου χρημάτων ἢ μή. λάβε οὖν αὐτοῖς τοὺς νόμους. σὺ δ' ἀνάβηθι δεῦρο, ἐπειδὴ δεινὸς εἶ διαβάλλειν καὶ τοὺς νόμους διαστρέφειν. σὺ δ' ἀναγίνωσκε.

⁵ΝΟΜΟΙ.

ἐπίσχετες. ἐρωτήσω σε. ἀδελφὸς ἐστ' ὁ παῖς Ἀγνίου, ἀδελ-

¹ ἐκλείπη

⁴ τῇ om.

² τὰς ποιητὰς ἀγχ.

³ συντομωτέρας

⁵ ΝΟΜΟΙ. om.

Εἰς τὸ γένος] Malim εἰς τὸ πρῶτον γένος. paulo ante τὸ τρίτον γένος commemorarat. primum γένος, seu primus velut articulus consanguinitatis est is, quo pater et mater continentur. Exhausto genere patris, quæ est primi articuli prima portio, transit hereditas ad primi articuli secundam portionem, quæ complectitur necessarios matris legatoris. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν χρημάτων, id est, τοῦ κλήρου. sæpe Iustus in his causis ad hereditates pertinentibus, quæ ex ejus operibus adhuc solæ supersunt, vocis αὐτὰ hoc sensû, id est, pro hereditate controversa, usurpat. IDEM.

Μόνας] Addendum videtur δίδωσι. legislator has solas statuit, aut permittit neces-

situdines sanguinis. IDEM.

Συντομωτέρας] Malim aut adverbialiter συντομωτέρας, aut in dativo plur. συντομωτέροις legi. IDEM.

Φράζω] Malim φράζων. IDEM.

Ὅτι] Id est, καθ' ὅ τι ὄνομα. quoniam nomine vel titulo. οὗτος redit ad pupilli advocatum. v. p. 194. 9. IDEM.

Αὐτοῖς] Taylor malebat αὐτοῦς. IDEM. Σὺ δὲ] Primum hoc σὺ δὲ conversum est ad patronum pupilli, adversus quem hæc oratio pugnat, secundum, proxime insequens, ad scribam. IDEM.

Ἀναγίνωσκε] Hic deesse videtur titulus ΝΟΜΟΙ. aut ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. IDEM.

Ἐπίσχετες] Scribam alloquitur. Illud

273 φιδούς ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἐξ ἀδελφῆς γεγονώς, ἢ ἀνεψιός, ἢ ἐξ ἀνεψιοῦ πρὸς μητρός ἢ πρὸς πατρός; τί τούτων τῶν ὀνομάτων, οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστείαν δίδωσι; καὶ ὅπως μὴ ἐκεῖνο ἔρεϊς, ὅτι ἐμὸς ἀδελφιδούς· οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐμοῦ 25 κλήρου νῦν ὁ λόγος ἐστί· ζῶ γάρ. εἰ δ' ἦν ἄπαις ἐγὼ τετελευτηκῶς καὶ ἠμφισβῆται τῶν ἐμῶν, τοῦτο ἂν προσήκοι ἀποκρίνασθαι ἐρωτωμένῳ. νῦν δὲ φῆς τῶν Ἀγνίου χρημάτων τὸ ἠμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός· δεῖ δὴ σε τῆς ἀγχιστείας, ὅτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. 3 φράσον οὖν τουτοισί.

β'. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' ἀποκρίνεται πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δεῖ μαθεῖν ἡμᾶς. καίτοι τὸν γε πρᾶττοντά τι δίκαιον οὐ προσήκεν ἀπορεῖν ἀλλ' εὐθύς 30 λέγειν, καὶ μὴ μόνον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ διόμνυσθαι καὶ τοῦ γένους παρέχεσθαι μαρτυρίας, ἵνα μᾶλλον ἂν ἐπιστεύετο ὑφ' ὑμῶν. νῦν δ' ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν, οὐ μάρτυρας παρέσχετο, οὐχ ὄρκον ὤμοσεν, οὐ νόμον ἀνέγνωκεν, 84. 1 οἶεται δεῖν ὑμᾶς, ὁμωμοκότας ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, αὐτῶ πειθομένους ἐμοῦ καταγνῶναι ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τοὺς νόμους· οὕτω σχέτλιος καὶ ἀναιδής ἀνθρωπός ἐστιν. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ποιήσω τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος ἐρῶ τοῦμόν, καὶ ὅθεν 4 μοι προσήκει τῆς κληρονομίας, καὶ τὸν παῖδα ἐπιδείξω καὶ τοὺς πρότερον ἀμφισβητήσαν- 5 τας ἐμοὶ τοῦ κλήρου πάντα ἔξω τῆς ἀγχιστείας ὄντας, ὡς δ' ὑμᾶς ὁμολογεῖν. ἀνάγκη δ' ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς τὰ συμβεβηκότα εἰπεῖν· ἐκ τούτων 5 γὰρ γνώσεσθε τὴν τε ἐμὴν

1 ἐρῆς

2 οὖν ἄπαις ἐγὼ ἦν

3 φράσον - - - εἰπεῖν om.

4 ἐμοὶ

5 γὰρ om.

autem se ad patronum pupilli conversum est. IDEM.

Ἐσ' ὁ παῖς] Π. ἐσθ' ὁ παῖς. H. STEPHAN.

Ἀγνίου, ἀδελφιδούς ἐξ —] Videtur sic legendum Ἀγνίου; hic desinit interrogatio. respondet ipse pro adversario. *cl. non est.* tum pergit interrogare ἀδελφιδούς οὖν ἐξ — vel ἀλλ' ἀδελφιδούς ἐξ — Aut si simplicius mavis Ἀγνίου, ἢ ἀδελφιδούς ἐξ — Etiam Taylor malebat ἢ ἀδελφιδούς. RIBSK.

Τί τούτων] Videtur aut τί τούτων leg. subaudiendo ἐστί, aut alias sive καλεῖται sive αὐτῶ interponendum. IDEM.

Τῆς ἀγχιστείας, ἐπι] Malim τῆς ἀγχιστείας καθ' ὅτι — possit quidem videri ὅ

τι tantundem valere atque καθ' ὅτι, idque defendi e p. 193. 13. ubi etiam ὅτι usurpatum fuit pro καθ' ὅτι. Ego tamen valde vereor, ne ibi quoque hoc in locum illius sufficiens sit. IDEM.

Τὸ γένος] Stephanus ergo hæc vocabula ad τῆς ἀγχιστείας referebat, cum iisque copulata volebat. id quod ex illa, qua usus est, h. l. interpungendi ratione constat. Videtur tamen potius ad καθ' ὅτι τῆς ἀγχ. subaudi debere μέρος, et ad τὸ γένος, κατὰ, qui parte propinquitatis attingat Hagniam, ratione consanguinitatis. IDEM.

Ταύτην τ. ε. π. τ. νόμου] Hic videtur πεποιημένῳ deesse, ut dativus hic cum πειθομένους αὐτῶ cohereret. IDEM.

ἀγχιστείαν καὶ ὅτι τούτοις οὐδὲν προσήκει τῆς κληρονομίας.

γ'. Ἐγὼ γὰρ καὶ Ἀγνίας, ὧ ἄνδρες, καὶ Εὐβουλίδης καὶ Στρατοκλῆς καὶ Στράτιος ὁ τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἀδελφός ἐξ ἀνεψιῶν ἔσμεν γεγονότες· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεψιοὶ ἐκ πατραδέλφων. Ἀγνίας οὖν, ὅτε ἐκπλεῖν παρεσκευάζετο πρεσβεύσων ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις αἰ τῇ πόλει συμφερόντως εἶχον, οὐκ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἐγγύτατα γένους, εἴ τι πάθοι, τὰ ὄντα κατέλιπεν, ἀλλ' ἐποίησατο θυγατέρα 275 αὐτοῦ ἀδελφιδῆν· εἰ δέ τι καὶ αὐτῇ πάθοι, Γλαύκωνι τὰ ὄντα ἐδίδου, ἀδελφῶ ὄντι ὁμομητρίῳ· καὶ ταῦτ' ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. χρόνων δὲ διαγενομένων μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Εὐβουλίδης, τελευτᾷ δ' ἡ θυγάτηρ ἣν ἐποίησατο Ἀγνίας, λαμβάνει δὲ τὸν κλῆρον Γλαύκων κατὰ τὴν διαθήκην. ἡμεῖς δ' οὐ πάποτ' ἠξιώσαμεν ἀμφισβητῆσαι πρὸς τὰς ἐκείνου διαθήκας, ἀλλ' ὡμέμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην εἶναι κυρίαν, καὶ τούτοις ἐνεμένομεν. ἡ δ' Εὐβουλίδου θυγάτηρ μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων λαγχάνει τοῦ 20 κλήρου, καὶ λαμβάνει νικήσασα τοὺς κατὰ ¹ τὴν διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, ἔξω μὲν οὔσα τῆς ἀγχιστείας, ἐλπίσασα δ' — ὡς ἔοικεν — ἡμᾶς πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀντιδικήσειν, ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν. ἡμεῖς δὲ, ἐγὼ καὶ Στράτιος καὶ Στρατοκλῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγεγένητο ἐπίδικος ὁ κλῆρος, παρεσκευάζοντο ἅπαντες λαγχάνειν· πρὶν δὲ γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν, τελευτᾷ 25 μὲν ὁ Στράτιος, τελευτᾷ δ' ὁ Στρατοκλῆς, λείπωμαι δ' ἐγὼ μόνος τοῦ πρὸς πατρός ὦν ἀνεψιοῦ παῖς, ὧ μόνῳ 276 κατὰ τοὺς νόμους ἐγίνετο ἡ κληρονομία, πάντων ἤδη τῶν ἄλλων ἐκλελοιπόντων, οἱ ταύτῃ ² μοι τῇ συγγενείᾳ προσήκοντες ἐτύγχανον. τῷ δὲ γνώσεσθε τοῦθ', ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀγ-

¹ τὴν om.

² μὲν

[Ἐκ τούτων γνώσεσθε] Assentior Stephano sic emendanti: ἐκ τούτων γὰρ γνώσ. IDEM. Θυγάτηρ] Scil. Phylomachie, causam agens an. 4. Ol. civ. sub archontem Nicophemum. Cf. Demosth. Macartat. et Ionesii Commentarium in Isæum.

Οὔσα] Sic dedi de meo pro vulgari οὔσαν. Accedit ad me consensus Taylori, cujus hæc est postrema ad Isæum anno-

tatio. REISK.

[Παρεσκευάζοντο] Imo vero παρεσκευαζόμεθα. IDEM.

Τοῦ] Videtur τετελευτηκότος addendum esse. Hagias designatur. IDEM.

Ταύτη μὲν] Num ταύτη ἡμῖν. IDEM.

Τῷ] Hic loci interrogat, idemque valet atque τίνα. quanam te? IDEM.

χιστεύειν, τοῖς δ' ἐξ ἐκειῶν γεγονόσιν οὐκ ἦν, ἐν οἷς οὗτος ὁ παῖς ἦν; αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει. τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὴν ἀγχιστείαν ἀνεψιοῖς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων ὁμολογεῖται παρὰ πάντων· εἰ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς ἡμε- 30
τέροις παισὶ, τούτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί. λάβε οὖν αὐτοῖς τὸν νόμον, καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δὲ μηδεὶς ἢ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς κυρίους εἶναι κατὰ τὰ αὐτά.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, εἰ μὴ μὴδεὶς ἢ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτή- 35
σαντος, ἂν ἡμεῖς μὴ ὤμεν, τὴν κληρονομίαν ἤδη, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις, κατὰ
277¹ ταῦτα² καθάπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν ὑπειρημένον· τοὺς δὲ ἡμετέρους παῖδας ἐξῶ τῆς ἀγχιστείας ἐποίησεν. οἷς δὲ μὴδ' εἰ καὶ τετελευτηκότες ὦσιν, ὡς ἐγώ, δίδωσιν ὁ νόμος τὴν Ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ἐμοῦ τε ζῶντος καὶ κατὰ τοὺς νό-
μους ἔχοντος οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν ἀγχιστείαν; οὐδαμῶς 40
δήπουθεν. ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ μέτεστιν, ὧν οἱ πατέρες ταυτὸν ἐμοὶ προσῆκον, οὐδὲ τούτῳ τῷ παιδί γίνεται· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατήρ ὁμοίως ἦν ἐκείνοις συγγενής. οὐκοῦν δεινὸν, ἐμοὶ μὲν διαρρήδην οὕτω τῶν νόμων δεδωκότων τὴν κληρονομίαν, τούτους δ' ἐξῶ τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότων, τολμᾶν τουτοῖς συκοφαντεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι μὲν, ἡνίκ' ἐγὼ τοῦ κλήρου τὴν δίκην ἐλάγχανον, μὴ οἴεσθαι δεῖν, μὴδὲ 85. 1
παρακαταβάλλειν, οὗ περὶ τῶν τοιούτων εἴ τι δίκαιον εἶ-
χεν εἰπεῖν διαγνωσθῆναι προσῆκον, ἐπὶ δὲ τοῦ παιδὸς ὀνό-

¹ ταῦτα² καθάπερ om.

ΝΟΜΟΣ] Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 9. et Jac. Perizon. Dissert. ii. p. 128. in paucis (verba Wesselingii sunt) a Petito et vero deflectens.

Μὴ ὤμεν] Scil. περιλοιποῖ. REISK.

Κατὰ ταῦτα καὶ] Potest fieri ut hæc dictio recte habeat. Usitator tamen, si bene memini, dicendi ratio est: κατὰ ταῦτα, ὡς καὶ ἐξ ἀρχῆς. significat, quo modo successione vel processu a legibus hereditates posteris a parte patris descendentes assignatae fuissent, eodem prorsus modo eas assignari descendentes a

parte matris. IDEM.

Ἐπειρημένον] In hac compositione ἐπὶ significat tantundem atque πρὸ more crebro. IDEM.

Τετελευτηκότες ὦσιν ὡς ἐγώ] Imo vero τετελευτηκῶς ὦ ἐγώ. ne si ego quidem defunctus sim. me e vivis sublato. IDEM.

Ταυτὸν] Adverbialiter, pro κατὰ ταῦτὸ μέρος. pariter, eodem modo, atque ego. IDEM.

Συγγενής] Hagniee puta. IDEM.

Τουτοῦ] Hunc adversarium meum, patrum pupilli mei. IDEM.

ματι πράγματ' ἐμοὶ παρέχειν καὶ περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθίστάναι· καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι 278 τοῦ παιδὸς χρημάτων μηδ' αἰτιάσθαι με, μηδ' ὡς τι εἴληφα ἔχειν εἰπεῖν — ἐφ' οἷς, εἴ τι αὐτῶν κακῶς διώκουσιν ὡςπερ ¹ οὗτος, κρίνεσθαι μοι προσήκειν — ἀ δ' ὑμεῖς ἐμὰ εἶναι εἰψηφίσασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ἐξουσίαν ἀμφισβητεῖν αὐτῶν, ἐπὶ τούτοις ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζειν καὶ εἰς τοῦτο ἀναισχυντίας ἤκειν.

δ'. Οἶομαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γινώσκεσθαι ὑμῖν ὅτι οὔτ' ἀδικῶ τὸν παῖδα οὐδὲν οὔτ' ἔνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν· ἐτι δὲ ἀκριβέστερον 10 ἡγοῦμαι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑμᾶς μαθήσεσθαι, καὶ τὴν ἐμὴν ἐπιδικασίαν, ὡς γέγονεν, ἀκούσαντας περὶ αὐτῶν. ἐμοὶ γάρ, ὡς ἄνδρες, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ εἰσαγγέλλων ὡῆθη δεῖν παρακαταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς, οὔτε οἱ Στρατίου παῖδες οἱ ² ταῦτὸν τῷ παιδί προσήκοντες, οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν αὐτοῖς ἐνόμιζον προσήκειν τούτων τῶν χρημάτων· ἐπεὶ οὐδ' ἂν οὗτος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν, 15 εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶων ἀρπάζειν καὶ ³ μὴ ἠναντιούμην αὐτῷ. 279 οὔτοι μὲν οὖν, ὡςπερ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἐξῶ ἦσαν τῆς ἀγχιστείας, οὐκ ἠμφισβήτουν ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχον· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Εὐβουλίδου θυγατρὸς πράττοντες, τῆς τὸ αὐτὸ δικαίως τῷ Στρατίου παιδί προσηκούσης, καὶ οἱ κύριοι τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἦσαν οἳοί τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. εἰς τοσαύτας δ' ἀπορίας κατέστησαν ὅ τι ⁴ ἀντιγράψονται περὶ τῆς ἀγχιστείας, ὥστε ἢ μὲν τὸν κλῆρον ἔχουσα καὶ οἱ λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος, ἐπειδὴ κατεψεύσαντο, ῥαδίως ὑπ' ἐμοῦ τότε ἐξηλέγχθησαν οὐκ ἀληθές τι γράψαι τολμήσαντες· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Ἀγνίου μητρὸς γένει μὲν ἐμοὶ ταῦτὸ προση-

¹ οὗτος

² τούτῳ

³ μὴ om.

⁴ ἀντιγράφονται

Καὶ τὴν ἐμὴν] Particula copulativa abesse malim. IDEM.

Παίδι] Adde κατὰ ταῦτό. IDEM.

Οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν] Aut deest h. l. aliquid, aut potius leg. est: οὔτε οἱ ἄλλοι οὐδὲν. neque ulli alii. in Latinis tamen meis expressi supplementum hoc sententiae deficientis: οὔτε κατὰ γένος, οὔτε κατὰ διαθήκας, οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν. Post εἶαν adde αὐτὴν. IDEM.

Καὶ ἠναντιούμην] Interpone οὐκ aut μηδέν. IDEM.

Τὸ αὐτὸ δικαίως] Imo vero τῷ αὐτῷ δικαίῳ. eodem jure, atque Stratoclis filius. Post ἦσαν adde μὲν. IDEM.

Λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος ἐπειδὴ κατεψεύσαντο] Num leg. λέγοντες ὑπὲρ αὐτῆς ἐπειδὴ τὸ γένος κατεψ. advocati mulieris cum genus ei ementium attribuisent, factum edidissent. IDEM.

κούσης — ἀδελφὴ γὰρ ¹ ἦν τοῦ Στρατίου — νόμῳ δὲ ἀπο-
 κλειομένης, ὃς κελεύει κρατεῖν τοὺς ἀρρενας, τοῦτο μὲν
 εἶασαν, οἴομενοι δ' ἔμοῦ πλεονεκτῆσαι μητέρα εἶναι τοῦ
 τελευτήσαντος ἔγραψαν· ὁ συγγενέστατον μὲν ἦν τῇ φύσει 25
 πάντων, ἐν δὲ ταῖς ἀγχιστείαις ὁμολογουμένως οὐκ ἔστιν.
 280 εἶτα γράψας ἀνειψιοῦ παιδῆας εἶναι, κακείνας ² ἐξήλεγξα
 οὐκ οὔσας ἐν ταῖς ἀγχιστείαις. οὕτως ἐπεδικασάμην παρ'
 ὑμῖν, καὶ αὐτῶν οὐκ ἴσχυσέ τι οὔτε τῇ τὸν κλῆρον ἐχούσῃ
 τὸ προνεικηκέναι τοὺς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητήσαντας,
 οὔτε τῇ ἑτέρα τὸ μητέρα εἶναι τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος,
 ἀλλ' οὕτως οἱ τότε δικάζοντες καὶ τὸ δίκαιον καὶ τοὺς 30
 ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποίησαντο ³ ὥστ' ἔμοι τῷ κατὰ τοὺς
 νόμους ἀμφισβητοῦντι τὴν ψῆφον ἠνεγκαν. καίτοι εἰ τὰς μὲν
 νενίκηκα τοῦτον τὸν τρόπον, ἐπιδείξας μηδὲν Ἀγνίᾳ κατ'
 ἀγχιστείαν προσηκούσας, οὗτος δὲ μὴ ἐτόλμησεν ἀντιδι-
 κῆσαι τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου πρὸς ὑμᾶς, οἱ δὲ Στρατίου
 παῖδες οἱ ⁴ ταῦτὸν τούτῳ προσήκοντες μηδὲ νῦν ἀξιοῦσιν ἀν-
 τιδικῆσαι πρὸς ἐμὲ περὶ αὐτῶν, ἔχω δ' ἐγὼ τὸν κλῆρον 35
 ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν, ἐξελέγγω δὲ τοῦτον μηδέπω καὶ
 τήμερον ἔχοντα εἰπεῖν ὅ τι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσῆκει κατ'
 ἀγχιστείαν, τί ἔτι δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς ἢ τί ποθεῖτε ἀκούσαι
 281 περὶ τούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς εὖ φρονοῦσιν ὑμῖν ἱκανὰ τὰ
 εἰρημένα νομίζω.

έ. Οὗτος τοίνυν ῥαδίως ὅ τι ἀν ⁵ τύχῃ ψευδόμενος, καὶ
 τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων, τολμᾷ
 με διαβάλλειν ἄλλα τε πολλὰ, περὶ ὧν ποιήσομαι τοὺς 40
 λόγους τάχα, καὶ νυνὶ λέγει ὡς ἐκοινωσάμεθα, ἐγὼ τε καὶ
 Στρατοκλῆς, τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι περὶ τοῦ κλήρου μέλλοντες.

¹ ἦν τοῦ om.

² ἐξελέγξας

³ ὥστε μοι

⁴ ταῦτὸ

⁵ τύχει

Οὐκ ἔστιν] Id est, περὶ οὐδενὸς νομίζεται, οὐκ ἀριθμεῖται. in censum non venit. haud scio tamen an ἴσχυρὸν h. l. desit. non est validum. IDEM.

Γράψας] Imo vero γραφάμενας. feminas, quae se filias consobriini tulissent et hoc nomine in tabulas ab actuario inferri curassent. IDEM. Qui sic vertebat: ad hunc modum ego cum docuissem illas feminas extra propinquitatem esse, coram tribunali vestro, iudices, hereditatem Hagnia adeptus sum, mihi adjudicatam.

Ἐξήλεγξαν] Π. ἐξήλεγξα. H. STEPHAN.

Οὐς ἴσχυσέ τι] nil profuit, nil sublevavit earum causam. sic in neutro dedi pro vulgari οὐκ ἴ. τις. REISK.

Τῷ παιδί] Utrum significat h. l. adversus puerum, an pro puero? credo posterius, ob insequens πρὸς ἡμᾶς. IDEM.

Πρὸς ἡμᾶς] Num πρὸς ἡμᾶς, an παρ' ὑμῖν. IDEM.

Τάχα καὶ νυνὶ λέγει] Fortass. leg. τάχα. ἃ δὲ καὶ νυνὶ λέγει, scil. ταῦτά ἐστι, quae in continenti subijcitur. vel sic: τοὺς λόγους. τάχα δὲ καὶ νυνὶ λέγει. fortassis vero etiam nunc dicit. IDEM.

ὁ μόνους ἡμῖν τῶν ἀμφισβητεῖν παρεσκευασμένων οὐκ ἔνῃν
 διομολογήσασθαι πρὸς ἀλλήλους. τῇ μὲν γὰρ Εὐβουλίδου
 θυγατρὶ καὶ τῇ Ἀγνίου μητρὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγωνιζομέναις,
 μὴ κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσαις, ἔνῃν ποιήσασθαι συνθή-
 κας, ἂν ἢ ἑτέρα νικᾷ, μετεῖναι τι καὶ τῇ ἡττηθείσῃ· καδί-
 σκος γὰρ ἔμελλεν ἑκατέρω τεθῆσεσθαι. τὸ δ' ἡμέτερον οὐ
 τοιοῦτον ἦν, ἀλλ' ἐν¹ τὸ γένος, δύο δὲ λήξεις, ἡμικληρίου ἑκα-
 τέρω. τοῖς δὲ κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσιν εἰς τίθεται κα-
 δίσκος, οὗ οὐκ ἂν ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν, ἀλλ'
 ὁμοίως ἀμφοτέροις ἦν ὁ αὐτὸς κίνδυνος. ὥστ' οὐκ ἔνῃν κοινω-
 νίαν οὐδὲ² διομολογίαν ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν. ἀλλ' οὗτος 282
 ὅ ἐπειδὴ Στρατοκλῆς ἐτελεύτησε πρὶν γενέσθαι τοῦ ἡμικλη-
 ρίου τὰς λήξεις ἡμῶν ἑκατέρω, καὶ οὐκέτ' ἦν μετουσία τῷ
 Στρατοκλεῖ τούτων οὐδὲ τῷ παιδί³ τῷδε διὰ τὸν νόμον,
 ἀλλ' ἐγίνετο εἰς ἐμὴ ἢ κληρονομία κατ' ἀγχιστεῖαν πάντων,
 εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας, τότε ἤδη πλάττει ταῦτα καὶ
 μηχανᾶται, προσδοκῶν τούτοις τοῖς λόγοις ῥαδίως ὑμᾶς
 ἐξαπατῆσαι. ὅτι δ' οὐχ οἷόν τ' ἦν τούτων γίγνεσθαι⁴ οὐδὲν,
 10 ἀλλὰ διήρηται καθ' ἕκαστον περὶ αὐτῶν, ἐκ τοῦ νόμου γινώ-
 ναι ῥαδίον. λάβε δ' αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

ἄρ' ὑμῖν ὁ νόμος δοκεῖ ποιεῖν ἐξουσίαν κοινωνίας, ἀλλ' οὐκ
 ἀντικρυς οὕτως ἅπαν τούναντίον, εἰ καὶ τὸ πρότερον ὑπῆρχε
 κοινωνία, προστάττει, διαρρήδη κελεύων τοῦ μέρους ἑκάστου
 λαγχάνειν καὶ τοῖς κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσι τιθεὶς ἕνα 283

¹ τὸ om. ² διομολογίας ³ τῷ ⁴ οὐδὲν

Συνθήκας] Subaudi πρὸς ἑαυτάς. IDEM.
 Τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν] Non
 damno. proba enim et conveniens hæc est
 sententia. Offendor solummodo insolentia
 verbi ἡττᾶν quod nescio an in activo mi-
 nus usurpetur. Num ergo leg. τὸν μὲν
 νικᾶν, τὸν δὲ ἡττᾶσθαι. IDEM. Scripserat
 Isæus: τὸν μὲν ἡττᾶσθαι, τὸν δὲ νικᾶν. Qui
 sententiis iudicium liberabatur in foro
 νικᾶν, qui causa cadebat dicebatur ἡσπᾶ-
 σθαι. In Diatrib. c. 23. p. 261. VALCKE-
 NAER.

Τῷ παιδί τῷ] Aut delendus est. poste-
 rior articulus, aut ei addendum est Στρα-
 τοκλείους. Prius si præferimus, erit αὐτοῦ
 subaudiendum. REISK.

Διὰ τὸν νόμον] Vetantem hereditates ad
 liberos τῶν ἀνεψιαδῶν procedere. IDEM.

Διήρηται] Servari potest et defendi,
 atque sic reddi, definitum, discretum, di-
 ligenterque et subtiliter his de rebus consti-
 tutum est. malim tamen, ut in hac re usi-
 tativa, legi diceretur, pronunciatum, edi-
 ctum est ad omnes. IDEM.

Προστάττει] Non improbo. mallet tam-
 en προστάττειν, ut aptum sit e præmisso
 δοκεῖ. IDEM.

Κατὰ ταῦτ' ὅ] Paulo ante dixerat κατὰ
 ταῦτά. nil referre videtur. E. c. si duo
 semissem hereditatis petant, hi petunt
 κατὰ τὸ αὐτὸ, scil. δίκαιον aut βούλευμα.
 IDEM.

καδίσκον καὶ τὰς ἐπιδικασίας τούτου τὸν τρόπον ποιῶν ; ὁ δὲ, ταῦτα τῶν νόμων λεγόντων καὶ οὐκ ἐνούσης γενέσθαι 15
 διομολογίας, οὕτως ἀλόγως πρᾶγμα τηλικούτου ψεύσασθαι
 τετόλμηκεν.

ς'. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων
 ἐναντιώτατον πρᾶγμα εἴρηκεν, ᾧ προσέχετε τὸν νοῦν, ᾧ
 ἄνδρες. φησὶ γὰρ ὁμολογήσαί με τοῦ κλήρου τῷ παιδί τὸ
 ἡμικλήριον μεταδώσειν, εἰ υἱκήσαιοι τοὺς ἔχοντας αὐτόν.
 καίτοι εἰ μὲν τι καὶ αὐτῷ μετῆν κατὰ τὸ γένος, ὡς οὗτος
 λέγει, τί ἔδει γενέσθαι ταύτην αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ τὴν ὁμο- 20
 λογίαν ; ἦν γὰρ ὁμοίως καὶ τούτοις ἐπιδίκον τὸ ἡμικλήριον,
 εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ προσῆκεν αὐτοῖς τῆς ἀγχι-
 στείας μηδὲν, διὰ τί ἂν μεταδώσειν ὡμολόγουν, τῶν νόμων
 ἐμοὶ πάντων αὐτῶν δεδωκότων τὴν κληρονομίαν ; πότερα δ'
 οὐκ ἦν μοι λαχεῖν, εἰ μὴ πείσαιοι τούτους ; ἀλλ' ὁ νόμος
 τῷ βουλομένῳ δίδωσι τὴν ἐξουσίαν, ὥστε τοῦτο οὐκ ἦν αὐ-
 τοῖς εἰπεῖν. ἀλλ' εἶχον τινὰ μοι μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, 25
 ἦν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἐμελλον ἐπιδικάσασθαι τούτων ;
 ἀλλὰ κατὰ γένος ἡμφισβήτην, οὐ κατὰ δόσιν. ὥστ' οὐδὲν
 ἔδει μαρτύρων.

284 ζ'. Ἀλλὰ μὴν εἰ μήτε κοινώσασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνῆν,
 ὅτ' ἔζη Στρατοκλῆς, μήτε ὁ πατήρ αὐτῷ κατέλιπεν ἐπιδι-
 κασάμενος τούτων οὐδὲν, μήτε εἰκὸς ἦν μεταδώσειν ἐμὲ τὸ
 ἡμικλήριον ὁμολογήσαι αὐτῷ, ἀπόδοτε ὑμεῖς ἐπιδικάσαντές
 μοι τοῦτον τὸν κλῆρον. εἰ δὲ μήτ' ἔλαχον τῶν αὐτῶν μήτ' 30
 ἀμφισβητήσαι πάποτ' ἠξίωσαν, πῶς χρὴ πιστοὺς εἶναι
 νομίζειν τοὺς τούτων λόγους ; ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδαμῶς.
 προσποιεῖται τοίνυν οὗτος — ἐπειδὴ τοῦτ' εἰκότως ἂν θαυ-
 μάζοιτε, ὅτι τοῦ ἡμικληρίου τότε τὴν δίκην οὐκ ἐλάγχανον
 — τοῦ μὲν μὴ λαχεῖν πρὸς ἐκείνους ἐμὲ εἶναι αἴτιον ὡς
 ὁμολογήσαντα μεταδώσειν, ὥστε διὰ τοῦτ' οὐ παρακατα-

Τοῦτο εἰκ.] Videtur μὲν interponendum.

IDEM.

Ἐἶχον εἰ ἐμαρτύρουν] Sunt pluralia in
 tertia persona, ἐμελλον autem et ἡμφισ-
 βήτην sunt singularia in prima persona.

IDEM.

Ὁ πατήρ] Stratocles. IDEM.

Αἰτῶ] ipsi, filio suo, pupillo meo, ei-
 demque competitori ab Hagnia relictae

hereditatis. IDEM.

Πρὸς ἐκείνους] Scil. τοὺς προσήκοντας
 Ἄγνια καὶ ἀμφισβητοῦντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου.

IDEM.

Μεταδώσειν] Scil. αὐτῷ, filio Stratoclis
 puta. conf. p. 201. 8. IDEM.

Διὰ τοῦτ' οὐ παρακαταβάλλειν] Sic dedi
 de meo pro vulgari lectione διὰ τοίνυν παρ.
 Etiam pro infinitivo temporis presentis

35 βάλλειν αὐτοῖς, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ λήξεως ἐμποδῶν εἶναι τοὺς νόμους — οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων —, οὐδέτερον ἀληθῆ λέγων. οὔτε γὰρ ἂν νόμον δείξειεν ὅς 285 κωλύει τοῦτον ὑπὲρ τοῦ παιδὸς δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντιούμενος οὐδεὶς, ἀλλ' ὡς περ καὶ γραφὰς κατ' ἐμοῦ δέδωκεν, οὕτω καὶ δίκας ἐμοὶ εἶναι καὶ τῷ παιδί πεποιήκεν· οὐτ' αὖθις διὰ ταῦτα ἐκείνοις τοῖς προσήκουσι τοῦ κλήρου οὐκ ἐλάγχανον, ὡς ἐμοῦ μεταδώσειν ὁμολογήσαντος, 40 ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὀτιοῦν αὐτοῖς τούτων τῶν χρημάτων προσῆκεν. εὐδ' οἶδ' ὅτι ¹ εἰ συνεχώρουσιν τῷ παιδί λαβεῖν ἐπιδικασαμένῳ παρ' ἐμοῦ τὸ ἡμικλήριον, οὐκ ἂν ποτε ταῦτ' ἐποίησαν οὐδ' ἐπεχειρήσαν· εἰδότες ὅτι, ² ὅτ' ἐν τῇ ἀγχιστεία μὴ ὄντες εἶχόν τι τῶν μὴ προσηκόντων, τοῦτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐγγύτατα γένους βραδίως ἀφηρεύθησαν. ὅπερ γὰρ καὶ πρότερον 286 εἶπον, οὐ δίδωσι μεθ' ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις πασι τὸ παράπαν 37. 1 τὴν ἀγχιστείαν ³ ὁ νόμος, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος. ἦκεν ἂν οὖν ἐπ' αὐτὰ τοῦτο μὲν ὁ Γλαυκῶν ὁ τοῦ Ἀγνίου ἀδελφὸς — πρὸς ὃν μὴ ὅτι γένος εἶχον ἀμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες —, τοῦτο δ', εἰ μὴ ἐβούλετο οὗτος, ἢ Ἀγνίου κακείνου μήτηρ, προσῆκου καὶ αὐτῇ τῆς ἀγχιστείας τοῦ αὐτῆς υἱέος, ὡς δ' 5 ὀπότ' ἠγωνίζετο πρὸς τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας, φανερώς ἂν ἔλαβε τὸ ἡμικλήριον παρ' ὑμῶν, τοῦτο τοῦ δικαίου καὶ τῶν νόμων αὐτῇ δεδωκότων. ⁴ οὐκοῦν διὰ ταῦτ' οὐκ ἐλάγ-

¹ οὐδ' εἰ

² ὅταν

³ ὁ νόμος om.

⁴ οὐκ οὖν

malim infin. aor. 2. παρακαταβαλεῖν. quia sententia tempus praeteritum postulat. IDEM.

Αὐτοῖς] *adversus eos, contententes puta mecum de hereditate Hagniac.* IDEM.

Κατὰ τῶν ἐπιτρόπων] *Addendum videtur λαγχάνειν. causam forensē suscipere, litem capessere.* IDEM.

Λέγων] *Sic de meo dedi, pro vulgari λέγειν. aptus est hic nominativus participii a praemisso προσποιεῖται.* IDEM.

Οὐδεὶς] *Scil. νόμος τούτου ἐστίν. ad idem νόμος etiam δέδωκε et πεποιήκε redeunt.* IDEM.

Ἐμοὶ εἶναι] *Malim τε interponi.* IDEM. Τοῦ κλήρου] *Sic dedi de mea et Scaligeri sententia pro vulgari τὸν κλήρον.* IDEM.

Οὐδ' εἰ συνεχώρουσιν] *ne si concessissem quidem. sic dedi de mea et Scaligeri sententia. Stephanus minus recte conjecerat: οὐ δὲ*

συνεχ. IDEM.

Ἐποίησαν et ἐπεχειρήσαν etc.] *Redeunt istaec ad filium Stratoclis, pupillum actoris, illiusque pupilli necessarios et patronos.* IDEM.

Ἄντι, ὅταν] *Sic dedi de meo, pro vulgari ὀπότ' cui Stephanus sufficere volebat ὅτι ὀπότ'.* IDEM.

Κακείνου] *Glauconis puta, qui frater Hagniac uterinus erat, eadem e matre, sed diversis patribus.* IDEM.

ἠγωνίζετο et ἔλαβε] *Redeunt ad matrem istorum fratrum, Glauconis et Hagniac.* IDEM.

Οὐκ οὖν] *Sic dedi meo, divellens in duo vocabula unum, quod in vulgatis est, οὐκ οὖν. Nam sententia non affirmationem, sed infirmationem postulat. Idem est ac si dixisset: οὐ διὰ ταύτας οὖν τὰς αἰτίας ἀφῆκε τὸ λαγχάνειν ἐμοί. non hæc sunt causæ,*

287 χανεν, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους κωλυόμενος, ἀλλὰ ταύτας τὰς προφάσεις ποιούμενος ἐπὶ ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν, ἐξ ὧν γραφὴν γραψάμενος καὶ ἐμὲ διαβάλλων ἐλπίζει χρήματα λήψεσθαι καὶ ἐμὲ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλάξειν. καὶ οἴεται δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπραττέσθαι 10 ταύταις ταῖς παρασκευαῖς, ὅτι μὴ κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἀπολεῖ τῶν αὐτοῦ, διαπραζάμενος δ' ἂ βούλεται καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ἀδεῶς ἤδη διαφορήσει.

ἦ. Οὐκοῦν οὐ δεῖ προσέχειν ὑμᾶς τοῖς τούτου λόγοις τὸν νοῦν, οὐδ' ἐπιτρέπειν, οὐδ' ἐδίξιν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν ἰδίας δίκας οἱ νόμοι πεποιήκασιν. ἀπλᾶ γὰρ τὰ δίκαια παντάπασιν ἔστι καὶ γνώριμα μαθεῖν· ἂ ἐγὼ διὰ βραχέων εἰπὼν καὶ παρακαταθέμενος ὑμῖν μνημονεύειν, ἐπὶ 15 τὴν ἄλλην ἀπολογίαὺν ἤδη τρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων.

288 τί οὖν ἔστι ταῦτα; καὶ τί διορίζομαι; εἰ μὲν κατ' ἀγχιστεῖαν ¹ τῶν Ἀγνίου μετεῖναι φησὶ τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου, λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ὑμεῖς ψηφίσθηθε, λαβέτω· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ δὲ μὴ κατὰ τοῦτο ἀμφισβητεῖ, φησὶ δὲ ὁμολογήσαί τε τῷ παιδί μεταδώσειν, φάσκοντος ἐμοῦ τούτων εἶναι μηδὲν, δικασάσθω, 20 καὶ ἐξελέγξῃ με ὡς ὁμολόγησα, τότε ἤδη πρᾶξάσθω· δίκαιον γὰρ οὕτως ἔστιν. εἰ δὲ μήτε πρὸς ἐμὲ μήτε κατ' ἐμοῦ

¹ τοῦ

ob quas nil curavit jure mecum experiri meus adversarius, Stratoelis filius. Quænam autem illa ταῦτα sint, ob quæ negat ab eo actionem omisam fuisse, ipse statim actor subiicit in istis, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ etc. IDEM.

Ταύτας τὰς προφάσεις] Scil. ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους, h. e. 1) quod ego spondidissim ipsi me semissem hereditatis redditurum, si vicissem. 2) quod leges vetent pupillum in tutorem suam jure agere. IDEM.

Ταύτας τὰς συκοφαντίας] has officias, tricas, mera commenta et mendacia, ad extorquendum mihi jus meum conficta, quæ modo indicavi. IDEM.

Χρήματα] mercedulum, qui placatus a me de persecutione mei desistat. Sin autem τὰ χρήματα cum articulo legatur, existet ea sententia, quam in Latinis expressi: rectene an secus, alii arbitrantor. Videntur hæc, non ad filium Stratoelis, pupillum tutoris, ipsum, sed ad hujus pupilli advocatum esse referenda. IDEM.

Φησὶ] Advocatus pupilli mei. Quid si legatur et interpungatur sic: κατ' ἀγχι-

στεῖαν τῶν Ἀγνίου [scil. χρημάτων] μετεῖναι φησὶ τῷ παιδί, si ait puero convenire partem bonorum Hagnia ex titulo propinquitatis, τοῦ ἡμικληρίου λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, instituito in foro Archontis adversus me litem de semisse. IDEM.

Ψηφίσθηθε] Π. ψηφίσθηθε. Ἡ ψηφίσαισθε. H. STEPHAN.

Μῆτε πρὸς ἐμὲ] Ut adversus competitorum hereditatis. πρὸς τινα ago, cum quo contendo de jure, illo sibi æquum aut potius jus vendicante mecum: quæ res injuria vacat. Injuria enim nulla est, aliquem esse, cui jus idem in aliquam hereditatem competat, atque ego aiam mihi competere. REISK.

Μῆτε κατ' ἐμοῦ] Ubi κατὰ τινας ago, ita in eum ago, ut a quo me aiam injuriam accepisse, læsum esse, ut pupillus non agit πρὸς τὸν ἐπίτροπον (neque enim causa ipsorum in juris paritate versatur), sed κατὰ τοῦ ἐπίτροπου, ut si spoliatus in latronem, ὁ ἐκδεδουμένος κατὰ τοῦ λωποδύτου, agit. IDEM.

δίκην εἶναι φησὶ τῷ παιδί, τὸν κωλύοντα νόμον εἰπάτω, 289
 καὶ ἔχη δεῖξαι, λαβέτω καὶ οὕτω τὸ μέρος τῶν χρημάτων.
 εἰ δ' αὖ μήτ' ἐπιδικάσασθαι φησὶ δεῖν τοῦ ἡμικληρίου μήτε
 μὴν δικάσασθαι, ἀλλ' ἤδη εἶναι ταῦτα τοῦ παιδός, ἀπο-
 25 γραψάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου
 χρημάτων, ἣν ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα ὡς ὄντα
 τοῦ παιδός. ταῦτα μεγάλα δίκαιά ἐστι. ταῦτα καὶ οἱ
 νόμοι κελεύουσιν, οὐ μὰ Δί' οὐ γραφὰς ἐμὲ φεύγειν περὶ ὧν
 δίκας ἰδίας εἶναι πεποιθήκασιν, οὐδὲ κινδυνεύειν περὶ τοῦ
 σώματος, ὅτι οὐ μεταδίδωμι τῷ παιδί τούτων, ἀ ψήφω
 κρατήσας ἐγὼ τοὺς ἔχοντας οὕτω παρ' ὑμῶν ἔλαβον· ἀλλ'
 30 εἰ τι τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδός εἶχον καὶ κακῶς
 διέθηκα, ὥστ' ἐκείνον κακοῦσθαι, τότε ἂν μοι κατὰ ταύτην
 προσῆκε κρίνεσθαι τὴν γραφὴν, οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐπὶ τοῖς
 ἐμοῖς.

Γ'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν δίκαιον πεποίη-
 κεν, οὔτε περὶ τῶν ἄλλων ἀληθὲς οὐδὲν εἶρηκεν, ἅπαντα δὲ
 1 δεινῶς πλεονεξία μεμηχάνηται διαβάλλων καὶ τοὺς νόμους
 παράγων καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον περιγενέ-
 35 σθαι ζητῶν, οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀλλ' 290
 ὁμοίως εἰδέναί πάντας, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω περὶ
 τούτων λέγειν. ὄρω δὲ, ὦ ἄνδρες, τὴν πλείστην διατριβὴν
 τῶν λόγων ποιούμενον περὶ τὴν τοῦ παιδός οὐσίαν καὶ περὶ
 τὴν ἐμὴν, καὶ τὰ μὲν ἐκείνου παντάπασιν ὡς ἄπορα δι-
 εξιόντα, περὶ δ' ἐμὲ πλοῦτόν τινα τῷ λόγῳ κατασκευά-
 σαντα, καὶ τινα κακίαν 2 κατηγοροῦντα, ὡς ἐγὼ τετάρων
 40 οὐσῶν Στρατοκλέους θυγατέρων οὐδεμιᾶ τολμῶ συνευπορῆ-
 σαι ψροικὸς, καὶ ταῦτ' ἔχων — ὡς οὗτος φησὶ — τὰ τοῦ

1 δεινῶς om.

2 κατηγοροῦντων

“Ἦν ὁ μίσθω.” Malim εἶθ' [id est, εἴτα] ὁ μ. et tum conductor illam mercedem a me exigito. Aut ἢ et εισπράξει. IDEM.

Κελεύουσιν οὐ μὰ Δία. οὐ γρ.] Π. κελεύουσιν οὐ μὰ Δία οὐ γρ. H. STEPHAN.

Γραφὰς] Γραφὴν et εισαγγελίαν promiscue usurpat Isæus hac oratione, ut jam observavit Harpocration. HERALDUS.

Καὶ κακῶς διέθηκα, ὥστ' ἐκείνον κακοῦσθαι] Nota hæc verba, quibus ostendit tunc esse κάκωσιν, quum bona impuberis per vim et sine jure possidentur, quomodo vexatur et si lit injuria, de qua queri quilibet potest

judicio publico. κακοῦν igitur est κακῶς διατιθέναι, κακῶς ποιεῖν. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 14. §. 3. IDEM.

Ποιούμενον] Scil. τὴν κατήγορον. REISK. Κατασκευάσαντα] Malim κατασκευάζοντα ob præmissum διεξιόντα, et insequens κατηγοροῦντα. IDEM.

Κατηγοροῦντων] Sufficiit vult Stephanus κατηγοροῦντα, quod ipsemet ego quoque amplecterer, si satis certum esset, nihil h. l. deesse. Verum nescio an Isæus ita potius dederit: καὶ οὐκ οἶδα ἦντιν' οὐ κακίαν ἐμοῦ κατηγοροῦντα. οἶον, ὡς ἐγὼ — IDEM.

παιδίου. βούλομαι δὴ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. ἐλπίζει γὰρ
 διὰ τῶν λόγων ἐμοὶ μὲν τινα φθόνον γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν
 περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων, τοῖς δὲ παισὶν ἔλεον,
 291 ἂν ἄποροι παρ' ὑμῶν εἶναι δόξωσιν. οὐκ οὐκ ἀγνοῆσαι δεῖ
 περὶ αὐτῶν ὑμᾶς οὐδὲν, ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ταῦτα μαθεῖν,
 ἵν' εἰδῆθ' ὅτι ψεύδεται, ὡς περὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάν- 88. 1
 των. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμολογήσομαι εἶναι κά-
 κιστος, εἰ Στρατοκλέους ἄπορα τὰ πράγματα καταλι-
 πόντος αὐτὸς εὐπορος ὢν καὶ μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιού-
 μενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου παίδων. εἰ δὲ πλείονα κατέλι-
 πεν αὐτοῖς τὰ ὄντα τῶν ἐμῶν καὶ βεβαιότερα, καὶ ταῦτα
 τσαυτ' ἐστὶν ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν ¹διαθεῖναι 5
 καλῶς καὶ τὸν παῖδα ἐκ τῶν λοιπῶν μηδὲν ἤττον εἶναι
 292 πλούσιον, ἐπιμελοῦμαι τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτῶν ὥστε
 καὶ πολλῶν πλείω γενέσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως μὲν οὐκ
 ἂν ἔχομι μέμψιν, εἰ μὴ τὰ μαυτοῦ προστίθῃμι τούτοις,
 σώζων δὲ τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοί-
 μην. ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ²ἔχει, ῥαδίως ἐπιδειξω.

ί. Πρῶτον μὲν οὖν τὰ τῆς οὐσίας διέξομι, μετὰ δὲ
 ταῦτα ὡς καὶ διοικεῖν ἀξιώ τὰ τοῦ παιδός. Στρατοκλεῖ 10
 γὰρ καὶ μοὶ τὰ μὲν ὑπάρξαντα πατρῶα τσαυτὰ ἦν, ὥστε
 εἶναι μὲν οὐκ ἰκανὰ, λειτουργεῖν δὲ μὴ ἀξία. τεκμήριον δὲ
 εἴκοσι μνᾶς ἑκάτερος ἡμῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ προῖκα ἔλαβε,

¹ διατεθῆναι

² ἔχει om.

Προϊκός] Suspiciabar aliquando leg. esse
 προϊκας. Nunc autem acquiesci tutius
 arbitrator in vulgata, et subaudiri μέρος.
 me partem aliquam de bonis meis contribuere
 ad eorum dotem. IDEM.

Τοῖς δὲ παισὶν] Nam cum quatuor Stra-
 toclis filiabus, etiam filium complectitur.
 IDEM.

Παρ' ὑμῶν] Interponendum videtur esse
 ἐμὲ, ut sit παρ' ἐμὲ ὑμῶν. vobis videantur
 cogentes esse per me, propter me. culpa
 mea factum esse vos existimetis, ut hi ad
 mendicitatem deciderint. IDEM.

Καὶ μηδεμίαν] Particulam hanc h. l. non
 pro copulativa accipio, sed pro equipol-
 lente Latino vel. quasi dixisset ἅπασι ἀπλῶς
 μηδεμίαν. pari modo ut in καὶ πᾶσι et simi-
 libus καὶ prorsus significat. Erit ad hunc
 modum haec dictionis hujus constructio:
 εἰ φαινοίμην ἐπιμέλειαν τῶν ἐκείνου παίδων
 καθόλου μηδεμίαν π. καίτοι ὢν αὐτὸς εὐπορος.

Fieri tamen rursus quoque possit, ut hoc
 καὶ hinc in versum proximam inferiorem
 deducendum, et ibi sic leg. sit: αὐτὸς
 εὐπορος ὢν, μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος
 φαινοίμην τῶν ἐκείνου παίδων. εἰ δὲ καὶ πλείονα
 κατέλιπεν αὐτοῖς [Stratolus puta suis libe-
 ris]. IDEM.

Διαθεῖναι] Π. διατεθῆναι. Ἡ διαθεῖναι. H.
 STEPHAN. διατεθῆναι dedi ex auctoritate
 Stephani, existimantis etiam διαθεῖναι legi
 posse. causa utique anceps est. IDEM.

Οὕτως, ῥαδίως] Legi velim οὕτως ἔχει,
 ῥαδίως —. IDEM.

Διοικεῖν] Subaudi καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς
 διέκρησα μέχρι τοῦ νῦν. IDEM.

Εἶναι μὲν οὐκ ἰκανὰ] Delenda videtur
 particula infortis. aut, ea servata, sic leg.
 εἶναι μὲν οὐκ ἰκανὰ. nobis [aut
 hominibus] quidem munera non edentibus
 esse sic satis sufficientia. IDEM.

τοσαύτη δὲ προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλήν τινα οὐσίαν δοθείη. συνέβη δὲ Στρατοκλεῖ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν πλέον ἢ πένθ' ἡμίταλάντων οὐσίαν λαβεῖν. Θεοφῶν γὰρ ὁ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ¹ ἀδελφὸς ἀποθνήσκων ἐποίησατο τῶν θυγατέρων αὐτοῦ μίαν, καὶ τὸν ² θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἄγρον Ἐλευσίῃ δυοῖν ταλάντων, πρόβατα ἐξήκοντα, αἶγας ἑκατὸν, ἐπιπλα, ἵππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε, καὶ τὴν ἄλλην κατα- 293 σκευὴν ἀπασαν, ἧς κύριος ἐκεῖνος γενόμενος ἑννέα ἔτη ὅλα κατέλιπε πέντε ταλάντων οὐσίαν καὶ τρισχιλίων δραχμῶν σὺν τοῖς ἑαυτοῦ πατρώοις, χωρὶς ἐκείνης ἧς Θεοφῶν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἔδωκεν, ἄγρον μὲν Θριάσι πένθ' ἡμίτάλαντα εὐρίσκοντα, οἰκίαν δὲ Μελίτῃ τρισχιλίων ἐωνημένην, ἄλλην δὲ Ἐλευσίῃ πεντακοσίων. ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις τοῦ μὲν ἀγροῦ δώδεκα μναῖ, τῶν δὲ οἰκιῶν τρεῖς, αἱ πεντεκαίδεκα μναῖ συναμφοτέρα γίνονται· χρέα δ' ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα περὶ τετρακισχιλίας, ὧν τὸ ἔργον ἐπ' ἑννέα 294 ὀβολοῖς ἑπτακόσiai καὶ εἴκοσι δραχμαὶ γίνονται ³ τοῦ ἑνιαυτοῦ ἑκάστου. πρὸσοδος μὲν αὕτη δύο καὶ εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς· χωρὶς δὲ τούτων ⁴ κατέλιπεν ἐπιπλα, πρόβατα, κριθὰς, οἶνον, ὀπώρας, ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν τετρακισχιλίας ⁵ ἑννακοσίας. ἔτι δὲ ἔνδον ἑννακοσίας δραχμὰς. πρὸς δὲ τούτοις, ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπεπραγμένα, μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς, μαρτύρων ἑναντίον ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἀπεγράψατο. καὶ οὕτω λέγω περὶ τῶν ἄλλων, ἀ 30 κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσιν, ἀλλὰ τὰ φα-

¹ ἀδελφὸς om.

² θ' om.

³ τοῦ om.

⁴ κατέλιπον

⁵ ἑννακοσίας om.

Αὐτοῦ] Si nihil hic deest, subauditur ἀδελφός. ego vero potius hoc addendum esse arbitror. IDEM.

Τὸν αὐτοῦ] Numi τῶν αὐτοῦ. de bonis suis. IDEM.

Δυοῖν ταλάντων] Subaudi ἄξιον. IDEM.

Ἐκεῖνος] Stratocles puta. IDEM.

Πέντε ταλάντων οὐσίαν] Non improbo, non nego recte habere posse. Sed usus magis probat πεντετάλαντον οὐσίαν. Videtur tamen insequens τρισχιλίων δραχμῶν vulgatum tueri. IDEM.

Πατρώοις] Ergo patrimonium ejus aequivaluit 34. minis. quæ enim eduntur capita, ea conficiunt 4. talenta, 56. minas, et 20. drachmas. IDEM.

Πένθ' ἡμιτάλαντα] I. e. quatuor talenta,

cum dimidio alterius. MARKLAND.

Συναμφοτέρα] Aut est adverbialiter accipiendum, aut alias leg. συναμφοτέραι, minæ puta. REISK.

Καὶ πρὸς] Recte. confiunt enim minæ 22. et 20. drachmæ. IDEM.

Κατέλιπον] Theophon et Stratocles. malim tamen κατέλιπον in singulari, ut solus Stratocles designetur. IDEM.

Πρόβατα] Non intercedo, quominus de grege ovillo solo accipiatur. Verum potest universe quoque armenta et pecora quæque designare. IDEM.

Ἐνεπώλησαν] Heredes Stratoclis puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτή. IDEM.

νερά καὶ τὰ ὑπὸ τούτων ὁμολογούμενα. κάλει δέ μοι τῶν
εἰρημένων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

ἡ μὲν ταῖνον Στρατοκλέους οὐσία καὶ ¹ πλείων ταύτης ἐστίν·
ἀλλ' ὕστερον περὶ τῶν παρακλεπτομένων ὑπὸ τούτων
ποιήσομαι τοὺς λόγους· ἡ δ' ἐμὴ πόση τίς; χωρίον ἐν Οἰ-
νόῃ, πεντακισχιλίων ² καὶ Προσπαλτοῖ τρισχιλίων, καὶ
295 οἰκία ἐν ἄστει δισχιλίων, πρὸς δὲ τούτοις κλῆρος ὃν Ἀγνίας
κατέλιπε, περὶ δύο τάλαντα· ³ οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλεόν 35
εὔροι τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ τετρακισχιλίας
⁴ [δραχμαὶ] μόνον, δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω τῶν τοῦ
παιδός. καὶ γὰρ μὲν ἐγκαταλογίζομαι καὶ τὰ τοῦ υἱέος τοῦ
ἐκπονηθέντος εἰς ταῦτα, τοῖς τοῦ παιδός δὲ οὐ προσέθηκα
τὴν Θεοφῶντος οὐσίαν, πένθ' ἡμιταλάντων οὔσαν, ἐφ' ἣν
296 ἐποίησατο τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· [οὔτω] ⁵ ῥαδίως γὰρ ἂν εὔρε-
θείη καὶ ὀκτὼ τάλαντων ὁ τούτων οἶκος· ἀλλ' ἐκεῖνα ἀφή-
ρηται χωρὶς· καὶ μοι μὲν ὁ κλῆρος, ὃν Ἀγνίας κατέλιπεν, 40

¹ πλείω² καὶ Προσπ. --- δισχιλίων om.⁴ uncus om.³ οὐ γὰρ --- τάλαντα om.⁵ γὰρ ῥαδίως

Καὶ πλείω] Potest καὶ hic accipi pro
vel, et etiam. vel major etiam. Sed potest
quoque pro copulativo haberi. Quod si
fit, tum leg. videatur: οὐσία τοσαύτη, καὶ
πλείων. substantia tanta, et major. Porro
de πλείω dubitatio oritur, rectene habeat,
an πλείων leg. sit. Foret utique hoc plu-
nius et concinnius. Quod si tamen neu-
trum pluralis numeri tenebimus, subaudi-
endum erit χεῖματα. IDEM.

Τῶν παρακλεπτομένων] Locus hic hodie
desideratur. IDEM.

Οἰνόῃ] Imo vero Οἰνέη. sic certe alii ap-
pellant, geminam Ἐνεαμ perhibentes,
alteram πρὸς Ἐλευθέραις, alteram Μαραθῶνι.
IDEM.

Δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω] Qui po-
test fieri, ut actor suam substantiam cen-
tum et decem minis solummodo minorem
aiat esse pupilli substantiam? Capita sortis
a Stratocle relictæ, ab actore modo recen-
sita, si connumereres, reperies 10 talenta,
16 minas, cum viginti drachmis. Actor
autem suam æstimat solummodo 3 talentis,
cum 40 minis. Verum, fatebor enim, ad
calculandum et omnes omnino artes mathe-
maticas invita Minerva natus sum. Con-
ciliandi hujus loci ratio, si qua superest,
hæc est, ut nonnulla deesse suspicemur.
Sed v. ad v. 14. REISK. 5 tal. 30 min. (p.

205. v. 9.) — 3 tal. 40 min. = 1 tal. 50
min. = 110 min.

Εἰς ταῦτα] Connumero summæ a me
editæ bonorum meorum. REISK.

Οὔσαν] Ergo detrahenda est hæc summa,
quam modo in censu bonorum Stratoclis,
h. e. 10 talentis et supra connumeraveram.
Remanebunt ergo talenta septem propemodum.
Hæc cum 4 talentis propemodum
comparata, tamen multo majori parte his
septem talentis minora sunt, quam duobus
ferme talentis. Ut brevis sim, in compo-
nendis hisce rationibus pecuniariis exitum
non reperio. IDEM.

Αὐτοῦ] Pupilli mei. IDEM.

Γὰρ] Π. καὶ γὰρ. H. STEPHAN. Ad-
didi de meo οὔτω. nam sic, h. e. id si
fiat, ut illa duo talenta cum triginta minis
addantur, invenietur, Stratoclis substan-
tiam ad summam octo talentorum assur-
gere. REISK.

Ἐκεῖνα] Bona a Theophonte relictæ.
Quod si ergo de octo talentis decedat
duo talenta cum semisse, remanebunt
quinque talenta cum semisse. Jam salva
erit ratiocinatio illa superior, qua afir-
mabat actor, suam substantiam Stratocle
minorem esse centum et decem
minis, h. e. duobus propemodum talentis.
IDEM.

οὗτος οὐπω βέβαιός ἐστι· δίκαι γὰρ ἐνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν, ἡ κελεύει δ' ὁ νόμος, εἰ ἄλλῳ τις τῶν ψευδομαρτυριῶν, πάλιν ἐξ ἀρχῆς εἶναι περὶ αὐτῶν τὰς λήξεις· τὰ δὲ τοῦ παιδὸς ὡμολογημένα καὶ ἀναμφισβήτητα καταλέλοιπε Στρατοκλῆς. ὅτι δὲ τοσαῦτά ἐστι ² τὰ μὰ σὺν τοῖς τοῦ ἐκποιήτου υἱέος, καὶ ψευδομαρτυριῶν ἐνεστᾶσι δίκαι περὶ τῶν Ἀγνίου, λάβε τὰς μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

MARTYRIAΙ.

9. 1 **ια'.** Ἐρα μικρὰ τὰ διάφορα ἑκατέροις τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστίν, ἀλλ' οὐ τηλικαῦτα ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι περὶ τοὺς Στρατοκλέους παῖδας; οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις **297** πιστεύειν, ὅς τοσαύτης οὐσίας καταλελειμμένης ἐτόλμησεν ἐπὶ διαβολῇ ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος. καταλογίζεται τοίνυν ὡς ἐγὼ τρεῖς κλήρους εἰληφῶς καὶ **5** πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ἀφανίζω τὴν οὐσίαν, ἢ ὡς ἐλάχισθ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε. τοῖς γὰρ ³ μηδὲν δίκαιον ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν ἀνάγκη πορίζεσθαι τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν ἂν διαβάλλοντες πλεον ἔχειν δυνήσονται τῶν ἀντιδίκων. ἐμοὶ δὲ μάρτυρές ἐστε πάντες ὅτι οἱ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀδελφοὶ, Χαιρέλεως καὶ Μακάρτατος, οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν βραχεῖαν κεκτημένων **10** οὐσίαν. Μακάρτατον γὰρ ἴστε ὅτι τὸ χωρίον ἀποδόμενος καὶ τριῆρη πριάμενος καὶ ταύτην πληρωσάμενος εἰς Κρήτην ἐξέπλευσεν· οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχεν, μὴ πόλεμον ἡμῖν ἀντ' εἰρήνης ἐκεῖνος πρὸς Λακεδαιμονίους ποιήσειε. Χαιρέλεως δὲ τὸ **298**

¹ κελεύει --- ψευδομαρτυριῶν οἰη.

² τὰ ἐμὰ

³ μὴ

Πάλιν] Malim ὥστε πάλιν. IDEM.
Ἐκατέροις] Malim ἑκατέρως. IDEM.
Γενέσθαι] Anceps et arduum est, locum hiulecum conjecturis sanatum ire. Quia tamen hæc una superest ratio, qua consequamur hoc, ut salim cohærens et consentanea atque tolerabilis extorqueatur sententia, age suspicemur Isæum sic dedisse: ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι πρὸς τὴν τοῦ Στρ. παιδός. ut mea substantia nulla (pro nulla habenda) sit, si cum substantia comparetur ea quam Stratoclis filius a patre accepit. IDEM.

ἄξιον τούτου τοῖς λ. H. STEPHAN. Legendum videtur: οὐκ ἄξιον οὖν [scil. ἐστὶ] τοῖς τούτου [adversarii mei, pupillum meum] λόγους π. REISK.

Τρεῖς κλήρους] Bona patris, tum duorum fratrum uxoris meæ, Cherelei et Macartati, tum Hagniae. IDEM.

Μὴ δίκαιον] Malim μηδὲν δίκαιον. IDEM.
Τὸ χωρίον] Pro certo haud ausim quidem affirmare, admodum tamen probabile penes me est, hic deesse nomen, quodcumque fuit, demi seu municipii, in quo situm esset prædium illud Macartati. IDEM.

οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις] Π. οὐδ'

¹ Προσπαλτοῖ χωρίον κατέλιπεν, ὃ πλέον οὐκ ἂν ² εὔροι 15
 τριάκοντα μνῶν. συνέβη δὲ τὸν μὲν ταῦτα καταλιπόντα
 τελευτῆσαι πρότερον ἢ Μακάρτατον, ἐκεῖνον δὲ μετὰ ταύ-
 τῆς τῆς οὐσίας, ἣν ἔχων ἐξέπλευσεν· ἅπαντα γὰρ καὶ τὴν
 τριήρη καὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἀπώλεσε. καταλειφθέν-
 τος δὲ τοῦ ¹ Προσπαλτοῖ χωρίου καὶ ³ γινομένου τῆς ἐκείνων
 ἀδελφῆς, ἐμῆς δὲ γυναικὸς, ἐπέεισθην ὑπ' ἐκείνης εἰσποιῆσαι
 Μακαρτάτῳ τὸν ἕτερον τῶν παιδῶν, οὐχ ἵνα λειτουργοίην, 20
 εἰ προσγένοιτό μοι τοῦτο τὸ χωρίον. ὁμοίως γὰρ καὶ μὴ
 εἰσποιήσαντος τοῦτο γ' ὑπῆρχεν· οὐδὲ γὰρ ἐλειτούργουν
 διὰ τοῦτο γ' ἦττον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰσφερόντων ἦν καὶ
 299 τῶν τὰ προσταττόμενα ὑμῖν ἅπαντα ποιοούντων. ὁ δὲ ὡς
 περὶ ἀχρήστου μὲν πλουσίου δὲ ἐπὶ διαβολῇ ποιεῖται τού-
 τους τοὺς λόγους. ἐγὼ δ' ἐν κεφάλαιον ἐρῶ πάντων μέγι-
 στον, ὃ καὶ ὑμῖν οἶδ' ὅτι δόξει δίκαιον. κοινώσασθαι γὰρ 25
 ἐθέλω τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν τῇ τοῦ παιδὸς, καὶ εἴτε πολλὰ
 εἴτ' ὀλίγα ἐστίν, ἐν κοινῷ γενομένης λάβωμεν τὰ ἡμίσεια
 ἑκάτερος, ἵνα μηδὲν πλέον ἔχη ἄτερος τοῦ ἑτέρου τοῦ προσ-
 ἦκοντος. ἀλλ' οὐκ ⁴ ἐθελήσει.

¹ πρὸς Παλτοῖ² εὔροιτε³ γινομένου⁴ ἐθελήσει. Λείψει.

Εὔροιτε τρ. μνῶν] Scil. ἄξιον. si nempe
 εὔροιτε servetur. non reperietis id pluris
 valere quam 30 min. ego vero suspicor εὔροι
 leg. esse. si vendatur, pluris non facile
 valeat quam 30 min. Dicitur res, quæ
 pretio quodam redimitur, εὐρίσκειν tantum,
 vel tantum. Forte reliquit Isæus: εὔροι
 τετρακόντα μνῶν. IDEM.

Ἐκεῖνον] Macartalum. IDEM.

Μετὰ ταύτης] Num μετ' αὐτῆς. non
 ipse solummodo, sed una cum ipso quoque
 fortune ejus omnes. IDEM.

Εἰσποιήσαντος] Subaudi ἐμοῦ. IDEM.

Διὰ τοῦτο γ' ἦττον] nil ideo minus mu-
 nera edebam, quod filium in domum Ma-
 cartali nondum elocassem, aut non elocarem.

IDEM.

Ἵως περὶ ἀχρήστου] Scil. ἐμοῦ. de me
 disserit, ut de homine locuplete quidem,
 verum inutili, e cujus divitiis resp. fru-
 ctum nullum percipiat. Sic dedi de meo,
 pro vulgari ὡσπερ ἀχρήστου. IDEM.

Ἔστιν] Scil. τὰ ἡμῖν ἀμφοτέρους [vel τὰ
 ἡμῶν ἑκατέρω] ὄντα. IDEM.

Λείπει τινά.] Posterius vocabulum, quo
 caret Aldina, Stephanus de suo addidit.
 Desit aliquid, nec ne, multum an parum,
 pro certo definiri nequit. Ad sensum
 quidem, videri possit nil deesse. verum-
 tamen non solent oratores perorationem
 omittere. IDEM.

LECTIONES VARIANTES

AD ISÆUM.

VARIANTES LECTIONES.

* * Idem hio dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphontearum vol. i. p. 139. est notatum.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 33. 1. τὸ γένος M. 3. ἦν B. M. 5. ἀποθανεῖν om. B. M. [ἀποθανεῖν] Bekk. 6. πάσχει M. antep. διαθήκαις] δίκαις corr. M. pen. δὲ λέγοντες B. M. Ald. Ibid. φησὶν B. Ibid. μετεκαλέσαντο B. M. Ibid. τοῖς om. B. M. Ald.

ΛΟΓΟΣ.

P. 33. 2. κατέλιπε] κατέλυσε M. 5. ἀκροασάμενοι pr. B. Ibid. ἐπὶ τὸ δικ. M. ult. ἐκεῖνον] ἐκεῖνα B. Bekk. om. M.

P. 34. 1. ἀργύρια] ἀργύριον B. Bekk. ἀργύριον M. Ibid. προσηκ. οἱ] προσηκ. ἐπὶ

τούτοις οἱ B. 2. τούτοις M. 3. ἰσομαιρίσαι B. 6. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ pr. M. 7.

πιστεύσαντες M. 9. διέθετο μὲν] δὴ ὑπέθετο μὲν B. Ald. μὲν ὑπέθετο δὴ M. 13. καὶ τῶν νόμων om. M. 15. πολυ ἀρχου lit. 1. eras. B. antep. οὗτος M.

P. 35. 4. ἀλλήλους corr. penna ducta per ἀλλήλους M. 5. ἡγησάμεν B. M. 7. τὴν om. pr. M. 10. τοὺς ἔχθρους] τοὺς om. B. M. Bekk. 11. κακοὺς B. M. Ald. 16.

ἐπετρόπευεν M. 21. καὶ primum om. M. antep. ἔχθρας] ἔχθραν B. M. Bekk. Ibid. ὁ Κλεών.] ὁ om. B. Bekk. pen. ταῦτα pr. B. ult. post ἐσάθη lit. 1. eras. in B.

P. 36. 4. καὶ om. M. 5. αὐτὸν M. Ibid. τοῦτων M. 11. ἐκεῖνος M. 13. ἡμᾶς om. pr. B. Ibid. ἡβουλήθη] ἐβουλήθη M. et pr. B. Bekk. 14. ἡμῖν B. M. Ald. 19. χρημάτων] χρηστῶν B. M. χρηστῶν Bekk.

P. 37. 4. ἡβουλήθη] ἐβουλήθη B. M. Bekk. 5. ἐπὶ τὴν] ἐπὶ om. B. M. Bekk. 6. οἶκ om. Ald. 7. ἀνεπεμφεν B. M. Ald. 8. εἰς] ἐς B. M. Bekk. 9. [ὡς ἀσθενῶν]

Bekk. 12. οἷν om. M. 14. ἔθετο M.

15. οἰκίαν αὐτοῦ] οἰκίαν τὴν αὐτοῦ B. Bekk. οἰκίαν M. 17. τοῦ ἀστυνόμου M. Ald. Ibid. αὐτὸς B. M. 18. ἐλθόντας M. Ibid. ἀρχονίδην B. M. antep. ἔτι] ὅτι M. Ibid. τοῖνον οἱ] τοῖνον ὡς οἱ B. Bekk. ult. τοὺς om. B.

P. 38. 6. ἐπεὶ δ' οἱ τούτων] ἐπειδὴ δὲ τούτων B. M. Bekk. 13. γινομένης] γενομένης cod. Ambros. Bekk. 14. ὅπως βεβ.] ὅπως ἔτι βεβ. B. Bekk. 20. πιστεύετε

B. M. 22. μανία M. ult. εἶναι τῶν] ποιῆσαι τῶν B. M. Bekk.

P. 39. 1. ἐαυτοῦ M. 2. ἡμῖν B. M.

Ibid. αὐτοῦ M. 4. τούτοις τοῖς λόγος (λόγους pr.) M. 5. αἰ om. cod. Ambros. [αἰ] Bekk. 7. δικαίους M. 8. ποιήσητε] ποιήσετε cod. Ambros. ποιήσαιτε Bekk. 13. ἐναντιοτάτην M. 14. ἢ ἐκεῖνο B. (velim intelligas hic et deinceps cod. Ambros. et Bekk. nostrum pariter Textum exhibere, ubi nihil in contrarium præcipimus) ἢ ἐκεῖνα ad p. 54. v. 25. καταστήσητε om. M. Ald. Steph. 21. εἰς cod. Ambros. qui deinceps litera A. a nobis signatur. 28. κατέλειπεν pr. B. 29. μὲν om. B. pen. ἡμῖν B. ult. τὴν] καὶ τὴν A.

P. 40. 3. ἡμᾶς ἐναντία καὶ τοῖς A. 7. ἡβούλετο A. B. 8. ἡβουλήθη A. et pr. B. Ibid. μάλλον om. A. Ibid. ζῶν] τῶν A. 10. κηφίσανδρος B. 18. δοῦναι ἡμῖν A. 19. οἷς om. pr. B. 24. πιστεύσαι B. 26. τε οὕτω] τε οὕτω cum Maio Bekk. 30. ἡμῖν B.

P. 41. 4. δηλώσει B. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A. B. 8. ἡμῶν A. 9. ὑπολείψει corr. ὑπολείπει pr. B. 10. ἦν om. A. Ibid. βεβαιώση τὴν ἔχθραν; A. 11. νῦν om. A. 13. γινομένης A. 15. γε] τε A. Ibid. διαθήκας μὲν B. 18. αὐτὸν] αὐτῶ B. 20. οἰκειότητα κεντημένης A. B. 22. κυρίας εἶναι ψηφίσαιτο τὰς διαθήκας A. 27. ἡμᾶς A. antep. οἰκοῦν ἄρα A. B.

P. 42. 5. θάττερα B. θιάτρα A. 7. τὸν om. A. 10. pro Πολύαρχος habent ναύαρχος A. B. 24. κύρια A. 26. ποιῆ-

ται Α. 27. ψηφίσεσ Α. 29. ἐστὶ τοῦτο Α. ult. ἡμεῖσ Α. Β.

P. 43. 3. ἡμῶν Α. 7. ἡμῖν Α. Β. 12. βεβουλευμένος Α. 18. πότερον Α. Β. Ibid. ἐγένετο Α. 20. ἢ τις τῶν ἀδελφῶν Α. 21. οὐ κείνος Α. Β. Ibid. ἐγένετο pr. Β. 28. ἐνεχειρήσαμεν Α. et pr. Β. Ibid. οὐσίαν] αἰτίαν Β. antep. ἐν ἀμφοτέροις om. Α.

P. 44. 2. καὶ primum om. Β. Ibid. παροείχοντο Α. 5. δεῖ προσέχειν Α. 7. αὐτῶ ὕστερον Α. 8. μὲν ἐβούλετο ἡμᾶσ Β. 10. καὶ om. pr. Β. Ibid. μηδ' Β. μηδ' Α. 14. ὅταν μὲν om. Α. 16. κλεώνυμον Α. 20. ἡμῖν Β. 22. ἡμεῖσ om. Α. 23. ψηφίσσεσδε Α. Β. Ibid. ἠγάγεσδε Α. Β. pen. ἀξιώσεστε Α. Β.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ.

P. 45. 2. τοῦσ om. pr. Β. 7. ἡμᾶσ Α. 8. τε τῶ Α. Β. 9. με om. Α. 11. ὁ secundum om. Α. 12. υἱοῦ ἐμοῦ Α. 13. δ' om. Α. 15. χαρνεῦσ Α. 16. οἰκείω Β. οἰκείωσ Bekk. antep. τίσσαρεσ Α.

P. 46. 2. εἶτε] εἶτε ἢ πέμπτω Α. 6. τὴν secundum om. Β. 7. ὅτι om. Α. 8. ὁ πατὴρ om. Α. 10. ἐπιδιδόντεσ pr. Β. 12. ὁ Μενεκλῆσ om. Α. 13. πρῶτον om. Α. 15. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. Α. 18. δόξαντεσ τοῦ Α. Β. 21. ὁ Μεν. Α. 22. μὲν δευτέρω Α. 23. ἔφη Α. 26. ἄπαιδα --- αὐτῶ om. Α. 27. ἀτρεχῶν ἔφη αὐτοῦσ Α. Ibid. δῆλον Bekk. 28. ἀπεβάλλετο Α. Ibid. τινὰ om. Α. Ibid. αὐτὸν Α. antep. ποιῆσαι Α. ult. σφητῶ Β.

P. 47. 1. αὐτῶ Α. Β. 2. τοῦ Ν.] τῶν Ν. Bekk. 3. ἐκείνου Α. 6. ζῶντά γε Α. ζῶντά τε Bekk. Ibid. γηροτροφέσει Α. Ibid. αὐτὸν om. Α. 7. ποιήσει Α. 9. κλεῖυει Α. 10. εὐρέσκεμεν Α. 12. αὐτῶ secundum om. Α. 17. ὀπωτέρω Β. Ibid. ὁ ἐμὸσ om. Β. 19. καὶ secundum om. Α. 20. θραπέυσαντεσ pr. Β. Ibid. ἐπιδημήσαντασ Α. 21. ἔφη om. Α. Ibid. συμβαίνειν Β. Ibid. ἀποδημίαν Β. 23. βούλει Β. 24. καὶ ὁ om. Α. 27. βούλεται Α. antep. αὐτοῦ Α. ult. μόνον Α.

P. 48. 2. ἐὰν Β. 3. αὐτῶ τῶν νόμων Α. 8. ὀρεγῶνασ Α. qui sic infra. 9. τοῦ] εὖ Α. Β. 13. τῶ τούτῳ χρ. Α. 17. ἡμῖν Β. om. Α. 19. ἡμῖν Α. 20. τὸν νόμον Β. Bekk. 21. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ. om. Α. 23. αὐτὸσ ἡμῖν δηλοῖ Α. 24. καὶ ὁ δημότασ om. Α. 25. ἡμῖν Β. ult. υἱέωσ Α.

P. 49. 5. ῥᾶδιον ἡμῖν Α. 6. τὸν] τὸ Β. 8. πρῆν om. Α. 9. πεισθεῖσ ἐμεῖ ἐποιήσατο Α. 16. ἐνήγον Α. 19. δοκῶ] ποθῶ Α. Β. Ibid. τοῦτο Α. 21. πότερον Α. 22. ἐστὶν ὄστος Α. 26. κατηγορεῖν Α. 27. [ἀνθρώπουσ] Bekk. antep. γὰρ om. Α. Ibid. πλὴν] νῦν πλὴν Α.

P. 50. 3. ἀπαιδι ὄντι Α. 5. καλὸσ Α. 7. τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ Α. 8. οὐδεν] οὐ corr. om. pr. Β. 10. τί δὴ ποτ'] ποτ' Α. ἤδη ποτ' Β. 11. ἐκείνω τύχην Α. 12. θερα-

πέυειν Α. 15. τὸν δὲ Μ. --- ποιήσασθαι] Pro his superiora illa ὅσ τις αὐτὸν --- θάψεν repetit Α. 18. παραφροεῖν τῶ] παραφροεῖν φήσει καὶ γυναικὶ πειθίμενον. πῶσ οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῶ τούτων παραφροεῖν μᾶλλον τῶ Α. 19. τοῖσ γὰρ δικαίοισ καὶ τοῖσ νόμοισ Α. 21. μὲν αὐτῶ Β. Ibid. ποιῶν τὸν περὶ τῆσ ποιήσεωσ Α. 24. νῦν om. Α. 26. διαφέρεται καὶ ἀναίεται] διαφαινεταί pr. Β. καὶ ἀναίεται om. Bekk. 29. ἢ συνοικίαν om. Α. 30. κατέλειπεν pr. Β. 31. ὑπόλοιπα] κατέλειπεν Α. 32. ἐκείνου ζῶντοσ Α. antep. ἔχει] ἔχει οὕτωσ conj. Bekk. et mox v. pen. pro ἔδει Tyrwhitt. ἔχρη.

P. 51. 7. οὐ] οὐκ Α. 8. ἀποδοῖτασ Bekk. 10. τῆσ om. Α. 12. λεγομένων Α. 13. τις εἶπη Α. 14. αὐτοῦ Α. Β. 15. κηδευτῆ Α. 16. εἰ μὴ] om. Α. εἰ μὲν Bekk. 27. ἡμᾶσ ἠγάμασαν Α. Β. 28. ποιεῖν] ποιήσειν Α. 29. λοιποῦ pr. Β. antep. ὑπὸ] ἀπὸ Α. Β. ult. βουλόμενοι ἀπαιδα Α. λ

P. 52. 4. ἐπίβαλε Α. ἐπίβαλε Β. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Β. om. Α. 9. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. Α. 10. τοῖνον om. Α. 12. μὲν om. Β. 15. οἰκὸν ἐξερημαθέντα Α. 17. θυγάτηρ] θεράπων Α. 18. παιδίον pr. Β. Ibid. τὸ secundum om. Α. 19. αὐτοῦ] ἐκείνου Α. 21. et antep. ἔνατα Bekk. pen. τῶν εἰδῶτων om. pr. Β.

P. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. Α. 2. ἐποιήσατό με om. Α. 6. με Α. Β. 8. ἐμὸλ om. Α. Β. [ἐμοῖ] Bekk. Ibid. μὴ om. pr. Β. 9. τοῦσ om. pr. Β. 10. τᾶν] τοῦ Β. 15. ἅπασιν ἡμῖν Α. 16. παραφροεῖ Α. 21. μὴ om. Α. 25. εἶναι post δεινὸν ponit Α. 29. ἄν om. Α. 30. ἐγένετο Α.

P. 54. 1. τὸν ἀγῶνα τούτον ἀγανίζεσθαι Α. 4. με τὰ λυπούντα Α. 6. ἀποψήφισαι Α. 8. ἐμαυτὸν ποιθέντα Α. 9. ἀλλ' ἔργῳ τὴν ποίησιν γεγενημένον Α. 16. ποιεῖν Β. 19. μηδ' Α. Β. 20. τὸν om. Α. Β. Bekk. Ibid. τὰσ τιμὰσ om. Α. 24. με Α. Ibid. ἔσται Α. Β. 25. καταστήσετε Β. 27. καὶ primum om. Α. Ibid. ἡμῖν] ἐμοῖ Α. 29. τᾶν τε νόμων Α. antep. εἰρημένων ὑπὲρ] ἐχρημένων διὰ Α.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 55. tit. κλήρου κατὰ (καὶ M.) ποίησιν
πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρία (διαμαρτυρίας M.
διὰ μαρτυρίαν Ald.) B. M. Ald.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 55. 1. υἱῶν] υἱὸν M. Bekk. 2. τοῦ
κλήρου B. M. 3. Πύρρου γνήσιαν] γνήσιαν
Πύρρου B. M. Bekk. antep. τὴν Φ.] καὶ
τὴν Φ. ded. vid. pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 55. 3. αὐτῶ] εαυτῶ B. M. Bekk.

P. 56. 2. τάλαντα τῶ] τάλαντα τίμημα
τῶ B. M. Bekk. 7. ἐπισκεψάμενοι] ἐπι-
σηψάμενοι Bekk. 10. ψευδομαρτύρων B.
M. Ald. 18. μαρτυρήσαι] μαρτυρήσας
ψευδῆς ἔδοξεν εἶναι σοι M. antep. ἦν τῶν]
ἂν τῶν B. M. Bekk. ult. κατέστενε] κατ-
έστη B. Bekk.

P. 57. 6. δ' om. B. M. 7. καὶ τῆς τού-
του μαρτυρίας add. in marg. M. 8. τασδὶ
αὐτοῖς] τὰς διαθήκας, sed in marg. γρ.
τασδὶ αὐτοῖς, M. 12. διαμαρτυρήσαι]

μαρτυρήσαι Bekk. 14. ἐξελαχθῆναι M.
16. ἀδελφῆν] προῖκα M.

P. 58. 3. διαδικάσασθαι M. 6. ποτ'
οἶν] ποτ' ἦν B. M. Bekk. 12. ὅτι add.
sup. lin. a pr. B. 13. ἐνδεδώκει] ἐδεδώκει
B. M. ἐκδεδώκει Bekk. 21. ἐσκημμένοι]
ἐπεσκημμένοι B. Bekk. ἐσκεμμένοι M. 22.
ἀμολογηκός M. ult. ἐπίβαλε] ἐπίβαλλε
B. M. ἐπίλαβε Bekk.

P. 59. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
Bekk. om. M. 7. γενέσθαι M. Ibid.
καίτοι] καὶ M. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M.
antep. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. M.
ult. μεμαρτύρηκε M.

P. 60. 6. καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν om.
M. 7. αὐτὰς] αὐτοὺς Bekk. 13. τνι-
καῦτα] τηλικαῦτα Bekk. 14. σωθετίδην
M. Ibid. προεποιήσατο B. M. Bekk.
15. et 18. παρέσχον] παρέσχοντο M. Bekk.
16. ἀμολογῆ] ὀμολογῆ B. M. Ald. Bekk.

19. ἐπὶ] ὡς ἐπὶ B. M. Ibid. προδύλους M.
antep. μαρτυρίαν] μαρτύρων B. M. Bekk.
pen. τυχεῖν M.

P. 61. 4. et 6. ὑμῶν B. M. 7. ὑμῶν
B. M. Ibid. μάλιστα. τούτους παραλαμ-
βάνειν εἰσθαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας

τῶν δὲ ἀδελφῶν καὶ ἐξαίφνης γινομένων τοὺς
προστυχόντας ἕκαστοι μάρτυρας ποιούμεθα.
καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς M. 9. μαρτυρήσαντι] ἐκ-

μαρτυρήσαντι B. Bekk. antep. ταῦτα]
ταῦτα Bekk. pen. Θήβαζε] Βήσαζε B.
Bekk.

P. 62. 1. ταυτομάτου ἐκεῖ τυχοῦσι] τοῦ αὐ-
τομάτου ἐκεῖ ἐν τυχοῦσι B. M. Bekk. antep.
τῆς ἐγγύης om. M. pen. τῆς B. τῆς τῆς
M.

P. 63. 2. ἀρχία M. 5. ἄλλος B. ἄλλον
M. Ibid. ἦν] ἢ καὶ M. 8. ἦν] ἢ M.
Ibid. ὥστε περὶ] ὃ γὰρ περὶ Bekk. 15.
ταύτην ἦν] ἦν om. B. M. Bekk. 16. ὁστος
ἦν. ἕνα B. M. 20. τὴν τοιαύτην om. M.
antep. παρακλ. ἐγγύη] παρακλ. τῇ ἐγγύῃ B.
Bekk.

P. 64. 6. ἐκείνου] τούτου M. 7. ἔξι M.
10. εἰ om. M. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν B. M.
Bekk. 11. τιμαρίας M. 12. ἢ ὁ ἐγγυῶν]
ἢ ὀμολογῶν M. ἢ om. Bekk. 15. ἢ τὸν ἐγγ.]
ἦν τὸν ἐγγ. B. τὸν ἐγγ. Bekk. 16. ὁ λόγος

οὐ διαμένειν] ὅλι διαμένειν B. ὀλίγον διαμένειν
ded. vid. pr. ὁ λόγος διαμένειν corr. M.
ὀλίγα διαμένειν Bekk. Ibid. εἰώθεσαν M.

P. 65. 8. θεῖου Πύρρου ἐν M. 9. τῆς
B. et sic infra. 11. εἶδε: M. 12. αὐτῶν]
αὐτοῦ B. M. Bekk. 15. αὐτῶ M. 16.
ταύτην] ταύτη Bekk. antep. γενέσθαι αὐ-
τοῖς, penna ducta per αὐτοῖς, B. Ibid.
λέξεως M. Ald. Ibid. τοῦ κλήρου om. pr.
M. pen. οἰ] εἰ B. M.

P. 66. 5. φασὶ B. φασὶ M. 11. ἕνεκα τοῦ
νόμου] ἕνεκα τοῦ γάμου Bekk. Ibid. ἀπο-
λείπει pr. B. antep. μὴ προικῆ] μὴ ἐν προικῆ
B. M. Bekk. Ibid. εἶπου pr. B. ult. ἐμελλ-
εν εἶναι] ἐμελλεν ὀφείλει εἶναι B. Bekk. penna
ducta per ἐμελλεν add. in marg. ἔλεγεν M.

P. 67. 1. αὐτῶ om. M. 2. ἦν δ'] ἦν;
ἦν δ' B. Bekk. ἢ ἦν δ' M. 3. ὅτι om. M. 4.
ἐνεγγύησε] ἐνεγγύησε corr. B. Bekk. 7. ἐπαθεῖς
M. 8. δοκίται, ὑμῶν Ald. 10. τούτων pr.
B. 12. ὄν φησιν] ἂν φησὶν Bekk. 17.
τοῖν αὐτῶ M. antep. τοὺς δι' αὐτοῖς M.

P. 68. 2. ναὶ] καὶ M. Ibid. ὡς ἐγγῆμαι,
sed in marg. γρ. ὡς ἐγγῶ] οἶμαι, M. 3.
παλλακία Bekk. Ibid. τὰ αὐτῶν] τὰς
αὐτῶν B. M. Bekk. 9. σιωπῶντος corr.
B. 10. ὑμῶν βούλομαι] ὑμῶν, ὥστε οὐκ
ἀπορῶ γὰρ μαρτύρων, ὅταν τι λέγω περὶ αὐτοῦ
βούλομαι B. Bekk. 13. φέρε, ὃ] φέρε γὰρ,
ᾧ B. Bekk. Ibid. ἐγγυηκῶς] ἐγγυηκῶς
Bekk. 18. καθισταμένην pr. B. pen.
καταλείποντος pr. B. ult. πρότερον

ὄν
B. Bekk. Ibid. τῶν ἀδελφῶν M.

P. 69. 4. τούσδι] τούσδε B. Bekk. τοὺς
δι' M. 7. γενέσθαι M. 8. ἐνδικος M. 9.
ἀδελφῆς] ἀδελφῆς corr. B. Bekk. 18.
ἂν τι] ἂν τις B. M. Bekk. 20. ἢ ψεύδ.]
ἢ καὶ ψεύδ. B. M. Bekk. 21. ἐνεγγῶ]

ἐνεγύα corr. B. Bekk. 22. ἀδελφῶν M. Ibid. ἂν om. B. M. 23. γεγεννημένος M. αἱ
Ibid. ἐτέρας M. antep. εἰσήγγειλες M. ult. αὐτῆς] ἑαυτῆς B. Bekk.

P. 70. 4. ἐνεστίν] ἐπεστίν Bekk. 8. ἐσχάται pr. B. 9. uncus om. Ald. Steph. Ibid. ἐξ add. sup. lin. a pr. B. 11. εἰσήγγειλε M. 13. τετόλμηκασι] τετόλμηκας Bekk. 15. προσποιήσει M. Bekk. 16. τῆς om. M. 18. προσῆκεν, αὐτῆς] προσήκει αὐτῆς pr. προσῆκεν, εἰ αὐτὸς corr. B. Bekk.

P. 71. 3. τοῦ νόμου M. 5. δοθῆναι M. τοῦ μιν πατέρων
10. ποιηρῶς M. 12. παρόντων M. Ibid. δοκῆ pr. B. 15. εἰσήγγελλεν B. 16. ἄλλω] ἄλλο B. Bekk. 18. ἐνεγγύησεν] ἐνεγγύησεν corr. B. Bekk. Ibid. ἀδελφῶν M. 19. κλήρου om. M. 20. ἐγγυήσαντι pr. B. Ibid. ἀδελφ. οὐσαν] ἀδελφ. ὡς οὐσαν Bekk. ult. ὑμῖν περὶ] ὑμῖν τὴν περὶ B. M. Bekk.

P. 72. 3. 5. et 7. Titulos om. M. 4. ἀνάγκ. καὶ] ἀνάγκ. δὴ καὶ B. M. Bekk. 6. λάβετε] λάβε B. Bekk. 8. ἐξελέγχοι] ἐξελέγχει B. M. Bekk. 11. σκέφαντος M. 12. μὲν τοῦ] μὲν om. B. Bekk. Ibid. ἀδελφιδὴν corr. B. 14. ἐνεγγύησατο] ἐνεγγύησατο corr. B. Bekk. 17. ἔργω ὁ Ξεν. αὐτὸς M. Ibid. uncus om. Ald. Steph. 18. ἐγγυήντο] ἐνεγγυήντο pr. ἐνεγγυήντο corr. B. Bekk. ἐγγένητο M. pen. περὶ] ὑπὲρ de suo Bekk.

P. 73. 1. γερονέας M. Ibid. δὴ] δ' B. δι' M. 2. ἐπέσκηπτε] ἐπεσκίηπτετο Bekk. 4. ἡμῖν B. 6. uncus om. Ald. Steph. 9. λέξιν M. 10. γὰρ πλείω πολλῶ pr. M. Ibid. ἦ om. M. Ibid. ἐτελεύτησεν M. 12. τὴν om. pr. M. 14. τελευτήσῃ M.

Ibid. ὁ νόμος pr. M. 16. ἐπειδὴν M. Ibid. τῶν om. M. 17. διαδικασίαν M. Ibid. καὶ ὡς] καὶ εἰ, ὡς B. M. Bekk. 18. ἐγγυήκει] ἡγγυήκει B. Bekk. Ibid. γησιάν] ἰδίαν M. antep. αὐτῶ] αὐτοῦ B. Bekk. pen. κλήρον pr. M. ult. ὑμῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. Ibid. δὲ μόνω] δὲ γόνω B. M. Bekk.

P. 74. 2. ἡμεῖς M. 3. ἤξισαν] τὴν λῆξιν ἤξισαν B. M. Bekk. Ibid. εἶχον pr. B. 10. ὅσοι δὲ - - πατέρων add. in marg. M. 11. ἐπιδικάσασθαι M. 12. γερονόσιον pr. B. 15. τὸν κλήρον M. 17. τινας pr. B. 19. ὑμῶν, εἰ] ὑμῶν ἠγείσθω, εἰ B. Bekk. Ibid. ἑαυτοῦ] τούτου M.

P. 75. 4. καταλιπομένην M. et corr. B. Ald. 9. et 14. τῶν πατέρων] τῶν πατέρων B. M. Bekk. 11. τελευτήσας] τελευτήσας B. M. Bekk. 13. εἶνα om. M. pen. τῶδ] τὸδ' B. M. Bekk. ult. καταλιπομένη M. et corr. B. Ald.

P. 76. 2. καταστῆσαι] καταστῆναι Bekk.

3. γὰρ ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ] γὰρ ἀνδράπων μισεῖ τὸ λυσιτελεῖν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοὺς ἀλλοτέρους ἑαυτοῦ B. Bekk. γὰρ ἑαυτοῦ M. 10. εἴτα παρ.] εἴτα [τί] παρ. Bekk. 11. Πύρρου τὴν] Πύρρου κλήρου τὴν B. Bekk. 12. ἤξισασαν M. 15. πυν-

θανέσθω] πυνθανέσθε B. M. Bekk. Ibid. κατελείφθη] καταλείφθῃ B. M. Bekk. pen. καταλείψω pr. B. ult. ἐπὶ ταύταις] σὺν ταύταις B. M. Bekk.

P. 77. 3. τῶ M. 4. et 8. εὐδιον M. 5. αὐτῶ pr. B. 6. τοῦτο M. 9. εἰ ἔμαρτ.] εἰ καὶ ἔμαρτ. B. Bekk. 11. ἀγαθὲ B. 12. et 15. ὅτι M. Ibid. ἐνεγύα] ἐνεγύα corr. B. Bekk. Ibid. Ἐνδίου τὴν γυναῖκα, Bekk. 13. ἀδελφοῦ τοῦ ἡμετέρου] ἀδελφίδου τοῦ ἡμετέρου B. Bekk. 15. ἐνεγγυάτο] ἐνεγγυάτο corr. B. Bekk. pen. ταύτης] τῇ ταύτης B. Bekk. Ibid. συνίστασθαι pr. B.

P. 78. 2. τούτου om. pr. B. 8. καταλιπομένη M. et corr. B. Ald. 10. ὑμῖν pr. B. 12. εαυτῶ M. 13. γησιάν om. pr. M. Ibid. ὑμῶν M. Ibid. οὐδεῖς] οὐδὲ εἷς B. Bekk. 15. γὴ τὸν Δία M. 17.

τί ἔχεῖν αὐτὸν] τί αὐτὸν ἔδει B. Bekk. τί αὐτῶ M. Ibid. καταφανῆς M. 18. ἀπέχεσθαι M. 22. ἐκ τῶν pr. B. 23. υἱὸν om. pr. B. 24. μὲν καταλιπὼν] μὲν om. pr. B. Bekk. pen. τὸν M. Ibid. τούταν om. pr. B. Ibid. τῶν μαρτ.] τῶν νῦν μαρτ. B. νῦν om. Bekk.

P. 79. 2. ταύτην] ταύτην τὴν M. 4. ταῦτ' ἂν] ταῦτα B. Bekk. τοῦτο M. 5. τοῦ τὸν] τοῦ τούτου B. τούτου τὸν M. 7. κατέλειπε pr. B. Ibid. τὸν M. Ibid. ὡς τε B. M. 8. γαμηλείαν pr. B. 9. αὐτῶ add. sup. lin. a pr. B. 10. ἤξισαν pr. B. Ibid. τοῦ νόμου] τοῦ om. B. Bekk. 12. ἐπίβαλλε B. M. Ald. 13. et 15. Titulos om. M. 14. λάβε καὶ] λάβε δὲ καὶ B. M. Bekk. 17. ἠγείσθε] ἠγέσθε B. M. Bekk. ἠγείσθαι Ald. 18. ἐπιχείρησιν M. pen. ὑμεῖς οὐ] ὑμεῖς, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ B. Bekk. Ibid. πιστεύετε] πιστεύετε Bekk. πιστεύετε quoque Ald. (mea saltem) etsi Stephanus in marg. et Bekkerus eam πιστεύετε exhibere affirmat.

P. 80. 4. ὁ pr. B. 5. αὐτὴν corr. B. 7. τοῦ Πύρρου] τὸν Πύρρου B. Bekk. 8. ὅτι] ὅτω B. M. Bekk. 9. ἐνεγγύησεν] ἐνεγγύησεν corr. B. Bekk. 13. τούτου] τούταν B. pen. uncus om. Ald. Steph. Ibid. κερτημένη] κερτημένος B. Bekk. κερτημένη M. Ald.

P. 81. 1. καὶ Θεσμ. - - - γυναικὶς add. in marg. M. Ibid. ἐστί αὐτὰς] ἐστίαν τὰς B. M. Bekk. pen. τῶν δημ.] τῶν δημ. τῶν B. M. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 82. Tit. ΥΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ
B. Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 82. 1 "Αγων — "Αγνόθεος]"Αγων —
"Αγνόθεος B. Bekk. "Αγων — "Αγνόθεος M.
qui sic et infra. Ibid. ὄντες] ὡς ὄντες B.
Bekk. ὡς ὄντος M. Ibid. πατραδέλφω] ^α
πατραδέλφου M. et corr. B. Bekk. 3. ὅ ἐ.
κ. διαθήκας add. in marg. M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 82. 5. ὡς οὔτε B. M. 8. μοι συμβ.
δοκεῖ] μοι συμβ. δοκεῖ μοι B. συμβ. δοκεῖ
μοι Bekk. antep. τοῦ N.] τῶν N. B.
Bekk.

P. 83. 2. ἀπλούστεροι M. 6. et 17.
Σμικροῦ] Σμίκρου B. Bekk. Ibid. πατρὸς]
πνεύματος M. 11. ὄνομα αὐτοῦ] ὄνομα
πατρός B. Bekk. ὄνομα αὐτῶ M.
15. οἶόν τε] οἶονται M. 21. χαλεπὴν] χα-
λεπῶς B. Bekk. ult. τούτοις] τουτουσὶ
B. M. Bekk.

P. 84. 1. ὦν M. 5. ἐμβεβήκασι M.
10. δύο] δύο B. M. Bekk. Ibid. ἐξάκις
M. 11. ἐφόρυσεν M. 12. υἱοῦς M. 14.
ἐξελέγχη B. ἐξηλέχθη Ald. 15. Νικό-
στρατον - - υἱὸν αὐτῶ add. in marg. M.
pen. ἐκείνω pr. B.

P. 85. 1. τοῦ Νικοςτράτου om. pr. M.
4. τὰ Νικ.] τοῦ Νικ. pr. B. 5. ἄξαντες]
ἀίξαντες B. ἀίξαντες M. ἄξαντες Bekk. 9.
ἡσθόμενος pr. M. 10. πεδίον M. 14. ἦ]
ἦει Bekk. 16., πρὸ δὲ τούτων B., πρὸς δὲ
τούτων M. * πρὸς τούτων Ald. - 18. ἐνεστιν M.

P. 86. 2. μὴ] μετ' Ald. 6. γενομένου
pr. B. Ibid. διαθεμένου pr. B. 7. παρα-
γενομένοις pr. B. 13. παραγενομένοις M.
17. ἀλλ' εἰαν - - διαθήκας add. in marg. M.
18. δ'] δὴ Bekk. Ibid. ἐποίησατε M.
19. μὴ] add. sup. lin. a pr. B. μὲν M.
21. περὶ add. sup. lin. a pr. B. 24. οὐ
δεῖ] οὐδὲν δεῖ B. Bekk. pen. μόνον οἶ]

μόνον οὐ M.

P. 87. 4. ἀμφισβητήτως pr. B. 6. ἐνὶ
M. 9. πρὸ δὲ τούτους Ald. Ibid. εἰ] οἱ
pr. B. Ibid. μὲν κατὰ] μὲν οἱ κατὰ B.
M. Bekk. 10. συνθήκας M. 13. δῆξιν]

δῆξιν B. M. Bekk. 14. προσκίοντων σφό-
δρα B. 18. χαρίδου pr. M. 20. κληρο-
νόμον om. B. M. [κληρονόμοι] Bekk.
antep. ὁμολόγησεν] ὡστολόγησεν B. M.
Bekk. pen. ὡς τῶ] ὡςτε τῶ εἶναι M.

P. 88. 2. διεχείρησεν M. 3 ταῦτα ἑμὴν]
ταῦτα μεμαρτύρηται ἑμὴν B. Bekk. 4.
ἀνεῖται] ἀρνεῖται B. M. Bekk. 8. βού-
λωνται pr. B. 11. δὲ τῶν] δὲ om. B. M.

Bekk. Ibid. ^{ἱεροποιῶ} περιουσία M. 12. ἐνίους]
ἐκείνους M. ult. δὲ πολὺ] δὲ om. B. M.
Bekk.

P. 89. 3. δὴ μήτ'] δὲ μήτ' B. Bekk.
6. τί ἂν τί] τί ἂν M. τί ἂν εἴη Bekk. 7.
συγγενεῶς. καὶ] συγγενεῶς ψηφίζεσθαι; καὶ
B. Bekk. Ibid. γὰρ οἶδε εἴ τι] γὰρ εἰ οἶδε
τι B. γὰρ οἶδε τι M. γὰρ εἴ τι οἶδε Bekk.
9. ἐγένοντο] ἐγένετο M. Bekk. 12. συγ-
γενῆς M. 13. ἔτερον] ἔτεροι B. M. Bekk.
19. Χαριάδου] Χαριάδην B. Bekk. pen. et
ult. τὸ om. M.

P. 90. 2. Σμικροῦ] Σμίκρου B. Bekk.
μικρὸν M. μικροῦ Ald. 5. ἐπιδικασμένου
M. 6. τὸ] add. sup. lin. a pr. B. om. M.
7. οὐν om. M. 8. παρέσχον M. 10.
ἐκείνοι B. M. 12. οὐδ' ἐνθάδε οὐδ' οὐδ'
ἐνθάδε οὐτ' B. οὐτ' ἐνθάδε οὐτ' Bekk. 14.
δισχυρίζεται pr. M. 17. ἤδη καὶ] ἤδη τι
καὶ B. Bekk. 18. ἄλλως M. pen. τοῦτο
ἀφαιρεθεῖς] τότε δὲ ἀφεθεῖς B. Bekk.

P. 91. 2. καὶ] ἀλλ' M. 5. πλὴν εἴτε]
πλὴν εἴ τι B. M. Bekk. 8. δώσει δίκην M.
9. εἰ] οἱ pr. B. 12. τοῦτο] τοῦτον B. M.

Bekk. Ibid. ἄλλως M. 14. ποιήσατε
M. Ibid. τὰ ἀλλότρια pr. B. antep.
ὠμάσατε M. ult. ψηφίσθηθε M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 92. Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΚΛΗΡΟΥ] ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕ-
ΝΗΝ pr. ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΗΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟ-
ΓΕΝΗΝ corr. B. om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 92. 2. διογένης pr. qui sic ubique,
etsi, ut et hic, multis locis καὶ sup. lin.
add. M. ibid. αὐτοῦ] αὐτοῦ τοῦ B. 6.
διογένην pr. B. antep. ἐγγυασαμένου M.
pen. λεώχαριν pr. qui sic passim.

ΛΟΓΟΣ.

P. 92. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. διεφε-

ρόμεθα B. 3. κύρια γενήσεσθαι, sed in
marg. ἡμῖν ἔσσεσθαι, M.

P. 93. 3. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 7. et
antep. ἐγγυήσατο] ἐνεγγυήσατο pr. ἐνεγγύ-
σατο corr. B. Bekk. 9. ὡς μὲν] τῶν μὲν
B. Bekk. 11. τρέψω] τρέφεται B. Bekk.
τρέψε M. 17. κεντῆσθαι ταῦτα καὶ M.

20. ὁ μενεξένου ὦν κατέλιπεν τὰ B. Ibid.
^β ^α ^γ
προ
μενεξένου M.

P. 94. 1. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 2. τού-

του] τούτων μόνον B. τούτου Bekk. 5. περί κλήρου] περί τοῦ κλήρου Bekk. Ibid. παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ τὰ B. M. Bekk. 7. φησίσησθε corr. B. 8. μὲν om. pr. B. 10. φρεάρρειος pr. B. φρεάριος M. et corr. B. 12. κηφισοδότου B. M. Ald. 18. ἐγένετο] ἐγένετο B. Bekk.

P. 95. 2. κἀγώνος om. pr. B. κἀγώ M. 3. ὅπερ corr. ὡπερ pr. M. 5. ἐφ'] ὑφ' M. et pr. B. Ibid. ἔλυν B. ἔλυον M. 6. αὐτοῦ M. 8. τοτέ] ποτέ B. 9. ἡμῖν corr. B. ἡμῖν M. Ald. 12. καὶ om. pr. B. 14. κεκτῆσθαι] κεκτῆσθαι τε B. Bekk. 19. ἐπισκέψατο M. Ibid. ὡς ἡμᾶς] πρὸς ἡμᾶς B. Bekk. 21. κηφισφώντος corr. B. 22. ἀδελφῶν pr. B. Ibid. τοῦ διογέου M. 23. Δηλοκλέους] Δημηκλέους B. M. Bekk. Ibid. ῆ] ἄ Bekk. 24. ἀφείλετο καὶ] ἀφεί-

λετο [δὲ] καὶ Bekk. antep. ἀντίδοτος M. ult. ἔτυχε]ν ἔτυχε B. Bekk. Ibid. πάντες καὶ ἔρημοι] ἔρημοι καὶ πάντες B. Bekk.

P. 96. 2. οὗτος ἀπὸς] οὕτως αὐτοῦ B. Bekk. οὕτως αὐτὸς M. 3. τοῦ γένους M. 4. κατέλειπε pr. B. 6. ὁ B. Ald. Ibid. δεινό-

τατες B. Ald. δεινότατον M. 12. ἀντιόλουθον] ἀντ' ἀκολουθου B. Bekk. 14. φορεῖ, ἀλλ'] φορεῖ, ὡσπερ ἀδικούμενός τι, εἰ ἐμβάδας κηφισοδότος φορεῖ, ἀλλ' B. Bekk. 17.

μῆν] ἐν B. Bekk. antep. κηφισοδότου M. pen. αὐτοῦ pr. B.

P. 97. 1. ὅπερ M. 2. Δικαιογένη B. Bekk. διογένη M. Ibid. τὸν ἴν] τόνου pr. B. 5. ἡμᾶς] ἡμᾶς Bekk. 9. δοῦναι pr. B. 10. ψευδομαρτυριῶν μαρτύρων M. 11.

ἀπὸ τῶν] ὑπὸ τῶν B. M. Bekk. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Bekk. om. M. 19. μηκέτι προσήκει τῷ διογένει M. 20. μέρους pr. B. ult. ἡμετέρω M.

P. 98. 4. αὐτοῖ] αὐτῶν B. Bekk. 5. ψευδομαρτυριῶν] ψευδομαρτυριῶν B. Bekk. Ibid. μὲν οὖν ταῖν] δὲ ταῖν B. M. Bekk. 6. γενομένων] γινομένων B. Bekk. Ibid. μηδὲ μίᾳς ὁμολογουμένως M. 9. γυναῖκες]

μητέρες B. Bekk. 10. ἄπαντες M. 12. ἐπισκεψαμένων B. M. 14. ἡμῶν add. sup. lin. a pr. B. 18. ἡμῶν M. 20. ἀντιλέγειν pr. B. Ibid. ἠκούσατε] ἀκούσατε B. Bekk. 21. ἡμῶν] γὰρ ἡμῶν B. M. Bekk. ult. δάσειν] παραδώσειν B. M. Bekk.

P. 99. 1. ἐγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk. Ibid. αὐτῶ] αὐτὸν B. M. Bekk. 2. μόνον] μόνος B. Bekk. Ibid. Μησιπτόλεμος] δικαιογένης M. 3. τούτου] τούτων B. Bekk. 6. εἴλομεν ψευδ.] εἴλομεν τῶν ψευδ. B. M. Bekk. 14. et 19. ἐνεγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk.

P. 100. 4. κηκοσμίμεθα M. 6. μουκίωνα

Ald. 7. μὴ βεβαιώσιν] μὴ om. B. M. [μῆ] βεβαιώσιν Bekk. Ibid. ἐξάγοντος B. M. 9. αὐτῶ] αὐτὸν B. Bekk. αὐτοῦ M. 10. οὐδὲν] οὐδὲ B. M. Ibid. ὑπέστη M.

δικαστῶν
11. θεατῶν M. 14. οὐ δι' ἀλλ'] οὐδ' ἀλλ' B. οὐδ' ἀλλ' M. Ibid. καθειστήκεισαν] καθειστήκεισαν B. Bekk. pen. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Ald. Bekk.

P. 101. 2. καταμαρτυρεῖτε M. 7. , ταῦτα κύρια] τότε, κύρια B. M. Bekk. 12. γὰρ Ποτ.] γὰρ τῷ Ποτ. B. Bekk. 13. μνάς M. 14. κεραμικῶ M.

P. 102. 7. ὅτι οὐ διὰ M. 9. ὅτι] ὅτε B. M. Bekk. 15. οὕτως B. 16. παρεδωκε] παρεδόμεν B. M. παρεδόκε Ald. ἐδόμεν Bekk. 20. τῶν om. M. antep. προεξόμειθα] παρεξόμειθα B. Bekk. pen. ἡξίου] ἡξίου B. M. Ald. Bekk.

P. 103. 2. τέσσαρσιν] τέτταρσιν B. Bekk. 8. πυθανόμειον pr. B. 9. προῦβαλλον M. 10. μελάνοπος B. M. Ibid. ἀνόμοτοι ὁμοσ.] ἀνόμοτοι καὶ ὁμοσ. B. M. Bekk. 12. προῦβάλλετο M. 13. διοπειθῆς B. qui sic et infra. 14. ξυμβολαῖον M. 15. Μησιπτολέμω] Μησιπτολέμω B. Bekk. pen. οἴκειν B. M. Ald. ult. ἐψηφίσατο M.

P. 104. 2. ἐργωσαν] ἂν ἐργασαν B. ἀπέργωσαν Bekk. 3. εἴπερ ἀδικῶν οὐκ] ἴν' ἂ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον κομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἰδίων οὐκ B. Bekk. ἰδίων οὐκ M. 6. ἐπεθυμοῦμεν B. 7. ὡς om. codd. et edd. omnes. 9. αὐτῶν] αὐτῶ B. M. Bekk. 10. αὐτὸν ἀνδρ.] αὐτὸν ὄντα ἀνδρ. B. M. Bekk. 12. οὗτος δὲ] οὗτος γὰρ B. Bekk. 14. αὐτῶν] αὐτὸν B. Bekk. 18. πυρρήχιστα] πυρρήχιστα B. M. πυρρήχιστα B. Bekk. antep. καλῶς] κακῶς B. ult. ἐν τοῖς] τοῖς om. B. Bekk.

P. 105. 1. ἕτερος — κερτημένους] ἕτεροι — κερτημένοι Bekk. 3. κατέλειπεν pr. B. 5. τούτου M. 6. τοῖς om. M. 8. λέχισιον] λεχίον B. λέχιον M. λέχαιον Bekk. 9. δραχμᾶς] μνάς M. 11. ὑπογραμμάτι B. Ibid. ἐξ' ἕτέρου] ἐξετέθη de suo Bekk. Ibid. τούνομα om. M. 12. ὁμοπύμων] ἰσωνύμων B. Bekk. Ibid. ὅτε δ' εἶδει] ὅτι εἶδεν B. M. ὅτι οὐδε de suo Bekk. antep. ὑποσχόμενοι — ἔδελονται οὐκ ἐξήνεγκαν B. M. Bekk. ult. ἐνα] ἔνοχον pr. M. Ibid. ἄμα om. M.

P. 106. 2. μάρτυρας] τοὺς μάρτυρας B. Bekk. 4. λειτούργησε] Δικαιογένης B.

β
α
διογένης] λειτούργηκεν M. 6. ὀράται pr. B. Ibid. ἡμῶν M. 7. μεῖζον B. M. 13. ἀποστερίσας om. M. 20. ἐλίπων] διέλιπον B. M. Bekk.

P. 107. 1. ἄς ἀπαρχᾶς] ἄς om. B. Bekk. 2. κήσεως] φύσεως M. 4. δὲ ὁ] μὲν ὁ B. Bekk. antep. υἱδς] πατρὸς M. Ibid. ὄχυσίας ἐν σπαρτίῳ M. ult. τούτων B.

P. 108. 2. πῶ] de suo Bekk. 3. φανε-

εἰς B. Ald. Ibid. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν B. Bekk. 6. τσοσύτου] M. 9. ἀναθῆναι M. Ibid. εἰς τὴν ἀκρόπολιν] εἰς πόλιν B. M. εἰς τὴν πόλιν Bekk. 10. λιθουργοῖς B. M. Ald. 11. ἤξιως] οὐδὲν ἤξιου M. 18. ὠφέ-
 λησας M. 20. ἐστράτευται M. ult. οἰκ

ἔστρ.] οὐδ' ἐστρ. B. M. Bekk. P. 109. 3. ἀξιώσει] ἀξιώσεις B. Bekk. Ibid. ἔτι τῦρ.] ὅτι τὸν τῦρ. B. Bekk. 3. μὲν εἴλου] μὲν γὰρ εἴλου B. M. Bekk. 7. προεδρεῖσάν B. Ibid. δέδοκται] δέδοται B. Bekk. δέδοικται M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 113. 2. υἱὸν ποιησάμενος M. Ibid. δοθεῖσας] τεθείσας B. Bekk. 4. ἀντίδικου M. pen. ἐποίησε] ἐπένοήσε M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 113. 1. χρῶμαι corr. B. 4. ἐνέωλει M. Ibid. Μενέστρατος] Χαίρεστρατος B. Bekk. antep. δὲ εἰ] δὲ εἰ B. Bekk. ult. δὲ μὴ] δὲ οὐ B. Bekk. δὲ M. Ibid. τὰ τε] τε τὰ Bekk.

P. 114. 4. καὶ Χαίρεστράτω pr. B. 7. ἐξῆν] ἐξόν B. Bekk. 8. εἰσελθόντα] εἰσελθόντι B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς pr. B. 9. διεμαρτύρησεν - - κλῆρον om. M. 10. τούτου M. 11. γίνεσθαι] γενέσθαι B. M. Bekk. 12. καταστήσεσθαι B. M. 17. ταῦτ' αἰτῶ] τούτ' αὐτό B. Bekk. 20. ἐκινδύνεσε M. 22. καταλι pr. B. 23. τῶ - ἀδελφῶ pr. B. Ibid. ὡσπερ] ὡπέρ Bekk. pen. δύο pr. B. ult. οὗτος B. M.

P. 115. 1. διαθήκας M. 3. περὶ τῶ] παρὰ τῶ B. M. Bekk. 4. ἡμῖν M. Ibid. ἀναρῶσται B. 5. ἐμαρτυρήσουσι pr. B. 6. et 11. Titulos om. M. 14. ἐκ τῶν νόμων] ἐν τῶ νόμῳ B. Bekk. 19. ἄν] αὖ M. antep. ἐφρόνει - - εἰ om. M.

P. 116. 4. ὄντας] οὕτω M. 5. Ἠγέμονα] Ἠγήμονα B. M. Bekk. 7. κηφισίως] Κηφισίως Bekk. 9. οὐδ'] οἰκ M. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. ult. παρακατέβαλλον M.

P. 117. 1. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 4. νόμον Bekk. asteriscos om. codd. et edd. cat. 7. σκεφάμενοι M. et pr. B. σκεφάμενον Ald. Ibid. ἐποίησατο M. 9. ἔλεγεν M. Ibid. Καλλίπην om. M. Ibid. εἶη] δ' εἶη B. M. Bekk. Ibid. πιξένου M. 13. τὴν θυγατέρα] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. ἐξῆπιτροπευσμένης M. antep. τούτο M. Ibid. πρᾶττοντες] πλάττοντες de suo Bekk. ult. πρῶτων] πρῶτων Bekk.

P. 118. 3. καλλίπης M. 4. εἶναι om. M. Ibid. ἐτι ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος] ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος om. B. Bekk. Ibid. ἀφελόντα οὐν πάντα] ἀφελόντι οὐν ταῦτα B. Bekk. 5. πραγμάτων ὑπολείπεται M. 6. οὐτ'] οὐδ' B. M. Ibid. καλλίπην M. 7. οὔτε corr. B. 9. κατὰ τὸν νόμον M. 10. καὶ ὑπὸ] καὶ ὑπὲρ M. 11. γει] καὶ M. pen. ἡμῶν pr. B.

P. 119. 3. ἠθέλησαν. καὶ] ἠθέλησαν οὐδ' ἡμῖν παραδοῦναι. καὶ B. Bekk. 5. ἡμετέρας M. 6. καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. M. Bekk. 9. καταστῆναι M. 10. ἀφειδῆς] ἀνδρῆς B. Bekk. 11. καθιστάναί M. ult. ἐνενηκότα] ἐνενηκότα M. Bekk.

P. 120. 1. εἶναι εἰδαίμεν] εἰδαίμεν εἶναι B. Bekk. 18. κεραμικῶν οἰκίας. M. 20. καὶ om. pr. 25. ἀλλὰ καὶ τελ.] M. pen. οὐθ' οὗτος] οὐθ' ὁ υἱὸς de suo Bekk. ult. ὑπεχώρει M. Ibid. συνεδίξαντο] εἰσεδίξαντο B. Bekk.

P. 121. 3. Ἀφιδαίου] Ἀφιδναίου Bekk. Ibid. ὡς] ὅς pr. M. 4. ἔαν εἰσαχθῆναι] εἰσαχθῆναι M. [ἔαν] εἰσαχθῆναι Bekk. 6. ἔτι om. pr. B. 10. ἐνδόντα] ἐν δόντα B. Bekk. 11. εἰνεία M. 12. δὲ om. M. 13. εἰσαχθέντων M. 15. εἰσαγάγει M. 16. ὧ ἀνδρες] ὧ Ἀνδρόκλεις B. Bekk. 19. αὐτὸν - - ῥητοῦς om. M.

P. 122. 2. σὺ om. M. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. 7. ἀποθνήσκειν M. 8. δικαστᾶς] κηδεστᾶς B. Bekk. 11. αὐτοῦ αὐτῶ B. Bekk. Ibid. Μουνυχία] Μουνυχιάει B. Μουνυχιάσι Bekk. 12. συνεπέστελλον] συναπέστελλον B. Bekk. συναπέστελεν M. 14. συνήγαγε M. 16. διέπραται] ἐπραττεν B. Bekk. 17. τὸ ἱκανόν.] τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον B. Bekk. 18. οὐδεὶς οὐδὲν] οὐδεὶς οὐδενὶ B. Bekk. 20. ὅτω] ὅτι M. 21. γραμματίου M. Ibid. διέτη M. 22. ἤδη τῆ] εἶδε τῆ corr. a pr. B. Bekk. pen. κύριον] αὔριον M. ult. ἄλλον om. M.

P. 123. 2. καταλείπει pr. B. 3. ἀπῆτει] ἀκούσας M. 4. προσεκαλέσαντο] προσεκαλέσαντο πρὸς τὸν ἀρχοντα B. προσεκαλέσαντο B. Bekk. 9. οὗτος M. 11. παρῶντων M. 15. ἐν om. Ibid. Σπαραγγεῖω] Σπαραγγίω B. M. Bekk. Ibid. βαλανεῖον add. in marg. M. 17. τετταράκοντα M. 18. αἰπολίη pr. B. ult. ἐπράχθη M.

P. 124. 3. μάρτυρας. ταῦτά] μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ταῦτα Bekk. 9. ὅπως τελ.] ὅπως καὶ τελ. B. Bekk. 16. καὶ secundum om. B. M. 17. μισθωτᾶς] μισθωταὶ B. M. Bekk. antep. προσεκήρυτταν pr. B. 2 r

P. 125. 1. ἐπεχειροτόνησαν] ἀπεχειροτόνησαν B. Bekk. 2. ἂν om. pr. B. 3. καὶ μοι - - διετέθη ἡ οὐσία om. M. 7. ἀνεκέκτητο] ἐκέκτητο B. Bekk. Ibid. υἱέας] υἱέες B. Bekk. 13. ἐξήρμεσαν M. 14. καὶ om. M. 15. ἔνδον om. M. 16. τοῖν M. 17. γυναικί] θυγατρὶ M. 18. ὁμύτχον οὐσίας M. 21. οἰδέ] καὶ οὐδέ pr. B. Ibid. ἰφέας pr. B. ἡφίαν M. et corr. B. 22. αὐτοῖς M.

P. 126. 3. ὅπη B. M. 5. τῶνδ' ἐφορᾶν] τῶνδ' ἐφορᾶν M. τῶνδε φαρᾶν Bekk. 8. post ἀνάγκη lacuna in B. M. Ald. 10. πεπραγμένης] πεπραγμένης B. M. Bekk. 12. τοῦ λοιποῦ] τῶν λοιπῶν B. Bekk. 14. ὡς ἐπὶ] ὡς ὑπὲρ B. Bekk. 15. τὰ ἐναντία] τάναντία B. Bekk. Ibid. αὐτοῖ om. M. P. 127. 2. διεπράξατο] διεπράξατο Bekk.

3. ἀποχειροτονθέντων M. 5. ἀναισχυντίας] ὑπερβολῶν M. 14. ἂν εἴη] ἂν ἦν B. M. Bekk. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. B. M.

P. 128. 4. ΝΟΜΟΣ om. B. M. 7. ταῦτα] ταῦτα Bekk. 8. ὁμολογημένη M. 9.

χρόνον] εἶον M. Ibid. διάγουσα M. Ibid. οὐδέ] οὔτε M. Bekk. Ibid. εἰσω] ἔνδον M. Ibid. τῶν ἱερῶν M. 10. οὐδ' οὐτ' Bekk. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 16. ποτέρων δεῖ τῶν M. 17. φιλήμονος] Φιλοκτήμονος B.

Bekk. 19. τοῦτων M. 20. δὴ pr. B. 21. post ἐκδοῦναι lit. S. eras. in B. Ibid. βούλονται] βούλονται B. M. Ald. Bekk.

P. 129. 2. ἀγωνίζοντάς M. et pr. B. Ald.

4. ἦν τοῦδε] ἦν υἱὸν τούδε B. M. Bekk. 7. ἐξελεγχεῖν B. 8. ἢ τις] ἢ εἰ τις B. M. Bekk. 9. ἦσθα M. 12. ἀκὸν μαρτυρεῖ M. et pr. B. ἀνοή μαρτυρῶν Ald. 15. ὡσπερ εἰ] ὡσπερ ἂν εἰ B. M. Bekk. Ibid. φαίν M. 18. πάντων - - διεπράξατο om. M. 19. τε om. B.

P. 130. 1. τῶ τοῦδε] τῶ τοῦδ' B. Bekk. 5. ὁμολογουμένης] ὁμολογουμένης B. Bekk.

7. οἱ om. pr. B. 8. δέονται M. ὁ Ἄνδρ.] ὁ om. B. Bekk. Ibid. οὐτοσὶ add. in marg. B. Ibid. φήσει B. 12. κλήρου καὶ] κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὐσης ἐπικληρῶν καὶ B. Bekk. 14. εἰ] οἱ M. 15. ἐαυτῶν M. 18. ἐστὶν M. Bekk. 19. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. Ibid. μεμαστρυκῶς M. pen. τοὺς παῖδας γνησίους] γνησίους τοὺς παῖδας B. Bekk.

P. 131. 1. μὲν μὴ] μὲν μὴδ' B. Bekk. Ibid. ἐπιχειρήση M. Bekk. Ibid. ἢ κατὰ] ἢ καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. λοιδορήσεται B. M. 3. λέγει B. M. Ibid. εἰσὶ μὲν οἶδε M. 11. εἰσηνόχων] εἰσηνόχασι Bekk. 15. πολλῶ M. 19. ἐπιβουλεύσει M.

P. 132. 1. ἀπολογίαν] διαμαρτυρίαν M. 4. ἂν αἰσιμός τις] ἄπαις ἢ ὄστις Bekk. 8. γινομένου] γενομένου B. Bekk. 13. ἀλλ' ὅς ἀληθῆ] ἀλλ' ἐὰν ἐπιδεικνύη ὡς ἀληθῆ B. Bekk. ἀλλ' ὡς ἀληθῆ M. 14. τοὺς om. M. ult. οἶδε] εἶδε B. οἶδς Bekk.

P. 133. 1. ποί B. M. Ibid. ἐτ' ἰόντες corr. ἐτι ὄντες clare pr. B. 2. εἶδς B. 3. ἐλεγχος] ἔνοχος B. M. pen. τε om. M. Ibid. ὅσαν κατὰ] ὅσαν καὶ κατὰ B. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 134. ΥΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 134. 3. Ἀρχίδαμος] Ἀρχεδάμος B. Bekk. 4. τὸν τῷ Θρ.] τοῦ om. B. M. Bekk. Ibid. θρασύλλου pr. B. 7. τε om. M. Ibid. Ἀρχιδάμου] Ἀρχεδάμου B. M. Ald. Bekk. 8. γενήτας] γεννητᾶς B. M. γενήτας Bekk. qui sic et infra. Ibid. γεγραμμένου M. 9. γεμματεῖον, οὐδὲν] γεμματεῖον, ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδαρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγράφεται μὲν ὁ Θράσυλλος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γεμματεῖον, οὐδὲν δ' B. Bekk. γεμματεῖον, οὐδὲν δ' M. pen. τὴν ἑλευθερίαν] τὴν ἑλευθέραν B. τὴν ἔχθραν Bekk. Ibid. ἐξέρεχεται] διεξέρεχεται B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 134. 2. αὐτὸν M. pen. ἐνέγραψαν M. ult. αὐτοῖς pr. B.

P. 135. 11. διαθήκας εἰθυδικίας, penna ducta per διαθήκας, M. 13. με] δὲ M.

antep. ἡμῖν] ἡμῖν Bekk. ult. τοῦ κλήρου] τὸν κλῆρον B. M. Bekk.

P. 136. 2. τοῦτου] τοῦτων B. Bekk. 3. ἡμῶν] ἡμῶν B. Bekk. 5. ἐξελήχθημεν pr. B. 6. δύναμαι B. M. 7. τοὺς om. pr. B. Ibid. γιγνώμενα M. 10. ὁμοπάτριαι καὶ ὁμομήτριαι M. 11. κατελείπε pr. B. 13. δύο τελευτησάντων] δύο ἐτελευτησάντων pr. τῶν δύο τελευτησάντων corr. a pr. B. Bekk. 14. Μνήσων om. M. 16. νῦν om. M. 17. ληφθεῖς M. 18. Μνήσωνος] Μνήσος M. Bekk. 19. ἐαυτὸν M. ult. ὁ ἐμὸς] οὐμὸς B. Bekk.

P. 137. 1. τοῦ Ἀπολλ.] τὴν Ἀπολλ. B. Bekk. Ibid. τηθῆν B. τηθῆν M. Ibid. δὲ ἐμοὶ] δὲ ἐμῖν M. Bekk. 9. ὁ ἐμὸς M. 11. ὄν om. B. M. Ibid. σέπονθεν corr. B. Ibid. εὔ] ὁ B. M. 15. εὐπορίας M. Ibid. ἀπορωτέρου γενημένου] ἀπορωτέρω γενημένου B. Bekk. ἀπορίας γενομένης M. 16. τὰ] τε τὰ M. 18. ἐμοὶ δὲ] ἐμῷ δὲ B. Bekk. 19. λακρτεῖδῃ pr. B. 22. τῆς μὲν M. 23. ἐκομισάμεθα M. 25. παρασχέσθαι] προσταχθῆναι M. pen. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M.

P. 138. 2. ἦσαν om. M. 4. γὰρ δυοῖν] γὰρ αὐτῶ δυοῖν B. M. Bekk. 5. αὐτῶν αὐτῶ B. 9. ἐγγχειρίζουσιν pr. B. 11. διέ- νειμαν M. 14. ἐγένετο M. 15. αὐτῶν ἀρχέλαος M. 17. τῶν αὐτῶς] ζῶν αὐτῶς B. M. Bekk. antep. μου M.

P. 139. 6. εἰς τὴν] ὡς τὴν Bekk. 9. εὐθείως μεταλαβάν] εὐθείως με λαβάν B. Bekk. 10. πάντα] παρέντα M. 11. τοῦτον] τούτων B. M. Bekk. 12. Σαρρή- λεια pr. B. 14. εἰσαγάγη] εἰσάγη B. Bekk. 17. εἰσαγαρόντος M. 19. εἰς κοινὸν] εἰς τὸ κοινὸν B. Bekk. antep. δι' οὕτως] δὴ οὕτως Bekk. pen. ἦν] οὖν M.

P. 140. 3. ἐγγράφη M] ἐγγράφην Ald. 7. οἶμεν] οἶμαι B. M. Bekk. 9. ὀρθῶς κατὰ] ὀρθῶς καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. κατέλειπε pr. B. 13. ἦδη ἀνδρα' M. 14. ὄς om. B. M. Ibid. ὀμομάτωρ M. antep. ἀδελ- φιδῶν pr. B. Ibid. κἂν] καὶ M.

P. 141. 1. φανερώς M. 3. καταληφθεί- ^{ον} τῶ ἴσον _{σι} M. καταληφθείσας Ald. 5. τοσοῦτον

δὲ M. 8. γὰρ τοὺς M. 9. ἐκ τούτων] ἐκ τῶν αὐτῶν B. Bekk. ἐκ τῶν M. 10. ἀποτέρω] ἀπωτέρω B. M. Bekk. Ibid. τυγχάνουσιν pr. B. 11. οὐδὲν B. M. Bekk. Ibid. μέρος pr. B. Ibid. προσήκει] προσῆκε B. Bekk. 16. δὴ αὐτοῦς] δὴ αὐτοῖς B. Bekk. pen. ΝΟΜΟΣ] ΝΟΜΟΙ B. Bekk. om. M.

P. 142. 1. κατὰ om. M. 3. ΝΟΜΟΣ om. B. M. 4. τοῦ πατρὸς] τοῦ πρὸς πατρὸς B. Bekk. 6. δὲ] δὴ corr. M. δὲ Bekk. 8. ΝΟΜΟΣ om. M. 9. τῶν] τούτων τῶν M. Ibid. μὲν] δὲ M. Ibid. τὸ μέρος] τοῦ

μέρους Bekk. 10. εἰληφεν M. Ibid. ὁ δ'] εἰ δ' B. M. Bekk. 14. εἰς τὸν Ἰππ.] εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰππ. B. M. Bekk. εἰς τὸν τὸν Ἰππ. Ald. antep. μὲν] δὲ M. Ibid. ἐκείνῳ] ἐκείνο B. M. Ald. Bekk.

P. 143. 6. μένει M. Ibid. ἐκποινθεῖ] ^{ου} ἐκποινθῆ de sno Bekk. 7. τὸ μέρος M. 10. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 13. οὐκ corr. B. 17. Πυθαῖδος] Πυθαῖδος M. Bekk. antep. ἐγγράφουσι pr. B.

P. 144. 1. ἀρχαιρεσία] ἀρχαιρεσίαις B. M. Bekk. Ibid. οὐκ om. pr. B. 2. καὶ ἐξ] καὶ ἐξ ὧν ἠκουσαν καὶ ἐξ B. M. Bekk. Ibid. ἤδεσαν] ὄμοσαν M. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 8. τούτοις M. et pr. B. 9.

σμικρᾶς] μικρᾶς B. Bekk. 12. τοῦτον] τούτο M. 15. ἐξερημάσωσι] ἐξερημάσωσι pr. B. Bekk. 19. δημοσία om. M. Ibid. ταῦτ' om. M. antep. ἐκείνο M. ult. οἶκον. διὰ τί;] διὰ τί; om. B. M. Bekk.

P. 145. 1. ἀδελφῶ om. M. Ibid. οὐδ'] ἐκείνῳ B. ἐν ᾧ M. 4. τάλαντα] τάλαντων

^{οτάς} B. M. Bekk. Ibid. πεπρακέναι M. 6. ἦδη M. 13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 14. ἀλλήλων M. 16. αὐταῖς] αὐταὶ M. αὐτοῖς Bekk. 18. παρὰ τοῦ] παρὰ του B. M. Bekk. ult. ἐς τε] ἴστε B. ^{εί} ἴστε M.

P. 146. 1. τὰ ἔμαντοῦ] τᾶμαντοῦ B. M. Bekk. τὰ μαντοῦ Ald. 8. τὰ κλήρου] τὰ τοῦ κλήρου B. M. Bekk. 12. τίς [ἀν] ἀμφισβ. Bekk. 14. ἐν τῷ] ἐν γε B. Bekk. ἐν τε M. 15. γεφυρῶν. εἰς] γεφυρῶν. γὰρ εἰς B. M. Bekk. Ibid. Προμήθειαν] Προμή- θεια Bekk. Ibid. τοῦδε τοῦ] τοῦδ' M. pen. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M.

P. 147. 4. προθυμοτέρους] προθυμοτά- τους Bekk. 5. ἀπασας om. M. 9. κα- ταλιπῶν] διαλιπῶν B. M. Bekk. 10. ἐκείνῳ] κἀκείνῳ B. M. Bekk. 13. αὐτῶν ἀναγκαῖσάντες pr. B. ult. ὥστε] ὥστε pr. B.

P. 148. 7. ἄν] ὄν M. 10. οὐκ εἰ μὲν] οὐχ οὐ μὲν B. M. Bekk. 12. οὐδ' εἰ] οὐδ' ἢ B. Bekk. antep. τοῦ κῆριαν] τῶν αὐτοῦ κῆριαν B. M. Bekk. ult. ταῖς στρατείαις] τὰς στρατείας Bekk.

P. 149. 1. τοῦτο γὰρ] τούτων οὖν M. 2. ἔργων] ἔργον B. M. Bekk. 3. ποιήσασθε] corr. B. ποιήσασθε Bekk. Ibid. τούτων μὲν μὴ] μὲν μὴ om. B. M. Bekk. 4. τρι- ραρχούντων] τριραρχοῦντα B. Bekk. Ibid. πέντε τάλαντων B. πεντεταλάντων M. 6. ἀποκυρώσῃτε M. 7. τούτου] τούτων B. Bekk. 12. τῆς ἡμετέρας] τῆς ἑμῆς B. Bekk. 14. υἱὸς ζῶντος ἐκείνου M. pen. ἐξερημάσωσι] ἐξερημάσαι B. Bekk. ult. τὸν τοῦ ἐκείνου] τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου B. Bekk.

P. 150. 1. ἀδελφιδῶ M. 5. οὐδὲ τοῦτον]

οὐδὲ τούτω B. οὐδὲ τοῦτο M. οὔτε τούτω Bekk. 9. ἐνθυμείσθε, ὅτι ἐκείνος] ἐνθυμεί- σθαι, ὅτι ἐγὼ B. Bekk. Ibid. αὐτῶν pr. B. 10. καὶ ὅτι - - εἰσποισίθην om. M. Ibid. ἔχει κλήρους] ἔχειν ἀξιοὶ κλήρους B. Bekk. 13. καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμὸς M. pen. ᾗ] ἦν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 151. 3. τελευτήσαντος B. 4. παρέ- ^{ιδ} δακε pr. B. Ibid. ἀδελφῶ M. 5. αὐτη. στάσις στοχασμὸς M. 6. γνήσιος om. M. 9. τοῦ] ἢ τοῦ pr. M. Ibid. κελεύοντα]. λέ-

γοντα M. Ibid. ἀπὸ ἀρρένων] ἀπὸ τῶν ἀρρέ- νων B. Bekk. 10. ἀπὸ Φλειεῶν M. pen. ἐκρόνοις ἀδελφιδῶς M. Ibid. τῶ] καὶ pr. M. ult. οἰκίαν pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 151. 5. τοῦ νόμου] τῶν νόμων B. Bekk.

anter. ὅπως ὦν οἴται ὦν ἐγχειροῦσι ποιῆν M.
 τελευταίου
 ult. τετελευτηκότος M. Ibid. ἐκ τῆς θυγα-
 τρός] ἐκ θυγατρὸς B. Bekk. Ibid. αὐτῷ M.
 P. 152. 1. τοῦ] τῶν M. 2. ὡς] καὶ M.
 Ibid. τε om. pr. B. 7. ἅμα λέγειν] ἅμα
 μὲν λέγειν B. M. Bekk. 10. τοιαύτην M.
 Ibid. τίν οὐ M. 11. πρὸς τὸν Διοκλ. M.
 Ibid. Φιλία] Φλυαία B. Bekk. 12. ὑμῶν
 ἡμῶν B. Bekk. 14. ὑμῶν M. 15. ἀποδῶ]
 ἀποδιδῶ B. M. Bekk. 19. ἐνέγκοιτε B. M.
 20. ἄλλη δίκη] ἄλλη πάποτε δίκη B. Bekk.
 Ibid. προσέχετε B. M. antep. ταῦτα]
 ταῦτη B. M. Bekk. ult. οὐδὲν ἐς ἀναιδ.]
 οὐδῆδες ἀναιδ. B. M. Bekk. Ibid. καταφρο-
 νιστερεν] καταφρονιστερεν B. Bekk. Ibid.
 εἰπιπονησάμενοι M.

αυ
 P. 153. 2. μάρτύρων M. 3. ἀγῶνας]
 εἰπ
 ἀγῶνα B. Bekk. 6. ποιῆν M. 7. ἵπ'] ἀπ'
 οἱ
 M. 10. μου M. 11. ἦν μήτηρ ἢ ἐμὴ] ἦν ἡ
 μήτηρ ἢ ἐμὴ B. ἦν ἡ μήτηρ ἢ ἐμὴ M. Bekk.
 12. μὲν παλαιά] μὲν πάλαι Bekk. 15.
 ἔπειδ' ἀν ταῦτα] ἔπειδ' ἀν ταῦτα B. M.
 Bekk. 20. τηδὸν B. τηδὸν M. Ibid.
 ἀδελφῆς αὐτοῦ] ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ B. M.
 Bekk. antep. γενημένην corr. B. ult.
 μίας οὔσης] μίας μόνης οὔσης B. Bekk.

εἰ
 P. 154. 2. γινέσθην M. γίγνεσθον de
 suo Bekk. 5. ναυμένει M. Ibid. λοχαγεῖ]
 Χολαργεῖ B. Bekk. antep. ἀποδιδάσει] ἐπι-
 δίδασκε Bekk. pen. δὴ] ὦν M. ult. γενη-
 τημέας] γεγεννημένα B. Bekk.

γίνονται
 P. 155. 2. εἰ primum om. M. Ibid.
 γάμου εἰ] εἰ om. pr. B. γάμου ἢ M. 3.
 μὴ] οὐ M. 6. ἐκ corr. B. 8. ἐλέγχους]
 ἔλεγχον B. Bekk. 9. ἐκδοθῆναι M. 18.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M. antep. παραγίνωνται
 M.

P. 156. 1. τῶν μαρτ.] τῶν μὲν μαρτ. B. M.
 Bekk. 5. πεπλασμένους M. 6. οὐκ ἀληθῆ
 M. Ibid. ἡμᾶς M. 8. μαρτυρηθέντων
 δόσεσθαι pr. M. 11. μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥ-
 ΤΥΡΙΑΙ.] μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι. ΜΑΡΤΥ-
 ΡΙΑΙ. B. Bekk. μαρτυρίας. M.

P. 157. 1. ἐνεργυῶντο] ἐνεργυῶντο corr. B.
 Bekk. 2. οἱ Ναυσ.] οἱ τε Ναυσ. B. M.
 Bekk. 3. εἶδον] ἔνδον Bekk. 6. ὑμετέροις
 pr. B. 9. γνώσεσθε] γνώσεσθε B. M. Bekk.
 10. πάππου] παῖδων M. et corr. B. qui
 pr. om. πάππον Bekk. Ibid. αὐτοῦ] ἐαυ-
 τοῦ B. Bekk. 12. παρῆμεν pr. B. 14.
 ἀγορῶν] ἀγορῶν M. 16. ἐκείνων M. 19.
 ταῦτας ἡμεῖς συνεκοινοῦμεν] ταύτης ἡμεῖς
 ἐκοινοῦμεν B. Bekk. antep. μόνους] νό-
 μους Ald.

P. 158. 2. αὐτῷ M. 6. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
 om. M. 7. μόνον] μόνων M. 9. ὦν γυν.
 αἰ] ὦν αἰ γυν. αἰ B. Bekk. ὦν καὶ γυν. ἐκ M.

12. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. Bekk. τοῖς M. 15.
 ἐκ τῶν] αἰ τῶν B. M. Bekk. 15. αἰτίας]
 Πιπθῆως Bekk. 21. ἀκριβῶς ταῦτα] ἀκρι-
 βῶς τὰ τοιαῦτα B. Bekk.

P. 159. 1. ποιέσθαι M. 8. μοι om. B.
 Bekk. 9. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 10. ὁ
 om. M. 12. ἦσαν M. 14. οἰκείων] τῶν
 ἐμαυτοῦ οἰκείων B. Bekk. οἰκείων M. 18.
 σῶμα ἐκείνου] σῶμα τὸ ἐκείνου B. Bekk.
 20. τοῦτο] τούτω B. M. Bekk. 22. ἐν]
 εἴη Bekk. 23. ἀλλὰ ἐωνεῖσθαι] ἀλλὰ καὶ
 ἐωνεῖσθαι B. M. Bekk. Ibid. τὸν δὲ]
 δὲ Bekk. ult. ὦν δὲ] ὥστε M. ὡς δὲ Ald.

P 160. 2. λόγον] λείον Ald. 5. σὺ δὲ τί]
 σοὶ δὲ τί B. M. Bekk. 6. θάπτειν] πράττειν
 M. Ibid. οὐ γινάσκω σε om. M. 8. τοιοῦτο
 M. 11. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 15. παρὰ
 δὲ τοῦδ'] παρὰ τούτου δ' B. M. Bekk. 18.

οὐδὲ τοῦ Δ. M. 19. αὐτῶν M. Ibid. καὶ
 τοῦτον] καὶ τούτω B. Bekk. καὶ τοῦτο M.
 antep. ἦν ὁμοίον M.

P. 161. 2. καταπέπληκτο B. Bekk. κα-
 η
 τεπέπλεικτο M. 3. βῆμ. αὐτοῦ πειοιμ.
 τοὺς λόγους M. 5. ἐρύξαι] γρύξαι Bekk.
 6. ἀληθῆ add. in marg. B. 8. ΜΑΡΤΥΡΕΣ
 om. M. 9. εἰρημένα] εἰρημένα [πρὸς θεῶν];
 Bekk. 13. οὐν om. pr. M. 19. τούτων
 B. M. pen. πίστεις om. M.

P. 162. 1. μοι add. sup. lin. a pr. B.
 12. ἂν ἄλλοι] ἂν, ἀλλ' οἱ corr. a pr. B. Bekk.
 Ibid. ἐκ] οἱ pr. B. 13. ἐπὶ διὰ τοὺς pr. B.
 ἐπίδεικτος M. Ibid. ἐβήσαν] ἤβησαν B.
 ἔβησαν M. ἠβήσειαν Bekk. ult. ἐπίδικος
 B. Ald.

P. 163. 2. καὶ πάππος -- πατῆρ om. M.
 4. ἐστὶ pr. B. Ibid. παραδίδονται pr. B.
 6. μὲν om. M. Ibid. μὴδὲ] μὴδὲν B. M.
 Ald. Bekk. 10. δὲ om. M. 11. ἡμᾶς M.
 Ald. 12. Κίρ. θυγάτηρ] Κίρ. πρότερον (πρότερον
 pr. B.) θυγάτηρ B. M. Bekk. 16. ἦπου
 τοῦ λέγοντος] ἦπου τοῦδὲ γ' ἔντος Bekk. 18.
 ἡμᾶς M. pen. ἐπίδικον] ἀνεπίδικον Bekk.
 ult. πρώτῳ] πρὸ τοῦ Bekk.

P. 164. 5. οὐσίαν ἐκείνητο] ἐκείνητο οὐ-
 σίαν B. Bekk. ult. ἐπεὶ δὲ τάχ.] ἐπειδὴ
 τάχ. B. M. Bekk.

P. 165. 1. μὲν οὐκ] μὲν γὰρ οὐκ B. Bekk.

αὐτο
 3. βουλευσάντων M. 6. οὐδέτερον pr. B.
 Ibid. εἰσποιῆσαι τὸν υἱὸν M. 8. πάντα ἀφεί-
 λετο] πάντα ὅσα ἀφείλετο B. Bekk. 9.
 αὐτοῦ, παράγων] αὐτοῦ ποιέσθαι, παράγων
 B. Bekk. 10. μαλακίαις] μαλακίαις M.
 Ald. κολακίαις B. Bekk. pen. συνδ. ἐκώ-
 λυε] συνδ. οὐκ ἐκάλυε B. Bekk.

P. 166. 1. πρὸς ἐμέ M. 5. οὐδεῖν] οὐδὲν
 B. M. Bekk. 7. μαρτυρίων οὐκ ἠκούσατε M.

8. τοῦδε χρέματα M. 14. ἄμιν δὴ] ἄμιν
 δεῖν B. M. Bekk. Ibid. συγγνωσκόντων
 corr. B. γνωσκόντων pr. M. 15. συνθάπτων

pr. B. 16. τῶν --- ἐπράξα om. M. 20.
καὶ om. pr. B. Ibid. ἀπὸνεργα M. 22.
καὶ om. M. pen. ταῖθ' εἶχομεν M. Ibid.
τι] τοι B.
167. 3. τριῶν] τινῶν pr. B. Ibid. ἐπικλή-
ραν om. M. 5. περὶ τῶν τοιούτων M. 6.
ἐπειδὴ χρέμ.] ἐπειδὴ τὰ χρέμ. B. Bekk.
Ibid. ἐωράττετο pr. M. 7. μὲν τὴν] μέντοι
M. 9. οὐδέποτε] οὐδέπω B. Bekk.
P. 168. 2. Φελεάδα χωρία ἄττα] φελ-
λεάδε χωρία ἄττα B. φελεάδε ἄτα M. φελ-

λεὰ δὲ [χωρία] ἄττα Bekk. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ
om. M. 9. αὐτοῖς] αὐτῶν B. Bekk. 12.
κινδύνοις] τιν γινῶ M. 14. Εὐκλείδῃ] Εὐκλεί-
δην B. M. Bekk. 17. ἔχομεν M. 18. ἐπεὶ
δ'] ἐπειδὴ δ' B. M. Bekk. 19. νικῶμεν
M. et pr. B.

P. 169. 1. μὲν οἴος] μὲν οὖν οἴος B. M.
Bekk. 2. πείσσεσθαι pr. B. 6. τυγχάνῃ
M. 12. ταύτην τὴν] ταύτῃ τὴν B. Bekk.

13. τίθεσθαι B. pen. τὴν λοιπὴν μαρτυ-
ρίαν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ.

P. 170. 1. μοι om. M. 2. ἐστίν] ἦν M.
5. κατέλειπεν pr. B. 7. ἀνεπίδος om. M. M.
Ibid. Ἀστυφίλου] Ἀστυφίλω B. Bekk. 8.
εἰσποιεῖν pr. B. antep. Ἀστυφίλου M.

P. 171. 1. καὶ om. pr. B. Ibid. ἀδελ-
φῶ] τὰδελφῶ Bekk. 3. ἔξεν πρότερον ἢ
M. 6. τὸ om. pr. B. 10. uncos om.
Bekk. oi om. codd. Ald. Steph. 19. ὡς δ']
ἐπειδὴ δ' B. Bekk. om. M. 21. ὑπὸ τοῦ
'Ἀστ.] τοῦ om. B. Bekk. 22. ἠφαιστειδῆ]
ἠφαιστιδῆ B. Bekk. pen. κλειανίου pr. B.
ult. πολεμηῖσαι M.

P. 172. 2. ὑπολογισάμενος M. 6. ἀνά-
γνωθῆ] ἀνάγνωθί μοι B. Bekk. 7. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑ ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο] ὅτι Ἱερο-
κλῆς ἀπεκρίνατο. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. M. 9.
ἔτυχε] ἐπειθε M. Ibid. ὁ om. M. 10. αὐτοῦ
om. M. 11 μοι ἐξ] μοι ἐστίν ἐξ B. Bekk.
12. ἐπωήσατο. εἰκὸς in litura B. Ibid. οὐ]
μὴ M. 15. ἦν] ἄν M. 18. εἰδέναι] οἶδα pr.
B. Ibid. γένοιτο] δύναντο M. 19. ἐμαυ-
τοῦ pr. B. Ibid. ἐπαιεῖτο] ποιεῖτο B. M.
Bekk. ποιεῖτο Ald. pen. τοῦτον M. ult.
τούτου] τούτων B. Bekk. Ibid. πέπεικεν M.

ἰμφισβητήσεως
P. 173. 7. διαθήσεως M. 9. τὴν μαρτυ-
ρίαν] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. εἰς ἦν pr.
B. Ibid. ἐκείνοι M. 10. μή] οὐ M. Ibid.
ἦν M. 11. δ' om. M. 13. τὸν secundum
om. pr. B. 14. κατέλειπε pr. B. Bekk.
15. ἐπὶ om. M. 16. αὐτὸν ἂν M. ἂν om.
pr. B. 17. τοῦτο δ' αὐ μεγ. μαρτ. ταῦτα ἦν
M. antep. μήτε M.

P. 174. 5. ἀνθ' αὐτοῦ κινανούς] κοινανούς
ἀνθ' αὐτοῦ B. Bekk. Ibid. χράμμεν M.

13. μὲν ἐστρ.] μὲν γὰρ ἐστρ. B. M. Bekk.
15. ὅπου] ὅποι M. ὅπου περ B. ὅποι περ Bekk.
Ibid. ὑφαισθάνοιτο M. Ibid. ἅπαντα
στράτευμα pr. M. 16. ἀπανταχοῦ] ἀπαν-
ταχῆ B. M. ἀπανταχοῖ Bekk. 17. τούτων
ἐξῆδος] τούτων τῶν ἐξῆδος B. Bekk. τούτων
ἐξῆδοι M. antep. πρότερον M. et pr. B.
ult. πάσαις μέλλει] ἀπάσαις μέλλοι B.
Bekk. πάσαις μέλλοι M.

P. 175. 3. στρατεύειν M. Ibid. ἐθε-

λοντῆς] ἔβελοντῆν B. M. Bekk. Ibid. τὸν
καὶ] τῶ καὶ B. M. Bekk. 5. τοῦτο πι-
στόν ἦδει B. M. 9. εἶναι Ἀστ.] ὄντα Ἀστ.
B. M. Bekk. 11. οἰκείων] φίλων M. 12.
υἱὸν ποιστόμενον] υἱὸν ποιστόμενον B. υἱὸν
ποιησάμενον Bekk. 13. εὐθυκράτη γούν, ᾧ
M. Ibid. ἀστυφίλω pr. B. antep. θού-

διππος corr. B. pen. αἰτισάμενος M.
Ibid. ἐκείνην pr. M. Ibid. τινός om. M.
ult. γενομένους M. Ibid. νεμέσει M. Ald.

P. 176. 3. ῥαφηνίαν] Ἀραφηνίαν Bekk.
Ibid. ξυρραερογούταν M. 7. ἐβελήσει]
ἔβελήθη B. ἐβελήσαι M. Bekk. 9. κάλει]
καὶ κάλει B. M. Bekk. Ibid. ἐναντίον de
suo Bekk. pen. μαρτυρίαν] μάρτυρα
Bekk.

P. 177. 1. et 16. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M.
2. τούταν] τούτου B. M. Bekk. 3.
προσηκ. ἐκ] προσηκ. εἰθέως ἐκ B. Bekk.
4. διπλέχθη pr. B. Ald. διπλέγθη M. 5.
ἔχοντος om. M. 10. θυσίας] οἰσίας pr. B.
15. ἀποδημοίῃ] ἐπιδημοίῃ Bekk. Ibid.
ἴναι] εἶναι B. M. Ald. 18. δεῖ] δὴ M.
20. γινομένης M. 21. ἑαυτὸν] ἑαυτῶ B.
Bekk. antep. ἐπραττον M. ult. σαυτῶ]
αὐτῶ pr. B.

P. 178. 4. ἄλλω ἢ μοι ded. vid. pr. B.
7. θεῖος] φίλος M. 12. ᾧ] ὡς M. 16.
ἐπηγγείλετο M. Ibid. περὶ ᾧν διαδ. ἀπο-
φαίνοι] περιμὸν διαδ. ἀποφαίνειν B. Bekk.
17. ᾧ] ὡς B. M. Ibid. μαρτυρίας B. M.
19. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. om. M. antep. μὲν
οὐκ] μὲν οὖν οὐκ B. M. Bekk. Ibid. ἀλη-
θῶς M. ult. προσήκον M. et pr. B.

P. 179. 3. ἀντιφίλω M. 7. παιδεύεσθαι,
μετ' ἐκείνου
συνεπαιδευόμεν αὐτῶ] M. 8. εἶτα τῶν]

εἶτα τὴν τῶν Bekk. Ibid. ὅπῃ B. 9.
ἐφοιτᾶμεν. τὸ] ἐφοιτᾶμεν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τὸ
B. Bekk. 12. ἐφύτευσε B. Ibid. ἀνάξιον

M. 14. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. 15. ἐπειδὴ M.

Ibid. πάντα] ταῦτα M. antep. τῶ ἡμέ-
τέρῳ M. pen. ἐνεγρήσειν] ἐνεγρήσειν corr.
B. Bekk. Ibid. ὅτρ] οὗτω M.

P. 180. 3. καὶ ἡμῶν ded. vid. pr. B.

5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. 6. εἰς] εἰ M. Ald. 8. θιάσους ἤγ.] θιάσους τοὺς ἤρ. B. Bekk. Ibid. ἐκείνων εἰσάγαγεν] ἐκείνων αὐτὸν εἰσάγαγεν B. Bekk. ἐκείνων αὐτὸν ἤγαγεν M. 9. αὐτοὶ ἡμῖν] αἰτοὶ δ' ἡμῖν B. M. Bekk. 11. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. om. M. 16. cī secundum om. M. Ibid. ἀναβιβάσαι. δοκεῖ] ἀναβιβάσαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. δοκεῖ (δοκῆ pr.) B. Bekk. 23. ἀποδεικνῆ] ἀποδεικνύει B. M. Bekk. pen. ἐπὶ τούτοις] ἐπεὶ τούτοις Bekk. ἐπεὶ - - - ἄστυφίλῳ om. M. ult. τῶ ἄστ.] τῶν ἄστ. B. τῶ ἄστ. Bekk. P. 181. 1. δὲ] μὲν M. 5. τοῦ πατρὸς] τοῦ om. B. Bekk. 8. τὸν om. M. 11.

κεκληρονομήκασι M. Ibid. μοι] om. B. δέ μοι M. 14. ψυφίσθη. μέλλαν μὲν M. 18. ἐκείνον] ἐκείνος B. M. Bekk. 20. κατ' αὐτοῦς] κατὰ τούτους B. Bekk. 21. κληρῶ καταστήσαι] κληρ. με καταστήσαι B. Bekk. 22. ἐπέδειξα M. 24. λέγειν om. pr. M. 26. καταστήσατε M. pen. ὅτι οὐδενί] ὅτι ἡμεῖς οὐδενί B. Bekk. ult. ἂν τι] ἂν τι B. M.

P. 182. 4. ἐπιμράτους M. 5. πρότερον ἢ ἀπέθανε] πρότερον ἀπέθανεν ἢ Bekk. 7. γὰρ τούτων] γὰρ τούτου B. Bekk. ult. χαρίσασθε] χαρίζασθε M. et corr. B. Bekk. Ibid. ἀδικήσατε] ἀδικήσατε B. ἀδικήσατε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Τίτ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ] ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ B. Ald. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ M. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 183. 2. μὲν] μὲν pr. B. 10. καὶ εἰσποίησαν] εἴτα εἰσποίησαν B. Bekk. εἰσποίησαν M. 11. οἶκον - - - πάππου add. in marg. M. Ibid. πράξαντος] προστάξαντος B. Bekk. Ibid. αὐτῶ τοῦ] αὐτῷ τὸν ὄλον τοῦ B. M. Bekk. 12. καὶ τελευτῶν B. M. 13. τούτων γεν.] τούτων οὕτω γεν. B. Bekk. 15. τῶν ἀγίτου θαλαῖα M. 17. ποιῆσαι] εἰσποιῆσαι B. Bekk. 19. τοῦ παλαιῦ Ἄρ.] τοῦ μικροῦ Ἄρ. B. M. Bekk. ult. τίς] τί pr. B. Ibid. δικαιότερος] δικαιότερα B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 183. antep. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ [μὲν], ᾧ de suo Bekk.

P. 184. 7. ἰδῶν om. pr. M. Ibid. εἶρηκα ἔδοκα M. 9. Ἦναγκ. οὖν] Ἦναγκ. μὲν οὖν B. Bekk. 13. φανήσεται] γενήσεται B. Bekk. Ibid. σκοποῦμεν] σκοποῦσιν B. Bekk. σκοπᾶμεν M. 14. ἦ] εἰ M. 25. Συτπαλλήτιος] Συπαλλήτιος B. M. Bekk. pen. Δημόχαρις B. qui sic infra. ult. τούτων δὲ τὸν κληρὸν νόμον B.

P. 185. 4. κείνον B. 5. ἐν παντί] ἐπὶ παντί Bekk. 6. ἅπαντα τῆς] ἅπαντα ταυτὶ τῆς B. Bekk. 10. ἐμέλησας] ἀμελήσας B. M. Bekk. 12. αὐτοῦ B. 13. ἐπὶ om. pr. M. Ibid. τοῖς ἐμῆς] τοῖς τῆς ἐμῆς B. M. Bekk. 27. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. B. M.

P. 186. 2. ἐμὸ B. 8. ᾧ ἄνδρες om. pr. M. 10. ποιούντων] ποιουμένων B. Bekk. 11. τις διαθ.] τις αὐτὸν διαθ. B. Bekk. ult. μεδίμαν] μεδίμανο B. M. Bekk. Ibid. ἀριστάρχον ἀλέξανδρον M. Ibid. μὲν om. pr. M.

P. 187. 2. ἦν οὐ δέθεντο οὐ προσῆκεν] οὐδ' εἰ δέθεντο προσῆκεν B. Bekk. ἦν οὐ δέθεντο προσῆκεν M. Ibid. αὐτὸν M. 4. δὲ καὶ] δὴ καὶ B. Bekk. 6. ΝΟΜΟΙ om. M. 9. οἶκον, ἐγκ.] οἶκον ἐξῆν, υἱὸν ἐγκ. B. M. Bekk. 10. οἶκω ἐξῆν, υἱὸν * αὐτοῦ δὲ ἂν, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' ἂν φάσκωσι τινὴ ἀγαγεῖν, οὐκ ἔστι νόμος ἢ ἂν φῶσιν ὑπ' οἴκω, ἐξ αὐτοῦ δὲ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος ἢ ἂν φῶσι, ψεύσονται. ὥστ' οὐδ' ἂν φάσκωσιν ὑπ' B. M. Bekk. antep. ἂν om. M. ult. κυρίαν] κυρίῳ B. Bekk. Ibid. τῶν corr. B.

P. 188. 4. γένοιτο M. 12. ὁ κληρὸς] οὗτος κληρὸς B. Bekk. κληρὸς M. 18. ἀποστερεῖσθαι] ἀπεστερεῖσθαι B. Bekk. 24. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν corr. B. Bekk. antep. ἐκείνον] ἐκεῖνο Bekk. pen. τε M. Ibid. προσῆκον pr. B. Ibid. φαίνονται corr. B.

P. 189. 5. εἰσποιεῖν B. M. 7. , ὅταν μὲν, ὅταν μὲν B. μὲν, ὅταν Bekk. 8. εἰσποιῶσιν pr. B. 23. τῶν δὲ] τὸν δὲ B. Bekk. τῶν δὲ M. antep. αὐτοῖ - - - ἐξεν add. in marg. M. αὐτὸν pr. B.

P. 190. 2. τὸ om. M. 4. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 8. ἐστιν εἰπεῖν M. Ibid. δόντος αὐτῷ] δόντος ἔχει B. Bekk. δόντος ἐστὶ M. 9. εἰσῆται] εἰσῆλθε M. 13. ψυφίσασθε] ψυφίσασθε corr. B. Bekk. 15. δ' οὐδ' δ' om. B. Bekk. 18. μὲν ἀγαθὸς] ἂν ἀγαθὸς B. Bekk. 19. συνθήκας M. 21. περὶ secundum om. pr. M. antep. τούτων] τούτων B. M. Bekk. pen. μελεῖται M. ult. εἰ om. pr. B. M. Ibid. τοῦτο καὶ] τοῦτο γὰρ B. Bekk.

P. 191. 2. ἐκείνον M. 4. γεγεννημένος corr. B. 5. μητρὸς οὐσης M. 7. ἀμφισβητήσεν B. M. 8. πρακτῆρα] πρατῆρα Bekk. 10. καὶ om. B. M. 17. τ' ἑμαυτοῦ] δ' ἑμαυτοῦ Bekk. Ibid. πρατόμενα pr. B. 20. τούτου M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 192. 2. Στρατίον Ald. στρατίαν B. στρατίαν M. Ibid. ἐαυτοῦ B. αὐτοῦ M. 3. ἡ om. M. antep. ἀδελφοῦ Στρ.] ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Στρ. B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 192. 3. Ἀγνίας] Ἀγνίας B. Bekk. qui sic et infra.

P. 193. 1. ὁμοπατρίους M. 4. ἐκλίπη] ἐκλείπη pr. B. Bekk. 6. ταῦτα] ταῦτα Bekk. 7. τὰς ποιητὰς] ποιεῖ τὰς B. Bekk. ποιητὰς M. 8. συντοματῆρας] συντοματῆρας Bekk. 9. ταῦτην M. 10. προσ. ἀρχιστεία] προσ. τῇ ἀρχιστεία B. Bekk. 14. προσήκον pr. M. 15. δ' ἔτι μηδὲν] δέ τοι μηδὲν B. Bekk. δέ τι οὐδὲν M. 19. ἴσασθε pr. B. 20. χρημάτων] κλήρον M. antep. ἀναγίνωσκε. ἐπίσχε] ἀναγίνωσκε. ΝΟΜΟΙ. ἐπίσχε] B. Bekk. ult. ἐρωτήσω σε om. M. Ibid. ἔσ' ὅ] ἔσθ' ὅ B. M. Bekk.

P. 194. 4. ἐρεῖ] ἐρεῖς B. Bekk. 5. δ' οὐν ἄπαις ἐγὼ ἦν] δ' ἦν ἄπαις ἐγὼ B. M. Bekk. 9. εἰπεῖν. ἀλλ'] εἰπεῖν. φράσον οὐν τουτοισί. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' B. Bekk. 12. μαθεῖν] παθεῖν M. Ibid. ἡμᾶς Bekk. 16. ἡμῶν M. Ibid. ἀποκρίνουσιν pr. B. 17. οὐκ ἔδωκεν M. 22. ἐμοὶ] μοι B. Bekk. om. M. ult. τούτων γνώσ.] τούτων γὰρ γνώσ. B. Bekk.

P. 195. 1. τούτων M. 11. ὄντι om. pr. M. 18. ἐν αὐτῇ M. 19. κατὰ διαθ.] κατὰ τὴν διαθ. B. Bekk. 20. οὐσαν] οὐσα B. M. Bekk. 22. καὶ om. pr. B. 24. τυγχάνειν, sed in marg. λαγχάνειν, M. pen. ταῦτη μὲν] ταῦτη μοι B. M. ταῦτὸν ἐμοὶ Bekk. ult. τῶ] ὡς M. Ibid. ὅτι ἐκείνω μὲν ἀρχιστεῖς M.

P. 196. 1. ἐν οἷς - - ἦν add. in marg. M. 3. μέχει B. M. Bekk. 7. ΝΟΜΟΣ om. M. 8. μέχει M. 15. ταῦτα καὶ] ταῦτα καθάπερ καὶ B. M. ταῦτὰ καθάπερ καὶ Bekk. Ibid. εἰρημένον M. 17. καὶ om. M. ult. προσήκον] προσῆκεν B. M. Bekk.

P. 197. 2. καθεστάναι pr. B. 4. ἐφ' οἷς add. in marg. M. 5. οὔτοι] οὔτος B. M. Bekk. Ibid. με M. 13. ἀκούσαντες M. 15. καταβάλλειν] παρακαταβάλλειν B. Bekk. 16. τούτω τῶ] ταῦτὸ τῶ Bekk. 17. ἐνόμειον αὐτοῖς M. 19. καὶ ἠναντιούμενη] καὶ μὴ ἠναντιούμενη B. Bekk. καὶ μὴ ἠναντιούμενη M. 25. ἀντιγράφονται] ἀντιγράφονται B. M. Bekk.

P. 198. 1. γὰρ τοῦ] γὰρ ἦν τοῦ B. M. Bekk. 6. ἐξήλεξαν] ἐξήλεξα B. Bekk. 8. τις] τι Bekk. 12. ὥστε μοι] ὥστ' ἐμοὶ M. Bekk. 17. ταῦτὸ] ταῦτην B. M. Bekk. 19. ἡμῶν pr. B. 21. δεῖν M. Ibid. ἡ ποθ.] ἡ τί ποθ. Bekk. 24. τύχοι] τύχη B. M. Bekk.

P. 199. 4. et ult. καταυτὸ pr. B. Ibid.

ἀμφισβητῆσαι M. 5. τι om. M. Ibid. τοῖς ἠττηθεῖσιν pr. M. 7. ἦν] ἐστὶν M. Ibid. ἐν γένος] ἐν τὸ γένος B. Bekk. 8. ταῦτα M. et pr. B. Bekk. 9. τὸν ἠτῆσθαι, τὸν δὲ νικᾶν M. 11. διομολογίας] διομολογίαν B. Bekk. δι' ὁμολογίαν M. 14. τῷ διὰ] τῶδε διὰ B. Bekk. 18. οὐδεὲν] οὐδὲν B. Bekk. 21. ΝΟΜΟΣ add. in marg. M. pen. προστάττει] πρὸς ταυτὶ pr. B. ult. λαμβάνειν M.

P. 200. 3. δι' ὁμολογίας M. 4. πεποιθκεν M. 6. ᾧ] ὁ M. 7. τῶ om. M. 13. ἄν om. pr. B. 14. πότερον δίκη μοι pr. B.

17. ποιεῖν M. 22. αὐτῶν pr. B. 25. τὸν κλήρον λόγον M. ult. διὰ τούτου] διὰ τούτ' οὐ Bekk.

P. 201. 3. λέγειν] λέγων pr. B. Bekk. Ibid. γὰρ ἄγομον M. 7. τὴν κλήρον] τοῦ κλήρου Bekk. 10. ὅτι οὐ δεῖ] ὅτι εἰ B. M. Bekk. 12. εἰδότες ὅπ' ἔν] εἰδότες ὅτι, ὅτ' ἐν Bekk. 16. ἀγγ. ἀλλὰ] ἀγγ. ὁ νόμος, ἀλλὰ B. Bekk.

P. 202. 4. καὶ με] κάμει M. καὶ ἐμέ Bekk. 9. ἡμᾶς M. 16. τοῦ Ἀγγ.] τῶν Ἀγγ. B. Bekk. Ibid. φήσει pr. B.

P. 203. 1. κωλύοντα M. 4. μὴν] μὴ pr. B. 12. τοῦ ποδὸς M. Ibid. καὶ om. pr. B. 17. δὲ πλεονεξία] δὲ δεινῶς πλεονεξία B. M. Bekk. 19. ἡμῶν M. 21. πάντα] πάντας B. M. Ald. Bekk. 23. τῶν λόγων om. M. 24. διεξιόντος B. M. 25. κατασκευάσαντος B. M. antep. κατηγορούντων] κατηγορούντος B. κατηγορούντα Bekk.

P. 204. 1. δὴ] δεῖν pr. B. 2. τῶν λόγων φθόνον M. 12. ἐξ om. pr. M. Ibid. διαθῆναι] διαθεῖναι B. M. διατεθῆναι Bekk. 14. τὸν om. pr. B. 18. οὔτω, ῥαδ.] οὔτως ἔχει, ῥαδ. B. M. Bekk. 20. μετὰ τοῦ M.

P. 205. 1. τινα τὴν οὐσίαν M. 3. θεόφρων B. θεόφρον M. 4. αὐτοῦ ἀποδν.] αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀποδν. B. Bekk. 5. αὐτοῦ] θ' αὐτοῦ B. Bekk. αὐτὴν M. 8. ἐνέα M. 10. θεόφρων B. 12. ἀνημένην] ἐσημένην B. Bekk. ἰωνημένη M. Ibid. ἄλλη M. 17.

γίν. ἐνιαυτοῦ] γίν. τοῦ ἐνιαυτοῦ B. M. Bekk.
 18. μὲν] δὲ pr. B. 19. κατέλιπεν] κατέ-
 λιπεν B. Bekk. 20. τετρακισχιλίας.] τε-
 τρακισχιλίας ἑνακοσίας. B. M. Bekk. 21.
 πρὸς δὲ -- δραχμᾶς add. in marg. M.

P. 206. 2. τοῖς om. pr. M. 3. ΜΑΡΤΥ-
 ΡΕΣ add. in marg. M. 4. πλείω] πλείων
 B. πλείω Bekk. 7. πεντακισχιλίαν, πρὸς]
 πεντακισχιλίαι καὶ Προσπαλιῖ τρισχιλίαν,
 καὶ οἰνία ἐν ἄσσει διςχιλίαν, πρὸς B. Bekk.
 9. τάλαντα καὶ] τάλαντα· οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι
 πλέον εὔρη (εὔροι Bekk.) τούτου. ταῦτ' ἐστὶ
 τρία τάλαντα καὶ B. M. Bekk. 11. δρα-
 χμαὶ om. B. M. Bekk. antep. αὐτοῦ. γὰρ
 ῥαδίως] αὐτοῦ. ῥαδίως γὰρ B. M. [οὔτω]
 ῥαδίως γὰρ Bekk.

P. 207. 1. ψευδομαρτυριῶν, πάλιν] ψευδο-
 μαρτυριῶν, κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἄλλῳ τις
 ψευδομαρτυριῶν, πάλιν B. Bekk. 5. τὰ
 ἐμὰ] τὰμὰ B. Bekk. 8. ΜΑΡΤΥΡΙΑ add.
 in marg. M. 10. τοδικαύτη B. M. 16. ἀπο-
 λαύοιτε B. ἀπολάβοιτε M. ibid. γὰρ μὴ]
 γὰρ μηδὲν B. M. Bekk. 22. ὅτι] ἔτι pr. B.

P. 208. 1. et 6. πρὸς Παλιτοῖ] Προσπαλι-
 τοῖ Bekk. ibid. εὔροιτε] εὔρητε B. εὔροι
 Bekk. 6. γενομένου] γινομένου B. M. Bekk.

οἱ
 8. λειτουργεῖν M. 12. δὲ ὡς περὶ ἀχρ.]
 δὲ ὡς περὶ ἀχρ. Bekk. ult. in fine hujus
 orationis Aldina exhibet λείπει, Stephanina
 λείπει τινά. quod prorsus om. B. M.
 Bekk.

INDICES
AD ISÆUM.

INDEX GRÆCITATIS ISAICÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγαθός] ὃ γὰρ δὲ, etiam cum ad plures conversa est oratio. 59, 5. κτῆσιν ἀγαθῶν. 206, ult.

ἀγάλημα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κκοσμήκασι τὰ ἱερά. 113, ult.

ἀγανακτεῖν] ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ. 34, ult.

ἀγαπᾶν] οὐκ ἀγαπᾶ, satis non habet, neque contentus est hand merita et in-sperata felicitate, εἰ οὐ δώσει δίκην τῶν ἡμαρτημένων. 84, 11. οὐκ ἀγαπᾶ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ — 227, pen.

αἰρεῖν] τὴν ἑορτὴν ἠγομένην παρ' αὐτῶ. 206, 6. εἰς τὰ Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4. εἰς τὰ ἱερά. 248, 7. εἰς δουλείαν. 310, 1. εἰς βασάνους τὰ πρᾶγματα. 329, pen. pro βαδίζειν, χαρεῖν, ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες, id est, δε-μήσαντες. 72, pen. pro ἐνεργεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere. 107, 3.

ἀνοεῖν] peccare, delinquere. μὴ λίαν οὕτως αἰσχρῶς ἀγνοῦθέντα προσχήματα ἔχειν. criminaciones tam turpium flagitiorum. 315, 9.

ἀγροῖς] ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν. 116, 9. εἰς ἀγρὸν ἀεὶ ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.

ἀγχιστεία. 5, 2. 96, 5. νόθον, μηδὲ νόθη ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὀσίων. 147, 11. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θυλειῶν ἀποδεδῶκε. 173, 6. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἐτέρων ταῖς ἀγχιστείαις προτέρων τῆς γυναῖκος αὐτοῦ ὄντων. 190, pen. ἀνεπίδικον παρεληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους. 218, 4. 270, 10. 273, 3. 279, pen.

ἀγχιστεύειν τινί. 276, 4.

ἀγῶν] στάσεως γενομένης καὶ ἀγῶνος. 91, 4. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος. 149, 10. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκευάσε. 228, 7. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι. 196, 4. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

ἀγωνίζεσθαι δίκην. causam dicere, certare. 18, 4.

ἀδηλος] ἀδηλοι καὶ ἐξαιφνης γενόμενοι πρᾶ-

ξεις. 25, 8.

ἄδης] τὸν ἐν ἄδου ὄντα. 13, 6.

ἀδικεῖν] μάλιστα μὲν ἐβουλόμην μὴδ' ὑφ' ἐνός ἀδικεῖσθαι. 322, 7.

τὸ ἀδίκημα τοῦτ' ἐστίν. hic est status causæ, species facti, hæc est injuria mihi oblata. 257, 9.

ἀδικία] προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικία. 309, 7. ἄδικος] ἀδικῶν ἐπιθυμεῖν. 108, 13.

ἀδύνατος] οἱ ἀδυνατώτεροι. inferiores opibus, copiis amicorum, ingenio, facundia. 251, 10.

Ἀθηνᾶ] καθιερωσθαι τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾶ. 72, 5.

ἄθυμειν ἐπὶ τοῖς παρῶσι. 168, 10.

αἰκίζεσθαι] αἰκισάμενος ἐκείνου. 240, 3.

αἰξ] αἴγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ. 140, 9. 292, pen.

αἰπόλος. 140, 10.

αἰρεῖν sensu forensi, reum peragere. 165, 2. 166, 3. τετελευτηκότα παρανοίας αἰρήσετε. 252, 4.

αἰσχρὸς] ἐπ' αἰσχίστω ἐπιγράμματι. 111, 4. αἰσχύνεσθαι] ἐγκαλοῦσαν τοῦτο, ἢ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δ' οὐκ ἠσχύνοτο ποιεῖν. 112, 6. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ. 136, 11.

αἰτεῖν] ἤτησε καὶ ἔτυχε. 169, 3.

αἰτία] ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν. 162, 1. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θουδίππου περὶ τὸν — Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in Astyphilo patre tantum facinus commisisse. 243, 1.

ἀκαιρία] ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις. 223, antep. ἀκίνδυνος] μόνων τούτων τῶν δικῶν [de parentibus male habitis] ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν. 45, pen.

ἀκινδύνως] εἰσαγγέλλειν. 45, 5.

ἄκληρος. exsors. 12, 6. ἄκληρον δόματος καταστῆσαι. 36, 1. τῶν πατρῶων. 44, 15.

ἀκοή] οἷς μὴ παρεγένετο, ἤκουσε δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 150, 8. λόγων ἀκοῆ καὶ μαρτύρων χρωόμενος. 197, 5. μεμαρτυρηκασιν ἀκοὴν. 204, 2. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυροῦντων. 213, pen.

ἀκολουθεῖν. comitari. 143, ult.

ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes. 23, 13.

- ἀκριβεία] τσιούτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 5.
- ἀκριβῆς] φεύγειν οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους. 203, 1.
- ἀκριβῶς μεμνήσθαι. 36, 8.
- ἀκροᾶσθαι] οὐδ' ἀκροασόμενοι πώποτ' ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1.
- ἀκυρος] ἀκύρους ποιεῖν τὰς διαθήκας, unctos-
sen [to set aside]. 12, 15. τὰς ἐπισκήψεις
ἀκύρους ποιήσετε. 252, 2.
- ἀληθεία] οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ
κατεπίπληκτο. 212, 8.
- ἀλίσκειν] τοῖς ἀλισκεμένοις ἔσχαται τιμη-
ταί. 45, 6. v. ἀλῶναι.
- ἀλλ' ἢ] præterquam, neminem alium, nisi
— ὁ νόμος οὐκ ἔῃ τῶν τῆς ἐπικληρού χρη-
μάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας.
261, 8.
- ἀλλάττειν] γραμματεῖον ἀλλάττειναι. 75, 7.
- ἄλλος] τᾶλλα pro τὰ σύμπαντα. 218, 7.
- ἄλλοτριος] συνδειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ
μετὰ τῶν ἄλλοτρίων, scil. ἀνδρῶν. 22, 10.
- βία ἐζήτει τὰλλοτρία ἔχειν. 186, 1. περὶ
τῶν ἄλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς δια-
θήκας. 266, 10. τοῖς ἄλλοτρίοις ἐπιβου-
λεύειν. 315, pen.
- ἄλλως] μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. caverent, ut
secus ne faxint. 178, 8.
- ἄλῶναι] ἐάλῶμεν εἰς τοὺς πολεμίους. 121, 1.
- ἀμνημονεῖν. 66, 1.
- ἀμύνεσθαι. 5, 14.
- ἀμφισβητεῖν] οὐ γὰρ τῶν Κλεωνόμου μόνον
ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων.
3, 4. 15, 1. ἀμφ. τιῆ et πρὸς τινα περὶ
τῶν πατρῶων. 52, pen. 53, 1. quæ præ-
positio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβη-
τοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου. 96, 4.
ἡμφισβητήθημεν. dubitatum et nobiscum
expostulatum fuit, utrum cives esse-
mus. 223, 12. ἔτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας
ἡμφισβητήσαμεν. 275, 15. τοῖς κατὰ
ταῦτ' ἀμφισβητοῦσιν εἰς τίθεται καδί-
σκος. 281, 16.
- ἀμφισβητήσιμος] τῶν ἀμφισβητησίμων δεῖ
τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ περατῆρα παρέχεσθαι.
267, 9.
- ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην. 106, ult.
- ἀναβιβάζειν] οὗς εὐλογοῖμαι ἡμῖν ἀναβιβᾶσαι
μάττυρας. 249, 2. ἀναβιβάσαίμενος αὐτὸς.
[scil. ἐπὶ τὸ βῆμα], ubi ego eum in hoc
tribunal ascendere jussero, ἐναντίον
ἡμῶν ἐρωτήσω. 272, 5.
- ἀναβολὴν ἐποιήσατο. 128, 1.
- ἀναγκαῖος] προφάσεις ἀναγκαῖαι. excusa-
tiones rerum factu necessariarum aut
inevitabilium. 78, ult.
- ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est.
18, 1. 213, 5.
- ἀναδέχεσθαι τινὶ τι] pati sibi aliquid ab
aliquo imputari. ἢν Πυρετίδης οὐκ ἀνα-
δέκεται αὐτοῖς. 24, ult.
- ἀνάθημα] ἀναθήματα ποιησάμενος. cum
simulacra vel donaria mercede faci-
enda dlocasset. 116, 10.
- ἀναίδεια. 146, pen. οὐδεμίαν ζημίαν ἠγοῦνται
τὴν ἀναίδειαν. 175, pen.
- ἀναίδης. 274, 7.
- ἀναιδῶς. 163, 2.
- ἀναίρειν διαθήκην. tollere, cassare, pro irri-
tis declarare. 9, 10. 138, 14. usurpa-
tur hoc sensu quoque in medio p. 139,
9. οἴκον. 181, 6. 189, 2. οὐσίαν. 317, 5.
In medio ἀναίρεισθαι ἀποθανόντα. tollere
ad humandum, ut imponere humeris
bajulorum, ut bajuli cadaver efferant.
78, 4. ἔχθρας. 7, 1.
- ἀναίσχυνητεῖν] ἵνα τοῖς ἀναίσχυνοῦσι μηδὲν
πλέων ᾖ. 251, 9.
- ἀναίσχυνος] ἀλλ' οὐκ ἀναίσχυνός ἐστιν.
177, 3.
- ἀνακρίνειν. examinare. 107, 8.
- ἀνάκρισις] αἱ ἀνακρίσεις ἡμῶν ἦσαν. 126, an-
ter. ἦκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. examen
partium inter se contententium coram
arbitro ante litis contestationem. 128, 2.
131, 3. 255, 12.
- ἀναλίσκειν] εἰς τὴν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας
πλεῖω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτούς. 154, 2.
εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἴμενος
δεῖν. 186, 5. ἀνήλακα παρ' ἔμαυτοῦ.
224, 5.
- ἀναμφισβήτητος. 99, 3. ὁμολογούμενα καὶ
ἀναμφισβήτητα. bona controversia nulli
obnoxia. 296, 6. ἀναμφισβήτητοι τὸν
ἅπαντα χρόνον διετελέσαμεν. nemo nobis
unquam controversiam de statu nostro
civili movit. 228, 9.
- ἀναμφισβητήτως. 341, 2.
- ἀνδράποδον] ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα. 219,
4.
- ἀνέκδοτος. matrimonio non elocata. 130, 5.
- ἀνεπίδικος. 52, 4. 218, 4.
- ἄνευ ὁμολογίας προικός. 34, 2. 38, 4. ἄνευ
τῆς γνησίας θυγατρὸς. in fraudem filiae
legitimæ, quæ esset, ea sive plane præ-
terita et exclusa, sive majorem in mo-
dam læsa. 42, 10. 58, 6. et 9. 59, 2.
262, 3. θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίη-
σεν. 205, ult. τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου
καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω. 251, 6.
- ἀνίσταται] ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται.
excedebat popina, vel taberna vinaria,
finem faciebat in ea ancillandi. 134, 7.
οὐδὲ τῆς κλήσης ἀνίστασθαι δυνάμενον.
141, 9.
- ἀντακόλουθος. 94, 5.
- ἀνταποδίδδαναι χάριτας. 166, 7.
- ἀνταπολογεῖσθαι. 98, 8.
- ἀντευποιεῖν εὔπεποιθώς. 165, 8.
- ἀντιγράφεισθαι. accusatoris accusationi
suam ἀντιγράφειν, seu adversariam ex-
ceptionem, opponere. 149, 11. ὃ τι
ἀντιγράφονται περὶ τῆς ἀρχιστείας. quem
titulum consanguinitatis edituri, alle-
gaturi pro se et in tabulas publicas
inferri curaturi sint in sua contrape-
titione meæ petitioni opponenda.
279, 8.

ἀντιδικεῖν] ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀντιδική-
σειν. 275, 14. 279, 7. πρὸς πολλοὺς χα-
λεπὸν ἀντιδικεῖν. 323, 2. conf. annot. ad
p. 280, 11.
ἀντιδικός ἐξ ἑτέρων συμβολαίων. 108, 2.
τοιούτων ἀντιδικῶν τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν
ἂν ἐφροντίζον διαφερόμενος. 322, 8.
ἄντικρυς οὕτως ἅν τούναντίον. 282, 12.
ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, ἐστὶ πρᾶ-
γμα χαλεπὸν. 266, 4.
ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 196, 1.
ἀντόμυσθαι. dejerare. 87, pen. et ult. 98,
2. infinitivus e medio usurpatur, et aor.
1. ex activo. ἀντώμοσα. 230, 4. ἀντω-
μόσαμεν. 250, 12.
ἀνταμοσία. jusjurandum, quod reus accu-
satoris juramento opponit, infitiandi
ergo id, quod accusator incusasset.
18, 7.
ἀνώμοτος] καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὁμόσαντες. 107,
11.
ἄξιος]. λειτουργεῖν μὴ ἄξια. facultates haud
pares ferendis oneribus munium publi-
corum. 292, 9.
ἄξιον] postulare, sibi arrogare, se di-
gnum censere. οὐκ ἀξιούσιν αἱ γαμεταὶ
συνδειπνεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν.
22, 9.
ἀπαγγέλλειν] λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς
τοὺς οἰκείους, ὅτι ἄρα τετελευτηκῶς εἶην ἐν
τῇ ναυμαχίᾳ. 309, 9.
ἀπάγειν] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοκτήριον ὡς
κλέπτῃς. 84, 1.
ἄπαις ὧν γησιῶν παίδων. 14, 2.
ἄπαιτεῖν. 139, 4.
ἀπαλλάττειν] ἐξήκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κο-
μισαμένοις ἀππλλάχθαι. 99, 12. ἀπαλ-
λάττειν τοὺς χρήστας. 105, 8. ἀππλλάγη
τῆς γυναικός. 137, 1. οὐδ' ὡς ἀπαλλάτ-
τεται τοῦ πρᾶγματος. und doch lüsst er
das Ding nicht bleiben [still he does not
forego the practice]. 228, 15.
ἀπαρχή] ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες. 113.
antep.
ἀπειπεῖν] κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γέρας.
141, 8.
ἀπελευθέρα. liberta. 134, 2. ἀπελεύθερος.
72, 10. 134, 9.
ἀπέχεσθαι. 17, 8.
ἀπέχθασθαι. 322, ult.
ἀπιστεῖν. 213, 4.
ἀπλοῦς] ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ
μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 7.
ἀπλοῦν τὸ δίκαιον ἐστὶ καὶ πᾶσι γνώριμον
μαθεῖν. 287, 11.
ἀπλῶς] ἀπλοῦστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον.
69, 1.
ἀπὸ] pro' παρὰ vel ὑπὸ. ἡμεῖς ἀπὸ τῶν φί-
λων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παθόντες. 95,
13.
ἀπογινώσκειν τινός. aliquem absolvere. 108,
10.
ἀπογράφειν] in tabulas referre, describere,
apud magistratum deferre (in activo et

medio), præsertim de bonis census, vel
censendis, sed et de criminibus. ἀπο-
γράφουσι τῶ παιδε πρὸς τὸν ἀρχοντα. de-
ferunt eorum nomina ad Archontem,
eaque curant ab ejus tabulario in codi-
cem publicum inscribi, ut pupillorum.
141, 11. 145, 9. ἀπεγγράφω τιμημα
μικρόν. census exiguum edebat. 185,
pen. 289, 5. ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν
κακουργῶν. delatus. 84, 3.
ἀποδεικνύειν. coram exhibere, nominatim
demonstrare. 160, 1. διαθήκας ψευδεῖς,
249, 8.
ἀποδημεῖν] οὐκ ἀποδεδημήκασι πάποτε ὅπῃ
μὴ ἡμεῖς προστάξῃτε. ergo incivile habe-
batur, sponte sua, injussu magistra-
tuum, urbe abesse, nisi siquis negotia-
tionis ergo peregrinaretur. 83, 9.
ἀποδιδόναι τινός. aliquem absolvere. 362,
ult.
ἀποδιδόναι] præstare, aut reddere id, quod
debetur. τὴν ἐξεργύην ἀπέδωκεν. 88, 8.
τὴν τιμὴν. refundere valorem, rependere
numeratum rei pretium. 100, pen. ἀπέ-
δωκεν ὁ νόμος τὸν κλήρον τοῖς πρὸς μητρὸς.
174, ult. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῶ ταύτην τὴν χά-
ριν ἀποδοίητε. 187, ult. 244, 6. ἀπέδωκε,
gab zurück, überlieferte [gave back, de-
livered up], πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 309,
14. ἐκόντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδωσαν. 338, 1.
ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις. 341, 1. In
medio vendere. 139, 2. 140, 9.
ἀποκείρεσθαι. lugere. 71, 6.
ἀποκλείειν] ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. 143, 16.
νόμῳ δ' ἀποκλειομένης. 279, 14.
ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δεῖ μαθεῖν.
273, 10.
ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν.
274, 2.
ἀποκρύπτειν] μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν
ὄντων. rei familiaris partem nullam in
censu reticere, dissimulare. 187, antep.
208, pen.
ἀποκτείνειν] morte condemnatum supplicio
afflicere. οὗς δημοσία ἡμεῖς ἄσπαντας ἀπε-
κτείνατε. 84, 3.
ἀπολαμβάνειν] recuperare. οὐκ ἀπέλαβον
ἂ ἐδάνασαν. 112, ult. οὐκ ἀπολαβὸν τὴν
προίκα ὅσην ἔδωκε. 199, 8. 223, 10. 247,
10.
ἀπολαύειν] οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαύ-
σαι. de tutore nequam, pupilli bona
carpente. 163, ult. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐ-
τῶν ἀπολαύετε. ut terarium vestrum inde
fructum percipiat quam minimum.
297, 6.
ἀπολείπειν] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως.
nihil sibi reliquum facientes. 5, ult.
ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἢ τελευ-
τήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ. 19, 7. 38, 1. 64,
ult. ἐπάνειμι ἔθεν ἀπέλιπον, scil. τὸν
λόγον. redeo, unde excesseram. 94, 11.
ἀπολλύειν] ὀρθῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον.
138, 11. ἀπολλῶλει ἡ οὐσία. 142, 7.

- ἀπολογία ποιῆσθαι. 155, 12. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογία νῆθ τρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est, ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας. 287, pen.
- ἀπολύειν] vendere. ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντη οἰκίαν. 140, 9.
- ἀποπέμπειν] relegare, rebus infectis rursus discedere jubere. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν τὸν ἀρχοντα ἀπέπεμψε. 9, antep. 10, 10, 13, 2.
- ἀπορεῖν] τὸν δικαίον τι πράττοντα οὐ προσέκειν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν. 273, pen.
- ἀπορία] διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat. 199, 9. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν. 279, 7.
- ἄπορος] τὰ ἐκείνου [scil. πράγματα] παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα. 290, 5. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti. 291, 6.
- ἀποστρεῖν ἅπαντας τῆς ἀμφισβητήσεως. 153, 5. 165, 1. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστέρησαν. 228, 1. περιεῖραν ἀποστρεφόντα οὐ ῥάδιον. 322, pen.
- ἀποσυλᾶν. 106, 8.
- ἀποτιμᾶν] ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων. 340, pen.
- ἀποτιμήμα] hypotheca. ἀποτιμήματα κατασταθεῖν. 141, 16.
- ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα. 73, 10.
- ἀποφάνειν θυγατέρα. ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam. 34, 6. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. suscepturus, procreaturus. 136, 3. διαθήκας. profferre, exhibere. 75, 10, 9, 5. 96, 9. 242, 2. 245, 1. ἀ κατελείφθη μὲν, εὔτοι δ' οὐκ ἀποφάνουσι. hi non indicant. 294, 7.
- ἀποφείρειν] perferre, quo oportet, vel pro simpliciter offerre. ἀπνέχθη τὸ κούριον. 135, ult.
- ἀποφεύγειν. 17, 7.
- ἀποχειροτονεῖν. reprobare, vetare, interdiceret. 142, 6. 146, 6. et 10.
- ἀποφηφίεσθαι ἀ — absolvere se in ejusmodi causa. 108, 9. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποφηφίσασθαι. 117, 3.
- ἄπειρος. indotata, 34, 4. 40, pen.
- ἀργύριον] ἀργύρια ὀφείλειν ἐπὶ τοῖς πατράοις. nescio quas minutas æris summas. 3, pen. ἕως οὗ εὐπόρησεν ἐκεῖνος τὰς ἀργύριον. 165, 12.
- ἀρκούτως εἰπεῖν μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν. 196, pen.
- ἀρπάζειν] εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶω [scil. αὐτῶν] ἀρπάζειν. 279, 1.
- ἀρραβῶν] τὴν ἀρραβῶνα δεδωκέναι. 210, 3. et 6.
- ἄρρην] κρατεῖν τοὺς ἄρρηνας. 279, 15.
- ἀρχαίος] τῶν ἀρχαίων μηδὲν πραθῆναι. fundorum pristinorum, paternorum et aviatorum. 143, 1. et 4.
- ἀρχαίσεια. 178, 10.
- ἄρχειν] πολλῶν καὶ κακῶν ἄρχειν. 134, pen. ἄρχειν ἡξίου τὰς ἀρχάς. 185, ult.
- ἀρχῆ] pro viro, aut viris, magistratu, imperio, fungentibus. πέμψας ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 4, pen. μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν. 11, 6. ἐκείνου ἀρχῆ τοῦ γένους. 216, 8.
- ἄρχαν] πρὸς ὁποῖον ἀρχοντα ἀπέλιπεν ἡ ἔγνητή γυνὴ τὸν ἄνδρα. 64, pen. μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἀρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὀφειλῶν ὄντων. 141, 14. ἀπογραψάσθω πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων. 289, 5.
- ἀσέλγεια] μάχας καὶ κάμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.
- ἀσελγῆς ὢν καὶ εἰσιος. 227, 8.
- ἀσελγῶς καὶ παρανόμως. 261, 1.
- ἀσθενεῖν] ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε. 9, 9. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλὰς ἡμέρας ὑστερον ἀποθανεῖν. 241, 2.
- ἀσθενῶς διακίεσθαι. 9, ult.
- ἀσκειν] ἥσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἴχων. 168, 5. ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν. 354, 11.
- ἄσμενος] δοκεῖ δέ μοι καὶ ὀμόσαι ἄσμενος. 245, 5.
- ἀσπάρεσθαι. 232, 7.
- ἄστὸς. 73, 4, 169, ult, 358, pen. 360, 2. et 7.
- ἄστυμόμος. 10, 8.
- ἀτέλεια] καταφρονῆσαι προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν. 118, 7.
- ἀτίμητόν τι δίδοναι. sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltem oppignerari. 37, 4.
- ἀτιμία] ἵνα μὴ μετάσχῃσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 2.
- ἀτιμοῦν] ἐπειδὴ εἰλομεν ψευδομαστρυῶν, ἀτιμῶσαι. 99, 10. κατοικοδομήσας καὶ ἐπιθευλεύσας ἠτίμωσε. 225, ult.
- ἄτοκος] femina sterilis. εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀτοκον οὔσαν αὐτίν. 39, ult.
- ἀτύχημα ἐμοί τι συνέβη πρὸς τὸ δημόσιον. 265, 10.
- αὐτὸς] ταύτων adverbialiter pro κατὰ ταύτων. eodem gradu modove. 277, 6.
- ἄφανῆς] ὁ ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανῆς ἐγένετο. 297, 16.
- ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις. 193, 4. ἀφανίζω τὴν οὐσίαν. celo, in censu non edo. 297, 6.
- ἀφειδῆς [sed ἀνδρὸς potius leg. est], injuncundum, insuave est, Φανοστράτω τὰς εὐκλήμονος συμφορὰς φανεράς καθεστάναι. 133, 3.
- ἀφιέναι] τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφίκαμεν. 87, 3. ἀφίκαμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς. 105, 12. ἀφίκαμεν τοὺς μάρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inullo transmisisset, qui-etos sivilisset. 95, pen. τὰ ὄντα. rem prodigere luxuria vel cupiditate. 182, ult. servum manu emittit. εἰδὼς ἀφίκαμεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. οὐδ' οὕτως

ἠφίεν εἰσέναι. ne sic quidem sinebant intrare. 143, 15.

ἀφιλότιμος. 182, pen.

ἀφίστασθαι vel ἀποστῆναι κλήρου vel χρημάτων τινί. 17, ult. 81, pen. 86, ult. 88, 2. 99, 1. 104, 5.

ἀφορμὴ ἱκανή. 138, 12.

ἀφοσιῦσθαι] οὐχ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἶόν τ' ἀρίστα παρσκευαζόμενος. non perfuntorie, non obiter. 185, 1.

ἄφρων. 355, 2.

ἄχρηστος] οἷκ ἀχρήστους ἡμᾶς εἰρήσετε πολίτας. 184, 8. 188, 3. 299, 1.

B.

βαδίζειν] ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῷα. 53, 8. ἐπὶ βαμῶδους τοὺς πατερούς βαδιεῖται. 234, 4.

βαλανεῖον. 101, ult. 140, 7.

βασανίζειν] οὐ χρεῖσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίσετε. 202, 11.

βάσανος] ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit acceptare sponsonem de mancipiis ad torturam dedendis. 201, ult. 202, 16. 203, 3. παραδοῦναι εἰς βάσανον. 207, 7. τὴν βάσανον ἴδια καὶ δημοσίᾳ ἀκριβέστατον ἔλεγχον νομίσετε. 202, 7. ἱκανὸν ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἑμοῦ πατρός. 248, 3. τὰ πρᾶγματα εἰς βάσανους ἄγων. 329, pen.

βδελυρία] καταπλήξας ταῖς ἑαυτοῦ βδελυρίαις. 227, 1.

βέβαιος de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiiis. 13, 4. 291, 9. ὁ κληρὸς οὕτω μοι βέβαιός ἐστι. 296, 3. μαρτυρία βεβαιότερα. 235, ult.

βεβαιῶν τὴν δωρεάν. 11, 8. τὰς διαθήκας. 11, 16. evictionem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emptionis aut venditionis. 101, pen. 102, 5. βεβαιώσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstare jus certum, neque fallax. 250, ult.

βεβαίως] βεβαιότερον. 11, 11.

βελτίων. vir honestus, probus, homo frugi. 317, 2.

βῆμα. cathedra, suggestus, unde orabant. 103, 6.

βησαιεύς. 72, 7.

βιάζεσθαι. 53, ult.

βίαιος. 227, 9.

βίος ἱκανός ἐστιν αὐτῷ. opes, unde victus. 354, 10.

βλάβη περιφανής. 357, 3.

βουλευέσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ. 221, 2.

ἡ βουλὴ sic nude est senatus Areopagiticus. 84, 4.

βούλσις] φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλῆσις. 160, 7.

βραβευτής] ἡμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς τῶν ἀπάντων καταστήσατε. 251, 8.

βραχὺς] pro ὀλίγος. βραχίας οὐσίας ὑπαρξάσης. 267, ult.

βωμῶδς] ἐπὶ βωμῶδους τοὺς πατερούς βαδιεῖται. 234, 4. 169, 9.

Γ.

γαμετή. 22, 8. 360, pen.

γαμηλία] θυρία puta, victima, bestia mactanda, quam phratræ suæ novus maritus nomine sponsæ suæ donabat ad epulas inde parandum. γαμηλίαν εἰσφέρειν. 62, 15. περὶ τῆς τῶν φρατόρων γαμηλίης. 65, ult. 66, 3. 208, 1. et pen.

γάμος] ἕνεκα τοῦ γάμου δίδοναι τι. 38, 1.

γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἐστίασε. 201, 2. 207, pen. 208, 13.

γενῆται] consortes ejusdem γένους. ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας. 168, 3. εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας ἠγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμῶδους. 169, 9. 177, 10. (conf. p. 178, 5. ubi συγγενεῖς iidem dicuntur). 190, 3.

γένος γὰρ, proles, in linea descendente, ἀλλ' οὐ συγγενεῖς, cognati collaterales. 217, 5. γένη tria-enumerantur. 1) pater et mater. 2) fratres et sorores. 3) consobrini. 270, 7.

γεωργεῖν] τὸ χαρίον ἐφότυσε καὶ ἐγεώργει. instruit plantat et sativ. 247, 7.

γῆρας] ἀπειρηκότα ὑπὸ γῆρας. 141, 8. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκλήμονος. 138, 11.

γίνεσθαι] τίς πραικὸς εἰς αὐτὸν γιγνομένης. illi obtingente. 40, 1. μέρος ὅ, τι ἐγιγνετο. portionem ratam. 95, 11.

γινώσκειν mulierem, cum ea consuescere. 20, 6. οὐ μόνον ἴδια ταῦτα γινώσκουσι leges, scil. δίκαια καὶ προσήκοντα εἶναι. 179, 16. καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τοῦτ' ἔγνωκε. scivit, sanxit, decrevit. 179, pen. οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τούτων γινώσκουσι τὸν τρέπον. 161, pen. αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγινώσκον. 207, 13. 208, 2. et ult.

γνώμη] ᾠόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι. 275, 9.

γνωρίζειν mulierem, cum ea notitiam contrahere. 142, 9.

γνώριμος] ἀπλᾶ τὰ δίκαια καὶ ἅπασι γνώριμα μαθεῖν. 287, 12.

γνώσις] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡ γνώσις ἦντων εὐκρινὴς φανίσεται. 255, 13.

γονεύς] quosnam jus Atticum titulo τῶν γονέων complectatur. 216, 5.

γόνος] opponitur adoptioni. γόνω γεγόνασι παῖδες. 52, 14.

γράμμα] σεμνά καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 148, 4. ἐν γράμμασι καταδέσθαι παρὰ τινι σημανάμενος. 160, 5.

γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. 75, 7. εἰς τὸ κοινὸν γραμμ. ἐγγράφειν. 170, 4. 10, 12. εἰς

- τὸ ληξιαρχικὸν γράμμ. quod erat penes demotas. 178, 7.
- γράφειν] γραφὴν ὕβρεως γραφεῖς. accusatus, exagitatus actione superbiae contumeliosæ. 226, 1. φίλην ὄνομα ἐγράφατο τῇ γυναικί. uxoris suæ nomen apud Archontem edebat, ab ejusque commentariensi curabat in tabulas inferri. 35, 2. γραφὴν γραφάμενος. 287, 3.
- γραφῆ] actio majestatis, et universe criminalis, qua de capite et fortunis agitur. 226, 8. 287, 2. 10. ejusmodi erant causæ ὕβρεως, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela. 289, 16.
- γρούζειν] οὐκ ἐτόλμησε γρούζει τὸ παράπαν. 212, 12.
- γυμνασιαρχεῖν. 154, 7. 184, 1.
- γυνή] μηδὲ γυναικί συμβάλλειν πέρα μεδίμου κριθῶν. 259, 3.
- Δ.
- δανείσματα οὐκ ὀλίγα. 220, 4.
- δαπάναν] δαπανηθεὶς pro δαπανήσας, aut δαπανησάμενος. 116, 5. δαπανήσας πολλὰ χρήματα. 117, 6. ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπάναν. 184, pen.
- δαπάνη] ἵνα ἐξαρκῆι πρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.
- δαπάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δαπάνηματα ἔστι. 354, 12.
- δέσπεις] ὁσιωτάτην δέσπιν δεόμενος. 251, 1.
- δεικνύει. 260, 11. νόμον κελεύετε δεῖξαι. 262, 14.
- δεῖν] μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμάς. 294, 4.
- δεινός] ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. 54, pen. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι. 287, 5.
- δεῖπνον] αἱ γαμεταὶ γυναῖκες οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δεῖπνον. 22, 9.
- δεκάκις] εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύη. 249, 8.
- δεκάτη. decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur. 34, 6. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. ad epulum hac de causa. 36, 5. ἐν τῇ δεκάτῃ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι. 60, 5.
- Δελφίνιον. 360, 5.
- δεσμοωτήριον] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοωτήριον. 83, ult.
- δευτεραίος ἔνδον κείμενος. jam in alterum diem. 143, 19.
- δημαρχεῖν. 361, 13.
- δημιουργός] δημιουργοὺς, ἴσοι ἦσαν αὐτῶ, ἀπέδοτο. operas. servos operibus manuariis efficiendis, ut calceis, cultris, cistis, etc. servientes. 140, pen.
- δήμος] ἐν τῷ δήμῳ. in concione. 111, 1. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur. 297, pen.
- δημόσιος] δημοσίᾳ ἀπέκτειναν. jussu populi. 84, 2. ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη. apud ærarium fiebam ærarius. 265, 11.
- δημότις. 322, 10. 361, 13.
- διὰ] ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. in ipsorum potestate. 141, 10. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει. per se. 206, 9. τὰ πατρῶα διὰ πλειόνων διανεμώμαι. cum pluribus heriscam. 355, 4.
- διαβάλλειν δεινός εἰ. calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignorabiles notas veri, et mentes judicum perplexas reddere. 272, 9. objecto errore decipere. 297, 9.
- διαβολή] ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
- διαγίνεσθαι] χρέονα διαγενομένον μετὰ ταῦτα. interjectis. 275, 3.
- διαγνώσκειν. 277, 15.
- διάγνωσις] βράδιον ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι. 12, 9.
- διαγράφειν] ἡ ληξίς τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, cassabatur. 93, 5.
- διαγωνίζεσθαι. 277, 12.
- διαδικασία. 44, 6.
- διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιδεν αὐτὸν καταστήσειν. 168, 7.
- διαθήκη] διαθηκῆς ἰσχυριζόμενοι. 4, 7. ἐπαυροῦν διαθήκας. 11, 9. παῖδός οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι. 259, 1. περὶ τῶν ἀλλοτριῶν οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκευάσατε. 231, 4.
- διαίρειν] διήρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἕκαστον. 282, 9.
- δαίτα] δύο ἔτη τοῦ δαιτητοῦ τὴν δαίταν ἔχοντος. 361. 14. δαίταν ὄφλον. 362, 3.
- δαιτᾶσθαι. commorari. 131, 2. 134, 8. 135, 5. 201, 1. 246, ult.
- δαιτητῆς] ἀγειν δαιτητᾶς. 107, 2. 5. 9. ἐπὶ δαιτητοῦ. coram. 360, 3.
- διακεῖσθαι] οὐχ ὁμοίως μοι δοκοῦμεν διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. 5, 11. οὐκ εὖ διακεῖμεν τοῖς συγγενέσι. non bene animali erga consanguineos. 77, 4.
- διακελεύεσθαι. universis et viritim singulis mandare. 178, 6.
- διακριβοῦσθαι. 41, 6.
- διαλέγεσθαι] verba facere. ἦκα διαλεξόμενος παρ' ὑμῖν. 161, ult. μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι. 239, pen. 242, ult.
- δialiπειν] οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπών. 184, ult.
- διαλλαγῆ] διαλλαγῆς μηδεμιᾶς γενομένης. reconciliacione gratiæ. 191, 4.
- διαλλάττειν. reconciliare, expedire litigium. 107, 5.
- διαλογίζεσθαι. 191, pen.
- διαλύειν] οὐχ οἶόν τ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο τὰς ἔχθρας. 166, pen.
- διαμαρτυρεῖν τοῦ ἀγῶνος. 149, 10.
- διαμαρτυρεῖν, intercedere protestando, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κληρὸν. 15, pen. ἡ δια-

μαρτυρηθεῖσα γνῶσις εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua διαμαρτυρία in illius gratiam judicibus exhibita. 17, 7. 43, 12. 93, 3. διαμαρτυρομένων ἡμῶν. nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in judicio de eo referre. 127, 2. 149, pen.

διαμαρτυρία. 17, 7. obstatio, protestatio. 149, 9. 150, 1. 161, 4.

διαμένειν εἶωθε ταῖς τοιαύταις. 33, ult. τὰς ἐχθρας, ὅ τι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε. 167, 9.

διανέμειν] διανεμέσθαι, inter se partiri, τὸ ἀργύριον. 180, pen. 355, 4.

διαπράττεσθαι] sedulo agere, perficere, quibuscunque modis, sed in primis artibus veterariis. Interdum tamen est quoque pro simplici πράττειν. 24, 3. 42, 1. 47, 7. 138, 3. 146, 4. 151, 3. et 8. 152, 3. 287, 7.

διαρρήδην. 241, 5. 259, 2.

διαστρέφειν τοὺς νόμους. 272, 10.

διατιθέναι] administrare, gubernare vel deducere ad locum statumve quempiam. διαθεῖναι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore, h. e. pari modo dilacerare atque prodigere. 267, pen. In medio præcipere, mandare per testamentum. οὔτε διαθέσθαι, οὔτε δοῦναι τι τῶν ἐαυτοῦ ἔξεστιν ἀνευ τῶν θυγατέρων. in fraudem filiarum. 43, 3. διαθέσθαι ἔξεῖναι ὅτῳ ἂν τις ἐθέλη. 58, 3. quibus per leges liceat testamentum scribere. 75, 15. sqq. διαθέσθαι ἐτέρῳ τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτὸς τι πάθοι. 160, 4. τὰ ἐαυτοῦ διατίθεσθαι, per testamentum legare donare, ὅτῳ ἂν ἐθέλη. 255, ult. 262, 3. ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est, ἐκδοθῆναι. bene et honeste possint elocari. 291, pen.

διατριβή] commoratio, versatio, actio. τὴν πλείστην τῶν λόγων διατριβὴν περὶ τὴν — ποιησόμενον. 290, 3.

διαφέρειν] διαφέρεσθαι πρὸς τινα. dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure. 86, 1. 265, 12. 322, 8. τὰ διαφέροντα, discrimina, momenta ad damnum accipiendum, aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. 74, ult. 80, 9. εἰδάσαι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἰ μνηστραὶ καὶ αἰ πρόγονοι. 356, 8.

διαφεύγειν] οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γιγνώσκεισθαι. 161, antep.

διαφθείρειν] de muliere abortum patiente. προσποιουμένην διαφθείρειν [scil. τὸν τόκον] ἄκουσαν. 221, 4. γνώμην τινός. 147, 16. ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι. dementia-

tum esse. 252, 6.

διαφορὰ] dissidium, simultas. τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰς κατέστησεν. 133, ult.

διαφορεῖν. discernere, dissipare, differre, prodigere. 143, 6. διαφορήσαντες τὰς προσόδους. 145, 4. 155, 8. 287, 8.

διάφορος. adversarius. 6, 9. 12, 1. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, id quod tua interest sive τὰ vitandum sive ad impetrandum. ἄρα μικρὰ τὰ διάφορα ἐκατέρως τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστί. 296, 10.

διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν. 78, 9.

διαψηφίζεσθαι. 170, 3.

διδάσκαλος] τῶν διδασκάλων ὄσοι, ad quos, ἐφοιτῶμεν. 247, 5.

δίδοναι] dare, præbere. μὴ μέλλουσι δάσειν ἐλεγχον, ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι. 201, 9. b) tribuere, addicere. οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστίαν δίδωσι. 273, 3. δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν. 277, 3. c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi proprium. ἀτίμητόν τι δίδω. 37, 4. εὔχετο ἡμῖν ὑγιειαν δίδναι καὶ κτήσιν ἀγαθῶν. 206, pen. τοσαύτη προξὶς οὐκ ἂν εἰς πολλὴν τινα οὐσίαν δεθεῖν. 292, 12. d) deferre. εἴ τις αὐτῷ ἔργον δίδοι. 245, 6. e) collocare in matrimonio. 103, ult. 165, ult. f) per testamentum donare, legare. 150, 1. 262, 4. ζ) concedere, veniam, facultatem dare. δόντων αὐτῷ τῶν νόμων. 160, 8. 170, ult.

διέτες] ὁπόταν ἐπὶ διέτες, ad biennium, ἐβήσειαν. 215, 8. 261, pen.

δικάζειν. 19, 12.

δικαίος] οὐτ' ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι. 108, 14. τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. 110, 9. οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, εἰ δίκαιοι, ἢ μή. 264, 14. τὸν πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσήκειν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν. 273, pen. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποίησαντο. 280, 7. τοῖς μὴ δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη ταυτοῦς πορίζεσθαι λόγους. 297, 7. εἶπερ τι δίκαιον ἐφρόνει. 330, 2. τυγχάνειν τῶν δικαίων. jus suum, vel æquum impetrare. 324, 4. τὰ δίκαια, tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua. τὰ ἡμέτερα δίκαια ταῦτ' ἐστί. 184, 4. ταῦτα μεγάλα ἐστὶ δίκαια. postulationes hæ sunt æquitalis urgentis et evidentes. 289, 8. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 6.

δικαίως] καὶ δικαίως. 309, 4. δεξῶς καὶ δικαίως. optima fide. 309, antep.

δικαστήριον] οὐδ' ἀκροασίμενον ἕλθεμεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 2. τὰ ὁμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 86, ult. τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη. 142, 2. εἰδὼς ἀφαιρέμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου. 324, 5.

δικὴν σίτου ἢ τῆς προμῆς διαζέσθαι. 19, 11. μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύναον τοῖς δώκουσιν οὐσαν. 44, pen. (scil. de mala parentum tractatione.) οἶκ ἂν ἰδίᾳ μόνον

- δικὰς ἔφυγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσία εἰσαγγελθεὶς ἐκινδύνευσεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης. 53, ult. δικῶν οὐσῶν. quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus. 91, 1. πρὸς δίκης. antequam hæc causa ad judices delata de eaque legitime quæsitum et cognitum esset. 93, 7. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι φησί. negat in jure mecum agere licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti. 288, ult.
- διοικεῖν] εἴ τι αὐτῶν κακῶς διόικουν. 278, 3. διολλύναι] διολώλεκας οἶκιν κακῶς καὶ αἰσχρῶς. 116, 2. χρήματα πολλὰ διώλεσε. 133, pen. 317, 6.
- διόμυσθαι. 274, 1.
- διομολογεῖσθαι] εἰ μηδεμίαν προίκα μήθ' ὁ διδούς, μήθ' ὁ λαμβάνων διαμολογήσατο ἔξεν ἐπὶ τῇ γυναικί. 32, 13. 33, 1. 39, 3. διομολογούνται, inter se depreciscuntur, περὶ τῶν δοθησομένων. 41, 9. 210, 5. οὐκ ἂν ταῦτα διαμολογήτο. 211, 2. πρὸς Κλέωνα διαμολογήσατο. cum Cleone decidisset. 245, 3. 281, 9.
- διομολογία] οὐκ ἔνῃν κοινωνίαν, οὐδὲ διομολογίαν, pactum, ποιήσασθαι περὶ — 281, ult. 283, 3.
- Διονύσια] εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.
- Διονύσιον, templum Liberi patris ἐν Λίμναις. 219, 2.
- διορίζειν] διορίζουσιν οἱ νόμοι περὶ ἀπάντων τούτων. 48, 2.
- δις] καὶ δις τοσαῦτα χρήματα εἶασεν ἂν αὐτοῦ καρπούσθαι. 265, 4.
- διττὸς] γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστήσασεν. 201, 2.
- δοκιμάζειν] ἔν τι τῶν ὡς ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα. 183, ult.
- δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. 182, 4.
- δόσις. legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis. 73, 6. et sæpe locorum.
- δύναμις] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως. 6, 1. καθ' ὅσον ἑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος. 229, 4.
- δύνασθαι] τουτί γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, querit, intendit, significat, valet. 149, 9. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυράτω. 251, 6.
- δυσκόλος] περὶ τῶν καὶ δυσκόλων συμπίπτόντων. 324, 2.
- δυστυχεῖν] δυστυχησάσης τῆς πόλεως. 91, 3.
- δωρεά] legatio honorum per testamentum. βεβαιῶσαι σφίσι τὴν δωρεάν. 11, 8. τὴν αὐτῶν δωρεάν, id est, τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δωθεῖσαν. 12, ult.
- ψαν. 356, pen.
- ἐγγίνεσθαι] μηδεμίᾳς παραχῆς ἐγγινομένης. interveniente. 70, 9. ἐγγενόμενον ἡμῖν. cum nobis licuisset. 99, 9.
- ἐγγράφειν] ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους. 153, 1. εἰς τὰ κοινὰ (phratorum) γραμματεῖα. 160, 2. 170, 5. 10. et 12. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. quod erat penes demotas. 178, 7. εἰς τοὺς γενήτας, vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς. 168, 3. 178, 4. εἰς γραμματεῖον. 236, 15. τὰδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. 275, 3. 363, 4.
- ἐγγυᾶν] in manus dare, spondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκιδιδόναι τὴν ἀδελφίν. 59, pen. ἐγγυηκῶς pro ἐγγεγυηκῶς sine augmento. 42, 7. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι, spondere, recipere facturum vel prestiturum. construitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ ὑπὲρ τινος. ταῦτα ἡγυᾶτο. αὐτῷ Λεωχάρης. 99, 4. 108, 3. item cum accusativo personæ. οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυῆσασθαι αὐτὴν. 99, 16. 100, 6. οὐ φησὶν ἐγγυῆσασθαι [scil. ταῦτα], ἀ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ. negat spondidisse de iis, de quibus tamen testes cum arguunt spondidisse. 103, 3.
- ἐγγυή. 32, pen.
- ἐγγυητὸς] ἡ ἐγγυητὴ γυῆ. 64, ult.
- ἐγγυητὴς] ἐγγυητὰς καθιστάνειν. 87, 2.
- ἐγκαλεῖν οὐδὲν ποιηρῖν. nulla de mala fraude alicujus queri. nihil sibi evenisse de quo queratur. 3, 3.
- ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. 295, 3.
- ἐγκλημα] ἀφίκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. 87, 4.
- ἐγχειρίζειν] ὅταν ἂ περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσι. 167, 6.
- ἔδαφος] ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia. 293, 8.
- ἐθίζειν] οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς, περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας ἰδίας πεποιθήκασιν. 287, 10.
- εἰκῆ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθρας οὕτως εἰκῆ πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο. 7, 1.
- Εἰλήθυια] καθήμενην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ. 112, 4.
- εἶναι] τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ, scil. σκοπός. hoc designabat, parabat. 73, 2. ἐμοὶ μὲν ἦν ἀρχιστεύειν. mihi competebat jus vel titulus consanguinitatis. 276, 4.
- εἰς] τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινομένης. dote ad eum redeunte. 40, 1. 41, 1. ληφθέντες εἰς τοὺς πολεμίους. 165, 10. ἐγένετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat. 282, 5. εἰς ἐω. 211, 7.
- εἰσαγγελία] ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰσαγγελίας οὐκ ἔπεστιν. 45, 1. ἔσχαται τιμαρξίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι. 45, 7. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem

E

εἶν] χρόνον οὕτω πολλὸν εἰάσαμεν, scil. παρελθεῖν ἀνευ δίκης. 264, 9. τοὺς πολλοὺς λόγους εἶασας. 271, pen. εἶασαν καὶ ἐπέτρε-

dare litem, vel cum condemnare. 274, 6.

εἰσαγγέλλειν, denunciare aliquem de crimine majestatis, πρὸς τὸν ἄρχοντα. 44, 13. οὐδ' ἔαν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγέλλαντες μεταλάβωσι. 45, 2. ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν. 45, 5. 46, 3.

εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτὸν). 9; 12. reum ad judices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad forum vestrum. 16, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 95, 2. in collegium phratorum et genetarum seu cognatorum. 61, 17. 208, 7. 258, 9. 265, 15. hoc significatu etiam simplex εἰσάγειν usurpatur. 61, ult. 169, pen. 257, 13. εἰς τοὺς θιάσους Ἡρακλέους. 248, 10.

εἰσαγωγή κλήρου, scil. εἰς κρίσιν, vel δικαστήριον. 74, 5. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ [scil. εἰς τοὺς φράτερας] τῶν εἰσποιήτων γίνονται. 258, 13.

εἰσέρχεσθαι] adire forum, litem capessere, jure experiri. εἰδυδικῆ εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6.

εἰσιέναι] scil. in forum. εἰσχεῖ δίκην. 98, 6. εἰσιῶμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ. 228, ult. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλουτες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

εἰσποιεῖν] arrogare. εἰσποιῶν [scil. Νικοστράτῳ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος] τὸ παιδίον [subaudi ἑαυτοῦ] ἐξ ἐταίρας [scil. αὐτῷ γεγεννημένον]. 73, 2. εἰσποιῶσων παῖδας εἰς τὸν οἶκον. 136, 4. οὐδὲ οὐκ εἰσποιεῖν. 180, 5. εἰσποιοῦν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον. 263, 10. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετὰ σχωσὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 1. εἰς ὑπόχρεων οὐσίαν εἰσποιοῦσιν σφᾶς αὐτούς. 264, 3. 354, 1. et 4. 357, 4.

εἰσπράττειν] exigere, poscere aē debitum a debitore. εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλίαν. 164, ult. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα. veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat. 289, 7. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τινος. 225, 3. εἰσπράττεσθαι τινος. ab aliquo exigere vel redigere. 264, ult. εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντος οὐκ ἠδυνήθημεν. 339, 1.

εἰσφάγειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας). 62, 15. τοῖς φράτορος γαμηλίαν εἰσένεγκε. 208, pen. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον, in aerarium, contribuere. τὰ εἰσπνευγμένα. 333, 3. ἀργύριον. 331, 2. εἰσφοράς. 110, ult. 111, 3. 187, 1. 298, ult.

εἰσφορά, contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον. 110, pen. 331, 1. 333, 2.

ἐκ] ἐξ ἐκείνου γεγονότες. proles ab aliquo prognata. 214, 11. 217, 3. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς. per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu. 165, 1. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφανίζεις. 193, 3. κομιζόμενος αὐτὸν ὡς θάψαν ἐκ τῆς ἐμαῖς οἰκίας. 209, 14. et 18. ἐκ μικροῦ παιδίον τετραμεμένον. 248, 5. ἐκ πληθῶν

ἀσθενήσαντα εὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. 241, 1.

ἐκάστοτε, subinde, identidem, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. 134, ult.

ἐκβάλλειν] ἀθεῖν, ἐκβάλλειν, κολίειν συνάπτειν. 212, 3. ἐκ τῶν πατεράων. 267, 14. ἐκρίνεσθαι] ὅσα ἡμῶν ἐξεγίνετο διαπράττεσθαι. licebat, datum erat. 98, 12.

ἐκγνος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγνόνους. 214, pen.

ἐκδιδόναι. elocare mulierem matrimonio. 19, 5. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας. 54, ult.

ἐκείνος pro eius. 209, 18.

ἐκκόπτειν] ἰν' αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱερουσαλίαν. 224, 7.

ἐκλείπειν] πάντων ἤδη ἐκλελοιπότων. 276, 2. ἐκλείτουργεῖν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξεleitούργησεν. 186, ult.

ἐκμαρτυρεῖν] ἐκμαρτυροσάμενος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην. cum cūrasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc extestimonium sibi scribi. 31, 8.

ἐκμαρτυρία. testimonium absentis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit. 26, 4. ἐκμαρτυρία ἐν ἄστει ποιούμενος. 29, ult. facta vita defuncti appellat ejus ἐκμαρτυρίας. 63, ult.

ἐκπέμπειν] ἐὰν ὁ ἀγὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμψῃ. domo expellat, repudiet. 38, 2. 39. 1. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio ablegare, ne secretum prodatur. 226, ult.

ἐκπλεῖν. 129, 3. 233, 8. 237, 10. 238, ult. 274, 20.

ἐκποιεῖν. filium in alienam domum e paterna elocare. 177, 5.

ἐκποιήτος. ejusmodi filius elocatus. 176, 2. μητὸς οὐδεὶς ἐστὶν ἐκποιήτος. 177, 3. οὐδεὶς πρόποτε ἐκποιήτος ἐληφρονήμισε τοῦ οἴκου, ὅθεν ἐξεπαίθη, ἐὰν μὴ ἐσπανάθῃ κατὰ τὸν νόμον. 250, 5.

ἐκτρέφειν. 252, 7.

ἐκφέρειν] ἐξεννηχοότες εἶεν εἰς τὴν πωλησίον οἰκίαν. 144, 4.

ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας. 144, 6. 145, 1. et in medio ἐκφορεῖσθαι. 143, 11. τὰ ἐκπεφορημένα. 143, antep.

ἐλάτταν] οὐ δίκαιον οἰμαί εἶναι διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν. 264, 12. περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13.

ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8.

ἐλεεῖν. oratione miserabili commiserationem ciere. 266, 5.

ἐλεος] ἔλεος παρ' αὐτοῦ ἐτυχεν. 92, pen. 290, ult.

ἐλευθερία] ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 310, 1. ἐλευθερος κλῆρος. libera debitis incumbentibus. 264, 5.

Ellipsis vocabuli πλέον. τί γὰρ ἐμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύσης. quid illi proderat despondisse mulierem? 38, ult. aut si mavis arbitrari, subaudiendum esse

- ἀντὶ, quid habiturus esset (emolumenti puta) pro desponsatione?
 ἐλπῖς] ἐλπίδων ἔτι πολλῶν οὐσῶν. 10, 1.
 ἐμβάλλειν] λόγον ἐμβεβλήκασι. 71, 3.
 ἐμβάς] ἐμβάδας καὶ τριβάδια φορεῖ. 94, 7.
 ἐμβατεύειν] εἰς τὸ χρεῖον ἐνεβάτευσεν. immi-
 gravit. 231, 11.
 ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν. 107, 4. 275, 9.
 ἐμπροσθεν τῶν ἐπαυμένων. 11, 5.
 ἐμπαλεῖν] ἐξ ἄν ἐνπαλίαν. quorum e
 venditione redegerunt. 294, 1.
 ἐμφαῖς] προκαλέσαστο εἰς ἐμφανῶν κατὰ-
 στασιω. 139, 5. (346, 1.)
 ἐμφανίζεῖν] ἐνεφάνισεν τὰ χρήματα. indica-
 vit, protulit, numeravit, representavit
 pecuniam. 309, 13.
 ἐν] pro ἐπί. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου
 ἐγγινετο υἱὸς ποιητός. hac lege, ut non
 nisi trientem hereditatis cerneret. 96,
 10. ἐν παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγγίνετο.
 ut esset heres ex asse. 256, pen.
 ἐναγίζεῖν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵναί χεόμενον
 καὶ ἐναγιοῦντα. 149, 2. πῶ οἱ παῖδες ἐνα-
 γίζουσι καὶ χέονται. sufflunt, et libant.
 157, 9. ἔσται τις ὁ καὶ ἐναγιῶν καὶ πάντα
 τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσαν. 179, 13.
 ἐναντία adverbialiter, pro ἐναντίον, coram.
 242, 3. et ἐναντίον eodem sensu. 294, 4.
 ἐναντίος] πρᾶγμα εἴρηκε τὸ πάντων ἐναντιώ-
 τατον, scil. τῷ λόγῳ. repugnantissimum,
 abhorrentissimum. 283, 6.
 ἐνατος vel ἔνατος] τὰ ἔνατα ἐπὶνεργα. in-
 ferias nono die ab excessu defuncti in-
 ferendas intuli in monumentum ejus.
 224, 6.
 ἐνδεής] οὐ περιεῖδεν ἡμεῖς οὐδενὸς ἐνδεῆς ὄντας.
 8, 11. ἐνδεῆς τῶν ἐπιτηδεῶν. 216, 3.
 ἐνδεια. 112, 3.
 ἔνδεκα] undecimviri rerum capitalium.
 ἵπὸ τῶν ἐνδεκα, οὓς ἡμεῖς δημοσίᾳ ἀπε-
 κτείνατε. 84, 2.
 ἔνδον κείμενον δευτεραῖον. 143, 19. ἐπεδείκνυ-
 σαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε. 144, 1. ἰδεῖν τῶν
 ἔνδον [scil. τοῦ ἱεροῦ] οὐδέν. 148, 9. ἔτι δὲ
 ἔνδον [in arca, parata pecunia] ἐννακισίας
 δραχμᾶς. 294, 2.
 ἐνιαυτός] φέρεῖν μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ. 109,
 2. πῶ ἐξεληθόντος ἐνιαυτοῦ. anno proximo
 superiori. 168, 9.
 ἐνίστασθαι] δίκαι γὰρ ἐνιστήκασι ψευδομαρ-
 τυριῶν. 296, 4. et 8.
 ἐνοίκιον] φοιτᾷ ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. ad locar,
 mercedem incolatus tollendam. 134,
 ult.
 ἐνοχος] οὗτ' ἐνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰτίαις
 οὐδὲ κατὰ μικρόν. 278, 9.
 ἐντάφιον] ἐντάφια σρωπασασκευασάμενος.
 223, 7.
 ἐντυγχάνειν] παρὰ τοῦ ἐντυχόντος. ab obvio
 quoque. 53, 1. 236, ult.
 ἐξαγγέλλειν. ultro, sponte sua, vel recens,
 ex ipsa re, dum geritur, venire alicui
 nunciatum. 142, 3. 143, 9.
 ἐξάγειν] vi manque deducere. ἐξῆγεν ἄν ἐκ
 τῶν πατρῶων. 53, pen. 101, 5. et ult.
 ἐξαγωγή. deductio de prædio, vi manque
 facta. 28, 2.
 ἐξαιρεῖν] ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. tabellis
 judicum e cistulis exemptis, effusis. 93,
 10. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de
 reliqua massa hereditatis detractum
 seorsim ponere et alicui, ut privum
 quid et proprium ipsi, attribueret. 105,
 14. ἐξεῖλόμην εἰς ἐλευθερίαν. asserebam,
 vindicabam in libertatem, raptatum in
 servitutem. 310, 1.
 ἐξαιτεῖν. depescere ad deditioem vel tra-
 ditionem. 144, 6.
 ἐξάκις. 71, 7.
 ἐξαλείφειν. 363, 4.
 ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐαυτόν. 23, 14.
 ἐξαργυρίζεσθαι οἶκον. hereditatem pecunia
 mutare, h. e. vendere. 116, 3.
 ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.
 ἐξαρνος γίνεσθαι τὴν μαρτυρίαν, pro ἀρνεῖ-
 σθαι. 26, pen. ἐξαρνοῖ εἰσι τὰ ὁμολογη-
 μένα. 103, 12.
 ἐξέγγυθι idem quod simplex ἐγγύη. 88, 9.
 ἐξέλεγχειν. 202, 15.
 ἐξερημοῖν] τῷ ἀρχόντι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν
 οἴκων, ὅπως μὴ ἐξερημοῦνται, προστάττει.
 jus civile. 179, ult. πάντες οἱ τελευτῶντες
 πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αἰτῶν, ὅπως μὴ
 ἐξερημοσῶσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους.
 179, 12. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχυρῶς καὶ δει-
 νῶς ἐξερημοῦμένον. 180, ult.
 ἐξέρχεσθαι] τοῦ ἐξεληθόντος ἐνιαυτοῦ. anno
 præterito, proximo superiori. 168, 9.
 ἐξέγγυητής. 224, 4.
 ἐξόδος] scil. εἰς τὴν στρατείαν, in castra. ἐν
 μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in prociectu
 stantes testamenta solebant condere.
 237, pen.
 ἐξόμνησθαι. juratus infitiri, aut excusare
 sese. 242, 3. et 5.
 ἐξορμᾶν, ἐξορμεῖν] extra portum stare ad
 ancoram. ἢ ναῦς ἐξώρμει Μουνηχιάσι. 137,
 22. et pen.
 ἐξουσία] τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν
 ἠγοῦντο σφίσιον εἶναι τᾶλλότρια κεντῆσθαι.
 91, 16.
 ἐορτῇ] τὴν ἐορτὴν ἠγομεν παρ' αὐτῶ. 206, 6.
 ἐπαγγέλλεσθαι. ultro sese offerre, aut
 prae se ferre, prædicare. 245, 11.
 ἐπάγειν] ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ τούτους
 ἐπάγοντες. 71, 5. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύ-
 νους ἐπάγων. 195, 4.
 ἐπανέρχεσθαι. redire in domum paternam
 et aritam, unde fuisse aliquis primitus
 in alienam emancipatus. 250, 7. εἰς τὸ
 γένος πάλιν ἐπανέρχεται. 270, ult.
 ἐπανίνασι] ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον, scil. τὸν
 λόγον. 94, 11. ἐπανίνασι [scil. εἰς τὸν ἐαυ-
 τοῦ πατρῶων οἶκον] ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ἐὰν μὴ
 υἱὸν καταλίπη [scil. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ
 ἐπανέρχεται] γνήσιον. 146, 2.
 ἐπανορθοῦν διαθήκας. 11, 7.
 ἐπεῖναι] ἐπιτίμιον οὐδὲν ἔπεστι. manet hanc

legem migrantes. 45, 1. ἔσχαται τιμω-
 ρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἐπεισι. 45, 7.
 ἔπειτα. nihilominus. 249, ult.
 ἐπεξέχεσθαι] persequi aliquem aut ul-
 tionem sanguinis, aut actione forensi.
 πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπισκῆματο τῶν μαρ-
 τύρων. 92, 1. μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων.
 265, 6.
 ἐπεξίεναι] eodem significato. ἐπεξήει τοῖς
 καταμαρτυροῦσιν ἡμῶν. 94, ult.
 ἐπηρεάζειν. 136, 1.
 ἐπήρεια. vexa. 70, 6.
 ἐπὶ] cum Genitivo coram. λέγειν ἐπὶ δικα-
 στηρίου. 324, 5. ὄρον ὁμοίαι ἐπὶ τοῦ διαι-
 τητοῦ ἐπὶ Δελφίνω. 360, 3. Cum Dativo
 constructum multifariis modis potest
 reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus
 interpretandi e multis sit præferendus.
 cum, pro, sub conditione, vel sponsione,
 causa, ad, apud, in. ἐπὶ προικί ἔχειν. mu-
 lierem, cum dote, vel ea lege, ut dotem
 una cum muliere habeat, vel, ut dote
 sola contentus sit, et nil præterea desi-
 deret. 265, 3. πᾶς οὐκ ἐπικληρὸς ἐπὶ τού-
 τοις τοῖς χηρίμασιν ἢν ἡ ἐμὴ μήτηρ. 265,
 16. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χηρίμασιν ἐξέ-
 δακε suam filiam. 257, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυ-
 σάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ προικί. cum
 passus esset pater meus sibi matrem
 meam desponderi, non cum toto patri-
 monio ejus, quod ipsi de jure debebatur,
 sed solummodo cum pacto dotis de
 patrimonio universo decerpenda. 264.
 antepen. ἐπὶ ταύταις διαθεσθαι. una
 cum filiabus, h. e. testamentum scri-
 bere, quo filiarum non exclusæ sint ab he-
 reditatis perceptione, sed quo iis quo-
 que prospectum sit, ut, qui hereditatem
 adipisci cupiat, in necesse habeat, una
 filias quoque domum ducere. 58, 5. τὸν
 κληρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. in jure,
 potestate et arbitrio matris. 257,
 pen. ἐπὶ τινι καταλείπειν τὸν κληρον. hac
 lege, ut aliquis ea potiat. 162, 3. 179,
 2. 180, 2. 274, ult. προίκα ἐπ' αὐτῇ
 ἔλαβε. er bekam eine Mitgabe mit ihr
 [he received a portion with her], sive,
 quo eam duceret, sive propterea quo
 eam duceret. 201, 3. vel ejus gratia.
 ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἀργύριον. ejus causa, vel
 nomine. 33, 1. 39, 2. 292, 10. ἐπὶ
 παλλακίδι δόντες [nisi potius leg. est ἐπὶ
 παλλακῇ δίδόντες] τὰ εαυτῶν. 41, 8. ἐπὶ
 τῷ ἐγγυσημένῳ ἦν. penes eum, in ejus
 arbitrio, potestate. 39, 1. ἐπὶ ἅπαντι τῷ
 οἴκῳ καταλείπειν ἐπίδικον. 61, 13. 91,
 10. ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. in
 tantis latifundiis. 116, 8. ἐπὶ τῇ δια-
 θῆκῃ παραγενέσθαι. interfuisse scriptioni
 testamenti. 50, 3. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλή-
 θσαν. quibus testamenti tabulis ut in-
 tressent obsignandis, vocati fuissent.
 75, 10. ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι. 141, 15.
 auf, oder unter [af, or under]. 277,

antepen. ἐπ' ὀλίγω ἀργυρίῳ. pro. 42, 1.
 ἐφ' οἷς, ad quæ, ἀπόκρισιν οὐ δέδωκε. 274,
 2. ἐπὶ τούτοις, ob hæc, ἐμοὶ τοιούτους
 ἀγῶνας παρασκευάζει. 278, 6. ἐπ' ἐνία
 ὀβολοῖς. sub pacto novem obolorum,
 nomine fœnoris menstrui in minam.
 293, 12. ἐπὶ διαβολῇ. invidiæ conflandæ
 ergo. 299, 2. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι.
 contra me, in caput meum, 245, 20.
 ἐπὶ Δελφίνω. in Delphinio. 360, 3. Cum
 Accusativo. ἐπὶ τὰ δειπνα ἐρχεσθαι. 22,
 9. ἐπ' ἐμείνιν τρέφεται τὸν λόγον. 88, 7.
 ἐπὶ τὰ ἱερά ἄγειν. 159, ult. ἐπὶ διετες ἦσαν.
 215, 8. 261, pen. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἤλθεν.
 249, pen. 255, 2. ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἔλθειν.
 330, 4. ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρίσκει-
 σθαι προφάσεις. 79, 1.
 ἐπιβουλεύειν] machinari. τῶν χρηστῶν, cre-
 ditoribus, ἀφελέσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβου-
 λευσάντων. 9, 1. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβου-
 λεύειν. 315, pen.
 ἐπιγραμματα] ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι
 ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τῶν ἐπ' αὐτῶν. 111, 4.
 ἐπιγράφειν] ἐπιγράφαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπι-
 τρώπους. 141, 13. In medio. ἐπιγράφε-
 σθαι τῷ κληρῷ τρία τάλαντα. in libello,
 quo quis hereditatem petit, eamque se
 jure petere judicibus affirmat, tribus
 talentis eam æstimare, ut si contrape-
 tentem vincat, is sibi pro muleta tan-
 tundem præstare debeat. 15, 8. Θρα-
 συμάχου ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον.
 in libello suo petitorio scripserunt, vel
 a commentariensi publico in tabulis
 publicis annotari curarunt, se petere
 hereditatem illius Nicostrati, qui filius
 esset Thrasymachi. 69, 4. ἐπιγράφεσθαι
 γυναικὶ ὄνομα (pro simplici). operam
 dare, ut mulieri alicui nomen aliquod
 certum in tabulis publicis consignetur.
 35, 13. In passivo. πᾶς οἶον τε τὰνδρὶ
 δύο πατέρας ἐπιγράφεσθαι. 70, 2.
 ἐπιγραφή τῶν ὀνομάτων. 68, ult.
 ἐπιδεικνυσθαι. 106, 2.
 ἐπιδικεῖν. 243, 9.
 ἐπιδιδόναι] προίκα ἐπιδοῦς, dote addita, ἐκ-
 δοῦναι τὴν ἀδελφῆν. 19, 5. ἐπίδωκεν ἐν τῷ
 δήμῳ. in concione populi ultro recepit,
 et spondit se collationem pecunia-
 riam gratuitam ærario largiturum esse.
 dixit se largiri velle. 111, 1. et 3.
 ἐπιδικάζειν dicitur iudex alicui sententia
 sua jus et possessionem hereditatis ali-
 cuius, aut virginis in hereditate patri-
 monii relicta, addicens. ἐπιδικάζεσθαι
 autem petit, operam dans ut ea sive
 hereditas, sive virgo, sibi adjudicetur,
 eamque impetrans. Construitur, cum
 genitivo et accusativo. ἀπόδοτέ μοι ἐπι-
 δικάσαντες τοῦτον τὸν κληρον. 284, 5. ἐπι-
 δικάζεσθαι τοῦ κληρου, subaudi τὴν κτη-
 σιν. 42, 10. 43, ult. τῶν πατέρων. 52, 1.
 τῶν δοθέντων. 52, 6. 11, 13. οἷς προσῆκε
 τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι. 261, 4.

- τῷ αὐτοῦ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου αὐτὴν ἐπιδικάσασθαι. 257, 6. ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ἡμῖν. sententia vestra mihi adjudicatum. 280, 15.
- ἐπιδικασία] petitio hereditatis eamque consequens adjudicatio. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν πειεῖσθαι. 51, 10, et ult. τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποιήτοι πάντες ποιῶνται. 53, 5. τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερεῖσαι. 61, 6.
- ἐπίδικος] controversiæ forensi, petitioni et adjudicationi obnoxius, præsertim virgo nubilus heres relicta. διαμαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere nostræ matri hereditatem petere. 15, pen. 43, 12. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπίδικους ὁ νόμος εἶναι κελεύει. 56, 1. 4. ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλείπειν. 61. antep. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγένετο ὁ κλῆρος ἐπίδικος, facultatem adipiscebantur hereditatem petendi. 275, 17. ἐπίδικον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλῆρον. 283, 12.
- ἐπιεικῶς εὐτύχει. sic satis, vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus. 133, 10.
- ἐπιθυμεῖν ἀργυρίου. 42, 2. ἀδίκων. 108, 13. τῶν ἑμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν. 317, 2.
- ἐπικαλεῖν] τὸν Ὀρέστην ἐπικαλούμενον. 194, ult.
- ἐπίκληρος] virgo heres a patre relicta. κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου. 44, 14. ἐξὸν τῷ βουλομένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν. 44, ult. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγένετο. 256, pen. 261, 8. 265, 16.
- ἐπικυροῦν γνώμην. 189, 5.
- ἐπιλαμβάνειν] ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. 21, pen. 63, 2.
- ἐπιμέλεια] ἴσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχε. 168, 6.
- ἐπιμελεῖσθαι] ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὁμοίως, ὡσπερ τῶν αὐτοῦ. 9, 1. 317, 1.
- ἐπιμνήσκων] κατὰ μικρὸν τι ἐπιμνησθῆναι. rem leviter perstringere 153, 7.
- ἐπιπλα] supellex. ἐπιπλα δι' ὧν ἄκει τὴν οἰκίαν. 219, ult. 292, pen. 293, ult.
- ἐπισκευάζειν. reparare. 105, pen.
- ἐπισκευή. 105, 4.
- ἐπισκήπτειν] mandare, injungere. ἐπίσκηψεν ἡμῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παιδίου. 59, 4. 60, 7. ἐπέσκηψε τῶς οἰκείας ὅτε ἀπέθνησκε. 242, 8. In medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocacioni) actionem falsi, seu mendacii dicti. insimulare aliquem mendacii. 16, 1. 20, ult. 21, 3. 22, pen. 57, 3. 92, 1. 98, 4.
- ἐπισκήψις] mandatam, præceptum, præsertim morientis. τὰς ἐπισκήψις ἀκύρους ποιήσετε. 252, 1. b) actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ἐπισκήψις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones. 76, 18.
- ἐπιτήδεια] τὰ ἐπιτήδεια, necessaria victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντες. 93, 2. 216, 3.
- ἐπιτηδεύειν] οἰδὴν αἰσχροῦν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες. 357, 8.
- ἐπιτιθῆναι πίστιν, confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando, κατὰ τῶν ἱερῶν, per sacra. 169, ult. 170, 10. 242, 6.
- ἐπιτίμιον, muleta, pœna, ταῖς πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἔπεται. 45, 1.
- ἐπιτρέπειν] εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν. 356, pen.
- ἐπιτροπεύειν τινά. tutelam alicujus gerere. 93, 3. num bene Græce dicitur ἐπιτροπεύειν δίαταν, pro ἐπιτρέπειν? 106, ult.
- ἐπιτροπή. tutela. 318, 14.
- ἐπιτροπία idem. 318, 2.
- ἐπίτροπος] tutor. τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν. 92, 10. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρέψων (scil. λῆξιν, vel λαρχάνειν). 284, ult.
- ἐπιτυγχάνειν] μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine de trivio arrepto, fortuito oblato. 22, 10.
- ἐπιφάνεια] ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. 167, ult.
- ἐπιφέρειν] edere nomen alicujus, indicare. μηδὲ ἐχόντων τούτων ἐπιφενεῖν [scil. τούτου, vel τούτου τοῖνομα] παρ' οὗτο εὐλήφασι. 267, 8. ἴνα κηδεμίαν ἡμῖν ἐπιφένωσιν αἰτίαν. in nos conferant. 162, 3. τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, scil. ἐπὶ τὸν τάφον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον. 224, 6.
- ἐπιχειρεῖν] μηδὲν ἀφελόμενον οὕτως ἀδίκω πρᾶγματι ἐπιχειρήσαι. 355, 1.
- ἐπάνουμαι] ἔμπροσθεν τῶν ἐπανόμων. 111, 5.
- ἐξανος] ἐξ ἐξάνων ὀφλήματα εἰσενεγκμένα. 294, 3.
- ἐργάζεσθαι] ζημίαν εἰργασμένος. 134, 12.
- ἐργαστήριον. 27, 2.
- ἔργον] θεωρεῖν χρεὶ τὴν ἔνοιαν ἐν τῶν ἔργων μᾶλλον. 9, 4. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν βήσασε εἰς τὰ ἔργα. ad spectandum operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica. 27, 2. ὧν τὸ ἔργον, quæstus, reditus e sorte redeuntes, ἐπ' ἐνεία ὕβολοις. 293, 12.
- ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγόντες. rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse. 4, 5.
- ἐρημος] ἔρημον ποιεῖν τὸν οἶκον. 180, 2. 189, 3.
- ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1. ἐπὶ δεῦσιν. 22, 8. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. 82, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐήλυθε. 317, 6. τῶ δύο ταλάντω ἐξάκις ἤλυθετον, scil. εἰς κρείον vel ἀμφισβήτησιν. 71, 7. ἐπὶ τὸ κρέας. 250, 10. εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐήλυθεν. devenit, confugit. 287, 2. ἐπὶ λογισμῶν. 330, 4.
- ἔστιαν τὰς γυναῖκας [scil. τῶν φρατόρων]

Θεομοφώρα. 66, 9. γάμος. 207, pen. 208, 13. θυσίας, ἐν αἵσπερ οἱ ἄλλοι ἐστίνωνται. 243, 6.

ἔσχατος] ἔσχεται τιμωρία. 45, 6.

ἑταιρία] πιστεύειν ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαίς. 317, 7.

ἑτοιμῶς] πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον. 75, 14.

εὐδαίμων εἶναι ἐδόκει. 133, 8.

εὐθυδικία] directā et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus, utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6. 150, 2. εἰ μὲν ἑώρων ὑμᾶς ἀποδεχομένους μᾶλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐθυδικίας. 161, 5.

εὐθὺς παραχρῆμα. 7, ult. 18, pen. 45, pen. εὐκρινῆς] οὐ μὴν διὰ τοῦτό γε ἡ γνώσις ὑμῖν ἦττον εὐκρινῆς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu. 255, 14.

εὐπορεῖν] pro ἐκπορίζειν, unde unde extundere aēs. ἕως οὗ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος τὰργύριον. 165, 13. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν, potitus. 297, 5.

εὐπορία] τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τοῦτου δέουτος. 354, 9.

εὐρεμα, vel εὐρημα, ἔχειν ὅ τι ἂν λάβοι. velut ex insperato reperimentum in via bonum; quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo partum, quo si careat priveturque, laud admodum aegre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reperto. 245, pen. Conf. p. 320, 3. et ibi annot.

εὐρίσκειν] valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente. δισχιλίας εὐρίσκουσιν. invenientem emptorem, qui tantum pro ea det. 219, 2. εὐρεθεῖν ἂν οὕτω ῥαδίως. facile confiat numerando. 296, 1. εὐρίσκουσαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus soticas, pragnantes, inevitabiles. 79, 1.

εἰσεβῆς] σεμνὰ καὶ εἰσεβῆ γράμματα. 148, 4.

εὐχεσθαι. 206, pen.

εὐτυχεῖν. 133, 10.

ἐφίεσθαι (aut ἀφίεσθαι). 143, 15.

ἔχειν] ποιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θεοῦπιστευ. 243, 2. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 7. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίκαιαν ἔχοντος. 361, 14. ἔχων οἰκείον τινα. necum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ). 209, 15. ἔχετε πίστεις ἰκανάς. 229, 4. προῖκα ἔχειν ἐπὶ γυναικί, dicitur dans perinde, atque accipiens. 33, 1. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ καὶ— 227, pen. ἔχειν, pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχιμι παρασχεσθαι ἕτω οὖν τρόπῳ μαρ-

τυρίαν. 241, 6. Cum Adverbiis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. 23, 13. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει. 177, pen. ὀλιγώρως. 40, 4. 41, 4. οὕτως ἔχόντων, scil. τῶν πραγμάτων. 215, 1. συμφερῶντος. 274, pen.

ἔχθρα] ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο. 7, 1. ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τοῦτους οὐσης. 179, 4. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9.

ἔχθρὸς] πάντων ἐκεῖνον ἔχθιστον ἐνόμιζε. 151, 4. 239, 6. 251, pen.

ἕως] εἰς ἕω, in crastinum diem, ἐκέλευε τὰργύριον εἰσενεγκεῖν. 211, 7.

Z.

ζεύγος δεκτικόν. 116, 8. 140, 10.

Ζεὺς] Διὶ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε. 206, 6.

ζημίαν εἰργασμένος, crimine commissio, cuius poenam metuebat. 134, 12. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἠγούνηται τὴν ἀναίδειαν. impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumat. 175, pen. τὴν αὐτοῦ ποινήν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζαν. 281, 3. nesciant enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ poenas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint.

ζημιῶν] μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιῶσθαι. 73, 9.

ζῆν] ἐκ τῶν αὐτοῦ φιλοτιμίας ἐπειρεῖσθαι ζῆν. 186, 5. ζῶντος καὶ εὖ φρονούντος. 190, 2.

H.

ἢ] ἀλλ' ἢ præterquam, vel, sed solummodo. ὁ νόμος οὐκ ἐὰ τῶν τῆς ἐπικληροῦ χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ [id est, ἄλλον τινα, ἢ] τοὺς παῖδας ἐπὶ διετες ἠθήσαντας. 261, 8. pro num, vel an. 263, pen.

ἡβᾶν] ὀπόταν ἐπὶ διετες ἠθήσειαν. anno altero a pubertate exacto. 215, 8. 261, pen.

ἠγεῖσθαι] ταῦτο γὰρ εἴτε νόμοι ἠγούνηται (censent) [h. e. δίκαιον ἠγούνηται], καὶ δικαιοτάτων ἐστίν. non jus solummodo civile hoc censet æquum, sed etiam reapse est æquissimum. 80, 12.

ἠκειν] ἠκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. 128, 2. ἠκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσαν. 227, ult. ἠκει διαθήκας φέγων οὐ γενομένης. 244, 2. ἀδίκως ἐπὶ τὴν κληρὸν ἠκειν. invadere, sibi arrogare. 255, 2. ἠκεν ἂν ἐπ' αὐτά. petitum isset istam hereditatem. 286, 4. 2) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος. 178, 2.

ἠλίθιος] μὴ δοκούντων εἶναι ἠλίθιον. 236, 4.

ἠλικία] τὴν αὐτοῦ ἠλικίαν καταμεμφάμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effæcto, ad novam prolem procreandam invalido. 168, pen.

ἠμέρα] πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδεῖων

ἐνδεεῖς. 93, 1.
 τὸ ἡμέτερον οὐκ ἦν τοιοῦτον. ejusmodi non erat conditio nostra. 281, 14.
 τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νεμάρμενος. 177, 7. μεταδάσειν τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου. 283, 8.
 ἱμιτάλαντος] πλεονὴ πένθ' ἱμιτάλαντων οὐσίαν. substantiam duobus talentis cum dimidio ampliorem. 292, 13. 293, 6.
 Ἡρακλῆς] εἰς τοὺς διασους τοῦ Ἡρακλέους ἐκείνον εἰσήγαγε. 248, 10.
 ἠττῶν] οὐκ ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἠττῶν. 281, ante p.

Θ.

θάπτειν. sumptus exsequiarum erogare, aut cenotaphio aliquem cohonestare. 82, ult. πῶ τέθαπται. 157, 7. κομιούμενος αὐτὴν ὡς θάψαν ἐκ τῆς ἐμαῖς οἰκίας. 209, 14.
 Θαργήλια. dies festi, per quos patres liberos suos puberes factos in phratrias vel curias quique suas inducebant eorumque nomina edebant albo phratricae e jusque inserenda. 169, 8.
 θαρράλειος λέγειν ψευδῆ. 254, pen. θάττον] πολὺ θάττον, insequente μᾶλλον. 239, 8.
 θεράπεια. 219, ult.
 θεραπεία] παράγων ἀνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ κολακείαις. 221, pen.
 Θεσμοθετεῖν. 182, 7.
 Θεσμοφόρεια. 66, 9. 208, 4.
 Θεπης. oppignerator. 267, 10.
 θεωρεῖν χρῆ τὴν ἔνοιαν ἐκ τῶν ἔργων. 9, 3. ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτόν. 206, 5.
 θῆλυς] ὑπερότεραις τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πεποιτικεν ὁ νόμος. 173, 6.
 θιάσος] εἰς τοὺς Ἡρακλέους θιάσους ἐκείνον εἰσήγαγεν. 248, 9.
 διασώτης. 248, 11.
 θνήσκειν] οὕτω ῥάδιος διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων καταλειθεῖσθαι. quod insigne est flagitium. 245, 16.
 θύειν] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θύοι. 206, 1.
 θύρα] τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε. 9, 13, 13, 2.
 θυσιαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησε. 205, ult. θυσίας, ἐν αἵσπερ εἰ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἐστιῶνται. 243, 6.

I.

ἴδιος] οὐκ ἐδίξεν εἶναι γραφᾶς περὶ ὧν οἱ νόμοι ἴδιας δίκας πεποιήκασιν. 287, 11. 289, 10.
 ἰέναι] ἐὰν ἐπὶ προδύλους πράξεις ἴωμεν. 25, 4. ἐφ' ὅσα περ ληψόμενος ἦν. 73, 10. μισθωτοὺς ἰόντας [scil. εἰς τὰς στρατείας] δι' ἔνδειαν. 112, 3. τοὺς ἐχθρίστους ἐπὶ τὰ μνήματα ἐκείνου (ipsius et majorum) ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά. 251, ult. ἀποστειρόμενοι οὐκ ἦμεν [pro ἡμεῖν] ἐπὶ ταῦτα. quamvis per nefas bonis istis fraudamur, tamen nostra nobis debita in

jure repetitum non iimus. 264, 10.
 ἱερὸν τῆς Εἰληθυίας. 112, 5.
 ἱερός] ἐπιτιθέμενοι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν. per exa vel sacra dejerare. 169, ult. 170, 11. ὁμόσαντες καθ' ἱερῶν. 178, pen. τὰ ἱερά συνεχειροῦροῦμεν καὶ συνετίθεμεν. 206, 10. κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν. 209, 2. ἱερῶν καὶ ὅσιων ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινοῦν καταλιπεῖν. 237, 3. ἐπὶ τὰ ἱερά ἦγε. 248, 7. ἐπὶ τὰ ἱερά ἵνα. 251, ult.
 ἱεροσουλία] ἴν' ἐκκόψαιμι αὐτῶν ταύτην τὴν ἱεροσουλίαν. 224, 8.
 ἱεροφάντης. 166, 1.
 ἱκανός] ἱκανὴ ἀφορμὴ. 138, 12. αὐτὸ τὸ ἱκανόν. 138, 4. δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβῶν. 182, 4. ἱκανὴν ἠγάσαντο βάσανον εἰληφέναι. 248, 3. ἔστι γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός. 354, 10.
 ἱμάτιον] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 7. σὺν ἱματίοις καὶ χρυσοῖς. 199, 5.
 ἴνα] cum imperfecto constructum, loco conjunctivi. ἴνα μᾶλλον ἂν ἐπιστευέτο. 274, 2. ἴνα βελτίων ἐδόκει πᾶσιν εἶναι. 317, 2.
 ἱππᾶς] εἰς ἱππῶδα τελεῖν. 185, pen.
 ἵππον οὐδέποτε ἐκτίστατο πλειονος ἄξιον ἢ τριῶν μῶν. 116, 6. ἵππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε. 292, ult.
 ἱσομορεῖν χρημάτων. 4, 2.
 ἰσόμοιροι τῶν χρημάτων. 172, 5. 174, 10.
 ἴσος] ὡς δ' ἐξ ἴσου [id est, κατ' ἴσιν] διακέμεθα. 255, 4.
 ἰστᾶναι] ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε. 187, 4.
 ἰσχύειν] εἰ δύναται λέγειν, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυράτω. 251, 7. 280, 2.
 ἰσχυρίζεσθαι διαθήκαις. 4, 7. 11, 5.

K.

καδίσκος εἰς τίθεται. 281, 13. 16.
 καθηγεῖσθαι, num pro simplici ἡγεῖσθαι, existimare, usurpatum est. 96, 2.
 καθῆσθαι] καθήμενὸν ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ. 112, 4.
 καθιεροῦν τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ. 72, 5.
 καθιπποτροφεῖν. fortunaς equis alendis absumere. 116, 5.
 καθιστάναι ἔγγυτάς. 87, 2. τριημέρου. 110, 3. καταστήσαι πρὸς τὸν ἄρχοντα. 139, 6. φανερὰ τὰ ὄντα καταστήσειν ἡμῖν. 186, 2. μὴ τραχυνοθεῖς εἰς ὄργην καταστῆναι πρὸς αὐτὸν. 223, 1. ἡμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἀπάντων καταστήσατε. 251, 8. εἰς διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
 καίειν] οὐκ ἔκαυσε mortuum. 78, 4.
 κακία] τίνα κακίαν κατηγορησάντων. 290, 7.
 κακὸς] πάντων ἐμολογήσασμαι εἶναι κακίστος. 291, 5.
 κακουργεῖν] ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν. denuntiatus apud senatum Areopagiticum pro malefico, fure, latrone, sicario. 34, 4.
 κακοῦν] male, duriter, parce, contumeliose habere, fraudare victu cultuque neces-

- sario et competente, item jurebus jusque suis arceri et excludere. κακοῦσθαι τὴν ἐπίκλησιν ὑπὸ τοῦ εἰσποίουτου. 44, 14. de pupillis a tutore male habitis, et despoliatis. 289, 14.
- κάκως] ὁ περὶ τῆς κακώσεως νόμος. 216, 2.
- καλεῖν] vocare, invitare. εἰς τὴν δεκάτην κληθέντες. 36, 6. ἐφ' αἷς ἐκλήθησαν διαθήκαις. ad cujus testamenti scriptionem et oblationem invitati fuerant. 75, 10. ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους ad convivium. 207, pen. δεύτερον ἀδελφῶς ὁμοπατρῆους καλεῖ jus civile, h. e. in hereditatem succedere jubet. 270, 8.
- κάμνειν] κάμνον ἀποθνήσκει. ex morbo decedit. 199, 6.
- καρπὸς] ἀφείμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς. vectigalia, redditus. 105, 12.
- καρποῦσθαι] καρποσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη. 109, 3. κληρον. 264, pen. και δις τοσαῦτα χρήματα εἶσεν αὐτοὺς καρποῦσθαι. 265, 5.
- κατὰ] cum Genitivo. κατ' ἱερῶν. 169, ult. 170, 11. cum Accusat. κατ' ἀρχιστείαν. 96, 5. γένος. 76, 6. διαθήκας. 258, 12. δόσιν. 73, 6. 234, 12. ἐλάχιστον. 92, pen. μικρὸν. 153, 7. νόμον. 250, 7. ὄσον. 229, 3. τὰ πρῶτα. 72, pen. ταῦτά. 231, 16. ὅσον. 331, 2. τρόπον. 161, pen.
- καταβαίνειν. de suggestu descendere, finem dicendi facere. 189, 8.
- καταγρᾶσκειν. 149, 6.
- καταγινώσκειν] ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγνόντες. arbitrati nos plane desertos esse. 4, 5. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας dicta adversus aliquem litem dare, vel eum condemnare. 274, 6. πῶς ἂν ἡμῶν τις καταγνοῖ φευδομαρτυρίαν Δημαρτῶν. 357, 6.
- καταδαιτᾶν τινός. cum contra aliquem arbiter pronuntiat. 361, ult.
- καταδικάζειν] ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου τάλαντον [scil. ζημίαν] καταδικάζειν. se effecisse, ut Nicostratus multa talenti damnaretur. 72, 8.
- καταζευγοτροφεῖν. bigis mularibus alendis rem perdere. 116, 7.
- καταλαμβάνειν] οὐ κατέλαβον ἔγδον. domi non reperi. 209, 16.
- καταλέγειν] adscribere militiæ. τῶν ἐν Σικελία καταλεγείς. 163, 13.
- καταλειπουργεῖν. muneribus edendis rem familiarem minuere. 340, ult.
- καταλείπειν διαθήκας. 237, pen. 239, 3. κληρον. 162, 4. 179, 9. 180, 2. κοινῶν τῶν ἱερῶν καὶ ὄσιων. 237, 5. δύο ἔτη καταλείπειν (si bene habet ista lectio). 184, ult.
- καταλογίζεσθαι. 297, 4.
- καταμαρτυρεῖν] ζῆντες καὶ παρίντος τοῦ πράξιαντος καταμαρτυροῦσι. 7, 4, 10. τῆς ἀναδείας. 78, 2. ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι. adversus eum testantur. 228, antep. καταμαρτυρεῖσθαι. testimoniis confirmari. 131, 5.
- καταμελεῖν. 264, 13.
- καταμείψασθαι] τὴν ἑαυτοῦ ἑλικίαν καταμείψάμενος. 168, pen.
- καταμόνας. 184, ult.
- καταναγκάζειν. 185, 5.
- καταπαίδεραστειν. obscenitas puerorum amoribus rem perdere. 267, 16.
- καταπλήσσειν] οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ καταπλήσθητο. 212, 8. καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίας. 227, 1.
- κατασκάπτειν κῆπον. 93, ult.
- κατασκευάζειν πατέρα. comminisci. 71, 1. δεινότερον πρᾶγμα. 141, 6. ἀγῶνα. 228, 7. φευδαῖς διαθήκας. 231, 5. περὶ ἐμὲ πλοῦτὸν τινα λόγῳ κατεσκευακότα. 290, 6. κατασκευαζομένην τὴν τράπεζαν. instruenti tabernam, incipienti negotiationem nummulariam exercere. 309, pen.
- κατασκευή. instrumentum rei domesticæ, vel rusticæ, apparatus, supellex. 293, 1.
- κατάστασις] περικαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. 139, 6.
- καταστίνειν (si bene habet). 17, pen. videre significare debere, causam vincere.
- κατατιθέναι] τὴν διαθήκην κατέθετο. 123, 8. γράφας καταθέσθαι. 137, 20. ἐν γράμμασι παρὰ τινι σημανόμενος. 160, 4.
- καταφανῶς ἀπέχθεσθαι τινι. 61, 14. καταφανέστερον. 195, ult.
- καταφεύγειν ἐπὶ λόγον. 266, antep.
- καταφρονεῖν τῶν νόμων. 147, ult.
- καταχρῆσθαι] καταχρᾶνται τῷ εὐκτῆμονος ὀνόματι. 151, 10.
- καταφεύδουσθαι] οὐδεὶς ἂν τῶν τεθνεώτων κατεφεύδετο. 73, ult. 244, 9. 245, 16. κατεφεύσαντο τὸ γένος. falsum titulum consanguinitatis edidissent. 279, 10.
- καταφευδομαρτυρεῖν] καταφευδομαρτυρηθέντες ἡμεῖς, falsis testimoniis oppressi, τὰ ὄντα ἀπωλέσαμεν. 91, antep.
- κατηγορεῖν, pro simplici ἀγορεύειν. prædicare, docere, verumtamen cum aliqua nota, vel vituperatione. 6, 11. παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι. 11, pen. ἐπὶ τὴν ἀπολογία ἀτρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων. 287, ult. κακίαν κατηγορεῖν. 290, 7.
- κατοικοδομεῖν. litium laqueis constrictum, et undique veluti maceria quadam septum, tenere. 225, ult.
- κατοικεῖν. 324, 3.
- κατορθοῦν. 223, 3. 287, 6.
- κεῖσθαι] τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον [id est, τεθὲν vel ἐπιτεθὲν]. 35, 12. ὡς οὐκέτι κείτο αὐτῷ ἢ διαθήκῃ. sibi jam nullum usquam depositum superesse testamentum. 140, 2. ἔγδον κείμενον δευτεραῖον. exporrectum, spectaculo propositum, ut mox efferendum. 143, 19.
- κλέπτειν ἐπ' αὐτοφάρῳ. 83, ult.
- κληρονομεῖν] ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσασιν. quasi luctus publica significatio jus aliquod ipsi daret hereditatem petendi,

aut adeundi. 71, 8.
 κλήνη] οὐδὲ τῆς κλήνης ἀίστασθαι δυνάμενος. 141, 9.
 κοινός] κοινὴ τῶ βουλομένῳ. meretrix publica, scortum vulgare. 21, 1. εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν. 160, 2. ἔλαχε τὴν δίκην τῶ κοινῷ τῶν δημοτῶν. *er fies einen Process mit der Gemeinde des Dorfes an* [he instituted a suit against the municipal court]. 361, 12.
 κοινῶν] εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιο. si quis se in partem hereditatis, vel prædæ, admittat, eam secum partiat. 245, 2. et 12. ἐκοινώσαμεθα. nos stipulatos inter nos fuisse de sorte partienda. 281, 6. μήτε κοινώσασθαι τὸ πρῶγμα ἐνῆν. 284, 1. κοινώσασθαι ἐθέλειν τὴν ἐμὴν οὐσίαν τῇ τοῦ παιδός. mea bona cum bonis pupillis commixta in unam massam conglobare, sic ut ambo nos illam massam ex æquo partiamur. 299, 4.
 κοινωνία. consortium negotiationis. 83, 3. consensus de partienda sorte. 281, ult. 282, 12.
 κοινοῦ] ἱερῶν καὶ ἐσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινοὺν καταλείπειν. 237, 4.
 κομιζέμενος] in medio de eo, ejus corpus, sed vivum adhuc, seu exanimē, ex una domo transfertur in aliam. κομισάμενος ἡμᾶς, cum nos accessivisset, transferri curasset, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, e domo scil. tutoris prioris. 8, pen. 10, 7. κομισάμενος τὴν μητέρα. cum pueri matrem suam in domum induxisset. 164, pen. κομισάμενος αὐτήν. cum pater filiam e domo mariti ablatam domi suæ recepisset. 199, 7. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψαν ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. quo exuvias ejus asportarem, effèrendas e domo mea. 209, 13. 2) auferre, accipere, ut pecuniam a debitore, vel etiam recuperare. παρ' οὗτο ἐκομίσατο τὴν προίκα. recuperasset. 19, 8. et 11. 65, 1. ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι. 65, 3. οὐκ ἐκομίσατο ὧν ἕνεκα ταῦτα ἐπραξε. non tulit speratam mercedem, ob quam ista egerat. 95, ult.
 κοσμεῖν. corpus mortuum pollingere, lavare, vestire, ornare. 209, 20.
 κόσμιον ἐαυτὸν παρέχειν. 83, 13. 268, 1.
 κοῦμεν. victima phratoribus pro κούρω aut κούρα, puero puellave, in epulum offerri solita, in album phratorum inscribendis. 135, ult.
 κρατεῖν τοὺς ἄρρενας. potiores esse jure, præcedere fœmellis. 173, 7. 194, 6.
 κρεανομεῖν. exta dividere, didere inter consortes sacrorum eorundem. πολλὰκις ἐλθόντι οὐδεπώποτε κρεανομῆκασι. 250, 10.
 κριθῆ] πέγα μεδιμνου κριθῶν. 259, pen. κριθᾶς. 293, ult.
 κτήμα] ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῦς καὶ κτήμασι. 116, 9.

Κτήσιος. Jupiter Locupletator. 206, 7.
 κτήσιν ἀγαθὸν δίδου. 206, pen.
 κύειν] φάσκουσαν ἐξ ἐκείνου κύειν οἶεσθαι. 221, 4.
 κυλιδεῖν] donaria ἐν τοῖς λιθουργείοις ἐπι κυλιδεῖται. 116, ult.
 κύριος [τῆς θυγατρὸς] κατασταίη. 139, pen. κυρίαν τῶν ἱερῶν ποιεῖν. 209, 2.
 κυρίως ἔχειν. 177, pen. κυρίως πεπραγμένα. 262, 7. κυρίως ἐγγραφέντα. rite, legitime. 363, 3.
 κωμάζειν ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἐτόλμυσεν. 22, 7.
 κῶμος] μάχας καὶ κῶμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γενέσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.

A.

λαγχάνειν] actionem in foro adversus aliquem capessere; efficere, vel in causa esse, ut iudices sortiantur. Construitur alias, integra dictione, cum accusativo, δίκην vel λῆξιν, alias, illo omisso, brevius cum genitivo, e. c. τοῦ κλήρου. ubi tamen iste accusativus semper est subaudiendus. Ξενοκλῆς τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν ἠξίωσε λαχεῖν. 15, 6. παρὸς τὴν εἰληχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην. 194, pen. 341, 3. ἔλαχε τὴν δίκην τῶ κοινῷ τῶν δημοτῶν. 361, 11. τῆς εἰληχίας τοῦ κλήρου γυναικός. 15, 6. οὐδὲ τοῦ μέρους εἰληχε. ne partem quidem hereditatis petiit. 175, 3. τοσοῦταν χρημάτων οὐκ ἀνὸν ἐλάγχων. non fuisset commissurus, ut tantam hereditatem petere negligeret. 178, 1. Dativus huic verbo copulatus personam significat, sive adversus quam lis comparata est, sive pro qua. Sic p. 361, 13. ἔλαχε δίκην τῶ κοινῷ τῶν δημοτῶν, est, adversus universum corpus municipium. Rursus λαγχάνων αὐτῆ, pro ea, τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου. 35, pen. pro quo paulo ante dixerat ὑπὲρ αὐτῆς. λαγχάνειν ἑαυτῶ τοῦ κλήρου. hereditatem pro se petere. 152, 11. ὑπὲρ τινος. 34, ult.
 λαμβάνειν] εἰς τοὺς πολεμίους ληφθέντος. in bello capto, et in fines hostium abducto. 165, 10. ὅτε ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάβωσαν, γάμουσι ἐστίασε. pater, domum suam ducens matrem. 207, pen. μισχὸς ληφθείς. 228, 13. 229, ult.
 Λαμπάς] γυμνασιαρχεῖν Λαμπάδι. in Prometheis aut in Vulcanibus. 154, 7.
 Λαμπρεύς, vel Λαμπρεῦς. 72, 4.
 λαμπρός] οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρεύς. 224, pen. ἴππων λαμπρῶν, ἐφ' οὗ ἐφυλάχθησε. 292, ult.
 λέγειν] ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ τούτου. 28, 4. περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ. 52, 2. λέγειν simplex, pro λέγειν ὑπὲρ τινος. 166, 5.
 λείπειν] pro ἐπιλείπειν. τρισηραχούντες οὐδένα χρόνον ἔλιπον. 113, 7.

λειτουργεῖν καὶ τᾶλλα, ὅσα προσῆκεν, ἐν τῷ δήμῳ (municipio) ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ποιεῖν. 66, 10. τὰ προσταπτόμενα λειτουργῶν. 155, 6. λειτουργεῖν ὑπὲρ τῆς γυναικὸς. sumptus in publicum faciendos loco et nomine uxoris erogare. 157, 7. λειτουργεῖν μὴ ἀξία. opes non sufficientes publicis muneribus edendis. 292, 9. 297, 8. οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν. 297, 12. ἰκανῆς οὐσίας, ὥστε καὶ λειτουργεῖν. 316, 2.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] album demotarium, seu unicipalium, in quod inscribentur eorum nomina, qui puberes facti rem ipsi suam familiarem gerere atque tueri inciperent, habilesque facti essent petendis et gerendis honoribus municipalibus. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 178, 7.

λῆξις] λῆξιν τοῦ κλήρου λαχεῖν. hereditatem petere, et super ea litem cum contrapetentibus exordiri. 15, 6. 36, 4. τὰς λῆξεις ἐποίησαντο. 69, 2. ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, reprobabatur. 98, 5. πρὶν γενέσθαι τὰς λῆξεις τῶν δικῶν ἡμῶν. priusquam litis contestationem ordiremur. 275, antep. τῆς πρὸς ἐμὲ λήξεως. actionis adversus me. 284, 14.

λίτουργεῖον. 116, ult.
Λίμνη] τὸ ἐν Λίμναις Διονύσιον. 219, 2.
λογίζεσθαι] εἰσφοράς λογίζη. 331, 1. εἴ τι ψεύδος ἦν ὧν ἐλογίζεμιν. 334, 2.

λογισμὸς] ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν. 330, 4.

ὁ λόγος οὐ διαμένειν εἶωθε τῶν τοιούτων γυναικῶν. non idem valor, pretium, aut non eadem caritas, aut non idem ingenium, non iidem mores. 33, ult. λόγον ἐμβεβλήκασι. mentionem. 71, 3. ἀφανίζεις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις. 193, 4. παρασκευὴ λόγων. causationum, exceptionum, cavillationum et stropharum forensium. 196, 3. ἐπὶ τοῦτον τὴν λόγον καταφεύγη. 266, antep. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. 297, pen. ἐπὶ διαβολαῖς καὶ λόγοις, commenta, nugae frivolas, καθιστάς. 329, ult. τῷ λόγῳ, rationi, computo, calculo, πιστεύειν. 334, 1.

λοιδορεῖν] ἡμῶν λοιδορήσεται μεγάλη τῇ φωνῇ. 153, 8.

λοχαγεῖν. 237, 17.
λύειν] ἔλυσε τὰς διαθήκας πρὸ τοῦ θανάτου. 4, 10. 11, 6. 140, 4.

λυμναῖοσθαι] πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἔλυμνητο. 133, 11.

λυπηρὸς] πάντων πραγμάτων λυπηρότατον μοι συμβέβηκε. 322, 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα. 165, 11.

M.

μαλακία] παρόργον ἄνδρα προσβύπερον θεξα-

πείαις καὶ μαλακίαις. blandis, mollibus verbis, lenociniis verborum. 221, ult.

μᾶλλον] cum comparativo copulatum, ubi respondet Latino multo. μᾶλλον ἐτοιμότερον. 75, 13. πολὺ θάπτεν — μᾶλλον. 239, ult.

μαῖνα τίς ἂν ταύτης γένητο μείζων. 11, ult. μαρτυρία] τίνα εἶχον μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἢν εἰ μὴ ἐμαρτύρευν, οὐκ ἐμελλον ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου. 283, 19.

μαρτίριον] τοῦτου μαρτύριον ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνέθεσαν. 113, 7.

μάχη] μάχας καὶ κόμους καὶ ἀσέλγειαν πολλήν. 22, 4.

μέγας] ἀνάγκη μεγάλη. prorsus inevitabilis, stringens. 18, 1. μεγάλη φωνή. 153, 8. μεγάλη μαρτυρία, efficax, grave, magni momenti. 236, 10. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος. 323, 2. μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι. 361, pen. 362, 4.

μέδιμνος] πέρα μεδίμνου κριθῶν. 259, 3.

μειζάνιος] ᾧ ἐκ μερικῶν φίλος ἦν. 112, 8.

μέλας] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφύρεσε. 71, 7.

μέμφιν ἔχων. 292, 2.

μένειν ἐν τῷ πατρῷῳ οἴκῳ. 177, 5.

μερίζειν] ἐπειδὴ τῶν ταδελοῦ ἐμρίσατο.

partem abstulisset honorum. 245, 4.

μέρος] ἐλάχομεν τὸ μέρος. unusquisque nostrum ratam suam hereditatis portionem in jure petiit. 98, 2. 156, 6. ἐν

μέρει, ab alio ad alium, ἐκάστῳ προσήει

πωλῶν τὸ πᾶν. 244, antep.

μετὰ τῶν θυγατέρων διαθέσθαι καὶ δοῦναι τὰ

ἑαυτοῦ. Sic, ut una filibus quoque prospiciat. 58, 5. οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχι-

στείας οἱ μετ' ἐκείνου φύντες, ἢ οἱ ἐξ ἐκεί-

νου. 214, 11. μεθ' ἡμᾶς. nobis defun-

ctis. 276, 8.

μεταβολὴ μοι πολλὰ γέγονεν. 2, 1.

μεταγράφεῖν] τοῖαντίων ταῖς διαθήκαις με-

ταγραφῆναι. post scriptas jam testamenti

tabulas et obsignatas alia in eis scribere,

quam prius fuissent scripta, iisque

prorsus contraria, aut in secundis fi-

ctitiis tabulis repugnantia scribere iis,

quæ in primis illis veris scripta fuissent.

75, 8.

μεταδίδομαι] μεταδίδους ὧν εἶχεν. 165, 14.

μεταδῶσειν ἐμὲ τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον

τοῦ κλήρου. 283, 8.

μεταλαμβάνειν] οὐδ' εἰ μίαν τῶν ψήφων οἱ

εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσι. 45, 3.

μεταμελεῖ ἐκείνων, ὧν ἂν ἔργισθέντες τοῖς

οἰκείοις ἀδικήσωσι. 11, 14.

μεταπέμπεσθαι] μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν.

11, 6. 309, 12.

μετέχειν] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε

τῆς πόλεως. 40, 8. quod suffragia reum

civem esse aientium numero quatuor

solummodo excederent numerum ne-

gantium, ideo nunc civis est, non futu-

rus, si numerus ei tam minutus de-

fuisse.

μέτριος πολίτης. 187, 4.
 μέχρις. bis mihi [together with], inclusive, ut vulgo usurpant. μέχρις ἀνεφίλων παιδων. ita ut consubrinorum liberi ipsi quoque eo numero vel ordine sint comprehensi, verum non ulterius 276, 11.
 μή ὅτι. non tantum non. ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου [id est, μὴ ἐξῶ, ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἄλλου], ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ πώποτε δικην ἴδιαν εἴρηκα. 255, 7. μὴ ὅτι γένος εἶχον ἀμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξῶ τῆς ἀρχιστείας ἐφάνοντ' ἂν ὄντες. non tantummodo titulum cognationis potiore non habuissent afferre, sed constitisset adeo quoque, eos ne cognatos quidem prorsus esse. 286, 5.
 μήτηρ] μητὴρ οὐδεὶς ἐστὶν ἐκποίητος. per emancipationem nemo amittit jura consanguinitatis ipsi per matrem competentia. 177, 3.
 μητριὰ] noverca. εἰδῶσι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἱ τὴ μητριαὶ καὶ αἱ πρόγονοι. privitynæ. 356, 8.
 μηχανᾶσθαι] τούτων τοιαῦτα μηχανωμένων. 195, 6. 264, 7. 282, 7. 289, 19.
 μιαιρία] turpis, fœda improbitas, detestabilis et putida flagitiositas. εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαιρίας ἀφίκετο. 94, 6.
 μικρὸς] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα δούει. 206, 1. ἀρα περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε. 228, 7.
 μισεῖν] σφῶδρα, καὶ δικαίως, μισοῦντα. 239, 7.
 μισθοῖν] ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς δεφάνων ὄνταν. 141, 14. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα. conductor a me annuum horum bonorum mercedem exigito. 289, 6.
 μισθοφορεῖν] οἰκία μισθοφοροῦσα. domus elocantia. 219, 1.
 μισθωσιν] φέρειν τοῦ ἑναυτοῦ. 109, 2. 110, 5. 289, 5. 293, 8.
 μισθωτής. conductor, qui mercedem dat elocanti. 141, ult.
 μισθωτός. miles mercenarius. 112, 3.
 μνήμα] monumentum sepulcrale. ἐπὶ τὰ μνήματα ἵεσθαι χεῖμενον καὶ ἐναγιόοντα. 149, 1. 157, 7. 242, 10. 251, pen.
 μνημεῖον τῆς φιλοτιμίας ὁ τρίπους. 187, 3.
 μοιχὸς] ληφθεὶς, καὶ παδῶν, ἃ προσήκει παθεῖν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας. 228, 13. 229, ult.
 μόνος] in structura orationis insolentiore et intricatiore. 51, ult.

N.

ναυκληρεῖν, gubernare, συνοικίαν. 134, 2.
 ναυμαχία. 309, 11.
 νέμειν] τὸ ἡμικλήσειον πρὸς ταύτην νειμάμενος. 177, 8.
 νέμεις] χωρίου. partitio, cretio. 240, 4.
 Neutra pluralia substantivorum vel similitum cum tertiis personis in plurali numero verborum copulata. τὰ τούτων ἐγέ-

νοτο (pro ἐγένετο). 81, 3. ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσιν (pro ἐστίν). 152, pen. ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι, ὅτι γίνοντο (pro γένοιτο). 234, 7.

νησιώτης. 117, 12.
 νίκη] τὰς πλείστας νίκας [scenicas] νεῖκηκε. 154, 5.
 νόστος] νόθον καθιστάνειν. 42, 12. et ult. νόθω μὴδὲ νόθῃ ἀρχιστεῖαν εἶναι μὴθ' ἱερῶν μὴθ' ἰσίων. 147, 10.
 νομίζεῖν] ποιεῖν αὐτῶ τὰ νομιζόμενα. justa. 7, 9. 179, 13. 181, 3. 231, 5. 249, ult.
 νόμος] οἱ περὶ τῶν γενῶν νόμοι. locus juris Attici de jure consanguinitatum. οἱ περὶ τῶν δόσεων. locus de jure legationum testamentariarum. 76, 10.

Ξ.

ξενία] ξενίας [scil. δικην] φεύγειν ὑπὸ τίνος. accusari, quod peregrinus sis, non civis. 40, 7.
 ξένος] ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι. 354, 4.

Ο.

ὀθνεῖος] ὀθνεῖος φίλος τῶν προσπιόντων περὶ πλείους ἐποιήσαντο. 77, 5. ἐλευθέρους ὀθνεῖους. 206, 9.
 οἶκημα. lupanar, aut etiam ganea, popina, taberna vinaria. 134, 6.
 οἰκεῖος] τοῦτό μοι μέγιστον τῶν παρόντων κακῶν, ὅτι πρὸς οἰκεῖους ἀγαθίζομαι. 5, 14. οὐ περὶ πλείωνος ποιοῦμεθα χρήματα τῶν οἰκεῖων. 106, 3.
 οἰκειότης] οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἔλεου ἔτυχον. 92, pen.
 οἰκίδιον. 101, 2.
 οἰκοδόμημα. 105, 11.
 οἰκοδομία. 105, 4.
 οἶκθεν. ultro, sponte sua. 264, 3.
 οἶκος] -interdum gens, familia, interdum facultates, vel hereditas. πάντες οἱ τελευτῶντες πτόνοιαν ποιοῦνται ὅπως μὴ ἐξεσημῶσιν τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. 179, 12. et ult. τὸν οἶκον αἰσχυρῶς καὶ δευῶς ἐξηρημαῖον. 180, ult. οἶκον τριπρηρχοῦντα ἀνηρηκασί. 181, 6. οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρηκῶταν. 189, 2.
 οἶμαι. scilicet, nempe, ironice. 78, ult.
 οἶνος] ἄνιος. 134, 16. 294, 1.
 οἶος] ἦσαν οἶοί τε, parati, πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. 279, 6.
 ὀλιγῶρως] ἔχειν χρημάτων. contemnuere pecuniam. 40, 3. 41, 4.
 ὄλος] ἐφ' ὅλη τῇ οὐσίᾳ ποιηθῆναι υἱός. quo heres ex asse esset. 91, 7.
 Ὀλύμπιος] πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. 152, 9.
 ὀμηγεῖν] ὑπὲρ αὐτοῦ. 165, 11.
 ὀμνύειν] καθ' ἱερῶν. 178, pen.
 ὀμοῖος] οὐδὲν ἦν μοι ὀμοῖον πρὸς τοῦτον. 212, 4.
 ὀμολογεῖν] ὀμολογουμένη [pro ὀμολογουμένης] οὐσα δούλη. 148, 7. 151, ult. εἰ μὴ

πάντοθεν ἢ ὁμολογούμενον. 209, 5. δέδοικα μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγω. 218, 1.
 ὁμολογία] ἀνευ ὁμολογίας προικός. 34, 2. 38, 4.
 ὁμολογουμένως. 279, pen.
 ὁμοπάτωρ ἀδελφός. communi tecum patre usus, non item matre. 172, 3.
 ἐμότοιχος οἰκία. cui eum alia vicina domo paries communis est. 143, 12.
 ὄνομα] Φίλην ὄνομα ἐγράφατο τῇ γυναικί. 35, 2. conf. 35, 13. 111, 4. ὄνομα μόνον πορίσαντο. 128, 4. 151, 4. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. 135, 9. καταχεῖσθαι τῷ εὐκτῆ- μινος ὀνόματι. 151, 10. τί χρεὶ ὄνομα θέ- σθαι τούτῳ. 245, 14.
 ὀναμαίνειν pro ὀνομάζειν. 36, 10.
 ὀπώρα] ὀπώρας (in plurali). fructus horæos. 294, 1.
 ὄπως] οὐχ ὅπως. non solummodo noñ. 102, 11.
 ὀργῆ] τοῖς μετ' ὀργῆς πρᾶχθεῖσιν, ἐν οἷς πάν- τες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν. 9, 5. 11, 9.
 ὀρθῶς καὶ δικαίως. 247, 10. 309, 15.
 ὀρκινὸν ζεύγος. 116, 8. 140, 11.
 ὀρκός] εἰ τις αὐτῷ ὄρκον δίδωι. 245, 6. οὐχ ὄρκον ἄμοσε. 274, 3.
 ὄρκου τινὰ. sacramento adigere. 108, 5.
 ὄρεξ] ὄρει τεθεῖεν. notæ oppignerationis. 141, pen.
 ὄρφανός] ὄρφανοὶ καὶ πέντητες καὶ ἔρημοὶ γενό- μενοι. 92, ult. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, scil. δίκας λαρχά- νων. 284, pen.
 ὄσιος] ἀρχιστεῖαν ἱερῶν καὶ ὄσιων. 147, 11. κοινανὸν ἀνθ' αὐτοῦ ἱερῶν καὶ ὄσιαν κατα- λιπεῖν. 237, 4.
 ὄσος] eum superlativo. ὅσον ἀναισχυντό- ταισι. 61, 1.
 ὄστολογεῖν. 78, 4.
 οὐκ] τσοῦτων χρημάτων οὐκ ἂν οὐκ ἐλάγ- χανε. non fuisse commissurus, ut tam amplam hereditatem in jure petere neg- ligeret. 177, ult. ubi geminata negati- va particula affirmat, non infitiat. quasi dixisset: tantam hereditatem procul omni dubio petisset.
 οὕτω] sic usurpatum, ac si idem valeret, atque ὅμως, nihilominus. 11, 2. sic dem- um, tum demum. 203, 4.
 ὀφείλειν ἀργύρια ἐπὶ τοῖς πατράσι. 3, pen. 164, 5. ubi dubitatur rectene habeat.
 ὀφλεῖν δίκας [pro καταδίκας vel καταδικα- σθῆναι.] 101, 6. et ult. ὀφλεῖν τὴν διαί- ταν. 362, 2.
 ὀφλημα. 294, 3.

Π.

παιδεῖν] σωφρόνους ὑπ' αὐτοῦ ἐπαιδευόμεθα. 2, ult. 8, ult.
 παιδικός] παιδικῷ χερρῷ χορηγῶν ἐνίκησε. 187, 2.
 παιδίον. 181, pen.

παιδίσκη. 134, 3.
 παῖς] παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκας γενέσθαι. 259, 1. παιδὶ μὴ ἔξεῖναι συμβάλλειν. 259, 2.
 παλαιός] ἐχθρὰς παλαιῶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης. 179, 4. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυ- ρεῖν. 213, pen.
 παλλακί] περὶ τῶν δεδουμένων ταῖς παλλα- καῖς. 41, antep.
 παλλακίς] οἱ ἐπὶ παλλικίδι δίδόντες τὰ ἐαι- τῶν (nisi potius ibi leg. sit ἐπὶ παλ- λακῆ). 41, 8.
 πάμπολυ. 217, ult.
 πᾶν σφόδρα. 77, 5.
 παρὰ] eum Genitivo. ἀήλωσα παρ' ἐμου- τοῦ. de meo. 224, 5. τὰ παρὰ τῆς τύχης. 238, 4. cum Accusat. παρὰ τέτταρας ψή- φους. ob quatuor suffragia, que si ei defuissent, reprobatus fuisset. Stabat per illum numerum, ut aut civis fieret, si ea accederet, aut a civitate exclu- deretur, illis deficientibus. 40, 8. ἐμῶν καὶ ἐμοῦ περιγενέσθαι παρὰ τὸ δίκαιον ζη- τῶν. prater jus et fas. 289, pen.
 παραβαίνειν] ἑμίσυαντες μὴ παραβήσεσθαι τὰ ὁμολογημένα. 90, pen.
 παράγειν. ductitare, decipere. 221, pen. τοὺς νόμους παράγων. detorquens, vitians prava seu recitatione, seu interpreta- tione et applicatione. 289, pen.
 παραδίδοναι τὴν οὐσίαν. rem familiarem ali- cui administrandam tradere, committ- ere. 178, 5.
 παρακαλεῖν φίλους. advocare ad auxilium ferendum in certamine forensi. 5, pen. testem. 26, 6. 29, 2, 30, 1. 31, 5. et 10. 32, 10. 206, 3. 234, 9. 236, 6. 237, 3.
 παρακαταβάλλειν] deponere sacramentum ante litis contestationem. παρακατέβαλε τούτοις λαχοῦσι. adversus hos in jure certantes depositum sacramentum, h. e. æs sic dictum. 70, 5. ἐαυτῷ παρακατέ- βαλε κατὰ δόσιν. depositum sacramentum, ut jure certaturus de hoc, sibi heredi- tatem competere ex titulo donationis testamentaria. 73, 6. 126, pen. 277, 14. 278, 15. 284, 13.
 παρακαταθήκη. fideicommissum. 309, 11.
 παρακατατίθεσθαι. 287, 13.
 παρακλέπτειν. suffurari, clam intervertere, furto avertere. 294, 11.
 παρακρούεσθαι. decipere. 75, 14. 330, 3.
 παραλείπειν τι. 40, 4. 187, 1.
 παράλος. navis usibus reipublicæ inser- viens. 90, 3. 115, 2.
 παραλύειν] παρέλυσε τὰς ἀμφισβητήσεις. 73, 6.
 παρανοεῖν. delirare. 75, ult. 76, 13. 124, 6. 252, 6.
 παράνοια] dementia, stultitia, vecordia. παράνοιον αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι. 11, pen. τετελευτηκότα παρανοίας αἰρή- σετε. vel post fata ejus eum stultitiæ reum peragetis. 252, 4.

- παρανόμως καὶ ἀτελεῶς ἔχουσι τὰ χρήματα. 261, 1.
 παρασκευάζει:] παρασκευασμένοι ῥήτορες. cum sibi velut arma, aut copias auxiliares ad pugnam abundam comparant. 5, ult. παρασκευάζονται φευδείς λόγους. 11, 3. παρασκευάζειν τινά. aliquem subornare, adversus alterum armare, instruere, docere, quid dicendum agendumve sit. 195, 1. 211, 11. καὶ λέγειν δεινὸν, καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανό. copias amicorum et advocatorum conscribere. 255, 5. ἀγῶνας ἐμοὶ παρασκευάζειν. consciscere, conflare. 278, 6.
 παρασκευῆ] machinatione insidiosa, per amicos et ministros suos in alterius caput fraudulenter comparata. ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευῆ. 70, 7. παρασκευῆ λόγων. apparatus causationum, exceptionum, subterfugiorum, conclusionum et cavillationum forensium, e longinquo instructus, diuturna meditatione, et clandestina cum aliis consiliorum communicatione atque comparatione maturatus. 196, 2. πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν εὐσίαν ἐλλήλυθε. 317, 7.
 παράστασις] res quod a certantibus in jure deponitur, ut vincens recuperet, victus amittat. οὐδεμία παράστασις τίθεται. 45, 3.
 παρατιθέναι τὸ γένος. proferre, allegare. 250, 2.
 παραφθέγγεσθαι] εἰθὺς τοῦτι παραφθέγγετο. clam, obiter, velut aliud agens, inter alios sermones suos hoc quoque dictum, quasi invitus et imprudens suique oblitus, ut ego minus animadverterem, clabi sibi sinebat, quod ille consulto et dedita opera projiciebat, quo ego, animadvertens et memorizæ mandans, ad futuras quasi præpararer illius fraudes et machinationes. 210, pen.
 παραφρονεῖν. delirare. 12, 12.
 παραχρῆμα εἰθὺς. 8, 1. 18, pen. 45, pen. παρέκβασις] excursus, evagatio in res a causa præsentē alienas. παρέκβάσεις. 153, 6.
 παρέρχεσθαι, idem quod ὑπερβαίνειν. heredem, tametsi usurpatitium, in quietā bonorum possessione manere sinere. 57, 4. παρελθεῖν ἔσω τοῦ ἱεροῦ. 148, 9.
 παρῆχεν μαρτυρίαν φευδῆ. 25, 3. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρῆσχε. sermonum præbuit causam, et materiam. 297, pen. μάρτυρας παρασχίσθαι. 334, 2.
 παρῆναι] transmittere, permittere. πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆκε ποιῆσαι. 78, 5.
 παριστάναι] μάρτυρας παρίστανται. jubent ad stare ad latus suum. 75, 6. 207, 3. 234, 14. 237, 7.
 πασχεῖν] εἴ τι πάθει [scil. ἀνθρώπινον] ἀκαις. si vita decesserit. 5, 5. 40, 2. 81, 2. 178, 6.
 πατήρ] πῶς οἶόν τε τὰνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράφασθαι. 70, 2. κατασκευάζειν πατέρα. comminisci, falsum edere. 71, 1.
 πατεράδελφος. 82, pen.
 πατρώος] ἀνεπίδικα ἔχειν τὰ πατρῶα. 52, 4. 53, pen. 137, 8. ἐπὶ βωμοὺς τοῦ πατρῶος βαδίζειται. 234, 4.
 πεδῖον. pars agrī Attici sic dicta. 101, 3. πείθειν. 169, 3.
 πείρα] ἐμοῦ πείραν εἰλήφει. 182, 3.
 πένεσθαι] κακῶς περᾶττοντα καὶ πένόμενον. 108, 14.
 πένθος] ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομῶσαν. quasi ideo statim hereditatem aditurus, quod ob ejus dominum vita defunctum veste pulla luctum præ se ferret. 71, 8.
 πέντε ἐτῶν κελεύει ὁ νόμος δικάσασθαι τοῦ κλήρου, ἐπειδὴ τελευτήσειεν ὁ κληροδότης. 51, 5.
 πέρα μεδίμου κριθῶν. 259, 3.
 περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13. περὶ πλείονος. 77, 6. pro ὑπέρ; loco, nomine, causa, gratia alicujus. 20, 2. ob. περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρημάτων. 229, 1. αἱ γυναῖκες περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. versabantur in eo pollingendo, sedulæ in eo erant. 143, pen.
 περιγίγνεσθαι ἡμῶν καὶ ἐμοῦ πᾶρά τὸ δίκαιον. 289, ult.
 περιεῖναι] ἐκ τῶν περιόντων. 113, 8.
 περιεῖδεν. 8, 11.
 περιλαμβάνειν] ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου περιέλαβεν. amplexus, sui juris fecisset. 221, ult.
 περιωρᾶν] ἅπαντα αὐτὸν [subaudi μέναντα] περιωρᾶσιν. 181, 5. περιωρᾶν ἀποστεροῦντας οὐ βῆδιον. 322, pen.
 περιποιεῖν τῶν προσόδων. partem vectigalium reservare et seponere, redundantem a quotidianis necessariis impendiis. 143, 1. περιποίησε πάντα εἰς ἑαυτόν. 164, 3. τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν. 186, 6. 223, 4.
 περιφάνεια τοσαύτη τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο. 178, ult. 209, 6.
 περιφανῆς βλάβη ἡμῖν ἐγένετο. 357, 3.
 περιφανῶς τὰ φευδῆ μαρτυρηκῶς. 37, 3. περιφανῶς ἀναίσχυτος ὂν ἐλέγχεται. 38, pen. περιφανῶς φεύδονται. 100, 2. περιφανέστερον. 150, 3. περιφανίστατα. 207, 7. πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς. 317, 6. τοῖς πράγμασιν. 324, 1.
 πίστις] argumentum causam approbans. οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτων εἰπεῖν. 214, 6. τῶν μὴ γενομένων πίστιν ἐδέλειν ἐπιθεῖναι. velle jurato asseverare facta esse, quæ minus sint. 242, 6.
 πλάττειν] comminisci, confingere falsa, ementia. πεπλάσθαι φάσκοντες. testamentum subjectum esse. 160, 10. λόγοι πεπλασμαμένοι. 202, pen. πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται. 282, 6. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττειντες. 359, 9. 361, 8.

πνείαν] εὐδεις ἄλλους περὶ πλείους ἑαυτοῦ ποιεῖται. nemo alios sibi pr̄chabet. 56, 10. ἴα τοῖς ἀνασχυντοῖσι μηδὲν πλέον ἤ. nil proficiat. 251, 9.

πλευρευτεῖν] ὅπως μηδὲ ταύτη πλευρευτοῦεν. ne hac quidem ratione vincant, 224, 3. πλήθος] μέγα μέτρος συμβάλλεται τὸ πλήθος πρὸς τὸ δοεῖν τάληθ λέγειν. 323, ult. τὸ πλήθος τῶν εἰσφόρων. 333, 2.

πληροῦν] τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη. 142, 2. πληρασάμενοι ταύτην. cum triremem viris armisque instruxissent. 297, 15.

πλησιάζειν mulieri, cum ea consuescere, usu flagitioso cognitam habere. 20, 7. et 9.

Pluralia] v. Neutra.

πλοῦτος] περὶ ἑμὲ πλοῦτόν τινα λόγῳ κατεσκευακότα. oratione, verbotenus mihi adstruxit, contribuit divitias nescio quas. 290, 6.

ποθεῖν. 280, ult.

ποιεῖν] οὐκ οἶδα ὅ τι ἀν ἐποίησεν. nescio, quid instituisset, aut quid eo factum esset. 100, 1. ὁ νόμος τοῖς ἀδελφοῖς ποίηκε τὴν κληρονομίαν. attribuit, addidit. 270, 6. In medio, adoptare filium. ζῶν καὶ εὐ φρονῶν ἐποιήσατο. 159, ult. ἐποιήσατο τὴν οἰκίαν πρὸς τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ. ad iungebat suae domui. 94, 1. ἀναθήματα ποιητάμενος. cum facienda locasset. 116, 11. οὐκ ἐκ συμμοχίας τὴν νύν ποιητάμενος. non ita ut navem sibi attribui curasset armandam ex lege sodalitorum. 184, antep.

ποίησις. adoptatio in filium. 159, 2.

πολεμεῖν τινί. cum aliquo similitates exercere. 10, 4. militia pedestri fungi vel merere. 183, 2.

πολέμιος] πολεμιώτατος. 252, 5.

πόλεμος] μὴ πόλεμον ἡμῖν ποιήσεις. consciscat. 297, pen.

πολλοστὸν μέρος τοῦτω μεταδιδοῦς. perexiguam partem. 223, 2.

πολὺ [pro κατὰ πολὺ, adverbialiter] εἶλεν αὐτόν. percussit adversarium ingenti et insigni momento. ream peregit, secundos habens iudices quam plurimos, paucissimis ream sublevantibus. 167, ult. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ἔρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο. 280, 7. τοσαύτη προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθεῖν. in rem amplam, gentem lautam et splendidam, 292, 11.

πομπή] συμπέμπειν τὴν πομπήν. prosequi processionem. 148, 11.

πονυρία] τὴν αὐτοῦ πονυρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζον. 281, 3.

πονυρὸς] ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ βούλεται ποιηρὸς εἶναι. 42, 2.

πορίζειν] ὄνομα μόνον πορίζαιτο. 128, 5. comminiscantur. 131, 3. ἀνάγκη πορίζεσθαι λόγους τοιούτους. 297, 8.

Ποτάμιος. gentile de demo seu municipio quodam Attico ductum. 103, ult.

πράττειν] μεθ' ἡμῶν πάλιν ἐπράττειν. nobis-

cum faciebat. redibat ad partes nostras. 96, 1. κακῶς πράττειν. rebus adversis afflicti. pauper esse. 108, 14. ἴτε χεῖρον ἐπράττει ἢ νυκί. ἐπιστάμενον τὰ ἑαυτοῦ πρᾶττειν. rerum suarum satagere, res suas per semet agere. 182, 6. In medio, exigere debita. 38, 3.

πρατήρ. 267, 10.

πρεσβεῦειν. 274, 20.

πρίασθαι. 297, 14.

πρὸ δίκης. non rogata, non exspectata iudicium sententia. 93, 7.

προβάλλειν] προβάλλεσθαι διατητήν. edere. 107, 10. et pen. μάρτυρας. 161, 5.

πρόγονος] αἱ πρόγονοι. privignæ. 336, 9.

πρόδικλος. 25, 4.

προεδρία. 118, 7.

πραιοῖναι ἅπαντα τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι. 237, 13.

προῖξ] προῖκα ἐπιδοῦς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν. 19, 4. ἀνευ ὁμολογίας προῖκος. 31, 2. 38, 4. ὅποιαν δίκην σίτου ἢ τῆς προῖκος αὐτῆς ἐδικάσατο. 65, 4. τοσαύτη προῖξ, tam modica et contemnenda dos, οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθεῖν. 292, 11.

προκαλεῖσθαι εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. 139, 5.

προκηρύττειν] ὁ ἀρχων προεκήρυττε [scil. τὰς μισθώσεις]. præconis voce indicabat, promulgabat. 142, 2.

πρόκλησις. 132, 4.

προκρίνειν. præferre, præhabere, delectu habito nuncipare. 208, 3.

Προμήθεια. festum, ludi Promethei. 184, 1.

πρόνοιαν ποιοῦνται. 179, 11.

προσᾶν. 180, 3.

προπαρασκευάζειν] ἐντάφια προπαρασκευασάμενος. 223, 7.

πρόπεται. 309, 7.

πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν [subaudi ἀντιβίνετας] πυνθάνεσθε. 57, pen. πρὸς ὅποιον ἀρχοντα, apud quemnam Archontem, eujus in foro, ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, indicavit uxor maritum a se desertum esse. 64, pen. οὐ γὰρ ἐλάχιστόν ἐστι τευμήριον πρὸς (adversus) τὴν τούτου μαρτυρίαν. ad coarguendum falsitatem testimonii ab eo dicti. 66, 1. ἀπολογία ποιεῖσθαι πρὸς (juxta) τὴν διαμαρτυρίαν. in purgatione sui demonstrare capita suae obstestationis, ab iisque non discedere, neque ad aliena evagari. 155, 11. πρὸς τινὰ νέμεισθαι. hereditatem cum aliquo cernere. 177, 7.

προσάγειν] οὔτε δούλους οὔτ' ἐλευθέρους ἀθνήους προσῆγε, scil. πρὸς ταῦτα τὰ ἱερά. 206, 8. πρὸς ἕνα τὸν πρῶτον τοῦ γένους προσάξω [id est, προσβιβάζω, sive ἑμαυτὸν, sive ἡμᾶς, sive τὸν ἀντίδικον, sive τὸν λόγον]. 216, ult.

προσαπολλύναι. 102, 12. 264, 4.

προσαφαιρεῖσθαι. 227, 2.

προσγινέσθαι] προσγεννημένον χρημάτων. 290, ult.

προσγράφειν. 255, 12.
 προσδιαμαρτυρεῖν. 125, 6.
 προσέρχεσθαι. 245, 13. πρὸς πράγματα.
 immiscere se negotiis. 309, 8.
 προσεισευπορεῖν. contribuere donum gratuitum, conferre largitionem. 309, ult.
 προσήκειν] cum Genitivo. τί γὰρ ἦττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσήκειν. 176, 5.
 προσκτᾶσθαι αἰεὶ τι. 143, 2.
 προσλαμβάνειν. 267, 4.
 προσμαρτυρεῖν. 146, 9.
 πρόσδεος] redditus, vectigalia. ἀπὸ τοσαύτης προσόδου. e re familiari tam ampla vectigalia præbente. 110, 1. προσόδους λαμβάνειν. 142, 1. τῶν προσόδων περιποιεῖν. 143, 1. τὰς προσόδους ἀπάσας ἠφανίσθαι. 143, 5. 293, antep.
 προσποιεῖσθαι τῆς κληρονομίας. sibi arrogare. 15, 1. 71, 10. præ se ferre, præsertim falso, comminisci, confingere, mentiri. 69, 9. προσεποίησατο ἓνα μάρτυρα παρῆναι. simulavit. 24, 4. 31, ult.
 προστάττειν] προσταχθὲν αὐτοῖς, cum vel quamvis ipsis fuisset imperatum. 12, ult. τὰ προσταττέμενα ποιεῖν. 183, 3. 268, 2. 298, ult. ἀνάθ' ἠπηρεῖτε φιλοτιμῶς ὅσα προσταττοῖτε. 186, 3.
 προστιθέναι] οὐκ ἂν εἰκότως ἔχοιμι μέμψιν εἰ μὴ τὰμαυτοῦ προστιθῆμι ὑτοῖς. contribuo, largior. 292, 3.
 προστυγχάνειν] τοὺς προστυχόντας μάρτυρας ποιούμεθα. obvius quosque, fortuito oblatos. 25, pen.
 πρόσχημα] αἰσχρῶς ἀνοηθέντα προσχήματα ἔχειν. criminationibus gravari turpium facinorum. 315, antep.
 πρότερος] potior. καὶ τῷ γένει (sanguine) προτέριος ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ. 10, pen. προτέριος τοῖς ἀρρεσὶ τῶν θηλειῶν πεποίηκε τὴν ἀγχιστείαν. 173, 5. 177, 1. 190, pen. 217, ult.
 προτιθεσθαι. funus spectaculo exponere. 232, 2. et 4.
 προύβηγαίτερον. 245, 10.
 προύβηγον οὐδὲν ἔοικε τοῦτο εἶναι. nil ad rem facere, nil prodesse. 160, pen.
 προφασίζεσθαι. ψεῦδος. 44, 7.
 πρόφασις] προφάσεως οὐδεμιᾶς [subaudi διακαίας vel ἐπιεικοῦς] γενόμενης. 6, ult. προφάσεις ἀναγκαῖαι. excusationes probabiles, graves, prægnantes, rerum factu necessariorum, inevitabilium. 78, ult.
 πρυτανεῖον] πρυτανεῖα οὐ τίθεται. sportulæ, mercedulæ prythanum non dependuntur. 45, 3. ὑπεριδὼν τὴν ἐν πρυτανεῖῳ σίτησιν. 118, 6.
 πρωταῖν. 12, 13.
 πρῶτος] τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσεννόχημα. 187, 1. et 8.
 Πυθίας. 178, 2.
 Πυλίας. 134, 16.
 πυρρῆχιστός. 109, pen.
 παλιὴν τὸ πρᾶγμα. hereditatem puta. reci-

piens facturum, ut eam ipsi asserat pro pacta mercede. 244, pen.

P.

ῥαδίως πεντεταλάντου καταλειφθείσης. que facile sine cunctatione 5. talentis æstimetur. 173, 2. ἀγρὸν ταλάντου ῥαδίως ἄξιον. 218, ult.
 ῥητός] ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε. 137, 10.
 ῥήτωρ. 5, pen.

Σ.

σεμνός] σεμνοτέρην τὴν πόλιν τοῦτοις ἐποίησας. 117, 6. σεμνὰ καὶ εἰσεβῆ γράμματα. 148, 4. τῶν ἀντιδίκων τοῦ σεμνοτάτου τυδιάμην. 358, 2.
 σημαίνειν] ἐν γράμμασι καταθεῖσθαι παρά τινι σημανάμενος. quas tabulas tu tuoque sigillo obsignaris, et reliquorum tuorum testium sigillis curaveris obsignari. 160, 5. et 9.
 σημεῖον. indicium, argumentum, documentum. 361, pen. 362, 4.
 σιτεῖσθαι] ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου. 135, 1.
 σίτησις] ὑπεριδὼν τὴν ἐν σφυτανεῖῳ σίτησιν. 118, 7.
 σῖτος] δίηνη σίτου [alimentationis] ἢ τῆς προκοῆς αὐτῆς. 19, 11. 65, 4.
 σκέπτεσθαι] σκεψάμενοι καὶ διαλογισάμενοι. 191, pen.
 σκέπτεσθαι. causari, prætexere. 128, 1.
 σπεύδειν] ἐπὶ τοῦ βήματος σπεύδοντες. 103, 6.
 σπουδάζειν] περὶ ἣν μάλιστα θυσίαν ἐσπούδαζε. 206, 8.
 στάδιος. 29, 3.
 στάσις] στάσεως γενομένης καὶ γῶνος. 91, 4.
 στρατεία τελευταία ἔκεινοι ἐγένετο, ἐν ἣ καὶ ἀπέθανε. 237, ult. τὰς στρατείας στρατευόμενος. 268, 3.
 στρατεύειν] ἐστράτευμαι ταῖς στρατεῖαις [si bene habet]. 188, 4. 268, 5.
 συγγένεια] φιλίας πρὸς ἡμᾶς οὐ μικρᾶς καὶ συγγενείας ὑπαρχούσης [nam sic lex videtur]. 179, 5. liberi sunt γένος [veniunt in jure civili nomine γένους], ἀλλ' οὐ συγγενεῖα, non autem adiuturum parentum suorum cognati. 217, 5.
 συγγενής] τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγειοῦς, scil. χρῆ διδόναι. videtur hæc aut proverbialis dictio, aut sanctio juris civilis esse. 81, 1. discrimen inter τοὺς συγγενεῖς ἐτ' τοὺς ἐκγόνους. 214, pen. ὁ συγγενέστατον ἐστὶ φύσει πάντων. qua consanguinitate [filii cum matre] cogitari nequit ulla alia arctior, solam si spectes naturam, juris civilis sanctiones insuper habens, huic legi naturæ refragantes. 279, antep.
 συγγορεύειν. 241, 4.
 συγγρασκέειν] συγγρασκόντων τῶν φίλων. assentientibus amicis, idemque mecum consentibus. 223, pen.
 συγκατατίθεσθαι γραμματεῖον. tabulas ali-

cubi cum alio quopiam, coram alio, deponere. 139, 10.
 συγκεῖσθαι] σύγκειται αὐτοῖς. hæc inter eos composita, conducta, comparata sunt. 36, 5.
 συγκοινωνεῖν] ταύτης συνεκοινωνοῦμεν. 206, 10.
 συγγεῖν] τὰς ψήφους συγγεῖαι. 99, 1.
 συγχειρουργεῖν τὰ ἱερά. 206, 10.
 συγχαρεῖν] ἐκὼν συγχαρῶ τοῦ ἡμικληρίου τῷ παιδί. 272, 2.
 συλλαμβάνειν τούτω τὰ ψευδῆ. operam alicui navare in falsis testimoniis suo confirmandis. 245, 8.
 συλλέγειν] διὰ τοῦτο συλλέγεσθε. coitis in curiam. 251, 9.
 συμβαίνειν] τοῦ συμβαίνοντός ἐστι. usu quotidiano fit, est in numero rerum sæpissime contingentium. 75, 7.
 συμβάλλειν ἑτέρω. contribuere. 110, 4. παιδὶ μὴ ἐξείναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικί, πέρα μεδῖμον κριδῶν. de vendendo emendove contrahere cum quopiam. 259, 3. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος. confert. 323, 2.
 συμβολαῖον. 74, 7. ἐξ ἑτέρων συμβολαίων. ex aliquo nescio quo negotio forensi. 108, 2.
 συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν τὸ σῶμα ἐκείνου καὶ κοσμηῖσαι. operam sociam præstare in corpore pollingendo. 209, 20.
 συμμορία. sodalitiū, collegiū hominum locupletium, pluribus ad eandem triremem fabricandam, armandam et iustrandam coentibus. 184, 12.
 συμπαίδευεῖν] μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμεν. 247, 4. 252, 8.
 συμπέμπειν. 94, 5. συμπέμπειν τὴν πομπήν. 148, 11.
 συμπίπτειν] πολλῶν καὶ δυσκόλων συμπίπτόντων. 324, 2.
 συμποιεῖν. 206, 11. πάντα συνεποιοῦν. omnia cum iis communiter agebam. 211, pen. 212, 6. 223, pen.
 συμπεράττειν] μετὰ τῶν αὐτῆ συμπεραττόντων. 275, 10.
 συμπερίνοτος. 274, pen.
 συμφορὰ] τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἠγοῦντο τὰλλότρια κερκτῆσαι. 91, 15. συμφορὰν νομίζουσιν εἶναι ὅτι τοιοῦτός ἐστι. 317, 8.
 συναγωνίζεσθαι. 166, 5.
 συναμφοτέρα. 293, 10.
 συναποστέλλειν. 137, antep.
 συναριθμεῖν τὰς ψήφους. 98, ult.
 συνειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ γυναῖκες μετὰ τῶν ἄλλοτριῶν. 22, 9.
 συνδέχεσθαι [sed leg. videtur ἀνάδ.]. 135, ult.
 συνδιατρέβειν. 222, 3.
 συνδιοικεῖν. 165, 13.
 συνδυστυχεῖν. 121, 1.
 συνεκπλεῖν. 120, ult.

συνεπιβουλεύειν. 151, 7.
 συνεπιτίθεσθαι. 138, 13.
 συνεστιᾶσθαι. 60, 6.
 συνευπορεῖν] contribuere, conferre largitionem. οὐδεμίᾳ, nulli pupillarum mearum, τολμῶ, a me impetrare possum, συνευπορεῖσαι προκοῆς, ad dotem ut conferam accessiunculam de meo ære. 290, 9.
 συνεχῶς. 185, 1.
 συνθάπτειν. 211, pen. 212, 4. 223, ult.
 συνθῶναι. 206, 2.
 συνιεροποιεῖν. 209, 1.
 συνιστάειν. coram adducere aliquem ad alterum, ei monstrare, nominare, et de eo præcipere. 210, 7. συστῆναι, conspire, communem agere causam in fraudem alterius. 363, ult.
 συνοικεῖν. 55, 1.
 συνοικία. insula, domus elocativa, quam plures, diversi, mercede incolunt. 104, 7. 134, 15.
 συνουσία] συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. 323, 1.
 συντιθέσθαι τὰ ἱερά. 206, 11.
 σύντομος] συντομώτερος. 271, 4.
 συντρέφειν. 248, pen.
 συσώζειν. 309, 5.
 συστρατιώτης. 332, 3.
 σχέτλιος. 274, 7. 336, ult.
 σώζειν] σώζεσθαι. a valetudine convalescere. 7, 3. χρημάτων ἀποστερουόμενον ἐσώσατε. hereditatem ei reddentes, fraude tutoris intersersam, ab exitio eum servastis. 185, 4. τὰ ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν. 187, 7. ἐν ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθῆσθαι. salvum et sospitem esse domum reversurum, σώζων τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοῖμην. 292, 3. 317, 3. σωθεῖς, salvus domum reversus. 309, 15.
 σῶμα. 209, 19.
 σωφρόνως. 2, ult.

T.

τάξις] ἐν τῇ αὐτῇ τάξει. in eadem cohorte vel manipulo. 77, pen.
 ταραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 8.
 ταφῆ] ἐντεῦθεν ποίσομαι τὴν ταφήν. me illinc, ex illa domo, funus elaturum. 209, ult. ἐανῆσθαι τι τῶν εἰς τὴν ταφήν. 210, 3.
 τάχα. 281, 5. ἐπειδὴ τάχιστα. ut primum. 231, 9.
 τεῖχος] ἔξω τοῦ τεύχους. extra mœnia, vel pomœria urbis. 101, 3.
 τεκμαίρεσθαι. 165, 7.
 τεκμήριον] τεκμήριος μάλλον ἢ μάστιγι πιστεύειν. 74, 6. τεκμηρίος, ἂ κρείττω τῶν μαστιγῶν ἐστί. 197, 7. οὐκ εἰκὸς ἡμᾶς τεκμηρίους, pro argumentis, loco documentorum, χρῆσθαι· τούτοις τοῖς μάρτυσι. 235, 2.
 τελεῖν ὡς [id est, εἰς] ἰπάδα. 185, ult.
 τελευταῖος] ἐν τοῖς τελευταίοις ἰδῶσθαι. in 2 κ

- exitu vitæ. 9, 8. στρατεία τελευταία. 237, ult.
 τελευτᾶν. 179, 10. φεύδουσαι τι κατὰ τε-
 τελευτηκότος. 233, 3.
 τέλος ἀφραν. 355, 2.
 τέλος] κατὰ τὸ τέλος ζημιῶσθαι. 73, 9.
 τέταρτος ἐγένετο χορηγίας. sive, una cum
 aliis tribus choregi partes egit, sive,
 quartam palmam retulit. 109, pen.
 τεχνάζειν] ταῦτ' ἐπ' ἐμοῦ τεχνάζουσι. 245,
 20.
 τίως. antebac, omni superiori tempore ad
 istud usque diei. 3, pen.
 τίθη. avia. 29, 4. 35, 4. et ult.
 τίθειν ὄνομα. imponere. 36, 1. θέμενοι.
 oppignerata sibi habentes. 100, pen.
 101, 4.
 τιπτει] οὐδ' ἐξ ἐνός ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα.
 constat eam alii nulli rite nupsisse,
 quia nulli alii legitimis peperit liberos.
 23, 4.
 τιμᾶν] οὐκ ἔξεστι παράξασθαι ὃ μὴ προικὴ
 τιμήσας ἔδωκε. repossere haud licet ea,
 quæ tu viro mulierem domum ducenti
 ita dederis, ut nil caveris, vel stipula-
 tas sis, hoc, quod tu dederis, te velle
 pro dote, aut pro parte dotis, et loco
 numeratæ pecuniæ haberi. 38, 3.
 τιμῆ] pretium, valor. ὦν τιμὴν εἶχε. 100,
 14. τιμὴν [pecuniam pro ea numera-
 tam] οὐσίας πεπραμένης ἔχειν. 145, 3.
 τίμημα μικρὸν. census exiguus. 185, pen.
 τιμωρία] ἐσχαταί ἐπεισι. 45, 6.
 τόκος] ἀφ' ὧν τόκους ἐλάμβανε. 220, 4.
 τόλμη] σκέψασθε τῆς τόλμης τὴν ἀναίδειαν.
 146, pen.
 τελμᾶν. a se impetrare et velut extor-
 quere. se velut expugnare, ut agat ali-
 quid, quamvis invitus. 290, 8.
 τραγῳδός. 154, 6.
 τράπεζα] mensa, taberna nummularii. κα-
 τασκευαζομένην τὴν τράπεζαν. 309, pen.
 τραχύνειν] μὴ τραχυνθεῖς εἰς ὄργην κατα-
 σταίν. 222, ult.
 τρέπειν] ἐπ' ἐκεῖνον τρέφεται τὸν λόγον. se
 convertet, receptum habebit. 88, 7.
 ὅποι τετραμμένα εἶη τὰ χρήματα. aversa,
 furtim detorta. 144, 2. τὴν αἰτίαν, cau-
 sam, vel crimen cædis, εἰς τὴν ἀδελφὴν
 ἔτρεψε, detorsit. 226, ult.
 τρέφειν. 198, ult. τοὺς γονεάς. 216, 5. τοῦ-
 τον ἐκ παίδων τρέφονται καὶ ἀσκήων. 354, 11.
 τριακοντούπις. 130, 3.
 Τριακόσιαι] cives omnium locupletissimi.
 155, 1.
 τριδάμιον. penula lacera. 94, 8.
 τριηραρχεῖν. 113, 6.
 τριήραρχος. 90, 3.
 τριήρης. 297, 14.
 τρίπους. 113, 9. 187, 3.
 τριτάλαντος οἶκος. 24, 2. 46, 3.
 τρισκαιδεκάτης. 360, ult.
 τρίτος. 10, 13. 270, 9.
 τρεφῆ. 354, 8.
 τυγχάνειν] τισιῶταν ἀντιδικῶν τυχεῖν, πρὸς
 οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. 322,
 8. τυγχάνειν τῶν δικαίων. 324, 3.
 τύχη] οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ τῆς τύχης
 συμβῆναι. 238, 4.
 γ.
 ὕβρις] γραφὴν ὕβρεως γραφεῖς. 226, 1.
 ὑπακοῦειν. cum citatus in forum comparet,
 sui copiam iudicibus facit. 84, 5.
 ὑπαναγινώσκων τὰ ἐν τοῖς νόμοις [scil. γε-
 γραμμένα]. particulatim recitans, cum
 intercadepine, vel intervallis quibus-
 dam, aliud membrum ex alio. 272, 6.
 ὑπειπεῖν] ὑπειρημένον. cum esset denuncia-
 tum [pro προειρημένον, vel ἄρτι εἰρημένον,
 jam superius paulo ante dictum, ἐν τοῖς
 ἄνω]. 276, ult.
 ὑπερβαίνειν] ὑπερβάσα τὸν τελευταῖον κληρο-
 νόμον. quamvis eum, qui postremus bono-
 rum possessor fuit, illa quiete possi-
 dere siverit, neque controversiam eor-
 um illi moverit. 15, 3. 50, pen.
 ὑπερβάλλον ἀναίδεια. 129, 1.
 ὑπερβολὴ ἀναιδείας. 146, 8.
 ὑπερορία. omne territorium, quod est extra
 solum Atticum. 68, 2. 80, 4.
 ὑπηρετεῖν] πάνθ' ὑπηρετεῖ, ἵσα πρὸς τὰ τοῖτε.
 186, 3.
 ὑπόδικος τῆς κακώσεως [subaudi τῷ νόμῳ].
 216, 4. et 11. ὑπόδικον ἐμαυτὴν καθιστάς.
 355, pen. 359, pen.
 ὑποκεῖσθαι. oppigneratus esse. 140, 8.
 ὑπολείπειν. 202, 2.
 ὑπολογίζεσθαι. 233, 5.
 ὑπομιμνήσκειν. 189, 8.
 ὑποπαρῶδειν. sensim et sine sensu latenter
 extrudere, loco depellere. 223, 11.
 ὑποπίπτειν] ὑποπεπωκότες τῇ ἀνδραπῶ.
 addicti mulierculæ, adulantes ei famu-
 lantesque abjectissimum in modum.
 138, 10.
 ὑπόχρεως. obætatus. 263, 6. 264, 3.
 ὑποχαρῶν ἄχρητο. clam se subduxit, excessit
 ex urbe. 84, 4. ὑπεχάρηεν εἰς Σικυῶνα.
 154, 13.
 ὕστατος τραγῳδός. qui ultimam palmam
 meret. 109, ult.
 φ.
 φαίνειν] δύο διαθήκας ἐφάνησαν. 96, 7. φανή-
 σονται παῖδες ἄλλω τινὶ τρέφῳ. liberi ab
 eo patre non sati, cujus e nomine appel-
 lantur. 136, 7.
 φανερός] φανερά οὐσία. bona immobilia. 138,
 pen. οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα.
 181, 6.
 φάρμακον] ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι. 252,
 6.
 φιλλία. 227, 3.
 φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἵναυτοῦ. mercedes an-
 nuas referre. 109, 2. οὐ γενομένης ἦκει

φέρων διαθήκας. 244, 2. 245, 9. τὴν ψήφον μοι ἤνεγκαν. secundum me litem dererunt. 280, 8.

φεύγειν] τοιοῦτον πρᾶγμα ἔφυγον. 132, pen. ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit uti sponione de mancipiis ad quæstionem dedendis. 201, ult. φεύγειν τοὺς ἐλέγχους. 213, 5. 214, 4.

φθονεῖν. 155, 2.

φθόνον ἐμοὶ γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων. 290, pen.

φιλοπράγμων. 84, pen.

φιλοτιμίας μνημεῖον ὁ τρίπους. 187, 3.

φιλοτιμῶς. 186, 4.

φιλοχρηματεῖν. 264, 6.

φοιτᾶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. identidem statis temporum vicibus venire ad tollendum locar. 134, ult. τῶν διδασκάλων, ὅποι ἐφοιτᾶμεν. ad quorum ludos itabamus. 247, 5.

φορεῖν] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 8. ἐμβάδας καὶ τριβάνια φορεῖ. 94, 8.

φορεῖν] recte sapere, suæ tutelæ esse. ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο φορεῖν. 242, pen. ὡς εὖ φρονοῦσιν ἑμὴν ἱκανὰ τὰ εἰρημμένα νομίζω. ut viris barbatis, et mente sibi constantibus. 281, 1. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει. 330, 2.

φροντίζειν. 322, 8.

φυλαρχεῖν. magistri equitum honorem gerere. 115, 1. 292, ult.

φυλάττειν τοὺς οἰκέτας. acribus oculis observare. 143, 7.

φυλέτης. ejusdem tribus consors, tribulis. 184, 2.

φύναι] οἱ μετ' ἐκείνου φύντες. 214, 11.

φύσις] φύσει γεγονότα υἱόν. ex se natum. 169, pen. opponitur adoptato. τοιοῦτοι τὰς φύσεις πρὸς ἀλλήλους εἰσὶ. 181, 9.

φυτεύειν χωρίον καὶ γεωργεῖν. 247, 7.

φωνὴ μεγάλη. 153, 8. οὐδείς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτο ἀκούων. 355, 6.

φωρεῖν. fortum quærere. 144, 5.

X.

χεῖν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵναί χεόμενον, dis manibus inferias, libationes funereas illaturum, καὶ ἐναγιόუნτα. 149, 1. οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. 157, 9.

χηρεῖν. in vidua conditione retatem degere. 149, 4.

χορηγεῖν. 154, 6.

χορός. 187, 3.

χρέος] τὰ χρεῶτα ὅσα ἀφείλετο αὐτόν. 221, 8. χρεῶτα ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα. 293, 10.

χρηματίζεσθαι] rem quærere, usuris aliisque turpibus modis rem amplificare. πολὺ προδουρλαίτερον ἡγείται τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. id est, observationem officiorum et jurium, quæ mihi ut cognato debet. 245, 10.

χρῆσθαι τινι, pro χρῆσθαι οικείως. 12, 4. et 14. præsertim cum meretrice consuescere. 20, 5. ἀπορῶν ὃ τι χρῆτο τῷ παρῶντι κακῶ. 136, pen. λόγοις χρῶνται τοιοῦτοίς. 176, 1.

χρήσιμος] χρησίμη διαθήκη. authentica, vera, legitima. 138, pen. καὶ πρότερον χρήσιμος ἐγένετο. homo frugi. 309, 4. χρησιμώτερον ἑμὴν πολίτην παρεῖχεν αὐτόν. 317, 5.

χρήστης. creditor. 8, ult. 105, 8.

χρόνος] τὸν χρόνον εἰάσαμεν [scil. παρελθεῖν]. 264, 8. οὐκ εἰ χρέων τι ὕστερον τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. 265, pen.

χρυσίον] σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις. 199, 4.

χωρίζεσθαι. de uxore domo manique mariti emissa, aliique elocata. 221, 1.

χωρεῖον. prædium. 267, 9.

Ψ.

εὐδεσθαι κατὰ τετελευτηκότος. 233, 2.

φεύσασθαι πρᾶγμα τηλικούτον. 283, 4.

297, 3.

φευδῆς] τούτω τὰ φευδῆ συλλαμβάνει. 245, 8.

ψευδομαρτυρία. 99, 10. 357, 6.

ψευδομαρτυρεῖν. 97, 2.

ψεῦδος προφασίζεσθαι. 44, 7. εἴ τι ψεῦδος ἦν ὧν ἐλογιζόμεθα. 334, 2.

ψηφίζεσθαι δίκην. sententia sua, ceu judex, causam disceptare. 19, 2.

ψήφος] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως. 40, 9. τὴν ψήφον μοι ἤνεγκαν. 280, 8.

Ω.

ὠθεῖν. 213, 3.

ὠνεῖσθαι. 210, 3. 293, 7.

ᾠνος. venalis. 134, antep.

ὡς] οὐδ' ὡς, pro οὐδ' οὕτως. ne sic quidem. 228, 14.

ὠφελεῖν] μέλλοντες ὠφελῆσθαι μὲν μηδὲν, ζημιωθῆσθαι δὲ μεγάλα. 263, antep.

INDEX HISTORICUS

AD ISÆUM.

A.

ÆSCHINES Lusiensis. 172, 1.
 Alce. 134, in seqq.
 Aminiades. 72, 1.
 Androcles (item Androclides). 121, seqq.
 147, 12.
 Antidorus. 143, 13. 147, 12.
 Antiphanes. 140, 6.
 Apollodorus Eupolidis. 172, ult.
 Apollodorus Thrasylli. 163, antep. et tota
 oratione.
 Archidamus. 164, 6.
 Archonides. 10, 10.
 Aristarchus. 256, 16. alius. 257, 18.
 Aristogiton. 118, 9.
 Aristolochus. 140, 7.
 Aristomenes. 257, 3.
 Astyphilus. 230, sq.

C.

Callippe. 129, ult.
 Cephisander. 10, 12.
 Cephisodorus. 309, 9.
 Cephisodotus. 88, 1.
 Cephisophon. 90, 1.
 Chærestratus. 120, 2. antep.
 Chæron. 32, 3.
 Chæreleos. 297, 11.
 Chariades. 69, 6.
 Ciron. 193, sq.
 Cleon. 230, 7.
 Cleonymus. 1, seqq.
 Cleonymus Cretensis. 111, 2.
 Clinareta. 35, 4.
 Cranaus. 72, 7.
 Ctesias. 72, 7.
 Cyronides, 257, 12.

D.

Demaratus. 108, 2. 357, 6.
 Demochares. 256, 12.
 Democles. 89, ult.
 Democrates. 136, 2.
 Demosthenes. 71, 10.
 Dicæogenes primus. 114, 2.
 Dicæogenes Menexeni. 88, 12.
 Dicæogenes Proxeni. 86, sq.

Dinias. 6, 7.
 Diocles. 9, pen.
 Diocles Orestes. 194, ult.
 Diocles Pitthensis. 208, 3.
 Dion. 134, 9.
 Dionysius. 30, 2.
 Diophantus. 28, 3.
 Diopithes. 107, ult.
 Diotimus. 107, 10.
 Dorotheus. 28, ult.

E.

Endius. 14, 3.
 Epigenes. 310, 3.
 Erchienses. 343, pen. 351, pen.
 Ergamenes. 125, 10.
 Eubulides. 274, 16.
 Euclides. 147, 12. 228, 6. 343, 11.
 Euctemon. 125, 12.
 Eumathes. 309, 13.
 Euphiletus. 351, sq.
 Eupolis. 163, 6. et pen.

G.

Glaucon. 275, 6.

H.

Hagnias. 270, sq.
 Hagnon. 67, pen.
 Hagnotheus. 67, pen. 343, 4.
 Harmodius ille celebris. 118, 9.
 Harmodius Proxeni. 94, 4.
 Hegemon. 125, 11. 357, 7.
 Hegesippus. 362, ult.
 Hermon. 343, 10.
 Hierocles. 232, ult.
 Hippolochides. 176, 3.

I.

Lacratides. 165, ult.
 Leochares. 87, 5.
 Lycon. 95, 1.
 Lysimenes. 32, 2.

M.

Macartatus. 297, 12.

Melanopus. 107, 10.
 Menexenus. 95, 7.
 Menexenus pater Dicæogenis. 89, 13.
 Mixiades. 125, antep.
 Mnesiptolemus. 99, 6.
 Mneson. 163, 7.

N.

Nausimenes. 199, 3.
 Nicodemus. 16, 6.
 Nicostratus. 67, sq.

O.

Olynthii. 117, 12.
 Orestes. 194, ult. 228, 12.

P.

Phanostratus. 120, 2.
 Phila. 15, 5.
 Philochares. 29, 1.
 Philoctemon. 119, sq.
 Philonicus. 105, ult.
 Pistoxenus. 128, 4.
 Poliarchus. 5, 3.
 Polyartus. 89, pen.
 Posidippus. 4, pen.
 Pronapis. 171, ult.
 Protarchides. 103, pen.
 Proxenus. 90, 6.

Pylades. 32, 3.
 Pyretides. 24, ult.
 Pyrrhus. 14, sq.
 Pyrrhus Lamprensis. 72, 4.
 Pythodorus. 139, 8.

S.

Smicrus. 69, 6.
 Stratius. 274, 17.
 Stratocles. 274, 17.
 Stratonicus. v. Nicostratus. 78, 9.

T.

Telephus. 71, pen.
 Thargelia. 169, 8.
 Theophon. 293, 4.
 Thrasylbulus. 172, ult.
 Thrasyllus. 163, 6. et 13.
 Thrasymachus. 69, 8.
 Thudippus. 240, 2.
 Timotheus. 137, 21.

U.

Undecimviri. 84, 2.

X.

Xenænetus. 256, 11. alius: 257, 13. et 17.
 Xenocles. 15, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS AD ISÆUM.

- A.
- ACHARNENSIS. 256, 11.
Æthalides. 30, 3.
Aphidnæus. 136, 3.
Araphenius. 241, 4.
Athmonensis. 140, 5.
- B.
- Besa. 27, 1.
Besæensis. 72, 7.
- C.
- Cephiensis. 125, pen. 138, 2.
Ceramicus. 104, 2. 134, 15.
Chius. 137, 17.
Cholargensis. 199, 3.
Corinthus. 165, 14. 237, 14. 265, 7.
Creta. 297, 15.
Cyprius. 15, 5.
- D.
- Delphinium. 360, 3.
- E.
- Εἰληθυίας fanum. 112, 5.
Eleusin. 114, ult. 292, antep. 293, 7.
Eleusinius. 29, 1.
Erchiensis. 30, 2. 343, pen.
- H.
- Hephæstides. 232, pen.
- L.
- Lechæum. 110, ult.
- Limnæ. 219, 2.
Lusiensis. 172, 1.
- M.
- Melita. 293, 6.
Mitylene. 237, 10.
Munychia. 137, 22.
- O.
- Œnoa. 294, ult.
- P.
- Pæaniensis. 90, 1.
Prospaltii. 298, 1. et 7.
Phlyensis. 194, ult.
Φλυῆσι. 218, ult.
Phrearrhius. 90, 1.
Πιτθεύς. 208, 4.
Plotiensis. 99, 6.
Potamius. 103, ult.
Pythii Apollinis fanum. 113, 11.
- S.
- Serangium. 140, 6.
Sicilia. 120, 4. 128, 6.
Sicyon. 134, 113.
Spartolus. 115, 1.
Sphettius. 28, pen.
Sypalletius. 256, 10.
- T.
- Thebanum bellum. 237, 15.
Thessalia. 237, 14.
Θεῖᾶσι. 293, 5.

Δ Ε Ι Ν Α Ρ Χ Ο Σ .

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ
ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ
ΒΙΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μὲν τινες, ἐγ χωρίως, ὡς δὲ τισι δοκεῖ, Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπήει τὴν Ἀσίαν, κατοικήσας αὐτόθι, ἀκροατῆς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβὴν, ὠμίλησε δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· μάλιστα δὲ ἐπολιτεύσατο μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου τελευταίην, τῶν μὲν ἀνηρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγόντων. φίλος δὲ Κασάνδρῳ γενόμενος, ὡς ἐπὶ πλείστον προσέκοψε, χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὓς τοῖς δεομένοις συνέγραφεν· ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριῶν — οὐ γὰρ οἴος τ' ἦν —, ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγγράφων· καὶ ἐπεὶ Ἀρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραφε κατὰ τῶν αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατηγοροῖς ἐξέδωκε. χρόνῳ δὲ ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασάνδρῳ παρὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, ἠνίκα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος τὰ πλείστα τῆς οὐσίας, ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος, κατῆλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεοφράστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσι. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ ἑταίρῳ αὐτῷ, καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς ὁράσεις ἀσθενῆς, οὐ βουλομένου Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι ἐξήκοντα τέσσαρες. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται, ὡς Ἀριστογείτονος. Ζηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου, ἢ — ὡς τινες — διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητῆς ὑπάρχει.

Παρὰ τὴν] F. διὰ τὴν. REISK.
καὶ λόγοι] Καὶ aut delendum, aut leg.
καὶ ἄλλοι λόγοι. IDEM.
Ὡς Ἀριστογείτονος] Leg. ὡς ὁ κατ' Ἀρι-

στογείτονος. XYLAND.
Διὰ τὸ παθ. — σφοδρὸν] F. Δημοσθένους,
διὰ τὸ παθητικὸν καὶ τὸ σφοδρὸν. REISK.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

α'. ΠΕΡΙ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσιν, διὰ τὸ μήτε εὐρετὴν ἰδίου γεγονέναι χαρακτήρος τὸν ἄνδρα, ὡς περὶ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἴσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὐρημένων ἑτέροις τελειωτῆν, ὡς περὶ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν· ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἠξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπολελοιπῶτα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὔτε ὀλίγους οὔτε εὐκαταφρονήτους, ἠγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ διελεῖν, καὶ διορίσαι τοὺς τε γνησίους καὶ ψευδεῖς λόγους, πάντων ἢ τῶν γε πλείστων, ἀναγκαιότερον (οἶμαι) τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικὴν, ἅμα δὲ ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικούς περὶ αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δῆμος ὁ Μάγνης, ὃς ἔδοξε γενέσθαι πολυῖστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρός καὶ ὑπόληψιν παρασχὼν ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβὲς διεψεύσθη τῆς δόξης· οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραδέσθαι τοῦ ἀνδρός· ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε· Δεινάρχους δ' ἐνετύχομεν τέτταρσιν· ὧν ἔστιν ὁ

Περὶ Δεινάρχου] Fort. περὶ δὲ Δειν. quod si admittitur, constat hoc opusculum cum prioribus illis, de Isocrate, Lysia, Isæo, unum corpus constituere et inter sese illa quatuor coherere. REISK.

Καὶ ψευδεῖς] Interponi velim articulum τοῦς. IDEM.

Ἀναγκαιότερον] Malim in superlativo ἀναγκαιότατον. IDEM.

Ἐκ περιζώματος] in procinctu. Est novæ Græcitatæ dictio Latinisæans. raptim significans, tumultuariis, repentino quodam impetu et involatu quasi, quomodo milites in procinctu stantes, testamentum faciunt, festinantes, sine necessario apparatu. IDEM.

Καλλίμαχον] Scil. ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ῥητόρων. v. Ionsium de Script. H. P. I. 4. p. 135. et Bentleyi fragm. Callimachi p.

352. HUDSON.

Τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικούς] Significare videtur Cratetem et Aristarchum: ut ex Suida colligitur, dum Aristarchum tradit discipulum fuisse Aristophanis grammatici, et Pergami plurimum concertasse cum Cratete grammatico Pergameno. SYLBURG.

Ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ] Nam ἐψεῦσθαι πολλά καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ — non solum alia multa mentiti sint (aut in aliis multis falsi, vel lapsi), sed etiam —. REISK.

Ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι] Malim ὡς ἕντας Δεινάρχου, τούτῳ προστιθέναι. IDEM.

Δῆμος] Sufficiendum esse Δημήτριος, dudum observasse criticos, admonet Hudsonus. Post ἀλλὰ addendum esse videtur aut καὶ, aut γὰρ καί. IDEM.

μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἀττικῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγόχοι μυθολογίας, ὁ δὲ πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτοις, Δήλιος δὲ τὸ γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος τοῦτο δὲ πρᾶγμα, τέταρτος δὲ ὁ περὶ Ὀμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθελῶ δὲ πρὸς μέρος περὶ ἐκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ῥήτορος. ἔστι τοίνυν οὗτος κατὰ γῆν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν, Καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασεν ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδαπὸν, πιθανότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἠκεῖ ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκούουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ νομίσειεν ἂν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτήρος, ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους σχεδὸν που ὑπὲρ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ὄντας ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ μόνου ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δειναρχοῦ κυρίως ἠθικῆ, πάθος κινουῦσα, σχεδὸν τῇ πικρία μόνον καὶ τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτήρος λειπομένη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.

β'. Ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστὶν οὔτε ἀκριβὲς ἀλλ' οὔτε ἀληθὲς εὐρεῖν· οὔτε γὰρ γένος τάνδρος οὔτε χρόνους κατ' οὐς ἦν οὔτε τόπον ἐν ᾧ διέτριψε δεδήλωκε, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα ἐσπούδασε, καὶ πλήθος λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν σύμφωνον, εἰ δὲ δὲ τούναντίον. ἂ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἑμαυτοῦ κατελαβόμην, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος· ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, κατ' ὄν χρόνον ἦν ζουν αἱ τε τῶν φιλοσόφων καὶ ῥητόρων διατρι-

Δήλιος] Perperam in exemplari [h. e. editione P. Victorii Tornesianā] scriptum δῆμος. SYLBURG.

Πεπραγματευμένος; etc.] Hæc non intelligo. Latinus interpres reddidit, qui et poeta fuit, et dux egregius. Num pro πρᾶγμα leg. est σύγγραμμα. et carminis auctor, et historia. REISK.

Καὶ νῦν κεν] Alludit ad Homericum illud, Iliad. ψ. καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασεν ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν: quod de Platone quoque usurpavit supra 17, 45. SYLBURG.

Γε μὴν] Dedit auctore Sylburgio, pro vulgari τε μὴν. REISK.

Τοσοῦτος σκοποὺς ἐπιπεπόλακεν] Legendum videtur, τοσοῦτον οὗτος ἐπιπεπόλακεν, usque adeo hæc eminuit oratio: et v. 18. passivo fine ἀγνοεῖσθαι, ignorari. SYLBURG. Ego e vitiosæ vulgatae ruderibus effeci τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ab

ἐπιπολάζειν. REISK.

Ἀγνοεῖν] Recte admonet Sylburgius, leg. esse ἀγνοεῖσθαι in passivo. IDEM.

Κυρίου] Malim κυρίου. IDEM.

Οὔτε ἀκριβὲς etc.] Fort. leg. ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστὶν οὐτ' ἀκριβὲς, οὔτε κομψόν, ἀλλ' οὐδ' ἀληθὲς. non solum nil exasciatum, neque exquisitum, sed ne verum quidem. ἀλλὰ subjicit, in præmissis οὐ μόνον esse subaudiendum. IDEM.

Οὐδενὶ τῶν —] Sententia talem quampiam mutilati hujus loci scripturam postulat: οὐδενὶ τῶν προτέρων (vel τῶν δοκίμων, τῶν πιθανῶν) σύμφωνον. εἰ δὲ δὲ τάληθῃ λέγειν, καὶ τούναντίον. vel ἦδη δὲ καὶ τούναντίον. SYLBURG. Pro εἰ δὲ malebat Casaubonus ἔδει δὲ, subaud. ποιεῖν. mihi videtur locus sic posse sarciri: οὐδενὶ τῶν ὄντων σύμφωνον· εἰ δὲ δὲ τάληθῃ εἰπεῖν, πᾶσι τούναντίον, scil. τοῖς οὔσι. REISK.

βαί, Θεοφράστῳ τε συνεχέμετο καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· εὐφυῆς δὲ περὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους γενόμενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην, ἤροξάτο λόγους γράφειν καὶ προήει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δὲ ἤκμασε μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευταίην, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων φηγαῖς αἰδίους καὶ θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου. καὶ διετέλεσεν ἑτῶν πέντε καὶ δέκα χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βουλομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατέσχευ' ἐπὶ δὲ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνηχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν, καταλύσαι τὸν δῆμον, ὁρῶν ἠρεσιζμένους τοὺς Ἀθηναίους· καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν ἑαυτὸν, ὑφορώμενος μὴ διὰ τοῦτο πάσῃ τι δεινὸν, εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκαετῆ γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος, περιμένων.

γ'. Συγχωρήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κάκεινῳ κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἐνὶ τῶν φίλων Προξένῳ καταχθεὶς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὕψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντας τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν, δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθὼν. οὗτος μὲν ὁ βίος τανδρός. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν, ἕκ τε τῶν ἱστοριῶν τῶν Φιλοχόρου, καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὅς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν, προσκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· Δείναρχος Σωστράτου Κορίνθιος Προξένῳ ᾧ σύνειμι βλάβης ταλάντων δύο. Ἔβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδεξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἀγρῷ ὅτε πεφευγὼς Ἀθήνησεν κατῆειν ἐκ Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατῆρας ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίους καὶ πέντε, οὓς ἐκόμισα ἐκ Χαλκίδος, εἰδότες Πρόξενου, καὶ εἰσηλθὼν ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,

Μετὰ τοῦ ἀνδρός] Procul dubio legendum IDEM.

μετὰ τοὺς ἄνδρας, post illos viros. SYLBURG.

Πεντεκαίδεκα ἔτη] Forsan rectius conjuncte πεντεκαίδεκαετῆ, vel πεντεκαίδεκτη.

IDEM. Dedi prout ille volebat, et in Boddleiano esse testatur Hudsonus. Nescio praeterea quoque, an Dionysius sic dederit: καὶ αὐτὸν πεντεκαίδεκαετῆ γενόμενον. quod ipsum quoque tempus, pariter atque illud prius, quindecennale fuit. REISK.

Τοῦ βασιλέως] Demetrium Poliorcetae designat. IDEM.

Προσκειμένην] Recte sic, si formula haec accusationis caelei orationis subjecta fuit. verum probabilius est praemissam orationi fuisse, velut fundamentum, cui aedificium superstruitur. L. ergo προκειμε.

Βλάβης] Integre sic foret dictum: βλάβης δίκην εἴληχα, δύο ταλάντων ἀξίαν, aut δύο ταλάντων τίμημα ἐπιγεγράφμενος. IDEM.

Ἔβλαψέ με] Cohæret cum hoc verbo ἐπιβουλεύσας τοῖς, id est, διὰ τοῦ ἐπιβουλεύσαι τοῖς. IDEM.

Χαλκίδος] Aut deest post hoc nomen, ἔχων. aut dicendum est, orationem esse ἀνακλόουσον, seu dissolutam et fluxam. Nam accusativi στατῆρας et ἀργυράματα natabunt, fulero destituta. Aliam rationem iniiit Sylburg. IDEM.

Καὶ εἰσηλθὼν ἔχων] Si transpositione facta, καὶ ἐν praecedentibus ante χρυσίου collocetur, et ἔχων ante εἰσηλθὼν, structura et sententia erit planior. SYLBURG.

ἀργυρώματα δὲ οὐκ ἐλάττω ἕικοσι μνῶν ἄξια, ἐπιβουλεύσας τούτοις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, εὐθὺς μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα, πρῶτον μὲν ἐν τῷ προομίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων διεξέρχεται πάντων, ἐξ ὧν γίγνεται φανερά τὰ προειρημένα· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καὶ γέρον ἤδη ὧν εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκε. ταῦτα μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ ἑαυτοῦ· Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἱστορίαις περὶ τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει· Τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, εὐθὺς μὲν ἢ τῶν Μεγαρέων πόλις ἐάλω· ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνοχίαν, καὶ τὰ τεῖχη κατασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέθησαν πολλοὶ πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς· τῶν δὲ εἰσαγγεληθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν ἐνεθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν. ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὁγδόης. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ φησί· Τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ τουοῦ διελθόντος, ἑτέρου δ' εἰσιόντος, ἐν ἀκροπόλει σημεῖον ἐγένετο τοιοῦτο· Κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεῶν εἰσελθούσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Ἑρκίου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ' ἔστι τοῖς Ἀθηναίοις κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν. περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου τ' ἐξέχοντος καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπὶ τινα

Ἐλάττω] Lege ἔλαττον adverbialiter. REISK.

Πρότερον] E præcedentibus repetitum videtur: ideoque expungendum. SYLBURG. Ego pro vulgari πρότερον arbitrato meo dedi ὕστερον. Redundantia est ὕστερον μετὰ ταῦτα, sed ea Græcis haud insolita. REISK.

τὸν λόγον] Post τὸν λόγον e præcedentibus subaudiendum φανερόν γίνεται. SYLBURG. Ego suspicor post τὸν λόγον excidisse, μάλιστα δὲ, scil. γίγνεται ταῦτα φανερά. REISK.

ταῦτα] Malim καὶ ταῦτα. facile potuit καὶ elidi in concursu cum extrema syllaba vocabuli εἴρηκε. IDEM.

ἀτῆς τῶν καλεσάντων] Vera lectio esse videtur: τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον. ut colligitur ex p. 260. 12. SYLBURG.

λέγειν] Multum abit hæc Philochori traditio a Diodorea p. 439. tomi secundî. REISK.

Ὁ κατελθὼν] Aut detrahendus est articulus, aut interponendum περιουρηκτός. nam de eo hic agitur. IDEM.

τὰ πρὸς τὴν Μουνοχίαν] Id est, τὰ πρὸς

πολιορχίαν τῆς Μουνοχίας. IDEM.

Ἀπέδωκε τῷ δήμῳ] Quid? num αὐτὴν? facillimum foret hoc subaudire, verum quid proderat populo arx diruta? num ergo τὴν ἐλευθερίαν addi debet, aut τὴν πολιτείαν? IDEM.

τῆς ὁγδόης] In margine Bodleiani testatur Hudsonus hæc legi: ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὁγδόης. periunde est, utrum optes. eadem est in utraque lectione sententia. ἐπὶ tantundem valet, atque ἐν. vel I. ἐκ. Subauditur in vulgata ἱστορίας τοῦ Φιλοχόρου ῥῆσις ἔστι. IDEM.

τοῦ διελθόντος] Rectius τοῦτου διελθόντος, vel τουοῦ ἐξελθόντος aut παρελθόντος. SYLBURG. Ego arbitrato meo dedi τουοῦ διελθόντος. Paulo post malim μὴ ἔαν ἀναβαίνειν. REISK.

Ἐν τῷ ἱερῷ] Num ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ. Sed cur in templo Minervæ Poliadiæ solummodo, non item in reliqua urbe, fuisset stella de die visa? Num leg. ἐν τῷ Γερᾶστον. ut a Geræsto portentum hoc Athenas fuerit nuntiatum? An ἱερῷ majore prima littera est exarandum, ut significet portum celebrem in Ponto? IDEM.

χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ', ἐρωτηθέντες ὑπὲρ τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφοτέρα· καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἔσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ· καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.

δ'. Προειρημένων δὴ τούτων, ἐν ἔτι λείπεται καὶ ἀναγκαϊότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν τε γνησίων αὐτοῦ καὶ μὴ σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὴ αὐτὸν ἐβδόμηκοστὸν ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθῆναι, ὡς καὶ αὐτὸς φησι γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν· ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώσαμεν. ὑποκειμένων δὲ τούτων ὀλοσχερεῖ λογισμῶ — τὸ γὰρ ἀκριβές οὐκ ἔχομεν —, εἴη ἂν κατὰ Νικοφῆμον ἄρχοντα γεγωνός. εἰ δέ τις ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναι φησι, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιᾶς λέγειν καὶ λόγους αὐτῶν πολλοὺς ἀφέληται, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν πέντε ἢ ἕξ, τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ ἕκτου πρὸς τῷ εἰκοστῷ ἔτους οὐκ ἂν ἀμάροτιμεν, ἄλλως τε καὶ τῶν περὶ Δημοσθένη τότε ἀκμαζόντων. ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστός ἐστιν ἀπὸ Νικοφῆμον Πυθόδημος. ὡς δ' ὅσους εὐρίσκομεν πρεσβυτέρους τούτου τοῦ ἀρχοντος φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους ἐν τοῖς οὔσιν, ὡς εἴθισται, ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἂν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἂν τινες ἔπλεον λόγων χάριν, ἢ ἰδίων ἢ δημοσίων· οὐ γὰρ τέλειον ἠπόρου οὕτω λόγων.

ε'. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος ἀνδρὸς, ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα, εὐρηται, πρὸς ὃν καὶ τῶν λόγων τοὺς τε γνησίους καὶ μὴ διακρινοῦμεν· καιρὸς ἤδη καὶ περὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ λέγειν. ἔστι δὲ

Φαντάσματος] Φάντασμα pro φάσμα notatum etiam in antiq. Rom. 260, 16.

Philochorum autem μάντιν et ἱεροσκόπον fuisse, atque inter alia scripsisse περὶ μαντικῆς, περὶ θυσιῶν, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθηνησι, testatur etiam Suidas. SYLBURG.

Καὶ μὴ] Malim τῶν interponi, et sic quoque versu pen. καὶ τοὺς μὴ. REISK.

Καὶ καλεῖν] Interpone γέροντας. IDEM.

Οὐκ ἔχομεν] Potest ferri, videtur tamen potius addendum esse εἰπεῖν vel simile quid. IDEM.

Φησι] Malim φήσῃ in conjunct. aor. 1. IDEM.

Ἀφέληται] Forsan rectius ἀφελεῖται. SYLBURG. Non improbabilius id quidem videtur tamen vulgata quoque defendi quodammodo posse, subaudiendo, id quod in talibus subaudiri debet, ὅρα μὴ — vereor ne — vide ne — nescio an — ei crepturus sit orationes multas, quæ ejus revera sunt. PRO αὐτὸν lege ἂν αὐτόν. REISK.

Εὐρίσκομεν] Malim aut εὐρίσκουμεν, aut εὐρίσκωμεν. IDEM.

Τοὺς φερομένους] Sententia talem quam-iam lectionem requirit: τοὺς φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστοίημεν ἂν εἰκ. et seq. v. ἀπ' Ἀναξικρ. ab Ana-xicrate: ut pag. 260. v. 16. SYLBURG. Articulam τοὺς, sententiæ et linguæ rationi officientem, arbitrato meo expunxi. REISK.

Οὔσιν εἴθισται] Dedi de meo: οὔσιν, ἢ καὶ εἴθισται, scil. γίνεσθαι. orationes falso ei contributas in numero earum, quæ revera ejus sunt, ut solet fieri, non in Din-archo solum, sed in aliis quoque omnibus oratoribus. IDEM.

Τέλειον] Adverbialiter, pro τελείως, ὅλας, ὀλοσχερῶς. ad ἠπόρου subauditur Ἀθήνησι. non enim profecto ipsis ibi, Athenis, deerant prorsus orationes, h. e. oratores, qui orationibus conscribendis mercedes mereri vel- lent. IDEM.

δυσόριστον. οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον ἔσχεν οὔτ' ἐν τοῖς ἰδίοις οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυσίου παραπλήσιος ἔστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πολλὰ δὴ τις ἔχει παραδείγματα ἐκθέσθαι· τοῦ μὲν Λυσιακοῦ χαρακτήηρος ἐν τε τῷ περὶ Μνησικλέους λόγῳ καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ὑπὲρ Νικομάχου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, τοῦ δ' Ὑπερείδου, ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πως ὄντος τῶν Λυσιακῶν, ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις παραδείγματα εὔρειν ἔστιν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτήηρος, ὃν μάλιστα ἐμμήσατο, πολλὴ πλείω δύναται· ἂν τις εἰπεῖν, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· προσομιάζεται γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκε.

ε'. Πῶς οὖν ἂν τις δυνηθεῖη τοὺς γνησίους αὐτῷ γνωρίζειν λόγους; πρῶτον μὲν, εἰ ἐπίσταίτο τοὺς τῶν ἄλλων χαρακτήηρας· ἔπειτα τοὺς μὲν Λυσίου παραπλήσιους λόγους τούτῳ προσφέρει, τοὺς δ' Ὑπερείδου δόξαντας εἶναι τισι Δεινάρχου λόγους, μακρὰ ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν βιβλίων χαίρειν εἰπὼν, τοὺς δὲ τῷ Δημοσθενικῷ χαρακτήηρι προσεληλυθότας, ὡς οἶόν τε τούτου τοῦ ἀνδρὸς διαβεβαιούτο εἶναι. ἔστι μὲν γὰρ τῶν ἄλλων ρητόρων, οὐς μεμίμηται, μεγίστη γνῶσις ἢ ὁμοειδία τῶν λόγων. — αὐτίκα ὁ μὲν Λυσίας ἐν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν αὐτὸς αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἰς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν καὶ σύνθεσιν αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν· ὁ δ' Ὑπερείδης κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἠττάται Λυσίου, κατὰ δὲ τὸν πραγματικὸν τρόπον διαφέρει, διηγεῖται δὲ πολλαχῶς, ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πο-

Δυσόριστον] Potest ferri, subaudiendo *χεῖμα*, vel τι. malim tamen ut melius et convenientius, *δυσόριστος*. IDEM.

ἔσχεν] Num ἔχει. verum non satis intelligo, qui dicatur Dinarchus, neque vulgare quidquam, aut cum aliis commune, neque proprium ipsi habuisse. Ergone nihil habuit oratoris? Paulo post l. ἔχει. IDEM.

Περὶ Μνησικλέους] Num κατὰ Μν. IDEM. Κατὰ Λυσικράτους] Pro Λυσικράτους legitur infra Νικοκράτους, 118, 12. SYLBURG.

Ὑπερείδου] Malim in adjectivo Ὑπερείδου. ut modo præcessit Λυσιακοῦ, et statim insequitur Δημοσθενικοῦ. REISK.

Τῶν Λυσιακῶν] Subaudi οἰκονομιῶν et κατασκευῶν. IDEM.

Αὐτῷ] Rectius αὐτοῦ significatione scilicet possessivâ. SYLBURG. Quanquam fateor αὐτοῦ planius esse, altero tamen haud ostendor, quod ita est elegans et exquisitum, ut usu satis tritum sit. Possit quoque legi αὐτῶν. REISK.

Προσφέρει] Insolentius dictum videtur.

malim προσέμοι. IDEM.

Δεινάρχου λόγους] Post Δεινάρχου λόγους addendum videtur φαῖν εἶναι vel simile quid. Si, quæ ab Hyperide profectæ nonnullis visæ sunt orationes, eas fidenter aiât Dinarchi esse, nil curans titulos librorum, Hyperidi eas tributentium. Aut pro λόγους subjicet λέγοι. IDEM.

Διαβεβαιούτο εἶναι] Subaudi, si quas inveniat in codicibus quibusdam Demostheni tributas orationes, quas ejus esse certo non constet. IDEM.

Τρόπον] Malim πόπον. v. paulo post v. pen. IDEM.

Παντὸς δὲ λόγου] Hic videtur eis τακτιβέστατον κατεσκευασμένου, aut similis sententia, deesse. præstantem orationi cuique summa cum ornatus et polituræ diligentia conscriptæ. IDEM.

Πραγματικὸν τρόπον] Affert Hudsonus e margine Bodleiani, ἴσως περ. τόπων. quod non displicet. IDEM.

Διηγεῖται δὲ] Pro particula malim γάρ. IDEM.

ρευόμενος, πιστοῦται δ' οὐ κατ' ἐνθύμημα μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιχείρημα πλατύνων· ὁ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερβαλλόμενος Δημοσθένης, ἅπαντα μιμησάμενος καὶ πάντων τὰ κάλλιστα ἐκλεξάμενος, δῆλος μὲν καὶ τῇ φωνῇ μόνον, δῆλος δὲ καὶ τῷ κατ' ἕνα ἕκαστον λόγον πρέποντι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῇ συνθέσει καὶ τῇ τῶν σχηματισμῶν ἀγκύλῳ καὶ τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῷ πάθει, καὶ τὸ μέγιστον τῇ δεινότητι. — ὁ δὲ Δείναρχος, οὔτε ὁμοιος ἐν ἅπασιν ἐστὶν οὔτ' ἰδίου τινὸς εὐρετής, δι' οὗ γινώσεται τις αὐτὸν ἀκριβῶς. ἢ τοῦτον τὸν τρόπον· πολὺ γὰρ ἐμφαίνει μιμήσεις τε καὶ αὐτὸς, ὡς περὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπον διαφόρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰσοκράτους.

Ζ'. Ἔστωσαν δὴ τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι καὶ ὄντες Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα. τούτων ὁ βουλόμενος ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρεῖτω. ἔπειτ', εἰ μὲν ἀρετὴν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθροῦσαν ἴδοι καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνούσαν καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, παρῶν λεγέτω τούτους Λυσίου· εἰ δὲ μήτε τὸ χάριεν ὅμοιον εὐρίσκη μήτε τὸ πιθανὸν καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς μήτε τὸ τῆς ἀληθείας ἀπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς ἕατω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπερείδου. εἰ μὲν τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρὸν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ ἀπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὐκαιρον, τῆς δὲ κατασκευῆς τὸ μὴ τραγικὸν μηδὲ ὀγκῶδες ἔχη — ταῦτα γὰρ μέγιστα

Ἄπαντα μιμησάμενος] Num ἅπαντων ἅπαντα μιμ. qui omnes eo superavit, quod nullam non laudem nullius non oratoris imitatione referre contendit. ὑπερβαλλόμενος μιμησάμενος et ἐκλεξάμενος idem est atque si dixisset: ὑπερβ. ἐν τῷ μιμήσασθαι καὶ ἐκλέξασθαι. IDEM.

Ὅμοιος] Addendum videtur εἰ αὐτῶ, aut τούτων τῶν ἀνδρῶν τινί. horum oratorum cuiquam. Aut ἐν delendum. IDEM.

Ἡ τοῦτον τὸν τρόπον] Paret hic nonnulla ad sententiam deesse. e. c. ὡστ' οὐκ ἄλλως δυνατὸν τὸν Δείναρχον ἀνευρίσκειν, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, scil. ὃν εἶπον, τοῦ ἐξελέγχειν τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀνομοιότητα αὐτοῦ. quo fit ut alio nullo modo, quam hoc, quem demonstravi, Dinarchus indagari et ex involueris quasi suis evolvi possit, si scilicet ejus inconstantia et dissimilitudo secum notetur. IDEM.

Πολὺ γὰρ — διαφόρων] Pro postrema voce testatur Hudsonus in Bodleiano esse διαφορὰν. quodsi praefertur, erit pro prima πολὺ, legendum πολλὸν. Sin autem πολὺ servamus, erit in extremo sententiae leg. τὸ διαφέρειν. quod ad sententiam idem erit. Inter πολλὸν διαφορὰν et πολὺ τὸ διαφέρειν nihil interest. Reliqua sic ferme videtur constituenda esse: μίμησις τε καὶ αὐτὸ τὸ ὡς περὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπον, aut μιμητής τε καὶ αὐτὸς ὡς περὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπος. multum differentiae prodit imitator ab ipso

primigenio dictionis creatore, et quasi cussore, seu multum interest inter opus imitando assumulatum et aliud primigenium. IDEM.

Μαθημάτων] Convenientius μαθητῶν. discipulorum. SYLBURG.

Ἰσοκράτους] Post Ἰσοκράτους addendum est, sive literis expressis, sive tacite mente, ἐστὶν ἰδεῖν. ut cernere est in Isocratis discipulis ipsoque Isocrate. REISK.

Ἐπιγραφόμενοι λόγοι etc.] Leg. videtur: ἔστωσαν δὴ τινες ἐπιγραφόμενοι μὲν Λυσίου εἶναι λόγοι, ὄντες δὲ Δεινάρχου. sunt ergo orationes, quae cum Lysia nomine inscriptae circumferantur, reapse Dinarchi sint. IDEM.

Τὸ ἀνδρὸς ἐκείνου] Lysiae puta. IDEM. Λυσίου] Post Λυσίου videtur εἶναι deesse. IDEM.

Ὅμοιον] Subaudi αὐτ' εἰ αὐτῶ διὰ πάντων, aut τῇ Λυσιακῇ χάριτι, vel ἐν ταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἀναμφισβητήτως Λυσίου οὔσι. In his dubiis orationibus, utrius sint, Lysiane an Dinarchi, si non eadem floreat gratia, qua nitentur orationes eae, quas certo constat Lysiae esse. Pro proximo καὶ malim μήτε. IDEM.

Ἰσχυρὸν] Num ἰσχυρόν. IDEM.

Ἐχη] Subaudi τὰ γεγραμμένα, περὶ ἃν ἀμφισβητεῖται ὅτου ἐστὶ, vel teneat, pro cernat. IDEM.

Μέγιστα] Pro μέγιστα procul dubio legendum μάλαστα. SYLBURG. Ego vul-

ἐκείνου τοῦ ἀνδρός ἰδιά ἐστίν —, Ὑπερείδου λεγέτω· ἴαν εἰ ἐνδεστέριως ἐν αὐτοῖς τούτοις ἔχη, κἂν τᾶλλα πάντα μὴ φαύλως ἢ γεγραμμένα, ἐν τοῖς Δεινάρχου πάλιν ἀναγραφέτω. τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Δημοσθένους ὑπολαμβάνωμεν. ἴαν μὲν καὶ ἡ τῆς λέξεως μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ τῆς συνθέσεως ἐξαλλαγή καὶ τὸ τῶν παθῶν ἔμφυχον καὶ τὸ διὰ πάσης κεραίας διήκον πικρὸν καὶ νοερὸν τὸ τε πνεῦμα καὶ ἡ δεινότης πῶσι παρέπηται, μὴθὲν ἔτι τὸ κωλύον ἔστω Δημοσθένους αὐτοὺς ἀναγράφειν· ἴαν δ' ἐλλίπη τὸ ἐν ἐκάστω τούτων ἄκρον ἢ τὸ διὰ πάσης ἰδέας ὅμοιον, μενέτωσαν ἐν τοῖς Δεινάρχου. ὡς δὲ καζόλου εἶπεῖν, δύο τρόπους τῆς διαφορᾶς καὶ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μιμήσεως εὔροι τις ἂν· ἴων ὁ μὲν φυσικὸς τε ἐστὶ καὶ ἐκ πολλῆς κατηχίσεως καὶ συστροφίας λαμβανόμενος, ὁ δὲ τούτῳ προσεχὴς ἐκ τῶν τῆς τέχνης παραγγελμάτων. περὶ μὲν οὖν τοῦ προτέρου τί ἂν τις καὶ λέγοι; περὶ δὲ τοῦ δευτέρου τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν; ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς ἀρχετύποις αὐτοφύης τις ἐπιπρέπει χάρις καὶ ὦρα, τοῖς δ' ἀπὸ τούτων κατεσκευασμένοις, κἂν ἐπ' ἄκρον μιμήσεως ἔλθωσι, πρόσεστιν ὅμως τὸ ἐπιτετηδευμένον καὶ οὐκ ἐκ φύσεως ὑπάρχον. καὶ τούτῳ τῇ παραγγέλματι, οὐ ῥήτορες μόνον ῥήτορας διακρίνουσιν, ἀλλὰ καὶ ζωγράφοι τὰ Ἀπελλοῦ καὶ τῶν ἐκείνων μιμησαμένων, καὶ πλάσται τὰ Πολυκλείτου, καὶ γλυφεῖς τὰ Φειδίου.

ἢ. Καὶ οἱ μὲν Πλάτωνα μιμεῖσθαι λέγοντες, καὶ τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ ὑψηλὸν καὶ εὐχαρι καὶ καλὸν οὐ δυνάμενοι λαβεῖν, διθυραμβώδη δὲ ὀνόματα καὶ φορτικὰ εἰσφέροντες, κατὰ τοῦτ' ἐλέγχονται ῥαδίως· οἱ δὲ Θουκυδίδην ζηλοῦν λέγοντες, καὶ τὸ μὲν εὐτονον καὶ στερεὸν καὶ δεινὸν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια χαλεπῶς ἐκλαμβάνοντες, τοὺς δὲ σολοικοφανεῖς σχηματισμοὺς καὶ τὸ ἀσαφὲς προχειρίζομενοι, πάννυ ἐυχερῶς ἀνευρίσκονται ἐκ τούτου τοῦ παραγγέλματος. ὡς περ γε καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ μὲν Ὑπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, ἀυχμηροὶ τινες ἐγένοντο, οἷοι γεγόνασι Ῥοδιακοὶ ῥήτορες οἱ περὶ Ἀρταμένην καὶ Ἀριστοκλέα καὶ Φιλάγριον καὶ Μόλωνα· οἱ δ' Ἰσοκράτην καὶ τὰ

gatam tuebor, idem dicentem atque ai
μίγισται ἰδιότητες. REISK.

Ἐκείνου τοῦ ἀνδρός]. Hyperidis puta.
IDEM.

Καὶ τὰ ἄλλα] Dedi de meo κἂν τᾶλλα.
etiainsi reliqua omnia. IDEM.

Νοερὸν] Insolentia vocabuli hujusmodi
in rebus me movet, ut de σφοδρῶν suspicer.
IDEM.

Δημοσθένους] Num ἐν ταῖς Δημοσθένους.
ut versu 3. IDEM.

Τῆς διαφορᾶς] Bene si habet h. l. accipi
debet pro τῆς ἐξοχῆς καὶ ὑπερβολῆς τῶν
ἀρχαίων περὶ τοὺς νεωτέρους. præstantiæ vete-
rum præ junioribus. IDEM.

Εἶπεῖν ὅτι] Interponendum videtur πλὴν.
quid tu possis, aliud dicere, quam hoc. IDEM.

Ἐλθῶσι] Pro ἔλθη. V. hoc de schemate,
neutra pluralia cum tertiis personis ver-
borum item in plurali numero, non sin-

gulari, componendi, iudices nostros in Ly-
siam, Iseum, et alios. IDEM.

Καὶ τῶν] Malim καὶ τὰ τῶν, subaudi
ἔργα. IDEM.

Οἱ δὲ Θουκυδίδην] Petrus Victorius Var.
lect. lib. 4. cap. 10. Dionysium hic re-
spexisse putat ad locum Ciceronis in Ora-
tore, quo sinistros Thucydides imitatores
corripiebat, ait: "Hujus tamen nemo neque
verborum, neque sententiarum gravitatem
admiratur; sed cum mutila quædam et
hiantia locuti sunt, quæ vel siue magistro
facere potuerunt, germanos se putant esse
Thucydides." SYLBERG.

Ἐκείνης] Et ἐκείνης retineri potest, et
ἐκείνου pro eodem admitti. IDEM.

Ῥοδιακοὶ] Malim cum articulo οἱ Ῥοδ.
ῥήτ. IDEM.

Μόλωνα] Scil. Ἀπολλώνιον, de quo v.
Meursii Rhodum l. 2. c. 10. et Comment.

Ἴσοκράτους ἀποτυπώσασθαι Φελήσαντες, ὕπτιοι καὶ ψυχροὶ καὶ ἀσύστροφοι καὶ ἀναληθεῖς, οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Τίμαιον καὶ Φάωνα καὶ Σωσιγένην· οἱ δὲ Δημοσθένη προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκα ἐπὴνέθησαν, οὐ μὴν ἰσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν, τούτων ἄριστον ἂν τις θεῖη τὸν Δείναρχον γενέσθαι, λείπεται δὲ Δημοσθένους κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τῇ δεινότητι, κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ, κατὰ δὲ τὴν εὐρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα, κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν ἃ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ἰδέαν, μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ καὶ ὡς ἐπιτοπολύ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένη ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἔλλειπες τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος, οὐ μορφῇ, κατασκευῇ δὲ καὶ διαθέσει τιμὴ τῆς μορφῆς, δύνεγκεν.

Ζ'. Ἄ μὲν οὖν ἐνεδέχεται περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς εὐρεῖν τε καὶ γράφαι ταῦτ' ἐστίν· ἐπὶ δὲ τὴν τῶν λόγων διάγνωσιν τρέφομαι. τοῖς μὲν οὖν γνησίοις αὐτὸ τὸ τῆς ἀναγραφῆς προσέσται μόνον, τοῖς δὲ ψευδέσι τὰ τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, δι' ἣν ἕκαστον ἀφετοῦμεν αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἀναγκαῖα πρὸς ταῦτα ἢ τῶν χρόνων διάγνωσις, τοὺς Ἀθήνησιν ἄρξαντας, ἀφ' οὗ Δείναρχον ὑπεθέμεθα γεγονέναι χρόνου μέχρι τῆς δοθείσης αὐτῷ μετὰ τὴν φυγὴν καθόδου, γενομένους ἐβδομήκοντα προσήσομεν. εἰσὶ δὲ οἷδε. (α'.) Νικόφημος. (β'.) Καλλιμήδης. (γ'.) Εὐ-

in Apollonium Dyscolum p. 55. in margine codicis Bodleiano οὗτος διδάσκαλος Κικέρωνος τοῦ Ῥωμαίου. Sed nœ ille τὸ ἀρχμηγὸν magistri egregie abstersit. HUDSON.

Ἴσοκράτην καὶ τὰ Ἴσοκράτους] Non video, qui laudes ejus imitantur. Num ergo leg. καὶ τοὺς ἀπ' Ἴσοκράτους. REISK.

Ἀναληθεῖς] Propterea fortasse dicit, quia fucum magis quam veritatem consequari solerent: sicut infra in Attic. oratorum characteribus, 167, 38. πανηγυρικὸν et ἀληθινὴν διάλεκτον opponit, et utramque a Demosthene conjunctam fuisse tradit. SYLBERG. Si Fabri conjecturam ad Longini p. 111. sequi liceret, ἀναληθεῖς et hic loci leg. esse suspicaretur aliquis. HUDSON. Bene habet vulgata. non ingenui, non naturam fideliter reddentes, sed affectati, naturæ simplicitatem artis fuco obruentes. Pro οὗτοι malim τοιοῦτοι. REISK.

Φάωνα] Nullus dubitavi, nomen hoc ignotius notiori Πλάτωνα, quod est in vulgatis, sufficere, auctore Ruhnkenio in Hi-

storia critica oratorum Græcorum, p. 143. edit. nostræ. IDEM.

Καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι] Articulus non cum proximo καιρῷ cohæret, ed cum potestremo vocabulo, tantundemque est atque si articulum geminans dixisset: καὶ τῷ τῷ καιρῷ πρέποντι, vel καὶ τῷ πρέποντι τῷ καιρῷ, et nescio profecto an articulus h. l. geminandus sit, aut leg. τῷ τῶν καιρῶν πρ. IDEM.

Καινοτέρῳ] Num καινοτέρως, ut circumscrita καθόλου et ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. IDEM.

Τῆς μορφῆς] Subaudi τῆς ἀμφαῖν ὁμοίας. IDEM.

Διάγνωσιν τρέφομαι] Videtur νῦν aut νῦν ἤδη interponendum esse. IDEM.

Προσέσται μόνον] Scil. τεκμήριον τοῦ εἶναι αὐτοὺς Δεινάρχου. IDEM.

Ἐλέγχου] Τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ τὰ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, idem est, ad morem dicendi Thucydideum adumbratum, atque ἢ διακριβώσις τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας. IDEM.

Εἰσὶ δὲ οἷδε] Archontum hic catalogus

χάριστος. (δ.) Κηφισόδοτος. (ε.) Ἀγαθοκλῆς. (ς.) Ἐλπίνης. (ζ.) Καλλίστρατος. (η.) Διότιμος. (θ.) Εὐδημος. (ι.) Ἀριστόδημος. (ια.) Θεσσαλός. (ιβ.) Ἀπολλόδωρος. (ιγ.) Καλλίμαχος. (ιδ.) Θεόμνητος. (ιε.) Θεμιστοκλῆς. (ισ.) Ἀρχίδαος. (ιζ.) Εὐδωρος. (ιη.) Λυκίσκος. (ιθ.) Πυθόδοτος. (κ.) Σωσιγένης. (κα.) Νικόμαχος. (κβ.) Θεόφραστος. (κγ.) Λυσιμαχίδης. (κδ.) Χαιρωνίδαος. (κε.) Φρύνιχος. (κς.) Πυθόδημος. ἐπὶ τούτου πρῶτον αὐτὸν εἰς δικαστήριον τοὺς συγγραφεῖς ὑπέβηθε. μετὰ δὲ τοῦτον. (κζ.) Εὐαίνετος. (κη.) Κτησικλῆς. (κς.) Νικοκράτης. (λ.) Νικήτης. (λα.) Ἀριστοφάνης. (λβ.) Ἀριστοφῶν. (λγ.) Κησιφῶν. (λδ.) Εὐθύκριτος. (λε.) Ἡγῆμων. (λς.) Κρέμης. (λζ.) Ἀντικλῆς. (λς.) Κηφισόδωρος. (μ.) Φιλοκλῆς.

in multis corruptus est, quin et duobus mutilus, ut ad vers. ult. docebitur. in nonnullis etiam varietas est; ut deinceps suo cujusque loco declarabitur. SYLBERG.

δ.] Quarti ergo nomen apud Sigonium in libro De Atheniensium temporibus est CERPHISODORUS. sed cum apud Diodorum quoque (pag. 512.) legatur Κηφισόδοτος, non est, quod nostra scriptura in suspicionem vocetur. SYLBERG.

ς.] Sextus ab eodem Sigonio nominatur ELPINUS. apud Diodorum 518. ambiguo sine legitur Ἐλπίνου. supra 85, 32. habuimus, κατ' Ἀγαθοκλῆα καὶ Ἐλπίνην ἄρχοντας, ut verum hujus Archontis nomen esse videatur. Ἐλπίνης, *Elpinices*. IDEM. V. Meursii Archontas Athen. l. 4. c. 2. HUDSON.

ια.] Undecimus apud Diodorum 531. Θέσσαλος, proparoxytonus: ejus accentus evidētia vestigia cernuntur infra in corrupto Θεέλλος, 121, 12. 13. mentio ejusdem p. 270. 24. SYLBERG.

ιδ.] Quartus decimus apud Diodorum est Θεόφιλος, 538. : nec non apud Dionysium infra, 123, 5. Falsum igitur hic sive Θεόμνητος, sive Θεόμνηστος, nec magis verum Θούμνηδος, quod infra p. 275. 12. pro eodem legitur. IDEM. V. Meursii Arch. Athen. 4. 9. HUDSON. Corsini Fast. Attic. T. IV. p. 30. REISK.

ισ.] Sexti decimi verum nomen est Ἀρχίας apud Diodorum 541. et apud Dionysium nostrum infra 123, 9. SYLBERG. Ἀρχείας in MS. Bodlei. v. Meurs. HUDSON. Corsini l. c. p. 32. REISK.

ις.] Septimus decimus archon, non Εὐδωρος est, sed Εὐβουλος, apud Diodorum 545. et apud Dionysium nostrum infra 119, 12. 121, 29. 123, 12. necnon p. 270. 11. SYLBERG.

ιθ.] Decimus nonus Πυθόδοτος appellatur etiam infra 121, 30. et 123, 14. apud Diodorum vero Πυθόδοτος 547. IDEM.

κδ.] Vicesimus quartus archon Diodoro

est Χαρώνδας 553. IDEM. Rescribendum esse cum Diodoro Χαίρωνδας, docuit Meursius in Arch. Athen. 4. 9. atque apud Dionysium in Isocrate p. 150, 36. Χαίρωνδου pro Χαίρωνίδου reponendum. HUDSON.

κς.] Vicesimus sextus archon, qui Πύθδημος hic nominatur, apud Diodorum dicitur Πυθόδοτος, 114, 10. SYLBERG.

Τὸς συγγραφεῖς] Sententia postulat λόγους συγγράφειν (ut p. 262. 18.) vel τὶ συγγράφειν. IDEM. In margine codicis Bodleiani ἰσ. λόγους συγγράφειν, συγγράφαι, vel tale quid. HUDSON. Leg. videtur: τοῦ συγγράφειν ἄρξασθαι. REISK.

λ.] Tricesimus archon, qui Νικήτας hic dicitur Diodoro est Νικήρατος 582. Sigonius ab alio Anicetum vocari annotat. SYLBERG.

λγ.] In tricesimi tertii nomine ambigus hic error est. putarit enim aliquis verum nomen esse Κησιφῶν. sed non dubito quin verius nomen sit Κηφισοφῶν, apud Diodorum 601. Apud Demosthenem quoque in or. pro corona, in psephismate quo legatio ad Philippum decernitur, eadem hæc diversitas occurrit. nam in legatorum catalogo quidam codices habent Κησιφῶν, alii Κηφισοφῶν. IDEM. Huic consentit Meursius de Arch. Athen. 4. 13. HUDSON.

λδ.] Scaliger in Ἀναγραφῇ τῶν Ὀλυμπιάδων, ἴσως Εὐθυκράτης. nescio quo auctore. IDEM.

λε.] Tricesimus quintus, Ἡγῆμων, apud Sigonium desideratur, itidemque apud Diodorum 606. SYLBERG.

λς.] Tricesimus sextus, rectius apud Diodorum 608. nominatur Χρέμης, prima litera aspirata. IDEM.

λζ.] Post tricesimum septimum, Anticlem scilicet, duo sunt omisi Archontes, Σωσιπλῆς et Ἀγροσίας, ut cognoscere licet ex Diodoro, 622. Vicissim apud Diodorum et Sigonium desunt quadragesimus primus et secundus, Ἀρχιππος et Νείαρχμος. IDEM.

ἐπὶ τούτου τὴν φρουρὰν ἐδέξαντο Ἀθηναῖοι καὶ ὁ δῆμος κατελύθη. (μα΄.) Ἀρχιππος. (μβ΄.) Νέαιχος. (μγ΄.) Ἀπολλόδωρος. (μδ΄.) Ἀρχιππος. (με΄) Δημογένης. (μς΄.) Δημοκλείδης. (μζ΄.) Πραξιβούλος. (μη΄.) Νικόδωρος. (μς΄.) Θεόφραστος. (ν΄.) Πολέμων. (να΄) Σιμωνίδης. (νβ΄.) Ἱερομνήμων. (νγ΄.) Δημήτριος. (νδ΄.) Καίριμος. (νε΄.) Ἀναξικράτης. ἐπὶ τούτου ἡ κατασταθεῖσα ὑπὸ Κασάνδρου ὀλιγαρχία κατελύθη, καὶ οἱ εἰσαγγελθέντες ἔφυγον, ἐν οἷς καὶ Δείναρχος ἦν. (νς΄.) Κόροιβος. (νζ΄.) Εὐξέμιππος. (νη΄.) Φερεκλῆς. (νς΄.) Λεώστρατος. (ξ΄.) Νικοκλῆς. (ξα΄.) Καλλίαρχος. (ξβ΄.) Ἠγέμαχος. (ξγ΄.) Εὐκτῆμων. (ξδ΄.) Μιησιδῆμος. (ξε΄.) Ἀντιφάτης. (ξς΄.) Νικίας. (ξζ΄.) Νικόστρατος. (ξη΄.) Ὀλυμπιόδωρος. (ξς΄.) Φίλιππος. ἐπὶ τούτου κάστρος ἐδόθη τοῖς τε ἄλλοις φυγάσι καὶ Δεινάρχῳ ὑπὸ βασιλέως Δημητρίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ί. (α΄.) Κατὰ Πολυεύκτου βασιλεύειν λαχόντος δοκιμασία Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο. (β΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, ἐκφυλλοφορηθέντος ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔνδειξις· Πάλαι θανατάζω ὑμῶν. (γ΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, περὶ τοῦ Γεωφανίου· Περὶ μὲν αὐτῆς τῆς μνηύσεως. (δ΄.) Περὶ τοῦ Γεωφανίου ἐπίλογος· Βραχὺν, ὧ ἄνδρες. (ε΄.) Κατὰ Πυθίου, ξενίας· Ἰκανὴ μὲν ἦν πρόφασις. (ς΄.) Κατὰ Πυθίου, περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐμπόριον· Ἐπειδὴ τοῖς μὲν λέγειν τῶν ῥητόρων. (ζ΄.) Κατὰ Τιμοκράτους· Ὁσπερ δίκαιόν ἐστι. (η΄.) Κατὰ Λυκούργου εὐθύναι· Οἶδα ὅτι κὰν μηδὲν ὑμῖν

μ΄.] Ita etiam apud Diodorum. Dioclem vocat Plutarchus, ut et Scholiastes Aristophanis. Polycles dicitur Demostheni, e Meursio HUDSON.

μα΄.] Ἀρχιππος Phocionis statim submoto substitutus Meurs. 4. 15. IDEM.

νγ΄.] Quinquagesimus quartus Archon Δημήτριος, a Diodoro cognominatur Φαλαγεύς, 746. SYLBURG.

νδ΄.] Sequens Καίριμος eidem Diodoro 751. est Χαρίνος. IDEM.

νε΄.] Quinquagesimum quintum Ἀναξικράτην agnoscit etiam Diodorus 756. et Dionysius noster supra p. 260. 9. 16. p. 261. 12. et 262. 24. in exemplari perpetram hoc loco scriptum erat Ἀναρχικράτης. IDEM.

νς΄.] In quinquagesimi sexti appellatione, pro Κόροιβος apud Diodorum est Κόριβος, 770. minus recte, ut suspicor. Sequens apud eundem Diodorum 774. est Ξέμιππος. In sexagesimo primo, Nicocle, desinunt ejusdem Diodori vulgata exemplaria, 787. et reliquorum novem nomina desunt etiam apud Sigonium: ita ut, sicut illi Dionysio in praecedentibus, sic vicissim Dionysius illis in sequentibus auxiliares manus praebet. Primus autem archon Nicophemus, ab eodem Diodoro

ponitur in Olympiadis centesima quartae anno ultimo, quo Romae consules fuisse dicit C. Sulpicius et C. Licinnium. anno urbis CCCLXXXIX. ut Sigonius computat: ut autem Glareanus, anno urbis CCCXCI. IDEM.

νζ΄.] Diodoro Xenippus, Plutarcho in Hyperide, Xenias. Meurs. de Archi. Athen. 4. 16. HUDSON.

ξς΄.] Diphilus appellatur a Plutarcho in Demetrio. E Meursio IDEM.

Τεωφανίου] Pro Τεωφάνου paulo post detracto i legitur Τεωφάνου: quorum neutrum erroris suspicione caret. Suidae Θεοφάνειον an hoc pertineat, mihi sane non constat. SYLBURG. Γεωφανίου hic, et in sequentibus esse leg. demonstravit Meursius in Atticis Lectionibus 3. 11. HUDSON.

ἴγμιν] Opinor puncto et separationis spatium post ἴμιν positum, sequentia conjunctim legenda esse, hoc modo: Συνηγορία Αἰσχίην κατὰ Διονίου, ut infra p. 273. 18. antep. et p. 275. 19. Forsan etiam aliquis diphthongos malit Δεινίου, ut apud Isæum, Demosthenem, Suidam, alios. Sed cum p. 269. 4. sequatur, ἔτι κατὰ Διονυσίου, nec in praecedentibus ulla Διονυσίου facta sit mentio, suspicetur aliquis, utrobique vel Διονυσίου legendum esse, vel Δεινίου. SYL-

συνηγορία αίσχυνη. (Ζ.) Κατὰ Δινίου· Βουλοίμην ἂν, ὦ ἄνδρες. (Ι.) Κατὰ Φωρασεβείας· Ἄρά γ' εἴ τινας. (ΙΑ.) Κατὰ Καλλιάρχου, περὶ τῶν τιμῶν· Πολλάκις, ὦ Ἀθηναῖοι. (ΙΒ.) Τυρρηνικός· Ἄπαντα συμβήσεσθαι. (ΙΓ.) Ἐπι κατὰ Διονυσίου, τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως· Ἴσως μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι. (ΙΔ.) Κατ' Ἰμερίου εἰσαγγελτικός· Οὐδένα νομίζω, ὦ Ἀθηναῖοι. (ΙΕ.) Εἰσαγγελία κατὰ Πιστίου· Ὡς περ καὶ ὑμῶν ἕκαστος. (ΙΖ.) Κατ' Ἀγασικλέους, εἰσαγγελία ξενίας· Οὐδένα πρόποτε οἶμαι. (ΙΖ') Κατὰ Θεοκρίνου ἐνδείξις· Τοῦ πατρὸς, ὦ Ἀθηναῖοι. τοῦτον Καλλιμάχος ἐν ταῖς Δημοσθένους φέρει. (ΙΗ.) Κατὰ Στεφάνου· Παρανόμων ὑπάρχει τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες. (ΙΘ.) Κατὰ Κλεισθένους εἰσαγγελία· Οὐκ ἄγνωσθ, ἄνδρες. (Κ.) Διαδικασία Φαληρέων πρὸς Φοίνικας, ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης τοῦ Ποσειδῶνος· Εὐχομαι, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, πρέπειν δῆ. (ΚΑ. ΚΒ.) Πρὸς τὴν Κηφισῶντος ἀπογραφὴν· Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, δέομαι. ὁ δ' ὕστερος· Τὰ μὲν περὶ τὴν ἀγῆν. (ΚΓ.) Ἀπολογία διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Χάρητος εἰσαγγελίαν κατὰ Φειδιάδου γραμματέως· Οὐτ' ἔχθρας οὐδέμιᾶς ἔνεκα. (ΚΔ.) Κατὰ Φιλοκλέους ὑπὲρ τῶν Ἀρπαλίων· Τί χροὶ λέγειν τὸ πρὸς τῶν. (ΚΕ.) Κατὰ Γνωδίου περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Οὐκ ἄδη-

BURG. Cum Sylburgio consentire Meursium in Atticis Lectionibus, 5. 24. et in Bibliotheca Attica, v. Δείναρχος, annotavit HUDSONUS. REISK.

Φωρασεβείας] Nomen suspectum est ac perperam fortasse ex duobus constat: ut κατὰ Φάκου, ἀσεβείας. sed in his sola conjectura nititur, fallere est. SYLBURG. Restituendum censeo κατὰ Φορμισίου, ἀσεβείας. natum mendum e compendio scriptiois. E Meursio A. L. 4. 16. HUDSON.

Πειρητικός] Incertam Πειρητικός ne verius sit an Πειρατικός, an aliud. SYLBURG. Harpocrat. et Suidas v. Περίστασις, Δείναρχος Τυρρηνικός. v. Valesii notas ad Harpocrat. p. 48. col. 2. HUDSON.

Ἐπι κατὰ Δ.] Equis novit, an non sic distinguendum et leg. sit: Ἄπαντα συμβήσεσθαι εἰκός ἐστι. consentaneum est, fore ut nihil non rerum contingat. Erit hoc exordium τοῦ Τυρρηνικοῦ λόγου. Tum succedit novus titulus κατὰ Διονυσίου. REISK.

Ἰμερίου] Ἰμερίου legit Maussac. ad Harpocrat. v. Ἀμμωνί. HUDSON.

Κατὰ Πισικλέους] Hic quoque dubium est, sit ne Πεισικλέους legendum, an Τισικλέους. SYLBURG. κατ' Ἀγασικλέους leg. esse docuit Meursius in Bibl. Att. v. Dinarchus. HUDSON. Sic correxi. quam de Pasicle quoque suspicari non sit alienum. REISK.

Κατὰ Στεφάνου. ἰσανόμων ὑπάρχει] Fortasse legendum: κατὰ Στεφάνου, παρανόμων ὑπάρχει τοῦ v. Demosthenis orationes κατὰ Στεφάνου, ut diversam habent actionis inscriptionem, ψευδομαρτυριῶν

scilicet, ita etiam diversa initia. SYLBURG. Pro ἰσανόμων correxi, ut volebat Sylburgius, παρανόμων. pro ὑπάρχει fort. leg. est ὑπὲρ Ἀρχείου, vel Ἀρχίου. a vocabulo τοῦ νόμου incipere orationem, nullum dubium penes me superest. REISK.

Κλεισθένους] Ser. Καλλισθέτους. Meursius B. A. l. c. et Lect. Att. 3, 11. Maussac. ad Harpocrat. v. βουλαία. HUDSON.

Φοίνικας] Φοινίκων nomen parum huc quadrare videtur: nec certum tamen est, an κήρυκας reponendum sit, ut p. 270. 10. SYLBURG. Num Φοίνικα. Phoenix nomen est ex historia oratorum Atticorum satis notum. REISK.

Κηφισῶντος] Hoc de nomine paulo ante dictum ad p. 267. pen. SYLBURG.

Πρῶτον] Imo vero πρῶτος in nominativo et masculino, ob insequens ὁ ὕστερος. REISK.

Χάρητος] In exemplari post Χάρητος finita est periodus: et nominandi casu sequitur Εἰσαγγελία κατὰ Φειδιάδου: quasi duae hic significantur orationes. SYLBURG.

Ἀρπαλίω] In sequentibus etiam constanter absque diphthongo scribitur: apud Suidam vero et alibi, diphthongos Ἀρπάλεια χρέματα. Nota ibidem ὑπὲρ, in sequentibus autem περὶ. IDEM.

Γνωδίου] Incertum Γνωσίω ne scribendum sit, an Γνωσιδίω, an Γνωσιθέω, an aliud. IDEM. In editione Hudsoni legitur Γνωσιόω, nescio casune an consilio. Mihi videtur κατ' Ἀγνωνίδου leg. esse. Quo de Agnone vel Agnonide v. Ruhnkenii Hist. crit. orr. Gr. p. 89. REISK.

λον. (κς'.) Κατ' Ἀριστονίκου περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Εὐτόχημα μὲν ἦν, ὃ ἄνδρες. (κζ'.) Κατὰ Δημοσθένους περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Ὁ μὲν δημαγωγὸς ἡμῖν. (κη'.) Κατὰ Ἀριστογείτονος περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Πάνθ' ὡς ἔοικεν, ὃ ἄνδρες.

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ.

ια'. (α'.) Κατὰ Θεοδώρου, εὐθυντικός· "Ἡκιστα μὲν, ὃ ἄνδρες, πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου τῇ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος μετὰ Θέλλον ἀνιόντα ἐνιαυτῇ τρίτῳ, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται φανερόν, οὐπω πέμπτον, ὡς δεῖξομεν, ἔτος ἔχοντος αὐτοῦ. (β'.) Κατὰ κηρύκων· Εἰ μὲν ὁ πατήρ, ὃ ἄνδρες, οὗτος ὁ ἀγὼν εἴρηται ἐπ' ἄρχοντος Εὐβούλου ἢ Λυκίσκου τοῦ μετ' Εὐβούλου, οὐπω εἴκοσι ὄντος αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ λόγος περὶ τινος ἀποψηφισθέντος γέγονεν ἐπ' Ἀρχίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα, δῆλον δ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται. (γ'.) Κατὰ Μοσχίωνος, ἀπογραφαμένου αὐτὸν Νικοδίκου· Υἱὸν ἀποψηφισάμενον, ὃ ἄνδρες τοῦ Μοσχίωνος συμβαλῶν. καὶ οὗτος ὁ λόγος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῇ προτέρῳ εἴρηται· δηλοῦται δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, καὶ [τὰ] τῶν ἐξῆς. (δ'.) Κατὰ Μενεκλέους ἀπαγωγῆς· Ὡ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς. καὶ οὗτος εἴρηται παιδὸς ὄντος ἔτι Δεινάρχου· ὁ μὲν γὰρ κρινόμενος ἐστὶ Μενεκλῆς ὁ τὴν ἱερείαν Νίνον ἔλων, ὁ δὲ κατηγορῶν υἱὸς τῆς Νίνου. ἐστὶ δὲ ταῦτα πρεσβύτερα τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένους περὶ τοῦ ὀνόματος λόγος, ἐν ᾧ τούτων μέμνηται κατὰ Θεσσαλὸν ἢ Ἀπολλώδωρον ἄρχοντα τετέλεσται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Δημοσθένους δεδηλώκαμεν· εἰ δ' ὡς τεθηκόςτος ἤδη τοῦ Μενεκλέους ὁ Δημοσθένης ἐκεί μὲμνηται λέγων, Ἐωρᾶτε γὰρ πάντες αὐτὸν χρώμενον ἕως ἔζη Μενεκλῆς, παλαιὸς λόγος τίς ἐστιν. ὅτι δὲ οὗτος ὁ Μενεκλῆς, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δεδήλωκεν ὁ κατηγορῶν. (ε'.) Διαδικασία Ἀθμονεῦσι περὶ τῆς Μυρρίνης καὶ τῆς Μίλακος· Εὐχομαι δὴ τῇ

Ἐπὶ Θεοφίλου] Legendum puto: ἐπὶ Θεοφίλου ἢ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος, μετὰ Θεσσαλὸν ἄρχοντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ, ut sequenti versu, quæ lectio colligitur ex p. 267. 3. SYLBURG. In margine Bodlei. ἴσως Θεομνήστου ἢ Θεμιστοκλέους. REISK.

Πέμπτον] In margine Bodlei. hæc leguntur: Procul dubio leg. οὐπω πέμπτον καὶ δέκατον. IDEM.

Δεῖξομεν] Num δεῖξαμεν. IDEM.

Εἴκοσι ὄντος] Leg. εἰκοσάτους ὄντος: vel, εἴκοσιν ἔτι ἔχοντος, ut p. 271. 3. SYLBURG.

Ἀπογραφαμένου] Legendum videtur, ἀπογραφαμένου αὐτὸν Νικοδίκου υἱόν· Ἀποψηφισ. IDEM. In margine Bodl. ἴσως αὐτὸν Νικοδίκου. In re perobscura et suspiciosa si licet conjecturæ indulgere, suspicer scriptum olim fuisse: ἀπογραφαμένου τὸν Νικοδίκου υἱόν. ut oratio ipsa incipiat a verbo Ἀποψηφισάμενοι. REISK.

Τοῦ] Pro τοῦ dubito τοῦδ: ne scriben-

dum, an τουτοῖ, an aliud. SYLBURG.

Ἐκ τῆς αὐτῆς] Rectius legemus ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς: et mox, καὶ τῶν ἐξῆς, expuncto articulo τὰ. IDEM. Legi quoque possit vocabulis transpositis: ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. REISK.

Τοῦ ὀνόματος δεδηλώκαμεν λόγος] Procul dubio expungendum δεδλ. velut e sequentibus perperam huc infertur. De oratione autem περὶ τοῦ ὀνόματος meministursum pag. 275. 8. SYLBURG.

Μενεκλῆς] Rectius libri Demosthenici Μενεκλεῖ. v. p. 998. 13. edit. Reisk. quanquam profecto Μενεκλῆς ad ἔζη subaudiiri debet. REISK.

Οὗτος] Eandem esse Dinarcheum Menecelem cum Demosthenico. breviuscule dictum, nisi si quid deest. IDEM.

Ἀθμονεῦσι] Ἀθμονεῖς per o scribit etiam Stephanus Byzantius: at Suid. per ω. SYLBURG.

Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Νικομάχου ἀρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται ἔδηλον, ἐν πρὸς τοῖς ἑκοσιν ἔτος τοῦ ῥήτορος ἔχοντος. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀκμῆς αὐτοῦ φερόμενοι ψευδεπίγραφοι εἰς αὐτὸν λόγοι εἰσὶν οἷοι· μετὰ δὲ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα ἀναχώρησιν οἶδε. (ε'.) Διαδικασία τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρος πρὸς τὸν ἱεροφάντην· Πολλῶν καὶ παραδόξων, ὧ ἀνδρες δικασταί. οὗτος ὁ λόγος ἤδη πεφευγότες αὐτοῦ εἴρηται, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίγνεται φανερόν· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ τῆς κατασχούσης ὀλιγαρχίας. (ζ'.) Ἔργα ποιεῖς· κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δήμου καταλύσεως. οὗτος καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἐστὶ δῆλος ψευδεπίγραφος ὢν. (η'.) Κατὰ Σπουδίου· Καὶ ἐν τῷ δήμῳ κατηγορήσειν ὑπεσχόμεν. μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ὀλιγαρχίας εἴρηται καὶ οὗτος, ἤδη Δεινάρχου [φαίνεται] φεύγοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ μάλιστα τοῦ λόγου γίγνεται φανερόν. (θ'.) Διαδικασία Εὐδανέμων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τοῦ κανῶς οὐδαμῶς· Τοιαῦτα πράγματα. καὶ οὗτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους εἴρηται, πεφευγότες ἤδη τοῦ ῥήτορος, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ πάλιν δηλοῦται. (ι'.) Ἀττικὸς· Πάντων ἦσαν ὁμοίως. καὶ οὗτος εἴρηται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ὡς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερόν γίγνεται. (ια'.) Αἰτωλικός· Καὶ ἡμεῖς, ὧ ἀνδρες Αἰτωλοὶ, πρέσβεις. οὗτος καθεστῶσης τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν Ἀθήνησεν φυγάδων εἴρηται, δεομένων, τοὺς Αἰτωλοὺς αὐτοῖς βουθεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ Κάσσανδρος αὐτοὺς ἐλευθεροῦν ἐπεχείρει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ γίγνεται τοῦτο ἔδηλον· οὐκοῦν εἰκὸς φίλον ὄντα τὸν Δειναρχὸν τῶν τὴν ὀλιγαρχίαν καταστησάντων τοῖς καταλύειν ἐπιχειροῦσιν συναγωνίζεσθαι, οὐδ' αὐτὸς Ἀθήνησε λόγους κατα-

τῆς ἀκμῆς] Conjectura viri docti in margine Bodleiani praepōnit πρὸ. recte, postulante id sententia. possit tamen etiam πρεσβύτεροι excidisse. REISK.

Ἔργα ποιεῖς] Forsan legendum: κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δήμου καταλύσεως· Ἔργα ποιεῖς. ut Ἔργα ποιεῖς orationis illius sit initium. Sequens κατὰ Σπουδίου, diversa est a Demosthenica. SYLBURG.

Εὐδανέμων] Legendum fortassis: Εὐδανέμων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τῶν κανῶν· Οὐδαμῶς τοιαῦτα πράγματα. fuit enim Εὐδανμία, seu Εὐδανμος, pagus Atticus, cujus cives Εὐδανμειῖς, teste Steph. IDEM. Possit quoque legi ἀγορανόμων vel ἀστυνόμων. REISK.

Ἐν αὐτῷ] Nota hic, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερόν γίγνεται, ut mox etiam v. 23. at p. 270. 9. 14. et p. 271. 2. 8. 14. pro ἐν usitatore modo usurpata ἐξ. SYLBURG.

Τοὺς Αἰτωλοὺς] Non inscite quidem admonuit, quisquis fuit, vir doctus in margine Bodleiani, sibi videri satius esse, ut τῶν Αἰτωλῶν legatur. metuens ille, ut videtur, ne essent, qui accusativum cum δεομένων jungerent in constructione. quod qui facerent, hi profecto turpiter laberentur, atque proderent, se nescire, δεῖσθαι:

τινός, non δεῖσθαι τινα, dici. Verumtamen supervacaneus erat ille metus, modo interponeretur, quod interposui comma, pone δεομένων. quo facto paret τοὺς Αἰτωλοὺς cum βοηθεῖν cohærere. Consulto hanc constructionem praetulit Dionysius alteri h. l. qui si τῶν Αἰτωλῶν cum δεομένων composuisset, metuendum cerneret esse, ne lectores quidam festinatione ruentes, sic acciperent, quasi Ætoli ipsi rogarent. quod secus erat. REISK.

Ἀγωνίζεσθαι] Convenientius compos. συναγωνίσασθαι. In sequentibus sive αὐτὸν legas sive αὐτοὺς, parum expeditur sententia. SYLBURG.

Οὐδ' αὐτὸς —] Locus mendosissimus, et sine melioribus libris insauabilis. Interim, ne verba sensu cassa sic prorsus otiose natent, comminiscemur aliquod fulcrum, cui mens tantisper innitatur. quidsi Dionysius sic reliquerit: οὐδ' αὖ τοὺς Ἀθήνηθεν [scil. φυγάδας] Αἰτωλοὺς παραλαμβάνειν οἷον τε. et rursus abhorret exsules Athenienses sibi copias Ætolicas adsciscere. Oppōnit inter se Dinarchum cum exsulibus, negatque consentaneum fuisse, ut aut Dinarchus hanc orationem scriberet, aut exsules auxilia ab Ætolis arcesserent. REISK.

λαμδάνειν οἷόν τε ἐστί. (ιβ΄.) Διφίλω δημογορικός, αἰτοῦντι δωρεάς· Διὰ τὸ μὴ ράδιον εἶναι. τοῦτον ἐπέισθη ὑπὸ Δημοσθένους γεγράψαι τὸν λόγον, ὅτι τὰς δωρεάς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένης, ὡς Δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους λόγῳ δεδήλωκε, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου ὁ Διφίλος Δημοσθένην παρακαλεῖ συνήγορον· ἀπίθανον εἶναι τὰς μὲν τιμὰς οὕτω γράφειν εὐνοοῦντα τῷ Διφίλῳ τὸν Δημοσθένην, λόγον δὲ παρὰ Δεινάρχου λαβόντα περιδεῖν. (ιγ΄.) Ἐρμία ἐμπορίου ἐπιμελετῆ περι τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογία· Δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος εὔροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου — ὑδαρῆς τε γὰρ καὶ ἀσθενὴς καὶ ψυχρὸς ἐστίν —, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν ἂν τις ξείη Δημοκλείδου ἢ Μενεσαίχμου ἢ τῶν ἄλλων τῶν τῶιούτων τινός· ἀφαιροῦμαι δὲ καὶ τοὺς περι Μενεσαίχμου λόγους ἀμφοτέρους αὐτοῦ, ὧν ὁ μὲν ἐστίν περὶ τῆς Δήλου Φυσίας, Ἰκετεύομεν ὑμᾶς, [καὶ] ὁ δὲ πρὸς Περικλέα καὶ Δημοκράτην, οὗ ἡ ἀρχὴ Νομίζομεν ὦ ἄνδρες, διὰ τε τὸν χαρακτῆρα — ὑδαρῆς γὰρ καὶ κεχυμένος καὶ ψυχρὸς —, καὶ ὅτι ὁ λέγων αὐτὸς ὧν οὔτε ἄδοξος καὶ μετὰ Λυκούργον τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων χρημάτων παραλαβῶν, ἐξητασμένος δὲ πολλάκις, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λόγοις περὶ ἀπάντων μνησι, καὶ ἐν ἰδίοις καὶ ἐν δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ ἂν ἦν ἀδύνατος, ὥστε Δεινάρχῳ λογογραφεῖ χρῆσθαι. (ιδ΄.) Ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκδοῦναι Ἄρπαλον Ἀλεξάνδρῳ· Οὐκ ἄξιον ἄρα θαυμάζειν. οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν Δεινάρχου χαρακτῆρα· εἰ γὰρ κἂν

Αἰτοῦντι δωρεάς] De orationis initio, et sequentium distinctione certi aliquid hic pronuntiare, non licet. sua cuique conjectura esto libera. IDEM. Vocabula διὰ τὸ μὴ ράδιον εἶναι in codice Bodleiano initium orationis facere annotavit Hudsonus. REISK.

Ὅτι τὰς δωρεάς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένης] Locus sic videtur integrandus: ὅτι φήσισμα αὐτῷ [Diphilo puta] τὰς τιμὰς ἔγρα. αἰτ. Δ. primum argumentum, e quo Dionysius ait se colligere hanc orationem, non a Dinarcho, sed ab ipso Demosthene scriptam esse, proponit hoc: quod e testimonio Dinarchi constet, a Demosthene scriptam fuisse rogationem de decernendis Diphilo honoribus. Locus Dinarchi est p. 95. 34. ed. Steph. προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα. IDEM.

Οὕτω γράφει εὐνοοῦντα] Particula οὕτω gemino modo potest accipi, altero istoc, ut æquipolleat istis, ἀπλῶς, vel μόνον. vel οὐδὲν ἄλλο ἢ: Demosthenem aliud nihil facere, quam ut decretum scriberet in gratiam Diphili, orationem autem, qua decretum istud ratum fieret, et ad effectum perduceretur, Diphilo denegare, patique, Diphilo eam ab alio aufferre. Altero hoc, ut οὕτω cum εὐνοοῦντα copuletur in constructione: Demosthenem, tanto

motum Diphili studio, atque erga eum voluntatis propensione. IDEM.

Εἰ μία ἐμπορίου ἐπὶ μελίτῃ] Forsan Ἐρμίας ἐμπορίου ἐπιμελετῆ SYLBURG. Hudsonus ad notas Valesii ad Harpocr. p. 30. ed. Blanc. ablegat. ubi Valesius hunc locum prorsus eodem modo, atque Sylburgius dudum ante fecerat, emendavit, etsi operæ manum Valesii minus sinceram repræsentarunt. Correxī h. l. ut volebat par egregium virorum doctorum. REISK.

Περὶ] Tantundem hic valet atque ὑπὲρ. ut modo, περὶ τῶν κατηγορηθέντων. quantum utique ὑπὲρ utroque loco præstabat. IDEM.

Δήλου φυσίας] Imo vero Δήμου οὐσίας. de facultatibus Demii. Demus est nomen proprium viri. IDEM.

Ὁ λέγων] Menesæchmus is est. IDEM. Περὶ ἀπάντων] Forsan περὶ αὐτοῦ μνησι. Sequenti etiam versu non absurde post ἀγῶσιν distinxeris. SYLBURG. Mihi videtur leg. περὶ τῶν Ἄρπαλείων. de pecuniis Harpalicis. V. Ruhnkenii hist. critic. oratorum Græcorum p. 77. REISK.

Ἦν ἀδύνατος] Fort. οὕτως est interponendum, ob insequens ὥστε. quanquam subaudiri quoque potest, et debet adeo, si omittatur. IDEM.

Κἂν] Pro κἂν infra p. 275. 8. legitur καὶ. SYLBURG.

μηδὲν ἄλλο, τό γ' οὖν ἡλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὖροι τις ἂν ἐν αὐτῷ πολὺ, τὸ πλεῖστον ἀπέχον τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων. (ιέ.) Δηλιακός, Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς τῆς Σταφύλου. οὗτος οὐ τοῦ ῥήτορος, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς συγγραφέως ἐστί· δηλοῖ δ' ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χαρακτήρος ἀρχαϊκὸς ὢν καὶ περιτρέχων τὴν τοπικὴν Δῆλου καὶ Λέρου ἱστορίαν. (ισ.) Κατὰ Δημοσθένους παρανόμων· Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. οὗτος ἐν τοῖς Περγαμηνοῖς πίναξι φέρεται ὡς Καλλικράτους, ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἐκείνου ἐστὶν οὐκ οἶδα· οὐδὲ γὰρ ἐντυχον τῶν Καλλικράτους οὐδενί· ὅτι δὲ πάμπολυ τῶν Δεινάρχου λόγων ἀφέστηκεν, εὐτελής τε ὢν καὶ κενὸς καὶ οὐκ ἀπέχων ἰδιωτικῆς φλυαρίας, πείθομαι.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ιβ'. (α.) Κατὰ Προξένου βλάβης, ὃν αὐτὸς εἶπεν ὑπὲρ αὐτοῦ· Εἰ τίς μοι θεῶν, ὦ ἄνδρες. (β.) Κατὰ Κηφισοκλέους καὶ τῶν οἰκείων βλάβης· Ἄ μὲν ἐγκαλῶν, ὦ ἄνδρες. (γ.) Πρὸς Φανοκλέα βλάβης ἀπολογία· Ὀμιμη μὲν ἐγὼ, ὦ ἄνδρες. (δ.) Πρὸς Νικοκράτην ὑπὲρ Νικομάχου βλάβης· Ἄνδρες δικασταί, ὅτι μὲν ἰδιώτης. (ε.) Συνηγορία Παρμένοντι ὑπὲρ ἀνδραπόδου βλάβης· Καὶ παραγεγεννημένος ὕστερον, ἄνδρες δικασταί, ἔγωγε ἔγνων ὅτι Παρμένων ἀδικεῖται. (ς.) Κατὰ Ποσιδίππου κλοπῆς· Ἄδικηθεῖς, ὦ ἄνδρες, (ζ.) Κατὰ Ἡδύκης ἀποστασίου· Καταλιπόντος ἐνοτίου πατρός. (η.) Ἀποστασίου πρὸς Ἀρχέστρατον· Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο. (θ.) Συνηγορία Ἡγελόχῳ ὑπὲρ ἐπικλήρου· Ὡς περ καὶ ἡμῶν ἕκαστος. (ι. ια.) Ἐπικληρικὸς, ὑπὲρ τῆς Ἰοφῶντος θυγατρὸς· Ἄνδρες δικασταί, οὐ πένης ὢν. ὕστερον·

Τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων] Malim τοῦ Δειναρχίου χαρακτήρος. REISK.

Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς] Videtur initium esse orationis. SYLBURG.

Σταφύλου] Sic dedi de meo pro vulgari Σταφύλου. V. Parthenii narrat. p. 545. et Galeum ad illum locum p. 122. REISK.

Ἀρχαϊκός] Num ἀρχαιολογικός. versans in tradendis antiquarum rerum memoriis. IDEM.

Περιτρέχων] Num περιέχων. IDEM.

Λέρου] Num Ὠλεάρου. Olearus est insula Delo assita, non ignobilis. IDEM.

Κατὰ Δημοσθένους· Παρὰ νόμῳ εἰώθατε] Forsan legendum, κατὰ Δημοσθένους, παρανόμων· Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. Pergamenas vero tabulas dicere videtur tabulas a Cratete vel Aristarcho grammaticis Pergamenis conscriptas; qua de re supra, ad p. 258. 13. SYLBURG.

Περγαμηνοῖς πίναξιν] Hi pinaces sunt indices librorum cujusque generis, et auctorum, in quibus consignata essent et auctorum nomina, et opèrum ab ipsis editorum, juxta genus literarum, quo quique excellissent. Ut erant e. c. tabulæ oratorum, tabulæ lyricorum, comicoῦν,

tragicorum, et sic porro. Pergameni appellati sunt illi, qui editi fuissent Pergami, conscripti e bibliothecæ Pergamenæ thesauris. REISK.

Πρὸς Νικοκράτην] Supra legitur κατὰ Λυσικράτους, p. 263. 6. SYLBURG.

Καὶ π. ὕ.] Hudsonus significat sibi videri, initium orationis pro Parmenonte coerceri his duobus vocabulis καὶ παραγεγεννημένος. deinde leg. esse ὁ ὕστερος. hunc esse titulum novæ orationis ab illa priore diversæ, ejusque initium esse: Ἄνδρες δικασταί ἔγωγε. Mibi quidem ista sunt admodum improbabilia. REISK.

Ποσιδίππου] Alibi Ποσειδίππου, di-phthongus. Paulo post etiam fortasse rectius Ἡδύλης. Pro ἐνοτίου vero quid legendum sit versu sequenti, mihi sane conicere non licet. SYLBURG. Ἡδύλης leg. esse probavit Meurs. Lect. Att. 3. 11. HUDSON.

Πρὸς Ἀρχέστρατον] Est illa ipsa oratio, quæ ab Harpocrat. et Suida inscribitur κατ' Ἀρχεστράτου. HUDSON.

Ὑστερον] Pro ὕστερον legendum fortassis ὁ ὕστερος, ut p. 274. 15. SYLBURG.

Ἄμαχον γὰρ ὄν, ὧ ἄνδρες. (ιβ΄.) Διαμαρτυρία, ὡς οὐδέ εἰσιν ἐπίδικοι Ἀριστοφῶντος θυγατέρες· Τοῦ νόμου δεδωκότος, ὧ ἄνδρες. (ιγ΄.) Κατὰ Πεδιέως, κακώσεως παιδὸς ὀρφανοῦ· Μηδεὶς ἡμῶν, ὧ ἄνδρες, θανατῶσιν. (ιδ΄.) Διαμαρτυρία περὶ τοῦ Ἐπιήττου κλήρου πρὸς Χάρητα· Πολλάκις ἤδη ἤκουσα. (ιε΄.) Ὑπὲρ τοῦ Μηνσικλείου κλήρου· Δικαίαν, ὧ ἄνδρες, δέησιν. (ις΄.) Κατὰ Προξένου, ὕβρεως· Ὑβριστῆς ἐστίν, ὧ ἄνδρες, πληγῶν· ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι, Ἀπολογία ὕβρεως. (ιζ΄.) Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην· Τὸν θανατοῦν, ὧ ἄνδρες. (ιη΄.) Κατὰ Κλεομίδοντος αἰκίας· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ ὁ πατὴρ Θεόδωρος δὴ. (ιθ΄.) Πρὸς Δωσκουρίδην περὶ νεῶν· Δικαίως ἂν οἶμαι, ὧ ἄνδρες. (κ΄.) Ἐραρικὸς, πρὸς τοὺς Προκλέος παῖδας· Ἄ μὲν ἀδικούμενος, ὧ ἄνδρες. (κα΄.) Πρὸς Ἀμεινοκράτην, διαδικασία περὶ καρπῶν χωρίου· Ἐπὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστίν. (κβ΄. κγ΄.) Περὶ τοῦ ἵππου· Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὧ ἄνδρες, ὁ ὕστερος· Ἐβουλόμην, ἂν, ὧ ἄνδρες. (κδ΄.) Δυσικλείδου κατὰ Δάου, ὑπὲρ ἀνδραπόδων· Ἄ μὲν ἀδικούμενος, ὧ ἄνδρες. (κε΄.) Παραγραφὴ πρὸς Βιώτην· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ αὐτὸς ἀπέφρων. (κς΄.) Κατὰ Θεοδώρου ψευδομαρτυριῶν· Νομιζόμεν, ὧ ἄνδρες. (κζ΄.) Ἀγάθωνι συνηγορία, ὡς περ καὶ αὐτὸς εἶρηκεν Ἀγάθων. (κη΄.) Ἀποστασίου ἀπολογία Αἰσχύλῳ πρὸς Ξενοφῶντα· Χρήσασθαι μὲν, ὧ ἄνδρες. (κθ΄.) Κατὰ Φιλίππου, μεταλλικός· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες. (λ΄.) Κάλλιππος ὑπὲρ υἰοποιήτου, ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι ὑπὲρ Θεοδώρου, ὃν ἐποίησατο υἱὸν Ἀρχεφῶν· Βουλοίμην ἂν, ὧ ἄνδρες, ὡς περ καλὸν καὶ δίκαιον. (λα΄.) Περὶ τοῦ Ἀρχεφῶντος κλήρου· Καὶ δίκαιον εἶναι νομίζων.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ.

ιγ΄. (α΄.) Πρὸς Πεδιέα παραγραφὴ· Κατὰ τὸν νόμον τούτου· οὗτος ὁ λόγος εἶρηται ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον· οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμιον ἀποστάλέντες

Ἄριστοφῶντος] Malim cum articulo, sive sic αἱ Ἀριστοφῶντος θυγατέρες, sive sic Ἄριστοφῶντος αἱ θυγατέρες. REISK.

Ἐπιήττου] Nomen suspectum est. SYLBURG. Fort. leg. Εὐίσσων. REISK.

Ἀπολογία ὕβρεως. Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην] Videtur sic esse distinguendum: ἀπολογία ὕβρεως Ἐπιχάρει. defensio Epicharis, qua negatur ab eo data fuisse contumelia. tum titulus novæ orationis πρὸς Φιλωτ. IDEM.

Περὶ νεῶν] Ὑπὲρ τῆς νεῶς Harpocr. v. παρουσία. HUDSON.

Προκλέος] Nota hic Προκλέος: cum p. 273. 14. habuerimus Κηρισποκλέους, et v. 6. Μηνσικλείους: itidemque Μενεκλείους pag. 270. 19. et 26. SYLBURG. Compendio scriptionis corruptus est locus. Rescribendum ideo ex Harpocr. (in ἄλλοις ἱερασταί) πρὸς τοὺς Πατροκλέους. HUDSON.

Περὶ καρπῶν χωρίου] Hudson annotavit, Valesium ad Harpocr. v. καρπῶ δίκην, correxisse περὶ χωρίου, καρποῦ. non male id quidem, verumtamen non video, quid magnum obstat, cur vulgata non idem possit dicere. Necessè non est, ut ubique locorum dictio fori Attici inculcetur. REISK.

Περὶ τοῦ ἵππου] Plena inscriptio erat πρὸς Ἀντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου, ἀπολογία, ut constat ex Harpocr. v. Ὀχρεῖον. Meurs. in Bibl. Attica. HUDSON.

Βιώτην] Num Βοῶνην, aut Βοιωτόν. REISK. Ὅσπερ καὶ αὐτὸς εἶρηκεν Ἀγάθων] Videtur hæc verba orationis prima esse, aut leg. ἦνπερ κ. τ. λ. IDEM.

Ἔ μὲν ἄνδρες] Videtur sic esse distinguendum: ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, Κάλλιππος. tum novæ titulus orationis ὑπὲρ υἰοποιήτου, vel, si navis duobus vocabulis, ὑπὲρ υἰοῦ ποιητοῦ. de nescio quo, in filium adoptato. IDEM.

κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει, Δεινάρχος δ' οὐπὼ δέκατον ἔτος τῆς καῦτα εἶχε. (β'.) Πρὸς Μελέσανδρον ὑπὲρ τῆς τριηραρχίας· "Ὡς περὶ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὐκ ἂν ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ μὲν λέγων ὡς ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποικίται τὸν λόγον· φησὶν δὲ τῷ ὑστέρῳ ἔτι εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ Νικοφίμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὐρίσκεται γεγενημένος ὁ Δεινάρχος. (γ'.) Πρὸς Βοιωτῶν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος· Οὐδεμία φιλοπραγμοσύνη· εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δεινάρχῳ προσάπτουτες ἐλέγχουσι, τῷ χρόνῳ γ' οὖν ἐπιδειχθεῖεν ἂν ψευδόμενοι· μέμνηται γάρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης· ἢ δ' εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἐξόδος ἐπὶ Οουμήδου ἄρχοντος ἐγένετο, τρισκαίδέκατον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος. (δ'.) Πρὸς Μαντίθεον, περὶ προικός· Πάντων ἐστὶν ἀναρότατον. οὗτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ λέξιν ταῦτα, ἃ εἶη ἂν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος, ἔξω τῆς τοῦ Δεινάρχου ἡλικίας· πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἠγῶνισται τὸν ἀγῶνα ὁ κατήγορος, ἀλλὰ δύο ἢ τρισὶν, ὡς ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Δημοσθένους γραφῇ δεδηλώκαμεν. (ε'. σ'.) Ἀθηναῖον συνηγορία, περὶ τῆς σχεδίας, πρὸς Ἀμυντικόν· Φίλος μοι καὶ ἐπιτήδειος ὢν, ὁ ὕστερος· Οἴομαι μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες. Διοπίδου ἐπιπερὶ Ἑλλήσποντον τοῦ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῦ διατρέβοντος εἰρηται ὁ λόγος, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν· ἐστὶ δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθίοστον ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, οὐδέπω εἰκοστὸν ἔχων ἔτος. (ζ'.) Πρὸς Μήκυρον, μεταλλικός· Πριάμενοι μέταλλον, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος εἴρηται ὁ λόγος οὗτος· φησὶ γάρ ὁ λέγων, ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον, τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον ἄρχοντα, Δεινάρχου ἐν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἔχοντος. (η'.) Σατύρῳ πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς ἀπολογία· Μὴ μεγάλου κινδύνου συμβεβηκός· καὶ οὗτος ἐπὶ Νικομάχου εἴρηται. (θ'.) Ὑπὲρ

Ὅτ' ἂν ὁ λόγος] Sententia subjicit: οὐδ' οὗτος ἂν ὁ λόγος Δεινάρχου [vel τοῦ ῥήτορος] ἂν εἶη. IDEM.

Τῷ ὑστέρῳ ἐπεισιέναι τὸν ἀγῶνα] Correxī de meo τῷ ὑστέρῳ ἔπει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα. anno post litis actionem occupatam esse. IDEM.

Εἰς Ἀθηναίων] Legendam videtur εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἐξόδος. Sequens nomen Archontis, Θεόμνητος, accedit ad Θεόμνητος supra p. 267. 4. sed verius nomen esse Θεόφιλος, ibidem prolixè docui. SYLBURG. Aut dicendam particulam εἰς redundare. HUDSON.

Οουμήδου] Num Εὐδήμου. quodsi probatur, pro τρισκαίδέκατον, leg. erit simpliciter δέκατον. REISK.

Πολλοῖς] Legendum opinor: οὐ πολλοῖς δ' ἔτεσιν ὕστερον. SYLBURG. Aut leg. οὐδὲ πολλοῖς. REISK.

Τῇ Δημοσθένους γραφῇ] Num τῇ περὶ Δημ. γραφῇ aut συνηγορῇ. Nomen Ἀθηναῖον mibi quoque suspectum est, ignotum certe. REISK.

Ἀμυντικόν] Rectius, ni fallor, Ἀμυντικῶν. SYLBURG.

Ἀρχοντος, οὐδέπω] Bene si habent ista, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, deerit ἐφ' οὗ φαίνεται Δεινάρχος [aut ὁ ῥήτωρ]. Sin autem pro σὺν τοῖς ἄλλοις leg. sit ἐν τοῖς Ἀττικῶς, tum porro conveniat legere: ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος φαίνεται Δεινάρχος οὐδέπω —. REISK.

Ἐπευβούλου] Non dubito quin vera lectio sit ἐπ' Εὐβούλου. Inter Eubali autem et Nicomachi praeturae tres intercessisse annos, perspicitur ex p. 267. 5. SYLBURG.

Τοῦ πλησίον] Num τὰ interponendum est? REISK.

ἀντιδόσεως, Μεγακλείδῃ· Εἰ μὲν ἕδει, ὧ ἄνδρες, πρὸς τρεῖς ἢ τέτταρας. ὁ μὲν λέγων ἐστὶν Ἀφανεὺς, ἕξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου λόγων ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἔτι τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶντος κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μετὰ Μενεσθέως στρατηγίας, ἐφ' ἣ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν ἔάλω· Τιμόθεος δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον, ὅτε καὶ * * *

Λόγων. εἴρηται] Interposui de meo ἡλικίας. est extra atatem orationum a Dinarcho scriptarum. IDEM.

Μενεσθέως] Legendum puto νεμέσεως, aut νεμεσίσεως: ut significet imperium infensa Nemesi, vel cum populi offensione gestum: fuerat enim Timotheus primis annis adeo felix, ut fortuna ipsa se variis ei spectris offerret: ideoque pictores, ut felicitatem ejus exprimerent, plures pingebant fortunas, quæ illi cubanti ac dormienti urbes in retia inferrent. Sed cum ea felicitate elatus, suæ magis virtuti quam

fortunæ benignitati adscriberet rerum gestarum gloriam, ἠτύχησεν ὕστερον, νεμεσσίας αὐτῷ τῆς τύχης, id est, fortuna illi postmodo infensa adversos successus tribuit: ut Aristophanis scholiastes et Suidas tradiderunt. SYLBURO. Verum Μενεσθέως rectius, ut opinor legit Valesius, quem videsis in annotat. ad Harpocr. pag. 137. HUDSON.

ὑποσχὼν ἔάλω] Atqui alii Timotheum absolutum aiunt e judicio discessisse. REISK.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὴν μὲν γενομένην Δημοσθένης τῆς τε καταδίκης καὶ τῆς διὰ ταύτην φυγῆς πρόφασιν ἐν τῇ τῶν ἐκείνου ἐπιστολῶν ὑποθέσει ἐκ τῶν παρὰ Πλούταρχον παρεθέμενῳ ἰνὴ δὲ Στρατικλέους τινὸς κατηγορήσαντος αὐτοῦ, ὡς εἰκὸς, χρυσίου τάλαντα παρ' Ἀρπάλου λαβόντος, Δείναρχος — ὃν τινες τὸν κρείσσινον Δημοσθένην ἐκάλουον — τίνδε τὸν λόγον εἶθ' ἐτέρω τῶ ἐγράψεν — ὡς φησι Πλούταρχος — εἴτ' αὐτὸς ἔλεξε κατήγορος ὑπὸ τοῦ δῆμον περιβληθεὶς καὶ ἐσαγαγιζόμενος ἐκείνῳ. δυσὶ δ' ἐν τοῖς μάλιστα φαίνεται ἰσχυριζόμενος· ἐνὶ μὲν ὅτι διὰ τὰς Δημοσθένους βλασφημίας οὐ δεῖ ἄπιστον ἠγεῖσθαι τὴν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀπίφανσιν, ἐτέρω δὲ ὅτι Δημοσθένης ἐξεληλεγμένου δῶρα λαβεῖν κατὰ τῆς πόλεως οἰχί τοιαῦτα εἰσιν αἱ πράξεις ὥστε ἐπὶ τῆλικούτῳ τὸ μεγέθος ἀδικήματι ἀλόγῃ συγγνώμῃς τυγχάνειν, μᾶλλον δὲ εἰς ἐτέρων κατάσπληξιν τῆς μείσσης τιμορίας ἀξιούσθαι αὐτὸν προσήκει, ἄλλως τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα σφρόντης ἐπικινδύνου τε καὶ ἀλεθρίας τῇ πόλει γενησομένης, καὶ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου θανάτου τετιμημένου ἑαυτῷ, ὅπερ εἰ ὡς ἀληθῶς πέπρακται, μέγα μοι τεκμήριον εἶναι δοκεῖ τοῦ ἢ ἀθῶν γενέσθαι τὸν ἄνδρα ἢ καθ' ὑπερβολὴν παράβολον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτ' ἀλλότριον ἂν τοῦ Δημοσθένης εἶναι τρόπον δόξειεν εἰκότως. ἡ μὲν οὖν στάσις τῷ λόγῳ στοχαστικὴ, καὶ ἡ τοῦ κατηγόρου πρότασις ὅτι ἐαλοκίνας Δημοσθένην προσήκει δῶρα λαβόντα κατὰ τῆς πόλεως, ἡ δὲ τοῦ φεύγοντος ἀπόφασις ὅτι οἰκ εἰληφα δῶρα, τὸ δὲ κρινόμενον πότερον ἔλαβε δῶρα Δημοσθένης ἢ μή; ἰσχυρίζεται δὲ, ὡς προειρήκαμεν, ὁ δικάων ἐν τοῖς μάλιστα τῇ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀσφάσει, τῆς μείσσης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἄξιωμα λαβούσης· ὁ δὲ Δημοσθένης ταύτην μὲν διασύρον ἐκφαυλίζει, ὅτι δὲ διὰ συσκευῆς τινὸς τῶν ἀντιπολιτευομένων συκοφαντεῖται μεμφιμοιεῖ. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ἀδελον. ὁ μὲν γὰρ Πλούταρχος τοῖς κατηγόροις συνιστάμενος φαίνεται, Πausanias δὲ τῷ Δημοσθένει κἀμῶν δοκεῖν πιστότερά ἐστι τὰ Πausanias τοῦ τῆς καθ' ἑαυτὸν δόξης ἐλεγχον προφέροντος οὐ τὴν τυχόντα. Πλούταρχος δὲ τῇ προκατελημμένη τῶν πολλῶν δόξῃ τῶν τὰ μὲν ἀφρόνων τὰ δὲ κακοῦδως κρινόντων καὶ τοῖς τῶν βασκανιόντων καὶ ἔχθρῶν σκώμασι καὶ βοιωλοχίαις ἐπόμενος φαίνεται. ἄμεινον δ' ἴσως τὸν αὐτοῦ Πausanias παραγράφειν ἐπιείκῃσιν, ὅστις ἄδικας κατὰ λέξιν φησὶν. “Τοῦ περιβόλου δὲ ἐντός καὶ τὸ Δημοσθένους μνηστὴς ἐστίν. καὶ μοι τὸ δαιμόνιον δείξει μάλιστα ἐπὶ τούτου δοκεῖ καὶ Ὀμήρου πρότερον, ὡς εἶη βάσκανον· εἰ δὴ Ὀμηρον μὲν προδιεφασμένον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τοσοῦτῳ κακῷ κακὴν δευτέρον πενία πιέζοντα ἐπὶ πᾶσαν γῆν στωχεύοντα ἦγε· Δημοσθένης δὲ φυγῆς τε συνέπεσεν ἐν γῆρα λαβεῖν σείραν, καὶ ὁ θάνατος ἐγένετο αὐτῷ βίαιος. εἴρηται μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλοις, καὶ αὐτῷ Δημοσθένει· πλείστα, ἢ μὴ τῶν χερμάτων ἂν ἐκ τῆς Ἀσίας ἦγαγεν Ἀρπάλου μὴ μεταλαβεῖν αὐτόν· τὸ δὲ ὕστερον λεχθὲν ἐπέξειμι ὅποιον ἐγένετο. Ἀρπάλου μὲν ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπέδρα διαβάς κασίν ἐς Κρήτην, οὐ πολὺ ὕστερον ὑπὸ τῶν θεραπευόντων ἀπέθανεν οἰκείῳ· οἱ δὲ ὑπὸ ἀνδρὸς Μακεδόνης Πausanias δολοφονηθῆναι φασὶν αὐτόν. τὸν δὲ οἱ τῶν χερμάτων διοικητὴν φυγόντα ἐς Ῥόδον Φιλίξενος Μακεδὼν συνέλαβεν, ὃς καὶ αὐτὸν παρὰ Ἀθηνῶν ἐξήρτησεν Ἀρπάλου· τὸν δὲ παῖδα τούτου ἔχων ἦλερχεν, ἐς ὃ πάντα ἐπέδωτο, ὅσοι τῶν Ἀρπάλου τι ἔτυχον εἰληφότες· μαθὼν δὲ ἐς Ἀθήνας γράμματα ἀπέστειλεν. ἐν τούτοις τοῖς γράμμασι τοὺς λαβόντας παρ' Ἀρπάλου καταεἰδμῶν καὶ αὐτοῖς, καὶ ὅπως αὐτῶν ἔλαβεν ἕκαστος, οὐδὲ ἐμνημόνευσεν ἀρχὴν Δημοσθένους, Ἀλεξάνδρου τε ἐς τὰ μάλιστα ἀπεχθάνομένου, καὶ αὐτὸς ἰδία προσκρούσας. Δημοσθένης μὲν οὖν τιμὰ καὶ ἐτέραθι τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τῶν Καλαυρίας εἰσὶν οἰκητόρων.” καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς Β. λγ'. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικαῖς Α. η'. ὁ αὐτὸς οὗτος τούτου τὸν τρόπον ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ, ἐνταῦθα φησὶν. “Ἔστι καὶ Δημοσθένης [χαλκίους], ὃν ἐς Καλαυρίαν Ἀθηναῖος τὴν σπρὸ Τρεϊζίνος ἴσεν ἐνάγκασαν ἀποχωρεῖσαι, δεξάμενος αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἐπὶ τὴν ἐπιπλοῦν. Δημοσθένης δὲ ὡς τὸ δευτέρον ἔφυγε, περαιούται καὶ τότε ἐς τὴν Καλαυρίαν, ἐνθα δὴ πικρὴν φάρμακον ἐτελεύτησε.” καὶ μετ' οὐ πολὺ. “Δημοσθένης μὲν ἢ πρὸς Ἀθηναίους ἄγαν εἰναια εἰς τοῦτο ἐχώρησεν. εἴ δέ μοι λελέχθαι δοκεῖ, ἄνδρα ἀφειδῶς ἐσπεύοντα ἐς πολιτείαν καὶ πιστὰ ἠρητάμενον τὰ τοῦ δήμου, μῆποτε καλῶς τελευτήσαι.” ταῦτα μὲν οὖν Πausanias, ὁ δὲ λόγος

ὁ παρὼν οἶνε ἐπίλογός ἐστι τῆς προηγουμένης κατασκευῆς κατὰ τὸ ἐν ταῖς δευτερολογίαις γίνεσθαι ἐλαθὸς, μᾶλλον δὲ ἀσχελοῦμαι περὶ τὸ δεινὸν τὸ πρῶγμα ἢ περὶ τὸ ἀποδείξαι, καὶ τὸ διαβῆλαι τὴν πρῶτην τοῦ ψευδούς. ἐπειδὴ δὲ διὰ μακροτέρου ἐπαρμυρίζεσθαι μείλιτε τοῖς πρότερον εἰρημένους, κατ' ἀρχὰς προκαταληπτικῶς ἀξιοῖ μὴ δυσχεραίνειν τὴν ἀνρίσθη. παραλαμβάνει δὲ χρῆσι τούτου τῆ λήγον καὶ προκείσθαι τῶν Δημοσθένους ἐπιστολῶν ῥήματα, τοῦ τε παύσαι εἰπαρικλυθιοτότας ἀν γενέσθαι ἕνεκα, καὶ τοῦ καταφανῆ γίνεσθαι ὅτι οὐδὲ αὐτῶς ἀμείψασθαι οὐκ ἔστι διαπράξασθαι τὸ μὴ συγκοινηθῆναι ἀν καὶ διαβληθῆναι τῷ λόγῳ δυνάμενον. ἐνταῦθα γὰρ οἶνε συκοφαντικῆς πανουργίας ἐπιδείξεις ἐμφαρίζεσθαι μοι δοκεῖ. τιαυτὴ μὲν γὰρ ἢ τῆς ζηλουτοπίας βασιανία, τοσαύτη δὲ τοῦ μίσους ἢ μικροῦθια, οἷτω ποικρὰ δὲ ἢ τοῦ παρεξυμμένῳ τῷ δήμῳ καταχαρίζεσθαι σπουδῆ, ὡστ' οἱ διαβολὰς μόνον ψευδοῦς οἷα συκοφνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐξόβτατα συμβεβουλεμῆνα καὶ ὡς κάλλιστα διασπαραγμένα ἢ ἐκφυλίζεσθαι ἢ ἀντιλέγεσθαι ἢ παραλείπεσθαι ἢ καιουρίας τινὸς μίσωματι καὶ ἰπονοῖα καταρπαῖεσθαι. μαστρεῖ γοῦν καὶ αὐτὸς Δείναρχος ἐν τῇ κατ' Ἀριστοτέλους λόγῳ Δημοσθένει καλοκαγαθίαν τούτοις τοῖς ῥήμασιν "καὶ Δημοσθέσει μὲν οὐδεμίαν φέσθε δεῖν συγγράμην ἔχειν ὅτι δῶρα καθ' ἑμῶν ἐξηλέγχθη λαμβάνων, ἀλλ' ἰτιμακρῶτασθε καὶ δικαιοῦ, ὅ ἐ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλὰ γε σίνιστε χρίσθαι πολιτευμένων." οὐ μὲν ἀλλ', εἰ δεῖ τάλθεθς εἰλικρινῶς εἰπεῖν, δοκεῖ μοι ταῦτα συμβῆναι Δημοσθένει κατὰ τὸν Μίνω τοῦ Κρητὸς νόμον, ἐν ᾧ φησὶν, Εἴ με πάθῃ τό κ' ἔξερε δίκη γ' ἰδεῖα γένοιτο. ἐκεῖνος γὰρ καλῆς τε καὶ ὀρθῆς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος προαιρέσεως ἀντιλαβόμενος, ὡς εἰκὸς, ἔμως μέντοι παντὶ τρέφῳ εἰτε συκοφαντῶν εἴτε περιφανῶν ψευδομένων ἐστίν ὅτε τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐπειράθη περιγενέσθαι, κατὰ τοῦ τότε πολλάκις καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως λυμνόμενος. ὡς δὲ ἢ τοιαύτη δεινότης πρὸς τοῦσδ' ἐστίν ἀνθρώπων ῥήτορι φάσκοντι εἶναι, ἐν φασὶν ἀνδρᾶ ἰπάρχειν καλὴν κάγαθὸν, ἐπιστήμονα ὄντα τοῦ λέγειν. σκεπτεθὼν ἀν εἰη τοῖς ταῖς τε ψευδολογίας καὶ ταῖς ἀπάταις ἠδομένους ἐν γὰρ δὲ, ἀμαφισθητικῆτος ἔντος ὅτι ἢ γλώσσα τῷ ἀνθρώπῳ τῆς πολιτικῆς χεῖρ ἐδόθη κοινωρίας, ἀξίους ἀν κρίνομι τοὺς τοιοῦτους ἐξορισθῆναι εἰς τὰς ἐρήμους τῶν νήσων τοῖς τῇ ἐν ταῖς λέγεις δεινότητι τῇ εἰς τὸ ἀποδείξαι τάλθεθς καὶ φανερώτερον καταστήσαι πειροσμίην ἐπ' ἀποκεία τῶν μηδὲν ἠδικηκότων καὶ σωτηρία τῶν τὰ μέγιστα ἐξαμαρττόντων δειν οἰαμένους καταχρῆσασθαι. παρόντων γὰρ ποιοῦσιν οἷτοι, ἀσπερῆν τις λόγρον ἄψαι τοῦ ἀφελήσαι ἕνεκα, τούτω τὰς ὄψεις καινὴν ἐπιχειρῆ, ἢ ζιφίδια τοῖς ἀνδροφόνοις τοῦ ἐκφυγῆν αὐτοῖς, ἕνεκα τὰς παρὰ τῶν ἀρχόντων τιμαρίας παραδιδῶν· ἀλλὰ γὰρ ἱράμεν ὅτι ἐπὶ τοσούτων ποιηρίας ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις μετασποῖσα τυγχάνει, ὡστε τὰ κάλλιστα τε πάντα καὶ ἀριστω τῶν ὄντων ἐπὶ τοῖς ποικροτάτοις ἐγχερήμασι παραλαμβάνεσθαι. εἰ δὲ πλείστοι τῶν ῥητόρων τοιούτοι τὰς φύσεις εἰσιν, οἷα τὰ πολλὰ ἐπιτρέπειν τῷ τε φθίνῳ καὶ τῇ δυσμενείᾳ καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ τῇ ἀσχεροεθείᾳ καὶ τῇ ψευδωρίμῳ θεραπείᾳ τοῦ δήμου τε καὶ τῶν θιασωτῶν, ἴδεν γε καὶ τὰς πόλεις ἀπύλλυσθαι καὶ δὴ πολλοῖς καὶ τῶν ἰδιωτῶν ταῖς δυστυχίαις περιπίπτειν συμβαίνει. ἄπερ εἰ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτορες κατανοήσαντες τὴν τῶν νόμων ἀνρίθειαν τῆς τῶν λόγων δυνάμεως σπορτικητικῶτες φαίνονται, καὶ τοὺς λεγομένους τῆς δικαιοσύνης ἱερέας ἀντὶ τῶν ἀνία χρωμένῳ τῇ γλώττῃ, ἀντικαταστήσαντες· οὐ φούλος ἴσως βεβουλεμένοι, ἀποτυχότες δὲ καὶ αὐτοῖ, ὅπερ αὐτὸ εἰδείξε τε πρῶγμα, τῆς προαιρέσεως. τοιμαροῦν ἡμᾶς χεῖ γινώσκοντας ὅτι διὰ παντὸς τὰ πάντα κάτω καὶ ἄνω σπρέφεται, τὰ μὲν παραχαματτόμενα περὶ τοὺς λόγους ἐκ ἀνοῦθης, τὴν δ' ὀρθὴν τούτων χεῖρην, ἥπερ τολνάντιν εἰ ποιησὶ τῶν διδασκάλων ἐπετήδευσαν, ἀσπάξασθαι. προσκίει μὲν οὖν τοῦτο ἅπαντας μὲν τοῖς ἄλλοις φαίνεσθαι προαιρουμένους, οὐχ ἥκιστα δὲ τοὺς θεολόγους εἶναι φάσκοντας, καὶ σχεδόν τι παρὰ τοῖς πολλοῖς ἰποκαμβανομένους τε καὶ λεγομένους ὡς σπουδάζουσι μᾶλλον περὶ τὴν φιλοκειαν ἢ τὴν φιλαλήθειαν, καὶ προουργιότερον ποιοῦνται τὸ προσηλακίζειν τοὺς ἀντιλέγοντας, ἢ τὸ αὐτοῖ διὰ τε τάκριβέθς τῆς διδασκαλίας καὶ τὴν τῆς ἀναστροφῆς καλοκαγαθίαν ἰπολήφως ἐπιτειμοστέρας τυγχάνειν, καὶ τὰ ψευδῆ τῶν δογμάτων ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν ἀκρατῶν καθελεῖν, καὶ διδάσκειν τινὰ τρόπον βελτίους ἀν γένοιτο. ἀλλὰ γὰρ, τί ταῦτα πρὸς Δημοσθένην ἢ Δείναρχον; φαίν

Pag. ed. Reisk. 3

Pag. ed. H. S. 90.

αί. Ο ΜΕΝ δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτου τειτιμημένος ἐαυτῷ ἢν ἐξελεγχθῆ ὅτιοῦν εἰληφῶς παρ' Ἀρπάλου, οὔτος φαίνερῶς ἐξελέληγκται δῶρα εἰληφῶς παρὰ τούτων, οἷς ἐναντία πρῶττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον· πολλῶν δ' ὑπὸ Στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προκατ-

KATA ΔΗΜΟΣΘ.] Δευτερολογία, quas pag. IOR. Π. ἢν ἐξελ. H. STEPHAN. φανερός] F. φανερός. WOLF. H. STEPHAN. 'γμῶν. V. p. 97. 5. ed. Steph. PHAN. Παρὰ τούτων] Παρ' Ἀρπάλου, Μακεδόνας μὲν ἴνα ἐξελ.], F. ἐαν ἐξελ. WOLF. ΤΑΥ- ὄντος, ἀποστάτου. δὲ καὶ δραπέτου. WOLF.

ειλημμένων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς ἁπο-
 φάσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δίκαιας καὶ ἀληθεῖς
 ἀποδείξεις εἰρηκίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολούθων τούτοις Στρα-
 τοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψήφισματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ
 περὶ τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἀγω-
 10 νιζομένοις ἀγῶνα τηλικούτου ἡλικός οὐδεπώποτε γέγονε τῆ
 πόλει, κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν παρακελεύεσθαι πρῶτον μὲν ἡμῖν
 τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περι-
 πώπτωμεν — οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλώμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀργί-
 ζησθε μᾶλλον παροξυνόμενοι, δις περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν—,
 ἐπειτα μὴ προίεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἀπάσης δίκαια.
 μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν τοῦ
 15 κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γὰρ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν
 ὑμῖν Δημοσθένος οὕτως κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις
 ὑμεῖς· οἱ σκοποῦσι τίνα ποτὲ γνώμην ἔχετε περὶ τῶν τῆ
 πατρίδι συμφερόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωρο-
 δοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἢ φανερόν
 πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς
 πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν' ἀφήτε ζητεῖν
 20 προσετάξατε τῆ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆ, ἀλλ' ἵνα ἀποψη-
 ναιτων τούτων ὑμεῖς τιμωρήσῃσθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως.
 νυνὶ τοίνυν τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστί. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ
 δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλο-
 μένων εὐρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ δια-
 βολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρὰ Ἀρσάλου
 λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὧ Δημό-
 σθενες σοῦ καὶ ἐτέρων πολλῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ
 25 αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εὐλήφασιν παρὰ

¹ ἀποφάνσεως

² τίνων om.

Ἐποφάσεως] L. ἀποφάνσεως. Pro quo perpetuo legitur ἀπόφασις in hac oratione, cum inter ἀπόφασιν et ἀπίφασιν plurimum intersit, etsi non nego etiam φάσιν ἀντὶ τῆς φάνσεως dici, οὐκ ἀπὸ τοῦ φημί, ἀλλὰ παρὰ τὸ φαίνω. IDEM.

Πᾶσιν ἡμῖν] F. πᾶσιν ἡμῖν. IDEM. H. STEPHAN.

Ἡμῖν τοῖς λοιποῖς] Nobis, qui causam hanc agimus, cujus vos estis cognitores et iudices, vel, nobis, qui sumus, praeter Stratoclem et secundum eum dicturi. REISK.

τῶν αὐτῶν] Cum in nonnulla incurremus, eadem cum illis, quae a nostris in dicendo praedecessoribus jam commemorata sunt. IDEM.

Ὁρᾶτε γὰρ κ. τ. λ.] Muret. Var. Lect. l. ii. c. 7. TAYLOR.

Ἀναδέχεσθε] Π. ἀναδέχεσθε. H. STEPHAN.

Διότι] Ἀντὶ τοῦ ὅτι, ut saepe in Isocratis Archidamō. WOLF.

Νυνὶ τοῦτο] Interpone aut δέ, aut potius γάρ. REISK.

Ἀρσάλου χρυσίον, ζητεῖ ἢ βουλή, οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων
μαθῶσα τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν
περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλύσαι βουλομένη, ἀλλ', ὅπερ καὶ
αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα ἢ βουλή, ὡς ἄνδρες,
τὴν τούτων ἰσχὺν ¹ καὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν ² δύνα-
μιν, οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ
αὐτῆς ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις ³ μέλλει τῇ πατρίδι ³⁰
⁶ ⁴ αὐτοῖς αἰτία μοχθηρὰ καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων ὡς
ἔδοκει τῷ δήμῳ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων, αἰ-
τίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους
ἤκουσιν, ἐπεὶ οὗτος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων
χρυσίου· καὶ ἢ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιοπίστος οὔσα
βουλή τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὔρειν, καὶ κυρία δικάσαι τε
περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐκάστου τῶν πολιτῶν, 91. 1
καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς
δὲ παράνομόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν
ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀπο-
πεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου.

β'. Ναί· κατέψευσται γὰρ ἢ βουλή Δημοσθένους. τουτὶ
γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέψευσται καὶ ⁵
Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ τὰληθὲς εἶπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλὲς
ἐστιν; οἱ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνη ζητεῖν προσητά-
ξατε καὶ διὰ τὰς ⁵ γενομένας ζητήσεις ἐπνήεσατε; οὐς δ'
⁷ ἢ πόλις ἅπανσα οὐ δύναται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν,

¹ καὶ om.⁴ αὐτῆς² δύναμιν om.³ μέλλοι⁵ γενομένας

Προκλήσεων] Fort. παρακλήσεων. Sin al-
terum de mancipiis in quaestione postu-
latis, aut aliis sive provocationibus, sive
aliis latis conditionibus intelligere libet,
non impedito. WOLF.

Περὶ αὐτῆς] Malim περὶ αὐτὴν, id est, τὴν
ἑαυτῆς πίστιν. IDEM. Rursus hic vul-
gata vim faciens. ἢ περὶ τίνος πίστις est
aliorum de eo existimatio. REISK.

Προορῶσα] Post προορῶσα addendum vi-
detur μέν. IDEM.

Τῶν ἐν] Videtur τινὰ interponendum
esse, qui in eorum aliquem, qui in urbe de-
gunt, contra leges aliquid ausus fuerit.
IDEM.

Καθ' ὧν] Malim καθ' ἑμῶν, ut sit oratio
ironica: ergo ne verum quidem proloqui tu-
tum est, quod vos ledat. Vel etiam potest

interrogatio esse. IDEM.

Οὐς δὲ ἢ πόλις ἅπανσα etc.] Non assequor,
quid hoc sibi velit, quid enim vetat mentiri
in eum aliquos, qui vi cogi non potest?
An hoc significat? nihil in eos dici falso
posse, qui ab omni aequitate sint alieni, et
facinorosi. WOLF. Posterius hoc a vero
propius abest. Sententia videtur haec esse:
Quorum tam est projecta audacia, ut ne-
minis in tota civitate ducantur reverentia,
a nemine se compesci pantiantur, estne pa-
rum credibile, de illis vera et aequa pro-
nunciasset illum Senatam, qui eos criminis
turpissimum reos egerit? Probabilene cui-
quam est Senatam eos iniquitate suae sen-
tentiae laesisse, quorum scelerositas tam
pervulgata est, ut nemo paene audeat eos
in iudicium vocare. REISK.

ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὄρκων,

2. 1 οὓς ὁμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντικατηλλάξασθε τὰς
 τοιαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε,
 ὅτι χρήματ' αὐτὸς ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων
 τὸν δὲ κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην — ἐξάγομαι γὰρ
 — ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ' Ἀρείου πάγου βουλή
 5 ἀποπέφρασα¹ ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, καὶ ὅς
 5 ἀποπέφραται μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως
 καὶ ταῦτα ἐξελέλεγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παρά-
 δεῖγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὅς οὐκ ἐκ τῶν βασιλικῶν 12
 μόνον εἰληφῶς χρυσίου φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς
 τῆς πόλεως κεχρηματισμένος· ὁ νῦν οὐδὲ τῶν ὑφ' Ἀρπάλου
 κομισθέντων χρημάτων εἰς τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι
 10 Δημοσθένης ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ
 ἀν καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀκούειν,
 ἀντιθεῖς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνεται πρᾶξασιν ἐκείνας ἀς Τι-
 μόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων² εὐεργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς
 τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τοὺς ἄξια καὶ τῆς πό-
 λεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πρᾶξαντας. παρασχό-
 10 μενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέω γενόμενον πάλιν ἐπὶ τοὺς 13
 15 περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. λέγε.

¹ ἀποπέφραται

² εὐεργέτησαν

Ἐπιλόγων] Subaudi τοῦτο, τὸ περιπε-
 πλεκταί τὴν Πελοπόννησον δηλονότι, καὶ τὴν
 ναυμαχίαν, καὶ τὸ εἶναι Κίμωνος υἱέα, τοῦ
 τσαῦτα ὑμᾶς εὐεργετηκότος. horum omnium
 ei nullam habuistis rationem, neque ea
 tanti fecistis, ut propter illorum merito-
 rum memoriam pœnam peculatus ipsi re-
 mitteretis. Locus hic infra p. 110. 27.
 ed. Steph. pœne iisdem verbis repetitus
 legitur. IDEM.

Αὐτὸς ἔφη] αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη, propter
 hoc quod sequitur οὐχ· εἰς ἀνὴρ. V. or. c.
 Philocl. GRUTER. TAYLOR. Vid. p. 110.
 unde hic locus emendari potest. MARK-
 LAND. et ad Diod. Sic. l. xvi. c. 21.
 WESSELING. ipse fatebatur. ut apud Æ-
 schinam contra Timarchum. Infra p.
 110. 27. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. Utrum re-
 ctius? REISK.

Ὁ νῦν] Sonat hoc meis quidem auribus
 nescio quid abruptum et male cohærens,
 ut verear ne quid desit. Suspicio deesse

hanc vel similem sententiam: πῶς γὰρ τῶν
 ὑμετέρων ἀφέξεται, aut ἀπειχετο. Ecqui
 enim fiat, ut ille vestris a bonis manus con-
 tineret, qui ne ab Harpalico quidem auro
 se intactum conservavit. Argumentatur
 a minori ad majus. Ab Harpali auro, ait,
 Demosthenes se continere non potuit, ali-
 eno, in urbem aliande importato, cujus
 ipsi potestas non esset, quod sine periculo
 non tangeret. Quis credat hunc sancte et
 religiose bona vestra administrasse, præ-
 sentia, quæ sub manibus haberet, nulloque
 cum periculo rationis reddendæ versaret?
 IDEM.

Τοῦτο] Pro τοῦτο malim τούτου legi.
 hunc (Demosthenem) audire. IDEM.

Τολμώντων] Ἰπομενόντων, οὐκ ἰκνούωντων.
 WOLF.

Ψήφισμα τὸ Τιμοθέω γενόμενον] Quo scil.
 Timotheus mulctæ centum talentorum
 damnatus fuit; an potius, quo honores ei
 decreti sunt extra ordinem. REISK.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὁ τοιοῦτος, ὃ Δημόσθενες, πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπολιτευομένων, οὐ λόγους ἀλλ' ἔργους μεγάλα¹ τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὡς περ σὺ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἴομενος δεῖν τοὺς ὁμωμοκότας²⁰ κατὰ τοὺς νόμους εἴσειν τὴν ψῆφον² ἄλλο τι προὔργιαίτερον
 14 ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

δ'. Οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιᾶρον τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἀμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ Ἀρκάδων ἠκόντων²⁵ εἰς Ἴσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἀπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων πρὸς δεξαμένων, οἱ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα — ὡς ἔφασαν — ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐροῦντες τοῖς

¹ τῇ πόλει² ἄλλο - - - εὐσεβείας om.

Τῇ πόλει] Malim τὴν πόλιν. Sapit enim Latinismum, etsi alibi quoque occurrit hæc constructio. Sed nihil vetat plura loca esse depravata. WOLF. E. τὴν πόλιν. TAYLOR. Aut audiendus videtur Wolfius, aut quod equidem malim, leg. τῇ πόλει περιποιήσας. REISK.

Μεταβαλλόμενος] Videtur alterum λ esse detrahendum, ob præmissum ὑπομείνας. IDEM.

Τὴν ψῆφον, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι] A. F. ἐπιορκεῖν. WOLF. Qui etiam pro καὶ κρίνεσθαι mavult κατακρίνεσθαι. Possit etiam ad hunc modum integrari sententia: ἀποψηφίσασθαι αὐτοῦ παρανομοῦντος. item: ἐπιορκεῖν αὐτῷ καταχαριζομένους, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κατακρίνεσθαι. Vel si καὶ κρίνεσθαι servandum sit, addendum ei erit καὶ ἀλῶναι. REISK.

Καὶ οὐ καιροὺς λέγων] Nec κέρδους (scil. ἔνεκα), nec χρημάτων placet, nec quicquam melius venit in mentem. κατὰ καιροὺς λέγων, certis temporibus verba faciens. id quod

in Æschine reprehendit. κῆρας λέγων, ποιητικώτερον. καιροὺς φεύγων, non cedens temporibus. Cum via multa patet, tum via nulla bona est. WOLF. Æstuat bonus Wolfius sine causa. Bene habet vulgata lectio: non causans, non prætendens communem temporum, in que incidisset, infelicitatem, eaque utens excusatione reipublicæ a se male gestæ. Qua usum esse Demosthenem excusatione constat. REISK.

Ὡς ἔφασαν] Quid hic loci sibi velit, parum intelligo. ut aiebant. quid opus erat affirmare et prætendere, φάσαι, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleæne sint, an alius aliojus arboris? ut necesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur hæc parenthesis non suo loco stare sed in alienum irrupisse. Convenientius, meo quidem iudicio, colloquetur pone μόλις versu antep. qui per mare agere, ut ipsi quidem aiebant, in castra Arcadum pervenissent. IDEM.

Ἄρκάσιν ὅτι οὐ τὴν πρὸς ¹ τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι
 30 διαλύσαι βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν, οὐδ'
 ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράζοντες, ἀλλὰ τὰ παρ' αὐ-
 τοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει ² γινόμενα φέρειν οὐκέτι
 δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις
³ ὄραν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἐτοίμων
 γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἷς ⁴ ἦσαν
 35 κακοῖς, καὶ φανερόν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ
 Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς
 δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας
 ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος —
 ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε — καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦν-
 τος ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν 16
 πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βα-
 σιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ
 40 χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ
 μιαρὸς οὗτος καὶ ἀσεβῆς καὶ αἰσχροκερδῆς ἀπὸ τῶν πολλῶν
 χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας
 ὄρων ἐλπίδας ⁵ ὑποφαινούσας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν,
 ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον — ὥσπερ
 καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν — ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε
 τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θη-
 03. 1 βαίοις. ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλη τῇ
 Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένης καὶ ἢ τούτου φιλαρ-
 γυρία; ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς τυγχάνειν
 τοιαῦτα ⁶ διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας

¹ τοὺς om.² γινόμενα³ ὄρωντες εἰς⁴ ἦκουσαν⁵ ὑποφαινούσας⁶ πεπραγμένον

Βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν, ἐπανέστησαν] Mutavi interpunctionem hanc vetustam nova, quam videre cuique est. *insurgere in res*, praesentes puta, aut vetustate confirmatas, est, res novas moliri. In πράγμασι subauditur τοῖς καθεστηκόσι. IDEM. Ὁρῶντες εἰς] Interponi velim τὰς. IDEM. Sincerum perspexit Bekkerus, cui in hoc gratulor.

Μετὰ Θηβαίων] F. μετ' Ἀθηναίων. quaere. TAYLOR.

Τῶν πρεσβευτῶν] Idem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemoratum est. REISK.

Ἐποφαινούσας] F. ὑποφαινούσας. MARKLAND. Inauditum, mihi quidem, est ἐλπὶς

ὑποφαινούσα videtur potius, una litera mutata, leg. esse ὑποφαινούσας. Perinde dicitur ὑποφαινέει ἐλπίς, ubi subaudiendum relinquitur εαυτὴν, effert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimicans, atque ὑποφαινεται. Atque activum magis etiam in hac dictione usurpat, quam medium. REISK.

Περιεῖδεν ἑτέρους δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. WOLF.

Τοῦ πάλιν] Deest μὴ post τοῦ. GRUTER. Inscite et impotenter, ut ego judico. TAYLOR.

Πεπραγμένον] Malim διαπεπραγμένον. REISK.

καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν κρίσιν, ᾧ Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν 5
 17 ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ¹ τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθε οἱ διὰ πολλῶ τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες τιμωρίας. ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνετε, διότι παῖδα ἐλευθέρων ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μύλωνι· Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, 10 διότι τὴν Ῥοδίαν κιθαρίστριαν ἕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε· Εὐθύμαχον δὲ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. διὰ δὲ τούτου τὸν προδότην παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηνάς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις² ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἀστὺ τῶν κοινωνησάντων ἡμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον 15 πολέμου. ἀροῦται, φημί, καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησε, φημί, ὁ μιαιρὸς οὗτος πόλιν οἰκτρῶς³ οὕτως ἀπολλυμένην, 18 εἰς ἣν ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλεῖς,⁴ οἷς ὁμόσπονδος καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἣν αὐτὸς φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι. ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκε. κακεῖνοι — ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι — καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας 20 τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συναγούτος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας⁵ ἐπὶ τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυόντων καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχε-

¹ τὰ om. ² ἀστυγείτων καὶ συμμάχων ³ ἀπολλυμένην οὕτως ⁴ ἧς ⁵ ἐς

Ἰποτεθεικότες] Malim ἐπιτεθεικότες. WOLF.

Ἐν ΠΕΛΛ.] F. ἐκ ΠΕΛΛ. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

Ἐστησεν ἐπ' οἰκήματος] Μισθαρεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ σώματι ἠνάγκασεν. WOLF.

Καὶ οὐκ ἠλέησε φημί] Frigidum et importunum videatur istud secundum φημί post primum illud modo praemissum, nisi verba οὐκ ἠλέησε iterentur, ad hunc modum: καὶ οὐκ ἠλέησεν, οὐκ ἠλέησε, φημί, ὁ μιαιρὸς etc. miseratus non est, miseratus (iterum aio) non est, impurus istic — REISK.

Οἷς] F. ἧς, nisi subintelligas non πόλιως, sed Θηβαίως. WOLF. οἷς defendi possit. πόλις

non aedificia sunt, sed homines incolentes. Saepè oratio, invita constructione grammatica, non ad id, quod dicitur, sed ad id, quod designatur, accommodata reperitur. Planius tamen et convenientius hic erat ἧς, quod auctore Wolfio hic dedi. Saepissime a librariis Græcis η et οι inter se permutantur. REISK.

Ὁμόσπονδος] Σὺν οἷς ἐσπέισατο τοῖς θεοῖς, εἴτ' ἐν θυσίαις, εἴτ' ἐν εὐαχίαις. WOLF.

Ἰσχύοντων] Καλύοντων. Sed malim ἰσχυόντων, τουτέστι, κρατούντων. WOLF.

Μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι, μηδ' ἐκπέμπειν] Prius membrum planum, sed posterius paulo impeditius. Potest enim sive ad triginta tyrannos pertinere, quibus

σθαι μὴδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ δήμῳ τὴν 19
 κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῶν ἔψηφί-
 σαντο ψήφισμα, μὴ περιορᾶν εἰάν τις ὅπλα διὰ τῆς χώρας
 25 τῆς Ἀθηναίων ἔχων προεῖται· οὗτος δὲ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς
 συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἔπρα-
 ξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων ἃν ἔλαβεν εἰς ¹ τὴν τούτων σωτηρίαν
 οὐδὲν ἠθέλησε προσέσθαι. ὦν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες, μνησθέντες, καὶ
 τὰ ἀτυχήματα τὰ γινόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαν-
 τες ἐν ταῖς Ὀλυμπίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν
 30 αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλευέσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας
 κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες ἐν ὑμῶν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς
 τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ οὕτως, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους, εἰάν
 τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῆς πονη-
 ρίας ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν
 ἀλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πωθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς
 δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαι-
 35 νοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόνται ταῖς τῶν κρινομένων
 δόξαις. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρ- 20
 τυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

έ. Μισθωτὸς οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτός ἐστι
 παλαίος. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ ² Φιλίππου
 πορευομένην ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι
 40 τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει

¹ τὴν om.² τοῦ Φιλ.

imperaretur, ut caverent, ne quis civis Atheniensis fuga Athenis elaberetur, sive ad Græcas civitates, quibus interdiceretur, ne quem Atheniensem exsulem, quem mœniis suis semel recepissent, rursus exire illino sinerent, neve emitterent, armis, viris et nummis instructum ad recuperandam patriæ libertatem. Posterius equidem malim. REISK.

Τῆς Ἀθηναίων] Imo vero τῆς Θηβαίων. noui permittere cuiquam, per agrum Thebanum cum armis proficisci, adversus Athenas puta. aut sic: διὰ τῆς χώρας τῆς Θηβαίων ἐπὶ κακῷ (vel καταλύσει) τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. IDEM.

Φησι] Lege φήσει. WOLF. GRUTER.

Πρόνται] Vid. Wolf. ad p. 102, 39. ed. Steph. REISK.

Τὸ ψήφισμα] Thebanorum, de quo modo commemoraverat versu 3. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Sic sola dat editio Stephani, et recte dat. Aldina et secundum eam Wolfiana dant μαρτυρία. Significantur testimonia de iniquitate et duritie Demosthenis adversus Thebanorum legatos in illo negotio pecuniario decem talentorum in Arcadam copias erogandorum; ut ἐπιστολαὶ designat literas in eodem negotio inter eosdem commutatas. IDEM.

Μισθωτὸς οὗτος] Horum criminum refutationem vide partim in epistolis, partim in oratione pro corona. WOLF.

1 συνανελογοεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν
 ὑμεῖς ἐκεῖνον ἔξεβάλετε, καὶ ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώ-
 σατο τοῖς μετὰ Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἔλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων
 αὐτοὺς καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς τὴν
 πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφήτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφήτε
 21 τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀτυχῆ-
 22 μασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ 94. 1
 δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης
 ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν
 πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦ-
 23 τον δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοῖς τοῖς πᾶσι συμ-

¹ συνανεκοινολογεῖτο

Ἀναλαμβάνων αὐτοὺς] Πότερον ἐστιῶν, ἢ
 ἐαυτῷ διαλλάττων, ἢ τῷ ὀχλήματι ἐπιβιβά-
 ζων, ἢ ἀπλῶς δερασιεύων καὶ ὑποδεχόμενος.
 WOLF. Accipio hic loci pro ἀνακτώμενος, sibi
 concilians officii atque promerens, studiis
 devinciens. REISK.

Ἐπὶ τῆς πόλεως] F. ἐπὶ τοῖς τῆς π.
 WOLF.

Ἐπιγεγραμμένον] *inscriptum ob calamitates.* hoc est, τὸν αἴτιον γενόμενον τῶν ἀτυ-
 χημάτων. Videtur significare, Demosthenis
 decreta pernicious attulisse reip.
 WOLF. Recte quidem Wolf accepit at-
 que reddidit hanc dictionem, ita tamen
 idem reddidit, ut similis videatur igno-
 ranti dictionis rationem aut dubitanti;
 quam rationem visum est diligentius ex-
 ponere nonnullisque exemplis dictionem
 ipsam confirmare, tametsi perquam fre-
 quentata usu crebro est. ἐπιγράφεω τινά
 τινι Græcis est, *aliquid alicui tribuere, im-*
putare, culpam, aut meritum, facti in eum
conferre. Hinc ἐπιγράφεσθαι τινι est *auctor*
rei ferri, aut semet auctorem ferre, prout
aut in passivo, aut in medio usurpatur.
 Exemplis aliquot usum hunc verbi con-
 firmabimus atque illustrabimus, quorum
 exemplorum non quidem lectissima quæ-
 que et illustrissima daturos promittimus,
 at ea tamen, quæ videantur proposito no-
 stro satisfactura, et quæ forte fortuna in
 schedis annotata reperimus, cum alias
 talia non soleamus annotare. ἐπιγράφεω
 ἄλλῳ τινὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν dixit Sim-
 plicius in Epictetum p. 69, 31. pro *ad-*
scribere, tribuere. τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην
 ἐπιγράφεω, *eventa fortunæ imputare.* Dio-
 nys. Halic. p. 438, 51. edit. Hudson.
 Philo de Leg. Spec. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδι-
 κεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι τῷ ἀδικούντι.
nil differt — una cum reo criminis insimulari
ut consors et conscius. ἀρετὴν ἐπιγρά-
φεσθαι, virtutis se studiosum ferre. Dio

Chrysost. p. 610. D. ubi v. Casaubon.
 ἐπιγράφεσθαι ἄνδρα, *virum sibi deligere, pro*
suo agnoscere, habere, atque publice prædi-
care. Dio Cassius p. 220, 18. ἐπιγράφε-
 σθαι διατητὴν, idem p. 115, 94. *agnoscere,*
admittere, et præ se ferre aliquem suum
esse a se delectum arbitrum. ἔσσωδε καὶ τὴν
 τοῦ νιού χάριν συνεπιγράψαι ταῖς εὐεργεσίαις.
volebat Seleucus filium quoque communioni
beneficii in Demetrium conferendi inne-
ctere, atque efficere, ut non ipse solus
auctor beneficii videretur atque scribere-
tur, sed etiam ut filius quasi collega et
socius facti una secum scriberetur. μεγά-
 λοις προστίμοις τινά ἐπιγράφειν, *imputare*
aliquem magnis pænis. inversa dicendi ra-
 tione, pro ἐπί τινι γράφειν *μεγάλα πρῆστι-*
μα, inscribere, irrogare alicui pænas in-
gentes. Diodor. Sic. 1, 486, 54. τὴν ἐπι-
 γραφὴν τοῦ προτερήματος αὐτὸς ἀπηνέγκατο.
 Idem II. 121, 31. 126, 29. τὴν ἐπιγραφὴν
 τῆς ἀποικίας προσάπτεισθαι. idem I. 501.
 80. *titulum, jus, ut de se appelletur.* τοὺς
 ἐνιαυτοὺς ἐπιγράφειν τοῖς ἄρχουσιν. Idem II.
 137, 44. ἐπιγέγραπται διδασκάλους, *edit,*
nominat magistros suos, eos sibi arrogat.
 Maximus Tyrius p. 287, 10. τῆς εὐροίας
 δοκῶ μοι τὸν Ὀμηρον ἐπιγράψασθαι, *effluen-*
tem ubertatem ad Homerum auctorem jure
referre videor. Lucian. III. 492, 34. οἱ τὸν
 Πυθαγόραν ἐπιγεαφόμενοι, *qui magistro Py-*
thagora gloriantur, ad ejus disciplinam se
referunt. Possent multo plura hujus ge-
 neris afferri. Sed et satis nota et obvia
 in libris hæc est dictio, et aliis quoque jam
 dudum enucleata, neque hic Lexicon
 scribo. Arcenda enim omnino videtur
 hæc phrasium compilatio a provincia Com-
 mentatoris, cujus alie sunt partes, alie
 Lexicographi. REISK.

Τοῖς πᾶσι συμφέρουσι] Idem est, ac
 si dixisset: πρὸς τὰ πᾶσι συμφέροντα.
 IDEM.

5 φέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως
 πράξεις, εἰς τοὺς τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀποτυχίας τρέ-
 ψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον ὑπολα-
 βόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσθαι; ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ
 ὑμῶν ἢ τῶν περιστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσ-
 ελθὼν ἢ ἴδια ἢ κοινὰ οὐκ ἀνατέτραφεν; οὐκ εἰς μὲν τὴν
 Ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, βουλευσας ¹ μετ' ἐκείνου τὸν ²⁴
 Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα — ὃν ἴστε πάντες
 10 —, ἐξέβαλε τὸν Ἀριστάρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰ-
 τίαις; καὶ τοιούτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαί-
 μονα αὐτῷ τοῦτον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα
 νομίσει προσελθεῖν; οὐκ, ἐπειδὴ τῷ δήμῳ συμβουλευεῖν
 ἤρξατο, ὡς μήποτε ὠφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ ἴδια ²⁵
 ὃ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν —, ἀγαθὸν μὲν
 ἀπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν κινδύνοις δὲ καὶ κα-
 15 κοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἢ Ἑλλάς, οὐ μόνον ἢ πόλις, καθέ-
 στηκε; καὶ, πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγορίαις χρωμέ-
 νος, ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιροὺς; καὶ ἐν οἷς

¹ μετ' ἐκείνου om.² Νικοδήμου

Μετοιωνίσασθε] Quasi malum augurium a vobis in eos transferte. Videtur hoc ex veterum sacrificiorum superstitione sumptum, qui sua scelera victimis pecudum et saepe etiam hominum expiabant. Dicuntur et hodie magi quidam suas furias et aegritudines a se in alios transferre, aut certe cum iis communicare, ut ipsi vel ex societate vel imminutione cruciatuum tam animi quam corporis aliquid levamenti percipiant. Neque vero quibusvis insultare posse feruntur, sed certis quibusdam, quorum aut συμπάθεια, aut naturae atque animi imbecillitas sit hujusmodi praestigiarum capax. WOLF.

Εἰς ποῖον γὰρ ἀποθήσεσθε] F. A. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε. IDEM. Et videtur utique illud argumentum necessarium. REISK.

Βουλευσας] F. συμβουλευσας. WOLF. Ego vulgatum tuebor, memor dictionis illius in foro Attico tritaε, φόρος vel θάνατος ἐκ βουλευσεως. V. Indices ad Demosthenem. REISK.

Τὸν Νικοδήμῳ θάνατον] Hujus Nicodemi mentio fit et in Androtioniana et in Midiana. WOLF.

Κατασκευασθέντα] Fortassis ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντα. ut sit ordo verborum: ὁ

Δημοσθένης ἐξέβαλε τὸν Ἀριστάρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις, τὸν κατασκευασθέντα τὸν θάνατον Νικοδήμου, ὃν ἴστε πάντες. WOLF. Fallitur bonus homo. κατασκευασθέντα redit ad θάνατον. Mors vel caedes in aliquo perpetrata dicitur ea κατασκευάσθαι, quae non ira, non repentino quodam et tumultuario fit impetu, sed ex praemeditato, consiliis dudum ante deliberatis, et modis adminiculisque caedis lente praevisis. caedes denique designata. Videtur utique loco vitium inesse, sive id emendandum sic est, ut legatur, vocabulis solummodo transpositis: θάνατον, ὃν κατασκευασθέντα ἴστε πάντες. sive sic, ut addito τρέπον legatur: θάνατον, κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, τρέπον, ἐξέβαλε — caedem Nicodemi isto modo, quem vos omnes bene nostis, adornatam et comparatam. REISK.

Ὡστε δαίμονα] F. κακοδαίμονα. certe non bonus, sed malus genius hic intelligitur. WOLF. Aut subscribendum Wolfio videtur, aut proxime post τοῦτον addendum ἀλάστορα. REISK.

Καιροῖς] Subaudi ex orationis nexu, et insequentibus, hic usurpatam breviter explanationem corrigentibus, ἐπιτηδείους ὡς τε ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύσθαι. IDEM.

τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμῶν προεϊλέτο τι πράξαι, τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι πράξιν τινα προφέρειν, ὥστε καὶ τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, χρήσιμος 20 ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι· περιμῶν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοποιεῖ καὶ τῶν πραττομένων εἰσποιοῖ κοινῶν αὐτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα ὡς τάναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλτης, μισῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πρα- 25 γμάτων κοινῶν εἶναι ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς πόλεως. Εὐθύδικος προηρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις· ἔφη τούτῳ Δημοσθένης φίλος εἶναι· οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὀρῶντες καὶ ἐπιστάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ οὐ λογίζεσθε, οὐ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ' ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως συστήσαι κατασκευὴν ἑτέραν οἷα ἐπ' Αἰγὸς ἐγένετο, ὅτε Λακεδαιμόνιοι 30 μὲν ἀπαντες ἐξεστράτευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Ἡλεῖοι τῶν

Ἡμῖν] Ἦμῖν. et statim post versu proximo ὑπὲρ ὑμῶν leg. pro ὑπὲρ ἡμῶν. Nam oratio ad solos auditores conversa plus ferit animos. WOLF.

Προφέρειν] Divinat Stephanus in margine leg. esse προσφέρειν. Aut hoc, aut, quod Æschines in simili re usurpat, παραφέρειν, præstare vulgare arbitror: nam προσφέρειν significare solet *exprobrare, objectare*, quod ab hoc loco alienum, qui *afferre, in medium proferre*, postulat. REISK.

Χρήσιμος ὑμῖν] Π. ἡμῖν. Οὕτω γὰρ ἐν τοῖς τούτων ἐχομένοις ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν. H. STEPHAN. Sed ibi quoque præfert Wolf. ὑμῖν. cum quo satius duxi etiam hic facere. Perpetua est in libris Græcorum oratorum mstis dubitatio et alternatio inter ista duo pronomina *nos et vos*. REISK.

Τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ] Alterutrum redundat, sive e varia lectione, sive e scholio. IDEM. Cf. Demosth. Olynth. B. §. 5'.

Περὶ αὐ] F. Περιμῶν. WOLF. Verum ne sic quidem persanatus est locus. Desunt enim hæc duo vocabula οὐκ ἐπειδὴ, ut locus ad hunc modum procedat: παρασκευάσαι, οὐκ ἐπειδὴ περιμῶν οὗτος, *nonne, ex quo hic,*

Demosthenes puta, *circumambulans in foro concionari capit, negotioque etiam huic se ingerere, fortuna illud invertit vel pervertit?* Suspicor etiam non satis esse simplex ἡ τύχη, sed leg. esse ἡ τούτου τύχη. fortuna sinistra huic Demostheni propria et domestica, et quasi cognata. REISK.

Τούτον] Hoc ad Demosthenem redit, proximum insequens autem versu 13. ad Ephialten. IDEM.

Ἡ τύχη] Rursus hic interponendum arbitror τούτου, ut paulo ante. hujus Demosthenis adversa fortuna, cui fatale est, ut Demosthenes eam, quicquid agat, aut quibuscunque se rebus immisceat, affricet, eoque eas evertat. IDEM.

Ἦπὲρ δήμου] F. ὑπὲρ τοῦ δήμου. WOLF. Οὗτος ἀπώλετο] Malim: καὶ οὗτος ἀπ. etiam hic peribat. REISK.

Ἐπ' Αἰγὸς] F. A. ποταμοῖς. Sed utcumque legatur, historiam desidero. Non enim de veteri illa clade Atheniensium hic agitur, qua urbis opes a Lysandro sunt eversæ et mœnia diruta. WOLF. Videtur in Αἰγὸς latere ἀρχοντος, et Archontis nomen desiderari. REISK. Ἀγιδος ad Diod. Sic. I. xvii. 62. WESSELING.

πραγμάτων ἐκοινώνουν, ὑπῆρχον δὲ ξένοι μύριοι, Ἀλέξαν-
 δρος δὲ — ὡς οἱ λέγοντες — ἐν Ἰνδοῖς ἦν, ἡ δὲ Ἑλλάς 28
 ἅπασα διὰ τοὺς ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων προδότας ἀχθομένη
 τοῖς παροῦσι πράγμασιν ἡσμένει μεταβολὴν τινὰ τῶν κα-
 κῶν τῶν περιεστηκότων. ¹ τί οὖν; ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Δη-
 35 μοσθένης τίς ἦν, ὁ τοῦ συμβουλευῆσαι καὶ γράψαι κύριος καὶ
 φήσων αὐτίκα ² δὴ μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα; εἰ
 γὰρ τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγραψάς τι περὶ τοῦ τῶν κιν-
 δύνων; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρὸν τι
 χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν;
 οὐδ' ὅτιοῦν, ἀλλὰ περιήεις κατασκευάζων λογοποιούς. καὶ
 παρ' αὐτῶ γράφων ἐπιστολὴν. καὶ καταισχύνων τὴν τῆς 29
 40 πόλεως δόξαν, ³ ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπο-
 ρεύετο, τρυφῶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου
 κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν πενήτων
 ἀπορίας ὀνειδίζων. εἴθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν και-
 ροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκῶς ἅπαντας τοὺς παρελη-
 λυθότας; τοιούτων, ὧ Δέσποιν' Ἀθηναῖ καὶ Ζεῦ Σῶτερ,
 συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὠφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες
 05. 1 τὴν πόλιν, καὶ μηδέποτε βελτιόνων.

¹ νῦν

² δεῖν

³ χερσὸν ἐκ

Ἐξεστράτευσαν] Contra Antipatrum et Macedonas. REISK.

Τῶν πραγμάτων] Molitionum illarum, quibus Græcorum a jugo Macedonico liberatio quaerebatur. IDEM.

ὑπῆρχον] Scil. Græcis in societatem belli congressis, quo bello veterem libertatem recuperare contenderent. IDEM.

Ὡς οἱ λέγοντες] F. ὡς ἐλέγετο. WOLF. Post ὡς videtur aut εἰσὶν aut ἦσαν addendum. ut sint qui dicant, aut, ut erant, qui dicerent. REISK.

Περιεστηκότων] M. περιεστηκότων. WOLF. Quod prætulī. Nam παραστῆναι usurpatur de visis subito in mentem incurrentibus, et de robore virili, in re ardua animum ad strenue agendum et audendum impellente; et quæ e re sint et ex tempore suggerente: sed περιεστῆναι de molestiis et periculis hominem circumstantibus. REISK.

Περὶ τοῦ τῶν κινδύνων] F. περὶ τούτων κινδ. TAYLOR. Num? περὶ τῶν τότε κινδύνων. ullo de (vel super) discrimine eorum, quæ tum reipublicæ imminabant, aut erant extantanda. REISK.

Κατασκευάζων] Subornans famigerulos,

instruens eos docensque rumores, quos tu velles ab iis in vulgum disseminari. IDEM.

Παρ' αὐτῶ] Id est, παρὰ σαυτῶ, penes te, domi tuæ, privato consilio, non auctoritate publica, literas commentitias, ad nescio quem populum nomine S. P. Q. A.; aut etiam nescio a quo aut rege aut populo ad P. A., non scriptas, sed abs te confictas, ut illuderes civitati, aut gloriam ejus minueres. IDEM.

Γράφων ἐπιστολὴν] Post hæc videtur aliquid deesse. Nam quæ sequuntur, male coherent cum superioribus. WOLF. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. 18.

Οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν] F. τῆ πόλει. Hoc certe usitatus est. WOLF. Π. πολεμώσαντες τὴν πόλιν, ἢ πολεμήσαντες τῆ πόλει. H. STEPHAN. Difficilis est delectus in multitudine conjecturarum, quarum nulla sit improbabilis. Possis quoque suspicari de καταπολεμήσαντες τὴν πόλιν. Denique haud deerunt vulgatæ sui patroni. Et sunt profecto exempla dictionis πολεμεῖν τινὰ, aliquem bello infestare. Malim tamen cum Wolfio facere. Stephani πολεμώσαν-

5. Οὐκ ἀναμνήσεσθε, ὦ ἄνδρες, τὰς τῶν πρεσβυτέρων
 πράξεις; οἱ, μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαμβα-
 νόντων τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευ-
 30 θερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δημοσίου
 συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους
 μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς δ'
 ὀρθώσαντας τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς
 ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν
 Ἑλλήνων· ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας
 γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ Θράσωνος τοῦ
 Ἐρχιέως καὶ Ἡλίου Φορμισίου καὶ ἐτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν,
 ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν
 31 φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαντες 10
 τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίους κινδύνοις
 ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀστυγείτονα καὶ πολὺν χρόνον δουλεύ-
 ουσαν, οἱ δὲ πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, Κε-
 φάλου τούτου ψήφισμα γράψαντος, ὅς οὐ καταπλαγείς
 τὴν Λακεδαιμονίαν δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυ-
 νεύειν καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστίν,

τες ideo minus probo, quod simplex πολυ-
 μῶν non usurpatur, sed ἐκπολεμῶν. REISK.

Δικαίας] F. οικείας. MARKLAND.

Τοῦ δημοσίου] F. τοῦ δήμου. WOLF.
 Est quidem hoc usitatus. Verum tamen
 Æschines quoque τὸ δημοσίον appellat id
 idem, quod Latini rempublicam. Subauditur
 πρᾶγμα vel ὄφελος. REISK. F. τῷ
 δημοσίῳ. TAYLOR.

Ταυτὶ] Subaudi ὄρατε, vel σκοπεῖτε, vel
 βούλομαι λέγειν, vel καιρὸς εἶη λέγειν, vel
 tale quippiam. REISK.

Ἡλίου] F. Ἡλιοδάρου. WOLF. An Ἡλείου.
 Lacon, Thessalus, Samius, Bœotius, et
 alia similia, nomina erant propria Atheni-
 ensibus usitata. Pari modo potuit quoque
 Æleus aliquis dictus fuisse, qui non Elide,
 sed Athenis esset ortus. REISK. Quid si?
 Καλλίου Φραρρίου. Cf. Decreta apud De-
 mosth. de Cor. §. λδ'. Quorum in priore
 Nausicles, Æschinis amicus (de fals. leg.
 §. θ'. vθ'), aurea corona donatus est.
 Unde mihi verisimile est, hunc Calliam e
 partibus antidemosthenicis stetisse, et ob
 eam causam laudem Dinarchi meritum esse.
 Diotimus porro Midie studiosus fuit.
 Ἡλείου Σφήττιον habes ap. Isæum de
 Menecl. hered. §. γ'.

Φορμισίου] Cognomentum puto παρὰ τὸν
 δῆμον esse. WOLF. Nescio, an ex nullo

alio, quam hoc Dinarchi loco, constat
 Phormisios populum Atticum fuisse. Sal-
 tim articulus deest, et leg. τοῦ Φορμ. REISK.

Ζῆ τὰ σώματα] Οὐ μόνον τὰ ὀνόματα,
 ἀντὶ τοῦ, ὧν ἐνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι. Τὰ σώ-
 ματα ἀντὶ ἀνδρώπων ἢ προσώπων sæpe
 Græci ponunt, ut in annotatione περὶ συμ-
 μοριῶν. quedam gentes contra animas pro
 hominibus et iumentis usurpant. WOLF.

Οἱ δέ] Tacite a communi repete libera-
 runt Thebas. REISK.

Κεφάλου τούτου] Cave, ne te pronomen
 hoc in errore inducat, ut existimes Cep-
 halum adhuc in vivis superfuisse.
 Dudum ante excesserat. Nil aliud hoc
 τούτου valet, atque Latinorum illius, quem
 clarum aliquem et nobilem virum, nemini
 non notum, significare volunt. IDEM.

Ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν] F. ὅτι
 καὶ τὸ γράφειν, omissis τὸ κινδυνεύειν. Nisi
 forte leg. sit: ὅτι οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν,
 ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν. WOLF. Poterat illa
 opera supersedere. Bene habet vulgata.
 Cephalus non hoc reputabat, quam et sibi,
 auctori sententiæ, periculosum sit, populo
 suo ejusmodi consiliorum auctor fieri, et
 populo, cui ista suaderentur, ea consilia
 exsequi, cum discrimine fortunarum sua-
 rum, et molestiis infinitis, quas haberent
 corporibus suis tolerandas. REISK.

15 ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελεθόντων ¹ ἐκεῖσε τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθεροῦντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ² ὑμετέρα ἄξια τῶν προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι, ὧν Ἀθη- 32 ναῖοι, ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου·

20 μαὶ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πάντοθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποικότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέρων ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονται ὑμᾶς, καὶ ἄξιούσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν. οὓς χρὴ τεθνάναι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα πάλαι, 33 τοιαῦτα διαπεπραγμένους.

25 Ζ'. Οὐκ αἰσχύνεσθε, ³ ὧν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων ⁴ μόνων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοῖς δωροδόκον ὄντα καὶ κλέπτῃ καὶ προδότῃ φίλων, καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος ἢ ποίων νόμων οὐκ εἰληφεν ἀργύριον; εἰσὶ τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς Τριακοσίοις 30 γεγενημένων, ὃθ' οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ ⁵ τῶν τριηράρχων νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπῶλεῖ ὧν εἰλήφει τὴν τιμὴν, τὰ δ'

¹ ἐκεῖ τῶν ἡμετέρων² ἡμετέρα³ ὧν om.⁴ μόνων⁵ τῶν om.

Τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι] Τὸ κινάδος οὐδετέρας. Aut igitur constructio refertur ad sensum, aut leg. est à πτω. WOLF. Prius verius. Posterius et insolens foret, et insequentia ἀργυριζόμενοι atque πεποικότες cum à minus convenirent. REISK.

Ἐαυτῶν] Malim ἑαυτῆς, ut ad τὴν πόλιν redeat. IDEM.

Εἰλημμένοι δῶρα κ. ὅ. εἰληφότες] φρασαθέντες, ὅτι δῶρα εἰλήφισαν. WOLF.

Περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν] Ad hunc locum Wolfius annotatum reliquit nihil. Quid spectans ita verterit, avaritiam suam sibi laudi ac praesidio esse oportere, haud exputo, nisi si divinando magis sententiam, quam certa ratione verit. Canterus ita reddidit: suam volunt ostentare praestantiam. Ergo idem voca-

bulum πλεονεξίαν ille avaritiam, hic praestantiam reddidit, ambo in παραγγέλλειν laborantes, et conjecturam sequentes. Mihi fateor etiam aquam hic haurere. παραγγέλλειν est, indicere, imperare, postulare. Ergone deest hic aliquid, e. c. ὑμᾶς συνγνώμην ἔχειν. aequum censet, se postulare, ut vos sibi avaritiae suae veniam habeatis. Videtur tamen magis consentaneum, pro παραγγέλλειν tantummodo legi παραμελεῖν, vos avaritiam suam dissimulatione atque oblivione et silentio transmittere, nil eam curantes, nil in eam inquirentes. REISK.

Περὶ τούτου] Aut παρὰ τούτου, aut, quod malim, τὴν περὶ τούτου, id est, τὴν τούτου τύχην. WOLF.

Ἐπῶλεῖ] Πλέον ἄρα ἢ παλιγκάπηλος ἐγένετο, si pretio fixit leges, pretioquo re-

ἀποδόμενος οὐκ ἔβεβαίον; εἴπατέ μοι πρὸς Διὸς, ὧ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα;

34 ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φειδῶνα καὶ 35 Πάμφιλον καὶ Φίλιππον, καὶ πάλιν ¹ Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκῶς ἐν ἀγορᾷ ² στῆσαι Βηρισάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐχθίστους τυράννους, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται τῷ οὐδ' ὅπη καταφύγη αὐτίκα φήσονται εἶναι; ἢ τὸ γράψαι Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι, τοὺς μὲν ³ αὐτοῦ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ 40 τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγεννημένον; ὃν οὐκ εἴωσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν οἷς περ' ἂν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατή. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηναῖς, 96. 1

35 οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσοῦ δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις;

ἦ. Πολλοὶ, ὧ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην

¹ Ἐπιγένην² καταστήσαι Βηρισάδην³ αὐτῷ

fixit. IDEM.

¹ Ἀναθησομένην] Malim ἀνατεθησομένην.

REISK.

Καταστήσαι] Potest ferri et defendi, subaudiendo ὑμᾶς. hoc, quod vos eos collocaveritis aeneas. Malim tamen καταστήσαι. quod stent in foro aenei. IDEM.

Μόδιοι] Mirans quidem vocabuli Latini in scriptore Græco tam vetusto insolentiam, damnare non audeo, tametsi meminerim, Athenienses, non modiis, sed medimnis, usos fuisse. IDEM.

Ἔναι] Subaudi iαυτῷ. Alias melius

conveniret ἔχειν. IDEM.

Τὸ γράψαι] Aut τὸ est delendum, aut γράψαι. IDEM.

Ταυροσθένην] De Taurosthene vide Æschinem κ. Κτησ. §. λα'. sq. WOLF.

Αὐτῷ] Wolf. [et Taylorus] mavult αὐτοῦ. Planius id utique et usitatius, posse tamen vulgata videtur utcumque ferri. REISK.

Εἰσαγωγίμους] Ἀντὶ τοῦ ὑποδίκους καὶ ὑπευθύνους, alias εἰσαγωγίμος δικη usitate dicitur, et τὰ εἰσαγωγίμα καὶ ἐξαγωγίμα de mercibus. WOLF.

ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν κατ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δο-
 κούντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημο-
 σθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπο-
 10 λωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς
 ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρικηκῶς
 μὲν τὰς σεμνάς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς
 οὓς ἐκεῖ δίομνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ κατ' ἐκά-
 στην ἐκκλησίαν ¹ γινόμενος ἐξεληλεγμένος δῶρα κατὰ τῆς 36
 πώλεως εἰληφώς, ἐξηπατηκῶς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν
 15 βουλὴν παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρο-
 νῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκῶς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρα-
 νόμους συμβουλάς, ² ἀνθ' ὧν — εἶπερ ἐστὶ που δικαία
 τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὡς περ ἐστὶ —
 δώσει δίκην οὗτος ³ ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ἄνδρες
 δικασταί, ⁴ τῆς ἀράς.

ΑΡΑ.

ἀλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταί, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδε-
 σθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἐτοίμως χρῆται, καὶ οὐτ' αἰ- 37
 20 σχύνης οὐτ' ἐλέγχου οὐτ' ἀράς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ
 περὶ ἐμοῦ ⁵ τολμήσει λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα καμοῦ
 κατέγνω πρότερον ἢ βουλή· καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον,
 ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφά-

¹ γινόμενος² ἀνθ' ὧν (εἶπερ³ ἐν δὲ τῇ⁴ τὰς ἀράς⁵ τολμήσαι

[Ἐκ τῶν ἄλλων] Planius utique dixisset: ὃν, εἰ καὶ μὴ ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας, ἐκ γε τῶν — etiamsi hujus esset insonis criminis, cujus nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis ultimum meruit supplicium. REISK.

Σεμνάς θεὰς] Οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας, Harpocrat. πῶσιον δὲ [τοῦ Ἀρείου πάγου] ἰσθὸν θεῶν ἐστίν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς· Ἡσίοδος δὲ Ἐρινύς ἐν Θεογονίᾳ, Pausan. in Attic. l. i. c. 28. 16.

Παρὰ τὴν ἀρὰν] Τῆς ἀράς κωλυούσης. WOLF.

Ἀνθ' ὧν] F. οὐκ ἀνθ' ὧν, τουτέστιν, ὑστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. IDEM. Recte Wolf, et melius, quam Stephanus in annotatione statim insecutura. Deest tamen adhuc ὃν et ἐς, ad hunc modum: — συμβουλάς, ὃν οὐκ ἐς ἀνθ' ὧν — quorum suorum scelorum [redit enim ὃν non ad proximum συμβουλάς, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, om-

nia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] non postmodum dabit Demosthenes pœnas, sed hac ipsa die hodierna. Possit quoque οὐκ et ἐς omitti, modo ὃν teneatur. quorum postmodum pœnas dabit. Sed tum punctum post ἡμέρα erit omittendum. hoc autem die audite Diras. Verum multo hoc mihi quidem accidit coactus. REISK.

Ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος, ἐν δὲ τῇ] F. οὗτός ἐστι — δώσει δίκην ἐν τῇδε. MARKLAND.

Ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] Π. ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Ἡ, ἐν τῇ τήμερον ἡμ. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε. H. STEPHAN.

ΑΡΑ] APAL. TAYLOR. MARKLAND.

Τολμήσαι] In se malum et inconveniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων p. 294. 3. necessarium reddit, ut legatur ἐτόλμησε. REISK.

σει ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως· πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένον, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρὸς τινὰς τολμῶν. ἴν' οὖν, ἂν ἐπὶ τοῦτον ἦ τὸν λόγον, μὴ 25 ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὐτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἢ βουλή οὐτ' ἐμέλλησεν, ἠδικήθη δὲ ὑφ' ἐνὸς ἀνδρώπου πονηροῦ καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχέα· ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδισῶμαι.

Ζ'. Ἀνάγκη τὴν βουλήν, ὧ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνες 38 τούτους; ἦτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν, ἢ τοῦ δήμου 38 προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὄντινα τρόπον ποιήσειεν. εἰ μὲν τούτου φῆς, ὧ μισρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλήν περὶ ἐμοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα, καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως, ὥσπερ νῦν ἀμφοτέρα γέγονε, καὶ ψήφισμα κατ' ὃ ἐζήτησεν ἢ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ 35 δικασταὶ τὰ δίκηματα πυνθάνονται. κὰν ἢ ταῦτα ἀληθῆ ἀποθνήσκειν ἔτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φῆς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι ὅτι οὐκ¹ ἀπεφάνθην. καταψευσάμενον 39 τοι κάμου καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σὺ, καὶ πονηρὸν προδότην εἰσαγγείλας, καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις² καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ 40

¹ ἐφάνθην

² καὶ δισχιλίοις om.

Κατασκευάζων] In quo Demosthenes rem commiscitur falsam, e mentem, quæ nonquam evenit, eamque speciosis argumentorum officinis exornat. IDEM.

Ἰν' ἐνὸς ἀνδρώπου] Pistia. v. p. 295. 6. IDEM.

Προελομένην καὶ ζητήσασαν] Tollendum videtur hoc καὶ. dictio προελομένην ζητήσασαν idem est atque ἐκ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ζητήσασαν, aut ζητήσασαν διὰ vel μετὰ τὸ προελῆσθαι αὐτὴν ζητεῖν, verbo ἀθαιρέτως ζητήσασαν. IDEM.

Ὡσπερ νῦν] Fero, nunc, h. e. in causa tua. Malim tamen, ut tanto clarior sit atque manifestior inter Demosthenem et Dinarchum oppositio: ὡς περὶ σοῦ (vel σὲ) νῦν. ut nunc de vel super te, in causa tua, utrumque evenit. IDEM.

Περὶ ὧν] Παρ' ὧν. WOLF. GRUTER.

Ἐφάνθην] Imo vero ἀπεφάνθην. De senatu, qui ex delegatione populi rem inquisivit, de ea ad populum refert, et reum a se aut sentem aut insontem renouciat, non φαίνειν, quod delatoris est, sed ἀποφαίνειν, neque φάνειν, sed ἀπόφασιν ποιῆσθαι, usurpatur. REISK.

Καταψευσάμενον] F. καταψευσάμενον. WOLF. GRUTER. hominem malum, qui, ut tu fecisti, et de me et de Senatu mendacia contentus prodiderat. REISK.

Ὡσπερ σὺ] Scilicet καταψεύσω κάμου καὶ τῆς βουλῆς. Visum tamen aliquando deesse vocabalum μισρὸν, qui, ut tu es, et malum (perditum) proditorum. IDEM.

ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. λάβε μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

εἴτ' οὐ δεινὸν, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ ἔφησε Πιστίας Ἀρεοπαγίτης ὡν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος κάμοῦ 40
 7. 1 καὶ τῆς βουλῆς, ἰσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μάλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ τὰληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα
 5 χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποικηκότα ἀδικεῖν, καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσί τινες, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἰληπῶται, νῦν τὰ νόμιμα τὰκεῖθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ ἰσχύσει μάλλον τῆς ἀληθείας ἢ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὡς ἄρα πολλοὺς ἢ βουλὴ ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἱ
 10 ἀποπεφεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ βουλὴ ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψήφων; τοῦτο δὲ ὄν τρόπον γίνεται, ῥαδίως ἅπαντες μαθήσεσθε. ἡ βουλὴ, ὧ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ τὰ γεγε- 41

[H] Delendum videtur, quod testimonium et ante exhibui, et nunc exhibeo. IDEM.

Παρέξομαι] Malim παρέξομαι, non enim promittit exhibiturum, sed jam exhibet. IDEM.

Ὅτι μὲν] F. ὅτε μὲν, MARKLAND.

Εἷς ἀνὴρ] Verum hic cogita, si Timocles homo privatus unum Areopagitam corrumpere potuit, an non Macedones et Macedonici proditores-totum senatum corrumpere potuerint Græcæ nationis, quæ nunquam, uti ait Cicero, jurisjurandi religionem coluit. WOLF. Demosthenis sui nusquam non studiosus est bonus Wolfius.

Argumentum Dinarchi, sic satis speciosum, infringit alio suo, non minus probabili neque minus acute excogitato. Facile, ait, fieri potuit, ut, quamvis totus Senatus Areopagiticus Demosthenem largitionum et peculatus insimularet, nihilo tamen minus mentiretur. Potuerunt enim illi

senatores omnes a Macedonibus et partium Macedonicarum studiosis empti atque subornati fuisse, ut bonum Demosthenem, virum castissimum atque sanctissimum, turpissima criminatione obruerent, nullam aliam rationem invenientes eum de medio tollendi, quem capitali odio persequerentur. De Pistia v. quæ collegit Valesius ad Harpocr, p. 32. REISK.

Ἰσχυσεν ἂν] Ὑποθετικῶς καὶ ἐλλειπτικῶς, εἰ μὴ ἄρα ἐξήλεγξα ψευδόμενον τὸν Πιστίαν, ἄπιστον καὶ ψευδομάστρα γενόμενον. WOLF.

Γεγενημένα] Id est κεκεριμένα, vel εὐρημένα, vel ἐγνωσμένα, deprehensa, noscitata. Dictio τὸ γιγνώμενον significat id, quod necessario ex altera quapiam re existit, ut effectum e causa, petita ex Arithmetica, ubi summa universa numerorum omnium e singulis particularibus summis collectis existens est τὸ γιγνώμενον. REISK.

νημένα παρ' αὐτοῖς ἀδικήματα οὐχ ὡς ὑμεῖς — καί μοι
 μὴ ὀργισθῆτε — δικάζειν ἐνίοτε εἶθισθε, τῇ ¹ συγγνώμη
 πλεόν ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἀπλῶς τὸν ἐνοχον ¹⁵
 ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὅποιοι οὖν ἡδίκηκότα τὰ
 πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεπιζόμενον ἀδι-
 42 κεῖν τούτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον
² προσδέξασθαι. διόπερ τὸν παρ' αὐτῶν ἀποστερήσαντα
 τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα, πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε·
 πάλιν τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος
 ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τούτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ ²⁰
 43 τὸν τὴν μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου τολμήσαντα ἀποδό-
 σθαι ³ παρὰ τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέ-
 βαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε οὐ τῆς ἐξ Ἀρείου
 πάγου βουλῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγ-
 γνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν τιμωρίαν
 μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης
 ἀμαρτίας. ἢ που ἄρα ἡ βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ
 ἀπέφηνεν; οὐ δῆπου. τούτους μέντοι, ὧ ἄνδρες, καὶ τοιού- ²⁵
 τους ἐτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτῆς ἀποφηνάσης τῆς βουλῆς

¹ γνώμη² προσδέξασθαι³ παρὰ om.

Παρ' αὐτοῖς] F. παρ' αὐτῆ. WOLF. Ad
 βουλὴν referens. Sed bene habet vulgata,
 referenda ad sententiam, apud se, Areo-
 pagitis puta. v. versu 7. REISK.

Τῇ γνώμῃ] F. τῇ συγγνώμῃ. WOLF.
 Fui egometipse quoque olim eadem in
 sententia, motus locis similibus. v. v. 14.
 p. 297. 14. et 20. Sed bene vulgata aut habet
 h. l. aut habere potest. γνώμη est voluntas,
 studium alicujus in aliquem, animi pro-
 pensio. REISK.

Ζητουμένοις] F. ζητουμένοις ἀποφαίνει.
 WOLF.

Ὅποιοι οὖν] F. ὅποιοισιν. WOLF. Nulla
 necessitate. bene habet vulgata. REISK.

Νομίζουσα] Forte fuit in antiquis libris
 sic: τὸν ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν
 ὅποιοι οὖν τι ἡδίκηκότα κατὰ τὰ πάτρια κολά-
 ζει, νομίζουσα — v. p. 98. ed. Steph. IDEM.

Προσδέξασθαι] Π. προσδέξασθαι. H. STE-
 PHAN. Ne hic quidem loci est, quod nos
 a vulgata discedere cogat. Aoristus sæ-
 pissime futuri vices gerit. REISK.

Τὸν παρ' αὐτῶν] Τὸ παρ' αὐτῶν fortasse
 redundat. Me certe quid ad sensum faciat
 non intelligere fateor. nisi forte nulum
 ab Areopagitis datum ille retinuerit.
 WOLF. Sententia plaua est paulum modo

animum attendenti. Senatus areopagiticus
 aliquem e collegio suo multaverat, qui
 vecturam naviculario debitam negasset.
 Ipse Wolf hoc vidit, et recte in Latinis
 reddidit. REISK.

Τὴν πεντεδραχμίαν — τὴν μερίδα] Histo-
 rias hic desidero et instituta Attica. WOLF.

Ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα] F. ἀπ. παρὰ τὰ
 νόμ. IDEM. Errat bonus Wolfius. παρὰ,
 quod intrudit, alienum est. τὰ νόμιμα co-
 hæret cum ζημιώσασα. ζημιῶν τινὰ τὰ νό-
 μιμα est multare aliquem solenni modo et
 ritu. Subauditur κατὰ. Dicasteria Athenis
 mulctarum, quas infligere liceret ipsis,
 certos habebant modos et ritus, quos hand
 liceret excedere. Pluris si æstimaretur
 crimen, debebat ea res ad populū re-
 ferri, qui mulctam aut pœnam majorem
 reo infligeret, præter illam mulctam legi-
 timam a tribunali antea inflictam. Res
 et Demosthenis locis compluribus nota.
 REISK.

Παρ' ἑαυτῆς] Malim: παρ' ἑαυτῆ. in ju-
 dicio suo. Crebra ista sunt ἐν vel παρ'
 ἑμῶν ἀπέφυγε vel ἑάλω: ἀδικεῖ τις παρ' ἑμοῖ
 significat penes me aliquis delinquit, h. e.
 ego censeo eum delinquere, mihi videtur in
 culpa esse, παρ' ἑμοῖ κριτῆ ἐστὶν ἀδικος. IDEM.

ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην τοῦ δήμου
 προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλὴν, εἰ ¹ συνέρχεται τοῖς φυ-
 γάσιον εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς,
 ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι. κατηγοροὺς εἰλεσθε κατὰ τοὺς
 νόμους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμο-
 30 λογοῦντος Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικο-
 φάνην· ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν ἄτοπον
 οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ δια-
 λεγόμενος ἡτυχηκότι καὶ συνευωροῦν, καθ' ὅσον δυνατὸς
 ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πατρίδος. αὕτη, Δημόσθηνες, τῆς
 βουλῆς ἢ ἀπόφασις οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδῆς οὔσα, ἀληθινῆς 44
 δὲ αὐτῆς οὔσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον·
 35 τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ
 συγγνώμης ἄξιον ἢ μὴ τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο οὐ
 πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν ² γενομένων ἀποφάσεων, ἐπειδὴ
 σε καὶ τοὺς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε·
 δεινὸν μὲντ' ἂν εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικαστοῖς σὺ, Δημό-
 σθηνες, ³ νυνὶ ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτηκότων ὁμοίον ἐστι
 τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς
 40 πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστε ἀποφυγοῖς ἂν παρὰ
 τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικη-
 μάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην
 ὀφείλειν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον
 τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς
 ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα ⁴ γίνηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δε-
 καπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δῶρων, ἵνα
 μὴ λυσιτελὲς ἦ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.

08.1 1. Ἡ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ τῶν 45
 πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις
 ὡμολογηκέαι συμβέβηκεν ἄξιαν εἶναι τὴν τῆς βουλῆς ζή-

¹ συνεισέρχεται² γενομένων³ τὰ νυνὶ⁴ γίνηται

Πολύευκτον] Sic est ille Polyeuotus
 Cydantides, adversus quem orationem
 scripsit Hyperides, laudatam ab Harpo-
 cratione v. Κυδαντίδης. IDEM.

Ἄξιον, φημί τὸ δικαστήριον] Sic dant edi-
 tiones omnes. Ego de meo dedi: ἄξιον,
 ἢ μὴ, τὸ δ. quid autem venia dignum esset,
 quid minus, de hoc iudicium publicum po-
 puli statuebat. IDEM.

Παρὰ τούτοις] Apud hos iudices, in hoc
 iudicio, in quo populus ipse per D. viros,
 aut per M., aut MD. causam hanc disce-
 ptat. IDEM.

Πρότερον] πρότερον. SCALIG.
 Ἄξιαν] F. ἀληθῆ, aut ἀποδοχῆς ἀξιαν,
 aut potius ἀξιοπιστον. WOLF. Bene habet
 vulgata. ἄξιος h. l. est, aut magnificen-
 dum, in honore habendum, aut, ista tri-
 2 q

τησιν, σοὶ δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτῆς ἠναντιῶσθαι. ἀλλὰ μόνος
 σὺ τῶν πώποτε ἀποπεφασμένων ἠξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ
 τούτους κριτὰς καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ
 σαυτοῦ τὸ ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποίησω μάρτυρα τῶν 5
 46 ἠμολογημένων, ὀριστάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον,
 εἰάν ἀποφῆνῃ ἢ βουλῇ τῶν χρημάτων εἰληφότα τι τῶν εἰς
 τὴν χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου κομισθέντων. ἀλλὰ μὴν πρότερον
 ἔγραψας σὺ, ὦ Δημόσθηνες, κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν
 ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν
 κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην 10
 τοῖς πατρώοις νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας
 τὴν πόλιν ἅπασαν ταύτη, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν
 εἶναι· καὶ τεθναῖσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν,
 πατήρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέθη
 τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου γεγονότων εἰς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα·
 ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν οὗτοι τῆ τῆς βου-
 λῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες σὺ Ἀρχίνον ἐκ τῆς πό- 15
 47 λεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ
 τιμωρίας. κατὰ δὲ σαυτοῦ καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ
 ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστι;

¹ ἠμολογουμένων

bunalis sanctissimi severitate famaue dignum. REISK.

Τὰ περὶ αὐτῆς] F. τοῖς παρ' αὐτῆς. Constructio hæc est. σοὶ δὲ μόνῳ συμβέβηκεν ὥστε ἠναντιῶσθαι, σὺ μόνος ἐτύγχανες ἐναντιούμενος τοῖς παρ' αὐτῆς, scil. ἀποπεφασμένοις. WOLF. De παρ' αὐτῆς recte monet. Sic enim leg. est, in reliquis aberrat a vero. Sententia hæc est: Licetne hoc excusare, quod, cum reliqui omnes, hujus tribunalis sententia percussi, in auctoritate ejus acquieverint, tu unus auctoritatem ejus detrectaveris? Neutiquam. Imo vero tu unus omnium maxime auctoritati Senatûs Areopagitici prædicandæ et confirmandæ studuisti, ipsumque temet tuasque fortunas ei permisisti. Paulo quidem involutus prodidit Dinarchus h. l. animi sui sensa, hæc tamen illa esse, quæ dixi, ex universo loci statu apparet. REISK.

ἠμολογουμένων] F. ἠμολογημένων. WOLF. Π. ἠμολογημένων. Ἡ ἠμολογουμένων. H. STEPHAN.

Πατρώοις] F. πατρίοις. Sæpe enim hæc inter se permutantur. WOLF. Procul dubio recte conjecit. Sæpe autem ista

duo inter se permutari, haud memini. REISK.

Τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι] Scil. ὄντι, ἴσως τῷ ἐπὶ τῷ βαράθρῳ, τῷ δημίῳ. WOLF. Harpocrat. ὄρυγμα ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι. Et Pollux: ὁ παραλαμβάνων τοὺς ἀνηρημένους καλεῖται δῆμιος, δημῶκιμος, ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι. Lyeurgo tamen cum Dinarcho dicitur ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι.

Τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου γεγονότων εἰς] Est Antiphon, qui statim post nominatur. tu jubebas Antiphontem, ab Harmodio genus ducentem, in vincula dari. vinctum Areopagitæ tormentis subiciebant, et post, ab Areopagitis reum declaratum, populus occidi jussit. REISK.

Καὶ τιμωρίας] Aut excidit aliquid, aut leguntur hæc loco alieno, non suo. Prius si sit, integrari possit locus sic ferme: καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς αἰσχίστας ὑπέμειναν διὰ σε τιμωρίας. aliique multi propter te, h. e. propter illas tuas magnificas et insolentes adeo de Areopagiticis senatus auctoritate atque sanctitate prædicationes, supplicia tolerarunt turpissima. Sin po-

ια'. Μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεὰς, ¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καὶ τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγ-
 χωρίους, καὶ τὴν Ἀθηναίαν τὴν πολιτίδα, καὶ τοὺς ἄλλους
 20 θεοὺς οἱ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ
 δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν ² τιμωρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι
 κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν 48
 τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρᾶκωμένην παραδε-
 δωκότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, ὃν οἱ μὲν
 ἐχθροὶ καὶ κακόνιοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, συμφο-
 ραὴν ἠγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς ³ ἡμετέροις
 25 πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ
 τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν
 δίκην δόντα τῶν πεπραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ
 ταῦτ' εὐχονται τοῖς θεοῖς· οὓς καὶ γὰρ συμπαρακαλῶ σῶσαι
 τὴν πατρίδα, κινδυνεύουσιν ὄρων ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ
 παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 30 ἀγαθῶν ἀπάντων. τί γὰρ ἐροῦμεν, ὧ Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς
 περιστηκότας ἔξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, εἰάν — ὃ
 μὴ γένοιτο — παρακρουσθῆτε ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας;
 τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρίαν ἐστίαν οἴκαδε
 ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμήσειεν, ἀπολελυκότες μὲν τὸν προδότην
 τὸν πρῶτον εἰς τὸν ἴδιον ⁴ οἶκον εἰσενεγκαμένον τὸ δεδωρο-
 δοκῆμένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ
 35 ζητεῖν μήτ' εὐρίσκειν τὸ παρά πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι
 σεμνότατον νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δὲ, ὧ Ἀθηναῖοι
 — σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς —, τίνας ⁵ ταῖς ἐλπί-
 δας ἔχομεν, εἰάν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τὸ μὲν 49
 δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πε-

¹ ὧ om.² οὐκ ἐτιμωρήσασθε³ ἡμετέροις⁴ οἶκον om.⁵ τὰς om.

sterius malis, colloca ista duo vocabula
 pone σαυτοῦ, ad hunc modum: κατὰ δὲ
 σαυτοῦ τὰς τιμωρίας (καὶ ταῦτα γράφας
 αὐτὸς τὸ ψήφισμα) ἀκροῖς. contra temet
 ipsum autem ratas pœnas irritas facis, tu,
 qui ipse decreti fueris auctor, quo decreto
 senatui Areopagítico mandatur provincia
 in te inquirendi, potestasque datur de te
 pronuntiandi, atque ad populum referendi.
 IDEM.

Μαρτύρομαι] Malim μαρτυροῦμαι, quia
 de re futura ὑποθετικῶς loquitur. WOLF.

Fallitur. Non dicitur μαρτυρεῖσθαι τινα,
 sed μαρτύρεσθαι, pro obstari, contestari
 fidem alienijus. REISK.

Πολιτίδα] Malim πολιάδα, quam πολιούχος
 alias dicitur. WOLF. Recte. πολιτίς est
 civis scœmina, quod de Dea non usurpa-
 tum est. REISK.

Εἰς τὸν ἴδιον] F. A. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον.
 Sed malim εἰς τὸν οἶκον. WOLF. Π. εἰς τὸν
 ἴδιον οἶκον. H. STEPHAN. Sine dubio prius
 verius, addendum scil. esse οἶκον ad εἰς τὸν
 ἴδιον. REISK.

ποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς πόλεως ἐν τοῖς τοιοῦτοις κινδύνοις ἀδόκιμον καταστήσαντες; τί δ' ἂν — τιθῶμεν γὰρ ταῦτα —, εἰάν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ 40 Δημοσθένους ἀπαιτῆ πέμψας ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν, ὧ ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράφεις σὺ, Δημοσθένης, πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς 50 διώκησας; καὶ πρότερόν ἐστι δικαιοτέρον, ἂν ταῦτα δόξῃ 99. 1 καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον εἰσφέρειν, καὶ καταχυνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐκπώματα, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὡς περ 5 ἔφησθα σὺ γράφειν, αὐτὸς εἰσενεγκῶν πεντήκοντα δραχμαῖς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ, καὶ τῆς ἐν ἄστει; τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν εἰσηνηνοχῶς, εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράφεις, ἀποδίδουαι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύσεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδίδουαι δεήσει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτικόν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δὲ 10 ἀρπάζειν; καὶ τοὺς μὲν φανεράν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων, ¹ εἰληφέναι, μηδὲν ² δὲ φανερόν

¹ εἰληφέναι² δὲ om.

τί δ' ἂν] In τί δ' ἂν subauditur γένοιτο, nisi malis e versu ultimo ἐροῦμεν subaudiri. IDEM.

Ταῦτα] Post ταῦτα videtur τούτοις addendum. his, iudiciis puta. IDEM.

πρὸς τῷ γεγενῆσθαι] Malim πρὸς τὸ γένεσθαι. quo expeditius et certius pronunciare de crimine possit senatus Areopagiticus. IDEM.

τοὺς παῖδας καταπέμψῃ] Fortasse ministri Harpali sunt intelligendi. WOLF. Aut etiam obsides Atheniensium, ab illis fidei ergo Alexandro traditi, et ab hoc in

Asiam abducti. qui cum Alexandrum, quoquo locorum iret, comitarentur, scire poterant omnia, quaecunque in comitatu ejus evenirent. REISK.

Γράφεις] Malim γράφεις. WOLF. Π. γράφεις. Οὕτω καὶ ὀλίγω ἕστερον ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράφεις. H. STEPHAN.

Γράφειν] F. γράφων. WOLF. Π. γράφειν. H. STEPHAN.

Κελεύεις] Π. κελεύσεις. IDEM.

Πραγμάτων] F. χρημάτων. WOLF. Vulgata bene habet. REISK.

ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον 51
ὡς οὐ πιστεύοντα τοῖς ἑαυτῶ πολιτευομένοις; καὶ τοὺς
15 μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῶ, τὴν
παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιούντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖ-
σθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὄρων κεκτῆσθαι, πάσας
τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον οὕτως ἀξιῶν προε-
στάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν πατρώϊαν γῆν πεπρακεναι,
τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υἱεῖς σαυτῶ προσποιεῖσθαι παρὰ
20 ἐπιτάττειν δὲ ¹ τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν
τὴν κοινὴν τάξιν.

ιβ'. Ὡς Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ
μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὐρήσετε ἄλλο
πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέ-
ψατε γὰρ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο
μεγίστη, ² καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν;
ἀπαντες ³ ἀνὸς ὁμολογήσαιεν ⁴ [οἱ] πρεσβύτεροι — παρ' 52
ᾧ περ καὶ γὰρ τοὺς λόγους ἀκούων ἐρῶ — ὅτε Πελοπίδας,
25 ὡς φασίν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐψαμεινῶνδας ἐστρα-
τήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων, τότε τὴν ἐν Λευκτροῖς μάχην
ἐνίκησεν ἢ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρρητον
νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ'
ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα,
Μεσσήνην τετρακοσιοστῶ ἔτει κατώκισαν, Ἀρκάδας αὐ-
30 τὸν νόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε δ' αὖ
τοῦναντίον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διεπρά-

¹ τοῖς om.² καὶ τίνων³ γὰρ⁴ [οἱ] om.

Διεσκευάσθαι:] Χωρίζαι τὴν σαυτοῦ οὐσίαν τῆς τοῦ δήμου οὐσίας. WOLF. Ita te gerere erga plebem, ac si decoxisses, foro cessisses, neque quicquam amplius ærario conferre posses, etiamsi velles. REISK.

Στρατηγῶ τὴν] Interponendum videtur τῶ. IDEM.

Παιδοποιεῖσθαι κ. τ. λ.] Cf. Petit. Legg. Att. l. iii. tit. ii. §. 18.

Κρίσεις] Fortasse pertinet hoc ad consuetudinem illam, de qua est in tutoriis actionibus ὁμνῆναι κατὰ τῶν παιδῶν παρασπισάμενον. WOLF.

Αὐτὸν] L. αὐτὸν. MARKLAND.

Πόλιν etc.] Π. πόλιν. πότε ἐγένετο πόλις;

πότε ἐγένετο μεγίστη; καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν. H. STEPHAN. Haud equidem improbem, sic scriptum si inveniam: verumtamen nil video, cur non vulgata perinde feratur. REISK.

Ἐομολογήσαιεν πρεσβύτεροι] Interponi velim hæc duo ἀνὸς οἱ. IDEM.

Μεσσήνην τετρακοσιοστῶ] V. Lycurg. p. 155. ed. Steph. ubi Μεσσήνην πεντακοσί- οἱς ἔτεσιν ὕστερον. IDEM.

Τοῦ φρονήματος] Inter hæc duo vocabula intermedium aliquod excidit, sive id eautῶν, sive προτέρου est, sive simile aliud quodpiam. IDEM.

ξαντο; ὅτ' ἔδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ
¹ Φιλίππου Τιμόλαος ὁ ² τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις
 53 τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο,
 ἡγεμῶν ³ δὲ τῆς φάλαγγος ⁴ κατέστη Θεαγένης, ἀνδρωπος
 ἀτυχῆς καὶ δωροδόκος ὡς περ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γε ἀνδρώ-
 πους οὓς εἶπον ἅπαντα ἢ πόλις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπάν- 35
 των ἀπώλετο καὶ ⁵ διεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ
 λῖαν ἀληθές τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἀπάντων γίνεσθαι
 καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρή-
 σατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν
 54 τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος
 παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετὰ γε τὰς
 ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι 40
 λέγουσιν, ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἴφικράτης
 ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν, ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ
 κατέναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμό-
 θεος τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν ἐνίκησε. τότε, ὡς Ἀθη-
 ναῖοι, τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ τοὺς ἡγε-
 μόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἡΐθεσι τραφέντες
 ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν
 προγόνων ἡμῶν σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δὴ- 100.

¹ τοῦ Φιλ.² τούτων³ δὲ om.⁴ κατεστάθη⁵ συνδιεφθάρη

Τούτων] F. τούτου, Demosthenis puta. Sin τούτων bene habet, significat τῶν δωροδοκούντων κατὰ τῆς πατρίδος. WOLF. Demosthenis puta et quotquot ei sunt criminis participes, et causæ defensores, Demades, Polyuctus, cæteri complices. REISK.

Ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις] Ordo: ὅτε Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι. Intelligenda sunt hæc de Phocensi bello, quod et Amphissense a primaria Phocidis urbe dicitur. ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις, id est, ἠγήσατο τῶν ξένων ἢ ἐστρατήγησεν αὐτῶν. Alius fuit Proxenus Atheniensium dux, cujus fit apud Demosthenem et in Philippicis historiis mentio; etsi et illum mulctatum esse ab Atheniensibus tradit Ulpianus. WOLF. Proxenus ille, cujus sæpe mentionem facit Demosthenes, erat Atheniensis; hic autem, de quo Dinarchus h. l. commemorat, erat aut Thebanus aut certe non Atheniensis. ἐπὶ τοῖς ξένοις, in castris ad Amphissam Proxenus præesset imperator militibus mercenariis a Thebanis

conductis. Videtur ille Proxenus fuisse ξεναγὸς ductor militum mercenariorum, eosque Thebanis mercede elocasse. REISK.

Ἠγεμῶν] F. A. ὁ θ' ἡγεμῶν. WOLF. F. ὁ θ' ἡγεμῶν, vel ἡγεμῶν τε. MARKLAND. Nil opus est istac accessione. Asyndeton est. Phalanx opponitur mercenariis. Thebanis enim civibus constabat. REISK.

Θεαγένης] Hunc ut virum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoste fugiente interrogatus, μέχρι τοῦ διώκεις; responderit, μέχρι Μακεδονίας, et cujus soror Timoclia, captis ab Alexandro Thebis, tribunal, a quo stuprata fuerat, per speciem monstrandi auri in puteum præcipitatum obruerit. WOLF.

Ἡ πόλις] F. πότε ἡ πόλις. MARKLAND. Μοῖραν] Μόραν apud Demosth. legitur in Aristocratea. WOLF. Leg. μόραν. SCALIG. Cf. Meurs. Att. Lect. l. i. c. 16.

Καὶ ὑπὸ ἡ. ἢ. τραφέντες] Fort. καὶ οἱ τοῖς ἐκείνων ἡθεσιν ἐντραφέντες. REISK.

Καταλυθεὶς] Loquitur de constitutione XXX. tyrannorum. WOLF.

μος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῖν συμβούλους πάλιν ἡγεμῶν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως — οἶμαι — στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκῶς οἷον εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν
 5 ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ ταυτ' ὑμᾶς ὄρωντας καὶ λογιζομένους μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας 55 ἔχειν, μηδὲ οἷεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὄργην τὸν ἐπ' αὐτοφῶρῳ κλέπτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφιενουμένων χρημάτων,
 10 τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος ¹ ἀλιτήριον ἀποκτείναντας ἐξ ὀρίστον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἑᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξαι.

ἰγ'. Ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, κακείνου τοῦ ψηφίσματος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς
 15 οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρα τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προεῖρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. λέγε τὴν ² μαντείαν πρῶτον.

³ ΜΑΝΤΕΙΑ.

λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τούτου.

56

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ.

δημοτικὸς γ' ὁ διατάττων ἑαυτὸν μὲν, ἐπειδὴ ἀνδρείος καὶ

¹ ὄλεθρον² μαρτυρίαν³ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

¹ Ἐμβεβλημένον] Ἀντὶ τοῦ ἐμβεβληκότα.
 IDEM.

Μεταβαλέσθαι] Ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι.
 IDEM. animus erga vos mutare, pro alienato a vobis, quo adhuc fuit, propitium induere vestrique studiosum. REISK.

Πάλαι] Vetustum enim erat hoc vaticinium, non tum demum, post pugnam Chæronaicam, sed dudum ante, tempore belli Peloponnesiaci jam redditum. IDEM.

Μαρτυρίαν — ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Lege μαντείαν et ΜΑΝΤΕΙΑ. WOLF. GRUTER. et Nov. Lect. l. viii. c. 12. G. CANTER. Perquam probabiliter. Verum tamen cum p. 309, 28. insequatur rursus μαντεία hæc ipsa, et postmodum demum, non autem nunc statim, recitetur, sustinui tantisper assensum, donec certius hac de re constet. REISK.

Τούτου] Malim τὸ τούτου. IDEM.

εὐψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὄπλοις μένειν, οὐς δ' ἂν αὐτὸς ἀπο- 20
δοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ ἕαν τι
ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. λέγε τὰ
λοιπά.

ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

ἀκούετε, ὧ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς
ἠρημένους πρεσβείας. ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν
Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν,
αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἴν' ἐκ τῆς 25
πόλεως ἀποδραίῃ, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τά-
λαντα, οὐδὲν φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας, ἠνίχ' οἱ
ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας
ἐν τῷ βίῳ Δημοσθένης πεποιήται ἀποδημίας, μετὰ τὴν
57 μάχην ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμ-
πίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας ἐντυχεῖν ἐβού- 30
λετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπι-
τρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὅς, ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι
μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπῶν τὴν τάξιν ὄχετο
ἀπιὼν οἰκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν
ἄλλων, πρεσβευτὴν αὐτὸς αὐτὸν ἢ προβαλλόμενος ὄχετο ἐκ
τῆς πόλεως ἀποδράς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ 4 τῆς
εἰρήνης, οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν 35
ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον ἔφασαν
κατάγειν καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν, ἢ ἀρχιθεωρὸν

¹ εἰρημένους

² ἡμετέρας

³ προβαλλόμενος

⁴ τῆς om.

⁵ ἀρχιθεωρὸν

ἠρημένους] L. ἠρημένους. *delectos legatos. et sub ejus praetextu.* REISK.

WOLF.

ἠρημένους] Velim unum λ. detrahi.

Ἐπειδὴ ἤκουσε] Interponi vult Wolf δ'. IDEM.

possit quoque γὰρ interponi. REISK.

Ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα] Ἄντι τοῦ οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ ποδί. nisi forte subintelligitur ἐκβιβάσαι. aut simile quoddam verbum.

Διοικήσεως] Οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, scil. τῶν δημοσίων χρημάτων, sunt questores, seu tribuni aërii, cujusmodi fuit Lycurgus orator, cujus vitam v. apud Plutarch. WOLF. REISK.

WOLF. Hæc parum intelligo, vulgatam satis, quæ idem dicit, atque si dixisset: οὐδὲ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἐξελθεῖν. ne alterum quidem pedem suum urbe esse exiturum, nedum ambos. REISK.

Οὐδὲ φροντίσας] L. οὐδὲν φρ. WOLF.

Κατὰ τὴν μάχην] F. μετὰ τὴν μ. IDEM.

GRUTER.

Ἀλέξανδρος] L. Ἀλέξανδρον. WOLF. cum fama increbuisse Alexandrum exsules re-ducere, h. e. proscripto cuique veniam missi, principem Græciæ celebritatem. domum redeundi edicto dedisse. REISK.

WOLF. per opportunitatem legationis hujus

αὐτὸν ἀπέδωκε τῇ Βουλῇ. τοιοῦτος οὗτος, ἐν μὲν ταῖς παρα- 58
τάξεσιν οἰκουρὸς, ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι πρεσβευτῆς, ἐν δὲ
τοῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστί.

ιδ'. Λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφι-
σμα, ὃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλῇ περὶ
40 αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, ἵνα παράλληλα θεωρήσαντες εἰδῆτε
τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἔγραψας σὺ τοῦτο, Δημοσθένης; ἔγραψας· οὐκ ἐστὶν ἀντ-
ειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προσταξάντος; ἐγένετο.
τεθναῖσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθναῖσι. κύριον ἦν τὸ σὸν
ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

ιε'. Λέγε δὴ πάλιν, ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους
ἔγραψε. προσέχετε, ὦ ἄνδρες.

59

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἡ βουλὴ εὔρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀπο-
1. 1 πέφαγκεν, ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν δίκαιον ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ
κεκριμένον εὐθύς ἀποθνήσκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ὑμετέρας
ἦκει χεῖρας τοὺς ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένους καὶ τοὺς
ὁμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψη-
φίσμασι, τί ποιήσετε; προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐ-
σέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα;
5 μὴ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ· αἰσχρὰν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους μὲν
ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων, οὐδὲν ὄντας τούτου

1 ἡμῶν

2 ΨΗΦΙΣΜΑ. ἡ βουλὴ οἴμ.

Ἄπέδωκε] Ἐπέδωκε. SCALIG. Recte, ni fallor. IDEM.

Ἡμῶν] F. ἡμῶν. WOLF.
Κυρία προσταξάντος] Interposui de meo
sō. fuitne p̄senatus potestas illud tuum
decretum exsequendi? REISK.

Ὁ Δημοσθ. κ. τ. λ.] Fui aliquando in
hac sententia: ὃ Δημοσθένης κατὰ τίνος;
quod Demosthenes contra — quem? κατὰ
Δημοσθένους ἔγραψε, contra Demosthenem
tulit. ut haec sit ad illa responsio. tum statim
εὔρηκε Δημοσθένης, τίνα; invenit, deprehendit
reum — quem? Δημοσθένην, Demosthenem.
Sed nunc nimis ista videntur quaesita,
quae, cum fortassis placitura etiam sint, si
codices ita tradidissent, tum auctori, co-
dicibus invitis, obtrudenda non sint. IDEM.

Λόγων; ἀποπέφαγκεν] Interponendum
videtur aliquid, quod deest, e. c. αὐτὸς
ἑαυτὸν, ipse semet detulit. IDEM.

Τὸς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους] Sic dant
Aldus et Stephanus. Ego Wolfianam hic
reddidi, solum verbum quartum mutans
cum συνειλεγμένους. ne nimis multa essent
turbanda. Wolfius ad h. l. annotavit haec,
et p̄ene eadem Stephanus quoque in mar-
gine. Leg. τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους, nisi
magis placet τῶν ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ
τῶν ὁμωμοκότων. pro εἰς τὰς ἡμῶν. Sic
Horatius: "cum mea nemo scripta legat
vulgo recitare timentis." Haec Wolfius.
Accusativos si praefers, erit εἰς τὰς ὑμετέ-
ρας χεῖρας tantundem atque ὑφ' ἡμῶν. venit
sub vos. IDEM.

χειρῶν οὐδὲ τοσαύτ' ἡδίκηκότας ὅσα περ οὗτος, ἀπολωλέναι,
 60 τουτονὶ δὲ καταφρονοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρητον
 περιμέναι ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψήφισμά-
 των ὧν ἔγραψεν ἐαλωκότα. τουτὶ τὸ συνέδριον, ᾧ Ἀθηναῖοι,
 καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταῦτά τὰ δίκαια. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ
 ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν καὶ αὐτῶ 10
 τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ
 τῷ συνεδρίῳ τούτῳ κρίναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πε-
 ποιημένος. ἔδετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας τὸ
 ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἢ πάν-
 των τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέ-
 στηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους ποιεῖν,
 οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὀμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως ταῖς 15
 αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν τὴν ἰψήφον ἐνεγκεῖν.
 61 κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχῶν τοῖς ὑπὲρ Ἀλιβρόθιου πρὸς Ἄρη
 γενομένοις ἐνέμεινεν· αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην
 ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένη καὶ τῇ τούτου ἀλη-
 θεία συνοίκους ἑαυτάς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν.
 ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέ-
 στεροι; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώμην ἀκύρον καταστήσετε τῇ 20
 Δημοσθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρία; οὐκ, εἰάν σωφρο-
 νῆτε, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ περὶ μικρῶν οὐδὲ τῶν τυ-
 χόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας
 τῆς πόλεως ἀπάσης καὶ πρὸς τούτοις περὶ δωροδοκίας, ἔθους
 πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς ἵμῖν καὶ πάντας ἀν-
 θρώπους ἀπολωλεκότος. εἰ μὲν, καθ' ὅσον ἐστὲ δυνατοί,
 ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ῥαδίως καθ' 25

¹ ἱμῶν om.

Ταῦτα] F. ταῦτα. WOLF.

Ὁ αὐτὸς] Malim: καὶ ὁ αὐτὸς. et idem ille orator. REISK.

Αὐ] F. αὐτῶ. WOLF. αὐτῶ. et eorum, qua ipsi nunc evenient. opponuntur enim ἐκείνοις τε et αὐτῶ. Tametsi Wolf in Latinis non suam conjecturam, sed vulgatam, nescio qua de causa, expressit. REISK.

Παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν] Id ædificium μητρῶν inde dictum, in quo monumenta publica asservantur. WOLF. Ratio linguæ Græcæ postulat παρὰ τῇ μητρὶ τ. θ. REISK.

Κρίσει] Id est, ἐν κρίσει. in judicio, vel sententia a iudicibus pronuntiata. Videtur

Stephanus de κρίσεως suspicatus esse, tametsi margo ejus hoc de vocabulo tacet. v. notam proximam. IDEM.

Ἀποτυχῶν τοῖς ὑ. Ἀ. π. Ἀ. γενομένοις] Π. ἀποτυχῶν τῆς ὑ. Ἀ. π. Ἀ. γενομένης, ἢ μᾶλλον δεῖ στίξεν μετὰ τὸ ἀποτυχεῖν, ἵνα ᾗ, ἐνέμεινε τοῖς γενομένοις. H. STEPHAN. Posterius hoc potius est. τὰ γεγόμενα sunt exitus rei, h. l. τὰ κερκίμενα ὑπὸ τῶν δικαστῶν. REISK. Γενομένη] Post γενομένην videtur ἐνέμειναν deesse. IDEM.

Εὐσεβέστεροι] Ἀντὶ τοῦ εὐσεβέστατοι, Latino quidem more. WOLF.

Εἰ μὲν] Malim: ὃ εἰ μὲν. quam si vos quidem exterminabitis pestem. REISK.

ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσιν ὑπὸ τούτων.

15'. Ἐγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένους, ὡς δηλονότι, 62
δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ
εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἀρπάλου χρήματα.
30 οὕτως οὖν, ¹ ὦ ἄριστε, εἰπέ μοι, φυλάξομεν, εἴαν σὺ μὲν
εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἴδια, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα,
Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦ στατηῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα
δή ποτε ἀποπεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι
καὶ ἑξήκοντα ἤδη εὐρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν
ἀναθεῖναι. καὶ πότερα κάλλιον ἐστὶ, πρὸς δὲ δικαιοτέρον,
ἀπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν τι δίκαιον ὁ δῆμος
35 βουλευσῆται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους
διηρηπακότας ἔχειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ 63
φυλάττειν παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ
δὲ τούτους ἔχειν μηδέν' ἂν εἰπεῖν ὡς ἐστὶ καλῶς ἔχον.

16'. Πολλοὺς οὗτος ἔρει καὶ παντοδαποὺς λόγους, ὦ ἄν-
δρες, καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτοὺς. ὄρᾳ γὰρ ὑμᾶς τὸν
ἀπαντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ἐξηπα-
τημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς
40 ὑποσχέσεις μέχρις ἂν ῥηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν
τῆς Δημοσθένους πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα
πλέον κακοδαιμονῶμεν — οὐδὲ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἶπω —,
στερκτέον εἴη τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δ' ἔτι κηδόμεθα τῆς
πατρίδος καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν καὶ
μετοικωνίσασθαι τὴν τύχην καὶ μεταλλάξασθαι βουλό-

¹ ὦ om.

Ὅσα δή ποτε] Subaudi ἔχειν. IDEM.

Ὦν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν ἀναθεῖναι] *quorum culpam in istos censetis conferendam.* τὸ ὄν ad talenta 64. ab oratoribus direpta pertinere videtur, τὸ οἴεσθε ad δωροδόκους, τὸ τούτοις ad iudices. Sed me dubitare de sententiae veritate fateor. WOLF. Aut aberrarunt h. l. operæ Basileenses a Wolfii manu, aut calamus ejus lapsus est, et sententiam ejus pervertit. Voluit certe dare τὸ οἴεσθε ad iudices, τούτοις autem ad τοὺς δωροδόκους. Sententia Dinarchi plana est: *quorum peculatum culpam in hos conferre, vos, iudices, censetis decere.* Sed deesse videtur δεῖν pone οἴεσθε. REISK.

Πρὸς δὲ] Subaudi τούτοις. atque etiam. WOLF. Recte quidem hoc. verum præterea quoque annotandum erat καὶ deesse. ut legatur, πρὸς δὲ, καὶ δικαιοτέρον. REISK. Ἄν τι] Malim ἂν, τί. ut τί non sit encliticum, sed interrogativum, pro ὅ, τι. quid jus et fas sit. IDEM.

Μηδὲν ἂν] F. μηδὲνα ἂν. WOLF. GRUTER. Π. μηδὲν ἂν, ἢ μηδὲνα ἂν. H. STEPHAN.

Κακοδαιμονῶμεν] Κακοδαιμονῶν, intemperis agitari. de quo verbo alibi dictum. WOLF. Non videndum a verbo in ἂν desinente h. l. derivandum, sed a verbo in ἐσω. sinistra et luctuosa fortuna uti, claudibus affligi. IDEM.

μεθα, οὐ¹ προστέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ὧ² Ἀθηναῖοι, ταῖς
 64 τοῦ μιαινοῦ καὶ γόητος τούτου δεήσεσιν. οὐδὲ² προσδεκτέον 102. 1
 τοὺς οἰκτους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τούτου· ἰκανὴν γὰρ
 εἰλήφατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων καὶ
 τῆς τύχης. τίς οὕτως εὐέλπις³ ὑμῶν ἐστίν, ὧ² Ἀθηναῖοι,
 τίς οὕτως ἀλόγιστος, τίς τῶν προγεγενημένων καὶ νῦν ἐνε-
 στηκότων πραγμάτων ἄπειρος, ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ το-
 σαύτης εὐδαιμονίας εἰς τοσαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα 5
 τὴν πόλιν, δι' ἣντιναδέποτε αἰτίαν ἢ τύχην — εἷω γὰρ τοῦτο
 νῦν —, ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περιε-
 στηκόσιν ἡμᾶς κινδύνοις καὶ ἢ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
 65 δωροδοκία προσγένονε, καὶ περὶ αἰσχροῦς αἰτίας κοινῇ πάν-
 τες ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ⁴ ἴδια παρά-
 τισιν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον ἔχειν, τηνικαῦτα συμ-
 βουλευόντα καὶ⁵ διοικοῦντα τοῦτον σώσειν⁶ ὑμᾶς; εἷω γὰρ 10
 τὰλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι καὶ δημη-
 γορῶν οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε, καὶ τότε μὲν γράφων καὶ ἀπα-
 γορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους,
 τότε δὲ λέγων ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν
 οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλῃ κριθῆσεσθαι παρ'
 ὑμῶν, Καλλιμέδοντα εἰσαγγέλλων συνιέναι ἐν Μεγάροις
 τοῖς φυγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ ταύτην τὴν 15
 66 εἰσαγγελίαν εὐθύς παραχρῆμα ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώτῃ γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατα-

¹ προσεκτέον² προστετέον³ ἐστὶν ὑμῶν⁴ ἴδια⁵ πολεμοῦντα⁶ ἡμᾶς

Οὐ προσεκτέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς] Ἀντὶ
 τοῦ ὑμῶν αὐτοῖς, ut Isocrates Evagora: οὐ
 δουλευτέον τοὺς γε νοῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κα-
 κῶς φρονοῦσι. Sed puto leg. οὐ προστετέον
 ὑμᾶς αὐτοῖς, παρὰ τὸ προῖεμαι, non commit-
 tendum est, ut vosmetipsi precibus ejus quasi
 condonetis, h. e. ut iis moveamini, sicut
 dicunt προῖεσθαι χρήματά τινι. WOLF.
 Alterutrum verum est, aut servato προσ-
 εκτέον, delendum est αὐτοὺς, quod tum est
 inutile, et officit sententiæ, aut hoc αὐτοὺς
 servato, necessario leg. est προστετέον. non
 decet vos, vosmetipsos hujus precibus et ob-
 testationibus prode, et quasi in dedicationem
 tradere. Videtur ludere in vocabulis προ-
 εκτέον et προστετέον. v. notam proximam.
 REISK.

Προσιτέον] Α πρόσειμι, τὸ προσέρχομαι.

Sed sensus postulat προστετέον; α προσίεμαι. WOLF.

"Ἀπειρος] Μ. οὕτως ἄπειρος. IDEM.

Αἰσχροῦς αἰτίας] De Harpali pecunia di-
 repta a republica Atheniensium. WOLF.

Δημηγορῶν, οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε] Potest
 ferri, videtur tamen orator, mutata di-
 stinctione, sic dedisse: δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιὲς,
 διατετέλεκε. REISK.

Τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν] Si bene habet hæc
 lectio, tantumdem valet, atque τῶν ἐνοουραίων
 τιμῶν, caelestibus honoribus. Sed dubito,
 an Græci perinde τιμὰς οὐρανόους vel ἐνοουρα-
 νόους usurpaverint, atque Latini honores
 caelestes. Suspensus aliquando sum, Di-
 narchum reliquisse: τῶν ἴσων τοῖς ἐν οὐρανῷ,
 id est, τοῖς θεοῖς, paribus honoribus atque
 diis habentur caelum incolentibus. IDEM.

σκευάζων ψευδῆ μνηυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νευρίων, καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδὲν, αἰτίας δ' ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων· τούτων γὰρ ἀπάντων
 20 ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρες ἐστέ. γόης οὗτος, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μιαρὸς ἀνδρωπὸς ἐστί, καὶ οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ ¹ πεπραγμέ-
 νοις. ποῖαι γὰρ τριῆρεις εἰσὶ κατεσκευασμένοι διὰ ² τοῦτον, ὡς περ ἐπὶ Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; πότε οὗτος ἢ διὰ ψηφίσματος ἢ νόμου ἐπηνάρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναμιν
 25 τοιούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν; τίς ἀνενήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου; τί κατεσκεύασε Δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἄστει ἢ ἀλλοθί που τῆς χώρας; οὐδεὶς ³ ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἀπίστον γε-
 γεννημένον, ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἀχρηστον,
 30 περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἅπαντα διαπε-
 πραγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν καὶ ⁶⁷
 τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλελοιπότα, τοῦτον περιποιῆσαι βούλεσθε; οὐκ, εἰάν σωφρονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλευσθε· ἀλλὰ δέ-
 ξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἢ τιμωρῆσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τοὺς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὐτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν
 35 πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε — κατὰ πέρ οἱ θεοὶ προει-
 ρήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντεῖαις πολλάκις — τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαν-
 τείας. λέγε ⁴ τὴν μαντείαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

ἠ΄. Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἔχομεν, ὦ Ἀθηναῖοι; πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ὅταν οἱ

¹ πεπραγματευμένοι.² τούτου³ οὖν⁴ σὺ τὴν

Αἰτίας] Ordo verborum est: αἰτίας δὲ παρασκευάζων, ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος.
 WOLF.

Πράξεσιν] Quid si τάξεσιν? WOLF.
 Ἄπαντα δὲ πεπραγμένους] F. ἅπαντα
 διαπεπραγμ. IDEM.

Οὖν] Π. ἀν. H. STEPHAN. Assentior
 Stephano ἀν emendanti. REISK.

Αὐτῆς] Αὔθις. GRUTER.

ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες προΐων-
 ται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν ¹ καὶ ὁ δῆμος ⁴⁰
 ἅπας κινδυνεύη περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν
 ἱερῶν τῶν πατρῶν καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν, οἳ δὲ διηλλα-
 γμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται καὶ
 προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδία δὲ ταῦτὰ πράττω-
 σιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾶστα πειδομένους τοῖς τούτων
 68 λόγους; τί γὰρ ἐστὶ ῥήτορος δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς
 κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί φασὶ ¹⁰³
 τοὺς πρὸ ἡμῶν γεγενημένους, ὧς Δημόσ-θενες καὶ Πυλίουκτε,
 διατελεῖν ποιῶντας; καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινοῦ τότε τὴν
 πόλιν περιεστηκότος. οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰσαγγέλ-
 λειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅτι πεποιοή-
 κατε τούτων ὑμεῖς οἳ φάσκοντες τοῦ δήμου κηδεσθαι καὶ ⁵
 τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφω; γέγραπταί
 σοι ψήφισμα, Δημόσ-θενες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρα-
 νόμων ὧν Δημάδης γέγραφε; κεκάλυκας τινὰ πράξιν ὧν
 ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ'
 ἠντινοῦν. εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα
 69 καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε,
 ἀλλὰ περιεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα καὶ ¹⁰
 τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς Ἀρμοδίου
 καὶ Ἀριστογείτονος ἀπογόνους. ἔπειτα ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς
 σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πειρᾶν, ² ἢ ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοή-
 θειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἶδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσεται
 εἶναι δεινοί, εἰ παρακρούσετε τούτους αἰεὶ λέγοντες ὡς οὐκ

¹ καὶ om.² ὅπου

Προΐωνται] Analogia postulat προΐωνται, sicut τιθῶνται. Sed et προΐωνται scribitur, ἀντὶ τοῦ πρόανται, ut θῶνται. WOLF.

Ἐμεῖς μὲν ὁ δῆμος] Post μὲν videtur καὶ interponendum esse. Vos iudices, et uni-versus populus. REISK.

Ταῦτα] F. ταῦτα. WOLF. GRUTER.

Ἐστὶ ῥήτορος] Π. ἐστὶ χεῖρον ῥήτορος. Ἡ τοιοῦτό τι. H. STEPHAN. Excidit hoc bono viro, aliud agenti, neque satis ad rem praesentem attento, ut talia multa nobis excidunt, mente districta, et multa simul agente, quorum nihil recte fit. Locus hic bene habet, id quod vel e Latina Wolfii interpretatione constat. Ad ῥήτορος sub-auditur ἔργον, vel καθῆκον, vel tale quid.

REISK.

φασὶ] Suband. homines. Pro ἡμῶν leg. ὑμῶν. IDEM.

Ἀλλήλους] F. αὐτοὺς. WOLF. Bene habet vulgata. REISK.

Ἐστὶν οὖν, ὅ, τι πεποιοήκατε τούτων] Ἀντὶ τοῦ, ἄρα πεποιοήκατε τι τούτων. WOLF.

Τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα] Num τὰ τ. δ. ψήφισματα. Num pro τὸν leg. sit τοῦτον, an illo servato exciderit nomen aliquod proprium, an denique vulgata bene habeat, ad Demadem referenda, in dubio relinquam. Sed vix videtur Demadis in foro statua aenea stetisse. Nullus dubito de alio quopiam hic agi. REISK.

Ὅπου] Π. ἢ ποῦ. H. STEPHAN.

ἔστιν ἔξω τῆς πατρίδος ὑμῖν ἐξελθεῖν, οὐκ ἔστιν ἄλλη κα-
 15 ταφυγὴ χωρὶς τῆς ¹ ἡμετέρας εὐνοίας; φανεροὺς ἐχρῆν γεγε-
 νημένους ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ
 τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν, οὕτω πείθειν τούτους
 λέγοντας ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς
 παρὰ τοῦ δήμου βοηθείας. ὑμεῖς δὲ ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας
 ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦν-
 20 τας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρᾶττειν καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ
 τῶν αὐτῶν ὧν περὶ νῦν ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλή, καὶ ² σὺ, 70
 πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον διειλεγμένος Νικάνορι καὶ
 κεχρηματικῶς ἐν Ὀλυμπίᾳ περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νῦν
 σεαυτὸν κατασκευάζεις προδότης ὧν καὶ δωροδόκος, ὡς ἐπι-
 μελησομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δῶσον δίκην
 ὑπὲρ ὧν εἰληψαι πεποιηκῶς, τοσούτῳ τολμηρότερον Δημά-
 25 δου, ὡς δ' ὁ μὲν προειρηκῶς ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτοῦ τρόπον
 καὶ τὴν ἀπῶνοιαν, καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι,
 ὅμως οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναν-
 τία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε· καίτοι οὐκ
 ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὐτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλὴν, οὐδὲ
 θάνατον ὠρίσατο, εἰὰν ἀποφανθῆ χρήματα εἰληφῶς. σὺ δὲ
 οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ κατα-
 πεφρόνηκας τῆς τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἷε τοὺς δι-
 30 καστὰς, ὡς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον 71
 οὐκ εἰληφότεα σε τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἀν-
 ταῦτα πείσει;

Ἰ. Ὁρᾶτε, ³ ὧ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρειλή-
 φατε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα τὸ γεγεννημένον ἤδη,

¹ ἡμετέρας² συμπάντων³ ὦ om.

Ἰμῖν] Aut hic est ἡμῖν leg. ut sit imi-
 tatio et representatio orationum, quibus
 Demosthenes cum consortibus ad popu-
 lum uterentur, cujus vellent eiere com-
 miserationem, aut versu proximo leg. est
 ἡμετέρας. nostram. quod posterius equi-
 dem malim. REISK.

Οὕτω] Malim ἰθ' οὕτω. sic certe loqui
 solent. IDEM.

Εἰληφέναι] Scil. ὁμολογοῦντας. WOLF.

Ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς] Scil. εἰληφέναι δῶρα.
 REISK.

Συμπάντων] Malim σὺ πάντων. Adhuc
 enim locutus erat de universo Demosthe-

nis sodalitis malorum oratorum. jam vero
 ad eum solum convertit orationem. Mi-
 rifica inest vis in hac tam subita orationis
 a multis ad unum conversione. IDEM.

Ἐπιμελησομένους] Π. ἐπιλησομένους. H.
 STEPHAN. Malim equidem ἐπιλεησομέ-
 νους. quasi oblitī sint hi iudices. REISK.

Τολμηρότερον] Recte fecit Stephanus,
 ut lectionem hanc Ald. servaret, spreta
 Wolfii conjectura τολμηρότερος. IDEM.

Ὄρίσατο] Scil. εἰαυτῷ ζημίαν. quod alias
 addi solet. IDEM.

Μονοῦκ] L. μόνον οὐκ. WOLF. GRUTER.

τιμορίας δ' ἕνεκα τῆς κατα τῶν ἐνόχων αὐτῶν ταῖς ἀπο-
 ράσει. Δημοσθένης εἰτάγεται πρῶτος. κατηγοροῦντες
 ἡμεῖς, οὐδενὶ καταχαρισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότερ'
 ἀμελεῦτατες τῶν γεγενημένων ἀπάντων ἀφίεσθε τοῦ πρώ- 35
 του εἰσεληλυθότα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ δίκαια τὰ παρα τῷ
 δῆμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου δοξαυτ' εἶναι καὶ
 72 τοῖς ἄλλοις ἀπάσι ἀνδράποισ, ταυτ' ὑμεῖς ¹ οἱ κύριοι πάν-
 τας λύσετε, καὶ τὴν ποιηρίαν αὐτῶν τὴν τούτων ἀναδέ-
 ξασθε; ἢ πᾶσι ἀνδράποισ παραδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν
 ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προσότας καὶ τοὺς χρη-
 μάτων ἕνεκα ² προϊεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα;
 ταῦτα γὰρ ἀπάντα ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι 40
 καὶ χίλιοι οὔτεσ τῆν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς
 χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος
 πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει τὰ δίκαια ὑμῶν
 ἐληλόντων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας
 ἔχειν τοιαυτ' ὑμῶν ἔθῃ καθιστάντων.

κ'. Οὐ καταπληκτέον ἐστὶν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ
 προσετόν, εἰαν σωφροῦντε, ταῖς Δημοσθένους ἐλέοισ τὴν 104.
 κοινῇ καὶ δικαίᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ
 ὑμῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμ-
 βάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῶν πλείων τῶν ἰκανῶν δι' ὑμᾶς
 ἕτερα κεκτημένους, οὐδ' ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ὁμολο-
 γημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον
 73 τὴν ζημίαν· ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχρο-
 κέρδεια καὶ πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτρα-
 φε. μὴ οὖν ἀχλεσθε αὐτοῦ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένου·
 πολὺ γὰρ ἀν' δικαιοτέρου ἐλεήσατε τὴν χώραν, ἢν οὗτος
 καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ
 αὐτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἰκετεύει, παραστησαμένη τὰ

¹ ei om.² περιεμένους³ ἐλέεσθε

οἰδῶν] Aut oīdōn est leg. aut utrumque
 copulandum, oīdōn oīdōn καταχαρ. REISK.

Πρὸ τῆ δῆμῳ] P. παρὰ τῆ δ. WOLF.
 H. STEPHAN. SCALIG.

Λαμβάνειν τὰ καθ' ἑμῶν, πολλῶν] Wolf
 omitti vult τὰ, et contra post ἑμῶν addi
 τῶν. quorum in priori cum ei assentior,
 tum in posteriori refragor. REISK.

Ἀπολιεῖσθαι] P. ἀπολογεῖσθαι. WOLF.

Ἐξ αὐτῆς] Wolf suadet in autē nulla
 necessitate. Bene habet vulgata. Ipsa
 S. S. nos ait glebam esse, o gleba natos,
 et in glebam revertsuros. Parentes nostri
 succis genitalibus nos procrearunt, ex ali-
 mentis terrestribus collectis; et nos, qui
 frugibus terre iisdem alimur, parem nostri
 generis aliam sobolem procreamus. Fun-
 dus carniū nostrarum gleba est. REISK.

ὑμῶν τὰ κτήνη καὶ γυναικίαι, τιμωρήσασθαι τὸν ἀποδότην
 10 καὶ δόξαν ἑαυτοῦ, ὑπὲρ ἧς εἰ προγόνου καλλοῦ καὶ πολλοῦ
 λαοῦ κινδύνου ὑπομείναντες ἐλευθέρων¹ αὐτὴν ὑμῶν παρὰ
 δαδόμεσθαι, ἐν ἧ πολλὰ καὶ κακὰ παρεδείγματα λαλοῦνται
 τῶν τελευτησάντων αὐτῆς, εἰς ταύτην ἀποβλέψαντες,
 ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γυναικῶν πατρίους θυσίας
 καὶ τὰς τῶν προγόνων θύσας φέρειν δεῖ τὰς εὐφρανούσας
 τὴν ψῆφον, καὶ ὅταν Δημοσθένης ἐξέκησται βουλευόμενος 71
 15 καὶ παρακρούμενος ὑμᾶς οἰκτιρίζεται καὶ δεικνύσῃ, ὑμεῖς εἰς
 τὸ τῆς πόλεως σώμα ἀποβλέψαντες καὶ τὴν πρώτην δό-
 ξαν αὐτῆ ὑπακούουσιν ἀντίθετα, σφόδρως ἢ πόλις ἐλευθερώσει
 διὰ ταῦτα γέγονεν ἢ δὲ καὶ τῆς πόλεως Δημοσθένος, εὐφρανέ-
 γασθαι τοῦτον μὲν λαμπρὸν ἐξ εὐπροσλήλυτον εἰς τὸ πολι-
 τεύεσθαι γεγενημένον, καὶ ἀντι μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ
 20 τὰς δίκας λέγουτος ὑπὲρ Κτησιπποῦ καὶ Φορμίωνος, καὶ
 ἑτέρων πολλῶν πλουσιώτερον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀντι δ'
 ἀγνώστου καὶ οὐδενίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων
 παρεληφότες ἑνδοξὸν γεγενημένον, τῆν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως
 ἑαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν προγόνων δόξης διακείμενην, ἀφέντες
 αὐν τοῦ εἰλέου, καὶ τοῦ φεικόμενου, τοῦς τοῦτοι τὴν ὁσίαν
 καὶ δικαίαν φέρτε ψήφου, καὶ σκοπεῖτε τὸ τῇ πατρίδι
 25 συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένης τοῦτο γὰρ ἴσθι καλῶν καὶ
 γαθῶν δικαστῶν ἔργον.

καί. Καὶ ὅταν ἀναβραίνῃ τις² συνηγορήσων Δημοσθένης, 72
 λογίζεσθαι ὅτι αὐτός ὁ ἀνὴρ ὡς εἰ μὴ μὴ ἔσυχρος ὡς ταῖς
 μελλούσαις ἀποφάσισιν ἀναβραίνει, κακόνους ἴσθι τῇ πολι-
 τείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ ὄντας λαμβάνοντας αὐ βου-

¹ ἑρῶν αὐτῶν

² συνηγορήσων

Καίως καὶ ἀπὸ τῶν] Non improbo ver-
 bonum hanc ordinem, admonero tantum,
 inverso modo Graecis colere dicere καί-
 ως καὶ καίως. V. v. 4. Reiske.

Καὶ ἐν αὐτῇ] P. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ. Wolf.
 H. STEPHAN.

Ἐξασπασθῆναι βουλευόμενος καὶ παρακρού-
 μένος] Cur non potius dixit, aut ἐξασπασθῆναι
 καὶ παρακρούμενος, καὶ ἐκασπασθῆναι βου-
 μένος καὶ παρακρούεσθαι? miror equidem
 hanc in dicendo inconstantiam, cuius
 causam nullam video. Reiske.

Σάμα] L. ἀξίωμα, ut p. 528. v. ult.
 MARELAND.

Κτησιπποῦ] Orationis a Demostheno
 pro Ctesippo scripta nemo, quod sciam,
 alius, ne ipse quidem Taylor, qui satis
 diligenter indicem orationum Demosthe-
 nis ineditarum cum editis confectum in
 Adversariis reliquit. Reiske.

Ὅταν οὖν] Videtur interponendum esse
 πάντων. Reiske.

Ἐπιμαρτυροῦμαι] I. επιμαρτυροῦμαι. See
 Perquam probabiliter. Reiske.

Ὁ βουλευόμενος — βολάτω] Eo, quod non
 vult eos potius dare, vult idem omnia
 quoque praesidium securitatis publicae
 tolli. Idem.

λόμενος δίκην δοῦναι καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακὴν, ἐφ' ἣ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ 30 πόλει δίκαια· εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγός, οἱ τὴν καθ' αὐτῶν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἀπίστον βουλόμενοι γενέσθαι συνηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότες ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνεργία περὶ τὸν Ἀρπάλου κατάπλου καὶ τὴν ἀφесιν. νομίσαντες οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, καθ' ὑμῶν πάντας τούτους ἀναβαίνειν καὶ κοινούς ἐχθρούς εἶναι τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως ἀπάσης, μὴ 35 ἀποδέχεσθε αὐτῶν, ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν 76 κατηγορημένων· μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μαเนียน, ὅς μέγα φρονεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν· καὶ ἐπειδὴν φανερός ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ὅτι μᾶλλον ἐξελήλεγκται φενακίζων ὑμᾶς, τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως· εἰ δὲ μὴ, μιᾶ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι πάντας τοὺς ἀποπεφασμένους καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν 40 δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, καὶ ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφεισιν, ὅτε οὐδὲν ἔσται πλεον ὑμῖν.

κβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοῦμὸν τῆς κατηγορίας ἤκει, βεβοήθηκα, τᾶλλα πάντα παριδὼν πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. οὐκ¹ ἐγκαταλέλοιπα τὴν πόλιν, οὐ χάριν προϋργιαιτέραν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ἐποίησάμην. ἀξίων δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγοροῖς.

¹ ἐγκατέλιπον

Στρατηγός, οἱ] Hæc duo vocabula videntur in unum στρατηγοὶ conflanda esse. IDEM.

Ἐμῖν — εἰδότες] Aut ὑμᾶς leg. est, aut εἰδότες. IDEM.

Μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μαเนียน, ὅς] Apparet primum αὐτοῦ vitiosum esse, cum sit inutile, deinde deesse imperativum aliquem, e. c. θαυμάζετε. Num ergo dedit Dinarchus: μηδὲ τὴν τοῦ συκοφάντου τούτου θαυμάζετε μαเนียน, ὅς —. IDEM.

Γένηται] Malim γεγένηται. IDEM.

Ἵτι μᾶλλον] F. ἔτι μᾶλλον. WOLF. Probo. Sed tum quoque post φενακίζων ὑμᾶς, addendum erit ἀλλὰ, ut sit: φεν.

ὑμᾶς, ἀλλὰ τιμωρήσασθε. REISK.

Μέλλοντας] Subaud. ἀποφανθήσεσθαι. IDEM.

Ἐγκαλεῖτε] Wolf hoc habet pro futuro secundo, et usurpatum putat pro ἐγκαλέσετε. Sæpe tamen præsens ab Atticis pro futuro usurpatur. Sed vide hac de causa subtilitate plus quam grammatica disputantem Richardum Dawesium in Miscellaneis Criticis. H. Stephanus tamen in margine h. l. annotavit. Π. ἐγκαλέσετε. IDEM.

Τοῦ μὲν] F. τοῦμὸν. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Pag.
ed.
Steph.
105. 1

Pag.
ed.
Reisk.

1 ἀ. ΠΑΝΘ', ὡς ἔοικεν, ὧ' Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ 77
 καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι
 θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γινόμενον.
 ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν
 5 ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογεΐτων διαδικασόμενος ἤκει¹ τῇ ἐξ
 Ἀρείου πάγου² βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ
 νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλή
 κινδυνεύει ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν
 δικαίων παρῆρσιαν ἀποδοόμενος εἴκοσι μνῶν. τούτῳ μὲν γε
 καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινὸν, εἰάν αἰῶν, συμβήσεται· καὶ γὰρ
 θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ
 10 ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ
 ὀφείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ 78
 ἔξον αὐτῷ, καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν
 ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμοῦ γινώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι
 ψευδῆ κατὰ Ἀριστογεΐτονος ἀποφαίνειν καὶ τοῦτον ἐκείνης
 παρ' ὑμῖν ὑποληφθῆναι δικαιότερα λέγειν τῶν αἰσχίστων
 καὶ δεινοτάτων ἐστίν. διόπερ, ὧ' Ἀθηναῖοι, οὗτός μοι δοκεῖ,
 15 τὸν ἀγῶνα αὐτῷ ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων, διαπειρασόμενος
 ἤκειν τῆς ὑμετέρας γνώμης. ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις
 τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δ', ἀν
 θεὸς θέλη καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμ
 βήσεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίῳ γενήσεσθαι
 αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν,
 οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ'
 ὑμῶν, εἰάν νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν

¹ τὴν

² βουλῶν

κωλύσαι τάχα τις κολάζων δυνηθεῖη, ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ ¹ γεγευμένην τῶν εἰθισμένων τιμαριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐγγειήσεσθαι βούλεσθε ² δευσοποιὸν ἐν **70** τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἔαν ὅ τι ἂν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν ὄργη καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπρα- **25** γμένων, ἀποκτείνετε τούτον, ὃς παρ' Ἀρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν, ὃν ³ ἤσθεθ' ἤκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ⁴ ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φεναικισμοὺς ἐκκάβατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἤκει πιστεύων πρὸς ⁵ ὑμᾶς.

Ἐ. Ἄρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἀρπάλου ἀφίξιως δυσχεροῦς οὐσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πείραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἐνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προἰεμένων **30** πάντα τοῖς ⁶ τῆς πόλεως ἔχθροῖς; μὴ ⁷ καταρῥαθυμήσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπειπήτε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων. ἢ διὰ ⁸ τοὺς τοῦ κρινομένου προγόνους καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσία ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐτοῦ φείσασθαι; τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἢ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἔαν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφείσθαι τοὺς **80** εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφάρω δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθῆς καὶ δικαία ἢ κατὰ Ἀριστογείτονος ἔσται ἀπό- **40** φασις, ἔαν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότες ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχεία

¹ γεγενημένην⁶ τῆς om.² ψευδοποιὸν⁷ καταρῥαθυμήσατε³ ἤσθεσθ'⁴ ἡμῶν⁵ ἡμᾶς⁸ τοὺς κρινομένους

Γεγενημένην] Π. γεγευμένην. H. STEPHAN. stituamur. REISK.

Decesse hic aliquid liquet, sed incertum est, utrum κρείττω, ut vult Palmerius, an ισχυροτέραν, aut ὑπερτέραν, an, cum Toupio Emend. ad Suid. T. I. p. 96. περιγεγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. reliquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum de-

Τοῖς πόλεως] Interpone τῆς. IDEM.

Τοὺς κρινομένους] Lego τοὺς τοῦ κρινομένου. IDEM.

Περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων.] Videtur leg. περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγῶνα. IDEM.

Βραχεία] Num hic adverbialiter est accipiendum, pro βραχέως? an leg. διὰ

06. 1 εἰπὼν καταβῆ, ψευδῆς, καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένη; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλείστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων.

γ. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νῆ Δία μέτριος τὸν τρόπον, 5 καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδία καὶ δημοσία καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τοῦτ' ἀξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν, ὅτι ¹Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογεΐτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρηστός οὗτος υἱὸς περιεΐδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντα οὐ τυχόντα τῶν 81 νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ 10 τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη — πολλάκις γὰρ ἴστε τοῦτο δήπου γεγενημένον —, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοὺς, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν; καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τίνα χρῆ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὦν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνδρώπων 15 κακούργοις ἀνηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιουῖσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτῃν — ὡς φασι — ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἴ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐξῆν ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἀν' τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι; καὶ ταῦθ', ἅπερ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστογεΐτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητῆς λαχῶν 82

¹ τοῦ Κυδ.

βραχέαν? an potius post τὰ δίκαια, aut post περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα deest aliquid. διεξελθάν? videtur utique. nam πάντα cum τὰ δίκαια jungi nolim. IDEM.

Ταύτη] Scil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ' Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἀρπάλεια χρήματα διανεμαμένων. IDEM.

Ὡς παρὰ] Fors. οὐ est interponendum. IDEM.

Τῷ Κυδμ.] Τοῦ abesse malim. IDEM.

Αὐτοὺς] Dictum πρὸς τὸ σημαζόμενον pro τοῖς αὐτοῦ, scil. ὄντας, vel δεδεμένους. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere

hic designari. tam scelesti in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusativus τολμήσαντα pendet e τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν. IDEM.

Ἀνηγμένοις] De verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum in captivitate et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Præpositio ἀνὰ, unde compositum est, h. l. significat, seorsim, procul a reliqua societate humana. IDEM.

Ἐκείνοις] Id est, παρ' ἐκείνων. IDEM.

Τοὺς ἐκ] Num τὰ interponendum? IDEM.

ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν τὴν αὐτὴν 20
 ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ περὶ Ἀρι-
 στογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὐτοῦ
 πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα
¹παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀρι-
 στογείτονος τιμῆσεως, ὃν ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ
 ἐκ τοῦ ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς
 ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογείτων ἐστίν, ᾧ ²⁵
 Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας
 καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράφας καὶ ψευδάμενος,
 ὡςθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπίθεσθε παρὰ τῶν κατη-
 83 γόρων, πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦτον, ὅσον περ ἦν ἐπὶ τῇ
 τῶν παρανόμων γραφῇ τίμημα ἐπιγεγραμμένον; ὁ οὗτος
 πρὶν ἐκτίσαι, τοῦτο συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ
 λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν 30
 ἀπασῶν τῶν τιμωριῶν αἰ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις
 εἰσὶ γεγραμμένα. οὐ τὸ τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ
 Λυκούργου, καὶ ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ
 ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἑνδεκα κατὰ τοὺς νόμους,
 περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν προεδρίαν
 τῶν πρυτάνεων ἐκάδιζεν;
 δ'. Εἴτ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλακίς
 ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν 35

¹ παρ' ἡμῶν om.

ἄρχειν] Colerret cum ἀπεδοκιμάσθη. ut
 δοκιμάζεσθαι ἀρχειν (pro ὥστε ἀρχειν) dici-
 tur, in censura morum, in scrutinio vite,
 probari ita ut dignus habere qui admit-
 taris ad magistratum, sic contra ἀποδοκι-
 μάζεσθαι ἀρχειν (pro ὥστε μὴ ἀρχειν), re-
 probari quominus eum geras. IDEM.

Τὴν αὐτὴν ἀρχήν] Nove dictum, ex more
 deterioris Græciæ, pro ταύτην τὴν ἀρχήν.
 Nisi si sic accipiamus, pro τὴν αὐτὴν ἐαυ-
 τοῖς ἀρχήν. magistratum eundem quem ipsi
 gererent. IDEM.

Βραυρονίας] L. Βραυρωνίας. MARKLAND.
 Παρὰ τῶν κατηγόρων] Aristogitonis puta,
 qui causam sacerdotis illius agebant.
 REISK.

Τοῦτον] Π. τούτω. H. STEPHAN. Ego
 malim τασούτον, scil. τίμημα. REISK.

Γραφῆ] Quam scil. Aristogiton adversus
 illam Dianæ sacerdotem instituerat, cujus
 litis æstimationem ipse quinque talenta

scripserat. IDEM.

Τοῦτο] Malim πάντα. IDEM.

Ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου] Habemus ad-
 huc illam ἐνδειξιν, verum non sub Lycurgi,
 sed sub Demosthenis nomine, cujus non
 est. IDEM.

Τῷ δημοσίῳ, λέγειν οὐκ ἐξὸν] Mutavi pra-
 gam hanc distinctionem sic: ὀφείλων τῷ
 δημοσίῳ λέγειν, οὐκ ἐξὸν. cum Lycurgus eum
 actionis illo genere, quod ἐνδειξιν appellat-
 tur, insectatus detulisset, ut eum, qui con-
 cionaretur, quanquam ærario adhuc de-
 bens, id quod non liceret. Ærario enim
 debentes, donec satisfacissent, foro ex-
 cludebantur hoc ipso facto. IDEM.

Δικαστηρίων] Pone δικαστηρίων deesse
 videtur ᾧφθη, vel ἐωρᾶτο, vel simile quid.
 Quod si admittatur, malim altero versu
 statim post ἐγκαθίζων pro ἐκάδιζεν. IDEM.
 Κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδει-
 χθέντα] Videtur et lectio, et interpunctio

πολιτῶν ἐνδειχθέντα, φυλάξαι δ' οὐθ' οἱ ἔνδεκα δεδύνηται 84
 οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι;
 καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας
 πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλευέσθαι περὶ τῶν πραγμάτων
 παραδίδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν
 40 καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγεννημένον, τοῦτον
 μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν
 εἰσέτετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει
 οὐδεμίαν ἔσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν
 ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δι-
 καιῶς, οἷς εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρέσιμα
 πολιτευομένοις· τὸν δὲ κατάρρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν
 07. 1 ὑμᾶς πεποίηκεν οὐδεπώποτε ἐξ οὗ πρὸς τὴν πολιτείαν προσ-
 ελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατὸς ἐστίν, ἀφήσετε; καὶ τίς
 οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τούτου δεχομένοις σύμβουλον;
 ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ φανερός καὶ περιβόητος 85
 τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ, τότε
 τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες ¹ θαυμάζουσι, πότερον
 5 βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους ² ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιού-
 των ἀκούοντες. χρῆ δὲ, ὡς Ἀθηναῖοι, ὡς περὶ οἱ πρῶτοι νομο-
 θέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν
 ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους
 τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων
 ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἐκάστην δημοσίαν ἀραῖς ποιού-
 μενοι κατὰ τῶν πονηρῶν, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα
 10 ³ λέγει καὶ γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον
 εἶναι· ὧν οὗτος νῦν ἐστίν Ἀριστογείτων· ἔπειτ' ⁴ ἐν τοῖς νό-

¹ θαυμάσουσι ² ἢ om. ³ λέγη καὶ γινώσκῃ ⁴ ἐν βωμοῖς

h. l. laborare; aut si illa bene habet, hac certe vitiosa est. Haud intercedam κατεψηφισμένον h. l. pro passivo accipi. condemnatum. malim tamen κατεψηφισμένοι, qui condemnarunt. Utrum horum mavis, certe post alterutrum, est comma ponendum, et post πολιτῶν tollendum. Illi cives, hic indicati, sunt Lycurgus et ejus advocati. IDEM.

Πολιτευομένοις] Malim πεπολιτευμένοις. IDEM.

Γνώριμος] Γνώριμον καὶ φανερὰν malim, ut ad πονηρίαν redcat. IDEM.

Καὶ χαίρετε] Num ἢ καὶ χ. nam alias caret illud πότερον opposito sibi ἢ. utrum de-

fectu meliorum oratorum hos feratis, an libenter audiat et gaudeatis etiam eorum concionibus atque delectemini. IDEM.

[Ἐνομοθέτησαν] Fort. λέγειν ἔνομ. ut habeat insequens ἀκούειν oppositum sibi respondens. quemadmodum vestri majores oratoribus, qui ad vestros majores verba facerent, legibus præscripserunt, quomodo eos dicere oporteret, ita vos quoque contendite audire ex illarum legum præscripto. IDEM.

[Ἐγίνωσκον] Scil. δεῖν ἀκούειν τῶν λεγόντων ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. IDEM.

Καθ' ἐκάστην] Snaudi ἐκκλησίαν. IDEM.

[Ἐν βωμοῖς δῶρα] Videtur leg. ἀζημίους (vel ἀνεπιζημίους) τὰς δῶρων γρ. actiones de

86 μοις δώρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων δεκαπλάσιαν ἐπιτιθέντες τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν, ἡγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ ῥηθῆσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐκ ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δούσι συμφερόντων δημηγορεῖν· Ἀριστογείτονα τοίνυν ἢ Βουλῇ ἀποπέφαγκε· 15 πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίναντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἔσται τὸν ἴδιον τρόπον, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστιν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι συμβεβηκὸς¹ Ἀριστογείτων αὐτῷ δεῖξαι. ἀντὶ μὲν γὰρ² τοῦ γονέας εὖ ποιεῖν κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποιήκεν· ὅτε δ' 87 ὑμεῖς ἐστρατεύσεσθε πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ δεσποτηρίῳ· 20 τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς μνημῆα τι ἔχειν, ὃ Ἀθηναῖοι, δεῖξαι, ὡστ' οὐδ' ἐν Ἐρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδ' ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ὧν ὄφλε τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν. ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων διατετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνου ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ τοῖς 25 ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσι ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς ψυθόμενοι τοῦτον ἴστε πονηρὸν καὶ ἀδίκον ὄντα, ἀλλ'

¹ ὁ Ἀριστ.² τοὺς

largitionibus solas aliarum omnium actionum voluerunt exemptas a mulcta, quæ alias actori esset pendenda, si causa cecidisset. IDEM.

Τοῦ τιμήματος] Æstimationis ejus puta, qua accusator ipse litem in libello accusatorio æstimasset. Edicebant itaque leges, ut in actionibus largitionum iudiciis in mulctam liceret condemnato reo decuplum ejus summæ irrogare, qua accusator ipse litem æstimasset. IDEM. λήμματος de suo Bekkerus.

Ἔσται] Aut ἐστὶ est leg. aut ἐς τε. quod posterius si verius est, necesse est hic aliquid desiderari. ut sit, e. c. sio: τίς ἐς τε τὰ κατὰ, καὶ τὸν ἴδιον τρόπον. qui publice, qui privatim ei sint mores. qualem se gerat erga rempublicam, qualem erga amicos. REISK.

Ἱερὰ] Vales. ad Harpocr. p. 38. vult ἱρία. IDEM.

Γὰρ τοὺς] Interpone τοῦ. IDEM.

Πατὴρ μνημῆα] Ergo monumenta patrum habebantur ab Atheniensibus ἐν τοῖς πα-

τρῶσις ἱερούς. Palam enim hoc refertur ad illud, quod modo dixerat, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστι. IDEM.

Οὐδ' ἐκ τῶν] Lego οὐδὲ τῶν. eorum numerorum, quos ærario debet, et id quidem iudicio condemnatus, totam summam nondum persolvit. IDEM.

Πραγμάτων] Π. πράττων. H. STEPHAN.

Τοῖς ἐζητηκόσι] Interponendum videtur οὐκ. Senatus Areopagiticus, cui mandatum fuerat, ut in reos largitionum Harpalarum inquireret, munus hoc peragebat, et facta quaestione ad plebem referebat. Plebs itaque οὐκ ἐζητεῖ. volebat tamen per ζητητὰς suos, Senatores Areopagiticos cognoscere, qui partem rapinarum Harpalicarum cepissent. Jam plebs, ante quaestionem, neminem norat reorum, præter unum Aristogitonem, quem norant participasse illas rapinas, tametsi non inquisivissent. Hujus itaque solius nomen edebat Senatus Areopagiticus ad plebem jam præsciam; cæterorum ad ignaram. IDEM.

ἑκάστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε τὴν τούτου ¹ πονηρίαν. ὥστε τὸ ⁸³
 πολλάκις λεγόμενον ἀληθές εἶπεῖν ² ἐστίν, ὅτι περὶ μὲν τούτου
 τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περιεστη-
 κότες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

ε'. Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν, ὧ' Ἀθηναῖοι, μὴδ'
³⁰ ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε πᾶσι τοῖς ἄλ-
 λοις Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας
 παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ ³ τούτῳ τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι,
 καὶ μὴ πρόεσθαι καὶ μὴ προδοῦναι τὴν θεῖαν καὶ τὴν εὐσρκον
 ψῆφον, ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλή δῶρα
 λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατήρ καὶ ζῶν
³⁵ καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτὸν, καὶ ἵνα τὸ πρῶτον εἶπω
 τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτονήσας ὁ δῆμος παρέδωκεν
 ὑμῖν τιμωρήσασθαι. οὗτος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένος ἐπὶ
 τοιούτοις εἴληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰσχρὸν
 ἐστὶν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον εἶσαι τοῦτον. τίνα
 γὰρ τρόπον, ὧ' Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε
 τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσεσθε ⁸⁹
⁴⁰ κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βουλήν τοὺς
 εἴληφότες τὰ χρήματα φαίνεσθε σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμω-
 ρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἑῶντες; μὴ γὰρ ἰδίους ἀγῶνας
 τούτους ὑπολάβητε εἶναι κατὰ τῶν νῦν ⁴ μόνον ἀποπεφα-
 σμένων, ἀλλὰ κοινούς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. δωροδοκία
 γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη παρ' ὑμῖν δυσὶν θάτερον ἐπὶ τοῦ
 λοιποῦ χρόνου ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν
^{108. 1} καθ' ὑμῶν θαρρῶντας ὡς οὐ δῶσοντας δίκην, ἢ φοβεῖσθαι
 τὸ λαμβάνειν ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενη-
 σομένης τῶν ἀδικημάτων. οὐκ ἴσθ', ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ
 παρ' ὑμῶν τοὺς ὀρμῶντας ἐπὶ τὰ καθ' ἡμῶν ἦκοντα χρή-
 ματα νῦν ἀνείργει καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος
⁵ ἀποστρέφειν; καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν

¹ μόχθηριαν

² ἐστὶν ἔτι' περὶ

³ τούτου

⁴ μόνον

* Ἐστὶν ἔτι] F. ἐστὶν, ὅτι — MARKLAND.
 Malim ἔστι καὶ νῦν ἔτι. REISK.

Περὶ μὲν τούτου] Post μὲν interponi
 velim οὐν. Aut alias sic leg. sit: ἀληθές
 ἐστὶν, ὅτι περὶ μὲν τούτου. IDEM.

Τούτου] Π. τούτο. * Η τούτῳ. H. STE-
 PHAN. Significatur cura extrema suppli-
 cia in condemnatis exsequendi. REISK.

Θεῖαν] Fort. εὐθείαν. IDEM.

Πρῶτον] Malit fort. quispiam πρώτα-
 τον, neque admodum repugnabo. IDEM.

Μόνον] Melius pone ἀποπεφασμένην col-
 locetur. IDEM.

Ἠμῶν] Num ἡμῶν. IDEM.

Ἀποστρέφειν] Viletur leg. τοὺς ὀφθαλ-
 μούς ἀποστρέφειν] IDEM.

βουλὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκομικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποιήκει; καλῶς γάρ, ὡς Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων
 90 ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν, ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυθῶνακτος τὸν Ζελεΐτην κομίσαι τὸ χρυσίον ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν
 τινὰς καὶ δοῦναι ¹ τοῦ τρόπου πείραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος ¹⁰ τὸ χρυσίον καταγνόντες, ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ' ὡς περ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμα ² ὑμῖν τοῖς ἐπι-
 γινομένοις καθιστάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὁπωσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐκ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν δίδόντων βουλεύεσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γρά-
 15 ψαντες διαρρήδη· Ἄρθμιον τὸν Πυθῶνακτος τὸν Ζελεΐτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἰτίον ἠγεῖτο τοῖς Ἑλλησιν εἶναι, πῶς χρὴ ῥαθύμως ἔχειν ὀρῶντας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δωροδοκίαν γινομένην; καὶ μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

20

καίτοι, ὡς Ἀθηναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους τοὺς ἀνδρας λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν
 91 δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς ³ τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἱ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἀνθρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς ⁴ τὸν βάρβαρον.

¹ τοῦ om.² ἡμῖν³ τῆς om.⁴ τὴν

Πρὸς τ' αὐτὸν *] Tria haec vocabula in unum προστάττον contraxi, et asteriscum vitii indicem sustuli. Sanatus enim nunc locus est. IDEM.

Ὁμολογεῖν] Scilicet ἑαυτοὺς κεκομικέμεναι τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. IDEM.

Τὸ χρυσίον] De eo negotio vide Demosthenem in oratione de Cherroneso et de vitiosa legatione, et Aeschinem contra Ctesiphontem in fine, Plutarchum in Themis-

toacle, et alios. PALMER. Videtur τότε interponendum esse. τὸ τότε χρυσίον, scilicet τὸ ἐπὶ Ἄρθμιου, Arthmii aetate in Graeciam illatum, opponitur τῷ νῦν, ἐπὶ Ἀρπάλου, Harpali aetate illato. REISK.

Τοῖς πατρίδος] Interpone τῆς. IDEM.

Πρὸς τὴν βάρβαρον] Scilicet γῆν. Sed non solent sic loqui. Solennius est πρὸς τὸν ἑαυτῶν. in masculino. IDEM.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Pag.
ed.
I. Steph.
08. 29

Pag.
ed.
Reisk.
91

α'. ΤΙ χρῆ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιοῦτου ἀνθρώπου,
 ἢ πῶς χρῆσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ; ὃς οὐκ ἅπαξ ἀλλὰ
 τρίς ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλῆς —
 ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε —, καὶ
 ἐψευσμένος ἀπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιστη-
 κότην, φάσκων κωλύσειν Ἀρπαλον εἰς τὸν Πείραιᾶ κατα- 92
 35 πλεύσειν, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουρυχίαν καὶ τὰ
 νεώρια κεχειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ
 πάντων ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν,
 καὶ ἐπιωρκηκὼς ὃν ἄμοσεν ὄρκον μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ
 τῆς τραπέζης· καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ
 θανάτου τιμησάμενος εἰάν εἴληφέ τι τῶν χρημάτων ὧν
 Ἀρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς
 40 τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμένον ἑαυτὸν ἅπασι τούτοις
 ἔνοχον γεγεννημένον ἐλθεῖν καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν, οὐ τῷ δικαίῳ
 πιστεύων — τί γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν; —
 ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδεΐᾳ, ἣ χρώμενος πρότερον 93
 μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δι-
 καίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἤκει

Ἔπος] Ἡ πᾶς. BEKKER. Obscure sum.

Τελε] Repetit hoc p. 327. v. 11. REISK.

Καὶ ἐψευσμένος] Aut deest aliquod participium ante καὶ, v. c. ἐπιβουλεύσας ὑμῖν, aut delendum est καὶ. nam cohæret ἐξεληλεγμένος cum ἐψευσμένος, et utrumque sic copulatum, ἐξεληλεγμένος ἐψευσμένος, tantundem est, ac si dixisset: ἐξεληλεγμένος, ὅτι ἐψευσται. ter convictus mendacii, in eo commissi, quod affirmavit coram Atheniensibus omnibus in concionem congressis. IDEM.

Καὶ τῶν περιστηκότην] Ergo hi sunt diversi ab Atheniensibus. Sunt ergo inquilini, et peregrini, tum Athenis commo- rati. IDEM.

Φάσκων] Cohæret cum ἐψευσμένος. idem est atque ἐν τῷ φάσκῳ. mentitus in eo quod diceret. IDEM.

Μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέζης] Vocabulum ἔδος h. l. simulacrum Minervæ a Phidia factum designat, in arce dedicatum, quæ arx παρθενῶν appellabatur. τράπεζα est mensa coram illo signo posita, qua in mensa poni solebant dona, si quæ Minervæ offerrentur. IDEM.

Ἐαυτὸν] Π. αὐτὸν. H. STEPHAN. Foret hoc quidem planius atque usitatius. Verum tamen bene habet vulgata. Idem est ac si dixisset: ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, ὅτι ἐξήλεγξεν ἑαυτὸν, ὅτι γεγέννηται ἔνοχος. Brit ergo ἐξεληλεγμένον h. l. pro part. aor. 1. medii ἐξελεγχάμενον, aut pro ἐξελεγχάντα. REISK.

ὡς οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμετέρας
 ῥαθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νό-
 μος, εἴαν τις ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι παραβῆ 109. 1
 τοῦτον ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθη-
 ναίους ¹ ἔξῃπατηκώς, καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν
 οὐκ ἄξιος ὦν ἔλαβε, καὶ τὸ κατ' αὐτὸν μέρος ἀπαντ' ἀνα-
 τετραφῶς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ἤκειν
 φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γεγενημένης;
 ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ τάλληθῆ λέγειν — δεῖ δὲ —, οὐδὲ 5
 τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσὶν
 ἢ ψευδεῖς ² αἱ κατὰ Φιλοκλέους γεγενημένα· ἀλλὰ περὶ
 μὲν τῆς τιμωρίας ὑμᾶς δεῖ τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμ-
 μένης δικασαί νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλι-
 καῦτα ἠδίκηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας, ὡς περ
 οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι κατ' αὐτοῦ, ³ [ἢ] δημεῦσαι
 94 τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην.

β'. Οἴσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρημά- 10
 των πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ ⁴ νῦν πρῶτον κατ' ὑμῶν δῶρα
 εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὦν ἐλάν-
 θανεν ὑμᾶς, καὶ ⁵ ἠτύχεῖτε, κατότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς
 ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γὰρ ἔστι χαλε-
 πώτερον ἀνθρώπου τὴν αὐτὴν πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος.
 οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς
 τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς ἐμβεβληκότα, 15
 τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαδεδομένου χρυσίου καὶ εἰς
 αἰτίαν ⁶ καδίσαντα πᾶσαν τὴν πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε

¹ ἠδικηκώς² καὶ αἱ³ uncus om.⁴ νῦν om.⁵ ἠτύχει⁶ καθίσταντα

Καὶ αἱ] Aut delendum est καὶ, aut transponendum, sic: ψευδεῖς, αἱ καὶ κατὰ Φιλ. etiam illa, quæ de Philocle. non solum, quæ de Demosthene et Aristogitone aliisque, sed etiam quæ de Philocle sunt redditæ. IDEM.

Περὶ μὲν] Imo vero περὶ μόνης. IDEM.

Αὐτοῦ· ἢ δημεῦσαι] Semicolon commate muta, et tolle ἢ, et locum habebis correctum. non tria pænæ genera hic proponuntur, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis. 3) confiscatio bonorum. sed duo tantum, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis cum adjuncta ei atque semper insequi solita proscriptione bono-

rum conjunctum. IDEM.

Πρῶτον] E vulgata, ut nunc est, hæc existit sententia: aut primum Atheniensium hunc esse, qui largitionibus se corrumpi passus sit. Non mala sententia; sed ab hoc loco, ni fallor, alienior. Quare malim νῦν πρῶτον. IDEM.

ἠτύχει] Aut addendum est ἢ πόλις, aut potius scrib. ἠτύχεῖτε. IDEM.

Οὐ γὰρ] Π. οὐδὲν γάρ. H. STEPHAN.

τὴν αὐτὴν] Π. τὴν αὐτοῦ. IDEM.

Διαδεχομένου] Dedi διαδεδομένου. diditi per multos. REISK.

Καθίσταντα] Π. καθίσταντα. H. STEPHAN.

ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμένου κατ' ὑμῶν, ὡς ὅτι
 τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποιήται τὰς
 ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδω- 95
 ροδόκητός ἐστιν, ἢ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή ταῦτα πάντα
 20 προεῖται χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἄρ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν
 ἄλλων ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μετ' ἡσυχίας
 καὶ τάληδές ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθεῖναι τοῖς ἡδίκητοσι
 τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ πάντων
 ὁμολογημέναις προδοσίαις πρῶτον τετάχθαι τὴν ὄργην καὶ
 τὴν μετ' αὐτὴν γιγνομένην τιμωρίαν; τί γὰρ τοῦτον οὐκ
 ἂν οἴεσθε ἀποδίσθαι τῶν ἐν τῇ πόλει σπουδαιοτάτων,
 25 ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν καὶ δίκαιον φύλακα καταστή-
 σητε; ποίας οὐκ ἂν προδοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις;
 ἢ τίνος ἂν φροντίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα καὶ λή-
 ψεσθαι διπλάσιον οὐκ ἔτι εἴληφε χρυσίου; οὐδὲν ὅ τι οὐκ
 ἂν ὁ τοιοῦτος, ὡς ἄνδρες, ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἀργύριον καὶ
 χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται
 καὶ μήτ' ὄρκου μήτ' αἰσχύνης μήτε δικαίου πλείω λόγον 96
 30 ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται, οὗτος ἀποδώσεται τὸ κατ' αὐτὸν
 τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχη τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ
 τοῖς πολεμίοις σύνθημα κατ' ὑμῶν φήνας, οὗτος προδώσει
 τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

γ'. Μὴ οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν γε-
 γενημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἠγεῖσθε μέλ-
 λειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὧν ἂν¹ ἐπραξεν
 οὗτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν
 35 ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον ὑπὸ τούτου δεινόν, ἐγνωκό-
 τες τοῦτον οἷός ἐστιν· ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ
 κρινομένου πονηρίας κολάσατε αὐτόν· ὅς, ὡς Ἀθηναῖοι, τρῖς
 ἢ τετράκις ἰσπαρχηκῶς ἀνδρῶν καλῶν καγαθῶν, πλεονάκις
 δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος οὐκ

¹ ἐπραξεν ἂν

Προεῖται] Si bene habet, significat, se-
 natus hanc totam fraudem committit, in
 gratiam quorundam, a quibus seu rogatus
 seu corruptus donis fuit, quo Demosthenes
 aliique insontes, quibus infensi nonnulli
 sint, pessumdentur. REISK.

Πρῶτον] Malim πρώτην. IDEM.

Γιγνομένην] Pœnam e crimine quoque

existentem, velut summa e numeris
 præmissis in unum collectis exstitit, cri-
 mini consentaneam, atque necessariam. IDEM.

Αἰρεῖται] Bene si habet, de quo valde
 dubito, usurpatum est pro ἠγεῖται. Sed
 insolens est dictio περὶ πλείονος αἰρεῖσθαι

τι. IDEM.

ἄξιος ὢν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς
πίστιν ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξί-
97 ωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, 40
καὶ μισθωτὸν καὶ προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν.
ἔπειτα ὑποστείλασθαι τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν, καὶ
αἰσχυρῶν τούτους ἡδίκημένους, ὅς οὐκ ἠσχύνθη τοιαῦτα
πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν
ἀνθρώπων ἐλεοῦντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν, ὧ Ἀθηναῖοι·
πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους,
εἰ τιν' οὗτος παρέλαβε καιρὸν χρημάτων πολλῶν. ἐν οἷς 110
καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια, ἃ οἱ πρόγονοι
ὑμῖν κατασκευάσαντες κατέλιπον. ὢν ἀναμιμνησκομένους
ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ
τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς
πρότερον κεκριμέναις· αἰσχυρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τιμωρούμενους
98 ἔστι τούτους προδότας τῆς πόλεως γεγενημένους, καὶ ὑπολεί- 5
πεσθαί τινας τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ
θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν ποιήσαντες παρεδόσαν τιμωρήσασθαι,
¹ ἑωρακότες τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημέ-
νον καὶ ² προκεχειρικότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ τὴν
τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.

δ'. Ἄλλ' ἔγωγε, νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι,
εἰ προτραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν 10
ἐπὶ τὴν τοῦ υἱὸς ἐκλελοιπότος ³ τὴν κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν,

¹ ἑωρακότες² προκεχειρικότα³ τὴν om.

Διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν] Subaudi αὐτοῦ
δοκοῦσαν μόνον, ἀλλ' οὐκ οὔσαν. recurrit hæc
dictio p. 328. v. 4. IDEM.

Τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα] Quæ hic
appellatur ἡγεμονία, estne ea illa vulgaris,
a multis sic dicta, universæ Græciæ prin-
cipatus, de quo tam diu, tam acriter, tam
sæve inter se Athenienses atque Lacedæ-
monii contenderunt? An potius illa, quo-
dammodo privata, ἡγεμονία, quæ penes eum
est, qui tribunus aut imperator exercitus
sit constitutus. Præferam ego hoc poste-
rius hîc loci, dignitatem muneris, quo
fungebatur, ut ductor noster, tanquam ἱπ-
παρχος, aut et στρατηγός. IDEM.

Τοιοῦτον ὑμῖν] Aut in vitio est ὑμῖν, aut
inter hæc duo vocabulo deest aliquid, e. c.
πεφασμένον aut φεραθέντα. IDEM.

Αἰσχυρῶν.] Post αἰσχυρῶν deest ἡ
μάλλον. hujusne pudore et reverentia vos

duci oportet, an potius violatorum per inju-
riam? aut alias pro ὑμῖν leg. erit. ὑμᾶς.
quæ est lenissima et tutissima h. l. medi-
cina. IDEM.

Πραττότων] Π. πράττων. H. STEPHAN.
Ἰμῶν] Alloquitur iudices, τῶν ἄλλων
reliquis designat Athenienses, qui sive
circumstantibus judicium spectantes et au-
dientes, sive domi manserant, rerum sua-
rum privatarum satagentes. REISK.

Ἐν οἷς] Subaudi καιροῖς χρημάτων. oppor-
tunitatibus pecuniæ querendæ. IDEM.

Τιμωρήσασθαι] Subaudi ὥστε τιμ. aut
ἐπὶ τῷ τιμ. IDEM.

Ἐωρακότες] Π. ἑωρακότες. H. STEPHAN.
Ἐπὶ τῷ] Π. ἐπὶ τῷ. IDEM. Non male
id quidem. verum tamen potest vulgata
defendi. REISK.

Ἐκλελοιπότος κρίσιν] Interpone τὴν. Ap-
paret hoc e loco Philoclem fuga antever-

καὶ οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων
 ἀδικημάτων· καὶ ἰ μὲν δῆμος ἅπας οὐτ' ἀσφαλὲς αὐτε
 δίκαιον νομίζων εἶναι παρακαταδέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας
 ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας,
 ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὐς
 15 ἡ τύχη καὶ ὁ κληῖρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε, 99
 φείσεσθε τοῦ ¹ τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ τὸ πέρας
 ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων δικαίων ἀτιμώρητον
 ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν γεγενημένων κακῶν
 αἴτιον, ὃς — ὅπερ καὶ μικρῶ πρότερον εἶπον — μόνος τῶν
 πονηρῶν πάντων τρεῖς οὐχ ἅπαξ ἀποπέφανται, καὶ τρεῖς
 ἤδη δικαίως ἐζημιωμένος θανάτῳ κατὰ τὸ αὐτῷ ψήφισμα.
 τί οὖν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα
 20 ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκούσαι; οὐχ ὑμεῖς
 ἐστὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ Πελοπόννησον
 περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν Λακεδαιμο-
 νίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώ-
 σαντος καὶ Σάμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ
 Ποτίδαιαν, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν
 τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι; οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστῶσης
 25 κρίσεως καὶ τῶν ὀρκῶν οὐς ὁμομοκότες ² φέρετε τὴν ψῆφον 100
 ἀντικαταλλάξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ'
 ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀριστο-
 φῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων; τὸν δὲ μιαρὸν
 ἀνδρωπον καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ
 Ἀρείου πάγου βουλή ζητήσασα ἀποπέφαγκε χρήματ'
 30 ἔχειν καθ' ὑμῶν, ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν καὶ παιδῶν ἀρ-
 ρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ὦν

¹ τὰ τοιαῦτα

² ἐφέρετε

tisse iudicium, et in eo non comparuisse. Constructio hæc est: ἔλθειν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ ὦν ἐκλειοιπτότος τὴν κρίσιν. Atqui p. 323. 13. dixerat ἐτόλμησεν εἰς ὑμᾶς ἔλθειν ἀπολογησόμενος. Non novi, quomodo hæc interse pugnancia conciliari possint. IDEM. Παρακαταδέσθαι] Post παρακαταδέσθαι deesse videtur αὐτῷ. IDEM. Ἐπέτρεψε] Offendor dictione οὐς ἡ τύχη δικάσοντας ἐπέτρεψε. Sententia et usus loquendi postulant ἐπέστῃσε. aut οἷς ἡ τύχη τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀμύνεσθαι δικάσοντα,

ἐπέτρεψε. Suspectas mihi quidem vitii hic locus est. IDEM. Δικαίως ἐζημιωμένος] Interpone ἂν. IDEM. Ψήφισμα] Post ψήφισμα videtur ἀπολάλει, vel simile quid, deesse. IDEM. Ἐλευθερώσαντος] Æmil. Prob. in Timotheo. Athenæus l. xiii. pag. 11. GRUTER. Οὐδὲ] Stephanus οὐδὲνα conjecit. Sed falsus fuit. bene habet h. l. vulgata. v. p. 281. 1. ubi hic idem locus iisdem verbis legitur. Cur ibi non offendit Stephanus? cur nil ibi quoque annotavit? REISK.

ἄνθρωπος μέτριος δεηθεῖν, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, ¹ οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνείλε πᾶσαν τὴν γεγεννημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρεσθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὐτὸν, καὶ ἐξήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποιήτον καλοκαγαθίαν, ὅτι ψευδῆς ἦν.

ε'. Ἄ χρῆ λογισαμένους ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν 35 παρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οἱ πίστεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηροὺς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ συνδιέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλήθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν τισὶν, οὐδὲ δουλεύει ταῖς δόξαις, ² εἰδότες 101 ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμοιοῦς ῥαδίως ἀμυνόμεθα, θεῶν ἴλεων ὄντων, εἰάν τινες ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδο- 40 σίας καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἃ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδεμία πόλις σωθεῖν. μηδεμίαν οὖν δέησιν, ὧ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτούς, μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδεδειγμένην ὑμῖν κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ἀκυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις· ταῦτα γὰρ ἀμφοτέρωθεν διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν τούτου 111 πονηρίαν. ὑπὲρ πάσης, ὧ Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῶν πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέους μόνον· οὗτος γὰρ αὐτοῦ πάσαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ' 5 ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ δικαιοτέραν πολὺ δέησιν δέομαι τούτων τῶν ταῦτα πεπραχότων, μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ 102 πρόγονοι πολλοὺς ὑπέμειναν κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, μηδὲ καταλλά-

1 οὐκ

2 εἰδότες

[ῥητόρων] Demosthenem perstringit, quem de Harpalicis quoque altera oratione impetit. Vide Dionys. Halicarn. GRUTER.

Ταῖς δόξαις] Scil. quorundam in republica clarorum virorum. REISK.

Εἰδότες] Aptum est e vers. 7. χρῆ λογι-

σαμένους ὑμᾶς — μισεῖν. IDEM.

Λαμβάνοντες] Nova et mira dictio δέησιν καὶ ἔλεον εἰς ἑαυτὸν λαμβάνειν. preces et commiserationem ad se non admittere, locum iis penes se nullum facere. IDEM.

Ἵμῶν] Fero. Mallem tamen ὑμῶν. IDEM. Ἀγαγεῖν] Malim κατάγειν. IDEM.

ξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καὶ τῶν τοῦ
 δήμου καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων. ἀκριβῶς γὰρ ἴστε,
 ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνδρώ-
 10 ποῖς ἐπαινείσθε ταῖς γεγενημέναις ζητήσεσιν ὑπὲρ τούτων
 τῶν χρημάτων, οἱ δ' ἐξεληλεγμένοι κατὰ τῆς ἑαυτῶν πα-
 τρίδος δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἀδικοὶ καὶ μισόδημοι
 νομίζονται εἶναι, φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν
 ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι γε-
 γεννημένοι.

Ταῖς γεγενημέναις] Subaudi ἐπί. nisi po- πονηροὶ, διότι γέγονασιν ἔνδοξοι διὰ τοῦ φά-
 tius præpositio excidit. IDEM. σκειν φιλεῖν ὑμᾶς καὶ πράττειν ὑπὲρ τῆς πό-

Δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι] Post ὑμᾶς posui com- λεως καὶ δι' ὑμᾶς μόνους, οὐχὶ δὲ δι' ἑαυτούς.
 ma. Idem est ac si dixisset: νομίζονται Alias καὶ hoc versa sit delendum. IDEM.

LECTIONES VARIANTES

AD DINARCHUM.

VARIANTES LECTIONES.

* * Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonticas vol. i. p. 139. est notatum.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

P. 278. 1. Ο om., spatio literæ majusculæ capace vacuo relicto, M. 2. ἴνα ἐξελ.] ἦν ἐξελ. Bekk. Ibid. ἀλλοπαίου M. antep. φανερός] φανερός B. M. Bekk. Ibid. παρὰ τούτων] ἀρπάλου, penna ducta per voc. et παρὰ τούτων add. in marg. M.

P. 279. 1. αὐτῆς add. sup. lin. M. 7. πόλις ταύτη M. Ibid. ἡμῖν] ἡμῖν M.

Ibid. ἡμᾶς M. 9. ὀργίσεσθε M. 10. παροξύνομεν pr. B. 11. προσέειπαι M.

18. μισεῖται M. 22. νυνὶ τοῦτο] νυνὶ τοῖνον τοῦτο B. M. Bekk. 25. ἀλλοπαίου pr. M. ult. παρὰ ἀρπάλου add. sup. lin. M.

P. 280. 5. ἰσχὴν τὴν] ἰσχὴν καὶ τὴν B. M. Bekk. Ibid. πράττειν, οὐκ] πράττειν δύναμιν, οὐκ B. Bekk. 7. μέλλοι] μέλλει B. Bekk. μέλλη M. 8. αὐτῆς] αὐτοῖς cod. Laurent. Bekk. 16. ἐκβάλλειν pr. B. antep. προσέταξε M. pen. γινομένης] γενομένης B. M. Bekk.

P. 279.* 3. τὴν om. pr. M. 5. ἡ αὐτοῦ] ἡ αὐτοῦ M. ἡ ποῦ Bekk. 6. εὐροί] εὐρη B. M. Bekk. 10. ἐργεχέειν M. et pr. B. Ald. Ibid. ὧ διαπεφύλακε] ὧ διαπεφύλαχε Bekk. 12. ὧ] ὧ Bekk. Ibid. διαφυλάττει M. 13. ἀπορρήτους M. 17. ὑπὲρ] περὶ M. pen. προσδέδοκα M. ult. ἡ ταῦθ'] ἡ εἰ ταῦθ' B. M. Bekk.

P. 280.* 2. δωροδοκῆσαντας pr. B. 3. ἀποδέχεσθαι pr. sed προσδέχεσθαι corr. a πρότερον pr. B. 4. κινδύους M. Ibid. γὰρ] γὰρ B. M. 9. οὐδὲν] οὐδὲ M. 11. οἷς περισσῶς] οἷσπερ ἴσως Bekk. Ibid. αὐτίκα] αὐτοῦς M. 16. ἡμῶν M. 17. ἐποίει] ἐποίησεν B. Bekk. 19. ὧ ἐπὶ] ὧς ἐπὶ Bekk. Ibid. κακοῖς καὶ ἀτυχήμασιν M. 21. κατὰ τῆς] post κατὰ spatium 3. lit. capax derasum est in B. 24. ναυμαχία M.

P. 281. 1. ὑπὸ λόγον B. ὑπὸ λόγου, λόγον penna ducta per λόγου, M. 2. κρείσιν M. Ibid. ἀντικαταλλάξασθαι B. M. 7. ἀποπέφανται] ἀποπέφανκεν B. Bekk. Ibid. ἐς] ὡς pr. B. 10. οὐκ om. pr. M. 11. μόνον M. Ibid. χερσίνων φανερός M. 13.

εἰς τὴν πόλιν χρημάτων M. 14. ὑπὸ τοῦ T. M. 16. καταγελάσειαν M. 17. πράξεις pr. B. 18. ἡμᾶς M. Ibid. εὐεργέτησαν] εὐεργέτησαν B. Bekk. antep. ἡμῶν M. pen. τιμοθεῖαν γινόμενον M. ult. τούτους M.

P. 282. 2. ΨΗΦΙΣΜΑ om. B. M. 2. ὧ] ὧ B. Ibid. ὄστις M. Ibid. δικαίως add. sup. lin. M. 5. τῇ πόλει] τὴν πόλιν B. M. Bekk. 6. μεταβαλομένους pr. B. 8. ὠμωμοκότας pr. B. 9. ἄλλο τι προυργιαίτερον ποιῆσθαι τῆς εὐσεβείας] hæc vulg. om. add. sup. lin. B. Bekk. 10. καὶ om. M. 13. ὧ om. B.

P. 283. 1. τὴν om. M. Ibid. πρὸς Ἑλλ.] πρὸς τοὺς Ἑλλ. B. Bekk. 4. γενόμενα] γινόμενα M. Bekk. Ibid. φέρεει γὰρ pr. M. 6. ὄρωντες εἰς] ὄραν τὰς εἰς Bekk. 7. γενομένων om. pr. M. Ibid. ἤκουσαν] ἤσαν B. Bekk. 10.

ἑλπίδας] ταῖς pr. B. 19. αἰτίας M. Ibid. ὑποβαινοῦσας] ὑποφαινοῦσας B. Bekk. ὑποβαινοῦσας M. antep. φυλαρχία ded. vid. pr. B. pen. ἡμῶν M. ult. πεπραγμένον] διαπεπραγμένον B. M. Bekk.

P. 284. 4. τῶ τοιαῦτα] τῶ τὰ τοιαῦτα B. M. Bekk. 5. πολλῶν M. et pr. B. 6. πεπραγμένον ἡμεῖς, penna ducta per ἡμεῖς, M. 8. ἐκ] ἐν M. Ald. 9. ἀφηνάϊον pr. B. 11. ἐνθύμαχον M. 14. διανομήθησαν M. Ibid. ἀστυγεῖτων καὶ συμμάχων] ἀστυγεῖτων καὶ σύμμαχος B. M. Bekk. 16. κοινοσάντων pr. B. τῶν κοιν. ἡμῖν - - σπείρεται add. in marg. M. 18. ἀπολλυμένην οὕτως] supra has voces appinguntur notæ, quæ transpositionem, ut videtur, denotant. 19. ἡμῶν M. Ibid. οἷς] εἰς M. antep. ἡμῖν M. pen. ἐς τὴν] ἐπὶ τὴν B. M. ἐπὶ τὴν Bekk. Ibid. κατάλυσιν M. ult. ἰσχυόντων] ἰσχυόντων Bekk. Ibid. εἰσδέχεσθαι M.

P. 285. 2. κάδοον M. 5. φησὶ] φήσεται Bekk. 6. εἰς τούτων] εἰς τὰ τούτων B.

- Bekk. 8. *πρεδόντας* pr. B. 9. *ἡμῶν* M. P. 294. 5. *ἐπιτρέποιτε* B. 6. *ἐμέλησεν* προστάξ
11. *ἀνελόντας* M. 16. *οὐδείς εἶδεν ὅταν ἀλώσιν οὐδὲ* M. Ibid. *τί πεπόνθασι* om. M. 19. τὸ *θηβ.*] *τῶν* *θηβ.* M. antep. τοῦ *Φιλ.*] τοῦ om. B. Bekk. pen. *ἐκκαλέσας* pr. B.
- P. 286. 1. *συνανεκοιλογεῖτο*] *συνανελογεῖτο* B. M. *συνεκοιλογεῖτο* Bekk. 6. *τῆς πόλεως*] *τοῖς τῆς πόλεως* B. Bekk. *τοῖς πόλεσι* M. antep. τὸν μὲν M.
- P. 287. 2. *ἀτυχίας* M. 3. *καιρὸν* om. M. 7. *βουλ. τὸν Νικοδήμου*] *βουλ. μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμου* B. Bekk. 15. *ἐν* om. pr. B. Ibid. *καὶ* om. M. ult. *καὶ* om. pr. B.
- P. 288. 3. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* M. Bekk. 7. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Bekk. 8. *περὶ ἧν*] *περιῶν* B. Bekk. 11. *ἐξέπλευσεν*] *ἐξέπεμφεν* M. 14. *ὑπὲρ δήμου*] *ὑπὲρ τοῦ δήμου* B. M. Bekk. πολυ
16. *οὐδὲν βελτ.* M. 18. *προγεγενημένον* M. pen. *ἴα* M.
- P. 289. 5. *παρεστηκότων*] *περιστήκωτων* Bekk. Ibid. *ἢν οὖν*] *τί οὖν* B. Bekk. 7. *δεῖν μισεῖν*] *δὴ μισεῖν* B. Bekk. Ibid. *καθεστηκότα* B. 13. *χρυσὸν ἐκ*] *χρυσὸν* om. B. M. Bekk. pen. *ἄφελον* pr. B.
- P. 290. 6. *Ἄρ. καὶ*] *Ἄρ. δὲ καὶ* M. 8. *ἐνγκόντας* pr. M. 9. *τῆς ἡμ.* - - - *ὑπὸ* add. in marg. M. 12. *ζῆ* om. pr. M. ου
15. *δουλεύσασαν* M. 16. *ἡμῶν* om. pr. P. 291. 2. *τῶν φυγ.*] *τῶν* om. pr. B. Ibid. *ἐκεῖ*] *ἐκεῖσε* B. Bekk. Ibid. *ἡμετέραν*] *ὑμετέραν* B. M. Bekk. 3. *πατέραν*] *προγόναν* M. 5. *ἡμετέρα*] *ὑμετέρα* oi
- B. M. Ald. Bekk. Ibid. *ἄξια* M. 7. *τὰ* om. pr. B. 15. *ἄνδρες*] *ἃ ἄνδρες* M. Bekk. 16. *ἡμετέραν* corr. B. Ibid. *μόνον* B. M. Bekk. 17. *τούτων*] *τοιούτων* M. 19. *τούτου* M. 22. *περὶ τριηρ.*] *περὶ τῶν τριηρ.* B. M. Bekk. antep. *πλησίων*] *πλειοσιν* M.
- P. 292. 2. *διφίλων* B. M. 5. *Ἐπιγένη*] *Ἐπιγένη* B. M. Bekk. 6. *καταστήσαι*] *στῆσαι* B. Bekk. Ibid. *Βηρισάδην*] *Βισισάδην* B. M. Bekk. 7. *κίονα*, penna ducta per *κίονα*, M. Ibid. *ἐχθίστους*] *ἐκ τούτων* B. M. 10. *αὐτῶ*] *αὐτοῦ* B. Bekk. 12. *καλλίπεπον* M. 15. *κατὶ* B. M. 21. *τοσοῦτον* corr. M. pen. *πρότερον* pr. B.
- ult. *ποιήσεται* M.
- P. 293. 3. *ὄν*] *ὄν* pr. B. Ibid. *προσ.* *αὐτῶ ἀπελ.* M. 8. *γενόμενος*] *γινόμενος* corr. B. Bekk. 9. *καὶ primum* om. pr. B. 12. *συμβουλάς, αὐτίς*] *συμβουλάς, ἀνθ' ὧν* B. Bekk. 14. *ἐν δὲ τῇ*] *δὲ* om. B. M. Bekk. α
- Ibid. *ἀκούσαντες* M. 15. *τὰς ἀγάς*] *τῆς ἀρῆς* B. Bekk. 18. *μηδὲν* M. 19. *μέλει* pr. B. Ald. antep. *τολμῆσαι*] *τολμῆσει* B. Bekk.
- B. 12. *κελεύσαντος* M. 13. *μιαρὸν*] *μικρὸν* M. 16. *ἄσπερ τὸν ἀμφ.* *γένονε* add. in marg. M. 18. *σπερὶ ἧν*] *παρ' ὧν* B. Bekk. 21. *μει*] *μοι* M. 22. *ἐφάνθη*] *ἀπεφάνθη* B. Bekk. Ibid. *καταψηφισάμενον*] *καταψηφισάμενον* B. Bekk. *καταψηφισάμενοι* M. Ibid. *μέτοι*] *οὖν* M. pen. *ὄν* *εἰσαγγείλας* pr. B. Ibid. *πεντακοσ.* *τῶν*] *πεντακοσ. καὶ δισχιλίοις τῶν* B. Bekk.
- P. 295. 6. *εἰ* om. M. 7. *ἀδικεῖ*] *μὲν* *καταψ.* M. Ibid. *κἀμοῦ*] *καὶ ἐμοῦ* pr. B. ἡς
- ἐμοῦ* M. 8. *τῶν βουλ.* M. 20. *ἀπελδόντες* M. ult. *ἡμῶν* M. εις
- P. 296. 2. *τῇ γνώμῃ*] *τῇ συγνώμῃ* corr. a pr. B. Bekk. *τῇ γνώμῃ*] *εἰδισθε* M. 6. ου
- τούτων τούτων* M. 7. *προσδέξασθαι*] *προσδέξασθαι* B. Bekk. 11. *ἀποδόσθαι*] *τῶν* *ἀποδόσθαι* *παρὰ τὰ* B. Bekk. pen. *δῖτα* M.
- P. 297. 2. *εἰ συνεισέρχεται*] *εἰ συνέρχεται* συνίναί
- B. Bekk. *εἰσέρχεται* M. 4. *πρὸς τὸν δῆμον*, penna ducta per *πρὸς τὸν δῆμον*, M. 14. *φμῖ* τὸ] *ἢ μὴ τὰ* Bekk. 15. *γινόμενων*] *γενόμενων* B. M. Bekk. 18. *τὰ νυκ]* *νυκ]* B. Bekk. *τανῶν* M. 25. *ὁ* om. M. Ibid. *γένηται*] *γίνηται* B. Bekk. 27. *λυσιτελής* pr. B. pen. *προτέραν*] *πρότερον* Bekk.
- P. 298. 3. *καὶ τούτους* M. 5. *ὁμολογουμένων*] *ὠμολογημένων* B. M. Bekk. 10. τὸν] *τὴν* M. 12. *ταύτη* M. 14. *τῶ* secundum om. M. 15. *γεγονότων* om. M. antep. *προδοσίας* M. pen. *ὁ αὐτός]* *ὁ* om. B. M. Bekk.
- P. 299. 4. *εἰλήφασιν* M. 5. *οὐκ ἐτιμωρήσασθε]* *τιμωρήσασθε* B. M. Bekk. Ibid. *τι τῶν κατὰ* B. 7. *παραδεικνύοιτα* add. in marg. B. 9. *ζῆν]* *Ζητεῖν* pr. B. 10. *ἡμετέροις*] *ὑμετέροις* B. M. Bekk. 17. *πρὸς τοὺς περιστηκότας* add. in marg. M. 20. *οἰκαδε ἀπελθῶν* add. in marg. M. 22. *τοπῆτων* M. Ibid. *τὸν εἰς* pr. B. Ibid. *ἴδιον εἰσ.]* *ἴδιον οἶκον εἰσ.* B. Bekk. κατεργασκότες
23. *καταγόντες*, penna ducta per *καταγόντες*, M. antep. *τίνας ἑλπ.]* *τίνας τὰς ἑλπ.* B. Bekk.
- P. 300. 2. *καρῖοις*, penna ducta per *καρῖοις*, M. Ibid. *τί δὲ, ἀντιθῶμεν* B. M. 5. *τῶ*] *τὸ* M. et pr. B. 6. *καταπέμφει* σ
- pr. B. 7. *ἀνακεκοσμιμένους* M. 9. *γράφει]* *γράφει* Bekk. 17. *γράφειν]* *γράφειν* Bekk. 18. *οἰκείας* pr. B. Ibid. *καὶ* τῶν] *καὶ τῶν* Ald. 21. *κελεύεις]* *κελεύεις* Bekk. 25. *καὶ τοὺς μὲν* - - - *εἰσφέ-*

ειν add. in marg. B. ult. εὐληφῶτα μηδὲν φαν.] εὐληφέναι, μηδὲν δὲ φαν. B. Bekk.

P. 301. 2. ὡς om. M. 4 ἀξιοῖσθαι M. 5. γῆν ἐν τοῖς ὄρεσι M. 8. παρὰ corr. B. 10. δὲ ἄλλοις] δὲ τοῖς ἄλλοις B. M. Bekk. 13. εὐρήσῃτε M. 14. πλὴν] ἢ M. 16. καὶ τῶν] καὶ τῶν B. Bekk. 17. γὰρ ὄμοι.] ἂν ὄμοι. B. Bekk. Ibid. [οἱ] om. omnes codd. et edd. 19. λόχου corr. B.

Ibid. ἐπαμινώνδας B. ἐπαμινώνδας M. 20. καὶ οἱ μετὰ τούτων om. M. 22. πόλιν εἶναι pr. M. Ibid. χάραν om. pr. M. antep. μεσήνην B. M. Ald. Ibid. κατώκισαν pr. B.

P. 302. 2. τοῦ Φιλ.] τοῦ om. B. Bekk. Ibid. ὁ τούτων] ὁ τούτου B. Bekk. 3. ἄμφισαν B. M. Ald. Ibid. ξυλλεγέσι M. 4. ἦγ. τῆς] ἦγ. δὲ τῆς B. M. Bekk. Ibid. κατεστάθη] κατέστη B. Bekk. Ibid. ἀγένης M. 5. διὰ om. M. 7. συν-

διεφθάρη] διαφθάρη B. διεφθάρη Bekk. Ibid. ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς add. in marg. M. 8. ἀπάντων om. pr. M. 12. γέ] τε M. 15. post τὴν lacuna 2. lit. capax in B. Ibid. μοῖραν] μόραν Bekk. Ibid. χαυρίας B. λαβρίας Ald. 16. Λακεδαιμονίων] ἀθηναίων M. 17. τὴν om. M.

pen. δέομενος M. Ibid. τῆς] τοῖς pr. B.

P. 303. 4. Κολυττία] κοτυλλέα B. κοτυλλέα M. 14. ἐμβεβλημένον] ἐμβεβληκότα B. Bekk. Ibid. τὴν om. pr. M. 15. Ἑλλ. ἀλεθρον] Ἑλλ. ἀλιθῆρον B. ἀλεθρον om. M. Ἑλλ. ἀλιθῆρον Bekk. Ibid. δεῖ ἐξόριστον ded. vid. pr. B. 16. μεταβάλ-

λεσθαι pr. B. 18. παράσι M. 20. δ] ὅτε M. et pr. B. 25. μαρτυζίαν πρῶτον. λέγε] μαντίαν πρῶτον. ΜΑΝΤΕΙΑ. λέγε B. M. Bekk. pen. ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ] ψήφισμα B. et in marg. M.

P. 304. 3. τούτω om. pr. M. 5. ΤΟ ΛΟΠΗΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ] μαρτυζία B. om. in lacuna M. 7. εἰρημένας] ἤρη-

μείνας Bekk. Ibid. τῶν ἐν M. 11. οὐδὲ φροντ.] οὐδὲν φροντ. Bekk. 12. ἡμετέραν] ἡμετέραν B. M. Bekk. 14. δημοσθένης add. in marg. M. Ibid. κατὰ τὴν] μετὰ

τὴν B. Bekk. κατὰ τὴν M. 15. ὀλυμπίας pr. M. 16. ἐπεὶ] ἐπὶ M. 21. προβαλλόμενος] προβαλλόμενος corr. B. Bekk. 22. περὶ εἰρ.] περὶ τῆς εἰρ. B. M. Bekk. antep. ἀποἰξελθεῖν M. pen. δὲ om. M. Ibid.

Ἀλέξανδρος] Ἀλέξανδρον B. M. Bekk. ult. κατὰγειν corr. B. Ibid. ἀρχιδέωρον] ἀρχιδεωρὸν B. M. Bekk.

P. 305. 2 οἰκίαι M. 5. ὁ Δημ. τῇ ἐκ τοῦ Ἄρ. M. Ibid. βουλῇ add. sup. lin. a pr. M. 6. ἡμῶν] ἡμῶν corr. B. ἡμῶν Bekk.

8. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 10. κυρία προστ.] κυρία σου προστ. B. Bekk. 14. ἄνδρες. εὐρηκε] ἄνδρες. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἡ βουλὴ εὐρήκε B.

Bekk. 18. ἡμετέρας corr. B. 20. λόγους M. 21. θεοῦς, in rasura 10. lit. capace, corr. a pr. B.

P. 306. 5. ταῦτα] ταῦτα B. ταῦτα Bekk. 6. αὐτῶν M. 8. τοῦτον M. 9. με κατὰ M. 11. φυλαξ τῇ πόλει M. τῇ πόλει add. sup. lin. B. 15. τοῖς corr. B. 16. γενομένων corr. B. Ibid. αὐται pr. B. Ibid. σεμναι om. M. 20. καταστήσαστε pr. B. Ibid. τῇ τοῦ Δημ. M. 22. ἄνδρες om. B. antep. ἀλυσιτ. καὶ] ἀλυσιτ. ἡμῖν καὶ B. M. Bekk. ult. ῥαβίως om. pr. M.

P. 307. 2. αὐτοῦς M. 6. μετὰ Ἀρπάλου om. pr. M. 7. οὖν, ἄριστε] οὖν, ᾧ ἄριστε B. M. Ald. Bekk. 9. χευστοῦς M. 10. τέτταρα] τετρακόσια pr. B. 17. μηδὲν] μηδὲν B. Bekk. 18. οὕτως M. ult.

βουλομένη διητυσόμεθα M.

P. 308. 1. προσεκτέον] προετίον Bekk. 2. προσκτεῖον] προσδεκτεῖον B. Bekk. 5. ἐστὶν ἡμῶν] ἡμῶν ἐστὶν B. Bekk. 6. οὗτος pr. B. 7. ὅστις] τίς B. M. 13. ἴδια] ἴδια corr. B. ἴδια Bekk. 15. πολεμοῦντα] διοικοῦντα B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. Bekk. 17. ἐπαγορεύων Ald. 20. μέλλει pr. B. 21. παριστάων M.

P. 309. 3. κατασκευάζων M. 6. πεπραγματευμένοις] πεπραγμένοις B. M. Bekk. 7. τούτου] τούτου B. Bekk. 8. ὥσπερ ἐπιβούλου M. 13. εἰς] ἐς M. 15. οὖν οὐδαμοῦ] ἂν οὐδαμοῦ Bekk. 18. δὲ πεπραγμένους] διαπεπραγμένους corr. B. Bekk.

23. τιμωρήσασθε M. 28. σὺ τὴν] σὺ om. B. M. Bekk. Ibid. μαντίαν] σημασίαν M. καὶ

P. 310. 2. μὲν ὁ] μὲν ὁ B. μὲν καὶ ὁ Bekk. 3. κινδυνεύετε pr. M. 6. ταῦτα] ταῦτα Bekk. Ibid. πρᾶττοντες M. 10. γενομέ-

νους M. 13. παρανόμων M. Ibid. ἐστὶν οὖν - - παρανόμων add. in marg. B. 15. γέγραφαι B. 16. σοι om. B. M. 19. εἰσήγγελκας add. in marg. B. 20. πολλὰ πολλὰ B. 22. τῆς] τοῖς pr. B. antep. ὅπου] ἢ ποῦ B. Bekk.

P. 311. 2. ἡμετέρας] ἡμετέρας B. Bekk. Ibid. ἐξῆν M. 5. λέγοντες M. 9. ὥσπερ M. Ibid. συμπάντων] σὺ πάντων B. συμ-πάντων Bekk. 20. οὐ δὲ M. pen. ὁρᾶτε, ἄθ.] ὁρᾶτε, ᾧ Ἄρ. B. M. Ald. Bekk. ult. ἦδη] εἶδος B. M.

P. 312. 4. γενομένων πάντων M. 7.

οί
 ἡμεῖς κύριοι] ἡμεῖς κύριοι B. ἡμεῖς οἱ κύριοι Bekk. 8. ἀναδέξασθε M. Ald. 11. προεμένουσ] προεμένουσ B. Bekk. 18. καταπληκτίον corr. B. 21. λαμβάνοντα καὶ B. M. 23. ἀπολείσθαι] ἀπολογεῖσθαι pr. B. Bekk. antep. ἐλεήσατε] ἐλεήσατε Bekk.
 P. 313. 3. ἡμῖν αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῖν B. Bekk. 6. καὶ ἐν] καὶ τὰς ἐν B. M. Bekk. 9. περιγερούμενος M. 13. προσελήλυθεν M. οὐ
 17. μηδεμίαν M. 19. γεγεννημένην M. 22. μὴ τῷ Δ. M. 24. δημογορήσαν] συνη-

συν
 γορήσαν B. Bekk. δημογορήσαν M. pen. β
 ἀναβαίνει ἀποφάσει M.
 P. 314. 2. ἀφ' M. 3. βούλετε M. 7. τας
 εἰδόσιν M. Ibid. περὶ] πρὸς M. 11. αὐτὸν M. Ibid. ἀπολογεῖσθε M. 14. ὅτι] ἐτι B. Ibid. φενακίζων corr. B. 17. καὶ τοὺς - - - τὴν τούτων add. in marg. M. 18. καὶ] κὰν B. 20. τοῦ μὲν τῆς] τοῦ μὲν τῆς B. M. Bekk. 21. ἤκει βεβοῦθηκα om. pr. M. 22. ἐγκατέλιπον] ἐγκατατέλιπα B. Bekk. ἐγκατέλιπα M.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 315. 5. τὴν ἐξ — βουλὴν] τῇ ἐξ — βουλῇ B. Bekk. 9. τοῦτο M. 12. ἢ] καὶ M. 16. τὰ ψευδῆ ded. vid. pr. B. 17. ἰπολειφθῆναι M. 18. δευτέρω M. 19. αὐτῶν] αὐτῶ B. Bekk. αὐτῶν add. sup. lin. a pr. M. Ibid. ἀσφαλίστατον M. 20. ἡμετέρας] ἡμετέρας B. Bekk. 22. γενήσονται M. antep. ἐελτίων M. ult. ἡμῶν M.

P. 316. 2. γεγεννημένη] γεγευμένη cod. Laurent. Bekk. 3. ψευδοποιῶν] δευσοποιῶν αἱ
 B. Bekk. 5. βούλετε M. 9. ἤσθεσθ' ἤσθεθ' B. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν B. Bekk. 11. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. M. Bekk. 13. διὸ M. 15. τοῖς πόλ.] τοῖς τῆς πολ. B. M. Bekk. Ibid. καταρραθυμήσατε] καταρραθυμήσατε B. M. Bekk. 19. γενομένων M. Ibid. ἐκ] κατὰ pr. B. 20. ὑπὸ add. sup. lin. a pr. B. Ibid. [ἢ διὰ - - - φείσασθαι] Bekk. Ibid. τοὺς κρινόμενους] τοὺς τοῦ κρινόμενου B. Bekk. οὐ
 21. αὐτῶν M. 24. τῶν νῦν κρινόμενων M. P. 317. 1. καταβήσομαι M. Ibid. ταῦτη πιστεύσει add. in marg. B. 2. ἢ] καὶ εἰ M. 4. κατὰ τὰς] κακὰ τὰς B. M. Bekk. 8. ἐστιν om. M. 9. φείσασθαι M. Ibid. ἡμῶν M. 17. ἀποψηφίσαντα M. 19. γενομένων M. 20. νομίζειν om. M.

P. 318. 4. ἠλέησεν] ἠθέλησεν M. Ibid. ἔπειτα ἐτι] ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἐτι B. Bekk. 5. βούλεσθε add. sup. lin. a pr. M. 8. τύχη B. 9. Βαυρωσίας] Βαυρωσίας B. Βαμβρωνίας M. Βραυρωσίας Bekk. 12. τίμημα τιμήσαι B. 14. [τοῦτο] Bekk. ἐμπροσθεν
 20. ἐνδοθεν M. pen. εἴθ' M. ult. κατεψηφισμένων M.

P. 319. 1. ἐνδειχθέντα] διδαχθέντες B. M. 9. δεῖν om. M. 10. ἠλέγχθησαν M. 13. πολιτεῖαν] πόλιν B. M. Ibid. εἰσελήλυθε M. 17. τοῖς πολιταῖς om. pr.

M. 18. θαυμάσουσι] θαυμάζουσι M. Bekk. 19. συμβ. καὶ] συμβ. ἢ καὶ B. M. ἐνομοθέτησαν
 Bekk. 22. ἐνομοθέτησαν M. 24. vel καὶ vel τὴν δημοσίαν ded. vid. pr. B. antep. πονηρῶν corr. M. pen. λέγει καὶ γινώσκει] λέγει καὶ γινώσκει B. M. Bekk. ult. ἐν βωμοῖς] ἐν τοῖς βωμοῖς M. ἐν τοῖς νόμοις B. Bekk.

P. 320. 2. τιμήματος] λήμματος Bekk. 3. τὴν] τὴν M. 9. στρατίας M. Ibid. εἰ τὰ ἱερά ded. vid. pr. B. 10. ἔχει M. 11. ὁ Αριστογεῖτων] ὁ om. B. Bekk. Ibid. τοὺς γονέας] τοῦ γονέας B. Bekk. 14. ἔχειν om. M. 15. αὐτῶ M. 19. πραγμάτων διατετ.] πράττων διατετ. B. M. Bekk. ult. πειθόμενοι M.

P. 321. 1. τούτου μοχθηρίαν] τούτου πονηρίαν B. M. Bekk. 2. ἐστιν ἐτι περὶ] ἐστιν, ὅτι περὶ B. Bekk. ἐστιν. ἐτι περὶ Ald. 3. ἡμῶν M. 4. οἱ add. sup. lin. a pr. B. 5. ἐστὶ δικαστῶν] ἀνδρῶν ἐστὶ, sed δικαστῶν in marg., M. 7. καταψηφισάμενος pr. M. 8. τούτων] τοῦτο corr. B. τούτῳ M. Bekk. 9. θεῖαν M. 10. δῶρα γὰρ λαμβ. M. 18. κεκριμένων pr. B. 22. ὑπολάβοιτε B. M. Ibid. κατὰ] καὶ κατὰ Bekk. Ibid. μόνον] μόνων B. M. Bekk. 23. κοινούς καὶ κατὰ B. M. 24. ἐπὶ corr. B. pen. [νῦν] Bekk. Ibid. εἰ
 ποιεῖ M.

P. 322. 1. χρημάτων πρὸς τ' αὐτὸν] χρημάτων προστάτων Bekk. 3. οἱ πρόγονοι om. pr. M. 5. et 15. ἀρίθμιοι B. Ibid. et 15. ζελίτην pr. B. 7. τινὰς om. pr. M. Ibid. δοῦναι τρόπ.] δοῦναι τοῦ τρόπ. B. M. Bekk. 8. τῆς πάσης M. 9. ταῦθ' corr. αὐ
 B. 10. ἔθεσαν M. Ibid. ἡμῖν] ἡμῖν B. M. Bekk. 16. εἶναι καὶ τοῦ M. 20. ἔχειν] φέρει M. 25. ποιήσιν M. 25. ὄρα
 ἀναδεχόμενον M. Ibid. τοῖς πατρίδος] τοῖς τῆς πατρίδος B. Bekk. τῆς πατρίδος M. ult. τὴν βάεβαρον] τὸν βάεβαρον B. M. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

λέγειν
P. 323. 1. ποιῶν M. 2. ὅπως χρέσ.] ἢ
πῶς χρέσ. Bekk. 5. ἐναντίος καὶ M. ἐναν-
τίου καὶ corr. B. Ibid. περιεστῶταν pr.

κωλύ
M. 6. ποιῶσιν M. Ibid. καταπλεῦσαι
...

Bekk. 7. ἡμῶν M. 12. τιμαρρησάμενος]
τιμαρσάμενος B. τιμαρρησάμενος Bekk. 13.
εἰς τὴν χώραν om. pr. M. Ibid. εἰσεκίμι-
σεν M. antep. καὶ om. pr. B.

P. 324. 5. ἡδικηκῶς] ἐξηπατηκῶς B.
Bekk. om. M. 6. ἐλάμβανε M. Ibid.

ἀνατετραφῶς M. 11. φευδεῖς καὶ αἰ] καὶ
om. B. M. Bekk. 12. δεῖν B. Ibid. τῆς
corr. B. Ibid. γεγραμμένης corr. B.
14. τὴν πόλιν om. pr. B. 15. uncos om.
codd. et edd. praeter Bekk. 18. ἡ πρῶ-

εἰληφέναι
τον] ἡ ἴν πρῶτον B. Bekk. 19. λαμβάνειν
M. 20. ἡτύχει] ἡτύχειτε Bekk. 22.
ἀγνοουμένην om. pr. M. pen. γενόμενον]
διδόμενον M. Ibid. διαδεχομένου] διαδεδο-
μένου B. M. Bekk. Ibid. καὶ] ἀλλ' M.

P. 325. 5. ἔνεκεν M. Ibid. ἴσθ' οἷσθ'
M. 14. λήψεσθαι διπλάσιον corr. B.
20. ἐξαγγέλλει pr. B. 23. ὑπὲρ] ὑπὸ M.
25. ἐπραξεν ἂν] ἂν ἐπραξεν corr. B. (qui
ἂν pr. om.) Bekk. ἂν om. M. 26. θεοῖς
om. pr. M. Ibid. ἔχετε] εὔχεσθε M.

ὑφ'
antep. κολάσεται M. et pr. B. ult. παρ'

ἡμῶν
ἡμῶν M.

ἐποίησεν
P. 326. 4. κατέστησεν M. 6. ἡσχυῖθη
corr. B. 7. πραττότων] πράττων B. M.
Bekk. Ibid. ἡμῶν M. 20. προεχειριστά]
προεχειρισκότα pr. B. προεχειριστά
corr. B. Bekk. pen. δεῖ om. pr. M.
Ibid. ὑφ' ἡμῶν om. M. ult. ἐκλ. κρίσιν]
ἐκλ. τὴν κρίσιν B. Bekk.

P. 327. 5. τῆς om. pr. M. 6. τοῦ om.

ε
pr. B. Ibid. δικάσοντας M. 7. τοῦ τὰ
τοιαῦτα] τὰ om. B. Bekk. 9. ἀφίσετε
om. pr. M. Ibid. καὶ om. M. 16. πλεύ-
σαντι M. 17. τοῦ om. pr. B. Ibid. ἐλευ-
θρώσαντι pr. B. 18. λαβόντι pr. B.

εἰς
19. πόλις M. 20. ὑπὸ λόγον B. M. 21.
ἐφέρετε] φέρετε B. Bekk. 25. ἀνθρώπων
pr. B. τοῦτον ἀνθρώπων M. pen. πολλὸν

pr. B.

P. 328. 2. οἰκ' ἀπεκρύψ.] οὐδ' ἀπεκρύψ.
B. Bekk. 4. εἶς om. pr. B. 12. δου-
λεύειν] δουλεύει B. M. Bekk. Ibid. εἰδότες]
εἰδότες B. M. Bekk. 15. ἡμῖν corr. B.

ω
Ibid. ἐπιτίθενται M. 22. τούτου] τούτων
pr. B. 24. κατεσκευασμένων corr. B.
ult. μηδὲ καὶ καταλλάξ.] καὶ om. B. M.
Ald. Bekk.

P. 329. 4. ἐπαινεῖσθαι pr. B. 5. ἐλη-
λαγμένοι M.

INDICES
AD DINARCHUM.

INDEX GRÆCITATIS DINARCHEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

ἄγειν τιτὴν τὴν Κοθήθειαν. 15, ult. ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχροῦ. 102, 1.
ἀγνός. 74, 10.
ἀγὼν] πᾶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε. 35, 9.
ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ. 37, 6. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν. 78, 6.
ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχροῦς αἰτίας. 65, 1.
ἀδικεῖν] τὸν ὅποσονοῦν ἀδικήσαντα τὰ πάτρια νομίζων τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεδιζόμενον ἀδικεῖν. 41, 5. ἐπιτιθέσθαι τοῖς ἡδικηκόσι τὴν τιμαρίαν. 95, 6.
ἀδικία. 94, 10. 101, 9.
ἀδίκιμον συνέδριον. senatus auctoritatis cassæ. 49, 4.
ἀδοξία. 102, 1.
ἀθρόον λῆμμα. 35, 3.
αἰεῖσθαι] pro πειεῖσθαι, si bene ibi habet lectio. ὅστις ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς εἰνόιας αἰρεῖται. 95, ult.
αἰσχροκέρδεια. 73, 1.
αἰσχροῦς] περὶ αἰσχροῦς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι. 65, 1. ἀδοξία αἰσχροῦ. 102, 1.
αἰσχρύνη. 94, 9.
αἰτία. 65, 1. τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάειν. in criminationem, invidiam, adducere. 94, 12.
ἀκολουθεῖν μετὰ τινος. ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari. 15, 11.
ἀκριβῆς πείρα. 79, 12.
ἀκρόπολις. 30, 5. 90, 1.
ἀκτῆ] ἢ ἀκτῆ, Atticum litus, καὶ οἱ λιμένες. 97, 9.
ἄκρος τοῦ δικαίου. 6, 12. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam, et pronunciatam adeo, factis exsequi valet. 101, 9.
ἀλήθεια. 5, 13. ἀληθεία τοῦ συνεδρίου συνοίκους ἑαυτὰς κατέστησαν. iudicio verum et æquum in pronuntiando severissime atque sanctissime tuenti. 61, 4.
ἀλιτήριος] τὴν Ἑλλάδος ἀλιτήριον. 55, 7.
ἄλλ' ἢ pro ἢ simpliciter, aut pro εἰ μὴ. quam, praterquam. 27, 5.

ἀλόγιστος. 64, 5.
ἀμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρὸς τινά. 69, 15.
ἀμφισθετεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρου. cœlitum honores Alexandro denegare. 65, 10.
ἀναθεῶν. 79, pen.
ἀνάγειν. procul a societate hominum abducere. 81, 11.
ἀναδέχεσθαι τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas. 4, antep. 72, 2.
ἀναγείσθαι εἰσαγγελίαν. reprehendere, revocare, tollere, antiquare. 66, 1. ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία. 100, 19.
ἀνακομίζειν. e Græcia in Asiam superiorem mittere. 49, 10.
ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitæ scrutinium instituire cum petentibus honores, illiusque serutinii formula. 86, 7.
ἀναλαμβάνειν τινά. comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire. 20, 11.
ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ. tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluerit. 79, pen.
ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adjungere, affricare. 25, antep.
ἀνάπτειν]. χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναφάμενος περιπορεύεται. 29, 2.
ἀναρπάζειν. oppidum devastare. 17, 14.
ἀνατιθέναι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγοράν. 33, pen. τὴν τινος αἰτίαν τινί. imputare. 62, 9.
ἀνατρέπειν πρᾶγματα. evertere, corrumpere. 23, pen. πόλιν. 61, ult. ἅπαντα. 93, 10.
ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν. 90, 1. φόρους εἰς ἀκρόπολιν. 30, 5.
τίς ἀνενηνέκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν. 66, 16.
ἀνεργεῖν. reprimere. 89, 15.
ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. 40, 15.

ἀνήκειν] ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων. que multa pecuniaria lui possunt. 44, 13.

ἀνόσιος τύπος. infamis locus, quo non licet honestis accedere. 81, 15.

ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κεινομένου λόγων. 4, 9. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων ἀντικαταλλάττασθαι τὰς τοιαύτας ἐνεργείας. 11, 8. 100, 2. reum in iudicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντιπράττειν. 69, 10.

ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν. 74, 3.

ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι. 13, 7.

ἀξίопιστος ἢ βουλή τάληδὲς εὐρεῖν. senatus Areop. ea est existimatio fidesque, ut in causis cædis præmeditata credatur verum indagasse atque pronunciasse. 6, 5.

ἀξίος] ratus, firmus, irrefragabilis. ἀξία ζήτησις. respectabilis, ut vulgo usurpant, h. e. cuius auctoritatem defugere haud licet. 45, 3. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γεννησομένης τῶν ἀδικημάτων. 89, 12. προδοῦς τὴν πόλιν, ἢν παρ' ὑμῶν, οὐκ ἀξίος ἦν, ἔλαβε. 93, 9.

ἀξιόσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις. 81, 13.

ἀξίως. 76, 5. τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως.

ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον. 81, 4.

ἀπαίρειν πρός τινα. proficisci ad aliquem. 25, pen.

ἀπαραίτητος τιμωρία. 17, 5.

ἀπειπεῖν τιμωρούμενος. delassari puniendo, ob multitudinem sontium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur. 79, 14. 97, pen.

ἀπίναι ἐπὶ τὰ ἔργα. 56, 5.

ἀπὸ ποίαν ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίαν νόμον οὐκ εἴληφεν ἀργυρίον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cuius causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? 33, 8. ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας. 98, 13.

ἀποβλέπειν εἰς τι. 73, 12. 74, 2.

ἀποδέχεσθαι τινας. probare alicujus orationem. 75, pen.

ἀποδιδόναι] si bene habet ea lectio, sese offerre, ingerere, obtrudere. ἀπέδωκεν [sed rectius legatur ἐπέδ.] εαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιδεωρόν. 58, 1. τὸ δ' ἀποδόμηνος οὐκ ἐβεβαίω. venditorum nullam dabat evictionem. 33, 14. τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμηνος εἰκοσι μιλῶν. 77, 10.

ἀποδοκιμάζειν. 82, 1.

ἀπολογείσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 37, 6.

ἀπνέμειν τῇ γνώμῃ, propensionī animi,

πλέον ἢ τῷ δικαίῳ. 41, 3.

ἀπόρρητος νομιζομένη εἶναι Λακεδαιμονίων χώρα. 52, 6.

ἀπορείαι] in plurali. τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας οὐκ εἰδίζειν. 29, 5.

ἀπόρρητοι διαδῆμαι. 8, 3.

ἀποστερεῖν] τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορδῖμα. 42, 1.

ἀποτιθέναι] εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον. cuiquam tempori reservabit. 23, 5.

ἀποτυγχάνειν κρῖσει. causa cadere. 61, 1.

ἀποτυχία] cum cæptum aliquod exitum sinistram sortitur, secus atque tu volueras. τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέφαντες. detorquentes infortunia, in quæ hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum. 23, 4.

ἀποφαίνειν] ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένους χρήμασι. quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit. 6, 11. ὃν οὐχ εἰς ἀνῆρ, ἀλλ' ἅπασα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή ἀποπέφανται, declaravit, χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν. 11, 13. οὐτ' ἐμὲ ἀπέφνηεν ἢ βουλή, οὐτ' ἐμέλλησε. 37, 12. ἢ βουλή τὰ ψευδῆ ἀπέφνηεν. 43, 7.

ἀποφεύγειν. 44, 11.

ἀποχειροτονεῖν τινα ἀπὸ τίνος ἐπιμελείας. commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare. 98, 13.

ἀποφηρίζεσθαι. decreto cavere, vetare ne quid fiat. 81, 6.

ἀρά] ἀραὶ, diræ, imprecationes. ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος. 35, 15. ἀρὰς ποιείσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν ποιητῶν. 85, 10.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν. 32, 5.

ἀροῦν] ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστν. 17, 15.

Ἄρτεμις ἢ Βραυρανία. 82, 11.

ἀρχή] δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λίμματος. decuplam multam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quam corrumperetur), accepisset. 44, antep.

ἀρχηγός τοῦ διαδεδομένου χρευσίου. qui primus accipiens largitiones, exemplum præit aeris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribatur. 94, 11.

ἀρχιθεωρία. legatio nomine reip. obœnda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. repræsentet. 57, 2.

ἀρχιδεωρός. 57, ult.

ἀρμενεῖν μεταβολῆν τινα τῶν κακῶν. cupere mutationem rerum, oblatamque avidè atque cum congratulatione arripere. 28, 2.

ἄστν τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται.

17, 15.

ἀσφαλὴς ἀγών. 78, 7.

ἀτυχία. homo flagitiosus, sceleratus. 53, 3.

ἀτυχία Demostheni exprobratur, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret ageretur, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset. 54, ult.

αὐτόπτης τῶν ἀδικημάτων. 98, 10.

αὐτόφορος] ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται. 40, 9.

ἀφαγῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα. 7, 7.

ἀφίναί καιροῦς. opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere. 25, 6.

ἀφικνεῖσθαι] τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμένων. 9, 3. εἰς τὴν πόλιν quod p. 55, 5. additur.

B.

βαδίζειν] ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι. 37, 15.

ἐμβαλοῦν. præstare rem venditam, emptori tradere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ expertem immittere. 33, 12.

βοήθεια ῥήτορος. auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert. 69, 5.

βοῦλεύσθαι] παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων. 30, 6.

βουλεύειν θάνατόν τινας. necem alicui comparare, machinari. 23, ult.

βραυρωνία Ἄρτεμις. 82, 11.

βαμῶς] ἐν βωμοῖς δῶραν γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult. verum hæc lectio vitiosa est.

Γ.

γένος] γένει [id est, γόνῳ καὶ φύσει] τῆς πόλεως πολίτης. 66, 8.

γῆν ἐντός ὄραν κεκτήσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent. 51, 5.

γίνεσθαι] τοῖς γενομένοις ἐμμένειν, sententiæ a iudicibus latae acquiescere. 61, 1. θυσιῶν τῶν γενομένων [παρ' αὐτοῖς] κοινωεῖν. 81, 7.

γνώμη] τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμειν. in sententia dicenda plus suo erga reum studio, quam æquo juri tribuere. 41, 3. γνώμην μίαν ἔχειν. 67, 11. γόης καὶ μιᾶρός. 64, 1. 66, 6.

γοητεία. 48, 16.

γονεὺς] εἰ τοὺς γονεῖς εὖ ποιεῖ. interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendus. 86, 9.

γράμμα] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat Mater deorum, h. e. universi juris Allici, literis consignati. 60, 11.

γράφειν σίτησίν τι. decreto ea de re scri-

pto, auctor fieri populo, ut honorem vel premium publici epuli cum prytanibus in prytaneo, alicui decernat. 33, 16. γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν. 72, ult. γράφειν κατὰ τινας. actiones criminales de majestate læsa vel similibus in aliquem intendere. 77, ult.

γραφή] δῶραν γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult.

Δ.

δαίμων. malus genius, tortor, furia, quoquo venit luctum et stragem secum afferens. 24, 4.

δάκτυλος] χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναφάμενος. 29, 2.

δέσπιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτόν. precibus locum dare accessumque ad se. 101, 6.

δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τι. in conspectum alicujus prodire. 70, 10.

δεῖσθαι] καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ δωροδοκίας, δέονται. quæ poscunt fidem. 100, 18.

δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἐκτίσιν ἐπιτιθέντας κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων. 86, 1.

δεκαπλοῦς] idem quod δεκαπλάσιον. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος. 44, 17.

δεσποωτήριον] πλείω χρόνον ἐν τῷ δεσποωτήριῳ ἢ ἔξω διατεῖβειν. 77, pen.

δευσοποιοῦς. 78, ult.

δέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην. 67, 5. δῶρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι. 90, ult.

δημαίειν οὐσίαν. publicare, proseribere, confiscare, 93, ult.

δημηγορεῖν. pro concione verba facere. 14, 2. δημηγορεῖν τινί [pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet]. 75, 1.

τὸ δημόσιον, scil. χρεῖμα, vel σύστημα, vel πλοῦθος, vel διάφορον] res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα. 30, 2. ὑφείλων τῶ δημοσίου] scil. θησαυρῶν καὶ χρηματοφυλακίῳ] κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραπεν. 77, ult.

δημοτικός ῥήτορ. 67, ult.

διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας. sub prætextu architheorie. 57, 2.

διαδέχεσθαι] ἀρχηγὸς τοῦ διαδεχομένου χρυσίου. 94, 11. v. διαδιδόναι.

διαδιδόναι] χρυσίον διαδεδομένον. diribitum. 94, 11.

διαδικάζεσθαι πρὸς τινα. 77, 6. 101, 11.

διαδῆμαι ἀπόρητοι. 8, 3.

διακεῖσθαι] τὴν πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς — διακειμένην. 74, 13.

διαλλάττειν. 67, 18.

διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας. 13, 6.

διαπειρᾶν] διαπειρασόμενος ἢ κει τῆς ἐμπερίας γνώμης, 78, 7.

διαπράττεσθαι] αὐτὸν τοιαῦτα διαπαραγμένον. 16, 15. et 17, 2.

διασκευάζεσθαι] bonis cedere, decoquere, foro excedere. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fisco lueda non posse diluere. 50, ult.

διατάττειν. munia et partes distribuere,

dispensare. 56, 3.
 διατιθέναι] κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ. 82, 5.
 διατρέβειν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω. 77, pen.
 διαφέρεσθαι τι. cum aliquo similitates et odia exercere. 100, 14.
 διαφυλάττειν. reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat. 79, 1.
 δίδομαι πείραν τρόπου καὶ λαβεῖν. 90, 4.
 δικάζειν] πῶς τοῦτον δικάσετε τὴν ἀγῶνα. 35, 8. οὐς ἢ τύχη ἢ πῆρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. 99, 1.
 δίκαιος] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίαν φύλαξ. 60, 11. ἐκ τῶν προκλήσεων μαδούση τὸ δίκαιον. verum et æquum. 5, 12. ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse. 6, 12. τῇ γνώμῃ πλέεν ἢ τῷ δικαίῳ ἀποπέμνοντες. 41, 3. τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ ἀποπέμνοντες. 43, 4. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοίμων δικαίων. 71, 8. λύειν τὰ δίκαια. 72, 10. τὸ πέρας ἔχοντες ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. 99, 3.
 δίκη] μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare. 74, 7.
 διοικεῖν πολέμους κακῶς. 49, pen.
 διοίκησις] ærarium publicum, unde sumptus fiunt in necessitates publicas. σωσεκνεασμένος τῆς διοικήσεως οὐκ ἔδωκε τάλαντα. 56, 13.
 δίομυσθαι τοὺς θεοὺς. per fidem deorum jurare. 35, pen.
 δόξα] τὰ δίκαια περῆσθαι ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις. 19, ult. δουλεύειν ταῖς δόξαις. 100, ult.
 δραπέτης. 58, 3.
 δωροδοκεῖν. 11, pen. τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi. 48, 19.
 δωροδοκίας πρῶτα erat gemina. 44, 14. δωροδοκία, dedecus et reliqua incommoda largitione consequentia. εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε. 76, 8. εἰσαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας. 35, 10. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyon, scelerositas in largitionibus accipiendis. 54, pen. ἐκκαθάρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 16. τῶν παρόντων καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δεόνται. 100, 18.
 δῶρον] δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατριδος. 100, 12. δῶρον γραφὰ ἀζημίαι. actorem hujusmodi causarum mulcta nulla manebat. 85, ult.

E.

ἐγγίνεσθαι τῇ πόλει ψευδοποιὸν ποτηρίαν. nasci, exsistere in urbe. 78, ult.
 ἐγκατηγῆρᾶν] ἐγκαταγεγραμμένην ποτηρίαν

ἀδύνατον καλύειν. 78, antep.
 ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cæpta pro rep. inchoata relinquere. 67, 2. prodere, deserere nuda et indefensa. 101, ult.
 ἐδαφος τῆς πόλεως. 67, 16.
 ἔδος] signum Minervæ Poliadiæ a Praxitele factum in arce dedicatum. 92, 6.
 ἔδος] τοιαῦτα ἔθι ὑμῖν καθιστάντων. 72, 12.
 εἰρωνεύεσθαι] simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἴτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis. 82, 3.
 εἰσαγγελλῆσαι ἀναρῆσθαι. 65, ult.
 εἰσαγεῖν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος. 20, pen.
 εἰσαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et judiciorum de corruptelis, veniam dare denuntiandi, etque largitionum punire. 35, 9.
 εἰσέρχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus. 23, 7. de reo ad judices producto, coram iis stante. 71, 10.
 εἰσποιεῖν ἑαυτὸν κοινῶν τῶν πραττομένων. sese ingerere. 26, 4.
 ἐκ] ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγειν. solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia, ἐκ κατακρίσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. 34, 13. ἐκ τῶν ἄλλων, pro διὰ τὰ ἄλλα. 35, 13. 82, 8.
 ἕκαστος ἡμῶν insequente plurali ἀπολωλεκότες. 48, 16.
 ἐκβάλλειν. ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere. 24, 2.
 ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 15.
 ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις. 79, 8.
 ἐκλείπειν τὴν κρίσιν. defugere judicium, non comparere, sui copiam nullam facere. 98, 9.
 ἐκπέμπειν. 18, ult. quod quid sibi velit dubitatur.
 ἐκπώματα καταχυνεῖν. 50, 5.
 ἐκτισίς] δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἐκτισιν ἐπιτιθέντες κατὰ τοῦτου μένου τοῦ ἀδικήματος. 86, 2.
 ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις. 72, 3.
 ἐκόν] παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων. 30, 6.
 ἐλεεῖν τινα ἐν κακοῖς. 15, 9.
 ἐλεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν. 70, 3.
 ἔλεος] λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μηδεμίαν δέσιν, μηδ' ἔλεον. 101, 7. ἔλεος in plur. lugubris, lamentabilis oratio, ad ciendam commiserationem composita. 72, 14. 74, 13.
 ἐλπῖς] ἐν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε. 19, 13. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε. 69, 14. ἐλπιδας μοχθηρὰς σοιεῖν. 72, 11.

ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοῦς. 94, 10.

ἐμμένειν τοῖς γενομένοις. *judicatio, vel etiam cuiuscunque rei eventui acquiescere.* 61, 2.

ἐμπύπτειν εἰς τὸ δεσμοπήριον. 81, 10.

ἐμπόριον] portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπορίον ἐπιμεληταί. 82, 1. οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἑμετέρῳ ἐμπορίῳ [Piræeo] ἢ ἐν τῷ ἄστει. 66, 18. ἐμφυτος αἰσχροκέρδεια. 73, 1. πονηρία. 100, 12.

ἐν] *prope, apud.* τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν νικᾶν. 99, 12.

ἐναυεῖν τινὶ πῦρ. *copiam ignis lucisve alicui facere, suam faciem ad tuam accendere volenti.* 81, 6.

ἐνεικυνῆσαι. *in jus vocare per actionem ἐνδείξεως.* 83, 7.

ἐπιστάσθαι] τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως. 100, 1.

ἐνοχος ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γινόμεναις. 35, 16. τοῖς ζητουμένοις. 41, 4.

ἐντυγχάνειν τινὶ. *congradi cum aliquo.* 57, 3.

ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς πολέμοις. 96, 4.

ἐξάγεσθαι. *extra se rapi, mente emoveri, ab impetu vehementioris perturbationis.* 11, 12.

ἐξαπατᾶν ἐλλῖσι κεναῖς καὶ φευδεῖσι λόγοις. 63, 6.

ἐξεπίπνεις. *data opera, de composito, ex condicto inter se.* 67, antep.

ἐξέρχασθαι] οὐκ ἂν ἐφασκεν ἐξελεῖθαι ἐκ τῆς πόλεως τὸν ἕτερον πόδα. 57, 11. οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἐξελεῖθαι ἐξω τῆς πατρίδος. 69, 8.

ἐξετάζειν] πῶς τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύνάμειν ἐξεταζομένην εἶδομεν. *sese proferentem, in conspectum prodeuntem.* 69, 6.

ἐξόριστος ἐκ τῆς πόλεως. 55, 7.

ἐξώλης. 85, pen.

ἐπακολουθεῖν τῇ Δημοσθένους ποτηρία. *servire, prosequi, veluti famulus herum prosequitur.* 61, 7.

ἐπανίστασθαι τοῖς πράγμασι. *res novas moliri.* 15, 3.

ἐπανορθοῦν τὸ ἵππιον. 66, 13.

ἐπιέρχασθαι ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. *peragere.* 10, 10.

ἐπι] *cum genitivo significat in.* ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων. *hoc in aere.* 94, 2. *cum dativo sign. finem rei ob quem fit, vel conditionem sub qua.* ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως. *quo resp. in invidiam atque infamiam adduceretur unaque in discrimen conjiceretur.* 5, 7. ἐπὶ καταλόσει τοῦ δήμου. 65, ult. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ. *quo proderet patriam.* 80, 7. b) *ob.* ἐπὶ προδοσίᾳ. *ob insinulatam proditionem, ob crimen perduellionis.* 46, ult. c) *contra, in damnum alicujus.* ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνειν. *quo jura, commoda, majestatem plebis minuat.* 75, 4. ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέροισι

d. *λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat.* 90, ult. d) *super.* ἐπὶ τοῖς ξένοις γίνεσθαι. *præses, præfici mercenariis militibus.* 52, ult. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ἑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. *senatus Areopagiticus prætest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet.* 75, 6.

ἐπιβλέπειν ἐπὶ τι. 51, 14. v. ἀποβλέπειν. ἐπιβουλεύειν] ὡς ἐπιβουλεύομένων τῶν νεορίων. 66, 3.

ἐπιγίγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγινόμενοις, posteris, καθιστάντες. 90, 8.

ἐπιγυρᾶσθαι] τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον. *cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractæ.* 21, 2.

ἐπιδέχεσθαι] *capere, admittere, pati.* ὁ γὰρ χρένος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25, 2.

ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. *ultra de suo conferre.* 56, 16. ἀρχιδωρὸν ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ βουλῇ. *sese obtulit.* 58, 1.

ἐτιμέλεια τῶν ἐφήβων. 98, pen.

ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. 82, 1.

ἐπιπορκεῖν τὰς σεμνὰς θεάς. 35, 16. ὄρκιον, ὃν ὤμοσε. 92, 5.

ἐπισκλήπτεισθαι] *controversiam falsi obmovere.* οὐδεὶς ἐπεσκήφατο ὡς φευδεῖ οὕση τῇ μαρτυρίᾳ. 39, 7.

ἐπιτιθέναι. *irrogare mulctam, de legibus, judicibusve.* 86, 2. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἠδικητοῖσι. 95, 6.

ἐπίτιμος] ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. 77, ult.

ἐπιτρέπειν] μὴ ἐπιτρέψετε αὐτῷ. 37, 11. ἀξίον γὰρ τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι [subaudi, aut τὴν πόλιν, aut ἑαυτοῖς] κινδυνεύειν μέλλοντας. 57, 4. *constituere, de judicibus.* οὗς ἡ τύχη καὶ ὁ κληρὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. *si bene habet ista lectio, pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν.* 99, 1. ἔργα] *functiones militares in pugna.* ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπίναί. 56, 5.

ἔτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν. 14, 2. *quod idem paulo plenius et planius p. 36, 3. sic effert: ἔτερα μὲν λέγων, ἔτερα δὲ φρονῶν.* τῆς πόλεως ἐξελεῖθαι οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57, 11.

εὐελπίς. 64, 4.

εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεισθαι. 100, 3.

εὐθείας καταφρονεῖν. 70, ult.

εὐδὺς παραχρῆμα. *statim in continente.* 66, 1.

εὐορκος ψῆφος. 88, 10.

εὐρίσκειν] *prehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere.* εὐρηκε Δημοσθένη Δημοσθένην.

Demosthenes ipse semet prodidit. 59, 1.

εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς πρῶσοσθε. *pietatem diis debitam proditis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo.* 59, 8.

εὐτύχημα. 79, 11.
 εὐφημία] μετ' εὐφημίας πολλῆς. 84, 4.
 εὐχερέως] εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ με-
 γάλα τῶν ἀδικημάτων. 41, ult.
 εὐχεσθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de præcone.
 84, 4.
 εὐψυχος καὶ ἀνδρεῖος, 56, 3.
 ἐφίβων ἐπιμέλεια. 98, pen.

Z.

ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο. 20, 9.
 Ζεὺς σωτῆρ. 98, 6.
 ζῆν] ὧν ἐνίων ἐτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα [quod
 dictum respicit ad oppositum αἰ μνήμαι].
 quorum in vivis adhuc supersunt ipsa
 corpora, cum aliorum non supersint,
 nisi solæ memoriæ. 30, pen.
 ζητεῖν] ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητούμενοις. crimini,
 de quo quaeritur verum an falsum sit.
 41, 4.

H.

ἡγεῖσθαι] cum genitivo, præesse exercitui
 cum imperio militari. Πελοπίδας ἡγεῖτο
 τοῦ ἱεροῦ λόχου. 52, 3.
 ἡγεμονία] λαμπροὶ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαι-
 μόνιοι. quod Græcorum terra marique
 duces toties fuissent. 54, 9. ἀπέδωκε καὶ
 προῦδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα.
 96, ult.
 ἡγεμῶν τῶν συμφορῶν. princeps, hoc est,
 auctor, concitator cladum. 24, 5. τοὺς
 ἡγεμόνας αἰτίους γίνεσθαι τοῖς πολίταις
 πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων.
 53, 7.
 ἡκνει] χρήματα καθ' ὑμῶν ἵκοντα. quæ Athe-
 nas mittantur, vel importantur, in da-
 mnum reip. 89, 14.
 ἡμέρα ἢ τήμερον. 72, 8. 78, 11.
 ἦπου ἄρα; ergone aspium? cui respondet οὐ
 δήπου. non profecto, naspium. 43, 6.

Θ.

Θαλλὸς] κηρύκια ἐκ θαλλῶν συμπεπλεγμένα.
 14, ult.
 Θάνατον ὀρίσατο ζημίαν. 70, 13.
 Θαυμάζειν. mirabundus hæsitare et ex se-
 met quaerere. 85, 3.
 Θεῖος] θεία ψῆφος. 88, 10. sed ibi rectius
 legatur εὐθεΐα.
 Θῆκη. sarcophagus. 73, antep.
 Θυσία] τῶν γινομένων θυσιῶν κοινωεῖν. 81, 7.

I.

ἴδιος] τὰς ἰδίας τούτου δωροδοκίας καὶ πονηρίας
 ἀναδέχεσθαι. quarum largitionum dede-
 cus et culpa noxarum ipsorum sunt pro-
 pria, ad remp. nil pertinent. 4, 13.
 καταχωνεῖεν τὸν ἴδιον τῶν γυναικῶν κόσμον.
 50, 4.
 ἰεναί] ἐπὶ τούτων ἢ τὸν λόγον. 37, 10.
 ἰερά πατρίδα. 86, 10. τῶν ἐν ταύτῃ [Attica

puta] κατεσκευασμένων ἰερῶν. 101, 14.
 ὁ ἱερός λόχος. 52, 3.
 ἰκανός] ἰκανὴν εὐλήφατε πείραν. 64, 2.
 ἰκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα
 ἐκ θαλλῶ. 14, pen.
 ἴνα. quo, quem ad locum. 81, 15.
 ἰππαρχεῖν] τρεῖς ἢ τετράκις ἰππαρχικῶς
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 96, 14.
 ἰσχυροῖν] scil. πλῆθος, vel σύταγμα, vel
 σύστημα. 66, 13.
 ἰσχυρεῖν] ἰσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας
 μάλλον. 40, 1, et 12.

K.

κάδαρμα. homo impurus, consceleratus.
 12, 11.
 καθίζειν] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρωτάνων
 ἐκάθισεν. 83, 11.
 καθιστάνειν] συνόικους ἑαυτὰς κατέστησαν.
 deæ venerabiles. 61, 4. πολλὴν ἀσφά-
 λειαν et εἶδη τοιαῦτα. 72, 10, et 12.
 καιρός] καιροῦς λέγειν. tempora excusare,
 temporum infelicitatem obtinere. 14,
 2. καιροῦς χρώμενος πλείστοις ἐν ταῖς δη-
 μηγορίαις, ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιροῦς.
 opportunitates cum concionanti quam-
 plurimæ occurrerent, consiliorum salu-
 britate remp. restaurandi, has omnes
 opportunitates transmisit, iisque nil
 usus est. 25, 6. πύτυχεῖτε καθότι οὐκ ἐν
 μείζοσι καιροῖς ἐπίθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχρο-
 κέρδειαν. temporibus gravioribus atque
 periculosioribus. 94, 6. καιρὸν χρημάτων
 πολλῶν παραλαμβάνειν. nancisci oppor-
 tunitatem ingentes opes acquirendi.
 97, 8.
 καλοκαγαθία. 100, 16.
 κατά τινος εἰπεῖν τάληθες. 6, 15. κατὰ τῶν
 ἐπιτίμων γράφειν. 77, ult. καθ' ἑαυτοῦ
 γράφειν τὸν θάνατον ζημίαν. 72, ult. κατὰ
 τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος δεκαπλάσιαν
 ἐπιτιθέντες τὴν ἔκτισιν. 86, 1. τιμωρία
 κατὰ τῶν ἐνόχων. ubi præpositio redun-
 dare videtur. 71, 5.
 καταγνώσκειν] ἢ βουλή τούτου κατέγνωκε,
 adversus eum pronuntiavit, δῶρα λαμβά-
 νειν καθ' ὑμῶν, eum largitionibus corru-
 ptum jura et emolumenta vestra vendi-
 disse, prodidisse. 88, 11. ἑαυτοῦ θάνα-
 τον. 101, 17.
 κατακομίζειν] ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος
 τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 29, 4. nam ex urbe
 in portum descendebatur ab ambulanti-
 bus, iisque, si qui lectica deferrentur.
 καταλαμβάνειν] πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύ-
 νων τὴν πόλιν καταλαμβάνόντων. 29, pen.
 καταλλάττειν] μηδὲ καταλλάξασθαι τὴν πρὸς
 τούτους χάριν τῶν νόμων. 102, 2.
 καταλύειν ἐπὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν.
 5, 14. φυλακὴν. 75, 7.
 καταμαρτυρεῖν] ἄπερ αὐτοῦ πολλὰκις κατε-
 μαρτυρεῖτο. 81, 2, et ult.
 καταπέμπειν. ex Asia superiori Athenas

vel in Græciam mittere. 49, 9.

καταπλήττειν] οὐ καταπλαγείς τὸν τῶν Λακεδαιμονίων δύνανται. 31, 6. οὐ καταπληκτέον ἔστι, non sensu activo, sed passivo, non pro οὐ προσωρῆκει ἡμῶν ἄλλους καταπλήττειν, sed ὑπ' ἄλλων καταπλήττεσθαι, non est vobis, quod formidatis. 72, 12.

κατάπτυστος. 11, 11.

κατάρατος. 35, pen.

καταρραθυμείν. 79, 13.

κατασκευάζειν] universe construere, comparare, sed in primis, dextre, fabre, solerter, callide aliquid mente machinari, manibusve componere. τρήρεις. 66, 10. δύναμις. 66, 14. οἰκοδόμημα. 66, 17. νεώρεια. 97, 10. subornare, instruere hominem, docere agenda, armare dolis adversus aliquem alium nobis inimicum. λογοποιούς, famigerulos subornare. 28, pen. θάνατον. necem alicui tectis et malitiosis artibus comparare. 24, 1. comminisci, confingere, assimilare verbis ut factum, quod minus sit. πρᾶγμα οὐ γρηγορημένον. 37, 9. κατασκευάσας αὐτὸς ἐαυτὸν πρесеβευτήν. 56, 12. κατασκευάζειν ἐαυτὸν ἑλεσιόν. simulare personam miserabilem. 70, 4.

κατασκευή. machinatio, compactio quasi consiliorum clandestinorum et perniciosorum in caput alterius. 27, 6. 40, 4.

καταστρέφειν, de fortuna res cœptas evertere atque eludente. 26, 5.

καταφυγῆ ἄλλη οὐκ ἔστι χωρὶς τῆς ἡμετέρας εἰνοίας. 69, 9.

καταχαρίζεσθαι. per gratiam et nefas condonare, prodere. 71, 8.

καταχειροτονεῖν. 88, 15.

καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν. 50, 4.

κατηγοροί, τοῦ δήμου χειροτονήσαντος. accusatores a plebe delecti. 38, 5. παραδιδόναι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγοροῖς. 77, 5. ἐὰν ἡμεῖς οἱ κατηγοροί, δέκα ὄντες, τὸ ὕδωρ ἀπαναλώσωμεν. 79, antep.

κάτω] ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος. 13, 7. κεφαλῆ] ταῦτα [hæc mala] εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτὰ τέτραφε. 73, 2.

κηδεμῶν] de patriæ salute bonisque tuendis sollicitus. φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμῶν. 25, 8.

κήδεσθαι τῆς πατρίδος. 63, 12. τοῦ δήμου. 68, 7.

κηρύκεια συμπεπλεγμένα ἐκ θαλλοῦ. 14, pen. κήρυξ] ὁ νόμος κελεύει τὸν κήρυκα εὐξάμενον μετὰ πολλῆς εὐφημίας. 84, 3.

κίναδος. 32, 3.

κλήρος] οὗς ἡ τύχη καὶ ὁ κλήρος ὑπὲρ τοῦ δήμου ἐπέτερεψε δικάσοντας. 98, ult.

κοινωνεῖν τινὶ πολέμου. 17, 16. τῆς ἐν περυσταίνειν σιτήσεως. 69, 3. τῶν γινομένων δυσσιῶν. 81, 8.

κολακεία] ἀμιλλόμενος ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς —. 69, 15.

κομίζειν τὸ χρυσίον εἰς τὴν χύραν. 89, antep.

90, 2. et 4. 92, 9.

κόσμος] καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν. mundum uxorum propriam, in quem maritus nihil juris est. 50, 4. τίς ἀνενηνέκατος κόσμος τῇ θεῷ εἰς τὴν ἀρετὴν. 66, 16.

κρίνειν τιμασίαν. judicare num puniendus sit, nec ne, reus, et quo pœnæ genere afflicendus. 33, 4. ἀποφάσεις κεκριμένας. 97, pen.

κρίσις Δημοσθένους. judicium de Demosthene habitum. 35, 13. κρίσις πρὸς τινα. causa adversus aliquem in foro agitata. 61, 3. κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχῶν. 60, ult. τῆς τότε ἐνεστῆσας κρίσεως. 100, 1.

κτᾶσθαι] φανερὸν μηδὲν κεκτῆσθαι ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ διεσκευάσθαι. 50, ult.

κωλύειν πονηρίαν ἀρχομένην διηθεῖν ἂν τις κολάζων. 78, 16.

Λ.

λαγχάνειν] λαχὼν ἐπιμελητῆς τοῦ ἐμπορίου. cum sortito exisset curator portus, cum a sorte fuisset creatus tutor rei mercatoriae. 82, 1.

λαμβάνειν, sic nude positum pro λαμβάνειν δῶρα, dona accipere, largitionibus corrumpi. 70, 9. b) in scelere, vel flagitio deprehendi. λαμβάνειν ἐπ' αὐτοφάρω. 22, 1. 32, 7. 10, 6. c) ad se admittere. λαμβάνειν μηδεμίαν δέησιν καὶ ἔλεον εἰς ἐαυτὸν. nullum commiserationi locum dare, neque precibus. 101, 7. conf. προσδέχεσθαι.

λέγειν] ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. 36, 3. μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. 74, 7.

λήμμα ἀθρόον. viel auf einmal [much at once]. 35, 3. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα. multa decupla largitionis ejus, qua tu te corrumpi passus sis. 44, antep. τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν τοιοῦτων λημμάτων συνειλεγμένην. 94, 1.

λιμὸν] ἐν οἷς ἡ ἀπὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ. 97, 9.

λιμὸς] ὑπὸ λιμοῦ κακῶς διατίθεσθαι. 82, 5.

λογογράφος. 74, 7.

λογοποιός. 26, 4.

λόγος] ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα. delicta in censum æris venientia, h. e. quæ sunt ejusmodi, ut ære censeantur, multa pecuniaria, non capitis, æstimentur. 44, 13. ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦτον ἴη τὸν λόγον. 37, 11.

λειδορεῖν] ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λειδορῶνται καὶ προσκρούσιν ἀλλήλοις ἐξέπιτῆδες. 67, 19.

λόχος ἐπὶς Thebis. 52, 3.

λύειν δίκαια. jura tollere. 72, 14.

λυμαίνεσθαι τὸ συμφέρον. 10, 3.

Μ.

μακρολογεῖν ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται. 25, 2. mania. 76, 1.

μερίζεσθαι χρήματα. de pluribus furta inter se partientibus. 9, 5.

μερίς ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 42, pen.
 μέρος] ὅσον εἰς τὸ ἐμὸν μέρος τῆς κατηγορίας
 ἦκει. 76, pen.
 μετὰ τοῦ δήμου συνθήκην τίθεσθαι. pactum
 cum populo inire, contrahere. 60, 9.
 μεταβάλλειν] τὴν τῆς πόλεως τύχην μετα-
 βαλέσθαι ἐάν. 55, 8.
 μεταγράφειν νόμον. mutare formulam legis,
 alia verba aliis substituere. 33, 12.
 μεταλλάττειν] μεταλλάξασθαι τὴν τύχην.
 63, pen.
 μεταπίπτειν] μεταπεσοῦσης τῆς τύχης. 48,
 6.
 μετασκευάζειν νόμον (idem quod μεταγρά-
 φειν). 33, 12.
 μετοικονίεσθαι. malum omen a se ad aliam
 avertere. 23, 2.
 μνηστὴν ψευδῆ κατασκευάζειν. 66, 3.
 μικρός] τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεδιζόμενον ἀδι-
 κείν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων
 εὐχερέστερον προσδέξασθαι. 41, pen.
 μισθάρων καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως.
 11, pen.
 μισθός] μισθοῦ λέγειν τὰς δίκας. 74, 7.
 μισθούν] ζεύγη τοῖς πρέσβεισιν ἐμισθώσατο.
 20, 10.
 μισθώσας ἑαυτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ. 39, 3.
 μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός. 20, 3.
 μισθόδημος. 102, 9.
 μνήμα, sepulcrum, πατὴρ ἔχων δεῖξαι. 87,
 2.
 μνήμη] εἴ ἐστιν ὑμῖν ὄργη καὶ μνήμη τῶν
 πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων. 79, 4.
 μύδιον χίλιον πυρῶν ἀπεστέλλοντο τοῦ ἐνιαυ-
 τοῦ. 34, 5.
 μυλωθρός. 17, 6.
 μυλών. 17, 7.

N.

τὸ ναῦλον ἀποστρεφῆν τὸν πορθμέα. 42, 2.
 ναυμαχία ἡ ἐν Κερκύρα. 99, 12.
 νεώρια] ὡς ἐπιβουλευόμενον τῶν νεορίων. 66,
 3. 92, 3. 97, 10.
 νεώσοικοι. 66, 11.
 νομίζειν θεούς. habere pro diis publice, di-
 vinitaque honoribus e præscripto legis
 ritique patrio colere. 65, 8.
 νόμιμος] ζημιούν τινὰ τὰ νόμιμα. e ritu ve-
 lusto mulctare. 42, ult. περιεῖδε τὸν πα-
 τέρα τελευτήσαντα τῶν νομίμων οὐ τυχόντα.
 justis carere passus est. 81, 2.
 νόμος] οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριπράρχων
 νόμον. 33, 11.

O.

ὄδός] τὴν ἐπὶ Πειραιᾷ ὄδον κατακομιζόμενος
 ἐν φορείῳ. 29, 4.
 οἰκεῖν] τὴν οἰκουμένην ἄσασιν ἐπεληλυθώς.
 10, 11.
 οἴκημα] lupanar. ἐπ' οἰκήματος στῆσαι τινὰ.
 17, 11.
 οἰκονομία αἰ κατὰ τὴν πόλιν. 66, antep.
 οἰκουρὸς ἐν ταῖς παρατάξεσιν. in castra aciem-

ve cum sit descendendum, amat domi
 vel in tentorio manere. 58, 2.
 οἰκτιρίζεσθαι. lamentabili oratione aliorum
 commiserationem ciere. 74, 1.
 οἴκτος. miserabilis, lamentabilis oratio. 64,
 2.
 ὄλεθρος τῆς Ἑλλάδος. homo Græciæ universæ
 pestifer, 55, 7.
 ὀμνῶναι τοὺς θεούς. per numen deorum ju-
 rare. 60, 13. ὄρκον. 92, 5.
 ὀμόσπυδος. 18, 2.
 ὀμοτράπεζος. 18, 2.
 ὀνειδίξειν τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας. 29, 5.
 ὄνομα] τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ
 παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα. 42, 4.
 ὄπλα] castra, quatenus aciei, militiæ in
 acie stanti, opponuntur. ἐν τοῖς ὅπλοις
 μένειν. 56, 4.
 ὄργη] τὴν τῶν προγόγων ὄργην λαβόντας. no-
 bilem animum dedecorum impatientem,
 rerum indignarum dedignationem. 55,
 3. ὄργη καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτῶν
 πεπραγμένων. 79, 4. 95, 8.
 ὄρθων τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. 30, 4.
 ὀρίζεσθαι ἑαυτῷ ζημίαν τὸν θάνατον. ipse
 sibi penam mortis statuere. 45, ult.
 ὄρκος] τῶν ὄρκων, οὓς ὀρκωκοῦτες φέρετε τὴν
 ψῆφον. 100, 1.
 ὄρμᾶν ἐπὶ τὰ χρήματα. ruere, ferri siti opum
 coacervandarum. 89, 13.
 ὄρυγμα] τῷ ἐπὶ τῷ ὄρυγματι παραδοθείς. præ-
 fecto fossæ, illius puta, in quam corpora
 conjiciebantur eorum, qui supplicio ex-
 tremo affecti fuissent, h. e. carnifici.
 46, 11.
 ὄργανός] ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν ὄργανῷ τιμῶν.
 65, 10.
 οὔτως. tum demum, illo facto. 84, 4.
 ὀφείλειν] τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων
 ὄφελον τυχεῖν οἱ πολέμιοι. oplandum erat,
 ut hostes habuissent tales consiliarios et
 principes rerum gerendarum. 29, 9.

Π.

παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. liberos qua-
 rere legitimo modo. 51, 3.
 παῖς] τοὺς παῖδας καταπέμπει πρὸς ἡμᾶς
 τοὺς νῦν πρὸς ἐκεῖνον ἀνακεκομισμένους.
 49, 9.
 παρὰ] apud. παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, h.
 e. in ejus templo. 60, 10. παρὰ τὴν ἀγάν.
 non obstantibus diris. tametsi bene nos-
 set diras, quibus devoventur hi, qui po-
 pulum decepissent. 36, 2. b) ob. παρὰ
 τοὺς συμβούλους τοτὲ μὲν εὔ, τοτὲ δὲ φαύ-
 λως πράττειν. prout sunt magistratus,
 alias boni, alias mali, ita quoque modo
 prosperi fortunis ntj, modo adversis.
 51, 13.
 παραβαίνειν καιρούς. opportunitates oblatas
 rei bene gerendæ inertes transmittere.
 29, 7.

παραγγέλλειν περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας. 32, ult. sed videtur hoc verbum illo loco parum convenire.

παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τινὰ ποιεῖν. 11, ult. ἐκφέρειν. 72, 3.

παράδιδόναι] μὴδεν ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους. e majoribus tradidit. 65, 8. παραδίδομι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγοροῖς. 77, 4. τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. 84, 5.

παρακατατίθεσθαι τινι τὴν πόλιν. 57, 4. τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 98, 12.

παρακαταθήκη. 7, pen.

παρακελεύεσθαι κοινῇ πᾶσιν. 4, 3.

παρακρούειν, in activo et in medio pariter, decipere. 69, 7. et 32, 7.

παράνομος] δεινὰς καὶ παράνομους συμβουλὰς. 36, 4. παράνομον γραφαί. 83, 1.

παρασκευάζειν αἰτίας. 66, 5.

παρατάσσειν] ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαϊρώνειαν. ego auctor fui Græcis, ut apud Charoneam cum Philippo acie commissura decerent. 10, 5.

παρέργως πρὸς τι ἔχειν. torpere, segniter et secors esse. 97, 12.

παρίστασθαι τέκνα καὶ γυναῖκα. ad latum suum aliusve collocare. 73, 6.

παῖρρησιαν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδόμνος εἰκοσιμῶν. 77, 10.

πατρικὸς] πατρικὴ δόξα. 74, 10.

πάτριος] ἀδικεῖν τὰ πάτρια. 41, 5.

πατρικός] πατρῷος νόμοι. 46, 7. πατρίαῖς ἑστία. 48, 17. γῆ. prædium a patre relictum. 51, 7. ἱερά. 67, 17. 86, 10.

πεζικὴ δύναμις. 96, 6.

πεῖραν τινος λαμβάνειν ἐν τίνι. 9, 12. 64, 3. 69, 5. πεῖραν τοῦ τρόπου δίδομαι. 90, 4.

πένης] τὰς τῶν πονητῶν ἀπορίας οὐκ εἰδίζειν. 29, 5.

πεντακίσιοι καὶ χίλιοι. Helica maxima, coram qua Dinarchus causam dixit in Demosthenem, 72, 6.

πεντεδραχμία. 42, 3.

πέρας [ultimatum, le dernier resort] ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. a quorum sententia ad aliud nullum tribunal superius appellari potest, sed in ea meta est extrema iurium et causarum omnium, quæ in rep. in controversiam venire possunt. 99, 2.

περὶ] τὴν περὶ ὑμῶν πίστιν, pro, τὴν πρὸς ὑμᾶς. 5, 13. ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν. 7, 7. περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας κοινῇ πάντες ἀγωνίζομεθα. 65, 1. τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονητὸν, id est, πρὸς πάντας. 84, 6.

περιβόητος πονηρία. 85, 1.

περιγίγνεσθαι] πονηρίαν τῶν ἐπιστῆμένων τιμωριῶν περιγεγενημένην. [si certa est virorum doctorum istæc emendatio] quæ a solitis penis compesci recusat. 73, ant.

περιεῖδεν] τὸν πατέρα τελευτήσαντα περιεῖδε τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. 81, 1. et τῶν ἀναγκαιῶν σπανίζοντα. 80, ult.

περιπίπτειν τὴν πόλιν ἀνατραπέεισαν. 61,

pen.

περιπατεῖν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων. 83, 9. περιπίπτειν. 4, 5.

περιπλεῖν Πελοπόννησον. 11, 1. 99, 12.

περιποιεῖν. servare, reliquam facere. 67, 2.

περιχαρακοῦν] περιεχαρακομένην τὴν πατρίδα παραδίδομαι. septum undique et irritum, ut expeditare se non possit. 48, 2. πίστις] existimatio, qua quis apud alios floret fidei sancto observatæ. τὴν πίστιν καταλείπειν, committere, ut existimationem integritatis amittas. 5, 13. πίστιν τὴν παρὰ τοῦ δήμου ἀξιοῦντι λαμβάνειν. 51, 4. πίστις, pignora fidei, ut sint liberi et bona immobilia. πάσας τὰς δικαίας πίστις παρακαταθέμενον. 51, 6. προδοὺς τὴν πίστιν ἢν παρ' ὑμῶν ἔλαβεν. 93, 8. οὗτος χρευσίον καὶ ἀργύριον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται. 95, ult. διὰ τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 100, 13. τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 96, pen.

Pluralis (ἀπολωλεκότες) post singularem ἑκαστος ὑμῶν. 48, 13.

ποιεῖν τὴν πόλιν μεγάλα ἀγαθὰ. 13, 6.

πολεμῖν. bellum suadere, ad bellum hortari, auctor ejus fieri, verbis bellum gerere. 65, 4. nisi potius a πολεμοῦν ibi sit repetendum.

πολίτης τῆς πόλεως γένει. 66, 8.

πολίτις Ἀθήνα (pro πολίτις ἀπολιούχος) num recte dictum est? 47, 6.

πονηρίαν ἀρχομένην μὲν τάχα τις ἂν δυνηθεῖ κολάζων καλύειν. 78, 15. τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας [Spitzbübereyen, rogueries] ἀναδέχεσθαι. 4, 14. πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν 63, 9. ταῦτα διαδικάζεται πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. 101, 12.

πονηρὸς] τὸν περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν πατέρα γεγονότα. 84, 6. ἀεὶς ποιοῦμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν. 85, 11.

πορθημεύς. 42, 2.

πορεῖν χεῖρματα. 28, 8.

ποῦς] οὐκ ἂν ἐφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελεθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57, antep.

πράγμα] τοῖς πράγμασιν ἐπαναστῆνας. insurgere adversus præsentem rerum civium constitutionem. 15, 2. εἰς ποῖα οὗτος εἰσελθὼν πράγματα, ἢ κοινὰ, ἢ ἴδια, οὐκ ἀνατέτροφε. 23, 7. πράγματα βασιλικὰ ἐτ' Ἀλεξάνδρου. res quæ tibi cum rege Persarum, aut cum Alexandro, fuerunt. 50, pen.

προσβευεῖν προσβείας. 12, 6.

προσβευτὴν ἑαυτὸν κατασκευάσας. 56, 12. πρ. αὐτὸν αὐτὸν προσβαλλόμενος. 57, 8. ἐν τοῖς προσβευταῖς δραπέτης ἐστὶ. 58, 3. προβάλλεσθαι προσβευτὴν. creare, offerre, ingerere ipse semet. 57, 8.

πρόδοσιν προδιδόναι [pro μηχανάσθαι]. comparare, construere. 9, 7.

προεδρία] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνων ἐκάθισεν. 83, 10. in loco prytanibus

peculiariter attributo, ut ibi præsideant, in concione, theatrove.

προειπεῖν. de oraculo imperante facienda in antecessum. 55, antep. 67, 8.

προεῖσθαι. prodere. 63, ult. 67, 14. 72, 5. et 13. 79, 13. pati aliquid fieri. 95, 2.

lulus in vocabulis προεῖσθαι et προσεῖσθαι. 63, ult. et 64, 1.

προκαταλαμβάνειν κατηγορήματα. 3, 6.

πρόκλησις] οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθεύσα τὸ δίκαιον. non e sponionibus colligens verum. 5, 12.

προλέγειν. denunciare, in antecessum indicare faciendæ, cum interminatione, si secus fiat. 51, 2.

ἐκ προνοίας φόνος. 6, 5.

πρόξενος. 34, pen.

πρὸς] adversus. τῇ πρὸς Ὁρέστην κρίσει. 61, 2. πρὸς τινα χάρις. gratia, qua quis apud aliquem floret, aut quam tu studes apud alterum promereri. 102, 3. διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. in rebus, quæ tibi cum rep. intercedant, in rationibus tuis cum ærario publico, decoxisse, fidem fefellisse, 51, 1.

προσάγειν [scil. πρὸς τὸν δῆμον] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψευδοῦ κλυτυτήν. 66, 2.

προσδέχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχχερέστερον. 41, ult. οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἰκτοὺς. 64, 1.

προσέρχεσθαι εἰς τὸ πολιτεύεσθαι. 74, 6. πρὸς τὴν πολιτείαν. 84, 15.

προσιέναι] ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. prodeuntes ad vos, vobiscum agendi causa. 85, 8.

προσπερθεῖν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες. 67, 19.

προσποιεῖσθαι υἱεῖς ἑαυτῶ τοὺς οὐ γεγεννημένους. 51, 8.

τὴν προσπόλητον ἑαυτοῦ καλοκαγαθίαν ἐλέγχειν. 100, 15.

προστατίας] μία αὕτη σωτηρία καὶ πόλις καὶ ἔθνος τὸ προστατῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ συμβούλων τυχεῖν. 54, 18.

προστιθέναι] τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δίκαιῳ προσθέμενον. 43, 4.

πρόσωπον] οὐ τετόλημκεν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον δεῖξαι. 70, 10.

προυργιαίτερον ποιεῖσθαι τὸ δίκαιον, καὶ τὰ ληθές. 9, 18. προυργιαίτερα χάρις τοῦ δικαίου. 77, 2.

πρόφασις] τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκπόφαστε. 79, 8.

προφέρειν, bene si habet, pro allegare, proferre in medium, παραφέρειν. 25, 10.

προχωρεῖν. prodire in publicum, ad tribunal accedere, dicendæ sententiæ ergo, aut ad audiendam judicium de se sententiam. 98, 5.

πρυτανεῖον] ἢ ἐν τῷ πρυτανεῖῳ σίτησις. 33, pen. 69, 2.

πῦρ ἐναυεῖν τινί. 81, 6.

πυροῖ] χίλιαι μέδαι πυρῶν. 34, 5.

παλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰ ἐπιτρέψετε τοῖς ἡτορσι. 61, pen.

Σ.

σεμναὶ θεαί. 35, 16. 47, 3. 61, 2.

Singularis nominativus cum nominativo plur. compositus, ut ἕκαστος τοιμῆσειεν — ἀπολελυκότες. 48, 16.

σίτησις ἐν πρυτανεῖῳ. 33, pen. 69, 2.

σκηναὶ τῶν βαρβάρων. 17, 13.

Σκύθης] convivium in Demosthenem intortum. 11, 11.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 81, 1.

σπείρειν] ἀρούται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστν. 17, 15.

στατήρ] χρυσῶ [vel potius χρυσούς] στατήρας. 62, 6.

στέργειν] στερεκτέον εἶν τοῖς συμβεβηκόσι. 63, 11.

στῆλιν εἰς ἀκρόπολιν ἀναφέρειν. 89, ult.

στρατεία] εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας ἐστράτευται. 86, 9.

στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Μουρυχίαν καὶ τὰ νεώρια κεχειροτονημένος. 92, 2. πλεονάκις ἢ δεκάκις ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς κεχειροτονημένος. 96, 15.

τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δίκαιῳ προσθέμενοι. 43, 3.

συγκοινολογεῖσθαι τινι. cum aliquo consilia clandestina conferre, causamque communem facere. 20, 8.

συγγεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. 75, 8.

συγχωρεῖν θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν. nil intercedere, quominus mortis pœna a se repetatur. 7, 3.

συλλέγειν] οἰσίαν ἐκ τοιοῦτων λημμάτων συνελεγμένην. 94, 1.

συμβουλή] συμβουλὰς δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλεύειν. 36, 4.

συμβουλία idem quod συμβουλή. 48, 3.

σύμβουλος et ἡγεμῶν secum copulata. v. voc. ἡγεμῶν et προστατίας.

συμπαρκαλεῖν. 48, 10.

συμπλέκειν ἐκ θαλλοῦ κηρύκια. 14, ult.

συμπράττειν τῷ δήμῳ τὴν ἀθοδον. 19, 1.

συμφορὰ πόλιος. homo reip. perniciosus. 48, 5.

συνδιαφθείρειν. 53, 5. 100, pen.

συνέδριον] sic sæpe Dinarchus appellat senatum Arcopagiticum, ut 7, 9. 8, ult. 40, 13. 43, ant. et alibi.

συνεδίξεσθαι ἐν τοῖς μικροῖς ἀδικεῖν. 41, pen.

συνεργία. collegium, sodalitium conspiratorum ad unum aliquod opus opera communi efficiendam. 75, 12.

συνέρχεσθαι. 43, 11.

συνευπορεῖν τινί. alicui præsto esse consilii operaque communicandis ad questum, vel potius, contribuere. 43, antep.

συνθήκη μετὰ τοῦ δήμου τίθεσθαι. 60, 9.

σύνθημα. tessera, signum cum altero condictum, unde aliquid cognoscatur, aut quo dato ad aliquid patrandum consurgatur. 96, 4.

συνείναι τοῖς φυγάσι. 65, pen.

συνιστάναί] τοῖς πολεμίοις κατὰ τῆς πόλεως
 συστήσαι κατασκευήν. adjuvare hostes
 in emolienda clandestina adversus
 remp. machinatione. 27, 6.

συνόκουσ] τῇ ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου ἑαυτὰς
 κατέστησαν αἱ σεμναὶ θεαί. venerabiles
 deæ, quod ipsæ suo usu æquitatem
 atque veritatem senatus Areopagitici
 noscitassent, voluerunt in ejus vicinia,
 in arce Athenis, ubi forum erat Areo-
 pagitarum, sacellum sibi condidi, fixam-
 que sedem habere. 61, 4.

συντάσσειν προ ἐπιτάσσειν, mandare, injun-
 gere. 9, 3.

συσκευάζεσθαι. convasare, compilare, et
 sic se in pede dare. 56, 13.

συσσιτεῖν. 81, 7.

σώμα] τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν. 7, pen.
 ὧν οὐκέτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα. 30,
 pen.

T.

τάξιν τὴν κοινὴν λείπειν. stationem in acie,
 ubi civi cuique necessario standum est.
 51, 11.

τάττειν ἑαυτὸν πρὸς τίνα. se partibus alicu-
 jus adjungere. 100, 14.

τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γενομένων.
 27, 4.

τελεῖν οὐδὲν ὑγιές. 65, 7.

τέλος] εἰ τὰ τέλη τελεῖ. dependat. 86, 11.

τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν. 32, 5.

τιθεῖναι] συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου ἔθετο.
 60, 9.

τιμᾶσθαι θανάτου ἑαυτοῦ. suamet sibi sen-
 tentia mortis pœnam irrogare. 3, 2.
 92, 7. τιμᾶν ἑκατὸν τάλαντων. centum
 talentis pro mulcta facinus æstimare.
 11, 9.

τιμὴ] τῶν ἐν εὐρανῷ τιμῶν ἀμφισβητεῖν.
 65, 10.

τιμοῦρα κατὰ τῶν ἐνόχων, pro simplici τι-
 μοῦρα τῶν ἐνόχων sine præpositione.
 71, 5.

τρέπεσθαι] μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέ-
 ζης. 92, 6. designat tabulam, mensam-
 ve, coram simulacro Minervæ Polia-
 dis in arce Athen. sitam.

τρέπειν εἰς ἑαυτόν. alterius delictum, cul-
 pamve illius delicti, in se derivare,
 transferre. 76, 8. εἰς τοὺς ἡγεμόνας τὰς
 ἀτυχίας. 23, 4.

οἱ τριακῶσιοι] ordo locupletissimorum Athe-
 nis. 33, 10.

τρόπου πείραν εἰδόναι. 90, 4.

τρυφᾶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς. 29, 3.

τύχη] τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀπέπλησε. 25, 11.
 μετοικηζέσθαι τὴν τύχην. 63, pen.

Υ.

ὑδαρ] τὸ ὑδαρ παραδίδωμι τοῖς ἄλλοις κατηγό-
 ροις. dicendi copiam, vel locum. 77,

4. πᾶν ἀναλίσκειν. datum ad dicendum
 tempus omne dicendo corrumpere, con-
 sumere. 79, pen.

ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἴθεσι τραφέντες. 54, 9.

ὑποβαίνειν] ὑποβαίνουσας εἰς τὴν ἠθραίν
 σωτηρίαν. si bene habet. 16, 7.

ὑπολείπεσθαι τίνας τῶν ἀδικῶν. sibi reser-
 vare. 98, 1.

ὑπολογίζεσθαι βλασφημίαν. 5, antep.

ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαι τινι. meminisse ali-
 cujus beneficii, et a quo id acceperis,
 ei rationem ejus habere, et pro re nata
 beneficio alio compensare. 11, 6. 99,
 ult.

ὑπόλοιπος. 3, ult.

ὑποστέλλεσθαι δύναμίν τινος. potentiam ali-
 cujus revereri. 9, 17. ὑπ. πρὸς τίνα.
 verecunde, reverenter aliquem tractare.
 97, 2.

τὰς ὑποσχέσεις μέχρι τούτου μνημονεύοντας,
 μέχρις ἂν ῥηθῶσι. 63, 8.

ὑποφαινέιν] τοσαύτας ἐξ ἂν ἐλπίδας ὑποφαινοῦ-
 σας. 16, 7.

Φ.

φαίνειν σύνθημα. scutum, facemve arden-
 tem tollere ex conducto, prout inter te
 atque proditoreum convenerat. 96, 5.

φανερὰν οὐσίαν κεκτῆσθαι. facultates habere
 in fundis, seu rebus immobilibus, non
 in ære numerato. 50, 16. φανερόν κεκτῆ-
 σθαι μηδέν. nil in fundis, sed omnia in
 nummis habere. 50, ult.

φανακισμός. 64, 2. 74, 14.

φεύγειν] τῶν τις φευρόντων ἐξ Ἰλίου πάγου.
 eorum, quibus sententia senatus Areo-
 pagitici exsilii pœnam indixit. 34, 12.

φιλόπολις. 25, 7.

φόνος] τάλανθες τῶν ἐκ προνοίας φόνον εὐρεῖν.
 invenire, num cædis præmeditatae, incu-
 satus revera eam perpetaverit, et cur,
 quando, quomodo. 6, 5.

φορεῖον. lectica gestatoria. 29, 4.

φόρος] εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοὺς φόρους ἀνενεγκεῖν.
 30, 5.

φρονεῖν ἕτερα καὶ δημηγορεῖν. 14, 2. ἕτερα
 μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. 36, 3.

φρόνημα] ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια
 πράττειν. 52, 11. infamis enim erat
 Thebanorum superbia.

φρούραρχος. 31, pen.

φυλακὴν τὴν τῶν σωμάτων ὁ δῆμος παρακα-
 ταθήκην ἔδωκεν. Areopagitis hoc dedit
 populus munus, velut in fideicommis-
 sum, ut pœnis cædium exsequendis
 provideant securitati corporum libero-
 rumque et servilium. 7, pen.

φύλαξ πάντων τῶν ἐν γράμμασι δικαίων τῇ
 πόλει. 60, 12.

φυλάττειν τὰς ἀπορήτους διαθήκας. 8, 3.

Χ.

χάρις] τὴν πρὸς τοὺτους χάριν τῶν νόμων ἀντ-

- αλλάξασθαι. 102, 3.
 χείρ] ἐπὶ τὰς ὑμετέρας χεῖρας ἤκει. venit ad tribunal vestrum, ubi vos eum comprehendere, atque punire potestis. 59, 5. ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. 72, 8.
 χεῖροτονία τοῦ δικαίου. electio, prelatio justi. 77, 3.
 χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. Heliæa maxima. 72, 7.
 χρηματίζειν. cum aliquo agere. 70, 3. χρηματίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως. depeculari ærarium, ex eoque rem suam augere. 12, 3.
 χρῆσθαι] πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγυρίαις χρώμενος. 25, 6. ὅπως χρῆσεσθε τῇ τούτου πενήρῃ. quibus modis eam accipiat tractetisque, quomodo puniatis et coerceatis. 91, 2. orat. in Philocl.
 ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25, 2.
 χρυσός] annuli aurei. χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος. digitus habens annulis aureis obsitos. 29, 2.
 ἡ χώρα simpliciter pro regione Attica. 46, 3. 49, 7. 50, 6. 89, antep. 92, 4.
 Ψ.
 ψεύδεσθαι τινας καταγινώσκουσιν. eum mentiri. 43, 3.
 ψευδοποιὸς πεινήρῃ. improbitas velut officinam quandam habens fraudum et mendaciorum, ubi illa cudit, ut faber cultellarius cultros et sicas cudit. 78, ult.
 τὸ ψεῦδος ἰσχύσειν τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40, 2.
 ψῦφος] τὴν εὐθεΐαν καὶ εὐορκον ψῦφον προσδύνασι. 88, 10.
 Ω.
 ἀνεῖσθαι] ἂν ἔχει τὸν ἀνησόμενον. 96, 3.
 ἄνιος εἶναι. de imperatore, aut principe reip. venali. 15, antep.
 ὡς ὅτι pro simplici ὅτι. 94, pen.
 ὄφελον τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν. 29, 9.

INDEX HISTORICUS

AD DINARCHUM.

- ALEXANDER M. apud Indos. 27, pen.
 Antipatri legatio. 14, 9.
 Antipho suasa Demosthenis interemptus. 46, 13.
 Arcades cum Alexandro M. faciunt et Thebanorum legationem repudiant. 14, 8.
 Archinus. 46, pen. exsilio multatus ob proditionem.
 Archinus alius. 54, 16.
 Areopagitarum munus et auctoritas. 5, 15.
 Aristarchus Moschi filius, a Demosthene urbe ejectus. 23, ult. 36, 4.
 Aristides. 30, 3.
 Aristogiton in quem invehitur Dinarchi oratio. 77, sqq.
 Aristopho, qui Timotheum accusavit. 100, 4.
 Arthmius Zelita. 90, 1.
 Astylus imperator Arcadum. 15, 13.
 Birisades, tyrannus, cui statuas æneas Athenis erigi Demosthenes rogatione tulit. 34, 3.
 Callias frater Taurosthenis tyranni Eubææ. 34, 9.
 Callimedon a Demosthene accusatus. 65, 11.
 Cephalus Colyttensis. 54, 16. Cephalus rhetor p. 30, 8. commemoratus videtur idem esse.
 Cephisopho. 35, 4.
 Chabrias apud Naxum Lacedæmonios prælio navali vicit. 54, 5.
 Chærephilus. 33, ult.
 Charidemus legatus ad regem Persarum. 25, pen.
 Cononis ad Cnidum victoria aliæque laudes, 11, 2. 54, 2. 34, 2. 99, 13.
 Ctesippus a Demosth. defensus. 74, 8.
 Cydimachus, pater Aristogitonis. 80, 14.
 Demades condemnatus in causa Harpali. 6, 14. 35, 4. 84, 9.
 Demosthenes Aristarchum urbe eiecit. 24, 3. 36, 4. condemnatus in causa Harpali. 84, 9. Thebas everti sivit. 17, ult.
 Diphilus. 33, 16.
 Epaminondas. 52, 3.
 Ephialtes. 26, 7.
 Epigenes trapezita. 34, 2.
 Eubalus. 66, 11.
 Eumenidum causa adversus Orestem. 61, 2.
 Euthydicus. 26, pen.
 Euthymachus. 17, 10.
 Gorgippus tyrannus. 34, 4.
 Halirrhothius Neptuni filius. 61, 1.
 Harpali causa. 5, 8.
 Helius Phormisius, aut Phormisii, nomen suspectum. 30, 9.
 Iphicrates concidit moram Lacedæm. 54, 4.
 Lycurgus Aristogitonem accusavit. 83, 7.
 Menon molitor. 17, 6.
 Neptuni causa super cæde Halirrhothii. 60, ult.
 Nicanor. 57, 2. ult. 70, 2.
 Nicodemus. 24, 1.
 Nicophanes. 43, 16.
 Olynthia puella. 17, 10.
 Olynthiorum calamitas. 19, 9.
 Orestis causa adversus Eumenidas. 61, 2.
 Pamphilus. 34, 1.
 Pelopidas. 52, 2.
 Phido. 34, 1.
 Philippus. 34, 1.
 Philocles, quem accusat Dinarchus oratione tertia. 91, sqq.
 Philocrates. 20, 7.
 Phormio a Demosth. defensus. 74, 8.
 Pistias Areopagita. 39, ult.
 Polyeuctus Cydantides. 43, 9. mutilatorum bermarum accusatus, forte diversus. 68, 3.
 Proxenus Thebarum proditor. 53, 1.
 Rhodia citharistria. 17, 8.
 Satyrus tyrannus. 34, 4.
 Stratocles accusator Demosthenis in causa Harpali. 3, 5.
 Taurosthenes tyrannus Eubææ. 34, 7.
 Theagenes Thebarum proditor. 53, 2.
 Thebani exsules cum Pelopida redeuntes. 31, 1. Thebanorum legatio ad Arcadas. 14, 10. Thebanorum cum Athen. confederatio. 9, 6.
 Themistius Aphidnæus. 17, 8.
 Themistocles. 30, 4.
 Thraso Erchiensis. 30, 8.
 Thrasybulus, qui exsules e Phyla reduxit. 18, 7.
 Timocles. 39, 3.
 Timolaus Thebanus. 52, pen.
 Timothei res gestæ et pœna. 54, 6. 99, 11.

INDEX GEOGRAPHICUS
AD DINARCHUM.

ÆGOSPOTAMI. 27, 6.
Amphissa. 52, ult.
Brauronia Diana. 82, 11.
Cedmea. 31, 1.
Charonea. 10, 5.
Cnidus. 54, 3.
Colyttensis. 54, 16.
Corcyra. 11, 1. 54, 7.
Cydantides. 43, 10.
Dodona. 55, 14.
Eretria. 87, 3.
Erchiensis. 30, 9.
Leuctra. 52, 4.

Megara. 43, 12. 16. 65, pen.
Messenia. 52, 8.
Methona. 11, 4. 99, 15.
Munychia. 92, 2.
Naxus. 54, 5.
Olympia. 57, 2. ult. 70, 3.
Pellena. 17, 7.
Phormisius. 30, 9.
Phyle. 18, 8.
Potidæa. 11, 4. 99, 15.
Pydna. 11, 4. 99, 15.
Samus. 11, 3. 99, 14.
Zelita. 90, 2.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

P R Æ F A T I O
IO. TAYLORI
A D L Y C U R G U M.

LYCURGUS, Lycophronis filius, Lycurgi nepos, præclarissima Athenis stirpe natus, domo erat sive natalibus Ἐτεοβουράδης. Erant enim Athenis plurimæ familiæ, quæ sacerdotii munere et religiosa quadam prærogativa censerentur; quæ jus istud a majoribus perpetuo traditum, “solenne *istud* familiæ ministerium” (ut loquitur Livius¹ in re Romana non admodum dissimili) consecutæ, solæ in civitate, omnium, quæ unquam fuerunt, æqualissima, peculiarem quandam conditionem nascendi, sive generis nobilitatem, obtinere videbantur. Harum una, ut dixi, et fortasse illustrissima, ortus Lycurgus, Olympiadem circiter XCIII. scilicet, ubi res Atheniensium diutino bello fractæ Lacedæmoniorum fortunæ cesserunt, certe non post ea tempora, in lucem editus esse creditur.² Nam Lycophronem patrem cum quibusdam bene meritis civibus a crudelissimo isto collegio XXX. virorum, qui eo tempore rerum potiebantur, interemptum esse accepimus. Juvenis factus Platonem³ audivit, eoque studiorum confecto stadio ad Isocratem se contulit, verum illum Eloquentiæ parentem,⁴ qui multa et præclarissima omnium ætatum ingenia, partim ad studium dicendi et laudem forensem aluit, partim ad Civitatem consiliis et prudentia recte administrandam. Ex ea igitur officina profectus Lycurgus, qua paucis post annis Demosthenes et Hyperides, ad Rempublicam accessit juxta res Macedonicas, in eaque ejus opera magni fuit.

Summis ibi et honoribus et magistratibus functus, domi forisque illustrissimus esse cœpit, totumque se Reipublicæ et Populo Atheniensi dedit. Incidit in ea tempora, ubi dissociatis animis Civium, alii Macedonicis, alii Persicis rebus faverent. Cum his se conjunxit, nam ea sola ratione credidit futurum, ut Philippum, qui tum major et potentior esse cœpit, quam Civitati expediebat, et

¹ De Potitiis et Pinariis. [Liv. 1. 7. ed. Reisk.
cf. interpr. ad Virg. Æn. VIII. 269.
BECKER.]

² Demosthene aliquot annis major, ut liquet ex argumento Orationis Demosthenis c. Aristogitonem p. 769. l. 24.

³ Præter Photium et Platarchum, Olympiodorus MS. et Laertius in Platone III. 46. Plutarch. in Hyper. p. 841. b.

⁴ Cic. de Orat. II. 2.

virus illud quasi intestinum ex Græciæ visceribus expellere posset, qui salvam Rempublicam esse voluere. Itaque in ea causa totum se Demostheni addixit, neque ab ejus consiliis unquam se passus est dimoveri; cum hoc etiam legationem suscepit ad concitandos sociorum animos, cum Philippus secunda vice Græciam bello quateret.⁵

Set multo notior est integritas vitæ, et gloria, quam a Civitate bene administranda reperit. Domi enim enituit maxime, et in spatiis Reipublicæ, ubi multa et præclara virtutis suæ, et moderationis, et popularitatis monumenta post se reliquit. Ea enim continentia laude floruit, ut Quæstor rei militaris ultra, quam Civitatis moribus fuerat receptum, solus ille renunciaretur; tanta vero sapientiæ existimatione, ut et multa sanxisset diceretur, et a nonnullis memoriæ posteriorum traderetur inter eos, qui legibus Athenas fundaverunt: tanta denique severitate morum, ut ei et urbis custodia et facinorosorum cognitio fere extra ordinem daretur: unde vox ista sæpius audiri solita. Lycurgum, ‘tanquam Draconem alterum, non atramento, sed sanguine leges suas *et edicta* scripsisse.’

Ex eo autem rigore, quanquam neque cetera bona indoles aberat, neque omnia plane virtutum genera, Lycurgi nomini propriam quandam et peculiarem celebritatem partam esse video. Nam in optimo quovis esse aliquid, quod emineat, ceterisque excellat virtutibus, id et legendo et experiendo novimus; scilicet inesse semper summum aliquid et eximium, quod impetu suo et singularitate non minus fere a ceteris virtutibus distat, quam homo ipse a ceteris ejusdem naturæ distinguitur. Id erat in Lycurgo tristissima quædam et inexorabilis severitas, a qua summa quoque morum integritas plane abesse non potest. Hujus, quam dixi, *ιδιότητος* plura exstarent monumenta, sat scio, si plura exstitissent etiam ingenii ejus et eloquentiæ. Nam et accusandi acerbitas, et egregia morum simplicitas, singularis denique fides et constantia⁶ incredibili quodam modo elucescunt in ea Oratione, quam solum hodie legere concessum est, et in cæteris etiam omnibus eluxisse olim credibile est; cum propter hanc maxime virtutem Scriptor e

⁵ Demosth. Phil. III. p. 129. l. 19. ed. Reisk.

⁶ Οὗτος (sc. Lycurgus) τῶν τότε ῥητόρων μέγιστον ἔχων ἀξίωμα, καὶ δώδεκα μὲν ἔτη τὰς προσόδους τῆς πόλεως διοικήσας ἐπαινομένης, βίον δ' ἐξηκὼς ἐπ' ἀρετῆς περιβόητον, πικρότατος ἦν ἐν τοῖς λόγοις κατήγορος. Sic Diod. Sicul. XVI. c. 89. Non tamen ignoro, a nonnullis minus probari hanc Lycurgi severitatem, quibus in crudelitatem potius et calumniandi libidinem degeneravisse videtur. Cice-

ronem intelligo. Ita enim ille in Bruto cap. 34. “Iisdem temporibus M. Brutus; in quo magnum fuit, Brute, dedecus generi vestro: qui cum tanto nomine esset, patremque optimum virum habuisset, et juris peritissimum, accusationem factitaverit, ut Athenis Lycurgus. Is magistratus non petivit, sed fuit accusator vehemens et molestus; ut facile cerneres, naturale quoddam stirpis bonum degeneravisse vitio depravatæ voluntatis.”

vetustioribus Lycurgum præ cæteris legendum et ediscendum admoneat.⁷

Iis moribus, quos memoravi quum præcelluit, adducimur cum nonnullis, ut ad eum præcipue applicarem, potius quam ad cognominem illum Lacedæmonium, qui suis civibus leges tulit durissimas, omnia ista, quæ de LYCURGEA SEVERITATE a Veteribus memoriæ produntur. Uti illud Ciceronis:⁸ “Nosmet ipsi, qui Lycurgei a principio fuisset, quotidie demittigamur.” Et illud quoque Ammiani Marcellini:⁹ “Verum ille, iudicibus Cassiis tristior et Lycurgis, causarum momenta æquo jure perpendens, suum cuique tribuebat, nusquam a vero abductus, acrius in calumniatores exurgens.” Iterumque:¹ “Judices nunquam consulto malignos elegit, sed, si semel promotos agere didicit immaniter, Lycurgos invenisse se prædicabat et Cassios, columina Justitiæ prisca.” Atque hoc profecto verisimile, cum eadem fere fuit apud Romanos Cassii Prætoris² existimatio atque Lycurgi apud suos cives. His libenter etiam adjungo illa Plauti:³

“Jam dudum, Pistoclere, tacitus te sequor,
Spectans, quas tute res hoc ornato geras.
Nam, ita me Di ament, ut LYCURGUS mihi quidem
Videtur posse hic ad nequitiam adducier.”

Omnium denique postremum; tanta acerbitate usus erat in judicando, ut ei juxta sententiam quorundam cognomen a moribus indueretur (qui mos Athenis percrebuit) et IBIS cognominaretur, quod in malos cives, uti illa in angues et serpentes, insurgere solebat. Ait enim Plutarchus:⁴ Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκούργος Ἴβις Λυκούργῳ Ξενοφῶντι νυκτερίς. Quæ tamen ita emendari debent: Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκούργος Ἴβις.

Ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς.

Hæc tamen de Lycurgo nostro nequiquam dicebantur, neque ad eum Ἐπίκλησις ista a Veteribus unquam applicabatur. Verum alia res omnino agebatur. Aristophanes in Avibus, quum de ὄρνιθομανίᾳ sermo haberetur, arrepta ista occasione, civium suo-

⁷ Ἄλλὰ καὶ Λυκούργῳ συμβουλεύσαιμ' ἂν ἐντυγχάνειν σε ἐλαφροτέρῳ τούτων ὄντι, καὶ ἐμφαίνοντι ἐν τοῖς λόγοις ἀπλότητα τοῦ τρόπου. Dio Chrysost. Or. XVIII. p. 256. Ed. Morel. Quem locum lego emendatius, quam excudi solet.

⁸ Ad Attic. I. 13.

⁹ XXII. 9.

¹ XXX. 8.

² “L. Cassius multum potuit, non eloquentia, sed dicendo, tamen homo non hilaritate, ut alii, sed ipsa tristitia et severitate popularis.” Cic. Bruto, c. 25. “Non quæro Judices Cassianos: veterum iudiciorum severitatem non requiro.”

Idem in Verr. III. 62. Unde erat, ut ejus tribunal scopulus reorum diceretur. “Ubi literis certior factus, incesti se postulatum apud L. Cassium Prætozem, cujus tribunal propter nimiam severitatem scopulus reorum dicebatur.” Valer. Maxim. III. 9. Adde Sallust. in Jugurtha c. 32. Cic. p. Rosc. Amer. c. 30.

³ Bacchid. II. 1. 1.

⁴ Quantum in hac re explicanda a vero aberraverint Morerius in Lexico, et Pettitus in Commentario ad L. L. Atticas, ostendent acutissimus Baylius v. Lycurgus, et viri doctissimi, qui nuper Pettito felicissimam operam impenderunt.

rum quam plurimos lepidissime recenset, quibus ab Avibus, propter vel singularem oris notam et deformitatem, vel eximium aliquid in moribus aut sermonibus vitium, Ἐπικλήσεις annecti solerent. Vide autem, quam festive!

Ἐπιθρομιάνου δ' οὕτω περιφάνως, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ἐρέθων ὄνοματ' ἦν κείμενα.
Πέριδ' μὲν εἰς κάππλος ἀνομάζετο
Χωλός· Μενίππω δ' ἦν Χελιδὼν τοῦνομα·
Ἄσποντίω δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ.
Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ἴβις Λυκούργω· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συρακουσίω δὲ Κίττα.

AVES 1290.

Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit Comicorum Princeps, aut unde duceretur *Ibidis* ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt; sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est; sive denique quod vita et moribus Ægyptios referebat, nam et id quoque inter alia conjicitur: ea utique omnia et Ego nescio, et Posterī forte nesciunt.⁵ Noster certe non fuit, neque propter ejus in judicando acrimoniam hæc dici potuerunt, cum Aristophanes hanc fabulam docuit ante natum Lycurgum, cujus historiam perteximus, aut certe prius, quam in Republica versaretur.

Interea tamen noster perpetua et Justitiæ simul et Integritatis laude eminebat. Raro enim invenires in alienis vitiis difficilem, qui sit facilis in suis; aut sibi temere ignoscere, qui ita se quotidie parat, ut suam vitæ genus ab omnibus inspiciendum et trutinandum dederit, ignoscendum vero et condonandum a nemine. Ad hæc elanguescere etiam oportet in foro et contemni istam severitatem, cum qua innocentia domestica et continentia summa non certare videatur. Nam, sive miseris et afflictis civibus in jure esset præsidio, sive infrugi et facinorosos in periculum adduceret, quod sæpe fecit, aliquando solus, nonnunquam subscribente Demosthene, utrobique tantum de eo semper factum est præjudicium, ut extemplo jus omne ab ea parte stare videretur, cui se adjunxisset Lycurgus.⁶ Itaque imprimis illud memorabile, quod, in qua urbe Socrates præter ceteros Σοφός, Phocio Χρηστός, Aristides Δίκαιος appellaretur, in ea tanta unius hominis existimatio fieret, ut solus omnia et Sapientiæ et Bonitatis et Justitiæ exempla in se ipsum trahere videretur. Itaque quod Atheniensium nulli contigisse audivimus, id huic uni contigit: scilicet tantum in eo enituisse fidem, ut plerique Cives

⁵ [V. Interprett. Aristophanis, imprimis Beckium V. C. ad. h. l. BECKER.]

⁶ Διετέλεσε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκίμων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκούργον, ἐδόκει βούθημα εἶναι τῷ συνηγο-

ρευομένω. Plutarch. v. Lyc. p. 341. E. Qui hæc mutuo sumpsit a Demosthene: Οὕτω δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἠγείσθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνετε. Demosth. ep. III. p. 1475. l. 28. ed. Reisk.

fortunas suas non in Ædium Templorumque sanctimonia, ubi res pretiosissimæ deponi et conservari solebant, sed in unius Lycurgi fide et religione tutas esse arbitrarentur, et huic uni argenti rationem ad Talenta CCL. concrederent: cum erant, ut Ciceronis verbis utar, “quinquaginta Talenta pecunia, temporibus illis, Athenis præsertim, maxima.”⁷ Ut uno verbo complectar, tanta fuit morum sanctitas et reverentia, ut ejus probitas esset quoddam quasi publicum virtutis documentum, atque ibi respicere et exemplum inde sibi sumere cives sui admonerentur.⁸

Genus porro vitæ excoluit omnibus civibus potius, quam sibi ipsi, utile. Ita enim Civitatis commodis serviebat, ut, cum operis publicis non solum præesse, verum etiam ipse perpetuo adesse soleret, laborem, solem et pruinas, ultra quam dici potest, toleraret, et vel infimum quemque civem tanto præstaret patientia, quantum antecederet loco et dignitate. Idem, cum vel propter patrimonium, quod a majoribus acceperat, vel propter frequenter delatas potestates, quæ ei a populo dabantur, ditissimus esse potuit, et re quidem ipsa fuerit, quotidiano autem cultu et victu nihil a pauperrimo distare solebat, eadem veste et ætate et frigore contegebatur, et tantam sibi ex privata vita continentia quærebat laudem, quantam ex publica virtutis et integritatis.

His artibus effectum est, ut in animis civium imperium quasi perpetuum obtineret, non purpura, aut excubiis, eoque genere majestatis distinctum, sed eximium, quoniam gratia, et diuturnum, quoniam suorum voluntate partum. Athenienses enim dominationem vi et necessitate coactam perpetuo exosi, sæpenumero tamen iis ultro se tradidere, quorum perspexissent, veluti pignus in Rempublicam fidei, existimationem ex continentia et virtute quæsitam. Major itaque in uno hoc homine exstitit libertas dicendi, quoniam major erat, sive gratia, sive apud populum auctoritas. Id quod paucis exemplis fiet illustrius.

Erat iis temporibus gravissimis moribus et maxima celebritate Xenocrates philosophus⁹ Chalcedone oriundus, qui Athenis summa

⁷ Cic. Tuscul. V. 32.

⁸ Demosthenes in oratione, quam hodie non exstare arbitror: “Atque ego illum, Judices; arbitrator Lycurgum laudatorem producturum, scilicet qui sit testis ejus pudori ac probitati. Sed ego Lycurgum vobis presentibus hoc unum interrogabo, velintne similem esse illius factis et moribus? Quod si negarit, satisfactum vobis esse de veritate nostra debet.” Rutil. Lupus. (p. 10. ed. Rubnk). [Addam insignem de Lycurgo locum ex oratione Hyperidis, quem indicavit Ruhnken. l. c. ex Apsinis Arte Rhetor. p. 708. Κέχρηται τούτω καὶ Ὑπερίδης, ὑπὲρ Λυκούργου λέγων. “Τίνα φήσουσιν οἱ περιέντες αὐτοῦ τὸν τάφον;

Οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, εὖσε πόρουσ' ὠκοδόμησε δὲ τὸ θέατρον, τὸ ἀδείων νεώρια, τριήρεις ἐποίησατο, λιμένας τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ἠτίμασεν, καὶ τοὺς παῖδας ἔδθησεν αὐτοῦ.” Quæ quidem Oratio ab Hyperide tanquam *συντομῶν* habita esse videtur, quum post mortem Lycurgi ejus filii, accusati a Menesæchmo, undecim viris traditi essent; at Democle, Theophrasti discipulo, eos defendente, absolverentur. Plutarch. Lycurg. p. 842. BECKER.]

⁹ Hic est Xenocrates ille ex Platonis familia, de cujus temperantia et continentia multa memorantur. Dicitur Leis, scortum nobilissimum, pignore cum qui-

cum laude docuit, neque minori tamen conflictabatur inopia. Nam cum annum Inquilini pensationem, XII solummodo drachmarum, solvere non potuisset, atque ideo duceretur, obviam factus Lycurgus, publicani caput baculo, quem in manu forte tenebat, primum comminuit, deinde sua unius auctoritate in vincula publica coniecit, et philosophum liberavit. Atheniensibus summo studio liberrimum istud facinus, sive regium potius, probantibus, Xenocrates, minimo interjecto tempore, Lycurgi liberis, quos in via offendisset, Gratias, inquit, patri vestro citissime rependi; ecce enim statim ab omnibus laudatur.¹

Tulit Lycurgus: FEMINAM AD MYSTERIA ELEUSINE CELEBRANDA BIGIS NON VEHI, CONVICTAM TALENTUM PENDERE. Ejus uxor, mulier, ut videtur, nobilis et sumptuosa, ea lege teneri noluit.² Ibi quid Noster? Eadem argenti summa, quam sua ipsius lege solvere teneretur, delatorem sive sycophantam demulsit, silentiumque imperavit. Id factum, quum nonnulli secus tulerint, hominemque increpare cœperint, ibi erupit liberrima illa oratio: *ποῖός τις ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσοῦτον χρόνον τὰ δημόσια πράττων παρ' ὑμῖν, διδούς μᾶλλον ἀδίκως, ἢ λαμβάνων εἰλημμαι;*³ *qualis est hæc mea ratio administrandæ Reipublicæ, quæ non acceptæ contra jus pecuniæ, sed erogatæ arguitur?*

Memoratur quoque et illa vox præclara: In Concione quadam tumultuante, cum populus ei obstreperet, magno animo exclamavit: ²Ω Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἶ ἀξία! Innuebat nimirum in oratione Populum Atheniensem illam sæcem Thesei, et turbam Cecropis, nihil esse nisi mastigia mera et verberones ipsos, loris, non consiliis, ad sanam mentem et officium revocandos. Laudabat flagri usum, cujus conficiendi peritia Corcyraei, ut videtur, aliquod sibi nomen peperere. Ita hoc proverbium nonnulli explicant.⁴ Scio tamen alios aliter.⁵ Aliquando existimavi hæc verba ita potius fuisse accipienda. Civibus otio nimio et pace diutina diffluentibus, in memoriam sibi revocavit, quanta dignitate essent, et quanta auctoritate in bello viri graves et sapientes, qui populum consilii inopem flectere et moderari potuerunt. Hisce annis desierat Bellum Peloponnesiacum, ex Coreyra primum conflatum:

busdam juvenibus decertasse, se ore et illecebris tantam virtutem vincere posse. Simulato igitur metu ad Philosophi ædiculam confugit. Ille autem humanitatis jura *αἰδοῦμενος*, et supplicem non aspernatus, domunculam, et advesperascente cœlo, lectum etiam, qui erat unicus, cum muliercula communicabat. Quæ proximo mane, consilii irrita, percunctantibus, qualem victoriam a Catone reportaret, dixisse fertur: *se non a Viro, sed a Statua surverisse*. Græca sunt paulo suaviora: *ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρός, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριαντος ἀνα-*

σταίν. Cf. Plutarch. *Phoc.* c. 27.

¹ Plutarch. in *Lycurg.* p. 842. B. *Pho-*
tius Cod. 268. Ille etiam in vita *Fla-*
minii cap. XII.

² Plutarch. in *Lycurgo* p. 842. A.
Ælian. V. H. XIII. 24.

³ Plutarch. in *Lycurgo* l. c. item in
tractatu, qui inscribitur: *πρὸς τοῦ ἑαυτὸν*
ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως p. 541. F. et denique
in *Comparisonem* *Nicie* et *Crassi*, Cap. 1.

⁴ Schol. *Aristoph.* *Av.* 1463. *Apostol.*
XI. 29.

⁵ Strabo l. VII. *Hesych.* *Κερκ. μάστιξ*.

Quod *flagellum Corcyraeum* non sine gratia appellavit, quoniam terrore suo turbulentam plebeculam reprimere et in officio continere potuit. Similiter, quotiescunque aliquis in civitate emerit maxime, ad minuendum nimirum populi metum, et ad securitatis potius quam poenae exemplum, exsilio decem annorum muletabant. Id autem quoniam testularum suffragiis (ostracismum vocant) fieri solitum, non illepide etiam dixerunt *κεραμικὴν μίστιγα*, quasi diceretis *flagrum figulinum*.⁶

Sed hac tempestate pugnatum est ad Chæroneam ex infelicitate, quam Græciæ fortuna nunquam postea emendare aut superare potuit. Bellum istud, utriusque, Demosthenis et Lycurgi, consilii susceptum, non pari militum virtute fuit gestum. Decernuntur enim ad id exsequendum Chares et Lysicles, magis quod inopia ducum premerentur Athenæ, quam quod in iis præcipue magnum aliquod præsidium fore sperarent.⁷ Lysiclem domum reversum ad causam capitis reique male gestæ dicendam vocat Lycurgus, solita animi vehementia, et popularitatis studio, causamque obtinet. Istius Orationis particulam conservavit Diodorus Siculus,⁸ quam non alienum erit fortasse lectori meo exhibere :

Γνωίη δ' ἂν τις αὐτοῦ τὴν ἐν λόγοις ἄξιαν καὶ πικρίαν, ἐν οἷς τοῦ Ἀυσικλέους κατηγορῶν λέγει·

Ἐστρατήγεις, ὃ Ἀυσικλες, καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δισχιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγονότων, τροπαίου δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἐστηκότος, τῆς δ' Ἑλλάδος ἀπάσης δουλενοῦσης, καὶ τούτων ἀπάντων γεγενημένων σοῦ ἡγουμένου καὶ στρατηγοῦντος, τολμᾶς ζῆν, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὄρᾶν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνημα γεγόνως αἰσχύνῃς καὶ ὀνειδούς τῇ πατρίδι; —

Paucissimis deinde annis interjectis, cum Alexandrum rerum potentem irritarunt Athenienses, eorum maxime hortatu, qui cum Philippo patre æternas inimicitias gessere, ille expugnatis Thebis, magnoque terrore Populo Atheniensi totique Græciæ injecto, legatos Athenas misit, qui dedi postularent quosdam Cives, quorum consilii et auctoritate hæ res gerebantur, Lycurgum præcipue et Demosthenem. Tandem Demadis versutia exoratus Alexander.⁹

Olympias erat CXIII. aut eam circiter, cum Noster ingravescente morbo et ætate jussit se in Curiam deferri, ut ibi rerum a se publice gestarum rationem redderet, et quæstionem, si opus esset, coram Populo subiret. Adversante nemine præter Menesæchmum quen-

⁶ Snid. et Hesych. h. voc.

⁷ Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ μὲν ἀγαθῶτατοι τῶν στρατηγῶν ἐτετελευτήκεισαν, Ἰφικράτης, καὶ Χαβρίας, ἔτι δὲ Τιμόθεος. Τῶν δὲ ὑπολειμμένων Χάρης πρω-

τεύων οὐδὲν διέφερε τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατηγεῖν ἐνέργειαν καὶ βουλῆν. Sic Diodor. Sicul. XVI. c. 76.

⁸ XVI. c. 88.

⁹ Plutarch. Phocion c. XVII.

dam, quem olim nactus erat obtrectatorem, criminationes ejus facile diluit, domumque rursus delatus animam exspiravit. Eum exitum habuit Lycurgus, eamque mortis conditionem vel optimis quibusque invidendam. Videbatur enim ex domo sua vel civitate migrasse, atque in aliam unanimi civium plausu, et solenni virtutis commendatione publice produci. Neque hoc solum de se voluit fieri tum, cum excessurus erat, sed per totum vitæ curriculum monumenta rerum a se administratarum, tabulas quæstionis quotidianæ, describi et in loco publico exponi curavit.¹

Elatus erat publica pompa, tota civitate, ut mos erat Athenis in funere optimorum virorum, lecticulam comitante. Sepultus etiam honorifice, in Academia,² qui locus urbis eorum monumenta continebat, qui patriam aut consiliis rexerunt, aut ornarunt artibus, aut defenderunt virtute. Et post paucos annos in Ceramico, inter imagines illustrissimorum virorum, statua ei ex ære facta, consilio publico, ponebatur;³ cui mox eadem fere ætas atque idem populi studium adjunxit quoque Demosthenem.

Eo sublato, recruduerunt Menesæchui, adversarii ejus, inimicitia, et Lycurgi liberos vexare cœperunt. Eo tempore exsilium egit Demosthenes. Nihilo tamen secius, suum licet reditum impensissime cuperet, atque ad eam rem conficiendam omni gratia opus erat, se suamque causam posthabuit amicitia, populumque literis,⁴ quæ etiamnum exstare dicuntur, admonuit officii: Eos injuste agere, si beneficiorum, quibus a Lycurgo re ipsa ornarentur, tam cito oblivisci possent, rerum autem, quas male gessisse insimularetur, neque tamen gessit, earum pœnas tam avide a liberis reposcerent. Proinde hortatur, ut de bene meritis civibus, et de se etiam recte consulerent, Reique publicæ salutariter administrandæ initium sumerent a Lycurgi liberis ex omni metu et periculo eximendis. Placuit consilium; atque etiam deinde Olymp. CXVIII. 2. rogante Stratocle, cujus opera et consiliis in Rep. sæpissime fuerat usus, latum est illustre⁵ Plebiscitum, quo honores summi Lycurgo et posteris, auctoritate publica, decernuntur. Id ubi verbis legitimis proposuero, et nonnulla, ubi opus erat, annotavero, mihi videor omnia fere, quæ de homine a veteribus dicta sunt, fideliter in unum collegisse.

¹ [Harum tabularum fragmentum exhibet inscriptio, quam Fourmont Athenis invenerat. Inscriptionem repetiit et doctissimis explicavit animadversionibus Boeckh. V. Cl. Staatshaushaltung der Athener Vol. II. p. 243. sq. qui evincere studet, eam esse desumptam e tabulis ipsis, quas Lycurgus, teste Plutarcho, publice ante Palæstram exponi jusserat. BECKER.]

² Pausan. Attic. c. 28.

³ Id. c. 7.

⁴ Demosth. Epist. III. Cf. Æschin. Epist. XII.

⁵ Monumentum hoc reperitur ad finem libelli Plutarchi de X Oratorum vitis. Qua sit auctoritate, ego plane nescio, neque in re tam dubia mihi dijudicandi partes arrego. Si veræ sint reliquæ et fide dignæ, Auctoris nostri vitam et merita in Rempublicam optime illustrabunt.

Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης⁶ ἀπεγράφατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν Πρωτανείῳ κατὰ τὴν ἐοθεῖσαν ὥρειαν ὑπὸ τοῦ Δήμου Λυκούργου Βουτάδης ἐπὶ Ἀναξικράτους⁷ Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐν τῇ Πρωτανείῳ.

⁶ Lycophro Lycurgi filius natu maximus (erant autem præterea Abro et Lycurgus) honores postulata sibi concedi, quos P. A. natu maximo ex posteris Lycurgi perpetuo haberi decrevit, et ad jus suum consequendum rogationem ipsam, quæ hic adducitur, disertissimis verbis allegat. Interea tamen, quid Βουτάδης? Demusne ille et ex Populis Atticis unus? An, cum dicit Plutarchus in Vita Auctoris; τῶν δῆμων Βουτάδης, γένους δὲ τῶν Ἐτεοβουταδῶν, idcirco existimare fas sit, eum fuisse pago Butadem, genere autem Eteobotadem? Id profecto ambigo, vel potius constanter nego, fuisse δῆμον, unde populares Βουτάδαι dicerentur. Silent profecto in ea re Inscriptiones Veterum, quæ si non solæ, attamen optimæ ejus causæ testes esse possunt. Contigisse aliquoties arbitror, et ab Antiquorum etiam nonnullis admissum video, ut Familia sive Stirpes sacræ, γένη ista ἱερατικὰ, quibus adeo erat referta Attica, pro Demo, i. e. Pago, Populo, vel Curia imperite recenserentur. Et in ea causa Βουτάδης, sive, quod perinde est, Ἐτεοβουτάδης habeo. Dum Remp. Atheniensium percesseo, et de ejus moribus, legibus et institutis Commentarium mecum paro, video nullas gentes, sacrorum peculiarium antistites, quarum nonnullæ ignorantur penitus, nonnullæ incuriosius in Pagos detruduntur. Leguntur autem inter alias, Κυνίδαί, Εὐνείδαί, Εὐμολπίδαί, Κήρυκες, Βεντιάδαι, Γέραραι, Κροκωνίδαί, Χιμαριδαί, Κοιρωνίδαί, Φιλίει, Σαβοί, Ἰακινθίδες, Δαιδαλδαί, Σημαχίδαί, Εὐδάνεμοι, Φαλαρεῖς, Φοίνικες, Ὀμηρίδαί, Λυκομήδαί, Ἦσυχίδαί, Παλλαντιδαί, Ἀλκμαιωνίδαί, Κοινίδαί, Φυταλδαί, Πραξιεργίδαί, Χαρίδαί, Ἐτεοβουτάδαι. De quibus omnibus loquitur Æschines c. Ctesiph. §. θ'. τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι, κελύει δὲ νόμος — εὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη, Εὐμολπιδᾶς καὶ Κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἄσσαντας. Item Ælian. apud Suid. v. Εὐμολπίδαί. Παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν, καὶ Κηρύκων, καὶ τῶν ἄλλων γένων ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Porphyg. de Abstin. II. 50. Ἀεὶ τοῖς Διοσπολοῖς Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ εἰρημένοι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιούνταί τὴν τοῦ βοός θυσίαν. θέντες γὰρ et quæ sequuntur — καὶ γένη τῶν ταῦτα δρῶντων ἐστὶ νῦν. Inscriptio vetus:

ΔΗΜΗΤΡΙ. ΚΑΙ. ΚΟΡΗ.
Η. ΙΕΡΑ. ΓΕΡΟΥΣΙΑ. Μ. ΑΥ
ΡΗΛΙΟΝ. ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ. ΠΡΟ
ΣΔΕΚΤΟΝ. ΠΙΣΤΟΚΡΑ

ΤΟΥΣ. ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ. ΠΡΕΣ
ΒΕΥΣΑΝΤΑ. ΠΡΟΙΚΑ. ΤΙΜΗ
ΘΕΝΤΑ. ΔΕ. ΥΠΟ. ΘΕΟΥ.
ΚΟΜΜΟΔΟΥ. ΤΗΙ. ΡΩΜΑ
ΙΩΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ. ΑΡΞΑΝ
ΤΑ. ΤΟΥ. ΚΗΡΥΚΩΝ. ΓΕ
ΝΟΥΣ. ΑΡΞΑΝΤΑ. ΤΗΣ. ΙΕ
ΡΑΣ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ. ΕΥΣΕΒΕ
ΙΑΣ. ΕΝΕΚΑ.
ΑΤΤΙΚΟΣ. ΕΥΔΟΣΕΟΥ. ΣΦΗΤ
ΤΙΟΣ. ΕΠΟΙΗΣΕ.

In his Gens erat illustrissima Ἐτεοβουτάδαι. Ἐτεοβουτάδαι, γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν. Hesych. Id quod Suidas habet πολὺ καὶ λαμπρόν. Quod itidem verum esse potest. Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος]. Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρόν ἀπὸ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καδίσταντο. Ἀθήνησι. Apostol. VIII. 62. Quali genere sacrorum Gens ea distingueretur, haud facile erit post tot sæculorum intervalla luculente definire. Constat tamen ea perpetuo fuisse desumptam, quæ Minervæ Poliadi sacra faceret, cujusmodi memoratur a Plutarcho περὶ δυσωπίας p. 323. Bas. Lysimache quædam Ἀθήνησι, ἡ τῆς Πολιάδος ἱερέα. Ait enim Æschines de F. Leg. §. μζ'. patrem suum fuisse ex φρατρίᾳ τὸ γένος, ἡ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ἔθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱερέα. Et similiter Nymphor. Gregor. in Schol. ad Synes. Orat. de Insomniis: Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἀρχαῖον ἐπίσημον ἐν Ἀθήναις καὶ περιφανές, ἀφ' οὗ αὐτῆς Ἀθηνᾶς ἐξελέγοντο ἱερεῖαι. Constat enim, si qua fides habenda sit Schol. Aristophanis ad Eccles. v. 18. quod in Scirophoribus, quod festum erat Athenis solenne, τὸ Σκίρον, Umbella, unde ea Religio cognominaretur, circumferri deberet vel ab Erechthei sacerdote, vel ab aliquo ex sacra familia Butadarum. Promiscue enim dicuntur Butadæ et Eteobotadæ. Porro autem, insigne quoque fuisse hujus familiæ ministerium in Neptuni sacris liquebit ex iis, quæ a Plutarcho de Lycurgi genere dicuntur: Ἔστιν αὐτῇ ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους, τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος, ἐν πίνυκι τελείω — τὸν δὲ πίνυκα ἀνέθνηκεν Ἀβρων, ὁ παῖς αὐτοῦ (Lycurgi), λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερασύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο σπεπότηται ὁ Ἀβρων προσδιδὸς αὐτῷ τὴν τρεῖσιναι. Similiter inter Lycurgi posteros ibidem memoratur Medeus quidam, ὃς τὴν ἱερασύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἥτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς. Butes enim, unde hæc familia et appellatur et

ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΔΙΟΜΙΕΥΣ ΕΙΠΕΝ.

Ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκούφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον εὐνοίαν, καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκοῦργου, Διομήδης⁶ τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ Δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ Δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμεικῷ. Καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος, νόμους τε πολλοὺς⁹ καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει, ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας,¹

dédacitur, et Erechtheus Pandionis erant filij. Quo mortuo Erechtheus a patre accepto imperio regnat: Butæ sacerdotium Minervæ et Neptuni sortito obtigit, ut scribit Apollodorus III. c. 15. [Heyne Not. ad Apoll. p. 845. sq.] Cui simile factum in re Romana contigisse legimus apud Dionys. Halicarn. I. 71. cum de imperio Silvius et Iulus ex fratre nepos inter se disceptarent; adeo ut ex eo tempore in Julia gente perpetuum sacerdotium mansisse crederetur.

⁷ Anaxicrates quidam, ut ex Fast. Atticis docemur, Prætor erat Athenis Ol. CXVIII. 2. Iterumque ejusdem nominis Prætor eos signabat Ol. CXXV. 2. In priori Prætura latam hanc rogationem intelligi, circiter XX. annos ab excessu Lycurgi.

⁸ Inter majores Lycurgi memorantur a Plutarcho in vita, Lycomedes et Lycurgus, οὗς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ.
⁹ Recensentur a Plutarcho. Quarum prima

I.

ΤΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΤΟΙΣ ΧΥΤΡΟΙΣ ΕΠΙΤΕΛΕΙΝ
ΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΙΚΗΣΑΝΤΑ
ΕΙΣ ΑΣΤΥ ΚΑΤΑΛΕΓΕΣΘΑΙ.

II.

ΧΑΛΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΚΟΙΝΩΙ ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΥΣ
ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.

III.

ΜΗΔΕΝΙ ΕΞΕΙΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΣΩΜΑ
ΠΡΙΑΣΘΑΙ ΕΠΙ ΔΟΥΛΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΛΙΣΚΟ-
ΜΕΝΩΝ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ
ΓΝΩΜΗΣ.

IV.

ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΑΓΩΝΑ ΠΟΙΕΙΝ ΕΝ ΠΕΙ-
ΡΑΙΕΙ ΚΥΚΛΙΩΝ ΧΟΡΩΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ
ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΜΕΝ ΤΟΙΣ ΝΙΚΩΣΙΝ ΟΥΚ
ΕΛΑΤΤΟΝ ΔΕΚΑ ΜΝΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΟΙΣ
ΟΚΤΩ ΕΞ ΔΕ ΤΟΙΣ ΤΡΙΤΟΙΣ ΚΡΙΘΕΙΣΙΝ.

V.

ΕΠΙ ΖΕΥΓΟΥΣ ΜΗ ΑΠΙΕΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΕΛΕΥΣΙΝΑΔΕ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΦΩΡΑΘΕΙΗ
ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣ.

¹ Corrige ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, ut clare legitur in vita. Diodorus tamen Siculus in hac ipsa re, δώδεκα ἐτη τὰς προσόδου τῆς πόλεως διομήσας. Quod pariter verum

esse potest. Cum non necesse sit, si ea recte se habeant; quæ dixi ad Marmor Sandvicense p. 15. ut Pentaeteris exactum quinquennium complectatur. [cf.

καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὅκτα-
 κισχίλια² καὶ ἑνακόσια τάλαντα· πολλὰ δὲ τῶν ἰδιω-
 τῶν διὰ πίστεως λαβῶν, καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς
 τῆς πόλεως καιρούς· καὶ τοῦ Δήμου τὰ πάντα ἑξακόσια
 καὶ πενήκοντα³ τάλαντα. δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δι-
 καίως διψηκέναι, πολλαίς ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πό-
 λεως· ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Δήμου, χρήματα πολλὰ
 συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρασκευάσας τῇ
 Θεῷ κόσμον, νίκας τε ὀλοχρύσους,⁴ πομπεῖά τε χρυσᾶ
 καὶ ἀργύρεα, καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν Κανηφό-
 ρους⁵ χειροτονηθεὶς δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρα-
 σκευῆς, ὅπλα⁶ μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε
 ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν· τετρακοσίας [δὲ] τριήρεις
 πλωίμους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας, τὰς δὲ
 ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος· πρὸς δὲ τούτοις, ἡμίεργα
 παραλαβῶν τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην,⁷ καὶ
 τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο, καὶ ἐπετέλεσε
 τό τε στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ
 τὸ Λύκειον κατεσκεύασεν, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατα-
 σκευαῖς ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βα-
 σιλέως ἄπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένου, κοινῇ
 δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιούντος, ἐξαιτή-
 σαντος⁸ Λυκούργου, ὡς ἐναντία πράττοντος αὐτοῦ, οὐκ
 ἐξέδωκεν ὁ Δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον.⁹ καὶ διδοὺς
 εὐθύνας πολλαίς τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἑλευθέρα
 καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει, διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος
 καὶ ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον, ὅπως ἂν εἰδῶσι
 πάντες, διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρα-
 τίας καὶ τῆς ἑλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι, καὶ

Boeckh. Staatsh. d. Athen. II. p. 244. sq. BECKER. Subesse in his numeris aliquod vitii aut difficultatis notat Wyttenbach.]

² Variatum est in argenti ratione. Vide quæ habet Plutarchus in vita. Dicitur Lycurgus in fisco publico procurando Periclem superasse talentis sexies mille et quingentis. Λυκούργου ἐπορίσθη τάλαντα εἰς τὸ δημόσιον, πεντακοσίους πλεῖονα καὶ ἑξακισχίλιος, ἢ ὅσα Περικλῆς ὁ Ξανθιάσπου συνήγαγε. Pausan. Attic. c. 29.

³ In vita Lycurgi opes privatorum hominum administrasse dicitur solummodo ad CCL. talenta.

⁴ Incunculae erant, Victoriae alatae, quas Dea in manibus gestare solebat. Καὶ ἡ Ἄθνα ἡ Φειδίω, ἅπασι ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, καὶ τὴν Νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξαμένη, ἕστηκεν οὕτως ἔλω τῶ αἰῶνι. Arrian. ad Epictetum II. 8. Vide, quæ ad h. l. annotavit:

Uptonus.

⁵ Explicat hæc Pausanias: κατεσκεύασε πομπεῖα τῇ θεῷ, καὶ νίκας χρυσᾶς, καὶ παρθένους κόσμον ἑκατόν. Virgines erant, quæ in Minervæ pompis eistas ferebant.

⁶ Pausan. l. c. ὅπλα, καὶ βέλη, καὶ τετρακοσίας ναυμαχοῦσιν εἶναι τριήρεις.

⁷ Iterum Pausanias: οἰκοδομήματα δὲ ἐπετέλεσε μὲν τὸ θέατρον, ἐτέραν ὑπαρξάμενων· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας, ἀοικοδόμησεν, ἐν Πειραιεῖ νῆας εἰσιν οἶκοι, καὶ τὸ πρὸς τῇ Λυκίῳ καλούμενῳ γυμνάσιον. Monstrant hodie Athenis non procul a fano Minervæ turrim quandam, sive locum munitum, quem Lycurgi armamentarium, l' Arsenal de Lycurgue, cognominant. Vid. Spn. et Wheler.

⁸ Ἐξαιτίας] Lege ἐξαιτήσαντος.

⁹ [Διὰ τὸν παρ' Ἀλ. φόβον legi vult Wyttenbach.]

ζῶντας μὲν περὶ πλείστον ποιεῖται,¹ καὶ τελευτήσασσι δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνήστους· ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῷ Δήμῳ ἐπαινεῖσαι μὲν Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν Δῆμον χαλκῆν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν εἰ ποῦ ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ τῶν ἐγγόνων² αἰὲ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου ἐν στήλαις λιθίναις, καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ.

Atque hæc de Lycurgi vita e me dicta sunt. Genus porro Orationis, et characterem dicendi lector meus ex iis, quæ hodie exstant, optime intelliget. Dicitur ab extemporali usu omnino abhorruisse, et Periclis ad instar, nunquam cum populo nisi meditatus egisse. Istius autem studii et meditationis præclarissima leguntur monumenta apud Vitæ Scriptores.³ Formam dicendi ita exprimit Dionysius Halicarnassensis [de Vett. Script. Censura Vol. V. p. 433. Reisk.] Ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐστὶ διαπαντὸς ἀνζητικός, καὶ διηρημένος, καὶ σεμνὸς, καὶ ὅλος κατηγορικός, καὶ φιλαλήθης, καὶ παρρησιαστικός, οὐ μὴν ἀστεῖος, οὐδὲ ἡδὺς, ἀλλ' ἀναγκαῖος· τούτου χρὴ ζηλοῦν μάλιστα τὰς δεινώσεις. Porro Hermogenes [de form. Orat. II. p. 500. ed. Laur.] Ὁ τοίνυν Λυκοῦργος πολιτικός μὲν ἐστίν, εἴπερ τις ἕτερος, πλὴν ἴσως τοῦ κατὰ τὴν ἀφέλειαν ἡθους ἕνεκα. πολὺ δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας. ἢ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ἦν πῶς τῷ Δεινάρῳ. τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺ τραχύτερός ἐστιν, ὅθεν φημὶ καὶ τοῦτον τὴν φαινομένην, οὐ μὲν οὔσαν ὡς ὄντως, δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γὰρ εἰσιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτοῦ, καὶ καταδρομὴν ἔχοντες ἐστὶν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων πραγμάτων. χρῆται δὲ πολλαῖς πολλαῖς καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ ποιήματα φερόμενος. ἃ δὴ τῆς φαινομένης ἐστὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.⁴

¹ Atticus scriptor daret περὶ πλείστον. Quod hic reponendum. Est enim Librarii hallucinatio. [Et sic quoque censet Wytttenbach.]

² [ἐγγόνων] L. ἐκόνων. OSANN.]

³ Ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας οὐκ εἶπὲς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκῶς. Κλινδίου δὲ αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥαδίως καὶ μελετῶν. Plutarch. V. Lyc. p. 842. C.

⁴ [Quæ judicia veterum Criticorum, si cum Lycurgi oratione superstitè comparamus, verissima et æquissima esse reperiemus. At liceat ad ea illustranda pauca

addere, quæ; sicut omnino Oratoris artem, sic hujus virtutes et vitia exemplis præsentabant lectoribus. Dionysius vocat L. ἀνζητικόν, i. e. oratorem, qui argumentis vim addit ut sentiantur, vel immorandò roborat id, quod jam argumentis firmatum est. (Longin. XII. 1.) Talis igitur Orator efficit, ut attente audiatur, et auditoris animum ita afficit, ut cupidus fiat rerum sequentium: quæ magna omnino est laus dicentis. Porro διηρημένον (sic enim legendum, non διηρημένον) qui utitur elocutione elata; μέγεθος ἐχούσῃ. Et vere Lycurgus sæpius in rebus et verbis ad

Orationum, quas scripsit Lycurgus (scripsisse autem perhibetur XV.), una tantum hodie superest, quam legere incipis: reliquarum enim omne fere interit præter nomina⁶ et desiderium. Eam utique,

sublimitatem adscendit (cf. cap. 11. 12. 37.). Dein laudatur ob *σεμνότητα* orationis i. e. *gravitatem*, qua fit ampla et magna elocutio, v. c. si quis docet de rebus divinis, de virtutibus et vitiis, de præclare hominum factis, et quidem hæc omnia cum certa asseveratione, quæ omnem dubitationem excludit. Talem fuisse Lycurgum tota docet Oratio; qua quidem gravitate conjuncta esse solet *παρρησία*, quam ob rem Dionys. *παρρησιαστικόν* vocat Lycurgum. Ea oratoris virtus oritur maxime e spiritu et vehementia, nec minus e conscientia recti, animi vitæque integritate. Hanc *vocem liberam* ut Cic. ad Herenn. IV. 57. eam appellat oratoris dotem, Lycurgus et Demosthenes, viri integerrimi, præ se ferunt insigni modo. Quibus laudibus aliquam vituperationem admiscet, dum dicit, *οὐ μὴν ἄστ. οὐδὲ ἥδης, ἀλλ' ἀναγκαῖος*, i. e. fuit Orator *nec urbanus, nec suavis, sed in necessariis solum occupatus*. Nempe, qui urbano et suavi genere utantur, orationem ornant, habentque quandam abundantiam et copiam; Lycurgus autem non ultra necessaria procedit, magis rebus quam verbis intentus. Sic expl. Ernesti (Lexic. Technol. Rhet. Gr. v. Ἀναγκαῖος) Dionysii dictum. Id iudicium quam verum sit, cognoscitur e comparatione Nostræ cum Demosthenis orationibus, v. c. Timocratea vel omnium præstantissima de Corona. Quæ Lycurgo desunt condimenta orationis urbana, ibi quavis earum parte ulterio lectoris animo se ostendunt. Hermogenem minus delectatum esse Orationibus Nostris, apparet ex ejus censura acerbioris. Inter Oratores Civiles Lycurgo solummodo tribuit locum propter *ἀφελειαν ἡθους*, i. e. *ob simplicitatem, qua hominum mores oratione delineaverit*. cf. Hermog. de form. Or. II. p. 208. Dionys. Halic. Art. Rhet. c. II. 2. Sed compositione *τραχύτερον* esse ipso Dinarcho statuit. *Τραχὺν καὶ σκληρὸν* vocat, i. e. *durum et asperum*, imprimis propter immodicum metaphorarum usum; quam compositionem *πραφρακτὸν et asperam* vocat Seneca Epist. 114. (Lyc. 10. 5. 11. 8. Porro *ἐπιμέλειαν* ei defuisse contendit Rhetor. Hæc Oratoris virtus, quæ imprimis Isocrati tribuitur (Hermog. *περὶ δειν.* p. 364.) cernitur *in accurata dicendi forma*; si quis sententias commode jungit, res gestas et facta non nude exponit, sed cum censura loci, temporum notatione, etc. enuntiat. (Lyc. c. 23.) Ad inciriam quoque in compositione ipsa referri potest τὸ *χαρὶς ἐπιμελείας*, ad

quam c. 11. 11. c. 9. 1. etc. spectant, et cui sine dubio Hermogenes annumerabat periodos sæpissime voc. *καῖται* incipientes; quibus nãvis in structura orationis Lycurgus similior sit Dinarcho, quam Demostheni vel Lysia. *Μοχ τροσικωτίερος* vocat, i. e. *metaphoris nimis sunt ejus orationes*, sive figuratam locutionem quam maxime amat. Id ipsum profecto agnoscimus in una superstite Oratione, ex qua Hauptmannus sedulo collegit *τρῶπους*, quibus scriptor usus sit. Demosthenem vero orationis vim et gravitatem ex his figuris non quesivisse constat, dum natura sua alienior fuit ab hac poetica compositione. Porro graviter et merito vituperat Lycurgum, *ὡς καταδρομὴν ἔχοντα τῶν ἀποδείξιμῶν πραγμάτων*, i. e. *quod interdum revertat ad res jam demonstratas*. Quod item in Oratione nostra lectori displicebit, et interdum nauseam excitabit. Denique improbare videtur Rhetor, quod Lycurgus nullis digressionibus ad fabulas et historias, ad versus quoque poeticos sit delatus, quod quidem speciem quandam eloquentiæ præbeat, sed vere nullam orationi vim et gravitatem (*δεινότητα*) afferat. Quod verissimum est: nam quid in Nostro Homeri, Euripidis, Tyrtæi poemata, recitata ab Oratore, quid tandem fabulæ de Codro, de filia Erechthei etc. ad rem probandam faciant, equidem non video. Quid? Si Demosthenem inspicias: Poetæ versus semel tantum, fabulæ ex antiquitate depromptæ nunquam, historiæ vero tibi tum modo occurrunt, quam Orator rerum præteritarum meminisse auditores volebat. Tanta enim erat in summo viro copia sententiarum, tanta argumentorum, quibus sua probavit, aliorum confutavit consilia, abundantia, ut ejusmodi delectamentis tempus orationi præfinitum perdere nec vellet nec posset. — Jam si complectimur omnia, Lycurgus quidem est probabilis Orator, sed multum distat a Demosthene; verum, quæ ingenii dotes ei deerant, has compensavit *φιλαληθεία, σεμνότητα et παρρησία*, virtutibus, quæ vel maxime commendabunt publice loquentem, sic ut hi, qui hodie ad Populum docendum prodeunt, si his modo virtutibus ornatu sunt, certissime cum fructu et plausu auditorum verba sint facturi. BECKER.]

⁵ Plutarch. p. 843. C. Photius Cod. CCLXVIII. Suidas contra voc. *Λυκούργος* XIV. Oratt. memorat.

⁶ [Vide Fragmenta Lycurgi huic editioni Lycurgearum annexa. BECKER.]

quæ et causæ in se habet tractationem gravissimam, est enim tota civilis, quæ et orationis flumine et vi verborum animos nostrum omnium, qui antiquæ et veræ Eloquentiæ imagine excitamur, semper percelluit, non indignam esse judicavi, quam Demosthenicarum omnium fere optimæ [Midianæ] comitem adjungerem. Verumtamen profecto ea laude cum floreat, et tanta gratia sit conscripta, quantam modo prædicavi, et Tu perinde proxime experiendo senties, non aliter tamen aut dissimili conditione hodie evulgasse mihi videor, quam Aldus Manutius, qui jampridem ex bibliothecarum solitudine eruit et typis descripsit primus. Licet enim mos semper fuerit, ut non sine invidia desideraremus, quæ diuturnitatis inclementia nobis eripuit, aliquando tamen accidit, ut non minus studiose negligere, quæ reliquerit.

Eam fuisse hujusce Orationis fortunam, quis est, qui nesciat? Nemo sane, præter eos, qui hujusmodi Orationem omnino exstare nesciverunt. Quorum quidem numerus non est contemnendus. Ille autem, ne ultra modum excresceret, curavi, ut neque Exemplarium paucitatem amplius causari potuerint, neque, si fas sit hoc etiam adjicere, eorum mendosam, ut olim, et neglectam conditionem.

Lecturus itaque orationem, fere ultra sortem hujusmodi literarum, quæ tamen diu gravissima fuit, obrutam et sepultam, prius ejus historiolum paucis a me accipe. Laudatur aliquoties ea ipsa oratio, qua hodie utimur in Lexicis Rhetoricis, imprimis in illo Harpocratonis, v. *Ἀυτόλυκος, Ἐβρυμέων, Ἰππαρχος, Κατάγειν τὰ πλοῖα, et Τυρταῖος*. Et, contra quam reliquorum Rhetorum monumentis usu venire solet, ita ab eodem laudatur, qui tamen judex morosior fuisse videtur, una cum cæteris Auctoris nostri Orationibus XIV. ut nullam ei vel levissimam *νοθεύσεως* suspicionem inureret. Constare enim posse arbitror ex iis, quæ leguntur in Photio Cod. CCLXVIII. et Suida in voce *Λυκούργος*, fuisse olim et alias porro Orationes, quæ huic scriptori, verum mala fide, adscriberentur; accedente autem priscorum hominum Crisi, quæ ambiguum opusculorum sortem dirimere solebat, jampridem intercidissee vel ipsam memoriam earum omnium, *οὐχ εὐρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων, ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν* (ut loquitur idem Photius Cod. CCLXII. in causa non dissimili), his tamen XV exceptis. Illæ enim solæ, propter *γνησιότητα*, ætatem diuturniorem, nam in Vett. monumentis sæpissime adducuntur, idcirco tulere. Verba autem Suidæ sunt: *λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι*, sc. eæ, quæ ibi sequuntur. Legebatur porro non minus studiose a Rhetoribus, sive iis, qui artem dicendi literis tradebant; neque ad aliam fortasse alludit Orationem Hermogenes in Judicio, quod de scriptore nostro tulit de forma dic. II. p. 500. ed. Laur. *χρηται δὲ (Lycurgus) πολυλαῖς πολλαῖς καὶ ταῖς παρεκβάσειν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ*

ποίηματα φερόμενος. cf. Lyc. c. 20. 23. 24. 26. 28. Citatur deinde disertissime a Strabone l. XIII. p. 601. (Vide Lycurg. c. 15.) ab Athenæo l. XIII. p. 290. (Lycurg. c. 6.) ab Eustathio p. 259. ed. Bas. (Lycurg. c. 15.) a Schol. Aristophan. in Pluto v. 282. (Lycurg. c. 20.) aliisque quam plurimis.

Sub ipsis literis renascentibus A. sc. MDXIII. Græce excudit Aldus Fol. una cum iis, quæ supersunt, Lysiæ, Æschinis etc.⁷ — Græce iterum Philippus Melanthon cum præfatione Vitemb. MDXLV. 8. iterumque Lips. MDLXVIII. 8. Latine autem Francof. MDLXVIII. 8. ex officina Petri Brubachii.⁸ Eodem tempore, quo Melanthon operam Lycurgo impendit, impendebat etiam literarum studio conjunctissimus Joach. Camerarius Papebergensis, qui et Latinitate donavit, notisque insuper illustravit. Cujus tamen, neque Interpretatio, neque Animadversiones, in hunc usque diem, quod sciam, prodire. Versio deinde est Ioann. Loniceri Offerani, utriusque, tam Melanthoni, quam Camerario, amicissimi, quo Marburgi Cattorum literas Græcas per multos annos docuit, et quam plurimos auctores Latine exposuit, Lycurgum nempe inter alios, et Demosthenem de Pace, quæ Orationes ab illo versæ prodierunt Basil. MDXLVIII. 8. — Græce denique publicavit, inter Oratores, quos ab Aldo expressit Henricus Stephanus Paris. MDLXXV. fol. adjectis margini conjecturis, iis vero paucissimis.⁹ Postremo cum

7 [Aldina, Venetiis a 1513. impressa, constat tribus singulis partibus, sed uno editis anno et mense. Volum. I. continet dedicationem ad Baptist. Egnatium Venetum, subscr. M. Aprili 1513; tum Isocratis Vitam e Plutarcho et Philostrato cum censura Dionysii Halicarnassensis. Sequuntur ejusdem Orat. XXI. inde a p. 1 — 197. — A pag. 98. (nam pagg. 1 — 97. desunt) Gorgiæ Helenæ encom. Aristides Panathenæicus, et ejusd. Romæ encomium. — Vol. II. cum novo titulo et dedicatione ad Francisc. Faseolum, in qua Aldus enarrat: Oratores Græcos minores latuisse in monte Atho, inde a Lascari doctissimo homine, Regis Galliæ apud Venetos legato, in Italiam esse advectos. Miserat scilicet ipsum Laurentius Medicus in Græciam, ad inquirendos simul, et quantovis emendos pretio, bonos libros. — Id factum est a. 1508, ut Aldus præf. ad Rhetores Græc. Venet. 1508. fol. tradit. Quæ quidem ed. Rhetorum Græcorum perrara, de qua Wolfius V. III. existimabat, in Germania unicam servari Heidelbergæ exemplar (v. Analect. IV. 525.), ea quoque, (ut obiter hoc moneam) et plena, exstat in Biblioth. Hamburgensi Gymn. Ioannei, ni fallor e Biblioth. I. Alb. Fabricii. — Sed revertimur ad Nostram. Continet

vero Vol. II. Æschinis vitam, Apollonii εἰς Αἰσχ. ἐξήγησ. ejusd. Orat. III. et Lysiæ XXVIII. Vol. III. novo insignitum titulo, sed sine præf. exhibet Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiæ ὑπὲρ Παλαμ. Lesbonaclis II. et Herodis περὶ πολιτείας Orationes. BECKER.]

⁸ [De Melanthonianis edd. Vitemb. 1545. et Lips. 1568. nihil statuo; sed Taylorum ed. Francof. nunquam vidisse propterea mihi credibile est, quod ex Officina P. Brubachii non solum Latine, sed etiam Græce exierit Lycurgi Oratio a. 1548. mense Sept. Utor hac editione, cujus inscriptio est: Or. Lyc. contra Leocr. desertorem patriæ, dulcissime de officii patriæ debitis disserens. Cum præf. Phil. Melanthonis. Eadem oratio conversa in Latinum sermonem a Phil. Melanctb. — Igitur erravit I. Alb. Fabricius, quum in Bibl. Gr. I. p. 916. negaret, Mel. interpretationem exstare, et Loniceri primam omnium fuisse. IDEM.]

⁹ [Henric. Stephanus, in Lycurgo, auxilio veterum Codd. plane destitutus, sequebatur Aldinam, sed ita, ut apertos istius errores typographicos tacite emendaret, et suspectis locis conjecturas suas margini apponeret, lectorum judicio eas relinquens. Præf. p. 7. — Latina, quam

Loniceri interpretatione edidit Hanoviæ MDCXIX. 1. typis Wecheliani adjunctis Dinarcho, Lesbonacte, Herode et Demade, Ianus Gruterus,¹ Vir de optimis literis optime meritus.²

Causa autem, quam peroravit noster, erat ea, quam proxime sum expositurus. Profligatis ad Chæroneam a Philippo Atheniensibus, allatoque ad urbem fatali illo nuncio, ibi in summa civium trepidatione tulit Populus plebiscitum, rogante Hyperide, quod verbis fere legitimis laudat Lycurgus c. 6.

ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ΤΟΥΣ ΔΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΤΑΤΤΕΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΚΑΘ' Ο ΤΙ ΑΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΔΟΚΗΙ. —

Eidem plebiscito adjungas quoque et illa, quæ leguntur c. 11.

ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ
ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΟΥΣΑΝ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗΝ
Ο ΤΙ ΑΝ ΔΟΚΗΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ.

et similiter cap. eodem

ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΔΟΥΛΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ (ΕΙΝΑΙ) ΤΟΥΣ
ΔΕ ΞΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ Δ' ΑΤΙΜΟΥΣ ΕΝΤΙΜΟΥΣ.

Nam in una rogatione complectitur Plutarchus in Hyperide,³ si auctor sit fide dignus, *γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν τούς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τούς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἑτέρα δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι.* Licet profecto aliquid istiusmodi diserte seipsum tulisse profiteatur Demosthenes de Corona:⁴ *Μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὁ Δῆμος — περὶ*

idem vir doctus promisit, interpretatio, et Annotationes ipsi subjungendæ, quod sciam, nunquam prodierunt. Continet vero Steph. ed. eos tantum Oratores, quos exhibent Vol. II. et III. Aldinæ. IDEM.]

¹ [Henr. Stephani modo vestigia pressit Gruterus; ad calcem sunt additæ emendationes ejusdem Viri doctissimi, ita ut is, qui Steph. possidet, facile careat hac editione. IDEM.]

² [Jam sequitur ipsa Tayloriana: Orationes duæ, una Demosthenis contra Midiam, altera Lycurgi contra Leocratem, Gr. et Lat. Recens. emendavit notasque addidit Io. Taylor. Cantabr. 1743. 8. — Post Anglum et ad edit. Taylori ed. in Germania Io. Gottfr. Hauptmann. Lips. 1751. et iterum Lips. 1753. 8. cf. Harles. p. 431. — Reiskius Oratoribus Græc. in eo Vol. quod inscriptum est: Orat. Græcor. Volum. IV. Æschinis Secundum. Lips. 1771. p. 105—242. Repetiit Tay-

lori animadversiones; et locis obscuris suis emendationibus subvenire conatus est. Cæterum Editor Codd. MSS. et in hoc Oratore nullis est usus. — Græce et cum animadvers. Germanicis (potissimum e Tayloro et Reiskio petitis), ed. J. H. Schulze Brunsvic. 1789. 8. min. Postrema fuit ed. Lycurgi Oratio in Leocratem, quam in usum auditorum imprimi curavit B. Tholacius. Hafn. 1804. 8. In linguam nostram semel modo, et quidem notante Harlesio p. 221. ex Latina Melanthonis versionis translata, exstat in Lauterbeck's Regentenbuch 1556. 1567. et 1581. fol. — Gallice Lycurgum cum Isæo, Andocide, Dinarcho et Demadis fragmento vertit Augerius, interpres ille et editor Demosthenis, Paris. 1783. 8. IDEM.]

³ P. 849. A.

⁴ Cap. 74.

σωτηρίας τῆς πόλεως τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκ' ἐπράττετο, ἢ διατάξεις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίγνετο. Erat interea ex Atheniensibus Leocrates quidam, qui metu tantæ calamitatis perterritus, adeo non patriæ periclitanti suppetias tulerit, ut rebus suis convasatis seipsum una subduceret. Et primo quidem ille Rhodum appellebat, deinde laribus in urbe Megara constitutis octavo demum anno, omni sopito periculo, domum revertitur. Visa est ea causa dignissima, ubi Eloquentiæ nervos intenderet Lycurgus patriæ amantissimus, hominiquè diem dicit. Cujus judicii eventum nobis conservavit Æschin. contra Ctesiph. c. 39. "Ἐτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἠνεγκε, πρόων ποτ' εἰσηγγέλλῃ, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. αἱ δὲ μᾶ μόνον μετέπεσεν, ὑπὸριστ' ἂν ἢ ἀπέθανεν. Et ne dubitari possis, discimus ab ejus scholiaste inedito,⁵ hunc fuisse Leocratem, quem accusavit Lycurgus.

In eadem causa, dissimili licet fortuna, videtur fuisse Autolycus quidam. Cujus accusationis memoriam conservavit Harpocratio, aliique. Quibus adde antiquam Hypothesin hujus Orationis. Et Autolycus quidem, ut discimus infra c. 13. capite plectitur, licet urbem non quidem ipse deseruisset, liberis solummodo et uxore, quorum opera in obsidione esset inutilior, extra Atticam in tuto collocatis.

Erat itidem tertius, qui eodem crimine teneretur, Lycurgo accusante, nomine Aristogiton. Quod priusquam lectori meo probare possim, emendanda sunt veterum scripta. Plutarchus in Lycurgi vita:⁶ Εὐθύνας (i. e. Lycurgus) Ἀριστογείτονα, καὶ Κλεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δουλείας. Qui criminis societate Autolyco conjungebatur, erat *Leocrates* noster, non Cleocrates. Porro autem δουλείας γραφὴν in Attico foro intentatam esse unquam nemo dixerit, nemo est omnium, qui tradiderit: neque, si tradiderint maxime, tractata est ea de his hominibus quæstio. Rescribe itaque: Εὐθύνας Ἀριστογείτονα, καὶ Λεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. Nam ut laudem Æschinem c. Ctesiph. c. 58. Εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. Καίτοι θανατῶσιν ἂν τις ἡμῶν, εἴ εἰσὶ φύσεως γραφαί. Εἰσὶ. Τίνος ἕνεκα; "Ἴν' ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχη.

Quod restat, acta est octavo circiter anno post res Chæronææ infeliciter gestas, Olymp. sc. CXII. 3. (a. Chr. 330.) ut liquet ex cap. 11. fine; eodem anno, quo Demosthenes Orationum splendidissimam de Corona peroravit.

⁵ [Jam edito ab Im. Bekkero, p. 269. BECKER.]
τὸν Λεωκράτην νοεῖ, οὗ κατηγορήσε Λυκοῦργος.
διαμένει δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα κείμενος.

⁶ P. 843. D.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΒΙΟΣ

Κ Α Τ Α Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Ν .

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρονος τοῦ Λυκούργου — ὃν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ Ἑλληνοταμίας γενόμενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ —, τὸν δῆμον δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ἀκροατῆς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἴσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος, ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ὡς τινες, μυρίων ὀκτακισχιλίων ἑξακοσίων πεντήκοντα, [καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐτῷ ψηφίζόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ] τὸ μὲν πρῶτον αἰρεθεὶς αὐτὸς, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραφάμενός τινα αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω πέντε ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα, αἰεὶ τ' ἐφεστῶς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θερούς καὶ χειμῶνος· καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτονηθεὶς, πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε· καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίους· καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν πάλαιστραν ὠκοδόμησε, καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐτελεύτησε· πιστευσάμενος δ' ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν διακόσια πεντήκοντα τάλαντα ἐφύλαξε, πομπείᾳ τε χρυσῶ καὶ ἀργυρᾷ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ νίκας χρυσᾶς· πολλὰ δὲ ἡμέτερα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην· καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ τὴν χαράδραν ὁμάλην ποιήσας, Διῖου τινός, ὃς ἐκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι Λυκούργῳ· ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεος τὴν φυλακὴν, καὶ τῶν κακούρ-

Βατῆθεν] Βατιῆθεν. SALMAS.

Καὶ ὁ - - ῥήτωρ] Uncis hæc includendo secutus sum Wyttenb. qui ea perperam huc invecata censet e Psephismate tertio. Reiskius pro καὶ legendum conjecit ἦν δὲ. HUTTEN.

Φθάσαι.] Reiskius nomen ejus, qui legem illam tulerat, excidisse suspicatur, nisi Lycurgus ipse legis auctor fuerit.

IDEM.

Τὸ ἐν Δ. θέατρον ἐπιστατῶν] L. τοῦ ἐν Δ. θεάτρου ἐπιστατεύων. REISK.

Τε καὶ] F. ἐτι δὲ καὶ. IDEM.

Περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι] L. καὶ προειπόντος, αὐτὸ χαρίσασθαι. IDEM. L. προσειπόντος, αὐτὸ χαρίσασθαι. WYTTENB. Cum Turnebo legendum χαρισαμένου. OSANN.

γων τὴν σύλληψιν, οὐς ἐξήλασεν ἅπαντας, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐπίους λέγειν, Λυκούργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, οὕτω συγγράφειν· ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο· καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἰς τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἐτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκούργον ἔδοκεῖ βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ· εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν περὶ τῶν κωμωδῶν ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τὸν νικῆσαντα εἰς ἄστῳ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλειπότα· τὸν δὲ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραφαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρίτον, μηδὲν ἐξεῖναι Ἀθηναίων, μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν, ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἀλίσκομένων ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότητος γνώμης. ἔτι δὲ, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ, κυκλίων χώρων οὐκ ἔλαττον τριῶν, διδύσθαι μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις ὀκτῶ, ἐξ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν· ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπέιναι γυναῖκα Ἐλευσίναδε, ὅπως μὴ ἐλαττώνται ὑπὸ τῶν πλουσίων· εἰ δέ τις φωραθείη, ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας· τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε. κατηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ ἔφη· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν διδοῦς, οὐ λαμβάνων ἑώραμαι. τελώνου δὲ ποτ' ἐπιβαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας, καὶ πρὸς τὸ μετόικιον αὐτὸν ἀπαγαγόντος, ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε, καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δὲ ὡς οὐ τὰ πρέποντα δρᾶσαντα εἰς τὸ δεσποτικόν κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυχῶν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούργου ἔφη· ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὧ παῖδες, τὴν χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι. εἰσήνεγκε δὲ

Λυκούργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον] Simile Demadis dictum de Dracone Tzetzes Chil. 5. 347. refert:

* Ἔοικεν, ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
Οὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χρα-
ξάζει. OSANN.

Συγγράφειν] Scil. τὰς καταδικὰς. REISK.
τὸν περὶ] F. τὸν μὲν τὸν παρὰ —. IDEM.
Χύτροις] Χύτροι tertia dies festi, Anthesteria dicti. HUTTEN.

Καταλέγεσθαι] Καθίεναι corrigit Vales.
ad Harpoer. p. 116. WYTTENB.
Ἄναθεῖναι] Reiskius mavult inseri δεῖ,

addens tamen, sæpius ὡς cum iufin. junctum reperiri. HUTTEN.

Αὐτὰς] Reiskius mavult αὐτοὺς, ipsos scribas, vel tabularum custodes. Wyttenb. susp. καὶ οὐκ ἐξεῖναι παρ' αὐτὰς —. IDEM.
Διδύσθαι] F. ὅν διδύσθαι. REISK.

* Ὅπως μὴ — — πλουσίων] Xyland. vertit: ne a divitibus pauperes superentur. Ad eundem sensum Kaltz. Aliter explicat Perizon. ad Æl. V. H. l. xiii. 24., ut ἐλαττώνται ad ipsos viros referatur, non ad feminas. HUTTEN.

ἑώραμαι] Wyttenbachius. πεφώραμαι suspicatur: si quid mutandum, legerim ἑάλωκα. OSANN.

καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ χρώμενος ἰκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος δ' ὢν, ἰμάτιον ἐν καὶ ταυτὸ ἐφόρει τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους, καὶ ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκὼς, κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥαδίως καὶ μελετήῃ. ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινὸς, ὅτι μίσητους σοφισταῖς δίδωσι περὶ λόγους διατρίβων· ἀλλ' εἴ τίς γε ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας προίεσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρήσιαστῆς διὰ τὴν εὐγένειαν Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν τάλαντων εἰ ἄξια. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον· καὶ ποδαπὸς ἂν, εἶπεν, ὁ θεὸς, οὐ τὸ ἱερόν ἐξιόντας δεήσει περιρῥάσθαι; ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἔνδεκα, Μενεσαίχμου μὲν κατηγορήσαντος, γραφαμένου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ, καθ' ὃν ἔφυγε χρόνον, ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν, καὶ ἀφήκαν αὐτοὺς, Δημοκλέους, τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ, ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν ἐκγόνων τινὲς δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηναῖς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι, καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σωζόμεναι. τὸ μέγιστον χίλια διακόσια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρότερον ἑξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν, εἰς τὸ μητρῴον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· οὐδενὸς δὲ κατηγορήσαι τολμήσαντος πλην Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη, καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπιεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν βίον, καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλοῦς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς, τῆς Ἀβρωνος μὲν θυγατρὸς, Καλαιοῦ δὲ τοῦ Ἀβρωνος Βατῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύσαντος στρα-

Ψηφίσματα] Suspectum est hoc vocabulum Reisk. Quærit, nam περὶ τὰ χρέματα vel δανείσματα. HUTTEN.

Ἀναγκαίαις ἡμέρ.] F. ἀναγκαίαν μόνον ἡμέρ. REISK. WYTTENB. Necessarii dies, auctore Casaub. ad Theophr. Char. 10., sunt illi, in quibus facere nequis, quin calceos gestes, per itineris scil. causam, aut frigoris, aut viæ lutosæ aut asperæ. HUTTEN.

Τὰ ἡμίση] Legendum esse τὸ ἡμισιῶν, alii viderunt: OSANN.

Προίεσθαι] F. προίεσθαι. REISK.

ὦ Κερκ. μάστιξ] Locutio proverbialis, de qua cf. Erasm. adag. p. 315. HUTTEN.

Περιρῥάσθαι] Quia scil. Alexander erat parricida et alias sceleratus, latro totius generis humani. REISK.

Θρασυκλέους] Probabilis est Ruhnkenii

Hist. crit. orator. p. LXXX: conjectura Μοισουκλέους. OSANN.

Τράπεζαι πεποιημέναι] Apposite Cicero de legg. 2. 26. 75. "nam super terræ tumultum noluit [Demetrius Phal.] quid statui nisi columellam, tribus cubitis ne altiore, aut mensam, aut labellum." IDEM.

Τὸ μέγιστον] Reiskio iudice videtur hic aliquid deesse, e. c. τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέγιστον, ὅτι χίλια — idem deinde legendum censet πρόσσοδον et ἑξακοσίον. Wyttenb. monente hoc est et numeris vitiosum et perperam e superioribus repetitum. HUTTEN.

Καλαιοῦ] L. Καλλίου. SALMAS. REISK. Στρατιωτικῶν] L. τὸ στρατιωτικόν, scil. ἀργύριον. SALMAS.

τιωτικῶν ἐπὶ Χαϊρώνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Παστίου. κατέλιπε δὲ παῖδας Ἄβρωνα, Λυκούργου, Λυκόφρονα, ὧν ὁ Ἄβρων καὶ ὁ Λυκούργος ἀπαίδες μετέλλαξαν· ἀλλ' ὁ γε Ἄβρων καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετέλλαξε, Λυκόφρων δὲ, γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρνέως, ἐγέννησε Λυκόφρονα· τοῦτον δὲ ὁ πάππος εἰσεποιήσατο Λυκόφρων· οὗτος δ' ἐτελεύτησε ἄπαις. μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔζημε τὴν Καλλιστὴν Σωκράτης, καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ' ἐγένετο Ἀριστόνυμος· τοῦ δὲ Φιλίππῃ· ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν γενόμενος· τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες, Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθῆως εἶχε, καὶ Φιλίππῃ, ἣτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηναίων ὑστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιττεὺς, ἐγέννησε Διοκλέα, τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἄβρωνος, Φιλιππίδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφοράστου, ὁ δαδούχος, ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα. διετάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθῆως. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι δεκαπέντε. ἐστεφανώθη δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις, καὶ εἰκότων ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτὸς τε καὶ ὁ Λυκούργος καὶ ὁ προεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα. ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ προεσβύτατος τῶν παίδων, Λυκόφρων, ἠμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις, γραψάμενος Ἀυτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγόν, καὶ Δημάδη τὸν Δημίου, καὶ Μενεσαίχμον, ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους· καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστη τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναθρόντων ταλάντων ἑκατὸν ἐξήκοντα, ἢ (ὡς τινες) μυῖαν. ὁ δὲ εὐθύνας Ἀριστογείτονα καὶ Λε-

[Παστίου] Reisk. susp. Πασίου. Wyttenb. [Osann.] iudice, Παστίου recte corrigunt Meurs. lect. Att. iii. 5. et Vales. Harpoer. p. 15. HUTTEN.

[Ὀπλίτας] Reisk. hoc nomen suspectum. Querit, num φασυλίτας, addens ex his genealogiis colligi posse, auctorem hujus libelli non Bæotum, sed Atheniensem fuisse. IDEM.

Καὶ ὁ] Reiskius delendum censet; Wyttenbachius solum καὶ. IDEM.

Περὶ ἱερῶν] Non debet hunc titulum Reiskius in suspicionem vocare: de Lycurgi oratione περὶ ἱερείας, sive ἱερατείας, sive ἱερασύνης inscripta v. Schulzii Einlei-

tung zu Lykurgs Rede p. 33. Adde Zonaræ Lex. T. I. p. 880. Photii Lex. v. νίκη p. 220. v. σωπέλεια p. 343. (cf. Phavorin. h. v. p. 1585. 8. ed. Basil.) v. τραπεζοφόρος p. 439. et Priscian. 18. p. 1198. 48. Vide denique Beckerum ad Lycurg. fragm. XII. OSANN.

ἢ (ὡς τινες) μυῖαν] Wyttenb. iudice, videntur posita fuisse ab auctore proxime post διένειμε. HUTTEN.

Ὁ δὲ εὐθύνας] L. ὅδε ὁ εὐθ. hic est ille, qui controversiam liberi status movit. REISK. Wyttenb. iudice, vitiosum est. HUTTEN.

Λαοκράτην καὶ Αυτόλυκον δωρείας] Ita scite Taylorus Præfat. ad Lycurg. p. 373.

ωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκούργος·

ἴβις Λυκούργου, Ξενοφῶντι νυκτερίς.

κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθεὺς τοῦ Γῆς καὶ Ἡφαίστου· τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου, οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγή τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθειῷ, γεγραμμένος ὑπ' Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδεῶς· καὶ εἰκόνας ξύλινοι τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Ἄβρωνος, Λυκούργου, Λυκόφρονος, ἃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος, οἱ Πραξιτέλους υἱεῖς· τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων, ὁ παῖς αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι· καὶ διὰ τοῦτο πεποιήται ὁ Ἄβρων προσδιδὼς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάντων δὲ, ὧν διώκησεν, ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ, πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαιστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις· οὐδεὶς μὲντοι ἐδυνήθη ἐλέγξει τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανῶσαι, καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσειν τὸν βῶμον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμου Διοπίθους Εὐωνυμῆ τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.

pro vulg. Κλεωκράτην — δουλείας vidit legendum esse. OSANN.

[ἴβις Λυκούργου, Ξενοφῶντι νυκτερίς] Est Aristophanis versus ex Avibus 1297., ubi v. interpp. et Taylor. l. c. p. 359. IDEM.

[Ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθ.] Reisk. susp. ἀπωτέρω μὲν ἀπ' Ἐρεχθ. vel, si κατῆγον pro primo sing. sumere liceat, quod ipsi probabile videtur, ἀπὸ τούτων, καὶ πύργωθεν μὲν ἀπ' Ἐρεχθ. duco ab his genus. Kaltw. monente, Erechtheus non fait filius Terræ et Vulcani, sed Pandionis, et au-

ctor de Erechtheo temere dixisse videtur, quæ Erichthonio tribui solent. HUTTEN.

[Πλείω] Num Πεντελικῶ? Celebrabatur Pentelicum marmor, in solo Attico effossum. REISK.

[Ἐρεχθειῷ] Erechtheum templum Neptuni. HUTTEN.

[Προσδιδούς] F. παραδιδούς, vel ἐπιδιδούς. REISK.

[Εὐωνυμῆ] Xyland. monente, scribendum Εὐωνυμείως. Εὐωνυμία tribus Pandionidis δῆμος. HUTTEN.

A. G. BECKERI

SUMMARIUM

ORATIONIS LYCURGI CONTRA LEOCRATEM.

DE dispositione, sive de partibus Orationis civilis earumque natura et ordine, copiose et docte disputatum est ab antiquis Rhetoribus.¹ Omnes autem poseunt *exordium* (προοίμιον), *aditum ad narrationem* (προειήγησιν), et *narrationem ipsam* (εἰήγησιν); tum *præparationem confirmationis* et *confirmationem narrationis* (προκατασκευὴν et κεφάλαια); porro *refutationem argumentorum adversarii* (λύσιν τῶν κεφαλαίων); *epilogum* denique seu *perorationem* (ἐπίλογον). In his singulis viam solent indicare et rationem, quam ingredi et persequi debent, qui auditores docere vel delectari cupiant, nec non exemplis e scriptis Oratorum, qui in Arte præcipui habebantur, demonstrare, quo modo illi auditorum assensum et persuasionem sint assecuti. Imprimis vero uberius disserunt de argumentandi ratione, vel ad confirmandum sua ipsius argumenta, vel ad refellendum sententias adversariorum, indicantes loca maxime idonea, ubi hæc sint tractanda. Sed quum experientia et assidua meditatio hos, qui artem exercebant, doceret, quo modo et loco optime secundum rerum naturam ista sint ponenda, non semel factum est, ut optimus quisque Orator, Artis præcepta relinquens, suum sibi eligeret ordinem. Quod imprimis conspicuum est in Demosthene, omnium principe, qui et subtili meditatione, et artificiosa repertorum collocatione, longe cæteros

¹ Romanorum Artis scriptoribus i. e. Cicerone et Quintiliano in his, quæ ad artem oratoriam Veterum spectant, dijudicandis, hodie unice fere utuntur, neglectis magis, quam par erat, fontibus Græcis: Aristotele, et propter ætatem et propter subtilitatem in definiendo omnium principe, tum Dionysio Halicarnassensi, Aristide, Hermogene cæterisque Rhetoribus senioris ætatis. Postremus eorum, quos nominavimus, Rhetoricen Aristotelis in formam artis redegit, excoluit, exemplis denique summorum Oratorum Græciæ, qui, dum viveret Aristoteles, Oratione excellebant, illustravit. In his

omnibus utilissimus est scriptor, quam in eo inferior est Philosopho, quod in notionibus definiendis sæpe infeliciter agat, nec formas Orationis, quas appellat, ita secernat, ut ab aliis satis dignosci possint; quin interdum etiam lectoribus relinquat operam notionis constituendæ. Nihilò secius dignissimus est, qui a studiosis Artis et legentibus Oratores Græcos — nam hos modo tanquam Græcus tractat — evolvetur: ad intelligentiam enim Artis et istorum scriptorum plus prodest, quam Scholiastæ, qui cæcipientes de his disputare solent.

superat; quam mirificam dispositionis inventionem, præsertim in ejus Orationibus judicialibus, quisque, qui diligenter ejus causas exploraverit, admirabitur.²

Quæ artificia Lycurgus vel ignoravit, vel contempsit. Et in hac gravissima Leocratis accusatione judicum animos ad suam sententiam pertrahere speravit vi veritatis, sensu recti, et Orationis gravitate. Integritati vitæ et auctoritati, qua in civitate fruebatur, confidens, hujus causæ periculum suscepit.

Sed paucis litis occasionem declarabimus.

Leocrates, civis Atheniensis, opulentus et illustris, patre honestissimo natus (c. 35.), statim post pugnam ad Chæroneam infelicitè gestam, in qua sine dubio ipse cum cæteris pugnaverat civibus, calamitate Reipublicæ perterritus, ejusque saluti diffidens, Athenas relinquere constituit. Navem igitur e portu jam exeuntem noctu conscendit, rebusque suis clam in eam comportatis Rhodum navigavit. Hic, quum aliquid temporis commoratus esset, reditum in patriam veritus, Megara se contulit. In ea civitate, postquam Athenis domum, servos, cæterasque possessiones vendiderat, sex annos vixit. Tandem octavo in patriam rediit anno, sive spe ductus, fore, ut nemo recordetur fugæ suæ: sive, quod magis probabile est, fretus auctoritate eorum civium, qui tum, quum absente Alexandro Antipater Græcorum res administraret, Macedonibus favebant.³ Sed exstitit Lycurgus, et quidem solus, qui eum sine causæ subscriptoribus accusabat: ille vero in hac causa capitali patronos illustres nactus est et potentes (c. 35.), qui reum graviter defendebant, quorumque auxilio, sed ægre, ut videtur,⁴ absolutus est. Hic autem rei eventus signum est clarissimum morum corruptionis in civitate Atheniensium, quæ intra paucos annos mirum in modum creverat: nam paulo ante cives, qui nostri similes tempore isto calamitoso urbem deseruerant, retracti, a iudicibus proditiionis damnati, et morte erant mulctati. Quæ quidem omnia tanto cariorem nobis faciunt Orationem senis optimi: est enim ultima fere omnium, quæ supersunt e civitate Atheniensium libera, in qua vocem audimus viri integerrimi, civium animos ad sensum recti et honesti erigentem; quo sensu retento res publica servari, et e calamitatibus, quibus erat depressa, denuo emergere potuisset. Isto contra animo magis magisque evanescente, et penitus demum extincto—quod tale iudicium de convicto patriæ desertore manifeste prodit—haud amplius cives rempublicam liberam tueri valebant.

² Talia monet idem Hermogenes Inv. est Oratio de Corona.

III. 1. super oratione Demosthenis de falsa legatione; in qua præscriptum ordinem e consilio mutaverit callidissimus Orator. Nec minus artificiose composita ³ Cf. quæ monuimus in Demosth. als Staatsmann u. Redner I. p. 109. sqq.

⁴ Æschin. c. Ctesiph. p. 643. ed. Reisk.

Exordium Orationis (c. 1—5.) incipit a prece deorum,⁵ ut certamen hocce salutare sit Reipublicæ. Tum transit Orator ad deprecationem invidiæ; cum enim omnis accusatio odiosa sit, imprimis studiose exornat sententiam: “accusatorem non minus munimentum esse R. P. quam leges et iudices; quare, cum cognovisset, Leocratem desertorem esse patriæ et pœnis obnoxium gravissimis, se sine ira et studio privato instituisse causam publicam, si quidem hujus viri scelus non unam R. P. partem, sed totam complectatur, et propterea universæ posteritati in eo puniendo exemplum proponi debeat. Quum vero tanti sceleris pœna legitima nondum sit constituta, et extremum supplicium levius videatur, quam Leocratis facinus, adhortatur iudices, ut novæ legis conditores fiant sententiam suam pronunciaturi: si enim Leocratem condemnaverint, non solum hic justa affectus fuerit pœna, sed quoque reliqui cives et posteri ad pietatem erga patriam revocarentur. Fiat igitur accusatio justa, et iudicium justum. In accusatione nil extra præsens negotium dicatur, ut multi facere solent; imo omnes imitari debeant Areopagum in quo cuncta juste, ut omnes fatentur, pertractari solent.”—Nec obscura manebunt iudicum suffragia, quum Leocrates multis et ubique fere notus est. Ejus causam pœnamque tota intuebitur Græcia; proptereaque tanto gravius de isto statuendum. Benevole autem Orationem iudices audiant, nec graviter ferant, si calamitatum istarum memoriam renovare hac ipsa causa cogatur Orator.

Narratio, quam testimoniis immistis confirmat (c. 6—13.), in tres singulas divisa est partes, quarum

1. Enarrat, Leocratem post Hyperidis decretum, quo sit statutum, ut pueri mulieresque ex agris intra murum adducantur, duces vero præsidia disponant, omnesque ducibus pareant cives, clam noctu per parvam portam medio in litore egressum, suaque omnia navi imposuisse, Rhodumque aufugisse, ubi famam sparserit, Athenas captas esse ab hostibus, Piræeum vero oppugnari, seque unum feliciter evasisse. Quo nuncio adducti erant Nautæ ac Mercatores, qui inde Athenas navigare vellent, frumentum Rhodi exponere.

Testes provocat vicinos accusati, eosque, qui tunc Rhodi vixerant, tum Phyreini cujusdam invocat testimonium. Ibi statim, *ὡς ἐν παρόδῳ*, præmonet de testium solita tergiversatione, quæ frustra fiat, si iudices serio postulent, ut isti adscendant; sin id nihilominus recusent, in jus se vocaturum, actor affirmat. (c. 7.)

2. Jam altera Narrationis parte evincit: Leocratem, relicta Rhodo, Megara se contulisse, ubi amplius quinquennio vixerit, pa-

⁵ Præter Lycurgum modo Democritus incipit a precibus deorum, sc. Orationem sthenes, et hic semel tantum, Orationem de Corona.

tronum illic nactus; domum vero, servos, reliquaque Athenis vendidisse ope Amyntæ sororis mariti, sibi que perpetuum exilium indixisse. Quæ singula iterum testimoniis confirmantur; ab Oratore vero vehementius accusato exprobrantur. (c. 8.)

3. Tertia vero Narrationis parte ostendit: Leocratem, dum in civitate Megarensium viveret, opes suas ex urbe avectas impendisse, ut frumentum emeret ex Epiro, idque lucri causa cæteris vendidisse Græcis. At lex prohibet, civem Atticum frumentum alio, nisi Athenas, vehere. Igitur Leocrates triplicis convictus sceleris severissime puniatur.

Accedit porro Lycurgus ad expositionem argumentorum, quibus docet, justissimam se instituisse Leocratis accusationem. (cf. c. 1.) Hinc 1. exponit: 'per denunciationem a Leocrate flagitasse, ut traderet servos ancillasque ad quæstionem;' cui denunciationi ille nequaquam paruisset, male sibi conscius, metuensque, ne ex eadem familia reus et testes producantur. Nam si quis negat, accusationem piam esse, hunc oportet servos postulanti ad quæstionem tradere, nec ullo modo defugere certissimum innocentiae argumentum; quod cum faciat Leocrates, ipse fatetur se patriam prodidisse. (c. 9.) — Deinde 2. enarrat, 'Leocratem maxima R. P. calamitate et ingenti ejus periculo patriam turpiter deseruisse,' quod pulcre et oratorie exornat, ostendens, hunc nihil eorum fecisse, quæ cæteri omnes paratissimo animo ad defendendam urbem et conservandam R. P. exegerint; nec interfuisse funeri fortissimorum virorum, qui pro patriæ libertate dimicantes occubuerint, ita, ut quantum in isto fuerit, interfecti sepultura sint privati. Quo loco digreditur ad laudationem honestissimorum civium, qui ad Chæronæam pugnantes interfecti sint; qua digressionem, persimili epitaphiis Lysæ, Platonis, Thucydidis vel Demosthenis, splendorem eloquentiæ ostendit Lycurgus; is vero locus terminatur illustri Atheniensium laude, quod insignibus soleant ornare honoribus eos, qui virtute inclaruerint. Igitur non minus justum esse, proditores patriæ extremis afficere suppliciis. (c. 11. 12.)

Denique 3. accusationis justitiam demonstrat exemplis *a senatu Arcopagitico* petitis, qui tum temporis cives nonnullos fugientes et retractos, tanquam hostes R. P. interfici jussit; *a populo*, qui per judicium publicum Autolycum, reum multo minoris criminis, capitis damnavit; *a decreto* denique *populi*, quo definitum, ut discedentes et commune periculum fugientes prodicionis convicti ducerentur, et ultimis afficerentur pœnis retracti. His igitur ostendit, Leocratis accusationem et justam esse, et legitimam; (c. 13.) illum vero læsæ majestatis populi reum, et pœna gravissima dignum.

Quibus peractis Orator ad refutationem argumentorum transit,¹ quibus Leocrates et ejus patroni ad excusandum facinus in defensione uti poterant. (c. 14—17.)

1. 'Mercaturæ causa navigavit, et propter hoc negotium in Rhodo ut hospes commoratus est.'— At mercatores palam in portu, et in conspectu omnium navem conscendunt. Deinde, cujus negotii causa per totos quinque annos habitavit ille Megaris? Quamobrem vendidit quam hic habuit domum cæteraque? — Nec audiendus: nam præsentè periculo patriæ, omnes, qui forte absunt cives, redire debent ad opem ferendam. Ille aderat, at discessit quæstus causa, tempore, quo solum præsentia erant defendenda. Cæterum mendacium reus excogitavit; nunquam enim antea mercaturam fecerat. Itaque et propter mendacium huic irasci convenit. (c. 14.)

2. 'Nemo absens, cui non mandata est aliqua pars urbis custodienda, veluti armamentarium, portæ, castra, proditiōnis accusari potest.' Scilicet non partem aliquam R. P. sed universam, discedens ex urbe, hostibus prodidit. Nam si publica calamitate omnes idem facere velint, civitas fit solitudo: manentibus vero civibus, quassari quidem potest R. P. salus, sed aliquando in meliorem statum reversuram esse spes remanet: quod exemplis domesticis et externis probat Orator. (c. 15.) — At dicat aliquis:

3. 'In uno homine tantum momenti non est, ut unius fuga patriæ exitio esse possit.' Quæ quidem facinoris excusatio impudentissima est. Ego contra sentio, in singulis plurimum esse momentum. Nam incolumis est civitas, in qua quisque suo loco eam tuetur; contra unius errato tota sæpe respublica in periculum venit. Ita quidem judicabant majores. Sacrilegos et fures capitali supplicio afficiebant, seu multa, seu pauca furati essent: homicidas vero, sive hominem liberum, sive servum occidissent, morte mulctabant. Si quis vero, in templum Matris Deorum irrupens, unam modo legem deleverit, ac deinde hoc factum excusare conetur, quod non multum momenti sit in una lege, is certe audiendus non est. Igitur magnitudo criminis in Leocratis facto teneatur: nam solum deorum beneficio factum est, quod unus iste erat ex omni civium numero, qui in calamitate publica peculiarem receptum quæsivit. (c. 16.)

4. 'Et majores nostri olim, relicta urbe, navigabant Salamina, pugnaturi cum Xerxis classe!' Igitur gloriosissimum civitatis factum cum hac turpissima Leocratis fuga conferre volumus? Scilicet illi patriam non deseruerunt, sed locum pugnæ idoneum sapientissimo consilio elegerunt. — Hic opportune Orator in memoriam audi-

¹ Quo modo hanc adversarii confutationem instituat Orator, docet Hermogen. Laur. de Meth. Eloquent. c. 23. p. 547. ed.

torum revocat præclara majorum facta, cladem Xerxis, victoriam ad Eurymedontem, pacem honorificam cum Persis factam. (c. 17.)

His adversarii objectionibus, quibus uti poterat, accurate refutatis, Lycurgus revertitur ad demonstrationem: quod Leocrates desertor sit patriæ, quod variis argumentis ita collocatis, ut unum alterum adjuvet, evincere magnopere studet.

Jusjurandum, quod omnes ex ephebis egressi cives jurare solent: 'sacra nunquam dedecorabo arma, nec aciem deseram, patriam contra defendam eamque meliorem reddam.' — id jusjurandum Leocrates vel nunquam juravit, vel fefellit civitatem; nam contrarium omnium exegit. Itaque ad honorem deorum pertinet, ut puniatur perjurus: nec minus propter homines; jusjurandum enim est nervus totius publici status, quo sanctissime devinciuntur magistratus, iudices et privati. (c. 18.)

Præterea turpissimum est partam majorum gloriam nolle tueri, quæ talibus sceleribus obscuretur necesse est. Ita enim olim excelluit civitas nostra, ut honesta cæteris exempla daret: quam sententiam imprimis illustrat exemplo Codri, sponte pro patria mortem oppetentis. (c. 19. 20.)

At fortasse dicet Leocrates: se in iudicium non venturum, si tanti sceleris sibi esset conscius. Hæc vero est excusatio non integri sed impudentis hominis. Quod redierit, id divinitus factum esse videtur, ut eo, quo deliquit loco, ignominiosa puniretur morte. (c. 21.) Hæc illustrat exemplo Callistrati, qui, quum absens a Populo capitis damnatus esset, postea vero spe veniæ impetrandæ ad aram deorum, Athenas revertens, confugisset, debita affectus sit pœna. (c. 22.) Dii enim cernunt actiones omnium, et maxime curant pietatem erga patriam et parentes. In Sicilia juvenis quidam, eruptione Ætnæ montis, patrem senem, vitam ejus servaturus, in humeros sustulit; deus vero præsens ambos servavit, dum cæteri, qui parentes impie reliquerant, peribant. (c. 23.) Sic Erechtheus, cujus uxor erat Praxithea Cephisi filia, cum Eumolpus exercitum e Thracia adduxisset, ut Atticam occuparet, consuluit oraculum, quo modo victoria potiretur? responsum tulit, victorem fore, si filiam vellet immolare. Euripides vero matrem in scenam profert, permittentem filiam, civitati ut fiat victima. (c. 24.) Pari modo Homerus ad patriæ amorem hortatur, qui poeta nobilissimus, quem majores nostri admirabantur, hos incitabat, ut non modo pro sua, sed etiam pro salute totius Græciæ, tanquam pro communi patriâ, mortem oppetere non dubitarent. Igitur in Marathonio campo dimicantes hostes deleverunt, et universam terrore liberarunt Græciam. (c. 26. 27.) Tanta autem, et tam nota fuit illorum virtus, ut bello Messeniaco oraculum Spartanis responderet: victores fore Lacedæmonios, si ab Atheniensibus ducem peterent.

Hi mittunt Tyrtaëum, qui sua cohortatione ita confirmavit illorum animos, ut victoriam reportarent; quare Lacedæmonii, qui cæteros poetas non legunt, adhuc in castris convenire solent audituri Tyrtaei poemata. (c. 28.) Et recte sic agunt: nam ex eo tempore ita ad fortitudinem impulsus sunt Spartani, ut de imperio cum nostra civitate certare audent. Nec temere. Athenienses enim exercitum Medorum ad Marathona profligarunt; Lacedæmonii contra in Thermopylis virtute longe omnibus antecelluerunt. (c. 29.)

Majores nostri proditores morte muletabant. Phrynichus ab Apollodoro et Thrasybulo noctu interfectus est. Hi quum ab amicis interfecti comprehensi essent, populusque re quæsita comperisset, Phrynichum proditorem fuisse, statuebat, ossa interempti extra terram Atticam exportarentur, et, qui eum defenderent, eadem teneantur pœna. Hoc modo peribant Aristarchus et Alexicles. (c. 30.) Hipparchi vero statuum, quum ipse defensionis diem reliquisset, conflarunt, ex ære columnam fecerunt, et decreverunt, in ea scribenda esse omnium damnatorum et proditorum nomina. Idem statuebant de civibus, qui ad hostes in Deceleam transfugerant: si quis eorum rediret, cuilibet licere ad magistratus hos adducere, ut trucidarentur. Sic post interfectos triginta Tyrannos jurabant: si quis imposterum urbem prodatur, vel popularem statum concutiat, hunc licite interfici ab omnibus, quicumque id provide rint. Hanc igitur majorum severitatem imitentur iudices in causa Leocratis, memores, se in Demophanti decretum jurasse, in quo est: capitali supplicio affecturos esse iudices quemcumque, patriam verbis seu factis prodere conantem. (c. 30. 31.)

Idem Lacedæmonii statuere de proditoribus patriæ. Pausaniam, qui Mardonii exercitum profligaverat, quum postea regnum affectaret, et Græciam Persis prodere vellet, in templo Palladis, foribus ejus obstructis, fame occiderunt: nam ne deorum quidem templa proditores, qui violarunt numina, possunt tueri. Simul legem tulerunt, quæ cives, qui pugnare pro patria nolint, interfici jubet. (c. 32.)

Et vere is, qui patriam prodit, jura omnium projicit, quorum sensus etiam in cæteris animantibus ratione carentibus inesse deprehenditur. Quare omnes Leocratem detestantur: nulla civitas huic domicilium præbere voluit. Quid igitur? Deprehensum et convictum, nonne occidetis? (c. 33. 34.)

Patronos autem rei monet Orator: animo reputent, propter amicitiam Leocratem se non posse defendere; nam scelerati cujusque amicus morum similitudinem prodere videtur. Immo et pater ipsius, cujus monumentum exstat in æde Jovis, si quis rerum nostrarum sensus est in mortuis, filii durissimus iudex erit. Sin alii, mercede conducti, accusatum defendere velint, hi extremo sup-

plicio digni sunt; at certe similium consiliorum suspicionem non effugient, qui ista defendere conentur facinora. Qui autem condonari sibi reum putant propterea, quod liberalitate ipsorum usa sit Respublica, hi demum honoribus contenti sint, quibus a civitate ornabantur, nec postulent, ut propterea R. P. detrimento afficiatur. (c. 35.)

Judices vero, memores mulierum et infantum, tueantur suffragio suo istarum salutem. Pro his, et legibus, et forma civitatis servanda, mille apud Chæroneam cives sunt interfecti, quorum monumenta hic ferreus non reveritus est, sed sibi concedi postulat, ut in conspectu vivat eorum, qui propter amissos filios, maritos, fratres et propinquos magno in mœrore fuerant, eorumque interitum adhuc lugent. (c. 36.)

In Epilogo (c. 37.), amplificacione et congerie Leocratis scelerum judicum animos excitare studet, simulque ab iis flagitat, ostendant exemplum, ut omnes intelligant, in hoc certamine misericordiam non plus valere, quam legum et Reipublicæ defensionem.

Accusatio vero, in qua tota hæc versatur Oratio, ut id tironum causa breviter moneamus, erat *εισαγγελία*, *denunciatio*. Sic ipse actionem appellat Lycurgus c. 2. Tria autem erant harum *denunciationum* genera in Foro Attico, ut Harpocratio h. v. notavit, quorum primum, — cæteris h. l. omissis, — *τέτακται ἐπὶ τῶν ἀγράφων δημοσίων ἀδικημάτων*, i. e. *accusatio non certi criminis, sed cujusque delicti nomine carentis*, atque eorum ἀδικημάτων, quæ Latini Rhetores *inscripta maleficia* appellarunt. Sic Pollux VIII. 6. p. 188. — Clarius adhuc Harpocratio h. v. de primo genere τῆς εισαγγελίας ita monet: *δημοσίας δίκης ὄνομα ἐστὶ. ἡ μὲν γὰρ, ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθεύστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἀρχουσι, καθ' οὗς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμόν ἢ πρώτην κατάστασιν ἔστω, καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἀλῶ, μέγισται ζήμια ἐπίκεινται.* (cf. Lyc. c. 3.) Quæ *denunciaciones* fiebant contra hos, qui delictum patraverant, v. c. cædem; istorum nomen deferebatur ad senatum. Demosth. c. Mid. p. 554. Reisk. deinde, ut Pollux l. c. e libro Theophrasti de legibus refert, contra Oratores, qui populi imperium concuterent, nec optima Populo suassissent;¹ contra duces ad bellum, non missi a populo, profectos;² aut contra proditores præsidiorum, exercitus et navium.³ His annumerabantur, qui in prælio arma turpiter abjecerant. Lys. c. Theomn. p. 342. l. 1. Reisk.

¹ Exemplum est ap. Demosth. de Cor. p. 310. l. 4. ed. Reisk.

² Demosth. de Chers. p. 27. l. 1. Reisk.

³ Et tam quoque, quum duces, infelicitate re gesta, horum criminum suspecti fierent, quod patet e Demosth. Lept. p. 487. R. cf. Nep. Timoth. 3. Iphicr. 3.

Igitur cum *δειλία* quoque accusaretur *denunciacione*, et Leocratis fuga simile delictum esse videretur, non mirum est, quod Plutarch. p. 843. D. diserte tradit, Lycurgum denunciassse Leocratem *δειλιας*.

Cæterum, quanquam Harpocratio hanc *εισαγγελιαν* factam esse vel *apud senatum* vel *apud populum* animadvertit, tamen prior modus denunciandi sæpius Oratoribus notatus est, quam posterior. Legibus enim præscriptis (*νόμοις εισαγγελτικοῖς* v. Demosth. c. Timocr. p. 720. Poll. l. c.) erat cautum, ut senatus prius scrutinio facto quæreret, denunciacioni locus sit, nec ne. Id si definitum erat a prytanis, denunciatus, quum mediocriter deliquisse senatui videretur, statim mulcta afficiebatur, quæ XXV. drachmar. summam nunquam excedebat (Demosth. c. Everg. et Mnesib. p. 1151. R.): sin gravius erat peccatum, foro committebatur iudicium. Jam denunciatus comprehensus et in custodiam deductus, intra XXX. dies Helixæ tradebatur, quæ, re disceptata, vel absolvit reum, vel mulctam majorem imposuit denunciato, vel capite eum damnavit: condemnationem vero pœna illico sequebatur.⁴ Hinc conspicuum est, quanto in periculo versaretur Leocrates, a Lycurgo, acerbissimo omnium accusatorum, *εισαγγελία* exagitatus. — In hoc vero genere denunciacionis (nam erant adhuc duo alia ab hoc paullo diversa), actor, monente Theophrasto ap. Polluc. l. c., nisi quintam suffragiorum nancisceretur, non quidem, ut in cæteris causis publicis, infamiæ sibi notam contraxit, attamen mille drachmarum mulctam persolvere debebat: quare et accusator, hac causa publica semel instituta, studiose, ut istud incommodum evitaret, elaboravit. — Plura de *εισαγγελία* dabunt Salmas. de modo usur. p. 589. sqq., Heraldus ad J. Att. et Rom. p. 221., Auct. Miscell. defens. pro Salmasio, p. 291. sqq., Matthiæ Miscell. Philol. p. 232. sqq.

⁴ Demosth. c. Timocr. p. 720. Reisk.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Steph.
17. 32

Pag.
ed.
Reisk.
135

ΜΕΤΑ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δευτὰ ψήφισμα ποιεῖ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἄστε μήτε τινα ἐξω γενέσθαι τῆς πόλεως μήτε μὴν ἐκθέσθαι παῖδας καὶ γυναῖκας. Λεωκράτης οὖν τις ἐξεθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφικόμενος ἐν Ῥόδῳ καὶ πάλιν ἐν Μεγάρῳ, ἦλθεν ἐν Ἀθήναις καὶ παρήνσιαζομένου αὐτοῦ, κατηγορίαν ποιεῖται ὁ Λυκούργος αὐτοῦ ὡς προδοῦτος. Ἡ δὲ στάσις ἕως ἀντονομαζῶν ὁμολογεῖ γὰρ καὶ Λεωκράτης ἀπολιπεῖν ¹ τὴν πόλιν, οἱ μὲντοι προδιδοῖναι. ἄλλοι στοχασμῶν ἀπὸ γνώμης, ὡς τοῦ μὲν ἐξελθεῖν ὁμολογουμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς περαιορέσεως, ποῖα γνώμη ἐξῆλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσίᾳ εἴτ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ. ² ἄλλοι δὲ ἀντίστασιν λέγει γὰρ οὐκ ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ. ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑπίθεσις τῆ ³ τοῦ κατὰ Αὐτολύκου.

α'. ¹ ΔΙΚΑΙΑΝ, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ εὐσεβῆ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
40 καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τὴν ἀρχὴν τῆς κατηγορίας Λεωκράτους

¹ τὴν πόλιν om. Taylor. Reisk.

³ τοῦ om. T. R.

² ἄλλοι δὲ - - ἐμπορία om. T. R.

⁴ Δίκαιον, ὧ ἄνδρες Ἀθ. T. R.

Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δευτὰ — ὁ τῶν Ἀθ. δῆμος] Plebiscitum, quod Populus Atheniensis rogante Hyperide tulit, exhibet Plutarch. Hyper. II. p. 849. A. his verbis: Κριθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράφει μετὰ Χαιρωνείαν (Fort. leg. μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ). Τοὺς μετοίκους πολίτας ποιεήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἰερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποδέσθαι, ἀπέφυγεν. Αἰτιωμένων δὲ τιῶν αὐτῶν, ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψήφισματι, Εἰ μὴ ἐπεσκότει, ἔφη, μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα! Οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Longin. c. XV. 10. eandem Hyperidis sententiam citat: Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Quod dictum Demadi adseribit Demetr. de Eloc. 284. Narrationem confirmat ipse Demosth. c. Aristogit. II. p. 803. 26. ed. Reisk. etsi eadem fere de se gloriatur Orator de Cor. p. 309. Ad historiam temporis, quo versatur Lycurgi oratio, utiliter tirones conferent opinor, librum: Demosthenes als Straatsmann und Redner. Hal. 1815. II. Voll. a-me editum: BECKER.

Πάλιν ἐν Μεγάρῳ] Ἐν Μεγάρῳ, πάλιν. HEINRICH.

Ἡ δὲ στάσις ἕως ἀντονομαζῶν] Στάσις, i. e. status cause s. ratio questionis, vo-

catur in scholis Rhetorum id, in quo vel accusatio vel defensio in re judiciali nititur (der Standpunkt, auf welchem sich der Litigirende hält). Præter Hermogenem, qui singulari libro περὶ τῶν στάσεων egit, v. Cicer. Partition. c. 39. Top. 25. Quintil. III. 6. sqq. Porro ἕως ἀντονομαζῶν explicat Hermog. II. στάσ. p. 42. ed. Laur. ἔταν ὄνομα ὀνόματι ὁ φεύγων ἀντιτιθῆ, *nominum vel appellationum conflictio*. Hæc enim constitutio definitiva habet contentionem et conflictionem duorum nominum, quod e. c. in haec contra Leocratem causam cadit; dubium enim erat, utrum is ἐφυγε τὴν πόλιν ὡς δέσλος, an ὡς ἐμπορος ἐξέπλευσε (c. 14.), sive, ut ait scriptor argumenti, ἀπολιπεῖν an προδιδοῖναι Leocratis factum sit appellandum. Prius voluit accusator; posterius accusatus. Ita oriebatur, στάσις, quàm appellationum conflictionem vocabant: BECKER.

Ἄλλοι στοχασμῶν ἀπὸ γνώμης] Στοχασμὸς, (*conjecturalis status*) est interpr. Hermogene Part. p. 18. ἀδύλου πράγματος ἐλεγχος οὐσιωδῆς. Subtilissime de hoc statu egit Rhetor I. c. p. 20. sqq. Cæterum στοχασμὸς ἀπὸ γνώμης, cum quaeritur de animi affectione et voluntate, est modus, in quo quidem et de persona et de facto constat, sed de voluntate est controversia: v. c. si quis dicitur in dementia alterum occidisse, questio fit

τοῦ κρινομένου ποιήσομαι. εὐχομαι γὰρ τῇ Ἀθηναίᾳ καὶ τοῖς
 136 ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν
 χώραν ἰδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα Λεωκράτη δικαίως,
 καὶ κρίνω¹ τὸν προδόντα αὐτὸν καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη
 καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς ὑπὸ τῶν
 ὑμετέρων προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τῆ- 148.
 μερον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατήγορον ποιῆ-
 σαι, ² ὃ καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφέρει, ὑμᾶς δὲ ὡς
 ὑπὲρ πατέρων καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος
 καὶ ἱερῶν βουλευομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῆ ψήφῳ τὸν
 προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους δικαστὰς³ [μὴ

¹ τὸν om. T. R.² ὡς T. R.³ uncus om. T. R.

conjecturalis, an vere demens fuerit, nec
 ne. Quare γνώμη hic significat τὴν προαι-
 ρησιν. Cf. Sopat. διαρ. ζητ. p. 318.
 Ald. Qui status conjecturalis ἀπὸ γνώμης
 iterum in causam Leocratis cadit. Disce-
 ptandum enim erat, num is timore percul-
 sus aufugerit, an, ut volebat, negotii
 causa profectus sit. — In his multi sunt
 Rhetores antiqui, imprimis Hermogenes
 omnium fere acutissimos, et propterea
 studiose consulendi ab his, qui in interio-
 res Artis recessus penetrare velint.
 IDEM.

[Ἀντίστασις] Quid ἡ ἀντίστασις in re
 judiciali sit, exponit Quintilianus vii. 4.
 13. ibique v. Spaldingium. OSANN.

τῆ κατὰ Αὐτολοχίου] Cf. Nostr. Or.
 §. ιγ'. et Fragm. III. BECKER.

[Δίκαιον] In primo statim hujus orationis
 vocabulo impingo. Potest utique δίκαιος
 pro adjectivo duarum terminationum haberi.
 Sed in usu magis est, ut sit trium.
 quare malim δικαίαν. redit enim ad ἀρχήν.
 v. 149. 11. et 17. ed. Steph. REISK.
 Edd. vett. præter Melanth. exhibent δίκαιον,
 Thorlacium [Osannum, Heinrichium, et Pinzgerum], qui Reiskium addu-
 bitantem sequi non debuissent. Schol. ad
 Aristoph. Nub. v. 53. Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν
 θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέ-
 ξεις. Idem addit exempla ex Homero et
 Euripidis Hec. v. 150. Alia dedit Bach.
 ad Xenophont. Econ. 4. 8. Ipsum vero
 δίκαιον γῆν legitimus apud poetas, et Alci-
 phronem Ep. 3. 23. Sæpius autem Ly-
 curgus adjectiva in masculino pro femi-
 nino ponit. v. p. 152. 38. 153. 1. 158. 10.
 ed. Steph. ubi et Reiskius non iterum
 impingebat. BECKER. Si quidem δίκαιον
 scripsit Lycurgus, propter orationis ini-
 tium scripsit. OSANN.

[Ἡμῶν] Corrige ἡμῶν omnino. Nihil
 verius. Vid. p. 390. l. 8. et paragraphum
 exeuntem: δίκαιον ὑπὲρ ἡμῶν (i. e. judici-
 bus) ut εἰσεβῆ ὑπὲρ τῶν θεῶν. TAYLOR.
 Vulgatum retinimus: recte enim mon-
 nuit Morus: 'Loquitur Lycurgus de se
 et iudicibus, omninoque homines et deos
 comparat.' BECKER. Vulgatum bene de-
 fendit Schulzius, oratorem in appellatione
 ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν monens simul
 comprehendi: quam ob causam idem infra
 §. ιη'. καὶ οὐ μόνον ἡμᾶς ἠδίκηκεν, ἀλλὰ καὶ
 εἰς τὸ θεῶν ἠσέβηκεν. Sæpius tamen, mo-
 nente F. A. Wolfio ad Leptin. ultra persona
 præstet, dubitaveris. OSANN.

Καὶ τοῖς ἥρωσι — ἰδρυμένοις] Herodot.
 V. 66. vocat ἥρας ἐπιχώριοι. Fuere
 decem. MORUS. Item Dinarch. c. Demosth.
 p. 17. R. De verbo ἰδρυθῆναι, quod
 proprium est de sacris ædificiis et templis
 v. Wyttienb. ad Julian. p. 193. ed. Lips.
 BECKER.

[Ἐδη] statua. Lex. Bekk. Anecd. Gr.
 t. i. p. 246. Ἐδος αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. Dionys.
 Hal. Antiq. i. 47. τοὺς δὲ ἄλλους παῖδας
 Αἰνείας παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ ἔδη
 θεῶν. Cfr. Pausan. viii. 46. OSANN.

[Προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους]
 proditorem horum omnium, patrum puta,
 liberorum, uxorum, deorum, legum etc.
 ἀπαραιτήτους etc. quod cohæret cum γενέ-
 σθαι — rogo deos, ut jubeant esse (vel
 fieri) hodie, me quidem idoneum accusatorem
 — vos autem iudices inexorabiles. REISK.

[Ἀπαραιτήτους] "Inexorabilis iudex."
 Cic. Tusc. i. 5. Idem in partitionib. c.
 4. quale nobis hac Oratione Lycurgus ex-
 hibet dicendi genus accusatoribus com-
 mendat, quibus propositum sit, ut iratum
 efficiant iudicem. HAUPTMANN.

[Μὴ παρέχοντας συγγνώμην] Atqui hoc
 illud est ipsissimum, quod statim dixerat,

5 παρέχοντας συγγνώμην] καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον 137
γενέσθαι τοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρανομοῦσιν·
εἰ δὲ μήτε τὸν προδόντα τὴν πατρίδα μήτε τὸν ἐγκαταλι-
πόντα τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καθί-
στημι, σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν
καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

6. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὧ ἄνδρες, ὡς περὶ ὠφέλιμόν ἐστι τῇ
πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας, 138
10 οὕτω καὶ φιλόφρωνον αὐτὸ παρά τοῖς πολλοῖς ὑπειλῆ-
φθαι· νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύ-
οντα καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀπεχθαιόμενον οὐ φιλόπολιν ἀλ-
λὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι, οὐ δικαίως οὐδὲ συμφερόντως
τῇ πόλει. τρία γὰρ ἐστὶ τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει καὶ
διασώζει ¹ τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν·
πρῶτον μὲν ἢ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἢ τῶν δικαστῶν

¹ τὴν om. T. R.

ἀπαραιτήτους δικαστάς. Ἀπαραιτήτους au-
tem, vocem, ut videbatur, insolentiorē,
ut nemo non intelligeret, annotator ali-
quis curiosus hęc vulgaria assuit, quę
ego primus tollenda esse censeo, et qui-
dem jure optimo. TAYLOR. Ego nil of-
fendor ista supernarratione. Sed of-
fendor dictionis novitate, non παρέχειν
συγγνώμην dicitur, sed ἔχειν. Num dedit
Lycurgus μηδεμίαν ἔχοντας. REISK. Osan-
nus et Pinxgerus vulgatę patrocinantur.

Τοὺς κρίνοντας] Lonicerus, bonus homo,
hęc non recte cepit. Neque enim in hoc
loco agitur de officio Judicis, ut ille in-
terpretatur, verum Accusatoris, de quo
etiam κρίνειν æque solenniter dicitur. Ita
noster hac ipsa oratione incipiente: κρίνων
προδόντα αὐτόν. Quem locum produxit
magnus Budęus ad hanc proprietatem
vocis vindicandam, sed memoria nimium
fretus pro Lycurgo laudavit Antiphontem,
cujus profecto Orationes in Editt. anti-
quis eadem pagina desinunt, ubi incipit
Lycurgi. Et eodem errore non uno dun-
taxat in loco teneri deprehendi H. Ste-
phanum, Thes. Gr. Linguae. Notavi T.
I. col. 976. T. III. col. 585. T. IV. col.
191. Verum in eo, quem volui, usu vox
ista sæpe occurrit. Ita proxime: πρῶτον
μὲν ἢ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἢ τῶν δι-
καστῶν ἡφρος, τρίτον δὲ ἢ τοῦτοις τὰ δική-
ματα παραδούσα κρίσις. Hoc autem po-
stremum de Accusatoris dici, profitentur
ea, quę mox subjunguntur: ὁ μὲν γὰρ,
νόμος ἀπέφυκε προλέγειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν,

ὁ δὲ κατήγορος μνήσειν — ὁ δὲ δικαστῆς
κολάζειν. Ita exeunte fere oratione ῥ.
μέ'. περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων. Eadem
locutione usus est non semel Demosthe-
nes: "Α γὰρ ἀρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον
ἔκρινες — τότε δὲ ἴνικα ἐκεῖνον ἔκρινες,
ἔξῃν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου.
ἀλλὰ μὲν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐ-
δένα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' ὅς ἔκρινες τὸν
ἄνθρωπον, παραχέσθαι. c. Æsch. π. παρα-
πρεσβ. ῥ. ξβ'. Οἴδαμεν Μειδίαν τὸν κρινόμε-
νον ὑπὸ Δημοσθένους. c. Midiam ῥ. κ'. Εἰ
τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίνων ἔμὲ μηδὲν ἔχεις,
ἐφ' ὅτῳ τούτο ποιήσεις. Ibid. ῥ. λγ'. fin.
Iterum: κρίνων ἄνθρωπον καὶ δοκούντα καὶ
ὄντα βίαιον. ῥ. λε'. Ita Julius Pollux,
VIII. 7. Λέγεται δὲ ὁ κατήγορος, καὶ δικάων,
ὁ κρίνων, ὁ κατηγορεῖν κ. τ. λ. Minus
ergo recte Interpretes ejusdem Pollucis
VIII. 6. Συνισταμένης δὲ δίκης, τὸ παρὰ
τοῦ κρίνοντος ἔργον ἀπωμοσία καλεῖται.
orientē autem judicio, Judicantis opus de-
testatio nominatur. Debuit scripsisse, Ac-
cusantis. TAYLOR. De utilitate accusa-
torum in republica copiose agit Cic. pro
Rosc. Amer. c. 20. HAUPTM.

Ἐν ταύτῃ] Malim ἐν αὐτῇ. REISK.
Quod Schulzius et Beckerus susceperunt.
OSANN.

Αὐτὸ] Τὸ κρίνειν puta τοὺς παρανομοῦν-
τας, in judicium adducere violatores legum.
REISK.

Τάξις] Id est h. l. τοῦτο, ὅ τι περ τά-
τουςιν (ἐπιτάττουςιν, διατάττουςιν) οἱ νό-
μοι. constitutiones, præcepta, edicta legum.

Ψῆφος, τρίτον δ' ἢ τούτοις ταδίκηματα παραδοῦσα κρίσις. 15
 ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν ἂ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ
 139 κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτι-
 μίοις καθεστῶτας, ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν τοὺς ὑπ' ἀμ-
 φοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῶ, ὡστ' οὐδ' ὁ νόμος
 οὐδ' ἢ τῶν δικαστῶν ψῆφος ἀνευ τοῦ παραδώσοντος αὐτοῖς
 τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἐγὼ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεω-
 κράτην φυγόντα μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, 20
 ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ
 πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ἅπασιν δὲ τοῖς γεγραμμένοις
 ἔνοχον ὄντα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποίησάμην, οὔτε δι'
 ἔχθραν οὐδεμίαν οὔτε διὰ φιλονεικίαν οὐδ' ἠντινοῦν τούτου
 τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχροῦν εἶναι νομίσας τούτου
 περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορᾶν ἐμβάλλοντα καὶ τῶν κοιῶν ἱερῶν
 μετέχοντα, τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγε- 25
 νημένον. πολίτου γὰρ ἐστὶ δικαίου μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας
 εἰς τὰς κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν
 ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας
 ἰδίους ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων
 κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς.
 γ. Ἄπαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς

¹ ἐπ' T. R.

Pro composito ἐπίταξις, vel διάταξις.
 IDEM.

Ἐπ' ἀμφοτέρων] Potius ἀπ' ἀμφοτέρων.
 TAYLOR. Ego malim ὑπ' ἀμφοτέρων.
 REISK. ἀπ' Beckerus in textum suscepit:
 at ὑπ' [quod dederunt Heinrich. et Pin-
 zger.] firmavit Hamb. Defensorem tamen
 reperit vulgata interpretem orationis ver-
 naculum, F. A. Simonum, F. A. Wolfii
 ad Leptin. §. 17. nota abusum, quæ longe
 diversa attinet. OSANN.

Τοῖς γεγραμμένοις] Νόμοι γεγραμμένοι sunt leges
 quæ adhuc valent, quibusque obtemperare
 debet ὁ πολίτης. Sæpissime apud Oratores
 νόμοι κείμενοι. Contrarium est ἀγραφοὶ νό-
 μοι, leges abrogatæ, ἀκυροί. Andocid. de
 Myster. p. 41. et 42. ed. R. BECKER.

Τούτου περιορᾶν κ. τ. λ.] Similiter Ando-
 cides de Myst. p. 42. ed. Reisk. καὶ σὺ
 ζῆς καὶ περιέρχῃ τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός
 ἐστιν. Adde Lycurgi Fragm. Or. in Lysiol.
 ap. Diod. Sic. l. xvi. 83. τολμᾶς ζῆν καὶ
 τοῦ ἡλίου φῶς ὄρεᾶν καὶ εἰς τὴν ἀγορᾶν εἰσβάλλ-
 εῖν. OSANN.

Τῆς τε πατρίδος] Immo τῆς γε πατρίδος.
 Multum utique interest, hoc an illo modo
 legas. Lonicerus (casu an consilio?)
 mecum interpretatur. TAYLOR. Incon-
 sulte approbante Simono. OSANN.

Καθιστάναι] Π. καθιστάναι. H. STE-
 PHAN. Correctionem receperunt omnes.
 Sensus vero hujus loci obscurioris est:
 neminem propter inimicitias privatas justus
 civis publice accusabit, quum iste nulla af-
 fecerit rempubl. injuria: si quis vero con-
 tra patriam peccaverit, cum hoc inimicitia
 sunt suscipienda propter rempubl., et, si de-
 lecta sunt publica, publice profiteri debemus
 causas, quare odio persequimur qui talia
 patnaverint. Cic. de off. 1. 25. "Nec vero
 (justus) criminibus falsis in odium aut in-
 vidiam quæquam vocabit: omniaque ita
 justitiæ honestatique adhærescet, ut, dum
 ea conservet, quamvis graviter offendat,
 mortemque oppetat potius, quam deserat
 illa, quæ dixi. — Adhibeatur reipublicæ
 causa severitas, sine qua administrari
 civitas non potest." BECKER.

¹ δημοσίους ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε 140
 30 τὴν ψῆφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γρα-
 φὰς δικάζητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε καὶ ταύτην τὴν
 πράξιν κωλύετε, καθ' ὅσον αὖν τὸ ψήφισμα ² μέλλῃ βλά-
 πτειν τὴν πόλιν· ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκῶς ἀγὼν οὐ ³ μικρὸν τι μέρος
 συνέχει τῶν τῆς πόλεως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ
 ὅλης τῆς πατρίδος καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος αἰείμνηστον
 καταλείψει τοῖς ἐπιγινομένοις τὴν κρίσιν. οὕτω γὰρ ἐστὶ
 35 δεινὸν τὸ γεγενημένον ἀδίκημα καὶ τηλικούτον ἔχει τὸ μέ-
 γεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχασθαι
 εὐρεῖν ἀξίαν, μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὠρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν
 ἀμαρτημάτων. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν 141
 πατρίδα, μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρώοις ἱεροῖς, ἐγκατα-
 λιπόντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας, ἀπασαν δὲ τὴν πόλιν
 ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις ⁴ παραδόντα; τὸ μὲν γὰρ μέγι-

¹ δημίους T.² μέλλει T. R.³ κατὰ μικρὸν T. R.⁴ παραδιδόντα T. R.

Δημίους] Poetaram vocabulum esse credo: ut apud Homerum Odysse. B. 32.

Ἡέ τι δῆμιον ἄλλο πιφάσκειται.

Fortasse dedit δημοσίους. Ita in sequentibus, §. 1β'. μὴ νομίξειν ἀλλοτρίους εἶναι τοὺς τοιούτους τῶν δημοσίων ἀγῶνας. Erat tamen Noster Poetis addictior. TAYLOR. E compendio scripturae ortum esse δημίους nullus dubito, nec alibi prosaicis legitur scriptoribus. Igitur probante id quoque Dorvillio ad Charit. p. 376. dedi cum Reiskio [Osanno, Heinrichio, et Pinzgero] δημοσίους. BECKER.

Ὅταν μὲν γὰρ — τὴν κρίσιν] καθ' ὅσον referatur ad τοῦτο μόνον, et post ψήφισμα subaud. παράνομον. Πρᾶξις autem significat, quod detrimenti sequatur, quum lex rogata servabitur. Jam sic procedit Oratio: in judiciis de his, qui παράνομα scripserunt, modo id emendandum, quantum plebiscitum, si tanquam lex valeret, R. P. detrimentum afferet; hæc contra causa non partem aliquam patriæ, sed totam complectitur Rempublicam. — μικρὸν τι μέρος. Legeb. κατὰ quod delevimus. MORUS coniec. τὰ τῶν τ. πόλεως. BECKER. Omittunt quoque Osannus, Heinrichus, et Pinzgerus.

Καὶ ταύτην τὴν πράξιν κωλύετε] Hæc e glossa Schulzio videntur orta esse, cui etiam statim sequentia τὸ ψήφισμα displicent. Antea Gurlittus, uti Simonus annotavit, legendum censuerat: τὸν νόμον μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην — OSANN.

Καθ' ὅσον] Redit ad remotius τοῦτο vers. 3. ad non propius πρᾶξιν, quod potius καθ' ὅσον postularet. ut ὅτος, ὅτη, dicitur, ita nullus dubito καθότος quoque et καθότη dici. Sed eo. h. l. nil opus est. REISK.

Κατὰ μικρὸν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως] Aut κατὰ est delendum, aut μετέχει leg., aut denique manentibus reliquis leg. συνέχει τὴν τῆς πόλεως ἰσχύιν. IDEM.

Πατρίδος] Post πατρίδος videtur συνέστηκε deesse. IDEM.

Μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις — ἀμαρτημάτων] Videtur h. l. ita esse legendum: τῶ [id est, διὰ τὸ] μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὠρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τοῦτου μίτου ἀπάντων τῶν ἀμαρτημάτων. quia criminum omnium hoc unicuique est, cui ne in legibus quidem constituta est pæna condigna. IDEM. Spuria hæc esse pronuntiat F. A. Wolfius ad Leptin. §. κζ'. cui si in aliis, in his haud assentior. Uncis more suo Beckerus a contextu coercuit. OSANN. μήτε — εὐρεῖν ἀξίαν inclusit Pinzgerus, μηδὲ — τιμωρίαν ἀξίαν Heinrichus.

Θήκας] Ælian. V. H. vi. 8. MORUS.

Παραδιδόντα] Bene est, παραδιδόντα ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, ut §. ιζ'. τὸν ἔργον παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, et §. κ'. ἐκδοτον τὴν θρεφάμενην — τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν. Novi tamen, ubi pro παραδιδόντα legere oporteat προδιδόντα. Verbi gratia, §. ια'. παραδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. Corrige προδόντα, ut supra legitur, §. β'. προδεδωκῶτα πάντα τιν ἡμε-

στον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων, θάνατος, ἀναγκαῖον μὲν 40
 ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκράτους ἀδι-
 κημάτων κατέστηκε. παρῆσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ ¹ τῶν τοιούτων
 τιμωρίαν συμβέβηκεν, ὧς ἄνδρες, οὐ διὰ ῥαθυμίαν τῶν τότε
 νομοθετούντων. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις
 γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν μήτ' ἐν τοῖς μέλλουσιν ἐπίδοξον
 142 εἶναι ² γενέσθαι ὡς μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχε-
 σθαι εὐρεῖν ἀξίαν. διὸ καὶ μάλιστα, ὧς ἄνδρες, δεῖ ὑμᾶς 149
 γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος δικαστὰς ἀλλὰ καὶ
 νομοθέτας. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διάρκει,
 ῥάδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους κολάζειν τοὺς παρανομοῦντας·
 ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιεῖληφεν ἐν ὀνόματι προσαγορεύσας,

¹ τούτων τιμ. T. R.

² γεγενῆσθαι T. R.

τέραν δύναμιν. Verum maculosior adhuc est locus initio §. λβ'. Οὐ μόνον τόνον ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχε πρὸς τοὺς προπαραδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. Id autem mendum originem habuit hujusmodi: Exarabatur olim παραδιδόντας, sed mendose: corrigebat sedulus lector προ — loco τοῦ παρα —. Verum qui proxime descripsit locum, adeo non emendavit juxta monita, ut utrumque dederit. Inde habes elegantissimum istud decompositum προπαραδιδόντας. Nonne ea dico, quæ vera sunt? TAYLOR.

Μὴ ἐν] Pro μὴ Bekkerus e conj. μήτ' posuit, quo non est opus, vide Hermannii Censuram Med. Elmsl. p. 330. seqq. ed. Lips. PINZGER.

Εἶναι γεγενῆσθαι] Fort. εἶναι ἂν γενήσεσθαι. REISK. Ernesti nil nisi γεγενῆσθαι delendum censebat. Nos cum Moro lectionem εἶναι ἂν γενήσεσθαι prætulimus. Isocr. c. Lochit. §. ια'. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον τοὺς ἐπίδοξους γενήσεσθαι πανηροῦς τῶν πρότερον ἡμαρτηκότων. quos fore improbos conjectura colligitur. BECKER. Locus sola conjectura sanandus, qui vulgo aperto cum vitio ita fertur, ἐπίδ. εἶναι γεγενῆσθαι, quod e superioribus repetitum videtur. Reiskius εἶναι ἂν γενήσεσθαι conjecit, quod dudum occupaverat Valckenærius ad Herodot. 4. 11. Schlnzius ejusque pedissequus fere perpetuus, Thoralcius, εἶναι γενήσεσθαι: ita Schaubius quoque, nisi quod γενήσεσθαι mente suppleri facile posse ideoque rectius fortasse deleri statuat. Lobeckii nos [et Pinzgerus] in textum suscepimus correctionem ad Phrynichum p. 133. prolatam, firmisque aoristi post ἐπίδοξον similiaque exemplis munita, quibus ea adde que contulerunt Valckenærius l. c., Heldius in Thierschii Actis

Philol. Monac. vol. 1. fasc. 1. p. 63. nos ad Philemonem Gramm. p. 226. Plato Theætet. 4. p. 143. D. ἐπισυμῶ εἶδέναι, τίς ἡμῶν τῶν νέων ἐπίδοξοι γενέσθαι ἐπιεικεῖς. Possis tamen etiam γίνεσθαι suspicari, quum ἐπίδοξος haud raro præsens pone se trahat, uti apud Antiphont. de accusat. cædis p. 626. defension. II. p. 655. Themistoclis Epist. 11. 34. ἐκεῖθεν ἡ ναῦς ἐπίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν καταίρειν. OSANN.

Ἐὺς μήτε κατηγορίαν etc.] Hæc modo, sc. p. 393. l. 10. totidem syllabis dicebantur. Quis hic repetit? Orator an Scriba? Mirum, ni hujus malam manum agnoscas? TAYLOR. Necesse est hospitem in lectione oratorum Græcorum esse, qui talibus offendantur. Cum rei rationem prius demonstrasset, jam colligit ex ea rem. quapropter mirum, ait, esse non debet, legem hæc de re nullam exstare. REISK. Taylorum Schulzius bene refutat. OSANN. Incluserunt tamen Beckerus, Heinrichus, Bekkerus, et Pinzgerus.

Ἄλλα καὶ] Post ἄλλα καὶ videtur ὑπὲρ τῶν μελλόντων deesse. REISK. Quo minime opus. OSANN.

Ἐν ὀνόματι] Quære vero ἐν? Ait, Quæcumque Lex concludere (περιλαμβάνειν) et oratione definire potest (ὀνόματι προσαγορεύειν). Sed nihil interest, utrum ista sive compellatio sive definitio uno an pluribus vocabulis contineatur. Dele igitur ἐν, quod originem habuit ex sine vocis præcedentis. TAYLOR. Oculum huic loco per se non lucidissimo prorsus eripit Taylor, ἐν tollens, in quo vis et perspicuitas loci est. Exemplo res declaranda est. Legislator itaque, e. c. legem tulit hæc: τὴν τάξιν μὴ λείπειν, ἢ θανάτῳ ζημιούσθαι. Jam varie sunt τάξεις. varie proinde quoque rationes τοῦ λείπειν τὴν τάξιν.

μείζω δὲ τούτων τις ἠδίκηκεν, ἅπασι δ' ὁμοίως ἔνοχος ἐστίν, 143
 5 ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα
 τοῖς ἐπιγιγνομένοις. εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦ-
 τον νῦν κολάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους
 ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτρέψετε. δύο γὰρ ἐστὶ τὰ παι-
 δεύοντα τοὺς νέους, ἢ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία καὶ ἢ τοῖς
 ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἡ διδομένη δωρεά· πρὸς ἐκάτερον δὲ τού-
 των ἀποβλέποντες τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ
 10 διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι.

δ'. Διὸ δεῖ, ὦ ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ τῷ ἀγῶνι καὶ μηδὲν
 περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου. ποιήσομαι δὲ καὶ γὰρ
 τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδὲν οὔτ' ἔξω τοῦ
 πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς
 εἰσιόντων πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἢ γὰρ συμβουλεύ-
 ουσιν ἑνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι
 15 καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὗ μέλλετε τὴν
 ψῆφον φέρειν. ἐστὶ δ' οὐδέτερον τούτων χαλεπὸν, οὔθ' ὑπὲρ
 ὧν μὴ βούλεσθε γνώμην ἀποφῆνασθαι, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μὴ- 144

1. διδομένη T. R.

2. βουλευέσθε T.

Sed illa omnia uno cuncta ambiente τάξιν
 complexus est legislator. tenetur itaque
 lege illa non miles modo in acie, sed etiam
 civis in civitate. nam ei quoque assignata
 ibi sua est statio. Non ergo hic loci vi-
 tium est, sed circa σφῆδρα. ἴσα δὲ μὴ σφῆ-
 δρα ἀκριβολογούμενος, αὐτὸν διαιρούμενος, quae
 autem legislator, non divisione usus nimis
 minuta atque diligente, satis habuit uno
 complecti nomine specialia, locum obti-
 nente generici; non exhauriente illo totam
 admissi criminis magnitudinem; tametsi
 legislator uno illo vocabulo voluerit ob-
 noxios reddere omnes, quicunque contra
 vim et sententiam legis agant; ibi vestra
 debet accedere interpretatio de sententia
 legis; et iudicium vestrum debet exem-
 plum fieri posteris. [νόματι πάντα προσα-
 γορεύσας. In Cur. poster.] REISK. Post
 προσαγορεύσας int. ἐν ὅσοις. BECKER.
 Schulzins σφῆδρα ἀκριβῶς maluit. OSANN.
 Fuit cum dieiληφεν mallem. BECKER.

Τούτων] Τούτου. et mox ὁμοίως. HEIN-
 RICH.

Κατεψηφισμένοι] An κατεψηφισμένον.
 MORUS.

Διδομένη] Η. διδομένη. H. STEPHAN.
 Recte. TAYLOR. Verissime Leshonax
 Protre. p. 21. Reisk. Ἀρετὴν τὴν πλεῖστον
 ἂν εὖξας αὐτὴν ἐπιτιδοῦσαν (i. e. progressiones

facientem, vel procedentem; in trp. ad Lu-
 cian. IX. p. 475. Bip.), ὅπου μεγίστην καὶ
 τιμὴν ἔχει καὶ ἀθλοῖς καὶ ἑπαίσις. De vi
 praemiorum in Republica praecclarus quo-
 que est locus in Dial. de caus. corr. eloqu.
 c. 37. BECKER.

ἔξω τοῦ πράγματος λέγων] Posteriorius
 quid significet, docet Lycurg. §. λζ'. Ἀπο-
 δέδωκα τὸν ἀγῶνα δεδῶς καὶ δικαίως, οὔτε τὸν
 ἄλλον βίον διαβαλὼν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος
 οὐδὲν κατηγορήσας. BECKER. Demosth. de
 Cor. §. ε'. ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξαθεν λόγοις
 ἠγμένος, et in Neer. §. β'. ἔξω τῆς γραφῆς
 πολλὰ κατηγοροῦν. OSANN.

Πάντων ἀτοπώτατον] Desideraveris τι
 at eo supersederi posse monuit Heindor-
 fuis ad Plat. Gorg. 47. p. 65. OSANN.

Βουλευέσθε] Ab Aldo, Stephano cateris-
 que qui Lycurgum operam dederunt, ex-
 cudebatur βούλεσθε. Quem crassissimum
 errorem cum versione Loniceri pariter
 reformavi. TAYLOR. Pessimo usus con-
 silio Taylor pro βούλεσθε in editione sua
 dedit βουλεύεσθε. Recte habet vulgata,
 quam damnat. Idem est ac si dixisset:
 ὑπὲρ τούτων γνώμην ἀποφῆνασθαί, ὑπὲρ ὧν
 γνώμην ἀποφῆνασθαί τινα οὐ βούλεσθε.
 REISK. In errore fors deductum virum
 doctissimum, quum in §. ε'. κ'. iterum de ju-
 dicibus dictum legeret βουλεύεσθαι, quod

δεῖς ἀπολογήσεται κατηγορίαν εὐρεῖν. ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιούσιν δικάϊαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς δὲ μὴ δικάϊαν τὴν κατηγορίαν ποιεῖσθαι. τούτων δὲ αἴτιοι ὑμεῖς ἐστέ, ὧ ἄνδρες· τὴν γὰρ ἔξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιούσι, καὶ ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀλισκομένοις δικάϊαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγὼν καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα συκοφαντεῖν καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν. ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικάϊως δεδιδασμένους, δικάϊαν θεῖσθαι τὴν ψῆφον.

ε'. Δεῖ δὲ, ὧ ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὁμοίος ἔστιν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνώτος ἀνθρώπου τοῖς Ἑλλήσιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἔδοκεῖτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου ὅ τι ἂν βουλεύσησθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἔσται

omnino ibi recte dicitur. Sed h. l. βούλεσθε unice retinendum. Pertinet enim ad verba συμβουλευούσιν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων; de iis vero, qui publice et de rebus publicis ad populum verba faciebant usitatum fuit dicere: γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Demosth. Philipp. I. p. 40. 3. Reisk. Recte igitur Reisk. Lycurgō notito veterem restituit lectionem. Sens. Neutrum vero est difficile, neque de rebus publicis exponere sententiam, quod vos (judices) non vultis, neque etc. Oratores enim, quum iudices a re ipsa abducere vellent, sic agere solebant, quod satis notum est Demosthenis et Æschinis Orr. legentibus, quanquam iidem conclamantes hunc perversum morem, ab eo se ipsi sæpissime corripī patiuntur. Quare Lycurg. §. ε'. a iudicibus postulat, ut sequantur Areopagitarum institutum, apud quos nemini ἔξω τοῦ πράγματος loqui licitum sit, quod idem testatur et probat Aristotel. Rhetor. I. 1. BECKER. βούλεσθε reduxerunt Thorlacius quoque, Osannus, et Pinzgerus.

Εὐορκοτάτην ψῆφον Cic. in Verr. I. c. 1. "religiose iudicare." MORUS. "ἄνευ τοῦ λόγου] F. τοὺς ἐκ τοῦ λόγου. In Cur. post. REISK. Sine ulla suspitione corruptionis hujus loci vertit Lonicerus:

fieri enim non potest, ut, sine oratione, non juste edocti, justum feratis suffragium. Alterum sane ad sententiam exponendam sufficere. Non male igitur Morus verba supra scripta uncinis inclusit. Verba addita esse videntur ad explicandum μὴ δικ. διδασμένους. Sed, quum in omnibus edd. inveniuntur, penes Codd. esto, an retinenda sint vel in posterum abjicienda. BECKER. At invita Minerva. Sine MSS. enim talia præsertim in oratore mutare non ausim. OSANN. Imo alii totam comma ἀδύνατον - - ψῆφον spurium esse existimarunt. Sed locus sanissimus. Vid. Not. [scil. ejusdem ad vers. Germ.] PRŮZGER. Inclusit Heinrichius.

Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς] Parum accurate hæc a Lonicero redduntur. Tu autem, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, domi, inter vos ipsos. Fama talis iudicii (cum causa se. agebatur hominis ignoti), recte an secus latum esset, non exiisset ad peregrinos, de hoc autem παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἔσται λόγος. TAYLOR. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. 42. sqq. Dinarch. c. Demosth. §. α'. παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένους οὗτος κρέμεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις. ὑμεῖς. Ad quem locum Muret. Var. Lect. xi. 7. Ciceronem in Verr. i. c. 3. citat, qui Græcos imitatur. BECKER.

"Ἐσται λόγος] Apposite Æschines Ep.

λόγος. ἐπιφανῆς ¹ τε γὰρ ἐστὶ διὰ τὸν ἔκπλου τὸν εἰς Ῥόδον, καὶ τὴν ² ἔπαγγελίαν ἣν ἐποιήσατο κατ' ὑμῶν πρὸς τε 30 τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων καὶ τῶν ἐμιτόρων τοῖς ἐπι-
δημοῦσιν ἐκεῖ, οἱ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιπλέοντες δι' 146

¹ τε om. T. R.

² ἀπαγγελίαν R.

vi. p. 675. ed. R. ὡς μάθη, ὅτι οὐ παντελῶς ἔζημον φίλων ὑπεδέξατο, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Δισχίου λόγος καὶ μνήμη. quem locum a fine limatiorem vulgato Codex Paris. SGM. 177., post Lexicon Græcum hanc Æschinis epistolam continens, fol. 284. vers. ita exhibet: ὅτι οὐ παντελῶς ἔζημον φίλων, ὑπέλαβεν, ἀλλ' ὥστε Ἀθήνησι [cod. Ἀθήνη] ἐστὶν Δισχίου μνήμη καὶ λόγος. OSANN.

Ἐπιφανῆς τε] Deest vulgo. τε. Cur Schaubius γε pro τε maluerit, me latet. IDEM.

Ἐπαγγελίαν] nuncium. Non credo. Veteres constanter in eo sensu ἀπαγγελίαν. Sic p. 400. l. 9. ἀπήγγελεν, ὡς τὸ μὲν

ἄστου τῆς πόλεως ἐλαγκῶς καταλίπει, et p. 401. l. ant. ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγγειλε. Ad eam igitur normam rescribere. TAYLOR. Taylorum cæteri usque ad Beckerum uno Hauptmanno excepto secuti sunt: nos hujus generis scrupulos, etiam ubi offendimus, inivitis MSS. violenta manu non statim expeditimus. OSANN. Ἐπαγγελίαν etiam retinuit Pinzgerus.

Τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ] Ἐπιδημοῦσιν, non quæstus gratia Rhodum appellantis solummodo, eoque confecto domum reversuris, verum fortasse, qui Collegium Mercatorum ibi instituerant, laribus in Insula positus.

D. M.

P. CLODIUS. ATHENIO.
NEGOCIANS. SALSARIUS. Q. Q.
CORPORIS. NEGOCIANTUM. MALA
CITANORUM. ET. SCANTIA. SUCCESSA.
CONJUNX. EJUS. VIVI. FECERUNT. SIBI.
ET. LIBERIS. SUIS. ET. LIBERTIS. LIBERTA
BUSQUE SUIS. POSTERISQUE EORUM.

Gruter. DC. XL. VII. 1.

Hujusmodi fortasse sunt, quos memorat. Marm. Oxon. C. LXXX. I.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΝ. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ. ΑΧΑΡΝΕΑ.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ. ΔΗΛΟΥ. ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
ΚΑΙ. ΡΩΜΑΙΩΝ. ΚΑΙ. ΤΩΝ. ΑΛΛΩΝ. ΞΕΝΩΝ.
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ. ΚΑΙ. ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ. ΕΝ. ΔΗΛΩ.
ΤΗΣ. ΕΥΝΟΙΑΣ. ΚΑΙ. ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ. ΚΑΙ. ΤΗΣ. ΠΡΟΣ. ΤΟΥΣ.
ΘΕΟΥΣ. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

Idem sunt, quos memorat Demosthenes adv. Phormion. p. 907. 12. ed. Reisk. Πολλῶν ἡμᾶς κακίζόντων καὶ μάλιστα τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημοσάντων. Quod illustrabit alium locum istius scriptoris adv. Zenoth. p. 884. 15. Σωθεῖσις εἰς Κεφαλονίαν τῆς νεῶς — σάλιον μετὰ τῶν Μασσαλιωτῶν τῶν τοῦ Ἠγιστράτου πολιτῶν μὴ καταπλεῖν Ἀθήναζε τὸ πλοῖον ἔωραττε. Nimirum egit cum collegio Massiliensium, qui in Cephalenia sedes posuere. Atque hoc interest, si Ictos audiamus, inter Mercatores et Negotiantes, quod hi sint Cives Romani, qui in Provinciis sedem ac domicilium fortunarum suarum habent, et rarissime in urbem comueant, res eorum urbanas expediente patrono: illi contra, qui Romæ vivunt, peregre autem aliquando mercaturæ exercendæ gratia excurrunt.

CRASSO. MACROBIO.
NEGOTIATORES.
PROVINCIE.
APUL. DEFEN
SORI. OPTIMO.
L. L. D. D.

Gruter. CD. XXX. III. 2. TAYLOR. Hoc loco quantum ad structuram sat intricato unus Reiskius offendit, τούς ἐπιδημοῦντας suspicans, uti Lycurgum, si accurate scribere voluisset, scripturam quidem fuisse crediderim. De re post Taylorum erudite admodum disseruit Baoul-Rochette Deux Lettres sur l'authenticité des inscriptions de Fourmont. Paris. 1819. 4to. p. 131., unde javat inscriptionem Amyclis, loco hodie Σκλαβοχωρίῳ dicto, repertam ibique a Fourmontio descriptam hic in tironum usum minutis literis ex

147 ἔργασίαν ¹ ἀπήγγελλον ἅμα περὶ τῆς πόλεως ἀ Λεωκράτους ἀκηκόεσαν· οἱ ἴσασι τὰ τῶν προγόνων τῶν ² ὑμετέρων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὐ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, ὥ πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς 35 τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτῳ πλεῖστον ἀμελεῖν δόξοιτ' ἂν, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους, καὶ μὴ ἀχθεσθαι εἰάν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις ³ ὀργίζεσθαι καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν ⁴ μεμνήσθαι περὶ αὐτῶν.

¹ ἀπήγγελλον T. R.

² ὑμετέρων T.

³ ὀργίζησθε T. R.

⁴ ἀναμνησθαι T. R.

adverso Taylorianis hic ponere, ut quæ non solum eum, quem Lycurgus respicit, negotiatorum apud Græcos statum egregie illustrat, sed etiam ab scripturæ antiquitate magno opere commendatur. En ipsam, qualem Rochettius libro cit. p. 128. ipsius

conjecturis certissimis restitutam summa fide edidit, qualemque in schedis Fourmontianis servari ipse testor, qui eandem meum in usum, quum Parisiis versarer, descripsim :

ΔΑΜΑΤΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΜΕΣΟ[ΑΤΗΝ]
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ ΑΜΥΚ[ΔΑΙΣ] ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΜΕΣΣΑΝ[ΙΩΝ], ΚΑΙ ΑΡ[ΓΕΙΩΝ] Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΑΙΩΝ [ΚΑΙ]
ΚΟΡΙΝ[ΘΙΩΝ], ΚΑΙ ΣΙΚΥΩΝ[ΩΝ] ΚΑΙ ΕΦ[ΥΡΑΙΩΝ]
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΛΛΩΝ ΞΕΝΩΝ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΙΔΑΜΟΝΤΕΣ
ΕΝ[ΑΜΥ]ΚΛΑΙΣ, ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΥΣ· ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, ΑΝΕΘΗΚΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

OSANN.

Τῶς ἐπιδημοῦσιν] Malim τοὺς ἐπιδημοῦντας. REISK.

Οἱ ἴσασι] Malim uno vocabulo legi εἰδῶσι. significabant — iis, qui scirent. Punctum itaque post ἀκηκόεσαν erit commate mutandum. REISK. καὶ ἴσασι. HEINRICH.

Τούτῳ πλεῖστον] Aut τούτου, aut τούτων leg. REISK. Schulz. e Reiskii sententia τούτου edidit, vulgaris grammaticæ præceptis sane accomodatius. Nos in tanto codicum consensu manum correctricem conspeximus. OSANN.

Διὰ τέλους] Scil. εὐμενῶς, quod nescio an addendum sit. REISK. Id simpliciter ab auditoribus petere solenne erat Oratoribus. Sic Andocid. de Myst. §. β'. Τάδε δ' ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιῆσθαι — ἀκροσάμενους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας, τότε etc. Adscripsimus locum propter Reisk., qui in Lycurgo εὐμενῶς inserere volebat.

Quod tum et huic Andocidis loco multisque aliis Oratorum Gr. fuisset reddendum.

BECKER.

Ὀργίζεσθαι] Ὀργίζησθε Reiskius [et Pinzgerus] edidit: rectius ὀργίζεσθαι Hauptm., Schulz., Thorlac., [Osann., Heinrich.] Quod Beckerus e Melanth. ὀργίζησθε recepit vereor, ne intercepto jam structure tenore numeros orationis corrumpat. Oratores enim etsi verbo δέομαι, recte monente Reiskio ad Demosth. in Polyclem p. 1207. 6. ed. Reisk. et infinitivum et imperativum jungunt, ita tamen illum prætulerunt, ut imperativus tot locis præsertim in captatione orationis benevolentix initio rarissime usurparetur, contra infinitivum semel suscepto, etiam ubi aliud enunciatum cum damno structure vulgaris interponeretur, usque ad finem pluries uterentur. Ita Demosth. in Stephan. I. p. 1011. δέομαι δὲ πάντων ὑμῶν καὶ ἐκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, πρῶτον μὲν εὐνοί-

40 5'. Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης καὶ συν-
 δραμόντων ἀπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐψηφίσατο ὁ
 δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχος
 κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγούς τάττειν εἰς τὰς φυλα-
 κὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι,
 καθ' ὅ τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ, τούτων οὐδενὸς
 φροντίσας, συσκευασάμενος ἂ εἶχε ἰχρήματα μετὰ τῶν 148
 οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεῶς ἤδη περὶ τὴν
 1. ἀκτὴν ἐξορμώσης, καὶ περὶ δείλην οὐσίαν αὐτὸς μετὰ τῆς
 ἑταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος

¹ χρήματα om. T. R.

κῶς ἀκούσαι μου μέγα γὰρ τοῖς ἠτυχηκόσιν
 — εἴτ', ἐὰν ἀδικεῖσθαι δοκῶ, βοηθήσαι μοι τὰ
 δίκαια. V. etiam ejusd. or. in Beotum.
 p. 1009. OSANN.

Γεγενημένης — ἐκκλησίαν] Cf. Demosth.
 de Cor. §. 88. Diodor. Sic. XVI. 86. et
 Plutarch. Hyper. T. 11. p. 848. F., qui-
 cum hac Lyeurgii narratione plane consenti-
 unt. BECKER.

Εἰς τὰ τεῖχος κατακομίζειν] Id modo siebat
 maximis periculis, quæ reipublicæ immi-
 nebant. Demosth. de f. leg. §. 187. Sec-
 undum Diodor. Sic. XII. 39. Pericles
 ille idem suadebat Atheniensibus initio
 belli Peloponnesiaci. IDEM.

Εἰς τὰς φυλά.] [εἰς] τὰς φυλά. HEINRICH.
 Schulzio εἰς abundare videtur. OSANN.

τῶν Ἀθηναίων — δοκῇ] Ἀθην. cives Athe-
 nienses. τῶν ἄλλ. οἰκ. Ἀθ. sunt ξένοι, qui
 tum in urbe habitabant. cf. C. 11. 4. Si-
 gon. Rep. Athen. p. 220. — καθ' ὅ τι —
 δοκῇ coheret ὅ τι ἂν τῶν Ἀθην. quicquid.
 Atheniensium vel peregrinorum etc. Pla-
 tarch. l. c. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. MOR.
 Cf. Andocid. de Myst. §. 4. qui hunc
 locum illustrat. BECKER.

Ἐξορμώσης] Lege ἐξορμούσης, Nam illa
 altera vox non est proba. Ὁρμῶω, quod
 nos dicimus, to ride at anchor: Ut An-
 tipho de cæde Herodis §. 87. εὖ τὸ πλοῖον
 ὄρμει τοῦτο. Demosth. c. Lacritum §. 3.
 Τὸ μὲν πλοῖον ὄρμει ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε
 καὶ εἰκοσιν ἡμέρας. Heliodorus Æthiop. init.
 Ὀλλὰς ἀπὸ πρυμνησίων ὄρμει. Ἐξορμῶω de
 navigiis jamjam stationem relicto. Non
 nego etiam legi ἐξορμώσης, verum active
 sumi debere. Thucyd. VII. 14. ὀλίγοι τῶν
 ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες
 τὴν εἰρεσίαν. navem e statione deducere.
 TAYLOR. V. Græv. ad Lucian. Pseud.
 t. ix. p. 469. Bip. de hoc verbo disputan-
 tem, qui docet, et absolute usurpari interdum
 ἐξορμῶν pro exeo, proficiscor, quan-
 quam optimi scriptores Attici active utan-

tur. BECKER. ἐξορμώσης dedit Heinrich.
 — Εἰρηνίδος] De Irenide Leocratis amica
 Athenæus 13. p. 586. F. t. v. p. 121.
 Schweigh. OSANN.

Κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν] Intelligit vicum
 Athenis τὴν Ἀκτὴν dictum interpres Ger-
 manicus: quem alius hujus orationis locus
 meliora dicere potuisset §. 187. ubi ἡ ἀκτὴ
 nihil aliud nisi litus ipsum significare
 potest. Neque mihi de hoc vice nomine
 quicquam adhuc innotuit, ita ut V. D. in
 animo habuisse suspicer antiquum Atticæ
 nomen. Ἀκτῆ, de qua v. Menandr. Rhetor.
 p. 124. Plura dabit Begerus de Cranæ
 insula Laconica, Colonia Brandenburgicæ
 1696. p. 10. Contra quæ statim memo-
 ratur πυλῖς, proprium portæ ejusdam
 Athenis versus mare site nomen fuisse
 videtur, uti conjicio e Demosthenis loco
 orat. in Euerget. et Muesibul. p. 1146.
 ed. R. Ὑστερον αὐτῶ περιτυχῶν περὶ τὸν
 Ἐρμῶν τὸν παρὸς τῆ πυλίδος; quicum jun-
 genda sunt Harpocratonis v. παρὸς τῆ πυ-
 λίδος Ἐρμῶς p. 155. Gron. Φιλόχορος ἐν τῇ
 πέμπτῃ Ἀθηναίων φησὶ περὶ τοῦ παρὸς τῆ
 πυλίδος Ἐρμῶς, ὡς ἀρξάμενοι τευχίζειν τὴν
 Πειραιῶν οἱ ἐνεία ἀρχόντες, τοῦτον ἀναδείκτες
 ἐπέγραψαν

ἀρξάμενοι πρῶτος τευχίζειν οἱ δ' ἀνέθηκον,
 βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειδόμενοι.

Quæ Lexici verba vitiiis scæntia, e cod.
 Vratislaviensi gymnasii Magdalenens., qui
 verbis περὶ τοῦ — ὡς omissis ἀρξάμενων
 præbet, sanauda ita mecum distingue: Φι-
 λόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀθηναίων, φησὶ, ἀρ-
 ξάμενων τευχίζειν etc. Idem codex etiam
 mox βουλῆ. Alio Harpocratonis loco v.
 Ἐρμῶς παρὸς τῆ πυλίδος, p. 75., ubi idem
 Philochori locus assertur, ὁ πυλῶν Ἀττικῶς
 hæc porta appellatur. Cui Philochori de
 portulæ situ testimonio, ex quo versus
 Piræum locum ejus fuisse apparet, adde
 aliud fortasse etiam fortius e Xenophontis

ἔξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε καὶ ὄχετο φεύγων, οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἔξ ὧν ἀνήγετο, οὔτε τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος αἰσχυρόμενος, ὧν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλιπεν, οὔτε τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Σωτείρας ἀφορῶν καὶ προδιδούς ἐφοβήθη, οὐς αὐτίκα σώ-
 149 σοντας ἑαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσεται. καταχθεῖς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥσπερ τῇ πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος ἠπήγγελλεν ὡς τὸ μὲν ἄστὺ τῆς πόλεως ἐαιλωκὸς καταλίψοι, τὸν δὲ ἑπιπαιῶν πολιορκούμενον, αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεῖς ἦκοι· καὶ οὐκ ἠσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας. οὕτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριήρεις

¹ ἀπήγγελλεν T. R.

² Πειραιᾶ T. R.

Hellen, 2. 4. 8. τὸν δὲ ἀπογραφόμενον αἰεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξίεναι. Plato igitur, quum alias portulacae prope Lyceum sitae Lysidis initio p. 203. A. mentionem injiceret, ne cum illa confunderetur, scite accuratius locutus est: κατὰ τὴν πυλίδα ἢ ἢ Πάνωπος κρήνη. Ceterum de illo Mercurii signo, sive fuerit Herma, nihil in promptu est, nisi hoc referre ea velis, quae de statua Mercurii publice posita, quae vulgo nomen Ἐρμοῦ τοῦ ψιθυριστοῦ tulerit, narrantur in Lexico Bekkeri Anecd. Gr. tom i. p. 317. IDEM.

Οὔτε τὴν] Οὐδὲ τὴν — HEINRICH. Sed admisit h. l. Lycurgus anacoluthon, verbum finitum ἐφοβήθη inferens pro participio, seductus ut videtur illis participiis ἀφορῶν καὶ προδιδούς. Nolim igitur locum cum Bekkerō pro corrupto habere. PINZGER.

Τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος] De Delubro Jovis Servatoris consule Ezech. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 1176. Vales. ad Harpocr. p. 57. Meurs. in Ceroptia c. 27. TAYLOR. Hemsterhus. ad Plut. p. 459. sqq. Bach. ad Xenoph. Econ. 7. 1. MORUS.

Ἀφορῶν] Pro ἀφορῶν Morus ἐφορῶν conjectit: non metuit intueri et prodere templa. Ernesti vero tria posteriora verba delenda esse censuit. Nos vulgat. retinimus. Ἀφορῶν, versus templa prospicere, ut est ap. Demosth. ep. III. p. 1472. τὴν πατρίδα ἐνθὲνδε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀφορῶν. Sed versus Athenas prospiciebat Leocrates cum sensu interiore, se proditorem esse omnium rerum, quas modo cerneret. BECKER. Apte cum hoc loco Valckenaeus ad Eur. Hippol. 31. confert Athenæi l. 13. p. 594. F. verba quamvis corru-

pta: καταστὰς, ὃ ἂν ἦ τὸ πρῶτον εἰς Ἀθηνᾶς ἀφορῶμενος νεὸς καὶ τὸ πόλισμα. ἀφορῶν enim est h. l. e longinquo prospicere. OSANN.

Οὐς αὐτίκα σώσοντας ἑαυτὸν ἐπικαλέσεται] Ita edendum curavi, non cum vulgatis σώσαντας, quod est putidissimum. Ita ἡ. λ. ε'. ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐτὸν (vel αὐτὸν) ἐκ τῶν κινδύνων. Verum hæc emendatio tibi non eget, neque mihi est otium confirmare argumentis, quod legenti re ipsa patet. TAYLOR.

Καταχθεῖς] Thucyd. vii. 42. MORUS. Εὐαγγελιζόμενος] Demosth. de Cor. ἡ. ε'. Οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἐτέροις εὐτυχίμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γενηθὼς — περιέρχομαι, καὶ εὐαγγελιζόμενος τούτοις οἷς ἂν ἀπαγγελεῖν οἶμαι. BECKER.

Τὸ μὲν ἄστὺ τῆς πόλεως] Duo postrema verba mihi valde suspecta sunt. Sapiunt explicationem librorum, quarum sane sat magnus in nostra Oratione invenitur numerus. Nunquam enim, quod sciam, alibi legitur ἄστὺ τῆς πόλεως, sed ubicunque illud simpliciter urbem significat, ita ut ὁ Πειραιεύς opponatur illi vocabulo. In historia XXX. tyrannorum noti sunt οἱ ἐξ ἄσπεος et οἱ ἐκ Πειραιῶς. Lys. c. Eratosth. ἡ. ιε'. Et sic Demosth. de Cor. ἡ. λγ'. dum merita circa civitatem memorat: τούτοις (inquit) ἐτείχισα τὴν χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄσπεος κ. τ. λ. IDEM.

Τριήρεις] naves longas, bellicas, instruebant, quibus τὰ πλοῖα, naves onerarias, mercatorias, tam nostrates, Atheniensium, quam alias aliorum, deprædarentur, et in portum suum deducerent vi captas. REISK.

πληρώσαντες τὰ πλοῖα κατῆγον, καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ τὸν σῆτον ἐξείλοντο καὶ τὰλλα χρήματα διὰ τούτου. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας
 15 ἀπάντων, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἱ τούτου ἴσασι ἐν τῷ πολέμῳ φεύγοντα καὶ ἐκπλεύσαντα Ἀθήνηθεν, ἔπειτα τῶν παραγενομένων εἰς Ῥόδον ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ¹ ἀπήγγελλε, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ² Φυρκίνου μαρτυρίαν, ὃν καὶ ὑμῶν ³ [ἴσασι] οἱ πολλοὶ κατηγοροῦντα τούτου ἐν τῷ δήμῳ, ὡς 150

¹ ἀπήγγειλε T. R.² μὲν Φυρκίνου T. R.³ uncōs om. T. R.

Τὰ πλοῖα κατῆγον] ut instructis tripentibus (bellicis) naves (prætervehentes) in suum portum deducerent (vi facta). MON. E Demosthene vero p. 63. 19. et ex Orat. de fœd. c. Alexandro p. 227. 10. videmus, hoc factum Rhodiorum quantopere displicerit Atheniensibus, quum hi, qui naves vi captas in portum suum deducerent, maris imperium affectare viderentur. Igitur hæc enarrat Lycurgus, ut Leocrati iudicium invidiam conciliet. BECKER.

Ἀναγνώσεται] Ὁ γραμματεὺς. IDEM. Διὰ τούτου] Διὰ τούτων recepimus: nempe scripsisset, credo, Lycurgus, διὰ τουτοῦ. OSANN.

Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ] I. e. Athenis. Alii Rhodi. Perperam. BECKER.

Φεύγοντα] Φυγόντα. c. Lepin. §. γ'. F. A. WOLF. Cui adstipulantur Simonus et Heinrichius.

Εἰς Ῥόδον] Construe cum ἀπήγγελλε. cum Leocrates hæc Rhodus, i. e. ad Rhodios, nuntiaret. Quauquam haud intercedam si quis εἰς Ῥόδον cum παραγενομένων construat, et accipiat pro ἐν Ῥόδῳ, qui tum Rhodi aderant. REISK.

Μὲν Φυρκίνου] In μὲν videtur nomen proprium a Men incipiens latere, ut e. c. Menandri, aut Menecratis, aut Menippi. In Φυρκίνου fort. latet Φορκίου aut Φορμισίου. IDEM.

Τὴν μὲν Φυρκίνου] Locum afflictum aliquando prorsus fortasse sanabunt Codd. Mss. Ingeniose suspicatur Reisk. in vocabulo μὲν latere nomen proprium velut Μενάνδρου etc. Sicut in Φυρκίνου, quod sine dubio corruptum est, nomen τοῦ δήμου cui iste MEN . . . annumerabatur v. c. Φορκίου aut Φορμισίου. (Fort. Φυρκίνου. Nam Φυρκὴ quoque demos erat. φυλῆς Antiochidis.) Quod quidem propterea habet verisimilitudinem, quum Oratoribus, qui fori consuetudinem imitabantur, proprium est, Nominibus propriis vel δήμον, unde isti

oriundi erant, vel alias quasdam notas addere, quibus hi ab aliis ejusdem nominis distinguerentur. Parum igitur aberat, quin corrigerem: τὴν τοῦ Μεν. . . Φυρκίνου μαρτυρ. Idem valet de verbis: ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη, quæ Reisk. retinuit. Gul. Canter. Nov. Lect. VIII. 20. audacissime emendavit: Μέγαρα καὶ ἀλλαχόσε ἦ. Klotz. Act. Liter. VII. 2. p. 219. βεβλαμμένους εἶη. Certiora dabunt Codd. Nos interim Reiskii conjecturam recepimus. Verbum καταβλάπτεσθαι h. sensu occurrit ap. Demosth. c. Callicl. p. 1278. 8. ed. R. — Αὐτοῖς, quod servavit Reisk. contra Taylor, firmatur loco Andoc. de Myst. §. κγ'. Plures enim conducebant τὴν πεντηκῶστην, h. e. vectigal quinquagesimæ, quod pendebatur de mercibus subeuntibus et exeuntibus. v. Harpoer. h. voc. Mauss. ad h. l. p. 241. Boeckh Staatsb. der Athen. I. p. 336. Cuncti vero, qui hoc vectigal conduxerant, πεντηκιστολόγοι vel μετέχοντες τῆς πεντηκῶστῆς vocabantur. BECKER.

Οἱ πολλοὶ] Expectassem aut πολλοὶ sine articulo, aut οἱ πλεῖστοι. OSANN.

Ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη etc.] Leocrates utique in societate, quam cum nonnullis civibus inivit de redimendis vectigalibus, fidem fefellit; ob eamque rem olim ad iudices ventum est. Hoc liquet ex loco, de quo agimus. Verum quid velint illa monstra orationis μεγάλα καὶ βλάβους εἶη? Repone: ὡς καὶ μεγάλα βλαβεῖη, τῆς πεντηκῶστῆς μετέχων αὐτῶ. Noster §. κθ'. τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσατέ, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα ἐλάψετε. Demosth. c. Neær. §. κη'. Εἴ τι ἐκ τῶν βασάνων ἐλάφθεισαν αἱ ἀνθρώποι, ἀποτινεῖν ὃ, τι βλαβεῖσαν. Lectorum tamen meum interea non defraudabo iis, quæ scripsit Gul. Canterus VIII. Nov. Lect. 20. licet Portento similiora sint, quam Emendationi. Sic autem ille: S F

καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη¹ τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας βραχέα βού-
λομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν.

Ζ'. Οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες, οὔτε τὰς παρασκευὰς

¹ τῆς πεντηκοστῆς T. R.

‘De his, quæ medio sunt loco posita, cum sensum habere nullum possint, aliquid primum fiet, si pro *μεγάλα* scribatur *Μέγαλα*. Leocrates enim, relictis Athenis, Rhodum et Megara fere petierat, ut ex oratione tota cognoscitur. Deinde, pro *βλάβους* quid commodius possit substitui, quam *ἀλλαχόσε*, non equidem nunc video. His porro duobus concessis, tertium nemo non dabit, pro *εἶη* videlicet esse scribendum *ἦη*. Sic ergo mendis tribus hoc loco sublatis, recte dicetur Leocrates accusatus, quod Megara se aliaque ad loca contulisset.’ Hæc vir doctissimus. TAYLOR. Mihi videtur ita locus esse emendandus: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη. REISK. Conclamatus hic locus, cui emendando ne mei quidem cæteroque optimi codices sufficiunt, in vulgata ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη conspirantes, editorum acumina frustra adhuc exercuit, sine codicum auxilio vix restituendum: unde de pervetusto hujus loci vitio licet suspicari. Non male coniecit Taylorus: ὡς καὶ μεγάλα βλαβεῖη, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῶ: quod adeo Schulzius in textum suscepit: melius tamen, licet audientius Reiskius: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη: reliquis e vulgata servatis, atque ita edidit Thorlac. et Beckerus jusserunt. Alii etiam aliter vix nominandi: Canterus Nov. Lect. 8. 20. *Μέγαλα καὶ ἀλλαχόσε ἦη*. Klotzius Actis Literar. VII. 2. p. 219. *βεβλαμμένος εἶη*. Equidem Reiskii conjectura partim usus, cautior certe fui, adhibita levissima mutatione particulæ καὶ in κατὰ, quæ millies ita in MSS. confundi constat: ac reliqua nemo non etiam ponente Reiskio tentavit. Cæterum de rariori participii *ελαβεῖς* forma, ejus loco Atticis *βλαβεῖς* Atticistæ acriter vindicant, adeas intpp. ad Mær. p. 106. Lobeck. ad Phrynich. p. 317. seq. Adde Æschyli Agam. 120. Quod autem αὐτοῖς attinet, haud opus videtur auctore Taylora cum αὐτῶ commutari, quum præmissis τῆς πεντηκοστῆς nomine, per αὐτοῖς quivis videat nonnisi ejus socios intelligi posse, qui proprie appellantur *πεντηκοστολόγοι* vel etiam *πεντηκοστῆοι*, ut docetur in Lexico Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 192. Contra in Andocide de myster. §. κγ'. idem argumentum tractante nullus dubito, quin in

verbis μετέχων δ' αὐτοῖ οὔτοι πάντες οἱ παρασυλλεγόντες Reiskii conjectura αὐτῶ pro αὐτοῖ in textum recipienda sit. Denique τὴν πεντηκοστὴν, quod Lycurgo vindicavi, suggesserunt tres mei codices: quod ideo notandum, quod hunc verbi μετέχων accusativo juncti usum, poetis quidem a Brunckio ad Theognid. 903. concessum, etiam prosæ scriptoribus concedendum esse, a nemine, quantum sciam, adhuc animadversum verberim. Ut ne dicam de ratione, qua verbo huic μέρος τῶς recte additur, exemplis, quæ augeri possent, firmata ab Heindorf. ad Plat. Sophist. 42. p. 338., provoco ad Thucydides 6. 40. Xenophon. Hier. 2. 6. οἱ τύρανοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι. Denique Lexici auctor, a nobis ad Philemon. Gramm. p. 253. editi, e Demosthene hæc laudat: μετέχοντες τὴν αὐτὴν δόξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις: quem locum in edito deprehendere nondum mihi cessit. OSANN. Dedit scil. Osannus: ὡς καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. Thorlacius: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς. Heiorichius: ὡς καὶ μεγάλα - - - καὶ - - - ελάβους - - εἶη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς. qui tamen in margine sic: ὡς καὶ μεγάλα τὴν πόλιν κοινῆ πάσαν ἠδίκηκε, καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς ελάβους ἄξιος εἶη τ. π. α. αὐτοῖς. Pro καὶ ελάβους vult Passovius αὐτοῖς βλάβους. Pinzgerus denique lectionem aperte vitiosam in Textu mutare non ausus est.

Μετέχων] De verbo μετέχων accusativo secum ducente v. Matth. Gr. Gr. §. 359. p. 484. not. 2. OSANN.

Αὐτοῖς] Cum Leocrate puta, ejusque collegis. REISK.

Βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι] Hoc loco usus tueor vulgatam Dinarchi c. Aristog. p. 80. 4. ed. Reisk. *βραχέα εἰπὼν καταβῆ*, a Reiskio temere sollicitatam. Adde Æschin. Ctesiph. §. ος'. *βραχέα βούλομαι προειπεῖν*, ipsius Lycurgi locum infra §. λζ'. et Demosth. de Cor. §. ε'. OSANN.

Οὔτε τὰς παρασκευὰς — ἐξαιτουμένον] Plura sunt, quæ judices impediunt, quominus veram et justam pronunciare possint sententiam. Non modo παρασκ. τ. κεινομένων, i. e. accusatorum machinationes clandestinæ, sed etiam δεισ. τ. ἐξαιτουμένον, preces eorum, qui reis patrocinantur (cf.

τῶν κρινομένων οὔτε τὰς δεήσεις τῶν ἔξαιτουμένων, ἀλλ' 151
 ἀκριβῶς ἐπίστασθε ὅτι χρημάτων ἕνεκα καὶ χάριτος πολ-
 λοὶ ἐπέισθησαν τῶν μαρτύρων ἢ ¹ ἀμνημονεῖν ἢ μὴ ἐλθεῖν
 ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὔρειν. ἀξιῶτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαί-
 νειν μὴδὲ οἰκνεῖν μὴδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας
 25 ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τὰληθῆ
 καὶ τὰ δίκαια, μὴδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην καὶ μιμεί-
 σθαι Λεωκράτην, ἢ λαβόντας τὰ ἱερά κατὰ τὸν νόμον
 ἐξομόσασθαι. εἰάν δὲ μῆδέτερον τούτων ποιῶσιν ὑπὲρ ὑμῶν 152
 καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας, ² κλητεύσωμεν αὐτούς.
 λέγε τὰς μαρτυρίας.

¹ μὴ ἀμνημονεῖν T. R.

² κλητεύσωμεν T.

de his Nostr. §. λέ'), denique *testium tergiversatio*. BECKER.

*Ἡ μὴ ἀμνημονεῖν] Delet istud negativum Stephanus in margine suae editionis, itemque Scaliger in notis MSS. ad hanc orationem in Bibliotheca Bodleiana. Corrige ergo interpretationem. TAYLOR. Non in μὴ videtur vitium latere, sed in ἀμνημονεῖν, quod cum εὐμνημ. est mutandum. multi testes passi sunt sibi persuaderi ut in judiciis excusarent memoriae suae infirmitatem, se non bene meminisse, aut memoria non valere. εὐ et α in mstis inter se permutari saepissime, res nota est. REISK.

*Ἡ [μὴ] ἀμνημονεῖν] Haec verba sunt plane corrupta. Sensus est: multi testes allekti sunt, ut — aut non venirent, aut —. MOR. Reiskio placuit μὴ εὐμνημονεῖν, memoriae infirmitatem pratendunt. Sic Demosih. c. Dionys. p. 1296. 9. ed. R. τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματις δίκαια βραχέα ἔστι καὶ εὐμνημόνευτα. Huic emendationi fortasse Codd. favebunt. Nos interim secuti sumus Steph. et Scaliger. includendo μὴ. Caeterum, ne quis Mori iudicium de textu plane corrupto sequatur, cogitet, post ἐπέισθ. τ. μαρτ. e sequentibus πρόφασ. εὔρειν huc trahendum esse; sc. quum in iudicio adsint, excusant testes ἀμνημονεῖν, vel absentes causam excogitant, quare ad testimonium edendum in iudicio adesse nequeant, v. c. morbum, iter necessarium, aliaque. BECKER. μὴ omittunt Schulzsius, Osannus, Heinrichus, et Pinzgerus: cum Reiskio faciunt Thorlacius et Simonus.

Τὰς χάριτας ὑμῶν] Hoc subobscurum dictum videtur. An Lycurgus scripserit: μὴδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως ταύτας τὰς χάριτας; Sed v. ad §. η'. BECKER. Equidem nihil scrupuli of-

fendi, quum genitivum a verbo pendere nemo non statim videat. OSANN.

*Ἡ λαβόντας τὰ ἱερά] I. e. τὸν ἑωμῶν. Andocid. de Myst. §. κα'. λαβόμενος τοῦ βαμοῦ ἄμωσεν. Solebant testes jurejurando confirmare testimonium, idque vel ad aram, unde proverbium usque ad aras (Gell. 1. 3.), vel ad saxum. Suid. v. λίθος. HAURTM.

*Ἐξομόσασθαι] Male interpret. Ἐξομόσασθαι est testimonium ejurare. Lucem dabant Valesius ad Harpocr., Herald. Animadv. in Salinas. Observat. ad Jus Attic. et Roman. c. 16. aliique, quibus negotium est has res explicare. Mox κλητεύσωμεν (non cum editis κλητεύσωμεν) ex iisdem explicari potest. Significat autem testimonium denunciare: quod est Actoris. λέγεται, ait Harpocr. ἐπὶ μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος, ἀποστασίου. Addere etiam potuit Aeschin. c. Timarchum, quem Tu consules, §. ια'. Pollux VIII. 6. τὸν οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. ἔδει δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομόσασθαι, ὡς οὐκ εἶδειν, ἢ μὴ παρεῖν, ἢ χιλίας ἀποτίειν. κλητεύεσθαι μὲν οὖν ἔστι τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν ἐκκλητεύεσθαι δὲ τὸ δίκην ὀφείλειν, ἐπὶ τὸ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. TAYLOR. Geminam conditionem proponit testibus, aut 1) testandi prompte et ingenue (quæ conditio finitur in verbis μιμείσθαι Λεωκράτην), aut 2) ejurandi testimonium rite, legitimis cum caerimoniis, h. e. jurejurando affirmandi se non posse testari, aut nolle, gravibus et legitimis de causis. propterea addit: εἰάν δὲ μῆδέτερον τούτων ποιῶσιν.

REISK.

Κλητεύσωμεν] cogemus eos ad testimo-

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ή. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο καὶ ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον καὶ 30 φανερόν ἦν ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, φοβηθεῖς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἀφικνεῖται εἰς Μέγαρα· καὶ ὥκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη προστατήν ἔχων Μεγαρέα, οὐδὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας αἰσχυνόμενος, ἀλλ' 2 ἐκ γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. καὶ οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει αἰδίου φυγῆν, ὥστε μεταπεμφόμενος ἐντεῦθεν Ἀμύνταν τὸν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν, καὶ 3 τῶν φίλων Ἀντιγένην 35 153 Ξυπεταιῶνα, καὶ δεηθεῖς τοῦ κηδεστοῦ πρίασθαι παρ' αὐτοῦ τὰνδράποδα καὶ τὴν οἰκίαν ἀποδόσθαι ταλάντου,

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ Τ. R.

2 ἐς Τ. R.

3 τὸν φίλον Ἄντ. Ξυπετεῶνα Τ. R.

nium dicendum. Nam aut hoc debent facere, aut mulctam dare, vel jurare. Κλητεῖν pertinet ad hos, qui denunciati, testimonium recusare voluerant. MOR.

Ἐπειδὴ χρόνος ἐγ.] jam, postquam temporis aliquid intercesserat. Diod. Sic. XX. 109. Ἐπειτα χρόνου γενομένου. BECKER.

Προστάτην] Harpocr. Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι πρεσβυτάτες Προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν μετοίκων, πολίτην τινα Ἀθηναίων νέμειν προστατήν. E nostro discimus, eundem quoque in cæteris Græciæ civitatibus obtinuisse morem, quem Rhetor modo Atheniensibus tribuit. IDEM.

Ἄλλ' ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης etc.] Mavult Scaliger ἀπὸ τῆς ἐκθρεψάσης. Sed recepta lectio bene constare potest, uti patebit ex interpretatione. TAYLOR. Post γειτόνων intellige τόπων. Solemnis est elipsis in ἐν vel ἐς γειτόνων, de qua vid. Reiz. ad Luc. Conviv. t. ix. p. 364. Bip. BECKER. Thierlacijs: ἐς γειτόνων ἐκ τῆς θρεψάσης αὐτόν. Oratoris manum restituerunt codd. ἐκ γειτόνων enim adverbii fere vicem gerens, Terentii e vicinia, exad-

versum, sive prope significat. Aristid. Panath. t. I. 138. ed. Jebb. περι ἄν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα. Cf. Aristoph. Plut. 435. et Lysisir. 701. Suidas v. ἐκ γειτόνων. Ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικῶσαν τὴν ἀλαζονεῖαν ἐκφεύγει ἀντὶ τοῦ γειτνωσάν. Plura dabit Schæferus ad Bos. Ellipsis. 296. 342. OSANN. ἐκ γειτόνων dedit Heinrichus quoque et Pinzgerus.

Ξυπετεῶνα] Hic populus frequentius scribitur Ξυπεταιῶν. Peccant Librarii sæpenumero in istis vocalibus. Ξυπεταιῶν in Marmore Sandvicensi, l. 8. TAYLOR. Quum eadem forma h. v. legitur in Demosth. c. Neær. §. ια'. Diog. Laert. VII. 10. et sæpius ex Harpocr. Ξυπεταιῶνα dedimus. BECKER. Scripturam nominis Ξυπεταιῶν a nobis receptam, de cujus veritate Heinrichus, quippe qui vulgatam retinet, dubitare adhuc videtur, firmat marmor, cujus inscriptionem, a L. J. J. Dubois Catalog. d' Antiq. Egypt. Grecq. Rom. et Celtiq. Paris 1818. p. 76. descriptam, propter insignem ipsius vetustatem hic repetendam duxi:

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥΞΥΠΕΤΑΙΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΕΠΙΤΗΝΧΩΡΑΝΠΑΡΑΛΙΑΝΕΠΙ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Cæterum hac ex inscriptione chronologia Attici archontis Menecratis, de quo nil compertum ego habeo, nomen lucratur. Adde denique Ξυπεταιῶν ex Psephismate apud Josephum obvio. Cf. Meurs. de pop. Att. in Gronovii Thes. t. iv. p. 762. OSANN.

Ἀποδόσθαι] Significationem vendendi advertas, quam in activo vix reperias. V. Xenoph. Mem. ii. 5. 5. iii. 7. 6. Cf. Wunderlich, ad Demosth. de Cor. et Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 288. IDEM.

¹ καὶ ἀπὸ τούτου προσέταξε τοῖς τε χρήσταις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα καὶ τοὺς ἑράνους διενεγκεῖν, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶ ἀποδοῦναι. διοικήσας δὲ ταῦτα πάντα ² ὁ Ἀμύντας αὐτὸς πάλιν ἀποδίδεται τὰνδράωδα πέντε καὶ τριάκοντα ³ μῶν Τιμοχάρει Ἀχαρνεῖ τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφῆν ἄργύριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν μῶν ³ τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. ἵνα δὲ μὴ λόγον οἴησθε εἶναι ¹⁵⁴ ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμεν· νυνὶ δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνε-
¹ ὄδας. καὶ μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπρίατο παρὰ Λεωκράτους ἐν Μεγάροις τὰ ἀνδράωδα Ἀμύντας καὶ τὴν οἰκίαν.

4 ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούσατε δὲ καὶ ὡς ἀπέλαβε τετταράκοντα μῶας παρὰ Ἀμύντου Φιλόμηλος Χολαργεὺς καὶ Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

¹ ἐπὶ τούτοις T. R.

² ὁ om. T. R.

³ τόκου T.

⁴ ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R.

Ἐπὶ τούτοις] Καὶ ἀπὸ τούτου Osannus et Pinzgerus: καὶ ἐπὶ τούτοις dedit Heinrichus.

Τοὺς ἑράνους διενεγκεῖν] De notione τοῦ ἑράνου consule auctores, quos laudavi ad Midianam §. 17. Ἐράνους διενεγκεῖν videtur dici in oppositione τοῦ ἑράνου εἰσενεγκεῖν, quod scribitur a Theophrasto in Μεμφορίῳ. Καὶ ἑράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, ἰλαρὸς ἔστω καὶ πᾶς, εἰπεῖν, ὅτε δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἐκάστῳ, καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλειν ὡς εἰρηγετημένον; quod noster ἑράνους διενεγκεῖν, alii dicunt ἑράνους διαλύσασθαι. Vide Lucian. in Demosthenis encomio [§. 45.] Erat autem ἑράνος mutui quaedam species, sed gratuitū, amicorum stipes collatitia, quam non potuit Creditor repetere rigido jure, et ubi ei ita visum fuerit, verum juxta commoditatem Debitoris. Unde liquebit, quam parum fidem nacti sumus Lycurgi interpretem. TAYLOR. Casaub. ad Athen. VIII. 10. et imprimis Salmas. de Usur. c. 8. et Miscell. Salmas. c. 1—3. BECKER.

Τόκου] Lege τόκον, appositivē, ut aiunt. Nam ista una mina erat scenus argenti, quod solvere non potuit Timochares. TAYLOR. Ita Lysias de Aristophan. reb. §. 4. τῆταρας δὲ μῶας τόκον λήψεται. OSANN.

Ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμεν] Fortasse legend. ἂν. παρ. quanquam interdum in hac orationis structura, etsi rarissime, particula desideratur. De hoc usu imperfecti indicativi apud Græcos, ubi Latini conjunctivum plusquamperfecti ponere solent cf. Jens. ad Lucian. I. p. 354. Bip. Matth. Gr. Gr. p. 711. b. BECKER. Ἄν recte omitti posse, annotavimus ad Philem. Gramm. p. 294. OSANN.

Ἀπέλαβε] Iterum queror de Interprete, qui totum hunc locum obscuravit. Philomelus et Menelaus erant Creditores Leocratis, qui ab Amynta, ut erat in imperatis pecuniam creditam receperunt. Multum certe interest, ut ad historiam celeberrimam alludam, det Halonesum Philippus, an reddat. Quintil. III. 8. TAYLOR.

Χολαργεὺς] Π. Χολαργεὺς. H. STEPHAN. Lege Χολαργεὺς. Fuit pagus seu demus Atticæ Χόλαργος vel Χόλαργον, quibusdam etiam Χολαργεῖς. Ejus demi mentionem fecerunt Aristophanes in Acharnensibus, et ibi Scholiastes, Demosthenes c. Androktionem, Æschines c. Timarchum, Plutarchus in Pericle, Hesychnus, Stephanus, Suidas. PALMER.

Μενέλαος] Unus e creditoribus Leocratis. Vir nobis ignotus, et Atheniensibus

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

155 λάβε δέ μοι καὶ τὴν ¹ τοῦ Τιμοχάρους τοῦ πριαμένου ² τὰνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας.

³ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

τῶν ⁴ μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες· ἄξιον δ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανάκτῆσαι καὶ μισῆσαι τουτονὶ Λεωκράτην. οὐ γὰρ ⁵ ἐξήρκεσε τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὰ χρήματα μόνου ὑπεκδέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερά τὰ πατρῶα,

¹ τοῦ om. T. R.

² τὰ ἀνδράποδα T. R.

³ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ om. T. R.

⁴ μὲν om. T. R.

⁵ ἐξήρκε T.

fortasse, nisi Orator squ. eum notavisset. Civem Atheniensem fuisse propterea vix credibile, quod tum δῆμος, cui annumerabatur, vocatus fuisset. An idem sit, quem Demosth. Phil. A. §. θ'. nominat, addubito propter temporis rationem. BECKER.

λάβε δέ μοι κ. τ. λ.] Hunc locum ita sano unius punctuli mutatione. Lege enim: λάβε δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρους (sc. μαρτυρίαν) τοῦ πριαμένου τὰ ἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας. Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. Cape autem mihi testimonium Timocharis, istius, qui ab Amynta mancipia redemit XXXV minis, atque etiam pacta conventa, quæ cum Amynta fecit de pecunia solvenda. Testes audivistis, cætera. Vid. pag. 405. 6. TAYLOR. λαβὲ ubivis in Atticorum scriptis pro vulgari λάβε rescribendum iudico, flagitante ipso Atticorum usu, quem a Grammaticis antiquis uno consensu præceptum, si nostri homines ideo neglexerunt, quod in MSS. ubivis λάβε sibi offerri animadvertent, non cogitasse videntur, MSTis nisi vulgaribus multo antiquiores sunt, paullum ne dicam nihil in decernendis istius generis rebus tribuendum esse: præterea in MSS. constanter λάβε ferri, nil mirum, quum haec vocis modulationem auctoribus communis dialecti propriam fuisse diserte tradatur. Acuta sunt et tali viro digna quæ de hoc imperativo contulit Buttmanus Ausführliche Griechische Sprachlehre, §. 103. T. 1. p. 463. seq. Adde Arcadium de accent. p. 148. 26. τὸ δὲ λάβε καὶ ἴδε παρ' ἡμῶν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ Ἀπτικαῖς ὀξύνεται. OSANN. λαβὲ quoque Heinrichius.

Τῶν μαρτύρων] Malim μὲν interponi. REISK.

Ἐξήρκε] Π. ἐξήρκεσε. Ἡ ἐξήρκει. H. STE-

PHAN. Omnino cum Stephano ἐξήρκει vel ἐξήρκεσε. Quorum utrumque probum est. Noster pag. 408. l. 2. οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα — ἀδικῆσαι. Antip. Orat. I. ed. Steph. 112. 30. ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματεῖῳ χρεῖσθαι. Isæus de Dicæog. hered. ed. Steph. 52. 32. οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀσηπλάχθαι. TAYLOR.

Ἄλλὰ καὶ — ἰδρυσάμενοι] Ἱερά τὰ πατρῶα sunt dii penates, quos Leocrates, dum venderet domum et argentum secum deportaret, ex Oratoris sententia, Megara transmigrari jussit. Dionys. Halic. p. 54. Syll. τοὺς δὲ θεοὺς τούτους Ῥωμαῖοι μὲν Πενάτας καλοῦσι. Virgilius morem Græcorum poetarum secutus Æn. 11. 702.

“Dii patrii, servate domum, servate nepotes.”

Dinarch. c. Demosth. p. 48. Reisk. hæc sacra appellat πατρῶαν ἑστίαν, et in Or. c. Aristog. p. 86. his quoque monumenta patrum in urbe posita annumeravit. Item Lesbon. προση. p. 12. Reisk. conjungit ἱερά πατρῶα et μνήματα. BECKER. Simonus, πατρῶα, ait, hic et πάτρια commutata sunt: quod equidem non dixerim. Demosth. Epist. p. 1481. ed. Reisk. θύοντα ὑπὲρ ἡμῶν τὰς πατρῶας θυσίας ἐν Δελφοῖς. et de Cor. p. 274. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῶός ἐστι τῆ πόλεως. Memoratur tamen πάτριος Ἀπόλλω in Lex. Bekk. Anecd. Græc. t. i. p. 291. seq. Igitur quæ infra §. 18. leguntur τὰ ἱερά τὰ πάτρια. et §. κγ'. fin. θεοὺς τοὺς πατρίους potius crediderim cum τοῖς πατρῶοις commutata esse. Multo enim latior est vocis πατρῶος usus, quam ap. Latinos v. paternus, quæ eo sensu non nisi apud poetas reperitur:

ἀ τοῖς ὑμετέροις ¹ νομίμοις καὶ πατρώοις ἔθεσιν οἱ πρό-
 10 γοι παρέδοσαν αὐτῷ ἰδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψατο
 εἰς Μέγαρα καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας, οὐδὲ τὴν ἐπωνυ-
 μίαν τῶν πατρῶν ἱερῶν φοβηθεῖς, ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος
 αὐτὰ κινήσας συμφεύγειν αὐτῷ, ἐκλείποντα τοὺς νεῶς
 καὶ τὴν χώραν ἦν κατεῖχον, ἠξίωσε, καὶ ἰδρύσασθαι ἐπὶ
 ξένης καὶ ἀλλοτρίας καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς 15G
² νομίμοις τοῖς κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰθισμένοις. καὶ
 15 οἱ ³ μὲν πατέρες ⁴ ὑμῶν τὴν Ἀθηνῶν ὡς τὴν χώραν
 εἰληχυῖαν, ὀμῶνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθή-
 νας, ἵν' οἱ τιμῶντες τὴν θεὸν τὴν ὀμῶνυμον αὐτῇ πόλιν μὴ
 ἐγκαταλίπωσι. Λεωκράτης δὲ οὔτε νομίμων ⁵ [οὔτε] πα-
 τρῶν οὔτε ἱερῶν φροντίσας τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγωγίμον

¹ καὶ νομίμοις T. R.² νόμοις T. R.³ μὲν om. T. R.⁴ ἡμῶν T. R.⁵ uucos om. T. R.

contra dii patrii, Nepos Them. 6. Cic. Phil. II. 30. Tam promiscuus autem et varius apud Græcos harum vocum usus est, ut nonnisi in universum Godofr. Hermanni de iis præcepta vera esse dicas, in Classical Journal 1820. No. 42. p. 356. breviter scribitis: "πάτρια, quæ sunt patris; πατρία, quæ a patre veniant: πατρικά, qualia patris sunt." Quorum trium adjectivorum discrimen multo aliter traditur in Lexico Bekkeri l. c. p. 217. Ut redeam ad Lycurgum, de religione sacrorum a patribus traditorum apud Athenienses conferre juvat locum Lesbonactis simillimum, orat. 2. 5. p. 12. ed. Orell. Ἐτι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῶν οἱ πατέρες ἰδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοὺς καὶ βωμοὺς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν ἃ μὴ περιδιπτε συληθέντα καὶ πύσσοντα ἀτίμως, ἀλλ' ἀμύνατε etc. OSANN.

Αὐτῷ] Post αὐτῷ videtur χρωμένω deesse. hac conditione, si vestris ritibus atque juribus utatur. REISK.

Καὶ τὴν χώραν ἦν κατεῖχον] V. quæ ad Philemonem Grammaticum p. 255. annotavimus. OSANN.

Ἄθνεῖα] Harpoer. Ὄθνεῖος; Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους, ἀντι τοῦ ἀλλότριος, ὡς καὶ παρὰ Πλάτωνα ἐν πρώτῳ νόμῳ. Mauss. p. 229. Ἀ νόθος faciunt νοθεῖον Grammatici, et a νοθεῖον per ὑπερβίβασμόν ὀθνεῖον. Hoc alienum et extraneum significat. Illud illegitimum et spurium; omnia spuria et notha extranea sunt et aliena. BECKER.

Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν] Lege: καίτοι οἱ

πατέρες ἡμῶν. Atqui majores nostri. TAYLOR.

Ἀθηνῶν] Dio Chrysostom. Orat. LXIV. Ἀρχαῖον ἦν γένος τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν Γῆν αὐχούνται, τροφὴν δὲ τὴν Δήμητραν, ἐπάνυμον δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηνῶν. Vide de hoc cognomine Auctores, quos laudat Menrsius de Fortuna Athenarum cap. II. Deest post hanc vocem, vel τιμῶντες, vel αἰδούμενοι, vel aliquid simile. TAYLOR. Mihi videtur sic esse leg. atque distinguendum: τὴν Ἀθηνῶν τιμῶντες, ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν, ὀμῶνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα etc. majores, honoris ergo Minervæ habendi, ut ei, quæ solum hoc sortita esset, patriam suam, urbem banc, de nomine Minervæ, Athenas appellarant. REISK. Thorlacius addidit εἰδότες. Cf. Apollod. iii. 14. et Gottleber. ad Platon. Menex. c. vii. BECKER. V. Morell. ad Aristid. or. adv. Leptin. p. 184. Apposite alius ejusdem oratoris locus de Minerva conferri potest, ex Panath. t. i. p. 106. sq. λαβοῦσα [leg. λαχοῦσα] δὲ τὰς ψήφους ἢ θεός, τὴν ἐπωνυμίαν τῇ πόλει δίδωσι, ὡς ἑαυτῆς οὔση· καὶ κατεσκεύαστο ὡς κτῆμα ἑαυτῆς, διαρκῆ πρὸς εἰρήνην τε καὶ πόλεμον. OSANN. Heinrichius de suo: τὴν Ἀθηνῶν ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν* ἰδρυσάμενοι* [ὀμῶνυμον αὐτῇ]. Quæ verba sublatum, refragante Pinzgero, it Bekkerus.

Νομίμων οὔτε] Οὔτε videtur delendum. REISK. Et inclusit Heinrichius, omisit Pinzgerus.

Τὸ καθ' ἑαυτὸν] si in isto positum fuisset.

ὑμῖν καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν βοήθειαν ἑωοίησε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν ἐν Μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐξεκομίσατο 20
 χρήμασιν ἀφορμῇ χρώμενος, ἐκ τῆς ἠπειροῦ παρὰ Κλεοπάτρας εἰς ¹ Λευκάδα ἐσιτήγει καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον.
 157 καίτοι, ὧ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας ὀρίζουσιν, εἴαν τις Ἀθηναίων ἄλλοσέ ² ποι σιτηγήσῃ ἢ ὡς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγήσαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν μήτε πατρίδος μήτε νόμων, τοῦτον 25
 ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἀρεὰ

¹ Ἑλλάδα T. R.

² πη T. R.

Dinarch. c. Philocl. p. 96. Οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον. BECKER.

· Εἰς Ἑλλάδα ἐσιτήγει, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον] Ex anterioribus puto legendum esse, εἰς Μέγαρα ἐσιτήγει etc. Quid enim foret εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον? Quasi Corinthus non fuisset ἐν Ἑλλάδι. Sed εἰς Μέγαρα optime convenit ei, qui Megara habitabat non longe a Corintho. PALMER. Recte fortasse Palmerius. Cleopatra, si id nescis, erat Philippi M. Filia, Alexandri, Epiri regi, nuptum data, in quibus nuptiis celebrandis Philippus a Pausania interficitur. Justin. IX. 6. Paulo ante actam hanc causam, istius imperii summam ad regiam hanc mulierem delatam esse novimus. Πρώην ποδ' ὑπέμεινας πρεσβευτῆς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγάτηρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσσομένους ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλείᾳ Ἀλεξάνδρου τελευτῆ. Æsch. c. Ctesiph. §. 89. Quæ Oratio fortasse eodem anno, quo hæc contra Leocratem, habita fuit. TAYLOR. Hellas appellabatur tota illa regio, quæ Acarnaniam, Ætoliam, insulas maris Ionii, Phocin et Bœotiam complectebatur. Quare nolim hic quicquam mutari. Sin tamen mutandum quid sit, præferam equidem Λευκάδα. REISK. Immo certissimum est Lycurgum hanc causam paullo ante Demosthenis ἀγῶνα de Corona instituisse, quod prodit Æschin. c. Ctesiph. §. 93. Et opportune Hauptmannus excitat locum Pompon. Mel. ii. 3. 1. 100. in quo est: "Megarensium tractus Isthmon attingit, qui - - angusto tramite Helladi Peloponnesa annectit. In eo est - - Corinthus, olim clara opibus." BECKER.

Ἑλλάδα Beckerus frustra defendere studeat. OSANN. Ἑλλάδα quoque retinuerunt Heinrichus et Pinzgerus.

Ἐάν τις Ἄθ. — ὡς ὑμᾶς] Mor. coniec. ἡμᾶς. — Verba legis reperiantur apud Demosthen. adv. Lacrit. p. 941. 4. ed. Reisk. cf. c. Dionysiod. p. 1286. 1. et sæpius eam leviter tangit orationibus privatis. Voc. σιτηγῆν exercere frumentarium navicularium significat. At omnino mirum est, hanc legem, quæ non facile ulli Atheniensium ignota esse potuit, citari ab Oratore. Tamen, quæ ad explicationem oratoriam verborum περὶ τούτων apta sint hæc verba, sunt toleranda, donec Codd. certiora dabunt. BECKER.

Ἄλλοσέ ποι] Vulgo ἄλλοσέ πη, quod haud memini alibi, si Ionice dialecti auctores excipio, sine suspitione corruptelæ me legisse. Contra ἄλλοσέ ποι, Xenoph. Hipparch. 1. 18. In ipsa hac lege, quam tangit orator, in Demosth. in Lacrit. p. 941. plenius obvia, codices melioris notæ binis locis, ubi Reiskius ἄλλοσέ πη vulgavit, ἄλλοσέ ποι præbent. OSANN.

Ἐπειτα τὸν] F. scribendum: εἴτα τὸν — ἀποκτενεῖτε; ut est infra c. 18. 16. V. Wytenb. epist. Crit. p. 250. ed. Lips. BECKER.

Τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε] Ita distingui malim, quam cum Stephano: τοῦτον ἔχοντες, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε; Juxta meam punctuationem scripsit Noster supra §. 1. ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν προδότην. et infra quoque §. 30. ζῶν καὶ ὑποχρεῖον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώρητον ἐσέστε; TAYLOR.

Παράδειγμα] Ita omnino rescribe, quem admodum quoque præcepit Stephanus,

ἀνθρώπων ¹ ῥαθυμότατοι ἔσεσθε καὶ ἥμιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.

θ. Καὶ ταῦτα δὲ ² [όμοῦ], ὦ ἄνδρες, ἐμοῦ θεωρήσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ τούτων. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας
30 ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδόντας ψηφίζεσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν ἀλλὰ δεδωκότας. παρεκαλεσάμην γὰρ αὐτοὺς πρόκλησιν ὑπὲρ τούτων ἀπάντων 159
γράψας καὶ ἀξίων βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας. καί μοι λέγε ταύτην.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

αἰκούετε, ὦ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοῖνυν ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἔδέχετο καὶ κατεμαρτύρει αὐτοῦ ὅτι πρόδοτος τῆς πατρίδος ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν πάντων ³ συνειδότην

¹ ῥαθυμότεροι T. R.² uncas om. T. R.³ συνειδότην om. T. R.

non cum Editis παραδείγματος. Istius mendii origo neminem, credo, latere potest. Ecce enim! καὶ παραδείγματος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε. TAYLOR. Cf. Isocr. Paneg. §. 1. OSANN.

[ῥαθυμότατοι] Schaubius apte confert p. 145. 39. ed. Steph. πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔσεσθε ἀγνωμόνιστατοι. Adde Demosth. in Timocr. p. 733. 29. et in Lacrit. p. 941. 20. ed. Reisk. OSANN.

[ὑπὲρ τηλ.] Corrige περὶ τηλ. Notissimum est. TAYLOR.

Δώσοντας ἔλ.] Sc. verbis. Et statim post δεδωκότας, sc. eo quod antea illis accidit; nempe, quod retenti sunt a Leocrate. Credo testes nunc prodire, qui jam factis convincerunt Leocratem. MOR.

[Παρεκαλεσάμην] Minime, sed προὐκαλεσάμην. Nam ea vox legitima est, προὐκαλεσάμην αὐτοὺς, πρόκλησις — γράψας. Harpocrat. Πρόκλησις. Εἰσέθεσαν, ὅποτε δικάζοντο τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε Θεραπείας ἢ Θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐναλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματικῶν τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ἀνομάζετο πρόκλησις. Antiph. Orat. I. p. 112. ed. Steph. Ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῶ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς ἑσάνου, οὐκ ἠθέλησαν· ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτ' αὐτὸ προεθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἔχρησεν ὁ καὶ ἐγὼ προὐκαλούμην προθυμηθῆναι — μὴ ὁμιλοῦντων γὰρ τῶν ἀνδραπόδων κ. τ. λ. Demosth. c. Dionysod. §. 1. Ταῦτα τοῖνυν — παρεκαλεσάμενον ἡμῶν Διονυσόδωρον τουτοῦ πολλάκις, καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων τὴν πρόκλησιν. Idem c. Stephan. A. §. 13. Μαρτυροῦσι παρῆναι, ὅτε Ἀπολ-

λίδωρος προὐκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκίλουθον εἰς βάσανον. Certe παρακαλέσασθαι alia omnino res est. TAYLOR. Taylor obsecuti sunt Beckerus et Heinrichius.

[Λεωκράτης] Ἄ Λεωκράτης, Vratisl. Unde Schaubius, me dissentiente, ὁ Λεωκρ. suscipitur. OSANN.

Κατεμαρτύρει αὐτοῦ] Videtur αὐτὸς interponendum. ipse in sese dicebat testimonium, ipse sese deferebat. REISK. Sine causa. OSANN.

[τῶν πάντων] Π. τὸν πάντων. H. STEPHAN. Nescio, quare lectionem sollicitaret H. Stephanus. Supererant multa in hac oratione, ubi Crisia felicius exercere poterat. Quod ni centenis ad minimum locis ostendi, næ ego libenter ferrem inter eos numerari, qui bonas literas negligunt, vel si quid est eo hominum genere κακοδαιμονέστερον. TAYLOR. Mibi videtur sic leg. ὁ γὰρ τὸν πάντων [scil. ἐλέγχων] ἰσχυρότατον ἔλεγχον φυγῶν. Certe deest aliquis talis superlativus, aut μέγιστον, aut σαφέστατον, aut δικαιοτάτον, aut ῥᾶστον, aut tale quid. REISK. τῶν πάντων συνειδότην egregie codd. B. et Vratisl., applaudente Passovio Symbol. crit. in script. Græc. et Rom. p. 30., restituerunt. Igitur Beckerus valde vituperandus videtur, qui audacissimam Reiskii conjecturam non solum probaverit, sed etiam in textum susceperit. OSANN. Thorlacius: τὸν [μέγιστον] πάντων. Heinrichius: τὸν τῶν [πάντων] συνειδότην. Pinzgerus: τῶν πάντων συνειδότην.

[τὸν πάντων ἰσχυρότατον ἔλεγχον] Sed

ἔλεγχον φυγὰν ¹ ἠμολόγηκεν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. 35
 τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων
 160 ἢ θεράπαινας συνειδῶσιν ἂ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν καὶ βα-
 σανίζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν,
 ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ
 συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέστηκα
 τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, 40
 ὅσον ἐγὼ ² μὲν ἐβουλόμην ³ τοῖς ἰδίους κινδύνους ἐν τοῖς Λεω-
 κράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίνας βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγ-

¹ ἠμολόγηκε T.² μὲν om. T. R.³ τοῖς ἰδίους κινδύνους T. R.

quam c. 10. Lycurgus dicit, decere pro-
 ditionis reum μηδένα τῶν ἀκριβεστάτων
 ἐλέγχον φεύγειν, Reiskii emendationem,
 probante Moro, in textum recipere pla-
 cuit; imprimis quem simillimus est locus
 Antiph. de Cæde Herod. p. 724. ed. Reisk.
 Καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα ἢ μὴ ἤθε-
 λον ἐκδοῦναι τούτοις, ἢ, ἄλλον τινὰ ἐφευγον
 ἔλεγχον, αὐτοὶ δὲ τούτοις ἰσχυροτάτους εἰς τὰ
 πρᾶγματα ἐχρῶντο. BECKER.

Δημοτικόν] Malim aut δημοτικώτατον,
 aut μάλιστα δημοτικόν. REISK. Et dedit
 δημοτικώτατον Heinrich.

Δημότικον] Superlativum δημοτικώτατον
 expectamus, quem Reisk. proposuit, vel
 μάλιστα δημοτικόν. Interdum quidem di-
 versos gradus junctos videmus apud
 scriptores; sed verum esse puto, quod
 Reisk. anim. ad Dionys. Hal. V. 675. ob-
 servat: 'facillime potuisse in hujusmodi
 rebus errores subrepere ex eo, quod li-
 brarii Græci consuerunt terminationes
 comparativorum et superlativorum eadem
 sigla exprimere: ut sapissime causæ
 dubitandi incidant gravissimæ, et testi-
 monia quamvis multarum editionum, qua-
 rum omnes posteriores ex una principe
 derivatæ sunt, quocirca consensus earum
 omnium non potest nisi pro unico suffra-
 gio haberi, contra necessitatem e natura
 rei et modo loquendi existentem nil va-
 leant.' BECKER.

Ἄ δεῖ] Vel scribe ἂ μὴ δεῖ, vel supple
 aliquid post δεῖ, sc. ἂ δεῖ μαρτυρεῖν, aut
 μνησθῆναι. Hujusmodi suspicor. TAYLOR.
 Post ἂ δεῖ videtur deesse γνώσκειν ὑμᾶς.
 REISK. Perperam. OSANN.

Ἄ δεῖ] Cogit. συνειδέναι, i. e. convincere,
 quod sciant. — Scitis enim, justum esse et
 popolare, in re ambigua fieri inquisitionem
 in servos atque ancillas conscias, ita ut con-
 vincantur, quod consciverint, quibus explo-
 ratis magis res ipsa fidem facit, quam accu-

satoris oratio. Sententiam Nostrī illustrat
 Antiph. de cæde Herod. p. 749. 23. ed.
 Reisk. BECKER.

Ὅσον ἐγὼ μὲν] Mēn addidit Osannus, et
 Pinzgerus. De cujus particula (inquit
 Osannus) post pronomina positæ vi cf.
 Döderlein, in Thiersch. Act. Phil. Mon.
 v. i. fasc. 1. p. 66. Adde Aristoph. Nub.
 645.

Τοῖς ἰδίους κινδύνους] Forte τοῖς ἰδίους,
 subaudi ἐμαυτοῦ, κινδύνους. meomet ipsius
 periculo privato. nam qui servum aut an-
 cillam ad tormenta postulare, is hero re-
 stituere debet servi pretium, si is a tor-
 mentis forte debilitaretur. REISK. τοῖς
 ἰδίους κινδύνους e Reiskii conjectura, præ-
 sentibus Schulz., Thorlac., Becker. [et
 Heinrich.], edidi, nauci putans quæ ad
 defendendam vulgata a V. D. usque
 allata sunt. Infra habes ζ. κζ'. τοῖς ἰδίους
 κινδύνους κοινῶν ἄδειαν τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι.
 OSANN.

Τοῖς ἰδίους κινδύνους] An addendum
 ἀξιώσας? volui meum periculum; cum
 volui tunc, ut de testibus quaereretur. MOR.
 Reiskii conjecturam recepinus. Dinarch.
 c. Demosth. p. 26. ed. Reisk. de Charide-
 mo: χρήσιμος ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βου-
 λόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίους τοῖς αὐτοῦ
 κινδύνους ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλό-
 μενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι, περιῶν
 οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοσωσεί. — Qui
 vero servum aut ancillam ad tormenta
 postulaverat, is hero servi a tormentis
 forte debilitati pretium restituere debe-
 bat. Id statim in formula προκλήσεως ab
 accusatore promittebatur, ut legimus in
 Demosth. c. Near. p. 1387. 28. ed.
 Reisk. BECKER.

Τὸν ἔλεγχον] Delet Scaliger. Verum,
 si quid exterminandum sit, nā illa jubeo
 in superiori parte sententiæ, nempe τοῖς
 ἰδίους κινδύνους. Vide enim: Ἐγὼ ἐβουλό-

χον γενέσθαι, οὔτοςί δὲ διὰ τὸ συνειδέναι ¹ ἑαυτῷ οὐχ ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι, ὡς ἄνδρες, πολὺ θᾶττον οἱ 161
Λεωκράτους οἰκέται καὶ θεράπαινοι τῶν λεγομένων ἂν τι ἠρνήθησαν ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἑαυτῶν δεσπότητος κατεϊψεύσαντο.

52. 1 ἰ. Χωρὶς τοίνυν τούτων Λεωκράτης ἀναβοήσεται αὐτίκα ὡς ἰδιώτης ὢν καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτορος καὶ συκοφάντου δεινότητος ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων 5 ποιήσονται, τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις ἐνισταμένων καὶ τοὺς ἐνόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύτων τᾶναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιούντας, ὡς περ ἡμεῖς. οὕτως δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς· τίνας ἀδύνατον ἦν τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ λόγου παραγαγεῖν;² [τοὺς οἰκέτας]. κατὰ φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων ἐμελλον 10 φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαινοι· ἀλλὰ τούτους ὁ Λεωκράτης παραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα οὐκ ἀλλοτρίους

¹ ἑαυτὸν T. R.

² uncus om. T. R.

μὴ ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεράπαι-
ναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι.
TAYLOR.

Ἐαυτὸν] Π. ἑαυτῷ. H. STEPHAN. Recte.
TAYLOR. Ego vulgata reliqui, quia con-
jecturam illam tametsi admittas, non
tamen ideo persanatus est locus. Si nihil
hic deest, leg. est αὐτὸν (pro ἑαυτὸν), quod
referetur ad τὸν ἔλεγχον; et sic erit di-
stinguendum: διὰ τὸ συνειδέναι, αὐτὸν οὐχ
ὑπέμεινεν. aut si quid deest, sic leg. διὰ τὸ
συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικούντι, αὐτὸν οὐχ ὑπέ-
μεινεν. REISK. Ita e Stephan. conjectura
præter Reiskium omnes editores. Schau-
bius mecum hæc communicavit probanda:
Stephano assentior corrigenti ἑαυτῷ. cf.
Lysiae Areopag. §. η'. ἐδόκουν ἂν ἑμαυτῷ
ξυνειδέναι. qui locus docet, ξυνειδέναι ἑαυτῷ
idem significare posse quod ξυνειδέναι
ἑαυτῷ ἀδικούντι. et pro Polystr. §. β'. οἱ δ'
οὐχ ὑπέμειναν, καταγόντες σφᾶν αὐτῶν ἀδι-
κίῳ. quo altera quoque Reiskii [quocum
facit Ducas] conjectura, αὐτὸν, inutilis
repellitur. OSANN.

Τῶν λεγομένων] Desidero Interpretis
fidem. Verte: eorum; quæ allegantur.
TAYLOR.

κατεϊψεύσαντο] Cf. Cic. pro Rosc. Ameri-
c. 41. HAUPTM.

Δεινῶν] Ernesti λέγειν addere voluit, et
hoc omnino usitatus est. Tamen absolute
quoque interdum ponitur. Philostr. de V.
Soph. 1. p. 499. de Antiphonte Rhamnu-
sio: δεινὸς τὰ δικαστικά, i. e. in rebus foren-
sibus terribilis et metuenda erat hujus Ora-
toris versutia. BECKER.

Ἄμα τοῦτο] F. leg. ἐν τοῦτο. REISK.
Sed emendatione opus non [adstipulante
Osanno] est. Sensus: Hi, qui facundia
pollent et calumniari solent, hoc simul
sibi permittunt, ut locos inquirent et fal-
lacias, quibus fraudulentè pugnant ad-
versus accusatos. BECKER.

Ἄποδεικνύτων] Scil. ἔργον ἐστίν. ε ν.
10. REISK.

Ὡς περ ἡμεῖς] Scil. φαινόμεθα ποιούντες.
IDEM. Ὡς περ ἡμεῖς dedit Osannus. Quæ
scilicet audientium appellatioue (inquit
V. D.) orator ad animos sibi conciliandos
utitur. Supple enim φαίνεσθε ποιούντες.

Τοὺς οἰκέτας] Prorsus omitunt Osannus
et Pinzgerus.

Καὶ ταῦτα] Elliptice, ut supra p. 144.
6. ed, Reisk. Eodem modo Aristophanes

162 ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατόν εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἡθους τοῖς δακρυόσις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς. ἐνταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἱ τ' ἐξελέγχοντες τῶ ἔργῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων 15 ἢ λόγων ἢ σκῆψεως; ἀπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥάδιον τὸ ἀληθές, βραχυὸς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσα εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μὴ φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπεύσας; προσήκει γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι καὶ βασι-

Plut. 1175.

καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα, τοῦ σωτήρος ἱερέως ἂν Διός.

OSANN.

Δοκεῖ] Malim ἰδοῦκε. ob praemissum ἦν, p. 411. 15. REISK. Quod conversione Simonis expressit: quo minime opus videtur. OSANN.

Ψυχαγωγῆσαι] Oratoris artificium est, qui auditores ad sententiam suam pertrahit, persuadendo aut docendo. Aristoteles Poet. 6. τὸ ψυχαγωγικόν, vocat. Apsin. Art. Rhet. p. 713. Οὐ ψυχαγωγῆσεις, μὴ γοητεύων μετὰ τινὸς χάριτος καὶ ἠδονῆς, non conciliabis tibi auditorem, nisi eum gratia et suavitate dictione veluti infascinaveris. Sic veretur Aeschines de f. leg. p. 189. ed. Reisk. ne adversarius oratione sua auditorum animos infascinaverit. Verba sunt: ἐφοβίθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μὴ τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσι με ψυχαγωγῆθέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοῖδεσι τοῦτοῖς ἀντιθέτοις. De verbo ψυχαγωγεῖν egit Spanhem. ad Julian. p. 20. nec loci Nostri oblitus est. BECKER.

καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἡθους — προαγαγέσθαι] iudicium animi mollitiem lacrymis ad misericordiam perducere. In usu est metaphorā 1) de virtute aliqua oratoris: cuius oratio fusa est et tractabilis, ut Cic. de Orat. II. 15. dicit. Hyperidem propterea laudat Longin. 34. 2. ὡς ἐν ὑγρῷ πνεύματι διεξοδεύεται. quod molliter spirans cursum possit finire. virtus, quae iudice Longino Demostheni prorsus deest. Deinde 2) Noster ad mores hominum laxos, remissos transfert, et quidem satis audacter, ut recte, mea quidem sententia, iudicat Morus in disp. de cognatione historiae et eloqui. cum poesi p. 29. IDEM.

Ἐνταῦθα] huc, s. ad hos se convertit

Leocrates. IDEM.

τῶ ἔργῳ] Nihil loci hic habet. Restitue: ἐνταῦθα Λεωκράτης — τῶ ἔργῳ ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἱ τ' ἐξελέγχοντες, καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. Verte autem: in eum utique locum (quem adeo suspiciosum esse vobis dixi) revera pervenit Leocrates, nihil aliud metuens, quam ne ex eadem domo et redarguentes et redarguti prodirent. TAYLOR. Opponuntur inter se ὁ λόγῳ ἔλεγχος et ὁ ἔργῳ ἔλεγχος, illa mera est insimulatio, criminatio accusatoris. Servorum autem confessio tormentis expressa est convictio rebus ipsis. REISK. Vulgatam retinimus. §. 6. dixerat orator in causis publicis oportere τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν. Jam opponitur h. l. ὁ λόγῳ ἔλεγχος et ὁ ἔργῳ ἔλ. Illa criminatio accusatoris esse potest: hæc vero confessio, servorum tormentis expressa, est convictio rebus ipsis. BECKER. Frustra Taylorus. OSANN.

τί γὰρ ἔδει] An Τι δ' ἄρα δεῖ. sed quid opus est excusationibus? MOR.

Ἄπλοῦν — ἀληθές] Forte ob oculos habuit Orator Eurip. in Phœniss. v. 479. sq. ubi hæc poeta:

Ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφω,
κοῦ παικίλων δεῖ τάνδιχ' ἑρμηνεμάτων
ἔχει γὰρ αὐτὰ κείρον, ἢ δ' ἀδίκος λόγος
Νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

Cæterum observandum Oratoris artificium. Brevitate enim enunciorum gravior sit Oratio, cuius usum ad efficiendam divinoteta Rhetores sæpe commendant, veluti Demetr. de Eloc. c. 7. Dionys. Hal. Rhetor. Vol. V. Reisk. p. 378. Herinogen. de Forma Or. II. p. 383. Laur. BECKER.

Παραδιδόναι καὶ βασανίζειν] Dele istud καὶ. παραδιδόναι βασανίζειν nonnunquam legitur eadem mente, ac παραδιδόναι εἰς τὸ

0 νίξεν καὶ μηδένα τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' 163
οὐδὲν τούτων ἐπραξεν, ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκῶς ἑαυτοῦ
ὅτι προδότης ἐστὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
νόμων, ἀξιώσει ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ
μαρτυρίαις ψηφίσασθαι. καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν
ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ
25 ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπα-
τῆσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος,
ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἠγοῦμαι, ὧ ἄνδρες, 164
μεμαθηκέμαι.

ια'. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν
οὔσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνησάτω ὑμᾶς βούλομαι.
καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, τὸ ἵ Ὑπερίδου, καὶ
ἀναγίνωσκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

30 ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς
πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ
φυλακῆς τοῦ ² Πειραιῶς ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράτ-
τειν διεσκευασμένην ὅ τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον

¹ Ὑπερίδου T. R.

² Πειραιῶς T. R.

βασανίζειν, ad questionem subeundam tradere, vel, uti Demosthenes loco a me modo laudato dixit: Ἀπολλόδωρος προῦκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ γραμματείου. Antiph. Orat. I. p. 112. antep. ed. Steph. δόντες Βατανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Lysias Orat. Areopagit. §. ἦ. ἔτοιμος ἦμην (θεράποντας), εἰ τινα εὐλοίτο παραδοῦναι βασανίζειν. Similiter c. Agorat. §. ιζ'. καταγνόντες αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. Noster similiter §. κ'. ἠξίου δούσαι τὸν βασιλεῖα θάψαι. Et §. κδ'. ex Euripide,

Ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κταεῖν.

Et similiter ibid.

τὴν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δώσω κέρην
ἔσσαι πρὸ γαίας.

Vid. Indicem Lysiae, voc. Infinitivus. TAYLOR. Haud me fugit παραδίδοναι βασανίζειν idem esse posse, atque παραδ. πρὸς τὸ βασανίζειν, vel ἐπὶ τῷ εἰσ. verumtamen hic videtur καὶ servandum esse. Saep̄ heri ipsi servos suos explorabant. REISK. καὶ inservit gradationi. oportebat tradere servos, et (si opus erat) questionum tor-

mentis examinare. BECKER. καὶ omittunt Schulz. et Simon. includit Heinrich.

Χρηματιοῦσαν] deliberaturus de praesidio. De verbo χρηματίζειν v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 42. BECKER.

Πράττειν διεσκευασμένην] Haec posterior est Vox 'Tactica. Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἐνοπλιοι, ξιφῆρες εἰς πόλεμους. Hesych. placuit Senatam Quingentorum Piraeum descendere — et sub armis cavere, ne quid Respublica detrimenti capiat. Male haec a Lonicero vertuntur, quem fugisse arbitror istam vocis proprietatem. Quod autem moneo potissimum, hoc est. Vim istius locutionis notavit aliquis olim ad vocem διεσκευασμένην, sc. ἐν τοῖς ὅπλοις. Quæ vera et sincera glossa est. Tu igitur eas voces in linea superiori delebis. Quale enim foret, dicere? καταβαίνειν — ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν ἐν τοῖς ὅπλοις. ὧ, τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. Tantundem enim dicit, cum dicit πράττειν διεσκευασμένην, ut vidimus. TAYLOR. Speciosam magis quam veram esse hanc notationem verborum ἐν ὅπλοις existimo. Si enim Hesychii explicationem attente consideras, dubitesne Lycurgum sine elegantiae offensa sic scribere potuisse? Latini quum

εἶναι. καίτοι, ὧ ἀνδρες, εἰ οἱ ¹ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι
 ἔνεκα τοῦ βουλευέσθαι ὑπὲρ ² [τῶν] τῆς πόλεως ἐν τῇ
 τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτριβον, ἄρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ
 καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν; ἐν 35
 οἷς Λεωκράτης οὕτως καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς
 165 ὄχετο καὶ τὰ χρήματα ³ τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε καὶ
 ἱερὰ τὰ πατρῶα μετεπέμψατο, καὶ εἰς τοσοῦτον προ-
 δοσίας ἦλθεν ὥστε κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἔρημοι μὲν
 ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερέων, ἔρημοι δὲ ⁴ αἱ φυλακαὶ τῶν τευχῶν,
 ἐξελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνους
 τοὺς χρόνους, ὧ ἀνδρες, τίς οὐκ ἂν τὴν πόλιν ἠλέησεν, οὐ 40
 μόνον πολίτης ἀλλὰ καὶ ξένος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις
 ἐπιδεδημηκῶς; τίς δ' ἦν οὕτως ἢ μισόδημος τότε ἢ μισαθή-
 ναιος, ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον ἑαυτὸν ὑπομεῖναι ἰδεῖν, ἠνίκα
 ἢ μὲν ἦττα καὶ τὸ γεγονός πάθος ² [τῷ δήμῳ] πρῶσθη-
 γέλλετο, ὄρθῃ δὲ ἦν ἡ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ δ'
 ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη
 γεγονόσι καθειστήκεσαν, ὄραν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν 15

¹ ἀφειμένοι T. R.² uncōs om. T. R.³ τὰ om. T. R.⁴ καὶ αἱ T. R.

eodem modo armati et instructi conjungunt, quis vituperabit? In Græcis vero et Latinis scriptoribus tum, quum Taylori suspitio glossæ vera esset, quam multa loca essent corrigenda! Locum igitur intactum reliquimus. BECKER. Heinrichius: Πειραιῶσι ἔδοξε καὶ πράττειν ἐν τοῖς ὀπλοῖς δισκ.

Ἀφειμένοι] Edd. ἀφειμένοι, ut infra p. 415. ult. Sed Suidæ scripturam prætulimus. BECKER. ἀφειμένοι scripsi e Suida voc. πεπορημένοις. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 320. PINZGER. Osannus: ἀφειμένοι. Heinrichius: ἀφειμένοι.

Τὰ χρήματα ὑπαρχ.] F. leg. τὰ χρήματα τὰ ὑπαρχ. REISK.

Τῶν ἱερέων] Potius τῶν ἱερῶν. Modo enim: ἱερὰ τὰ πατρῶα μετέμψατο εἰς Μεγάρα, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας. Infra §. id. τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι. Ait igitur, si omnes pariter atque Leocrates animati essent, ἔρημοι ἂν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερῶν. Περὶ ἱερέων, de sacerdotibus, non agitur. TAYLOR. Mibi satis placet vulgata ἱερέων. Sine sacerdotibus sacra nulla possunt fieri, qui civitatem ergo prodit, sacerdotes una quoque prodit, et cum his sacra. Pari modo ἔρημοι δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ τῶν τευχῶν, pro ἔρημα δὲ καὶ τὰ τεῖχη τῶν

φυλάκων. REISK. Nec prætermittendum in omnibus, quos Taylor. ad emendationem suam stabilendam affert, locis, voc. ἱερὰ significare lares a Leocr. Athenis Megara accessitos. BECKER. τῶν ἱερέων includunt Heinrichius et Pinzger.

Ὅρθῃ δ' ἦν ἡ πόλις] Lonicerus: recte autem se civitas gerebat in iis, quæ acciderant calamitatibus. Perperam. Immo: cives arrectos metu animos habebant. Isocr. de Big. §. γ'. Ὅρθῃς δὲ τῆς πόλεως γενομένης διὰ τὸ μέγεθος τῶν αἰτιῶν. Et in simili prorsus narratione Diod. Sic. XVI. 84. ἡ μὲν πόλις ὄρθῃ διὰ τὸν φόβον ἦν, ubi Demosth. de Cor. c. 53. Diodori narrationem egregie illustrat. BECKER.

Ὅραν δ' ἦν — γυναῖκας ἐλευθέρας] Similima est Livii XXII. 7. descriptio terroris et metus, quo Romani, Flamini ad Trasimenum exercitu profligato, affliciebantur. "Romæ ad primum nuncium cladis, ingenti terrore ac tumultu concursus in forum populi esset factus. Matrônæ vagæ per vicos, quæ repens clades allata, quæve fortuna esset exercitus obvius percontantur. — Posterò die ad portas major mulierum prope quam virorum multitudo fuit, aut suorum aliquem, aut nuntium de his opperens; circumfundebantur

γυναῖκας ¹ ἑλευθέρας περιφόβους κατεπτηχίας καὶ πυνθα- 166
νομένης εἰ ζῶσι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρῶς, τὰς δ' ὑπὲρ πατρὸς,
τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρω-
μένης· τῶν δὲ ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότες καὶ
τὰς ἡλικίας πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύε-
5 σθαι ² ἀφεμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην ³ τὴν πόλιν ἐπὶ γήρας

¹ ἑλευθέρους T. R.

² ἀφεμένους T. R.

³ τὴν om. T.

obvius sciscitantes, neque avelli utique a
notis, priusquam ordine omnia inquisiis-
sent." IDEM.

Ἐλευθέρους] Non facile in genere foemi-
nino sic usurpatur. malim ἑλευθέρας.
REISK. Bene hunc locum ad confirman-
dum communem adjectivi usum contulit,
qui Euripidis Heraclidas a P. Elmsleio
editas Lipsiæ repeti curavit, ad v. 245.
OSANN.

Κατεπτηχίας] Juxta canones Gram-
maticorum formari debuit καταπτηχ-
χίας. Demosthenes tamen, si locus sanus
sit, Philipp. A. §. 5. κατέπτηχε μέντοι ταῦ-
τα πάντα. Plutarch. in Julio: Δυσὶν δὲ οὐ-
σῶν ἐν τῇ πόλει στάσεων, τῆς μὲν ἀπὸ Σύλλα,
μέγα δυναμένης, τῆς δὲ Μαριανῆς, ἣ τότε κα-
τεπτήχει καὶ δεσπᾶτο —. Isocrates ad
Philippum §. κδ'. Τῶς ἄλλους ὁρῶν τοὺς
πρὸ αὐτοῦ ταύτη τῇ συμφορᾷ κεκηρημένους,
ἐπτηχότας διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Vi-
detur autem duplici modo formari. TAY-
LOR.

Ὀρωμένης] Hanc vocem cum superiori
ὄρῶν δ' ἦν non bene jungi ratus Schulzius
ὄρομένης aut ὀρωώμενης legi voluit: ejus
virī dubijs etiam Jacobsius permotus in
Animad. ad Euripid. p. 126. θερομένης con-
jecit, quod verbum nonnisi apud poetas
memini me legisse. Acutiorem autem
hanc crisin quam veriozem dixerim.
OSANN. ὀυρομένης dedit Heinrich.

Ἀπειρηκότες] V. Hemsterhus. ad Luc.
I. p. 78. MOR.

Τὰς ἡλικίας] Immo ταῖς ἡλικίαις, ut du-
dum correxi. Atque ita restituisse vide-
tur Maussac. ad Harpocr. p. 121. ex
Suida. TAYLOR. Et ita dederunt Becke-
rus et Heinrichius.

Ἐπὸ τὸν νόμον] Π. τῶν νόμων. Ἡ τοῦ νό-
μου. H. STEPHAN.

Ἀφεμένους] Leg. ἀφεμένους. REISK.
Et sic e Suida dederunt Heinrichius et
Pinzergerus.

Ἐπὶ γήρας οὐδ᾽ ἀφθειρομένους] Hic veri-
simile est, Suidam, quem Maussacns sequi-
tur, errore, non consilio, scripsisse ὀδ᾽ pro
οὐδ᾽. Ἐπειδὴ ἐν ταῦτα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας, ὃ δὴ
ἐπὶ γήρας οὐδ᾽ φασὶν εἶναι οἰ ποιηταί. Plato
Republica I. inicit. Annotarunt antiqui
nostro cum Poetis magnam intercessisse

necessitudinem. Ita sæpe Homerus,

Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος
οὐδ᾽

Αἴση ἐν ἀργαλέῃ φθίσει. Iliad. X. 60.

Μνηστὰι πατρὸς σείο, θεοῖς ἐπιπέικελ' Ἀχιλ-
λεῦ,

Τηλίκου, ὡσπερ ἐγὼν, ὀλοῦ ἐπὶ γήραος οὐδ᾽.
Iliad. Ω. 486.

Verum neque Poetis solis ea est familiaris
locutio, sed et iis, qui prosa oratione scri-
bunt, uti Hyperidi, teste Polluce, II. 2.
λέγοιτο δ' ἂν καθ' Ἐπερίδην καὶ ἐπὶ γήρας
οὐδ᾽, ἐπὶ δυσμαῖς βίου. Attamen his
missis, quomodo exponamus ἀφθειρομέ-
νους? Vir longe doctissimus divinat διφθε-
ρουμένους, cui quidem sententiæ multa
favent. "Neque non quædam nationes
harum (ovium) pellibus sunt vestitæ, ut
in Gætulia et in Sardinia. Cujas usum
apud antiquos quoque Græcos fuisse ap-
paret, quod in Tragædiis Senes ab hac
pelle vocantur διφθέραι etc." Varro de
R. R. II. 11. Discimus quoque ex Com-
mædia, coriaceas etiam fuisse et servulo-
rum et rusticorum pænulas.

Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρα
κακὰ

Δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν
δεσπότην

Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι με-
μνημένοι,

Διφθερῶν, κᾶζωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς
ἤμπόλα. Aristoph. Vesp. 439.

Ὅταν μὲν εἴν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
Ὡσπερ ὁ πατὴρ σου διφθέρην ἐνημμένως.

Nub. 71.

Verum, ut hæc sint, quid dicendum est
de eo loco Demosthenis in Midiana §. 23.
ubi aqua similiter hæret et semper hære-
bit? Δεινοί τινές εἰσιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους, Quid de
iis omnibus, ubi φθείρεσθαι, ἀφθειρεσθαι,
et similia, Lexicographos omnes diu ve-
xavit? Producam, quæ et ego et illi ob-
servarunt, ut de iis simul et semel sta-
tuamus. Plutarch. in Antonio: καὶ ἑασι-
λέων γυναῖκες ἀμιλλώμεναι θαρσαῖς πρὸς ἀλ-
λήλας καὶ κάλλεσι ἐφθείροντο πρὸς αὐτόν. Tur-

167¹ ὁδῶ διαφθειρομένους, διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορωημένους.
πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν πόλιν γινομένων, καὶ πάν-

¹ οὐδ᾽ T. R.

piter et indecore eum adibant, inquit Budæus. Id. in Phocione: Ἐπεὶ δὲ Ἄρταλος μετὰ χερμάτων πολλῶν ἀποδράς Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς Ἀσίας τῇ Ἀττικῇ προσέβαλε, καὶ τῶν εἰωθότων ἀπὸ τοῦ βήματος χερματίζεσθαι δρόμος ἦν καὶ ἄμιλλα φθειρομένων πρὸς αὐτόν. Aristides Panath. Ἄλλ' ἦδη τότε ἀμυρομένη καὶ δίκην ἀξιοῦσα λαβεῖν τῶν ἐν τῇ ἠπειρῷ τῶν Ἰώνων, δεδουλωμένων Ἑλλήνων, οὗς μόνη μὲν ἐδέξατο φθειρομένους κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Aristoph. in Avibus 917.

Ἄλλ', ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνέφθαρς;

Alciphro I. Epist. 13. Ἐξ Ἑρμῖνης — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων, ἐπὶ 34. Προσφθερίζεται δὲ Ἐρπυλλίδι τῇ Μεγάρῃ ἄβρα. Gregor. ad Athanasium: Ἄφ' οὗ δὲ ἡ ἀντίθετος γλῶσσα, ὡσπερ τι νόσημα δεινὸν καὶ κακὸν ἦτορ, ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν εἰσεφθάρη. Idem: Τέρας τι Κασπαδόκιον, τὰ μὲν πρῶτα τραπέζης ἀλλοτρίας δούλον — τὰ τελευταῖα δὲ καὶ πολιτεία παρεσφθάρην. Idem: Μηδὲ γὰρ Σαβέλλιοι τῷ ῥητῷ τούτῳ παραφθειρέσθωσαν. Aristoph. Eccles. 248.

Ἄταρ ἦν Κεφάλος σοι λοιδορητὰ προσφθαεῖς.

Idem in Pace 71.

Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαεῖς, οὐκ οἶδ' ὅσοι,

Εἰρήγαν' Αἰτναῖον μέγιστον κύνθαρων.

Similes et istæ locutiones. Ἐρρ' ἐς κόρακας, φθέρου, ἀποφθεῖρου ἐς κόρακας. Idem Aristoph. Nub. 787.

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ

Ἐπιλοσμώτατον καὶ σκαϊώτατον γερόντιον;

Et Equit. 888.

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσας κάκιστον ὄζων;

In his igitur omnibus τὸ φθειρεσθαι corumpendi vim non habet, neque a φθίω deducitur. Verum est lente et pedetentim reperere vel serpente, τοῦ φθειρός (qui et serpens a Plinio dicitur et Apuleio) motum seu potius lentitudinem imitari. Theocr. Idyll. 2. init.

Ἦς χρόνος, ἀνίκα' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος ἐς τὸν Ἀλεντα

Εἰς πομῆς ἐκ πόλιος.

Schol. Τὸ ἔρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφρα, καὶ σκαλήκαν, καὶ ἐτέρων ἀπόδων ζῶων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νοθεστέρων καὶ ἀσπουδαίω πορευομένων· νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν

λέγεται. Aristoph. Plut. 675.

Ἐφ' ἦν ἐπεθεύμου δαιμονίως ἐφερπύται.

σχ. ad loc. Ἐφερπύται δὲ βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρπετῶν. In nonnullis tamen, quos adduxi, locis, ut id obiter moneam, conveniet fortasse exponere, non ad instar τοῦ φθειρός reptare, verum fortasse adhaerescere. Uti in isto quoque, quem jam addo ex Æliano XIV. V. H. 26. Ἀρκεσίλαον τὸν ἐξ Ἀκαδημίας Ἀνατόρας ὁ πωιτῆς ἐλοιδορεῖτο, προσφθαεῖς αὐτῷ. et similiter XII. H. A. 17. de Echeneide. θεούση νηὶ προσφθαεῖς. Jam autem post nostram, licet novam, non fortasse ingratam, explicationem confer decrepitos hos et capulares senes Lycurgi cum veteri Laerte apud Homerum Ulyx. A. 189.

Λαέρτην ἦρα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχων

Γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρωῖν τε πόσιν τε Παρτηθεῖ, εὔτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν

Ἐρπύζοντ' ἀνα γουνοῖν ἀλαῆς οἰνοπέδιοιο.

Accedit etiam, quod, si hunc locum cum Suida legamus περιφθειρομένους, non διαφθειρομένους, et profecto ita legere suadeo, ne dubitandi quidem occasio relinquere-tur. Indeque Lucianum optime explicabimus in Pseudologista: Ἄλλ' ἴσατιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου τρυφὰς, καὶ ὡς παραδοῦς σαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ συμπεριφθειροῦ πάντα ὑψηρετῶν. Sed præstat fortasse Suidam producere, quoniam præter morem totum hunc locum Lycurgi ex melioribus exemplaribus videtur descripsisse, quam quibus usi sunt Aldus et Stephanus: Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις περισβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφεμένους, ἰδεῖν ἦν καθ' ἑλὴν τὴν πλάνην πότι' ἐπὶ γήρας ὁδῶ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορημένους. Suid. in Πεπορημένους. TAYLOR. Hæc satis proluxa de voce διαφθειρομένους disquisitio grammatica, ejus auctorem, prius incertum, quid de lectione h. l. statuat, edocuisse videtur, istud vocabulum ab h. l. alienum esse. Nam si cum Lonicero veritas: ætate grandævus videre erat per totam urbem ipso senio perire. id absonum est; sin a φθειρεσθαι (quo utuntur Attici sensu: reperere, ire, vagari) velis derivare, compositum διαφθ. incommodum erit. Conjectura vero διαφθειρομένους propterea displicet, quod, si

των τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἡτυχηκότων, μάλιστα ἂν τις 168
 ἤλγησε καὶ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἥνιχ' 169
 ὄραϊν ἦν τὸν δῆμον ψηφισάμενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, 170
 τοὺς δὲ ξένους Ἀθηναίους, τοὺς δ' ἀτίμους ἐντίμους· ὃς
 10 πρῶτον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμνύετο.
 τοσαύτη δὲ ἡ πόλις ἐκέχρητο μεταβολῇ, ὥστε ¹ πρῶτερον
 μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι,
 ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγαπᾶν εἶναι ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτη-
 ρίας ἀσφαλῶς δύνηται ² διακινδυνεύσαι. καὶ πρῶτερον μὲν
 πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων ἐπαρχειν, τότε δὲ πρὸς Μα- 171
 κεδόνας ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν· καὶ τὸν δῆμον ὃν πρῶτερον

¹ πρῶτον T. R.

² κινδυνεύσαι T. R.

vestitum seniorum designat, tamen vocem desideramus, qua depingitur, quatenus senes timidi et perterriti secus fecerint. Quare his omnibus perpensis, Suidæ lectionem περιφθειρομένους veram fuisse Lycurgi scripturam, vel saltem verisimiliorē, quam vulgatam, judicamus; cui iudicio jam olim subscripserunt Maussacus ad Harpocr. p. 121., Küster. ad Suid. l. c., Taylorus ipse, et Dorvillius ad Chariton. p. 385. Lips. Quam enim φθείρεσθαι apud Atticos scriptores significat: suo vel aliorum malo vel damno ire aut vagari (Brunck. ad Aristoph. Eccles. v. 248.), illud compositum περιφθειρομένους senes describit, qui cum impetu, senili atati alieno, et trepidantes prorumpunt, cum molestia eorum, ad quos accedunt obruantes. Et hoc modo perfecta erit oratoria et pulchra descriptio trepidationis et metus, quo tum omnis sexus quæque ætas civium in urbe degentiumangebatur. BECKER. Lycurgum ad normam Atticam scripsisse suspiceris ἐπὶ γήρας ὀδῶ, prouti Lysiam dedisse liquet ex Harpocr. in ὀδῶ. Ad Herodot. l. iii. 14. VALCKENAER. Thorlacius et Osannus: ἐπὶ γήρας οὐδῶ διαφθειρομένους. Beckerus: τὸτ' ἐπὶ γήρας οὐδῶ περιφθειρομένους. Heinrichius: ἐπὶ γήρας ὀδῶ περιφθειρομένους. Pinzgerus: ἐπὶ γήρας ὀδῶ διαφθειρομένους.

Μάλιστα ἂν] Μάλιστα δ' ἂν, Vratisl. quæ lectio fortasse non plane negligenda. Geminum locum particulæ δὲ post genitivos absolutos cum δὲ inchoantes fateor me frustra adhuc quæsisisse; similia autem hæc Herodoti l. ii. 50. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν νόματα, οὔτοι δὲ μοι δοκεῖσι ὑπὸ Πελασγῶν ἰνομασθῆναι. Ex quo genere loca nonnulla conguessit Matthiæ Gr. Gr. §. 606. 3. p. 892. OSANN. Et sic dedit Heinrich.

Ὅς πρῶτον] Leg. ὃς πρὸ τοῦ. et v. 6. ὥστε πρὸ τοῦ. REISK. πρῶτον, antea. Quod Athenienses "eodem innati solo sint, quod incolant," ut Justin. ii. 6. interpretatur voc. αἰτόχθονες, id sæpissime celebratur ab oratoribus, improprie Isocrate v. c. Paneg. §. δ'. et Panath. §. μ'. Vid. Gottleb. ad Platon. Menex. c. 6. BECKER. πρῶτον Schulzius significat τοῦ πρῶτερον positum esse monet, ejus loquendi usus exempla collegerunt Musgravius ad Sophocl. Antig. 1327., Viger. p. 67., Bosius Ellips. p. 738. Schæf. His autem accuratius examinatis facile patet, vocabulo tum, ne ejus significationes confundantur, genitivum vel ἡ necessario apponi: id quod omnia quæ hujus usus exempla novī, egregie comprobant. Quare hic prætulī cod. Cripps. lectionem [fallitur V. D. ea enim varians lectio ad πρῶτον v. 6. pertinet]. OSANN.

Ἀγαπᾶν] De verbi significatione, qua pro ἀρκείσθαι usurpatur, v. ad Philemon. Gramm. p. 226. IDEM.

Πρῶτερον μὲν πολλῆς χώρας] Isocrat. Paneg. §. β'. Mor.

Τὸν δῆμον, ὃν] Facile sit pro primo articulo posteriorem sufficere, ut sic sit: καὶ, ὃν δῆμον πρῶτερον Λακεδαίμ. Sed satius est anacoluthon hic statuere, ejus crebra occurrunt exempla. Nisi mavis pro οὗτος εἰδεῖτο p. 418. 2. legere τοῦτον εἶδει. REISK.

Καὶ τὸν δῆμον — μεταπέμψασθαι] Inest huic loco anacoluthon, quorum exempla undique et in Lycurgo, qui turbatiorem verborum ordinem non aspernatur. Non minus igitur improbanda videtur Reiskij correctio τοῦτον εἶδει, quam Mori conjectura, qui οὗτος εἰδεῖτο delendum et δῆμον — μεταπ. jungendum esse censebat. Nihil præter istud anacoluthon orationi, quo offendaris, dari remanet. Nam sic

Λακεδαιμόνιοι καὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατοί- 15
 κοῦντες Ἕλληνες βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, οὗτος ἔδειτο τῶν ἐξ
 Ἄνδρου καὶ Κέω καὶ Τροιζήνης καὶ Ἐπιδάουρου ἑπικουρίαν
¹ αὐτῶ μεταπέμψασθαι. ὥστε, ὡ ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς τοιού-
 τοις φόβοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τσοαύτῃ αἰσχύνῃ
 ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε ὄπλα θέμενον ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατη- 20
 γοῖς, ἀλλὰ φυγόντα καὶ ² προδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτη-
 ρίαν, τίς ἂν ἢ δικαστὴς φιλόπολις καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος
 ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότη τῆς πόλεως
 βοηθήσειε, τὸν οὐδὲ συμπενηθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφο-
 172 ρὰς τολμήσαντα, οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πό-
 λεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς
 χρόνους οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο ³ ἑαυτὴν εἰς τὴν 25
 τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἢ μὲν χώρα τὰ δένδρα ⁴ συνεβάλλ-
 λετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας, οἱ δὲ ⁵ νεῶ τὰ ὄπλα.

¹ αὐτῶ T. R.² παραδόντα T. παριδόντα R.³ αὐτὴν T. R.⁴ συνέβάλετο T. R.⁵ νεοί T. R.

vert. idem populus indigebat auxiliis ex Andro etc. quæ sibi submitterentur. Cum Moro autem αὐτῶ pro αὐτῶ correxi. — Ad illustrandam historiam laudat Hauptm. Diod. Sicul. XVI. 86. Plutarch. Alex. c. 14. Demosth. c. 26. Ælian. V. H. VI. 1. Justin. VIII. 3. BECKER.

Μεταπέμψασθαι] Novo significato, si bene habet, pro sibi submittere. Si autem vulgari significato etiam hic est usurpatum, necesse est pro οὗτος ἔδειτο τῶν — legi τοῦτον ἔδει τὴν (aut τοὺς) ἐξ Ἄνδρου —. REISK. Heinrichius: [αὐτῶ μεταπέμψασθαι].

Παραδόντα] Lege προδόντα. Monui supra ad §. γ'. med. TAYLOR. Malim παριδόντα. qui præterviderit, contemperit, neglexerit. v. p. 156. 7. ed. Steph. REISK. παραδόντα restitويمus propter seqq. οὐδὲ συμπενηθῆσαι — οὐδὲ συμβεβλημένον. Leocrates dum aufugeret cæteris curam salutis reip. tradidit. Sic §. γ'. λς'. BECKER. Osannus, Heinrichius et Pinzgerus προδόντα dederunt.

Τὸν οὐδὲ συμπενηθῆσαι] Referenda sunt ad remotius ἀπολύσειεν. MOR.

Τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς] Melius, τὰς τῆς πατρίδος συμφοραῖς. TAYLOR. Videtur vulgata bene habere, aut certe defendi posse. πειθεῖν τι, lugere quid, vel ob quid, ergo et συμπεθεῖν τινί τι, cum aliquo aliquid lugere. Idem dictum erit

atque οὐδὲ συμπενηθῆσαι τῇ πατρίδι τὰς αὐτῆς συμφορὰς. REISK.

Τὰς θήκας] Eodem modo et eadem sedulitate muri reficiebantur post bellum Persicum, ἀκοδόμου τὰ τεῖχην, οὐτ' οἰκίας οὔτε τάφου φειδόμενοι. Diod. Sic. XI. c. 40. "Atque ut interim omnes servi atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive privatus, sive publicus." Nep. Themist. 6. Cave autem existimes iterum de iisdem agi infra οἱ δὲ τῆς τῶν τάφων. Ibi enim legendum τάφρων. Scilicet ἐπεμελοῦντο — τευχῶν — τάφρων — χαρακώσεως. Nihil verius. TAYLOR. Quanquam et Demosthenes de Cor. p. 325. 19. Reisk., splendidissimo Orationis loco, τὴν ταφρείαν memorat, qua tum ipse circumdederit urbem, Taylori conjecturam nihilominus rejiciendam esse putavi: duo enim describuntur negotia, quibus tum imprimis occupati erant cives Attici: alterum defensionis urbis, alterum sepulture apud Chæronæam occisorum. Utunque vero hic et in sequentibus, a Leocrate prætermissum esse docet Orator. BECKER. τάφρων tamen dant Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Οἱ δὲ νεῶ] V. Piers. ad Mær. p. 265. Ex Floro ii. 6. illustrat. MOR. At fortasse ad Melancthonem tanquam hujus scripturæ auctorem recurrere oportet,

ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν ¹τάφρων, οἱ δὲ τῆς χαρακώσεως· οὐδείς δ' ἦν ἀργός τῶν ἐν τῇ πόλει. ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέσχετο τάξαι Λεωκράτης. ὦν ²εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας ³⁰ τὸν μὴδὲ ξυνενεγκεῖν μὴδ' ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα ¹⁷³ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος ἀτάφρων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων· ὦν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἡσχύνθη ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

β'. Περὶ ὧν, ³ ὦ ἄνδρες, μικρῶ πλείω βούλομαι διελθεῖν, καὶ ὑμῶν ἀκούσαι δέομαι καὶ μὴ νομίζεῖν ἀλλοτρίους εἶναι ³⁵ τοὺς τοιοῦτους τῶν δημοσίων ἀγῶνας· αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ⁴ ἀνδρῶν εὐλογίαι τὸν ἔλεγχον σαφῆ κατὰ τῶν τάναντία ¹⁷⁴ ἐπιτηδεύόντων ποιοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἔπαινον, ὃς μόνος ἄθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶ, τούτου, ἐπειδὴ κακέينوι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως ⁵ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ παραλιπεῖν. ἐκείνοι γὰρ τοῖς πολεμίοις

¹ τάφρων T. R.² εἰκότως T. R.³ ὦ om. T. R.⁴ ἀνδρῶν om. T. R.⁵ τὰς ψυχὰς - - - πόλεως] ἐτελεύτησαν T. R.

vertentem: *templa* [suppeditabant], *clypea*. Thorlacius *váci*. Schaubius, *servata* *vulgata véoi*, intelligit *agros*. OSANN. *verò* Heinrichius quoque et Pinzgerus: cf. Elsm. ad Eurip. *Heraclid.* 695.

³ ὦν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας.] *Lege* ὦν εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. *Jam* recte se habet *Constructio*, quæ aliter *labascere* videbatur. *Ei*κὸς ἦν, *pat* erat. *Ut* Antipho *Orat.* I. in *init.* Οὗς εἰκὸς ἦν τῶ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, τῷ δ' ἐπεξίοντι βοηθοὺς. *Hæc* potissimum annotavi, quoniam in *schedis* meis video *animadversum*, fuisse olim *fastidiosos* quosdam, qui *hanc locutionem* dampnant. TAYLOR. *Aut* cum *Tayloro* εἰκὸς est *leg.* aut *illa* *vulgata* *servata*, ἀναμνησθέντες in *nomi*nativo, et *ζημιῶσαιτε* v. 7. aut *ζημιῶσαι* δέτ. REISK. εἰκὸς cæteri editores *suscepere*.

Ξυνενεγκεῖν] *comportare cadavera casorum ad tumulos*, quod faciunt *superstites* e *præliis* facti. REISK.

Παριῶν, ἡσχύνθη] *Punge mecum*: ὦν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἡσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων. *quorum sepulcra ille præteriens non erubuit, licet post septem annos tum primum patriam*

eorum consulitaverit. Si tamen hoc sit *προσαγορεύων*, quod *nimum* suspicor. *Hesychius* quidem *προσαγορεύει*, ἀσπάζεται. *Nonnullis* fortasse placere potest *ἀπαγορεύων*, qui *per septennium patria* se *abdica*verit. *Ego* tamen, ut *debet*, ἐπέχων. TAYLOR.

Αὐτῶν προσαγορεύων] *Videtur* ἑαυτοῦ esse *interponendum*. *illum*, *præter capsas eorum prætereuntem*, nil *pu*duit, *ipsorum patriam suam appellare*, se *ferre civem ipsorum*, *communi cum ipsa patria utentem*. REISK. *Cui* consentit §. λς'. BECKER. *Pro* αὐτῶν *con*j. *Ducas* ἑαυτοῦ.

Τοὺς τοιοῦτους τ. δ. ἀγῶνας] *Lego*: τοὺς τοιοῦτους λόγους τῶν δημοσίων ἀγῶνων. IDEM. *Cui* obsecutus est Heinrichius.

Αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν] *Muretus* XVII. *Var. Lect.* 6. legit: αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαι etc. *deinde*, l. antep. ἐπειδὴ κακέينوι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνέλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι πόλεως μὴ παραλιπεῖν. *Si hæc* ex *fide MStorum* dixerit, bene dixit. TAYLOR.

Εὐλογίαι] *laudationes*. *Thucyd.* ii. 42. MOR.

ἀπήνησαν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς Βοιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐλευθερίας μαχοῦμενοι, οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσι τὰς
 ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν 40
 προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφα-
 λεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων περιβόλων,
 τὴν δὲ θρέψασαν αὐτοὺς αἰσχυρόμενοι περιορᾶν πορθουμένην.
 εἰκότως ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γεννησάντας καὶ τοὺς
 ποιητοὺς τῶν πατέρων οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς
 εὐνοίαις, οὕτω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκού- 154.
 σας ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας καταδεέστερον διά-
 κεινται. τοιαύταις δὲ γνώμαις χρῆσάμενοι, καὶ τοῖς ἀρίστοις
 ἀνδράσιν ἐξ ἴσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ ὁμοίως τῆς
 175 τύχης ἐκοινώνησαν· τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ ζῶντες ἀπολαύουσιν,
 ἀλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν ἐγκαταλελοίπασιν, οὐχ
 ἠττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔνθα παρετάχθησαν ὑπὲρ 5
 τῆς ἐλευθερίας ἀμύνοντες, εἰ δὲ δεῖ καὶ παραδοξότατον μὲν
 εἰπεῖν, ἀληθές δέ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον. τὰ γὰρ ἄλλα
 τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἐλευθερία καὶ
 ἀρετή· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει.
 ἔπειτα δὲ οὐδ' οἷον τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἠττης αἰτίους τοὺς ταῖς
 διανοίαις μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ

Πορθουμένην. εἰκότως.] Hæc recte a me distinguuntur. Vide ad §. 26. Interpretationem nostrum, ut vides, fefellit vulgaris distinctio: αἰσχυρόμενοι περιορᾶν πορθουμένην εἰκότως. TAYLOR.

Ὡσπερ γὰρ —] Demosth. Epitaph. p. 1390. 4. ed. Reisk. BECKER.

Οὐκ ἠττηθέντες] V. quos laudet Morus ad Isocr. Panegy. c. 26. Mox pro vulg. ἀμύνοντες cum Tayl. ἀμυνούντες dedimus. BECKER.

Ἐνθα παρετάχθησαν] Conjecit Cl. Marklandus ad Lysiam p. 47. 8. ed. Steph. ἔθαπερ ἐτάχθησαν. TAYLOR. Et sic dedit Heinrichius.

Ἀμύνοντες] Potius ἀμυνούντες, ut recte Lonicerus: dimicaturi. Ita l. 1. ἀπίνθησαν — ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχοῦμενοι. TAYLOR.

Τὰ γὰρ — ταῦτα γὰρ] An leg. ἂ γὰρ — ταῦτ' ἄρα. MOR.

ἠττης αἰτίους] amissæ victoriæ auctores. Hæc sunt quovis piaculo digna. At id tantum absfuit, ut Orator etiam contenderet eos neque ἠττηθῆναι, ut l. ult. μόνους τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς ἠττηθῆναι δικαίως φήσει. Re-

scribe igitur: οὐδ' οἷον τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἠττηθῆσαι τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. Macula illa Exemplarium, αἰτίους, unde originem traxerit, vides. Inter voces ἠττηθῆσαι et τοὺς videre visus est bonus librarius. TAYLOR.

ἠττης αἰτίους] Demosth. Epitaph. p. 1394. 20. ed. Reisk. eandem sententiam hoc modo profert: οὐκ ἂν ἀνήσαιμι δ' εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐκατέρων ἐν τάξει, τῆς μὲν ἠττης οὐ μετέχειν; καὶ δ' ὁμοίως ἀμφότεροι. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῶ, κρίνεται. ὁ δ' εἰς τοῦτο ἕκαστον ἔδει παρασχέσθαι, πᾶς ὁ μένων ἐν τάξει πεποιθκεν, Sic Nostro αἰτίους ἠττης, auctor est et particeps cladis; nam qui pulcre in prælio ceciderunt, invicti cadebant, nec sententiam calamitates, quæ cladem necessario sequebantur. Morte libertatem sibi servabant; servitutum non ferebant. Cf. Lys. Epit. p. 95. 4. ed. Reisk. BECKER.

Τὸν τῶν ἐπ.] Malim διὰ τὸν τῶν ἐπ. REISK. Reiskio miror Schulzium assensum esse. OSANN. * ἄλλ' ἀνδρείας ὑπομείναντες * τὸν τῶν ἐπ. de suo Heinrichius. qui mox p. 421. 7. [συνετάφη - - - ἐλευθερία].

- 10 τούς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς
 1 ἥττησθαι δικαίως φήσειε· τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες
 εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται. ἐδήλωσε δὲ ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν
 ἀρετὴ· μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν
 ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ οὗτοί τε τὸν βίον
 μετήλλαξαν καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσεν· 176
 συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 15 ἐλευθερία. ὅθεν καὶ φανερόν παῶσιν ἐποίησαν οὐκ ἰδίᾳ πο-
 λεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες.
 ὥστε, ὦ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυνθεῖν εἰπῶν στέφανον τῆς πα-
 τρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ οὐκ ἀλόγως
 ἐπετήδευον, ἐπίστασθε, ὦ Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων
 τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας τιμᾶν· εὐρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς
 ἄλλοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ὑμῖν
 20 δὲ στρατηγούς ἀγαθοὺς καὶ ² τοὺς τὸν τύραννον ἀποκτεί-
 ναντας. καὶ τοιοῦτους μὲν ἀνδρας οὐδ' ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλ-
 λάδος ὀλίγους εὐρεῖν ῥᾶδιον, τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶ-
 νας νευικηκότας εὐπετῶς πολλαχόθεν ἐστὶ γεγονότας ἰδεῖν.
 ὥσπερ τοῖνυν τοῖς εὐεργέταις μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε,
 οὕτω δίκαιον καὶ τοὺς τὴν πατρίδα καταισχύνοντας καὶ
 προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν.
 25 ἰγ'. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν ἀπο-

1 ἥττηθῆναι T. R.

2 τοὺς om. T. R.

Στέφανον τῆς πατρίδος] Schulzius comparari vult illud D. Paulli ad Thessal. I. 2. 19. στέφανος καυχῆσεως, ubi v. interpr. — In Orat. deperdita (Fr. XVIII.) Lycargus στεφανῶν usurpavit pro τιμᾶν. Sic et h. l. usus est substantivo, eo sensu, ut animos illorum patriæ summum ornamentum vocare non dubitaret. Similis est sententia Demosthenis in Epitaph. p. 1396. 6. ed. Reisk. ἡ πᾶσα τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. Et paulo post: ἡ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ τῆς Ἑλλάδος ἦν ψυχῆ. Nimirum, qui laudationes funebres scribebant, id potissimum elaborarunt, ut insolito dicendi genere laudatorum virtutes augerent, eorumque pro patria oppetitam mortem splendidissimis efferrent laudibus. Hos Lycargus, quantum potuit, h. l. imitatus est. Vide quæ monui ad Demosth. Epitaph. in Demosth. vita II. p. 466. sq. BECKER.

Καὶ δι' ἃ] Malim καὶ γὰρ δι' ἃ — REISK.

Εὐρήσετε δὲ] Pro γὰρ, contra ea apud alios etc. MOR.

Ἀθλητὰς ἀνακειμένους] Ἐν τῇ Μιλήτῳ πολλοὺς ἀνδριάντας ἀθλητῶν θεασάμενος (Alexander) Ὀλύμπια καὶ Πόθια νευικηκόταν, καὶ πῶς τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα, ἔφη, ὅτε οἱ βάρβαροι ὑμῶν τὴν πόλιν ἐπολιόρκουν; Plutarch. Apophthegm. TAYLOR.

Στρατηγούς ἀγαθοὺς] Nep. Mill. c. 6. BECKER.

Τὸν τύραν. ἀποκτ.] Leg. fortasse: τοὺς τὸν τ. ἀ. i. e. Harmodium et Aristogitonem. Thucyd. 6. 54. IDEM.

Καὶ ταιούτους] Sc. duces strenuos et fortes. Sequens οὐδ' cum εὐρεῖν ῥᾶδιον jungendum; neque tum Reisk. emend. οὐδ' ὀλίγους sive πολλούς, opus est. IDEM.

Ὀλίγους] Aut pro ὀλίγους leg. est. πολλούς, aut εἰ μὴ ὀλίγους, aut οὐδ' ὀλίγους. ne paucos quidem numero. REISK.

Μεγίστας] Leg. τὰς μεγίστας. IDEM. Et articulum addidit Heinrichius.

Οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν] Emendo οὐδ' ἐν ὑμῖν

177 ψηφίσασθαι Λεωκράτους τουτουὶ τὰ δίκαια ποιούσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ Ἀρείῳ πάγω βουλή — καὶ μηδεὶς μοι δορυβήσῃ ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν — τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ ¹ ἐγκαταλιπόντας τότε τοῖς πολεμίοις λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν ἄλλων φονικά ἀδικήματα ὀσιώτατα δικάζοντας αὐτοὺς ἂν εἰς ² τινα τῶν 30 πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρανομήσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, μείναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς ³ υἱεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκδέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εἰ τὸν τοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκδέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅστις ἀνὴρ ὢν οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι; ἔτι δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἠγησάμενος εἶναι τὸ γινόμενον, 35 ἐψηφίσαστο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. ἃ δὲ κατέγνωσται μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, κατεψηφίσται δὲ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίστης

¹ καταλιπόντας τότε ὡς πολεμίους T. R.

² τινας T. R.

³ υἱούς T. R.

ἐστίν. *jam non amplius in vestra potestate situm est. Rationem reddit in sequentibus.* TAYLOR. Malim tamen οὐδ' ἐνεστίν ἴμῳ ut usitatus. REISK. Taylori correctionem certissimam recepi. BECKER. Neutro ὄpus esse demonstravit Hauptmannus. OSANN. Taylori correctionem recepit Heinrichius quoque.

Τοὺς φεύγοντας] Vulg. φεύγοντας. Illud dedimus propter insequens καταλιπόντας. V. Wolf. ad Lept. §. 17. med. BECKER. Quocum facit Heinrichius. sed vid. p. 150. 15. ed. Steph. et infra v. 16.

Καταλιπόντας τότε] Distingue post τότε, τοὺς καταλιπόντας τότε, in eo, sc. bello. Erravit Interpres, deceptus mala Stephani distinctione. TAYLOR. Supra §. α'. ια'. orator conjunxit πατρίδα et πόλιν. Quare nostro loco suspicetur aliquis τὴν πόλιν post τότε excidisse. BECKER. Recte MSS. τοὺς πολεμίους, de quo appositionis usu comparatio vid. Matth. Gramm. Gr. §. 433. p. 599., Reisig. Conjectan. in Aristophan. p. 35., Persius Sat. vi. 74. "ast illi tremat omento popa venter." OSANN. Dedi cum Pinzgero e conjectura

Bekkeri τοῖς πολεμίοις. Cf. p. 159, 7. 160, 6. et 166, 37. ed. Steph.

Ὄσιώτατα δικάζοντες] In hac causa adversus cives nonnullos Areopagum peccasse, quis credat? Senatun, quem de cædibus aliorum sanctissime judicasse constat? Dinarch. c. Demosth. p. 6. ed. Reisk. de Areopago: Καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόρον ἀξιώπιστος οὔσα βούλη τὸ δίκαιον καὶ ἀληθές εὐρεῖν — νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χηρήμασιν ἀκυρος ἔσται τοῦ δίκαιου. BECKER.

Τοιοῦτόν τι] Scil. ὥστε φονεῖν τινὰ ἀδικας. REISK.

Αὐτολύκου] V. fragm. Lycurgi III. BECKER.

Οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα] qui cum vir sit, non fuerit patria sue gratus pro educationis immensis beneficiis? Ἄνθρ ὢν oppositum est τῷ ἀχρήστ. εἰς τὸν πόλεμον. Mortem vero pro patria, quæ parvulum educavit, libenter oppetere civem gratum, innuit quoque Lys. Epitaph. §. ιε'. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον. ὥσπερ χηρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀποδένει, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες. IDEM.

ἄξια εἶναι τιμωρίας, τούτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; 40 πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔσεσθε ἀγνωμονέστατοι, καὶ ἔλα- 178 χίστους ἔξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας. ὡς μὲν οὖν ἔνοχος ἔστι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπανσι, ὧ ἄνδρες, Λεωκράτης, φανερόν ἐστι.

ιδ'. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἔξαπατᾶν λέγοντα ὡς ἔμπορος ἔξέπλευσε καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. εἰάν οὖν ταῦτα λέγη, ἐνθυμεῖσθε ὧ ῥαδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ 5. 1 οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὀρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς ἑταίρας καὶ τῶν θεραπαινῶν, ἀλλὰ ¹ μόνος μετὰ παιδὸς τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ ² τούτοις τί προσῆκεν ἐν Μεγάρῳ 5 τὸν Ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πατρίδα καὶ μεγάλα πάντα ἡδικηκέναι; ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν αἰτωώτατον, εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προσέδρα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε κύριοι γενομένοι τῆς ψήφου. χωρὶς δὲ τούτων οὐχ ἠγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι 10 ταύτην τὴν ἀπολογία. πῶς γὰρ οὐ δεῖνόν τοὺς ³ μὲν ἐπὶ

¹ μόνος T. R.² τούτοις om. T. R.³ μὲν om. T. R.

Πάντων γὰρ] Πάντων ἄρα dedit Heinrichius.

Τῆς αὐτῆς] Vid. §. 6'. et. ζ'. BECKER. Μόνος μετὰ] Aperto vitio. μόνος μετὰ omnes MSS. OSANN. Heinrichius: μόνος μετὰ τοῦ.

Κατεγνώκει τε αὐτοῦ] Malim κατεγνώκει γε ἑαυτοῦ. REISK. Quod Beckerum in textum suscepisse miror. OSANN.

Κατεγνώκει γ' ἑαυτοῦ] Aldinæ lect. vitiosa κατεγνώκειτε αὐτὸν h. l. et paullo postea αὐτὸν προσέδρατε Melancthonem in transversum ducebant. Vertit: nisi condemnaretis eum proditiōnis patriæ et maximorum scelerum, cum quidem absurdissimum esset alios liberare culpa in tali crimine, propter quod vos ipsos pœna dignos judicaretis. Cum Reisk. correximus locum. ΤΕΑΥΤΟΥ et ΓΕΑ. facile in Codd. poterant permutari. Et sic aliquoties infra Lyc. c. 36. αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγούς, καὶ οἰκίτας ἐν Μεγ. Porro ὃ καὶ πάντων ad sequentia sunt referenda ut c. 19. verba ὃ καὶ πάντων ἂν εἶ-

δεινός. — Denique cum Scaligero, ex Aldina retinentes τε, hoc cum insequentī verbo conjunximus scribentes τετεύξεσθαι. Ταῦθ' pertinēt ad περὶ ὧν, et opposita sunt αὐτὸς et ὑμεῖς. Jam sic concludit Orator: Quare Leocrates, Atheniensis, Megaris vixit? quamobrem vendidit domum, quam hic habuit, nisi se ipsum jam tunc condemnasset, patriæ proditorem fuisse omnesque cives graviter offendisse? Id vero omnium stultissimum, si scelerum, quorum pœnam ipse statim tunc temporis expectavit, nunc judicio vestro absolvētis. BECKER.

Τεύξεσθαι] Scal. τετεύξεσθαι. Proxime notes, istud ταῦθ' absolute dici, neque enim regitur ab ἀπολύσετε. Ut sit διὰ ταῦθ' ἀπολύσετε. Versionem ergo reformabis. TAYLOR.

Οὐκ ἠγοῦμαι] Heinrichius: οὐδ' ἠγοῦμαι. Ἐπὶ ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας] Π. ἐπὶ ἐμπορία. Ὀλίγω δὲ πρότερον εἶπε κατ' ἐμπορίαν. H. STEPHAN. Infra etiam, paragrapho exeunte, κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμησι. Sed

179 ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας σπεύδειν ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως Βοήθειαν, τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' ἐργασίαν ἐκπλεῖν, ἥνίκα οὐδ' ἂν εἰς προσκλήσασθαι οὐδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάττει; ἠδέως δ' ἂν αὐτοῦ πυθοίμην, τίνα ἐμπορίαν εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν τῇ πόλει τοῦ παρασχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, μεθ' ἡμῶν¹ 15 μαχομένους. ἐγὼ μὲν οὐδεμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὔσαν βοήθειαν. ἄξιον δέ ἐστιν οὐ μόνον αὐτῷ διὰ τὴν προᾶξιν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον φανερώς γὰρ ψεύδεσθαι τετόλμηκεν. οὔτε γὰρ πρότερον οὐδεπώποτε ἐγένετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκέκτητο χαλκοτύπους· οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Μεγάρων, ἔξ' ἔτη 20 συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ πεντηκοστῆς μετέχων ἐτύγχανεν, ἣν οὐκ ἂν καταλιπὼν κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει. ὥστ' ἂν μὲν τι περὶ τούτων λέγη, οὐδ' ἡμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω.

ιέ. Ἡξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος, ὃν αὐτῷ² συμβεβουλεύκασί τινες τῶν συνηγόρων, ὡς οὐκ ἔνοχος ἐστι τῇ προδοσίᾳ· οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος οὔτε πυλῶν

¹ ἡμῶν T. R.

² συμβεβλήκασί T. R.

emendatio viri præstantissimi est minus necessaria. TAYLOR. Dedimus ἐπ' ἐμπορία. Wessel. ad Diodor. Sic. ii. p. 425. Bip., Matth. Gr. Gr. p. 858. BECKER. H. Stephani correctionem, ἐπ' ἐμπορία, vulgari quidem lingua Græcæ usu comprobata, nolim Beckerum statim in textum suscepisse, licet eodem fere modo Demosthenes adv. Callipp. p. 1236. 23. ἐπ' ἑτέρα ἀποδημῶν ἐμπορία dixerit. Absque enim codicibus talia emendare, temerarium nobis videtur, reputantibus ἐπὶ in structura verbi significationem motus habentis sæpissime etiam tum accusativo jungi, quum causam notat, uti in hujus generis dictionibus ἐπὶ θῆραν ἐξίνασι etc., de quibus v. Sturzii Lex. Xenoph. T. 2. p. 267. Ac præter Beckerum Stephani scripturam nullus editorum vulgatæ prætulit. OSANN.

Καὶ κατ' ἐργασίαν] Dele inutilem particulam καὶ, quam debemus voci proximæ. TAYLOR. Num, καὶ οὐδὲ κατ' ἐργασίαν. et ne quaestus quidem faciendi causa. REISK. At particula καὶ h. l. intendit ut apud Dinarch. c. Demosth. p. 11. καὶ Κόνωνος υἱέ. BECKER.

Χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν] Non, commo-

diorem fuisse, cum Lonicero, sed fieri potuisse. Quod aliud est. Deinde ἐκπλεύσας — ἐκ Μεγάρων miror esse versa, hinc solvens. TAYLOR.

Ἄλλὰ καὶ διὰ] Καὶ omittunt Osannus et Pinzgerus.

Χαλκοτύπους] Hesych. χαλκοπλήκτους. I. e. ἐργαστήριον οἰκετῶν χαλκοτύπων ἐκέκτητο, sicut Liban. vit. Demosth. §. β'. de patre Demosthenis ἐργαστήριον δὲ οἰκετῶν μαχαιροποιῶν κεντημένος dicit. Hi fabri ætarii servi erant, coempti a Leocrate, ut in ejus commodum vasa ex ære conficerent. Divitum enim plurimi pecuniam ita collocabant, ut servos, artis cujusdam peritos, coemerent, quam deinde in dominorum usum exercebant. Id honeste fictat, nec ab Oratore Leocrati ullo modo vitio vertitur. BECKER.

Πεντηκοστῆς] V. §. ζ'. IDEM. Heinrichus: * τῆς * πεντηκοστῆς, qui mox etiam v. 16. περιῖ inclusit.

Συμβεβλήκασί] Συμβεβουλεύκασί Simonus in interpretatione tacite correxit: haud mala lectio, tamen vulgatæ non par. OSANN. Vulgatam quoque cæteri editores relinuerunt.

οὔτε στρατοπέδων οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός. ἐγὼ
 25 δ' ἠγοῦμαι τοὺς μὲν τούτων κυρίου μέρος ἂν τι προδοῦναι
 τῆς ὑμετέρας δυνάμεως, τουτονὶ δ' ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν
 πόλιν. ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδιδόντες,
 οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ
 τῶν πατρῶν νομίμων ἀποστερῶν. καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προ-
 δοθεῖσαν οἰκεῖσθαι ἂν συνέβαινε δούλην¹ οὔσαν τὴν πόλιν,
 ὃν² δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἀοίκητον ἂν γενέσθαι. ἔτι δὲ
 30 ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν
 ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι
 ἀνάστατον καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στέρηθῆναι. ὥσπερ γὰρ
 ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν μεταπε-
 σεῖν, τελευτήσαντι³ δὲ συναναίρεται πάντα δι' ὧν ἂν τις 181
 εὐδαιμονήσειεν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει πέρας
 ἔχειν τὴν⁴ ἀτυχίαν ὅταν ἀνάστατοι γένωνται. εἰ γὰρ δεῖ

¹ δὲ οὔσαν T. R.² δὲ om. T. R.³ καὶ συναίρεσθαι T.⁴ εὐτυχίαν R.

Οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός] Nam secundum leges, quas Pollux VIII. 6. p. 388. e Theophrasto citat, denunciatio prodicionis contra eos solummodo fiebat, qui jussu populi munere publico functi erant, qualia sunt hæc a Lycurgo nominata. Quamobrem Orator h. l. speciose magis quam vere, Leocratis fugam ex hac quoque lege puniendam esse, docuit. Viderunt et alii interpretes. BECKER.

Μέρος ἂν τι προδοῦναι] Iterum non, prode, sed prodituros fuisse. Hæc enim per ὑπόθεσιν dicuntur, et Græca bene instituantur, sed Interpretem bonum desiderant. TAYLOR.

Τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ] Cf. supra §. η'. BECKER.

Δ' οὔσαν τὴν πόλιν, ὃν τρόπον] Num sic leg. συνέβαινε, δούλην οὔσαν τὴν πόλιν, ὃν δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἐκλειφθεῖσαν, ἀοίκητον —. REISK. Nos non solum nihil mutavimus, immo, quum δούλην δὲ οὔσαν τὴν πόλιν ad explicanda ὃν τρόπων οὗτος ἐξέλιπεν necessarium pertineant, recepta Reiskii vel Schulzii scriptura loci vim dixerim potius infringi. OSANN. Thorlacius, Heinrichus, et Pinzgerus nobiscum faciunt.

Δούλην γ' οὔσαν τὴν πόλιν] civitatem, servam quidem factam, v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 16. Ald. et Mel. pro γε legunt δὲ et post ὃν omittunt particulam: denique incisum ponunt post συνέβαινε, quo protasis finitur. Schulzii correctionem recepimus. si isti prodiderint civitatem, tamen R. P. manebit, etsi in servitutem redacta:

relicta vero, sicut ab ipso deserta est, fit solitudo. praterea manente R. P. in meliorem aliquando statum reverti posse sperandum: at cum prorsus deleta est, quævis melioris conditionis spes evanuit. Igitur Leocrates, quantum potuit, urbem ἀοίκητον et ἀνάστατον reddidit. Cf. §. ις'. BECKER.

Ἀνάστατον καὶ τ. κ. ἐλπ.] F. ἀναστάτους, ἀναγκαῖον καὶ τῶν κ. ἐλπ. REISK. Quo minime opus. OSANN.

Τελευτήσαντι] Lego et distingo certissima fide: ὥσπερ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ καὶ συναναίρεσθαι πάντα κ. τ. λ. Atque ita interpretatur Lonicerus. Neque aliter sane potuit, si ullam bonam mentem auctori suo dare voluisset. TAYLOR. Ego dedi τελευτήσαντι δὲ συναναίρεται. quod postremum, per errorem a Stephano mutatum, ex Aldina revocavi. REISK. Et sic cæteri editores.

Πέρας ἔχειν τὴν ἀτυχίαν] Restituo εὐτυχίαν. Tum solum πέρας ἔχει εὐτυχία Rerump., tum solummodo actum erit de earum fortunis, cum funditus eversæ fuerint: non enim protinus conclamatum erit de civitate, si res minus prospere succedant. Hæc est γνώμη, quam Orator hic illustrat. Cui vox ἀτυχίαν quantum concinat, Tu vide, cui mea displicent. TAYLOR. Πέρας ἔχει τι significat: aliquid ita perfectum est, ut nihil addi possit. Sic Demosth in Mid. p. 550. 11. ed. Reisk. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φησεί τις εἶναι κακίας. Lys. c. Eratosth. §. ιδ'. τελευτήσαντες

τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεως ἔστι θάνατος ἀνάστατον γενέ- 35
σθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις τὸ μὲν
παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον
182 ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὰ τεῖχη καθη-
ρέθη· καὶ ἐκ τούτων ὁμῶς ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν καὶ τῆς
τῶν Ἑλλήνων ¹εὐδαιμονίας ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι.
ἀλλ' οὐχ, ὅσαι πῶποτ' ἀνάστατοι γεγόνασι. τοῦτο μὲν γὰρ,
εἰ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν ἔστι, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, 40
ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων καὶ πάσης ἐπάρ-
ξασα τῆς Ἀσίας, ὡς ἄπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη,
τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστι; τοῦτο δὲ ²Μεσσήνην πεντακο-
σίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικι-
σθεῖσαν;

15'. Ἴσως οὖν τῶν συνηγῶρων αὐτῷ τολμήσει τις εἰπεῖν,

¹ ἠγεμονίας T. R.

² Μεσῆνην T. R.

τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἔχθεῶν
τιμωρίας. Isocr. ad Phil. §. ξ'. ἐγὼ μὲν
γὰρ ἠγούμαι ταῦτα πέρας ἔξειν· οὐδένα γὰρ
ἀλλοῦ πότε δυνήσεσθαι μείζω πρᾶξαι τούτων.
— 'Vix possum probare Tylori senten-
tiam in verbis Lyncurgi ἀτυχίαν in εὐτυ-
χίαν mutantis. ut cum homine mortuo om-
nis ejus εὐδαιμονία perit: sic cum urbe
eversa omnis ejus εὐτυχία finem habet.
Hic videtur sensus.' Dorvill. ad Charit.
p. 227. ed. Lips. BECKER. Falluntur,
qui de defendenda vulgata ἀτυχίαν con-
tendant, quos inter d'Orvillius ad Charit-
ton. 227., Schulzius, Thorlacius, Becke-
rus: agitur enim de statu urbis non everse,
sed evertendæ. Nemp̄ orator urbem ἀνά-
στατον factum cum τελευτήσαντι comparat.
Quare quod Tylorus sagaciter conjecit
εὐτυχίαν, Reiskius recte suscepit, fidem
facientibus Codd. et A. et B. [Fallitur V. D.
Ambo Codd: in Museo Britannico nunc
asservati clare ἀτυχίαν habent.] in Vrat.
Schaubius annotavit quantum a pallida
codicis scriptura hodie erui possit, ἀτυ-
χίαν videri exstare. At scripturam termi-
nationum ā et εὐ præsertim in principio
vocalorum ita similem esse, ut ultra
scribæ manus sit, si solam manus ductum
spectes, sæpenumero ambigas, quodvis
fere codicis folium docere potest. OSANN.

Τριάκοντα] Punge post τριάκοντα, re-
fertur enim ad ἡ πόλις κατεδουλώθη, non ad
τὰ τεῖχη καθρέθη, hoc modo: ἡμῶν ἡ πό-
λις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατε-
δουλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα
(sc. sub. κατεδουλώθη, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, ut
aiunt). muri autem a Lacedæmonii sunt

diruti. Interpres igitur erravit propter
malam fidem Editoris. Muri urbis a La-
cedæmonii solis diruti erant ante domi-
natum XXX virorum. Quæri itaque po-
test, quid velit istud ἀμφοτέρων? Hoc so.
Civitas nostra bis in servitutem redacta
est, a Tyrannis primo, Pisistrato nempe
etc. deinde a XXX viris. (Accidit autem,
ut in posteriore hac servitute muri etiam
a Lacedæmonii subruerentur.) verumtam-
en ex utroque dominatu etc. Hoc certis-
simum est. TAYLOR. Cf. Xenoph. Hellen.
ii. 2. BECKER.

Μεσσήνην, πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστ.] Ald.
Μεσῆνην. De utraque hujus nominis scri-
ptura vide, quos laudat Spohn ad Isocr.
Paneg. c. 26. IDEM. Et nos ad Philem.
technol. p. 265. OSANN. Factum esse per
Epaminondam. Corn. Nep. Epam. c. 8.
Trecentesimo anno post, quam diruta fue-
rat. Pausan. IV. 28. Lycurgus 500 annos
habet; Dinarch. p. 52. ed. Reisk. 400.
Diodor. Sicul. XV. 81. rursus trecentos.
V. Wesseling. ad Diodor. XV. 65. MOR.

Πεντακοσίοις] Dinarchus p. 99. 28. ed.
Steph. tantummodo 400 numerat. REISK.

Αὐτῷ] ipsi audebit dicere. Lonicerus.
Falso. non αὐτῷ εἰπεῖν (quale enim esset
hoc?) sed τῶν συνηγῶρων αὐτῷ. Quod cum
nove dicitur, quod sciam, legerem, τῶν
συνηγῶρων αὐτοῦ. TAYLOR. Beckerus, etsi
συνηγορούντων αὐτῷ legi posse viderat, id
quod dudum occupaverat Augerius, ideo
jure a Boissonado ad Lucæ Holstenii
Epistolas p. 422. reprehensus, tamen vul-
gatam præeunte Schulzio defendit, idque
rectissime. Cujus dativi usus exemplis,

μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιοῦν, ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἑνα ἄνθρωπον
 56. 1 ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀπολογία
 ποιοῦμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ἣ δικαίως ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν
 γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, ταῦτο συγχω-
 ρήσαντες ὑμᾶς ἐάτωσαν διαγνῶναι περὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ'
 5 ὅλως μηδὲν τούτων πεποίηκεν, οὐ μανία δῆπου ταῦτο λέγειν
 ὡς οὐδὲν ἂν γένηται παρὰ τοῦτον; ἠγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὧ
 ἄνδρες, τούναντίον τούτοις, παρὰ τοῦτον εἶναι τῇ πόλει τὴν 183
 σωτηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν ¹ ἐκάστου
 μοῖραν φυλαττομένη· ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνός τις ² παρίδοι,
 λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἀπάντων ταῦτο πεποιηκώς. καίτοι ρᾶδίον
 ἔστιν, ὧ ἄνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας
 ἀποβλέψαντας τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ οὐ τῷ ³ μὲν
 10 ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα
 δραχμὰς ἔλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυ-
 λήσαντα ἀπέκτειναν, τὸν δὲ μικρὰ ἐλάττονι τιμωρία ἐκό-
 λαζον· οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν,
 τὸν δὲ ἐλευθέρον ⁴ εἴργον τῶν νόμων· ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι

¹ ἐκάστων T. R.

² παρίδη T. R.

³ μὲν γὰρ οὐ τῷ T. R.

⁴ εἴργον T. R.

quo e Platone, Demosthene, Aristophane, aliis Boissonadus diligenter l. c. collegit, addas quae Matth. Gr. Gr. §. 392. p. 527. not. leguntur. OSANN. Dedit αὐτοῦ Heinrichius.

Τῶν συνηγόρων αὐτῶ] In Demosth. c. Neer. p. 1349. 29. ed. Reisk. quoque legitur συήγορον τῷ ἀγῶνι τούτῳ, quamobrem et h. l. nihil mutandum videtur. Si opus esset correctione, facillier esset συνηγορούντων, ex quo per compendiarium scripturam συνηγόρων ortum videri possit. BECKER.

Παρ' ἑνα ἄνδρ.] propter unum, i. e. unius culpa. Arrian. in Epict. p. 26. MOR. Cf. Matth. Gr. Gr. p. 864. BECKER.

Μεγέθους] Post μεγέθους videtur τοῦ ἀδικήματος deesse. v. p. 428. 3. REISK. Scil. τοῦ ἀδικήματος. BECKER.

Οὐδὲν ἂν γένηται] Sc. κακὸν vel δυσχερές. REISK. E superioribus τούτων suppleendum videtur. Qui ita defendunt accusatum, prorsus sibi repugnantia dicunt. Nam si concedunt, deseruisse Leocratem patriam, peccati gravitatem vos oportet definire: si contra negant horum quidquam istum fecisse, nonne profecto insanum erit contendere, ejus culpa nihil horum accidisse? — Hoc enthymemate Orator adversariorum argumentum refellit.

BECKER.

Γένηται] F. leg. ἐγένετο. SCHAUB. γεγένηται de conjectura scripsi. PINZGER. Quod sequitur παρὰ τοῦτον, restituiamus ad fidem codd. omnium, Reiskio idem infra p. 428. 9. corrigi jubente, cui ibi obsecuti sumus, παρὰ τοῦτο ipso Vrat. praebente. Intelligunt ibi interpretes νόμων, quod unde intelligatur, non habet. OSANN.

Παρὰ τοῦτον εἶναι π. τ. σωτηρ.] I. e. propter illum (quia ille sic egit) contingere civitati salutem, s. salutem esse civitatem. MOR. In eo sitam fuisse R. P. salutem omnino contendam. Cf. Viger. p. 626. BECKER. Dedit τούτων pro vulg. τοῦτον, quod per se ferendum foret. V. Schulz. OSANN. At τούτον retinent Heinrichius et Pinzgerus.

Παρίδοι] De ὅταν cum optativo cf. Herman. ad Vig. p. 792., Matth. Gr. Gr. §. 521. p. 741. not., Dissert. de verb. Gr. temp. et mod. p. 44. OSANN.

Καίτοι] Kai Heinrichius.

Ἐκατὸν τάλ. κλέψ.] Demosth. c. Timocr. p. 735. ed. Reisk. Petit. Leg. Att. VII. 5. BECKER.

Ἐλευθέρον] Subaudi a communi ἀποκτείναντα. REISK.

Εἴργον τῶν νόμων] Male, legibus cohibebant. Corrigendum autem cum optimo

καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασι θάνατον ὄρισαν εἶναι
 184 τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε
 τοῦ γεγενημένου πρᾶγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν 15
 ἀμαρτημάτων ἐλάμβανον, ἀλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦτο ¹ εἰ
 πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὼν μέγα βλά-
 πτειν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλως πῶς περὶ
² τούτου ἐξετάζειν. φέρε γὰρ, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς
 τὸ Μητροῶν ἐλθὼν ἐξαιλείψειεν, εἴτ' ἀπολογοῖτο ὡς οὐδὲν
 παρὰ ³ τούτον τῆ πόλει ἐστίν, ἄρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείναιτ' αὐ-
 τόν; ἐγὼ μὲν οἶμαι δικαίως, εἴπερ ἐμέλλετε καὶ τοὺς ἄλλους 20
⁴ σώζειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον ἐστὶ τούτον, εἰ
 μέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσειν. καὶ οὐ
 τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ⁵ εἰς τὸ

¹ ἢ T. R.² τούτων T. R.³ τοῦτο R.⁴ σώσειν T. R.⁵ εἰ καὶ τὸ R.

Stephano τῶν νομίμων. Ita ter apud Anti-
 tipli. περι τοῦ χορευτοῦ pag. 145. ed. Stephi.
 Πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι, καὶ προσα-
 γορεύειν ἑμοὶ εἰργεσθαι τῶν νομίμων, ἐγὼ
 σάντο ταύτην σφίσιον ἔσσεσθαι σωτηρίαν καὶ
 ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάνταν. ὁ γὰρ
 νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῆ φόνου
 δίκην, εἰργεσθαι τῶν νομίμων. καὶ οὗτ' ἂν ἐγὼ
 οἶός τ' ἦν ἐπεξελεῖσθαι εἰργόμενος τῶν νομίμων.
 Quo tamen in loco postremo male excude-
 batur, id animadvertente eodem Stephano,
 νομικῶν. TAYLOR. [Et νομίμων dederunt
 Thorlacius, Beckerus et Heinrichus.]
 Hanc vulgatam lectionem MSS. auctori-
 tate firmatam, cujus loco e Taylori con-
 jectura editores, si Reiskium excipias,
 omnes τῶν νομίμων substituerunt, retinui,
 etsi Taylori commentum admodum proba-
 bile esse probe intelligerem, præsertim
 quum utramque vocem nonnunquam in
 MSS. commutari constat, id quod ipsi
 annotavimus supra ad p. 159. R. Cf.
 Xenoph. de rep. Laec. 1. 8. Ac τῶν νο-
 μίμων τινα ἀποστρεφῆν Lycurgus dixit supra
 p. 180. et infra p. 239. R. Defendendæ
 autem vulgatæ adhiberi potest Demosthe-
 nis locus ex orat. in Timocratem, ubi
 p. 733. 9. ed. Reisk. vitiose editur: ἐὰν
 δὲ τις ἀπαχθῆ, τῶν γονέων κακώσεως ἢ λα-
 κῶς, ἢ ἀστρατείας, περιεξημένον αὐτῶ ὑπὸ
 τῶν νόμων, εἰργεσθαι, εἰσιῶν ὅπη μὴ χρῆθ',
 δησάντων αὐτῶν οἱ ἑνδεκα: quem locum,
 quum ὑπὸ omni codicum auctoritate ca-
 reat, annotante id ipsum Reiskio, ita me-
 cum lege et distingue; ἐὰν δὲ τις ἀπαχθῆ
 — περιεξημένον αὐτῶ τῶν νόμων εἰργεσθαι,
 εἰσιῶν etc. Habes igitur hoc ex loco τοῦς
 νόμους eo sensu, quo supra vocem ferre

posse editores negant: quanquam etiam
 Salmasius, ne sciens quid neglexisse vi-
 deat, de modo usurarum p. 774. De-
 monstheni νομίμων reddendum suadebat.
 OSANN.

[Παρανομήμασι] Π. παρανομήμασι. - H.
 STEPHAN. Recte. TAYLOR. Aut ἐλαχί-
 στοις παρανομήμασιν est leg. aut ἐλάχιστα
 παρανομήμασιν. REISK.

[τὸ ἴδιον] Id est, τὴν ἰδιωτικῆς, statum
 privatum rei, quod causa esset, non ad
 rempublicam, sed ad homines privatos
 pertinens. IDEM.

[Ἐπέφυκε] quatenus. fuit cum ei suspi-
 carer. IDEM.

[Παρὰ τούτον] Sc. unam modo legem. —
 Reisk. [et Osann.] scripsit τοῦτο. propter
 hoc facinus. BECKER.

[Ἀποκτείναιτ'] Est correctio Mori. BEC-
 KER. Beckerus ἀποκτείναιτ' edidit, parum
 circumspecte. Plato Alcib. I. apposite
 p. 111. F. εἰ βουληθεῖμεν εἰδέναι μὴ μόνον
 ποιοὶ ἀνθρώποι εἰσιν, ἀλλ' ὅσοι οὖν ὕμιν οἱ
 νοσῶδες, ἄρ' ἱκανοὶ ἂν ἡμῖν ἦσαν διδάσκαλοι οἱ
 πολλοί; Cf. Erfurd. ad Sophocl. Œd. Tyr.
 664. ed. min. OSANN.

[Μόνος] Bene habet. εἷς μόνος bene Græ-
 cum est. In ὁ ἄνθρωπος subauditur e præ-
 missis ὁ κολαστέος. REISK.

[Ἄλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα] Lege: οὐ τοῦτο λο-
 γιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰ
 τὸ πρᾶγμα, scil. (ἐν ἐστὶ). TAYLOR. Dedi
 de meo εἰ καὶ τὸ πρᾶγμα, scil. aut κολα-
 στέον ἐστὶ, aut μόνον ἐστὶ. num etiam res
 vel factum sit singulare, ad unum solum
 hominem pertinens, neque ultra eum ad
 alios quoque proserpens. REISK.

[Εἰς τὸ πρᾶγμα] Sc. ἀποβλέπετε. Vulga-

πρᾶγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιοῦτους γενέσθαι ἡμέτερον εὐτύχημα εἶναι, τοῦτον μάλιστα διὰ τοῦτο μείζονος τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν.

185

25 ἱζ'. Ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα, ὧ ἄνδρες, ἐπειδὴν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο προδιδόναι, εἴ τις ὄχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ οἱ πρόγονοί ποθ' ἡμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλαμίνα¹ διέβησαν. καὶ οὕτως ἔστιν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκώς, ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον συμβαλεῖν ἠξίωσε. πῶ
30 γὰρ οὐ περιβόητος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἢ φθονερός ἔστιν ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὃς οὐκ ἂν εὐξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετέλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ἐτεόνικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίνθιος καὶ τὸ Αἰγινήτων ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς

¹ διέβησαν T. R.

tam lectionem retinimus. Orator auditoribus demonstrat, imprimis Leocratis factum animo secum reputent, et si alii idem fecissent, quod inde secutum sit. Modo felicitas, qua semper usi sumus, (v. Demosth. Phil. I. 43. 17. ed. Reisk.) impedivit, quominus plures idem consilium ceperint. Felicitati igitur nostræ, non Leocrati, gratias agamus, quod exemplum ejus turpissimum cæteros ad similem patriæ fugam non incitaverit. cf. §. 5. BECKER. Ita MSS. nostri, quæ lectio etsi an ab ipso auctore profecta sit, equidem dubitaverim, sanior certe videtur Taylori et Reiskii commentis. ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. ἐν ἔστι, ut exstat jam in Ald. et Thorlacius [et Heinrichius] vulgavit. Vulgatam servarunt Hauptm., Schulz., et Beckerus [et Pinzgerus], in eo tamen falsi, quod ἀπεβλέπετε mente supplendum censuerint: quo minime opus videtur. Euripides Phœnice apud Æschin. in Timarch. p. 154. Reisk.

καθὼ μὲν οὕτω, χ' ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός, λογίζομαι τὰ ληθές εἰς ἀνδρὸς φύσιν, σκοπῶν διαίταν ἦντιν ἐμπαροεῦστα,

ubi quo minus locorum memor ejus generis, cujus sunt Xenophontis Cyrop. 1. 6. 8. ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον σκοπῶν λογίζω-

μαι, mutata distinctione eis ἀνδρὸς φύσιν cum proximo σκοπῶν jungi jubeas, id quod Valckenaerius Diatr. p. 270. fecit, Taylori nota satis prospectum esse videtur. OSANN.

τῶν μετὰ τούτου] I. e. συγκόζων. BECKER.

τὴν πόλιν ἐξέλιπον] Parum caste Lonicerus. Tu, urbem deserebant. In illa altera interpretatione nihil ad mentem Auctoris. TAYLOR.

Οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον] I. e. λιπόντες ἔφυγον, relicta urbe in fugam se conjecerant. Xenoph. Anab. I. 2. 24. ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἑνοικούντες. ubi v. Zeunium. Verbum ἐκλείπειν igitur significat, præ timore ut periculum effugas, vel perterrito animo et inconsulte locum relinquere. Quare ne Atheniensium fugam ex urbe talem fuisse aliquis existimet, statim addit Orator καλῶς βουλευσάμενοι, ubi Thucyd. I. 18. in eadem narratione, διανοηθέντες ἐκλείπειν τ. πόλιν posuit. Quin Lys. Epitaph. §. 1'. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν dixit, ubi Tayl. et Markl. loca veterum colligebant, quæ hujus Atheniensium consilii meminerunt. BECKER.

Ἐτεόνικος] Herodot. VIII. 42. et 75. IDEM.

ἔμελλον πορίζεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δὲ οἱ πρόγονοι ὑπὸ 35
 πάντων τῶν Ἑλλήνων βία καὶ τοὺς ἄλλους ἠλευθέρωσαν,
 ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς βαρβά-
 ρους ναυμαχεῖν. μόνοι δὲ ἀμφοτέρων περιγεγόνασι, καὶ τῶν
 πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὡς ἑκατέρων προσῆκε, τοὺς
 μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες. ἀρὰ γε
 186 ὅμοιον τῷ φεῖγοντι τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν πλοῦν
 εἰς Ῥόδον; ἢ που ταχέως ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν 40
 ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καται-
 σχύνοντα τὴν αὐτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλου τὴν
 πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέ-
 ξάνδρον, φίλον ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ
 ἤτησεν, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου
 τιμωρίαν ¹ ἤξιον λαμβάνειν, ἢ που τὸν ἔργῳ παραδόντα
 τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις οὐ μεγάλαις ἂν ζημίαις
 ἐκόλασαν; τοιγαροῦν τοιαύταις χράμενοι γνώμαις, ἐνενή- 15'
 187 κοντα μὲν ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν, Φοινί-

¹ ἤξιον T.

Ἀναγκάσαντες] Nep. Themist. 4. v. Morum ad Isocr. Paneg. c. 27. IDEM.

Μετ' αὐτῶν] Malim μεθ' αὐτῶν. TAYLOR. Male. OSANN.

Μόνοι δ' ἄμφ. — νικῶντες] Ex Isocr. Paneg. c. 20. ἀμφοτέρων κρατήσαντες, ὡς ἑκατέρω προσῆκεν — nostrum expressum esse monuit Mor. ad h. I. BECKER. Eandem sententiam habet Aristid. Panathen. p. 59. qui vero frustra se primum hoc dixisse jactat. Mor.

Ἄρὰ γε ὅμοιον] itaque quis comparare velit eorum facta cum fuga Leocratis? Hauptm. conjec. ὅμοιοι. BECKER.

Τῷ φεύγοντι] Suspicio sic ferme Lycurgum reliquisse: ἀρὰ γε ὅμοιον τὸ πλεῖν φεύγοντα. estne huic simile, fugientem e patria iter quatruidi per mare conficere, tendentem ad Rhodum. REISK. At nulla opus correctione. OSANN.

Ταχέως] Nove hoc dictum, neque sine maxima suspicione mendi, ταχέως ἠνέσχετο. Sic et infra quoque §. λδ'. ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. Verum reponere τραχέως et τραχύ. Ita Demosthenes π. παραπρεσβ. §. ις'. τραχέως δ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων. ubi in nonnullis Codd. sed mendose, ut hic apud Lycurgum, scribitur ταχέως.

Locum igitur præ manibus ita verte: Nimirum ægre isti homines sustinuissent tale facinus; immo annon existimetis eos lapidibus confestim obruturos, qui —? Proxime τὴν αὐτῶν ἀριστείαν legas non αὐτῶν. Est enim verissimum. TAYLOR. Taylorum Schulzium refutavit. OSANN. Et αὐτῶν dedit Heinrichus.

Ἀλέξανδρον] Herodot. VIII. 143. Immutavit paullum Aristid. Panath. p. 49. qui Alexandrum regem Macedoniae appellat. Herodot. VIII. 136. τὸν Ἀμυντέω, ἄνδρα Μακεδῶνα nominat; ex quo Harpocr. v. Ἀλέξ. sua sumpsit. BECKER.

Γῆν καὶ ὕδωρ ἤτησεν] Formula ditionis postulata. Herod. IV. 126. Curt. III. 13. aquam terramque postulare. MOR.

Οὐ μεγάλαις] Bekkerus annotat: 'οὐ suspectum, quo sublato tollenda etiam interrogatio.' Sed mihi secus videtur. PINZGER.

Ἐνεγόνοντα] Vereor, ut hoc sit nimium, et rescribendum potius ἐβδομήκοντα. Istum enim numerum vix excedunt, qui de imperio Atheniensium perquam magnifice sentiunt: plurimi intra eum se continent. Eorum nonnullos, non tamen omnes, videre est apud Meursium de Fortuna Athenarum c. X. TAYLOR. Vid. Mor. et Spohn. ad Isocrat. Paneg. §. κθ'. BECKER.

κην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ καὶ
 πεζομαχοῦντες καὶ ¹ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, ἑκατὸν δὲ
 τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ
 τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν, καὶ τὸ κεφάλαιον
 τῆς νίκης, οὐ τὸ ἐν Σαλαμίῃ τρόπαιον ἀγαπήσαντες ⁵
 ἔστησαν, ἀλλ' ὄρους τοῖς βαρβάρους πῆξαντες τοὺς εἰς τὴν
 ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους κωλύσαντες ὑπερβαί-
 νειν, συνθήκας ἐποίησαντο μακρῶ μὲν πλοίῳ μὴ πλεῖν ἐντὸς
 188 Κυανέων καὶ ² Φασήλιδος, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτονόμους εἶ-
 ναι, μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν
 κατοικοῦντας. καίτοι οἴεσθε ἂν, εἰ τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ ¹⁰
 χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τούτων ἂν τι γενέσθαι τῶν
 καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἐτι τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς;
 χρῆ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ὡς περ τοὺς ἀγαθούς ἐπαυεῖτε καὶ τι-
 ματε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν τε καὶ κολάζειν, ἄλλως
 τε καὶ Λεωκράτην, ὃς οὔτε ἔδεισεν οὔτε ἠσχύνθη ³ ὑμᾶς.

ἢ. Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νεομύκατε περὶ τούτων,

¹ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες T. R.

² Φάσιδος T. R.

³ ἡμᾶς R.

Φοινίκην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν] Duce
 Cimone. DiOD. XII. 3. Idem ad Eury-
 medontem navali et terrestri praelio uno
 die Persas devicit. OL. 77. 3. Diodor.
 XI. 60—62. IDEM.

Οὐ τὸ ἐν Σαλαμίῃ] Sensus est: Non
 contenti tropaeum erigere, quod erat mo-
 numentum victoriae Salaminae partae, ve-
 rum etc. TAYLOR.

Ἀγαπήσαντες ἔστησαν] Alius dixisset
 ἠγάπησαν στήσαντες. REISK. Seite confert
 Schaubius Demosth. in Near. §. κ'.
 τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔστη-
 σαν ἐν τῷ ἱερῷ, scil. τὴν στήλην. OSANN.

Μὴ πλεῖν etc.] Fœdus hoc conservavit
 DiOD. Sic. I. XII. 4. Ἐγένοντο συνθήκαι
 περὶ τῆς εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμ-
 μάχοις πρὸς τοὺς Πέρσας, ἃν ἐστὶ τὰ κεφάλαια
 ταῦτα· αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν
 Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ
 τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ
 θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν ὁδῶν, μηδὲ
 ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φάσιδος καὶ Κυανέων.
 Cujus in margine Phasēlidos appingitur, ut
 legi debet, et hic etiam restituit. Suidas
 v. Κίμων. Καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ
 ναυσι καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.
 οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὄρους τοῖς βαρβάρους·
 ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονίων καὶ Φα-
 σήλιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν
 Μηδικῶν μὴ πλεῖν νόμον πολέμου. Isocr. in
 Areopag. extr. Οἱ δὲ Βάρβαροι τοσοῦτον ἀ-

πείχον τοῦ πολυπραγμοεῖν περὶ τῶν Ἑλλη-
 νικῶν πραγμάτων, ὥστε οὔτε μακροῖς πλοίοις
 ἔγγιστα Φασήλιδος ἔπλευον, οὔτε κ. τ. λ.
 Idem in Panegyrico §. λγ'. Εἰς τοσαύτην
 ταπεινότητα κατεστήσαμεν, ὥστε μακρὸν
 πλοῖον ἐντὸς Φασήλιδος μὴ καθέλκειν. Idem
 in Panathenaisio §. κ'. Ἐπὶ γὰρ τῆς ἡμετέρας
 δυναστείας οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς οὔτε ἐντὸς Ἄλιος
 ποταμοῦ πεζῶ καταβαίνειν, οὔτε μακροῖς
 πλοίοις ἐπὶ τάνδον πλεῖν Φασήλιδος. Omnino
 recte. Cyaneæ et Phaselis duo erant
 σημεῖα, sibi invicem (ad septentrionem
 illæ in Buxino, hæc ad meridiem in mari
 Pamphylio, quæ pars est mediterranei),
 si longitudinem spectes, opposita; fines
 nempe, quibus utrinque Persarum maritimum
 imperium hoc fœdere coerceretur. TAYLOR. Cf. interpr. Nepot. ad Cimon.
 c. 2. et doctissimum Chr. J. G. Moschii,
 de pace inter Persas victos et Græcos Cimonem
 duce victores composita, dissert. Francof. 1802. in qua p. 26. Nostri
 locus accurate cum cæteris, qui de hac
 pace ejusque conditionibus enarrarunt
 scriptoribus, comparatur. BECKER. Vid.
 Lessingii Sämmtliche Schriften t. xiv. p.
 481., Meier. de bonis damn. et fiscal. deb-
 bit. p. 117. Caterum de nominis Φάσιδος
 prosodia, quod secundum alios etiam Φα-
 σηλὶς fertur, vid. Spohn. ad Isocrat. Pa-
 neg. c. 33, cui jam adde Arcadium de
 accentibus p. 31. 15. OSANN.

καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε. ἄξιον γὰρ ὅμως καίπερ πρὸς εἰδότας διελθεῖν. ἐγκώμιον γάρ, νῆ τὴν Ἀθη- 15
 ναῖν, εἰσὶ τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι καὶ τὰ ἔδη τῶν ἐξ
 ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων, οἷς ἂν προσέχητε, τὰ
 189 δίκαια ποιήσετε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἄξιοι τῆς
 πόλεως δοξεῖ εἶναι. ὑμῖν γάρ ἐστιν ὄρκος, ὃν ὀμνύουσι πάν-
 τες οἱ πολῖται, ἐπειδὴν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον
 ἐγγραφῶσι καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε ¹ τὰ ἱερά ὄπλα
² κατασχυνεῖν μήτε τὴν τάξιν λείψειν, ³ ἀμυνεῖν δὲ τῆ ²⁰
 πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. ὃν εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεω-
 κράτης, φανερώς ἐπιώρηκε, καὶ οὐ μόνον ⁴ ὑμᾶς ἠδίκηκεν
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ⁵ ἠσέβησεν· εἰ δὲ μὴ ὀμώμοκεν, εὐθύς
 δηλὸς ἐστὶ παρεσκευασμένος οὐδὲν ποιήσειν τῶν δεόντων, ἀνθ'
 ὧν δικαίως ἀν' αὐτὸν ⁶ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν
⁷ τιμωρήσασθε. βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὄρκου. λέγε,
 γραμματεῦ.

ΟΡΚΟΣ.

καλὸς γε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσιος ὁ ὄρκος. παρὰ τοῦτον τοίνυν ²⁵
 ἅπαντα πεποιήκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν ἀνδρωπος
 γένοιτο ἀνοσιώτερος ἢ μάλλον προδότης τῆς πατρίδος; τίνα
 δ' ἂν τρόπον ὄπλα κατασχύνειέ τις μάλλον, ἢ εἰ λαβεῖν
 μὴ ⁸ θέλει καὶ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ
 190 τὸν παραστάτην καὶ τὴν τάξιν λέλοιπεν ὁ μηδὲ τάξαι τὸ

¹ τὰ om. T. R.² κατασχύνειν R.³ ἀμύνειν R.⁴ ἡμᾶς T. R.⁵ ἠσέβηκεν T. R.⁶ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν om. T. R.⁷ τιμωρήσασθε T. R.⁸ θέλει T. R.

Ἔχετε] Num ἔσχετε? PINZGER.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] I. Pollax VIII. 9. p. 447. ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεῖς, ἥδη τὰ πατρία παρελάμβανεν. ἢ δὲ πατρία οὐσία καὶ λήξις ἐκαλεῖτο. Cf. Oratio Demosth. c. Eubulidem passim. BECKER.

Κατασχύνειν] Pro κατασχύνειν et ἀμύνειν, ut edi solet, recte videt H. Stephanus describi oportere κατασχύνειν et ἀμύνειν in futuro, quemadmodum λείψειν scribitur et παραδώσειν. Et hoc certe nemo ibit inficias. TAYLOR.

Τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι] hostes juvare. Mira sane Interpretatio! Quam vix credas profectam ab homine, qui aetatem suam contrivit in Graecis literis Latine vertendis. Quid statueret, qui ita interpretari soleat, de istis Lysiae, Orat. Fu-

neb. §. ζ'. στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ὧτιν χεῖ τρόπῳ τοὺς ἐπίντας ἀμύνασθαι? Quid de istis adv. Simonem §. β'. ἐπειδὴ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐπιστὰς ἔκαλλέ με λίθοις? Quid de aliis locis propemodum infinitis, ubi vox ista non de adjuvando, sed de repellendo sumitur? TAYLOR.

Παραστάτην — ὁσίων καὶ ἱερῶν] Hæc verba non apparent in jurisjurandi formula modo adducta; cum tamen oportuit, eo quod illa, quæ ibi allegat, jam ad Leocralis mores et facta applicat. Adeo ut plus subsumat, quam præmisit. Quod Dialecticis ægre tulerint, sat scio. Occurrit autem Formula plenissimis, et credo, conceptis verbis apud I. Stobæum, Serm. XLI. Οὐ κατασχυνῶ ὄπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτω ἂν στοιχήσω. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ

σῶμα παρασχών; ποῦ δ' ὑπὲρ ὀσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν
 30 ὁ μῆδένα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα προῦ- 191
 δωκε μείζονι προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τούτου μέρος ἐκλελειμμένη
 1 τοῖς πολεμίοις ὑποχειρίος ἐστίν. εἶτα τούτου οὐκ ἀποκτε-
 νεῖτε τὸν ἀπάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχον ὄντα; τίνας οὖν
 τιμωρήσεσθε; τοὺς ἔν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ῥάδιον
 ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ
 τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.

¹ τοῖς om. T. R.

² ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς T. R.

ὑπὲρ ὀσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν. τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρεῖω, ὅσῃν ἂν παραδέξωμαι. καὶ εὐνηκόσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνας, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὐστίνας ἂν ἀλλοῦς τὸ πλῆθος ἰδρῦσθαι ὀμφορένας. καὶ ἂν τις ἀναγῆ τοὺς θεσμούς, ἢ μὴ πείθεται, οὐκ ἐπιτρέψω. ἀμύνω δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμώσω. ἱστορῆς θεοὶ τούτων. Vide eadem fere, paucissimis immutatis, apud Pollucem VIII. §. 9. Adjuge autem Petit. L. L. Attic. L II. Tit. IV. et Meurs. Athen. Attic. I. 7. TAYLOR. Quibus nomina deorum, qui advocantur, e Polluce VIII. 106. hæc adde: Ἄγραυλος, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεὺς, Θαλλῶ, Αἰξῶ, Ἡγεμόνη. Mentionem hujus juramenti injicit Demosth. de fals. Legat. p. 438. 18. ed. Reisk. ubi vid. Schol. August. Plura interpp. Pollucis l. l. conferunt. OSANN. Hanc jurisjurandi formulam in textum inferserunt Thorlacius et Heinrichus:

Τίνι δ' ἂν etc.] Legit doctissimus Wesselingus ad Petit. p. 232. τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέδωκε μείζονα; προδοσία γὰρ τὸ τούτου μέρος. κ. τ. λ. TAYLOR. Non video, quid incommodi insit in vulgata; nisi quod idem dicit cum verbis p. 432. 20. τίς μᾶλλον προδότης τῆς πόλεως. Wesselingii conjecturam, ingeniosam profecto, si optes, legendum erit: τίνι δ' ἂν ἀμείνω τὴν πατρίδα παρέδωκεν, ὁ σωτηρῶς ἀφανίσας τῆ ἑαυτοῦ προδοσία. REISK. Certissima Wesselingii emendatione textum Lycargi restitimus. Orator enim singulas jurisjurandi partes cum Leocratis facinore comparat. Denique exspectatur παραδοῦναι ἀμείνω τὴν πατρίδα, quod Wesseling. scriptori reddidit; neque dubitare licet, quin orator elegantissimus ita scripserit, vel scripsisse debuerit. BECKER. Ingeniosa quidem est, nec tamen necessaria Wesselingii emendatio; quam præeunte interprete Germanico Beckerus præpropere in textum suscepit. OSANN. Heinrichus: τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέδωκε μείζονα προδοσία;

Ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι] Ita editur et legitur, ea tamen absurditate, quam nihil unquam superavit. Sensus est: Qualem Remp. habituri simus, si levia crimina omni pœnarum genere, atrocissima autem nullo, coerceatis? Quis erit, qui non propter spem veniæ se ipsum ita comparabit, ut plurima et gravissima peccet? ῥάδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. TAYLOR. Videtur sic leg. et distinguendum esse: τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; continuatur interrogatio τίνι ἔν τι τούτων [quæ modo enumeravi a Leocrate peccata] ἡμαρτηκότας; εὐσθε πυνιτεῖς, qui horum unum aliquid commiserint; si quis autem omnia ea commiserit, eum impune dimittetis? Ergo facile penes vos erit, magna delinquere, si constet vos, ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς (aut μισαροῖς) ἥττον ὀργιζόμενοι, minus scire in crimina atrociora et odiosiora. REISK. ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργ. recepi, idem suadente Passovio Symbol. crit. p. 30. Quæ ad h. l. attulit Reiskins, meræ sunt nugæ: contra in ed. Viterb. vulgatum μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργ. quod si auctoritate aliqua niteretur, libenter codd. scripturæ prætulissem. OSANN. Et receperunt Thorlacius, Heinrichus et Pinzgerus.

Ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζ.] Ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. TAYLOR. Melanchth. jam sic corrigebat, omisso τοῖς. Utrumque a Dörvill. ad Chariton. p. 394. ed. Lips. et verissime improbat. Agnoscit ille in hoc loco figuram συγχύσεως, consulto ab Oratore usurpatum: 'Taylora (inquit), pronosentū ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον non accesserim; immo minus id elegans putarim. Interpositio vocabuli inter articulum et nomen politissimis scriptoribus in usu; quoties Herodotus τῶν τις ἐχθρῶν et similia. Olim jam in hoc loco turbatum fuit; nam eadem Synchysis offensi, ad sensum æque perspicue, ediderunt Vitebergæ 1568. εἰ φανεῖσθε μᾶλλον ἐπὶ μικρῶν ὀργιζόμενοι. At Orator cavens aperte Atheniensi populo convictium fa-
 3 κ

192 Ἰ΄. Καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὄρκος ἐστὶ. τρία γὰρ ἐστὶν ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστής, ὁ ἰδιώτης.

192 τούτων τοίνυν ἕκαστος ταύτην ¹πίστιν δίδωσιν. εἰκότως τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων τούτων εἰσὶ· τοὺς δὲ θεοὺς οὐτ' ἀν' ἐπισημίας τις λάθοι, οὐτ' ἀν' ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδες γε καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπισημίουτος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. διόπερ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ταύτην ¹πίστιν ἔδοσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἔμελλον παραταξάμενοι μάχεσθαι πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὐρόντες, ἀλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὄρκον. ὃν ἄξιόν ἐστιν ²ἀκοῦσαι· καὶ

¹ τὴν πίστιν T. R.

² ἀκοῦσαι - - - πεπραγμένων] à T. R.

cere, quasi ἐπὶ μικροῖς ὀργισμένῳ, conturbavit verba, et pronuntiavit ἐπὶ τοῖς μάλλον μικροῖς ὀργ. illud μάλλον quasi occultans. Sic Demosth. Lept. p. 541. D. Ἐν, οἶμαι, πολλοῖς. — Ambiguum sæpe, fateor, sensum talia possunt facere: sed non sumus ii, qui veteres auctores in ordinem redigamus, et nostro more, non suo libitu, loqui cogamus. Critico non spectandum, quid, vel quomodo debuissent veteres scribere, sed quid re vera scripserint.

BECKER.

Τρία γὰρ — δίδωσιν] Locus, quem Schulz. truncatum esse existimabat, sanus est. Hic vero sensus esse videtur: Forma civitatis liberæ s. democratia (v. Wolf ad Lept. §. 5.) tribus consistit, magistratu, iudice, privato; quorum quisque juramento præscripto se constrinxit, cæterisque fidem fecit, officio suo satisfacturum. Religio vero, i. e. timor deorum pejerantes punientium, siquidem ab hominibus, quibus imponebant, non puniebantur, sanctissimam reddunt hanc fidem datam.—De juramento magistratus v. Petit. Leg. Att. III. 3. Judicium jusjurandum servavit Demosth. c. Timocr. p. 746. ed. Reisk. et privati Noster c. 18. IDEM.

Τοὺς δὲ θεοὺς] Sæpius et Poætæ et prosci scriptores hanc sententiam repeterunt. Eurip. ap. Theophil. ad Autol. p. 378. ed Paris.

— οὐ γὰρ ἀσύνητον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνένας κακῶς παγίντας ὄρκους καὶ συνηνασμένους.

Tibull. 1. 9. 3.

“Ah miser! etsi quis primo perjuriam celat,
Sera tamen tacitis poena venit pedibus.”

cf. Xenoph. Anab. II. 5. 7. et III. 2. 10. IDEM.

Ταύτην τὴν πίστιν — ἐν Πλαταιαῖς] Etsi Herodotus 9. 53. sqq. copiose agit de isto apud Plataas certamine, hoc tamen jusjurandum non commemoravit. Et Theopompus ab Atheniensibus fictam esse hanc formulam contendit, quod monuit Wesseling. ad Diodor. Vol. IV. p. 346. Bip. Is vero scriptor l. XI. c. 29. eandem, paucis mutatis vel omissis, formulam habet. Contra Isocrates, Theopompi præceptor, cum hoc facere videtur. Nam Panegyri. c. 41. has diras non Atheniensibus neque cæteris Græcis tribuit, sed unis Ionibus. Dubitatur igitur jam Isocratis ætate de veritate hujus narrationis: sed Lycurgum non idem fecisse haud mireris. Nam is evincere studet, eo jam tempore omnes Græcos in juramenti formula Athenienses secutos, eorumque jusjurandum (v. c. 18.) sponte imitatos esse. Quare, nisi Diodorus quoque ex scripto historico eandem formulam dedisset, omnino et in hac re, ut in multis aliis, historiæ scriptoribus omnino major fuerit fides, quam Oratoribus. IDEM.

Ἀκοῦσαι - - - τότε πεπραγμένων] Vulgo horum loco tantum erat à, quam lectionem vitiosam esse, quam neminem posset fu-

γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως ἰσχυρῶς
 58. 1 ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν. καὶ 193
 μοι ἀναγίνωσκε αὐτόν.

ΟΡΚΟΣ.

Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τοῦ ζῆν τῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὔτε
 ζῆντας οὔτε ἀποθανόντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων ἅπαντας
 5 θάψω. καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς βαρβάρους τῶν μὲν μαχεσαμένων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
 πόλεων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω, τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προσηλομένης ἀπάσας δεκατείσω·
 καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπροσθέντων καὶ καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω
 παντάπασιν, ἀλλ' ἰπόμενμα τοῖς ἐπιγινόμενοις εἴσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων
 ἀσεβείας.

οὕτω τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ πάντες, 194
 10 ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον
 βοηθόν. καὶ πάντων Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων
 πρὸς τὸν κίνδυνον μάλιστα ἢ πόλις ¹ ὑμῶν εὐδοκίμησεν. ὁ
 καὶ πάντων ἀν εἷη δεινότατον, τοὺς μὲν προγόνους ¹ ὑμῶν
 ἀποθνήσκειν τολμαῖν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ
 μὴ κολάζειν τοὺς καταισχύναντας αὐτήν, ἀλλὰ περὶ οὐρανῶν
 15 ταύτην διὰ ² τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν κατα-
 λυομένην.

κ'. Καίτοι, ὦ ἄνδρες, μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἔστιν
 οὐδὲν τούτων περιιδεῖν. βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν
 ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χράμενοι καὶ περὶ τούτων
 καὶ περὶ ³ τῶν ἄλλων βέλτιον βουλευσέσθε· τοῦτο γὰρ ἔχει
 μέγιστον ἢ πόλις ¹ ὑμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων
 παράδειγμα τοῖς Ἑλλήσι γέγονεν. ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ
 20 ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ

¹ ἡμῶν T. R.² τὴν om. T. R.³ τῶν om. T. R.

gere, varia tentarunt Viri docti, quæ tamen, loco nunc ex libro MS. persanato, scitu sunt inutilia. PINZGER. Pinzgero morem gessi. Miror tamen satis Osanni negligentiam non queo, qui prorsus hoc supplementum e cod. Cripps. prætermisit.

ΟΡΚΟΣ] Et Diodor. XI. 29. hoc iuramentum Græcorum, sed neglectis nonnullis, quæ notavit Wesseling. ad h. l., tradidit. Latinam ejusdem interpretationem habet Muretus Var. Lect. III. c. 10. BECKER.

[ἀνάστατον] Tacuit Herodotus de hoc

sacramento in narratione belli, quod ad Plataeas contra Persas gestum est, quod mirum videtur, cum tam exacte et sigillatim omnia narraverit. PALMER.

Μεθ' ἑαυτῶν — βοηθόν] Quare autem utrumque? Cum altera locutio alterius sit glossa, necesse est. TAYLOR. Cui tamen nemo aures præbuit, idque recte. OSANN.

Καὶ μετὰ] καὶ τὴν μετὰ Heinrich. Διὰ τῶν τ. ἀ. πονηρίαν] Malim διὰ τῆς τῶν τ. ἀ. πονηρίας. REISK.

[ἐπὶ Κόδρου] Hauptm. laudat Meurs. de reg. Athen. III. 11. sqq. BECKER.

Βασιλεύοντος Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν
 χάραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ
 ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξαναστήσαντας κατανείμασθαι τὴν
 χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες τὸν
 195 θεὸν ἐπηρώτων, εἰ ἐπιλήφονται τὰς Ἀθήνας· ἀνελόντος δὲ
 βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευσεν 25
 ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις πυθό-
 μενος τὸ χρηστήριον δι' ἀπορρήτων ἐξήγγελε τοῖς Ἀθηναίοις.
 οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὡς εἴοικε, καὶ τοὺς ἕξωθεν ἀνθρώ-
 πους εὖνους ἔχοντες διετέλουν. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελο-
 πωννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν τί ποιούσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν,
 ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὡς περ Λεω-
 κράτης, ὥχοντο, οὐκ ἔκδοτον τὴν θρησαμένην καὶ τὰ ἱερά 30
 τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν, ἀλλ' ὀλίγοι ὄντες κατακλει-

¹ ἡμῶν T. R.

Γενομένης ἀφορίας] Huc referenda sunt
 Etym. Mag. v. εἰρεσιώνη p. 303. 35. Λυ-
 κουργος δὲ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθη-
 ναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν,
 οἷον ἰκετηρίας, quæ postrema vitio laborant.
 OSANN.

Εἰ ἐπιλήφονται τὰς Ἀθήνας] Num ἐπι-
 λαμβάνεσθαι τινα in usu Græcis fuerit, pro
 occupare aliquem, præsertim subito, dere-
 pente, in dubio relinquam. Haud equidem
 lectores, mihi visum aliquando fuisse, leg-
 esse: εἰ καὶ πῆ λήφονται. τ. ἀ. nun, et qua
 ratione, capturi essent Athenas? REISK.
 Quod Schulzio probavit. OSANN. Hein-
 richius: εἰ [ἐπί] λήφονται.

τῶν Ἀθηναίων] Vulgo τῶν Ἀθ. Vid.
 Schaef. Mélel, crit. p. 3. et ad Greg. Cor.
 p. 1048. Heind. ad Plat. Gorg. 82. p. 115.
 Poné v. Ἀθηναίων in MSS. et in edd. nom-
 en Κόδρον vulgo additur, quod, utpote
 fœdissimam glossam e margine in textum
 intrusam, quin inter genuina scriptoris
 verba locum occupare sinerem, a me non
 potui impetrare. Nempe non poterat
 Pythia, quum de fatali Atheniensium
 ducis cæde oraculum consueto more ἀμ-
 biguo ederet, ipsum proprium ducis nom-
 en simul significare, nisi præter morem
 vellet clare et manifeste eloqui, quod non
 nisi cum erroris periculo fieri poterat.
 Ac re vera hoc in oraculo Pythiam ducis
 nomen reticuisse, certissime produnt ve-
 terum de ejus effato fabulæ. Ita Velleius
 Pat., qui rem omnium accuratissime nar-
 rare videtur, 1. 2. “quarum ultimus rex

fuit Codrus, Melanthi filius, vir non præ-
 tereundus. quippe cum Lacedæmonii
 gravi bello Atticos premerent, respon-
 disse Pythias, quorum dux ab
 hoste esset occisus, eos futu-
 ros superiores.” Justinus 2. 6. 16.

“Erant inter Athenienses et Dorienses
 similtatum veteres offensa, quas vindic-
 aturi bello Dorienses, de eventu prælii
 oracula consulerunt. Responsum, su-
 periores fore, ni regem Atheniensium
 occidissent.” Polyænus Stratag. 1. p.
 24. ed. Casaub. Ἀθηναίους καὶ Πελοπον-
 νησίοις πόλεμος ἦν. ὁ θεὸς ἔρχησε, νικᾶν Ἀθη-
 ναίους, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνοι πρὸς
 ἀνδρῶς Πελοποννησίου· Κόδρος ἦν Ἀθηναίων
 βασιλεὺς. Cicero Tusc. 1. 48. “quod ora-
 culum erat datum, si rex interfectus
 esset, victrices Athenas fore.”
 Cf. Perizon. ad Ælian. V. H. 5. 13. I
 nunc et defende, sis, pannum male assu-
 tum. OSANN.

τῶν Δελφῶν τις] Vrat. τῶν ἀδελφῶν τις.
 β α

B. τις τῶν Δελφῶν, i. e. τῶν τις Δελφῶν, quod
 nisi vulgatam etiam A servaret, recepis-
 sem. Similem pronominis trajectionem
 habes ap. Demosthen. de fals. legat. p.
 322. E. μικρὸν ἀκούσατέ μου ἕξω τι τῆς
 πρεσβείας ταυτησί. Infra pag. 439. v. 8.
 est τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν. Alia plura
 dabit Matth. Gr. Gr. §. 278. p. 386.
 IDEM.

ὡς εἴοικε] H. l. ut interdum non dabi-
 tantis est, sed affirmantis. V. interpp. ad
 Lucian. Vol. I. p. 448. BECKER.

σθέντες ἐπολιορκοῦντο καὶ διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα.
καὶ οὕτως ἦσαν, ὡς ἄνδρες, γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες,
ὥστε προηροῦντο ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς ¹ τῶν ἀρχομένων
σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν μεταλλάξαι τὴν χώραν.
φασὶ γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις
35 προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα πτωχικὴν
στολὴν ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολέμιους, κατὰ τὰς 196
πύλας ὑποδύντα φρύγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως,
προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου
καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνηνομένων τὸν ἕτερον αὐτῶν
ἀποκτεῖναι τῷ δρεπάνῳ προσπεσόντα, τὸν δὲ περιλελειμ-
μένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ καὶ νομίσαντα πτωχὸν
40 εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. τού-
των δὲ γενομένων, οἱ Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμφσαντες ἠξίου-
ν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἀπασαν τὴν
ἀλήθειαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδοσαν, γνόν-
τες δὲ ὡς οὐκ ἔτι δυνατὸν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν
ἀπεχώρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ
τε καὶ ἐγγούσις ἐν Πρυτανείῳ αἰδίδιον σίτησιν ἔδοσαν. ὄρατε,

¹ τῶν om. T. R.

[Διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα] Hæc non intelligo. videtur aliquid deesse. REISK. Reiskium Schulzjus refutavit. OSANN.

[Τῆς ἀρχομένων] Interpono τῶν. REISK. [Ἐτέραν] Inclusit Heinrichius.

[Μεταλλάξαι] Enotat hoc e loco exemplum præsentis infinitivi et aoristi eodem enunciato junctorum Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 747. Cf. Peerkamp. ad Xenoph. Ephes. p. 207. 257. Mox Reiskium τινὰ χώραν legi jubentem bene Heindorfius ad Platon. Charm. 7. p. 62. castigat, articulum fere vim indefiniti nonnunquam habere docens. Cf. Matthiæ Gr. Gr. §. 266. p. 373. s. OSANN.

[Τὴν χώραν] Malim τινὰ χώραν. REISK.

[Τὸν Κόδρον] Codri mortem enarrant Cic. Tuscul. 1. 48., qui πτωχικὴν στολὴν, vestem famularem, Justii. II. 8. ramosam, interpretantur. Cf. Polyæn. I. 18. Tzet. Chil. IV. — Cæterum Conon ap. Photium Codrum a civibus, ut se devoveret, per-suasum esse ait. HAUPTM.

[ὑποδύντα] Subandi τῷ τῶν φρύγαν-
λόγων ὁμίλω. cum se immiscuisset turbæ sar-
menta legentium. REISK. Nisi cum Er-
nest. ὑπεκδύντα mavis legere subaudien-

dum erit: τῷ τῶν φρυγανιλόγων ὁμίλω.
Polyæn. I. c. ὁ δὲ -- σχῆμα φρυγανιστή-
ρος λαβὼν, τοῦ χάρακος προσελθὼν κ. τ. λ.
BECKER. Ernestius et Schulz. ὑπεκδύντα
vult, non male, etsi haud necessarium.
Vocem ὑπεκδύν, a Schneidero pridem ad-
dubitatum Græciati reddidit Passovius
über Zweck, Anlage und Ergänzung.
Griech. Wörterb. p. 103. quibus adde
Plutarch. de superstitione T. 2. p. 170. F.
καίτοι γε ὡςπερ ὁ Τάνταλος ὑπεκδύναι τὸν
λίθον. OSANN.

[Παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ] — ἀποκτεῖναι τὸν
Κόδρον] Iterum malam manum agnosco
Enarratoris. Quam rotundius hoc et
elegantius! τὸν δὲ περιλελειμμένον, πα-
ροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα πτωχὸν
εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι. Cæ-
terum, ut istud notem, ex aliquo scri-
ptore hujus historiae procul dubio desum-
itur istud fragmentum, quod legitur in
Suida v. Ἀδελώσας. Ὁ δὲ ἀδελώσας ἐαυ-
τὸν πιναρὰ στολῆ, καὶ λαβὼν δρέπανον, ὡς
ἂν γῆς ἐργάτης. TAYLOR. Renitentibus
Hauptmanno et Schulzjo. OSANN.

[ὄρατε] De ὄρατε et ὄρας, per se senten-
tiam efficientibus, vid. Heindorf. ad Pro-
tag. 66. p. 556. IDEM.

¹ ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα Λεωκράτει οἱ τότε βασιλεύ- 159
οντες, οἱ γε προηροῦντο τοὺς πολεμίους ἐξαπατῶντες ἀπο-
δηύσκειν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς
197 σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι. τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώ-
νυμοι τῆς χώρας εἰσὶν, ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. εἰκότως
ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δικαίως ταύτην καὶ 5
τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεωκράτης ² οὔτε ζῶν ³ οὔτε
τεθνεὼς δικαίως ἀν αὐτῆς μετὰσχοι, ⁴ μονώτατος δ' ἀν
προσηκόντως ἐξορισθεῖη τῆς χώρας, ἣν ἐγκαταλιπὼν τοῖς
πολεμίους ὄχετο· οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν
τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας καὶ τὸν κάκιστον πάντων
ἀνδρώπων.

κά. Καίτοι γε ἐπεχειρήσεν εἰπεῖν, ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ
πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἂν ποτε ὑπομεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον
συνειδῶς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὥσπερ οὐ πάν- 10
τας καὶ τοὺς κλέπτοντας καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ
τεκμηρίῳ χρωμένους. οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημεῖον,
ὡς οὐ πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας ἦν ἔχουσιν. οὐ γὰρ
τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπλευσεν οὐδὲ τὴν πόλιν
ἐγκατέλιπεν οὐδ' ἐν Μεγάροις κατώκησε· ταῦτά ἐστι
τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι

¹ εἰ ὁμοίως T. R. ² οὔτε ζῶν om. T. R. ³ οὐδὲ T. R. ⁴ καὶ μονώτατος T. R.

Μονώτατοι] Locum hunc laudat Schol. ad Aristoph. Plut. v. 182. Rarissime vero occurrit haec vox, quare adeo Helladius in Chrestom. apud Phot. μονώτατος, inquit, σλόκιον ἠγοῦται. Hesyeh. contra explicat: μόνος ὄν, ὑπάρχων. De talibus superlativis, veluti κορυφαϊότατος quasi summissimus, ἐσχατάτατος, alisque, disputat Græv. ad Lucian. Vol. IX. p. 468. Bip. De nostro Schulzius laudat Fischer. ad Weller. p. 149. BECKER. Hunc superlativum ut in oratione prosa solècum hoc e loco memorat Scholiasta Aristophan. Plut. 182. Cfr. Philemonis Lex. technol. p. 76. et quæ Beckerus attulit. Causam Auctor Lexici inediti cod. Paris. 2562. bene his explicat fol. 228. recto: Τὸ μόνον ὄνομά ἐστι ὑπερθετικόν· κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει, οὐ λεγόμενον καὶ [mendosa hæc], ἀλλ' ἀνάγκη συνυπακουέσθαι, πρὸς ἃ αὐτὸ τὴν ἑαυτοῦ ὑπέρθεσιν ἔξει, ἐφ' ἃ λεγόμενον, μετέχει πάντως τὴν ἃ πρὸ πρόθεσιν, ἢ παραρῶσαν, ἢ συνυπακουομένων, οἷον μόνος πάντων ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων καὶ οἷος ἀπ' ἄλλων, παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ ἐν τοῖς ἔπαισιν· τὸ μὲν οὖν δὴ

μόνον ὄν, ἐν ἂν εἴη πάντως τὴν ἄλλων κενωρισμένην· τὸ δὲ μὴ μόνον ὄν, ἐν πάντως ἐστὶ, ἢ μεθ' ἑνός, ἢ μεθ' ἑτέρων πολλῶν. OSANN.

Ἐπώνυμοι] Κοδρίδαι. Meurs. de regno Att. III. 15. HAUPTM. Quo nomine Codrus cum filiis, Nileo et Medonte, appellatur ab Æliano. V. H. l. v. 13. OSANN.

Ἐπὲρ ἧς γὰρ οὕτω] Ἐπὲρ ἧς γὰρ ζῶντες οὕτω κ. τ. λ. Lobeck. ad Phrynich. p. 129. Receptit Osannus.

Ἐπόμεναι] Legendum arbitror ὑπομείνε. TAYLOR. Legendum suspicor ὑπέμεινε. Sic Isocrat. adv. Callim. §. ζ'. πυνθάνομαι - - - παρεσκευάσθαι λέγειν τοιοῦτους λόγους, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεψε κ. τ. λ. Idem adv. Euthyn. §. ια'. ἴσως δ' Εὐθύδου ἐρεῖ - - - ὅτι οὐκ ἂν ποτ' - - - ἀπέδωκε. SCHAUB. ὑπομείνε dedit Beckerus, ὑπομείναι cum Ald. Thorlacius et Heinrichus.

Ἐξέπλευσεν] Lectio Aldina erat ἐξέπνευσεν. Pro qua alii reposuerunt ἐξέπεσεν, alii ἐξένευσεν. Verum Stephanica, quam exhibui, est unice vera. TAYLOR.

15 θεῶν τινὰ αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν', ἐπειδὴ τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδοξοῦ θανάτου¹ τύχοι, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν καταστήσειεν. ἐτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν οὕτω δῆλον εἶ διὰ ταῦτα δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ' οἷς προὔδωκε, φανερόν ἐστιν 198 ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι· καὶ² μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν, ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν,

“Ὅταν γὰρ ὄργη δαιμόνων βλάβη τινα,
Τούτ' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
Τὸν νοῦν τὸν ἐσθλὸν, εἰς δὲ τὴν χεῖρῳ τρέπει
Γνώμην, ἵν' εἰδῆ μηδὲν ἄν ἀμαρτάνει.

κβ'. Τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων ἢ τῶν νεω-

¹ τύχη T. R.

² μὴ T.

Οἱ γὰρ θεοὶ — παράγουσι] *dii enim nihil prius faciunt, quam quod pravorum hominum mentem deflectunt a recto et vero ad vitium et fraudem. Sic παράγειν sæpius, v. c. in Demosthen. Lept. §. κβ'. BECKER.*

Ποιοῦσιν] Spurius videtur Bekkero, sine ratione idcnea. PINZGER.

Καὶ μὴ δοκοῦσι] Π. καὶ μὴ δοκοῦσι, καὶ τὰ ἔξης, μέχρι τοῦ καταλιπεῖν, ἐν ἐρωτήσει. Εἰ δὲ μὴ, γράφειν δεῖ, Καὶ μοι δοκοῦσι. H. STEPHAN. Hoc posterius probum est, idemque annotavit Iosephus Scaliger. TAYLOR.

“Ὅσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγεν.] Χρησμοὶ sunt præcepta, quorum veritati ita confidunt eorum auctores, ut non modo ipsi sequantur, sed etiam posteri ut idem faciant optant; cf. Isocr. Panegy. c. 45. ibique interp. Igitur erravit Taylor. cum post γράψαντες cum interprete incisum ponere vellet. BECKER.

Τοῖς ἐπιγενομένοις] Satius est fortasse distinguere cum Interprete: ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες, τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν. TAYLOR.

“Ὅταν γὰρ ὄργη — ἀμαρτάνει] Hos ex antiquo quodam poeta desumptos, versus eleganter Melancthon ita interpretatus est:

*Iratus ad pœnam Deus si quos trahit,
Aufferre mentem talibus primum solet,
Caliginemque offundit, ut ruant suas
Furentes in clades, sibi quas noxiis
Accersierunt ultro consiliis malis.*

Hujus opinionis auctor et fons Homerus fuisse videtur. cf. Il. VI. 234. XVII. 470. Quam enim antiquis ratio, qua animi prævæ cupiditates in transversum ducere so-

lent homines, non satis explorata fuerit: a diis et dæmonibus initium trahebant stultitiæ et perversitatis hominum fere incredibilis, illosque auctores miseriarum, quæ tum sequantur necesse est, reddere solebant. Similem ex antiquo Poeta servavit sententiam Athenagoras Leg. pro Christ. p. 304. ed. Paris.

“Ὅταν ὁ δαίμων ἀνδρὶ ποσὴν κακὰ
Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον. —

Ubi Philosophus et Christianus vere et pie addit: ὁ δὲ θεός, τελείως, ἀγαθὸς ὢν, ἀιδίως ἀγαθοποιός ἐστιν. Quos versus, nescio quo jure, tribuant Euripidi in Fragment. p. 497. ed. Lips. Præclare autem Schillerus noster, præeunte Shakespeario, istam opinionem illustrat dramate Macbeth. Act. II. sc. 2. ubi Hecate, personam δαίμονος istius repræsentans, sic ait:

“Ich will euch meine Geister senden
Und solche Truggebilde weben
Und täuschende Orakel geben,
Dass Macbeth, von dem Blendwerk
voll,
Verwirrt und tollkühn werden soll!
Dem Schicksal soll er trotzen kühn,
Nichts fürchten, sinnlos alles wagen,
Nach seinem eiteln Trugbild jagen.
Den Sterblichen, das wisst ihr lange,
Führt Sicherheit zum Untergange.

BECKER. Hos versus Euripidis esse sine justa causa Valckenaer. ad Hippol. 322. p. 198. suspicatur. Vide Heynii Obs. ad Il. T. 5., Erfurdt. ad Sopacl. Antiq. 615. Platon. Repub. B. 19. OSANN.

τέρων οὐκ ἀκήκοε Καλλίστρατον, οὗ θάνατον ἢ πόλις κατ-
 ἔγνω, τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκού-
 σαντα ὅτι ἀν' ἔλθῃ Ἀθήναζε τεύξεταί τῶν νόμων, ἀφικό-
 μενον καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα
 199 καὶ οὐδὲν ἦττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως τὸ 30
 γὰρ τῶν νόμων τοῖς ἡδίκηκόσι τυχεῖν τιμωρία ἐστίν. ὁ δὲ γε
 θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδίκημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον·
 δεινὸν γὰρ ἀν' εἴη, εἰ ταυτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς
 κακούργοις φαίνονται. ἠγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τὴν τῶν

Καλλίστρατον] Sermo est de Callioratis filio, Aphidnaeo, quem Xenoph. Hellen. VI. 2. 39. *δημαγωγὸν* appellat. Vir insignis fuit eloquentia, qua teste Plutarcho vita Demosth. p. 348. A. Demosthenem adolescentulum studio artis suae incendit. Quo definitur ejus aetas. Floruit enim circa Ol. 103. 3. quo anno causam de Oropo peroravit Callistrato. cf. Liban. V. Demosth. Postea, exsilio muletatus, in Macedonia et Thracia vitam agebat. Meminit ejus in urbe Methone degentis Demosth. c. Polycl. p. 1122. ed. Reisk. atque Isocrates Symmach. §. θ'. de eodem, ut opinor, in Thracia coloniam condidisse, refert. Igitur οἱ πρεσβύτεροι, i. e. Lycurgi, Demosthenis ceterorum aequales Callistratum probe noverunt; contra οἱ νεώτεροι multa de viro insigni audiverant. Praeter Wesseling. ad Diodor. l. XV. Vol. VI. p. 360. Bip. egit de Callistrato Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. 148. BECKER. Cf. Boeckhii Staatshaushaltang der Athenen. t. ii. p. 246. OSANN.

Τεύξεταί τῶν νόμων] Non recte intelligo istam phrasin τυχεῖν τῶν νόμων, at τυχεῖν τῶν νομίμων unaquaque fere pagina occurrat, idque hic et in inferioribus, sc. l. 6. rescribendum esse arbitror. Quoties hac chorda oberraverint Librarii, diximus ad §. 15. TAYLOR.

Τεύξεταί τῶν νομίμων] Sic Taylorus ultimam restituit vocem pro νόμων, quod in vet. Edd. legitur. Contrarium est: εἰργεσθαί καὶ θυσίῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. Diodor. XIX. Vol. VIII. p. 269. Bip. ubi v. Wessel. Nostrum egregie illustrat Dinarch. c. Aristogit. p. 31. ed. Reisk. οὐ τυχόντα, τῶν νομίμων, quod ib. p. 37. explicatur, τὰ νομιζόμενα, i. e. *justam in patria sepulturam consecuturum esse Aristogitonem*. Nos: *er werde nicht eines gewaltsamen, vielmehr eines natürlichen Todes sterben*. Et sic Callistrato, deceptus a diis, dubium Oraculi effatum interpretatus est: nam ultro reddit Athenas, et supplex ad aram XII. deorum, olim a

Pisistrato exstructam (Thucyd. VI. p. 447.) confugit. cf. Taylor. ad Lys. epitaph. p. 69. ed. Reisk. BECKER. Frustrat. vid. Hauptm. et Schulz. OSANN.

ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα;] Recte Lonicer. interpretatus est: *urbis censura morti adjudicatum?* Sic enim in usu est ἀποθανεῖν ὑπὸ τινος. Hemsterhus. ad Lucian. Vol. I. p. 333. Bip. BECKER.

Τὸ γὰρ τῶν νομίμων — ἐστίν] I. e. Oraculi enim effatum: *justam assequi sepulturam sceleratum, significat supplicio affici*. IDEM.

Ὁ δὲ γε θεὸς — αἴτιον] *deus enim* (per oraculum seducens Callistratum, in patriam ut ultro rediret) *recte concessit injuria affectis, ut punirent injuriarum auctorem*. IDEM.

Φαίνονται] Π. Φαίνονται. Ἡ φαίνονται. H. STEPHAN. Recte quidem istaec Stephanus admonuit, nondum tamen totam rem expedivit. Superest enim adhuc aliquid. φαίνονται, aut φαίνονται, aut φαίνονται, redit ad deos, non ad σημεῖα. Nam si ad haec referretur, et σημεῖα si esset nominativus, potius dixisset φαίνονται aut φαίνονται, in singulari. Ego vero legi malim φαίνονται in singulari optativo, si deus (Apollo) edat, ostendat eadem signa, easdem sortes, bonisque malisque. REISK. φαίνονται; recepimus. σημεῖα est accusativus: si eadem signa ostendant (dii) piis aequae scelestis. Nec offendimus, ut alii, verbo plurali numero juncto cum substantivo neutr. gen. V. Matth. Gr. Gr. p. 416. BECKER. φαίνονται; quum MSS. omnes teneantur ferrique quodam modo possit, etiam nos auctori reddidimus, optativo potius locum esse haud ignorantes. Beckerus, quem mirari non satis possis, φαίνονται; recepit; nam etsi dubia de particula ei cum conjunctivo recte juncta in diem tolli videntur, uti post Jacobsium in Thiersch. Act. Philol. Monac. v. i. fasc. 2. p. 149. nos ad Philemonem Grammaticum, p. XXXVI. animadvertimus, tamen multum abest, ut ei qui bono scriptori conjunctivum talem de suo intrudat, auctor ego

θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπι-
σκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετε-
λευτηκότας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν. εἰκότως παρ'
35 ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ
πεπόνθαμεν, εἰς τούτους μὴ ὅτι ἀμαρτεῖν ἀλλ' ὅτι μὴ¹ εὐερ-
γετοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλωῶσαι μέγιστον ἀσε-
βημά ἐστι.

κγ'. Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ — εἰ γὰρ καὶ μυθωδέ-
στερόν ἐστιν, ἀλλ' ἀρμόσει καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις
ἀκοῦσαι — ἐκ τῆς Αἴτνης ρύακα πυρὸς γενέσθαι τούτου

¹ ἐνεργούντας T. R.

snasorve velim fuisse; immo ita caute in
his adhuc incedendum, ut is qui conjun-
ctivum tolerari posse jubeat, verendum
sit, ut multis alterius quam par sit pro-
gressus esse jam videatur. Reiskius porro
φαῖνοι suadet, idque ad deum refert, 'Thor-
lacius [et Heinrichius] φαῖνιστο edidit, quod
si quid h. l. novandum est, ego quoque
susceperim: Schaubius φαίνεται conjecit:
nempe triumviri in verbo plurali post
neutrum plurale posito bærentes, in quo
ego quoque hæreo. Attamen in arte
grammatica, ubi dies hodie diei commenta
delet, temerarium, ne graviori etiam no-
mine utar, eum dixerim qui lectionem
consensu codicum plurium eorundemque
optimorum affatim confirmatam, quæ etsi
cum vulgari præcepti usu pugnet, tamen
ab aliqua parte excusari, sin minus de-
fendi posse videatur, loco movendam esse
censeat. Quare nihil hic muto, interim
eorum hujus usus exemplorum ab Hein-
dorffio ad Plat. Cratyl. 88. p. 136. colla-
torum numero acquiescens, quæ videndum
annon augeri etiam possint. OSANN.

Sed his omnibus non est opus. PINZGER.
Εὐσεβειαν] Male ἀσεβειαν Schulzsius con-
jecit, qui, si orator alio verbo ac ἐπισκο-
πεῖν usus esset, fortasse audiendus esset.
OSANN.

Ἐνεργούντας] Sic Ald. et Steph.—Mel-
lanth. emendabat εὐεργετοῦντας, quod de-
fendit et recepit Schulzsius. Sed illud
magis placebit sequentia attente conside-
ranti. De beneficiis liberorum erga pa-
rentes h. l. sermo non est, sed de studio
et industria vel ipsam vitam fortiter im-
pendere pro salute parentum. Hoc igitur
latius patet. BECKER. Egregiam Melan-
thonis emendationem vulgatæ a Beckero
posthabitam esse valde dolendum. OSANN.
Et εὐεργετοῦντας receperunt Osannus, Hein-
richius et Pinzgerus.

Καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις] Cogitari
quidem potest, Lycurgum h. l. solum ju-
niores allocutum esse cives, quod cæteris
Oratoribus, si recte memini, prorsus inso-
litum est: tamen in Orationis structura
durum aliquid remanebit. Igitur non male
Schulzsius existimavit, post ἅπασι particu-
lam esse repetendam. Cui solummodo
triplex vocis repetitio obstare videtur.
An igitur scripsit Orator: ἀλλ' ἀρμόσει
ὑμῖν ἅπασι, καὶ τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι, i. e.
imprimis juvenibus nostris hoc pietatis exem-
plum proponere, utile erit. BECKER.

Ἐκ τῆς Αἴτνης] Quam Lycurgus de pie-
tate filii erga patrem hic enarrat historiam,
eandem plures scriptores antiqui tradide-
runt, sed cuncti ita, ut de duobus loquantur
filiis, quorum alter patrem, alter matrem
ab interitu servaverit. Eorum nomina
erant Amphinomus et Anapis s. Anapius,
ut Seneca de Benef. III. 37. scribit.
Inter Græcos primus est Aristoteles s.
quisquis est auctor libri de Mundo c. 6.
28., tum Strabo VI. p. 412. B., Pausanias
Phocic. 28. 2., Philostratus V. Apoll. V.
17., Nonnus exegesi in Greg. Naz. p.
143. et Stobæus Serm. LXXVII. p. 414.
Postremum hanc eruptionem Ætnæ Ol.
81. factam esse memorat, juvenesque illos
Philonomum et Calliam, Catanæos, vocat.
E Latinis vero scriptoribus enarrat his-
toriam Valer. Maxim. V. 4. extern. 4.
Claudian. Idyll. VII. (quod suavissimum
carmen eleganter germ. vertit J. H. F.
Meinecke in ed. Lucilli Junior: p. 100.)
itemque Lucil. Junior 5. Cornel. Severus
in Ætna v. 600—642. Quibus collig.
Solin. c. 5. et Salmas. exerc. p. 100. D.
His vero inter se comparatis veterum
scriptis Lycurgi narratio, qui historiam
ad finem Orationis paululum immutavisse
videtur, commode explicabitur. IDEM.
Osannus et Pinzgerus: ἐκ γὰρ τῆς Αἴτ.
3 I.

δὲ ρεῖν φασὶν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν
 τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικοιμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμηῆσαι 40
 200 πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας· ἕνα δὲ τινὰ
 τῶν νεωτέρων, ὀρῶντα τὸν πατέρα πρῆσβύτερον ὄντα καὶ
 1 οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον,
 201 ἀράμενον φέρειν. φορτίου δ' αἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς
 ἐγκατελήφθη. ὄθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς
 ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται ² γὰρ κύκλω
 τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρῥεῦσαι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους 160
 μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν ³προσαγορεύεται

1 οὐ T. R.

2 καὶ R.

3 προσαγορεύεται T. R.

ῥύκα πυρὸς] Aristotel. l. c. vocat ῥέμμα
 sc. πυρὸς (der Lavastrom). cf. de Mundo
 4, 25. BECKER.

Ἐπὶ τὴν ἄλλην] Ἐπὶ τὴν τε ἄλλην ex con-
 jectura sua dedit Pinzgerus.

Πρὸς πόλιν τινὰ] Ad urbem Catanam,
 ut Pausan. l. c. diserte dicit: ἐπέρρει τῇ
 Κατάνῃ. BECKER.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους] Eleganter L. Lucil.
 Jun. v. 614.

“ Et quod cuique fuit cari, fugit ipse sub
 illo,

Sed non incolumis dominum sua præda
 secuta est.” BECKER.

Φορτίου] Lege: ῥόθιου δ' αἶμαι προσγενο-
 μένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Nam ῥόθιον
 nomen est appissimum, quod violentiam,
 impetum et strepitum undarum significat.
 PALMER. Crude hoc et infeliciter sane.
 Potuit fortasse Juvenis, levis et expeditus
 cum fuerit, evasisse: accedente autem one-
 re, φορτίου προσγενομένου, non solum pater,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Mibi semper
 res fuit cum iis hominibus qui locos sanos
 inficiunt, insanos negligunt. Hæc historia,
 paululum licet immutata, a multis tradit-
 ur. “ Inter Catanam et Syracusas cer-
 tamen est de illustrium fratrum memoria,
 quorum nomina sibi diversæ partes adop-
 tant. Si Catinenses audiamus, Anapis
 fuit et Amphinomus: si quod maluit
 Syracusæ, Emantiām putabimus et Crito-
 nem. Catinensis tamen regio causam
 dedit facto, in quam se cum Ætnæ ince-
 dia protulissent, juvenes duo sublato
 parentes evexerunt inter flammam illasi
 ignibus. Horum memoria ita Posteritas
 manerata est, ut sepulcri locus nomina-
 retur Campus Piorum.” Solinus, cap. 5.
 Πρώτη καὶ ὀδοσκοπῆ] Ολυμπιάδι φασὶ τὴν
 Αἴτην ρῦναι, ὅτε καὶ Φιλόνομος καὶ Καλλίας,
 οἱ Καταναῖοι, τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι
 διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν, τῶν ἄλλων

κτημάτων καταφρονήσαντες. ἀνθ' ὧν καὶ ἀραι-
 βῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ θείου. τὸ γὰρ τοῖ
 πῦρ θεόνταν αὐτῶν διέστη, καθ' ὃ μέρος ἐκεῖ-
 νοι παρεγένοντο. Stobæus Serm. LXXVII.
 Vid. Aristotelem de Mundo, c. VI., Pau-
 saniam in Phocicis p. 665. Edit. Hanov.
 1613., Auctorem Poematis de Ætna,
 sub finem, Strab. l. 6. p. m. 269, Valer.
 Maxim. V. 9., Claudian. Carm. L. de piis
 fratribus et eorum Statuis quæ sunt apud
 Catanam, Ausonium de claris urbibus,
 Hyginum, aliosque. De Statuis, quas in
 Piorum Fratrum memoria consecravit
 Catanensium Civitas, vide Carreræ Mo-
 num. Histor. Catanens. l. 1. capp. 30.
 et 50. TAYLOR.

Φορτίου] Palmerius, qui sane Aristotele-
 lem insexipise non videtur, corrigebat
 ῥόθιου. Longin. quidem c. 32. 4. τὸ ῥόθιον
 τῆς φορᾶς meton. dicit de Oratore, qui
 oratione auditores propellit, et Hyperides
 Orator teste Harpocrat. h. v. eadem usus
 est voce. Sed in Lycurgo recepta lectio,
 quam tuentur edd. omnes, omnino est re-
 tinenda. Eam confirmat Aristoteles, l. c.
 περικαταληφθέντες, inquit, ὑπὸ τοῦ ῥέμμα-
 τος, διὰ τὸ βασταάζειν γερόντας ἐπὶ
 τῶν ὁμῶν γονεῖς. BECKER.

Ἐγκατελήφθη] Melanth. dedit ἐγκατε-
 λείφθη. Illud præferendum videtur, partim
 propter præcedens ἐγκαταλαμβανόμε-
 νον, partim ob sensum narrationis. Usur-
 pator enim h. v. de periculis, quæ inop-
 inate repente impetu superveniunt.
 Interpr. ad Lucian. l. p. 192. Bip. Verte
 igitur: deprehensus est juvenis ita, ut nul-
 lus sibi exitus pateret. IDEM.

Λέγεται γὰρ κύκλω] Aristotel. l. c.
 πλήσιον γὰρ αὐτῶν γενομένου ὁ τοῦ πυρὸς
 ποταμὸς ἐξεσχίσθη, παρῆρξεφε δὲ (i. e.
 deflectebat) τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δὲ ἔνθα, καὶ
 ἐτήρησεν ἀβλαβεῖς. Idem Pausan. l. c.
 διχῆ σχισθῆναι λέγεται τὸν ῥύκα. IDEM.
 Προσαγορεύεται] Malim προσαγορεύεσθαι.

Τῶν εὔσεβῶν χάρον· τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας 5 μαρτυρίαν ὁμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν τὸν ἅπασιν τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς ¹ τὰς πατρίους τιμὰς ἀπεστέρηκε, τοὺς δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπεν, τοὺς δὲ τετελευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ εἶασε τυχεῖν.

κδ'. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν· ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ 10 Εὐμόλπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρακῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ ² κατ' ἐκείνους 202 τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθεά, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεόν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰθύσειε πρὸ

¹ τοὺς T. R.² καὶ κατ' T. R.

REISK. Schulz. vulgata servata τοὺς κατιχοῦντας mente suppleri jubet. OSANN. Τῶν εὔσεβῶν χάρον] Sic Ald. Recent. χώραν. Lucil. Jun. v. 640.

“Sed vere cessere domus et rura Piorum.”

Et Solin. l. c. “Horum memoriam ita posteritas munerata est, ut sepulcri locus nominaretur: CAMPUS PIORUM.” In gemma quoque, narrante Winkelmann. Descript. des pierres grav. p. 410. istud argumentum expressum est. V. quos laud. Facius ad Pausan. p. 248. et Wernsdorf. ad Poet. Lat. Minor. T. IV. p. 369—384. BECKER.

Τοὺς μὲν γὰρ] Cf. Nostr. c. 8. et c. 11. IDEM.

Τοὺς πατρίους] Aut τὰς πατρίους leg. ut redeat ad τιμὰς, aut si masculinum hic recte habet, leg. erit: τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τοὺς πατρίους τὰς προσκρούσας (aut νενομισμένας) τιμὰς ἀπεστέρηκε. REISK. τὰς πατρίους suscepit Heinrichius.

Ἐφιλοτιμοῦντο] Heinrichius: [δικαίως] ἐφιλοτιμ. Pinzgerus: δικαίως ἐφιλοτιμ.

Εὐμόλπον] Historiam illustrant Isocr. Paneg. §. 18'. Panathen. §. 11. et Apollodor. III. 15. c. animadv. Heynii p. 861. sqq. IDEM.

Τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνους] Copula ista parum necessaria καὶ videtur omnino originem traxisse a voce sequente. Tu ergo legendo delebis. TAYLOR. Copulam si tuebimur, quæ videtur utique tuenda esse, leg. erit: τυχεῖν δὲ καὶ ἡμῶν κατ' ἐκείνους τ. χ. ut Eumolpus Thracum fuit rex, ita nostrum [Atheniensium] quoque regem tum fuisse Erechtheum. REISK. Mihi sanus videtur locus. BECKER.

Τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα] Aliter Apollodorus deducit Praxitheam Erechthei uxorem, a Cephiso: non enim ejus filiam facit, sed neptem per matrem Diogeniam, Cephisi filiam et Phrasimi uxorem. PALMER. Vid. Meurs. de regno Athen. ii. 8. BECKER. Cf. de hac nominis scriptura Doederlein. in Act. Mon. v. i. fasc. 1. p. 32. OSANN. Et Schwenck. ad Æsch. Eumen. p. 94. PINZGER. Qui mox τοῦ στρατοπέδου dedit.

Χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα etc.] Rem hanc orator aliter narrare videtur, ac vulgari memoria proditum, quam servat Scholiasta Augustanus ad Demosth. de falsa legat. “Ἀγεαυλος καὶ Ἔρση καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, φησὶν ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δὲ, ὅτι πολέμου συμβάντος παρ' Ἀθηναίους, ὅτε ὁ Εὐμόλπος ἐστράτευσε κατὰ Ἐρεχθίδως, καὶ μηκνυομένου τού-

τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσῃ τῶν πολεμίων, ὁ 15
 δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἐπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευόμε-
 νους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην
 ἐπαινέσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ἂν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτου
 203 τὸν μῦθον προεῖλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέ-
 σθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς
 αἷς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς
 ἡ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ 20
 τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, αἱ πεποιήκει λέγουσαν τὴν μητέρα
 τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γεν-
 ναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ
 θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
 ἡ ἴδιον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ θεῶσι μὲν,

1 τῷ T. R.

2 Ἠδίστον T. R.

του ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων ἀπαλλαγῆσθαι, ἢ ἂν τις ἀνέλη ἐαυτὸν ὑπὲρ τῆς σώλεως, ἡ τοῖνυν Ἀγραυλὸς ἐκούσα αὐτὴν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον· ἔρριψε γὰρ ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ τείχους. εἶτα ἀπαλλαγέντες τοῦ πολέμου, ἰερὴν ὑπὲρ τούτου ἐστήσαντο αὐτῇ περὶ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως, καὶ ἐκείσε ὤμνον οἱ ἔφηβοι μέλοντες ἐξίεναι εἰς πόλεμον. Nempe orator Agraulum Erechthei filiam dicit, quæ secundum alios scriptores Cecropis audivit. V. intpp. ad Polluc. 8. 105. Adde Schol. Platon. Phædr. p. 55. ed. Rubin. Photii Lex. v. φωνία γράμματα p. 474. Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 270. 444. Cæterum ut hoc obiter notem, filiae nomen non *Agrauri*, ut hic illic fertur, sed *Agrauli* fuit. Itaque Harpocrationi p. 2. ed. Gron. Jungermannus ad Polluc. l. c. p. 925. e MS. optime Ἀγραυλὸς vindicat, cui auctoritatem addas duorum codicum, Vratislaviensis, de quo supra monitum, et Londinensis in Museo Britannico assertati, a meque hac de causa inspecti. OSANN.

Πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ] Hoc autem duriusculum. Legerem omnino dualiter: πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, priusquam exercitus utriusque aciem conferrent. Figura ea, qua Castra dicuntur pro Militibus, non adeo est inusitata. Modo, στρατοπέδου μέλλοντος εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν. Et similiter fere Herodot. I. V. c. 72. Ὁ δὲ ἀγλατατεῖ τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. Proxime, pro ὁ δὲ corrige ὅδε χρῆσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ — ὅδε τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἐπραξε. TAYLOR. Schulzio approbante: at genuinum aucto-

ris manum (scil. ὡς δὲ) MSS. restituerunt. OSANN.

Προεῖλετό ποι ποιῆσαι] Bellule sane! Scaliger quidem et Stephanus non videntur istud ποι oriri ex ποιῆσαι. Ego autem et Tu videmus. TAYLOR.

Ἐκείνων] Erechthei, et Praxinoæ, et filiae. REISK. De paradigmatum usu hæc tradit Apsines in Arte: πᾶν δὲ παράδειγμα λαμβάνεται ἢ ἐξ οἰκείων ἢ ἐξ ἄλλοτριων. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ προτεχέστερα κ. τ. λ. Anonymus in Socraticis Epistol. 30. καὶ φησι μὲν ἐν ταῖς τέχναις προσήκειν οἰκεία καὶ γνώριμα τὰ παραδείγματα φέρειν. ubi vid. Allatium p. 271. Hinc aliquando fuit quum pro ἐκείνων suspicarer οἰκείων. OSANN.

Τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι] Olim exstiterunt hi senarii in Euripidis fabula, quæ inscripta erat Ἐρεχθεύς. Fragmenta hujus dramatis collecta sunt in Ed. Lips. p. 422. sqq. Argumentum fabulæ breviter enarrat Plutarch. p. 553. ed. Steph. ex quo patet, Praxitheam, Erechthei uxorem his vv. consilium filiam pro salute patriæ immolandum tradere, præsentī conjugī aperuisse. Praxithea igitur loquitur. BECKER.

Ἠδίστον] Forte ἡδίστος. Sed nihil muto. TAYLOR. Possit quoque ἡδίστος; legi, scil. εἰσίν. nam ὅστις est collectivum. Sed et vulgata bene potest stare. ἡδίστος, scil. τοῦτ' ἔστιν, εἴ τις χαρίζεται. nam ὅστις tum idem valet atque εἴ τις. REISK. At ὅστις cum ἡδίστον bene jungi, Schaeferus docuit ad Porsoni Euripid. Phæn. 519. p. 284. OSANN.

25

30

35

Χρόνω δὲ δρῶσι, ¹[δρῶσι] δυσγενέστερον.
 Ἐγὼ δὲ δῶσαι τὴν ἑμὴν παῖδα κτανεῖν.
 Λογίζομαι δὲ πολλὰ: πρῶτα μὲν, πόλιν
 Οὐκ ἂν τῷ ἄλλῳ τῆρδε βελτίω λαβεῖν,
²ἢ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἑπακτὸς ἄλλοθεν,
 Αὐτόχθονες δ' ἔφμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
 Πεσσῶν ³ὁμοίως διαφορθεῖσαι ἐκτισμέναι,
 Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴εἰσαγώγμοι.
 Ὅστις δ' ἀπὸ ἄλλης ⁵πόλεως οἰκίξει πόλιν,
 Ἄρμῶς πομπὴς ἄσπερ ἐν ζύλῳ παγεῖς,
 Λόγῳ ⁶πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.

204

205

¹ πολλῶν δυσγενέστεροι T. R. ² ἢ T. R. ³ ὁμοίως T. R.
⁴ εἰσαγώγμοι T. R. ⁵ πόλεως T. R. ⁶ πολιστής R.

Χρόνω δὲ δρῶσι] Ita Barnesius, ex Grotio nimirum, in Euripidis Fragmentis, hunc locum exhibet:

οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
 Χρόνω δὲ πολλῶν δρῶσι, δυσγενέστεροι.

Quod præstat. Annotavit magnus Scaliger:

Χρόνω δὲ δρῶσι, πολλὰ δυσγενέστεροι.

TAYLOR. Thorlacius, Beckerus et Osannus Grotio obsecuti sunt, nisi quod Osannus *δυσγενέστερον*. Heinrichius: *χρόνω δὲ δρῶσι, δρῶσι δυσγενέστερον*. Pinzgerus: *χρόνω δὲ δρῶσι, δρῶσι δυσγενέστεροι*.

Ἐγὼ δὲ] Rotundius fortasse Senarius ille legitur, si emendes.

Ἐγὼ δὲ δῶσαι παῖδα τὴν ἑμὴν κτανεῖν.

TAYLOR.

Ἡ πρῶτα] Locum ita citat Plutarchus de Exsilio:

Οἱ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἑπακτὸς ἄλλοθεν, Αὐτόχθονες δ' ἔφμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις Πεσσῶν ὁμοίως διαφορθεῖσαι βολαῖς Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγμοι.

Annectuntur deinde versus quidam inemendati, qui apud Lycurgum non reperiuntur, neque admodum liquet, utrum ad hunc locum pertineant, necne. Emendaverat olim in margine exemplaris sui ὁ μέγας Scaliger, Οἱ πρῶτα μὲν, prout Plutarchus legerat. Pro quo Grotius, qua auctoritate nescio:

Ἡ πρῶτα μὲν λεῶς ἑπακτὸς ἄλλοθεν.

Idem deinde *ἐξαγώγμοι*: apud quem totus hic locus ita vertitur,

Cui non coactus *populus alieno ex solo, Indigena sed gens: cætera, scrupi velut, Urbes loco mutantur, ut jactus tulit, Aliaque ab illis sede pelluntur sua.*

TAYLOR. Thorlacius: Οἱ πρῶτα. Beckerus, Osannus et Pinzgerus: ἢ πρῶτα. Heinrichius: οἱ πρῶτα.

Πεσσῶν --- ἐκτισμέναι] veluti *calculorum transpositionibus condita*. BECKER. Plutarchi lectionem *διαφορθεῖσαι βολαῖς*

Musgravius eo bene refutat, quod *οἱ πεσσοὶ* non jacerentur: cui sententia comprobandæ conferre poterat Sophoclis *Fragm. e Nauplio* citatum Grammaticis,

— πεσσοὶ πέντερχιμμοὶ καὶ οὐβῶν βολαῖς.

OSANN.

Εἰσαγώγμοι] Aut, si mavis, *εἰσαγώγμοι*; idem videtur significare atque *ἐκκλητοὶ*. alia civitates foro non suo utuntur, sed alieno. possunt evocari, ut necesse habeant in alieno judicio apparere. Nostra vero non est *ἐκκλητος*, nostra causæ non possunt ab aliis exteris judicibus in conditionem induci. REISK. Beckerus, Osannus, Heinrichus, et Pinzgerus: *εἰσαγώγμοι*. Valckenaer. ad Herodot. vii. 161. *ἐξαγώγμοι*.

Πόλεως] Πόλεως Grotius in Excerptis, et Scaliger ad hunc locum. Recte. Atque ita infra p. 446. 8. TAYLOR. *qui vero ab alia urbe migrans aliam incolit, velut trabs vitiosa cum tignis commissa, verbo, non re, civis est*. BECKER. πόλεως habes in Euripid. Hec. 858. ubi vid. Porson. Cf. Matth. Gr. Gr. §. 80. p. 96., Koen. ad Greg. Corinth. p. 401. sq. ed. Schæf. OSANN.

Ἄρμῶς] Coloniam comparat *clavo malo*, hoc est, putrido, carioso, male hærenti in assero, cui infixus est. Sed etiam colonia in alieno solo male hæret, vacillat, certas nullibi sedes habet. REISK.

Πολίτης] Dedi de meo *πολιστής. conditor, deductor, stabilitor civitatis, cum nomine sit, reapse tamen non est: condidit enim non πόλιν, sed ἀπικίαν*. IDEM. Hanc Reiskii conjecturam, immerito a VV. D.D. spreteam, firmant A. B. [falsus est V. D. *πολίτης* certo certius habent]. Non amplius igitur vox *πολιστής* inter dubias refertur. Post hunc versum Plutarchus l. c. quinque alios versus addit a scriptura corruptissimos, qui a Lycurgo omissi, cum contextu cæterorum tam parum convenire videntur, ut eos aliunde istic illatos esse judicem. Vulgantur autem ita:

Εἰ δὲ πάρεργον χεῖ τι κομπάσαι, γυναικες, οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὐ συγκεραμμένον, ἴν' οὐτ' ἄγαν πῦρ, οὔτε χεῖμα συμπιπτεῖ.

Ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἔκπι τίκομεν,
 Ὡς θεῶν τε βαμῶδες πατρίδα τε ῥυόμεθα.
 Πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ¹ ἐν, πολλοὶ δὲ νιν
 ναίουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρῆ,
 Ἐξὲν πρὸ πάντων μίαν ² ὑπερδοῦναι θανεῖν;
 Εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοῦλάσσοιο
 Τὸ μείζον, εἰς μὲν οἶκος οὐ πλείον σθένει
 Πταίσας ἀπάσης ³ πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
 Εἰ δ' ἔν ἐν οἰκίαις ἀντι θηλέων στάχους
 Ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατέγχε φλόξ,
 Οὐκ ἂν ⁴ μὴν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς,
 Θάνατον προταρβούσ'; ἀλλ' ἔμοιγ' ⁵ ἔστιν τέκνα,
 Ἄ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσι πρέπτοι,
 Μὴ ⁶ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκῶτα.

40

161.

5

206

¹ , ἐν πολλοῖς δὲ μιν νόμοισι T. R. ² ὑπὲρ δοῦναι T. R. ³ πόλεως T. R.
⁴ μιν T. R. ⁵ εἶη T. R. ⁶ σχήματα δ' T. R.

ἀ δ' Ἑλλάς Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
 τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθηρεύμεν.

Ibi vs. 1. Barnesius legi jubet δ' ἐς πάρεργον: at præstat potius δὴ pro δέ. Mox pro γυναικίης Musgrav. φίλαι, nos γύναι suspicamur. Vs. 2. Barn. propter metrum conjicit κεκραμένους: recte. Vs. 4. et 5. Musgr. ita restituendos putat:

ἀ δ' Ἑλλάς Ἀσίς τ' ἐντρέφει κάλλιστ', ἀεὶ
 τῆς γῆς δέλεαρ ἔχοντες, οὐ θερεύμεν,

satis corroborato τῆς γῆς δέλεαρ. Contra Hermannus ad Erfardtii Edit. Sophoclis Ajac. p. 629. ita emendat:

ἀ δ' Ἑλλάς Ἀσία τ' ἐντρέφει κάλλιστα γῆ,
 δέλεαρ ἔχοντες οὐδὲν, οὐ θερεύμεν.

OSANN.

TAYLOR.

[Ἐκπι.] Num e Porsoni præcepto ad Eurip. Orest. 26. etiam hic ἔκατι reponendum? Judicent me harum regularum peritiores. IDEM.

Πόλεως κ. τ. λ.] Lege cum iisdem summis viris:

Πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δὲ νιν
 ναίουσι.

ut et Lonicerus quidem interpretatur. TAYLOR. Rem denique conficiunt codd. præbent enim salva vulgata præter quod νιν pro μιν habeant, ναίουσι pro νέμουσι. unde jam locum ita distinguas:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δὲ νιν
 ναίουσι—

in quibus ego nihil de meo novavi præter πολλοὶ, quod quare in πολλοῖς mutatum sit, jam liquet. Sensus jam hic: universæ civitatis unum quidem nomen; at multi sunt qui eam habitant: hos omnes vin perire me sinere? OSANN.

[ὑπὲρ δοῦναι] Potius conjunctim ὑπερδοῦναι. TAYLOR. Tmesis hic est. cohæret ὑπὲρ cum θανεῖν. ac si dixisset: δοῦναι πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ πάντων. REISK. ὑπερδοῦναι recepi: atque ita jam Taylorus correxerat

vulgatam ὑπὲρ δοῦναι, quam Osannum et Bekkerum servasse miror. PINZGER.

Εἰς μὲν] Ita omnino, non ἐνὸς μὲν cum Editis. TAYLOR. Poterat ex ἐνὸς etiam ἐμὸς effici, et nescio, an etiam rectius. REISK. Sensus est: una vero domus afflictu non plus valet universa urbe, nec damnum æquale sustinet. BECKER. Thordacius, Heinrichius, et Pinzgerus etiam εἰς μὲν dederunt. Offert οὐμὸς Bekkerus.

[θηλέων] Aut θηλειῶν malim, aut θηλέως, scil. στάχους, aut γόνου, vel σπόρου. REISK. θηλειῶν dedit Beckerus.

[Οὐκ ἂν μιν] Rectius hæc cum interrogatione, ut Grotius,

Οὐκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς,
 Θάνατον προταρβούσ';

Μιν ἐξέπεμπον] Etsi vulgo Tragicis μιν usurpari negant, qui tragicum stylum nosse sibi persuadeant, uti Brunckius ad Sophoclis (Ed. Col. 313., Erfurd. ad Antig. 864., Porsonus ad Eurip. Med. 139. p. 408., tamen eo perduci non potui, ut invitis MSS. νιν reponerem. Hic enim utriusque voculae usus a classe auctorum aptus, quem qui de rebus grammaticis ex instituto scripsere, adhuc ne tetigerunt quidem, nondum ita exploratos mihi videtur, ut conjectura aliquid audere fahi videtur, ut conjectura aliquid audere fahi sit. Citant quidem νιν e Sophocle (Ed. Col. 43.), Suidas h. v. T. 2. p. 625. et Phavorin. p. 1310. 23., apud quem male αὐτὰ pro αὐτὰς editur. Hauc in rem inquirenti adhibendi erunt Heynius Observat. in Iliad. δ. 480. T. 4. p. 643. Hermannus de Dialecto Pindari p. XIV. Boeckhius ad Pindarum T. 1. p. XXIV., alii. OSANN.

Ἄ καὶ μάχοιτο] Grotius a¹ καὶ μάχοιτο. Modo cum Scaligero ille,

Μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκῶτα.

TAYLOR. Et μὴ σχήματ' ἄλλως suscepterunt Beckerus, Heinrichius, et Pinzgerus. Ἄνδράσι] Ἄνδράσιν, Heinrichius.

Τὰ μητέρων δὲ δάκρυ', ὅταν πέμπη τέκνα,
 Πολλοὺς ἐθόλυ' εἰς μάχην ὀρμαιμένους.
 Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
 Ζῆν παῖδας ἔθελον καὶ παρήνεσαν κακά.
 Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
 Τύμβων τε κενὴν ἔλαχον εὐκλείαν τ' ἴσθν.
 Τῇ μὲν δὲ παιδί στέφανος ἑὶς μιᾷ μόνῃ
 Πόλειος θανούσῃ τῆσδ' ὕπερ δοθήσεται,
 Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ ἄλλοιο ὄμοσπόρου
 Σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
 Τὴν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δάσω κόρην
 Θῦσαι πρὸ γαίης. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
 Πόλις, τί παῖδαν τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
 Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται,
 Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὸν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν·
 Ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος,
 Οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ,
 Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ·
 Οὐδ' ἂν τελεείας τε Γοργόνας

10

15

20

207

208

¹ εἴλοντο T. R. ² ἢ μία μόνῃ Πόλειος θανούσα T. R. ³ δὲ ὄμοσπόρους ὧς εἴ τι T. R.
⁴ ἄρξουσί τ' ἄλλοι, τὴν δ' T. R. ⁵ ἄτερ T. R. ⁶ θέσμιά τις T. R.
⁷ ἂν τελεείας T. R.

Παῖδας εἴλοντο] παῖδας εἴλον, Par illud Criticorum. TAYLOR. Nil video causæ, cur dactylus aut amphimacer in tertia sede senarii versus locum non habeat. Est autem λοντο καὶ αὐτὸς dactylus, aut amphimacer. Quod si non videbitur admittendum leg. ἐλόμενα παρήνεσαν. REISK. Sensus: odi mulieres, quæ posthabita honestate malunt liberos vivere et propterea ignaviam suadent. BECKER. E Grotii et Scaligeri conjectura edidimus, in qua nihil nisi activi usus offendit. Erat aliquando, quum suspicarer παῖδ' vel τέκν' εἴλοντο. OSANN. Εἴλοντο παῖδας, Heinrieh. Ζῆν παῖδας ἔθελον, Pinzger. Cui in re dubia obsecutus sum.

Στέφανος] Subaudi οὗτος ἔσται. REISK. Ἡ μία] Lego εἰς μία. REISK. εἰς μιᾷ μόνῃ Πόλ. θανούσῃ. TYRRWHIT. Cui, cum Heinrichio et Pinzgero, obsecutus sum.

Θανούσα] Accipio pro partic. non aor. 2. sed futuri secundi, moritura. REISK. at filia mea singularis corona tribuetur, uni solique pro universis moritura. BECKER.

Καὶ τὴν τεκοῦσαν κ. τ. λ.] Legit Grotius:

Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ δύο γ' ὄμοσπόρους Σώσει. Τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;

TAYLOR. Cum Valckenaerio Eurip. Phœn. 1022. et Grotio duo θ' ὄμοσπόρους Σώσει dederunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Osannus. δύο θ' ὄμοσπόρου Σώσει, Heinrichius et Pinzgerus.

Γούν] Malim τοῦν, id est, τὸ ἐν ἐμοί. quantum in me est, penes me est. REISK. Corruptum locum ex emendatione Musgravii restituiimus, scil. Οὐκοῦν ἅπαντ' ἔμω σωθήσεται, Ἄρξουσί τ' ἄλλοι τῆδ' ἐγ', εἰ σώσω, πόλει, illud ergo in mentem mihi nunc

non venit: servabitur urbs, sed alii in urbe, si eam servavero, imperabunt; verum illud (scil. animo perpendo), quod civitatis vel maxime refert: non fiet, me quidem volente, o conjunct! nemo prisca majorum instituta subvertet. BECKER. Thorlacius: Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται· Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Schulzius et Osannus: Οὐκοῦν ἅπαντα γούν τ' ἐμοὶ σωθήσεται, Ἄρξουσί τ' ἄλλοι τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Heinrichius: Οὐκοῦν ἅπαντα τοῦν γ' ἐμοὶ σωθήσεται· Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Pinzgerus: Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται, Ἄρξουσί τ' ἄλλοι τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.

Ἄρξουσί] Scaliger, Ἄρξουσι δ' ἄλλοι. TAYLOR. Quid si ἄρξουσιν ἄλλοι, scil. ταύτη τῇ πόλει. imperabunt, vel imperanto, alii, huic civitati. REISK.

Ἄτερ] Malim τὰ τῶν, ut sic sit: οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὰ τῶν προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. ut coherere inter se οὐκ ἔσθ' ὅστις ἐκβαλεῖ — sunt hæc τὰ τῶν προγόνων θέσμια exegesis illorum ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος. IDEM. Valckenaerii emendationem l. l. ἀνερ suscepert Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius.

Θέσμιά τις] θέσμι' οὗ τις e conjectura Grotii Scaligerique et Musgravii dedit Beckerus. θέσμι' ὅστις, Thorlacius, Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Οὐδ' ἂν τελεείας] Hos duos versus non intelligo. Minervam Gorgonem appellari, eamque τελεείαν, et ejus hastam τρειάναν appellari miror. REISK. Partim assumtis Valckenaerii et Musgravii emendationibus, lege:

Οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἀνερ, Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.

Τρίαιναν ἔρθην στᾶσαν ἐν πόλεως βάρθριος
 Εὐμολπος οὐδὲ Θραξ¹ ἀναστρέφει λεῶς.
 Σεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται.
 Χρῆσθ', ὡ πολλῆται, τοῖς ἑμοῖς λοχεύμασιν,
 Σώζεσθε, νικάτ' ἀντι γὰρ Φυχῆς μιᾶς
 Οἶκ' ἔσθ' ἕπας οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 Ὡ πατρίς, εἴθε πάντες οἱ ναυοῦσί σε
 Οὕτω φιλοῦεν ὡς ἔγώ· καὶ ῥαδίως
 Οἰκοῖμεν ἂν σε, κούδεν ἂν πάσχοις κακόν.

209 κέ. Ταῦτα, ὦ ἄνδρες, τοὺς πατέρας³ ὑμῶν ἐπαίδευε.
 φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν ταύτην³⁵
 ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παιδῶν φιλοῦσαν, ἐνδει-

¹ ἀναστρέφει λεῶς, Σεφάνοισιν οὐδαμοῦ T. R.

² ἐγώ· καὶ γε T. ἔγωγε R.

³ ἡμῶν T. R.

Οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
 Τρίαιναν ἔρθην στᾶσαν ἐν πόλεως βάρθριος
 Εὐμολπος οὐδὲ Θραξ¹ ἀναστρέφει λεῶς
 Σεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται.

Nunquam committam, ut Eumolpus Athenarum tutelam, Palladi Poliadi adentam, patri suo Neptuno tribuat. De ἐλάα et τριαινῇ in Acropoli vide quos citat Meursius Cecrop. xviii — xxii. Ad Porson. Aristoph. p. 76. DOBREE.

Γοργόνος] Minervæ signum poeta temporum non valde curiosus respicit in Parthenone positum, nobile Phidiæ opus, cujus e pectoralibus Gorgonis caput prominebat; de qua statua Pausanias 1. 24. præter alia legenda narrat: τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὀρθὸν ἐστὶν ἐν χιτῶνι ποδιῆς, καὶ οἱ κατὰ τὸ στέριον ἢ κεφαλῇ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν πεποιημένη. Quæ Gorgonis effigies, Athenis nomine τοῦ Γοργονείου vulgo appellata (v. Suidæ et Isocratis loca in Meursii Cecropia cap. 25. p. 34. s. prolata), Minervæ statuis propria, etiam hodie in iis, quæ nostram ætatem tulere, plerumque conspicitur. Hinc Cornutus de N. D. 10. q. 186. κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστὶ, κατὰ μέσον τῆς θεᾶς τὸ στήθος ἕξω προβεβηκυῖα τὴν γλῶτταν, ubi sat magnus codicum Paris., Florentinorum, aliorum meorum etc. numerus rectius προτομὴ [pro κεφαλῇ] — προβεβηκυῖα. Plura Porphyrius excerptus a Schol. Veneto Iliad. ε. 741. dabit, ad quem l. v. Heynii Observ. T. 5. p. 135. Cæterum de ipsa hac Minervæ statua consulendus liber eruditissimi Francogalli, Quatremèrede-Quincy, le Juppiter Olympien. OSANN.

Τρίαιναν] Musgravius insolita hæcæ significatione offensus, approbante Beckerō, κρέανειαν conjecit: frustra. Ipse Pausanias l. c. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει. Non magis eidem Musgravio cessit, quod mox reposuit ἐν πόλεως ἄκροις, licet ei Beckerus suum quoque calculum adjicerit. IDEM.

Εὐμολπος] Exstabat in acropoli opus statuarium Erechtheum cum Eumolpo dimicantem sistens, de quo v. Pausan. 1. 27. Pro οὐδὲ Θραξ, quod statim sequitur, rectius legas οὐδ' ὁ Θ. IDEM.

Οὐδὲ] Id est, οὐδὲ ἐάν: neque si Eumolpus neque si populus Thracicus evertat tridentem Minervæ, (ἀνατρέψῃ sic enim legi malim) nullam tamen ex ea re gloriam auferent. τιμῆσεται pro τιμηθήσεται. REISK.

Ἀναστρέφει λεῶς] Deleta interpunctione post λεῶς Musgravius emendationem loco vulgata ἀναστρέφει, MSStis quidem probatæ substituit, frequentem utriusque verbi commutationem recordatus. Ita in Leonidæ Tarentini carm. XXXVII. p. 62. ed. Meineck. miror edi potuisse δινωτοῦ στρεπτόν ὑπερθε λίζου, quum facillima correctione στέππον locum affectum restituit nemo non intelligat. Reliqua loci hujus admodum corrupti vulgo ita feruntur:

ἀναστρέφει λεῶς,
 στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμῆσεται,

in qua lectione a Tyloro usque ad Beckerum recepta annotandum δ' ἐχθρὸς meræ Grotii menti deberi. Contra Musgravius insolenter:

στεφάνοισιν, οἷσιν οὐδαμοῦ τιμητέα.

Nos ope codicis A. ἀναστρέφει λεῶς στεφάνοισι· Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται præbentis locum restitimus. OSANN.

Στεφάνοισιν] Cum Grotio,

Στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμῆσεται.

TAYLOR.

Καὶ γε ῥαδίως] Emendant, ut oportet, καὶ ῥαδίως, propter metrum. IDEM. Ego aliam viam iniī, sic dans: ὡς ἔγωγε [scil. σε φιλῶ] ῥαδίως. — REISK. Reiskio, et Valckenaerio ad Phœniss. 1012. obsecuti sunt Thorlacius, Beckerus et Pinzgerus. Ἐπαίδευε] Scil. Euripides. REISK.

κνύμενος ὅτι, εἴπερ αἱ γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τοὺς γε ἄνδρας ἀνυπέβλητόν τινα δεῖ τὴν εὐνοίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν, μηδὲ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας μηδὲ καταισχύνειν ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ Λεωκράτης.

κς'. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὀμηρὸν παρασχέσθαι 40 ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο, κατ' ἐκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ραψωδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ἂν δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον 62. 1 βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν. Ἐκτὼρ γὰρ τοῖς Τρωσὶ παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδε εἶρηκεν,

Ἄλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ διαμπερές, ὃς δὲ κεν ἰμέων
βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω. οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένη· περὶ πάτρης
τεθνάμεν' ἀλλ' ἄλοχός τε σὸν καὶ νήπια τέκνα,
καὶ κληρὸς καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
ἴωχονται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

210

ἴκωνται T. R.

Ἐπαινῶν] Lonicerus hæc vertere non dubitavit, quasi intellexerat. Ego confiteor, me intelligere parum. Vertit Meursius in Pisistrato, c. XII. cupio equidem vobis et Homerum laudans exhibere. TAYLOR. Ad παρασχέσθαι aut addendum est, aut subauditur μάστρα. ἐπαινῶν bene habet, planumque est et liquidum. Homerum quoque offerre, allegare, volo, sed honoris ergo, vel quem honoris causa nomino. v. p. 444. 4. Possit quoque legi: καὶ τῶν Ὀμήρου παραδέσθαι ἐπῶν, scil. τίνα. REISE. Ernesti conj. συνέβαινον. BECKER. In v. ἐπαινῶν defendenda Schulzius sumptopere contendit. Neque ego quid mutaverim, etsi suspicionem non diffiteor meam, ἐπαινῶν e margine in textum immigrasse, præsertim si ἐπαινος ibi scriptum cogitem. OSANN. Heinrich. τῶν Ὀμήρου παρ. ἐπῶν in textum infersit.

[Ραψωδεῖσθαι] Cf. Wolf. Proleg. ad Homer. p. CLIV. BECKER.

προηροῦντο εἰκότως] Distingue cum Stephano, προηροῦντο. εἰκότως. Ut recte vertitur. TAYLOR. I. e. se res præclarissime gestas (in carmine expositas) cateris omnibus anteferre. MOR. Cf. Isocrat. Paneg.

§. μβ'.

Μιμούμενοι τὸν ἄνδρ. εἶον] Similiter Alcidimas Odysseam ap. Aristotel. Rhet. 33. καλὸν ἀνθρώπινου εἶου κάτοπτρον dicit, quod alii comædiæ adhibuerunt. V. Analecta critica p. 56. OSANN.

Ἄλλὰ μάχεσθ' κ. τ. λ.] Hæc ita in Homeri Editis leguntur, Iliad. O. 494.

Ἄλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες, ὃς δὲ κεν ἰμέων
βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω. οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένη· περὶ πάτρης
τεθνάμεν' ἀλλ' ἄλοχός τε σὸν, καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
ἴωχονται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

TAYLOR. παῖδες ὀπίσσω ἠδύνατο μὲν εἰπεῖν καὶ νήπια τέκνα, ἀλλὰ τῷ σεμνοτέρῳ ὀνόματι τῶν παιδῶν χρῆται, παῖδας καλῶν τὴν πᾶσαν γενεάν καὶ διαδοχὴν. καλῆ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ὀπίσσω, αἰωνίαν διαδοχὴν τοῦ γένους παριστάς. Schol. Venet.

κζ'. Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὡς ἄνδρες, οἱ πρόγονοι ὑμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες οὕτως ἔσχον 10 πρὸς ἀρετὴν, ὥστε οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς κοινῆς ἠθέλον ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς Βαρβάροις τὸν ἐξ ἀπάσης 211 τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίους κινδύνοις κοινὴν ἀδειαν ἀπάσι τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἀξία πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων πρροστάτας τῶν δὲ Βαρβάρων δεσπότας 15 καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετηδέυον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο.

κή. Τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῆ καὶ ἰδία οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολемоῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνείλεν ὁ θεὸς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εἰ¹ τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένοις οἱ αἰεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ, τοὺς παρ' 20 ὑμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέβλητον χρῆ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζεις; τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων ὅτι Τυρταῖον στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμενοι

¹ τῶν ἀφ' Ἡ. γεγενημένων T. R.

¹ ἔσχον πρὸς ἀρετὴν] Scil. προθύμως καὶ ἐσπουδασμένως. REISK.

[Ὁς κοινῆς] Scil. πατρίδος, a communi. IDEM.

τὸν ἐξ ἀπάσης --- ἐκράτησαν] Cf. Herodot. vi. 102. sqq. et Xenoph. Anab. iii. 2. 11. ibique interpretes. BECKER.

τοῖς ἰδίους κινδύνοις] Ita distincti, contra atque fecerat Stephanus, ut has voces ad participium κτώμενοι, non ad verbum ἐκράτησαν applicares. Idque merito meo. Ecce enim: τοῖς ἰδίους κινδύνοις κοινὴν ἀδειαν ἀπάσι τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι. TAYLOR.

τῶν ἀφ' Ἡρ. γεγενημένων] V. Herodot. vi. 52. et Interpp. ad Xenoph. Agesil. c. 1, 2. BECKER. Quod, quum per se sanum sit, haud mutassem nisi consensus MSS. jussisset mutari. Nempе orator mente ἀνείλεν ὁ θεὸς recolens, per dativum inchoat, quem, licet ἀμείνους posthac genitivum flagitet, suscepta structura propter inter-

positum comma mutari haud opus putavit. Verbum κρίνειν h. l. haud vulgari ratione cum dativo junctum comprobat Xenoph. Hier. 1. 17. οἰδ' ἄ γ' --- ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ πλεῖστοι ἦδον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν. Moschus Idyll. 2. 27. ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον. Ceterum huic Lycurgi loco confer Isocratis Paneg. §. 15°. OSANN.

Ἐκείνων] Scil. τῶν παρ' ἡμῶν ἡγεμόνων τε καὶ στρατιωτῶν. majorum nostrorum. REISK.

Τυρταῖον] Eandem historiam narrat Pausan. in Messeniaciis, c. 15. 59. Justin. III. 5. Suidas, ceteri. Adde Athen. I. 14. p. m. 312. Hoc fragmentum notis suis illustrare voluit Vir acerrimus, Mausaeus (quem vide ad Harpocr. v. Τυρταῖος), quod an ad exitum perduxerit, nec ne, plane nescio. TAYLOR. Plura vid. ap. Klotz. in Dissert. de Tyrtæo.

25 καλῶς; κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἔλεγεία ποιήσας, ἂν ἀκούον-
 τες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποι- 212
 ητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ ¹ τούτου οὕτω σφόδρα
 ἔσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔδεικτο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις
 ἐκστρατεύομενοί εἰσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν
 ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας, νομίζον-
 τες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐδέλειν
 30 ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκούσαι τῶν
 ἔλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμου παρ'
 ἐκείνοις.

Τεδναμέναι γὰρ καλὸν ² ἐν προμάχοισι πεσόντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ἧ πατρὶδι μαρτυρήσαντα.
 Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πύργους ἀγροῦς
 Πταχεῖον πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,

¹ τούτον R.

² ἐπὶ T. R.

Περὶ τούτου] Περὶ τούτου emendat Scaliger. Recte, meo quidem iudicio. TALLOR. MSS., licet σπουδάξεν περὶ cum accusativo vulgaris linguæ usus, et Phavorinus Camers p. 1674. 51. comprobaverit, sequendos esse duxi: et retinui περὶ τούτου auctoritate Xenoph. de rep. Laced. 4. 1. scribitis: περὶ γε μὴν τῶν ἡβώντων πολὺ μάλιστα ἔσπουδάτε. OSANN. "Όταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατεύομενοί εἰσι] Beckerus ὄσι, idem Schaubio quoque præcipiente, de suo dedit, quod si vel unus MSS. meorum præberet, statim recepissem, nunc satis jam fecisse ratus, si vitium notarem. Cæterum de usu indicativi post ὅταν v. senioris ætatis scriptores frequentū v. Jacobusium in Thierschii Actis Phil. Mon. vol. 1. fasc. 2. p. 146. seq. Cf. Matthiæ Gr. Gr. §. 521. p. 742. not. OSANN. ἴσσι Heinrich.

τύχας κοινὰς ἀπάντων ἀνδρῶπων νομίζοντες; restitue ἐν pro ἐπὶ e quatuor codd. a Reiskio in var. lect. allatis, quibus auctoritate adde libri MS. Vimariensis, de quo alibi dicendi dabitur locus. OSANN.

Περὶ ἧ πατρίδι] A. περὶ τῆ ἑαυτοῦ π., quæ lectio tironibus exemplo esse potest, quo modo glossæ interpretationis causa margini primum adscriptæ, post in ipsa contexta immigrare soleant. Mox pro τὴν δ' αὐτοῦ Franckius l. c. p. 132. ἐν δ' αὐτοῦ ad Homeri exemplum haud male coniecit. Cæterum ad sententiam apposite Antiphon Tetralog. 1. p. 639. ed. Reisk. ἐὰν δὲ τῶν καταληφθεῖς ἀποθάναι, ἀνάστα ἐνείδη τοῖς παισὶ καταλείψω ἢ φυγῶν γέρον καὶ ἄπολις ὦν, ἐπὶ ξείνας πταχεῖσσω, ubi Reiskius bene ξείνας suspectat, approbante Meiero diss. de bonis damnatorum p. 21, Adde Euripid. Androm. 136. γῶδι δ' οὔσ' ἐπὶ ξείνας. IDEM.

Οἷα ποιοῦντες] F. οἷ ὅια ποιοῦντες. REISK. Τεδναμέναι etc.] Hanc Tyrtaei elegiam, quam hoc e loco Harpocratio v. Τυρταῖος p. 174. Gron. memorat, ab initio integram haud esse, docet cum sententiarum nexus, tum particula γὰρ, in qua vindicanda V. D. frustra desudaverunt. Mox Franckius ad Callinum, ubi restituendarum Tyrtaei elegiarum curam maxime laudabilem novissime gerit, p. 131. ἐν pro ἐπὶ legendum esse acute vidit, quod si unus MSS. meorum firmaret, statim suscepissem. Locis, quæ comprobandæ suæ conjecturæ contulit, adde Iliadis γ. 31. ἐν προμάχοισι φανέντα, et Inscript. Potidæensem post Viscontium et alios a Thierschio Act. Phil. Monac. v. 2. fasc. 3. p. 399. editam, ubi habes antiquo more scriptum οἱ θάνον ἐμ προμάχοισι. Obiter Lysiae in Epitaphio p. 64. ed. Reisk. καὶ τὰς ἐπὶ τῶ πολέμα

Πάντων ἔστ' ἀνηρότατον] Decantatum Athenis admodum videtur fuisse hoc Tyrtaei carmen, quum singula commata fere in proverbialia abierint. Hoc etiam his verbis accidit, quibus Dinarchus orationem πρὸς Μαντιθέον περὶ προικὸς scriptam inchoasse fertur a Dionysio Hal. T. 2. p. 119. Sylb. (T. 2, p. 190. ed. Hudson.), orationis Dinarchi initium ita recitante: Πάντων ἔστιν ἀνηρότατον etc., quæ verba Tyrtaei esse, nondum reperio annotatum; male ibi ἀνηρότατον editum, quod ante Bekkerum etiam in Platonis loco Gorg. p. 477. D. edebatur, jam dudum notatum a Rich. Porsono Not. brev. in Xenoph. Cant. 1786. 4. editis, cujus doctam notam p. XLIII. seq. a Schneidero ad Xenoph. Anab. 1. 9. 6. obiter excerptam lectores ipsissimis auctoris verbis propter insi-

Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 Παισί τε σὺν μικροῖς κουρίδῃ τ' ἀλόχῳ.
 Ἐχθρὸς ¹ μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὐς κεν' ἵκηται
 Χρησιμοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στρυγερῆ πηνίη,
 Αἰσχροῦν τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
 Πᾶσα δ' ² ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται.
 Εἴς ³ οὕτως ἀνδρὸς τοι ἀλωμένου οὐδεμὶ ὄρη
 Γίγνεται, ³ οὐδ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει.
 Θυμῷ γῆς περὶ τίσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
 Θνήσκωμεν ψυχῆαν μηκέτι φειδόμενοι.
⁷ Ω νεοί, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 Μηδὲ φυγῆς αἰσχροῦς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 Ἄλλὰ μέγαν ⁴ ποιεῖσθε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
 Μηδὲ φιλοφυχεῖτ' ἀνδράσι μαγνάμενοι·
 Τοὺς δὲ παλαιότερους, ἂν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
 Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχουσι πεσόντα

¹ μὲν om. T. R.

² ἀτιμία T. R.

³ οὐτ' T. R.

⁴ ποιεῖτε T. R.

gnem libelli raritatem hic repeti aegre non ferent: "P. 90. l. 3. [ed. Hudson.] φιλοκινδυνότατος. Lege quod recte exhibent edd. Ald. Iunt. φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando conceditur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athenæum XIV. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum:

Τριωβίλου κρείσκον ἀστῆϊν πᾶνυ,
 ὕειον, ὀπτῶν, θερμῶν, εὐχλον, τέρεν,
 ὅταν ἦ τι, πρῶσφερ'.

Similis error, quamquam levis, mirum quot loca insedit. Supra p. 29. l. ult. oblitus sum monere ἐπικινδυνότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Iunt. ἀκινδυνότερας ex MS. in Thucyde IV. 62. de quo ita Abreschius Diluc. Thucyd. p. 433. 'Ακινδυνωτέρων legatur, sive ἀκινδυνωτέρας ut est in C. Reg. proinde est, quum media in κινδυνος invenitur quoque correpta.' Quæ profecto mira sunt.' Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 427. ed. Steph. et in Stobæo XLI. ubi pro ἀνιαρότατον legi debet ἀνιαρότατον in Strabon. II. p. 152. XV. p. 713. mendosa sunt εὐκρατώτερον et ἐντιμωτάτους. Ἄκρατώτερον apud Mærin p. 25. pro ἀκρατότερον, ut recte Pollux VI. 24. quem frustra ex Mæride corrigi Piersonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas T. II. p. 15. Apud Athenæum hoc mendi genus passim occurrit. εὐχλωτέρα III. p. 80. F. εὐχλωτέρας VII. p. 313. A. ἀχλωτέρας 314. B. εὐχλωτέρον 320. C. εὐχλωτέρους 321. A. In Plutarcho βαρυλυπάταται Γ. II. p. 114. E. ἀνιαρωτάτου p. 119. D. 121. E. in Photio CLXXII. p. 393. 55. ἀτιμώτερος. Sed hæc sunt infinita. Recte vulgatur ἀκινδυνότερον infra VI. p. 473." Hactenus Porsonus. IDEM.

Ἐχθρὸς γὰρ] Versum labantem ita olim

fulcire meditabar: ἔχθρὸς μὲν γὰρ κ. τ. λ. (quo pacto jam legere deprehendo H. Stephanum, qui inter Principes Heroiçi Carminis hoc fragmentum conservavit), vel ἔχθιστος γὰρ κ. τ. λ. Scaliger autem ἔχθρος γὰρ τοῦτοισι μετ. Deinde idem. v. 6. πᾶσα δ' ἀθυμία etc. Cui concinit H. Stephanus. TAYLOR. Facili negotio labanti versui succurratur, μεταέσσειται legendo, una litterula a addita. REISK.

Εἴς οὕτως] Thierschium l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 215. εἰ δ' ἀγέτ' corrigentem, idque interpunctione post τελέθει sublata cum θυμῷ infra jungentem egregie Hermannus ad Vig. p. 933. refutavit, vulgata vitis non premi demonstrans. Quare Franckius operam perdidit, quum nova hunc locum conjectura tentaret. OSANN. Εἰ δ' οὕτως e Passovii conjectura reposui. PINZGER.

Γίγνεται] Ita jubente Franckio p. 183. ex Vrat. scripsimus. Mox Vrat. οὐδ' εἰς τ' ὀπίσω, unde εἰς τ' ὀπίσω vulgatæ εἰσοπίσω prætulimus, præsertim quum idem etiam Hamb. præbeat. OSANN.

Ψυχῆαν] De vocis significatione præter Klotzium ad hunc Tyrtæi locum v. d'Orvill. ad Char. p. 361. et nos ad Philemon. Lex. p. 211. IDEM.

Μηδὲ φυγῆς] Melantho μὴ δὲ φυγῆς a Franckio p. 184. bene refutatus. Quod hic mox legendum vidit ποιεῖσθε pro vulg. ποιεῖτε, egregie A. firmavit. Ita Sophocles ποιεῖσθε ἀλκίον, CEd. Col. 459. Brunck. Herodot. 3. 25. ὄργην ποιησάμενος. Sensisse quidem Reiskius videtur loci corruptelam, quum ποιεῖτε suspicaretur, in eluenda non idem felix. OSANN. μὴ δὲ recepi propter sequens μηδέ. PINZGER.

Ποιεῖτε] Non admodum placet θυμὸν ποιεῖν. videtur potius ποιεῖτε leg. quod idem erit atque ποιεῖτε, spirate. Α πνώω, fit, πνοή, ab hoc πνώω, et poetice πνωῖω. v. p. 453. 3. REISK.

Κεῖσθαι πρόσθε νέαν ἄνδρα παλαιότερον,
 Ἥδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολίων τε γένοιον,
 Θυμὸν ἀποσπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,
 Αἰματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα
 — Αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν—
 Καὶ χροῖα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 Ὅφρ' ἴερα τῆς ἡβης ἀγλαὸν ἄνδρος ἔχη.

¹ ἄρα τῆς 'Γ. R.

φίλαις ἐν] B. et Vrat. mire φίλ' ἐν, unde vulgatum ἐν emendavi. Eodem fere modo versui succurre ap. Scholiastam Aristidis, quem post Creuzerum ad Plotin. de pulcrit. p. 465. Schneiderus Addend. ad Xenophont. Opusc. Polit. p. 471. profert: ibi pro βάπτε μ' ἐνὶ θυμέλῃσιν perperam editum βάπτε μὲ ἐν θυμέλῃσιν. OSANN.

Αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν] Jure Reiskius in postremis hærens, νεμεσητ' ἰδεῖν conjecit, quod Thiorlacius hinc in textum suscepit, at vereor ut recte, Franckio p. 179. adstipulans, qui de usu verbi ἰδεῖν præsertim Tyrtaei temporibus dubitandum esse bene monuit. In qua phrasi Græcos etiam adjicio simplici uti verbo solere. Contra Franckio prorsus assentior, si quid mutandum in vulgata sit, νεμεσητὰ ἰδεῖν corrigenti, hiatumque non ex digammate sed ab imitatione HomERICA repetenti. Quam sententiam etsi auctor exemplis sane desideratis non adstruxit, tamen recte tolisse videtur. Ita hiatum patitur verbum εἰδέναι etiamnum apud Timotheum sillographum in versu, quem servat Athenæus 11. p. 505. F. T. 4. p. 380. ed. Schweighl.:

Ὅς ἀνέπλαττε Πλάτων πεπλασμένα
 θαύματα εἰδώς.

Hiatum ab Homeri imitatione pendentem in Empedocle aliquot exemplis ostendit Buttmannus in Commentar. soc. philolog. Lipsiens. vol. 4. part. 1. p. 35. Necdum tamen hunc locum crediderim persanatum esse, nisi pro ΤΑΓ, quod justo hic caret sensu, ΓΑΡ scripseris. Nihil autem horum statim in contexta recipere contra MSS. auctoritatem ausim. IDEM.

Νεμεσητὸν ἰδεῖν] Malim νεμεσητ' (pro νεμεσητὰ) ἰδεῖν. ob præcedens αἰσχρὰ τὰ γ. REISK.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Interpres hic vadimonium deseruit, et ex Græcis, non sane ardentissimis, Latina frigida fecit. Proxime ἀνδράσιν ἐν θνητοῖσιν legit Scaliger. Duo porro stichi, qui in fine leguntur, ex alio etiam fragmento ejusdem scriptoris repetuntur, sine ulla varietate, a Stobæo Serm. XLVIII. quibus ibi et hæc quoque subjunguntur, sc.

Μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ
 ὤμους

Ἄσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος

Δεξιτέρῃ δ' ἐν χερσὶ τινασσέτω ὄβριμος
 ἔγχος.

Κινεῖται δὲ λόφον δεῖν ὑπὲρ κεφαλῆς,

et quæ sequuntur ejus generis plurima. Phrasin autem εὐ διαβάς optime illustrat Vir doctissimus in Miscell. Observatt. T. I. p. 126. ad illa Homeri Iliad. M. 457.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγυῖς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος
 βάλε μέσσας,
 Εὐ διαβάς, ἵνα μή αἰ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.

Redditur: firmiter divaricatis cruribus stans. TAYLOR. Cf. Apollon. Rhod. i. 1199. Et. liv. ii. 10. "magno gradu pontem obtinere." Locum Tyrtaei persequitur quoque Plato de Legg. 1. p. 144. Bip. BECKER. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν, Heinrich.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Ingeniosa quidem est Thierschii l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 216. et v. 2. f. 2. p. 269. conjectura, occupata jam multo ante a V. D. in Biblioth. Germ. univers. vol. 12. Sect. 1. p. 149. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν, quæ verba nimirum poeta ab Homero mutuatus sit, in Iliad. χ. 71. canente:

νέα δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν
 Ἀρνίκταμένα, δεδαῖγμένα ἰξέϊ χαλκῷ,
 κεῖσθαι.

At necessariam eam haud esse Hermannus ad Viger. p. 934. ed. sec. demonstravit, quem Franckius quoque p. 179. secutus: quanquam negari non potest, exemplum ex epica dictione petiti, quo junctura νέοισι ἐπέοικεν — ὄφρ' ἔχη comprobetur, adhuc desiderari. Ejusdem Thierschii commentum ὄφρ' ἂν τῆς ἡβης pro verbis mox seq. ὄφρ' ἄρα τῆς ἡβης cum Hermanno Franckio recte rejecit, non item cautos, quum egregiam Valckenaerii Diatr. p. 293. A. conjecturam ὄφρ' ἐρατῆς ἡβης, in quam etiam Hermannus l. c. incidit, plane negligeret. Hoc enim certissimum inventum, quod etiam Brunckio et postea Meineckio Cur. Crit. in Comico-rum fragmenta ab Athenæo servata p. 68. valde miror displicuisse, auctoritate codicum B. et Vrat. firmatur, Passovique suffragium tulit Symbol. Crit. p. 30. Franckius conjecerat:

ὄφρ' ἄρα τίς χ' ἡβης ἀγλαὸν ἄνδρος ἔχη.

OSANN.

Ἄνδράσι μὲν ἵθνητός ἰδεῖν, ἑρατὸς δὲ γυναιξίν,
 ζωὸς ἔαν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 Ἄλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 Στυγίχ' ἕξει ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδῶσι δακνών.

καλά γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσέ-
 χειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, 20
 ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.
 εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κα-
 215 τειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν,
 οἱ πρῶτοι τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν
 τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους
 περιγιγνομένην· Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παρα-
 ταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο, τῇ δ' 25
 ἀνδρεία πολλὸ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις

¹ Ἐνητοῖσιν T.

[Ἐνητοῖσιν] Dedi de meo Ἐνητός, spectabilis, venerabilis. REISK.

[Ἄνδράσι μὲν Ἐνητοῖσιν etc.] Hunc locum vexatissimum Rei-kii conjectura Ἐνητός pro vulgata Ἐνητοῖσιν, MSS. comprobata, restitui, ab omnibus usque, si Klotzium eximas, editoribus consensum est: in similem hanc V. D. in Bibl. German. univers. vol. 12. sect. 1. p. 149. incidit, ἀνδρέσιν μὲν ἄνητός ἰδεῖν. At etsi vulgatam ab omni parte sanam esse minime ego dixerim, tamen alterutra conjectura in quo displiceat, habet. Scaliger ἀνδράσιν ἐν Ἐνητοῖσιν ἰδεῖν. Equidem in vulgata interim me continui, in alia quavis voce, minime in Ἐνητοῖσι loci corruptelam versari suspicans, quum formulam ἀνδρες Ἐνητοῖ, quae non ita frequens est, librarium sapientiae deberi posse, veri non sit simile. Haud memini enim alia me legisse quam Theognid. 985. Hymn. Hom. in Merc. 9. Ἐνητοῖ ἀνδραῖοι, et Orph. Hymn. 44. Ἐνητός βροτός. OSANN.

[Ἄλλὰ τις εὖ διαβὰς etc.] Hoc ultimum distichon a Stobaeo Sermon. 50. secundae Tyrtaei elegiae adscribitur, quare Beckerus uncis includendum indicavit. IDEM. [Πρόγονοι] Beckerus e Mori sententia, ἡμῶν andacter adject. IDEM.

[καὶ καταφανῆ --- περιγιγνομένην] Isocrat. Paneg. §. κε'. ibi Mor. BECKER.

[Ὀμοίως] Supple tacite e πάντων insequente, πᾶσι. πᾶσι τοῖς συμπαρεταξάμενοις ἑαυτοῖς. REISK.

[ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο] Quod ante ὁμοίως Schulzius et Moras [Isocr. Paneg. §. κς'. et Heinrichius] οἷχ addendum suspicati sunt, post Thorlac. etiam Beckerus in textum praepropere suscepit. Victoriae enim de barbaris reportatae for-

tunam orator tantummodo vult significare, quae Lacedaemoniis cum Atheniensibus par fuisset. Caeterum juvabit egregium Simonidis Cei scolion hic contulisse, in Diodor. Sic. 11. 11. obvium:

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 Εἰκλῆς μὲν ἡ τύχαι, καλὸς δ' ὁ πότμος,
 Βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνυ δὲ μνάστις,
 Ὅ δ' οἶτος ἑπαινος.
 Ἐτάφην δὲ ποιῶ τον
 Οὐτ' εἰρῆς οὐτ' ὁ πανδαμάτωρ
 Ἀμαυράτει χρεῖνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
 Ὅ δὲ σπῆκος οἰκετῶν
 Εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἴλατο.
 Μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας,
 Ὅ Σπάρτης βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λε-
 λοιπῆς
 Κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

In quo describendo encomio usus sum duumvirorum clarissimorum monitis, et Hermanni de metris p. 453. et Eichstadii in Novis Actis Soc. Lat. Ienens. vol. 1. p. 198. OSANN. Equidem οἷχ ὁμοίως malim. BEKKER.

[Ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου] Vox τοῦ βίου non intellecta nobis, mendosa, credo, est. In proclivi foret reponere τοῦ βίου minima differentia ductus iteræ P et B, sed non memini me legisse circa Thermopylas fuisse βίου. Nihil certe melius succurrit, et βίου est etiam vox significativa, eminentiam et praecipitem locum significat; et non solum appellativa. Sed hoc loco videtur κυρίως et appellative sumi. Si quis melius quid cogitaverit, plausum dabo. PALMER. Verba haec coherent cum ἀναγεγραμμένα. testimonia conscripta ab ipsis e vita excedentibus. REISK.

[Ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου] Palmerius βίου

τοῦ βίου μαρτύριά ἐστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγε-
γραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ¹ ἐκεῖνοις
μὲν

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΟΤΙ ΤΗΙΔΕ
ΚΕΙΜΕΘΑ ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΠΕΠΘΟΜΕΝΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙΣ,

30 τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΧΡΥΣΟΦΟΡΩΝ ΜΗΔΩΝ ΕΣΤΟΡΕΣΑΝ ΔΥΤΝΑΜΙΝ.

κθ'. Ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ καὶ 216
² τοῖς πράξασιν ἔπαινος καὶ τῇ πόλει δόξα αἰμίμηστος.
ἀλλ' οὐχ ³ ὁ Λεωκράτης πεποιήκεν, ἀλλ' ἐκὼν τὴν ἐξ
35 ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατή-
σχυνεν. εἰ μὲν οὖν ἀποκτείνητε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς
Ἕλλησι καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ
μὴ, καὶ τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε
καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκεί-
νους μὴ θαυμάζοντες τοῦτον πειράσσονται μιμείσθαι, νομί-

¹ ἐκεῖνοις μὲν om. T. R.

² ταῖς πράξεσιν T.

³ ὁ T.

vult pro βίου, quod Reiskius applauden-
tibus cæteris editoribus defendere ita stu-
det, ut cum verbis ἀναγεγραμμένα jungat.
At ut alia nunc taceam, Græci dicunt po-
tius τέρμα βίου: ita Sopocles CEd. T. fin.
Xenoph. de rep. Laced. 10. 1. Aristote-
les: διάφοροι αἰτίαν εἰς ἓν τέρμα τοῦ βίου
συντελοῦσι. Hesyk. v. τέρμα. Aliter
Schaubius, idem esse monens quod He-
rodotus vii. 228. dicat ταύτη τῆπερ ἔπε-
σαν: quicum facit Augerius, vertens οὐ ἴσθι
ont terminé leurs jours. Codices licet a
vulg. nihil discrepent, tamen eo perduci
haud possum, ut sanam arbitrer lectionem
vulgo receptam, persuasus verbis τοῖς
ὀρίοις τοῦ βίου loci definitionem contineri,
quo illa eximie virtutis testimonia lapidi
insculpta oculis legebantur. OSANN.

Ἐκεῖνοις μὲν] Hæc, ex A. fluxa, necessa-
ria videbantur propter mox seq. τοῖς δὲ
ὑμετέροις προγόνοις. Fortasse noster He-
rodotum in his imitatus est, similiter vii.
228., ubi idem epigramma refert, dicen-
tem ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγράψαται·
τοῖσι δὲ Σπαρτιῆτῃσι ἰδίῃ. IDEM.

Ω ΞΕΙΝ'] Cicero I. Tusc. 42. "Pari
animo Lacedæmonii in Thermopylis occi-
derunt, in quos Simonides:

Dic hospes Spartæ, nos te hic vidisse
jacentes,

Dum sanctis patriæ legibus obsequi-
mur."

Adde Diod. Sic. l. XI. p. m. 260. ubi idem

Epigramma legitur. TAYLOR.

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΙΟΝ etc.] Præter Hero-
dotum l. c., apud quem ἀγγέλλειν legitur
utī ap. Suidam ex Herodoto sua ad ver-
bum mutuantem, v. Λεωνίδας T. 2. p. 428.,
hoc Lacedæmoniorum epigramma profertur
a Diodoro Sic. 4. 33. p. 430. Wessel.
cum nostro concinente, præter quod initio
habeat ὦ ξένη, et in Anthologia lib. 3. cap.
5. p. 291. Strabo 9. p. 413. ed. Basil.
1549. citat ὦ ξέν' ἀπάγγελιον. OSANN.

Ταῖς πράξεσιν] Rescribo τοῖς πράξεσιν,
non rebus gestis, verum iis qui gesserunt.
Quisquamne est, qui aliter sentiat? TAY-
LOR. Et πράξασιν receperunt Thorlacius,
Beckerus et Heinrichius.

Οὐχ ὁ Λεωκράτης] Sic vulgo exhibent, ut
ὁ sit masculinum articuli præpositivi, sed
est neutrum postpositivi, in accusativo.
idem est ac si dixisset: ἀλλ' οὐκ ἔστι δόξα
αἰμίμηστος τοῦτο, ὁ Λεωκράτης πεποιήκεν.
REISK.

Ἐκὼν] Frigide. Vegetabis oppositio-
nem, si legeres modo: ἀλλ' εἰς ἃν τὴν ἐξ
ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει
δόξαν κατήσχυνεν. unus ille ex omni ævo
collectum laudem dedecoravit. TAYLOR.
Non inscita est conjectura. verum neque
video rursus, cur dambari oporteat vulga-
tam. sciens, opera data. REISK. Opposi-
tum manifestum est. Illi necessitate coac-
ti hostes aggrediebantur; hic vero sponte,
nulla urgente necessitudine urbem reli-
quit, et civitatem honoribus cumulatam
fuga dedecoravit. BECKER.

217 ζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν¹ καὶ δειλίαν κεκρίσθαι 40 κάλλιστον.

λ'. Εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν· ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γὰρ, ὡς ἄνδρες, θεωρήσατε ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις καὶ κοινούς ἐχθρούς ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ 164.1 τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς² οἰσίοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρα-

¹ καὶ δειλίαν om. T. R.

² οἰσίοις T. R.

Πολεμίοις] Quid mihi negotii est cum hostibus? Contentio est inter Auditores eorumque majores. ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς παλαιαῖς εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν κ. σ. λ. TAYLOR. Lusum hunc ingenii Taylor., quo, missis aliis, oxymoron suavissimum deletur, imprudens in textum recepi, quod factum esse nollem. Vulgata optime potest defendi. Nam ἐκεῖνα pertinet ad præclara ista majorum facta de quibus antea exposuerat orator: Qui autem hæc mirari desinent, L. imitabuntur, opinantes, ista quidem apud externos adhuc in honore esse, contra apud vos impudentissimam patriæ proditionem. BECKER. Recepit quoque Heinrichius.

Εἰ μὴ δύνασθε] Π. εἰ δὲ μὴ δύν. H. STEPHAN. Quod tu repones. TAYLOR. Et receperunt Schulzsius, Thorlacius, Beckerus, Ducas, Heinrichius, et Pinzgerus.

Φρυνίχου—νύκτωρ] Proditorum exempla affert Orator ex isto tempore, quo Peloponnesiacum bellum gerebatur. Phrynichus erat amicus Antiphontis Oratoris, adversarius Alcibiadi. Illi τῶν Τετρακοσίων Oligarchiam constituerant: sed mox a civibus, qui cum Alcibiade democratiae favebant, trucidabantur. Hoc factum est Ol. 92. 2. Memorabilis est Lycurgi narratio de Phrynichi cæde; repugnat enim Thucydidis VIII. 90. Cum Nostro autem Lys. c. Agorat. §. ιν'. rem ita tradit: Φρυνίχῳ γὰρ, κοινῆ ἑρασύβουλος τε ὁ Καλυδῶνιος, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεύς, ἐπεβούλευσαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν ἑρασύβουλος τύπτει τὸν Φρυνίχον, καὶ καταβάλλει πατάζας· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος οὐχ ἤφατο, ἀλλ' αὐτῷ κραυγὴ γίγνεται, καὶ ὄχοντο φεύγοντες. BECKER.

Τὴν ἐν τοῖς οἰσίοις] Monerem potius τὴν ἐν ταῖς οἰσίοις, apud salices. Oisúion non legitur, nec ab Oisú regulariter deducitur.

Porro autem, quare in numero multitudinis? Quis enim scriberet hoc modo, πons, qui est in Salicetis? ἐν ταῖς οἰσίοις, ad salices, multi. De Phrynichi autem cæde et historicorum de ea re discrepantia, nulla diximus ad Lysiae vitam, pag. XXXIX. TAYLOR. Heinrichius et Pinzgerus: οἰσίοις.

Παρὰ τὴν κρήνην, τὴν ἐν τοῖς οἰσίοις] Thucyd. l. c. in foro Phrynichum, quam e senatu venisset, occisum esse refert. Noster alio, ut videtur, loco, et tempore.—Pollux VII. 33. οἰσίοις, οἱ λύγοι, vimina, et X. 46. οἰσῆος et οἰσῆος, e viminibus, factum. Hesych. Οἰσῆησι, πλέγμασι τοῖς ἀπὸ οἰσῆος γεγεννημένοις, ἢ λύγου. ἔστι δὲ εἶδος σχοινοῦ. Inde Oisúoi vel Oisúoi formatum esse videtur, i. e. operarii, qui vimina plectebant. Sedulo enim Orator vicum s. plateam urbis descripsit, ubi erat fons iste (quorum magnus erat numerus, ut patet e Demosth. Olynth. III. p. 36.), ad quem Phrynichus interfectus erat. Subinde vero loca publica designari ab iis, qui illic habitabant, docent scriptores Attici et Lycurgus ipse, qui in Or. περὶ διοικήσεως (Fr. XVIII.) teste Harpocr. v. Ὀχεῖον usurpavit de platea, in qua habitabant, qui currus et equos mercede locare solebant. BECKER.

Ἐν τοῖς οἰσίοις] Taylorum ἐν ταῖς οἰσίοις reponi jubentem, quem Schulzsius et Thorlacius secuti, Toupius Appendice ad Theocrit. p. 28. (p. 463. ed. Berol.) egregie castigat, verbis ἐν τοῖς οἰσίοις demonstrans forum vimineum significari: nota enim est res, forum ab eo, quod ibi venum prostat, sæpe appellari. Non ita bene Beckerus vulgata servata vicum quendam ab operariis, qui vimina plecterent, dictum esse monet. Cæterum vocem οἰσῆον, quæ a Schneidero in suspicionem

συβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ τῶν ¹ τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονός τούς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε καὶ βασάνων γενομένων ἀνέκρινε, καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα εἶρε τὸν μὲν ⁵ Φρυνίχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆμος Κριτίου ²¹⁸ εἰπόντος τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, καὶ δόξῃ προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ ² τεθάφθαι, τὰ τε ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἐξορίσαι ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ἂν μὴ κέηται ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὅστ' αὐτοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δέ ³ [τινες] καὶ εἰὰν ἀπολογῶνταιί τινες περὶ τοῦ ¹⁰ τετελευτηκότος, εἰὰν ἀλῶ ὁ τεθνηκώς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις· οὕτως οὐδὲ βῆθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν ἠγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφίζομενοι ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

¹ τοῦ om. T. R.² μὴ τεθάφθαι T. R.³ uncus om. T. R.

vocata est, Græcitati Lobeckius ad Phrynich. Eclog. p. 301. seq. vindicavit. Obiter Lexica Græca augeo voce *οἰσιᾶ salicetum* notante, reperta apud Arcadium de accentibus p. 99. 11. OSANN.

[Προδιδόντα] Mor. emendavit *προδόντα*. Sed quæ Orator, quod e §. λβ'. clarissime patet, præsentī tempore utitur ad designandum *inceptum, conatum* proditoris, aoristis contra de re peracta: h. l. istud ferri potest. BECKER.

Κριτίου εἰπόντος] I. e. auctore Critia. Scilicet, cujus nomen inscriptum erat psephismati, is dicebatur ἔπει. Anac. de Myst. §. ιδ'. Demosth. de Cor. §. νε'. — Critias vero et Theramenes teste Thucyd. I. c. et Phrynichum et Antiphontem trucidarunt. IDEM.

Τὸν μὲν νεκρὸν — προδιδόντος] Psephisma, quod contra Antiphontem, Phrynichi amicum et adiutorem, iisdem fere verbis latum est, servavit Plutarch. II. p. 833. E. IDEM.

Τὰ τε ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι] Legendum: τὰ δὲ ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι. Ne in Attica sepeliretur, verum ossa ejus, jam sepulturæ tradita, effoderentur etc. TAYLOR. Quasi νεκρὸς et τὰ ὅστ' diversa sint! et

quasi, qui sepeliri situs non esset, ejus ossa possint e terra erui! REISK. Vulgo ante τεθάφθαι addebatur *μὴ*, ab iis male adjectum, qui de decreto jam agi crederent, ex quo patriæ ille proditor a sepultura cohibitus sit. At simile num veri videtur, Phrynichum, donec causa ejus judicata esset, jacuisse insepultum? Delevimus igitur *μὴ* cum MSS., quo sublato etiam Taylori conjectura supersederi potest. OSANN.

Ἐψηφίσαντο δέ, [τινες] καὶ] porro *plebiscitum tulerant* — sc. adversarii Phrynichi. Vox inclusa a librariis errore a sequentibus h. l. posita est; nam *τινες* plebiscitum non faciebant, sed populus. Quamobrem Thorlac. vocem delevit. BECKER. Et deleverunt Osannus et Pinzgerus: inclusit Heinrichus.

Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα, Heinrich.

Λάβε] Osannus scripsit *λαβέ*, quod Grammatici Atticum esse statuunt. Vid. Schol. ad Il. A. 85., Arcad. de Accent. p. 148., Schæf. ad Greg. Corinth. in Att. 57., Pierson. ad Mær. v. ιδὲ, Schol. Plat. de Rep. vii. p. 179. ed. Ruhnk. Equidem et h. l. et alibi mutare aliquid nolui. PINZGER.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι 15
 μὲν τὰ τοῦ προδότου ὄστ' ἀνορύξαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς
 ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀρίσταρχον
 καὶ Ἀλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταφῆναι
 ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν
 219 πόλιν ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ ἀτιμώρητον
 ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνον τῷ προδότη βροθήσαντας
 ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετήλθον, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ
 καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκαταλιπὼντα ὡς οὐδὲν ἀδικούντα
 ἀφήσετε; μὴ δῆτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμῖν οὕτω πάτριον,
 ἀναξίως ὑμῶν ¹ αὐτῶν ψηφίζεσθε. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἔν τι τοι-
 οὔτον γεγονὸς ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἂν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὄργην
 μᾶλλον ἢ ² δι' ἀλήθειαν ἐποίησαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάντων
 ὁμοίως εἰληφότες ὦσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὐδῆλον ²⁵
 ὅτι ³ φύσει πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἴππαρχον
 γὰρ τὸν Τιμάρχου οὐχ ὑπομείναντα τῆς προδοσίας ἐν τῷ
 δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα ⁴ ἔασαντα, θανάτῳ

¹ αὐτῶν om. T. R.² δι' om. T. R.³ φύσει om. T. R.⁴ ἔασαντος T. R.

Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξ.] Patroni Phry-
 nichii, qui cum eum publice defendis-
 sent, jussu populi ad supplicium deducti
 sunt. cf. Taylor. Vita Lys. p. 121. sqq.
 BECKER.

Σῶμα τὸ προδεδωκός] I. e. hominem
 ipsum. Leocratem cum Phrynicho compa-
 rat, qui post mortem, dum ejus ossa
 effossa extra Atticam projicerentur ditio-
 nem, adhuc puniebatur. Quare erravit
 Hauptm. qui contemptus causa ab Oratore
 dictum esse existimabat. IDEM.

Δικασταί] Post δικασταί videtur οὐ γὰρ
 deesse, si nempe ψηφίζεσθε versu 13.
 servatur. Sin autem ψηφίζεσθαι volumus,
 leg. sic: μὴ δῆτα, ὦ. ἄ. δ. οὐχ ὑμῖν οὕτω π.
 ἄ. ὑ. ψηφίζεσθαι. REISK. μὴ δῆτα, i. e. μη-
 δαμῶς, voc. ὑμῖν jungantur: nec opus est
 emend. Schulz. qui ὑμῖν οὐ τὸ πάτρ. seu οὐ
 πω πάτρ. conjecit. BECKER. Thorlacius:
 (οὐ γὰρ ὑμῖν οὕτω πάτριον) ἀναξίως ὑμῶν
 αὐτῶν ψηφίζεσθε. Osannus et Pinzgerus
 cum Schaubio: ὑμῖν οὗτοι πάτριον, ἀναξίως
 ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθαι. Heinrichius: ὑμῖν
 οὗτοι πάτριον ἀναξίως ὑμῶν ψηφίζεσθαι. Bec-
 kerus quoque ψηφίζεσθαι recepit. Mavult
 πάτριον ὄν Bekkerus, qui vulgatam reti-

nuit. De μὴ δῆτα ad praecedentia refe-
 rendo nudeque posito laudat Osannus Eu-
 ripid. Orest. 1322., Aristophan. Nub.
 687., Viger, p. 457.

Ἴππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου] Τὸν Χάρ-
 μου, Hipparchum, Charmi fil., rescribit H.
 Valesius Harpocratonis auctoritate mo-
 tus. Cur non aequo jure emendandus erat
 Harpocratio ex Lycurgo? Quod fecit
 Meurs. Lect. Att. 17. Χαρίνου legit Scal-
 liger ad Eusebiam. TAYLOR. Harpocr. ex
 Androtione tradit: Hipparchum Charmi
 filium, Pisistrati tyranni propinquum fu-
 isse, et propter suspicionem populi Ostra-
 cismo expulsam. Quae repugnant Lycurgi
 narrationi. Igitur statuendum est Rhetor-
 em vel errasse, vel quod magis aridet,
 ejus textum h. l. mutilatum esse, quod
 jam Mauss. p. 196. annotavit. Nostro de
 Hipparcho quodam, temporibus belli Pe-
 loponnesiaci vivente, sermo fuisse vide-
 tur; quamquam omnino id mirari subest,
 quod viri notissimi nulla in Oratoribus,
 quod sciam, praeter h. l. mentio sit facta.
 BECKER.

ἔασαντος.] Lege omnino ἔασαντα, TAY-
 LOR.

τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὄμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες 220 καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους καὶ τοὺς προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἴππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται. καὶ μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν ¹ ἢ Ἰππάρχου τοῦ προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθερέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα καὶ τοὺς ὕστερον ² προαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην· καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ.

τί δοκοῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἀρά γε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύνατο ὑποχειρίον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' εἴνα τοῖς ἐπιγινομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιν. λάβε δ' αὐτοῖς 221 καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν ³ ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίως καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, καὶ τούτου τοῦ ψηφίσματος, ὅτι τῶν ἐν

¹ τοῦ T. R.² προαναγραφέντας T.³ εἰ T. R.

Τῆς ἀδικίας — τὸ σῶμα] Si bene habet, erit plane idem quod Latinis corpus delicti. Græcis quidem haud est in usu. Fui aliquando in suspicione, pro ἀδικίας leg. esse αἰκίας, idque post σῶμα collocandum. ut sit ἐπειδὴ οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα, τῆς αἰκίας ὄμηρον τὴν εἰκόνα. Sic appelletur statua, in qua contumelia exerceri possit, tanquam in corpore quodam vicario, ea, quæ cum vero corpori deberetur; in eo, utpote nunc absente, exerceri non possit, obses contumeliæ. Statuat hoc de loco, quod quisque vult. REISK. Reiskii in hunc locum commenta Schulzius felioiter explisit. OSANN. τῆς ἀδικίας inclusit Heinrich.

Προαναγραφέντας] Lege προαναγραφέν-

τας, proditores, quorum nomina postea adjecta fuerunt. TAYLOR.

Ὡς εἶχον] Male hæc accepit Interpres. Verte: qualiter animati essent contra proditores. Nihil ea locutione familiarius; sed Lonicerum latuit, quod tamen miror, cum eadem fere p. 461. 9. recte vertit. Iterumque p. 462. 8. et p. 463. 13. IDEM.

Περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν] Sc. bello Peloponnesiaco. Thucyd. VI. 92. Plutarch. Alc. c. 22. "Deceliam in Attico munierant, presidioque perpetuo ibi posito in obsidione Athenas tenuerunt. Id factum est consilio Alcibiadis." Sic Nepos Alcib. c. 4. BECKER.

τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, εἰάν τις αὐτῶν ἐπανιῶν ἀλίσκηται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταστάντας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα εἰς Ρόδον καὶ προδόντα τὸν δῆμον οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δοξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν; ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ ¹[τοῦ] περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλὴ, ὅτι λόγῳ ²μόνῳ ²²²ἐνεχειρεῖ προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

γενναῖον ⁴δὴ, ὦ ἄνδρες, τὸ ψήφισμα καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων. δικαίως συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον ταῖς ψυχᾶς ¹⁰ ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο. τί οὖν, ὦ ἄνδρες; ἄρά γε ὑμῖν ⁵δοκεῖ βουλομένοις μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους πάτριον εἶναι ⁶Λεωκράτην μὴ ἀποκτεῖναι; ὅποτε γὰρ ἐκεῖνοι ἀνάστατον τὴν πόλιν οὔσαν τὸν λόγῳ μόνῳ προ-

¹ uncus om. T. R.

⁴ δὲ T. R.

² μόνῳ λόγῳ T. R.

⁵ δοκεῖ ὑμῖν T. R.

³ ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.

⁶ Λεωκράτη T. R.

Παραλαβόντας δὲ] Deest τούτους. REISK. Frustra. OSANN.

τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος] Potius τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι. Fidem facient Auctores, quos laudat Meursius I. Attic. Lect. 25. ubi haec locutio explicatur. TAYLOR. Taylorum Schulzium bene refutat. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 474. OSANN.

Ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ] qui discedentes ne quidem dititionem Atticam reliquerant. Decelea enim Atticae annumerabatur regioni. BECKER.

Καὶ περὶ τοῦ] Malim καὶ τοῦ περὶ τοῦ. primum τοῦ cohaeret cum ψηφίσματος, secundum cum τελευτήσαντος. REISK. Vix impetrare a me potui, quin e Reiskii sententia τοῦ ante περὶ adderem. OSANN. Addiderunt Heinrichius et Pinzgerus.

Περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τέλ.] Historiam enarrat Herodot. IX. 4. 5. Interfecti nomen fuit Lycidas, e senatorum numero, qui, Athenis a Mardonio captis, cum caeteris Salamina concesserat. Is autem, Mardonio poscente, ut Athenienses Persarum imperio se subjicerent, deditionem suscit. Hunc senatus sua manu occidit. — De verbo αὐτοχειρὶ v. Mor. et Spohn.

ad Isocr. Paneg. c. 32. BECKER.

Περιελομένη τοὺς στεφάνους] depositis coronis. στέφανος insigne erat senatoris. Hinc Demosth. c. Aristogit. II. p. 802. 3. ed. Reisk. ὅταν ἀποχειροτονηθῶσί τινες τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς, παραχρήμα πέπανται ἀρχοντες, καὶ τοὺς στεφάνους περιήρηνται. cf. c. Theocrin. p. 1330. 21. IDEM.

Τοὺς στεφάνους] Erat enim ille, haud nominatus, Senator. REISK.

Ἀπέκτεινε] Post hanc vocem fac substituas ψήφισμα. Constat enim ex sequentibus istud decretum a Scriba in hoc loco fuisse lectum. Ita etiam praestantissimus Marklandus ad Lysiam p. 254. l. 3. uti mox etiam reponendum est. TAYLOR. Si ψήφισμα titulus hic addendus est, legest γενναῖον γε. REISK. Et receperunt Thorlacius, Beckerus et Heinrichius. Pinzgerus: γενναῖον δὴ.

Ψυχᾶς] Fortes et excelsos animos, arduarum, sed nobilium et honestarum, rerum appetentes. REISK.

Τιμωρίας] Studium et ardorem flagitia in facinorosis ulciscendi. IDEM.

Ἀνάστατον] Urbem a Mardonio captam et devastatam, ut. Herodot. l. c. tradit.

διδόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργω¹ καὶ οὐ λόγῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἄρ' οὐχ ὑπερ-
 15 βαλέσθαι ἐκείνους² ταῖς τιμωρίαις; καὶ ὅτ' ἐκείνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστρεφεῖν²²³
³[αὐτοὺς] οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου⁴ τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκείνοι τοὺς αἰτίους⁵ οὕτως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν πρόγονων γνῶναι διάνοιαν, ὡς εἶχον πρὸς
 20 τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐτι βούλομαι τῆς στήλης ἀκούσαι ὑμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων· τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν βραδίαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μετὰ γὰρ τοὺς Τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν οἷα οὐδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειρα-
 25 μένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμωσαν, εἰάν τις τυραννίδι⁶ ἐπιτιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν⁷ αἰτίαν ἔχοντας τεθνᾶναι μᾶλλον

¹ καὶ οὐ λόγῳ om. T. R.² τῆς τιμωρίας T. R.³ [αὐτοὺς] om. T. R.⁴ μὲν T. R.⁵ ὁντως T. R.⁶ ἐπιθῆται T. R.⁷ ἐναντίαν T. R.

Huic opponit οἰκουμένην πόλιν, Athenas, eo tempore, quo Leocrates reliquerat. BECKER.

Προδιδόντα] Προδόντα, Heinrich. Οὕτως] sic temere, sine omni cunctatione, deliberatione, inquisitione. REISK.

Τῆς τιμωρίας] Π. ταῖς τιμωρίαις. H. STEPHAN. Leges cum Stephano. TAYLOR.

Ἐπιχειρήσαντας] Post ἐπιχειρήσαντας videtur ἑαυτοὺς deesse. REISK. Schulzius τοὺς ἄλλους Ἑλληνας supplet. Occultiori nobis mendo laborare hic locus videtur. Quod ab initio hujus commatis pro vulg. καὶ ὅτε edidimus ἀλλ' ὅτε, Vratislaviensis debetur. Utramque voculam etiam alibi offendi commutatam: ita in Demosth. adv. Timocr. p. 740. 3. ed. Reisk. lectio omnium fere codd. ἀλλ' οὐκ ἀφθέντα, jam a Taylora commendata, pro edito καὶ οὐκ ἀφ. recipienda videtur. OSANN. Ante ἀποστρεφεῖν v. 4. Heinrichus, et post ἀπο-

στρεφεῖν addidit αὐτοὺς Pinzgerus.

Μὲν σωτηρίαν] Lego: τὴν σωτηρίαν. REISK. Et receperunt Thorlacius, Heinrichus, et Pinzgerus. Osannus: τὸν αὐτὸν τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν.

Ὀντως] Π. οὕτως. H. STEPHAN. Et recte. TAYLOR. Possit quoque ὄντως legi, qui solummodo in criminationem vel suspicionem venissent, ac si gloriam populi minutumissent. REISK.

Τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε] Scil. αὐτοὺς παθεῖν ὑφ' ἑαυτοῦ. REISK.

Ἐψηφίσαντο γὰρ] Idem populi decretum refert Andocid. de Myst. §. 15'. verbis paullo immutatis. BECKER.

Ἐπιτιθῆται] Sic ex Bekkeri conjectura, in quam ipse jam antea incideram, scripsi pro ἐπιθῆται. PINZGER.

Ἐναντίαν] Π. αἰτίαν. H. STEPHAN. Optimo jure. Ut bene redditur. TAYLOR. Bene si habet τοὺς τὴν ἐναντίαν, erit ei addendum δόξαν vel φήμην. eos, qui opi-

224 ἢ πειραθέντας μετ' ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν· ἀρχὴν γὰρ
 1 οὕτως ὄντο δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μηδ' εἰς ὑπο-
 ψίαν ἐλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καὶ μοι λάβε 30
 τὸ ψήφισμα.

2 ΨΗΦΙΣΜΑ.

ταῦτα, ὧ ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην
 ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν συνιούσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὡς δεῖ
 πρὸς 3 τοὺς τοιοῦτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἂν τις 4 αἰσθηταὶ
 μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτείνειν συνώ-
 225 μοσαν. εἰκότως· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας
 δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου κατα- 35
 λύσεως, προτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν
 ὧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράτ-
 τειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην 5 παρὰ τῶν ἀδι-
 κούντων λαβεῖν· κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν
 ἀδικουμένων τιμωρίας.

λαί. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὧ ἄνδρες, τῆς προνοίας ταύτης

1 οὕτως om. T. R.

2 ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.

3 τοὺς om. T. R.

4 αἰσθησιν μέλλ. T. R.

5 παρ' αὐτῶν T. R.

nionem, vel suspicionem, vel famam solum-
 modo sinisteriorem haberent. Possit alias
 etiam legi: τοὺς ἐν αἰτία ἔτ' ὄντας. adhuc
 versantes solummodo in criminatione.
 REISK. Non male Reiskius. OSANN.
 Qui tamen cum Pinzgero Stephani emen-
 dationem dedit. Heinrichius: τὴν ἔνοιαν
 μόνον τῶ δήμῳ ἐναντία.

Τὴν αἰτίαν] Henr. Steph. correctionem
 dedimus. Vertend. de quibus autem con-
 troversia agitari possit, utrius partis sint,
 melioris an sequioris etc. Demosth. c. Ari-
 stoer. p. 645. 7. ed. Reisk. τὴν ἑτέραν δ'
 ἕκαστον αἰτίαν ἔχον (sc. πᾶγμα), δοκιμά-
 ζεται. Κἂν μὲν τὴν ἀδικον φανῆ, ποιηρὸν κρί-
 νεται· ἂν δὲ τὴν δικαίαν, χρηστὸν καὶ καλόν.
 BECKER.

Πειραθέντας] Scil. αὐτῶν τῶν εἰς αἰτίαν
 καὶ ὑποψίαν τοῦ ἐπιθυμητοῦ τυραννίδος ἐλθόν-
 των. REISK.

Ζῆν] Π. οὕτω ζῆν. H. STEPHAN. Lect.
 ed. Melanctb. ζημιούον praetulimus. initio
 enim puniendos esse cives senserunt, ne quis
 suspicioni causam praerberet. BECKER. Pa-
 rum circumspecte. OSANN.

Ψήφισμα] Iterum post hanc vocem de-
 sidero eandem repetitam, quam librarius
 festinatione praetermisit. Καὶ μοι λάβε τὸ

ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. TAYLOR.

Στήλην] Cf. Andoc. de Myst. §. 15. 'Ο
 δὲ νόμος τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ στήλῃ ἐμπροσθέν
 ἔστι τοῦ βουλευτηρίου; κ. τ. λ. BECKER.

Βουλευομένοις] Ita edendum volui pro
 vulgato βουλομένοις. TAYLOR.

Αἰσθησιν] Π. αἰσθησιν λάβη. Ἡ μάλλον,
 αἰσθηται. H. STEPHAN. Prius Scaliger.
 TAYLOR. Fort. ἂν τις αἰσθηθῶσι μέλ-
 λοντας αὐτοὺς κ. τ. π. si senserint (οἱ βου-
 λευταὶ puta) quosdam Atheniensium hoc
 agere atque parare, ut sibi (τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 δήμῳ τῶν Ἀθηναίων) quoque idem malum
 dent. REISK.

Προήσεσθε] Emendavi pro ποιήσεσθε
 olim in Lysiae vita p. 54. ὕστερον ποιήσεσθε,
 Scaliger. Deinde v. 15. corrigo δίκην παρὰ
 τῶν ἀδικούντων λαβεῖν. TAYLOR. ποιήσεσθε
 frustra defendit Hauptmanus. Taylor
 προήσεσθε emendavit, quae vero lectio in
 ed. Melanctb. jam repraesentatur. Hanc
 recepimus. Nam et Demosthenes sic lo-
 qui amat. v. c. de fals. leg. p. 343. 19.
 Olynth. A. p. 11. 12. ed. Reisk. et saepius.
 BECKER. προήσεσθε quoque Osannus,
 Heinrichius, et Pinzgerus: iidem mox
 παρὰ τῶν ἀδικ.

καὶ τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ
 40 οἶων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς
 ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ
 ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ'
 ἔχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς
 περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ἄρισμένα· διομωμόκατε
 δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου κτείνειν τὸν τὴν πα-
 τρίδα προδιδόντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ.
 μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν ἅς ἂν οἱ πρόγονοι καταλί-
 1 πωσι κληρονόμοι εἶναι, τῶν δὲ ὄρκων καὶ τῆς πίστεως ἦν
 δόντες οἱ πατέρες ὑμῶν ὁμηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐδαι-
 μονίας ἢ τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν. 226

λβ'. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχε πρὸς
 τοὺς ἄπροδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ μὴ μοι
 ἀχθεσθῆτε, ὦ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν
 5 τούτων· καλὸν γὰρ ἐστὶ πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν
 δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλέστερον γὰρ
 ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὐορκον ψῆφον ὀθήσε-
 ται. Πausanίαν γὰρ τὸν βασιλέα αὐτῶν προδιδόντα τῷ
 Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγῶν

¹ ὡς T. R.

² ἡμῶν T. R.

³ τῆς om. T. R.

⁴ προπαραδιδόντας T. R.

⁵ ἂν ἕκαστος T. R.

⁶ θῆται T. R.

Δημοφάντου] Disertissimis verbis lau-
 datur hoc Demophanti decretum ab An-
 docide de Myst. §. ις'. Diophantus vo-
 catur a Demosthene adv. Leptin. §. λδ'.
 Utrō nomine compelletur, praestabit An-
 docidem consulere, nam utrique, tam De-
 mostheni quam Lycurgo, lucem afferet.
 TAYLOR. I. e. auctore, scribente Demo-
 phanto. Cf. Aeschin. de fals. leg. §. λε'.
 fin. BECKER.

Ἦν δόντες] Osannus et Pinzgerus: οὗς
 δόντες.

Εὐδαιμ. πόλεως] Leg. εὐδαιμ. τῆς πό-
 λεως. REISK.

Ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν] Lege δὴ. hu-
 jus demum. Ita in Midiana, §. 17. τούτω
 δὴ μὴ συνοργισθήσεσθε; et §. 34. τούτων δὴ
 ὑβρίζεις; pro vulgatis δέ. TAYLOR. Sed
 fallitur vir doctus, immemor moris Attici
 δὲ jam praemissum iterandi. REISK. De
 particula δὲ in apodosis vid. Buttman. ad
 Demosth. Mid. Excurs. xii. et Schömanni
 Diss. de. sortit. Judicium ap. Atheni-
 enses. OSANN.

Προπαραδιδόντας] Lege προδιδόντας. Mo-
 nai istud in Superioribus. TAYLOR. Aut

accedendum est Tyloro, aut leg. τοὺς τὴν
 πατρίδα προδιδόντας. REISK.

Λακεδαιμόνιοι] Ante Λακεδαιμόνιοι vide
 ne oi interciderit. OSANN.

Ἔστι πόλεως] Interponi velim παρὰ.
 REISK.

Περὶ τῶν δικαίων] Fortasse παρὰ, sc. a
 Lacedaemoniis, quorum Justitia pervul-
 gata fuerit. TAYLOR.

Ἄν ἕκαστος] Interponendum videtur
 οὕτως. REISK.

τὴν εὐορκον] Tὴν inclusit Heinri-
 chius.

Θήσεται] Sic Schaubius et Heurichius
 conjecerunt pro librorum lectione θῆται,
 quam in θεῖν mutatum vult, servato ἂν post
 γὰρ, Neoph. Ducas. PINZGER. Quod
 [scil. θήσεται] receptum fere velim.
 OSANN.

Πausanίαν γὰρ] Pausaniam, inquam.
 Apud Thucyd. I. 134. VII. 73., Diod.
 XI. 45., Justin. II. 15. et Cornel. Nep.
 Paus. c. 5. haec regis proditio copiose
 enarratur. Cf. ad h. quoque I. Moschii
 supra laudatam commentationem p. 19.
 BECKER.

εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες
 227 καὶ τὴν ὄροφὴν ἀποσκευάσαντες καὶ κύκλῳ περιστρατο-
 πεδεύσαντες οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτει- 10
 ναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν¹ τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ'
 αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν.
 εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν ἢ περὶ τοὺς θεοὺς
 ἀσεβοῦσι, τῶν πατρῶων νομίμων² αὐτοὺς ἀποστεροῦντες.
 μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγενημένων τεκμήριόν³ ἔστιν, ὃ μέλλω
 λέγειν· νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἀπάντων τῶν μὴ θελόντων
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν διαρρήδην λέγοντα ἀποθνή- 15
 σκειν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν⁴ τάξαντες, εἰς ὃ μά-
 228 λιστα φοβούμενοι τυγχάνουσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου
 σωτηρίαν ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν⁵ μετ' αἰσχύνης. ἵνα
 δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἴρηκα ἀλλὰ μετ' ἀλη-
 θείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

¹ τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν T. R.

² αὐτοὺς T. R.

³ ἔστιν ὁμ. T. R.

⁴ κατατάξαντες T. κατὰξαντες R.

⁵ μετ' αἰσχύνης ὁμ. T. R.

Χαλκιοίκου ἱερὸν] Diod. l. c. εἰς τὸ ἱερὸν
 τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου. v. Perizon. ad
 Ælian. 9. 41. IDEM.

Ἀνοικοδομήσαντες] Hoc non est ob-
 struere. Obstruebant tamen. “Hinc ne
 exire posset, statim Ephori valvas ejus
 reidis obstruxerunt, tectumque sunt demo-
 liti, quo facilius sub dio interiret.” Nepos
 in Pausan. c. 5. Corrige itaque ἀνοικοδο-
 μήσαντες. (Nam ἀνοικοδομοῦμεν, refici-
 mus ea, quæ vetustate, vel alio aliquo
 casu, collabantur.) Ita loquitur Thucy-
 dides in eadem historia. Τοῦ τε οἰκῆματος
 τὸν ὄροφον ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας — ἀποκο-
 δῆμψαν. l. 134. Add. VII. 73. ἐναποκοδό-
 μῆσαν Polyænus. ἐνοικοδομήσαι Diodorus.
 Quo modo etiam legi et in hoc loco po-
 test. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἀνοι-
 κοδομεῖν est humo oggesta, saxis, tignis,
 opere cæmentitio, portam, et fenestram
 quamque obstruere. planum feci ad Con-
 stant. Ceremon. REISK. Et Abresch. Di-
 lucid. Thucyd. p. 355. vulgatam bene
 defendit. Apposite confert Schaubius
 Aristoph. Pac. 100. OSANN. Taylora
 tamen obsecutus est Heinrichus.

Ἀποσκευάσαντες] Ex iis, quæ addu-
 ximus in postrema nota, liquet, quantum a
 vero aberraverit Scaliger, cum emendare
 voluit ἐπισκευάσαντες. TAYLOR.

Τιμωρίαν ἐποίησαν] Interponenda vi-
 dentur pauca quædam, hæc ferme: ἐπι-
 θέντες, δηλον. ut sit: πᾶσιν ἐπίσημον τιμω-
 ρίαν ἐπιθέντες, δηλον ἐποίησαν ὅτι — REISK.
 Sine justa causa. Haud male tamen Schul-
 zius τῇ τιμωρίᾳ edidit. OSANN. τὴν τιμω-

ρίαν inclusit Heinrichus.

Καὶ πᾶσιν — ἀποστεροῦντες] Ald. et
 Mel. interpungunt post ἐποίησαν. Poste-
 rior autem ita locum vertit: Paus. fame
 mortuus est, ut hæc pæna cæteris exemplo
 esset. Nec deorum templa proditores liber-
 rant, quia cum primum violent religiones
 patrias, numina eos patria tueri non debent.
 — Morus vel τὴν τιμωρίαν delendum, vel
 τῇ τιμωρίᾳ scribendum esse existimat
 et in sqq. voc. ἀδικοῦσιν ex Ernestii con-
 jectura esse delendum. Locum deprava-
 tum, ut est in ed. H. Steph. dedimus, ali-
 quando e Codd. tuto sanandum. BECKER.

Οὐδὲν γὰρ πρ. ἀδικ.] Fort. leg. οὐδὲ γὰρ
 περὶ τὸν ὄρον πρότερον ἀδικοῦσιν. REISK.
 Hæc et sequentia mihi videntur paullu-
 lum turbata esse, quæ sine MSS. ope in
 locum suum restitui vix possint: non suf-
 fecit enim neque Reiskii ingenium neque
 aliorum frustra exercitatum. OSANN.

Ἐαυτοῦς] Schulzius αὐτοῦς legi vult.
 IDEM. Et dederunt Heinrichus et Pinz-
 gerus.

Κατάξαντες] Π. κατατάξαντες. H. STE-
 PHAN. Quod editores reliqui in textum
 receperunt, approbatum etiam Lobeckio
 ad Phrynich. p. 287. Nos interim τάξαν-
 τες [cum Pinzgero] exhibuimus. De-
 mosth. de Cor. p. 229. 7. ed. Reisk. τὰς
 ἐσχάτας οἱ νόμοι τάρτουςι τιμωρίας, in Lept.
 p. 500. 24. alibi. OSANN. Mox εἰς, et
 supra ante αὐτὸ inclusit Heinrichus. At
 cf. Æschin. p. 22. 9. et 37. 1. ed. Steph.

Φέρε αὐτοῖς] Interponendum videtur ἀνα-
 γίνωσκε. REISK.

ΝΟΜΟΣ.

ἐνθυμεῖσθε ¹ δὴ ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὃ ἄνδρες, καὶ σύμφερος οὐ μόνον ἐκείνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὢν ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ὄρῶν θάνατον ζημιούμενον τὸν προδότην ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμαρίαν; οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ² δεῖ ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας ἢ θάνατον· εἰδότες γὰρ ὅτι δυοῖν κινδύνων ὑποκειμένοι ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας.

λγ'. Τοσοῦτω δ' ἂν δικαιότερον οὗτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φευγόντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἤκουσιν ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχοῦμενοι ἢ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες, οὗτος δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν περιζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν, ἀ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διείληπται. τὰ γοῦν ζῶα τὰ πετεινὰ μάλιστα πέφυκε πρὸς ³ τὸ τάχος, ἃ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς ἐφέλοντα ἀποθνήσκειν· ὅθεν καὶ τῶν ⁴ ποιητῶν τινὲς εἰρήκασιν,

Οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρεσι, ἢν πλάση δέμον,
Ἄλλη νεοστύς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν.

¹ δὲ T. R.

² δεῖ om. T. R.

³ τὸ om. T. R.

⁴ ποιητικῶν T. R.

Φιλοψυχῆσι] Markl. ad Lys. epit. p. 87. ed. Reisk. 'Hoc est illud, quod D. Ioann. XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, cui opponit μισεῖν τὴν ψυχὴν, animam prodigere Virgilio.' BECKER.

Ἀπὸ τιμαρίας] Interponendum videtur τὴν μεγίστην. REISK.

Οὐδεμίαν etc.] Lege: οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας, ἢ θάνατον εἰδότες, καὶ ὅτι — ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται κ. τ. λ. TAYLOR. Quem Thorlacius et Beckerus secuti sunt. [εἰδὼς - - - θάνατον.], Heinrich.

Εἶναι] Scil. ὅδε. quod facile e praemisso eiddos subauditur. REISK. Osannus: δεῖ ἄλλην ζημίαν εἶναι. Vulgatam tuetur

Pinzgerus.

Μόνος οὗτος] Voc. οὗτος, incommode repetitum eadem periodo, delendum esse repetuit Ernesti. An scribendum: μόνος αὐτὸς ut est ap. Dinarch. c. Demosth. β. γ'. οὐκ, ἀλλὰ ἔλυες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. BECKER.

Τὰ γοῦν ζῶα κ. τ. λ.] Malim τῶν γοῦν ζῶων τὰ πετεινὰ, ἃ μάλιστα π. πρ. τάχος, ἔστιν ἰδεῖν. REISK. Cui obsecuti sunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Heinrichus. Osannus: τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ, ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τὸ τάχος, ἔστιν ἰδεῖν κ. τ. λ.

ἠξίωσεν ἐντεκεῖν] Ita edidimus, et nactus sumus Scaligeri auctoritatem. Olim legebatur, omni et metro et gratia procul:

λδ'. Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλία, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἶασε παρ' αὐτῆ μετοικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ φόνου φεύγοντες εἰς ἑτέραν πόλιν μεταστάντες οὐκ ἔχουσιν 40 ἐχθρούς τοὺς ¹ ὑποδεξαμένους, τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο 230 πόλις; ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. ² κακοὶ γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδία φίλοι οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν, οἱ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μεθέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲ βοηθείας ἀξιώσουσι. καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαυ- 167 νόμενον τί δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ ³ δεινότατα πεπονθότων; ἄρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καὶ μὴν, ὡς ἄνδρες, τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιοτάτ' ἂν Λεωκράτης, εἴ τις μείζων εἴη τιμωρία θανάτου, ταύτην ὑπόσχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδοταὶ μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὴ ληφθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν· οὗτος δὲ μόνος διαπεπραγμένος ὅπερ 5 ἐπεχειρήσε, τὴν πόλιν ⁴ ἐγκαταλιπὼν κρίνεται.

λε'. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων,

¹ ὑποδεχομένους T. R.

² κακεῖ T.

³ δεινὰ T. R.

καταλιπὼν T. R.

* Ἄλλη νεοσσὸς ἐντεκεῖν ἠξίωσεν. TAYLOR. Versus Sophoclis esse Valckenaerius ad Herodot. viii. 109. confidenter pronuntiat; cui conjecturae stabilienae nil praesidii afferre scivit, nisi sensum ipsius intennum. OSANN.

[ὑποδεχομένους] Lege ὑποδεξαμένους. non illos, qui recepturi sunt, sed qui jam receperunt. Illud habe. TAYLOR.

[κακεῖ] Lege κακοὶ omnino, hac mente: Istiusmodi homines, qui civitatis bonas fortunas percipere volunt, ab omni autem periculo, ubi usus venerit, vacare, ii, quibuscumque se adjunxerint, mali erunt cives, mali hospites, mali etiam amici. Illud est verissimum. IDEM.

[ὅταν μὴ ληφθῶσι] Corrige ὅταν μὲν ληφθῶσι. IDEM. Videtur sic leg. ὅταν μὴ καλυθῶσιν, ἔαν ληφθῶσιν. propter conatum modo sceleris, quod fuissent commissuri, nisi impediti fuissent, luunt poenas, cum deprehensi fuerint. REISK. Taylorum Beckerus quidem refutat, non tamen idem in defendenda vulgata felicior: nam oratori καὶ ὅταν vel simile quid necessario tum dicendum fuisset. Mihi quidem hic locus admodum interpolatus esse videtur,

quod vel vox nude posita κρίνεται docere potest. Quare hunc locum a creberrimo librariorum errore negationis male vel omissionis vel adjectivae suspicatus laborare, eum non valde reprehenderim, qui μὴ prorsus tolleret. OSANN. μὴ, quod vulgo inseritur, delevi. PINZGER.

[ὅταν μὴ ληφθῶσι] Taylorus, negationem in μὲν commutans, Oratoris sententiam plane evertit. Clarissima est consideranti ea, quae Lycurgus supra cap. 30. 16—19. disseruerat. Scilicet proditores, suspecti modo hujus sceleris, nec in ullo malefacto, quoniam propositum perficere nondum poterunt, comprehensi, morte sunt puniti: hic vero, unus eorum, qui facinus perpetrarunt, proditorum hodie accusatur, deprehensus ipso facinore ejusque convictus sc. καταλιπὼν τὴν πόλιν. Jam omnia bene cohaerent, nec quisquam cum Ernest. tria verba posteriora, necessaria ad constituendam Oratoris enuntiationem, glossam esse existimabit. BECKER.

[Ἐπεχειρήσε] Post ἐπεχειρήσε videtur προδοσίας deesse, quod cohaerebit cum κρίνεται. REISK.

διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν. πότερον διὰ 231
 τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως οὐκ
 ἀν' χάριτος τυχεῖν ἀλλ' ἀποθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολ-
 μῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πράττειν Λεωκράτην ἀδῆλον ἦν
 10 ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσι φανερὸν ὅτι τοῖς
 αὐτοῖς ἤθεσι χρώμενοι τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάτ-
 τουσιν, ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπο-
 λογητέον ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἠγοῦμαι δ' ἔγωγε
 καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετελευτηκότα — εἴ τις ἄρα
 ἐστὶν αἰσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων —
 15 ἀπάντων ἀν' χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστὴν, οὗ τὴν
 χαλκῆν εἰκόνα ἐκδοτὸν κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ
 Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι, καὶ ἦν
 ἐκεῖνος ἐστήσε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετριότητος, ταύτην αὐ-

¹ ἄρα om. T. R.

πρὸς αὐτοὺς] πρὸς αὐτὸν scripsi cum
 Heinrichio. PINZGER.

Τοῖς αὐτοῖς] Subaudi τούτω. REISK.

Εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις — γινομένων] Du-
 bitationem quidem inferunt hæc verba,
 an manibus sensus et cognitio quædam
 sit rerum terrestrium: sed, ni fallor,
 nullo modo de immortalitate animi ipsa
 dubitationem inveniunt: ut Gottleber. ad
 Platon. Menexen. c. 21: Platonis verba:
 ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσι αἰσθησις
 τῶν ζῶντων, explicavit. Hoc non idem
 est. Et eorum nonnulli, qui cælesti
 erant imbuti doctrina, et de animi immor-
 talitate nequaquam dubitarunt, dubitant
 tamen, an mortuis sit cognitio quædam
 rerum humanarum. v. c. Gregor. Nazianz.
 σπηλιτ. I. contra Julian. p. 2. ed. Eton.
 Constantium ita alloquitur: "Ἀκουε καὶ ἡ
 τοῦ μεγάλου Κωνσταντίου ψυχὴ (εἴ τις αἰσθη-
 σις) — ubi Schol. monet: Ἰσοκρατικὸν,
 ἀντὶ τοῦ ἔάν τις αἰσθησις ἐστὶ τῶν τῆδε
 ἀκούειν, i. e. Oratorem sacrum h. I. Iso-
 cratem (in Evagora c. 1.) imitatum esse.
 — Locis hujus generis, que laudantur a
 Gottleb. I. c. et Wolfio ad Leptin. p. 305.
 unum addam e Lysia c. Eratosthen. p.
 446. ed. Reisk., quo graviter et distincte
 mortuis cognitio rerum humanarum vind-
 icatur: Καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς,
 ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμύναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθα-
 νοῦσι βοηθήσατε. οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν
 τε ἀκροῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰσεσθαι
 τὴν ψῆφον φέροντας, ἠγομένους, ὅσοι
 μὲν ἀν' αὐτῶν ἀποψηφίσθητε, αὐτῶν θάνατον
 καταψηφείσθε. BECKER.

Περὶ τῶν ἐνθάδε] Περὶ cum B. et Vrat.

sustulimus. Xenoph. Mem. i. 4. 5. τίς δ'
 ἀν' αἰσθησις ἦν γλυκίων καὶ θυμίων καὶ πάντων
 τῶν διὰ στόματος ἡδέων. OSANN.

Οὗ τὴν χαλκῆν εἰκόνα ἐκδ. κατέλιπε] Οὗ
 pertinet ad Leocratis patrem, cui in tem-
 plo Jovis Sospitatoris statua ænea posita
 erat. V. §. 5. — Isocr. Evagor. c. X.
 testatur, Evagoræ et Cononi eundem con-
 cessisse Athenienses honorem: καὶ τὰς
 εἰκόνας αὐτῶν ἐστήσαμεν, ὅπερ τὸ τοῦ Διὸς
 ἄγαλμα τοῦ Σωτῆρος, πλησίον ἐκείνου τε καὶ
 σφῶν αὐτῶν. Erravit igitur Schulzius,
 quum putaret, Leocratis patrem Jovi de-
 dicasse statuam. BECKER.

Ἱεροσυλῆσαι] Distingue potius: ἐν τῷ
 τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱερῷ συλῆσαι καὶ αἰκί-
 σασθαι. TAYLOR. Perinde probabilis est
 vulgata lectio, atque Taylori conjectura.
 v. p. 468. 4. REISK. Ut locum jam
 Meursius citat Cecrop. c. 29. At vul-
 gatam jure editores servarunt omnes.
 OSANN.

Μετριότητος] Virtus, quæ cernitur in
 moderatione animi non plus appetentis
 quam æquo et justo postulare licet, homi-
 nis igitur, qui nec injuria nec causis
 lacessere solet cives; — virtus itaque, cui
 in Democratia, ubi singuli cives æquali-
 tatem quandam omnium posebant, sum-
 ma tribui solet laus et cunctorum bene-
 volentia. Sic μέτριον ap. Æschin. c. Ti-
 march. §. α'. c. Ctesiph. §. α'. — Mox
 αὐτὸς eum Moro et Reiskio in οὔτος
 mutavi. V. Wolf. ad Lept. §. γ'. BEC-
 KER.

Αὐτὸς] Malim οὔτος. REISK. Haud
 male. OSANN.

τὸς ἔπωνεΐδιστον ἐποίησε· τοιοῦτου γὰρ υἱοῦ πατὴρ προσα-
γορεύεται. διὸ καὶ πολλοὶ μοι προσεληλύθασιν, ὡς ἄνδρες,
ἔρωτῶντες διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν,
προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα¹ τὴν τοῦ πατρὸς, τὴν ἐν τῷ τοῦ
Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὼ δὲ, ὡς ἄνδρες, οὐκ²
ἠγνόουν τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμωρίας,
232 ἀλλ' οὐχ ἠγούμην δεῖν περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων ὄνομα
Διὸς Σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπέ-
πληγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μῆτε γένει μῆτε φιλίᾳ μῆδὲν
προσῆκουσι, μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις αἰεὶ τοῖς κρινο-
μένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐσχάτης ὀργῆς δικαίως ἂν
τυγχάνοντες. τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι³
τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων οἱ τοιοῦτοι ἂν
μετάσχοιεν. οὐ γὰρ⁴ δεῖ κατ' ὑμῶν γεγενῆσθαι³ δεινόν,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας. καίτοι
τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις ὑμᾶς⁴ παρακρούσασθαι
ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λειτουργίαις ἐξαιτεῖσθαι
τοὺς κρινομένους ἀξιώσουσιν· ἐφ' οἷς ἐγώ γε καὶ μάλιστα⁴
233 ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησάμενοι³
κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ γὰρ, εἰ τις ἵπποτε-

¹ τὴν om. T. R.² δὴ T. R.³ δεῖ T. R.⁴ προσκρούσασθαι. T. R.

Διὸς Σωτῆρος] Abhorrens enim et in-
sentaneum est, ea in causâ, quæ salutem,
et cum fortunis ipsam vitam alicui con-
tendit eripere, eumque funditus perdere,
nomen Jovis Sospitatoris appellare. REISK.

Εἰ λελήθασιν ὑμᾶς etc.] si ignorent vos
extrema erga ipsos indignatione justissimè
commoveri. Vim hujus loci non recte
cepit. Vide notas ad §. 14. fin. §. 15.
init. Verte: si ignoretis, eos extremam
restram iracundiam jure consecuturos fore.
Eodem fere modo peccatur infra, p. 469.
9. TAYLOR.

Οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις] Lego οὐκέτι. Op-
ponitur ἐπι insequenti ἤδη. REISK. Et
Morus id proposuerat. Vulgatam, quam
habent edd. omnes, servavimus. Sens.
nonnulli autem eorum minime Orationis
facundia s. arte dicendi in fraudem vos
deducere sperant, sed postulabunt etc. De
usu hoc v. ἐπι v. Wolf. ad Lept. §. κζ'.
Matth. G. Gr. p. 859. BECKER.

Προσκρούσασθαι ζητήσουσιν] Malim παρα-
κρούσασθαι ζητήσουσιν legi. REISK. παρα-
κρούσασθαι, flagitante ipso loci sensu, re-
cepimus. Cf. D'Orville. ad Chariton. p.

452. et Heindorf. ad Plat. Lys. 27.
OSANN. παρακρούσασθαι Heinrichius quo-
que, et mox ἀξιώσιν.

Παρακρούσασθαι ζητήσουσιν] In edd.
legitur προσκρούσασθαι ζητούσιν, utrumque
vitiose, e compendio scripturæ inductum.
Προσκρούεσθαι, offendere, prorsus alienum
est ab hoc loco: contra παρακρούεσθαι,
quo sæpissime utuntur Oratores exspe-
ctatur. Id vero significat: auditores argu-
mentis sophisticis in fraudem ducere. Fu-
turum ζητήσουσιν sequens ἀξιώσουσιν de-
fendit. Utrumque et Reisk. et Morus
corrigebant. BECKER.

Περιποιησάμενοι] An ποιησάμενοι. MOR.
Sed vulg. proba est: sumptus in muneribus
edenidis ita faciunt, ut fructus eorum
non ad R. P. sed ad se solum suosque re-
deat. Sic ap. Demosth. in Epist. Philippi
p. 164. 9. ed. Reisk. περιποιεῖσθαι δόξαν
dicitur. BECKER.

Ἰσσωτετέροφην] De hoc et cæteris,
quæ a Nostro nominantur, muneribus
publicis v. Wolf. Prolegg. ad Lept. 370.
sq. Boeckh. Staatsb. d. Athen. I. 487.
IDEM.

τρόφηνκεν ἢ κεχορήγηκε λαμπρῶς ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι δεδαπάνηκεν, ἀξίός ἐστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος — ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλλους οὐδὲν ὠφελῶν —, ἀλλ' εἴ τις τετριηράρχηκε λαμπρῶς ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν ἢ πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνευπόρησε· ταῦτα γὰρ ἐστὶ κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων. καὶ ἐν μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν εὐπορίαν μόνον τῶν δεδαπάνηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα ἀν' οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐηργετηκέαι, ὥστ' ἐξαίρετον ἀξιοῦν λαμβάνειν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν, οὐδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὅς ¹ αὐτοῦ ² πρῶτον τὰς φιλοτιμίας ἠφάνισεν· εἰ μὴ νῆ Δία μὴ ταῦτά τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

λς'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὡ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου ²³⁴ νόμιμόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας οὕτως ὅσιον ³ εἶναι τοῦτο πράττειν, ⁴ ὅπως ὁπόσοι τοῦ κινδύνου μετεῖχον, ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ

¹ αὐτοῦ T. R.² πρώτου R.³ οἶμαι T. R.⁴ ἴν' T. R.

Χάριτος] Post χάριτος deesse videtur τυχεῖν. REISK.

Συνευπόρησε] An συνεπόρησε, una cum aliis exhibuit sumptus? MOR. Vulgatum tœuentur omnes edd. præter Schulzium, qui συνεπόρησε dedit. Εὐπορεῖν dicitur omnino de civibus opulentis, et teste Poluce p. 188. 12. imprimis de divitibus, quibus eximia erat sors in Trierarchia. (οἱ τριακῶντοι inter trierarchos. Wolf. l. c. p. 374.) Vert. qui e re privata una cum aliis pecuniam in usum Republicæ compararunt. Ita quoque Demosth. de Chers. p. 94. 21. ed. Reisk. συνευπορούντες ἐκείνω χρημάτων. BECKER.

Ἐπιδεδωκότων] Cf. Wolf. Proleg. p. 383. IDEM.

τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν] Dele istud κατὰ, nam turbat sententiam. τὴν τῶν προδιδόντων τιμωρίαν. TAYLOR. Præpositionem Schaubius coll. Dinarch. in Demosth. §. i. S. et Demosth. de Cor. p. 317. 16. ed. Reisk. et Mid. 523. 10. bene vindicavit. OSANN.

Αὐτοῦ] Immo omnino αὐτοῦ cum spiritu leni, si quis hunc locum intelligere cupiat. TAYLOR. Et sic dederunt Heinrichi et Pinzgerus.

Ὅς αὐτοῦ πρῶτον — συμφέροντα] Αὐτοῦ

ded. Melanth. i. e. ejus civis, qui bene metuit de Republica. Post εἰ μὴ intell. οὕτως ἐστὶ ἀνόητος ex antecedentibus. Sensus totius loci hic esse videtur: Ego quidem arbitrator, neminem tantis R. P. affecisse beneficiis, ut gratiam a Vobis hanc petere et accipere possit, scil. ut propterea proditoribus patriæ poena remittatur; neque quenquam tam dementem, ut Rempubliacam gloria velit ornare, æque vero huic opem ferre, qui istam factis obscuravit: nisi forte dementia ejus tanta est, ut, per Jovem! opinetur, et sibi et patriæ non eadem esse utilia. BECKER.

Ἐχρῆν κ. τ. λ.] Π. Ἐχρῆν μὲν — ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας, αὐτὰς etc. H. STEPHAN. Ita firmata sententia ad vocem κρίνοντας. Metuit nempe ab ea constructione: Ἐχρῆν μὲν οὖν — ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. Sed non debuit. Solenne est in commate bene longo syntaxin flectere et alio derivare. Cujus rei exempla sunt innumera. Cavisse potius ab οὕτως, atque admonuisse oportuit eam maculam ex cauda vocis κρίνοντας, quæ proxime antecessit, oriri: ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας (οὕτως) ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. TAYLOR. Mihi videtur ἐγὼ leg. osse pro ἐχρῆν. REISK.

ὄρῳμένοι καὶ ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν
 ἔλεου ¹ οὐκ ἠξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις ² κατὰ τοῦ 168
 ἀδικοῦντος παρασκευάζουσιν. ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ'
 εἰδισμένον ἐστίν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικά-
 ζειν, τιμωρησάμενοι οὖν ³ Λεωκράτην καὶ ἀποκτείναντες
 αὐτὸν, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶ καὶ γυ-
 235 ναιξίν ὅτι ὑποχείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρή- 5
 σασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ σχέτλιον, ὅταν νομίζῃ δεῖν
 Λεωκράτης ἴσον ἔχειν ὁ φυγῶν ἐν τῇ τῶν ⁴ μεινάντων πόλει
 καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων καὶ ὁ μὴ
 διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων, ἀλλ' ἠκὴ ἱερῶν, ⁵ ὀσιῶν,
 ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεδέξων, ὑπὲρ ὧν τοῦ μὴ κα-
 236 ταλυθῆναι χίλιοι τῶν ⁶ ὑμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ 10
 ἐτελεύτησαν καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἢ πόλις ⁷ ἔθαψαν. ὧν 10
 οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ⁸ τοῖς μνημείοις

¹ οὐκ om. T. R.² περὶ T. R.³ Λεωκράτη T. R.⁴ σωσάντων T. R.⁵ pen. οὐσιῶν T.⁶ ἡμετέρων T. R.⁷ ἔθαψεν T. R.⁸ ἐν τοῖς T. R.

ἠξιώθησαν] Non digni esse debuerint, sed dignati essent. TAYLOR. Leg. mili videtur: ἔλεου παρὰ τούτου μόνου οὐκ ἠξιώθησαν. ab hoc Leocrate solo digni habiti non fuissent ea commiseratione, quæ alias nemini negatur. REISK.

Ἰμαίς] Soil. μόνους, ἀνευ τῶν ὑμετέρων παιδῶν καὶ γυναικῶν. REISK. cum autem inusitatum sit (liberos et uxores assidere), at necesse saltem esse etc. BECKER.

Ἰμετέροις αὐτῶν] Αὐτῶν ut otiosum delevi. PINZGER.

Λεωκράτης] Subjectum, perspicuitatis gratia repetitum ab Oratore, expungunt Morus et Schulzios. BECKER. Moro et Schulzio valde assentior hoc nomen, uti e margine male repetitum delentibus. OSANN.

Σωσάντων] Itane? Auritus fac sis, quæso, qui hæc scripsisti, et vide, quæ quibus opponantur: ὁ φυγῶν ἐν τῇ τῶν σωσάντων πόλει ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων. Quid? iterumne σωσάντων? Anne compulsi patriæ linguæ egestas, ut istud repeteres? Novi non ita esse, et esse aliquod proximius, quod τῶ φυγόντι obijceres. Istud autem erat μεινάντων. aufigit ille, hi domi remanserunt. TAYLOR. Aut μεινάντων cum Taylora leg. aut διακινδυνεύσάντων, aut ὑποστάντων. REISK. Peracuta est Taylora correctio μεινάντων, quam Schulz., Thorlac., Beckerus [Heinrichius, et Pinzgerus], susceperunt, atque

ego fere susceperim. OSANN.

Μεινάντων] Ferri quoque possit ὑποστάντων, quod Reisk. proposuit. Id significat periculum sustinere, ut legitur ap. Demosth. de Cor. p. 327. 26. ed. Reisk. BECKER.

Ἰμαίς] Ἰμαίς revocavi. Nempe mutata structura Lycurgus oratione finitiva pergit. OSANN. Equidem Ἰμαίς mutata interpunctione retinui. PINZGER.

Οὐσιῶν] Hoc nihil aut parum ad Rempublicam. Nihil ad ἱερὰ, ἀγορὰν, νόμους, πολιτείαν, quæ omnia sunt Civitatis. Reposui olim, in Lectionibus Lysiæ, θυσιῶν, et Tu jam repones, sat scio. Recte Antipho π. τοῦ χορευτοῦ pag. ed. Steph. 141. l. 33. χηρῆσασθαι τῇ δικῇ καὶ τῷ νόμῳ, εἰργασθαι πόλεως, ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγῶνων. TAYLOR. Dedi de meo ὀσιῶν. Sæpissime inter se copulantur ἱερὰ et ὀσια. REISK. Beckerus (qui Dinarch. c. Aristog. §. γ'. citat) et Schulzios: θυσιῶν. Thorlacius, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: ὀσιῶν.

Τοῦ μὴ καταλυθῆναι] Glossæ nimirum naturam sapit, et tollendum esse arbitror. TAYLOR.

Χίλιοι] Hic numerus eorum, qui ad Chæroneam ceciderant, cum Demadis fragm. p. 268. ed. Reisk. et Diod. XVI. 86. plane consentit. BECKER.

Δημοσία — ἔθαψεν] publica sepultura civitas hos ornavit. V. Wolf. ad Lept. §. λ'. IDEM.

ἑπανιῶν εἰς τὴν πόλιν ἠδέσθη, ἀλλ' οὕτως ἀναιδῶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἠγεῖται δεῖν ἀναστρέφεισθαι. καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; καὶ ἑάσετε αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος, ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν οἷς οὐ συνδιεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων; τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη καὶ τὰ τεμένη προὔδωκε; καὶ δεήσεται καὶ ἰκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν; τίνων; οὐχ οἷς¹ τὸν αὐτὸν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησε; Ῥοδίου

² τῶν αὐτῶν ἔρανον Γ.

ἑπανιῶν] Cf. C. 11. 10. IDEM.

ἠδέσθη] Post ἠδέσθη videtur ὄραν deesse. REISK.

Ἀπολογουμένου κ. τ. νόμους] Oratorie stolidum exornat Lycargus: stolidum esse Leocr. consilium, legum, deorum et civium implorare præsidium, quos antea reliquerit et fuga sua offenderit. — Accusati vero exordio Orationis a iudicibus petere solebant, ut secundum leges defensionem instituere sibi permittant. Demosth. de Cor. p. 226. ed. Reisk, Perperam igitur hæc verba Lonic. vertit: contra leges. BECKER.

Οὓς] Delere voluit Scaliger. Tum autem sententia erit hujusmodi: ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτόν, ποίους ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; Verum hoc caret magni viri acumine. Lege: ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὐχ οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; Ut modo: ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς — τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεῶς — προὔδωκεν; et deinde ἰκετεύσει: ἐλεῆσαι αὐτόν. τίνων; οὐχ οἷς etc. Adeo non cum Scaligero terminatio vocis ποίους produxerit τὸ οὓς, ut etiam similitudo literarum in hoc postremo vocabulo simile vocabulum ante se exstinxerit. TAYLOR. Taylorum Schulzium refutavit. Haud magis opus statim Reiskii conjectura pro ἑάσετε. OSANN. Ambas tamen in textum suscepit Heinrichius.

ἑάσετε] Lego ἑᾶσαι. qui infinitivus pendet ex ἀξιώσει. rogabit vos, ut se sinatis manere intra mœnia. REISK.

Πατρίδος, ποιησάμενοι] Lego sic: τῆς πατρίδος. ποίους; (subaudi τείχεσιν) intra quæ mœnia? num ea, à μόνος τῶν πολιτῶν αὐτοῖς οὐ συνδιεφύλαξε, quæ solus ipse civium omnium nil curavit defendere, stans in acie una cum ipsis. REISK. Reiskii conjecturam in Textum susceperunt Schulzius, et addito etiam οὐχ ante à μόνος

Thoriæcius et Heinrichius. Bekkerus scripsit: ποίους; à μόνος τῶν πολιτῶν οὐ συνδιεφύλαξε. Nihil horum necessarium. PINZGER.

Καὶ — συνδιεφύλαξε] Emendationem Reiskii non minus probabilem, quam Wesselingii c. 18. correctio, in textum receperunt Schulz. et Thoriæcius. Equidem verba explicationem interrogationis præcedentis esse existimo. Leocrates enim urbem civesque periculo deseruerat; civis Atheniensis non amplius fait: (c. 8.) quare si proinde in urbe habitare civumque juri frui vellet, prærogativa civis Attici plebiscito populi denuo recuperare debuit. Quod innuit Lyc. verbis ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν. Nam ποιησάμενοι Ἀθηναῖον vel πολίτην dicebatur de iis, quibus populi suffragio jus civitatis concedebatur. Demosth. c. Neær. p. 1375. 11. ed. Reisk. Igitur, si lectio proba, Oratoris est sententia: Jam vero dubitare licet, an L. sinatis habitare mœnibus urbis, denuo eam recipientes in numerum civium, quos olim non defendit. Et sic fere locum cepisse Melanth. ejus interpretatio docet: quanquam Reiskii scita correctio, aliquando fortasse Codd. auctoritate confirmata, magis placet. BECKER.

Θεοὺς σώσοντας] Videtur τοὺς interponendum esse. REISK. Θεοὺς σωσ. αὐτόν, Pinzger.

Αὐτόν] Lege: ἀσπόν; commiseratione amplecti civem. τίνων; quorumnum? τίνων πολιτῶν ἀσπόν ὄντα scilicet. REISK. A Schufzjo bene rejectum. OSANN.

Οὐχ οἷς] Id est, οὐχὶ τούτων, οἷς τὸν αὐτὸν ἔρανον. REISK.

Τῶν αὐτῶν ἔρανον] Τὸν αὐτὸν ἔρανον mavult Scaliger, neque ego intercedam. TAYLOR. Et susceperunt omnes præter Osannum.

Τὸν αὐτὸν ἔρανον] Ald. vit. τῶν αὐτ. ἐρά-

ἰκετευέτω ¹ τὴν γὰρ ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ² ἑαυτοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποία δὲ ἡλικία ²⁰ δικαίως ἀν τούτου ἐλέησειε; πότερον ἢ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηροτροφηθῆναι οὐδ' ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆς πατρίδος ³ αὐτοῖς ταφῆναι τὸ καθ' αὐτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἢ τῶν νεωτέρων; καὶ τίς ἀναμνησθεῖς τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ²³⁸ ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖς συμπαραταξαμένων καὶ τῶν κινδύνων τῶν αὐτῶν μετασχόντων σώσειε τὸν τὰς ἐκείνων θήκας προδεδωκότα, καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευ- ²⁵ θερίας τελευτησάντων παρανοίας καταγνοίη, τὸν δὲ καταλιπόντα τὴν πατρίδα ὡς εὖ φρονοῦντα ἀθῶον ἀφήσει; ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν; οὐ γὰρ μόνον νῦν οἱ φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν πόλιν καὶ ⁴ φυγὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνοῦς καὶ οἰκήσας ἐν Μεγάρῳις ἐπὶ προστάτου πλείω πέντ' ἢ ἕξ ἔτη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ ³⁰ πόλει ἀναστρέφεται, ἀλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν

¹ ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ. T. R.

² αὐτοῦ T. R.

³ αὐτῆς T.

⁴ φυγῶν, αὐτὸς T.

van. Melanth. jam nostram exhibuit lect. Dicitur vero ἔργον εἰσαγεῖν s. ἐρανίζειν de iis, qui cum aliis de patria bene merent. V. quos laudat Morus ad Longin. XX. 1. BECKER.

Αὐτῆς] Dedi de meo αὐτοῖς, scil. τοῖς πρεσβυτέροις. REISK. Cui obsecuti sunt editores.

Ἀναμνησθεῖς] Schaubius: ἀν ἀναμνησθεῖς. Bekkerus: ἀν μνησθεῖς. Neutrum necessarium. PINZGER.

Ἐαυτοῖς] An ἑαυτῶ, ut ad τίς referatur. MOR. Rigida constructio postulat ἑαυτῶ, quia præcedit τίς ἀναμνησθεῖς. Sed recordans quisque non solum sui meminit, sed etiam reliquorum quoque, qui secum in acie stetit. Quare bene habet vulgata. Græcis oratoribus perquam frequens hoc est schema, ut de se loquens quis pluraem usurpet, una secum conjunctos fortunæ aut negotii similitudine designans. REISK.

Παρανοίας] Malim παρανοίαν. IDEM.

Ἀφήσει] Conjeceram ἀφήσει. OSANN. Οὐ γὰρ μόνον κ. τ. λ.] Nova-lic Schulz et Simonus frustra moliantur. IDEM.

Φυγῶν, αὐτὸς] Sublato commate. φυγῶν αὐτὸς dedi. cum ipse sese suo suffragio exilio mulcasset. REISK. Quo nil opus esse Schulz et Simonus demonstravit. OSANN. Vulgata quoque tuetur Pinzgerus.

Πλείω πέντ' ἢ ἕξ ἔτη] Ego hæc vix

Græca esse judico. TAYLOR. Idem judicavit Markland de verbis οὐκ εἰσι πέντε ἢ ἕξ, quæ occurrunt in Demosth. Lept. §. ζ'. ubi v. Wolf. Lycurgus supra §. 8. 1. πλείω ἢ πέντε ἔτη, 14. 3. πέντε ἔτη, et statim post §. 6. ἕξ ἔτη συνεχῶς ἀπεδήμει, quam diversam rationem annos computandi, Orator, ne sibi repugnet, h. l. consulto conjunxisse videtur. BECKER. Frustra his Taylorus offendit. Nos eodem idiomate mehre fünf oder sechs Jahre. Idem de h. l. sentit Schaubius. OSANN. Heinrichus: πλείω ἢ πέντε ἔτη.

Μηλόβοτον] vastatam. Hesych. τόπος ἀνεμμένος προβάτων εἰς βράσιον. V. Wessel. ad Diodor. XV. Vol. VI. p. 651. Bip. Supra c. 15. 3. ἀίκητον. BECKER. Adde Suidam T. 2. p. 551. μηλόβοτος χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐξηρημαθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετραπόδα [ita bene conjecit Kuster. pro στρατόπεδα]. κίται δὲ τοῦνομα καὶ [num παρὰ?] τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ καθ' Αὐτοκλήους [lege Αὐτολόκου]: ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε etc. Idem ibidem paullo ante: μηλόβοτα γῆν εὐτραφῆ, ἀνακειμένην εἰς νομὴν προβάτων, ubi scribe e Lexico inedito codicis Parisini Regii 347. fol. 107. rect. eadem hæc Suidæ verba mutuaante, ἀνειμένην, in quod Kusterus jam incidit, et προβάτοις. Posterius etiam aliud Lexicon ineditum in eadem Biblioth. asservatum, vulgo Seguerianum dictum, fol. 123. vers.

εἶναι φανερά τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος, οὗτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ σύνοικος ἡμῶν γένηται.

λζ'. Βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παρασχόμενος ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποίησατο· χρήσιμον γὰρ ὑμῖν ¹ ἐστὶ τοῖς μέλουσι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μοι λέγε τὸ αὐτὸ ψήφισμα. 239

ΨΗΦΙΣΜΑ.

35 ἐγὼ τοίνυν ² μνηύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι, ὑμέτερον δὲ ἐστὶ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἀν' ἣ ἀκριτα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστίν, ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξεληθούσιν. εὐ δὲ ἴστε, ὡ ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφίζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διά-
40 νοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δὲ, ὡ ἄνδρες, ὑπὲρ ἀπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν, οἷς ἀπασιν ἔνοχον ὄντα Λεωκράτην ἐστὶν ἰδεῖν, προδοσίας μὲν ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε, δήμου δὲ καταλύσεως ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον, ἀσεβείας δὲ ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι καὶ τοὺς νεῶς κατασκά-
1 πτεσθαι τὸ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος, τοκέων δὲ κακώσεως ³ [ὅτι] τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων

¹ ἐστὶ om. T. R.² ὑμῖν μνηύω T. R.³ uncas om. T. R.

præbet, eodem fere contextu. Denique conf. Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 280. OSANN.

Γένηται] Pro γένηται vix dubito, quin γενησεται scribendum sit; quod nunc video ipsam Melancthonem edidisse. IDEM.

Τὸ αὐτὸ] Latet (ex sententia Bekkeri) in pronominde nomen ejus qui hoc psephisma tulit.

Ἐγὼ μνηύω] Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μνηύω — πρὸς ὑμᾶς. Vides unde, nempe inter τοίνυν et μνηύω, nactus sis istud ὑμῖν. Lego: Ἐγὼ τοίνυν μνηύω — πρὸς ὑμᾶς. κ. τ. λ. TAYLOR. Videtur leg. ἐγὼ μὲν τοίνυν μνηύω. REISK. Non desunt tamen in oratoribus loca hujus generis, ubi pronominde repetuntur. BECKER. Nos cum Beckero vulgatam toleramus. OSANN. Schulzius et Thorlacius: ἐγὼ μὲν τοίνυν μνη. Heinrichius: ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μνη. Pinzgerus: ἐγὼ τοίνυν μνη.

Τοῖς θεοῖς] Citat Hauptm. Senec. ep. 83. "deus interest animis nostris, et cogitationibus mediis intervenit." Et Isidor. Pelus. IV. ep. 84. ἔχει θεὸς ἐκδικον ὄμμα· κακὸν μὲν τὸ ἀδικεῖν, κακίον δὲ τὸ ἀδικῶς ψηφίζεσθαι. BECKER.

Τεμένη τέμνεσθαι] quia, quod luci exscinderentur, ac diruerentur templi, vertit Ez. Spanhem. ad Callim. p. 690. IDEM.

Τοκέων δὲ κακώσεως etc.] Apposite Demosthenes in Timocrat. p. 733. 26. ed. Reisk. [νόμοι] καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονεῖς τρέφειν, καὶ ἐπεὶ δὴν ἀποθά-νωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχῃσι, παρασκευάζουσιν. Ibidem etiam ἡ ἀστρατεία, plane ut apud Lycurgum, τῇ γονεῶν κακώσει proxime jungitur. Cf. supra §. ιζ'. et Meier. de bonis damnatorum p. 126. OSANN.

[Ὅτι] τὰ μνημεῖα] "Ὅτι delendum est, ut mox solum participium positum est.

ἀποστερῶν, λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας¹ οὐ παρασχῶν
 240 τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἔπειτὰ² τούτου τίς ἀπο-
 ψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην ἔξει τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδι-
 κημάτων; καὶ τοσοῦτον³ ἔσται ἀνόητος ὥστε τοῦτον σώζων⁵
 τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν βουλο-
 μένοις, καὶ τοῦτον ἐλεήσας αὐτὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολε-
 μίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται, καὶ τῷ προδότῃ τῆς πατρί-
 δος χάριν θέμενος ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ;
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ
 τοῖς νόμοις ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὔτε
 τὸν ἄλλον⁴ τούτου εἶον διαβαλὼν οὔτ' ἐξῶ τοῦ πράγματος¹⁰
 οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νομίζειν τὸν Λευ-
 κράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον τῆς πατρίδος καὶ⁵ ἀνδρα-
 ποδισμόν καταψηφίζεσθαι, καὶ δυοῖν⁶ καδίσκοιν κειμένον,

¹ οὐ om. T. R.² τούτοις T. R.³ ἔστιν T. R.⁴ τούτου om. T. R.⁵ ἀνδρῶν καὶ παιδῶν καταψηφίσεσθαι T. R.⁶ καδίσκοιν T. R.

MOR: Si librarii culpa repetitam esse conjunctionem cum Moro existimas, nec causa adest, quare Reisk, post ἀποστερῶν verbum εἰληπται vel ἤλεγκται interponere voluit. Præterea et sequens παρασχῶν nude ponitur. Igitur particulam uncis inclusimus. BECKER. Et inclusit Heinrichus, omisit Pinzgerus.

Ἀποστερῶν] Post ἀποστερῶν deest ἤλεγκται, aut πέφηνε, aut εἰληπται, aut tale quid. REISK.

Παρασχῶν] Μὴ παρασχῶν cum Stephano, vel οὐ παρασχῶν cum Scaligero. Deinde, ἔπειτα τούτου τίς ἀποψηφιεῖται. Idem Stephanus. TAYLOR. Malim ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις, aut ἐπὶ τοσοῦτοις. REISK.

Ἔστιν] Corrige ἔσται. Ut ἀποψηφιεῖται, ἔξει, προαιρήσεται. Ibid. Scaliger: καὶ τίς τοσοῦτον. TAYLOR. Quod nolim a Beckero receptum esse. OSANN. In textum tamen susceperunt Thorlacius et Pinzgerus.

Ἀπολέσθαι] Ἀπολειέσθαι, Osannus.

Τῇ παρὰ τῶν θ. τιμωρίᾳ] Hauptm. laud. Plaut. Rud. Prol. v. 18.

“ Mali, res falsas qui impetrant apud iudicem :

Iterum ille (deus) eam rem iudicetam iudicat.”

BECKER.

Ἐγὼ μὲν οὖν] Post οὖν videtur ἡμῖν deesse, quod cohærebit cum ἀπέδωκα, non cum βοηθῶν. REISK.

Ἐγὼ μὲν οὖν κ. τ. λ.] exhibui, solvi certamen, i. e. in eo me gessi, qualem oportebat. MOR. Sic Dinarch. c. Demosth. p. 76. ed. Reisk. Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔσον

eis τὸ μέρος τοῦ μὲν τῆς κατηγορίας ἦκει, βοηθήματα, τὰλλα πάντα παριδῶν, πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ἡμῖν. Et sic fere Æschii. c. Ctesiph. c. 96. BECKER.

Ἀποψηφιζόμενον] Fort. ἀποψηφισόμενον. MOR.

Ἀνδρῶν καὶ παιδῶν] Hic primum conjunctionum, sat scio, πατρίδος — ἀνδρῶν — παιδῶν. Alibi semper τῆς πατρίδος, καὶ παιδῶν, καὶ γυναικῶν. TAYLOR. Pro ἀνδρῶν num αὐτοῦ. REISK. MSS. exhibui lectionem [ἀνδραποδῶν], a me, fateor, nondum satis intellectam. OSANN. Hæc est mea conjectura [scil. ἀνδραποδισμόν], a Bekkero quoque reperta, in quam ductus sum inepta MSS. lectione ἀνδραποδῶν. PINZGER. Morus pro ἀνδρῶν legere maluit γυναικῶν.

Καταψηφίζεσθαι] Vulgo καταψηφίσεσθαι, ex nescio cuius operæ errore natum, qui ad novissimam usque orationis editionem perduravit. Nempe jam in Aldina καταψηφίσεσθαι, quod MSS. quoque cuncti. Hoc igitur exemplum eorum numero eximendum est, quo Lobeckius ad Phrynich. p. 746. ad convellendam Petri Elmsleii de futuri Attici forma sententiam usus est. At hujus loco Lobeckio aliud, si tanti est, hac ex oratione suggero, supra p. 471. v. 7. ἐπικαλίσεται. OSANN.

Δυοῖν καδίσκοιν] Apposite Phrynichus Musis ap. Harpocrat. v. καδίσκος p. 94. ed. Gron.

ἰδοῦ, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι, ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ἰδί.

Cæterum nos καδίσκοιν, eademque scri-

¹ τὸν μὲν προδοσίας ¹ τὸν δὲ σωτηρίας ² εἴνεκα, τὰς ψήφους ² 11
 φέρεσθαι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ
 ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. εἰάν ³ μὲν
 15 Λεωκράτην ἀπολύσῃτε, προδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά
 καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε· εἰάν δὲ τοῦτον ἀποκτείνῃτε, διαφυ-
 λάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν
 εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζοντες οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι,
 ἵκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα, δεῖσθαι τοὺς
 λιμένας, τὰ νεώρια καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ ² 21:
 καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἱερά βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα

¹ τοῦ R.² εἴνεκα T. R.³ μὲν om. T. R.

ptura hanc vocem ubivis efferrandam judicamus, valde mirantes, qui factum ut falsa vocis scriptura καθδίσκος nostris etiam temporibus adhuc recepta sit, quum aliquot Aristophanis loca dudum meliora docere debuissent: v. Vesp. 885. 886. Invernizz., quibus adde fragmentum a Dione Prusæo orat. 52. p. 553. servatum, aliquandoque ad Philostrati Imag. 3. 13. illustrandum:

ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρησμένου
 ὡσπερ καθδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα:

quæ verba neque inter reliquas Aristophanis fabulas, neque inter fragmenta ejus annotata reperi. IDEM.

Τὸν μὲν, προδοσίας] Lege: δυῶν καθδίσκων κειμήνοι, τοῦ μὲν, προδοσίας, τοῦ δὲ, σωτηρίας, τὰς ψήφους φέρεσθαι. Verte autem, nam Lonicerus non intellexit: vestrum autem unumquemque oportet — duabus urnis propositis, condemnationis una, altera salutis, suffragia ferre, si in hanc, pro patriæ subversione, si in illam, pro securitate et felicitate publica. Recte etiam abolevit istud ἔνεκα magnus Scaliger. TAYLOR. F. διττὰς ψήφους. REISK. Neque ego eam [scil. ἔνεκα] valde desideraverim. Formam εἴνεκα, a nobis restitutam, quam ab Atticis usurpari vulgo negant, satis firmat exemplorum numerus. Ne multa: vid. Xenoph. Hellen. v. 1. 17. Philemon. Comici frag. inc. 75. ed. Cler. p. 346. Cf. Wolf. ad Lept. §. κδ'. fin. V. D. in Ephem. Litt. Hal. 1814. No. 34. p. 265. sqq. OSANN. τοῦ μὲν — τοῦ δὲ susceperant Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius: et mox ἔνεκα incluserat Beckerus et Heinrichius, omisit Thorlacius.

Ἐάν Λεωκρ.] Malim καὶ, εἰάν Λεωκρ. — [post εἰάν si οὖν addatur, poterunt insequentia futura servari. In Cur. poster.]

REISK. Et οὖν recepit Beckerus.

Τοὺς νεῶς] Omnes edd. habent τὰς ναῦς, de quibus hoc verborum nexu vix potest esse sermo. Secutus igitur Morum veteriorem lectionem substituisse existimo; nam statim postea iterum Orator conjungit τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἱερά. Ne quis autem existimet, ambo verba idem significare, cogitet νεῶς esse sacella templorum, in quibus deorum statuæ expositæ: ἱερά vero templorum ædificia, vel loca ipsa diis consecrata. Sic Lesbos. Προτρεπτ. p. 6. ed. Reisk. Ἐτι δὲ, καὶ ἱερά ὑμῖν οἱ πατέρες ἰδρυσάμενοι κατέλιπον κοσμήσαντες ναοὺς καὶ βωμοὺς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασι. BECKER. Haud male Morus τοὺς νεῶς. OSANN.

Ψηφιεῖσθε — παρακελεύσεσθε] Malim utrumque in infinitivo ψηφιεῖσθαι et παρακελεύσεσθαι, qui infinitivi apti erant ex ὑμᾶς χρεὶ νομίζειν. oportet vos existimare — vos decreto vestro sancituros et civibus vestris imperaturos esse proditionem — contra autem adhortaturos. REISK. Quibus minime opus. OSANN. Hesyeh. παρακελεύεσθαι, προτρέψασθαι. Sic Fragm. XIV. noster usus est substant. παράκλησις. BECKER.

Καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι.] Lege: ἵκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ δεῖσθαι, τὰ δένδρα, τοὺς λιμένας, τὰ νεώρια, cætera. In sequentibus τοὺς νεῶς, καὶ τὰ ἱερά male redditar naves et delubra deorum. Quomodo hoc potuit, qui eadem pag. 473. antep. recte transtulit? TAYLOR. Malim καὶ τὰ δένδρα δὲ δεῖσθαι. REISK. Hunc locum sola distinctione Schulzius sanavit, quod jam pridem occupaverat Toupius Emendd. in Suid. t. iv. p. 437. ed. Oxon. Atque ita tandem Thorlacius, Beckerus, [Heinrichius, et Pinzgerus]. Nempè antea locus ita ferebatur: καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι, τοὺς λιμένας, κ. τ. λ. OSANN.

ποιήσατε ¹ Λεωκράτην, ἀναμνησθέντες τῶν ²κατηγορημέ- 20
νων, καὶ ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῶν ἔλεος οὐδὲ δάκρυα
τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας.

¹ Λεωκράτη T. R.

² κατηγορουμένων T. R.

Κατηγορημένων] Edd. κατηγορουμένων, quod, exemplis cæterorum Oratorum usus, correxi. Demosth. de Cor. 3. ἀξιῶ — ἀκούσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Dinarch. c. Demosth. §. κα'. ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατηγορημένων. Et ita corrigendus Andocid. de Myst. §. β'. ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, ubi κατηγορημένοις probam est. BECKER. Et susceperunt Osannus et Pinzgerus.

[καὶ] ὅτι οὐ πλέον] Ὅτι pendet a παράδειγμα ποιήσαντες' igitur καὶ, quod in edition. tolerabatur, est delendum. Viderant et Morns et Schulzius. BECKER. Et inclusit Heinrichius, delevit Pinzgerus.

Ἵπὲρ] Dele. τῆς τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. TAYLOR. ὑπὲρ retinimus. Ferri enim potest, si conjungis: οὐ πλέον ἰσχύει ὑπὲρ σωτηρίας. Turbatiorem verborum collocationem Nostrum amare sæpius notatum est, et propter numerum oratorum in fine orationis consulto vocabula sic struxisse videtur Lycargus. BECKER. ὑπὲρ Schaubius, apposito Demosthenis loco in Aristogit. p. 804. 4. ed. Reisk. τὴν ὑπὲρ (hoc Reiskius pessimo exemplo uncis seclusit) τῆς πατρίδος σωτηρίαν, satis corroboravit. OSANN. ὑπὲρ est genuinum. Reiskius pro σωτηρίας, servato ὑπὲρ, legendum esse proposuerat τιμωρίας. PINZGER.

LYCURGI FRAGMENTA.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

STATISTICAL TABLES

Table with multiple columns and rows, containing statistical data. The text is extremely faint and illegible.

LYCURGI
ORATIONUM DEPERDITARUM
NOTITIA ET FRAGMENTA.

EX EDITIONE A. G. BECKER.

* * PRIMUM a Meursio Attic. Lectt. III. 5. in Bibliotheca Attica (in Thesaurο Antiquit. Gronov. Vol. X.), deinde a J. A. Fabricio Biblioth. Gr. L. II. c. 26. p. 916. Lycurgi Orationum tituli, quos laudavit antiquitas, sunt collecti et in ordinem redacti; quem Catalogum sine ulla emendatione recentioribus quibusdam Leocrateæ editoribus transcribere placuit. Sed quum nonnulla ab his viris doctissimis conscripta recenti subjicienda viderentur quæstioni, paullo uberius de his disserere visum est. Quamobrem pleniorē Orationum deperditarum, quas antiquitas tanquam Lycurgeas agnovit, confeci indicem; notato, ubi fieri poterat, Orationis argumento et tempore, quo unaquaque ab Oratore conscripta sit; tum loca scriptorum, quæ verba singula seu fragmenta ex iis servarunt adjeci; denique veterum criticorum addidi censuram, ex qua apparebit, nonnullas earum jam antiquis incertæ fuisse auctoritatis. Si autem minor videbitur fragmentorum copia quam speraveris, id temporis injuria, quam multis de causis in Nostro potissimum nobiscum multi querentur, factum esse judicabis: tamen utcumque sit, hanc fragmentorum collectionem plerisque gratum acceptumque ed. Leocrateæ additamentum, ab aliis aliquando locupletandum, futurum esse existimo, quod quidem in cæteris Oratorum Atticorum editionibus, excepto Lysia, ægre adhuc desideratur. Huic enim scriptori elegantissimo (cujus Orr. limatæ et numero plures, sæpissime a Rhetoribus Criticis et Lexicographis laudatæ et excerptæ sunt), olim I. Taylorus, sospitator ille Oratorum Græcorum, eandem, et haud scio majorine doctrina an fortuna, operam navavit.

A.

ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Actio, quam contra Aristogitonem instituit Lycurgus subscribente Demosthene, ita ut ille prior hic posterior peroraret, fuit ἐνδείξις, etsi Plutarchus v. Lyc. p. 343. D. ἐθ' ὀργῆν vocat. Falso.

Causam enim certaminis, quam Dinarch. c. Aristog. p. 83. ed. Reisk. ἐνδειξιν appellat, enarrat Libanius Summar. Oratt. Demosth. quæ vulgo feruntur, contra Aristogit. Vol. I. p. 767. sqq. ed. Reisk. Ἐνηγώνισται, inquit, δ' αὐτοῖς ὁ Λυκοῦργος, ἅτε πρότερος λέγων (cf. Orat. I. p. 770. 773. 781. 799. et II. auctor. p. 805. l. 12. —). Et mox Demosthenis Orationum formam, dissimillimam cæterarum Orationum ipsius forensium defensurus, nescio quam vere et docte, addit: τὸν Ῥήτορα τοιοῦτω χαρακτῆρι κεχρησθῆαι, ζηλώσαντα Λυκοῦργον εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ δὲ φασί, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη, λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν, καὶ περιοδικῶς. Eadem fere Gregor. Corinth. ad Harmog. p. 945. sqq. Vol. XII. Orr. ed. Reisk. Aristogitonem vero, Oratorem, hominem perditissimum, probe novimus tum ex istis Demostheni adscriptis Orationibus, tum ex Oratione superstite Dinarchi eundem accusantis. Quæ ad eum pertinent loca Vett. collegit Taylor. ad Demosth. Aristogiton. Ex secunda earum Or. p. 803. l. 26. discimus, hanc causam actam esse post Olymp. CX. 3. et in ea Lycurgum vicisse, diserte tradit Dinarchus l. supra l.

Ἄγραφιόν] ex Harpocr. et Suida v.

Ἡλικία] ex Harp. pro οἱ νέοι.

Μητρῶον] ex Harp. et Suida v.

Ὅρουγμα] ex Harp.

Τρίγωνον δικαστήριον] ex eod. v.

Χιλιωθέντα] ex Harp. et Suida voc.

Ψευδεγγραφή] ex Harp.

B.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Nescimus, an Autocles fuerit Imperator ille Atheniensium, qui in Thracia male re gesta, Athenis ἐκρίνετο, ut narrat Demosth. c. Aristocr. p. 655. l. 9. qui idem accusatus dicitur ab Apollodoro Dem. pro Phorm. p. 691. l. 1. an fuerit Orator, Strombichidæ fil. de quo egit Rubnken. Hist. Crit. Orat. Gr. p. 139. ed. Reisk. Lycurgi hanc Or. Suidas laudat voc. μηλόβοτος, quod vero voc. et in Leocratea occurrit c. 36. Igitur haud scio, an errore Lexicographus Nostro adscripserit Orationem, quam contra Harpocratio v. ἔργα νέων et Εὔηνος diserte Hyperidi tribuit.

Γ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΛΥΚΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΥ.

Teste Harpocr. voc. Αὐτόλυκος is erat titulus Orationis, qua Lycurgus Autolycum, post prælium ad Chæroneam filios et uxorem

Athenis removentem, accusaverat. V. c. Leocr. c. 13. Erat igitur ea causa *εἰσαγγελία*, ut actio c. Leocratem, quod recte monuit auct. Summarii h. Or. Iterum eam laudavit Harpocr. v. *ἡρία*, quo usus sit Orator pro *οἱ τάφοι*. Hesych. *ἡρία μνημεῖα*. — Errore igitur Plutarchus V. Lyc. p. 843. C. et D. duas contra Autolyceum Oratt. Lyc., alteram *κατ' Ἀυτολύκου δειλίας*, alterum *κατ' Ἀυτ. τοῦ Ἀρειοπαγίτου περὶ ἱερῶν*, tribuisse videtur. In his major fides est in Lexicographo.

Δ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΜΕΟΥ ΠΕΡΙ ΙΕΡῶΝ.

Accusatus fuit ille demagogus Atheniensium, de quo præter Fabric. Bibl. Gr. IV. p. 428. v. Ruhnken. l. c. p. 153. sqq. Harpocr. laudat eam v. *Ἀποβάτης* inscriptione: *ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογία*. et in explicatione proverbii, *Τοὺς ἐτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται*, quo usus sit Lycurgus, simpliciter *πρὸς Δημάδην* citat. Hinc apparet in ea se defendisse Oratorem contra Demadis accusationem *περὶ ἱερῶν* (V. nr. XIV.), utramque vero inscriptionem usitatatam fuisse antiquis. Nam et Athenæus XI. c. 7. Vol. IV. p. 264. ed. Schweigh. citat *κατὰ Δημάδου*, et hoc ex ea fragmentum servavit: *Λυκοῦργος δ' ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιππον φησὶ τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο*. Schol. autem Aristoph. Plut. v. 690. ex Oratione Lyc. *κατὰ Δημάδου* verba laudat: *τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας*, ubi Hemsterhus. sed dubitanter cum Harpocr. voc. *Παρεῖαι ὄφ.* hanc contra Demadem non Lycurgo sed Hyperidi assignat. Verum, quum ab aliis quoque laudatur, diserte imprimis a Plutarcho p. 843. D. Oratio Lycurgo tribuitur, non abhorret a vero, ambos Oratores, sed diverso tempore, contra hominem perditissimum accusationem instituisse.

Ε.

ΚΑΤΑ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Harpocr. laudat eam tanquam Lycurgi, voc. *σύνδικοι*, sed addit, *εἰ γνήσιος*. — Ex ea fragmentum hocce citat l. I. *Καί ποῦ ἐτέρωθι ἀνδρεῖός ἐστι οὗτος πρὸς τοῖς Θεσμοθέταις γραφῆς γραφόμενος, πρὸς τοῖς Συνδίοις ἀπογραφῆς ἀπογράφων*.

Ζ.

ΚΑΤΑ ΔΙΦΙΛΟΥ.

Meminit Plutarch. p. 843. D. hujus accusationis. *Ἐκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρανεῖς, οὓς ἐβάσταζον τὰ ὑποκείμενα βάρη ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους. Καὶ θαλάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα*

δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἐξήκοντα, ἢ, ὡς τινες, μνᾶν. Qui loco memorabili scite utitur Taylor. ad Demosth. Aristog. I. p. 333. ed. Reisk. ad demonstrandum, civium Atheniensium numerum ea ætate prope XX. millia fuisse. — Incertum vero est, an Lycurgus Orationem contra Diphilum scripserit; nusquam enim, quod sciam, a vett. citatur.

Z.

ΠΡΟΣ ΙΣΧΥΡΙΑΝ.

Ut citat Suid. voc. Λυκοῦργ. sive ut Harpocr. ΚΑΤ' ΑΙΣΧΥΡΙΟΥ, voc. στρωτήρ, qui e Didymo explicat: τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα. Cf. Poll. X. 43.

H.

ΚΑΤΑ ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥ.

Harpocr. v. χιλιοδέκτα notat, Lycurgum hac Oratione voc. κεχιλιῶσαι usum esse.

Θ.

ΚΡΟΚΩΝΙΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΚΟΙΡΩΝΙΔΑΣ.

Sæpius laudatur hæc Oratio Harpocr. sed non semper Lycurgo assignatur. Dinarcho tribuitur voc. Ἱεροφάντης, Philino autem Oratori Attico (Ruhnken. l. c. p. 153.) voce Κοιρωνίδαί. ubi quoque explicantur vocabula Κρωκ. et Κοιρωνίδαί, cf. Tayl. Proleg. ad Leocr. not. 32. Voc. Κυνίδαί (quæ æque erat familia Athenis celeberrima), v. προσχαιρητήρια v. Σκαμβωνίδαί contra Lycurgo adscribitur.

I. IA.

ΚΑΤΑ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ Α. Β.

Sine numero citat Lycurgi Or. contra Lycophronem Harpocratio vv. Κανηφόροι, Μελανίππειον, Πεφασμένης, quo usus sit scriptor l. γεγενημένης, et Ἄοικος pro οὐκίητος. Fragmentum ex eadem Oratione servavit voc. Ἀνδραποδίζεσθαι. Θαυμάζω δ' ἐγὼ, εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας, μόνον θανάτῳ ζημιοῦν. . .

Εἰσαγγελίαν fuisse hanc Lycophronis accusationem docet idem, voc. Ὑακινθῦδαις. Quas Oratt. adhuc legit Athenæus, qui L. VI. c. 92. (Vol. II. p. 521. ed. Schweigh.) sic scribit: Ὑπερίδης γοῦν, ὁ ῥήτωρ, ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας φησίν. Ἐθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλον σῶμα ὑβρίση, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. Τὰ ὅμοια εἶρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ. Orationem primam citant Harpocr. v. Ἴπνος, Suidas vocc. ἐμποδῶν et μοχθηρία,

Etymol. M. v. ἐμποδῶν, Apostol. Prov. VIII. 20. et Theo Progymnasm. c. 6. — Secundam, Harpocr. et Suid. voc. Ὀρκάνη, quod hi explicant περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασιὰ, Hesych. autem εἰρκτή, δεσμοτήριον, ἔνιοι κρεμάθραν, ἄλλοι σαργάνην, οἱ δὲ φραγμόν.

IB.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣ.

Diodor. Sic. XVI. 88. Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἦτταν Λυσικλέου μὲν τοῦ στρατηγοῦ θάνατον κατέγνωσαν, Λυκοῦργου μὲν τοῦ ῥήτορος κατηγορήσαντος. Ex hoc loco et Plutarchi V. Lyc. p. 843. C. et accusatus et causa ejus satis constant. Certamen actum est Ol. CX. 3. vel CX. 4. post pugnam Chæronensem. Fragmentum hujus Orationis elegantissimum, quod desiderium deperditæ movet, servavit Diodor. l. c. idem, quod supra Taylorus Prolegom. p. 363. dedit. Et Suidas voc. Λυκοῦργος nostram, sed falso πρὸς Πασικλέουσιν laudat. Contra Harpocr. v. ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ et Λεμβάδεια nostra inscriptione utitur.

IC.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΤΕΙΩΝ ἢ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΑΝΤΕΙΑΣ.

Citatur a Suida V. Λυκ. et καυχᾶ.

ID.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΕΙΑΣ.

Plutarch. vit. Lyc. p. 843. e. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλαίκις. Constanter Harpocratio inscriptionem Or. tuetur. Sunt autem ἱέρεια teste Poll. I. 1. p. 11. sacerdotes, quæ Mysteriis aderant. — Ex ea occurrunt: Ἀλόπη] filia Cereyonis, Harp. — Διήλλαξε] i. e. ἐτελεύτησε, Id. Ἐπίβροιον] Idem. Ἐπιμήνια] τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, Idem. Ἐπιτελεροῦν et ἐπιτελέωμα] Harpocr. ex Orat. ἔτι τοίνυν πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων. Ἐσχάρα] Harpocr. Ἐτεοβοντάδαι] Idem. Μήκων] Harp. ex Orat. Καὶ Μήκωνα τὸν γράψαντα ἕως τοὺς τριάκοντα μναῖς ἐζήμειωσαν. Νίκη Αθηνᾶ] Suid. et Harpocr. vocc. Posterior ex Oratione addit: ὅτι Νίκης Ἀθηνᾶς ξύναρον ἄπτερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ Ῥοᾶν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ Κράτος, ἐτιμᾶτο. — Παράκλησις] Harp. hoc. fragmentum habet; Εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγὼν, ἐδεόμην ἂν ὑμῶν μετ' ἐννοίας ἀκοῦσαί μου — νυνὶ δὲ αὐτοὺς ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς — Παράκλησις ἀντὶ τοῦ προτροπή. Πάρεδρος] Idem. Πέλανος] Idem. Πλυνητήρια.] Idem. Πολύγνωτος.] Idem. Προτέλεια. Suid. voc. et Harpocr. Σκίρον] Idem. Συσσημαίνεσθαι] Suid. voc. Τρα-

πεζοφόρος] Ἱερωσύνης ὄνομά ἐστιν ἡ Τραπεζοφόρος. Αὐτή τε καὶ ἡ Κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα — ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε. Τριτομηνίς] Idem. Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Idem. ἐστι δὲ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

IE.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ.

De sacerdotio. Hanc Lycurgi Orat. modo Suid. laud. voc. Λυκούργος et προχαριστήρια. Fortasse non alia, quam præcedens. Lentionem ἱερωσύνης magis probat Gisb. Cuper. Observ. l. I. p. 96.

IS.

ΚΑΤΑ ΜΕΝΕΣΑΙΧΜΟΥ.

Hujus accusationis diserte meminit Plutarch. V. Lyc. p. 843. D. Fuit autem Menesæchmus acerbus et vehemens accusator, qui non modo Lycurgum, sed mortui quoque liberos vexavit. V. Ruhnken. Hist. Cr. Or. p. 155. Reisk. Causam hanc εἰσαγγελίαν vocat Harpocrat. v. Ἀρκυωρός. Laudat idem ex Oratione v. v. Δηλιασταί, οἱ εἰς Δήλον ἐξελθόντες Θεωροί. — Ἐκάτης νῆσος — Κηφισόδωρος — Προκῶνια — et fragment. voc. Ποιανοψία. Καὶ ἡμεῖς Ποιανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον καρπούς τῆ ὄψει.

Suid. quoque citat ex ea voce. Προηροσίαι, Προκῶναι, Πυναρψιδῶν. Pollux VII. 31. voc. σπογογκολυμβηταί.

IZ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ.

Uti Suid. eam inscripsit, s. Ἀπολογισμὸς ὧν πεπολιτεύεται, ut sæpius Harp. eam citat.

Plutarch. V. Lyc. p. 843. F. Πάντων δὲ ὧν διψήσεν ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέδηκεν ἐν στήλῃ, πρὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις. Οὐδεὶς μὲντοι ἐδνήθη ἐλέγξει τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. Dinarchus autem Orator nihilo minus eum repetundarum accusaverat, Oratione, cujus titulum refert Dionys. Halic. v. Dinarchi Vol. V. p. 651. ed. Reisk. κατὰ Λυκούργου εὐθύναι, quæ item citatur ab Harpocr. v. Διαγράψαντος et τρίτον ἡμῶν. Defensionem hujus accusationis fortasse continet Nostri Ἀπολογισμός. Nam verisimile videtur, Lycurgum, qui per XII. annos ταμίας τῆς κοινῆς προσόδου fuerat, non semel sed bis rationem reddidisse de munere, quod tamdiu administraverat. Igitur non multum tribuo conjecturæ Fabricii, qui Orationem περὶ διοικήσεως partem hujus Orationis esse existimabat. Eam citat Harpocr. v. Δερματικόν. — Δερματικὸν ἂν εἶη (λέγων ὁ ῥήτωρ) τὸ ἐκ τῶν δερ-

ματίων τῶν πιπρασκομένων περιγιγνόμενον ἀργύριον.
cf. Boeckh Staatshaush. d. Athen. Vol. II. inscr. VIII. p. 243.
sqq.

v. Ἐδωλιᾶσαι — ἐπὶ τοῦ καθέξεσθαι.

v. Ἐκατόμπεδον — ὁ Παρθένων ὑπότινων Ἐκατόμπεδος
ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν.

v. Νεώρια καὶ νεώσοικοι, ubi Rhetor monet: μή ποτε νεώρια λέγε-
ται ὁ τόπος ἕπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθ-
έλκονται ὡς ὑποσημαίνει Λυκοῦργος ἐν ἀπολογισμῷ ὧν πεπο-
λιτεύεται. Cf. Suid. v. νεώρια.

III.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

De administratione, sc. redituum Reipublicæ, quibus Lycurgus
per XII. annos (τρεῖς πενταετηρίδας, v. Boeckh. l. c. l. 468.) sc. Ol.
CIX. 3. — CXII. 2. præfuerat; quod clarissime testatur Plutarch.
V. Lyc. p. 842. E. Μέλλων δὲ τελευτήσῃ, εἰς τὸ Μητροῦν καὶ τὸ
βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι
τῶν πεπολιτευμένων. Οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενε-
σαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ
ἐτελεύτησεν. Inde apparet hanc ultimam omnium fuisse Orationum
et habitam Ol. CXII. 2. vel 3. brevi aute senis mortem tempore.
Laudantur vero ex ea ab Harpocrate et Suida his vocc. se-
quentia:

Ἀγαθῆς τύχης νεώσ] Harp. voc.

Αἰγίς — τὰ διὰ στεμμάτων πεπληγμένα] Ex Harp. voc.

Δοκιμασθεῖς Harp. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. Τρεῖς
δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον γίνονται: μία μὲν, ἣν οἱ
Ἕννεα Ἄρχοντες δοκιμάζονται: ἑτέρα δὲ, ἣν οἱ Ῥήτο-
ρες: τρίτη δὲ, ἣν οἱ Στρατηγοί. Λέγει μὲντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
καὶ Ἰππέων δοκιμασία.

Λυσίμαχος] Harp. voc.

Ἐπικράτης] Ἐτερος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης, οὗ μνημονεῖ Λυκοῦργος
ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λόγῳ: Ὡς χαλκοῦν ἐστάθη διὰ τὸν
νόμον τὸν περὶ τῶν Ἐφήβων, ὃν φασὶ κεκτῆσθαι Ταλάντων
ἐξακοσίων οὐσίαν. Ex Harpocr. et Suida voc. Ἐπικράτης Ἀθην.

Ὀχεῖον] Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου
φησί. μή ποτε δὲ ἐπὶ τόπου τινός, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται τῶν κτηνῶν, ἢ
ὀχήματα μισθοῦται. Ex Harp. et Suida h. voc.

Σείρινα] Harpocr. et Suid.

Denique Harpocr. voc. στεφανῶν τοὺς νενικηκότας ex hac Ora-
tione citat: Ἄλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μυαῖς
ἐστεφανώσατε; ubi στεφανοῦν pro τιμῶν usurpatum esse a scri-
ptore docet.

His deperditis, si annumeras Leocrateam superstitem, omnino XIX Lycurgi Orationes laudantur in scriptis Veterum: at nonnullæ earum non sine censura γνησιώτητος. Igitur II. V. VI. et IX. antiquis jam criticis suspectas, si excipias, tum easdem XV. Orationes, quas Plutarcho adhuc, et fortasse senioris ætatis scriptoribus, legere contigit, hic designatas habebis, quarumque jacturam, imprimis Or. XII. XVII. et XVIII. multas ab causas, nos hodie dolemus. Auctoritatem vero et probitatem Lycurgi quam maxime prodit testimonium Plutarchi V. p. 842. F. ἐπεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τοῦ βίου χρόνον, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἐπαινηθεὶς. Καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλὸς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. Ne quidem Demostheni id contigit.

Jam restat, ut quædam Fragmenta ejusdem, a Stobæo ex illius Epistolis, ut opinor, excerpta, addamus. Suidas enim et Epistolas Lycurgi superstites legisse videtur. Sunt autem hæc:

Stob. Serm. VII. p. 76. Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν ἢ δικαιοσύνη.

Stob. Serm. XXV. p. 186. Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄνευ τοῦ μὴ ἐπιорκεῖν.

Id. Serm. LXVI. p. 359. Ὄταν γυνὴ ὁμονοίας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῇ, ἀβίωτος ὁ καταλειπόμενος γίγνεται βίος.

LECTIONES VARIANTES

AD LYCURGUM.

VARIANTES LECTIONES.

* * Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonticas vol. i. p. 139. est notatum; et Pinzgerum porro audi: "Vratislaviensis [a nobis litera V signatus], collatus a Frid. Schaubio in usum Osanni, Imm. Bekkero, et me quoque. Est bibliothecae gymnasii Magdalenæ, et plenius describitur a F. Passovio in Symbolis criticis p. 24. seq. — Marg. Hamb. [a nobis litera H signata] Variarum Lectiones ex libro veteri Veneto exemplari editionis Aldinae, quod asservatur in bibliotheca publica Hamburgensi, adscriptae, quas cum Osanno communicavit Gurlittus. Lectiones sunt paucae admodum, unde nequit decerni, utrum, quod suspicari quis possit, liber ille Venetus idem sit atque Marcianus. — Melanchthoniana [scil. Editio, a nobis Mel. signata] Vitebergæ 1545. 8. et postea sapius. Usus sum editione Francof. 1554."

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 389. 1. ψήφισματα pr. B. Ibid. εν ω εν δὲ ρόδον M. Ibid. εν λιπειν αις
των om. pr. B. 3. εν ρόδον M. Ibid. εν λιπειν αις
'Αθήνας M. 4. η μὲν M. 5. αποστατειν απολιπειν M. απολιπειν την πολιν B. Bekk. 6. επεξελθειν M. antep. εμπορια. εοικε] εμπορεία (εμπορία Bekk.). άλλοι δὲ αντιστασιν λέγει γὰρ οὐκ ἐπὶ προδοσία τῆς πόλεως ἐξελθειν, ἀλλ' ἐπὶ ἐμπορία. εοικε. B. Bekk. pen. τῇ κατὰ] τῇ τοῦ κατὰ B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 389. 1. Δίκαιον] Δικαίαν B. H. M. V. Mel. Bekk. Ibid. ὧ ἄνδρες 'Αθ.] ἄνδρες om. B. vulg. habet Bekk. ult. κλεοκράτους M. V.

P. 390. 1. δὲ M. 4. κρίνω προδ.] κρίνω τὴν προδ. B. H. M. V. Bekk. Ibid. αὐτῶν de suo Bekk. 6. ἡμετέρων M. V. 7. κατηγόρων Ald. 8. ὡς καὶ] ὁ καὶ B. M. V. Bekk. ult. [μὴ παρέχοντας συγγνώμην] Bekk.

P. 391. 9. αὐτὸ add. sup. lin. a pr. B. pen. διασώζει δημ.] διασώζει την δημ. B. H. M. V. Bekk.

P. 392. 1. παραδοῦσα κρίσις ψήφος M. 4. ἐπ' πατρίδος ἀμφ.] ὑπ' ἀμφ. H. Bekk. 8. τῆς πόλεως M. 14. ἐμβάλλοντα V. 17. τὰς om. pr. B. Ibid. καθεστάναι] καθιστάναι Bekk.

P. 393. 1. δημίους] δημοσίους cod. Laurent. Bekk. 4. μέλλει] μέλλη B. M. V. Bekk. 5. οὐ κατὰ μικρόν] κατὰ om. B. M. V. Bekk. ult. παραδιδόντα] παραδόντα B. Bekk.

P. 394. 3. ὑπὲρ τούτων] ὑπὲρ τῶν τοιούτων B. Bekk. 5. μὴ] μήτ' Bekk. 7. γεγενῆσθαι] γενέσθαι Bekk. Ibid. [ὡς ἀξίαν] Bekk.

P. 395. 1. ὁμοίος V. 4. νῦν ante ἀλλὰ posuit pr. B. 5. προτρέψετε B. M. V. Ald. 7. δεδομένη] διδομένη B. M. V. Bekk. 11. ποιῆσθαι τῷ ἀγῶνι pr. M. 12. δικαίως M. ult. βουλεύεσθε Bekk. Ibid. τὴν γνώμην M. V. Ibid. ἀποφύνασθε Ald. P. 396. 9. καὶ om. Mel. 12. [ἀδύνατον --- ψῆφον] Bekk. pen. καὶ om. pr. B. ult. βουλεύεσθε B.

P. 397. 1. λόγοις M. V. Ibid. ἐπιφανῆς] ἐπιφανῆς τε B. M. V. τε cum vulg. om. Bekk. Ibid. εἰς τὴν 'ρόδ. M. V.

P. 398. 1. ἀπήγγελλον] ἀπήγγελλεν B. Bekk. 2. ἀνηκῶσιν B. Ibid. ἡμετέρων] ἡμετέρων B. Bekk. 6. γονεῖς εὖσεβ. M. ἄχθ 8. τούτου Bekk. 10. ἄρχεσθαι M. pen. ὀργίσησθε] ὀργίσησθαι B. Bekk. ὀργίσησθε Mel. Ibid. ἀναμεμῆσθαι] μεμῆσθαι B. M. Bekk.

P. 399. 3. εἰς τὰ --- 'Αθηναίων add. in marg. M. καὶ τὰ V. 6. δοκεῖ M. V. Ald. 7. εἶχε μετὰ] εἶχε χρέματα μετὰ B. Bekk. pen. ἔξορμούςσας Bekk.

P. 400. 6. σώσαντας] σώσαντας Bekk.

9. ἀπόγγελεν] ἀπήγγελλεν B. Bekk. ἀπόγγελεν M. 10. Πειραιαία codd. et edd.

P. 401. 3. τούτων M. V. 5. ἀπάσας M. 7. φυγόντα Bekk. antep. κλεικράτης M. V. Ibid. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελλε B. Bekk. pen. τὴν μὲν Φυρκ.] μὲν om. B. H. M. V. Bekk. ult. ἴσασι om. B. M. V. [ἴσασιν] Bekk.

P. 402. 1. τῆς πεντηκοστῆς] τὴν πεντηκοστὴν B. M. V. Bekk. 2. βραχεῖα B.

P. 403. 3. ἢ μὴ ἀμνημ.] μὴ om. B. Bekk. 7. καὶ μὴ μιμῆσθαι fortasse corr. B. antep. ὑπὲρ om. pr. M.

P. 404. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. 2. ἐπειδὴ om. Mel. Ibid. ἐγένετο om. V. 7. ὅρεια M. V. 8. ἐς γειτ.] ἐκ γειτ. B. H. M. V. Bekk. antep. τὸν φίλον] τῶν φίλων B. Bekk. pen. ἑυπετεῖα] ξυμπετεῖα M. ξυμπετεῖα V. ἑυπεταῖα Bekk. ult. τὰ ἀνδράποδα M.

P. 405. 1. ἐπὶ τούτοις] καὶ ἀπὸ τούτου B. καὶ ἀπὸ τούτοις M. V. ἀπὸ τούτου Bekk. 3. πάντα Ἄμ.] πάντα ὁ Ἄμ. B. M. V. Bekk. 8. τόκου] τόκου B. M. V. Bekk. Ibid. οἴσθε B. M. οἴσθαι V. 11. νῦν δὲ] νῦν δὲ B. Bekk. sed νῦν δὲ Taylor. et Reisk. 13. ὁ Ἀμύντας M. V. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. M. Bekk.

P. 406. 2. τὴν τιμ.] τὴν τοῦ τιμ. B. τοῦ om. Bekk. 3. τὰ ἀνδράποδα] τὰνδράποδα B. Bekk. 4. συνθήκας. τῶν μαρτ.] συνθήκας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ (ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B.). ΣΥΝΘΗΚΑΙ. τῶν μὲν μαρτ. B. Bekk. pen. ἐξήρκε] ἐξήρκεσε B. Bekk.

P. 407. 1. καὶ νομίμοις] καὶ om. B. Bekk. 2. παρέδωσαν V. 8. νόμοις] νομίμοις B. M. V. Bekk. 9. οἱ πατ.] οἱ μὲν πατ. B. M. V. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν B. Bekk. pen. οὔτε πατρ.] [οὔτε] πατρ. Bekk.

P. 408. 5. εἰς Ἑλλάδα] εἰς Λευκάδα B. Bekk. 7. ἄλλοσέ πη] ἄλλοσέ ποιοι M. V. Bekk. antep. τούτων M. V.

P. 409. 1. ῥαθυμότεροι] ῥαθυμότεροι B. M. V. Bekk. 3. δὲ ὁμοῦ, ᾧ] ὁμοῦ om. B.

Bekk. 4. ἐξέταξιν M. 5. οἶμαι] δεῖ με M. V. 9. τούτων M. V. Ibid. post οἰκέτας linea dimidia vacua in B. pen. Λευκράτης] ἂ σοκράτης B. M. V. ult. τῶν] τὸν B. Bekk. Ibid. πάντων ἑλ.] πάντων συνειδῶτων ἑλ. B. M. V. πάντων [τῶν] συνειδῶτων Bekk.

P. 410. antep. τὴν εισαγγελίαν om. M.

V. pen. ὅσῳ M. Ibid. ἐγὼ ἐβ.] ἐγὼ μὲν ἐβ. B. Bekk. Ibid. τοὺς ἰδίους κινδύνους] [τοὺς ἰδίους κινδύνους] Bekk.

P. 411. 1. ἐαυτὸν codd. et edd. 4. αὐτῶν B. αὐτῶν Bekk. 8. ἀρπαζόμενος pr.

M. 12. δικαίαν M. V. et pr. B. 14. ἡμεῖς B. M. V. 17. τοὺς οἰκέτας om. B. M. V. [τοὺς οἰκέτας] Bekk.

P. 412. antep. τυγχάνεις pr. M.

P. 413. 3. ὅτι] ἔτι M. V. 13. τὴν πόλιν προδίδωκεν B. 14. Ὑπερείδου] Ὑπερείδου B. M. V. Bekk. 16. ΨΗΦΙΣΜΑ. om. in lacuna B. antep. εἰς] ἐν M. V. pen. Πειραιαίως codd. et edd.

P. 414. 1. ἀφιέμενοι] ἀφιέμενοι M. V. ἀφιέμενοι Bekk. 2. [τῶν] om. B. Bekk. 6. χρήματα ὑπάρχ.] χρήματα τὰ ὑπαρχ. B. M. V. Bekk. 9. [τῶν ἱερέων] Bekk. Ibid. δὲ καὶ αἱ] καὶ om. B. M. V. Bekk. 14. ἐαυτὸν] τὸν αὐτὸν B. M. V. 15. δήμῳ om. B. M. V. [δήμῳ] Bekk. antep. τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις M.

P. 415. 1. ἑλευθέρας] ἑλευθέρας codd. Laurent. et corr. B. Bekk. pen. τὸν νόμον] τῶν νόμων B. H. Bekk. ult. ἀφερέμενους] ἀφιέμενους Bekk. Ibid. ὅλην πόλιν] ὅλην τὴν πόλιν Bekk.

P. 416. 1. οὐδ᾽ ἀφθειρομένους] οὐδ᾽ ἀφθειρομένους Bekk.

P. 417. 1. μάλιστα δ' ἂν M. 6. ὥστε πρῶτον] ὥστε πρότερον B. Bekk. 8. τῆς τῶν αὐτῶν M. V. antep. κινδυνεύσαι] διακινδυνεύσαι M. V. κινδυνεύσαι Bekk. ult. ὑπὲρ τῆς - - - ἐὰν add. in marg. M.

P. 418. 1. οἱ om. M. V. Ibid. κατηγοροῦντες V. et pr. M. 3. ἐπισκίρου M. 6. ἐγκαταλείποντα B. M. V. 8. παραδόντα] προδόντα B. M. V. Bekk. 13. καίτοι - - - σωτηρίαν add. in marg. M. antep. αὐτῶν] αὐτῶν B. Bekk. αὐτῶν V. pen. συνεβάλετο] συνεβάλλετο B. M. V. Bekk. ult. νέοι] νεῶ Bekk.

P. 419. 2. τάφων] τάφρων B. M. V. Bekk. 4. εἰκότως] εἰκὸς B. H. M. V. Bekk. 5. ξυνεγκεῖν B. συνεγκεῖν M. V.

7. χεῖρ] ζημιῶσαι B. Ibid. ὥστε ἐπὶ M. V.

9. συνθήκας M. 10. αὐτὸν M. 11. ἄν,

ἄνδρες] ἄν, ᾧ ἄνδρες M. V. Bekk. 13. ἀγαθῶν εὐλ.] ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλ. B. H. M. V. Bekk. 15. ἔπαινον] ἔλεγχον M. V. antep. τῆς πόλεως om. H. pen. ἐτελεύτησαν μὴ] τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινῶς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ B. H. M. V. Bekk.

P. 420. 1. τῆς B.] τοῖς B. M. V. 6. θράψαν B. 11. ἀριστα M. V. pen.

οὐχ M. οὐχ V. Ibid. ἥττης αἰτίους add. in marg. M. ult. ποτήξαντας V. Ibid. τῶν] τούτων V.

P. 421. 1. καλῶς om. V. 2. ἠττηθῆναι] ἠττησθαι B. Bekk. 10. οἰκ [ἂν] αἰσχ.

Bekk. 15. καὶ τὸν] καὶ τοὺς τὸν B. Bekk.

P. 422. 5. φυγόντας Bekk. 6. καταλιπόντας] ἐγκαταλιπόντας B. Bekk. Ibid. ὡς πολεμίου] τοὺς πολεμίου B. M. V. ὡς πολεμίου Bekk. 7. νομίζετε M. V. 8. εἰς τινας] εἰς τινα B. Bekk. 11. υἱοῦ] υἱαῖς B. Bekk. 12. καίτοι -- ἐπιμαρῆσασθε add. in marg. B. M. antep. μὲν] μὴ V.

P. 423. 2. γὰρ] ἄρ' Bekk. 11. ἐμπορεῖαν B. qui sic et infra. Ibid. ἐκ] εἰς] M. V. 13. μόνου μετὰ] μόνους μετὰ B. Bekk. μόνος μετὰ τοῦ M. V. 14. δὲ τί] δὲ τοῦτα εἰς τί B. Bekk. ult. τοὺς ἐπὶ] τοὺς μὲν ἐπὶ B. M. V. Bekk.

P. 424. 3. προκλήσασθαι V. 7. ἀμύνεσθαι V. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. V. Bekk. 8. μὲν] δὲ pr. M. 10. καὶ om. M. V. 15. ἐπεδήμει M. V. 16. ἡμᾶς V. pen. συμβεβλήκασι] συμβεβουλεύκασι B. Bekk. συμβεβήκασι M.

P. 425. 2. προσδοῦναι M. V. 6. ἐκείνον M. V. 7. δὲ οὖσαν τὴν πόλιν ὄν] οὖσαν τὴν πόλιν, ὄν δὲ Bekk. 8. ἀνίηκτον V. antep. καὶ συναναίρεισθαι] δὲ συναναίρειται B. M. Bekk. καὶ συναναίρειται Ald.

P. 426. 6. ἡγεμονίας] εὐδαίμονίας B. M. V. Bekk. 10. καθρέξῃ M. 11. Μεσσην] Μεσσηνίη Bekk. ult. αὐτὴν M. αὐτοῦ V.

P. 427. 1. πρᾶγμα] πρῶσταγμα M. V. 7. τοῦτο B. M. V. 8. τούτων B. M. V. Ald. 9. ἐκάστων] ἐκάστου B. M. V. Bekk. 10. παρίδη] παρίδοι B. M. V. παρίδη Bekk. 13. μὲν γὰρ οὐ τῶ] γὰρ οὐ τῶ μὲν B. M. V. Bekk. ult. εἴργον] εἴργον B. M. Bekk. Ibid. νομίμων Bekk.

P. 428. 1. παρανομήσασι (et sic Taylor. et Reisk.) παρανομήμασι B. M. V. Bekk. 4. ἢ πέφ.] εἰ πέφ. B. M. V. Bekk.

5. ἑσθλῶν M. 7. τούτων] τούτου B. M. V.

Bekk. 10. ἐμέληται M. ἐμέλετε V. antep. σώσειν] σώζειν B. M. V. Bekk. Ibid. τοῖνον om. V. Ibid. τοῦτον ἐμέλλετε M. V.

P. 429. 2. ὑμέτερον M. V. 3. μείζονος] πλείονος M. V. 8. ἡμῶν pr. B. 9. διέβασαν] διέβησαν B. M. V. Bekk. 11.

ἤξιωσαν M. 13. φανερός V.

P. 430. 6. εὐεργετούτας V. 14. ἤξιου] ἤξιον B. M. V. Ald. Bekk. pen. ἐνενηκοντα B. ult. ἔτη] ἔτι M. V.

P. 431. 1. καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες] καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες B. Bekk. καὶ ναυμαχοῦντες om. M. V. 3. αἰχμαλώτας V. 9. Φάσιδος] Φασηλίδος Bekk. 13. καλῶν om. pr. M.

P. 432. 4. τὰ om. pr. M. 8. μήτε ἱερὰ] μήτε τὰ ἱερὰ B. Bekk. 9. κατασχύνειν—ἀμύνειν] κατασχυνεῖν—ἀμυνεῖν Bekk. 11. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. M. Bekk.

12. ἠσέβηκεν] ἠσίβησεν B. M. V. Bekk. 13. παρασκευασάμενος pr. B. 14. αὐτὸν καὶ ὑ. τ. θ.] αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑ. τ. θ. B. Bekk. 15. τιμαρῆσθε] τιμαρῆσαισθε M. V. et corr. B. τιμαρῆσαισθε Bekk.

17. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. 18. δίκαιος δ M. antep. κατασχύνοι M. V. pen. Θέλοι] Θέλει M. V. et corr. B. Θέλη pr. B. θέλοι Bekk.

P. 433. 2. παρῆδακε μείζονα Bekk. 3. ἐκλ. πολεμίοις] ἐκλ. τοῖς πολεμίοις B. Bekk. Ibid. οὐκ om. pr. B. pen. ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῦς] ἐπὶ τοῖς μικροῦς μᾶλλον B. M. V. Bekk.

P. 434. 1. δεῖ διδάσκεισθαι M. 4. τὴν πίστιν] τὴν om. pr. B. Bekk. 5. γὰρ ἀθρώπους] ἄλλους M. 7. τῶν ἄλλων B. τῶν ἄλλων M. 12. τὴν πίστιν] τὴν om. B. Bekk. τὴν πίστιν] δίκην M. Ibid. ἔδωκαν M. V. ult. ἃ ὄμω] ἀκούσαι] καὶ γὰρ σπαλαῖων ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὄμω B. Bekk.

P. 435. 4. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. et M. 8. τὰ om. pr. B. 9. ἐμπροσθέντων M. ἐμπροσθέντων V. 15. 16. et 26. ἡμῶν] ἡμῶν B. Bekk. 19. εὐκλειαν] εὐκλειαν M. om. V. 20. διὰ τῶν] διὰ τὴν τῶν B. M. V. Bekk. 25. περὶ ἄλλων] περὶ τῶν ἄλλων B. Bekk.

P. 436. 2. ἡμῶν B. 3. ἐξαναστήσαντες M. 7. τῶν] τὸν M. V. Bekk. 8. ἀδελφῶν

V. et pr. B. τις τῶν δελφῶν M. 9. ἐξήγγελλε B. τοῖς Ἄθ. ἐξήγγελε M. 11. ἐμβαλλόντων pr. B. 12. ἡμῶν] ἡμῶν B. V. ἡμῶν Bekk. pen. οὐκ] οὐδ' V. et pr. M.

P. 437. 1. εἰς add. sup. lin. B. 2. lit. 5. aut 6. eras. ante δ in B. 3. τῆς ἀρχ.] τῆς τῶν ἀρχ. B. H. M. V. Bekk. 11. πεσόντα pr. B. antep. ἔτι] ἔστι M. V. Ibid.

ματαλαβεῖν M. pen. κλεομάντι M. V. ult. καὶ τοῖς ἐγγύοις M. V. Ibid. ὄρατε, εἰ] εἰ om. B. M. V. Bekk.

P. 438. 5. εἰκότως M. 6. καὶ ταύτην B. 7. Λεωκρ. οὐδὲ] Λεωκρ. οὔτε ζᾶν οὔτε B. Bekk. Λεωκρ. οὔτε M. V. 8. καὶ μονότατος] καὶ om. B. Bekk. Ibid. δ' om. B. M. 15. διαπεπραγμένον pr. B.

P. 439. 1. θεόν τινα B. 3. τύχη] τύχη B. M. V. Bekk. Ibid. παρῆδακε M. V. 5. παρ' om. pr. B. 3. καὶ μὴ] καὶ μοι B. M. V. Bekk. 9. ἐπιτιμωμένους Bekk. 12. ἐξαιρεῖται B. ἐξαιρεῖται τῶν M. V. pen. ἄμαρτάν M.

P. 440. 3. et 6. νομίμων Bekk. 4. τῶν] τὸν M. V. pen. ἂν add. sup. lin. B. Ibid. ταῦτα M. ult. ἔγαγε om. M. V.

P. 441. 1. πᾶσαν B. 5. ἰνεργούντας]

εὐεργετοῦντας B. M. V. Bekk. 6. αὐτὸν M. V. ult. ἐκ γὰρ τῆς M. ἐκ γὰρ τῆς V.

P. 442. 1. δὴ καὶ] δεῖ M. V. 2. οὐν om. pr. B. 5. οὐ δυν.] οὐχὶ δυν. B. Bekk. 7. ἐγκατελείφθη M. V. Mel. pen. περιεῖσθαι Ald. Mel. Ibid. τὸ om. pr. B. ult. μόνον pr. B. Ibid. προσαγορεύεται] προσαγορεύεται cod. Ambros. προσαγορεύεσθαι Bekk.

P. 443. 1. τῶν] τὸν V. Ibid. ἀσεβῶν B. M. V. 3. δεῖν B. 6. τοὺς πατρ.] τὰς πατρ. Bekk. 10. δικαίως ἐκεῖνοι δικαίως ποιοῦντες

ἐφίλ. M. ἐκεῖνοι ποιοῦντες δικαίως ἐφίλ. V. 11. φησὶ V. 13. δὲ καὶ κατ'] καὶ om. B. Bekk. 14. βασιλέα V. 15. κηφισσοῦ M. V.

P. 444. 1. τῷ στρατοπέδῳ] τῷ στρατοπέδῳ B. Bekk. Ibid. ὁ] ὡς B. M. V. 8. τῷ τὴν] τὸ τὴν B. M. V. Bekk. 10. τῆς] τοῦ M. V. Ibid. καὶ γεναιότητα add. in marg. ult. ἠδιστον] ἠδίων B. M. V. Bekk. Ibid. μὲν om. pr. B.

P. 445. 1. πολλῶν δυσγενέστεροι] δυσγενέστερον B. M. V. Bekk. 5. ἦ] ἦ B. M. V. Bekk. 7. ὁμοίως] ὁμοίως B. M. V. Bekk. 8. εἰσαγάγμαι] εἰσαγάγμαι M. εἰσαγάγμαι V. εἰσαγάγμαι Bekk. pen. πόλεως] πόλεως Bekk.

P. 446. 1. ἔκρητι] ἔκρηκα B. ἔνεκεν M. V. 2. τε om. pr. M. Ibid. ῥύμμεθα B. M. V. 3. ἐν πολλοῖς δὲ μιν Νόμοισι], ἐν πολλοῖς δὲ μιν (δ' ἐν B.) Νάουσιν B. M. V. ἐν, πολλοὶ δὲ μιν Νάουσι Bekk. 5. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι B. M. ὑπὲρ δοῦναι Bekk. 7. ἐνὸς μὲν] μὲν om. B. M. V. Bekk. 8. πόλεως] πόλεως Bekk. 11. ἂν μιν] ἂν μὲν B. ἂν μιν Bekk. Ibid. πρὸς μάχην M. antep. προτάβουσ' B. πρὸς τάβουσ V. et corr. M. qui pr. πρὸ τάβουσ. Ibid. εἴη] ἔστι B. M. V. Bekk. pen. "A om. B. V. pro "A punctum in lacuna habet M. ult. σχήματα δ' ἄλλως edd. et codd.

P. 447. 1. πέμποι B. 4. εἴλοντο codd. et Bekk. 7. ἢ μία μόνη Πόλ. θανοῦσα codd. et edd. 9. δὴ ὁμοσπέρους] δύο θ' ὁμοσπέρων B. δύο θ' ὁμοσπέρων Bekk. 10. Ὡς εἰ τί] Σώσει τί Bekk. 11. γε om. B. M. V. Bekk. 14. ἅπαντας γούν τ' ἐμοὶ B. M. V. 15. Ἀρξοῦσι τ'] Ἀρξοῦσιν B. M. V. Bekk. Ibid. τὴν δ'] τὴν δ' B. V. Bekk. 16. ἐκείνω B. Ibid. οὐ τὸ] οὐ B. M. V. antep. ἄτερ] ἄτερ B. ἄτερ Bekk. pen. πάλαι B. M. V. Ibid. θέσμιά τις] θέσμι ὅστις Bekk. Ibid. ἐμβάλλει B. M. V. ult. ἂν τελέας] ἀντ' ἐλάας Bekk.

P. 448. 1. πόλει βάθρου V. 2. ἀναστρέφει] ἀναστρέφει Bekk. 3. Στεφάνοσιν οὐδαμοῦ] Στεφάνοσι, Πάλλας δ' οὐδαμοῦ B. Bekk. Στεφάνοσι τ' οὐδαμοῦ M. V. Ibid.

τιμῆθῆσεται M. 5. καὶ νικᾶτε B. καὶ νικᾶτ

M. V. 6. οὐ τὴν δ' ἐγὼ] ἡμῶν τὴν δ' ἐγὼ οὐ B. M. V. 8. καὶ γε] γε om. B. M. V. Bekk. antep. ἡμῶν] ἡμῶν B. ἡμῶν Bekk.

P. 449. 1. τομῆσασι M. 4. ὡσπερ καὶ A. M. V. 6. ἡμῶν V. 8. τῶν Παναθη-

ναίων om. pr. B. 15. ταῦτα M. 19. περὶ πατρὸς Τέθναμεν om. V. ult. Ἰκωνται] Ἰκωνται pr. Ἰκωνται corr. B. Ἰκωνται M. V. οἶκωνται Bekk.

P. 450. 8. τῶ] τὸ Ald. 15. μεσσηνίου V. 16. τῶν ἀφ' Ἡ. γενημένων] τοῖς ἀφ' Ἡ. γενημένοις B. Bekk. τοὺς ἀφ' Ἡ. γενημένους M. V. 17. βασιλεύουσιν M. V.

P. 451. 3. τοῦτον V. 4. ὄταν] ὄτ' de suo Pinzger. 11. ἐπὶ προμ.] ἐνὶ προμ. Bekk. antep. ἦ] τῇ ἑαυτοῦ B. Ibid. μαχόμενον, sed in marg. μαρνόμενον, M. ult. ἀναρῶ-
τατον B.

P. 452. 2. μικρᾶ V. 3. Ἐχθρὸς γὰρ] Ἐχθρὸς μὲν γὰρ M. V. et corr. B. Bekk. 6. ἀτιμία] ἀτιμία Bekk. 7. ὄρη B. V. 8. οὐτ' αἰδῶς] οὐδ' αἰδῶς M. V. Bekk.

Ibid. εἰσοπίσω] οὐτ' ὀπίσω B. οὐτ' ὀπίσω M. ἐς τ' ὀπίσω V. Ibid. τελέθει] τέλος B. 9. τῆσγε V. Ibid. μαχόμεθα B. 10. θνήσκωμεν B. Ibid. ψυχῶν B. M. V. 12. μήτε φόβον M. V. 13. ποιεῖτε] ποιεῖσθε B. Bekk. 14. μαχόμενοι M. V. pen. γρηαίους B. ult. μὲν γὰρ B.

P. 453. 1. πρόσθεν B. 4. φίλαις ἐπὶ M. φίλ' ἐπὶ V. ult. ἄρα τῆς] ἀρατῆς B. ἔρατῆς M. V. Bekk.

P. 454. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. θητοῖσιν] θητὸς Bekk. 7. τῆς om. pr. B. 8. κατειργασμένα ἡτοιμασμένα M. 10. πρῶτον M. V. ult. ὀρεῖσις M. V.

P. 455. 2. Ἑλληνας, Ὡ] Ἑλληνας, ἐκείνοις μὲν Ὡ B. Bekk. 5. ταῖς V. Ibid. ἐκείνων B. 6. ἡμετέροις M. 10. ταῖς πράξεσιν] τοῖς πράξεσιν V. τοῖς πράξεσιν Bekk. 11. οὐχ ἔ] οὐχ ὅ M. Bekk. 12. κατήσχυαν V. 13. μὲν om. pr. B.

P. 456. 2. προδοσίαν κερ.] προδοσίαν καὶ δειλίαν κερ. B. H. M. V. Bekk. 4. δύνασθαι M. V. pen. φρηίχου B. ult. οἰσίοις] οἰσίοις M. οἰσίοις V. οἰσίοις Bekk.

P. 457. 2. τῶν φρ.] τῶν τοῦ φρ. B. Bekk. 5. προδόντα pr. B. 8. μὴ τεθάφθαι] μὴ ἀπτακῆς om. B. M. V. Bekk. 9. ἀρετῆς M. 10. τὴν ante χάραν om. M. V. 11. δέ τινες] δέ [τινες] Bekk.

P. 458. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ om. B. 7. τὴν ψήφον M. V. 9. μόνω M. V. 12. οὐτῶ] οὐτε B. M. V. 13. ἡμῶν ψηφίζεσθε] ἡμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθε B. Bekk. ἡμῶν ψηφίζεσθαι M. V. 15. ἢ ἀλήθειαν] ἢ δι' ἀλήθειαν

B. Bekk. antep. ὅτι πᾶσι] ὅτι φύσει πᾶσι
B. Bekk. pen. τῆς περὶ τῆς B. ult.
ἑάσαντος] ἑάσαντα B. M. V. Bekk.

P. 459. 4. ἀλιτρίους M. V. 7. τοῦ
ἴππ.] ἡ ἴππ. M. V. Bekk. 9. προανα-
γραφέντας] προαναγραφέντας V. Bekk.
20. ὅτε] ὅτι M. V. 21. εἰ περὶ] ὅτι περὶ
B. Bekk. οἱ περὶ M. V. 22. ταῖς τιμω-
ρίας V.

P. 460. 6. τὸν om. M. V. 9. καὶ περὶ]
καὶ τοῦ περὶ Bekk. 10. μόνου λόγῳ] λόγῳ
μόνου B. Bekk. 12. αὐτοχειρεῖ V. Ibid.
ἀπέκτεινε] Post ἀπέκτεινε lacuna in B.
ἀπέκτεινε. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. antep. δοκεῖ
ἡμῖν] ἡμῖν δοκεῖ B. Bekk. δοκεῖ ἡμῖν V.
Ibid. βουλομένους B. pen. Λεωκράτη] Λεω-
κράτην B. M. V. Bekk.

P. 461. 1. ἔργῳ τὴν] ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὴν
ἐκλίποντα
B. H. M. V. Bekk. 2. προδιδόντα M.
3. τῆς τιμωρίας] codd. et edd. Ibid. καὶ]
ἀλλ' V. 4. ἀποστρέφειν οὕτως codd. et edd.
5. αὐτοῦ] αὐτὴν B. αὐτὸν M. 6. μὲν σωτ.]
τὴν σωτ. B. M. V. Bekk. 7. ὄντως] οὐ-
τως B. M. V. Bekk. 12. καὶ τὸν τῶν
δῶμων M. V. antep. ἐπιθῆται] ἐπιτιθῆ-
ται Bekk. Ibid. καταλύει M. ult. τὴν
ἐναντίαν] τὴν αἰτίαν B. Bekk.

P. 462. 1. αὐτοὺς om. pr. M. Ibid.
γὰρ ὄντο] γὰρ οὕτως ὄντο B. Bekk. 4.
ψήφισμα.] Post ψήφισμα lacuna in B.
ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 8. βουλομέ-
νους M. V. 9. πρὸς τοιοῦτ.] πρὸς τοὺς
τοιοῦτ. B. M. V. Bekk. Ibid. αἰσθῆσιν
μέλλ.] αἰσθῆται μόνον μελλ. B. M. V.
Bekk. 11. γὰρ add. sup. lin. B. 13.
ποιήσεσθε] ποιήσεσθαι V. πρῶσεσθε Bekk.
14. ἐκεῖνον V. ἐκεῖνος Ald. 15. παρ' αὐτῶν]
παρὰ τῶν M. V. παρ' αὐτῶν Bekk. antep.
παρὰ om. M.

P. 463. 3. ὡς ὅμ.] ὅπως ὅμ. B. M. V.
προδιδόντα
Bekk. 8. καταλιπόντα M. 10. ἦν] οὐς M.
V. 11. ἡμῶν] ἡμῶν M. V. Bekk. 12. πό-
λεως] τῆς πόλεως B. V. Bekk. τῆς πόλεως
om. pr. M. Ibid. μετέτχον pr. M. 13.
εἶχ.] M. V. 14. προπαγαδιδόντας] προδιδόν-
τας B. M. V. Bekk. 16. πόλις V. 17.
γὰρ ἂν ἐκ.] ἂν om. B. M. V. Bekk. antep.
θῆται] θήσεται Bekk.

P. 464. 4. τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν] ἐποίησαν
τὴν τιμωρίαν B. M. V. Bekk. 7. ἑαυτοὺς]
αὐτοὺς Bekk. 8. τεκμήριον, ὃ] τεκμηρίον
ἔστιν, ὃ B. Bekk. 11. κατάξαντες] τάξαν-
τες B. M. V. Bekk. antep. ἐποίησαν.]
ἐποίησαν μετ' αἰσχύντης. B. M. V. Bekk.

P. 465. 1. ΝΟΜΟΣ om. in lacuna B.
2. δὲ ὡς] δὴ ὡς B. Bekk. 8. τὴν τιμωρίαν
M. V. 9. ἄλλην ζημ.] ἄλλην δεῖ ζημ. B.
Bekk. Ibid. δουλείας M. V. 13. το-
σοῦτο V. Ibid. οὕτως] ἐκεῖνος M. V. 15.
ὡς om. V. 17. ὑπὲρ om. pr. B. 19. τὰ]
κατὰ M. V. 21. τὰ secundum om. B.
M. V. Bekk. Ibid. πρὸς τάχος] πρὸς

τὸ τάχος B. τὸ om. Bekk. 23. ποιητικῶν]
ποιητῶν B. M. V. Bekk. ult. ἰντεκῖν
ἤζῳσεν] ἤζῳσεν ἑντεκῖν Bekk.

P. 466. 3. οἰκέιν pr. M. 4. τὸν ἀνδρο-
φόνον B. Ibid. εἰκότως om. V. 6. ὑπο-
δεχομένους] ὑποδεξαμένους B. M. V. Ald.
Bekk. 8. κακεῖ] κακοῖ B. M. V. Bekk.

15. ἡμῶν M. Ibid. δεῖνὰ] δεῖνότατα B.
Bekk. 18. δὲ om. pr. M. pen. καταλι-
πῶν] ἔγκαταλιπῶν B. Bekk.

P. 467. 6. τούτων B. 8. ἡμῖν M. 9.
τις ἐστίν] τις ἄρα ἐστίν B. M. V. Bekk.
10. περὶ om. M. V. antep. ἐν τῷ] αὐτῷ
M. V. pen. τοῦ om. B. M. V.

P. 468. 1. υἱὸς V. 4. προδεδωκέναι - - -
ἀνακειμένῃν add. in marg. B. Ibid. τὴν
πατρὸς] τὴν τοῦ πατρὸς B. V. et corr.
M. Bekk. 5. τοῦ om. pr. M. 6.
ἔνουν V. 9. μήτε φιλ.] μὴ φιλ. Ald.
10. συναπολογουμένου V. 14. κατὰσχῶν
M. V. Ibid. δὴ καδ'] δεῖ καδ' do suo
Bekk. Ibid. γεγ. δεῖ] γεγ. δεῖν B. M.
V. Bekk. 16. οὐκ ἐπὶ] οὐκέτι Bekk.
Ibid. προσκρούσασθαι] παρακρούσασθαι
ἀξιώσουσι
Bekk. antep. ἤξισταν M.

μόνον
P. 469. 8. μᾶλλον τῶν M. 9. οὐδὲν V.
13. πρώτου V. pen. οἶμαι τοῦτο πρ., ἴν']
εἶναι τοῦτο πρ., ὅπως B. M. V. Bekk.

ὅπ
ult. ὅσοι M.

P. 470. 2. ἐλέου ἤξ.] ἐλέου οὐκ ἤξ. B.
Bekk. Ibid. περὶ τοῦ] κατὰ τοῦ B. Bekk.
παρὰ τοῦ M. V. 5. Λεωκράτη] Λεωκράτην
V. Λεωκράτη Bekk. 6. αὐτῶν] αὐτὸν M. V.
9. σωσάντων πόλει] μεινάντων πόλει Bekk.
11. ἦκει B. M. V. Ald. Ibid. οὐσῶν] ὄσειν
Bekk. 12. νόμων, ἀγορᾶς M. V. antep.
ἡμετέρων] ἡμετέρων B. Bekk. pen. ἔθαψεν]
ἔθαψαν B. M. V. Ald. ἔθαψεν Bekk. ult.
οἴτος
ὄδε οὐδὲ M. Ibid. ἐν τοῖς μνημ.] ἐν om.
B. Bekk.

P. 471. 6. ποιησάμενοι] ποιοῖς; ἢ μίνες
Bekk. 7. οἷς om. Bekk. Ibid. ἐπικα-
λέσετε V. 8. αὐτῶν M. V. pen. τῶν
αὐτῶν ἔράνων] τὴν αὐτῶν ἔρανον Mel. Bekk.

P. 472. 1. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ.] τὴν γὰρ ἀσφ.
B. V. Bekk. τὴν ἀσφ. M. 2. αὐτοῦ] ἑαυ-
τοῦ B. M. V. Bekk. 5. αὐτῶν] αὐτοῖς B. M.
Bekk. 7. συμπαταξαμένον V. 10. πα-
ράνοιαν Bekk. 12. δῶσατε M. V. Ibid. τῷ
om. B. 13. καὶ add. sup. lin. B. Ibid.
μόνους V. antep. φυγῶν] φυγῶν B. Bekk.
pen. ἐπὶ προστάτου] ἐπεὶ πρὸς τὰ τοῦ M. V.

ἦ
Ibid. ἔτη] τῇ B. V. τὰ M. ult. μιλόβοτον
M. V.

P. 473. 2. ἡμῶν B. M. Ibid. γινίσεται
Bekk. 5. ἡμῖν ταῖς] ἡμῖν ἐστὶ τοῖς B. M.
V. Bekk. 8. τοῖν ἡμῖν] ἡμῖν om. pr. B.

μὲν τοῖνον Bekk. ult. ὅτι τὰ] [ὅτι] τὰ
Bekk.

P. 474. 1. ἀστρατείας παρ.] ἀστρατείας
ἀστρατείας
οὐ παρ. B. V. Bekk. ἀταξίας οὐ παρ. M.
2. τούτοις] τούτου B. M. V. Bekk. 3. τῶν
κατὰ
παρὸς M. Ibid. αἴρεσιν M. V. 4. ἐστίν]
ἔσται Bekk. Ibid. σώζοντα B. M. V. 7.
ἀπολείσθαι M. V. 11. ἄλλον βίον] ἄλλον
τούτου βίον B. Bekk. περ. ἀνδρῶν καὶ
παίδων καταψηφίσσθαι] ἀνδραπόδων κατα-
ψηφίσσθαι B. M. V. ἀνδραποδισμὸν κατα-

ψηφίσσθαι Bekk. ult. καθίσκωιν] καθίσκωιν
Bekk.

P. 475. 1. τοῦ μὲν προδοσίας τοῦ δὲ Bekk.
Ibid. ἔνεκα] εἴνεκα B. M. V. Bekk. 3. ἐὰν
Λ.] ἐὰν μὲν Λ. B. Bekk. 4. Λεωκράτη M.
V. Bekk. 7. παρακελεύεσθε B. V. παρα-
κελεύεσθαι M.

P. 476. 1. Λεωκράτη codd. et edd.
Ibid. ἀνημνησθέντας M. V. Ibid. κατηγο-
ρουμένων] κατηγορημένων B. κατηγορουμένων
Bekk.

INDICES
AD LYCURGUM.

INDEX GRÆCITATIS LYCURGÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγαθός] οἱ ἀγαθοὶ, sine ἄνδρες. 173, ult.
188, 6. ἔπαινος μόνον ἄθλον τῶν κινδύνων
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 174, 3. ἀνδρῶν ἀγα-
θῶν περὶ τὸν κίνδυνον. 194, 3. τὸ θεῖον τοῖς
ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει. 201, 2.
ἀγαπᾶν] οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπιον ἀγαπή-
σαντες ἕστησαν [pro στήσαντες ἡγάπη-
σαν]. contenti non erant hoc, quod
victoriae monumentum istud fixissent.
187, 6.
ἀγειν οἶμαι τῶν θεῶν τινα τούτων ἐπ' αὐτὴν
τὴν τιμαρίαν. 197, 20.
ἀγλαὸν εἶδος. 213, 1. ἄνθος τῆς ἕβης. 214, 2.
ἀγνωμονέστατος. 178, 1.
ἀγνώως ἄνθρωπος. 144, pen.
ἀγορὰ] περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα.
139, 12.
ἀγρός] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐν τῶν ἀγρῶν εἰς
τὰ τεῖχη κατακομίζειν. 147, 18. πίονας
ἀγρούς. 212, 11.
ἀγρῶν] τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν. 176,
14. ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἔαν. 219, pen.
ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως.
240, 9.
ἀδικήματα] φονικὰ ἀδικήματα δικάζειν. 177,
8. ἄθῳοι τῶν ἀδικημάτων τούτων. 192, 4.
ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφρα-
ξαν. 223, 15. ἕως ἂν ἄκριτα ἢ τὰ ἀδική-
ματα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἔστιν. 239,
5. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικη-
μάτων. 240, 2.
ἀδικία] ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας τὸ σῶμα οὐκ ἔλα-
βον ὄμηρον. 219, ult.
ἀδοξεῖν. 194, 6.
ἀδοξος θάνατος. 197, antep.
ἀεικλής] οὐ οἱ ἀεικλῆς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεδνάμεν. 210, 4.
ἀείμνηστον κρίσιν καταλείπειν. 140, 8. δόξα
ἀείμνηστος. 216, 2.
ἀθλητής] ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνακει-
μένους. 176, 10.
ἄθλον τῶν κινδύνων. 174, 3.
ἄθῳος ἀδικημάτων. 192, 4. 238, 6.
αἰδοῖα αἱματέντα ἐν ταῖς χερσίν ἔχειν. 213,
pen.
αἰδῶς] οὐτ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει. 213, 5.

αἰκίζεσθαι χαλκῆν εἰκόνα. mutilare, 231,
14.
αἱματέεις. 213, pen.
αἰσθησις εἰ τίς ἐστι τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε.
231, 10.
αἰσχερός] τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ
αἰσχιστον συμβάλλειν. 185, 8.
αἰσχύνει τὸ γένος. 213, 1.
αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδαρ. 186, 6.
αἰῶν] κατὰ παντὸς αἰῶνος ἀείμνηστος. 140,
8. τὸν αἰῶνα in perpetuum. 182, 8. εἰς
τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλευέσθαι. 211,
antep. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος σινηθροί-
σμένη δόξα. 216, 4.
ἀκήρατος οἶκος. 210, 6.
Accusativus consequentiae pro genitivo.
197, 15.
ἀκλῆς καὶ ἀδοξος θάνατος. 197, antep.
ἀκόλουθος] consentaneus. ἀκολούθους ἀλλή-
λαις τὰς τιμαρίας ἐποιούντο. constantes
secum atque consentientes sanxerunt
pœnas. 221, 4. ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκό-
λουθα ἐψηφισμένοι. 225, 11.
ἄκριτος causa, judicium sententiis nondum
disceptata, 239, 6.
ἀκρόπολις] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκρόπολεως
καθελόντες. 220, 1.
ἀκτὴ. 148, 2. et 4. 178, 9.
ἀλᾶσθαι. 213, 3.
ἀληθής] ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τάληθῆ καὶ τὰ
δικαία. 151, 7. ἀπλοῦν τὸ δικαίον, ῥᾶδιον
τάληθές. 162, 9.
ἀλιτήριος. 220, 3.
ἄλκιμος θυμός. 213, 11. et 19.
ἀλόγως ἐπιτηδεύειν. 176, 7.
ἄλοχος τε σὴν καὶ νήπια τέκνα. 210, 5.
κουριδίη ἄλοχος. 212, 14.
ἀμελεῖν. 147, 8.
ἀμνημονεῖν. 151, 3.
ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. 175, 4. ἀμύνειν
τῇ πατρίδι. 189, 6. ἀμυνομένῳ περὶ πά-
τρης. 210, 4. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας
ἀμύνεσθαι τολμήσας. 229, 3.
ἀμφισβητεῖν. 214, pen.
ἀνάγεσθαι ἐκ τῶν λιμένων. 148, 6.
ἀναγκάιος] τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδι-
δόναι. 229, 5.
ἀναγεσθαι] in monumento publico exarata

- legenda omnibus proponere. μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἔστιν ἰδεῖν ἀναγεγραμμένα. 215, 8. ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους. 220, 3.
 ἀναίρειν de oraculo respondente. 194, ult. 211, 9. τὸ μνημεῖον. 220, 15.
 ἀνακεῖσθαι] prostare in publico, de statua in foro stante. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους. 176, 10.
 ἀνακρίειν] examinare, quætere, ut iudex facit. 217, antep.
 ἀναμνησθαι. 147, 15.
 ἀναπόδεικτος λόγος. 228, 3.
 ἀναρπάξασθαι] de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur. 161, 6.
 ἀνάστατος] πόλις ἐστὶ θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι. 181, 4.
 ἀναστρέφειν] οὐδὲ θερᾶν ἀναστρέφει λεῶς. 208, 3. ἀναστρέφασθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. 236, 6.
 ἀνδρεία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι. 211, ult. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν. 214, 8.
 ἀνδροφόνος] μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυον. 229, 16.
 ἀνελέητος. 240, 5.
 ἀνθος ἀγλαδὸν ἤβης. 214, 2.
 ἀνοικοδομεῖν. restaurare structuram. 193, 11. τὴν θύραν. opplere saxis et materia, obstruere. 226, ult.
 ἀνορύσσειν τὰ ὄστα. 218, 3.
 ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας. 196, ult.
 ἀνυπέβλητος εὐνοία. 209, 3. ἀρετή. 211, 14.
 ἀξιῶν] τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλείου ἠξιώθη. 234, 7.
 αἰκίητος. 180, 14.
 ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι. 145, 4.
 ἀπάγειν πρὸς τοὺς θερμοδέτας. de sclerato, qui simul ac deprehenditur, ad iudices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus. 221, 10.
 ἀπαίτειν χάριτας. 233, 1.
 ἀπαλλάττειν] ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπλλάττοντο. 218, 14.
 ἀπαραίτητος δικαστής. 136, pen.
 ἀπειπεῖν τῷ σώματι. 166, 4.
 ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν. 138, 4.
 ἀπλοῦν τὸ δίκαιον. 162, 8.
 ἀπὸ redundat quodammodo in illo τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμαρίαν. 192, 6.
 ἀποβλέπειν πρὸς — 143, 8. 144, 10. 183, 6. 184, 1. 203, 2.
 ἀποδεικνύσθαι] indicari, ut sons, et reus criminis peragi. 139, 2.
 ἀπόδειξις] μετὰ λογοῦ καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεθεῖν. 209, 17.
 ἀποδέχεσθαι ἀπολογία. 178, pen. 201, 17.
 ἀποδημεῖν ἐπὶ ἐμπορίαν. 178, ult.
 ἀποδίδουαι τῇ σωτηρίδι τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια. 151, 6. τὰ ὀφειλόμενα. 153, 4. τὸ λοι-
 πόν. 153, 5. τὰ τεροφεία. 177, 16. attribue ut rem competentem. 199, 3.
 ἀποδέδωκε τὸν ἀγῶνα. defunctus hac sum provincia mihi a rep. imposta, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui. 240, 9.
 ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως. iudicio populi condemnatus extremum supplicium pati. 199, 1. τὰ πετεινὰ, ἃ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν νεοττίας ἰθίλοντα ἀποθνήσκειν. 229, 9.
 ἀπολαμβάνειν ἀργύριον. anfferre, accipere, recuperare æs mutuo datum. 154, 7.
 ἀπολύειν τῶν παρόντων κινδύνων. 192, 3.
 ἀπονέμεται τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμάς. 176, 16.
 ἀποπνεῖν θυμόν. 213, 19.
 ἀπορρήτος] δι' ἀπορρήτων, sub fide silentii, ἐξηγγελε τοῖς Ἀθηναίοις. 195, 4.
 ἀποσκευάζειν, demoliri, τὴν ὄροφν. 227, 1.
 ἀποτιθεῖναι εἰς τὸ δεσμωτήριον. 217, 12.
 ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν — 143, ult.
 ἀποχωρεῖν. aufugere. 200, 3.
 ἀποχώρησιν ταχεῖαν ποιεῖσθαι. 201, 6.
 ἀποψηφίζεσθαι] sententia sua aliquem a pœna liberare. νομίζειν χρῆ τὸν ἀποψηφισάμενον Λεωκράτους θάνατον τῆς πατρίδος καταψηφίσασθαι. 240, pen.
 ἀργὸς οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει. 172, 8.
 ἀρετῇ] οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν. 210, 10. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετίθειον, ἀλλ' ἔργῳ. 211, 5. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγενημένην. 215, 3.
 ἀριστεία. 186, 3.
 ἀρμός ποιηρὸς ἐν ξύλῳ παγείς. paxillus. 205, 2.
 ἄρσιν σταχύς. proles mascula. 206, 3.
 ἄρχειν] μίτη φυγῆς αἰσχερᾶς ἀρχετε, μήτε φόβου. 213, 10.
 ἄρχων] tres velut ordines hominum remp. conficiant, τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἀρχων, qui bono ordini et securitati publicæ domi forisque legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis et pœnis exercendis prospicit, ὁ δικάζων, qui jure dicendo controversias civium disceptat, et sontibus pœnas dictat, καὶ ὁ ἰδιώτης homo privatus. 191, ult.
 ἀστρατείας et λιποταξίῳ δίκαι inter se copulantur. 239, pen.
 ἄτακτος. qui non stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocandum. 165, 9.
 ἄταφος. 173, 4.
 ἀτιμία] dedecus. πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται. 213, 3.
 ἀτυχία] τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύειν. 149, 6.
 αὐτόνομος. 188, 1.
 αὐτοχειρὶ. 222, 1.
 αὐτόχθων. 170, 3. 204, 4.
 ἀφανίζειν τὰς φιλοτιμίας. 233, pen. 239, 2. et antep.
 ἀφιλότιμος. 185, 10.

ἀφίστασθαι] οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. ab allegandis veterum exemplis haud desistam. 201, 15.

ἀφορᾶν. 148, pen.

ἀφορέα. sterilitas anni, caritas annorum. 194, 20.

ἄχρηστος] τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ὑπεκτιθεσθαι. 177, 14.

B.

βάθρον] στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις. 208, 2.

βίος] τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι. 199, 12.

ποιπταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνδραπῖνον βίον. 209, 16. ἐπὶ τοῖς ὄρειοις τοῦ βίου. 215, 7.

βλάπτειν] ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά. 198, 8.

βουλῆ] τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους per superenarrationem. 164, 6.

βωμὸς] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφεύγειν. 198, pen.

Γ.

γείτων] ἐς γείτονας [pro ἐς γείτονας] τῆς πατρῆδος μετοικεῖν. 152, 10.

γένειον πολίον. 213, 18.

γενναϊότης. 203, 7.

γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν. 186, 6.

γῆρας] ἐπὶ γῆρας οὐδῶ. 166, ult.

γηροσφεῖν. 237, 9.

γίνεσθαι ἐπὶ ἐργασίας. quæstum exercere. 179, 13.

γνώμη] εἰς τὴν χεῖρα τρέπειν γνώμην. 198, 11.

γνώσις. sententia a iudice pronuntiata in causa controversa. 234, 7.

γόνυ] ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά, de senibus. 213, 14.

Γοργῶ] Γοργῶνος τρέιαναν. 208, 1.

γραμματεῖον ληξιαρχικόν. 189, 4.

γράφειν] ὡσπερ χρισμούς γράψαντες τοῖς ἐπιγυνομένοις. 198, 6.

γυμνοῦν] γυμνωθέντα χρεῖα. 214, 1.

Δ.

δάκνειν] χεῖλος ὀδοῦσι δακνόν. 214, 6.

δακρυῖος εἰς ἔλεον προάγεσθαι. 162, 3. τὰ μπιτέρων δάκρυα πολλοὺς ἐθήλυε. 206, 8.

δαπανᾶν. 233, 3. et 11.

δείλη ὄψια. 148, 3.

δεινότης. facundia, subtilitas et vis dicendi. 161, 15.

δεῖσθαι] supplicare. ἱκετεύειν ἡμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι. 241, ult.

δεκατεύειν πόλεις. 193, 9.

δένδρον] ἡ χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο. 172, 4. τὰ δένδρα δεῖσθαι ἡμῶν. 241, ult.

δεσμοκτήειν] εἰς τὸ δ. ἀποτεθέντων. 217, 12.

δήμιος] num pro δημόσιος. 139, ult.

δημοκρατίας præsidia tria. 138, 7. τὸ συνέχον τὴν δ. ἐστὶν ὄρκος. 191, 8.

δημόσιος. 139, ult.

δημοτικός. 159, pen.

διαβαίνειν] εἰς Σαλαμίνα διέβασαν [pro διέβησαν]. 185, 6. εὐ μένετο διαβάς ποσὶν ἀμφοτέροισιν. 214, 5.

διαβολῆ] τοῖς κρινομένοις ἔσται ὁ ἀγὼν ἄνευ διαβολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum iudicibus agendum adversus se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æquo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit. 144, 12.

διακαρτερεῖν. 195, 12.

διάκεινται καταδέεσθρον. minore caritate affecti sunt. 174, 17.

διαλαμβάνειν] (si bene habet) pro ὑπολαμβ. existimare. 229, 7.

διαλαυθάνειν. 192, 3.

διάνοια] ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. 175, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέπειν. 183, 6. οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιούσιν, ἢ τῶν πονηρῶν ἀνδραπῶν τὴν διάνοιαν παράγουσι. 198, 4.

διασκευάζειν] διεσκευασμένος. instructus et paratus ad pugnam. 164, 8.

διασώζειν] αὐτοὺς δὲ μόνος διασωθείς. medius per hostes et tanta civium multitudine solus evasit. 149, 5. διασώζειν τὸν προδότην. durchhelfen [to help through, out of danger]. 218, 11.

διαφέρειν ἐράτους. dependere contributiones. 153, 4.

διαφυλάττειν τὰ ἰπάρχοντα. 179, 4. φιλίαν. 231, 7.

διδάσκειν] ἀδύνατόν ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως διδιδασκόμενος, δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν. 144, 15.

διδόναι πίστιν. 192, 1. et 10. αἰδίων σίτησιν ἐν πρυτανείῳ. 196, 14. δίκην. 197, ult.

δώσω θῆσαι, id est, πρὸς ὄμμα. 207, 5.

δικάζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθιστάμενος ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν. 234, 2.

δικαίος in fœminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset. 135, 1. δικαία κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causæ aliena immiscet. 143, 12.

δικαστῆς] οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας τοῦ νῦν ἀδικήματος. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de pœna ipsius legem constituere imposteriorum valituram, ut de pœnæ genere nulla postmodum existere possit dubitatio. 142, 3. δικαστῆς ἀπαραίτητος. 136, pen. χαλεπώτατος. 231, 12. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, ὁ ἀρχων, ὁ δικαστῆς, ὁ ἰδιώτης. 191, ult. v. δικάζειν.

διοικεῖν. administrare, curare, peragere. 153, 5.

διόμυσθαι de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant. 225, 15.

διορίζειν] ὅσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διόρισε. 142, 4.

διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἔμπεπορημένους. 167, 1.
 δῆμος] ὄρεσις ἢν πλάση δῆμος. 229, 11.
 δόξαν ἔγκαταλείπειν. 175, 2. αἰμνηστος:
 δόξα. 216, 2. δόξαν κατασχίνειν τὴν ἐξ
 ἅπαντος τοῦ αἰῶνος τῆ πόλεως συνειλεγμένην.
 216, 5.
 δόρυ] ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός. 206, 4.
 δρᾶν. conferre beneficium. 203, pen.
 δρέπανον. 196, 5.
 δύο] redundat. δύοῖν καθίσκωιν κειμένοι. 240,
 ult. poterat enim dualis sufficere.
 δυσγενής. 203, pen.
 δώδεκα] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν.
 198, ult.

E.

εἶν ἔρημον τὸν ἀγῶνα. deserere vadimonium.
 219, pen.
 ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον.
 189, 4. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. 231, 19.
 ἔγκαταλαμβάνεσθαι. occupari, prius de-
 prehendi, quam effugere possis. 200,
 3. 201, 1.
 ἔγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα. in
 malis et necessitatibus patriæ deesse,
 eam derelinquere. 137, 3. 139, 5. 156,
 6. 185, 17. et alibi. τὰς τῶν προγόνων
 θήκας. 141, 3. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς. vir-
 tutis suæ aliquo in loco editæ gloriam
 eodem in loco relinquere post fata sua
 superfutura. 175, 2.
 ἔδαφος ἐλεύθερον τῆς πατρίδος. 237, 9.
 ἔδος] ἔδη et νεῶ et τεμένη copulantur.
 237, 2.
 εἶδος ἀγλάν. 213, 1.
 εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων. 158, 6.
 εἰκεῖν χρησμοσύνη καὶ στυγερά πένια. ab ege-
 state vinci. 212, ult.
 εἰκόνη] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀεροπόλεως καθε-
 λούτες. 220, 1. εἰκόνα χαλκῆν ἱεροσυλῆσαι
 καὶ αἰκίσασθαι. 231, 12.
 εἶργειν τῶν νομίμων. 183, 13.
 εἰς] cum genitиво. εἰς γειτόνων, [scil. ἔδη].
 152, 10. causam finalem indicat. τελευ-
 τῶν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas
 salva maneat. 174, 4.
 εἰσαγγελία] actio in proditores patriæ.
 136, 2. 139, 9.
 εἰσαγεῖν ἐμπορίαν. 179, 6.
 εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου
 εἰς τὴν χώραν. 202, 4.
 εἰσπίσω. 213, 5.
 εἰσφέρειν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν. 237, 4.
 ἐμ idem quod διὰ per. 163, 7. τοῖς ἐκ τῶν
 νόμων ἐπιτιμίοις. 138, ult. τυγχάνειν τῆς
 ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας. 162, 10. ἐλπίς ἐκ
 τοῦ κακῶς πᾶξαι μεταπεσεῖν. 180, pen.
 ἐμβάλλειν θέσμια προγόνων. 207, ult.
 ἐκδοτον ποιεῖν τὴν πόλιν. hostibus prodere,
 tradere. 180, 8. 195, 10.
 ἐκκομίζεσθαι χρήματα. arcessere, curare
 ad se mittenda, transportanda. 156, 11.
 sed p. 165, 1. usurpat eadem in notione
 in activo.

ἐκλείπειν τὴν πατρίδα. 141, 1. τοὺς ἑσῶς.
 155, pen.
 ἐκπέμψειν εἰς μάχην δορός. 206, 4.
 ἐκπλεῖν. 178, 6. 179, 3.
 ἐκστρατεύεσθαι. 212, 3.
 ἐκτρέφειν. 152, 10.
 ἐκφορὰ] ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. exsequias ire.
 173, 1.
 ἐκῶν] ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς. 207, pen.
 ἐλαύνειν. civitate expellere. 229, 16.
 ἐλεγεία Tyrtæi. 212, 7. ἐπιγεγραμμένα ἐν
 τοῖς μνημείοις. 236, 3.
 ἔλεγχος σαφής. 174, 1.
 ἔλεος] τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλείου ἠξιώθη-
 σαν. 234, 6.
 ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων συνετάφη τοῖς τούτων
 σώμασι. 176, 3. ἐλευθερίαν τῆς ἀπάσης
 Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἐαυτῶν σώμασιν εἶχον μέ-
 νοι. 175, pen.
 ἐλεύθερον ἔδαφος. 237, 9.
 ἐμβάλλειν. in navem inscendere. 178, 9.
 ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν. 195, 7. εἰς τὴν
 ἀγοράν. 139, 12.
 ἐμπορίαν εἰσαγεῖν. 179, 6.
 ἐμπορτᾶν] διπλᾶ ἱμάτια ἔμπεπορημένους.
 milites in castra euntes dupla saga fibu-
 lis adstricta gerebant. 167, 1.
 ἐμφράττειν ἀπάσας ὁδοὺς τῆς ἀδικίας. 223,
 15.
 ἐν] pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινα. in pote-
 state sua ad damnandum absolven-
 dumve habere. 157, pen. ἐν ὑμῖν ἐστί.
 penes vos est. 176, ult. redundat in
 isto: ἐλεγεία ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνη-
 μείοις. 236, 9.
 ἐνδέχεσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰκίαις ἐκόλα-
 σαν. 220, 16.
 ἐνεργεῖν. industrius esse. 199, 12.
 ἐνίστασθαι δικαίως τὰς κρίσεις. instituere.
 161, 11.
 ἐνοχος ἅπασιν ὁμοίως. 143, 1.
 ἐντίκτειν νεοσούς. 229, 12.
 ἐξαγγελλεῖν. per internuntium (per tertium,
 ut vulgo usurpant) alicui aliquid signifi-
 ficare, non ipse per se. 195, 3.
 ἐξάγειν ἱερά ἐκ τῆς χώρας. 155, 10. τοὺς εἰρ-
 χθέντας. nexos e carcere. 217, 14.
 ἐξαγώγιμος βοήθεια. 156, 8.
 ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. exonerare frumentum
 e navibus. 149, 11.
 ἐξαίρετος χάρις. 233, 13.
 ἐξαιτεῖσθαι. precibus exorare, flectere ju-
 dicem, ut reum absolvat. 231, 9. 232,
 antep.
 ἐξαλείφειν νόμον. 184, 7.
 ἐξανιστᾶναι. jubere emigrare. 194, 21.
 ἐξαρκεῖν. 155, 5.
 ἐξαφαιρεῖσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν. 198, 9.
 ἐξέρχεσθαι. 239, 7.
 ἐξήμυσθαι. 151, ult.
 ἐξορίζειν. 197, 6. τὰ ὅσα ἔξω τῆς Ἀττικῆς.
 218, 4. et 18.
 ἐξορμᾶν] τῆς νεῶς ἤδη ἐξορμώσης περὶ τὴν
 ἀκτὴν. 148, 2. nisi potius ibi leg. est

ἐξορμούσης, ab ἐξορμῆν.
 ἔξουσία τῆς ἀπολογίας. 163, 6.
 ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν. 143, 13. 144,
 11.
 ἔπαινος μῖνον ἄθλον τῶν κινδύων. 174, 2.
 216, 2.
 ἔπακτος λέως ἄλλοθεν. 204, 3.
 ἐπάρχειν πολλῆς χάρας τῶν βαρβάρων. 170,
 ult. πάσης ἐπάρξαντα τῆς Ἀσίας. 182, 7.
 ἐπέοικε πάντα νέοισι. 214, 1.
 ἐπερωτῶν τὸν θεόν. 194, pen.
 ἐπεισθαι] πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἐπε-
 ταί. 213, 3.
 ἐπὶ] Cum genitivo, ante. ἐπὶ τῶν θυρῶν.
 ante fores ædium. 165, pen. ἐπὶ προ-
 στάτου, subaudi ἔξουσία. sub patrocínio,
 tutela, potestate patroni. 238, 11. Cum
 dativo, in. ἐπὶ τοῖς τέλχεσιν ἔχειν τὰς ἐλ-
 πίδας. 174, 8. ob. ἐπὶ τοιούτοις στεφα-
 νοῦσθαι. 233, 4.
 ἐπιβαίνειν τῆς Ἀτικῆς. 213, 2.
 ἐπιγιγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγυνομένοις.
 143, 2. 193, 12. 198, 6.
 ἐπιγράφειν] ὄνομα Διὸς σατῆρος ἐπ. πρὸς τὴν
 εἰσαγγελίαν. 231, 18. τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπι-
 γραμμμένα ἐν τοῖς μνημείοις. 256, 3.
 ἐπιδιδίκεσθαι πᾶσιν ἔργα τὴν ἀρετὴν. 211, 6.
 ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209,
 12.
 ἐπιδιδόναι. largiri. 233, 10.
 ἐπίδοξος, expectatus. 141, ult.
 ἐπιέναι] τῶν ἐπιόντων φόβος. 175, 10. ἐπιὼν
 κίνδυνος. 185, 13.
 ἐπικαλεῖσθαι βοηθόν. 171, 4. θεοῦ. 149, 1.
 236, ult.
 ἐπικουρία] οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαί
 δοηδοῦσι τοῖς προδόταις. 227, 4.
 ἐπίκτητος χώρα. que tibi patria non sit,
 quam tute tibi delegeris, ad commoran-
 dum. 174, 17.
 ἐπιλαμβάνειν] εἰ ἐπιλήφονται τὰς Ἀθήνας.
 derепente obruent. 194, ult.
 ἐπιμέλειαν θεῶν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πρά-
 ξεις ἐπισκοπεῖν. 199, 6. τὴν περὶ τοὺς
 νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο. 211, 17.
 ἐπιορκεῖν ὄρκον. 189, 8.
 ἐπιόρκων ροπαε. 192, 5.
 ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν. 227, 3.
 ἐπισκοπεῖν ἡγούμαι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πά-
 σας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις. 199, 7.
 ἐπισπεῖν. 210, 3.
 ἐπιστρατεύσθαι. 202, 9.
 ἐπιτίθεσθαι τυρανίδι. 223, 18.
 ἐπιφανής. 145, 3.
 ἐπονεῖστος. 231, 16.
 ἐπόνυμος τῶν πατρῶων ἱερῶν p. 155, 11.
 Minerva.
 ἔρανος] τοὺς ἐράνους διενεργεῖν. contributiones
 pecuniarias alias aliis in locis, aliosque
 ad usus dependere. 153, 4. ἔρανον εἰς
 τὴν σωτηρίαν εἰσενεργεῖν. 237, 4.
 ἐρατός. amabilis. 214, 3.
 ἔργασια. mercaturæ exercitatio. 146, 1.
 178, 6. 179, 2. γίνεσθαι ἐπ' ἔργασίας.

quæstum exercere. 179, 13.
 ἔρημος] ὢν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὐτὸν
 μέρος κατέλιπεν. 148, 8. ἔρημον τῶν ἀγα-
 θῶν ἕασαντος. 219, antep.
 ἔστια] οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι
 ἐτόλμησας. 229, 3.
 εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας. 149, 3.
 εὐγενῶς χαρίζεσθαι χάριτας. 203, 9.
 εὐεργέτης] τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τι-
 μάς ἀπονέμετε. 176, 16.
 εὐκλεῆς] εὐκλεῆ θάνατον αἰρούνται. 175, 13.
 τὸν εὐκλεῆ κίνδυνον ἔφυγε. 197, 21.
 εὐκλειαν καταταί. 194, 9. 206, ult.
 εὐλογία τῶν ἀγαθῶν. 173, ult.
 εὐμενῶς ἔχει τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι.
 201, 3.
 εὐμημονεῖν. 151, 3.
 εὐνομομένη πόλις. 226, 5.
 εὐνοκοτάτην ψῆφον ἐνεργεῖν. 144, 14.
 εὐπετώσ νενικηκότα τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας.
 176, 14.
 εὐρίσκειν] εὐρεῖν κατηγορίαν. comminisci.
 144, 2. εὐρεῖν παρ' ἑαυτοῦ. semet exco-
 gitare. 192, antep.
 εὐσέβεια] τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα. 238,
 pen.
 εὐσεβεῖν βουλόμενος δικαστής. 171, 12.
 εὐσεβῆς] τῶν εὐσεβῶν χῶρος. 201, 6.
 εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιούτους εἶναι.
 184, 15.
 ἔφηβος. 189, 4.
 ἔφοδος τῶν τιν ἄνων προδιδόντων. 223, 16.
 ἔχειν τινα ὑπὸ τῆ ψήφου. 136, 10. ἐν τῇ
 ψήφῳ. 157, pen. μόνοι τὴν τῶν Ἑλλήνων
 ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον.
 175, ult. οὕτως [subaudi τῆς γνώμης]
 εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν, id est, δέικετο.
 hoc animo præditi, ita affecti erant erga
 fortitudinem, ita ei dediti. 214, 8. ὡς
 εἶχον [scil. τὴν γνώμην aut τῆς γνώμης]
 πρὸς τοὺς προδότας. 220, ult.

Z.

ζῆν ὡςτε μὴδ' εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν τοιούτων ἀδι-
 κημάτων. 224, 3.
 ζητεῖν τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. 200, 1.

H.

ἦθος ἀγλαὸν ἄθος. 214, 2.
 ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡξιώθημεν προ-
 στάται γενέσθαι. 182, 2.
 ἡγεμῶν] ἐνενηκόντα ἐτη ἡγεμόνες τῶν Ἑλλή-
 νων κατέστησαν. 186, ult.
 ἦθος] δι' ἰγρότητα τοῦ ἦθους εἰς ἔλεον προά-
 γεσθαι. 162, 2. τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρεώ-
 μενοι. 231, 6.
 ἦκειν] ἦξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερό-
 μενος. 180, 2.
 ἡλικιώτης. 237, ult.
 ἦρας] ἦρας οἱ κατὰ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν
 ἰδρυμένοι. 136, 1.
 ἦττα] ἦττης αἰτίους οὐκ ἀξίον εἰπεῖν τοὺς ταῖς

διανοίαις μὴ πτήξαντας. 175, 9.
 ἡττῶν] τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποδνή-
 σκοντάς οὐδ' ἂν εἰς δικαίως φήσειεν ἡττη-
 θῆναι. 175, 12.

Θ.

θάνατος πόλεως ἐστὶν ἀνάστατον γενέσθαι.
 181, 4. εὐκλείης. 175, 13. ἀκλεής.
 197, antep. θάνατον τῆς πατρίδος κατα-
 φηφίζεσθαι. 240, pen.
 θάπτειν] ἐν τῇ χώρᾳ μὴ τετάφθαι. 218, 3.
 et 20. ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆς πατρίδος τα-
 φῆναι. 237, 10.
 θέσμια παλαιὰ τῶν προγόνων ἐκβάλλειν τῆς
 ψυχῆς. 207, ult.
 Σηπτός. spectabilis, venerabilis. 214, 3.
 Σῶκη. sarcophagus, vel etiam tumulus, se-
 pulcrum. 141, 3. 172, 5. οἱ τετελευτη-
 κότες τὰς θήκας συνεβάλλοντο. item ὧν οὐ-
 τος οὐδὲ τὰς θήκας παρὶν ἠσχύνθη. 173,
 5. 238, 2.
 θηλύνειν. emollire, frangere, 206, 9.
 Θουρβεῖν] μηδεὶς μοι Θουρβήσῃ. 177, 4.
 θυμὸν ἄλκιμον ἐν φρεσὶ. 213, 12. et 19.
 θύρα] τὴν θύραν ἀνικοδομήσαντες. 226, ult.
 θυσίαι αἱ ἐν τοῖς νόμοις. 136, 4.

I.

ιαμβεῖα Euripidis ex Eumolpo. 198, 7.
 203, 5.
 ἰδεῖν νεμεσητόν. 213, ult.
 ἴδιος] ἴδιους ἔχθρους νομίζειν τοὺς εἰς πατρίδα
 τι παρανομούντας. 139, 18. τὸ ἴδιον τοῦ
 πράγματος. particularis rei, h. e. quod
 ab uno homine privato sit gesta. 183,
 ult. aut subauditur συμφέρον privatum
 commodum.
 ἰδιώτης. 191, ult.
 ἰδρῦσθαι de heroibus fanis consecratis.
 136, 2. ἰδρῦσθαι ἱερά. 155, 9. et ult.
 ἰερός] τὰ ἱερά λαβόντες κατὰ τὸν νόμον. extis,
 aliisque sacris in manus sumptis. 151,
 ult. ἱερὰ ἰδρυσάμενοι παρέδωκαν. 155,
 9. μετακομίζεσθαι τὰ πατρίᾳ ἱερά. 165,
 1. μετακομίζεσθαι τὰ πάτρια ἱερά.
 178, 15. ἱερὰ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πα-
 τρῶν νομίμων ἀποστειρῶν. 180, 11. ἐκ-
 δοτὰ τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδωσαν.
 195, 11. ἀξιοῦν τὰ ἱερά, βοηθεῖν αὐτοῖς.
 242, 2. ἱερὰ ὅπλα μὴ καταισχύειν.
 189, 5.
 ἱεροσυλίην μεγάλην καὶ μικρά. 183, 10. εἰ-
 κὼνα χαλκῶν. in statua ænea e fano sub-
 movenda sacrilegium committere. 231,
 14.
 ἰμάτιον] διπλᾶ τὰ ἰμάτια ἐμπεπορημένοι.
 167, 1.
 ἰπποτροφεῖν. 233, 2.
 ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. 197, 2.
 ἴσον φέρει. æquipollet, æquivalet. de pon-
 dere et libra ductum. 206, 1. ἴσων εὐ-
 κλειαν λαγχάνειν [scil. τῇ τῶν ἄλλων

ἀποθανόντων εὐκλεία]. 206, ult. ἴσον ἔχειν.
 pari jure cum reliquis civibus uti. 235, 2.
 ἰσάναί εἰκόνα. erigere, dedicare. 231, 15.
 ἰσχνῶς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκείνων ἀρετὴν ἐν τοῖς γράμ-
 μασι, 192, ult.
 ἰσχύειν] οὐκ ἰσχύει, pro οὐδὲν ἰσχύει. 139, 4.

K.

καδίσκοιν δυοῖν κειμένον. 240, ult.
 καθαιρεῖν εἰκόνα. 220, 1, et 7.
 καθιστάναί εἰς ἀγῶνα. 137, 4. εἰς κρίσιν
 κοινὴν. 139, 16,
 κακὸν elliptice deest illis, οὐδὲν παρὰ τοῦτό
 ἐστι. 182, pen. 184, 7.
 κακότης. dedecus ignavia, imbellis, dege-
 neris, turpis et flagitiosi animi. 213, 3.
 κάκωσις τοκέων. mala tractatio, cum pa-
 rentes contemptui habentur, nuditati,
 fami, penuria rerum omnium permisi.
 239, 19.
 καλύπτειν. de terra mortuos operiente.
 197, 8.
 κανῶν. 142, 5.
 κάρη λευκὸν ἔχοντα. caput canum. 213, 18.
 κατὰ] per, in, ad. κατὰ παντός τοῦ αἰῶνος.
 140, 8. τὴν κατὰ πάντων τῶν προδιδόντων
 χάριν. 233, 14. quam dictionem Taylor
 immerito damnavit: subauditur eum
 ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένῃν.
 καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ. 164, 6.
 κατάγεσθαι καὶ ἀφικέσθαι εἰς Ῥόδον. 149, 1.
 κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere.
 149, 9. τὴν τιμαρίαν εἰς τι. 227, ult.
 καταγινώσκειν ἑαυτοῦ αἰδίων φυγὴν. 152,
 antep. 238, 10. τὸ προδεδικέναι. 178,
 17. θάνατον. 198, 13. παράνοια. 238,
 4. ἀδίκημα κεκριμένον καὶ κατεγνωσμένον.
 flagitium, de quo quæsitum et pronun-
 ciatum est, et esse flagitium, et punien-
 dum esse, et quo genere poenæ. 177, 2.
 καταγινώσκειν et καταφηφίζεσθαι diffe-
 runt: illud est Scabinorum, vel ICto-
 rum de crimine pronuntiantium, sitne
 vere an falso incusatum, et qua sit poena
 animadvertendum; hoc iudicis, exse-
 cutionem illius poenæ indicentis atque
 mandantis. 177, 20.
 καταδέεσθαι διακεῖσθαι. minore pietate
 aliquem prosequi. 174, 17.
 καταισχύειν τὴν ἀριστείαν. 186, 3. δόξα.
 216, 5. ὅπλα. 189, 5.
 κατακλείεσθαι de obsessis. 195, 12.
 κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη τέκνα
 καὶ γυναῖκας. 147, 18. e terra continente
 ad naves deportare. 148, 1.
 καταλείπειν τὴν πόλιν. 185, 4. οὐ καταλεί-
 ψω τοὺς ἡγεμόνας, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀπο-
 θανόντας. 193, 3. κατέλιπεν αὐτοῖς ἐλε-
 γεία ποιήσας. 211, pen.
 καταλύειν. 186, 3. et 7.
 καταλύειν εὐκλειαν. 194, 10.
 καταμαρτυρεῖν ἑαυτοῦ. 159, 4. 163, 2.
 καταναλίσκειν τὸν βίον. 199, 12.

κατανέμεσθαι τὴν χώραν. 194, 22.
καταπτήσσειν. 165, ult.
κατασκάπτειν. 182, 8. 239, 17.
κατατάττειν τὴν τιμωρίαν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὃ
μαλίστα φοβούνται. 227, ult.
καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου
καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλούτου περιγενομένην,
id est, ἐφάνευσαν ὅτι ἡ ἀνδρεία περιγι-
γνεται τοῦ πλούτου, καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πλού-
του. 215, 2.
καταφεύγειν ἐπὶ βωμόν. 198, ult. εἰς ἱερὸν.
226, pen.
καταφεύδουσιν τοῦ δεσπότου τὰ μὴ ὄντα.
161, 3.
καταφθίζεσθαι. v. καταγικίσκειν.
κατελέγχειν. corrumpere. 213, 2.
κατέρχονται οἱ φεύγοντες. 238, 8.
κατέχειν] ἀεὶ ὑμῖν δοκοῦσιν οἱ μικροὶ καὶ οἱ
τυχεύοντες φόβου τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν.
164, 13. φλόξ πολέμια κατέχει τὴν πόλιν.
206, 3.
κεῖσθαι. expositus, in medio propositus
esse. 240, ult.
κινεῖν τὰ ἱερά ἐκ τῆς πατρίδος. 155, 12.
κληρονομεῖν] ἐκληρονομοῦν τὴν γῆν καὶ τεθνη-
κότας. 197, 4.
κληρονομοὶ ὄρκων καὶ πίστωσης. 225, 18.
κλῆρος ἀκήρατος καὶ οἰκία. 210, 6.
κλυτεύειν. 152, 2.
κοινός] κοινὴ πρόφασις, causa (accusandi)
quæ unicuique civi debet esse honesta,
rata, et legitima. τὰ κοινὰ ἀδικήματα
καὶ κοινὰς τὰς προφάσεις ἔχει. quæ crimina
cives cunctos lædunt, eorum accusatio
quoque juris est communis. 139, antep.
κοινὴ κρίσις. iudicium majestatis, quo
populo toti per representantes perso-
nam ejus iudices judicare licet, causa
ad omnes pertinens. 139, 16. κοινῶν
ἐλπίδων στερεῖσθαι. 180, antep. εἰς τὴν
κοινὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν τελευτᾶν. 174,
4. 196, ult. 233, 7. τύμβον κοινὸν λαγ-
χάνειν. 206, ult. κοινὰς χάριτας ἀπαιτεῖν.
præmia, vel redhostimenta officii pò-
scere, non tibi soli, qui promeritus sis,
propria, sed aliis quoque communia
futura, quibus gratiæ nil debeatur. 233,
1. τοῦ κοινού παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἠξιώθησαν.
234, 6.
κοινωνεῖν τῆς τύχης. 174, ult.
κοινῶς. 233, 9. ubi λειτουργεῖν subauditur.
κοινὰ. 213, 19.
κουριδία ἄλοχος. 212, 14.
κρίνειν dicitur actor, reum in jus vocans.
136, 3. ἀδικήμα κεκρυμμένον καὶ κατεγνω-
σμένον. 177, 2. νεκρὸν κρίνειν προδοσίας.
218, 1.
κρίσις] ἀεμνηστον καὶ καταλείψει τοῖς ἐπι-
γυνομένοις τὴν κρίσιν. 140, 9. κρίσιν προ-
δοσίας ἐν τῷ δήμῳ οὐχ ὑπομένοντα. 219,
13. κρίσις pro κατηγορία, quatenus ac-
cusatio id efficit, ut in crimen inquirat-
tur, 138, 10.
κρίζειν] πόλεις πεσσῶν διαφορὰς ὁμοίως ἐκτι-

σμένας. 204, pen.
κύκλω. 201, 3. 227, 1.
κύριος ψήφου γίνεσθαι. 178, 21.

Λ.

λαγχάνειν τύμβον κοινόν, εὐκλείαν τ' ἴσθν.
206, ult.
λαμβάνειν] colligere, intelligere, cernere.
ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων
ἐλάμβανον. 184, 2. λαμβάνειν καὶ λόγου
τιμωρίαν. orationis adeo panam exse-
qui. 186, 8. λαμβάνειν τὰ ἱερά. exta et
alia sacra in manus sumere, manibus
apprehendere. 151, ult. λαμβάνειν di-
cuntur iudices reos, cum eos coram se
stantes in potestate habent, severitati
iudicii sui obnoxios. 177, 7. deprehen-
dere. 178, 8. λαμβάνειν τὸ σῶμα ὁμῶν
τῆς ἀδικίας. 219, ult. τὴν κατὰ τῶν προ-
διδόντων τιμωρίαν ἐξαιρεῖτον χάριν λαμβά-
νειν, impetrare pro eximia et peculiari
gratia, ut pœna proditoribus scripta
remittatur. 233, 13.
λαμπρῶς χρυσεῖν. 233, 2.
λανθάνειν] λήληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο
πεποινηκώς, nescit ipse, semet id fecisse
— 183, 4.
λέγειν ἐξ οὗ πράγματός. 145, 13.
λειποταξίῳ et ἀστρατείας crimina copulan-
tur. 239, pen.
λέμβος. 148, 1.
ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 189, 4.
λίθινος περιβολος. 174, 11.
λιμὴν] τοὺς λιμένας ἐλεᾶν. 148, 6.
λιμὸς] οὐ πρότερον ἀπ' ἡλίου, πρὶν ἢ λιμῶ
ἀπέκτειναν. 227, 3.
λόγος. mera verba, re cassa. 153, ult.
λόγον περὶ τινα ἔχειν. 212, 1. λόγου τι-
μωρίαν λαμβάνειν. 186, 7. μετὰ λόγου
καὶ ἀποδείξεως συμπίθειν. 209, antep.
λόχευμα. factus. 208, 5.

Μ.

μακρὸν πλοῖον. 187, pen.
μάγασθαι. 212, 10.
μαρτύριον. 215, 7. μαρτυρίαν παρὰ θεῶν
ἔχειν. 201, 8.
μεγαλοψυχία. 203, 6.
μετὰ] τῶν μετὰ τούτου τις. unus aliquis
advocatorum ejus. 185, 2. μεθ' ἑαυτῶν
ἔσχον τὴν θεῶν εὐνοίαν. 194, 1.
μεταβολῆς τύχην ἐπὶ τὸ βέλτιον. 180, 15.
μετακομίζεσθαι ἱερά πάτρια. operam dare,
ut tibi domo submittantur eo locorum,
ubi commoreris, accessere. 178, 15.
μεταλλάττειν τὸν τόπον. 185, 13. χῶραν.
195, 16.
μεταπέμπεσθαι ἱερά. 155, 9. ἐπικουρίαν
ἑαυτῶ. 171, 6.
μεταπίπτειν] τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν
μετέπεσε. 176, 1. ἐκ τοῦ κακῶς πράτ-
τειν. e mala fortuna ad meliorem red-

ire. 180, pen.
 μετασπῆλαι. 221, 2. 229, pen.
 μετείναι. 212, pen.
 μετέρχεσθαι. insectari, punire. 219, 3.
 μετέχειν τινὶ πεντηκοστῆς. 150, 2. 179, pen.
 μετοικεῖν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τῶν γειτόνων.
 152, 11. 229, 15.
 μετριότης. 231, 15.
 μεπλόθετος. 238, 12.
 μητρῶον. 184, 6.
 μισαθῆναιος. 165, 9.
 μισόδημος. 165, 8.
 μοῖρα] κατὰ τὴν ἐκάστου μοῖραν. pro sua
 cujusque virili parte. 183, 3.
 μόνος ἄνθρωπος, μόνον πρᾶγμα. negotium
 ad unum hominem solum pertinens,
 cujus seu commoda, seu damna penes
 ipsum manent, ad plures non diman-
 pant. 184, 13. μονώτατος. 197, 1.
 et 6.
 μυθώδης. 199, 14.

N.

ναίειν πατρίδα. 208, 8.
 ναυμαχεῖν. 187, 2.
 νεκρὸν κρίνειν προδοσίας. 213, 1.
 νεμωσπτόν ἰδεῖν. spectaculum fœdum, atrox,
 luctuosum, miserabile, cujus obtutus
 par est, ut indignationem horroremque
 et abominationem commoveat, et quo
 si tu oculos pascas, facile fiat, ut ipsi
 tibi quoque similia eveniant. 213, ult.
 νέος] τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν. 211,
 17. νέοισι πάντ' ἐπέοικε. 214, 1.
 νεοσός. 229, 12.
 νεοττία. 229, 9.
 Neutra pluralia substantivorum vel ad-
 jectivorum copulantur interdum cum
 tertijs verborum personis in numero,
 non singulari, ut fieri solet, sed plurali,
 quod paulo est inventu rarius. cujus-
 modi constructionis exempla in indice
 ad Lysiam aliunde petita protuli.
 ταῦτα σημεῖα φαίνονται, pro φαίνεται.
 199, 5. Haud raro reperi schema hoc
 in opusculis criticis Dionysii Halicarnas-
 sensis, ut p. 130. ed. Sylburg. pen-
 ult. τὰ τεῖχη ἀνίστανται. Item p. 150, 49.
 dat liber Dudithianus ἐστασίαζον τὰ τῶν
 πόλεων, scil. τέλη. ubi vulgati Thucydi-
 didis libri dant ἐστασίαζε. Idem p. 152,
 36. e tertio Thucydidis, cap. 82. recitat
 hæc: τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν, ἃ ὅτι οὐ
 ξυνηγάνισαντο, ἢ φθῶν τοῦ περιεῖναι, διε-
 φθείροντο. Reperi apud Stobæum quo-
 que exempla complura, quæ annotare in-
 super habui, nuper Eclogas ejus physi-
 cas perlegens, editionemque earum An-
 twerpiensem, misere lacunis et mendis
 coinquinatam, cum codice pleniore et
 emendatiore Augustano manuscripto
 conferens. Isæus p. 48, 41. οὐδὲν ἂν
 ἄλλω τὰ τούτων ἐγένοντο.

τὰ νεώρια. 242, 1.
 νομίζειν. legibus et rita vetusto sancitum
 habere. 188, 9.
 νόμιμος] τῶν νομίμων εἶργειν. arcere, atque
 interdiciere locis juribusque iis, quæ
 adire atque usurpare civibus aliis haud
 scleratis licet, sed facinorosi inde ex-
 cluduntur. 183, 13. τεύχεται τῶν νομί-
 μων. jus sibi debitum adipiscetur. 198,
 pen. 199, 2. quanquam ibi τῶν νόμων
 legitur.
 νομοθέτης] πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν
 διανοίας ἀποβλέπειν. 183, 6.
 νοῦς ἐσθλός. 198, 10.

O.

ὄδος] ὁδὸς ἀπάσας τῆς ἀδικίας ἀπέφεραξεν.
 223, 15.
 ὄδοος] dens. χεῖλος ὀδοῦσι δακάν. 214, 6.
 ὀθνεῖος. 156, 1.
 τὰ οἰκῆα τῆς φύσεως. 229, 5.
 οἰκίζειν πόλιν ἀντ' ἄλλης πόλεως. 205, 1.
 οἶκος ἀκήρατος. 210, 6.
 ὄμηρον τῆς ἀδικίας σῶμα. corpus delin-
 quentis, quasi obsidem agens pœnæ
 pro illo delicto luendæ. cum est in
 potestate judicum, neque aufugit. 219,
 ult. ὄμηρον δίδουαι τὴν πίστιν. 225, pen.
 ὁμογνωμόνος. 201, 9.
 ὁμοίας καὶ ἀκολουθους ἀλλήλαις. 221, 4.
 ὄνειδος τῆς πατρίδος. 139, 14.
 ὄπλα τίθεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 171, 9.
 ὄπλα ἱερὰ μὴ καταισχύνειν. 189, 5. et
 antep. ἐν ὄπλοις ἐκστρατευόμενοι. 212, 3.
 ὄργη δαιμόνων ἐλάπτει τινά. 198, 8. τῆς
 ἐσχάτης ὄργῆς [id est, τιμωρίας vel
 κολάσεως] δικαίως ἂν τυγχάνοντες. 232, 5.
 ὀργίζεσθαι ἐπὶ τοῖς νεοῖσι. 158, 3.
 ὄρσός] erectus metu et expectatione re-
 rum formidosarum. ὄρθῃ ἦν ὁ πόλις ἐν
 τοῖς συμβεβηκόσιν. 165, 11. τριμῖαν
 ὄρθην στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις. 208, 2.
 ὀρίζειν τιμωρίαν ἐν τοῖς νόμοις. 140, ult.
 157, 2. ὄρισαν θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν.
 183, pen.
 ὄρια τῆς χάρας οὐκ αἰσχύνεσθαι. 152, 9.
 ὄρια τοῦ εἶον. 215, 7.
 ὄρκος τῶν πολιτῶν. 189, 2. ὄρκον ἐπιπορεῖν.
 189, 8. τὸ συνέχον δημοκρατίαν ὄρκος
 ἐστίν. 191, 8.
 ὄρμῶν πρὸς φυγὴν. 199, ult. πολλοὺς εἰς
 μάχην ὀρμαίνοντας. 206, 9.
 ὄρους τοῖς βαρβάρους πῆξαντες. 187, 7.
 ὄροφὴν ἀποσκεινάζειν. tectum demoliri.
 227, 1.
 ὄρυγμα] παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὄρυγματος.
 carnifici. 221, 12. fossa designatur, in
 quam malefici supplicio affecti abjicie-
 bantur.
 ὅσα ἀνορύττειν. 218, 3. et 17.
 ὅτι] μὴ ὅτι et ὅτι μὴ copulata. εἰς τούτους
 μὴ ὅτι ἁμαρτάνειν, ἀλλ' ὅτι μὴ εὐεργετοῦ-
 ντας τὸν αὐτῶν εἶον καταναλίσκειν. ingens

peccatum est, non modo in hos [parentes] delinquere, sed hoc quoque, non totam exhaurire vitam in studio bene iis faciendi. 199, 12.

οὐδὲς γήρας. 166, ult.

οὗτος] ταῦτα. hoc imperium Atticum et universa reipublicæ constitutio. 188, ult.

ὄψια δέιλη. 148, 3.

Π.

παιδεύειν] δύο ἐστὶ τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους. pœna et honor. 143, 6. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult.

παλαιός] οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. 201, 15. παλαιότερος. 213, 14.

Παναθηναία] καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 209, 10.

παρ' ἕνα ἄνθρωπον οὐδὲν τούτων ἐγένετο. ideo quod unus aut affuisset, aut abfuisset, rem non fuisse mutatam, h. e. neque propter absentiam ejus evenisse, neque aliter fuisse habituram, si affuisset. 182, 12. παρὰ τοῦτον ἐστὶν ἡ σωτηρία τῆς πόλεως. eo præsentem salva est resp., absente perit. 183, 1. παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστὶ τὰ δεικνύμενα, ἕως ἂν ᾖ ἄκριτα. post judicium autem sunt παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελεθῶσιν. 239, 7.

παρὰ γέλλειν. 195, antep.

παράγειν. deflectere, detorque a recto et vero ad vitium et fraudem. 161, 16.

παράδειγμα καταλείπεσθαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 143, 2. παράδειγμα κάλλιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες. 144, 7.

παραδίδοναι] παραδεδομένα διούσια ὑπὸ τῶν προγόνων. 136, 5. de accusatore et de legibus reum potestati judicum tradentibus, illo delictum indicante, et corpus sentis exhibente; leges autem pœnam dictant et executionem ejus iudicibus delegant. 138, 10. 139, 4. τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν ὑποχείριον παραδίδοντα. 141, 4. servos ad quæstionem per tormenta. 161, pen. 162, antep. παραδώσειν ἀμείνω τὴν πατρίδα. traditorum posteris rempublicam meliorem, quam accepisset. 189, 7.

παραδοξότατον. 175, 4.

παραινεῖν κακά. 206, 11.

παρακαθίζεσθαι τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς παῖδας καὶ γυναῖκας. 234, 2.

παρακελεύεσθε ἑαυτοῖς. 225, 10.

παρακρούεσθαι τοῖς λόγοις. decipere, circumvenire. 232, 11.

παραλαβόντας παραδύναι. 221, 11.

παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιεῖσθαι. argumentationes fallaces, captiosas, 161, 9.

παραμένειν] ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. 213, 9.

παρανοίαν τινας καταγνώσκειν. 238, 4.

παρανόμων γραφαί. 140, 2.

παρασκευαῖαι τῶν κρινομένων. copiae quibus muniti rei amicorum et intercessorum potentia gratiaque freti, sperant futurum, ut jus æquum perventum atque debilitent. 150, pen. τοῦ λόγου. 161, 15.

παραστάτης. 189, ult.

παρατάττεσθαι. 235, 4.

παρέχειν συγγνώμην (pro dīdναι). 136, ult. παρασχόντα τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγείοις. 171, 10. 172, pen. 179, 7. 190, 2. παρέχεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. 172, 3.

παριδεῖν τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. 171, 11. ὅταν ταύτην τις ἐφ' ἑνὸς [id est, ἐν ἐνὶ ἀνδρῶσι] παρίδῃ, κέληθεν αὐτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεσποικώς. inultum si quis hoc transmiserit, quod alter salutem reip. haud sit totius. 183, 4.

παριναίαι τὴν τιμωρίαν. pœnam omittere. 141, 8. præterire. ὦν τὰς θήκας παριών. 173, 5.

παροξύνεσθαι. 196, 6.

τὰ πάτριμ ἱερά. 178, 15. et τὰ πατρίδια.

141, 2. 155, 7. et alibi. ἔθνη. 155, 8.

πεζομαχεῖν. 187, 2.

πέμψειν] μήτηρ ὅταν πέμπῃ τέκνα, scil. in castra et aciem. 206, 8.

πενία στυγερά. 212, ult.

πενταετηρίς. 209, 10.

πεντακόσιοι] τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους. 164, 6.

πεντηκοστή. vectigalis genus. 150, 1. πεντηκοστὴς μετέχειν eamque καταλείπειν. 179, pen.

πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν. 181, 2.

περὶ] λόγον οὐδένα περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἔχειν. 212, 1. ἀμυνομένω περὶ πάτριμ,

id est, ὑπὲρ πατρίδος, cum genitivo. 210,

4. θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα. 213,

6. et cum dativo, περὶ ἢ πατρίδι μαχόμενοι. pro sua patria. 212, 10.

περαιοῖσθαι ἑαυτὸν τὴν ἔξουσίαν τῆς ἀπολογίας. 163, 8. τοὺς στεφάνους. 222, 1.

περιβάλλειν τεῖχην τῆς πατρίδος. 233, 7.

περιβόλος ἀρετή. 185, 9.

περίβολος λίθινος. 174, 11.

περιγιγνεσθαι καὶ τῶν πολεμίων, καὶ τῶν συμμάχων. 185, 21. καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ σπλήτους περιγιγνομένων. 215, 4.

περίστασθαι] νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο.

res eo reddit. 138, 3.

περιλαμβάνειν. 142, pen.

περιορᾶν πορδομένω. 174, 12.

περιπίπτειν μεγάλοις ἀτυχίμασι. 192, 9.

περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 146, 1.

περιποιεῖσθαι λειτουργίας εἰς τὸν ἴδιον οἶκον.

sumptus in muneribus edendis ita facere, ut fructus eorum non ad remp. sed ad te soium, tuosve redeat. 233, 1.

περιρρεῖν κύκλω τόσων. 201, 4.

πεσσῶν ὁμοίως διαφραγῆς. 204, 5.

πηγνύναι ὄρου τοῖς βαρβάροις. 187, 7. ἀρμῶς

πονηρῆς ἐν ξύλῳ κωρεῖς. 205, 2.

πιμῆρος] πιμρότεραι γνάσεις. 234, 7.
 πίνους ἀγροί. 212, 11.
 πλάζεσθαι. 212, 13.
 πλάττειν δόμω. straminibus, festucis et lato nidum compingere. 229, 11.
 πλείων] ἐπὶ πλείων ἑλθὼν ἀδικήμα. scelus, flagitium, ubi latius serpsit, increbuerit. 184, 4.
 πλήθους περιγυνομένην ἀρετήν. 215, 3.
 ποιητῆς] περὶ τοὺς ἄλλους ποιητᾶς λόγον ἔχουσιν οὐδένα. 212, 1.
 πλοῦτος] ἀνδρείαν τοῦ πλούτου περιγυνομένην. 215, 3.
 ποιεῖν ἐλεγεῖα. 211, pen. 212, 8. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209, 12.
 στήλην. 220, 2. παράδειγμα. 242, 3. τὸ πρᾶγμα μικρόν. oratione deprimere, elevare. 182, 12. μῦθον. narrationem fabularem carmine et actione scenica convestire. 202, ult. μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλλοι μὲν ἐν φρεσὶ θυμόν. 213, 11.
 ποιητῆς σπουδαῖος. 209, 9. οἱ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον. 209, 15.
 ποιητὸς πατήρ. adoptivus. 174, 14.
 πολεμεῖν τοῖς τοιοῦτοις ἔργοις. adversari, repugnare. 219, 11.
 πολεμία φλόξ κατέχει πόλιν. 206, 3.
 πολὺν γένειον. 213, 18.
 πολιστής. conditor coloniae. 205, 3.
 πολιτεῖαν tres constituunt, magistratus, iudices, et privati. 191, pen.
 πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἑαυτοῖς, 185, 17. 229, 3.
 πότιμος. 210, 3.
 ποῦς] διαθᾶς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν. 214, 5.
 πρᾶγμα] ἔξω τοῦ πράγματός λέγειν [scil. τοῦ νῦν προκειμένου]. 143, 15. 144, 11.
 πρέπειν μετ' ἀνδράσι. 206, 6.
 προάγεσθαι δακρυόεις εἰς ἔλεον. 162, 3.
 προαιρεῖσθαι ἀγῶνα. instituere, capessere. 139, 11. προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα. 161, 8.
 προαίρεσις] κατὰ προαίρεσιν ἀδικήματα. voluntaria. 240, 2.
 προδίδουσι τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα καὶ οἰκεία. 229, 6. θήκας τῶν ἡλικιωτῶν. 237, pen.
 προῖεσθαι τὸν κισρὸν. 225, 3.
 προκινδυνεύειν. 176, 5.
 προλέγειν ἀέφικεν ὁ νόμος ἂ μὴ δεῖ ποιεῖν. 138, pen.
 προλείπειν πόλιν. 212, 11.
 προμαχεῖν] προμαχοῦντες Ἕλλήνων. 215, pen.
 πρόμαχος. 212, 9. 213, 16. 214, 4.
 πρόνοια. 225, 8.
 πρὸς] ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον. 194, 3. πρὸς ἀρετὴν ἔχειν, id est, διακείσθαι. 214, 8. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult. ἐπιγράφειν ὄνομα Διὸς πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. 232, 2. συνευπορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. 233, 7.
 προσαγορεύειν τὴν πατρίδα. 173, 7.

προσαναγράφειν. 220, 9.
 προσγενομένου φορτίου. 201, 1.
 προσήκουσα φύσει χώρα. 174, 16.
 προσκρούειν. 232, 11.
 προσκεῖσθαι. 179, 3.
 πρόσδοτος, vestigal. 241, 7.
 προσπλεῖν. 148, 5.
 προστάτης. patronus peregrini. 152, 9.
 ἐπὶ προστάτου οἰκεῖν. 238, 11. προστάται τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἑλλήνων. 182, 3.
 προταρβεῖν θάνατον. 206, 5.
 προτρέπειν ἐπ' ἀρετὴν τοὺς νεωτέρους. 143, 5.
 πρόφασις. causa, e. c. accusandi. 139, antep.
 πταῖον οἶκος. 206, 1.
 πτήσσειν ταῖς διανοαῖς. 175, 9.
 πτωχεύειν. 212, 12.
 πτωχικὴν στολὴν λαμβάνειν. 195, ult.
 πύλη] κατὰ τὰς πύλας ὑποδύοντα. 196, 1.
 πυλῖς. portula secundaria. 148, 4. 178, 9.
 πυρὸς ρύαξ, 199, antep. περιῤῥέουσι τὸ πῦρ. 201, 4.

P.

ῥαψοδεῖσθαι Ὀμήρου ἔπη. 209, 11.
 ρύαξ πυρὸς. torrens. 199, antep.
 ῥέεσθαι δεῶν βωμῶν καὶ τὴν πατρίδα. 205, 5.

Σ.

σημεῖον] δεῖν ἂν εἴη, εἰ ταῦτα σημεῖα τῆς εὐσβείας καὶ πανουργίας φαίνονται. 199, 4.
 σιτηγεῖν. 156, ult. 157, 3. 4.
 σῖτον ἔξαιρεῖσθαι. 149, 11.
 σκηνὴ] καλεῖν ἐπὶ τὴν βασιλικὴν σκηνήν. 212, 4.
 σπᾶν] σπασάμενοι τὰ ξίφη. 196, 7.
 σπεύδειν εἰς τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν. 179, 1.
 σπουδάξαι] οὕτω σφόδρα περὶ τούτου ἐσπούδασαν. 212, 2.
 σπουδαῖος ποιητῆς. 209, 9. μέγιστα καὶ σπουδαιότατα δειληπταί. 229, 7.
 στάχυς ἄρσην. proles mascula. 206, 2.
 στεφανίτην ἀγῶνα κινᾶν. 176, 14.
 στέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐαυτῶν ψυχάς. 176, 6. decus, gloria. 207, 1. 208, 4. περιελεῖσθαι τοὺς στεφάνους. 222, 1.
 στήλην ποιεῖν. 220, 2.
 στηρίζεσθαι ἐπὶ γῆς ποσὶν ἀμφοτέροισιν. 214, 6.
 στολὴν πτωχικὴν λαμβάνειν. 195, ult.
 στορεῖναι. fundere, sternere humi, h. e. occidere. 215, ult.
 στρατοπέδω [in duali] συμβάλλειν. duo castra secum confligere. 202, 7.
 στυγερά πενία. 212, ult.
 συγγενὴς τιμωρία. poena consentanea scitis et moribus majorum in puniendis sceleribus. 222, 4.
 συγγνώμην παρέχειν. 136, ult. σ. τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων. 240, 1.
 συγχαυνεύειν. 220, 2. et antep.
 συγχαρεῖν τι. pati, concedere aliquid verum esse, aut pro vero haberi. 182, 16.

συλλέγειν φρύγανα. 196, 2. τὴν μετὰ πολ-
λῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλειαν. 194, 8.
συμβάλλεσθαι οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως σω-
τηρίαν. 172, 1. ἡ χάρα τὰ δένδρα συνεβά-
λετο εἰς — 172, 4. συμβάλλειν τινὶ λό-
γον. excusationem alicui suppeditare,
administrare. 180, 3. συμβάλλειν τὸ
κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον.
conferre, comparare. 185, 8. συμβαλεῖν
τῷ στρατοπέδῳ. 202, 7.
συμπαράταττεσθαι. 238, 1.
συμπεῖθειν τοὺς ἀνδράπους μετὰ λόγου καὶ
ἀποδείξεως. 209, pen.
συμπενθεῖν, lugere una cum reliquis civi-
bus, τὰς τῆς πατριδος συμφορὰς. 171,
pen.
συμφέρειν. comportare cadavera cæсорum
in præliis. 173, 1.
συμφεύειν. 155, 12.
συμφορὰς τὰς τῆς πατριδος συμπενθεῖν. 171,
ult.
συναθροῖζειν δόξαν. 216, 4.
συναναίρειν. 180, ult.
συναπολογεῖσθαι μισθοῦ. 232, 4.
συνατυχεῖν. 229, 1.
συνδιαφυλάττειν. 236, ult.
συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. 144, 7.
συνεδίξεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῷ τὴν πατριδα
φιλεῖν. 203, 3.
συνεφορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτη-
ρίαν. 233, 8.
συνέχει οὐ κατὰ μικρὸν τι μέρος. 140, 6. τὸ
τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ὄγκος.
191, 8.
συνήγορος. 180, 3.
συνθάπτειν] συντάφη τοῖς τούτων σώμασιν
ἢ ἐλευθερία. 176, 2.
συνθήκας ποιέσθαι. pacisci. 153, 9. 187,
pen.
συνίεναι de senatoribus in curia coeuntibus.
224, 6.
συνοικίζειν. 182, 10.
σύνοικος. 238, 14.
συνομνύειν. 224, ult.
συντάττειν] τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν
συντάξαντο. 211, 18.
συντομία. brevis dictionis. 209, 14.
συντρέχειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 147, 16.
συσκευασάμενος ἂ εἶχε. convasatis fortunis
omnibus. 147, ult.
σχῆμα] mera umbra hominis, non homo.
σχήματα ἐν πόλει ἄλλως πεφυκότα.
206, 7.
σῶμα] οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα τῆς ἀδικίας
ὄμρον. 219, ult. οὐ παρέχειν τὸ σῶμα
τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. 171, 9. 172,
pen. 179, 7. 190, 1. τὴν ἐλευθερίαν τῶν
Ἑλλήνων ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἢ τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. 176, 2.
σώτειρα Minerva. 148, pen. 231, antepen.
σωτῆρ Jupiter ibidem.
σωτηρία] τὴν σωτηρίαν ἐκ τοῦ πολέμου ὑπεύ-
θυνον κινδύνῳ ἐποίησαν. 228, 1. v. infra
sub ὑπέρ.

Τ.

τάξιν μὴ λείπειν. 151, pen. 189, 6. pro
διάταξις vel ἐπίταγμα, constitutio, præ-
ceptio, prescriptum legum. 138, 8.
τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς. 147, 19. 171, 10.
172, pen. 179, 7. τάττειν θάνατον τῷ
κλέψαντι ζημίαν. edicere, denuntiare.
183, 8. ἔλαττον ἐπιτίμιον τάττειν. 183,
9. ὑπέρτας et προτέρας τετάχθαι τὰς
τιμωρίας. 225, 1.
τείχος] οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν τὰς ἐλ-
πίδας τῆς σωτηρίας. 174, 8. εἰ τείχη τῆ
πατριδος περιέβαλεν. 235, 7. τὰ τείχη τῆς
πόλεως δεῖσθαι. supplicare. 242, 1.
τελεία Γοργῶ. 208, 1.
τέμενον] τοὺς νέους καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰ ἔδη
τῶν θεῶν. 237, 2. τεμένη τέμενεσθαι.
239, 17.
τέμενον] τέμενεσθαι τεμένη, lusus vocabu-
lorum. 239, 17.
τίθεσθαι παρά τινι. pecuniam ab aliquo
creditam sumere, opposito pignore.
153, pen. τίθεσθαι χάριν τινὶ. gratiam
penes aliquem inire. 240, 7.
τίκτειν] procreare, de patre, et parere,
de matre. τοῦδ' ἐκπτι τέκνα τίκτομεν.
205, 4.
τιμᾶν] τιμᾶσεται pro τιμᾶσεται. 208, 4.
τιμῆ] τιμᾶν ἰσοθέων τυγχάνειν. 197, 2.
τιμωρία] τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων [scil.
τεταγμένων ἐκ τῶν νόμων] τιμωρίαν ἐξαι-
ρετον χάριν λαμβάνειν. impetrare per
specialem gratiam, ut pœna proditori-
bus scripta remittatur. 233, 14.
τόκος] fœnus. μίαν μὲν τῶν τόκων ἔφερε τῷ
Ἀμύντῳ. 153, ult.
τρέπειν εἰς τὴν χεῖρον γνώμην. 198, 10.
τρίαινα Γοργῶνος. 208, 2.
τροφεῖα ἀποδιδόναι. 177, 16.
τυγχάνειν τῶν νόμων. 198, pen. 199, 2. si-
gnificat, ubi de criminosis agit, pœnas
meritas dare. alibi usurpat τυγχάνειν τῆς
ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας. 162, 11. εἰ τυ-
χόντες φόβοι. discrimina leviora, conte-
menda. 164, 13. μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ
τὸ βέλτιον. 180, 15. ἰσοθέων τιμᾶν. 197,
2. ἀκλεῦς καὶ ἀδόξου θανάτου. 197, antep.
χάριτος. 231, 2.
τύμβον κοινὸν ἔλαχον. 206, ult.

Υ.

υγρότης τοῦ ἡδους. 162, 2.
ὑδωρ καὶ γῆν αἰτεῖν. 186, 6.
ὑπεκτίθεσθαι] e periculo submovere et
tuto in loco deponere. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα
καὶ τὰ χεῖματα. in pedes se dare, quo
procul absis a periculo. 155, 6. τοὺς
υἱεῖς καὶ τὰ τέκνα. clam ex urbe subdu-
cere, et alio, velut in receptaculum ali-
quod tutius deportare. 177, 13.
ὑπὲρ ἀδικημάτων τιμωρία. 141, 8. ὑπὲρ τῆς
πατριδος ἀνυπέβλητον εὐνοίαν ἔχειν. 209,

4. οὐδὲν πλέον ἰσχύει παρ' ἑμῖν ἔλεος, οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. 242, ult. ubi, aut cum Tayloro ὑπὲρ est delendum, aut pro σωτηρίας, leg. est τιμωρίας.

ὑπερβαίνειν ὄρους. 187, pen.

ὑπερβάλλεσθαι τινα τῇ τιμωρίᾳ. 222, pen.

ὑπεύθυνος κινδύου. 228, 2. τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ. 240, 7.

ὑπέχειν τιμωρίαν. pœnas dare, corpore tolerare. 198, 2. 230, 11. et 13.

ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποδύνησκειν. jussa populi, auctoritate reip. 198, ult. ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10.

ὑπόγραμμα. titulus, qui sub statua scribitur, inscriptio. 220, 8.

ὑποδύναι. 196, 1.

ὑποκείσθαι pro προκείσθαι. τιμωρία ὑποκειμένη. pœna proposita. 228, 12. κίνδυνος ὑποκείμενος. 228, 14.

ὑποκείμενιν κρίσιν προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ. 219, 12.

ὑπόμνημα τῆς ἀσεβείας. 193, antep. ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα ἔχετε. 225, 12. ὑποχείριον τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παραδόντα. 141, 4.

ὑποψία] ἀρχὴν οὕτως αἴοντο δεῖν τοὺς πολίτας ζῆν, ὡς τε μὴδ' εἰς ὑποψίαν μὴδένα ἔλθειν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.

Φ.

φαίνειν σημεῖα. 199, 5.

φείδεσθαι] μηκέτι ψυχῶν φειδόμενοι. 213, 8.

φέξειν] οὐδ' ἴσον φέξει. neque æquivalet. 206, 1. φέρεσθαι ἐπὶ λόγον τινὰ. ferri, ruere ad excusationem aliquam. 180, 2. ψῆφος εὐροκοπάτην φέρειν. 144, 14. μίαν μῆνάν τόκου [vel τόκον, id est, ἐν τόκῳ τάξι] ἔφερε τῷ Ἀμύντῳ. dependebat. 153, ult. φέξε γὰρ, ὡ ἄνδρες [singul. pro plur.] 184, 6.

φεύγειν φόνου [scil. δίκην]. 229, 17. κατέρχονται οἱ φεύγοντες. exsules. 238, 8. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους φυγόντα. 139, 6.

φθάνειν] ἔφθασε καταφυγὼν εἰς τὸ ἱερόν. prius confugisset in templum, quam persequentes eum assequerentur. 226, pen.

φιλόπρωτος. 138, 1.

φιλόπολις. 138, 4.

φιλοπράγμων. 138, 5.

φιλοτιμείσθαι. 201, 16.

φιλοτιμίαν τινὸς ἀφανίζειν. efficere ut pereant et evanescant alicujus de rep. benemerita, in eamque factæ largitiones in oblivionem abeant. 233, pen. 239, 2. et antep.

φιλοψυχεῖν. 313, 13. 228, 11.

φλὸς πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. 164, antep.

φύβος et φυγὴ copulata, ut similia et cognata. 213, 10.

φονικὸν ἀδικημα. scelus cæde patrata contractum. 177, 8.

φόνου [scil. δίκην] φεύγειν. 229, antepen.

φορτίου προσγενομένου. 200, ult.

φύγαγα συλλέγειν. 196, 1.

φυγὴ et φόβος copulata. 213, 10. φυγὴν αἰδίων ἑαυτοῦ καταγινώσκειν. 152, antep. 238, 9.

φυλακὴν τῶν τευχῶν ἔρημον καταλείπειν. 148,

8. τάττει στρατηγὸς εἰς τὰς φυλακὰς.

147, 19. τὴν ἑαυτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν

εἶναι νομίζοντες φυλακὴν τῶν λιθίων περι-

βόλων. 174, 11.

φῦναι] πέφυκεν ὁ νόμος προλέγειν ἂ μὴ δεῖ πράττειν. in eo cernitur vis et natura et intentio legum, hoc leges volunt, eoque feruntur, ut prædicant ea, quæ nefas sit fieri. 138, pen.

σχήματα formæ huma-

næ, non homines veri, ἄλλως, incassum,

ἐν πόλει πεφυκότα. 206, 7.

φύσις] κατὰ φύσιν, id est, εἰκότως, prout consentaneum est e rerum natura existi-

mare. 161, 16.

Χ.

χλεπώτατος δικαστής. 231, 12.

χαλκίοικος Minerva. 226, ult.

χαλκοτύπος. 179, 14.

χαράκωσις. 172, 8.

χαρίζεσθαι χάριτας εὐγενῶς. 203, 9.

χάρις] χάριτας κοινὰς ὑμᾶς ἀπαιτεῖσι. 233,

1. v. λαμβάνειν. χάριτος τυγχάνειν. 231,

2. v. χαρίζεσθαι.

χείλος ἰδοῦσι δακῶν. 214, 5.

χείρ. 213, antepen.

χορηγεῖν λαμπρεῶς. 233, 2.

χρᾶν] χρῆσαντος τοῦ θεοῦ. cum oraculum respondisset. 202, 6.

χηματίζειν. consilia de rep. agitare. 164, 7.

χησμός] symbolice pro re certa, indubia, fallere nescia, ut nos quoque eodem significatione vocabulum Evangelienbuch

[Gospel] usurpamus. ὡς περ χησμοὺς

γράφειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 198, 6.

χησμοσύνη. indigentia, paupertas. 212, ult.

χηστώρειον πυνθάνεσθαι. 195, 4.

χρήστως. creditor. qui alicui æs mutuo dedit. 153, 3.

χρῶν δρεῖν. lente conferre beneficium. 203, pen.

χρυσόφορος. 215, ult.

χρᾶς] χρῆσα γυμναθέντα. 214, 1.

ἢ χῶσα. ager Atticus. 136, 1. 241, ult.

χαρίον. locus rhetoricus. 161, 9.

χῶρος ὁ τῶν εὐσεβῶν. 201, 6.

Ψ.

ψῆφος] ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10. de judicibus, quorum in potestate rei corpus est, coram adstant, ut de eo, quequid velit, statuere possint. αὐτὸ τὸ σῶμα

ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ. 218, ult.

220, 14.

ψυχαγωγείν τοῖς λόγοις. 162, 2.
 ψυχῆ] τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντικαταλλάττειν τῆς
 κοινῆς σατυρίας. 196, ult. τὰς τούτων ψυ-
 χὰς στέφανον εἶναι τῆς πατρίδος. 176, 7.
 ἐκδόσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς. mea sponte. 207,
 pen. συγγενεῖς οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ
 καὶ τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικούντων ἐκέκτηντο.

cognatos et ingenitos habebant non mo-
 do nobiles spiritus, sed etiam puniendi
 severitatem. 222, 4.

Ω.

ᾠρα, cura, respectus, ratio. 213, 4.

INDEX HISTORICUS

AD LYCURGUM.

- ADIMANTUS Corinthiorum in pugna ad
 Salaminem imperator. 185, 15.
 Æginetorum classis. 185, 16.
 Alexander, rex Macedonicus, quem Xerxes
 ad Athenienses allegavit. 186, 5.
 Alexicles, qui pro Phrynicho dixit, oc-
 cisus. 218, 19.
 Amyntas, penes quem soror Leocratis
 erat. 152, pen.
 Antigene Xypetæensis. 152, ult.
 Apollodorus, qui Phrynichum occidit.
 217, 11.
 Aristarchus, qui pro Phrynicho dixit, oc-
 cisus. 218, 19.
 Athenienses Græciæ principes fuisse di-
 cuntur annis nonaginta. 186, ult.
 Autolycus ab Areopagitibus morte mulctatus.
 177, 10.
 Callistratus. 198, 13.
 Cephisus, pater Praxitheæ. 202, 3. 203,
 8.
 Cleopatra, Philippi filia, Alexandri M.
 soror, et uxor Alexandri Epirotarum
 regis. 156, pen.
 Codrus, rex Athenarum. 194, 18.
 Critias. 218, 1.
 Demophantus. 225, 15.
 Erechtheus rex Atticæ. 202, 2.
 Eteonicus Lacedæmoniorum in pugna Sa-
 laminia imperator. 185, 14.
 Eumolpus Neptuni et Chiones filius. 201,
 pen. ejus cum Thracibus expeditio ad-
 versus Atticam.
 Euripides poeta. 202, pen.
 Hector. 209, pen.
 Herculis e posteris sumpti, qui Spartæ
 regnarunt. 211, 11.
 Hipparchus, Timarchi filius, proditio-
 nis reus peractus, quomodo sit punitus.
 219, 12.
 Homerus. 209, 7.
 Hyperidis psephisma. 164, 4.
 Irenis scortum. 148, 3.
 Lacedæmoniorum cum Messeniis bellum.
 211, 8.
 Leocrates, in quem oratio Lycurgi tota
 invehitur, 135. sq. pater ejus fuit vir
 de rep. bene meritus et statua ænea
 cohonestatus. 234, 10.
 Lysicles. 153, pen.
 Menelaus legatione ad regem Persarum
 functus. 154, p.
 Messeniorum cum Lacedæmoniis bella.
 211, 9.
 Pausanias rex Lacedæm. proditio-
 nis et affectatæ tyrannidis reus, fame necatus.
 226, 8.
 Phrynichus tyrannus et proditor. 217, 9.
 Phyrkinus. 149, pen.
 Praxitheæ, filia Cephisi, uxor Erechthei.
 202, 2.
 Thracum cum Eumolpo adversus Atticam
 expeditio. 201, ult.
 Thrasylbulus, qui Phrynichum occidit.
 217, 11.
 Timochares Acharnensis. 153, 7.
 Triginta tyranni. 223, 11.
 Tyrtæus. 211, 15.
 Xerxes. 185, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS

AD LYCURGUM.

- ACHARNENSIS. 153, 7.
Acte, regio quædam Athenis, forsan in
 Piræum protensa. 148, 4.
Ætna mons. 199, 15.
Andrus. 171, 4.
Chæronea. 173, 3.
Chalcicæci [Minervæ] fanum Spartæ.
 226, ult.
Cholargensis. 154, pen.
Ciliciam dicuntur Athenienses devastasse.
 187, 1.
Cyaneæ. 187, ult.
Decelea. 221, 2.
Delphi. 194, pen. 202, 4.
Epidaurus. 171, 5.
Eurymedon. 187, 2.
Hellas, tractus ille mari Ionio prætensus,
 ubi est Ætolia et Acarnania. 156, ult.
Marathon. 210, 12. 215, pen.
Megara. 152, 8.
Messene. 182, 9.
Oïstria. 217, 10.
Phasis. 187, ult.
Phœnicen dicuntur Athenienses deva-
 stasse. 187, 1.
Rhodus. 149, 2.
Salamis. 185, 5. 221, pen.
Sicilia. 199, 13.
Thermopylæ. 215, 4.
Træzen. 171, 5.
Troja. 182, 5.
Xypetæensis. 152, ult.

Δ Η Μ Α Δ Η Σ.

HAUPTMANNI
DISSERTATIO

DE

DEMADE.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

I. Demadis genus. II. indoles. III. educatio et prior vitæ modus. IV. administratio reipublicæ. V. fortunæ et fata. VI. eloquentiæ conditio. VII. sententiæ. VIII. Quid ipsi scriptorum tribuatur; ac singulatim de oratione *ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας*. IX. Quibus argumentis fragmentum illius orationis, hodieque superstes, Demadi vindicetur. X. quibus argumentis suppositum videatur. XI. Ejusdem dispositio.

I. Duo nobis Demades oratores, patrem et filium, sistit Suidæ collectio, hic sicubi parum sibi constans; ni codicum diversæ, tam barbaris sæculis, observationes confusionem intulerunt. Miscetur enim æque Demades, post Antipatrum regnans, qui Thebas instaurarit, quod Cassandrum, Antipatri filium, fecisse constat; et prioribus plane perturbata tribuuntur. Quoniam igitur antiquiores solum Demeam filium appellant: in uno pariter Demade subsistimus, qui, cum jam ad Philippum mittere filium potuisset, anno postremo Antipatri necabatur. Is Atheniensis erat, e Laciadis, Ceneidis tribus populo, trahens originem, filius Demadis, ut in orationis ipsi tributæ fragmento legimus §. 16. Quatenus vero, non præter causam, Demeam patrem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem habuisse, Cassandri tempore celebrem. Quod pater nostri vir fuerit obscurus, etiam Ælianus V. H. XII. 43. prodit. Sed addens idem: *Κλεοφῶντος καὶ Δημάδου, καίτοι προστατῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδὲς ἂν εἶποι ῥαδίως τοὺς πατέρας*, quid sibi velit, ignoro. Ipse quoque Demades haud oratorem monstrat, sed pauperem ac laboribus suis infirmitatem vitæ sustentantem, quibus et, vel ab obitu patris, quod ex fragmenti loco probari posse videtur, vel ab ipso commotus, filius operam dabat. Quantumvis subjecta Demadi foret isthæc oratio, nihilo minus ea justiore fidem referret, aliorum quoque testimoniis fulta, quam Ælianus, forte majores generatim, aut illustria patrum in rempublicam merita, spectans, aut omnino quidquam modo dans argumento

suo, περιφανείς ἐξ ἀσέμων designaturus. Suidas porro, quatenus matrem tibicinam vocat, ac meretricem, ut Demeam cum Demade, sic matrem cum uxore, vel pellice, confundit. Faciunt hac in parte nobiscum Plutarchus et Athenæus, qui simul sermonem narrant, quo pater filio dicit; cum ipse matrem ejus duxerit, illud nec vicinum sensisse, Demæ nuptiis reges ac principes necessaria suppeditare. Potuit igitur Hyperides et alloqui Demeam increpando: Οὐ σωπήσῃ μειράκιον μείζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα; Fuit enim et filius orator, qui præ cæteris, cum Callicle, Diope then Sunium a periculo capitis liberavit, v. Io. Tzetzes histor. chil. VI. 98. 104. contra quem pariter ac patrem duas orationes, quæ perierunt, habuit Hyperides.

II. Eæ quidem narrationes nos aliquatenus ad Demadis indolem considerandam deducunt. Generatim vividam habuit. Ingenium e salibus patet; iudicium e rebus ab ipso peractis; ex iis, quæ de oratoria ejus facultate memorantur, utrumque. Prodebat εὐστοχίαν in reprehendendo, seque, magna παρρησία, vel regum ludibriis, opponebat; quippe cum admiranda vis orationum omnia permulceret. Adamabat quidem pacem; ut vere Tzetzes v. 19. scribere posset:

- - Ὑπῆρχεν ἐραστῆς εἰρήνης ὁ Δημάδης.

Neque tamen spernebat bellum, aliquando dux militaris constitutus. Pertinet huc, quod Ælianus V. H. XIV. 10. notat, ubi simul paludamentum, a Phocione rogatum, lividam Demadis arrogantiam ostendit. Istam et Plutarchus innuit, qui, tam in reip. ger. præc. §. 7. quam in Vita Demosthenis, §. 11. Demadis illud refert: ‘Corrigere me vult Demosthenes, sus Minervam.’ Scilicet in Demosthenem præcipue noster invidiam effudit. Unde Sidonius Apollin. VIII. 1. de Demade et Antonio, Demosthenis illo, hoc Ciceronis adversario, testatur, quod, “lividi cum fuerint, malitiæ claræ, dilectionis obscuræ, tamen ad notitiam posteriorum, per odia virtutum, decurrerint.” Licet Demosthenes, ut auctor est Plutarchus l. c. §. 8. fin. quia non ausus est ex tempore dicere, nunquam juverit Demadem; Demosthenem, tumultibus populi perculsum, subito surgens, sæpe Demades. Jure quoque suo Suidas πανούργον, astutum, nominat; neque perfidum minus: id quod omne curriculum vitæ significabit. Avaritiæ testem invenimus Plutarchum, tam in apophthegm. t. viii. p. 110. ed. Hutten. quam in Vita Phocionis, §. 30. ubi dictum ab Antipatro refert, duo se amicos Athenis habere, Phocionem ac Demadem, quorum alterum nunquam adducere potuisset, ut missa dona acciperet, alterum nunquam muneribus exsaturasset. Inde tamen, Suida teste, εὐπόρος παντός, luxuriosus evadere et impurus, qui de parte altera profudit, quod corraserat ab altera. Novimus Demosthenis responsum, cum sese Minervam nuncupasset Demades: ‘Ista quidem (ait) Minerva proxime fuit in

adulterio deprehensa.' Novimus ex Athenæo II. 2. quod Pytheas asseverarit, Demadem, lenocinatum, ebrium, ac ventricosum, singulis diebus in concionibus versari. Sic autem *ποροροσκόων, μενυ-σκόμενος, προγάστορ*, facile comprobabit Plutarchi sententiam, cujus in Phocione §. 1. dicitur: *οὕτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευ-σάμενος, ὥστε Ἀντίπατρον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῦ γέροντος ἦδη γεροντότος, ὅτι, καθάπερ ἱερέιον διαπεπραγμένου, γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ἀπολέ-λειπται.*

III. Utique videtur luxuria potius ex abundantia pravaque consuetudine fluxisse, quam, quasi naturalis, primam ætatem fœdasse. Quanquam enim non ignoramus, ejusmodi vitia subinde primariis ingeniis insidere; quo nomine solum Alcibiadem appellasse sufficit: remigis tamen partes, et nihilo minus adeo notabilis, sine magistro, quod vulgo creditur, profectus, ut Atticis auribus placeret orator, et ad nutum suum componeret omnia, difficulter cum tali natura cohærent. Noster quidem, propter antecedentes occupationes, a Sexto Empirico vocatur *κοπηλάτης*, a Suida *ναίτης, ναυπηγὸς καὶ πορξμενός, nauta, jaber navalis et transvectionum administer*. Pergit Suidas: *absistens ab his rempublicam administravit* (*ἐπολιτεύ-σατο*). Quod num statim factum, an post exercitationes varias in dicendo, non plane constat. Tributum oratori nostro fragmentum pariter proxime conjungit §. 18.; sed ut latiore sensum admittat, ac forsitan studiose tempus quoddam obscuret. Apud Stobæum serm. XXIX. p. 204. ed. Bas. 1549. legimus, Demadem interrogatum, quo doctore profecerit? nominasse *βῆμα, tribunal*, indicando, quod in ipsis negotiis, experientia quavis sophistarum institutione sit melior. Natum est inde proverbium, apud Apostolium IV. 17. *ἀπὸ κόπης ἐπὶ βῆμα*. Quem etiam ad modum Sextus Empiricus contra mathematic. II. 16. ipsum, inquit, *ικατῶς καὶ κατὰ τρόπον ῥητορεύειν, μὴ μετασχόντα ῥητορικῆς, cum non didicisset rhetoricam*. Ut et idem Sextus I. 13. 294. sq. grammaticis subtrahit Demadem: licet Homericos versus afferat, quibus, a pugna Chæronea, dum is ad convivium adigebatur a Philippo, ex Homer. Odys. X. 383. sqq. feliciter usus esse diceretur; quosque Diogenes Laertius IV. 9. Xenocrati pariter, apud Antipatrum, a pugna Lamiaca, tribuit. Ni quid ibi confudit Sextus; id certe constabit, haud *ἀγράμματον* Demadem fuisse, qui similiter alias in numerato sententias veterum habuit. Exercitationem continuam, illud potentissimum discendi genus, singulatim memorat Quinctilianus II. 17. p. 128. sq. ed. Capp. Qui simul, partim præstantiorem, si plura didicisset, futurum fuisse credit; partim, haud omnino negari posse, contendit, ipsum quoque magistros auscultasse.

IV. Cæterum, Olynthiaco jam bello, quod Olymp. CVIII. gerebatur, Demadem Philippi beneficiis clanculum esse gavisum, ac

Demosthenis Olynthiacis orationibus facundiam suam opposuisse, narrant. Hoc et ille passim, quamvis adversarios non appellet, inuit; sed apertius habet Suidæ collectio, jungitque, quod, cum Euthycrates Olynthius Philippo patriam prodidisset, et hinc apud Athenienses infamis foret, Demades cum honoratum et Atheniensium hospitem publico decreto suo fecerit. Istud tamen, ut et alterum decretum, quo sancire laboravit obedientiam suorum (Φιλίππῳ, τοὺς Ἑλληνας ὑπακούειν), equidem vix ante pugnam Chæro-neam, cum Suida, ponerem. Interim ita patebit, cur, in eadem pugna captus, victorem tam honorificum ac benignum senserit. Sequi cogebatur Atheniensium castra, licet revera Philippi stipendiarius; hinc et capi maluit, quam fortiter pugnare. Vix alius, e grege captivorum, quod Diodorus Sic. XVI. 88. narrat, eo modo castigasset ebrium: Βασιλεῦ, τῆς τύχης σοὶ περιθείσης πρόσωπόν Ἀγαμέμνωνος, αὐτὸς οὐκ αἰσχύνῃ πρώτων ἔργα Θεραΐτου, quo tamen permotus se totum mutat Philippus. Sed opus erat prætextu, ne, receptus in amicitiam regis, huic solum, nec patriæ, favere videretur. Profecto, vel tunc Macedo potius adjumentum Atticorum contra Persas, quam odium ac desperationem, quærebat. Cum ergo deprecaretur Demades, gratiam suam Atheniensibus promisit, occisos honorifice sepeliendos curavit, captivos sine redemptionis pretio dimisit, societatis et amicitiae fœdus cum ipsis renovavit, pacem denique Bœotiorum genti concessit Philippus. Partim id actum est ante, quam hujus convivio Demades adesset, partim singulari legatione suscepta. Demosthenes etiam pacis illius mentionem facit pro Corona c. 88. Redemit autem, ut fragmentum §. 20. habet εΙΘΕΙΘ. secundum alios εΙΘΕΙΘΕΙΘ. secundum Fabricium εΙΘΕΙΘΕΙΘ ΧC., quos inter εΙΘ. cives erant. Nescio, num tunc, an alia legatione, factum sit, ut ipsi noxæ daretur, quod, ex eo quærente Philippo, quales Athenæ quantæque forent, illas in mensa describeret Demades: unde, quasi patriam injuriis affecisset, immo prodidisset, accusabatur. v. Hermog. περὶ εὐρέσ. I. 2. Id vero plane tunc accidit, ut, ubi Cecropidarum illud nobile robur esset? Philippo sciscitato, per ἀπόφθεγμα responderet, quod immiscent Stobæus serm. LII. p. 365. et Plutarchus pro nobilit. in Fabricii Bibl. Gr. VI. 6. 7. T. XII. p. 270. itemque in I. C. Wolfii anecdotis Gr. T. IV. p. 282. οἶσθα ἂν, ᾧ βασιλεῦ, ὡς τῶν νῦν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φιλίππος, τῶν δὲ Μακεδόνων ἦρχεν ὁ Χάρης. Diodorus quidem Siculus, XVI. 88. horum plura dum memorat, insignem illum, quem antea diximus, effectum gratiis solum Atticis vindicando, vel ignorasse, quæ reticet, vel moralem scopum sibi præfixisse, videtur. In republica Demades haud raro sibi speciem honestatis quæsivit. Eodem refero decretum illud, quod Seneca de benef. VI. 38. perpendit, et quo damnavit eum, qui necessaria

funeribus venditabat, cum probasset, ipsum magnam lucrum optasse, quod illi contingere sine multorum morte non potuisset. Nihilominus et subinde veras animi cogitationes celare nequivit. Huc pertinet, quod persuaserit Atheniensibus, ut in concionem Græcorum Philippicam omni modo recipi studerent. Quamvis enim Demosthenes, Phocion, cæteri repugnarent: populus tamen, Macedonibus assensum inconsulto fervore sequebatur. Reprehendebat quidem, detrimento per ejus consilium accepto, civitas Demadem. Illic autem denovo suasor exstitit, ut sui pacem bello præferrent, ac Macedonis imperium patienter tolerarent. Habemus et aliud adhuc ejus decretum, quo, cum Alexander a Thebis expugnatis legationem Athenas mitteret, de decem oratoribus puniendis, consilium illorum liberandorum causa cepit, summa diligentia, populi nomine, factum. Hoc ipso decem illos excusabat; si vero vel peccarint, promissionem annectebat, eos populum esse puniturum (Diod. Sic. XVII. 15. Plut. in Demosth. § 23.). Forte tunc et psephisma scripsit, de Alexandro majorum deorum concessui jungendo, quem honorem jam Philippus affectarat. Illic ipse legatus, per gratiam et eloquentiam suam, oratores liberavit, totique populo clementiam Alexandri comparavit. Evolvantur Arrianus de exped. Alex. I. 10. Plut. in Alex. §. 12. cæteri. Quin simul pro Thebanis transfugis fructuose deprecatus est. Sic et alias, quod salvo Macedonum dominatu fieri poterat, civibus prodesse laboravit. Ridendo præcipue verum dicebat, et Atticis auribus se totum accommodabat. Ut hoc utar exemplo, cum cives suos aliquando, rebus novis audiendis solum intentos, negotiorum curam omittere videret; illam ipsam, vel fabula, commendavit, quam in Æsopiarum collect. n. 178. legimus. Suidas refert, quod et aluerit equos, inque ludis Olympicis victor discesserit. Apud Edvardum quidem Corsinum inter Olympicos victores nulla fit mentio Demadis. De solis igitur Atticis, ac minoribus hoc nomine ludis, de quibus æque Corsini loquitur, erit intelligendus Suidas, qui de eodem narrat: οὗτος κατέλυσε τὰ ἱκαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. Id esse factum videtur, cum ejiceret oratores, et urbem Antipatro traderet, ut illius nunc diversa fieret in foro pariter administratio. Forsitan hoc tempore, quod idem narrat, populo discedens dixit: οὔτε ἑαυτῶν ἐστὲ κῆριοι, οὔτε ἐμοῦ. Nec admodum errabo, si commemoraverim, inde natam esse narrationem Tzetzæ Chil. VI. 177–181. de linguis oratorum Atticorum, cum cæteri necarentur, rogatu Demadis, solum exsectis. Ita quidem, cum ipse sub Antipatro naufragia reipublicæ se gubernare profiteretur; jure suo vocari potuit a Plutarcho in Phoc. §. 1. reipublicæ naufragium.

V. Interim, secundum Suidam, proditor perquam dives, Philippi

munere, multas habuit in Bœotia possessiones. Immo, si C. Graccho, apud Gellium XI. 10. 6. fides datur, vel, ut sileret, talenta decem accepit. A nece Philippi beneficentia pariter Alexandri gaudebat, apud illum haud minus potens, ac apud parentem. Hinc a Demosthenis amicis largitione quinque talentorum commovebatur, ad dictum antea psephisma, de reis oratoribus periculo eximendis, artificiosius consignandum. Postea similiter Antipatri gratiam obtinuit, licet denique perniciosam. Ad hunc enim cum Phocione legatus, urbem illi demisse tradidit, quod fusius memorant Nepos in Phoc. c. 2. Plutarchus in Vit. Phocion. §. 26. sq. et Pausanias L. VII. c. 10. Nec apud suos honoris testificationibus excidit Demades. Ænea statua, in foro posita, colebatur, publiceque in Prytaneo victum capiebat, quod Dinarchus *κατὰ Δημοσθ.* inter alios refert. Tanto verosimilius idem Dinarchus §. β'. Demosthenem atque Demadem conjunxit, ab Harpalo pecunia corruptos, quo tempore §. ζ'. Areopagi senatus sex mensibus de iis inquisivisse dicitur. Palam quidem Demades, uti jam dictum est, adversarius erat Demosthenis, cujus administrationem reipublicæ malorum omnium causam exstitisse præ se ferebat, cum bellum postea nasceretur. Respicit, hocce narrans, Aristoteles Rhet. II. 24. bellum, post quod, Aristophonte prætore, Demosthenes habuit orationem de Corona. vid. Dionys. Hal. ep. ad Ammæum, §. 12. Post illud tempus in civitate sua rixis sæpe noster exercebatur, nonnunquam omnino plectebatur. Quod et, cum Alexandrum vivum consecraret, pecuniam ab Harpalo sumeret, et alias, factum esse narrant. Ob divinos honores Alexandro decretos, forte post discessum regis in Asiam, mulctam C. talentorum irrogatam illi fuisse, putat Ælianus V. H. V. 12. credibilius autem X. nominat Athenæus VI. 6. p. m. 409. Erat tamen, cum et per solam petulantiam occasionem mulctæ præberet. Hujus rei vel unum exemplum e Plutarcho in Vit. Phocion. §. 30. sufficiet. Athenis lege cautum fuit, ne quis peregrinus saltaret. Demades vero totum chorum ex peregrinis, numero centum, constituit, pœnamque simul debitam solvit. At non semper tam promptus erat in suscipiendis pœnis, quas septies detrectabat, maxime potentior civitate factus. Accidit illud, vel in primis, post Alexandri mortem et Lamiacum bellum, quo tandem Athenienses, ad Cranonem, ab Antipatro Crateroque victi, præsidium in Munchiam recipere cogebantur. Tunc enim Demadis, professi Macedonum amici, fortuna sine dubio novum incrementum obtinuit. Sed in altum tollebatur, ut graviore prolapsione rueret. Cum effecisset Athenis, ut Demosthenes et oratores alii damnarentur: ipse fraudulentus deprehendebatur. Quippe, quod Diodorus Sic. XVIII. 48. memoravit, clanculum per literas egerat cum Antipatri capitali hoste, quem in Macedoniam et Græciam

invitabat, ἐκ παλαιοῦ καὶ σαπροῦ στήμονος omnia pendere, Antipatrum sugillando, significans. Tota res ab eum accusante Dinareho Corinthio, ad Plutarchi testimonium, in Demosth. vita, §. 31. cum literis ipsis detegebatur. Quo facto, dum liberius exigebat promissa Demades, Olymp. secundum aliquos CXV. a. 2. potius autem, quoniam Antipater tunc jam mortuus erat, CXIV. 4. cum legationis comite Demea, quoddam in gurgustulum abductus, postquam filium necari viderat, ejus sanguine conspersus, tollebatur, inque lacum Amphipolitanum cadavera conjiciebantur, aperto documento, quam dignus exitus vulgo flagitia sequatur. Hac enim ratione tandem evenit, quod Demadi subinde prædixerat Demosthenes, sese primos vendere proditores. Historici necis auctorem partim Antipatrum vocant, partim Cassandrum. Apparens autem repugnantia facile dirimetur; si jam ægrum parentem filio totam administrationem imperii tradidisse perpendamus.

VI. Quid infelix iste valuerit in arte dicendi, videamus nunc brevissime. Non hic afferam, e Plutarchi vita Demosthenis §. 10. ἀμφιβολίαν habens, effatum Theophrasti, qui, cum interrogaretur, quis sibi videretur Demosthenes orator? respondit: *dignus hac urbe*. Qualis Demades? *supra urbem, ὑπὲρ τὴν πόλιν*. Eadem pagina testimonium lego: Πλὴν τὸν γε Δημάδην πάντες ὁμολόγουν τῇ φύσει χρώμενον ἀνίκητον εἶναι, καὶ παραφέρειν αὐτὸν σχεδιάζοντα τὰς τοῦ Δημοσθένους σκέψεις καὶ παρασκευάς· quibus verbis eloquentia prorsus invicta, quæque vel Demosthenicam provocarit, quamvis extemporalis foret, si quid videmus, Demadi tribuitur. Ab anonymo in proleg. rhet. apud Fabric. B. Gr. T. IX. p. 598. eidem et Aristodemo vindicatur oratio ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, quam licet quintam rhetoricæ formam constituat, ipse tamen præterit. At vel inde patet, quatenus a Diodoro Sic. XVII. 15. τῇ τοῦ λόγου δεινότητι πάντα κατεργασάμενος appelletur. Quia vero potior plurimorum laus ad sales Demadis pertinet: cætera sequenti membro misceamus.

VII. Nimirum, haud sine causa, placuerat singulatim Atticis auribus, ut cum Tzetzæ Chil. V. v. 345. sq. loquamur: Ῥήτωρ ὠραῖος κάλλει, Πολλὸν ἐξ ὠραιότερος ἀποφθεγμάτων λόγου. Sententias Demadis, graves, translatas, et in ipsa ὑπερβολῇ singulare quidquam habentes, vocat Demetrius περὶ ἔρμ. §. 300. sqq. illarumque pluribus collectis, sub finem adjungit, Demadis gravitatem ostendere non nihil periculosi, difficilem imitatu, quid? poeticam plane. Laudat easdem Cicero, dum in Oratore 26. 90. "ex Atticis (ait) non omnes faceti, Lysias satis et Hyperides, Demades præter cæteros fertur." Neque dissentiunt Vossius instit. or. VI. 7. 8. et Nicol. Caussin. I. 34. Quæ cum ita sint, notatu digniores aliquas, exempli causa, jure nunc observabimus. Initium faciat, cujus argu-

mentum Tzetzes l. c. v. 347. sqq. e Plutarchi vita Solonis de-
prompsit: (Δημάδης)

Μεγάλως εὐδοκίμησεν ἐν κριτηρίῳ λέξας
Ἔοικεν, ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
Ὁὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαράξαι.

Huic duas annectimus, apud Stobæum legendas. Priorem habet
serm. IV. de Imprudentia ante med. p. 56. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους
εἰκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἶ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λογικὸν (λοιπὸν) οὐδὲν
ἔστι. posteriorem autem serm. LXXII. nuptial. præc. p. 441. Δη-
μάδης εἶπε, τὴν αἰδῶ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν εἶναι. Sic et Lucianus
in Demosthenis Encom. §. 15. Demadis jocum affert, alios oratores
ad aquam dicere, Demosthenem quoque scribere ad aquam. Præ-
terimus adversus illum argutias, quas collegit Tzetzes VI. 113-137.
Talia quando pronuntiaverit orator, non liquet; certius tempus se-
quentium erit. Alexandro cum adeo blandiretur, ut eum, decreto
facto, tertium decimum deorum scribi juberet, idque reprehenderet
populus; ita, se tuendi causa, secundum Demetrium l. c. respondit:
Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος, τῷ Ἀλεξάνδρῳ
δώρατι γράφων. Tunc et, secundum Valer. Max. L. VII. c. 2. ext.
10. " videte (inquit) ne, dum cælum custoditis, terram amittatis."
Quod quidem effatum Paulus Leopardus emendat. X. 18. in
Gruteri facis crit. T. III. p. 203. ab Erasmi errore defendit, quia
Demades potius erat amicus, quam adversarius, Alexandri. Eodem
aliud spectat. Cum enim præcipites Alexandri de morte lætarentur
Athenienses: Οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ait Demades, ὃ ἂν ζῆρες
Ἀθηναῖοι, ὧζε γὰρ ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. de Macedonum contra
potestate: Ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέ-
ξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ· licet potius Philippum, oculo
altero privatum, Cyclopem appellarent. Se tandem sibi contraria
sæpe dixisse profitebatur, reipublicæ nunquam.

VIII. Sunt et scripta, quæ Suidæ compilatio Demadi tribuit.
Alterum, cujus hodie, quantum novi, nec volam ullibi nec vesti-
gium habemus, inscribitur: Ἱστορία περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως
τῶν τῆς Λητοῦς παιδῶν. alterum: ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς
ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. Ad hæc Suidas innuit, illum cum Philippo
commercium exercuisse literarum, quibus addere poterimus, quam
ipse Demeas tulit, epistolam. Examinent alii; num et, per con-
jecturam, appellari queat oratio pro pace, quam respicere videtur
Tzetzes Chil. VI. 20. sqq. (Δημάδης)

Φάσκων ἀνάνδρους οὐ καλῶ, καδάπτεξ Δημοσθένης,
Ἄναρρίπιζων πόλεμον, εἰρήνην ἀπελαύνων.
Δειλὸς εἰμι καὶ ἔραστῆς καθέστῃκα εἰρήνης.
Οὐ στέζγω μάχης ἀραγμοῦς, οὐδὲ πολέμων κρήτους,
Οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμείσθαι.

Περὶ εἰρήνης λέγοντι, ὧ ἄνδρες, πείθεσθέ μοι

Μὴ ὀχλοκόπως δὲ ἀνδρῶν, μάτην ὀχλοκοποῦντι.

Ἄντιστροφὴ γὰρ γίνεται πραγμάτων τοῦ πολέμου.

Θάπτει πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ, γέρον τὸν ἡνροτέρον. κ. τ. λ.

Longiorem ideo locum excrripsi, quo melius pernoscere possimus, num valeat conjectura, quatenus legisse Tzetzem, quæ narrat, oportet. Cum autem hujus orationis mentio, quantum mihi sane constat, penes auctorem alium haud reperitur: ad alteram *περὶ τῆς δωδεκαετίας* eo tutius regrediemur. Suidas ad Olympiada missam dicit: ni quis hic latere mendum, et olympiadem indicari, putet, cujus numerus desit, ad quam autem usque fuerit administrata per Demadem republica. Neutrum accommodatum erit ad fragmentum orationis hodieque superstes: nec enim Olympiadis, nec olympiadum, ibi commemoratio quædam fit; sed Atheniensium congregatorum, et actarum rerum ordinis. Annos quoque duodecim haud invenimus; ni partem narrationis desiderari judicemus. Quid? opinari quis posset, ἀπολογισμὸν illum potius narrationem historicam complecti, quam solemnem orationem, et cum hodieque superstite temere confundi. Occasionem, qua dixerit orationem eam, vix aliam reperimus, quam qua simul Demosthenes *διωροδοκίας* a quibusdam, et a Dinarcho nominatim, accusabatur. Demetrius quidem Magnes, qui de *homonymis* scripsit, accusationem esse Dinarchi negat, apud Dionysium Halicarn. in judic. de Dinarcho, c. 1. Ipse vero Dionys. Hal. l. c. c. 9. eandem illi vindicat: cujus a parte libentius stabo; cum et in alia legitima scripta Demetrius involarit. In defensione Demadis nulla fit Harpali mentio, qui Olymp. CXIII. 2. Athenas venit. Videtur autem saltem id curasse Demades, ut, si vel accepisset dona, quod eum esse professum Dinarchus jactat, nihil tamen ideo se contra rempublicam egisse corroboret. Causam aliquam obscuriorem, ante Thebarum expugnationem ab Alexandro factam, propter fragmenti §. 35. sibi concipientibus, utrobique duodecim annorum spatium respiciendum esset. Thebæ sunt expugnatæ Olymp. CXI. 2. quod tempus justo longius esset, si jam ante Olymp. CVIII. quod innuimus supra, Demades clarescere cœpit. Multo quidem minus duodecim annorum tempus vocari potest, ad accessum Harpali; ni quod spatium temporis excidisse credamus. Hoc æque difficile dictu fuerit, quam alterum illud. Tunc autem initium constituendum erit a pugna Chæronea, vel Olymp. CX., qua publicam administrationem suscepit Demades, antea solum orator. Fac, et alium id fragmentum finxisse, quælibet tamen cum historia conveniunt, quam auctor sanus exploravit, ne quid, hac etiam de parte, peccaretur. Dinarcho p. 50. si credamus, is tunc ab Harpalo sexies mille stateres aureos accepit. Notabilis habetur

locus, quem p. 55. sq. de demagogis ætatis suæ subjicit Dinarchus, istos alterum alteri publice convicia de industria dixisse, privatim autem, communi consensu, decepisse civitatem. Sed indidem patet, qua ratione tunc, in nominibus appellandis cautius, in re tractanda negligentius agere, nihiloque minus spem victoriæ sibi concipere, potuerit Demades. Objicitur enim simul Demostheni, quod is nullum unquam psephisma contra Demadem scripserit, licet hic egerit indigne, vel, quod additur, in administratione sua contra plebiscita legesque multa patrarit. Si vera foret oratio, post Dinarchum prodierit, oportet, Demades: dum ille profitetur, hunc non ausum esse sistere semet: *Ὁὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς εἰεῖναι τὸ πρόσ-
ωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσεν.* At æque statim jungitur, ipsum nec potestatem senatui in se inquirendi fecisse, qua parte melior sit ejus, quam Demosthenis, causa. Idem Dinarchus, in Aristogitonem p. 72., quod tunc et Demosthenes et Demades puniti fuerint (*ἐτιμωρήσασθε*), asseverat. Id contempsisse Demadem arbitramur: qui non ignorabat, hac se conditione rerum patriæ semper necessarium fore.

IX. Sed ipsam orationis *ἀνθεντίαν* pervestigemus. Inter argumenta vindicantia referri possent, quæ sequuntur. Demetrius, quem Phalereum vocant, vix e solis sententiis judicat; unde, licet earum nullam in fragmento nostro legamus, nihilo minus, ipsum aliquid literis mandatum reliquisse, patebit. Suidas meminit illius conscriptionis, quamvis ut ad Olympiadem missæ: pluresque recentiorum, quos inter editores, legitimum esse partum profitentur. Ipse pariter auctor §. 18. memorat, se non orationes forenses scribendo, sed habendo civiles, conspicuum fieri velle; potuisset ergo solam hanc excepisse, quam casu truncatam, tanquam nullam, posterius considerarint. Forsitan, id fragmentum exstare, pluribus et incognitum fuit. Io. Meursius in biblioth. Attica credit, Ciceronem, quem Fabius sequitur, de altero Demade, Suidæ præterea soli memorato, quem noster adoptarit, agere; nec igitur negare, nostrum aliquid scripsisse. Designari quoque potuit, aliorum calamo, vel memoria, fragmentum illud; ut tot tententiæ, quibus facetum fuisse Demadem varii comprobarunt. Utique res omnes cum conditione Demadis et historica fide quam optime consentiunt, nec ab auctore stilus alienus apparet. Quæ cum ita sint, non habet sufficientia, nec interius nec exterius, *ροδέλας* indicia, debetque legitimum credi, donec demonstretur contrarium.

X. Verum tamen spuria videtur oratio, majoris fere momenti rationibus. Initium faciant testimonia veterum et recentiorum. Satis perspicue legitur apud Ciceronem in Bruto c. 9. §. 36. "Is, cujus nulla exstant scripta, Demades." Consentiens Quintilianus XII. 10. p. 751. "In agendo clarissimos quosdam (ait) nihil poste-

ritati mansurisque mox literis reliquisse, ut Periclem et Demadem." et II. 17. p. 129. " Neque enim orationes scribere ausus est, ut eum multum valuisse in dicendo sciamus." Inter recentiores Dionysius Petavius L. II. ep. 7., eum tot aliis, occurrit. Hi de diverso si loquerentur, cur non distinguerent a celebriore? cur plane nostri nullam facerent mentionem? curque non potius Suidas, qui modo scripta sua compilavit, errare potuit, duplicem fingendo? Nec e Demadis orationibus aliquid afferunt rhetores Græci, Dionys. Hal., Longinus, Hermogenes, alii, neque Lexicorum scriptores, Harpocration, Hesychius, Pollux. Eos omnes haud novisse, forsitan alibi latens, fragmentum, non omnino verisimile fiet. Excusserunt omnia tanti viri, qui vel id ipsum, quod alius exceperit calamo, cum Demades diceret, sine dubio reperissent. Quatenus autem ad codicum fidem et interna quædam documenta res tota recurrit: ipsum argumentum satis leviter tractatur, ut ex hoc ungue vix leonem aliquem, sive Demosthenis æmulum, agnoscamus. Propo- nendi ratio levioribus figuris magis abundat, quam gravioribus. Fere perpetuis in ἀντιθέτοις verba vibrantur: multæ similitudines sententiæque minus acutæ passim offendunt; ut et repetitiones et lusiones verborum, non nunquam satis ineptæ. Si quis Gorgiæ stilum appellat: tempora distinguemus, ac nunc deliciares Atti- corum aures; quod et Diodorus Sic. XII. 53. innuit. Iste qui- dem stilus per scholas sophistarum instaurabatur; non autem, audito Demosthene, retinebatur in Attico foro. Nec meliorum partium eloquentiæ doctores, Aristoteles, et alii, tale quidquam præcipiunt, sed contrarium: ubi dicentes non alienis occupantur frigide, sed, uti Demosthenes, rem ipsam persequuntur. Passim dictio, certe sub finem, videretur hominis esse Christiani; nisi παρὰ θεῶν §. 3. et πρὸς θεῶν §. 10. legissemus. Novimus animum Servatoris περι- λυπον Matth. XXVI. 38. ut et Saulus Act. VIII. 1. ἦν συννενοκῶν. Quanquam prius vocabulum et Isocrates, qui ad Demonicum ora- tionem scripsit, posterius Athenæus usurpavit. Sed hæc ad con- textui subjiciendas observationes pertinent; ubi passim alia quoque notabimus. Licet haud ignoremus, in vocabulis facilius aliquid antiquum esse probari, quam negari.

XI. Ut autem ipse benevolus lector, quod equidem haud prorsus audeo, dijudicare queat, fragmentum illud, ex Aldino contextu p. 182. sqq., non sine correctione, inque minora membra distinctione, repetitum, efficiet. Dispositionem orationis si præfigere debeam: non invenio, præter exordium et partem oratoriæ narrationis. Ex- ordium capite I. depromitur a commendatione judicum §. 1. et eo- rum officii §. 2. neque minus opis, inter petitiones adversariorum, de- sideratione §. 3. item a modesta depressione sui §. 4. cum inspersa laudatione, et narratione meritorum §. 5. a loco communi, de difficul-

tate judicandi, propter animum ab accusantibus motum §. 6., et applicatione ne hinc redundante cautela, ne reos injuste damnent §. 7. a magnanimi tandem proposito moriendi, si vel crimen hæreat §. 8., vel publica salus id requirat §. 9. Capita II. Captatio benevolentiae principium cum altera parte connectit. Cum enim cedere nolit orator accusantium vaniloquentiae; petit audientiam §. 10. gratiamque flagitat in timore §. 11. Timet quidem, non causae suae, sed ne calliditas adversariorum iudicibus imponat §. 12. Spe tamen horum justitiae fultus §. 13. alias etiam accusatores, qui fecisse fidem credebantur, in pudorem coniectos esse memorat, quod æque jam fore confidit §. 14. Ipsius oratoriae narrationis tria membra reperio. Scilicet, capite III. de administratione reipublicae, quam in transitu vituperarant accusantes, dum ab ipsis initiis se dicturum profitetur §. 15. primam ætatem suam designat, tanquam pauperem, sed innocentem §. 16. 17. deinceps ait, se non caussidicum privatam fuisse, sed in senatu dixisse §. 18., semperque communi civitatis utilitati consuluisse §. 19. postea se pacem Atticis salutarem pepigisse §. 20., non munera captando, sed necessitati prospiciendo §. 21. quamvis humanitatem simul Philippi reges laudet §. 22. Altero membro, capite IV., miscetur, mox Alexandro regi plus æquo non paucos adulatos esse §. 23. Lacones autem et Atticos debiliores tunc fuisse §. 24. cum Laconum robur Leuctrica pugna §. 25. Atheniensium alia prælia §. 26. Thebanorum æque variae calamitates, fregerint §. 27. elati vero fuerint animis Macedones, Persicis jam opibus inhiantes §. 28. Tunc Demosthenem bellum decrevisse §. 29. se vero, plurimas inde noxas contemplatum, signasse pacem §. 30. Quod se laudabiliter fecisse præ se fert: quia declinare tempestatem præstet, quam subire §. 31. Itaque deprecatur inde nascentem offensionem, cum suasor neutiquam in potestate fortunam habeat §. 32. nec eventus, quin potius res in sese, considerari mereatur §. 33. 34. Membro tertio sive cap. V. tertium periculum memoratur, ab oratoribus tunc illatum §. 35., cum Demosthenes et Lycurgus dicerent, Alexandrum inter Triballos esse victum, immo defunctum §. 36. et vana spe, tam populum quam Thebanos Athenis versatos, delinirent; contra Demadem odiosum reddere laborarent §. 37. Ita quidem hic nec tota narratio legitur, nedum uberior defensio, pro longioris illius exordii conditione. Sed ipsum audiamus, vel fictum, vel verum Demadem.

ΔΗΜΑΔΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

Pag.
ed.
Reisk.
262

27 (α΄.) ΤΗΣ μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ τῆς τιμωρίας ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων τὴν
ἐξουσίαν εἰλήφατε· (β΄.) οὔτε δὲ ἰατρὸς ἐμπείρως δύνα-
30 ται θεραπεύσαι τοὺς κάμνοντας, ἀν μὴ τὴν αἰτίαν τοῦ
νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστῆς ὅσιον θεῖναι τὴν
ψῆφον, εἰ μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις ἢ παρηκλουθη-
κῶς. (γ΄.) ἐμπεσὼν δὲ αὐτὸς εἰς μέσσην τῶν ῥητόρων δυ- 263
σμένειαν, ὡς περ τῆς παρὰ θεῶν, οὕτω τῆς παρ' ἡμῶν
δέομαι τυχεῖν βοηθείας. διαβάλλουσι γὰρ μου τὸν βίον,
οἴομενοι τὸν λόγον ἄπιστον καταστήσειν. (δ΄.) ἐγὼ δ'
35 ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν οὐδὲν εἰμι· τί γὰρ Ἀθηναίσις, εἰ
παρανάλωμα Δημάδης; (ε΄.) δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώ-
λειαν οὐχ ὁ στρατιώτης — πῶς γὰρ, ὃν αὖξει μὲν πόλε-
μος, εἰρήνη δ' οὐ τρέφει; — ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν
καὶ ὁ τὴν θάλατταν πλέων καὶ πᾶς ὁ τοῦ ἡσύχιον βίου
ἠγαπηκῶς, ὧ τὴν Ἀττικὴν εἰτείχισα, τοὺς ὄρους τῆς χώρας
περιβαλὼν οὐ λίθοις ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ.
(ς΄.) δεινὸν δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν ¹ κρινόντων, ὧ

¹ κρινόντων ὧδε, δικασταί.

Τὸς κάμνοντας] Antipho Tetralog. Γ. β. med. de medico dicit: εἰ ταύτην τὴν θερα-
πείαν θεραπεύσῃτο. Sed utrumque voca-
bulum crebrum est in N. T. v. g. Matth.
IV. 23. sq. VIII. 7. 16. IX. 35. caet.
HAUPTMANN.

Ἄσιον θεῖναι] Demosth. c. Mid. §. 5'.
potius εὐορκον ψῆφον θεῖσθαι. cf. Aristocr.
§. ε'. Lycurg. §. 8. fin. Sed 13. 3. ὁσιώ-
τατα δικάζοντας invenimus et 18. 6. ὅσιν
ἔρκον. IDEM.

Ἡ παρηκλουθηκῶς] sectatus fuerit, ut
1 Tim. IV. 6. Εὐμαθῶς παρακολουθεῖν
habet Aeschines. [c. Tim. §. κε΄.] cf. Plut.
παῖδ. ἀγ. 2. 2. ed. Heus. IDEM.

Εἰς μέσσην] Non Hebraismum, sed pon-
dus habet; ut reliquam hanc enuntiati-
onem ipse Demosthenes. IDEM.

Βοηθείας] Sic Antipho Accus. Pharm.

§. δ'. Εκθείας παρ' ἡμῶν τυχεῖν. IDEM.

Λόγον - - - εἰμι] F. λόγον οὕτως ἄπιστον
καταστήσειν. ἐγὼ δ' ἀποθ. μὲν οὐδὲν μάλλον
ἢ ζῶν οὐδὲν εἰμι. REISK.

Παρανάλωμα] appendix, sumptus inuti-
lis; de quo, cum aetatis Demosthenicæ sit
vocabulary, adhuc dubito. Legere me-
mini, de temporis impendio, apud Aelian.
V. H. I. 17. HAUPTM.

Ἀπώλειαν] Sic et Demosthenes subinde
loquitur. Res ipsa vero difficultatem in-
ferre possit; sive conditionem illo tem-
pore militum Græcorum, sive republicæ
debilem statum, spectemus. IDEM.

Ἡσύχιον βίον] 1 Tim. II. 2. Sed est
etiam in Demosthenis Phil. IV. [§. ιζ΄.]
et alibi, ἡσύχιος et ἀπράγμων βίος. IDEM.

Ἐδε] in hanc sententiam, vel hoc loco,
ut apud Xenoph. IDEM.

ἄνδρες δικασταί. ὡςπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν 40
 ὄρασιν συγχέασα κωλύει τὰ ἐμποδῶν κείμενα θεωρεῖν,
 264 οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν
 γνώμας οὐκ ἔᾶ δι' ὄργην συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. (ζ'.) διὸ
 καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον
 ἢ τῶν ἐγκαλούντων· οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς πρω-
 τολογίας ὁποῖον αὐτοὶ βούλονται τὸν δικαστὴν, οἱ δ' ἀνα-
 γκάζονται πρὸς ἄργισμένους κριτὰς τὴν διάνοιαν ἀντιτάσ- 179
 σεσθαι. (η'.) εἰ μὲν οὖν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις ἔνο-
 χος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσησθε, οὐ παραιτοῦμαι· ἂν δ'
 265 εὐρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος τῷ δικαίῳ,
 τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρήσθε με τῇ τῶν κατη-
 γόρων ὠμότητι. (θ'.) εἰ δὲ πάντως ἀποθανῶν συμβαλοῦ-
 μαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὡς οὔτοι λέγουσιν, ἐτοί- 5
 μως ἔχω τελευτᾶν· κτήσασθαι γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν
 εὐνοίαν καλὸν, εἰ μὴ¹ ἢ χρεία τῆς πατρίδος, ἀλλὰ μὴ ὁ τού-
 τῶν λόγος² τὸ νῦν ἀφαιρήσεται. (ί.) δότε δὴ μοι πρὸς θεῶν,
 ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι ὡς προαιροῦμαι πρὸς

1 ἢ

2 τι νῦν ἀφαιρήσεται.

Δικασταί] Aldum et sequitur editio Hanov. Cum §. 1. 10. 16. 32. aliter, hic solum iudices appellet; posset aliquis δικασταῖς præferre: sed tunc quoque præstaret τοῖς κρίνουσιν. IDEM.

Ε] F. ἢ. REISK. Et sic dedit H. Stephanus.

Παρεισδύνων] irrepens. Judæ ep. v. 4. Herodian. II. 12. 1. VII. 9. 18. HAUPT. Εὐλαβῶς] caute. Plloux III. 28. Apud Demosthenem est et religiose, quem sensum in N. T. sæpius habet adjectam. IDEM.

Πρωτολογίας] Ætatis recentioris vocabulum videri posset, quod apud solum explanatorem Demosthenis, sive similes, ac ne quidem in Harpocracione ac Polluce, legere minimi: nihilo minus δευτερολογίαν apud Demosthenem invenio. IDEM.

Ἀντιτάσσεσθαι] Oratores optimi, sensu pariter adhibent translato ac forensi, quo legitur Act. XVIII. 6. cæt. IDEM.

Ἐγκαλ. ἔνοχος] Hic mihi legitimus nexus deesse, neque participium suo loco poni, videtur. At tamen Isocrates etiam περὶ εἰρήνης §. 12'. dixit ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὄντων. IDEM.

Παραιτοῦμαι] Demosthenes quidem c. Mid. §. γ'. ait, τῷ φεύγοντι προσέκειν παραιτῆσθαι. Sed eandem cum nostro senten-

tiam habet Paulus Act. XXV. 11. IDEM.

Κεχωρισμένος] Sic iterum Isocrates de pace [§. λ'.] πλείστον δ' ἀλλήλων κεχώρισται. Præpositionem autem supplet N. T. Act. I. 4. Hebr. VII. 26. IDEM.

Πρήσθε με] ne, per negligentiam, tradatis me. Frequens est illud verbum; Lycurg. 12. 4. 30. 39. 37. 9. IDEM.

Ὠμότητι] Nomen hoc sensu crebrum apud Isocratem ac Demosthenem. IDEM.

Κοινὴν σωτηρίαν] Lycurg. p. 174. 4. ed. Reisk. IDEM.

Τελευτᾶν] Act XXI. 15. Talis autem sollemnis erat Atticorum oratorum iactantia. v. g. Dinarch. p. 31. IDEM.

Κτήσασθαι] Non comparat sibi nece sua publicam benevolentiam maleficus; licet ipsam occidi publica salutis intersit. Ita, quam Lycurgus 27. 2. immiscet, sententia melior est. Sed hic loquitur noster de nece gloriosa pro republica. IDEM.

Τι νῦν] Ed. Hanov. varians lectio [scil. e marg. H. Steph.] est τὸ, ut τὸ νῦν sit jam. IDEM.

Ἀφαιρήσεται] Locutio non infrequens apud Lysiam. IDEM.

Πρὸς] Interpretatur vulgo coram vel a. Videtur autem potius ellipsis quarti casus, ut Act. XXVII. 34. Antiph. p. 618. 1. 660. ult. 727. 6. ed. Reisk. IDEM.

ὑμᾶς περὶ τῶν δικαίων. (ια΄.) δοκῶ μὲν γὰρ δύναμιν εἶναί 266
 μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν· ἐν δὲ τούτοις ἐμπροδίζει μου
 τὸν λόγον ὁ φόβος. (ιβ΄.) ἄλλως δὲ οὐ τὸν ἔλεγχον τοῦ
 πράγματος ¹δέδοικα, ἀλλὰ ²τὴν τῶν ἀντιδίκων ³διαβολὴν
 μόνον, ⁴ἥτις οὐ κρίνει τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς
⁵δοκοῦσι λέγειν ἢ πράττειν. (ιγ΄.) ἢ παρ' ὑμῖν ἔλπις δὲ δι-
 καΐα· εἰάν ⁶δὴ ταύτης ⁷κατατύχω, πάσας ἀπολύσομαι
 τὰς διαβολάς· ἀνευ δὲ ταύτης οὐθ' ὁ λόγος οὐθ' οἱ νόμοι οὐθ'
 ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σῶσαι ⁸δύναιτ' ἀν τὸν ἀδικῶς
 κρινόμενον. (ιδ΄.) οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἤδη
 τῶν ἐγκαλούντων ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἔδοξαν δίκαια
 λέγειν, παρατεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας εὐρέθησαν αὐτοὶ
 συκοφαντοῦντες· ὁ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακο- 267
 λουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων μετ' εὐνοίας.

(ιε΄.) Ἐπει δὲ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν
 ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἕπειθ'
 οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ λά-
 θωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. (ισ΄.) γεγονώς γὰρ, ὡς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, Δημάδου πατὴρ, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι
 γινώσκουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτως ἔζων ὡς ἐδυνάμην,
 οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον ἀδικῶν οὔτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν ἐν
 τῇ πόλει, πειρώμενος δ' αἰετὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν
 τοῦ βίου διορθοῦσθαι. (ιζ΄.) ἢ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον

¹ δέδοικα om. ² τῆ ³ διαβολὴν om. ⁴ ὅς ⁵ ἀδικοῦσι
⁶ δὴ om. ⁷ κατατυχῶν ⁸ δύνανται τὸν

περὶ τῶν δικαίων] Sic et Act. XVIII. 19. XXIV. 12. 15. locis junctim considerandis. IDEM.

βοηθεῖν] Consueta reis eminentioribus ratio movens. Dinarch. p. 20. sqq. Sed hic, in ambitu verborum concedente, solum illustrare videtur. IDEM.

τῆ] Sic Aldus et Hanov. Si quid facile mutarem, legerem ται, vel δεῖδω, timeo, vel τὸν, scilicet ἔλεγχον, ubi tamen obscurior est ἔλλειψις, forte verbi φοβοῦμαι, φεύγω, quod, vel δεῖδω, si reciperetur, mallet, et initio membri, Ἀληθῶς. IDEM.

φύεται] fit. Lyc. 16. 11. Antiph. Tetral. A. a. post init. IDEM.

ἀδικοῦσι] Ed. Hanov. [e marg. H. Steph.] lectio varians δοκοῦσι. IDEM.

λέγειν] Scil. εἰς τὸ. IDEM.

κατατυχῶν] Fortassis κατατύχω. Sic non opus esset Hanoviensis ἀπολύσομαι.

IDEM.

Ἀπολύσομαι τὰς διαβ.] Locutio frequens apud Antiphontem et Lycurgum.

IDEM.

Πολλάκις πολλοὶ] Talem παρονομασίαν sæpius habet Antipho. IDEM.

Παρατεθείσης] Ita melius Hanov. est enim forma patiens: Aldus παραθείσης.

IDEM.

Δικαιολογίαν] Apud Plutarchum, Philonem, Libanium, non apud antiquiores, memini legere. Sic et Ælianus V. H. X. 1. habet: παρελθεῖσα ἐδικαιολογήσατο. IDEM.

Οἱ πρεσβύτεροι γιν.] Locutio sollemnis alias, hic modo locum habere videtur, quatenus patrem puer amisit filius. cf. Lycurg. 22. 1. Antipho XIV. 178. IDEM.

Ἐζων] Rom. VII. 9. IDEM.

μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπὸν, κεχώρισται δ' αἰσχύνῃς, ὡς ἂν, αἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ¹ τρόπου κακίαν ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχοῦσης. (ιγ.) προσελθὼν δὲ τοῖς κοινοῖς, οὐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογογραφίας ἐργασίαν ἔθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἔθματος παρρησίαν

268 ἢ τοῖς μὲν λέγουσιν ἐπισφαλῆ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ' εὐλαβουμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθωσιν· οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπίπτειν τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν. (ιδ.) χιλίων ταφῆ Ἀθηναίων μαρτυρεῖ μοι, κηδευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναντίων χερσίν, ὡς ἀντὶ πολεμίων φιλίας ἐποίησα τοῖς ἀποθανούσιν. (κ.) ἐνταῦθα ἐπιστάς τοῖς πρᾶγμασιν ἔγραψα τὴν εἰρήνην· ὁμολογῶ. ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ τιμᾶς· οὐκ ἀρνοῦμαι. δισχιλίους γὰρ αἰχμαλώτους ἀνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα

269 χωρὶς κήρυκος καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἀνευ πρεσβείας λαβῶν ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα. (κα.) ἐπέληπτο δὲ τῆς γραφούσης χειρὸς οὐχ ἢ δωροδοκία τῶν Μακεδόνων, ὡς οὗτοι πλαττόμενοι λέγουσιν, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον καὶ ἡ τοῦ βασιλέως φιλανθρωπία. (κβ.)

¹ τρόπον κακίας

Τρόπον κακίας] Hanov. τρόπου κακίαν. IDEM.

Λογογραφίας] Rabulam æque Demosthenes ac Dinarchus λογογράφον appellant. IDEM.

Ἐπισφαλῆ] periculosam, apud Herodianum I. 6. 14. VII. 2. 11. Plutarchum, it. Act. XXVII. 9. lego; apud Isocratem ac Demosthenem ἐπικίνδυνον. v. g. Isocrates in Hel. laud. p. 502. ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας. IDEM.

Πρὸς κατόρθωσιν] Herodian. III. 11. 16. IDEM.

Ταφῆ] Sic legit Hanov., ut arbitror, recte. Nimirum est hic in Aldino codice τε, et spatium exiguum, deficientis vocabuli cujusdam documentum, quod hians ipse contextus ostendit. Itaque mille Atheniensium fanus, adversariorum manibus, simul est curatum. Φιλίας autem amicitia et fœdere junctum indicat, ut φιλίαν χάριαν dixit Xenophon. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Quam utilis generatim tunc Atticis pax fuerit, docet Isocratis oratio de pace, sive socialis. Antecesserat autem pax, quam aliis tribuit Demosth. de Cor. §. 8. sqq. IDEM.

Κήρυκος] Vel qui peteret cadavera sepelienda, ut apud Lycurg. 20. 12. vel qui corpora quasi pretio suis venderet, cæteris

insepultis abjectis. Laudabat tunc occisos Demosthenes. v. or. de Cor. §. 88. pacem simul Demadi tribuens. Factum ergo, post pugnam Charoneam, Olymp. CX. a. 3. v. Diodor. Sic. XVI. 86. sqq. IDEM.

Τὸν Ὠρωπὸν] Utrouque genere legitur et apud Paus. VII. 11. qui pariter, antecedente capite, plura huc pertinentia narrat. In finibus Atticæ, Bæotiorum initio locus, istud oppidum erat, quod Atheniensibus Philippus concedebat. v. Paus. I. 34. ut de paulo recentioribus Oropiorum fati VII. 11. sq. Samum addit Allgem. Welthist. Vol. V. nota 376. quam et Attici, cum Oropi sui juris fierent, retinuerunt. Diod. Sic. XVIII. 56. IDEM.

Ἐπέληπτο] Singularis lujus Atticæ formæ præbet etiam exemplum Dio Cassius p. 217. ed. Hanov. 1606. locutionis autem Herodian. II. 3, 9. Vulgo tamen Attici casum quartum jungunt. v. Lysias p. 197. Lycurg. p. 194. ult. ed. Reisk. IDEM.

Δωροδοκία] Apud Atticos acceptio munerum: dationem tamen et Ammonius probat. Nostro loco priorem sensum ἑλλειπτικῶς retinere potest. IDEM.

Βασιλέως φιλαν.] Hanc et tribuit Isocratica ep. ad Phil. Opp. pag. 993. IDEM.

ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν ἀγόνων φίλος ἐχω-
 ρίσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἄλλοι τοῖς σφαλεῖσι προσθείς.
 (κγ.) πάλιν τοίνυν ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος, ἵνα τοὺς
 μεταξὺ κινδύνους ἐκὼν ἐπιλάθωμαι· καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν 270
 10 Ἑλλάδα κατοικοῦντες τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν
 ἀνεβίβαζον, καὶ τοῖς ψηφίσμασιν ἀναπλάττατες φρόνημα
 μείζον τοῦ δέοντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδοξῶ περιέθηκαν, (κδ.)
 λοιποὶ δὲ ἤμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρόβλημα τῆς
 σωτηρίας ἔχοντες, οὐ χρημάτων πλήθος, οὐχ ὄσων παρα-
 σκευᾶς, οὐχὶ πεζῶν σύνταξι, ἀλλ' ἐπιθυμίαν μεγάλην,
 1 δύναμιν δ' ἀσθενῆ καὶ ταπεινῆν. (κε.) ὧν μὲν γὰρ ἐσύλησε
 τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ Λεῦκτρα κίνδυνος, ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος
 ὧν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακω- 271
 νικῇ στρατοπεδεύοντας ¹ εἶχεν· ἀπέκειρε γὰρ τὴν ἀκμὴν
 τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τοὺς ὄρους τῆς Λακωνικῆς τε-
 θειμένους, τὴν ἀκμὴν τῶν νέων, συνέκλεισε ταῖς τέφραις.
 5 (κς.) τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευᾶς ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος,
 καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων συνέτριψεν ἢ συμφορὰ τῶν ἀπο-
 θανόντων. (κζ.) Θηβαῖοι δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν
 τῶν Μακεδόνων φρουρὰν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέ-
 θησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παρρησίαν ἀφῆρητο· τῷ γὰρ Ἑπα-

¹ εἶδεν

² ἄθλον] Hones' am sepulturam, cum publica laude, defunctis, ipsisque captivis præmia quædam. IDEM.

τοῖς σφαλεῖσι] Sic et opinione deceptus, sphaleῖς τῆς δόξης, apud Thucydidem. IDEM.

τοὺς μεταξὺ κινδ.] Hæc oportet minora fuisse; cum majora penderent a Charoneo prælio, cui non diu superstes erat Philippus. IDEM.

ἡγεμονίαν] Imperatorem et antea Philippum, post pugnam Charoneam, anno ante necem, apud Corinthios, elegerant Græci. IDEM.

ἀνεβίβαζον] Sæpius apud Lysiam occurrit, in media præsertim forma. IDEM.

ἀναπλάττοντες] Habet Dioscorides, paullo ante natum Christum, cum recentioribus multis. IDEM.

φρόνημα] Est et, apud Thucydidem et Xenophontem, animi elati cogitatio, quam hic nude, cum Hesychio, exponere queamus βούλημα, θέλημα. IDEM.

περιέθηκαν] Id ipse fecerat Demades, tertium decimum diis majoribus adscri-

bens. IDEM.

λοιποὶ] Sic Hanov. Aldus λοιπῶν, quo sensu, pertinens ad πρόβλημα, constructionem περιφραστικὴν haberet. IDEM.

πρόβλημα] prætectum, munimentum, apud Aristophanem, Aristotelem, et alios. IDEM.

λεῦκτρα] Melius Hanov. Λεῦκτρα. Paus. I. 29. III. 21. 26. VIII. 27. IDEM.

ἀπείρατος] Sensus adoptat agentem et patientem. IDEM.

εὐρώτας] Laconiaë fluvius, ab Eurota rege dictus. Meurs. de regno Lac. c. I. IDEM.

εἶδεν] Edit. Hanov. inter variantes [e marg. H. Steph.] habet εἶχεν. IDEM.

τῶν νέων] Positos illos terminos, vel muros, jactabant Lacones. Meurs. misc. Lac. IV. 10. IDEM.

τέφραις] cineribus. a τύφω deducit Etym. IDEM.

ἀφῆρητο] Passivum hoc plusquamperfectum, ut §. 21. potest etiam in sententia manere, et κατὰ intelligi. Sed accipere cogebantur præsidium istud post pugnam

μινώνδου σώματι συνέθαιψε τὴν δύναμιν τῶν Θεβαίων ὁ καιρός. (κῆ.) ἤκμαζον δὲ τοῖς σώμασιν οἱ Μακεδόνες, οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καὶ τοὺς Περσῶν θη- 10
σαυροὺς ἢ τύχη διεβίβαζεν. (κθ.) ἐνταῦθ' ὁμοίως Δημοσθένης μὲν ἐκύρωσε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, 272
οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν εἰσηγησάμενος τοῖς πολίταις· (λ.) ὡς δὲ πλησίον ἔστη τῆς Ἀττικῆς, ἢ χώρα δὲ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ πάντων ἄστυ βοῶν καὶ προβάτων ὡς-
περ ἔπαυλις καὶ τῶν βοσκημάτων ἐπληροῦτο, βοηθείας δ' οὐδαμῶθεν ἦν ἐλπίς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην. (λα.) ὁμολογῶ, 15
καὶ φημι καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο· κρεῖττον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλίνει τὸ νέφος ἢ φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ρεύματι. (λβ.) ἀξιῶ δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδε-
273 μίαν ἀπογεννηῆσαι δυσμένειαν. οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς τύχης, ἀλλ' ἢ τύχη τοῦ βίου, δι' ἣν κινδυνεύει. (λγ.) δεῖ δὲ τὸν σύμβουλον, καθάπερ τὸν ἰατρὸν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν 20
ἔχειν, ἀλλὰ τῆς θεραπείας τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν. (λδ.) καταχωρίσαντες οὖν τὰ συμβάντα διὰ τὰς ἔξωθεν αἰτίας, ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου τὴν πολιτείαν. (λέ.) μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος ἔγένετο κίνδυνος πάντων χαλεπώτατος, οὐκέτι πεμφθεῖς ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε ῥητόρων ἐπαχθεῖς.

¹ ἐπίγετο

Cheroneam, de qua vid. Lycurg. ὑποθ. Demosth. de Cor. ὑποθ. IDEM.

Ὁ καιρός] Corn. Nep. Epam. fin. Justin. VI. 7. sqq. IDEM.

Διεβίβαζεν] Cum et Philippus bellum Persicum preparasset. IDEM.

Δημοσθένης] A nece Philippi, gaudiis exsultans, et adolescentem Alexandrum contemnens. IDEM.

Συμβουλίαν] Dinarchus contra Demosth. p. 11. 14—20. 25. IDEM.

Ἔστη] Sc. ὁ πόλεμος. §. 29. vel Alexander. IDEM.

Περιμάχητον] Adjectum Isocrateum, urbs digna, de qua contendatur. conf. Lycurg. 12. 3—14. 33. 2. 3. et alibi passim. IDEM.

Ἐπαυλις] Forte paullo recentius voc. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Hanc esse pacem apparet, qua generalis imperator Græcorum Ale-

xander confirmabatur. v. Diod. Sic. XVII. 4. 7. Nic. Caussin. de El. S. et H. I. 34. hunc locum excerptus, post majorem interpunctionem, legit: Ἐγραφα τοίνυν, εἰ καὶ φημι κ. τ. λ. dubito, num errore, pariter alias ibi, præsertim in Græcis, frequente. IDEM.

Κρεῖττον γὰρ κ. τ. λ.] Hoc inter sales nauticos, ad forum translatus, habet Fabricius B. Gr. IV. 30, 13. ante fin. IDEM.

Λύπην] Cum vos ad auxilia contra Persas et alia cogere mini. IDEM.

Δι' ἣν κινδυνεύει] propter quam vita periculis obicitur. conf. Lycurg. 11. 12. Dem. I. c. §. 57. IDEM.

Καταχωρίσαντες] dum se junxistis, ac suo loco collocastis: quo sensu Xenophon adhibet. IDEM.

Οὐκέτι] non amplius, non porro. IDEM. Τότε] Tertium hocce periculum acci-

25 (λς'.) καὶ μοι τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε, ἥνικα Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος τῶ μὲν λόγῳ παραταττόμενοι τοὺς Μακεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς, (λζ'.) μόνον δ' οὐχ 274 ὄρατόν ἐπὶ τοῦ βήματος νεκρὸν τὸν Ἀλέξανδρον προέθησαν, ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων τοὺς παρόντας φυγάδων θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠκόνησαν, ἐμὲ δὲ στυγρὸν καὶ περίλυπον ἔφασκον εἶναι, μὴ συνευδοκοῦντα * * *

disse diu ante videtur: quod tamen, dum a fortuna non reprehensum dicitur, Athenienses respicere debuit orator. Non enim diu cessavit Thebanorum pernicies. At tamen τότε sententiam et adstrictam ferre potest: ut sit potius, ab iis, qui tunc dicebant, quam ab iis, qui tunc vivebant, quod et proxime sequentia demonstrabant. IDEM.

Ἀναμνήσθητέ] *mecum recordamini gestorum.* IDEM.

Δημοσθένης] Hinc, in primis Demosthenes et Lycurgus, dedendi postulabantur ab Alexandro, quem Demades militavit. IDEM.

λόγῳ] *verbo,* non *re.* IDEM.

Ἐν Τριβαλλοῖς] In inferiore Mæsia. Vicit autem Illyricos ac Triballos Alexander, anno statim primo regni. Hinc εἰρωνικῶς dictum. IDEM.

Μόνον δ'] Sed in solo tribunali, non videndum Alexandrum, quasi mortuum

proponebant; cum interim ille res magnas gereret, quem in Thracia defunctum esse fingebant. IDEM.

φυγάδων] Ob præsidia Macedonum in arce Cadmea, ut antea factum, Laconibus eam tenentibus. V. Dinarchus p. 25. IDEM.

ἠκόνησαν] *acuerunt.* Tunc Thebani quosdam præsidii Macedonum trucidabant. Ideoque, se neutiquam esse mortuum ostendens, Alexander sex mille cives occidit, hominum triginta millia vendidit, urbem evertit. Pausan. IV. 27. VII. 17. IX. 6. Diod. Sic. XVII. 8—14. IDEM.

Στυγρὸν καὶ περίλυπον] *torvum et omnino tristem,* quod Alexander, velut altor Demadis, obiisset. IDEM.

Συνευδοκοῦντα] Apud æquales oratori nostro nondum equidem reperi; licet ἀναλογία habeat, ut apud Lycurgum p. 238. 8. ed. Reisk. est *συνευπορέω.* IDEM.

VARIANTES LECTIONES

AD DEMADEM.

CODICES ET EDITIONES.

- l 1. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.
l 2. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 52.
p. Codex Parisinus Regius, 2944.
Ald. Editio Aldina.
Bekk. Editio Immanuelis Bekkeri.
Codices et editiones comparantur cum Editione H. Stephani.

P. 525. 7. μέσων] τὴν l 2. 15. ἥσυχον
l 2. ult. ὧδε, δικασταί], ὧ ἄνδρες δικασταί
corr. om. pr. l 2. Bekk.

P. 526. 12. τῆ om. p. antep. ἢ χρεία]
ἢ χρεία l 2. p. Bekk. pen. τί νῦν] τὸ νῦν
l 1. 2. p. Bekk. Ibid. ἀφαιρήσεται] ἀφαι-
ρήσεται l 1. ἀφαιρῆται Bekk.

P. 527. 4. πραγματος, ἀλλὰ τῆ τῶν ἀδί-
κων μόνον, ὅς οὐ] πραγματος δέδοικα, ἀλλὰ
τὴν τῶν ἀντιδικῶν διαβολὴν μόνον, ἥτις οὐ l 1.
Bekk. 6. ἀδικούσι] δοκούσι l 1. 2. p. Bekk.
7. ἐὰν ταύτης κατατυχῶν] ἐὰν δὲ ταύτης
κατατύχῳ l 1. Bekk. 9. δύνανται τὸν]
δύναιεν ἂν τὸν l 1. Bekk. 12. παραβίσις
l 1. Ald.

P. 528. 1. τρόπον Ald. 7. πρὸς τὴν κα-
τόρθ. p. 9. ταφῆ] τε φῆ l 2. τῆ, spatiolo
inter verba patente, Ald. 15. κήρυκας p.
Ibid. ὄρωπὸν p.

P. 529. 3. τῆ πόλει om. l 2. 4. μὲν om.
l 1. 7. μεῖζον] μικρόν l 2. Ibid. περιέ-
θηκα l 2. p. 12. λεύκτερον Ald. 14. εἶδεν]
εἶχεν l 1. 2. p. Bekk. 16. νεῶν l 2. p.
pen. συνεδόθησαν p.

P. 530. 7. ἔστι p. 12. πεπωράχθαι l 1.
18. τὸν om. l 1. 20. καταχωρήσαντες p.
pen. ἐπήγετο] ἐγένετο p. Bekk.

P. 531. 3. τριβαλοῖς l 1. 2. p. pen. δὲ
om. l 1. 2. p.

INDEX GRÆCITATIS DE MADEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγναμοσύνη τύχης. 267, 15.

ἄκοντῶν θυμῶν. 274, pen.

ἀλείφειν τινὰ λόγοις εὐπρεπέσι. acuere, stimulare, accendere, 274, 3.

ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν. 270, 2.

ἀναπλάττειν τοῖς ψήφισμασι φρόνημα μείζον τοῦ δέοντος. 270, 2.

ἀντιτάττεσθαι πρὸς ἀρρησμένον κριτοῦ διάνοιαν. 264, 7.

ἀπείρατος πολεμίας σάλπιγγος Εὐρύτατος. 270, ult.

ἀπογενεῶν] creare. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν ἀξιώ μνημίαν ἀπογενεῆσαι δυσμένειαν. 272, ult.

ἀποκείρειν] ἀπέκειρε τὴν Σπάρτης ἀκμήν. 271, 2.

ἀπολαμβάνειν τῆς θεραπειᾶς τὴν χάριν. 273, 4.

ἀσθένεια τοῦ βίου. paupertas. 267, 11.

αὖξει τὸν στρατιωτῆν ὁ πόλεμος. 263, 7.

Γ.

γυμνὴ πολιτεία. 273, 6.

Δ.

δεσμὸς sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum. 271, 8.

διαβιβάζειν] ἡ τύχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τὰ σκῆπτρα [Persica putā] καὶ τοὺς Περσῶν θησαυροὺς διεβίβασεν. 271, antep.

δικαιολογία. allegatio, præsentio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam. 267, 5.

διορθοῦσθαι τὴν τοῦ βίου ἀσθένειαν. 267, 11.

δύσχηστόν τι ἔχει ἡ πενία. inhabile quid, negans tractari. 267, 12.

E.

ἐκκλίνειν νέφος ἐπερχόμενον. 272, 8.

ἐμπείρας θεραπεύειν τοὺς κάμνοντας. 262, 3.

ἐμπίπτειν εἰς μίσσην τῆς τῶν ῥητόρων δυσμενίαν. 262, ult.

ἔπαυλις βοῶν καὶ προβάτων. 272, 4.

ἐπὶ τιος. in alicujus causa. 264, 3.

ἐπιλαμβάνειν] ἐπιλήπτω τῆς χειρὸς; χεῖρός. inhiabat meam manum ista scribentis. 269, 2.

ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstus. 267, pen.

K.

κατακλείειν] ἡ χάρα, incolæ agrorum, rusticani, εἰς τὴν πόλιν κατακλείετο. 272, 3.

κατανεεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος. 262, 5.

κατατυχεῖν τῆς ἐλπίδος. 266, 6.

καταχωρίζειν. 273, 4.

κηδεύεισα ταφή. 268, 4.

κῆρυξ] ἄνευ κήρυκος. 268, ult.

κυροῦν πόλεμον. 271, pen.

Λ.

λογογραφία. quæstus ex orationibus forensibus conscribendis. 267, 16.

N.

νέφος ἐπερχόμενον ἐκκλίνειν. 272, 8.

O.

ὄρασις] ὡσπερ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν ὄρασιν συγχέει. 263, pen.

ὄρατος νεκρός. 274, 2.

Π.

παρακολουθεῖν τοῖς τῆς κρίσεως δικαίαις. jura causæ, argumenta, quibus ambæ partes fretæ pugnant, probe tenere, vel mente consequi. 262, ult. evenire, contingere. 267, 1.

παρανάλαμα. res eo comparata, quo temere insumatur, quo ei ne parcatur, quo absumpto corruptove nil sentias damni tibi accessisse. 263, 5.

παρατάττεσθαι. 273, ult.

παρατιθέναι ἀπολογίαν [scil. τῆ κατηγορίας]. 266, ult.

παρεισδύνων ἄδικος λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν
γνώμας. 263, ult.
παρρησία ἀπὸ τοῦ βήματος. 267, ult.
περιβάλλειν τοὺς ὕρους τῆς χάρας, οὐ λίθοις,
ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. 263, 10.
περίλυπος. 274, pen.
περιμάχητος. 272, 3.
πρόβλημα τῆς σωτηρίας. 270, 5.
προτιθέναι νεκρὸν. 274, 2.
πρωτολογία. *primæ in dicenda causa vices.*
264, 4.

Σ.

σάλπιγξ πολεμία. 271, 1.
στυγνός. 274, pen.
συγκλείειν τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ταῖς τέφραις.
271, 4.
συλᾶν τὴν ἰσχὺν, *pro ἀφαιρεῖσθαι.* 270, pen.
συναπενεχθῆναι φερομένῳ τῷ ρεύματι. 272,
ant.
συδεῖν τὰς χεῖρας. 271, 9.
συνεκρίπτειν οὐ δεῖ τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν
τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι. 268, 3.
συνευδοκεῖν. *probare.* 274, ult.

συνθάπτειν. 271, 10.
συντρίβειν τὴν ἐλπίδα. 271, 6.

Τ.

ταφὴ κηδευθεῖσα. 268, 4.
τειγίζειν τὴν Ἀττικὴν. 263, 9.
τέφρα] αἱ τέφραι. 271, 4.
τιθέναι ψῆφον. 262, 5. *τιθέναι τὸν πνον εἰς*
τὴν τῆς λογογραφίας ἐργασίαν. conferre.
267, pen.

Χ.

χωρίζειν] *separare.* κεχωρισμένος τῶν ἐγ-
κεκλημένων. *insons.* 264, ult. 267, 13.

Ψ.

ψιλῶς. 273, 5.

Ω.

ὀμότης] τῇ ὀμότητι τῶν κατηγορῶν μὴ με
πρόσθε. 265, 2.

Σ Ο Φ Ι Σ Τ Α Ι

ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΔΗΣ ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

Λ Ε Σ Β Ω Ν Α Κ Τ Ο Σ

Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Ο Σ

Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Τ Ω Ν Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ω Ν .

Pag.
ed.
ph.
33Pag.
ed.
Reisk.

ΕΙ μὲν ἐώρων τοὺς ὑμῖν συμβουλευόντας, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τὰ βέλτιστα βουλευομένους τῇ πόλει, καὶ περὶ αὐτῶν
¹ παρεληλύθασιν ἐροῦντες, ὀρθῶς παρ' αὐτοῖς ἐγνωκότας
συμβουλεύειν, ὑπὸ σιωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν παρῆχον γνώμην·
νῦν δὲ ὁρῶν τοὺς τε τῇ Θηβαίων πόλει προστιθεμένους παρὰ
τὴν αὐτῶν γνώμην τὰ βέλτιστα γράφοντας, ὑμᾶς τε περὶ
τῶν τῇ πόλει συμφερόντων οὐκ ἐπιχειροῦντας λέγειν, παρε-
λήλυθα διδάξω περὶ τε τοῦ παρόντος ὑμῖν πολέμου καὶ ²
⁴⁰ τῶν ἐν ὑμῖν αἰεὶ λέγειν εἰωθότων ὡς χρὴ τούτων ἕκαστα
πράττειν. εἰ μὲν γὰρ δὴ καὶ πρότερον πρὸς τὴν ὑμετέραν
πόλιν ² ὑπήκουον Θηβαῖοι μὴ δυσμενῶς διακείμενοι, καίτοι
πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ μεγάλα
πεπραγμένοι καὶ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου πολέμιοι καθε-
στῶτες ὑμῖν, παριδὼν ἂν τὰ νῦν αὐτοῖς ἡμαρτημένα περὶ
ἐτέρων ἂν τοὺς λόγους ἐποιοῦμην. ³ νῦν δὲ τίς οὐκ αἰσθῆται

¹ παρεληλύθεισαν² ὑπήρχον³ τίς δὲ οὐκ

ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ] Imo vero ΤΩΝ
ΘΗΒΑΙΩΝ. REISK.

Συμβουλεύειν] Videtur ita distinguen-
dum et leg. esse: ἐγνωκότας, συμβουλεύειν
παρῆς, ὑπὸ σιωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν κατέϊχον
γνώμην. IDEM.

Τὰ βέλτιστα] Nam οὐ τὰ βέλτιστα.
IDEM.

Περὶ τε τοῦ π. ὑ. π.] Sed neutrum fit
in hac oratione, quae est frigida et
puerilis adversus Thebanos declamatio,
consuta e locis saepe multumque contritis
et recocctis. Paret initium solummodo nos
habere hujus exercitatiunculae schola-

stica, maximam vero ejus partem inter-
cidisse, nullo prorsus cum damno rei
literariae. IDEM.

ὡς χρὴ —] Id est, ὡς χρὴ περὶ τούτων
ἐκάστου ὑμᾶς διδάσκειν. Non enim pro-
posuerat sibi de ratione modoque belli
gerendi disputare, sed solummodo causas
proponere, cur bellandum adversus The-
banos esset. IDEM.

Πεπραγμένοι] Possit videri eis subau-
diendum esse. mihi vero potius videtur
φαίνονται deesse. IDEM. διαπεπραγμένοι
malit Bekkerus.

3 πρότερον μὲν ἡμῖν μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων 170.
 Πελοποννησίων ἐπιβουλεύσαντες ἀναστάτους ἡμᾶς ἐπεχεί-
 ρησαν ποιεῖν, εἰ μὴ διὰ τύχην αὐτοῖς ἡ ῥώμη καὶ τὰ βου-
 λεύματα διεφθάρη· δεύτερον δὲ μετὰ τοῦ βαρβάρου γενόμε-
 νοι καὶ σύμμαχοι ἐκείνῳ καταστάντες, ὃς ἦλθεν ἀνυπο-
 στάτῳ δυνάμει καὶ τὰ σώματα καὶ τὴν χώραν ἡμῶν δια- 5
 φθερῶν, ἐναντίοι παραταξάμενοι τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν,
 ὑπ' ὀλίγων πολλοὶ μάχῃ κρατηθέντες ἔφυγον· μετὰ δὲ ταῦ-
 τα πάλιν μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐχθρῶν γενόμενοι τὴν χώραν
 ἡμῶν ἔτεμον τὴν πολλάκις τούτους σώσασαν, καὶ τὴν πό-
 λιν ἑτοιμοὶ κατασκάπτειν ἦσαν, ἣν πολλάκις αὐτοὶ θρα-
 πεύσαντες σωτηρίας ἔτυχον. διὰ πάντος δὲ χρόνου τότε μὲν
 μετὰ Λακεδαιμονίων ἡμῖν ¹ ἐπιβουλεύοντες, ἄλλοτε δὲ τοὺς 10
 ἡμετέρους συμμαχοὺς ἀφιστάντες, αἰεὶ δὲ αὐτοὶ καθ' ἑαυ-
 τοὺς πολεμικῶς καὶ δυσμενῶς ἔχοντες πρὸς ἡμᾶς διατε-
 4 λούσι. νῦν δὲ τὸ τελευταῖον Πλαταιεῖς ἀναστάτους πεποι-
 ῆκασιν, ἡμετέρους μὲν ὄντας συμμαχοὺς, εὐμενῶς δὲ αἰεὶ
 πρὸς τήνδε τὴν πόλιν διακειμένους, μόνους δὲ μεθ' ἡμῶν
 ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας πρὸς τὸν βάρβαρον δι-
 αγωνισαμένους καὶ τρόπαιον στήσαντας. ὑπὲρ ὧν εἰκὸς 15
 ὑμᾶς ὀργισθέντας πανδημεὶ μετὰ τῶν ὀπλων ἐξιέναι, καὶ
 τὴν αὐτὴν Θηβαίοις ἐπιτιθέναι τιμωρίαν ἣν περ οὔτοι τοῖς
 ὑμετέροις συμμαχοῖς ἐτόλμησαν. ἀξιώ μὲν οὖν καὶ τοὺς
 ἀποτρέποντας ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ
 πείθειν ὡς οὐ πολεμητέον ἐστὶ Θηβαίοις· εἰ δὲ μὴ, διδασκόν-
 των ὡς οὐδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτήκασιν.

¹ ἐπιβουλεύσαντες

Κατὰ] Μετὰ dedi de meo. V. versu 13. Quam vero incursionem Thebanorum in agrum Atticum designet, me fugit. oportet illam quidem Xerxis invasione vetustiorem fuisse. Nam de illa nota Thebanorum immanitate, qua Græcis auctores fiebant, ut Athenæ solo æquarentur, paulo post, ordini temporum convenienter, commemorabit; neque existimandus est Lesbonax idem factam bis perstrinxisse, et consecutiones temporum ita conturbasse, ut a novissimis rebus gestis ad

vetustissimas prosiliret, et rursus ab his ad easdem novissimas resiliiret. REISK.

Πλαταιεῖς] Platearum eversio antiquior fuit eversione Athenarum, cujus auctores Thebani Peloponnesiacis fiebant. Qui ergo potest illam Platearum cladem appellare casum recentissimum? Profecto coævus non fuit Lesbonax bello Peloponnesiaco, sed multo posteriore natus ætate, more scholasticorum, ut fecit Aristides, argumenta stilo tractavit e vetusta historia Græca repetita. IDEM.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

α'. ΟΙ μὲν πολέμιοι ἐγγύς, ὡς ἄνδρες στρατιῶται, ὧν ἄ
εἵνεκα ἢ σύμπασα παρασκευὴ παρεσκευάσται· τὰ δ' ἀπὸ
τῶν θεῶν, ἀφ' ὧν χρὴ ἄρχεσθαι, καλῶς ἔχει κατ' ἀμφοτέ- 5
ρους τοὺς λόγους· τὰ τε γὰρ ἱερά καλὰ ἡμῖν γέγονε καὶ τὸ
δίκαιον μεθ' ἡμῶν ἐστίν. ἐν ὑμῖν οὖν τὰ ἐπιλοιπὰ ἐστίν,
εἰάν τις ἄνδρες ἀγαθοὶ γένησθε. ἐμὲ μὲν οὖν εἰκὸς παραινέσαι ἂ
γινώσκω, ὑμᾶς δὲ προσέχειν τοῖς λεγομένοις δοκεῖν τε, ὡς περ
30 τοὺς λόγους ἀκούετε, οὕτως αὐτὰ τὰ ἔργα ὄραν παρόντα,
ἂ ἐν τοῖς λόγοις δεδήλωται· οὕτω γὰρ ἂν ἀρίστα γνοίητε
τὰ συμφέροντα.

β'. Δεῖ δὲ ὑμᾶς σκέψασθαι ὅσα ἀγαθὰ ἔνεστιν ἐν τῷ
νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους. πρῶτον μὲν τὴν πόλιν
καὶ τὴν χώραν σώζετε ἐν ἧ ἑτράφητε, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι
τειχίσαντες καὶ ἄλλα πολλὰ τάλαιπρωρηθέντες κατέλιπον
35 οὐκ ἀπολέσαι ἀλλὰ σώσαι· ἣν ἐλευθέρην μὲν καταλαβού-
σιν αἰσχρὸν ¹ * * * ὑφ' ὑμῶν ² ἐλευθερωθῆναι. καὶ μὴ τὸν 6
κίνδυνον καταδείσαντες καὶ νομίσαντες μείζω εἶναι ἢ ὅσος
ἔστι, τὴν μὲν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν ἀπολέσητε, τὴν δ' οὐχ
ὑπάρχουσαν κακότητα κτήσησθε. ἔτι δὲ καὶ ἱερά ὑμῖν
οἱ πατέρες ἰδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοὺς καὶ

¹ asteriscos om.² μὴ ἐλευθερωθῆναι

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ] Cum Lacedæmonii occupata Decælea, bellum Atheniensibus inferrent, adhortatur eos quidam ad rem fortiter gerendam. Historiam tradit Thucydides libro 7. CANTER.

Κατ' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους] Quænam hæ sint ambæ rationes, ipse in continenti subjicit, scil. religiones deorum, et jus populorum. REISK.

Δεδήλωται] Malim in paulo post futuro δηλώσεται. IDEM.

Καταλαβούσιν] Imo vero παραλαβούσιν. tum deest sententia istæc fermo: αἰσχρὸν

ὑμῖν εἶν καταδουλωθῆναι. quam si nacti fuissetis a majoribus traditam liberam, turpi vobis foret committere, ut in servitutem decideret, aut etiam: αἰσχρὸν ὑμῖν τοῖς ἐκγόνοις δουλεύουσαν παραδίδοιαι, δουλεύουσαν δὲ παραλαβούσιν, αἰσχρὸν ὑφ' ὑμῶν μὴ ἐλευθερωθῆναι. servam autem si nacti essetis, turpe vobis foret, operam nullam vos dare, ut manibus armisque vestris in libertatem vindicaretur. IDEM.

Ναοὶς] Ναοὶ scilicet partes erant τῶν ἱερῶν, cellæ puta illæ fanorum, vel niduli, in quibus deorum simulaera stabant exposita.

βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν· ἀ μὴ περιῖδητε συληθέντα καὶ πεσόντα ἀτίμως, ἀλλ' ¹ ἀμύνετε, ὅσον ἕκαστος δυνατός ἐστι, τῷ ⁴⁰ θεῷ, ἄλλως τε καὶ μετὰ τοῦ ὑμῖν συμφέροντος καὶ δεδωλωκότων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν, ἀναμνησθέντες πομπῶν καὶ πανηγύρεων καὶ ἀγώνων, ἐν οἷς τῶν μὲν παρουσῶν ² ἀνιῶν ἐπελαιθανόμεθα, μετὰ δὲ τὴν ⁷ ἡδονὴν ἄλλας προσεκτώμεθα, συνόντες ἀλλήλοις κατὰ τε φιλότητας καὶ κατὰ συγγενείας καὶ κατὰ ἡλικίας, ἐξευ- 171. πορίζοντες αὐτοὶ τε ὅπως ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἐλάχιστα λυπήσομεν, τοὺς τε παρόντας ὡς πλείστα εὐφρανοῦμεν. ὁ δὲ παρεστηκὼς ἀγὼν τέλος ἔχει ταῦτά τε διασῶσαι καὶ ἕτερα πολλῶ πλέονα καὶ καλλίω καὶ μείζω προσκτήσασθαι, ἢ τῶν τε ὑπαρχόντων στέρηθῆναι καὶ αὐτοὺς πολλὰ καὶ οἰκτρὰ παθεῖν καὶ ἰδεῖν. ἐπανευγεῖν δὲ τὴν γνώμην ὑμῶν ³ ἕκαστον ⁵ βούλομαι, ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι, ἀ περὶ πλείστου ποιοῦμενοι κατελίπομεν, τοὺς γεννήσαντας πατέρας καὶ μητέρας. ὁ δὲ ⁸ υἱοῦς τε ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσεν, ὁ δὲ ὁμογενεῖς ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφάς, ὧν οἱ μὲν γῆρα πολὺ ὑπερβάλλοντες, οἱ δὲ

¹ ἀμύνετε² συμφορῶν³ ἕκαστου

les Niches. IDEM.

ἱεροῖς] Hic loci significat hoc voc. ἱερά non idem, quod paulo ante, *ἱερά*, sed *εἱερά*. IDEM.

Ἐπελαιθανόμεθα] Malim in praesenti ἐπιλαίβ. et sic quoque in continenti προσεκτώμεθα. IDEM.

Μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν ἄλλας πρ.] Num μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τούτων ἡδονὴν ἄλλας πρ. scil. ἡδονάς. secundum voluptatem ab his rebus existentem [a processioniibus pata, congressibus solennibus, ludis gymniciis, spectaculis scenicis] aliis insuper potitur oblectationibus novis, inter nos privatim coeuntes, ut quique amici inter nos sumus, aut familiares, aut conjuges secum, vel parentes cum liberis, aut cognati, affines, aut aequales annis atque studiis. IDEM.

Ἐξευπορίζοντες] Ἐκπορίζοντες. Ad Phrynich. p. 596. LOBECK.

Ἐγὼ, τέλος ἔχει.] Ἀγὼν τέλος ἔχει. H. STEPHAN. huic autem, quod nunc obimus, certamini praesenti finis hic est propositus, ut — Recepi certissimum Stephani atque Canteri emendationem. REISK.

Ταῦτα] Malim ἢ ταῦτα. opponuntur inter se duo ἢ. aut — aut. v. statim post v. 13. IDEM.

Βούλομαι. ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι ἢ —] II.

Stephanus post primum vocabulum addi vult πρὸς, ad sententiam non male. Mihi videtur sic leg. et distinguendum esse: βούλομαι, οἱ [quò] καὶ δεῖ, quo etiam oportet [scil. me vestrum cujusque mentem revocare], σκέψασθε [in imperativo, subaudi ταῦτα] ἢ — considerate ea, quae —. IDEM.

Ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσεν] Scil. pater pater τεύει, plantat. mater autem ἐκφέρει, e corpore suo profert, extrudit, eniitur veluti germen propullulans, vel progerminans. Hactenus defendi posse videatur haec dictio, insolentior utique, et poetae quam oratori convenientior. Sin autem statatur vitium loco inesse, malim pro ἐξέφυσεν legi ἐξέθρεψεν. Verum praeterea labat constructio in vulgata, quae mollius et planius procedet, si locum ad hunc modum concipias: κατελίπομεν, ὁ μὲν [facile potuit ὁ μὲν cum sine vocabuli κατελίπομεν concurrentes elidi] τοὺς γεννήσαντας [scil. κατέλιπε] πατέρας τε καὶ μητέρας [patrem matremque, item avum et aviam], ὁ δὲ υἱοῦς [scil. κατέλιπεν], οὗς γε ἐφύτευσε καὶ ἐξέθρεψεν, ὁ δὲ [scil. κατέλιπεν] ἀδελφούς —. IDEM.

Ὅμογενεῖς] Id est, ὁμοπατέριους καὶ ὁμομητέριους. IDEM.

Ὡν οἱ μὲν — οἱ δὲ —] Parentes — et liberi. IDEM.

νεότητι πολὺ ἔλλείποντες, τοῖς μὲν σώμασιν οὐχ οἷοί τε εἶσιν ἀμύνειν, τῶν δὲ κινδύνων πλεῖστον μέρος μετέχουσιν. ἐν οἷς ἡμῶν μὲν προθυμηθέντων καὶ εὐἀγωνισαμένων εὐδαίμονες μὲν οἱ πατέρες, τίμιοι δὲ οἱ παῖδες, ζηλωταὶ δὲ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες καὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ ἐνὸς ἑκάστου καὶ συμπάντων ἑλλιπόντων δὲ ἡμῶν τὴν προθυμίαν καὶ μὴ θελησάντων διαμάχεσθαι εἰς τὸ ἔσχατον ἀδελφία μὲν οἱ πατέρες, στερηθέντες μὲν τῆς ἡμετέρας προσόψεως, στερηθέντες δὲ πόλεως καὶ χάρας καὶ ἱεραῖν, ἀντὶ δὲ καλλίστης ἐλευθερίας εἰς αἰσχίστην δουλείαν¹ καθίσταμενοι, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ ἐν ἣ τὸ μὲν φρονεῖν ἀπάσχει γεγήρακεν,² οἷς δὲ γινώσκει ἀπάσχει ἀδύνατος καθίστηεν ἀμύνη, ὥστε ὁ χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρῆν γινώσκειν μὲν μὴ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, βράων ἂν ἦν ἡ συμφορὰ· οἰκτραὶ δ' αἱ γυναῖκες καθίστανται, δυστυχεῖς δὲ καὶ παῖδες καὶ ἀδελφοί, τῶν τε αὐτῶν τούτων στερισκόμενοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἐφ' αἷς ἐτράφησαν. καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ³ ζῆλον καὶ τιμὴν κάλλος καὶ εὐειδία, εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκη¹⁰ καὶ αἴσχος καὶ ἀτιμίαν φέρειν· ἀντὶ γὰρ τῶν καλλίστων καὶ ἐντιμωτάτων γάμων εἰς αἰσχίστους καὶ ἀτιμωτάτους πίπτουσιν. ἢ τε αὖ δυσειδία εἰς τοιαῦτα ἔργα καθίστησι

¹ * καθεστάμενοι² ὅς³ ζῆλος καὶ τιμὴ

Τὸ μὲν φρονεῖν ἀπάσχει] Π. τῷ μὲν φρονεῖν ἀπάσχει. Η. STEPHAN. De posteriore concedo; de priore adhuc ampliandum iudicans, interim vulgatam servabo, qua nil offendor. *qua in atate sensus malorum quae putitur [sentiens puta] consenuit, h. e. elanguit, enarouit, τὸ φρονεῖν ἀπάσχει, scil. τις, vel ἡ ἡλικία e praemissis, idem est atque ἡ αἴσθησις τῶν κακῶν.* IDEM.

Οἷς] "Ος dedi de meo, pro vulgari οἷς, poterat quoque ὅστις corrigi. IDEM. οἷς δὲ γινώσκει [ἀπάσχει]. Bekkerus.

Γινώσκειν μὲν μὴ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι] Sic interstinxi, ut sententia haec sit: Malorum nostrorum sensu si cum careremus, tum tamen adhuc valeremus corpore, foret conditio nostra tolerabilior. Jam vero multi sunt nobis puerique foeminaeque, sensu quidem illi malorum suorum compuncti acerrimo, at viribus destituti. quo sunt miserabiliores. Vulgo sic interstinotus circumfertur h. l. γινώσκειν μὲν, μὴ δύνασθαι δὲ. Canterus pro μὴ suadebat ἀμύνη. et sic vertit: si cognitioni vires ad

resistendum essent conjunctae. REISK.

Ἀδελφοί] Imo vero ἀδελφαί, sorores, decent insequentia. IDEM.

Τούτων] Subaudi τῶν ἀρτι εἰρημένων, quae modo vers. 8. et 9. enumeraverat. Possit quoque τούτοις legi: iisdem, quibus casorum parentes orbatu fuissent. Sed nil opus est quicquam h. l. temerari. IDEM.

Κάλλος] Subaudi ἐστὶ. quibus forma venusta nunc est honor et ζῆλος, h. c. qui nunc ob oris praestantiam in honore habentur, et magna fiunt ab omnibus, beatique praedicantur. IDEM. Sic construe: καὶ αἷς ἐν τῷ νῦν καιρῷ κάλλος καὶ εὐειδία [φέρει] ζῆλον καὶ τιμὴν, [τούτοις] εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκη [ἐστὶ κάλλος καὶ εὐειδία] καὶ ἀτιμίαν φέρειν.

Αἴσχος] Ut supra nempe patiantur, et prostent in lupanaribus, ut pellices fiant. IDEM.

Δυσειδία] Oris turpitude detruit illos pueros, illasque puellas ad pistrina, ad opera rusticana, fodiendum, arandum, pasendum et alias tales cum ignobiles, tum duras atque molestas servitutes. IDEM.

τὰ σώματα, ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπάρξαν ἀγαθὸν τῆς τροφῆς
 ζημία καθίσταται, οὐ δυνάμενοι δὲ τοὺς πόνους ὑπεκφέρειν
 ἀντὶ τοῦ βίου τοὺς αἰσχίστους καὶ βιαιοτάτους θανάτους 25
 αἰροῦνται. ὅστις οὖν τοιούτων ἄλλων προκειμένων μὴ ἔσται
 11 ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι, ἀλλά τις εἰσαυθίς ¹ ὑπολεί-
 πεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη, ἀμφοῖν στερηθήσεται, τῆς τε νῦν
 τῆς τε εἰσαυθίς τῶν ἔργων· ὅδε γὰρ ὁ ἀγὼν αὐτῷ τέλος
 ἔχει.

γ'. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ καὶ τίνος οὐνεκ' ἀν μᾶλλον
 ἀξιώσασαίτε μάχεσθαι, ἢ τί ἀγαθὸν οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν
 μαχομένοις τοὺς πολεμίους. τοῦτο ἀρετὴν σύμπασαν λαβόν 30
 ἔχει· ἐν τούτῳ ἔνεστιν ὑμῖν ὅσα τις εὐξαιτο. δοκεῖ εἶναι εἰ-
 ρήνη ἀγαθόν; αὕτη ἐπὶ τοῖς τοὺς πολεμίους νικῶσι γίνεταί
 ὅπως ἀν βούλωνται καταδέσθαι. δοκεῖ εἶναι κτημάτων
 κτήσις ἀγαθόν; τοῦτο ² τοῖς νικῶσι γίνεταί· τά τε γὰρ
 ὑπάρχοντα ἀσφαλῶς κέκτηνται, τά τε τῶν πολεμίων
 ἀδεῶς καρποῦνται. δικαιοσύνη τοίνυν τόδε τὸ ἔργον πλεῖστον
 12 μετέχει· δίκαιον μὲν γὰρ τῇ πατρίδι ἀμύνειν ἐν ἣ ἐτράφητε, 35
 δίκαιον δὲ ἱεροῖς πατρώοις καὶ μνήμασι τῶν προγόνων, δίκαιον
 δὲ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὑφ' ὧν ἐτράφητε ἀντιγνηροτροφεῖσθαι,
 δίκαιον δὲ τοὺς παῖδας, ἐπειδήπερ ἐφύσατε, ἐκθρέψαι, δι-
 καιον δὲ τούτων τινὰ μὴ ἑλλείπειν. εἰ δὲ τις σοφίαν ἐπιτη-

¹ ἀπολείπεται

² γὰρ τοῖς

Ζημία] Quo magis innutriti fuerunt ar-
 tibus liberalibus, hoc impatientius ferunt
 desiderium libertatis, eoque magis senti-
 unt pretium ejus. et quo minus assueti
 fuerunt duris laboribus servitutis, hoc magis
 sentiunt duritiam et acerbitatem eorum,
 eoque minus perferre possunt. IDEM.

Ἄλλὰ τις εἰσαυθίς] Postremum vocabu-
 lum neque convenire sententiae h. l., et e-
 versu proximo insequente perperam huc
 ingestam esse paret. Sententia videtur
 hoc postulare: ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτοῦ ἀπολεί-
 ψεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη. sed minus facit
 quam debet facere, et ab ipso merito ex-
 spectatur, sive ratione prudentiae sive ra-
 tione virium atque roboris. IDEM.

Τῶν ἔργων] Post τῶν ἔργων videtur δόξης
 vel εὐλαείας desiderari. Malim tamen a
 sophista sic relictum fuisse: τῆς τε νῦν
 ἀπολαύσεως, τῆς τ' εἰσαυθίς ἐλπίδος τῶν ἔρ-
 γων. carebit ambobus, et perceptione fru-
 ctuum facinoribus suis pariendorum in-
 prasens, et bona spe commodorum inde olin-

aliquando percipiendorum. IDEM.

Μάχεσθαι] Imo vero οὐ μάχεσθαι. qua
 tandem de causa magis velitis non pugnare
 [subaudi, quam pugnare], hoc est, majore
 sint emolumenta e desidia et ignavia
 enascentia et ad vos perventura, quam ex
 alacritate pugnandi, μᾶλλον indicat omis-
 sum hic esse, subaudiendum tacite ἢ μά-
 χεσθαι. magis non pugnare, quam pugnare.
 IDEM.

Λαβόν] Malim aut περιλαβόν, aut συλ-
 λαβόν. IDEM.

Καταδέσθαι] Novi πόλεμον καταδέσθαι
 dici, bellum componere, vel finire. verum
 εἰρήνην καταδέσθαι dici, me fugit, εἰρήνην
 δεσθαι simpliciter usurpant, item διαδέ-
 σθαι. Num ἐν αὐτῇ γὰρ ἐπὶ — IDEM.

Ἱεροῖς] Malim καὶ ἱεροῖς. etiam fanis deo-
 rum et sacris avitis, subaudi a communi
 ἀμύνειν. IDEM.

Τούτων τινὰ μὴ ἑλλείπειν] Horum verbo-
 rum sententia mihi est obscura, ut suspi-
 cer non nihil hic deesse. Sententia videtur

δέει, τὸ νικᾶν μαχόμενον, τοῦτο σοφίαν ἠγησάσθω, εἴ γε οὐ σοφὸν τὸ δοῦλον εἶναι, τὸ δὲ ἐλεύθερον σοφόν. κάλλος ἐν
 10 τιμῇ εἶναι δοκεῖ; οἱ αὐτοὶ τοίνυν ἄνδρες νικῶντες οἷ τε καλοὶ καλλίους δοκοῦσιν εἶναι, οἷ τε αἰσχροὶ δεινότεροι· πᾶν γὰρ τὸ ἐλεύθερον καλόν. εἴ τις τοίνυν εὐγενείας βάσανος, ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ μάλιστα ἔνεστιν. ὅστις μὲν γὰρ πρότερον δοκῶν εὐγενῆς νῦν μὴ θελήσει διαμάχεσθαι, τὴν τ' ἐκ τῶν προγόνων ὑπάρχουσαν εὐγένειαν ἀπολεῖ,¹ τοῖς τε παισὶ δυσγένειαν ἀπολείψει· ὅστις δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἔσται ἀνὴρ ἀγαθός,¹³
 1 τῶν τε προγόνων τὴν ἀρετὴν ἀναμνήσει, τοῖς τε παισὶν εὐγένειαν καταλείψει· τῶν γὰρ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν γινομένων οἱ παῖδες εὐγενεῖς νομίζονται.

δ'. Πολλὰ δὲ εἰρηκῶς ἀγαθὰ ὅσα ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν, πολλὰ ἕτερα παρήμι, ὧν ὁ τε ἕκαστος αὐτὸν ἀναμιμνήσκων ἀνὴρ ἀγαθός γιγνέσθω· ὅσα δὲ τὰ διαφέροντα ἐν
 5 αὐτῷ τῷ μάχεσθαι ἔνεστιν εἰς τὸ σώζεσθαι τε καὶ διαφθεῖρεσθαι, ταῦτα ὑμᾶς διδάξω. πρῶτον μὲν τὸ σῶμα εἰς τὸ ἔμπροσθεν πέφυκε καὶ βαδίζειν καὶ βλέπειν· ἔπειτα τὰ ὄπλα οὕτως εὐρηται ἔμπροσθεν τοῦ σώματος προβεβλήσθαι, ἡ μὲν ἀσπίς τοῦ μὴ τιτρώσκεσθαι, τὸ δὲ δόρυ τοῦ ἀμύνεσθαι· ὥστε εἴαν βούλησθε εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζειν ἐπὶ τὸ μαχόμενον αἰεὶ πάντες, ἀκούοντες τὰ λεγόμενα καὶ
 0 τὰ παραγγελλόμενα ποιοῦντες, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν ἀγαθῶν, παραδαρῶντες ἀλλήλους, καταφρονοῦντες μὲν 14

¹ καὶ τοῖς παισὶ

hoo postulare et subijcere: δίκαιον δ' ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως τούτων μηδὲνα μηδὲν τῶν ἀναγκαίων ἑλλείπη. jus et fas est operam dare, ut horum [liberorum puta] nemini quicquid desit praesidium et adminiculorum vite tuende necessariorum. IDEM.

τὴν τ' ἐκ] Antitheton hoc si diligenter exprimere voluisset, sic dicere debuisset: αὐτός τε τὴν ἐκ — opponuntur enim inter se αὐτός τε et οἱ παῖδες. IDEM.

Δυσγένειαν] δυσγένειαν. CANTER.

Ἀναμνήσει] Scil. τοῖς περὶ αὐτοῦ ἀκούουσιν. REISK.

Ἐν ὅτε ἕκαστος] Aut deest aliquid, aut delenda sunt ista duo vocabula ὅτε. Si quid desit, videri possit ita explenda esse lacunula: ὧν νῦν, εἰποτε, ἕκαστος, quae nunc maxime, si unquam alias, ad animum sibi

quisque revocans. IDEM.

Τὰ λεγόμενα] Imperata a vestris imperatoribus. idem est atque si dixisset τὰ περὶ ταυτόμενα, vel, quod statim sequitur, τὰ παραγγελλόμενα. IDEM.

Τῶν ἀγαθῶν] Scil. τῶν ἐλπιζομένων ἐκ τοῦ νικᾶν. IDEM.

Καταφρονοῦντες] Post καταφρονοῦντες μὲν deesse videtur τῶν πολεμίων, rebus ipsis testatum facientes, vos parvi facere hostes. Canterus pro τοῖς ἐργοῖς correctum ibat τῆς ὀργῆς. ingeniose profecto, quam vere autem, viderint alii. In his duobus vocabulis τοῖς ἐργοῖς si vitium est, malim τῶν ἐχθρῶν. verumtamen succurrit, vocabulum ἐχθρός de inimico usurpari, h. e. de cive, quicum simultates gerimus, non de hoste extraneo, qui est πολέμιος. IDEM.

- τοῖς ἔργοις, ἀξιοῦντες δὲ μάχεσθαι καὶ ἐκείνους παρελθόν-
 15 τες, ταῦτα ὑπουργήσαντες, ὅσα ¹ δὴ ἀνθρώπινα, νικήσετε.
 ἢ ἀνθρώπους καὶ ἀτρώτους εἶναι, αὐτὸς δὲ ὡς μηδενὸς ἀξίος
 ὑποχωρήσει, τοῦτο σωτηρίαν νομίσας εἶναι, πρῶτον μὲν τὴν
 γνώμην ἠττημένος ἀδικεῖ, ἔτι δὲ ἔμπαλιν αὐτῷ τὸ σῶμα ² 15
 τοῦ ἔργου πεφυκὸς τὰ ἐναντία οἷς βούλεται ὑπουργήσει —
 16 εἰς τοῦτο πισθεν μὲν γὰρ οὐδ' οἱ πόδες πεφύκασιν ἀναχωρεῖν
 οὐδ' οἱ ὀφθαλμοὶ ὄραϊν οὐδενὸς —, δίχα δὲ διαιρεθεῖς, τῷ ἀνα-
 χωρεῖν ὑπηρετῶν καὶ τὸν ἐπιόντα ἅμα κίνδυνον φυλάττων
 κατὰ φύσιν, ταχέως καὶ τὸν ἀντιστάτην οὐ δυνήσεται ἀμύ-
 νεσθαι· εἰάν δὲ ἀναστραφεῖς ἀξιοῖ φεύγειν ὡς ἀποφευξόμενος,

¹ δὲ² μὲν ἐναντία

Ἐκείνους παρελθόντες] Id est, ἀρετῇ
 νικῶντες. redit ἐκείνους ad τοὺς πολεμίους.
 quorum factam esse mentionem in illis
 praemissis, quae hodie desunt, necesse est,
 et hoc e loco paret. IDEM.

Ταῦτα] Imo vero πάντα, nulla non fun-
 gentes belli munia. IDEM.

Ὅσα δὲ ἀνθρώπινα] Pro media voce ma-
 lim γε, quae quidem sita sunt in humana
 facultate. Si scilicet ad πάντα referas.
 aut si mavoles in constructione post νική-
 σετε ponere, haec erit eorum sententia:
 vincetis, ὅσον ἦκει εἰς ἀνθρώπους, et colla-
 tum habebitis ad victoria potiundum quic-
 quid homines conferre possunt. quantum
 in homines venit, a parte humana quidem,
 certo certius vincetis. nam casus fatales,
 si qui divinitas interveniant, ecquis homo
 natus aut praevidere, aut devitare, aut
 avertere possit? quaecunque autem praes-
 tare possunt humanæ seu vires et arma,
 seu prudentia, quibus victoria pariatur,
 ea omnia feceritis; et sic victoriae certi
 poteritis esse, secundum humanam quidem
 opinionationem. IDEM. τὰνθρώπινα malit
 Bekkerus.

Εἶναι] Sic dedi de meo, pro vulgari
 εἶ δέναι. REISK.

Αὐτὸς δὲ ὡς μηδενὸς] Aut pro ὡς suffi-
 ciendum est τοῦ. quod si fiat, tum post
 ἀξίος tacite iterandum erit εἶναι et praemis-
 sis; et sic ἀξιώσας cohaerebit cum ὑπο-
 χωρήσει. Sin autem ὡς servetur, tum pro
 ἀξιώσας leg. erit ἀξιώσει in indicativo
 futuri. Verum huic posteriori rationi
 obstant particulae μὲν et δὲ. quare quod
 priore loco posui, id praebabebo. IDEM.

Ἀδικεῖ] Num εαυτὸν ἀδικεῖ. injuriam ipse
 sibi facit, ipse sese suo jure et dignitate
 fraudat, minoris se faciens, et pluris ho-
 stem, quam oportebat. IDEM.

Τοῦ ἔργου] Scil. τοῦ ἀναχωρεῖν. IDEM.

Πεφυκός] Sic dedi de meo, pro vulgari
 πεφυκός. cohaeret enim πεφυκός cum
 σῶμα. qui est nominativus. corpus enim
 ita cum sit natura factum, ut contra faciat
 atque repugnet operi illi, quod retro cedens
 agitat. IDEM.

Οἷς βούλεται] Scil. ὁ ἀναχωρῶν. qui cen-
 sim et pedentim, luxata acie, e primo
 ordine in secundum, et e secundo in ter-
 tium se recipit. diversus hic est ab eo
 (quem paulo post seorsim notabit sophi-
 sta), qui effuso cursu in pedes se con-
 jicit fugam capessens. IDEM.

Ἐπουργήσει] Id est, πράξει. contraria
 omnia faciet voluntati sui domini. Recede-
 re vult homo. corpus autem ejus proce-
 det. Nugæ hæc sunt sophisticæ, quibus
 miles in procinctu stans profecto nil mo-
 veatur. Castra volunt aliis auris concitari. IDEM.

Φυλάττων] observans, specularans, unde
 veniat. mallet tamen φυλαττόμενος, cavens.
 IDEM.

Φυλάττων κατὰ φύσιν, ταχέως καὶ] Et
 sententia h. i. laborat et interpunctio.
 primum pone φυλάττων (vel φυλαττόμενος)
 comma est ponendum. demendam idem
 est a vocabulo φύσιν et transferendum
 pone ταχέως, denique vocabula δύο κατὰ
 φύσιν manifesto corrupta sunt. Hoc per-
 spicuum est ista duo in unum esse con-
 trahenda, quod sit tertia persona singularis
 futuri primi activi, atque significet, animo
 deficiet, aut tale quid. Num sic dedit
 sophista: — φυλαττόμενος, καταδείσει τα-
 χέως, καὶ τὸν — periculum accedens cavens,
 brevi pavescet, et adversarium defendere non
 poterit. Vel ἀπαγορεύσει, deficiet. IDEM.

Ἀναστραφεῖς] tergore hostibus obverso.
 Is enim, de quo hactenus egerat, vultum

20 πρῶτον μὲν τὰ γυμνά τοῖς πολεμίοις δείξει, ἐν αἷς τιτυμ-
σκεσθαι ἢ μάχεσθαι ἀνάγκη, ἔπειτα πολλοὶ καὶ κούφοι οἱ
διωζόμενοι ἀκοντισταὶ καὶ σφενδοῆται καὶ τοξόται, οὓς
οὔτε αὐτοὺς ἐράδιόν ἐστιν ἀποφυγεῖν οὔτε τὰ βέλη αὐτῶν
ἤττον ἔτι πολλῶν· ὁ γὰρ τάχιστος αἰὲρ τοῦ βραδυτάτου
τοξεύματος οὐδὲ μέρος ταχυτήτος παρέχει. εἰ οὖν τις ὑμῶν
φιλοψυχῶν παρесеκέασται ἀναχωρεῖν ἢ φεύγειν, ἵνα
25 σωθῆ, οὐκ ὀρθῶς γινώσκει τὸ φιλοψυχεῖν ὅ τι ἐστίν· ἐν γὰρ
τῷ μένειν καὶ ὁμοσε χωρεῖν οὐ μόνον τὴν αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ
τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει.

ε'. Εἰ μὲν οὖν εὖ ἤδει τις, ὅτι τόνδε τὸν κίνδυνον δια-
φυγῶν, μεθ' ἡδονῆς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διατελέσας, σὺν
εὐκλείᾳ τελευτήσῃ, εἶχεν ἂν λόγον τινὰ ἢ κακίαν· ἴνδ δὲ 18
πολλοὶ καὶ κακοὶ δόξαντες εἶναι, ὀλίγον χρόνον βιοῦντες,
30 διὰ τὴν δύσκειαν ἀνιῶμενοι καὶ ἄτιμοι παρ' ἐντίμοις ὄντες
κακῶς τὸν ἐπίλοιπον βίον, τελευτήσαντες ὀνειδῆ τοῖς παισὶ
καταλείψουσιν. ἐπεὶ δὲ πεφύκαμεν οὐκ ἀθάνατοι, ποῦ
κάλλιον ἀποθνήσκειν ἢ ὑπὲρ ὧν χρὴ τιμωρῶσι; ποῖαν
ἄλλην ¹ ἀρετὴν κτωμένους; ποῖος ἡδίων θάνατος; τίνες εὐ-
κλεέστεροι ² οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω τελευτήσαντες; δημο-
σίου τάφου ἀξιοῦνται, θυσίαι ἐπὶ τούτοις γίνονται, ἀγῶνες

¹ ἀρετῆς

² ἀποθανόντες ἢ οἱ

semper habuit hostibus obversum. Jam vero ingreditur sophista notationem pavidi effuse fugientis. IDEM.

Ἡ μάχεσθαι] Dicere vult: in dorso vulnura qui recusat accipere, illi necessario ex adverso pugnandum est. IDEM.

Διωζόμενοι] Raro modo medium hic usurpavit, pro διώζοντες. quod usitatius est. Contra paulo ante in φυλάττων fecerat, ut ibi notavimus. IDEM.

Αὐτὸς] Π. αὐτοῦς. H. STEPHAN. neque ipsos neque tela eorum. Sed merus hic est lusus sophisticus. Ecuando enim quaeso unquam aut sagittarii, et funditores cominus rem gerunt? quando manus consequuntur? qui semper eminus pugnant; aut qui difficilius sit eos inermes effugere, quam alios? aut qui feriant quemquam sagittae vel saxa sola per se, sagittariorum et funditorum lacertis non intorta? REISK.

Ἡττον] Imo vero ἄλλ' ἤττον. sed hac tela et saxa multo etiam minus devitabit, quam ipsos sagittarios, ipsosque funditores. IDEM.

Μέρους] Subaudi τὸ ἐλάχιστον. Dicere vult, vel summa hominis currentis celeritas aequiparabilis est ne minima quidem celeritati sagittae aut saxi funda intorti. IDEM.

Σῶζει] Subaudi oppositum, quod ipsa rei natura subjicit, ἐν δὲ τῷ φεύγειν ἀπολλυσι. IDEM.

Πολλοὶ καὶ κακοὶ] Aut dele copulam, aut lege πολλοὶ, δειλοὶ καὶ κακοὶ. Pro ὄντες malim ἄγοντες. IDEM.

Καταλείψουσι] Imo vero κατέλειψαν. IDEM.

Ἀρετῆς] Π. ἀρετὴν. H. STEPHAN. Verum id loci vitium non sanat, desunt pauca quaedam. num ποῖαν ἄλλην μίξω δόξαν ἢ τὴν ἐξ ἀρετῆς. REISK.

Κτωμένους] Non per se vitiosum hoc est, sed per praemissam τιμωρῶσι. cui si accommodanda est etiam hoc participium, ut videtur atique esse, leg. erit κτωμένοις. IDEM.

Οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω] Π. ἀποθανόντες, ἢ οἱ οὕτω. H. STEPHAN.

ἐπὶ τούτοις τίθενται, ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον μνήμα 35
καταλείπουσιν. οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται,
τιμώμενοι πανοπλίαις, προεδρίαις, θαυμαζόμενοι καὶ ἐν χο-
ροῖς καὶ ἐν γυμνασίοις καὶ ταῖς ἄλλαις συνουσίαις. τοῖς δὲ ἐκ
τοῦδε τοῦ κινδύνου σωθεῖσιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ¹γενομένοις,
ἀκίνδυνος ὁ λοιπὸς βίος μακαριζόμενοις ἐν πάσαις πανηγύ-
19 ρεσιν, ἐν πάσαις θεωρίαις. οἱ φίλοι τούτοις φίλοι εἰσὶν, οἱ
ἐχθροὶ τοῖς τοιοῦτοις ὑπερέχονται, πᾶς ἀνὴρ ²ξενουῖσθαι 40
βούλεται ἐκ τῶνδε· καὶ γαμετὰς προθύμους ἀν' εὐροῖς· οὗτοι
γηράσκοντες εὐδαιμονίζονται. νῦν οὖν, ὧ ἀνδρες στρατιῶται,
καθ' ³ὅσον ὑμῶν ἕκαστος ἰσχύει, μηδὲν ὑπολειπόμενος τῆς
20 δυνάμεως ἀντιλαμβανέσθω τῶνδε ⁴τῶν ἀγαθῶν. ὑπομι-
μνήσκω δὲ ὑμᾶς, ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ ὑμῖν καλὰ γέγονε.

¹ γινομένοις² αὐτοὺς ξενουῖσθαι βούλεται. ἐκ τῶνδε καὶ³ ὁ⁴ τῶν om.

Οἱ φίλοι τούτοις, φίλοι εἰσὶν] Hæc si a sophista sic scripta sunt, captum meum excedunt. Num οἱ φίλοι τούτοις [id est, τούτων] πολυφίλοι [aut φοβεροὶ] εἰσὶ. amici eorum ob eos a multis amantur, aut formidantur, quippe qui per horum amicitiam aut prodesse aut obesse quam plurimum possint. REISK.

Τοῖς τοιοῦτοις ὑπερέχονται] Imo vero τοῖς τοιοῦτοις ὑπέρχονται. inimici si qui antea illis fuissent, hi nunc incipiunt iis sese submittere, illis adulari, eos revereri et promereri. Pro αὐτοῖς malim αὐτοῖς. IDEM.

Προθύμους] Π. προθύμους. H. STEPHAN. Utinam interpretationem Latinam quoque adscripsisset, ut constaret, quamnam inesse putasset sententiam suæ correctioni,

quæ mihi perinde obscura est, atque vulgaris lectio. Num γαμητὰς leg. est? Nam γαμητὴ est materfamilias, quæ ab h. l. est aliena. γαμητῆς autem est sponsus. Hoc si admittas, erit sententia: πολλοὺς ἀν' ἰδοῖς τοὺς θέλοντας ἐκ τῶνδε γαμεῖν, id est, τὰς τούτων θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς γαμεῖν. multos invenias cupide ambientes affinitates horum, volentes aut filias horum aut sorores domum ducere. Hoc si voluit sophista, aut infancundiam et ignorantiam Græcæ dictionis prodidit, aut affectationem novæ et quæsitæ dictionis, et ita captavit elegantiam, ut obscurus atque ineptus fieret. IDEM.

Τῶνδε ἀγαθῶν] Aut interponendum est τῶν, aut sic legendum τῶν τοιῶνδε ἀγαθῶν. tantorum bonorum. IDEM.

Γ.

1 ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

α'. Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκευάσται· ἀλλ' ἀνδρας χρῆ εἶναι ἀγαθοῦς. εἰκὸς δὲ ὑμᾶς περὶ τῆς

¹ titulum om. continuato orationis tenore.

Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκευάσται.] Primis quatuor deletis vocalibus ante postremum addi vult Stephanus

καλῶς. Quod mihi non satisfacit. quid si sophista sic dederit: καὶ τοι τὰ ἱερὰ καλὰ γένεσθαι τί ὄφελος, εἰ μὴ καὶ τὰ ὑμέτερα

3. 1 ὑμετέρας αὐτῶν πατρίδος μέλλοντας ἀγωνιεῖσθαι καὶ ὄντας
 1 πατέρων ἀγαθῶν τοιοῦτους ἔσεσθαι. ἢ ἄλλο τι παρα-
 σκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον. ὥστε αὐ δεῖ ὑπεριδεῖν οὔτε
 λόγῳ οὔτε ἔργῳ οὐδενός, 2 οὐδὲ μὴ τοῖς ἐτοίμοις παρακε-
 λεύεσθαι· ἀλλὰ τοῦτο δὴ μοι δοκεῖ καὶ μάλιστα χρῆναι
 5 ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ μὴ θέλουσιν ἀγαθοῖς εἶναι μάταιον καὶ
 λέγειν καὶ ποιεῖν, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί, τοῖς
 δὲ ἐθέλουσί γε καὶ βουλομένοις τὸναντίον. πάντες γὰρ 21
 πρᾶγματος ἐπίδοσις ἐστίν, ἔστ' ἂν τέλος ἔχη. καὶ ἀρετὴν
 πλεῖστον ἂν 3 εὖροις αὐτὴν ἐπιδιδούσῃ, ὅπου μεγίστην καὶ
 τιμὴν ἔχει καὶ ἀθλοῖς καὶ ἐπαίνοις. οὐκ οὐκ — ὅπως εἶπον
 ὀλίγω πρόσθεν — οὐδεὶς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημεῖον.
 10 ὥστ' εἰ καὶ νῦν ὑμῖν παρεσκευάσται καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ καὶ 22
 πᾶσιν ὅπως ἔσεσθε ἀγαθοί, καὶ ἀξίωμα 4 ἔχετε παρ'
 ὑμῖν αὐτοῖς μέγα, οὐχ ὑμᾶς βλάψει ἀκούσαντας τὴν ὑμε-
 τέραν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν προγόνων ὁμοῦ καὶ
 τὸ ἀξίωμα 5 τὸ τῶν πολεμίων ὑμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχου-
 σιν, ἀλλ' ὠφελήσει. ὑμῶν γὰρ οἱ τε παλαιοὶ πατέρες

1 πατέρων

2 εἰ δὲ

3 εὖροις

4 ἔχετε

5 τὸ οὐκ.

παρεσκευάσται. quoniam equid proderit, auspicia et eita nobis augusta esse, nisi, quae a vobis proficisci debent, ea quoque bene comparata sint. REISK.

ὄντας πατέρων] Stephanus interponi suadebat aut ἀξίους aut κληροδόμους. Verum nil h. l. deest, sed solammodo pro postremo vocabulo leg. est πατέραν, scil. υἱός vel ἐκγόνους. conf. p. 548. 11. IDEM.

Κάλλιον] Subaudi ἢ ἐστὶ τὸ καλὰ γελονέναι τὰ ἱερά, καὶ τὸ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. IDEM.

Ἄλλα τοῦτο] Post ἀλλὰ deest aliquid parum, e. c. κελύουσι σιωπῶν, qui parati non sunt, ut a cohortationibus accendantur, οὐ παρακαλ. sed postulant ut orator conticescat, his imprimis morem esse gerendum censeo, h. e. videtur mihi factu imprimis esse necessarium, ut orator id faciat, quod illi postulant, id est, ut conticescat. IDEM.

λέγειν] Post λέγειν aut post ποιεῖν deesse videtur πάντα, etiamsi tu nihil non dicas, nihil non agas, incassum tamen laboras. IDEM.

Ἐθέλουσί γε] Imo vero ἐθέλουσί τε. Verum ἐθέλουσι et βουλομένοις annon idem significant? Num ergo in locum posterioris sufficiens est δυναμένοις? IDEM.

Τὸναντίον] Scil. δεῖ λέγειν πάντα, καὶ ποιεῖν πάντα, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί. IDEM.

αὐτὴν] Malim καὶ αὐτὴν, etiam ipsam. IDEM.

καὶ ἀθλοῖς καὶ ἐπαίνοις] Satis certum penes me est in locum dativorum sufficere debere accusativos. et satis planum proinde est ἐπαίνους corrigere. verum quid ἀθλοῖς faciemus. non profecto ἀθλοῖς licebit substituere. at nescio tursus an ἀθλα, praemia certaminum, minus liceat. Num ergo leg. καὶ τοῖς ἀθλοῖς ἴσους ἐπαίνους. IDEM.

ὄλιγω πρόσθεν] Locus est p. 173. 2. cd. Steph. IDEM.

Παρασκευάσαντος] Παρασκευάσαι. II. STEPHAN. παρασκευάσαιτο. CANTER. Recte locum constituit Stephanus. Sententia haec est: Quapropter non facile quisquam praeclearius ediderit indicium boni eventus hoc certamen manentis, quam est illud, quod ego edidi, scil. propitium deorum voluntatem et aequitatem causae nostrae. REISK.

βλάψει] βλάψει. CANTER.

Ἐμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχουσι] Num ἡμίτερον ὄν. δι' ὑμᾶς γὰρ ἔχουσι. quae hostium quacuvisque et quacunque est dignitas, vestra est, nam vobis debetur. propter vos ea gaudent. Canterus sic volebat: πολεμίων ὑμετέραν, ὃ δι' ὑμᾶς ἔχ. REISK. ὃ μίτριον. In Append. ad Porson. Adv. p. 327. JACOBS.

ἐν τοῖς Ἑλλησι μέγα ἀξίωμα ἀρετῆς εἶχον καὶ λόγον ἀγαθόν, οἳ τε νέοι. μαρτύριον δὲ τούτου ὑμῖν ἔρω. οἳ μὲν ἄλλοι πάντες Ἕλληνες ἐκ τῆς σφετέρας αὐτῶν μετα-¹⁵ στάντες οἰκοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν, ἐξελάσαντες ἑτέρους, καὶ αὐτοὶ ἐξελαθέντες ὑφ' ἑτέρων. καὶ κατὰ τοῦτο δύο φέρεσθε καυχήματα ἀρετῆς· οὔτι γὰρ ἐξηλάθητε ² ἀπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν ὑπὸ οὐδαμῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐξελάσαντες ἑτέρους αὐτοὶ οἰκεῖτε, καὶ κατὰ μὲν τὸ μὴ ³ ἐξελασθῆναι ἀνδρείας στέφανον τὴν πατρίδα ἔχετε, κατὰ δὲ τὸ μὴ ἐξελάσαι δικαιοσύνης. ταῦτα μὲν γὰρ τῶν παλαιῶν ²⁰ ⁴ μαρτύρια ἀρετῆς πατέρων· τῶν δὲ νέων ἄλλα τε πολλά, ²⁴ καὶ ⁵ ὅτι τῷ βαρβάρῳ στρατῷ ὑποχωρήσαντες ἐκ τῆς πατρίδος καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα, ὀρμώμενοι ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἠλευθερώσατε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τούτους οἱ νῦν ἐφ' ὑμᾶς ἔρχονται. ὦ Ζεῦ τε καὶ θεοὶ, μεγάλης ἀσεβείας! ἐπὶ τοὺς ἠλευθερώσαντας οἱ ἠλευθερωθέντες ἔρχονται, δουλῶσοντες μετὰ τῶν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν φερόντων ²⁵ Ἑλλήνων, μετὰ τῶν ὑμετέρων δούλων, οὐδὲν γε τῶν αὐτῶν ποιοῦντες τοῖς ὑμετέροις προγόνοις, οἳ ποτε τῇ Σπάρτῃ ἐπεβοήθησαν ⁶ ἐπανισταμένων τῶν δούλων, ὅτε ἀφίκετο

¹ ἕκαστοι² ἀπὸ om.³ ἐξελασθῆναι⁴ μαρτυρία ἀρετῆς πατέρων, τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν, ἀλλ'⁵ ὅτε τῷ βαρβάρῳ⁶ ἐφισταμένων

ἕκαστος αὐτῶν] Malim ἕκαστοι τὴν αὐτῶν. REISK.

Ἐξελασθέντες] Π. ἐξελαθέντες, καὶ ὀλίγω ἴσπερον ἐξελασθῆναι. Ἡ καὶ τὸ ἐξηλάθητε εἰς τὸ ἐξηλάσθητε δεῖ μεταβάλλειν. H. STEPHAN.

Οἰκεῖτε] Subaudi τὴν τούτων, τῶν ἐξελασθέντων ὑφ' ὑμῶν. REISK.

Γὰρ] Malim ὑπάρχει. IDEM.

Μαρτυρία] Imo vero μαρτυρία, a nominat. singul. μαρτύριον, neutrius generis, ob praemissum ταῦτα. IDEM.

Πατέρων] Malim πατέρων. IDEM.

Τῶν δὲ νέων] Pro particula τε malim δὲ. ob praemissum τῶν μὲν. IDEM.

Καὶ ὅτι μὲν] Pro medio vocabulo conjecit Canterus ἔτι. recte id quidem, ni multum fallor, verum non exhaurit rem. ulterius erat procedendum. Conjecturae si licet indulgere, quod in loco desperato licere arbitror, ita videtur legendum: τῶν δὲ νέων [repete tacite e praemissis ἀρετῆς μαρτυρία] καὶ νῦν ἔτι μένει [scil. ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων μνήμῃ] ἄλλα τε πολλά,

καὶ [subaudi τοῦτο] ὅτι [non ὅτε, quod vulgatae dant]. recentiorum autem majorum virtutis documenta manent vel adhaerent in hominum memoria vigentque, ut alia permulta, ita hoc quoque, quod —. IDEM. Ἐπὶ τῆς σφετ. Ἐπὶ τῆς σφετ. Ad Herodot. l. 1. 56. WESSELING.

Τούτους] Lacedaemonios designat. REISK.

Μεγάλης] Aut μετὰ praeposendum est, aut τῆς, ut sic exclamatio mirantis et stomachantis. o Jupiter et vos reliqui dii, tam portentosa impietatis! (subaudi ἕνεκα, ergo) vos testor. IDEM.

Φερόντων] Alius usurpasset ἐπιφερόντων. IDEM.

Ἀφίκετο] Sed quisnam? num ὁ κῆρυξ. videtur potius nomen regis Spartani, qui tum fuit, excidisse, quod nomen quaerere mihi nunc non vacat. quaerant quibus volupe erit et otium suppetet. Invenient apud Cragium aliosque, qui de rebus Lacedaemoniacis exposuere. Canterus, quasi sentiens defectum, reddidit h. l. cum quidam

καὶ ἔχων φοινικίδα ἐπεκάλει τοὺς προγόνους βοηθῆσαι καὶ
 μὴ περιιδεῖν ἐπιβουλευθεῖσαν τὴν Σπάρτην. ἀντὶ δὲ τῆς 25
 εὐεργεσίας τῆσδε τήνδε ἡμῖν τὴν κακοεργασίαν ἀποδίδουσι,
 30 καὶ νῦν οὗτοι τῆς ὑμετέρας ἕνεκα ἀρετῆς ὄντες οἵτινες εἰσὶ,
 δηοῦσί τε τὴν ὑμέτεραν καὶ ἐλευθεροῦσι τοὺς ὑμετέρας
 δούλους καὶ ἐπάγουσιν ἐφ' ὑμᾶς παρανόμως καὶ παρασπών-
 δως, οἷς οὐδὲ θέμις ἦν Ἡρακλειδῶν ἠγουμένων Ἀθηναίων
 ἐπιβῆναι σὺν πολεμίοις ὄπλοις. ἀλλὰ γὰρ οὔτε θεοὺς οὔτε
 ἀνθρώπους αἰδοῦνται· οὐ γὰρ ἂν τάδε ἐποίουν. ὑμεῖς, εἰάν
 θεὸς θέλη, δίκην αὐτοῖς ἐπιθήσετε. 26

35 β'. Ἐνθυμήθητε δὲ, ὅτι ὑμεῖς μὲν ἐκ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν
 ὀρμώμενοι ἀγωνιεῖσθε, ἀπὸ ἐστίας πατρώας ἕκαστος καὶ
 θεῶν τῶν ἄλλων καὶ πόλεως, οὐ τῶν κτισάντων φοιέες
 γενόμενοι, ἀλλὰ τοκέων τυχόντες, τοῖς ὑμετέροις θεοῖς
 εὐξάμενοι περὶ τῶν αὐτῶν, ὥστε καὶ τὴν δίκην τὴν παρὰ 27

ab illis — petisset auxilium. IDEM. Περικλεί-
 δας Orellius coll. Plutarch. Cim. 16. qui
 sic: Οἱ γὰρ εἰλῶται ἐκ τῶν ἀγρῶν συνέδραμον
 πανταχόθεν, ὡς συναρπασόμενοι τοὺς σεσω-
 σμένους [scil. ἐκ τοῦ σεισμοῦ] τῶν Σπαρτια-
 τῶν. — — πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι
 Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας, δεόμενοι βοηθεῖν, ἐν
 φησι κωμῶδῶν Ἀριστοφάνης καθεζόμενον ἐπὶ
 τοῖς βομοῖς ἄρχον ἐν φοινικίδι στρατιᾶν
 ἀπαιτεῖν.

Ἐχων φοινικίδα] Ergo faciales Græcorum, Spartanorum certe, cum supplicatum oremque ferendam efflagitatum aliquo venirent, russati erant, h. e. vestem russam corpore gerebant, aut eam e peritica suspensam præferebant? Sed cur? quid significaturi? num, vim sibi fieri, cruorem saum peti? quapropter supplicare, ne immanitati hostium suorum inulti permittantur. Nam alias denuntiabant supplices hoc ritu, iis, quibus supplicasset, si fiat, ut reiecti perirent, sanguinis sui pœnas ipsos esse daturos, qui periclitantes, quos servare potuissent, perire sivissent. De panno puniceo attigi ad Lysiam p. 253. verum illius panni alia ratio est, atque hic commemorati. IDEM.

ὄντες οἵτινες εἰσὶ] Qui istam tantam, qua nunc sunt terribiles, potentiam, soli debent commiserationi vestræ, qua moti eos tum præsentis eripiebatis exitio. IDEM.

οὐδὲ] Cohæret, non cum θέμις ἦν, sed cum remotiore Ἡρακλειδῶν ἠγουμένων. ne si Heraclidæ quidem duces belli forent, eosque adversus fines Atticos decerent. IDEM.

Ἀθηναίων] Imo vero τῆν vel τὴν Ἀθηναίων, scil. γῆν vel χώραν vel χθονί. in solum

Atticum invadere. IDEM.

οὐ γὰρ ἂν τάδε ἐποίουν] Scil. εἰ τούτους ἠδοῦντο. IDEM.

Ἦμεῖς, εἰάν] Π. ἡμεῖς δὲ εἰάν. H. STEPHAN. Ego malim sic legi. — ἐποίουν. ἂν ἡμεῖς, εἰάν — quorum scelerum vos ab iis, propitio deo, pœnas repetetis. REISK.

τῶν ἄλλων καὶ πόλεως] Id est, τῶν τε παρ' ἄλλοις νομιζομένων, καὶ τῶν ταύτη τῇ πόλει ἰδίων καὶ πατρῶν. IDEM.

τῶν κτισάντων φοιέες] Nam Heraclidæ Pelopidas, antiquiores Peloponnesi incolæ, exstirparunt. IDEM.

τοκέων τυχόντες] Num αυτοχθόνων, vel potius εἰσεβῶν, interponendum est. Sin autem vulgata h. l. bene habet, tacite e præmissis erit τῶν κτισάντων repetendum. parentibus usi iis, qui iidem etiam soli hujus primi cultores fuissent. Sive, a quibus vos secunda fortuna estis prognati, hi primi solum hoc satis et cultis et oppidis et legibus habitabile reddiderunt. an æterni Eltern habt ihr die ersten Anbauer dieses Landes. Sed magis placet εἰσεβῶν addi. vestri majores non fuerunt tam impii atque fuerunt majores Spartanorum. IDEM.

εὐξάμενοι] Num εὐξαμένους. ut ad τοκέων referatur. quod si probetur, tum ad illa περὶ τῶν αὐτῶν tacita mente adjungendum erit a lectore quoque ἡμῖν. parentibus usi iis, qui eadem, qua vos posseditis, poposcerunt deos vestros. Sin autem nominativum hic servabimus, tum aptus is erit e communi ἀγωνεῖσθε versu 12. ibitis in bellum votis factis ad deos vestros, formulis et ritibus iisdem, atque majores vestri olim faciebant. ubi vos a diis vestris eadem rogaveritis,

θεῶν καὶ δαιμόνων μεγάλην σύμμαχον ἔχειν. μάχεσθε δὲ ἀνδράσιν ὑβρισταῖς καὶ ἀνοσίοις, οἱ τὴν μὲν σφετέραιν αὐτῶν ἐν ἧ' ἐγένοντο ἀπώλεσαν καὶ ἐξέλιπον, ἢ θεοῖς ἔχθραν 40 θέντες ἢ κακοί τε καὶ ἀνάλκιδες ὄντες· ἐπὶ δὲ τὴν ὑμετέραν ἔρχονται ἐξ ἀλλοτρίας ὀρμώμενοι, οὐτ' ἀπὸ τῆς σφετέρως ἐστίας ἕκαστος αὐτῶν οὐτ' ἀπὸ τῶν ἄλλων οὐτ' ἀπὸ πατρῶν θεῶν, ἀπὸ Ἐρινύων δὲ καὶ ἀπὸ ¹ Ἀπάτης δαιμόνων ἐλαυνόμενοι ἤκουσι δίκην δάσοντας. οὐ γὰρ οὔτε 28 πλείους ὑμῶν εἰσὶν οὔτε εὐσπλότεροι· οὔτε ὑμετέραν δειλίαν καταγνόντες ἔρχονται οὕτω θρασέως διὰ τῆς ὑμετέρας, ἀλλὰ θεῶν τις ἄγει αὐτοὺς δάσοντας δίκας μιαρῶν τε καὶ 17 ἀνοσίων ἔργων. παραστήτω οὖν ὑμῶν ἕκαστῳ τοῦτο, ὡς τὸ θαρρῆεῖν πλεῖστον φέρεται εἰς τὸ νικᾶν. ὡς οὖν καὶ τῶν θεῶν συμμάχων ὄντων, καὶ ὑπαρχόντων ὑμῖν τούτων ² καὶ ἀμείνοσιν εἶναι καὶ ³ εὐδοξοτέροις, βραχὺν χρόνον ἀνασχόμενοι τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων μακρὰν δόξαν καταστή- 5 σεσθε ἀρετῆς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ ἀναμνήσετε πάντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐστὲ παῖδες, οἳ ποτε ἀποβάνας τοὺς βαρβάρους τῆς ὑμετέρας εἰς Μαραθῶνα αὐτοβοεὶ νικήσαντες πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐξέβαλον ἐκ τῆς γῆς, τοὺς δ' ἀπέκτειναν, οὐ περιιδόντες οὐτ' εἰ τις αὐτοῖς ἐμελλεν ἐκ τῆς Πελοποννήσου 29 βοήθεια ἦξειν, οὐτ' εἰ ὀλίγοι πολλοῖς μαχοῦνται, ἀλλὰ τῇ 10

¹ Ἄτης² καὶ om.³ εὐδοξοτέροις

quæ illi quondam rogabant. Et tum ad perē τῶν αὐτῶν subaudiendum erit ἐκεῖνοις. IDEM.

Ἐχειν] Subaudi ὑμᾶς. quo fit, ut habeatis. IDEM.

Μάχεσθε] Π. μάχεσεσθε. Ἡ μάλλον, μάχεσθε. Οὕτω γὰρ ἐν τῷ τέλει τούτου τοῦ λόγου. H. STEPHAN. Haud liquet. Ego equidem vulgata h. l. haud multum offendar. REISK.

Ἐν ἧ' ἐγένοντο] Spartani enim stirpitus e Dorico oriundi, quæ Phocidi et Thessaliæ interjacet, illinc egressi, in Peloponnesum invaserant. IDEM.

Θέντες] Utrum hoc æquivalet vocabulo οἰπθέντες, an hoc illi est sufficiens. Sed prius verius. IDEM.

Ἀλλοτρίας] Laconica enim non erat Spartanis verum natale solum, sed Hellas proprie sic dicta. IDEM.

Ἄλλων] Jam paulo ante sententiam

inusitata et haud planissimæ dictionis exposui. non profecti in bellum, neque coepta sua auspiciā a diis propitiis, neque illis, qui aliis populis Græcis communes sunt, neque his adeo quoque, qui ipsis sunt proprii. IDEM. οὐτ' ἀπὸ post ἄλλων, ut temere iterata, deletum it Bekkerus.

Ἄπ' Ἄτης] ab Ate divinitus immissa. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀπὸ Ἀπάτης. REISK.

Ἐμετέραν] Imo vero ὑμῶν. neque hoc, quod vos ignavos atque imbelles habeant. IDEM.

Τούτων] Π. τοῦτο. H. STEPHAN.

Ἐπαρχόντων] Π. ὑπάρχοντας. IDEM. Subaudi φίλων καὶ συμμάχων. REISK. ὑπάρχων de suo dedit Bekkerus.

Ἀμείνοσιν εἶναι] Interpone ἐστίν, et subaudi ὑμῖν. vobis licet esse potioribus. IDEM.

Οὐτ' εἰ] Interponendum videtur ὀρμώ-

σφετέρᾳ αὐτῶν ἀρετῇ πιστεύσαντες συμβαλόντες ἐνίκησαν
 τοῦτο δὲ Πλαταιᾶσι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταῦτα
 φρονούντων ἐνίκων μαχόμενοι· ἐνίκησαν δὲ καὶ ἐπ' Ἀρτε-
 μισίῳ τῆς Εὐβοίας ναυμαχοῦντες καὶ πρὸ Σαλαμίνας, ὥστε
 εἰς τὸδε ἡμέρας σωτήρες τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζεσθαι. πολλοὺς
 δὲ καὶ ἄλλους ἀγῶνας καὶ καλοὺς ἠγωνίσαντο οἱ ὑμέτεροι
 15 πατέρες, ὧν τῆς νίκης τῶν ἀθλῶν ὅσοι πεπήγασι πολλῶν
 ἡμερῶν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας πόλεις μεγάλαι, ὑπακού-
 ουσαι τοῦ ὑμετέρου κήρυκος. εὐξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς 30
 Ὀλυμπίοις, οἱ ἡμῖν κατὰ τὸ εἶκός πλέον νέμουσιν ἢ τοῖς
 πολεμίοις, εὐχῇ συμβάλλωμεν λησταῖς ἀνδράσι. θαρρῆετε
 δέ·¹ καὶ ἴσα νεμόντων τῶν θεῶν εὐ ἀγωνιεῖσθε. τὰ ἱερά
 καλὰ καὶ τὸ δίκαιον ὑμῖν μὲν θαρρῆεῖν παρέξει, ἐκείνοις δὲ
 20 δεδιέναι. ἃ δὲ μάλιστα ἀνδρας νέους παροξύνει, ὑμῶν αὐτῶν
 ἀκούσατε, πόλεώς τε μέγεθος καὶ εὐδαιμονίας καὶ δόξης ἦν
 ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ ἔχει, ἃ τε νέοις ἀνδράσιν ἡλικίας δὲ
 ἀθύρματα, παῖδες καλοὶ καὶ γυναῖκες καὶ γυμνάσια καὶ
 κυνηγέσια, ὧν ὑμεῖς τῇ μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ πλεῖστά τε καὶ 31

¹ ὡς

δοῦντες, aut ἐννοηθέντες, vel tale quid, nam profecto περιδόντες e praemissis huc pertrahi nequit, quod ibi significat expectantes, prastolantes. hic autem significatio recogitantes, reputantes secum, pensitantes convenit. Sed erunt, qui Synesin mihi opponent, quos sensu suo frui sinam, et figura sua delectari. IDEM.

Τοῦτο δὲ] Non praecedit τοῦτο μὲν, sed solummodo ποτε p. 550. 19. cui ποτε hoc τοῦτο δὲ respondet, modo loquendi rariuscule. Aut lege μετὰ τοῦτο. IDEM.

Ταῦτα φρον.] Π. ταῦτα φρον. H. STEPHAN.

Σωτήρες] Malim σωτήρας. subauditur enim αὐτούς. REISK.

Ἐν τῆς νίκης τῶν ἀθλῶν] Idem est, ac si dixisset: ἐν οἷς ἀγῶσιν οὓς ἐνίκησαν ἀθλους, τούτων ὅροι — Appellat autem ὅρους hic loci pignora, respiciens ad illos ὅρους seu palas, qui figebantur in fundis vel ad domos oppigneratas, quas vendere non liceret. His cum palis comparat oppida in memoriam victoriarum ab Atheniensibus partarum condita. Quemadmodum hae domus, et hi fundi, qui ejusmodi palis velut obsignati sunt, creditoribus eripi nequeant, quibus oppignerati sunt, donec ipsis de aere mutuo credito satisfactum fuerit, ita quoque sunt hae oppida nota

quaedam publicæ, testantes, illas victorias, quarum ad memoriam conservandam et propagandam illa condita et veluti fixa fuerint, Atheniensium esse proprias, aliique nemini jus earum competere. IDEM.

Εὐχῇ] Imo vero ἀγαθῇ τύχῃ. v. p. 552. pen. nisi εὐχῇ est, cum congratulatione, ut in re votis multum expetita. IDEM.

Ὡς ἴσα νεμόντων] confidite fore ut, dii si sint æqui (sed dii æqui sunt) prospere dimicetis. sic dedi de meo, pro vulgari καὶ εἰς ἃ νεμόντων. Siglas, alteram καὶ, alteram ὡς, significantes in codicibus mstis, ita esse inter se similes, ut facile permutterentur a minus cautis minusque peritis, res nota est. IDEM.

Τὰ ἱερά] Malim sic legi: τὰ γὰρ ἱερά καλὰ ὄντα [vel γεγόντα], καὶ τὸ δίκ. exta enim, vel sacra, cum fausta nobis et auspiciata sint [vel cum perlitaverimus], et jus atque fas, quod nobiscum est, fiduciam vobis praebeunt. IDEM.

Ἡλικίας δὲ ἀθύρματα] Pro media voce malim οἷον, quasi; et subaudi ἐστίν. quae juventutis quaedam quasi sunt oblectamenta. IDEM.

Κυνηγέσια] Subaudi a communi e praemissis, ταῦτα ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσατε. a me ista commemorari et vobis ad animum ratio-

κάλλιστα ἀπολαύετε· περὶ ἧν μαχεῖσθε νυνὶ ὑμετέρων
 ὄντων περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια. παρακελευ-
 σάμενοι οὖν ὑμῖν αὐτοῖς, ἀνὴρ ἀνδρὶ καὶ δημότης δημότη 25
 καὶ φυλέτης φυλέτη, χρεῖσθε τύχη ἀγαθῇ, ἐπειδὴν ἡγήται
 τις ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

*cari ne expectate, sed ipsimet animis vestris
 subjicite. IDEM.*

Ἦν ὑμεῖς] Videtur sic. leg. ἧν ὑμεῖς
 πάντων μετὰ τῆς ἐλευθερίας — quorum om-
 nium fructus cum libertate [h. e. si liberi
 sitis, libertatemque si tueamini] abundan-
 tissimeque et florentissime percipietis. Nam
 πλεῖστα et κάλλιστα h. l. accipienda sunt
 adverbialiter; aut alias leg. sit πλείστων
 et καλλίστων, quod minus videtur necesse
 esse. Vel τούτων ὑμεῖς αὐτοὶ μετὰ τῆς ἐλ.
 — ἀπολαύσετε. IDEM.

Ἀπολαύετε] Malim ἀπολαύσετε. IDEM.

Σπάνια. παρακελευσάμενοι] Intepone πα-
 ρακελεύεσθαι. supervacaneum fuerit, fortes

*viros, quibus ista cura sint, magnique fiant,
 multis cohortari. quare cohortamini vosmet
 ipsi. σπάνια h. l. accipio pro ἀγαπητὰ καὶ
 πολυτίμητα καὶ περισπούδαστα. Canterus
 hæc quinque vocabula, περιττὸν ἀνδράσιν
 οἷς ταῦτα σπάνια, censebat amputanda, ut
 supervacanea, et a scholiasta quopiam
 assuta. in quo multum falsus fuit. Bo-
 norum auctorum ecquid supererit, si nobis
 sumamus in eos ad hunc modum grassari?
 IDEM.*

Καὶ δημότη] Π. καὶ δημότης δημότη. H.
 STEPHAN.

Χρεῖσθε] Itē de suo Bekkerus,

Η Ρ Ω Δ Η Σ.

RAPHAELIS FIORILLO

PRÆFATIO

AD HERODEM.

SEMPITERNAM nominis famam clarissimis ingenii monumentis consecutus est Herodes Atticus, qui illa tempestate floruit, qua Græcorum Romanorumque scriptores, ab humano cultu jamjam deficere, litterarum studia ad interitum vergere, priscus Græci sermonis nitor obscurari, ac poetæ, non elegantiae, facilitati ac gratiæ, quæ in Atticis tantopere delectant, sed tumori cuidam et nimio inanique ornatui studere cœperant. Hac igitur ætate paullo nitidiorum orationem, nonne eadem admiratione et lætitia excipiamus, qua stellam solemus, caliginosa nocte radiantem, aut egregiæ virtutis exemplum, corrupta in civitate prosequi?

Operæ igitur pretium omnino me facturum esse putavi, nova Carminum Triopeorum editione adornata, quod non unam ob causam digna ea sunt, ut a studiosis litterarum Græcarum lectitentur.

Commentatoribus, qui carmina quæ restant duo illustrarunt, me ita adjungere, ut proferrem aliquid, quod a Salmasio, Viscontio, aliisque intactum relictum esset, profiteri haud ausus sum. Quum vero in legendis carminibus aliquid temporis consumpserim, multa in mentem mihi venire, quæ partim ad illustranda duo carmina, partim ad nonnulla aliorum poetarum loca accuratius cognoscenda prodesse mihi videbantur. Exposui igitur in animadversionibus verba poetæ, et, si qua ex aliorum imitatione posita viderem, enotavi. Omnem denique curam adhibui, non quidem, ut, quæ ad historiam poetæ spectant, enarrarem, sive ut iis locis, quæ e Romana historia luce aliqua indigeant, lucem affunderem, hæc enim Viscontius jam apposuit, sed ut verba sententiasque poeticas indagarem, et illustrarem. Quantum vero utilitatis ex labore meo ad poemata redundet, rectene in dijudicandis examinandisque carminibus versatus sim, aliorum esto judicium.

Ante vero quam ad carmina ipsa transgrediar, non alienum est, brevem rerum, quæ in libello obvenerit, imaginem ante oculos ponere, ac diversa capita indicare. Herodis Attici vitam multi exposuere, sed nemo de eo accuratius egit Cl. Eichstaedtio, qui in Fabricii Bibliotheca Græca (tom. VI. pag. 4. sqq.), in vita

Herodis enarranda, comparandisque et conciliandis inter se veterum scriptorum de Herode testimoniis, omnes subortas difficultates feliciter sustulit. Hoc caput e Fabricii Bibliotheca desumptum adjungendum censui, observationibus nonnullis inspersis additisque notulis nostris. Quæ in Academiæ Parisinæ Actis (Mémoires de Litterature, T. XXX. p. 1. sq.), exstat de Herode dissertatio, Burignyi, eandem, quam in aliis hujus viri docti scriptis invenimus, antiquitatis scientiam ostendit, at quia sæpius indagata non recte attulit, et conjecturis indulsit, sæpius non necessariis, eam omisimus.

Adjeci orationem quæ Herodis nomine inscripta est, tradidique operis exscribendum Reiskii exemplum, cum Latina Meursii interpretatione. Quoties Reiskius in Animadversionibus conjecturas suas commemorat, eas integras subjunxi, pluribus vero ad orationem de lectionis varietate sententiam dicere nolui, quia, ut bene Reiskius monuit, vix digna est, ut in explicatione ingenium conteratur. Ipsam enim si orationem sub Herodis nomine adhuc venditam examinamus, linguam videmus multas contraxisse sordes ab illorum temporum, quibus sermonis pura indoles elegantiaque naturalis perierat, contagione. Quare, qui diurna eum optimis Atticis oratoribus familiaritate contracta, ingenuam et amabilem Græcæ Suadæ faciem norunt et unice diligunt, eos Anonymi, Herodis nomen mentiti, eloquentia parum delectabit. Attamen ad historiam eloquentiæ Græcæ, quin ad humani ingenii historiam cognoscendam, non solum faciunt egregia maguorum virorum opera, sed pertinent huc quoque mediocres, immo, qui ne mediocritatem quidem attingunt, libri.

Aliam viam inii in explicandis carminibus. Salmasius, in magno suo Commentario, immensam protulit variæ eruditionis copiam; exspatiatur non raro liberius, atque varietatibus distinguendo opus, diverticula quasi quærit, ubi, qui antiquitatis amore ducuntur, suaviter requiescant. Nos usos esse viri eruditi animadversionibus, libere fatemur, et, ne apud æquos rerum judices, hoc fraudi sit, vix veremur. Quod præcipue doctissimus Visconti, in optimo Commentario observandum sibi putavit, pertinet ad rerum verborumque illustrationem. Non sine voluptate agnovimus miram doctrinæ copiam, Græcæ linguæ scientiam accuratam, antiquitatis studium singulare. Locis multis e lapidibus, quos ante oculos habuit, affusam esse lucem, multa historiæ capita egregie exposita, indolemque carminum præclare illustratam esse fatemur. Non exiguum itaque fructum lectores percepturos esse speravimus, additis nostræ editioni præcipuis Viscontii observationibus, quia non admodum multa exempla in has terras putamus perlata esse.

neque multorum Bibliothecas apud nos, exemplari aliquo ornatum iri probabile videtur.

Restat, ut nonnulla de carminibus, eorumque indole adjiciamus. Credidere Viri docti Inscriptionum auctorem esse Herodem Atticum; primo certe loco posita. At mihi omnino vera videtur esse sententia Viscontii, qui Marcellum Sideten, tempore Marci Aurelii florentem poetam, auctorem esse putat. Etenim, quæ secundo loco exhibita est Inscriptio, nomen poete præ se fert ΜΑΡΚΕΑΛΟΥ, in quo explicando, et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi Hymn. in Cer. v. 3.), operam frustra consumpserunt, tum, quia poetica alteram superare videtur præstantia, tum, quia Triopium Herodis adituris forsitan primo aditu et loco conspiceretur. Suspicio Viscontii admodum probabilis visa est Viro erudito, in Ephemeridibus Gottingensibus, anni 1795. Nro. 180.; adversus eam quædam monuit Cl. Eichstaedt, in censura, quæ inserta est Ephemeridibus Univ. Litterariis, Jenæ prodeuntibus, anni 1596. Nro. 61. Paucis tantum examinemus ea, quibus Itali argumenta diluere studuit. Ac primum quidem monuit Vir doctissimus, fragmenta, quæ e Marcelli Ἱατρικαῖς περὶ ἰχθύων¹ restant, non eundem præ se ferre colorem. In illis dicendi genus esse simplex, nullo sententiarum verborumque splendore illustre, in Inscriptionibus contra vibrans, ornamentis ambitiose quaesitis distinctum, turgescensque nonnunquam tumore immodico. At hoc iudicio minime contenti, plura desideramus argumenta. Primum enim, de toto orationis habitu, etsi e paucis fragmentis, quæ solummodo piscium catalogo constant, vix judicari potest, non dubitamus tamen fore, ut, si quis ea legat, deinde Inscriptiones recitet, sonum nescio quomodo consentientem in auribus sentiat. Verum hoc sentiri magis, quam verbis explicari potest. Præterea sermonis in carmine de piscibus longe alia ratio est, quam in carmine dedicationem Triopii continente. Cur non ab illa ratione dicendi declinasse, et in dedicatorio carmine alio more poetam locutum esse dicamus? Quodsi deinde Marcellus in Carmine de piscibus, floridum dicendi genus adhibuisset, quam ridicule egisset! Aliis enim verbis in enumeratione piscium, ad Paneratis Areadis, Arcestrati aut Alexandri Ætoli, ut mihi videtur, exemplum composita, aliis in carmine dedicatorio opus: aliis, si quid sapio, verbis de historia naturali, aliis de simulacro aut statua dicimus. Ipse Nicander, quam parvus, quam brevis, quam pressus est in Theriacis, quam dissimilis illi exsultanti et luxurianti Nicandro, qui in Georgicis apud Athenæum (Lib. XV. pag. 683. sq.), pulcritudinem Nym-

¹ Fragmenta quæ e Marcelli Ἱατρικαῖς Plutarchi, de educat. pueror. Argentor. περὶ ἰχθύων restant, edita sunt a Fabricio, 1775. Promissa vero a Cl. Bellin de in Bibliothecæ Græc. T. I. p. 14. ed. vet. Ballu. et Schneidero, ad calcem editionis suæ

pharum, numerosissimamque florum varietatem elegantissime descripsit. Cur denique, si hoc etiam argumentum nihil valere dixerit aliquis, nomen Marcelli, in genitivo positum in fronte Inscriptionis, si non indigat auctorem? Epigrammata Anthologiæ Græcæ et Latinæ innumera, nomina præferunt auctorum, unde, a quo scripta sunt, intelligi plane potest et cognosci. Nec in Inscriptionibus hoc infrequens. (v. Pockoke, Description of the East, p. 133, 104. et Toupîi Emendatt. in Suid. T. III. p. 46.) Marcello non dedicatum esse carmen, unusquisque intelligit, et si dedicatum, cur nulla Marcelli in ipso carmine mentio injecta est?

Pauca hæc nobis argumenta in mentem venere, alia, cui majus est ingenium ipse animadvertet. In Animadversionibus egi id, ut, quæcunque ad intelligentiam carminum facere videbantur, eorum prætermitterem nihil. Venerunt quoque in mentem nonnullæ emendationes aliorum poetarum, quas si adperserim nostris observationibus, Virorum doctorum humanitatem non ægre id laturam esse, mihi persuasi. Dedi fortasse occasionem aliis meliora proferendi et veriora. Omnino me trado Virorum eruditorum benevolentiae, quam promereri summo studio conabor. Læto semper animo in hoc studio pergam, favorem doctorum virorum expertus, quorum sententias humaniores æquo animo audire ac ferre didici.

CHR. GOTTL. HEYNI

AD

RAPHAELEM FIORILLO

EPISTOLA.

Ut, etsi aliis occupationibus distinerer, hoc tamen, quicquid est, opellæ tibi, vir doctissime, consecrarem, id visus mihi sum partim officio et amori, quo te a prima ætate sum amplexus, partim librarii, viri honestissimi, precibus, partim studiorum et curarum variarum conjunctioni, quæ mihi cum parente tuo, viro artium elegantia et doctrina eminentissimo, intercedit, debere. Id quod mihi eo magis profitendum erat, quo magis me ab omni hoc scriptionis genere alienum esse professus sum, quippe quod sensui meo adversatur, et arrogantia aut ostentationis notam nescio quam habere videtur. Nunc autem me a me ipso id impetrasse, ut huic libello aliquid seu præferer seu subjungerem, tanto magis mirationem facere potest, quod ille in eo rerum genere versatur, ad quod ego juvenilia ingenia hortatu meo raro instigare, sæpius ab eo avocare, soleo. Cujus mei judicii rationem et morem ut exponam, occasione oblata ita utar, ut DE FINIBUS STUDII CRITICI REGUNDIS omnino tecum, vir doctissime, paucis agam. Quis enim foret, quicum lubentius de hoc litterarum studio agerem, quam cum viro multarum litterarum varietate ita instructo, ut bene teneat, non omnem doctrinæ laudem in critica scriptorum veterum sola contineri, contra autem ipsius hujus studii laudem summam in eo ponendam esse, si ad alias disciplinas emendandas et perficiendas illud adhibeatur.

Equidem, cum ad hæc humanitatis studia sub Christi Ernestique disciplina primum accederem, bene memini duas maxime opiniones, e schola forte Burmanniana, propagatas, commilitonum animis tum insidere, primam, philologica et critica studia, si non sola digna sint, quibus ingenium liberalius et erectius sese consecret, omnibus tamen reliquis disciplinarum studiis ita antecellere, ut facile omnium litterarum eruditiorum principatum teneat; alteram, eum demum in litterarum antiquarum omninoque humaniorum aliquantum profecisse, qui scriptores Græcos Latinosque emendare et conjecturis tentare didicisset; hanc vero omnis doctrinæ esse tanquam arcem, ad quam qui pervenisset, næ illum immortalitatem nominis tanquam certa possessione tenere. Hac persuasione permoti nos scriptores veteres non alio consilio perlegere et excutere solebamus, quam ut criticam aliquam observatiunculam

adspergere, conjecturam vel emendatiunculam in verbis allinere possemus. Legebamus itaque multa, nullo aut exiguo cum fructu ad philosophicas et historicas notiones, aut ad scribendi dicendive facultatem et usum. Altera ex parte plerique nostrum disciplinarum severiorum, imprimis quæ ad vitam civilem spectant, tenebantur contemptu; theologica et jurium studia eo tantum laudem aliquam habere aiebamus, quatenus in interpretatione et critica librorum sacrorum et legum versentur. Cum non omnis superbia et fastus ab hic judiciis abesset, in invidiam adducebantur ipsa hæc studia, et, ut fit, ab iis, qui tali professione se suaque studia contemptui haberi viderent, dignatione sua vicissim dejiciebantur. Itaque evenit, ut Bachio multis cum difficultatibus lactandum esset, antequam jurisprudentiæ forensis et ecclesiasticæ idoneus auctor haberetur; multumque elaborandum erat Ernestio, ut in theologicis disciplinis et ipse aliquo in loco haberetur; obesse enim solidiori doctrinæ antiquas litteras, parum prodesse; nec injuria ita statuebant viri quoque gravissimi, qui litterarum studia, quæ in rerum naturis cognoscendis, judiciorum et opinionum veritate exploranda et constituenda, negotiorum difficultate expedienda, et utilitatum vitæ publicæ privatæque procuracione versari debebant, ad verborum apices, librariorum vitia indaganda et cum speciosa aliqua sollertia corrigenda revocari videbant.

Quod in aliis non modo litteris, sed studiis omnis generis, plerosque peccare videmus, ut, quo consilio, quo fine et usu, ea, in quibus occupati sunt, tractent, eoque ipsum modum et rationem studii sui regant, ut, inquam, hoc parum exploratum et liquidum ipsi habeant, hoc idem vidimus evenisse in omni disciplina scholastica et academica, ut, quid illud sit, quod assequi volunt homines, dum sollennem studiorum rationem prosequuntur, raro aut nunquam inquirerent. Ita quoque a paucis diligenter et subtiliter satis quæsitum est, quorsum in lectione scriptorum antiquorum, Græcorum et Latinorum, ætas juvenilis contineatur. Quod igitur mirabimur, idem illud fugisse plerosque, quem usum, quos fines critices studium habeat, ideoque nec satis prudenter definiisse, qui locus huic studio in institutione scholastica et academica sit assignandus.

Cum veterum scriptorum lectio et interpretatio in disciplina puerili partim institutionis, quæ grammatices et dialectices præcepta et usum mentibus insinuat, locum obtineat, partim notionum communium innumerarum, vulgarium et doctarum, mentibus instillandarum, copiam præbeat, partim ingenium, pulcri rectique sensum, elocutionem et scriptionem, fingat: magistrorum utique animis notio aliqua artis criticæ ut insideat, in votis habendum est, ut de editionum bonitate, et de lectionum veritate, ad interpretacionis usum, recte possint judicare, forte etiam provectoribus notitias

aliquas iudicii et usus critici impertire. Jam possunt in his esse ingenia erectiora, quæ in linguæ Græcæ et Romane cognitione et in veterum scriptorum lectione, præter istas utilitates, quas ætati juvenili propositas esse diximus, ad subtilitates sermonis progredi volent; erunt quoque, qui in studiis litteraturæ antiquæ habitare volent et fortunarum suarum spem et fundum collocare: hos et illos in critica accuratius cognoscenda, experimento quoque aliqua facto, operæ partem ponere, quis improbet? dummodo reliqua illa, quæ per auctorum classicorum lectionem et interpretationem consequi necesse est, haud posthabeantur; contra vero ut ad rerum notitias, ad historias, temporum hominumque vicissitudines, fortunas, earumque causas, observandas, tum ad certa rectaque de iis facienda iudicia, imprimisque ad iudicandi, eloquendi ac scribendi facultatem exercendam, institutione publica privataque adducantur; neque interea mathematices et logices, aliarumque notionum utilium copias negliant.

Inter eos, qui studiis his antiquarum litterarum totos se consecrant, esse possunt, quorum ingenia miro aliquo hujus generis acumine excellunt, eoque ipso procliviora ad criticam hanc facultatem et artem habentur: hos ad eam imprimis se comparare, et naturæ beneficio sibi impertitam vim exercere et perficere, quis invidet? Quum tamen pauci ad hæc studia ferantur, neque optandum sit in republica, ut multi in hoc studiorum genere detineantur, quandoquidem iis præmia sua, muniaque desint, quibus fungendis admo- veri possint, cavendum est omni modo, ne, in hac æmulum pau- citate, illi ad eam opinionem adducantur, sibi solis a natura illud ingenii acumen, quod ad criticas conjecturas et animadversiones conferunt, esse concessum, neve alias litteras suis posthabeant, fastuque importuno et inani efferantur; haud immemores, se id, quod alii in vitæ officiis et negotiis ac munerum rationibus, aut in disciplinis ac doctrinis gravissimis, adhibent, acumen in verborum et linguarum studiis collocare. Potest hunc in modum aliquis magna cum laude in scriptoribus Græcis Latinisque criticam exercere: si modo fortunæ locique, quem obtinet, rationes id poposcerint vel admiserint: etiamsi illa intra meras grammaticas subtilitates subsisterit; nam et hujus quædam esse potest utilitas, haud contemnenda.

Luculentior tamen et probabilior est criticæ commendatio, si illa ad ipsam orationis seu solutæ seu vinctæ virtutem et elegantiam processerit, et sententiarum rerumque veritatem et cum natura usuque consensum, verborumque proprietatem, exploraverit, judi- ciumque rectum et sanum de his tulerit; si porro critica ad iudicia veterum et opiniones, ad disciplinas et disciplinarum, quæ nunc cum maxime effloruerunt, initia et incrementa in scriptoribus eru-

enda et illustranda, ad historicas difficultates et obscuritates tollendas, transferatur: multa enim in his a lectionis veritate et sermonis severiore ac subtiliore studio sunt ducenda: hæc solidioris doctrinæ monimenta campum aperiunt latissimum, criticæ litteris ac disciplinis fructuosæ ad notitias in variis scientiarum generibus ex antiquitate procurandas, in historia imprimis naturæ, cujus locupletandæ haud vana spes inde illucescit. Nam ut critices usum in libris sacris et in legibus juribusque Romanis commemorem, vix necesse est; quo ipso jam satis se studii critici, recte instituti, præstantia approbavit.

Secundum hæc habebo utique in votis, ut ii ipsi, qui criticæ in scriptoribus classicis exercendæ se accingunt, non primo loco id sibi propositum habeant, ut vitia lectionis indagent et earum tanquam cubilia investigent; præstat haud dubie in interpretandis et excutiendis scriptorum sententiis rebusque expositis iudicii omnem vim intendere, notionum et notitiarum copias inde locupletare, digerere et recte constituere; sique inter hæc seu librarii seu scriptoris vitia et errores inciderint, in iis animadvertendis, notandis et emendandis acumen adhibere; hoc est illud emendationum genus, quod laudem veram et solidam habet. Alius critices adhibendæ modus est commendatione dignus in paranda nova recensione, eaque emendatiore, auctorum veterum; multoque majore laude dignus est habendus, si critica non modo in codicum varietatibus enotandis et conjecturis inde eliciendis aut virorum criticorum commentis colligendis versetur; si porro ea non, locis difficilioribus et obscurioribus omissis, ad ea, quæ per se nota satis erant, adhæserit; excutiat potius non animadversa, nec sibi dedecori ducat, vitia indicare latentia, etsi iis medelam ipsa afferre nequeat. Licet in his pro consiliorum diversitate vias rationesque ingredi varias, de quibus nunc agendi locus haud est.

Nec vero modo in scriptore aliquo edendo et recensendo, verum etiam legenti veteres quosvis alios scriptores occurrere passim possunt ac debent loca multa aut in mendo cubantia, aut temere ac perperam ab editoribus tentata: quorum emendationes probabiles, forte et illustrationes luculentas, si quis animadverterit, circumspiciet ille viam, qua in publicum proferat ingenii sui inventa probetque eruditis; possunt quoque esse tempora, ut quis fortunæ suæ ac famæ hoc ipso consultum esse iudicet; ita viri docti eo deveniunt, ut in recensionibus auctorum classicorum opportunitates anxie venarentur, quibus uti possent, ad protrudendum in medium animadversa a se et conjectata; ita vidimus criticos in edendis scriptoribus, promiscue, etsi alienissimo in loco, emendationes in varia scriptorum loca intexere, aut verius intrudere et inculcare; dum similia optant, confundere dissimillima, penitusque abducere

animum legentis ab auctore in quo versabatur. Poterant saltem per digressiones et excursus ad calcem adjectos seu subscriptos suas opes speciosius explicare. Ita evenit, ut interdum scriptores tantum pro vehiculo variarum ac diversissimarum opum criticarum ad mercatum extrudendarum habendi essent, aut pro vestibulo, quod aditum ad merces exponendas et inspiciendas præberet: etsi sunt certa scriptorum genera, quæ, per se jejuna et exsilia, ejusmodi copiosiores illustrationes admittunt, aut etiam desiderant, ut Lexica et Glossographi. Aliam viam ingressi sunt illi, qui libros Emendationum, Animadversionum, Conjectaneorum et sic porro ediderunt, quibus ea, quæ sparsim animadverterant, per saturam uno in loco propinarunt; qui quidem libri lectionem continuam haud admittunt, nec, nisi auctores ad manus habeas et sententiarum nexum satis teneas, recte dijudicari queunt, utilitatem tamen habent hanc, ut in vulgus edita servari et, quoties opus sit, inspicere possint. Sunt quidem pleræque hæc emendationes ita comparatæ, ut aut a generalibus præceptis seu observatis ad unumquemque locum accommodatis, aut e sententiarum et verborum accurate expensa ratione et indole proficiscantur: quarum hæc accurata et attenta lectio ipsa suppeditat, illas autem in quolibet loco, præceptis istis et observationibus in animum revocatis, suo quisque studio poterat ac debebat assequi: est tamen in his felicitas aliqua ingenii, est fortunæ casus, est memoriæ aut recentis lectionis beneficium, quo sæpe ad ea, quæ nemo facile sua opera excogitet, deferimur.

Post hæc omnia critica exercitatio, etiam in grammaticis, salubris est et fructuosa ingenio juvenili, ut se exerceat et paret ad alia et majora, etiam ad disciplinas graviores; vigent in hac ætate animi et pollent memoria prompta et facili, facultate observandi et comparandi similia, eliciendi latentia; recte hæc ad ea adhibentur, in quibus eæ vires imprimis sunt ad consequendum, quod velis, necessaria.

Satis docent hæc a me disputata, me magnopere probare conatus tuos, doctissime Fiorillo, et lætari his primis successibus. Ab hac enim lectionis copia et varietate, hoc ingenii acumine, hac venustate, quid non expectare licet maturioribus annis! Fecisti critices experimenta magna ex parte in fragmentis lyricorum et tragicorum, quod critices longe difficillimum genus est, imprimisque labricum propter metricas leges partim ignotas, partim parum firmiter constitutas; nec tibi ad incerta fortunæ tentanda animus defuit, in quibus nec ausis excidere turpe est, honorificum autem est, esse tamen, in quibus successum habueris. Nec deerunt ingenio, doctrinæ et industriæ, præmia, quorum spem et expectationem ipsa hæc specimina faciunt tanto majora, quo rariora sunt ingenia in his litteris eminentia. Ser. Gottingæ M. Septembri 1750.

DE
HERODE ATTICO
ET
EJUS SCRIPTIS.

TIBERIUS Claudius Atticus (Suidæ perperam Julius) Herodes,¹ nobilis viri, Attici F.,² ex pago Marathonio, Atheniensis, apud Im-

¹ Ita plene dicitur *Tiberius Claudius Atticus Herodes* in quibusdam Inscriptionibus, velut ea, quæ auspicio Cardinalis, Polignac, Romæ a. 1728. eruta, et primum vulgata est in Mem. de Trévoux, Juillet. 1728. pag. 1551., deinde etiam in Mem. de l'Acad. des Inscriptions, Tom. XV. pag. 445. — Apud Græcos, Salmasius contendebat (in not. ad Dedicat. stat. Reg. in Crenii Museo Philologico II. pag. 137.), hunc Herodem *nunquam* fuisse dictum Ἡρώδην Ἀττικῶν, sed Ἡρώδην Ἀττικοῦ; sicut est in Epigrammate Analect. Brünck. Vol. III. pag. 272. Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος. Græcos enim raro admodum filios patrum nomine appellasse. Romanos vero, quibus alia fuerit consuetudo, *Herodem Atticum*, non *Attici*, hunc semper vocasse, patris sui nomine scilicet. Quæ observatio Salmasii, quam falsa sit, si spectes Græcam Herodis appellationem, facile apparebit ex Inscriptionibus Græcis, quarum subinde mentionem faciemus. Add. Masson. Collect. histor. de Aristidis vita. §. V. n. 9. not. 2. Quid? quod ipse Salmasius ad Capitolini Vit. Antonini philosophi, cap. 2. Tom. I. pag. 292. defendit scripturam nominis *Herodes Atticus*. Cæterum notitias historicas de hoc Herode licet colligere ex Luciani Demonacte (Vol. V. p. 243. sqq. ed. Bipont.), e Pausaniæ Lib. I. cap. 19. II. cap. 1. VI. c. 21. VII. cap. 20. X. cap. 32. et Philostrati pluribus locis, ut in vita Phavorini §. 3. Scopeliani §. 7. Polemonis §. 7. Secundi, Theodoti, Antiochi, Alexandri §. 3. Philagri §. 1. Hadriani §. 1. Chrestii §. 1. 2. Pausaniæ; Ptolemæi §. 1. Rufi in fine, Cœnomarchi in princip. Heraclidæ §. 6. Æliani §. 3. Inscriptiones,

quæ ad Herodem spectant, præter eas quas in fine hujus sectionis indicabimus, reperiuntur apud Gruterum p. XXVII. 1. CLXXII. 10. CMXLIII. 1. apud Sponnium Voyage Tom. IV. pag. 40. et 220. et apud Donatum pag. CLXVI. 2. Plura de eo lectorem docebunt Tillemont Hist. des Empereurs T. II. p. 269. sq. p. 317. sqq. et in Indice p. 605. (ed. II. Paris 1702. 4.) Olearius ad Philostrati Sophistas II. 1. pag. 545. sqq. Sylburgius ad Pausaniam p. 939. ed. Kubn. Ionsius de Scriptoribus histor. philosoph. III. 6. 18. pag. 31. ed. Dorn. De Burigny Mémoires sur la vie de Herodes Atticus, dans Mém. de Litterature Tom. XXX. p. 1. sqq. Gibbon History of the Decline and fall of the Roman Empire, Tom. I. p. 59. sqq. ed. Basil. denique Salmasius et Visconti in editionibus Inscriptionum Triopearum, quas infra commemorabimus. EICHST.

² Ortum duxit Herodes e genere nobilissimo, quodsi Inscriptio, quæ est in foro Attico (v. Stuart Antiquities of Athens T. I. c. 1.), ad majores Herodis nostri spectat: quod haud temere credit Visconti: atavus ejus fuit Herodes, legatus Atheniensium (προσβέουον), proavus Euclis, στρατηγὸς τῶν ὀπλιτῶν. Euclis filius videtur Hipparchus fuisse (Plutarchum Suidas nominat Tom. II. p. 78.): enjus quamvis bona in publicum essent addicta, tamen Atticus paternarum opum jacturam resarsit tum uxoris, quam duxerat, opulentia, tum ingenti quodam thesauro, quem forte a se inventum Nervæ liberalitate retinuit. Hinc immense defluerunt opes ad filium, Herodem, auctre etiam divitiis Regillæ, conjugis, de qua Fabricius postea. IDEM.

peratores Antoninos, Pium, et Philosophum, Verumque, ejus etiam præceptor, teste Capitolino,³ fuit gratus, et præfectus ordinando statui liberarum civitatum Asiæ,⁴ sacrorumque Panathenæicorum et Panelleniorum, tum sacrorum agonum, honoribus M. Antonini et Veri consecratorum, ἀρχιερεὺς,⁵ atque A. C. 143. cum C. Bellio Torquato Consul Romanus, sed qui ingenio magis et eloquentia, quam consulatu⁶ et dignitate atque opibus, quas habebat, amplissimis censi gestiebat. Audivit juvenis Scopelianum (v. Philostr. in Scopeliano p. 521. et in Herodis vita p. 564.), deinde Favorinum quoque (v. Suid. in Ἡρώδῃς, e Philostrato), et Atheniensem Secundum (v. Philostrat. in Secundo. p. 544.). Polemonem vero adultus, et quum ipse alios jam doceret, admiratus et donis prosecutus fuit (v. Philostr. in Polemone p. 539.). In Platonica philosophia Taurum, Tyrium: (v. Philostr. p. 564. ubi v. Olear.), in Critica arte⁷ maxime Theagenem, Cnidium, et Munatium, Trallensem, magistros habuit. Ex antiquis imitatus est maxime Critiam.⁸ Adversarios habuit Peregrinum, philosophum Cynicum (v. Philostrat. p. 563.), Demonstratum item (v. Philostrat. p. 555.), ejus orationem contra Herodem admirationi fuisse testatur Philostratus p. 563. tum affinem, Braduam, uxoris suæ Regillæ fratrem, qui consul fuit A. C. 160.,⁹ Quintiliosque,¹ et Praxagoram ac Mamertinum: familiarem

³ Cap. II. pag. 409. ed. Haek. ubi v. Salmas. Eaimvero Herodes Atticus fuit quoque præceptor M. Antonini philosophi. Vide Capitolinum in vita illius imperat. cap. 2. ibique Salmas. et Casaub. atque Dionis Cassii lib. 77. pag. 1199. Reimar. HART.

⁴ Delata videtur Herodi præfectura civitatum Asiaticæ et Europææ Græciæ a. 125. quo anno Hadrianus per hiemem Athenis comorabatur. RICHST.

⁵ Τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον celebrat vetus Inscriptio, Megaræ inventa, in Sponii Miscellan. erud. antiquit. p. 321. et Itinerario P. II. p. 482. IDEM.

⁶ Philostratus in Polemonis vita p. 536. ἦρα μὲν γὰρ τοῦ ἀποσχεδιάζειν μᾶλλον ὁ Ἡρώδης, ἢ τοῦ ὑπατοῦς τε καὶ ἐξ ὑπάτων δοκεῖν. Fabric. Recte autem Fabricius consulum Herodis retulit ad an. 143. v. Gruteri Inscriptt. p. CLXXII. 10. Donat. p. CLXVI. 2. Sponii Miscellanea p. 321. Consentit Visconti p. 95. monens præterea, Inscriptionem apud Muratorium pag. CCCXLIII. 3. in qua Atticus Consul a. 185. M. Braduæ suffectus cum collega Materno memoratur, non pertinere ad Herodem, patrem, de quo intelligi fere solet, sed ad Atticum, filium. Pater enim, Herodes Atticus, consulatum non nisi semel gessit; iterum oblatum recusavit, mœrens mortem uxoris. Nec sane

probabile est, Herodem, quum honorum populi finem jam esset an 143. consecutus, 42. annis post consulem fuisse Braduæ suffectum. IDEM.

⁷ Non grammaticam, sed artem de orationibus judicandi intelligit Philostratus interprete et judice H. Valerio de critica I. p. 149. sq. ubi pauca leguntur de Theag. Cnidio et Munatio. HART.

⁸ Nobilis fuit Critias orator, quem cum laude memorat Dionysius Halicarnass. T. II. Opp. p. 28. 111. et 161. Judicio Scholiastæ ad Hermog. pag. 415. non deterior Antiphonte. Unus fuit e tragenta Tyrannis, et Atheismo incusabatur. vid. Schol. et Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. v. 147. p. 421. sqq. Ejus Λακεδαιμονίων πολιτεία, laudatur ab Harpocrate v. λουκυργεῖς. Cæterum Herodem Atticum studiosum fuisse antiquorum verborum, nimisque obsoleta verba adamasse, ex Athenæo apparere mihi videtur. Ait enim Athenæus Lib. III. p. 99. C. Οἷδα δὲ καὶ Ἡρώδην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ἐπιμαζέοντα τροχὸς εἶναι. τὴν λακεδαιμόνιον ζῦλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτι κατὰντας τόπους ὁ δροῦμενος ἐπερέετο, καὶ τὴν Σιμαριστοῦ ἐν τοῖς Σιγαρίμεις ἐπαρχίαι τὸ ζῦλον τοῦτο ἐπιμαζέοντες.

⁹ Confer Sam. Petitem Lib. I. Nar. Observat. c. XI. (et Olear. ad Philostrat. pag. 555.) Fabric. Fuit Appius Amius Atilius Braduas, non, ut Salmasius (p. 20.)

Lucium, sapientem virum et facetum (v. Philostrat. p. 556. sqq.), discipulum Musonii, Tyrii, nec diversum fortassis a Lucio, Patrensi, vel ipso Luciano, qui et ipse *Λούκιος* interdum dicitur. Filiae fuere Panathenais et Elpinice, quas morte ereptas sibi incredibiliter luxit, et filius Atticus² (v. Philostrat. p. 558.), tam stupidus, ut viginti quatuor pueros æquales ipsi adjungendos putaverit pater, litterarum appellatos nominibus, ut per hos tandem litterarum addisceret rudimentum. E famulis Achilles, Pollux, et Memnon Æthiops (v. Philostrat. p. 558. et III. 3. de vita Apollonii), quorum obitum itidem tulit impatientissime; libertus Alcimedon (v. Philostrat. p. 560. sq.) aliique. Discipuli Amphicles Chalcidensis (v. Philostrat. in vita Philagri p. 578. sq.), Sceptus (s. Sceptes, Corinthius, v. Philostr. in vita Alexandri p. 573. et Eudocia in Alexandro p. 53.) et Adrianus, Tyrius (qui successor ejus etiam pro funere Herodem laudavit, teste Philostrato in vita Adriani p. 586., et auscultantibus Atheniensibus lacrymas expressit), Chrestus, Byzantinus, aliique infiniti, atque in his etiam A. Gellius, qui in Noctibus Atticis Herodis cum laude mentionem facit dictaque ejus nonnulla refert. (Loca sunt, I. 2. IX. 2. XIX. 12.) Eloquentia apprime valuit, ita ut unum ex antiquis decem Oratoribus referre diceretur (v. Philostrat. in Herode p. 564.), et *βασιλεὺς λόγων* vocatus sit ab Adriano et Rufo Perinthio (v. Philostrat. in Adriano p. 586. et in Rufo p. 589.), atque *Ἑλλήνων γλῶσσα* (ibidem, p. 598.).³ Docuit Athenis obiitque ex tabe, Marathone in patria, anno

putabat, M. Atilius Bradaus, quippe qui consulatus honoribus anno demum 185. functus est. vid. præced. not. (n. 7.) EICHST.

¹ V. Philostrat. p. 559. Fabric. De Quintiliis cnf. omnino Tillemont Histoire des Empereurs. Tom. II. p. 320. IDEM.

² Philostrati testimonium secutus est Fabricius. Sed *quatuor* liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis Triopeæ secundæ v. 15. Quam ob rem viri docti, quoniam apud Philostratum legerant, Regillam, uxorem Herodis, decessisse prægnantem, et partui vicinam, ita conabantur litem componere, ut factum illum, quem in utero gerebat Regilla, quique cum ipsa periiit, inter liberos, Herodi ereptos, recenseri ab auctore inscriptionis statuerent, v. Salmas. in Crenii Museo philol. II. pag. 146. Verum recte vidit Visconti (in Commentario ad illas Inscriptt. p. 81. coll. Præfat. p. 4.) etiam in Luciani Demonacte (§. 25. Tom. V. p. 243. ed. Bipont.), præter Atticum, memorari alium filium Herodis, quem et ipsum immatura morte sibi ereptum, luxerit. Ergo ex his iudiciis, quod Philostratus tradidit,

refingendum est. IDEM.

³ Etiam *γλῶσσα Ἀθηνῶν* in Inscript. Triopea II. v. 37. e rectiore interpunctione Visconti. IDEM. Quanta et quam mira variaque dicendi vi, et amoenitate valuerit, exemplum, quod Philostratus in Alexandro, s. de vit. Sophist. Libr. II. c. V. sect. 3. amplis verbis enarravit, abunde declarat. Nam Alexander, quem vulgo Peloplatonem (Inteum Platonem) cognominabant, Seleucia in Cilicia ortus, Sophista celebris, qui maximam partem Antiochiæ scholas habuit, et Romæ Tarsique et omnibus Ægypti partibus, quum Athenas venisset, ad Herodem, in Marathone commoratum, misit litteras, quibus Græcos (n. Discipulos Herodis) ad certamen sophisticum excitaret. Alexander, quum ante Herodis adventum elegantia orationis et soni varietate auditores ad admirationem rapuisset, at postea supervenientem Herodem cum vi et suavitate dicentem audisset, demum, quanquam arrogans elatoque esset animo, exclamavisse dicitur: 'O Herodes, fragmenta tui sumus nos omnes Sophiste.' Eandem historiam ex Philostrato Eudocia, p. 52. sq. ita exscriptam reddidit, ut paullo

ætatis LXXVI. Commodò, ut credibile est, jam imperante; unde natus colligitur primis Trajani imperatoris annis.⁴ Nam juvenis, in Pannonia dicturus coram imperatore, Hadriano, quum excidisset et memoria lapsus esset, tanto tædio affectus fuerat, ut in Danubium præcipitare se voluerit. (v. Philostrat. in Herode, p. 565.)

Scripta ejus a Philostrato memorantur *Διαλέξεις* sive *dissertationes*, philosophici, ut mihi persuadeo, argumenti,⁵ et *Ἐφημερίαι*, *diaria*, Suidæ etiam tanquam *σύνγραμμα πολυμαθῆς* laudata, et *ἐγχειρίδια καιρία*, τὴν ἀρχαίαν πολυμαθῆσαν ἐν βίῳ ἀπρηξισμῶν, *manualia opportuna*, velut *florum ex crudita antiquitate delibatorum selecti quidam fasciculi*. Hisce omnibus deperditis, ne ex Orationibus quidem ejus aliqua, neque ex declamationibus, quas *ἀυτοσχεδίους* sive extemporales et meditates habuit plurimas,⁶ ulla tulit ætatem, excepta unica, quæ *περὶ πολιτείας*, *de Republica*, inscribitur, et comparata est ad suadendum Thebanis, ut societatem cum Peloponnesiis ac Lacedæmoniis incant contra Archelaum, Mæcedoniæ regem. Græce prodit cum Lysia et aliis Atticis Oratoribus Venet. apud Aldum 1513. fol. et Paris. ap. H. Stephanum 1575. fol. Latine vertit et ad calcem Aristidis edidit Guil. Canterus, Basil. 1566. fol. Græce et Latine cum Canteri versione recusa est Hanov. 1619. 8. curante Jano Grutero, ad calcem orationum Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis et Demadis. Inest etiam in Io. Iac. Reiskii Oratoribus Græcis Tom. VIII. Lips. 1773. p. 32. sqq.⁷

ante exitum narrationis et in fine ipso baud pauca omitteret. HARL.

⁴ Hoc quum et Visconti ita posuerit, tacite respicit God. Olearii chronologicas rationes, quæ omnino, si accuratius pensitentur, falsæ et inanes reperiuntur. Nempe secundum eam putationem temporum, quam Olearius ad Philostratum iniit, Herodes natus est decimo tertio anno imperii Domitiani, U. C. 847. Chr. 94. Ol. CCXVIII. 2. Id, si accipimus ex fide Olearii, sequitur, Herodem, qui septuaginta et sex annorum senex diem suum obiit (vid Philostr. p. 565.), mortuum jam esse ante Faustina, Marci, imperatoris conjugem, quæ anno demum 175. iter in Orientem ad maritum suum ingressa, secessit. Verum et nobilis illa reconciliati imperatoris ad Herodem epistola (v. Philostrat. p. 561.), scripta, ut nobis videtur, a. 176. quum Herodes fere triennio ante in judicio fuisset accusatus, et multo magis relicta nobis Inscriptio in statum Regillæ, quam Herodes Faustinae dicavit, ostendunt, eum Faustinae superstitem vixisse. Optime congruunt temporum rationes, si Herodem, imperante Trajano, a. 104. natum, et sub imperio Commodi a. 180. extinctam statuamus.

EICHS.

⁵ Opus Herodis, ad doctrinam morum forte spectans, laudatur ab Auctore Etymologici Gudiani MS. voce "Ἀρσεν. Ait Grammaticus: ἄρσεν, ἀπὸ τοῦ ἄρδω ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν τῇ γοῆ. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ ἄρσι, πρακτικὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄρσεν κατὰ διάλεκτον. καὶ ἐτυμολογῆται παρὰ τὸ ἔρδω, ἢ ἢ ὁ πρακτικὸς οὕτως Ἡρώδης, ἐν τῷ περὶ γάμου συμβιώσεως. Legitur quoque hæc observatio in Etym. M. ibique recte tribuitur Herodiano opus.

⁶ In primis amabat Herodes extemporale dicendi genus, quod Sophistis illius ætatis maxime placuisse scimus, tanto ille magis recedens a nativa simplicitate et elegantia Attica, quanto studiosius fucum et pigmenta orationis sectaretur, coloremque et ornamenta e longinquo arcesseret, doctrina potius quam ingenio valens. Eandemque indolem referunt duo illa carmina, quæ Herodi ut plurimum adseribuntur. Quanquam de his præclarius statuit Visconti, quem v. p. 3. et 7. EICHS.

⁷ Jam in Præf. monui, minime Orationem ab Herode profectam, sed opus esse Sophistæ anonymi. Fuit enim tem-

Epistolas Herodis plurimas fuisse, testatur Philostrat. p. 565. quarum aliquas memorat, uti ad Julianum p. 552. ad Marcum, imp. p. 562. ad Cassium, novas res molientem, p. 563. Ἡρώδης Κασσίου, ἐμάμη, *Herodes Cassio, insanis*. — Hactenus Fabricius.

Præter *Orationes* et *Epistolas*, a Fabricio commemoratas, Herodem nostrum et alia scripta multa⁸ nobilitarunt, et *Inscriptiones* quædam quas vel ipse composuit, vel ab aliis componendas sibi curavit. Quemadmodum enim opulentissimus Sophista, qui celebritate sermonum et publica luce lætaretur, permulta opera et ædificia publica non Athenis solum, sed Philostrato teste, per totam pæne Græciam, Asiam et Italiam et instauravit, et de novo fecit, statuasque, templa, balnea, aquarum ductus, simulacra multa posuit: ita sibi monumentum suisque hæredibus in primis struxit in Triopio suo, quod fuit ἀπότμημα fundi, quem Herodes, conjugis beneficio, ad tertium ab Urbe lapidem in via Appia possedit, appellatum illud a Triopa, Erisichthonis patre,⁹ consecratum Diis, τεμένει instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Ex hoc Triopio nunc quidem QUATUOR nobis INSCRIPTIONES innotuere, quas breviter recensebimus.

I. INSCRIPTIO duabus columnis incisa, quæ factæ sunt e marmore Carystio (*cipollino verde*), repertæ ineunte XVI. sæculo, et posthac in hortos Farnesianos translatae. Unde ‘Farnesianæ columnæ inscriptio’ dici solet. Istæ vero columnæ, quas, probabile est, in ipso introitu Triopii Herodiani olim fuisse erectas, Cereri et Proserpinæ subterraneisque Diis dedicatæ sunt, præcipiuntque loci reverentiam ac religionem adeuntibus, cum imprecatione illorum, si qui forte sede illas sua movere, aut sacrum locum violare aggrediantur. Inscriptionem publicam fecere Scaliger in animadversionibus ad Eusebium p. 210. Gruterus in Corpore Inscriptionum p. 27. Montfaucon *Pakæograph. Græcæ Lib. II. p. 135.* Lanzi *Saggio sulla lingua Etrusca P. I. c. VI. 9. XIII. p. 146. et Tab. IV. n. XVI.* Rambachius in *Supplementis Archæologiæ Potterianæ Tom. III. p. 254.* denique Visconti *Inscriz. Triopæe ora Borghe-siane p. 6.* Cæterum quoniam inscriptio hæc antiquissimam refert

pus, quo Sophistæ ingenium doctrinamque conferebant ad fingendos quosdam libros, eosdemque antiquis scriptoribus tribuebant. Sic sub nominibus Lysiae et Demosthenis ἐπιτάφιοι λόγοι prostant, quæ ingeniis Sophistarum multo digniores sunt, quam Lysiae et Demosthenis. Sunt quoque inter Platonicos dialogos, quos nemo non videt suppositos esse. Memorabile est, jam Harpocrationem, quoties Lysiae, Hyperidis, aut alius magni oratoris orationem laudat, sæpissime addere, εἰ γνήσιον, si verum est. vid. *Harp. p. 11. 13. 22. 23. etc.*

⁸ Suidas de Herode in lexicon suum ista retulit, ab aliquo Sophista, opinor, scripta. Tom. II. pag. 78. φέρονται καὶ ἄλλα πλείστα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὕψιστον τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς θεωρεῖται, καὶ κατανοεῖται, καὶ καταδείκνυται. EICHST.

⁹ Non temere hoc scripsi, neque inscius vel aliarum sententiarum, vel etiam illius, quam eruditissimus Visconti de appellatione et natura Triopii noper proposuit. Rem omnem diligentius excussi in *Censura Viscontini operis, quæ inserta est Ephemeridibus univ. litterariis, Jenæ prodeuntibus ann. 1796. n. 61. IDEM.*

Atticorum orthographiam, inde multiplex est ea de re disputatio nata, tum iis viris doctis, quos editores recensui, tum etiam aliis. V. Salmasii notas ad Consecrationem templi in agro Herodis, *Museo Creniani* primi p. 42. sqq. Levesque Excursion quatrieme sur l'orthographie de Thucydide, et sur la forme des lettres dont il a fait usage, in nova Thucydidis versione (Paris. 1795.) Tom. IV. p. 315. Add. Villoison *Anecdota Græca* Vol. II. p. 122. sq. 169. not. 1.²

II. INSCRIPTIO PRÆDIORUM ANNIE REGILLÆ, primum vulgata in Montfaucon *Diario Italico* (Paris. 1702. Ed.) pag. 125. repetita postea in Fabretti *Inscriptt.* c. V. p. 43. et apud Visconti p. 5. Dubitari non potest, columnam hanc, sex fere pedes longitudine æquantem, quæ prædii Annie Regillæ olim meto aut signi loco fuerat, ab Herode erectam in eodem Triopio, via Appia, fuisse, in quo memoriam conjugis aliis etiam tum inscriptionibus, tum ædificiis posteritati commendarat. Postea, Maxentii tempore, inversa columna, et qua parte tenebat inscriptionem Annie Regillæ, delixa in terra, pro milliario fuit.²

III. CONSECRATIO TRIOPII FACTA MINERVÆ ET NEMESI. Constat inscriptio 32 versibus hexametris, eruta a. 1607. ad urbem in via Appia, præsentate Christophoro Puteano (*du Puits*), cujus opera Lutetiam venit, mox ibi publicata ab eruditiss.

IV. DEDICATIO STATUÆ REGILLÆ UXORIS HERODIS. Effossa decennio post, eodem loco, ἐπιγραφή 59 hexametris continetur, debeturque doctissimo Viro Jacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se descriptam, et cum Claudio Salmasio, primo ejus et ante Visconti studia eruditissimo editore communicavit. De quo postea.

Nam hæc duo maxime carmina, quæ ultimo loco memoravi, inscripta marmori Pentelico (*cipollo bianco* Itali vocant, v. Visconti museum Pio-Clementinum Tom. III. Tab. XV. p. 18.) eruditorum attentionem et curam excitaverunt, tum propter versuum elegantiam, si illud Herodis ævum spectes, minime spernendam, tum ob notitiam multarum rerum, quæ aliunde disci vix poterant. E villa Cardinalis Scipionis Borghese hæc inscriptiones devenerunt ad

¹ Ut nihil eorum, quæ ad Herodem spectant, lectores lateat, hic addam Inscriptionem: Οὐδὲν Τριόπιον μετακινῆσαι ἐκ τοῦ Τριόπιου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀππίας Ἡρώδου ἀγρῶν οὐ γὰρ λώϊον τὰ κινήσαντι. Μάρτυς δαίμων ἡ ἐνοδία καὶ κίονες Δίμητρος καὶ Κόρης ἀνάστημα καὶ χροδίων Σεῶν καὶ . . . (Ρηγίλλης?) Nemini fas transferre e Triopio, quod est ad tertium in via Appia in Herodis agro: non enim honum moventi. Testis Dea vialis et columna, Cereris et Proserpina donarium, et Manium deorum, et . . . (Regillæ?) Nolo de Inscriptione copiosius agere. Evolvat,

si quis plura cognoscere cupiat, Buhierii Dissertationem de priscis Græcorum et Romanorum litteris p. 561. Edm. Clishull, *Antiq. Asiat.* p. 11. Hagenbuchium in *Diatrib. de Græcis Thesauri novi Muratoriani Marmoribus*, p. 11—16. et Cl. Saxium, in *Scholiis Literario-Criticis ad Muratorii Thes. Inscriptt. in Actis Societatis Trajectinæ*, T. II. p. 267.

² Inscriptio ita se habet:

ANNIA ΠΗΓΙΑΑ
 ΗΡΩΔΟΥ ΤΥΧΗ ΤΟΝΟC
 ΤΗC ΟΙΚΙΑC ΤΙΝΟC ΤΑΥ
 ΤΑΤΑΧΩΡΙΑ ΓΕΓΟΝΑΝ.

principem, juvandis litteris ornandisque artibus natum, Marcum Antonium Borghese, qui templum jussit splendidissime ædificari ad modum illius, quod Herodes olim Cereri et Faustinae extraxerat. Hujus in templi limite marmora ista, duabus aris inclusa, binisque inscriptionum versionibus metricis, Latina Salmasii et Visconti Itala, instructa, conspiciuntur.

Satis de argumento et historia inscriptionum: restat, ut quædam adjiciamus de illarum auctore. Ac duas quidem priores, quas no. I. et II. attigi, parum refert scire, Herodes fecerit an alius. *Inscriptio prædiorum Annæ Regillæ* dubito omnino, an a Græco homine profecta sit. Sed gravior est de postremis ἐπιγραφαῖς quæstio, et propriæ curæ. Verum hæc quæstio quoniam hic disceptari non potest, disceptabiturque a nobis alio loco, liceat in eo acquiescere, ut, quam nuper eruditissimus Visconti sententiam proposuit argumentisque ingeniose munivit, breviter referamus. Is nimirum urget præfixum ultimæ inscriptioni nomen Μαρκέλλον, in quo explicando et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi H. in Cererem v. 30.) operam frustra consumpserunt. Suspiciatur Visconti, illo nomine ut alibi (v. Pockoke *descript. of the East*, p. 103. 104. et Toupîi *Emendatt. in Suid. Tom. III. pag. 46.*), sic et hic, inscriptionis indicari auctorem, qui fuerit Marcellus Sidetes, clarus poeta tum aliis carminibus, tum Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων, quorum nobis adhuc fragmenta quædam supersunt, a Fabricio (*Biblioth. Gr. Vol. I. p. 14. ed. vet.*) et Schneidero (ad calcem editionis suæ Plutarchi de educat. pueror. Argentor. 1775. 8. p. 96. sqq.) edita, a Bellin de Ballu autem, claro Oppiani editore promissa. Marcellum illum, constat, floruisse imperante Marco Aurelio, v. Suidas *Tom. II. p. 498. et Eudocia p. 299.* Jam vero quum sit utriusque inscriptionis metricæ in orationis habitu et conformatione summa similitudo, non dubitat Visconti, eidem Marcello etiam primam attribuere, nomen poetæ tantum posteriori adhæsisse ratus, sive quod hæc prima conspiceretur Triopium Herodis adeuntibus, seu quod omnino potior censeretur præstantiorque altera, quæ casu detecta primum, temere potius quam recte aut consilio prima a nobis nominetur. Suspicio eruditi Itali admodum probabilis visa est Viro docto in *Ephemeridibus Gottingensibus a. 1795. n. 180.*:³ adversus eam quædam monita sunt in *Censura Ienensi l. c. pag. 483. sq. poteruntque fortassis moneri plura, quæ istas Inscriptiones Herodi nostro vindicent.*

³ Etiam Viro erudito in *Ephemeridibus Italiana, (Tom. V.) 1795. p. 509. ubi Mantuanis; Giornale della Letteratura erudita libri censura.*

T E S T I M O N I A
VIRORUM DOCTORUM
DE INSCRIPTIONIBUS TRIOPEIS.

IS. CASAUBONUS, in Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: "Eximium vetustatis monumentum istud Roma nuper accepit senator amplissimus ac præstantissimus Jacobus Gilottus, missu viri exquisita eruditione atque humilitate præditi Christophori Puteani Claudii filii Parisiensis. Fuerat autem, ut scribebat idem Puteanus, ante paucos dies ad urbem in Via Appia inventum, ac præsentem se terra erutum."

JOS. SCALIGER, in Epistolar. Lib. II. Ep. 149. ad Casaubonum: "Heri præstantissimam Herodis inscriptionem accepi. Noli quærere, an placuerit, quum partim a præstantia ingenii tui, partim ab ipsa Inscriptione etiam admiratio accesserit." Ibid. Lib. IV. Ep. 431. ad Gruterum: "An Græcam inscriptionem nobilissimam nuper non longe Roma effossam videris, scire aveo."

DAVIDES HÆSCHELIUS, in Epistolis Gudian. n. 106. ad Meursium: "Herodis inscriptionem a te versam habeo e tuo autographo, atque ut Casaubonus noster edidit, unde minus de Glossariensi laborarem editione, ad quam negabant quidquam accessisse." Paucis interjectis hæc scribit: "MS. hujus epigraphes ad nobilissimum nostrum Marcum Velsorum misi."

CLAUDIUS SALMASIUS, in epistola dedicatõria ad Nicolaum Rigaltium, præfixa editioni duarum Inscriptionum. Paris. 1619.: "Remitto ad Te, Vir eruditissime, inscriptionem Regillæ, quam non ita pridem abs te accepi: Scito, me longe maximam cepisse ex illius inscriptionis lectione voluptatem. Nam præter ipsius carminis summam elegantiam, et mere Atticum saporem, ac rerum aliquot antiquarum cognitionem, quam hinc tantum, non aliunde liceat haurire, non mediocriter etiam illo nomine mihi placuit, quod meam veterem de Herode Attico conjecturam, quam si verisimilem modo, doctis hominibus approbassem, pulchrum ac beatum me putarem, verissimam esse plane confirmaverit." In Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: "Egregium ac præclarum vetustatis monumentum, et quo nobilius atque illustrius aliud non habet luculentus ille veterum inscriptionum Thesaurus, summo labore mirabilique industria a Grutero nostro viro clarissimo col-

lectus." In Observationibus ad Secundam Inscriptionem, initio: "Illustre sane utrumque vetustatis monumentum. Nec parum interfuit reipublicæ litterariæ, utrumque ad nos salvum pervenisse, cum propter versuum elegantiam, tum multarum rerum notitiam, quæ aliunde sciri non poterant. Debetur autem hæc ἐπιγραφή doctissimo Viro Iacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se discriptam."

BERNARDUS MONTFAUCON, Palæographiæ Græcæ Lib. III. pag. 140. ed. Paris. 1708. f.: "Erat enim villa Triopia multis inscriptionibus nobilitata, ex quibus non paucæ supersunt, nempe insignis illa, quæ hodie in Villa Burghesina visitur, eruditus Claudii Salmasii exercitationibus illustrata, et a Iacobo Sponio, in Miscellaneis, denuo cusa."

FABRETTUS, Inscription. Cap. V. n 355. "Celeberrimus ille lapis sexaginta linearum (secundam intelligit Inscript.), in hortis Pinciis Burghesiis asservatus."

Hæc sunt Virorum doctorum Testimonia, a Viscontio laudata. Adde Selden. de Synedriis Hebræor. Lib. III. c. 13. p. 269. Rupertii epistol. ad Reines. p. 305. Velseri epistol. 34. 35. ad Hæschelium. Burigny, Mémoires sur la vie d'Herodes Atticus. Academie des Inscriptions etc. T. XXX. p. 1—25. etc.

INDEX EDITIONUM
DUARUM INSCRIPTIONUM VETERUM

EX

IO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA GRÆCA

A GOTTL. CHR. HARLESIO

AUCTIUS EDITA TOM. VI. p. 10.

i. *Primam Inscriptionem*, per Christophorum Puteanum, celeberrimum Perronianorum auctorem, Roma Lutetiam ad Iacobum Gyllotum transmissam, cum quibus epigrammatibus Anthologiæ Græcæ primus vulgavit Fridericus Morellus, adjuncta versione Latina metrica, Paris. 1607. 4. v. Maittaire Annales typograph. Tom. III. P. II. p. 851.

Eandem deinde Inscriptionem, uno tamen versu mancam, passimque a se emendatam et notis illustratam, edidit Isaacus Casaubonus, 1608. (Fabricius quidem l. c. Biblioth. Gr. T. III. p. 813. et Visconti annum posuerunt sequentem; verum ex Epistola Casauboni, ad Marcum Velsorum data, p. 322. ed. Ahnelov. intelligitur, eo, quem indicavi, anno editionem prodixisse.)

Ejusdem Inscriptionis editionem Glossariensem memorat Davides Hæschelius in epistola quadam ad Io. Meursium, inserta Marq. Gudii Epistolis ed. Burmann. Ultraj. 1597. 4. pag. 191. Veri admodum simile est, hanc editionem priorem fuisse Salmasiana secundæ inscriptionis, vulgatæ a. 1619. Sed Visconti nec vidit illam, nec quid sibi voluerit Hæschelius, nomine isto usus, intelligere se fatetur. Suspicitur itaque, scripsisse illum vel Glessariensem (h. e. Havniensem, ab insula Glessaria in sinu Codano, vel Gosslariensem (a Gosslaria aut Goslaria). Conjicit porro, hanc editionem plane eandem esse, quam Moelleris fratribus a Martino Baremio dedicatam indicavit Fabricius l. c. absque nota anni et loci quo prodit, notans tantummodo, esse Casaubonianæ repetitionem: qualem etiam Hæschelius suam illam Glossariensem descripsit.— Cæterum, ut et hoc addamus ad excitanda litteratorum, si tanti res videatur, studia, quam Visconti hæc in re spondit conferentibus Christoph. Adam. Ruperti epistolam 34. ad Tho.

Reinesium p. 305. ea nobis. possidentibus librum et locum, quem Fabricius laudaverat, consulentibus haud affulsit. Illud vero non debuerat omittere Visconti, quod Hoeschelius diserte addidit, Glosariensis editionis, exemplum nullum venale prostitisse. In eadem Epistola Hoeschelius emendationes quasdam proposuit in primam Epigraphen: ejusque interpretationem, a Io. Meursio factam, et Apographum, Roma ad Marc. Velsorum missum, commemoravit. Apographi illius etiam mentio fit in Casauboni Epistola quam n. II. citavi. Add. Velseri opera p. 839.

II. *Primam inscriptionem* et *alteram*, descriptam Romæ et allatam inde a Iacobo Sirmondo, qua statua Regillæ dedicatur, copiosissimo commentario instruxit Claudius Salmasius, ediditque una cum Dosiadæ, Simmiæ, et Theocriti lusibus Paris. a. 1619. 4. apud Hieron. Drouart.

Utraque Inscriptio cum versione Latina ad litteram, reperitur etiam in Descrizione della villa Borghese, di Giacomo Manilli, Rom. 1650. 8. Editio est vitiosissima.

Emendatas quibusdam in locis *Inscriptiones has*, cum Petri Arcudii versione Latina ad verbum facta ejusdemque paucis, sed præclaris animadversionibus edidit Iacobus Sponius in Miscellaneis eruditæ antiquitatis, Lugduni 1608. 4. Sect. X. n. 12. p. 322—327.

In Thom. Crenii Museo philologico primo (L. B. 1699. 8.) n. IV. Casauboniana et in ejusd. Museo secundo (L. B. 1700. 8.) n. I. Salmasiana editio repetita est.

Repetiit textum Inscriptionum versionemque Petri Arcudii, sed sine brevi illius annotatione, Montelatici, in Descrizione della Villa Borghese, Rom. 1700. 8.

Manillii liber, quem supra indicavimus, in Latinum sermonem translatus insertusque est Thesouro rerum Italicarum Tom. VIII. p. IV.

Mich. Maittaire Miscellanea Græcorum aliquot scriptorum carmina, Lond. 1722. 4. p. 174—180. Adjecit metricas versiones, Morellianam quidem inscriptionis primæ, Salmasianam utriusque; adjecit et notas, tum e Casauboni et Salmasii copiis ductas, tum etiam suas.

In Poleni Supplementis Thes. Græviani et Gronoviani Vol. II. inest repetitio libri Salmasiani, supra memorati, ibidemque Vol. I. Miscellanea Sponiana repetita sunt.

Utramque inscriptionem in Analecta sua recepit Rich. Franc. Phil. Brunckius (Argentor. 1773. 8.) Vol. II. pag. 306. sqq. brevibusque notis ornavit Emendationum (Vol. III.) pag. 198. Hinc translata sunt carmina in novam editionem Anthologiæ Græcæ, curatam a Frid. Jacobs, Vol. III. p. 14. sqq.

Optimam vero et præstantissimam harum Inscriptionum editionem debemus Viro eruditissimo, Emilio Quirino Visconti, qui Casauboniani et Arcudiani acuminis laudes felicissime simulatus, Salsasianam doctrinam sollertia judicandi temperavit, tractandi perspicuitate scribendique elegantia etiam superavit. Confectus est liber, quem chartarum quoque et typorum nitor ac venustas mirifice commendant, auctoritate illustrissimi Principis Marci Antonii Borghese, nec inter librariorum merces expositus in Italia, Musarum amicis ab isto Musageta liberalissime concessus. Inscriptio hæc est: Inscrizioni Greche Triopee ora Borghesiane con versione ed osservazioni di Ennio Quirino Visconti, in Roma nella stamperia Pagliarini, 1794. Fol. cum II. tabb. æn. Marmorum scripturam summa oculorum animique contentione denuo rimatus, multos locos editor restituit, in quibus Casaubonus et Salsasius frustra hæserant, excussit quoque notationes decessorum suorum una cum Lucæ Holstenii apographo MS. diligentissime correcto, quod servatur in Bibliotheca Barberina. Ex hoc apparatu evotavit lectionis varietatem, omissis perpauca, quæ Arcudius acute viderat; ipsas vero scripturas marmorum in tabulis æri incisissubjiciendas oculis curavit. Textui apposuit versionem Latinam ad litteram: subjunxit tum metricam interpretationem Salsasii, correctam a se passim melioribusque lectionibus accommodatam, tum Italam, quam ipse jussu principis sui composuit. Sæpe ei ad tollendas depravationes profuit ingenii sagacitas: ad difficultates verborum et rerum expediendas, interior tum linguæ, tum magis etiam historię atque antiquitatis cognitio: ad nutriendos denique et delectandos lectores, copia multarum rerum, quas in Commentario insigni cum eruditionis pariter atque perspicuitatis laude exprompsit.

CONSECRATIO SÆPTI
AD
PAGUM TRIOPIUM
IN PRÆDIIS
HERODIS ATTICI.

I.

Veneranda Athenarum præses, Minerva Tritonia,
Et quæ opera hominum inspectas, Rhamnusias Opi,

³ ὀράεις C. ἐλάεις vel λάεις vel λάις S. ἐλάεις B.

runt, vel ei adjungere, linguæ genio repugnante. vid. Valck. ad Euripid. Phœn. p. 216. Reisk. ad Demosthen. T. II. p. 911. Omnino cum Lennepio, Prælect. Academ. de Analog. L. G. p. 55. credendum, hanc diphthongorum EI et H permutationem tribuendam esse antiquissimæ scribendi rationi Græcorum, qui litera H nondum in Alphabetum recepta, pro H et HI possissent EI. cf. Valck. Epist. ad Roem. p. 31. Sic apud Dion. Cassium Lib. XXXIX. p. 108. legitur: ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν. ἀπειρηκῶς. ubi ἀπειρηκῶς, pro ἀπρηκῶς, male intromisit librariorum stupor. Hesych. Ἀπαίρει, ὀδεύει, ἀποδημεῖ. ἀναχαρεῖ. vid. Reiz Ind. Lucian. T. I. p. 83. Contrario modo A pro EI legitur in Fragmento ex Euripidis Ægeō. Fr. Musgrav. n. III.

Εἰ μὴ καθέξης γλώσσαν, ἔστι σοι κακά.

Scribe:

Εἰ μὴ καθέξεις γλώσσαν, ἔστι σοι κακά.

Ei enim in Atticis poetis semper cum indicativo occurrit, nunquam cum subjunctivo. vid. Æschyl. Prometh. 343. 345. 686. Euripid. Androm. 206. Herc. fur. 1120. Cum optativo invenitur in Æschyl. Prometh. 477. Euripid. Hippol. 1240. Herc. fur. 1110. Electr. 97. 422. Pari modo corrigendum Fragmentum Philemonis, quod effugit diligentiam Bentleyi, Emend. in Menandr. p. 122.

Ἄραεις] Desunt hac voce duæ primæ literæ, omnesque in fine legerant ΑΑΙC: vidæ Var. Lect. Visconti vero lapide accuratius inspecto, vetustate fere deletas invenit literas ΑΑΙC. Parvula enim lineola, distinctionis causa posita, erasa est. A, in nostra Inscriptione sæpius sine lineola occurrit. Sic, v. 7. et 22. invenies ΚΑΙ pro ΚΑΙ, et lin. 9. ΔΔΩΗΝ, pro ΑΔΩΗΝ. Porro lin. 27. ΒΑΛΕΙΝ pro ΒΑΛΕΙΝ. Innumera in Inscriptionibus exempla exstant, præcipue in Tabula Iliaca. vid. Guasco Inscriptt. Mus. Capitol. T. I. n. 1296. Gruter Thesaur. n. 634. 1. In Epitaphio pessime descripto, apud Paul. Lucam Itiner. Asiatic, p. 28. invenies ΚΑΛΥΔΙΑ pro ΚΑΛΥΔΙΑ. Apud Caylusium, Recueil des Antiquités, Tom. II. Pl. LIX. lin. 2. legitur ΔΙΓΙΚΟΡΕΙΣ, pro ΔΙΓΙΚΟΡΕΙΣ. Ibid. Pl. LXIV. lin. 3. ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, pro ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ. Multa

quoque exempla præbent Inscriptiones Pockokianæ. In Nummis valde attritis vitium hoc inveniri, monet Visconti ad h. l. Sic in Nummo Tralliano, apud Oedericum Dissertat. I. ΤΡΑΑΙΑΝΩΝ. Præcipue vero in Numismatibus Imperatorum. vid. Buonarrotti, Medaglioni XII. 3. XIV. 8. Protolit quoque e gemmis exempla Visconti. In Codicibus MSS. vitium hoc scribendi observavit Brunk. ad Apollon. Rhod. Lib. II. 1260. D'Orville ad Charit. p. 242. ed. Lips. Heringa in Observation. Critic. cap. 7. pag. 145. Schneider ad Anthol. pag. 110. Ruhnk. Epistol. Critic. I. pag. 88. Græcorum imitatione sæpe lincolam parvam in litera A, omisere Etrusci. vid. V. Cl. Lanzi, Saggio di Ling. Etrusc. T. I, pag. 208. Eckhel, Doctrin. Nummor. T. I. pag. 124. Romani quoque, de quorum scribendi methodo copiosi sunt Viri docti ad Lucerne di Ercolano (T. VIII.) Tab. XXXVII. 10. et Marini, Inscriptt. fratrum Arval. T. I. pag. 127. Quin, A nunquam pro Λ legitur. Certe in Inscriptione antiqua Sicula, primum edita a St. Non, Voyage en Sicile, pag. 12. occurrit KEATI, pro KEAHTI, TEAEIOI, pro TEAEIOI, et p. 171. ΗΡΑΚΑΕΙ, pro ΗΡΑΚΑΕΙ. Servanda ideo in nostra Inscriptione lectio ἄραεις, a qua non procul abfuit Casaubonus, qui ὀράεις ex ingenio emendavit, quam emendationem probat Valken. ad Elegiam Catulli Callimacheam pag. 183. Salmasii conjectura λάεις, etsi magna eruditione defensa, nihili est. Verbum enim ἐφάρῃν optime Nemesi convenit, inspicit enim opera mortalium, unde δεινὰ dicta ab Archestrato apud Athenæum Lib. VII. p. 305. Homerus, de Sole omnia vidente, verbum adhibuit, Iliad. γ. 277. omnino significat inspicere. Diphilus apud Plutarchum adv. Colotem, T. II. Opp. pag. 1124. F.

Ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ.

Euripides in Penelope apud Stobæum Ecl. Phys. Tit. XI. pag. 143. Grot.

Οὐκ ἔστιν πρᾶττοντὰς τι μοχθηρὸν λαθεῖν.

Ὅξυ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ.

Incertus poeta apud Stobæum Ecl. Phys. Tit. VII. pag. 111.

Ὅ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς δι' ἡσυχίαν
λύττισεν προσώπου πάνθ' ὁμῶς αἰ βλέπει.

Γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ¹ ἑκατοντοπύλοιο,
² Πίονα δὴ καὶ τόνδε, ³ Θεὰ, τιμήσατε χῶρον,
 Δῆμον Δηώοιο φιλόξινον Τριόπωιο,
 Τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ⁴ ἐν ἀθανάτοισι λέγησθον.

5

¹ ἑκατονταπύλοιο ex correctione C. S. B.

² ΠΕΙΟΝΑ [Lapidis scriptura, a nobis postea litera L. signata]

Analect. Brunk. T. III. Epigr. CCCCLXXVI.

Κᾶν με κατακρύπτῃς, ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὀρώτων,

Ὅμμα Δίκης καθορᾶ πάντα τὰ γινόμενα.

vide etiam Ammian. Marcell. Lib. XIV. 39.

[Ῥαμουσιᾶς Οὐπί] Deam Rhamnasion esse Nemesin, res e poetis notissima. Ovidius:

“Memoremque time Rhamnusidis iram.”

vide Pausan. Achaic. c. V. pag. 405. Suid. et Hesych. v. Ῥαμουσιᾶ. Nemesin vero Οὐπίν dici; vix alibi occurrit, nam Οὐπίς vel Ὀπίς est Diana, a Nympha aliqua sic dicta. vid. Schol. Callimach. Hymn. in Dian. 204. Servium ad Æn. XI. 552. et slios a Spanhem. ad Callimachum laudatos. Alexander Ætolus, in Analectis Brunk. T. I. pag. 419.

Ῥαμουσιᾶς ταχέων ὀπίν βλήτειραν ὀιστῶν.

cnf. Jacobs in Animadv. ad Anthol. Gr. T. I. P. II. pag. 238. Hinc et Diana *Opifera* dicta, in marmore apud Gruter. XLI. 4. vid. Scalig. ad Catull. p. 73. Nemesin vero eandem cum Diana habitam esse, liquet ex Harpocrat. v. Ἀδράστεια. cnf. Step. Byz. h. v. Pausan. Phocic. c. 37. Ad quam proinde Nemesin, Οὐπίν Rhamnasion, respexit Auctor hymni Orphici in Nemes. LX. p. 258. dicens,

----- πάντ' ἔσορᾶς.

vide et memorabilem locum Antimachi apud Strabon. Lib. XIII. pag. 588. — Laudat Visconti simillimum Catulli locum e Carm. LXII. 395.

“Aut rapidi Tritonis hera, aut Rhamnusias virgo.”

quem ex antiquo Græco poeta redditum esse haud absurde putat. — ἔργα βροτῶν, dixit poeta noster, ut Catullus de Nupt. Pelei et Thetid. 192. facta virum:

“Quare facta virum muletantes vindice pœna Eumenides.

Ῥώμης ἑκατοντοπύλοιο] Frustra ab Interpp. sollicitatur vox ἑκατοντοπύλοιο; qui formam magis obviam ἑκατονταπύλοιο pro-

ponunt. Servanda lapidis lectio, defensa a Viscontio, auctoritate Homeri, qui simili modo Iliad. I. 575. τέμενος — πεντηκοντόγυρον dixit. vid. Apollonium Sophistam Lex. Homer. T. I. pag. 658. ed. Villoiss. (p. 549. ed. Toll.) Eadem ratione Euripides in Cressis, apud Porphyrium de Abstin. Lib. IV. pag. 108. κρήτης ἑκατομποτολιέδρου. cnf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 549. Centum a poeta Romæ tributæ portæ, ad immensam magnitudinem designandam; nam Plinio teste Lib. III. §. 9. portæ tantum XXXVII. Romæ erant. Ob innumerabilem copiam figurarum sculptarum, dicta est Columna Antonina, Columna Centenaria. vid. Winkelmann, Storia delle Arti, T. III. pag. 350. Fea. Sic etiam turris Centenaria, Constantinopolis erat, dicta ob magnitudinem immensam. vid. Du Cange, Constantin. Christ. Lib. II. §. 4. pag. 31.

[Πίονα] Centenis vicibus e prava pronuntiandi consuetudine, I vel EI, a librariis confusum. Idem valet de hoc loco, ubi pro πίονα, lapis exhibet πείονα. Hanc γραφὴν, Græci Lexicographi et Glossarum collectores maxime secuti sunt. In Glossis antiquis, invenies: εἰχώρ, pro ἰχώρ. εἰθύνα, pro ἰθύνα. εἰλός, pro ἰλός. εἴλη, pro ἴλη. εἰμάς, pro ἰμάς. εἰμείρομαι pro ἰμείρομαι. vid. Salmas. In Hesychio, ἰλέοντο. ἔστρέφοντο, pro εἰλέοντο. Idem obtinet in Ἰλικρινές. Ἰλισάμενος. Ἰλιτηνός. Ἰλίει. Ἰλούμενος, et quamplurimis aliis, quæ omitto. vide Schow, ad Hesyeb. p. 378. Contrarium vitium est in εἰθύ, εἰθύοντα, εἰθύφαλλον, εἰλαδόν, εἰλός, εἰλὸ etc, quæ viri docti suis locis singula notarunt. In Æschyli Eumenid. 224. primus Porsonus emendavit:

----- ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

Cum in omnibus Edd. esset λείπω. Dolemus adhuc Viri doctissimi observationes in Æschylum desiderari, sine dubio tamen ad hanc emendationem inductus est Dawesii regula, qua Græci sermonis ratio exigit, ut vocula οὐ μὴ vel cum futuro indicativo, vel cum Aoristo altero formæ subjunctivæ construantur. λείπω et λίπω, sæpius confusæ. In Euripid. Helen. 1501. notat Musgrave: ‘metri gratia legendum λείπεται pro λιπῆσαι.’ Ion. 572. ‘πειθί-

Vicinæ suburbanæ Romæ centum portas habentis,
 Uberem, agite, hunc, o deæ, honoretis locum,
 Pagum Cerealis hospitalem Triopæ,
 Ut, et Triopæ inter immortales dicamini.

5

³ θεῶς Α.

⁴ ΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙCΑΛΕΓΗCΘΟΝ Ι. ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθo Α. ἐν ἀθανάτοις λέγισθαι ex corr. C. S.

μενος, legendum *πιθόμενος*. Plura exempla, ubi male *ει* pro *ι* exaratum, quærentibus dabunt Schütz ad Æschyl. Agamemna. 967. D'Orville ad Charit. p. 27. et Luzac in Exercitatt. Acad. T. I. p. 102. — A Doriensibus præcipue in Diphthongum *ει* resolvî, docent Monumenta Peloponnesia a Paciaudio edita. Ibi T. I. p. 10. *Νεικηφόρος*. p. 17. *Ἑλπινεϊκή*. p. 89. *Νεικηκράτης*. p. 102. *Τειμαρχος*. T. III. p. 94. *Τειμοκράτης*. p. 134. *πολείτης*. In Sponii Miscellaneis p. 334. *τείμησεν*, pro *τίμησεν*. p. 339. *πολείτης*, pro *πολίτης*. Cnf. Gruter Inscriptt. p. 769. 4. Falconer. Inscriptt. Athlet. p. 52. Marmor. Oxon. Index, in I. et EI. In Epigrammate edito a Quirino, in Coreyra primordiis cap. XXII. legitur: *παρὰ θεῶν ἄλoς ἡμετέσσαν*, pro *θῶν*. Sic quoque in alio Epigrammate, Romæ in Cælimontanis Matthæiorum hortis exstante, edito ab Ignatio Raponio, in Epistola ad Thom. Chandlerum. (Velitris 1788.) invenies pag. 18. *νεικήσας πάντας*. Ubi reponendum *νικήσας*. In Hesychio legitur: *εὐστειβής, καλῶς πεπατημένος, τετραμμένον*. Corrige: *εὐστειβής*. In Callimachi Fragmento ap. Polluc. Lib. X. c. 24. (Fragm. Benteiana. n. CCXXXIII. T. I. p. 525. Ern.) *εἶπος, pro ἵπος, mustri-cula* est. Sic quoque in Glossis antiquis: *Frænum, εἰπωτήριον λινοῦ, εἰπωτήριον* vero est pro *ἵπωτήριον*. Nam *ἵπῶν* est premere. vid. Aristoph. Equit. 124. Æschyl. Prometh. 365. et Toup. in Suid. T. III. pag. 563. Multa præterea hic ex Inscriptionibus antiquis huc pertinentia notare possum, in quibus passim sculptorum incuria, *ει* pro *ι* exaratum est, iis maxime in syllabis, quæ Iota longum habent, quod pravam hanc orthographiam jam antiquis temporibus invaluisse ostendit. Nonnulla jam protulit Visconti ad h. l. cnf. Marmora Doniana, IV. 67. Mus. Veronens. pag. 63. Corsin. Fast. Attic. Tom. II. p. 142. Biagi, Monum. Græc. Latin. ex Mus. Nanian. p. 43. Præcipue vero Francisci Piranesii Monumenti degli Scipioni. (1785.) pag. 10 sq. Obiter tamen moneam nihil apud Romanos quoque in vetustis lapidibus frequentius esse. In Inscriptionibus enim Augusteum ævum subolentibus, frequentissime invenies EI pro longo I positum. Sic apud Gruterum.

pag. 500. *Scriptei, usei, fructeive sunt*, pro scripti, usi, fructive sunt. Nec sub Augusto tantum, sed sub proxime sequentium Imperatorum principatu, hanc diphthongum EI in usu fuisse, indicat Inscriptio apud Gruter. pag. 99. 1. et Gualtherium in Tabb. Brutior. p. 78. quæ ad Trajani tempora pertinet. Vide præterea Cenotaphia Pisana, ubi innumera exempla. In Oderici Inscript. p. 329. occurrit: *Deana, dolea, dabet*, vitiosissimi scribendi genere. Vide egregie hac de re disputantem, auctorem libri inscripti: I Marmi Riccardiani difesi dalle censure dell' Marchese Scipione Maffei, p. 288. sq.

Δῆμον Διόμοιο φιλόξεινον Τριόπασο] Attici vicos terræ suæ quamvis parvulos vocabant *δήμους*. Jam Homerus sic vocem usurpavit. vid. Iliad. ε'. 710. π'. 435. 514. 673. 683. Hymn. in Dian. 4. (T. V. p. 101. Ern.) Auctor carminis totum illud territorium sive fundum, et quidquid muro incluserat, et Adrastæ et Minervæ dedicaverat Herodes, Triopæ *δῆμον* appellare videtur. Salmasius, magna eruditione prorsus novum, sed vix cuiquam probandum sensum hujus loci excogitavit. Correxit, quæ visum est corrigere, mutavit, quæ sibi adversari putavit, interpretatus est denique totum locum dure et contra verborum indolem. Felicius res successisse videtur Viscontio, qui Triopium a Triopa, Phorbantis et Eubææ filio (vid. Pausan. Corinth. c. 16. p. 112.), qui inter Argivorum reges septimo loco ponitur, dictam putat. Omnia quidem a docto Italo facta sunt, quæ huic sententiæ aliquam veritatis speciem conciliare possunt, at, qui ad omnem totius carminis nexum adverterint, probabant nobiscum, Triopium sine dubio appellatum esse a Triopa, Erisichthonis patre, diis consecratum, *τεμείνει* instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Epitheton *Δηῶος* nunc optime ad Triopam referri potest. Triopas enim teste Diodoro Sic. Lib. V. p. 379. et Hygion. Astronom. II. 14. diruit templum et sacrum Cereris iuvenm.

Ἀλέγησθον] Sic legitur in lapide momente Viscont. ultima litera deleta. Idem valet de ultimis literis linæ 9. 25. 32. 34. et 38. Salmasius in apographo suo invenit *ἀλέγησθo*, Arcudius vero, *ἀλέγησθo*. Brun-

1 Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
 ἦλθετε, δάματα πατρὸς ἐριγδοῦποιο λιποῦσαι,
 Ὡς τήνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωνῆν,
 Ληϊά τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρυόεντα,
 Λειμώνων τε κόμας ἄπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.
 Ὑμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαίαν ἔθηκε,
 3 Τὴν ὅσσην περὶ τείχος εὐτρόχον ἔστεφάνωται,

10

1 ΩCOTE L.

2 πολυστάφυλον C. S. M.

kius, Hæschelium secutus, qui in literis ad Meursium datis (Ep. CVI. Gud.) brevissimis, at optimis monumentum nostrum extruxit notulis, dedit ἀλέγησθον. Visconti, Casauboni et Salmasii emendationem λέγησθον præferens, faciliorem quidem lectionem profert, quæ tamen non a manu poetæ est. Non reprehendisset optimam lectionem, si memoria tenuisset Pindari locum, Olymp. II. 143.

Πηλεὺς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται.

i. e. καταλέγονται.

Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα --- πολυστάφυλον κατ' ἀλωνῆν] Lapis lectionem exhibet ὡς ὅτε, et ex ingenio addidit Visconti δ'. Ὡς refertur ad ὡς, quod est v. 9. pro οὕτως. Quomodo venistis ita properate. Sic sæpius hæc dicendi ratio in Homero occurrit, vid. Iliad. β'. 147. γ'. 33. δ'. 422. 432. ε'. 597. 902. etc. Sensus ergo est hic. Precatur poeta noster deas, ut eodem studio, eodem affectu ad agrum et templum ab Herode consecratum accedant, quo Rhamnunte et Athenas dilectissima sibi loca solebant invisere, cælo relicto; atque ut festinanter incedant per vineas et segetes, sylvasque et prata lustrent. — δάματα πατρὸς ἐριγδοῦποιο λιποῦσαι. Non minori suavitate Sappho in fragmento ex Ithyphallis apud Hephæst. p. 57.

Δεῦρο δεῦτε Μοῖσαι, χρύσειον λιποῦσαι (δόμον.) Et in Hymno ad Venerem, apud Dionys. Halicarn. p. 47. ed. Upton.

----- πατρὸς δὲ δόμον λιποῦσα
 χρύσειον ἦλθεσ.

Alcman, etiam de Venere, apud Strabon. Lib. VIII. pag. 524. et hinc apud Eustath. ad Iliad. ε'. T. I. pag. 305.

Κῦπρον ἱμετρὴν λιποῦσα καὶ Πάφον περιρρύταν.

Eleganter quoque hanc sententiam expressit poeta incertus, Cinna ni fallor, apud Charisium Lib. IV. pag. 386.

“ Luna, deum quæ sola vides perjuria vulgi,
 Seu Cretæa magis, seu tu Dictynna vocaris,
 Huc descende.”

Verbum ῥώεσθαι, festinanter, cum studio, properate indigitat, σπουδαίως κινεῖσθαι, ut Grammatici exponunt. Homer. Iliad. λ'. 49.

---- πευλεῖς σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες ῥῶοντ'.

Iliad. π'. 164.

---- Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ----

ῥῶοντ'.

Cnf. Iliad. σ'. 411. 417. φ. 367. Simmias in Ono, in Analect. Brunk. T. I. p. 208. Ταὶ δὲ ἀμβρότω πίδα φίλας ματρὸς ῥῶοντ' αἴψα μεθ' ἡμερῶντα μαζόν. Callimachus, Hymn. in Dian. 215. ποδορῥῶν Ἀταλάντην, pedibus velocem Atalantam dixit. Apollonius Rhod. in pulcherrimo de Nereidibus loco, Lib. IV. 910.

Ἐψοῦ ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κόματος ἀγῆς

ῥῶοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα ----

discurrebant huc, illuc. Hæc ex Homeri Iliad. ω'. 615. sumpsit Apollonius, ubi poeta de Sipylo loquens, ait:

----- ὅθι φασὶ θεῶων ἐμμεναι εὐνάς
 Νυμφῶων, αἴτ' ἀμφ' Ἀχελώϊων ἐρῶσαντο.
 κλπ.

Pro πολυστάφυλον, quæ scriptura est lapidis, Casaubonus, Salmasius et Maittaire habent: πολυστάφυλον. vid. Var. Lect. Æolice quidem i pro u ponitur, vid. Gregor. de Dialect. p. 293. Horum apud Etymol. M. pag. 771. Eustath. ad Iliad. ε'. p. 536. Athen. Lib. III. pag. 24. et Mærin v. βιβλία: at conservanda lapidis lectio. — πολυστάφυλον Ἀργὴν Homerus dixit Iliad. β'. 507. idem vineam admodum gravatam uvis, vocat σταφυλῆσι μέγα ἐρέψουσιν ἀλωνῆν. Iliad. σ'. 581. Miro modo Itali, qui vites colant, dicti sunt ἀνέρες πολυστάφυλοι ab Heliodoro poeta, qui de spectaculis scripsit, apud Stobæum Tit. C. pag. 421. Grot. Cæterum vide eruditam de voce σταφυλῆ disputationem Cratetis Grammatici apud Athenæum Lib. XIV. pag. 653. — Memoranda etiam Eichstædtii emendatio, qui existimat versum 7. ita scribendum esse:

Quo modo vero, quum et Rhamnuntem et amplas Athenas
Venistis, ædibus Patris grandisoni relictis,
Ita hanc properate uvis abundantem ad vineum;
Et campos segetum, et arbores racemosas,
Pratorumque comas teneras herbas alentium consecrantes.
Vobis enim sacram Herodes terram dicavit,
Tantam quanta muro circumcurrente septa est,

³ Τὴν - - - ἐστεφάνωται om. C.

Ὡς γῆν τίνδε ῥέεσθε πολυστάφυλον κατ'
ἀλωνί.

parum circumspecte. Nam bene Græcam et elegantem esse vulgatam loquendi formulam e pluribus locis probari potest. Deinde etiam ordo verborum qui optimus erat turbatur, nam γῆν et ἀλωνί, minime conjungere poteris.

Δένδρεα βοτρύεοντα] Δένδρεα pro vitibus racemis referitis accipi [possunt, nam et vites vocabant arbores, præsertim quando vitis non colitur humilis. Horat. Od. Lib. I. 18.

“Nullam Vare sacra vite prius severis arborem.”

Alcæus Lyricus, unde accepit, dixerat ap. Enstath. ad Iliad. σ'. pag. 1163.

Μὴδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδρον ἀμπέλω.

Quia vero jam versu superiore vites nominatæ sunt, dicendo πολυστάφυλον κατ' ἀλωνί, nam ἀλωνί est ἀμπελόφυτος γῆ, hinc δένδρεα sunt arbores, quæ vites adscendentes sustinent, quibus maritantur vites. Virgilius Eclog. II. 70. “frondosa vitis in ulmo est.” Reposianus, in Anthologia Latina, T. I. p. 682. “nunc lucos vitis inumbat.” Ibycus apud Athenæum Lib. XIII. p. 601. B.

Αἴτ' οἴναγδίδες αὐξόρμεναι
σκιεροῦσιν ὑφ' ἔρρεσιν οἴναρέοις
θαλέουσιν —

Theocritus, de loco consecrato, Epigramm. IV. 5. ed. Wart.

- - - - - ἄεναον δὲ

ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλαθᾶει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ
ἐνθα σπέρει κέχυται βοτρύοις ἔλικι
Ἄμπελος - - - - -

Hoc genus Græci ἀναδενδράδας vocant. v. Hesych. h. v. Hinc et ficus arbor, *sorum vitis* dicta ab Hipponacte apud Athenæum Lib. III. p. 78. C. quia adjunctas tenet vites, et sic locus intelligendus.

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλω κασιγῆτην.

Λειμώνων τε κόμας] Λειμών de loco florido poeta noster adhibuisse videtur. Sic

certe Thom. Mag. vocem reddit: Λειμών — τόπος δίνυχρος, ἀνθηρὸν πῖον ἔχει. et Hesych: λειμών — ἀνθηρὸς τόπος. Perparum distant voces χάρος, λειμών, ἀγρός ἀνθοφόρος, et alia. In Demarateis apud Athenæum Lib. XV. pag. 685. B. legitur:

- - - - - ἀπαλὰς ἀσπαλάθου; πατᾶντας
ἐν λειμῶνι λατοφόρου.

κόμας. Legitur apud Eustathium ad Iliad. β'. p. 233. Κόμας δὲ λέγειν δένδρον τὰ φύλλα, ὅθεν καὶ κομήτης δειμῶν κομήτῃ τραγῳδία, καὶ κομᾶν, καὶ ἐν τούτοις θάλλειν. Eustathii observatio pertinere videtur ad Euripid. Hippolyt. 210.

- - - - - ἐν τε κομήτῃ

λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπυσσάμενοι.

ubi vid. Schol. κομήτης est in Euripid. Iphig. Aul. v. 1296. λειμών ἄνθεσι θάλλων. Thomas Mag. ejus verba in notis dedere VV DD. pag. 528. 541. Κομᾶ — καὶ τόσος, ἦγονν φυτὰ ἔχει. Etymologicum Gudianum ineditum: Κομᾶν — θάλλειν. Ὅρος κεκομημένον ὕλη dixit Callimachus H. in Dian. v. 41. et H. in Del. 262. Palmites uvis coronati, κομῶντες μελαίρησι σταφυλῆσι, dicti sunt in verbis ex antiquis hymnis petitis a Cratete Grammatico, apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 653. enf. Casaub. pag. 930. Indus fluvius ob arundines ad ripas crescentes, κομήτης dictus a Phœnice Colophonio in Iambis, apud Athen. Lib. XII. p. 530. F.

- - - - - ἢ ἀπὸ τῶν ἄνω λειμῶν
Ἰνδὸς κομήτης - - - - -

Ubi interpres: Indus capillatus, cum debuisset Indus Arundifer, aut arundinosus.

Ἰερὸν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε] — ἀνέθηκε, ab ἀνίημι scilicet, consecravit. vide Salmas. et docte, ut solet, vocem illustrantem Spanh. ad Callimach. T. II. pag. 783.

Τὴν - - - ἐστεφάνωται] Desideratur hic versus in Casauboniana editione, quem postea Salmasio submitit Bongarsis, et non parum facit ad totius inscriptionis interpretationem. Discimus enim non omnem possessionem suam, sed partem tantummodo, qua monumentum seu templum construxit, ab Herode consecra-

Ἄνδράσιν ¹ ὄψιγόνουσιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 Ἐμμεναι. ἢ δ' ² ἐπεὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρῆνου
 Σμερδαλέον ³ σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
 Ἄμῃ τῷ ⁵ νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἓνα λάαν
 Ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων ⁶ ἀτρεῖες ἀνάγκαι
 Ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ⁷ ἀναδείη.

¹ ὄψιγόνουσιν C. S. A. M.² ΕΠΙΟΙ L.³ οἶσασα A. σείσασα C. M.⁴ Μήτοι A.⁵ νοίποινον C.

15

tam esse. Ejusmodi autem loca sacra sæpta, Græci vocant ἔρηκ et περιβόλους, vide Salmas. Pollux, Lib. VIII. 15. οἱ δὲ ἀνειμένοι θεοὶς τόσσοι, ἄλλη τε καὶ ἔρηκ καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος περιβόλος. Quia vero ejusmodi περιβόλοι sacri lucos et hortos et vineas concludebant, factum est, ut totum conceptum περιβόλον dictum. Cnf. Charremonis Tragicoi fragment. ap. Athen. Lib. II. pag. 42. et Ælian. Var. Hist. Lib. XIII. 16.

Ἡ δ' ἐπεὶ οἱ —] Quia sæpius i pro ei, et ei pro i sculptoris incuria nostra Inscriptione positum occurrit, Visconti hoc loco pro ἐπὶ, legendum existimat ἐπει, attulitque similes locos ex Homero, in quibus ἐπει repetitum est. Sic Iliad. α'. 112.

--- ἐπεὶ πολλὸν βούλομαι αὐτῆν οἶκοι ἔχειν, καὶ γὰρ ῥα Κλυταμνήστης προβέβουλα,

Κουριδῆς ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερεῖων.

et v. 153.

---- ἐπεὶ οὗτοι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.

Οὐ γὰρ πάποτ' ἐμὰς βούς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,

Οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανεῖη
 Καρπῶν ἐδηλήσαντ' ἐπει ἢ μαλὰ πολλὰ με-
 ταξὺ

Οὐρεὰ τε σκυῖοντα, θάλασσά τε ἠχῆεσσα.

Neque tamen necessaria viri docti emendatio. Σείων, Anacreon dixit, Od. XXII. 4.

Θαλερὰν σείει δὲ χαίταν
 μαλακωπάτω κλαδίσκη.

Idem in Etymol. M. voce Σῆτος.

Θρηϊκὴν σίοντα χαίτην.

Alcæus apud Strabon. Lib. XIV. p. 976. E. et Eustath. ad Iliad. β. pag. 367.

Λόφον τε σείων Καρικόν.

Sotades ap. Hermogenem περὶ Ἰδεῶν. p. m. 317.

Σείων μελίην Πηλιάδα δεξιὸν κατ' ὄμω.

Sic enim Sotadis locus restituendus. Male erat πηλιάδα. In Glossis quoque Græco Latino. Σείω, μουσο, libro, vibro.

Βῶλον μίαν ἢ ἓνα λάαν] Solemnia hæc

verba in monumentorum consecratione: Ne quis inde lapidem moveret, cespitem velleret. vid. Salmas. Apte laudat Visconti, Antiphili Byzantini locum, Anal. Brunk. T. II. p. 170.

Μηδέ τις ἡμετέρου μάρφη χειρὶ μαργῶς οδίτης ἀνθέματος· συλᾶν ἀσφαλῆς οὐδ' ἔλιγα.

βῶλος et λάας οὐ λόφος conjunguntur nonnunquam. Hegemon Thasius, in Parodia ap. Athen. Lib. XV. p. 698. D. ex emendatione Jacobsii, Animadv. Critic. pag. 111.

Ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μέγα κράζοντες ἔβαλλον,

Βῶλοισι ἠδὲ λίθοισι, καὶ ὄδῃ τις εἴπε παρσπτάς.

ὀχλίξην, Hesych. reddit: κινεῖν, μοχλεῖν. Sic et Photius in Lex. MS. vid. Nicandr. Alexiph. 226. 453. Auctor incertus Λέσθου κτίσεως, forsân Apollonius Rhodius, apud Parthenium, pag. 54. edit. Le Grand:

Παρθενικὴ κληῖδας ὑποχλίσσασα πυλάων.

Μοιρέων ἀτρεῖες ἀνάγκαι] Variis modis viri eruditi hunc locum aggressi sunt. Salmasius, ἀτρεῖες pro ἀτρηῖες positum esse censet, ei male scripto pro η. ἀτρεῖς, a qua voce deduxit, idem est ac ἀτρεστος, formidabilis. Euphorion ap. Hermogenem pag. 135.

---- καὶ ἀτρεῖα δῆμον Ἀθηνῶν.

Simili forma, εὐκλεᾶ Μοῖραν, Julius dixit in Carmine ad Bacchum, ap. I. Stobæum Tit. CXXI. p. 495. Grot. Aliam viam Visconti, qui Salmasio minime assentitur, iniit. ἀτρεῖες formam plur. esse putat ab ἀτρηῖς, positam pro ἀτρεῖες aut ἀτρεῖς, et poetice contractam: quomodo in Homero εὐκλείας et εὐκλείας, (Iliad. κ'. 281. Od. φ'. 381.) pro εὐκλεῖς. Etymolog. M. pag. 391. εὐκλείας ἀντὶ τοῦ εὐκλεῖς --- εὐκλεῖς καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τῶν εὐκλέας καὶ κατὰ συναίρεσιν, εὐκλείας. Schol. Venet. ad Iliad. κ'. 281. pag. 254. Ἰάκων τὸ συστέλλειν, εὐκλείας καὶ δυσκλείας (male Villois. δυσκλεα). Οἱ δὲ Ἄττικοὶ ἐκτίθειουσιν τὰ τοιαῦτα. εὐκλείας προπερισπαστέον. ἐκ γὰρ

Hominibus posteris immobilem, atque inviolabilem
Futuram. Quoniam vero ipsi immortalī capite
Horribilem quatiens cristam annuit Minerva,
Ne cui liceat impune glebam unam, vel unum lapidem
Movere, namque Parcarum haud spernendae necessitates,
Si quis deorum delubris injuriam intulerit.

⁶ ἀτρεῖς C. S. ἀτρεῖσσαν A. ἀτρεῖ εἶσιν ex conj. C. ἀτρεῖς ex conj. S. quod sequitur B.
ε superscriptum vidit H.

⁷ ΑΝΑΘΗΗ L. ἀναθήη C. S. A. M. ἀναθεῖη ex corr. S. quem secutus B.

τοῦ εὐκλείας ἐγένετο κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι - -
- - οἱ δὲ ἐκτείναντες ἀνευ λόγου ἐκτείνουσι.
Vocem porro formatam putat ab antiquo et
inūsitato verbo τρέω, quomodo ἀδής a
verbo δέω occurrat. Vir doctus in Ephemerid.
Gottingens. Ann. 1795. n. 180. pag. 1805.
adversus Viscontii opinionem quaedam monuit;
dicit enim formam fuisse
εὐκλής, sic etiam ἀτρεῖς, — εἶος, — εἶες et
ἀτρεῖες. Eichstädt, l. l. pag. 487. ἀτρεῖες
idem ac ἀτρεῖς esse affirmat, quae lectio
est a Salmasio et Brunkio vulgata. Bene
sensum verbi explicuit Visconti, monuitque
idem esse ac ἀφροδῖος, in Parmenionis
Macedonii Epigrammate, Brunk. Analect.
T. II. pag. 202. VIII.

- - - Μοῖρα νηπιόχοις ἀφροδῖος.

⁸ Ἀνάγκη, minime sunt necessitates, quomodo
Interpp. credere, sed *arumnae* et *afflictiones*.
vid. Aeschyl. Pers. 588. Hymn. Orphic. I. 9. XXVII. 9. LXVIII. 6.
Diodor. Sicul. T. I. Lib. III. p. 183. et
Lib. IV. p. 287. ubi vid. Wessel.

["Ὅς κὲ θεῶν ἐδέεσσαν ἀλιτροσύνην ἀναθεῖη]
Aeschyl. Pers. 404. Porson.

- - - - ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώων ἔδη,
Θήκας τε προγόνων.

Sophocle. Oed. Tyr. 885.

- - - - οὐδὲ
δαίμοναν ἔδη σέβων.

Lycophron, Alexandria, 707.

Ὁρκαμότους ἔτευξεν ἀφδίτοις ἔδη.

Lycurgus, in Leocrat. pag. 157. Κρίνω
προδόντα αὐτὸν, καὶ τοὺς νεῶς, καὶ τὰ ἔδη,
καὶ τὰ τεμένη. Philo, T. II. pag. 314.
ἐπιφοιτῶν καὶ ἐνδιατριβεῖν τοῖς ἔδεσιν. Ubi
minime necessarium Mangeii additamentum
ἱεροῖς. vide Photium, Biblioth. pag. 1069.
Latinos etiam *sedes* pro templis
dicere, exemplis ostendunt, Drakenb. ad
Sil. Italic. Lib. XII. 48. et Burmann ad
Ovid. Met. Lib. X. 229. Non minus
frequenter ἔδος pro statua aut simulacro
ponitur, vide infra ad II. 2. — ἀναθεῖν.
Sic legendum esse eradite ostendit Vi-

sconti. Male in lapide ΑΝΑΘΗΗ. η enim
pro ι saepissime librariorum sculptorumque
incuria. In lapidibus antiquis apud
Caylusium, Recueil des Antiquités, T. II.
Pl. LIX. l. 6. ΑΝΔΡΙΑΝ pro ΑΝΔΡΕΙΑΝ.
In omnibus ab Alpheo artifice sculptis
gemmis invenitur ΑΛΦΕΙΟΣ pro ΑΛΦΕΙΟΣ.
In nummis quoque non raro ΚΑΒΗΡΩΝ
legitur pro ΚΑΒΕΙΡΩΝ. Vide quae supra
monui. Litera η pro ι saepius in anti-
quorum scriptis occurrit. Pauca a nobis
observata addemus; Laudatur ab Athenæo
Lib. XIV, pag. 636. D. lacunosum in-
itium Cantici in Dianam corruptissime
tali modo: Ἀρτεμι σὺ μὲ τι φέρῃ ἐφ' ἡμέ-
ρον ἕμνον ἵναί τε, ὅθεν ἄδῃ τις ἀλλὰ χρυσο-
φανία κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσῖν - - -
Locus in line mutilus, ita forte emendan-
dus et explendus: Ἀρτεμί σὺ μ' ἔστῃ
φέρῃ ἐφ' ἡμέρον ἕμνον ἵναί τε, ἕως ἀλλὰ τις,
χρυσοφαῖα κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσῖν
ἐχουσα, ἰάχει. Sic probabili restituisset
mihi videor locum conjectura, quamquam
scio, satius esse in tam corruptis fragmen-
tis nihil tentare, quam frustra hariolari.

— ἐφίμερος ἕμνος, est *carmen amabile*.
Theocrit. Id. I. 62. τὴν ἐφίμερον ἕμνον
ἀείσης. Ubi jure rejicienda Heinssii et
Valkenaerii emendatio. τὴν ἐφ' ἡμερᾶ
ἕμνον ἀείσης. Hesiodus aut Theognis apud
Athenæum, Lib. VII. pag. 310. A.

Ἐπ' εἶναι σ' ἀνάθημα, ἐφίμερον ἕμνον ἵναί τε
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἄνθρωπος ἔχων.

Apollonius Rhod. Lib. IV. 1399.

- - - ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἐσπερίδες ποίπινον ἐφ' ἡμέρον ἀτίδουσαι.

Alcman apud Hephaest. p. 22.

- - - ἐπὶ δ' ἡμερῶν
ἕμνον καὶ χαρίεντα τίθει χερσίν.

Ἐφίμερος pro ἐφίμερος legebatur quoque
in Sophocleis apud Stobæum Tit. LXIV.
pag. 263. vid. Heath. Observat. in Tra-
gic. pag. 96. et Brunk. in Sophocle.
Fragm. T. II. pag. 11. ed. 4. ἵναί τε, bene
se habet, et de cantu optimorum poetarum
auctoritate ponitur. Inscriptio anti-
qua, Athenis reperta ap. Sponium, Itin.
T. II. pag. 249.

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροῖῶται·
Ἴερὸς οὗτος ὁ ¹ χῶρος, ² ἀκίνητοι δὲ θεάιναι,

¹ χῶρος C.

Καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅσα λειρέισσαν
ιεῖσα.

Simillimus Simonidis locus apud Athenæum, Lib. XIII. pag. 603. B.

Πορφυρέου ἀπὸ στόματος
ἱεῖσα φανὰν παρθένας.

Pro cantare adhibuit etiam Aristoph. Equit. 518. et Telestes in Hymenæo, Dithyrambo, ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. A. ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεῖς κερὰ τῶφρον ἐρέθιζε μάγαδιν. — Pro ἔδει ἄδῃ τις, scripsi ἕως ἄλλᾳ τις. Duæ enim mulieres in sacris sæpius cantant. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 118. "Mulier cantabat tibiis Phrygiis, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Αἰλούς δ' ἔχουσά τις κοῖσκη Καρῖκὸν μέλος τι
μελιζέται τοῖς συμπόταις. ἄλλην τρίγωνον
εἶδον
ἔχουσαν.

Sic Platonis locum optime emendatum reddidit Hermann de Metris poetar. pag. 177. Ἰάχει, animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu tympanistarum. τυμπάνων ἰάκχῃς Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. cnf. Ἐschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. ψ. 42. Pro resonare, qua significatione valde obvium, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulsisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Græca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χειμῆρην νιφετοῦ κατὴλυσον ἡνὶ ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαῖν ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα.
ἰετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμῶρξατο, τοῦ δὲ κατ'
ἴχθος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ, πεπταμένη μέγα τυμπανον ὡς
σχέθε χειρεῖ,
ἤραξεν, καναχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἄσπαν.
οὐδ' ἔπλη Κυβέλης ἱερὸν βερόμον ἰλιονόμος θῆρ
μείναι, ἀν' ἴλην δ' ὠκύς ἐδυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὃς τὰδε ῥεῖη
ἐνδύτα καὶ ξανθοῦς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Edidisse me puto sic recte. In v. 5. Brunk habet ἔσχεθε, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. cnf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pul-

savit, sed Gallus. ἰάχει, resonat. Memorabilis est Pindari locus apud Herodianum in Diatrib. II. Anecd. Villois. pag. 95. ἰάχει βαρύφθεγκτ' ἀν' ἀγέλαν λεόντων. Hæc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

Ἰάχει βαρυφθεγκτῶν ἀγέλαι λεόντων.

Librarii non intelligebant Schema Pindaricum, ut vocatur. Cnf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, probatam quoque Jacobsio, βερόμον, adhibui. Nam hoc verbum de vehemente et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. præcipue Archiam in Antholog. Lib. III. 1. pag. 321.

Σεῦ δὲ βεῶν αἰλοῦ βαρὺ βρομον οὐκ ἔτι
νόμφαι
Ἵως πάρος, ἐν φρυγίῳ οὔρεσι πεισῶμεθα.

Et Lasum Hermionensem, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

--- Αἰολίδα βαρὺ βρομον ἁρμονίαν.

Cæterum lectio Küsteri, et Apogr. Lips. νόμον, omnino gravissima auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum νόμον, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in præclaro loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αἰλοῖς
Συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρός ὄρειας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον —

Diogenes Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλύω δὲ Λυδᾶς Βακτρίας τε παρθένας
ποταμῶ παροίκους Ἄλυι, Τρωλίαν θεῶν,
Δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν,
ὄλκοις κερκούσας μάγαδιν, ἐνδᾶ Περσικῶ
Νόμω ξυνοθεῖς αἰλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

σέβειν Ἄρτεμιν, venerari Dianam, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscriptt. T. II. pag. 369.

“ Qui colitis Cybelen, et qui Phryga plangitis Attin

Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,

Flete meos cineres!”

In toto denique Epigrammate interpretationem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ,
Sacer hic locus, immobiles autem deæ,

20

² ἀκίνηταί τε Β.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησὶν, εἰς τὸν Πάναν ποιήματα τοιοῦτόν ἐστιν τῶν ποδῶν, ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιεπιλημμένους ἔχει τοὺς πόδας, οἷον Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον ναῖονθ' ὄδῳ θρηονόμε Πάν χθόν' Ἀρκάδων, κλήσω γραφῆ τῆδε σοφῆ, πάγκλυτ' ἔπη συνθεῖς ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλέειν, μουσπόλε θῆρ κρηρχίτανος μείλιγμ' ἰεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τοῦτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῆ τάξει θῆς, τὸ αὐτὸν μέτρον ἀποδώσει οὕτως· σὲ τὸν βόλοις δυσχείμερον, σὲ τὸν ὅλοις νιφοκτύποις. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος (lege ἑνδεκαγράμματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituum:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις
δυσχείμερον ναῖονθ' ὄδῳ
θρηονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
Κλήσω γραφῆ ἐνὶ τῆδε σοφῆ
Πάγκλειτ' ἔπη συνθεῖς ἀναξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλέειν
μουσπόλε θῆρ, χαριτότατον
μείλιγμ' ἰεῖς - - -

o Pan altor ferarum, qui nive tectum suaveque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute invento, celebrabo, versus præclaros, summe rex, componens, cognitu difficiles ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens. Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorionis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus enim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἡγεμονικῶι atque ἀκολουθητικῶι. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce verbis:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναῖονθ' ὄδῳ θρηονόμε Πάν χθόν' Ἀρκάδων,
κλήσω γραφῆ, τῆδὲ σοφῆ, πάγκλυτ' ἔπη,
συνθεῖς ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλέειν.
Μουσπόλε θῆς κρηρχίτανος μείλιγμ' ἰεῖς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singu-

lari modo (γραφῆ σοφῆ) XI. literas in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ὄδῳ, nec minus male in MSS. ὄδαί. Casaubonus legit, ναῖονθ' ὄδῳ. Jos. Scaliger vero, pro ὄδῳ; emendat, ἴδῳ. Durum præterea videtur Casaubono ναῖον. Nostra emendatio facilissima est, sensumque dat optimum. ἔρως est hic Menalus mons, qui Panos sedes, et δυσχείμερος, i. e. durum hiemem habet. Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δωδάνην δυσχείμερον. enf. Iliad. π'. 234. Æschylus, mare procellosum δυσχείμερον πέλαιος vocat, Prometheus. 745. et Euripides in fragmento ex Cressphonte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Musgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

οὐτ' ἐν προαΐσι χείματος δυσχείμερον.

Certo certior emendatio ἔρως pro ὄδῳ. Euripides, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - ἔστε πέτρων Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἱεπεμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Stob. Grot. pag. 117. Arcadium, vocat:

- - - γᾶν - - -
πετροβάτα τε θεοῦ Πανὸς νομίσιο βρυάκτα.

Quomodo Castorion, ναῖον ὄρος dixit, ita Pindarus vaietᾶων ἵπῳ ὄρος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλήνας ὄρος
Ἄγροισι, μάτρων; ἀνδρῶν;
ναιετόντες.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violentem. μουσπόλες, socius, minister, Musarum. Sic poeta dicti μουσπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et οἰκία μουσπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in omnibus libris legitur κρηρχίτανος. Vox κρηρχίτων occurrit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. cuf. Τοῦρ. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, ceream vestem induti, sine sensu, sive sententiam sive metrum spectes. Casaubonus, non male χρεῖστατιν emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτότατον restituisse videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerint, licet tamen duo ex Aristophane huc afferre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophaneæ tractarunt,

Καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὐκ εἶμαι
Μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους, ¹ ἢν ² ἄλσεια ³ δεινδρέων,

¹ ἢ ἐν C. B. M.

² ἐνάλσεια S. ἐς ἄλσεια ex corr. C.

quantum scimus, nostras emendationes in mentem venisse. In fragmento ex Aristophanis Comœdia Δαιταλεῖς inscripta, legitur (Brunk. T. III. p. 236.)

Ἡμῶν ἴσως οὐ καταπληγήσει τῶ χρόνῳ.
Τὸ καταπληγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

Hæc sensu carent. Scribe :

A. Ἡ μὲν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῶ χρόνῳ.

B. Τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

A. *Profecto tu æque tempore perterreberis.*

B. *Hoc perterreberis, a Rhetoribus est.*

Compara quæso, Nub. 862.

Ἡ μὲν σὺ τοῦτοις τῶ χρόνῳ ποτ' ἀχθεῖσει.

ubi vid. Hermann. Ibid. 1244.

Ἡ μὲν σὺ τοῦτων τῶ χρόνῳ δώσεις δίκην.

Male erat in Aristophanis senariis : καταπληγήσει. Sed jam Brunkius emendavit καταπλαγήσει. Gravissimo errore ei pro i restat in Aristoph. Equit. 569.

Κοῦδεις οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους
ἰδὼν
ἠερίσμησεν - - -

Equidem si apud Aristophanem, in Trochæo, spondeus in impari sede invenitur, non dubium est, quin versus corruptus sit. Brunk. ad Lysistr. 654. et Addend. T. III. p. 186. Credidi versusum ita emendandum esse :

Κοῦτις οὐδεπώποτ' α. τ. ἐ. ἰ.

Sed in Ravenate libro legitur :

Οὐ γὰρ οὐδεις πώποτ' α. τ. ἐ. ἰ.

quæ vera lectio Hermanno videtur de Metr. p. 117. Cæterum hic locus, aliam errorem librarii, eadem fabula a me observatum, in memoriam mihi revocat. Est v. 1230.

Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρεσμὸς ἐστι Πυθικός
Φράζων ὑφ' οὗ με δεῖ ποτ' ἠτᾶσθαι μόνου.

Sic summus Brunkius ex ingenio edidit, reprehensus eam ob causam ab Invernizzio, qui versusum secundum ita profert :

Φράζων, ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἠτᾶσθαι μόνου.

Et in notis hæc monet: 'Ita libri omnes veteres atque impressi, optime fluente versu. Brunkius vero pro arbitrio suo numerorum restituendorum causa præter

necessitatem, et contra librorum omnium auctoritatem, ita ex ingenio versusum esse edendum existimavit: φράζων κ. τ. λ. Si versus hujusmodi emendandi essent, poetæ omnes profecto magna in parte essent labefactandi.' Ego puto Spondeum quarto loco relictum, tollendum, et ita versusum scribendum esse :

Φράζων, ὑφ' οὗ δεήσει (pro ἐδέησε) μ' ἠτᾶσθαι μόνου.

Sed desinamus, nam etiam in his modus est tenendus. Maittaire, verba nostri poetæ: ἐδέεσσαν θεῶν ἀλιτροσύνην ἀναθεῖναι, reddidit: *deorum fana violare*. At ἀναθεῖναι, est pro ἐπιτιθεῖναι. vid. Hesych. Suid. et Etym. M. cnf. Homer. Iliad. χ'. 100.

[Ἰερός οὗτος ὁ χῶρος.] Inscriptio antiqua, Ithaca insula reperta, edita a Paciaudio, Monum. Peloponnes. T. I. p. 142.

Ἰερός ὁ χῶρος
τῆς Ἀρτέμιδος.

Callimach. hymn. in Jov. 13.

- - - ἔνθεν ὁ χῶρος
Ἰερός.

Anyte Tegeatis, in Anthologia Græca, Lib. I. c. 28. ep. 6.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος.

Simili modo Polybius, in Excerptis Fulv. Ursini, XXXVI. pag. 317. Μιλησίοις δὲ τὴν Ἰεράν χῶραν ἀπειματέστησαν. — χῶρος, i. q. τέμενος. vid. Schol. min. ad Hom. Od. 9. 363. Hesychius: χῶρος, τόπος, ἀγρός, ἀνθρωπος. Sic a Musuro vitiose editum, nihil tamen senserunt Viri docti. In Codice Marciano, scriptura compendiaria legitur, ἀγρός, ἄνος. Forsan latet vox ἀνοδοφόρος, *ager floribus pulcher, herbidas*. Florida terra, ut Petronius dixit in Antholog. Lat. Lib. VI. ep. 93. Certe χῶρος, pro loco florido et herbido, poetis non infrequens. vid. Homer. Il. 9. 53. Laches ap. Athenæum, Lib. III. p. 73. f.

Ἦς δ' ὅτ' ἀέζηται σικυὸς δεροσερῶ ἐνὶ χῶρῳ.

Simili forsân modo positum in Archilochi Epigram. Anal. Brunk. T. I. pag. 44.

οὐ γὰρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἑρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥόας.

Sirtarum regio ob fœcunditatem, et prata floribus pulcherrima, celebrata. Hesperidum hortus χῶρος dictus, ab Apollonio

Et valde honorabiles, et præbere aures paratæ.
Ne quis etiam vinearum ordines, aut nemora arborum,

ἢ δένδρων omnes.

Rhod. Lib. IV. 1395, et Mimnermo ἐν Ναννοῖς ap. Athen. Lib. XI. p. 470. B. Sic et χῶρα pro horto utitur. vid. Corinna ap. Apollon. Dyscol. pag. 58. — Confer cæterum simillimam nostro loco inscriptionem, in Marinii, Antiche Inscrizione delle Ville e de' palazzi Albani, pag. 64.

— Apte Salmasius, Persii locum laudat. II. 17.

“ Pueri, sacer est locus, extra Melite” - - -

Μηδὲ τις - - - [μακίλλα] III versus tibi in lapide leguntur :

ΜΗΔΕ ΤΙΣ ΗΜΕΡΙΔΩΝ ΟΡΧΟΥΣ ΗΕΝΑΛΑΕΑ ΔΕΝΔΡΕΩΝ
ΗΠΟΙΗΝ ΧΙΑΩΙ ΕΤΑΛΛΔΕΙ ΧΑΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ
ΔΜΟΗΝ ΚΤΑΝΕΟΥ ΑΙΔΟΥ ΡΕΞΕΙΕ ΜΑΚΕΛΑΑΝ.

Sollicitatur primum a Casaubono, h̄ ἐν, qui ἐν pro ἐς a lapidario positum esse existimat, idem deinde pro ῥήξειε scribendum putat πῆξειε. Salmasius contra non mutavit lapidis lectionem. Etenim sciendum est, ἐν a Doriensibus præcipue nonnunquam pro εἰς positum esse, et quarto casui adjungi. Observatio est antiqui Grammatici, quam descripsit Gregorius de Dialectis, pag. 163. Τρέψουσιν (οἱ Κεῖητες) τῆς Ἐς προθέσεως τὸ ς εἰς τὸ ν̄ οἶον, ἐς χορὸν, ἐν χορὸν, ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὴν ἀγορὰν, λέγοντες. Pauca ibi dedit Koenius. Eustathius, in Od. Σ. pag. 659. 30. ἔδος, αἰτ, Δαρειῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν, ἔστιν ὅτε, τὴν Ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς. Plurima talia in Pindaricis occurrunt. Sic Pyth. II. 157.

ἐν πάντα δὲ νόμον.

Pyth. IV. 459.

Ἐν ποτε Καλίσταν ἀπώκησαν χεῖρῶν ἡσόν,

ubi Scholiastes: Καίρις βούλεται γράφειν, ἐν ποτε, ἀντὶ τοῦ ἂν ποτε, κατὰ τὴν Πινδάρου συνήθειαν.—Pyth. II. 21.

Ἐν θ' ἄρματα.

In Dithyrambo, Fragn. Pindari pag. 67. ed. Heyne.

Δεῦτ' ἐν χορὸν.

Cæterum ἐν pro ἐς transit e Sicilia in Italiam inferiorem, unde nonnunquam in Pythagoræorum scriptis invenitur. Diagoras Atheus, ap. Didymum de Trinitate, Lib. III. c. 1. αὐτοδαῖς ἐν ἀρετάν. Dius Pythagoricus, apud Stobæum Serm. LXIV. p. 408. Ἐμείς δὲ ἀριγνώτες σωματικῆς ἀδονῆς, τέλος ποιούμενοι, καθάπερ κινάδαλα, τὸν κόρον τῶ πλατιασμῶ, οὐχ ὅτι χάριτος ἢ τιμῆς, ἀλλὰ καὶ μέμφιος ποτὶ κολάσει δικαίως. ἔσθ' ἄξειο τυγχάνειν, διὰ τὰν αὐτῶν ἀκολασίας ἐμβαλλόμενοι ῥύπον, ἐν ζωῶν ἐλευ-

θέρων παίδων. Bene videtur Diu emendasse. Male erat initio ἂ ἐρίγνεθ' ἀριματικῆς. Tentavit quidem nonnulla Gesnerus, sed longissime a veritate. At, quæ e Dorum scriptoribus adduxi exempla, vix aliquid hic probare possunt. ἢν particula hic est disjunctiva, sæpissime in optimis scriptoribus obvia.— ἡμερίς est vitis hortensis, ab hominibus culta, ad differentiam τῆς ἀγριᾶδος, sylvestris. Homer. Od. ε'. 69. de vite expansa et circa speluncam adulta :

ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέιους γλαφυροῦ ἡμερίς ἡβώσασα —

Critici antiqui apud Eustathium ad h. l. volunt, τὴν ἡμερίδα esse εἶδος λεπτεφλοῦν δρυὸς, cujus fructus quoque dicitur σταφυλή. Αἰτ: Ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαίοις τοῖς εἰς τὸ ξ. τῆς Ἰλιάδος, εἰς λεπτεφλοῦν δρυὸς ἢ ἡμερίς λέγεται, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σταφυλή. Ipse Eustathius memorat, sua ætate circa Thraciam speciem quandam τῶν δρυῶν dictam fuisse ἡμερίδας. At hoc nihil valet de ætate Homeri. Apollonius, Sophista, p. 332. ἡμερίς, ἄμπελος. Cæterum vide eruditam de ἡμερίδα disputationem Grammatici antiqui in Etym. M. pag. 430. 10. cnf. Macedonius, in Analect. Brunk. T. III. pag. 111. Etymol. Gudian. MS. ἡμερίς, ἢ ἀναδιθέρας. Est ergo vitis alta: Apollonius Rhod. Lib. III. 920.

- - - ἄγχ' δὲ τοῦ
ἡμερίδος; χλωροῖσι καυαστοφίσι ποτὶ δόμοι.
ὑψὺ ἀεὶ ῥιμνεται μέγ' ἐθόλιον —

Photius, Lex. MS. ἡμερίδα, τὴν ἄμπελον. οὕτως Ἄριστοφάνης. Aristophanis locus est in Lecharn. 996.

πρῶτα μὲν ἂν ἄμπελιδος ἐρχεν ἐλάσαι
μακρῶν.
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδαν.
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχαν. —

Recepi cum Viscont. conjecturam Salma-

Ἡ ποίην χιλῶ εὐαλδέει¹ χλωρὰ θεούσαν,
² Δμωῆ κυανέου Ἄιδος ³ ῥήξειε ⁴ μακέλλα, 25
 Σῆμα νέον τεύχων, ἢ ἐ πρότερον ⁵ κεραΐζων.
 Οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 Πλὴν ὁ κεν αἵματος ἦσι καὶ ⁶ ἔκγονος ⁷ ἔσσαμένιοι,
⁸ Κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τιμάορος ⁹ ἴστωρ.
 Καὶ γὰρ ¹⁰ Ἀθηναίη τε ¹¹ Ἐριχθόνιον βασιλῆα 30
 Νῆῶ ¹² ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἰρῶν.
 Εἰ δέ τῳ ἀκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ ¹³ ἐπιπέϊσεται ¹⁴ αὐτοῖς,
 Ἄλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήτιτα γένηται·

¹ χλωρὰν θεούσαν ex conj. C.

² ΔΜΩΗΝ L. C. δμωῆ ex conj. H. S.

³ ῥήξειε C. S. A. πῆξειε ex conj. C.

⁴ μακέλλα H. μακέλλα ex conj. H. S. μάκελλαν cæteri. ⁵ κεραΐζων in nott. C. S. A. M.

⁶ ΕΚΓΕΝΟΣ L. ἔγγενος C. A. ἔγγονος cæteri præter H.

sii, δμωῆ μακέλλα pro δμωῶν μάκελλαν scribentis, quæ jam ab Hæschelio edita. AI et HI, et HN et AN, nonnunquam permutatæ. ῥήσσειν, frangere, vid. Casaub. PRO ΧΛΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ, Casaubonus restituit, χλωρὰν θεούσαν. Elegantiâ vero sermonis Græci non cepit vir doctus. Nihil mutandum. ποίην χλωρὰ θεούσαν, elegantissime dixit *herbam viridem*. Eadem plane locutione Hesiodus, jam ab Hæschelio laudatus, dixit in Ἄσπ. 146.

Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ
 θεόντων.

Simile quoque est aliquantum, quod e Gregorio Nazianzeno, in Muratorii Anecd. Epigr. CXLI. affert Visconti, in quo σήματος ὑψιδόντος mentio fit. Instrumentum, quo effoditur terra ad inhumandos mortuos, et quo demissi in foveam terra obruantur, eleganter appellat, δμωῶν Ἄιδου μακέλλαν, *ministram Orci usciam*. — Cum poeta nostro confer cæterum Ausonii epigramma, Epitaph. Heroum, XXI.

“ Hippothoam, Pyleumque tenet gre-
 mio infima tellus,

Caulibus et malvis, terga superna
 virent.

Nec vexat cineres, horti cultura quietos.”

Κυανέου Ἄιδος] Sic *Niger Orcus* apud Latinos. Acuta est Viscontii observatio, antiquos artifices statuas Plutonis e nigro plerumque lapide finxisse. vid. ejus Not. ad Mus. Pio-Clementis. T. IV. tab. XIV. Furiae etiam μέλαιναι, *nigrae*, dictæ, aut, quia ad orcum pertinebant, aut quia pullatis vestibus indutæ putabantur. Æschyl. Sept. ad Theb. 982.

Πότνά τ' Οἰδίπου σκιά,
 μέλαινά τ' Ἐρινός.

Hinc vestem nigram Ἐρινώαν ἐσθῆτα, Lycophron, dixit Alex. 1137. quin et Parcæ *nigrae* aut *nocturnæ* dictæ a Machone ap. Athen. Lib. VIII. pag. 341.

Καὶ ἔκγονος ἔσσαμένιοι] In lapide legitur: ΕΚΓΕΝΟΣ, quod jam displicuit Holstenio, qui ἔκγονος emendavit. Hanc emendationem revocavit Visconti. Omnes cæteri, ἔγγενος. Salmasius, e conjectura ἔγγονος. At ἔκγονος Grammaticorum optioremque poetarum auctoritate probatur. vid. Homer. II. ε'. 313. υ'. 206. Od. γ'. 123. λ'. 135. Alexander Ætolus, apud Parthenium cap. 14.

Ἄσπινου βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος
 Ἄνθεός.

Singulari significatione in fragmento Elegiæ Critiæ occurrit ap. Athen. Lib. I. pag. 28. C.

Θῆβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο
 παρώτη.

φορητοῖς δ' ἀκάτους Κἄρες ἄλός ταμίαι.
 Τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον
 εὔρε

κλεινότετον κέζαμον χρήσιμον οἰκονόμον,
 Ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα πρό-
 παιον.

Eleganter a poeta opera siglina appellantur *soboles*, id est opus, *τοιαῦτα*, *terræ* et *camini*. Sic in ænigmate in Antiphânis versibus ap. Athen. Lib. X. p. 449. B. olla dicitur, *τροχοζυμασίτευκτον κύτος πλαστόν ἐκ γαίης*. — Cæterum vid. Suid. vocæ ἔκγονος. Nimis subtiliter Auctor Etymologici Gudiani inediti: Ἐκγονος, ἔγγονος καὶ ἀπόγονος δια-

Aut herbam humore bene nutriente virescentem et crescentem,

Famula nigri Orci ascia pessumdet, 25

Sepulcrum novum condens, aut vetus turbans :

Non est fas mortuis injicere terram diis sacram,

Præterquam illi, qui sit consanguineus atque ex posteritate
ejus qui dicavit :

Illis vero haud nefas ; ultor enim deus est conscius.

Namque et Minerva Erichthonium regem 30

In templo reposuit, ut contubernalis esset sacrorum.

Si cui vero non audita hæc, et non obediet illis,

Sed despiciet, non illi hoc sine pœna redeat ;

⁷ ἴσαμένο C. A. εἰσαμένοιο ex conj. S.

⁸ (Κείνους δ' οὐκ ἀθέμιστον) B.

⁹ ECTΩP L. εἴστωρ ex conj. S. tanquam ex lapide H. ἴστωρ ex corr. B. ¹⁰ Ἀθηναῖα A.

¹¹ περὶ χθόνιον omnes, περὶ οἱ χθόνιον ex conj. S. παρὰ οἱ χθόνιον corr. B.

¹² ENKATEΘΗKE L. ¹³ ἐπιπέυεται ex conj. S. B. ¹⁴ αὐτῶν C. S. αὐτῶν A. H.

φέρει. Ἐργονος μὲν ἔστιν υἱός. Ἐργονος δὲ υἱός υἱοῦ. ἀπόγονος δὲ ὁ τῶν ἑγγόνων πάλιν υἱός. Memorat quoque Visconti, in anaglypho Musei Ghigiani, Alexandrum Magnum, ἔκγονον Διός, i. e. prolem Jovis, dictum esse.

Κείνους - - - ἴρῶν] Pro ἴστωρ, in lapide legitur ECTΩP. ἴστωρ, qui scit jura, arbiter, i. q. μάρτυς. — Verbum τιμάρορος illustrat Schol. Apollon. Rhod. IV. 1309. τιμάρορος, — ἔκδικος, ἔφορος. Pindar. Olymp. IX. 123.

προξενία δ' ἀρετῶ

Τ' ἦλθεν τιμάρορος Ἰσθμιαί-
σι Λαμπρομάχου μι-
τραίς.

Ubi τιμάρορος est honorem adjungens, i. q. τιμητής, ὑμνητής. Salmasius in Codice suo invenit: ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΘΗΝΑΙΗ ΠΕΡΙ ΧΘΟΝΙΟΝ ΒΑCΙΛΕΑ, et ut metrum restitueret, emendavit: περὶ οἱ χθόνιον β. Brunkius scribendum conjecerat: παρὰ οἱ χθόνιον βασιλῆα. Platonem scilicet. At qualis tunc sensus? Salmasii lectio simillima Arcadianæ, quæ tantum addit τε. vid. Viscont. — Erichthonium a Minerva templo repositum esse, fabula pueris nota. vid. Apollod. III. 14. 7.

Ἐγκατέθηκε] Lapis ENKATEΘΗKE. Variâ ratio scribendi. In Inscriptione Cumæa apud Caylus, Recueil des Antiquités, T. II. Pl. LXVII. lin. 55. legitur EN OΠΙΑΩ EN ΧΡΥCΩ, ubi vir doctus errat, qui ait legendum esse: ἐν ὄπλω ἐν χρυσῶ, cum debuisset, ἐν ὄπλῳ ἐγγχύσῳ. vid. Viscont. sic κάσμιον πάγχρυστον poeta dixit incertus, apud Athenæum Lib. VI. pag. 233. Consule præterea eruditam Viscontii disputationem de Philodemi loco, de Musica, pag. 180. ubi pro ἐγκα-

κλασμένην, male vulgatum est: ἐνκεκλασμένην. Pauca quæ observavimus addere liceat. ἀγγεῖον pro ἀγγεῖον, in Inscriptione Smyrnæa occurrit, edita a Patin. Inscriptt. Smyrn. pag. 27. συγγεῖν pro συγγεῖν, invenies in Marmor. Oxon. XXV. 1. conf. Falconer. Inscriptt. Athleth. pag. 66. Spanh. de Usu et Præst. Numism. pag. 119. Barthelemy, sur une ancienne Inscription Grecque relative aux finances des Atheniens, p. 82. Robertson's Parian Chronicle, with a dissertation concerning its authenticity, pag. 56. — Illud ἠγκατέθηκε, quod nemo observavit, comparandum cum Arateis, Phæn. 16. ubi de Jove:

ἄρας σχεδὸν ἰδαῖον

* Ἄντρῳ ἐγκατέθειντο, καὶ ἴτρεφον εἰς
ἐναντὸν

Δικταῖον Κουρήτες ὅτε Κρένον ἐψεύδοντο.

Unde Mæro Byzantina, ap. Athen. Lib. XI. pag. 491. B.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μίγας, οὐ δ'
ἄρα τις νιν

ἠΐδει μακάρων - - -

Callimachus, pro ἄντρῳ ἐγκατέθειντο, ita ἠΐδ' dixit hymn. in Dian. 929.

- - - σοὶ δ' Ἀγαμίμῳ

Πηδάλιον νῆος σφετέρης ἐγκάθειτο νῆψ.

Ἐπιπέυεται] Recipienda hæc lectio cum Salmas. et Viscont. αὐτῶν pro αὐτοῦς conjecit Salmas. et, magis lapidis scriptura probanda. Apte Visconti, Homeri locum commemorat II. ψ'. 300.

Ἦος ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλᾳ μὴ κλέειν
ἦδ' ἐπίθοντο.

Ἄλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ ἴρέμβος Ἀλάστωρ
 Τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα. 35
 Οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπειω μένος Ἄιολίδαο
 Ὄναθ', ὅτε νεῖον Δημήτερος ἔξαλάπαξεν.
 Τῷ ἦτοι ποιὴν ὅσκι καὶ ἔπωνυμίην ἄλέασθαι
 Χώρου, ὅσκι τις ἔπηται ἔπι Ἄιολίπειος Ἐρινύς.

¹ POMBOC L. ῥέμβος ex conj. H. ² Αἰολίδεω ex conj. C. S. M. ³ καὶ om. A.
⁴ ΑΛCΑCΘΑΙ L. λάσθαι C. S. A. M. ἀλέασθαι ex corr. ⁵ ΜΗΤΟΙ L.

ῥέμβος ἀλάστωρ] In marmore est POMBOC pro PEMBOC. forma inflexæ literæ E erroris causa. Vice versa supra v. 28. ΕΚΓΕΝΟΣ pro ΕΚΓΟΝΟΣ exaratum. Bene Hæschelius pro rejectanea lectione, ῥέμβος scripsit, quam lectionem comprobavit Brunck, Visconti et Jacobs. ῥόμβος præterea nunquam ut adjectivum occurrat. ἀλάστωρ dictus est ῥέμβος, quasi dæmon circumerrans. In voce ἀλάστωρ extincta erat ultima litera ς, suppleta jam ab Arcudio. Alastor Græcis est δαίμων, hominum improborum et sceleratorum male facta animadvertens. Vide memorabilem locum in Plutarchi vita Ciceron. c. 34. cnf. Sophocl. Œd. Col. 782. Philoct. 1582. 1621. Xenarchus, Athenæi Lib. II. pag. 63.

- - - ἀλάστωρ εἰσπέσταικε Πελοσιδῶν
 ἄστυτος οἶκος - - -

homicidas, ἀλάστωρ Euripides dixit in Menalippe apud Erotian. pag. 63. — Hesych. Ἀλάστωρ. πικρὸς δαίμων. Ζεὺς. Suidas. πικρὸς καὶ φοινικὸς δαίμων. Etymol. Gudian. inedit. Ἀλάστωρ. ὁ Ζεὺς, ὁ ἐποπτέων τοὺς ἀλαστὰ καὶ χαλεπὰ ποιούντας, ἢ ὁ κακοποιός. οὕτως Ἡρώδιανός. Studium illud religionis, quo Græci pro sepulcris tuendis conservandisque contra sacrilegos fures mire incendebantur, tota loquitur antiquitas, loquuntur leges, privata monumenta, scriptores denique omnes, a quibus antiquarum gentium facta accepimus. Addam hic tantum duo epigrammata, ex Anthologia inedita, primum a Viscontio ad h. l. laudata. Auctor est Gregorius Nazianzenus. (Cod. pag. 352.) Primum est:

Οὐκ οἶδ' ὄντινα τύμβος ἔχει νέκυν, ἀλλ' ἔρωγε·

Δάκρυ' ἐπισπένδων, τοῖα πάθοις ὁ δρᾶσας.

Addo alterum: (Cod. pag. 356.)

Τὴν σκαπάνην ἐπ' ἄεργον, ἔμῳ δ' ἐπὶ σήματι
 βάλλειν

Δάκρυα, μὴ παλάμῃσ' ἦδε δίκῃ φθιμένων.

Communis etiam apud Romanos opinio fuit spectris insideri sepulcra, unde miles

apud Petronium, intrans in conditorium, ubi Ephesina matrona maritum lugebat, visa pulcherrima muliere, quasi quodam monstro, inferisque imaginibus turbatus substitit. vid. Interpp. ad Petron. cap. 130.

Στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα]. Poetice expressit poeta et depinxit rævam ipsam in fures sacrilegos constitutam. cnf. Homer. Iliad. ε'. 688.

Οὐδε - - - Αἰολίδαο]. Sermo de Triopa punito propter templum Ceteris dirutum. vide quæ dixi ad v. 5. Paucis mutatis eandem de Triopa fabulam, Hyginus narrat, Astronom. II. 14. Carminis nostri auctor fabulam legisse videtur, aut in Eois Hesiodicis, aut Cyclicis poetis, vel aliis heroicarum genealogiarum priscei scriptoribus. v. 37. vulgatum lectionem νεῖον admisit Visconti, novale reddens. Parum vero abest, quin cum Eichstædtio (l. c. pag. 484.) scribam νῖόν. ei enim pro η, ut notum, a librariis ponitur. Emendatione admissa, egregie congruit historia cum auctore, quem Hyginus exscripsit, narrante, Triopam fame insatiabili a dea affectum esse ob templum vastatum.

Τῷ - - - χώρου] Pro ἄλέασθαι, in lapide legitur ΑΛCΑCΘΑΙ. Arcudius, apud Sponium legendum esse ἀγάσασθαι, arbitratur, quod non observavit Visconti. — Litera tertia C sine lineola scripta. Hoc sæpenumero in Inscriptionibb. Unum hoc monebo, Corsinium, aliosque doctissimos viros credidisse, tempore Antoninorum primum, literam E inflexam accepisse formam. At usum pervetustum esse, erudite monstrarunt Mazoech. ad Tab. Heracleens. pag. 532. not. 85. Paciaud. Mon. Peloponnes. T. II. pag. 155. Torremuzza, Inscriz. di Palermo, pag. 237. Winkelm. Lettera al conte di Bruhl. pag. 89. Eckbel, Nummi Vet. pag. 97. et 117. omniumque doctissime, Marini, Inscriz. Alban. pag. 174.

Μὴ τις ἔπηται ἔπι Τριόπειος Ἐρινύς] Displicet non immerito Viscontio lapidisa scriptura ΜΗΤΟΙ. Hæc enim forma dura est propter præcedens ἦτοι. vs. 38. Vera forte Viri docti conjectura

Sed ipsum repentina Nemesis, et qui vagatur vindex dæmon,
Punient; infestam vero semper volvet ærummā;
Neque enim generosam Triopæ vim Æolidæ
Juvit novale Cereris diripuisse:
Idcirco sane pœnam, et titulum veremini
Loci, ne qua sequatur Triopea Erinnyis.

⁸ ΤΡΟΠΕΙΟΣ L. Τρίπειος; tanquam ex lapide II.

⁹ Ἐρινίς M. B.

μή τις. sæpius a librariis et sculptoribus
OI et I commutate fuerunt. Multa ex-
empla protulit Wakefield ad Lucret. Lib.
I. 557. pag. 108. et Brunk. ad Æschyl.
Prometh. 638. Sic in Ibyci fragmento,
μή τοι pro μή τι legebatur, emendato ab
Hoogevenio, de Particul. c. 27. sect. 14.
Pariter in Philodemo de Musica Col.
XXVIII. l. 9. ΦΟΙΔΟΣ, pro ΨΙΔΟΣ ex-
pressum est. Ibid. Col. XXI. lin. 23.
ΚΑΙ ΤΟΙ pro ΚΑΙ ΤΙ. In Inscriptione
Cretana, ap. Donium Cl. I. n. 56. ΖΗΝΟ-
ΦΟΙΔΩ, pro ΖΗΝΟΦΙΔΩ. Memini quoque
Æschylei fragmenti apud Priscianum pag.
859. Ald. in quo Οἶστρος pro Ἰστρος legi-
tur. Est enim Ister fluvius. In Anti-
machi versibus ap. Athenæum, Lib. XI.
pag. 482. F. invenies:

Πᾶσιν δ' ἡγεμόνεσσιν ἐπιχόμενοι κήρυκες
Χρῆστα καλὰ κύπελλα τετυγμένα νομήσαντο.

ubi vice versa I pro OI positum. Legen-
dum enim ἐπιχόμενοι, quæ emendatio
et Schellenbergio, fragm. Antimach. pag.
61. in mentem venit. Vexatus quoque
erat Aristophanis locus, Nub. 1332. ubi
Brunkius ἀρ' ἴσδ' cum interrogatione edi-
dit, Hermanus vero ex antiquis Edd.
veram lectionem ἀρ' οἶσδ' revocavit. Quo-
niam semel Aristophanem evolvinus,
brevibus verbis sententiam nostram dici-
cemus de aliis quoque locis, in quibus
errores librariorum observavimus. In
Comici Equit. 786. Brunkius edidit:

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἕκγονος εἶ τῶν Ἀρμο-
δίου τις ἐκείναν;
τοῦτό γε τοῦργον ἀληθῶς ἐστίν γενναῖον καί
φιλόδημον.

Secundus versus vitiosus est. Aldina
editio:

Τοῦτό γέ σου τοῦργον ἀληθῶς —

Ravennas liber (v. 798.)

Τοῦτό γε τοι τ' ἀληθῶς αὐ τοῦργον γ.

Mihi videtur legendum esse

Τοῦτί γε τοι σου τοῦργον ἀληθῶς —

Sic ipse Aristophanes, ead. fabula, v.
1054.

Τοῦτό γε τοι Παφλαγῶν παρεκιδύνουσι με-
σοθεῖς.

In Pac. 183. legitur,

ἜΩ μισαρέ, καί τολμαπρὲ, κἀνάισχιντε σὺ,
καί μισαρέ κλ.

Jejuna est tautologia. Restitue:

ἜΩ βδελυρὲ, καί τολμαπρὲ —

Sic Aristoph. Ran. 165.

ἜΩ βδελυρὲ, κἀνάισχιντε, καί τολμαπρὲ σὺ,
καί μισαρέ —

In Avib. 1478. locus est, ut ego pato,
corruptus. Ait Chorus:

Τοῦνο μὲν γε ἦρος αἰεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλοῦρσει.

Sic quoque Invernizzius dedit. Brunk.
in notis pag. 193. μὲν γε. Sic C. Vulgo
posterior particula omissa cum metri labe.
Versus est dimeter trochaicus aut anastro-
phicus, εἰ γὰρ ἐντύχει τις ἦρω. Melius forte
legeretur vitato hiatu, τοῦτο μὲντ' ἀρ' ἦρος
αἰεὶ. Vide, an legendum sit

τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος αἰεὶ.

In iis enim quæ sequuntur additur,

τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν,

meaque probata conjectura, nulla aut dif-
ficultas aut obscuritas restare videtur.
Ἐσπῆται ἐπὶ, poeta dixit pro ἐφέπῆται. vid.
Salmas. Sic Strato, ex emendatione Val-
kenar. ad Callimach. fragm. pag. 6. παρὰ
δίφροις — βληθὲν, pro παραβληθὲν δίφροις.
Multa alia exempla occurrant. Sic in
Antigoni Carystii versibus apud Athe-
næum, Lib. III. pag. 82. B. legendam:

ἤχι μοι ἀρναίων πολὺ φίλτερος ἢδ' ἀεὶ μήλων
τις φρεῖαν, Ἐφέρεται ἄρ' αἰεὶ δριμύνησσι.

Male in Athenæo ἀρμύλων. Causabonus,
pag. 159. 'In Antigoni versibus scribe
— ἢδ' ἀεὶ μήλων, vel ἢδ' δριμύλων aut ἀρι-
μύλων.' Non observavit verba ἀεὶ et περ-
φρεῖαν conjungenda esse, i. e. ἀριπερφρεῖαν.
Observavimus apud veteres scriptores
plurima loca, ubi hac constructione ab
imperitis librariis non intellecta, membra
non accurate respondent. Periculosum
quidem in talibus aliquid mutare, adscri-
bimus tamen aliquot exempla. Suavissimi-
mus est Philetæ Coi locus apud Athe-
4 c

næum Lib. XV. pag. 678. A. ait Athenæus: Ἄλλα μὲν καὶ Ἰάκχα ἢ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικωνίων, ὡς φησι Τιμαχίδας ἐν ταῖς γλώτταις. Φιλίτας δὲ οὕτως γράφει: Ἰάκχα ἐν Σικωνία στεφάνωμα εὐώδες.

Ἔστιν ἄμφι κόμαις εὐώδες ἀρχὴ πατρὸς, καλὸν ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

Casauboni correctionem κόμαις pro κόμας scribentis, recepit Brunkius, et probat Jacobus ad Antholog. T. I. P. I. pag. 392. Kayserus, Glossam Philetæ posuit in ἀτάκτοις, pag. 78. versus omisit vero, quos Athenæus poetæ discrete non tribuit. Ni fallor, sunt versus poetæ incerti, laudati a Phileta in Glossis, et Athenæus, totum Grammatici locum et testimonium transtulit. Scripserat forte Philetas:

Ἔστιν ἄμφι κόμαις εὐώδες ἰν, ἀρχὴ πατρὸς
καλὸν ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

prope patrem puella adstitit, comisque suaveolentibus imposuit pulcram coronam Iaccheam. ἀμφιδέω, ἀμφιτίθημι, circumpono, circumdo, vid. Hom. Iliad. κ'. 261. Similiter Auctor Alcæonidis apud Athenæum Lib. XI. pag. 460. A. στεφάνους τ' ἐπὶ κρασὶν ἔθηκαν. Ubi minime probare possum opinionem Casauboni, Alcæonida non carmen, sed soluta oratione conscriptam fuisse historiam. Ἀλκμαιωνίς, poema erat epicum, Alcæonidis fata complexum, memoratum non semel ab Apollodoro et Strabone. Versum ex Alcæonide conservavit Auctor Etymologici Gudiani MS. voce Ζαγρεύς. Ait enim: Ζαγρεύς ὁ μεγάλας ἀγρεύων, ὡς

Πόντια γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέερατε πάντων,

ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἄδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ (leg. Σισύφῳ),

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ Πολυξένη χαιρίζειν.

Scribitur quidem ab Etymologo Ἀλκμαιωνίς, at, cum ubique scriptum Ἀλκμαιωνίς, corrigendus est. Puellæ caput coronant. Rufinus in Anal. Brunk. T. II. pag. 393.

Πέμπω σοι, Ῥοδόκλεια, τόδε στέφος, ἄνδρασι καλοῖς

αὐτὸς ἐν ἡμετέραις πλεξάμενος παλάμας. ἴσθι κείνον, Ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμώνη, καὶ νάγκισσος ὑγρὸς, καὶ κωναναγρὸς ἰόν. ταῦτα δὲ στεφάμενη λῆξον μεγάλαυχος εἴουσα,

ἀνθεῖς καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ στέφανος.

Vs. 5. Erat fort. ταῦτα δὲ δεξάμενη. In voce ΤΡΙΟΠΕΙΟΣ, deest in marmore vocalis primæ syllabæ. Verissime a Viscont. antiqua lectio Ἐρινός cum singulo ν, defenditur. Sic enim habent et Inscriptiones et

Codices antiqui. enf. Brunk. ad Æschyl. Sept. Theb. 490. Furia vindicæ rerum a sceleratis commissarum. Antimachus in Thebaide ap. Athen. Lib. XI. pag. 465. F. (Fragm. Antimach. ed. Schellenberg. pag. 78.)

Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἤρωσ, ξανθὸς Πολυνείκης, πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν

ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα χρύσειον ἔμπλεσεν καλὸν δέπας ἠδέος οἴνου. αὐτὰρ ὄγ' ὡς ἐφράθη παρακείμενα πατρὸς εἶο

τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ. αἴψα δὲ πασὶν εἶσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔσ' ἀγὰς

ἀργάλας ἤρατο (θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινῶν) ὡς οὐχ οἱ πατρῷά γ' ἐνὶ φιλότῃ δάσαντο, ἀμφοτέροισι δ' αἶε εἶεν πολεμοί τε μάχαι τε.

de Antimachi loco, vide III. Heyn. ad Apollod. pag. 604. fort. vers. 5. pro πατρὸς εἶο, leg. παιδὸς εἶο. — Innumeri errores in antiquis poetis ab Athenæo excitatis exorti sunt, quia loca non divisim versibus, sed ita exarata sunt, quasi soluto et pedestri sermone auctores uterentur. Verba præterea nimis arcte a librariis posita sensum sæpissime implicitum reddidere et perobscuram. Utamur vero hac opportunitate, et illustre exemplum ex Athenæo petitem, cum lectoribus communicemus. Laudatur ab Athenæo Lib. XV. pag. 617. Hyporchema, aut, quod verisimilius est, Dithyrambus, Pratiæ Phliasii, Iyrici celeberrimi, innumeris contaminatus vitiiis. Totum carmen ita scribendum puto.

Τίς ὁ Δόρυβος ὄδε;
τίνα τὰδε τὰ χορευ-
ματα; τίς ὕβρις ἔμολεν
ἐπὶ Διονυσιάδα

5 πολυπάταγαν θυμῆλαν;
ἔμοι ἔμοι ὁ Βρόμιος,
ἔμὲ δεῖ

κελαδεῖν,

ἔμὲ δεῖ

10 παταγεῖν
ἀν' ὄρε' ἰσσύμενον

μετὰ Ναιδῶν,

οἷά τε κύκνον ἄδοντα

ποικιλόπτερον μέλος

15 τὰν ἀοιδῶν
τεοῖς ἐφ' ἱεροῖς βασιλευῖ!

ὁ δ' αὐλὸς ὑπερον χορευέτω.

καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπερέτης κόμων μόνον

πυραμάχοις τε πυγμαχασίῳ

20 νέων θεῶ, ὡς παροίνους ποιοῦσα
στρατηλάτας.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

Παῖε τὸν Φρύγιον ποικίλον προ-
ἀνέχοντα,

- 25 φλέγε τὸν ὀλοσιαλοκάλαμον,
λαλοβαρυπαραμελοροθμοβάταν,
θύπτει τρυπάνω δέμας πεπλάσμι-
νον ἀναιδεΐα.
ἄδω σοι δέξια καὶ πολὺ διάφορα
ᾠριαμοδοθύραμβε κισσοχαίτ' ἀναξ!
30 Ἄκουε τὰν ἑμῶν Δωρῖαν χορείαν.

Nullum credo facile in Athenæo inveniri posse Lyrici fragmentum, quod tam corruptum sit. Eamus per singula, Causam carminis hanc refert Athenæus: Πρατίνας δὲ ὁ φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χροεῦτῶν μισθοφόρος κατεχόντων τὰς ἐσχίστας, ἀρνακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῶ τὸς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συναδεῖν τοῖς αὐληταῖς. ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ἵπορχήματος

Τίς ὁ θέρυβος ὅδε κλ.

Initio non absimilis est sermo Philoctetæ ap. Sophocl. Philoct. 1262. et incerti poetæ ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 133. Pro τί τάδε τὰ χορεύματα, quod in antiquis Edd. erat, emendatio H. Stephani, τίνα τάδε τὰ χορεύματα, valde probatur animo nostro. enf. Sophocl. CEd. Col. 200. Antig. 1188. — μολεῖν cum vi positum, sic δράκων ἐδόκησε μολεῖν, Stesichorus dixit ap. Plutarch. de S. N. V. T. II. Opp. p. 155. A. v. 4. — Διονυσιάδα πολυπάταγαν θυμέλαν. Διονυσιάς sc. ἐορτή. in scenam Bacchicam, pedibus percussam a chororum agentibus. Poeta cum Naiadibus sacris Bacchi, in remotis rupibus adesce videtur. Male erat in Athenæo πολυπάταγα θυμέλας, et in Aldina ed. πολυπάταγα θυμέλας. de Thymele vide Boindinum dans les Mémoires de l' Acad. des Inscript. T. I. p. 186. v. 6. in Athenæo erat :

ἑμὸς ἑμὸς ὁ Βρόμιος·

Mihi vero videtur legendum esse

ἑμοὶ ἑμοὶ ὁ Βρόμιος.

Bacchus mihi est, i. e. furore agitor, simile noto ἀμφὶ μοι ἀναξ. Dithyrambographi, irrisi ab Aristophane, Nub. 590. ubi vid. Schol. Aperte hæc transtulisse videtur Horatius Lib. Od. 2. "Fas pervicaces sit mihi — Thyadas celebrare." κλαδεῖν, idem esse ac ὑμνεῖν, docet poeta ap. Strabon. Lib. III. pag. 919. B. v. 11. in Athenæo est:

Ἄν' ὄρεα ἐσσύμενον
μετὰ Ναιάδων.

Scripti ὄρε'. Versus forte sic legendi :

Ἄν' ὄρε' ἐσσύμενον
μετὰ Μαῖνάδων.

Etsi Naiades ferri possunt, nam in eorum societate et alibi Bacchus esse solet.

Vide Lyrici locum ap. Himerium Orat. IV. §. 10. pag. 470. enf. Acron ad Horat. Od. Lib. I. 30. ubi Bacchus, "Naiadum potens" ab Horatio dictus. In v. 13. placet Casauboni emendatio, pro ἄγοντα, ἄδοντα scribentis. Monet vir doctus in Animadv. pag. 890. "In Pratinæ Hyporchemate legunt et veteres ἅ τὰ τι κύκνον ἄγοντα. Opinor pro ἄδοντα. Nam cygni non ἄγουσι μέλος, neque ducunt choreas, sed ἄδουσι, canunt." In voce ποικιλόπτερον hæreo. Dalecampius reddidit varii modi sunt accinendi. Vox ποικιλόπτερος, rara est, in usu de vario pennarum colore. Sic in Euripid. Hypolyt. 320. Amor dictus ποικιλόπτερος, i. e. versicoloribus alis, ut Virgilius de amore dixit in Epigrammate, Antholog. Lat. T. I. pag. 58. De avibus vocem adhibuit Anacreon apud Athen. Lib. XIII. p. 599. Aristophan. Nub. 1420. Æschylus in Grotii Excerpt. pag. 55. Omnino tamen carmen, vario modo exornatum, et aptis poeticis imaginibus distinctum, dici potest μέλος ποικιλόπτερον. Certe hoc verbum et celeritatis et ornatus significationem habere debere videtur. Pindarus Nem V. 77.

ποικίλων ἔφαισας ἕμενον

Olymp. VI. 143.

- - - πλέκων
ποικίλων ἕμενον.

In Fragment. n. LXXXVI.

- - - ποικίλων
κίσμεν αὐδάεντα λόγων.

In Hymnis fragm. IX.

Ἐφαιῶν - - -
ποικίλων ἕμενον.

Inter recentiores, Nonnus Dionys. Lib. I. 15.

- - - ποικίλων ἕμενον ἀράσσω.

Carminibus mellitis Musarum alæ tribuunt in hymno Lyrici incerti apud Athenæum Lib. XIV. pag. 633. Γλυκυτάταν κερύταν ἕμενον, καὶ μέλεα μελιτοπύρρωτα Μουσῶν. Joco quoque Antiphanes Comicus apud eund. Lib. XV. pag. 643. carmina poetarum nimis turgida, μέλεα vocat. ἀερσιπύρρωτα. Pindarus, πτερόεντα ἕμενον dixit, Isthm. V. 80. Notus quoque Horatii locus, Od. I. 6.

"Scriberis Vario fortis et hostiam
Victor Mæonii carminis aliti."

ubi enf. Porphyriion. Avibus quoque apte comparari poetas, innumeris e poetarum locis patet. Ista notio avis, terram et depressiora loca volatu superantis egregie convenit poetæ, sive sententias sive verba spectes, sublimiori cæteris. Is etiam, qui celebratus est carmine,

volat per terras, fama nominis ex carmine, quod ubique canitur. Theognis, (in Brunck. Gœomic. p. 10.) v. 231.

Κύβειν, καθ' Ἑλλάδα γῆν στραφάμενος, ἠδ' ἀνὰ νήσους,

ἰχθυύμεντα περὶ πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον,
οὐχ ἵππων νότοισι ἐφήμερος· ἀλλὰ σε πέμψει

ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.

Σεὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπειρονα πόντον

πωτήσῃ, κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
ῥηϊδίως· θοίναις δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι.

Cæterum vide de hac dicendiratione Vossii Litter. Mythol. argum. T. II. pag. 54. Si quis denique in Pratina volet referre illud ποικιλόπτερον ad κύκνον, non me habebit repugnantem. Aves enim ob coloris varietatem ποικίλαι. Ibycus, Athenæi Lib. IX. p. 388.

--- πετάλοιον ἐφ' ἀεροτάτοισι ξανθοῖσι
ποικίλαι πανέλοπες αἰολόδεύειαι ---

Simonides, in Pentathlo, ap. Aristotel. de Animal. V. 13. mentionem facit ἀκλύβου ποικίλας. Hesiod. *Erg.* 201. ἀπόνα, ποικιλόδερον vocat, ad varios colores respiciens. Sic et Latini dicunt *varia volucres*. vid. Interpp. ad Virg. *Æn.* IV. 525. et Wakefield, ad Lucret. l. 590. V. 15. vexatissimus est, nec sine Codicum ope sanandus. Quocunque modo sive distinxeris sive explicaveris, corruptæ voces nullum habebunt sensum. Verba ita leguntur in Athenæo:

κατεῖς † ἐπιτερεῖς βασιλεία
οὐδ' αὐλὸς ὑστερον χροευέτω.

Valde arrideret Casauboni emendatio

Σεῖς ἐπὶ ἱεροῖς βασιλεία.

nisi idem fere remaneret intricatus verborum ordo, mihiq; persuasum esset, illud κατεῖς aliud quid indigitare, nec sine vi ad hanc conjecturam trahi posse. Heringa, in *Observatt. Critic.* pag. 217. corrigiit:

καὶ γὰρ σὺ, Πιερίς, βασιλεία
ὁ δ' αὐλὸς ὕ. χ.

Censetque *πιερεῖς* natum esse ex Πιερίς, quod hic, ut innumeris aliis pœctarum locis, e. g. in *Simmia Ovo*, *Analect.* Brunk. T. I. pag. 207. Musam notat. Sed frigida est emendatio, præcipue in carmine summo vigore scripto. *Meliorne Gallici Interpretis; Villebrunii?*

καὶ τεῖς ἐπὶ ἱεροῖς βασιλεία
Σίγα ὁ αὐλὸς - - -

Novi hæc explicari posse, sed, nonne contorta est aliquantum oratio? Scribendum puto.

Τβοῖς ἐφ' ἱεροῖς βασιλεῦ!

Cum hæc tum sequentia melius fluent. Credidi initio Pratinam intellexisse *Reginum sacrorum*, antistitam in sacris Bacchi et Cybeles, hæc enim dicta est βασιλεία. v. Hesych. h. v. Etym. M. Jüngerin. ad Polluc. Lib. VIII. 108. cnf. Passerii *Dissertat.* de Bacchanal. in T. III. Piet. Vasc. *Etrusc.* pag. 12. seq. Sed sacra sunt Bacchi, non τῆς ἱερέας, legendum ergo saltem βασιλεῦ. — Forte et Cybele sub nomine reginæ latet, si vulgata lectio retinenda est. Venus enim absolute dicta βασιλεία ab Empedocle apud Athen. Lib. XII. pag. 510. et Minerva a Colutho, *Rapt. Helen.* 89. V. 17. in fine male erat μάνων, veram ex Aldina restitui lectionem μίνων. V. 19. monente Casaubono, in *Epitom.* Athenæi erat:

Ἐπιομάχαισὶ τε πυγμαχίαισι νέων θεά.

unde conjicit forsau legendum esse:

Ἐπιομάχαισὶ τε π. ν. θ.

Correctio vero minus probatur animo nostro. Ego locum sat obscurum sic intelligo. In antecedentibus usum tibi in sacris, in computationibus commemoraverat Pratinas, nunc de tibia funesta, in pompa funeris adhibita, loquitur. Notum porro, Græcos opinionem habuisse, manes defunctorum placari posse certaminibus institutis, pyra incensa. vid. Hom. *Iliad.* φ'. 26. *πυραμάχος*, qui ad *rogam ardentem rugnat*, dicitur, ut *ἄσπλομάχος*, *τειχομάχος*, *σπεργομάχος*. vid. *Stesichor.* ap. Athen. Lib. IV. p. 154. Corruptissimus est versus sequens:

"Εων * θεά, εἰς πάροιον ἐμμεναι στρατηλάτας.

Si quis hæc intelligere aut probare poterit, non invidemus illi hoc acumen. Nos libere hic ignorantiam profiteamur. In *Epitome* legitur

νέων θεά —

Quid prohibet in corruptissimo loco, et valde audacem conjecturam proponere? Lege:

νέων θεά, ὡς παροίνους ποιοῦσα στρατηλάτας.

Considera totius orationis ordinem, videtur ipse sensus talem emendationem postulasse, quanquam minime nego, aliud verbum quam ποιοῦσα desiderari posse. πάροιος est *vinolentia demens*. Photius in *Lex. MS.* πάροιος — μέθυτος. *Antiphan.* ap. Athen. Lib. X. p. 445.

Κολχίς ἀνδρωπος πάροιος —

Scelerias, aut Sciras Tarentinus ap. *Stobæum Serm.* XVII. p. 97. Grot.

--- ὅστις ἢ πάροιος ἢ
ἢ καὶ μεμηνὸς ---

περὶ οἷος sc. ὄρχησις occurrit in Athen. Lib. XIV. p. 629. hæc saltatio erat furibunda, inter pocula et faces, Ionibus propria. Mentio saltationis injecta in versiculo, ut mihi videtur ab Athenæo eodem loco conservato.

Καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ πάρονον ἠκρίβουν ὄρχησιν.

Pollux etiam, Lib. IV. 14. de variis saltationis generibus loquens ait: τὸ δὲ Ἴωνικόν, Ἀρτέμιδι ἀρχοῦντο, Σικελῶται μάλιστα. τὸ δὲ ἀγγελικόν ἐμιμαῖτο σχήματα ἀγγέλων. Post V. 20. desunt nonnulla, quæ stellis notavi. v. 24. ita excitatur:

Παῖς τὸν Φρυγίου ποικίλου προανέχοντα.

Sine sensu Dalecampius reddidit: *jam o Bacche rex, Phrynichi filium (Pratinam) varii chori præsidem pulsa*. Juvat et hic ab aliis Interpp. recedere, nam quod Villebrunius proposuit, *Φρυγαίου*, ne Græcum quidem est. Credo legendum esse:

Παῖς τὸν Φρύγιον ποικίλου προανέχοντα.

pulsa o Bacche Phryga, florida veste splendentem. Improbatur Pratinas tibie Phrygiæ cantum, Doricum infra harmoniam laudans. Phryx est ποικίλος, i. q. πεποικιλμένος, coloribus distincta veste indutus. Phrygionem vestem habebant in sacris Bacchi. Pollux Lib. VII. 13. τὸ δὲ Ποικίλον, Διονύσου χιτῶν, βακχικός. Hesy chius: Ποικίλον — ἱμάτιον ζωγραφητόν. cnf. Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 247. Hinc Photius in Lex. MS. Ποικίλον, τὸ διουσιακὸν ἱμάτιον οὕτως λέγουσι. Aristophan. Plut. 1200.

- - τὰς χιτῶνας, αἷς τὸν θεὸν ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, φέρε σεμνῶς ἔχουσα δ' ἄλκις αὐτὴ ποικίλα.

Ubi recte Scholiastes eruditus: ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα. Phylarchus, apud Athenæum Lib. XII. pag. 521. ἀνθινὰ vocat. cnf. Plutarch. Lycrg. pag. 157. Talis vestis Baccho dedicata in Epigrammate Phalæci ap. Athen. Lib. X. p. 440. Brunk. Analect. T. I. p. 422.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα τόνδε Διονύσω δῶρον ἔδωκε Κλεῶ, οὐνεκα συμποσίοισι μετέπερπεν ἴσα δὲ πίνειν οὔτις οἱ ἀνδρῶπων ἦριεν οὐδ' αἶμα πῶ.

Scribendum vero primo versu χρυσωτὸν. vid. Jacobs in Animadv. T. I. P. I. p. 251. Penthei ornatus sub imagine Bacchæ, erat χιτῶν ποικίλος, teste Nonno Dionys. Lib. XLVI. 306. Tragicis etiam talem inductant vestem. vid. Pollux Lib. IV. cap. 18. Clemens Alexandr. Pæd. III. 1. In pompa Ithyphallica, pueri tali modo ornati erant. vid. Athen. Lib. V. pag. 200. Præcipue vero qui Cybeles sacra fecerant, vestem habent floridam.

In pulcherrimo fragmento de celebrantibus sacra magnæ matris, in Anthologia Latina, T. I. p. 38. Epigr. LIX. legitur:

“Aurore ostrinum hic indutus aurparrum,
Coronam ex suro et gemmis fulgentem gerit
Luce locum afficiens.”

ubi consule eroditus Burmanni notas. Vs. 24. Male Athenæus habet ἑλοστιαλεκάλαμεν. Ex Eustathio ad Iliad. σ'. pag. 1165. 25. restituendum ἑλοστιαλεκ. sub corruptis, v. 25.

Θυπατρύπῶνα δέμας πεπλασμένον * ποικίλον latet forte:

Θύπτε τρυπῶν δέμας πεπλασμένον ἀναίδεια.

ἀναίδεια, pro inscitia et ignorantia nunquam ponitur. vid. Agathon in Stob. Grotii p. 139. Non opus est ut aliis exemplis doceam. v. 26. in Athenæo ita scribitur:

Δε σὺ δεξιᾷ, καὶ πόλος διάροφα * *

Nullus error a librariis facilius poterat ob sonitus similitudinem. In eandem sententiam et Villebrunium incidisse postea observavi. αἰδέειν, canere laudes, celebrare, Ion Chius in Dithyrambo ap. Schol. Aristoph. Pac. 835.

Ἄσπιν ἀεροφύταν
ἀστὲς αἰδομένον
ἀελίου λευκοπτέρυγα πρὸς ἄστρους.

Hic locus forte ex hymno ad stellam matutinam petitus est. cnf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 529. Bentlei. Epistol. ad Mill. pag. 617. Valek. ad Theocr. Adoniaz. pag. 318. Alcan apud Achillem in vita Arati, pag. 273. ed. Petav.

Ἐγὼ δὲ ἀίσσομαι, ἐκ Διὸς ἀρχόμενος.

In ultimo versu Bacchus dictus Θεῖαμβοδιθέραμβος. Simili modo Lyricus incertus ap. Dionys. Halicarnass. de Structura Orat. pag. 129. exclamat:

Ἰαχῆ διθέραμβε!

cnf. Diodor. Sic. Lib. IV. c. 5. T. I. p. 250. Memorabilis est Athenæi locus, Lib. XI. pag. 465. A. in quo de antiquis poetis hæc scribit: ἐν αἰδῆϊς ἐμιλεπον τὸν Διόνυσον, χορευόντες καὶ ἀνακαλοῦντες εὐάνθη, καὶ διθέραμβον, καὶ βακχίεῦταν καὶ ἐρόμιον. Auctor Etymologici Gudiani MS. Διθέραμβος λέγεται καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁμᾶνυμος τῷ θεῷ ὁ εἰς αἰτίαν ἔμνος. Bacchus a Pausania, Lib. I. c. 81. ἀνθιος dictus, respiciente ad hederæ coronam, qua ornatus. Hinc floridus et florens. Catullus Nupt. Pelei ei Thet. 251.

“At parte ex alia florens volitabat Iacchus.”

conf. Ill. Heynius ad Virgillii Cirin, 110. Claudianus, de Rapt. Proserp. Lib. I. 16.

- - - "Iactusque simul procedit Iacchus
cristali florens hedera."

Respectu coronæ, qua ornata, puella florida dicta in Catulli Epithalamio :

"Tu fero juveni in manus
Floridam ipse puellulam
Matris e gremio suæ
Dedis, o Hymenæe Hymen!
Hymen o Hymenæe."

Valde quoque apposite, poeta incertus in Anthologia Latina, T. I. pag. 9. illud κισσοχαίτ' expressit :

"Luteis corymbis hederate coronis."

Conferendus etiam Cratinus ap. Hephæst. p. 108.

Εὔτε κισσοχαίτ' ἀναξί!

In ultimo versu male legitur in Athenæo. Δωρείαν χορείαν. Patet scribendum esse Δωρείαν χορείαν, aut saltem Δωρίαν χορείαν semel Pratinæ Pblisii mentio facta, fragmenta poetæ, quæ ad manum mihi sunt, hic a me proferuntur. Pratinam, fabulas Satyricas primum composuisse memorie proditum a Suida. Idem narrat Tzez. Proleg. in Lycophr. Pausanias, in Corinth. T. I. pag. 227. ed. Facii. Scholiastes denique vetus ad Horatii A. P. p. 317. ed. Bas. Laudat lulentum fragmentum Athenæus, Lib. XIV. pag. 624. quod animi conjectura adductus, ad Satyrica dramata Pratinæ referendum esse credo. Πρατίνας δὲ που φησίν

Μὴ σύντονον δίακε μήτ' ἀνειμένιν
ἰαστὶ οὔσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν νέων
ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει - - -

Hæc sensu prorsus carent. Alterum versiculum turpe hiantem sic emendavit Toupius ad Suid. T. II. pag. 479.

Μὴ σύντονον δίακε μήτ' ἀνειμένιν,
ἰαστὶ Μούσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν νέων
ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει, Σίμων.

Bene vir doctus v. 2. corruptum οὔσαν, restituit in Μούσαν. Aliud vero quid mutandum aut addendum esse nego. Legendum sine dubio quomodo in Athenæo est, mutato tantum accentu, νεῶν. Est enim νεῶν participium verbi νεῶν. Aristophanes Nub. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ, νεῶν βούλησθ' ἐν ἄρα τοῦς
ἀγροῦς,
ῥοσμεν - - -

Sic e Codd. recte edidit Brunk, quem vide in Not. Perperam vulgo legebatur νεῶν. Hesych. νεῶν, νεάσαι γῆν. Pleniorem inveni Glossam in Photii Lex. MS. νεῶν, εὐ νεῶν τὴν γῆν. Εὐπολις Αἰξίν. — δίακε, se-

ctare. sic verbum adhibuit Lyricus incertus apud Plutarchum. Quest. Convival. IX. 15. p. 478. A.

- - - καμπύλον μέλος δίακον.

Pindar. Nem. V. 44.

- - - δίακον φόρμιγγα πλάκτρον.

Verbum αἰολίζειν, bene explicat Scholiastes Theocr. Id. I. ubi inter alia : καὶ Ἱεροκλῆς Μηδ' αἰόλιζε ταῦτα, τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους — ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν. Plato in Cratylō c. 40. αἰολεῖν et ποικίλλειν idem esse affirmat, hinc τὸ αἰόλον, ποικίλον reddidit Apollonius Sophista, Lex. Hom. pag. 61. Hinc et αἰόλον μέλος, idem est ac ποικίλον μέλος, in Ithyphallico carmine apud Athenæum Lib. XIV. pag. 622.

Σοὶ Βάκχε τάνδε Μούσαν ἀγλαίζομεν
ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει.

Eodem loco Athenæus e Pratinæ carminibus, hunc excitat locum : Πρέπει τοῖς παισὶν αἰοδῶν λαβράκταις αἰολίς ἀρμονία. Scripsi αἰοδῶν. in Athen. erat αἰοδῶν. — Pratinæ Δυμαῖναι ἢ Καρυάτιδες, laudantur ab Athenæo Lib. IX. pag. 392. F. Πρατίνας δὲ ἐν Δυμαῖναις ἢ Καρυάτισιν, ἀδύφονον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄργανον, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκκοσι φωνήεντες, ὡς οἱ Περδικες. Tragediæ nomen in Athenæo corruptum esse, jam Casaubonus monuit. Emendavit itaque ἐν Λακαῖναις ἢ Καρυάτισιν, quem et secutus Kuhnus ad Pausaniam, Lacon. pag. 311. I. Meursius contra, in Miscellan. Lacon. Lib. IV. c. 14. p. 306. non tragediam sed comædiam Pratinæ, Δυμαῖα: inscriptam esse memorat. Sed aliud quid agebat Vir doctissimus. Toupius denique, Emend. in Suid. T. II. p. 480. sic refingit : Πρατίνας ἐν Δυμαῖναις ἢ Καρυάτισιν. Pratinas in Dymænis aut Caryatidibus. Laconicæ saltatrices Dymæna dictæ. Hinc putat nomen fabule satyricæ ortum esse. Stephanus Byzantinus. Δυμαῖν. φύλον Δωρείων. οἱ οἰκοῦντες Δυμαῖνες καὶ Δυμαῖναις τὸ Ἐπικυκόν, καὶ Δυμαῖνα. Εὐφορίαν Χιλιάσι.

- - - φιλοπλοκάμισοι Δυμαῖναις.

Vox hæc, Toupio monente, restituenda etiam Hesychio. Δύσμαῖναι, αἱ ἐν Σπάρτῃ χαρίτιδες Βάκχαι. Ubi legendum, Δυμαῖναι. Huc pertinet quoque sigillum Clearchi, cui virgines insculptæ, Caryatides saltantes. Ctesias ap. Plutarchum in Artaxerx. pag. 295. — εἶναι δε. γλυφὴν ἐν τῇ σφραγίδι Καρυάτιδας δεχουμένας. Pratinæ Ἱεροκλήματα honorifice laudantur a Plutarcho, de Musica, T. X. p. 659. Reisk. Forte ad Hyporchemata locus pertinet excitatus ab Athenæo Lib. XI. pag. 461. et Eustathio, sine auctoris no-

mine ad Hom. Iliad. ἴ. pag. 1637. 30. edit. Rom. Athenæi verba hæc sunt: ἀλλὰ μὲν ὁ Πλούταρχος ἔφη κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν, οὐ γὰρ αὐλακισμὲν ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον μαστεύων κυλικηγορήσων ἔρχομαι. Casaubonus, in Animadv. pag. 490. emendavit: οὐ γὰρ αὐλακισμένας ἔρῶν, ἀλλὰ σ. μ. κ. ε. In Excerptis Henschelianis scribitur: οὐ γὰρ αὐλακισμένην ἀλλὰ σκύφον μ. Sed Epitomator ut solet more suo, Pratinæ locum immutavit, præcipuum illius verbum excerpisse contentus. Miror quomodo tot difficultates enasci potuerint e verbis facile emendandis. Scribe: οὐ γὰρ αὐλακισμένον ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι. Hesych. ματεύειν, ζητεῖν. sic et Schol. Venet. ad Iliad. ξ'. p. 334. conf. Sophocl. Œd. Tyr. 1171. 1182. Æschyl. Choeph. 328. 892. etc. Ultimum quod innotuit mihi fragmentum e Pratinæ carminibus apud Athenæum latet, Lib. XIV. p. 633.

Λάκων ὁ τίττιξ εὐτυχὸς εἰς χορὸν.

verbum εὐτυχὸς non sanum esse jam Casaubonus observavit, cum Excerptis itaque legendum censet:

Λάκων ὁ τίττιξ εὐτυχὸς εἰς χορὸν.

vel εὐτυκτος. *Lacon est musicus aptus ad choreas.* Omnino εὐτυχὸς vel εὐτυκτος est pro εὐτευκτος. Vid. Homer. Iliad. γ'. 336. δ'. 480. Etym. MS. εὐτυκτον — καλῶς κατεσκευασμένον. Omisso τ in ultima, ὁ, ἡ, εὐτυκτος. Callimach. Lav. Pallad. 37.

- - - καὶ ἁ θεὸς εὐτυκτος ἔρσσι.

vid. ibi Interpp. conf. Æschyl. Suppl. 981. 1001. et Cl. Schütz, ad II. cc. Toup. in Hesych. T. III. p. 357. Deest tamen vel sic versui syllaba, quam supplevit Wakefield, Silv. Critic. T. II. pag. 36.

Λάκων ὁ τίττιξ εὐτυκός ἐστιν εἰς χορὸν.

ubi versum erudite illustravit.

DEDICATIO
SIMULACRI REGILLÆ
HERODIS UXORIS
IN CERERIS ET FAUSTINÆ
AD
TRIOPIUM.

B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Δεῦρ' ἴτε, ¹ Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
 ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ ² Ξυσκόα ἱρὰ φέρουσαι.

¹ Θυβριάδες B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ] Vide quæ de Marcello, carminis forsàn auctore, in Prefatione monui.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες] Usitatus erat Θυβριάδες. Θύμβρις enim Græcis Tiberis. Hesych. Θύμβρις, ὄνομα ποταμοῦ. Dionys. Perieget. 352.

--- ἦς διὰ μέσης

Θύμβρις ἐλισσόμενος ῥόνος εἰς ἄλλα βάλλει.

Literam vero *μ*, multis vocabulis exterrere, familiæ Græcis poetis. In Scholiis MSS. ad Dionysium, monente Viscontio, legitur Θύβρις, quæ lectio genuina, nam et in antiquissimis Virgillii Codd. legitur Thybris; et Θ Græcorum, valet Romanorum *Th*. cnf. Claverii Italia antiq. pag. 699. — Memorabilis in hanc rem est H. Stephani observatio, in Thes. L. Gr. T. I. p. 794. Ego, ait, in antiquioribus et fide dignioribus diversorum poetarum scriptis ὄβριμος potius quam ὄμβριμος observasse mihi videor. At immemor optimæ observationis, in Æschylo, Agamemn. 1420. edidit

ἀπολις δ' ἔση, μῖσος ὄμβριμος ἀστοῖς.

et in Sept. ad Theb. 800.

πέπτωκεν ἀνδρῶν ὄμβριμων κομπάσματα.

Stephanianam lectionem omnes retinuerunt, ipse novissimus Æschyli editor Du Theil. Brunk, in loco e Sept. ad Theb. petito edidit ὄβριμων, quam lectionem usurpavit Cl. Schütz, qui tamen in Agamemn. (v. 1422.) conservavit lectionem Stephanianam. Idem vitiosum scribendi genus observavi in Euripide. in Orest. 1465. legitur, ed. Musgrav.

Ἰδαῖα μῆτερ, μῆτερ
 ὄβριμα, ὄβριμα.

at in Ion. 215.

Τί γὰρ, καρυνὸν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον.

vid. Brunk. ad Eurip. Orest. 1465. In Quinto Smyrnæo, ubi etiam tale vitium latuit, veram lectionem restituit Toup. Emend. in Suid. T. III. pag. 253. — Litera *μ* multos errores effecit in poetis Græcis euphoniæ causa, ab imperitis li-

brariis posita. In Euripid. Alcest. 245. legitur:

Ὅστις ἀρίστης ἀμπλακῶν ἀλόχου
 τῆσδ', ἀβίωτον
 τὸν ἔπειτα χρέον βιοτεύσει.

Legendum vero deleta litera *μ*, ἀπλακῶν. vid. Schol. Sophocl. Trachin. 120. Brunk. ad Sophocl. Œd. Tyr. 472. Simili modo in Euripid. Iphig. Aul. 124.

Καὶ πῶς Ἀχιλεὺς, λέκτρ' ἀμπλακῶν,
 οὐ μέγα φροσῶν Ξυμὸν ἐπαίξει
 σοί, σῆ τ' ἀλόχῳ;

Legendum est, λέκτρ' ἀπλακῶν, nam Marklandi emendatio

— λέκτρ' (i. e. κατὰ λέκτρα) ἀμπλακῶν,

dura est, et participio Ionico nullus locus concedendus in Scena Attica. In Æschyli Eumenid. 935. accurate Hermannus edidit ἀπλακῆματα, in omnibus enim aliis edd. erat ἀμπλακῆματα. Reddenda vox et sana in Tragici Supplic. 238. ubi vulgatur:

Κἀκεῖ δικάζει τὰμπλακῆμαθ' ὡς λόγος.

Scribe: τὰπλακῆμαθ' —. Nonnunquam et aliæ literæ, præcipue τὸ λ, additæ, contrarium linguæ legibus. In Euripid. Ipoig. Aul. 352. edidit Musgrave,

--- Δαναῖδαι δ' ἀφιέναι
 ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ ποιεῖν ἐν Αὐλίδι.

Ubi omissum λ. scribendum enim ναῦς διήγγελλον, sequitur enim εἴχες et παρεκάλεις. Imperfectum hujus verbi occurrit in Herc. fur. 554. Helen. 626. nunquam vero, quantum scio, aor. 2. Similis error latet forte in Iphig. Taur. 939.

Ταυτ' ἄρ' ἐπ' ἀκατῆς κἀνδ' ἠγγέλως μαεῖς.

raro aor. 2. passivi in Atticis Tragicis invenies. Legendum itaque: ἠγγέλως. cnf. Hecub. 591. 672. Æschyl. Choeph. 739. Agamemn. 302. Euripid. Hecub. 727. Orest. 1529. 1018. Sophocl. Electr. 1341. 1462. Œd. Tyr. 604. Fere semper aor. 1. a Tragicis usurpatum esse, præter

II.

MARCELLI.

Huc adeste Tiberinides ad templum mulieres,
Regillæ ad simulacrum suffimenta sacra ferentes.

² *Δυσκόλον* ex corr. S.

Etym. M. pag. 154. 424. 503. 817. 883. monnere, Piersonus ad Mœriu, pag. 207. et Valk. ad Eurip. Phœn. pag. 306. Literam denique γ multis locis insertam esse, sensumque turbare, dudum notarunt VV. DD. cnf. Wakefield ad Lucret. III. 927. ubi nonnulla exempla invenies.

Ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ Δυσκόλα ἰρὰ φέρουσαι] Regilla, e nobilissima Romana familia orta, fuit Herodis Attici uxor, soror Bræduæ, vid. Visconti pag. 76. qui egregie, quæ ad Regillam spectant, omnia illustravit. — ἔδος, sacra effigies, statua, vide quæ monui ad Inscr. I. 19. Pro *simulacro deorum*, ponitur ap. Dionys. Halicarn. A. R. Lib. I. p. 38. παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἔδη τῶν θεῶν Appian. Mithrid. pag. 717. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος, ὁ παλλάδιον καλεῖται. Vide præterea de hac voce Erotianum et Thom. Mag. Jungern. ad Polluc. Lib. I. 7. et Toup. in Cur. noviss. in Suid. pag. 61. — Sæpenumero vox ἔδος pro *statua*, in poetis. Æschylus in Niobe. ap. Strabon. Lib. XII. p. 870.

Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος.

Insignis quoque est Callimachi locus apud Eusebium, in Præp. Evang. Lib. III. 8. emendatus a Toupio, in Emend. in Suid. T. III. p. 93. de Junonis statua lignea apud Samios :

Οὐπὼ Σμίλιδος ἔργον ἔβλεπον, ἀλλ' ἐπὶ πεθεμῷ
Δηναίου γλυφάνω ἄετος ἦσθα σάνις,
ᾧδε γὰρ ἰδρύντο θεοὺς τότε καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Διώνῃ Δαναὸς ἄαν ἔθηκεν ἔδος.

Lapides antiquissimis temporibus pro statu honore positi. Euripides, Antiſtope :

- - - ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκίλον
κοσμοῦντα κισσῶ στύλον Εὐβοῦ θεοῦ.

Simili modo Auctor Phoronidis, ap. Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 418.

Καλλιθέη κλειδοῦχος, Ὀλυμπιάδος βασιλεῖος
ἦρος Ἀργεῖης, ἢ στέμμασι καὶ δυσάνοις
πρώτη κέκασμυσεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.

Dixi supra vocem ἔδος templum sæpenumero significare et monumentum. Tali significatione verbum credo reddendum esse fragmento corruptissimo, desumpto e Pythonis Catanensis (aut Alexandri Ma-

gni) fabula Satyrica, Agenis inscripta, ap. Athen. Lib. XIII. p. 595. F. Versus partim cum soluta oratione misti, ita se habent: Ἔστιν ἃ' ὄπου μὲν ὁ κάλαμος ἀπέφυγεν, ὁ δὲ ἐφέταμα ἔβην ἐξ ἀριστερῶς δ' ἔδει

πόρνης ὁ κλειὸς λαὸν, ἐν δὲ Παλλάδος
τεύξας, κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ φυγῆν,
ἐνταῦθα δὲ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὄραντες αὐτὸν παρακίλισ ἠπακίμισαι,
ἔπεισαν ἄς ἀξιοῦσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν πυθιονίης - - -

Totum locum depravatam, in hunc fere modum emendari posse existimo :

Ἔστιν δ' ὄπου μὲν ὁ κάλαμος ἀπέφυξ' ἔδος
ἐπίχλωμα δ' ὄβρον, ἐξ ἀριστερῶς δ' ἔδει
πόρνης ὁ κλειὸς λαὸς, ἐν δὲ Παλλάδος
τεύξας, κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ φυγῆν.
ἐνταῦθα μὲν τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὄραντες αὐτὸν παρακίλισ ἠπακίμισαι,
ἔπεισαν, ἄς ἀξιοῦσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν πυθιονίης - - -

Hic quidem, ubi arundo noscitur, monumentum
tumulus desertus est. Ex sinistra vero
parte
meretricis superbum templum, quod Harpalus
adificavit; paravitque sibi fugam ob hanc
rem.

Hic autem, Barbarorum quidam Magi,
videntes templi situm praclarum,
dixerunt, se subvecturos animam Pythoniceas
in sedes supernas - - -

In Fabula Satyrica Agenis inscripta, tractata erat historia Harpali et Pethionices. Ex pluribus enim quam ducentis talentis Harpalus, immensa quo monumenta in Pythonices exegit sempiternam memoriam. Pythonices historiam suavissime exposuit summus Criticorum, Jacobs, in Wielandii Museo Attico, T. II. sect. 3. pag. 178. Ibi acumen, doctrinam reconditam, poeticamque facultatem admirandi, jucundam occasionem sæpe nobis datam esse recordamur. Emendavit quoque fragmentum laudatum, at qui in nonnullis aliter sentimus, asseramus sententias viri doctissimi, libereque nostram

Ἡ δὲ πολυκτεάνων μὲν ¹ ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
² Ἀρχίσειω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
 Γήματο δ' ³ εἰς Μαραθῶνα. Θεαὶ δὲ μιν οὐρανιαῖναι 5
⁴ Τίουςιν, Δηώ τε νέη, Δηώ τε παλαιή,
 Τῆσί περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνιοιο γυναικὸς
⁵ Ἀγκείται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνησι νέασται

¹ ἔην A.² κλυτὸν A.³ εἰς S. M. B.

addemus opinionem. Acutam v. 1. recepi Jacobsii emendationem, πέφυχ', at pro ἔλος, quæ conjectura ingeniosa, scribendum mihi videtur ἔδος. Præterea vox ἔλος, quæ arundinosam regionem indigitat, (vid. Angares ap. Athen. Lib. XIV. pag. 633.) superflua est, quia jam præcesserat, ὅπου ὁ κάλαμος πέφυχ'. Credidit Vir doctissimus, templum Pythionices in calamis positum esse, talem enim habuit Venus apud Milesios. vid. Theocrit. Id. XXIX. 4. v. 2. ita scribit V. D.

ἔνδ' αἰέτωμα, κῆξ ἀριστερεῶς ὀδοῦ.

Erdite quidem posuit αἰέτωμα, at ἐπίχωμα propius ad literam ductus accedere videtur, et ad ipsam rem jucundissime. Vocem ὄρον e Glossa ortam putat, qua ὄροφος scriptum erat. At ὄρος i. q. ὄρφνός αὐτ ὄρφανός. ἐπίχωμα ὄρον, reddo, tumulum desertum. vid. Phavorinum h. v. δ' ὄδε mutaverat doctissimus Criticus in ὀδοῦ. Sed lectio in Athenæo recte se habet et servanda. Sophocles Electr. 6.

αὐτὴ δ', Ὁρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ Λύκειος. ὀύξ ἀριστερεῶς δ' ὄδε,
 Ὁρέσας ὁ κλεινὸς ναός.

v. 3. male erat in Athenæo λαός, quod jam a Casaubono observatum. Cur Harpalus Παλλίδης dictus, narrat Athenæus. In v. 6. vir doctissimus pro παγκάλως scribit παγκάως. Non tamen mihi persuadere possum hanc lectionem a poeta profectam esse. Sermo, ut mihi videtur de superbo situ monumenti, minime de Harpalo, certe sensus, et verbum illud διακείμενον, quod de ædificio bene dici potest, hoc indigitare videtur. v. 5. male vulgatur ἀξίουσι. patet scribendum esse ἄξουσι —. In poetæ vs. 2. Lapis et Arcudius δυσκόδα. Vitiosa est Salmasiana lectio δυσκόον.

Ἡ δὲ πολυκτεάνων - - - Ἀφροδίτης] Nobilissimam facit Regillam inscriptionis auctor, et ad Æneam et Anchisem gentis originem refert. cnf. Visconti.

Γήματο δ' εἰς Μαραθῶνα. - - -] Nupsit Regilla Herodi Attico, qui Marathonius erat. Marathon, notus Atticæ pagus, unde fuit Herodes. Ibi immensas opes possidens, vitam exegit, ibidemque sepe-

liri voluit. vid. Philostratum in Herode, c. 12. Gellium Lib. I. 2. Conservavit Philostratus Epigramma ipsius sepulcro inscriptum: Brunk. Analect, T. III. pag. 272.

Ἀττικῶν Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τὰδε
 πάντα
 κείται τῶδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόκιμος.

Dictus quoque Herodes, Marathonius, in Inscriptione Athenis reperta, editaque a Sponio, Itin. T. II. pag. 482. cnf. Viscont. ad h. l.

Θεαὶ δὲ μιν οὐρανιαῖναι - - - παλαιῆ] Ex Salmasii sententia, duæ hic proponuntur Cereres, nova et antiqua. Cererem intelligit matrem, et filiam Proserpinam, Cererem novam, juniorem a poeta vocatam. At a viro docto minime observatum, hæc reliquis non convenire. Spanhemius, ad Callimach. Hymn. in Cerer. 133. sub nova Cerere, Sabinam imperatoris Hadriani uxorem intelligit. At hæc nulla temporis ratione habita, scripsit Vir doctus. Sine dubio intelligenda est Faustina; cui sententiæ magnam vim e versu 48. conciliavit Viscontius. Ibi legitur:

Τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται
 ἀγαλμα.

Hinc quoque patet, Faustina juniorem, Cererem novam dictam esse. Ex V. Cl. Eichstædtii censura, pag. 489. intellexi, opinionem hanc, Faustina sub Cereris nomine latere, jam Arnaldum habuisse, in libello De diis παρέδροις. cap. XXII. pag. 144. aliamque falsam exstare, in Maffei Art. Critic. lapid. III. 1. pag. 143. Deæ dictæ οὐρανιαῖναι, cælestes, quod idem est ac οὐράναι, in Tragico incerto ap. Stobæum Grotii pag. 133. οὐραίων solet esse epitheton deorum, in Homero. vid. Iliad. α'. 570. ε'. 373. ζ'. 195. φ'. 275. 509. οὐραϊώνη, nunquam, quantum scio, in alio poeta occurrit.

Ἀγκείται] Optime Marcellus adhibuit verbum ἀνακεῖσθαι, quod Grammaticorum veterum auctoritate, de dedicatione alicujus rei, maxime statuæ, dicitur. Athenæus, Lib. I. pag. 23. C. Ἀνακεῖσθαι δὲ φαρμῆν, ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατα-

Ea quidem opulentissimis erat ex Æneadis,
 Anchisæ inclytus sanguis, et Idææ Veneris :
 Nupta venit Marathona : diva autem ipsam caelestes
 Honorant, Ceres nova, et Ceres prisca,
 Quibus sacra effigies formosæ mulieris
 Dicata est. Ipsa vero cum heroinis habitat.

⁴ Τίμεισιν Α.

⁵ Ἀρχιῆται Α.

χειμένων χρωμένους τῇ λέξει, δίσυρον. Theocritus, Id. X. 32. ex emendatione Touprii in Animadv. p. 395.

Αἶθε μοι ἦς ὅσα Κροῖτόν ποκα φαντὶ πε-
 πᾶσθαι,
 χρύσει ἀμφότερα κ' ἀνακειμέθα τῷ
 Ἀφροδίτῃ.

Auctor incertus Epigrammatis asservati in Bibliotheca Cardin. Zeladæ, in Analect. Brunk. T. III. n. CLXIII.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνα-
 κείσθαι
 τὰς βίβλους ἀέξας, τὰς παρὰ τοῖς πλα-
 τάναις.

Μεθ' ἠρώησι νένασται - - Ἐν μακάρων νή-
 σοισιν] Atticum est ἠρώηαι pro ἠρώϊναι. Sic infra v. 55.

Ὀὐδὲ μιν ἠρώησι παλαιῆσιν μεδέουσα.

Aristoph. Nub. 315. Αἱ φθελγόμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν μῶν ἠρώηαι τινες εἰσὶν; Ubi Scholiastes : Ἀττικὴ ἡ σύνταξις τὸ ἠρώηαι, ὡς ἠῤῥοι, ἤῤῥοι —. Κατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῶν, ἠθάδε τρισυλλάβως προήνεγκε τὸ ἠρώηαι. Nil altius hæbat mentibus antiquorum, quam animas scelerum puras in beatas sedes migrare. Testimonia veterum a viris doctis passim collecta. In elegantissimo Pauli Æmilii epigrammate, apud Gorium, Inscript. Etrusc. T. II. p. 219. invenies :

καὶ ναῖες μακάρων νήσους θαλίῃ ἐπὶ πολλῇ,
 ἔνθα κατ' Ἠλυσιῶν πεδίων σκιεῦστα γέ-
 γηθας
 ἀνδρῶν ἐν μαλακοῖσιν, καὶ ἄν' ἔκασθεν
 ἀπάντων.

Desidero hoc loco doctrinam Salmasii, scribentis : ' Saturnum in beatissimis regnare, hic fecit, quod nescio an alibi temere invenies.' Cui non notus Pindari locus Ol. II. 122. quem integrum trans-ferre liceat :

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρεῖς
 ἑκατέρωθεν μείναντες
 ἀπὸ πάμπαν ἀδικῶν ἔχων
 ψυχᾶν, ἔπειταν Διὸς
 ὀδὴν παρὰ Κρήνου τύξ-
 σιν' ἔνθα μακάρων
 νᾶτον ὠκεανίδες

αὔραι περιπτεύουσιν ἀν-
 θεμα δὲ χρυσοῦ φλίγει,
 τὰ μὲν χερσὶ δέν, ἀπ' ἀ-
 γῆ καὶ ἠελίου.
 ὕδαρ δ' ἄλλα φέρεται
 ἔβροισι τῶν χέρας ἀνα-
 πλέκοντι καὶ στεφάνοις.
 βουλαῖς ἐν ὄρθαις ῥαδαμάνθους.
 ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνον ἔτει-
 μον αὐτῷ παρέδδεν
 πῶσις ὁ πάντων ῥέας
 ὑπέρατον ἐχέουσας θείων.

Reperit Visconti aliam quoque auctoritatem in picturis sepulcri Nasonum Tab. VIII., ubi anima a Mercurio ad Saturnum sedentem adducitur. — Similitudine aliqua argumenti admoniti, addamus conjecturam de Suidæ loco. Memorat Grammaticus arcem Thebarum in Bœotia sitaram, vocatam esse *Insulam beatorum*. v. Μακάρων νήσοι. — ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θεβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς Παρμενίδης. Nihil hic observantur Viri docti. At in Photii Lexico MS. iisdem fere verbis hæc inveni : Μακάρων νήσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θεβῶν, τὸ παλαιὸν, ὡς Ἀρμενίδης. Ex his apparet, in Suidæ, Photii auctoritate Ἀρμενίδης, pro Παρμενίδης legendum esse. Fuit enim Armenidas scriptor de Rebus Thebanis; hoc intelliges e loco Scholiastæ, Apollonii Rhod. Lib. I. 551. Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας δὲ Ἀθηναῖς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. . . . Ἀρμενίδης δὲ, ἐν τοῖς Θεσσαλικοῖς, Ἀμφικτυόνος υἱὸν Ἰτωνὶν ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι (φησὶ), ἀφ' οὗ Ἰτων πόλις καὶ Ἰτωνίς Ἀθηναῖς. Armenidas nomen restituendum alio loco Scholiorum in Apollon. Rhod. Lib. I. 741. Ibi de origine Thebarum mentione injecta, hæc originantur : ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφικτυόνος λέξαι οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἰστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδης ἐν πρώτῳ. τὴν δὲ λέξαν δοθεῖσαν Ἀμφικτυόνῳ Μουσῶν φησὶ. Scribe : Ἀρμενίδης. Syllabam ἐν προίμῳ, in voce ἰμβασιλεύει, accurate dedit Arcadius. Talia occurrunt plura in Codd. MSS. et antiquis Inscript. Sic centies ΤΥΝΒΟΣ pro ΤΥΜΒΟΣ incisum invenies. Magna laude dignum est Viscontii ingenium, qui in notis ad h. l. emendavit epigramma in Ana-

Ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ¹ ἐμβασιλεύει.
 Τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῦ νόου ² εἴληχεν ἄποινον. 10

¹ ἐμβασιλεύει tanquam ex marmore omnes.

lect. Brunk. T. III. adesp. DCCXVIII. Edidit enim Brunkius :

Τίς μου τὴν Σειρῆν ἄκανον κακὸς ἤρπασε
 δαίμων;
 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασ' ἀποιδίδα;
 νυκτὶ μίτ' ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι
 λυθεῖσα
 ὦλοο Μοῦσ', ἐτάκη δ' ὄμματ' ἐκεῖνα σέο,
 καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρῦστεον' οὐδὲν
 ἔτ' ἐν σοι
 λείφανον οὐκ εἶδους, οὐ σοφίης πέλεται.
 ἔρρετε μέρμηρα θυμαλγέες. ἄμμοροι ἐσθλήης
 ἐλπίδος ἀνδρωπῶι. πάντα δ' ἀδηλα
 Τύχης.

Versu primo in lapide invenit Visconti :

Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακὸς κακὸς ἤρ-
 πασε δαίμων.

Elegantissima lectio! tantum abest, ut auribus meis molesta sit repetitio verborum κακὸς, ut potius existimem, diligenter hæc verba a poeta posita esse, ne funestam cladem celeriter currentibus et remissioribus numeris caneret, sed ut languida aliquantum sensibus oratione fata luctuosa deploraret. cnf. Burmann, ad Antholog. Lat. T. II. pag. 98. Versum 6. ita lapis exhibet :

λείφανον οὐ καλ οὐς, οὐ σοφίης πέλεται.

Ubi addita litera λ, legendum; οὐ κάλλους, pro quo Brunkius exhibuit οὐκ εἶδους. Sexcenta equidem, nimia literarum arctatione corrupta loca afferre possum. Expromam pauca. In Athenæo, Lib. XIV. pag. 697., Scolion legitur venustissimum, editum quoque a Brunkio, in Analect. T. I. pag. 154. et Ilgen, in Scoliis pag. 31.

Ἐκ γῆς χερὴ κατιδεῖν πλόον
 εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει;
 ἔπει δέ μ' ἐν πόντῳ γένηται
 τῷ παρόντι τρέχειν ἀνάγκη.

Putat Jacobs in Animadv. ad Anthol. T. I. P. 1. p. 294. (cnf. Addend. ad Ilgenii Scol. pag. 256.) post ἐκ γῆς omissum esse vocabulum, quod versum expleverit, ut esset Alcaicus. At nihil deesse puto. Est enim primus versiculus Glyconicus, Antispasticus dimeter Acatalecticus, qualis ille Simonidis ap. Plutarchum, in Consol. ad Apollon. T. I. pag. 297. ed. Wyttenbach.

" Ἀπρακτοὶ δὲ μεληδόνες.

et notus Horatii, Lib. I. Od. III. 1.

" Sic te diva potens Cypri."

Miror vero, neminem quantum scio, animadvertisse, versum tertium vitio laborare. Credo Scolion sic scribendum et distinguendum esse :

Ἐκ γῆς χερὴ κατιδεῖν πλόον
 εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχει;
 ἔπει δ' ἂν ἐμποροσ γένηται,
 τῷ παρόντι τρέχειν ἀνάγκη.

Sensus est : oportet nautam e terra agitata videre mare, an rei nauticæ habeat cognitionem (εἰ παλάμην ἔχει); si vero mercator factus, deprehensus in mari tempestate, omnibus viribus allaborandum, ut vento recte uteretur. παλάμη, ratio est, qua quid efficitur, i. q. δύναμις. Certe sic sæpius usurpatur a Pindaro, v. c. Olymp. IX. 38. X. 25. Pyth. I. 85. Nem. X. 121. etc. Versu tertio, spondeus, Lyrica omnino defendi potest auctoritate. Video his scriptis Wakefieldium, in Silva Critica, T. IV. pag. 63. conjecisse v. 4.

Τῷ φορέοντι τρέχειν αὐτῆ,

aut,

Τῆ φορεούσῃ τρέχειν ἄμ' αὔρα.

Sed hoc nimis a literarum ductibus recedit. Ob falsam scribendi methodum, vitiose se habet Mesomedis locus in Brunkii Analect. T. II. pag. 292. Antholog. Jacobs, T. III. pag. 6.

λήθουσα δὲ πᾶρ πύδα βαίνεις,
 γαυρούμενοι αὐχένα κλίνεις,
 ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίστον μετρεῖς,
 νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κάτω ὄφρην,
 ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

Versu 4. hiatus est, qui cum unicus sit toto hymno, Dactylicis numeris eleganter condito, omnino tollendus. Procul dubio fuit in Mesomede :

νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κάτω
 ὄφρην, ζυγὰ χεῖρὶ κρατοῦσα.

Quam bene nunc numeri utriusque versus sententiæ conveniant. Vox cæterum ὄφρην mihi suspecta est, et sine ullo sententiæ damno tollenda. Tum esset :

νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κάτω
 ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

Conferendus cum Mesomede, Apollonii Rhodii locus, Lib. II. 685.

- - οὐδέ τις ἔτλη
 ἀντίον αἰγιάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῦ,
 στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός.

Sed quid velat unum alteramque locum

In beatorum insulis, ubi Saturnus regnat;

Hoc enim pro bona mente sortita est munus:

10

² εἴληκεν Α.

poetarum hic emendare, ubi vera lectio in falsam librorum inscitia degeneravit? Suavissimus Lycophronidis locus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 670., quem, cum vitiosus sit, male intellectum esse, quid mirum? Ὅθεν Λυκοφρονίδης, αἰτ, τὸν ἐρώντα ἐκείνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα, τὸδε ἀνατίθημί σοι ῥόδον καλὸν νόημα, καὶ πέδιλα καὶ κυνέην καὶ τὴν θροφίον λογχίδα, ἐπεὶ μοὶ νόος ἄλλη κέχυται, ἐπὶ τὰν χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν. Casaubonus, quod in Aldina et Basileensi editione fuit, καλὸν νόημα, in καλὸν ἀνθήμα mutare studet: idem profert aliam conjecturam, τὸ ῥόδον καλὸν τὸδ', ἐμά τε πέδιλα. Displacent hæc eruditissimo Jacobso, qui in Animadv. ad Auct. Vet. pag. 317. hæc scribit: 'Mihi olim in mentem venit: ῥόδον χαρίτων μέλημα, ut Anacreon Od. V. ῥόδον ἕαρος μέλημα. Od. LIII. Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὤραις—

Τὸδε καὶ μέλημα μύθοις.

et XXXVIII. ἴδε πῶς ἕαρος φανέντος χάριτες ῥόδα θρύουσιν. Fortasse tamen verius, quod et a vulgata scriptura ductibus proxime abest, et reliquis donis optime convenit; ῥόδον καλὸν εἶμα καὶ πέδιλα.' Equidem, ut libere meam de hac conjectura sententiam dicam, nil malim, quam ut ea Codicis alicujus auctoritate confirmetur, est enim ingeniosissima, et pulcrum sensum efficit. Venit tamen mihi in mentem, dum meliora dabunt acutiores, conjicere; καλὸν φέρημα, et totum locum sic scribere:

Τὸδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν φέρημα,
καὶ πέδιλα, καὶ κυνέην,
καὶ τὴν θροφίον λογχίδα, ἐπεὶ μοὶ
νόος ἄλλη κέχυται,
ἐπὶ τὰν χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Rosam hanc tibi depono,
Eximium ornamentum,
et calceos et galeam,
hastamque feris neciferam, quoniam
mens mea alia volutat,
atque in puellam Gratiis amicam et
formosam conversa est.

Melleos Græcos versiculos vix exprimere potest lingua Latina. Quanquam haud multum a vero emendatio mea abesse videtur, tamen aliam quoque proponere liceat. Fuit forte:

Τὸδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
Καλά τε σέλινα.

Non semel a poetis coronæ rosacæ et apiane conjunctæ. Memorabilis est locus, e carmine Anthema dicto, ap. Athen.

Lib. XIV. pag. 629. qui sic numeris reddendus:

Πῦ μοι τὰ ἴα; πῦ μοι τὰ ῥόδα; πῦ μοι τὰ
καλὰ σέλινα;
πῦ μοι ταδί τὰ ἴα; ταδί τὰ ῥόδα; ταδί τὰ
σέλινα;

Versus sunt symplecti. Cæterum cum Lycophronide comparandi locus Hedydes poetriæ, e carmine Seylla inscripto ap. Athenæum Lib. VII. pag. 297. Locum correctus scriptum subjiciam:

Ἡ κόγχου δάρημα φέρειτ' ἱρυθρὰς ἀπὸ πίπτει,
ἢ τοῖς ἀλκυόνων παῖδας ἴτ' ἀπτερόγυς,
τῇ νύμφῃ δυσπίστῳ ἀθύρματα δάκρυ δ'
ἐκείνου
καὶ Σειρὴν γείταν παρθένος οἰκτίσατο.
ἀκτὴν γὰρ κείνῳ ἀπηνήχeto, καὶ τὰ σίγητος
Αἴτιος

Sermo est de Glauco, qui cum Seyllam amaret, in illius antrum ingressus est, dona ferens. Versu 3. male erat: τῇ νύμφῃ δυσπίστῳ; nec recte Casaubonus rescribebat, δυσπίστῳ. Legendum enim δυσπίστῳ. Etenim δυσπίστῳ, est is, cui difficulter fides haberi potest, δυσπίστῳ vero, qui difficulter sibi aliquid persuaderi patitur. V. Cl. Jacobs, ad Anthol. T. I. P. II. pag. 248. versum 2. ita scribit:

τῇ νύμφῃ δύστηνος ἀθύρματα - - -

admodum eleganter! Idem pro ἀκτὴν γὰρ κείνῳ, fuisse suspicatur:

- - - ἀκτὴν γὰρ Σικελὴν παρηνήχeto.

At hæc emendatio splendida magis quam necessaria, nil enim locus habet, quod quemquam offendere possit. Quid sit ἐρυθρὰ πέτρα, nescio. Forsan sunt saxa in iuari, quæ rubrum colorem a conchis adhærentibus ducunt. Recordor similem locum in Virgilii Cir. 103.

“Purpleis late videntia litora conchis.”

Memorat quoque concham, ab colorem purpuream, auctor Mimorum apud Gellium, Lib. XV. pag. 327. Halcyones Nymphis erant dilectæ. Theocrit. Idyll. VII. 57.

Χάλκυονες στορεσύντι τὰ κίματα, τὰν τε
θάλασσαν
τόν τε Νότον, τόν τ' Εὐρον, δ' ἔσχατα φυκία
κινεῖ.
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρησίαι ταί τε μάλιστα
ὀρέιχων ἐφίλαθεν, ἑσασί περ ἔξ ἄλλῃ ἀρχῆ.

Cum Hedydes loco convenit pulcherrimum Callimachi Epigramma, quod vitiis ionu-

Ὡς οἱ Ζεὺς ὠκτεῖρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
Γῆρα ἐν ἀζαλέῳ χῆρῃ¹ περιχέμενον εὐνῆ.

¹ περιχέμενον S.

meris contaminatum, servavit Athenæus Lib. VII. pag. 318. Felicissime res successisse videtur Jacobsio, in restituendo epigrammate; temperare tamen mihi nequeo, quin totum locum apponam, ut in singulis locis emendatius legatur:

Κόγχος ἐργῶ, Ζεφυρίζι, παλαιότερον ἀλλὰ σὺ
νῦν με

Κύπρι, Σεληναίῳ ἄνεμα πρῶτων ἔχεις,
ναυτίλον. ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀπται
τείνας οἰκείων λαΐφας ἀπὸ προτόνων.
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρῆ, θεόν αὐτὸς ἔρεσσων
ποσσὶν ἀεὶ, ὡς καὶ τοῦνομα συμφέρεται.
ἐκ τ' ἔπεσον παρὰ θίνας Ἰουλίδος, ὄφρα γέ-
νομαι

σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἄρσινόν.
μὴδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμι
γὰρ ἄπνου)

τίητοις² αἶνο τέρη, ὦσον ἄλκυυς.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ διδοὺ χάριν· οἶδε γὰρ
ἔσθλα
ῤέζειν, καὶ Σμύρνης ἔστιν ἀπ' Αἰολίδος.

De versu 9. hæc monet doctissimus Interpres ad Antholog. T. II. P. I. pag. 285. 'Verba ἐν θαλάμησιν, de templi penetralibus acceperim, ubi nautilus periculatorum, quæ mare habet, securus jacebat. Dioscurorum θαλάμας memorat Eustath. ad Iliad. pag. 906. Rheæ θαλάμαι celeberrimæ. vid. Schneid. ad Nicandr. Alex. pag. 78. Totum autem distichon in hunc modum distinxerim et emendaverim:

μὴδ' ἐμοὶ, ἐν θαλάμησιν, ἔθ', ὡς πάρος, εἰμι
γὰρ ἄπνου,
τηρεῖται γοερῆς ἕσον ἄλκυυός.

Quam hic, in Arsinoe templo jaceam, vita privatus, non amplius, ut olim feci, Halcyonis, luctuosæ avis ova, i. e. nidificationem observo. In his saltem γοερῆς ἄλκυυός, verum puto.³ Non omnino in suam sententiam nos perduxit vir doctissimus. θαλάμαι quidem Dioscurorum etiam a Photio memorantur in Lex. MS. Θαλάμαι, καταδύσεις. θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκουήρων. At hoc loco θαλάμαι, non penetralia templi, sed cubilia piscium, inter saxa ad maris litus significare videntur. Sic ab Homero, cubile polypodis θαλάμη dictum, Od. ε'. 432.

² Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελοκόμενοι.

Apollonium Sophista, vocem θαλάμη per κατάδυσις explicat, i. e. foveam. v. 10. in Athenæo erat τίμηται δ' αἶνο τέρης ὦσον ἄλκυυός. Nescio an recte verba restituerim. Alcyon in aqua nidulantur, sub desertis

e mari prominentibus rupibus, ubi coucharum cubilia. vid. Varro ap. Gellium Lib. III. 10. Dicta est αἰνοτέρη, Alcyon, aut quia edit nautilus, (nam conchas et caneros cibum esse Alcyonis res nota, unde et species aliqua a Franco-Gallis dicta, Martin Pêcheur Crabier, vid. Buffon Hist. Natur. T. XIII. p. 269.) aut, si privata est pullis, hos non curare videtur, et dura, i. e. αἰνοτέρη est. Cnf. Valmont de Bomare Dictionnaire d'Histoire Naturelle, T. IV. p. 67. Sed ad Lycophronidem revertamur. Aliud hujus poetæ fragmentum e Clearcho laudat Athenæus Lib. XIII. pag. 564. B. — καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν, Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησὶν, οὔτε παιδὸς ἄρρενος, οὔτε παρθένων τῶν χρυσοφόρων, οὔδε γυναικῶν βαθυκόλων, καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κίσμιον σφεδύκει. ἢ γὰρ αἰδώς ἄνδρος ἐπισπείρει. Nemo accuratius de hoc loco egit Wakefieldio, qui in Diatribe in Eurip. Hecub. p. 14. legendum censet παρθένων χρυσοφόρων; nec parum huic conjecturæ tribuere videtur. At minime opus, ut illius conjecturam sequamur, quia lectio vulgata optimam dat sensum. Tum etiam vox φόβη, si capillum significat, nunquam in compositione occurrit; semper ponitur χαίτη, κόμη, βόστρυχος, πλόκαμος aut aliud verbum. Amor dictus χρυσοκόμας, ab Anacreonte apud Athen. Lib. XIII. pag. 599. C. et Euripide, Iphig. Aul. 545.

- - ὄθι δὴ
Δίδυμ' Ἔρωσ ὁ χρυσοκόμας
τόξ' ἐντένεται χαρίτων.

Præcipue vero Apollo. Eurip. Ion. 903.

- - Ὡ Λατοῦς παῖ
πρὸς τάνδ' αἰγῶν εὐδάσω.
ἦλθές μοι χρυσοῦ χαίτην
μαρμαίρων - -

cnf. Iphig. Taur. 1244. Supplic. 978. Troad. 255. Pind. Olymp. VI. 71. VII. 58. etc. Diana vero in Eurip. Phæn. 200.

Μὴ ποτε, μὴ ποτε τάνδ'
Ὡ πώτνια χρυσεοβόστρυχε
Ὡ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
Δουλοσύαν τλαίην.

Philoxenus, Dithyrambographus, in Cyclope, apud Athen. Lib. XIII. p. 563. A.

Ὡ καλλιπρόσωπε,
Χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
Χαριτόφανε, κάλλος ἔρατων.

Sic videtur Philoxeni locus restituendus. Mihi, iterum iteramque Lycophronidis

Ita illius Jupiter miseratus est lugentem conjugem
Senecta in arida viduo incumbentem lecto;

fragmentum consideranti, nihil mutandum videtur. Locus modo recte exhibetur:

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος, οὔτε παρθέναν
τῶν χρυσοφόρον, οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει.
ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνδρος ἐπισπείρει.

Eleganter poeta καλὸν πρόσωπον dixit. De Sole formulam loquendi adhibuit Sotades, in Iliade, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 32.

Ἔνθ' οἱ μὲν ἐπ' ἄκραϊς πυραΐς νέκυες ἔκειντο
γῆς ἐπὶ ξένης, ὄσφρατ' αἰετὸν προλιπίντες
Ἑλλάδος ἱερῆς, καὶ μυχὸν ἔστις πατρίδος
ἦβην τ' ἐρατεινὴν, καὶ καλὸν ἡλίου πρόσ-
ωπον.

Verbo alio modo usitatus est Hipparchus, in Iliade Ægyptiaca, ap. Athen. Lib. III. p. 101.

--- ἀλλὰ
ἐν λοπάσιν μ' εὐφραίνει μήτηρ καλὰ
πρόσωπα.

De pulcra Persei facie, Simonides posuit, in Threno, ex emendat. Cl. Hermanni, de metris p. 452.

----- πορφυρέα
κείμενος ἐν χλανίδι πρόσωπον καλόν.

ἄνδρος. Lexicon Sangermanense ap. Rubnk. ad Timæi Lex. Plat. p. 153. ἄνδρος --- τὸ
χρῶμα. In Homeric hymno in Cerer. 137. de Nymphis:

----- κούρηϊον ἄνδρος ἔχουσαι.

De puero ætate florente, Theognis, in Elegiæ fragmento ap. Athen. Lib. VII. p. 310. dixit:

----- παῖς καλὸς ἄνδρος ἔχων.

Ruborem quoque in egregia facie juvenis, ἀγλαὸν ἄνδρος ἦβης, Tyrtaeus appellat, in Elegiæ ap. Lycurgum contr. Leocr. p. 227. cnf. Orpheus Argon. 1336. — Minime præterire possum Chæremonis Tragicæ locum, ex Alpheisbœa petitum, ap. Athen. Lib. XIII. pag. 609. qui sic leviter refingendus:

Καὶ σώματος μὲν ὄψις κατεργάζεται,
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διασπερῆ,
αἰδῶς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρυθρῆμα λαμπρῶ προστιθεῖσα χρώματι.
κόμῃ δὲ κηροχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοις ἐκπεπλασμένοι,
ζουδοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρυφάν φοροῦμενοι.

v. 1. Athenæus habet ὄψις, στίλβοντα. Achæus Eretriensis ap. Athen. Lib. X. p. 414.

στίλβοντες ἄνδρι.

Snidaæ auctoritate retinui ἐρυθρῆμα. Ait

enim Grammaticus: ἐρυθρῆμα — ἄνδρος
πρόσωπον ἐπιφύμιον. Pudor dictus ἐπιώ-
τατος, blandissimus, suavissimus; sic
blanda Venus, dicta a Stesichoro in He-
lena, apud Schol. Euripid. Orest. 250.
ἠπιωδέρες. cnf. Æschyli fragmentum e
Jaculatricibus, emendatum ab Heathio,
in Observatt. in Tragic. p. 161. V. 5.
Singulari etiam modo ἀγάλματα κόμης,
Euripides dixit in Electra v. 875.

--- οἶα δὴ γὰρ καὶ δέμαί κείθευσί μοι
κόμης ἀγάλματ' ἔξενόγκωμαι —

Ibid. 878.

Σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' αἰερί
κρατί·

Unde forte corrigendus v. 886. ubi legitur:

᾿Ω καλλήνικε, πατὴρ ἐκ νεκροῦ
γεγάς, ὄρεστα, τῆς ὕπ' ἰλίω μάχης
δίξαναίμοι σὺς βοστρύχων ἑταῖρά μ' ἄνδρα.

Duriusculus est hic Anapæstus in fine Iambi. Scribe:

δίξαναιμοί σὺς βοστρύχων ἑταῖρά μ' ἄνδρα.

Vox χρυσοφόρος, quæ contra Wakefeldii opinionem, in Lycophronide servanda est, in memoriam mihi revocat Epigramma Jubæ, Mauritanicæ regis, quod ex Amaranti Grammatici [Fuit Amarantus Grammaticus Alexandrinus. Quo tempore floruit incertum est. Ad antiquiores certe pertinere videtur. Ejus liber περὶ σκηπῆς laudatur hic ab Athenæo, et Lib. X. pag. 414. Idem est, qui teste Auctore Etymol. M. auctor fuit Commentarii in Theocriti carmen Thalsyia inscriptum. (ὄψ' ἢ ἐπιγραφὴ Λυκίδας ἢ Θαλυσία.) vid. Etym. M. voce Δικρανίστασι, et Valck. ad Theocr. Id. VII. 155. In Scholiis quæ nunc exstant in Theocritum, ejus nomen non occurrit. Memoratur etiam in Etymologico Gudiano MS. v. Ἀσπάλαθος. — εἶδος ἀκάνθου, εἴρηται παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος. οὗτως Ἀμάραντος, εἰς Θεόκριτον. Ἐπιγραφὴ δὲ, παρὰ τὸ σπαλιεύειν ἐτυμολογῆ. Vocem ἀσπάλαθος adhibuit Theocritus Id. IV. 57. Ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομίσσονται. Sub Nicandri nomine male hic versus laudatur ab Etym. M. pag. 156. 30.] de Scena libro conservavit nobis Athenæus Lib. VIII. p. 343. F. innumeris vitis contaminatum.

Μὴ με Λεοντίδης τραγικῶν κειμένων ἔχει
χρῆσται ὄψις, στίλβοντα, καὶ κούρηϊον ἄνδρος.
ἔν μὲν γὰρ ἔστιν ἐγὰρ Πάχχου φίλος, οὐδὲ τίνας
δὲ.

γῆριν χρυσοβέλοισι οὐσίαν ἐγάστατο.

Οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ¹ ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο

Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι

Ἡμίσεας ² πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε ³ λιπέσθην

15

Νηπιάχω, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,

Οἶν ⁴ σφιν νηλῆς κατὰ μητέρα πότης ἔμαρψε,

¹ ἀμύμονας S. M. B.

² πλεόνων A.

³ λιπέσθων A.

ῥῶν δέ με χυτρόποδες κέραμοι, καὶ τήγανα
ξηρά

χάησαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενοι.

Epigramma hoc a Brunkio in Anallectis prætermissum, scriptum est a rege Juba in tragicum Leontem, histriorem, ὅτε κακῶς τὴν Ἰψιπύλην ὑπεκίνατο, cum male Hypsipylen saltasset, ut Athenæus ait. Casaubonus, ex integrioribus libris in hunc modum restitueret conatus est :

Μὴ με Λεοντῆος τραγικοῦ τὸν ἀρείφατον ἦχον
λεύσσω· Ἰψιπύλης, ἐς κακὸν ἦθος ἕρα.

ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος οὐδὲ τιῶς
δὴ

γῆρυν χρυσοβόροις οὔασιν ἠγάσατο.

ῥῶν δέ με χυτρόποδες κέραμοι, καὶ τήγανα
ξηρά

χάησαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον.

In animadversionibus hæc scribit. ‘ In primo disticho λέύσσω emendavimus ex libris, pro χεύσσω, quod inepte editum. Est autem sensus pro sensu positus. λέύσσω enim est, *spectans, videns*, atqui sonus non usurpatur oculis, verum auribus. τὸν ἀρείφατον ἦχον, fecimus ex illis *νεναρήφαγον ἦχος*, quod nihil significat. Illud interpretamur vocem malam, corruptam, et intersectam, ut apud Plautum: “ intersecta hæc res est.” Apud Aristophanem (Ran. 985. Brunk.), τὸ τρύβλιον τέθνηκέ μοι, pro κέκλασται, *fractum est, intersectum est, periit* - - - vel, vocem asperam et bello convenientiorem quam theatro. Nam ita et vox ἀρείφατος potest capi. ἦθος Ἰψιπύλης, est vox, qua usus histrio cum ageret Hypsipylen. Sed fuit cum distinguerem post λέύσσω, et nomen Hypsipylæ ad sequentia transferrem, hoc sensu: Si male egit histrio Hypsipylam, noli præterea de nobili heroina male sentire, et ob inepti actoris peccata, illam putare ineptam aut stultam. Quarto versu ἠγάσατο legimus, consentientibus membranais, pro ἠγάσατο, quod versus non capit. χρυσοβόροις etiam pro χρυσοβόλοις emendamus. *Aurivoras Midæ aures*, eleganter si quid iudico, appellavit, et poetice, quæ propter auri famem illi sunt datæ. Nota Midæ fabula. Imperitum autem musicarum rerum iudicem, Midæ aures, habere, hoc est, asininas, venustissimum dictum est - - -

quinto versu per χυτρόποδας κέραμους et ollas fictiles, intelligit Juba: *cibos elios: per τήγανα ξηρά, pisces ταρνησιτούς, id est, frictos in sartagine. In sexto χάησαν scribimus auctoribus libris, non χάησαν.* Quædam omnino divinitus restituit in Jubæ epigrammate Casaubonus, nonnulla vero non attigit. Duo priora disticha, egregiis adjunctis Casauboni conjecturis, ita restituenda arbitror :

Μὴ με Λεοντῆος τραγικοῦ κίναρηφάγου
ἦχον

λεύσσω· Ἰψιπύλης, ἐς κακὸν ἦθος ἕρα·
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος, οὐδὲ τιῶς
δὴ

γῆρυν χρυσοφόροις οὔασιν ἠγάσατο.

Juba, Leontem tragicum post infeliciter actam Hypsipylen loquentem inducit. Petit autem a spectatoribus, qui testes fuerant illius inscitie, ne se propter male representatam Hypsipylen, tam artis suæ rudem omnino fuisse putent. Grætus, ait, quondam Baccho eram, in Dionysiiis forte spectaculis, at postquam gulæ cepi me tradere, cibi varii et multiplices vocem mihi ademerunt, quam sonoram habui. In primi versus emendatione, Casaubonus longissime a Jubæ sententia aberravit. Agitur omnino de aliquo cibi genere, quo Leontei vox adempta est. κίναρα enim, Latinis *cinara*, genus cacti spinosi, cum nostra *Artischocke* quodammodo comparandi, cibarium est fervidum, idoneumque ad libidinem accendendam. vid. Phaniæ ap. Athen. Lib. II. p. 70. D. enf. Salmas. Exercitt. Plin. p. 226. Adhibita hæc emendatione patet jocus Jubæ, dicentis, tragicum Leontem, priusquam agebat Hypsipylen, cacto se ingurgitasse et piscibus, quibus consumptis, suaviloquentia equidem non splendere poterat. Recte, ni fallor, scripsi *χρυσοφόροις*. Bacchus enim anulis auriculariis ornatus. Sic sæpius in Vasculis Græcorum pictis, ab Hancarvillio, aliisque editis occurrit.

Ἄδουρόμενον παρακρίτην] Inconsolabilem insatiabilemque luctum, quo mortem Regillæ prosequutus est Herodes, multis describit Philostratus in ejus vita. Non defuerunt tamen, qui fictum illum luctum fuisse contenderent. Hoc nomine reus

Quoniam illi liberos egregia e domo
 Rapaces Parcæ abstulerunt atræ,
 Dimidiam partem e pluribus: duo autem gnati adhuc su-
 perant

Infantes, malorum inscii, adhuc prorsus ignari
 Qualem illis sævum Fatum matrem rapuerit,

⁴ σφιν νηδὺς S. M. σφιν νηδὺς tanquam ex marmore cæteri.

quoque actus est a Bradua, Regillæ fra-
 tre, at absolutus. Falsum fuisse crimen
 adstruere conatur Philostratus. *cnf. Sal-
 mas. et Viscont.* Cum porro Herodes se-
 cundum Consul fieri posset, noluit, et hoc
 conjugis manibus tribuit, quod eam scili-
 cet lugeret. Memorat etiam Philostratus,
 Herodem totam domum et parietum pic-
 turas, nigris induxisse velis, quæ res
 tum nova erat. Lectionem Salmasianam
 χρέα πειριχόμενον εὐνῆ defendere studet
 Reiskius ad Constantini Porphyrog. Ce-
 remoniale aulæ Byzant. p. 54. B. Om-
 nino περιχῆσθαι εὐνῆ, sese circumfundere
 stragulis, verbum in ea re proprium est.
 Ita Mnesitheus Atheniensis ap. Athenæum
 I. XI. p. 486. C. εἶτα ἐὰν ἐμέσης ἰκανῶς,
 ἀναπαύου μικρῶς περιχέμενος. At præ-
 fero vulgatam lectionem.

Οὐνέκα οἱ παῖδας - - ἡμίσεας πλεόνων]
 Oprius apud antiquos obtinebat, subita
 morte extinctos, a diis rapi inferis, a
 Plutone, Proserpina, aliis. Hac certe
 persuasione se et alios consolabantur,
 quoties quis in natando, venando, aliove
 modo perierat; imprimis, si corpus non
 inveniretur, fluctibus submersum, vel a
 feris comestum. Jam Homerus, quem
 forte ante oculos habuit Marcellus, *Od.*
a. 241.

Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρεί-
 ψαντο.

Ἄρχειτ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε
 γούνας τε

Κάλλιπεν.

Od. v. 76.

τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεί-
 ψαντο,

καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῆσιν Ἐρινύσιν ἀμφι-
 πολεῦειν.

Scholias: Ἀρπυιαὶ, δαίμονες. ἢ ἀνεμοὶ
 ἀρπτακτικοί. De Aurora, *Od.* δ'. 250.

ἀλλ' ἦτοι κλείτον χρυσόθρονος ἤρασαν ἦδ' ὄς,
 κάλλεος εἶνεκα οἶδ', ἢ ἀθανάτοισι μετεῖν.

Epigramma DCCIX. in *Analect. Brunk.*
T. III. pag. 304.

Νύμφαι Κρηναῖαι με συνήρασαν ἐκ βιότοι,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἶνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίῳ, οὐδὲ δυνὶν ἐτέον τέλος ἐξανύσασα,
 Φιλησίη τὴν κλήσιν, Λυσοῖσι γένος.

Callimachus, in *Analect. Brunk. T. I.*
 pag. 470.

Ἄστακιδὸν τὸν Κεῖτα τὸν αἰπόλον ἤρασι
 Νύμφαι

ἔξ ὄρεος καὶ νῦν ἱερὸς Ἄστακιδος.

οἰκίτη Δικταῖσιν ὑπὸ δρυσίν, οἰκίτη Δάφνιν
 ποιμένεις, Ἄστακιδὸν δ' αἰὶν αἰσώμιθα.

cnf. Jacobs in *Antholog. Græc. T. I. P.*
II. pag. 301. Cæterum cum Marcello
 conferendum venustissimum epigramma
 ap. *Brunk. Analect. T. III.* p. 305. *cnf.*
Toup. in *Theocriti Syracus. p. 329.* Poeta
 noster Parcās vocat ἄρπυιας κλωθῶας.
 Κλωθῶ, una e Parcās, et sic omnes quoque
 dictæ. Hesychius: κλωθῆς — αἱ μύραι.
 ubi Salmasius putabat legendum esse
 Κλωθῶας. Sed Κλωθῆς vera lectio est,
 Codicis Marciani et antiquarum edd. nam
 Homero dictæ Parcæ κατακλωθῆς, *Od.* η'.
 197.

- - - ἔιθα δ' ἔπειτα

πίσεται ἔσσα οἱ αἴσα, κατακλωθῆς τε
 βαρεῖαι

γενωμένῳ ἴσαντο λῆρα, ὅτε μαι ποικε μύρας.

Scholias: τὸ δὲ κλωθῆς ἢ κατακλωθῆς
 μεταπλασμὸν ἔπαθεν ἐκ τοῦ αἰ κλωθῶ, οὐ
 εὐθεία ἢ Κλωθῶ. δηλοῖ τε τὰς μύρας παρ-
 νομασθεῖσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς Κλωθῆς.
 v. *Ernesti* ad *Hom. l. c.* Observat *Vi-
 scentius* ad *h. l.* in nummo Imperatoris
 Diocletiani, tres Parcās et quidem nentes,
 representatas esse, cum inscriptione: *PA-
 TIS VICTRICIBUS*, vid. *Viscont. p. 81.*—
ἀνηρείψαντο est verbum Homericum, illu-
 stratum ab *Alberl.* ad *Hesych.* voc. *ἀνη-
 ρίψαντο* et *ἀνηρείψαντο*, ex *Iliad. v.* 234. et
Od. a. 241. itemque *Hesiodo* et *Appollo-
 nio.* Adde *Orph. Argon.* 288. v. 15.
ἡμίσεας πλεόνων. Quatuor liberos Herodi
 tribuit auctor Inscriptionis, dissentit vero
 Philostratus. Difficultates ex hac dis-
 sensione et varietate ortas, expositæ in
 not. (11), ad *Vit. Herod. Attioi.*

Σφιν νηδὺς] Lapis exhibit: ΣΦΙΝΗΑΣ, ἢ
 omissa litera ν. Passim similes observati
 sunt errores in Inscriptionibus et auctori-
 bus antiquis. In Inscriptione ap. *Chishull,*
Antiq. Asiat. pag. 96. lin. 35. legitur:
 ΤΑΣΤΗΛΑΣ, pro ΤΑΣ ΣΤΗΛΑΣ. p. 102.
 lin. 18. ΤΙΣΤΟΧΑΖΟΙΤΟ, pro ΤΙΣ ΣΤΟ-
 ΧΑΖΟΙΤΟ. In *Codd. MSS.* non infre-

Πρίν περ¹ γηραιῆσι μιγήμεναι² ἡλακάτῃσι.
 Τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίνηρον ὄδυρομένῳ ἀκόρητον,

¹ γεραῖσι S.

quens error. vide exempla ap. Pierson. Verisim. I. 9. pag. 107. Non absimilis huic errori corruptela in Æschyli loco ex Heliadibus, apud Athen. Lib. XI. p. 469. Ibi legitur: ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἑφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλον κτλ. Anapæsti duo miserrime depravati sunt. Legendum:

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς σ οὔ πατρὸς Ἑφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλον κλ.

Cōncursus duarum literarum σ, errorem, protulit. Cætera quæ sequuntur tam corrupta sunt, ut nihil intelligam. Hac opportunitate, de nonnullis poetarum locis, ubi tales errores libriorum observavimus, nobis animadversa communicabo. In Aristophanis Lysistrata, v. 518. ait mulier:

- - - πῶς ταῦτ', ὦ νερ, διαπράττεσθ' ὦδ' ἀνότῳ;
 ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας φάσκειν ἄν' εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις,
 ὅτοτ' ἔξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

mi vir, qui fit, ut hæc tam stulte agatis?
 at ille statim limis me intuens dicebat: nisi subtemen neveris, dolebit tibi caput diu.
 Brunk. in Notis, p. 37. bene monuit hæc: 'Corrupte vulgo legitur hic versus tum quoad metrum, tum quoad φράσιν:

Ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἔφασκε, κεί μὴ τὸν στήμονα νήσω—

persanatum eum fore credidit Orvillius ad Charit. p. 506. si legatur φάσκειν. Sed non animadvertit absurdum esse κεί μὴ νήσω. Nullus hic locus esse potest copulæ. Regii vocem ἔφασκε omittunt: præterea in A. scriptum ὑποβλέψας, εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις, quod postremum verisimum est: unde maximam partem optime reposui:

Ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας φάσκειν ἄν' εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις.

Ob librarii errorem, Viri docti veram lectionem non assequuti sunt. Credo legendum esse:

Ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας ἄν' ἔφασκε, εἰ μὴ τ. σ. ν.

Quid est, quod aut reliquis non bene respondeat, aut Aristophaneum dicendi genus minus deceat? Excutiamus nonnulla alia in Aristophane, virorumque doctorum observationes. In Thesmophor. 225,

Mnesilochus ait:

- - - εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρα γ', ἐνταυθοῖ μὲν ἄ τεμνόμενος.

Ne minimam quidem hoc loco particula γε vim habet, ad quam cæterum, ut recte observavit Cl. Jacobs in præf. ad Exercitatt. Critic. p. XX., confugere solent, qui versus mensuram aliter explere non possunt, Critici. Ubi acumen Brunkii? Legendum sine controversia:

Οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρα γ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μὲν ἄ.

Aristophanes talem emendationem postulare videtur, nam in Nub. 814. ait:

Οὐ τοι, μὰ τὴν Ὁμήχλην, ἔτ' ἐνταυθοῖ μὲν ἄ.

Vesp. 1442.

Οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα γ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μὲν ἄ.

Aves 1443.

Οὐ τοι, μὰ τὰς κεχνηῆδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι.

E mea opinione locus quoque corruptus, in Equit. 460.

Ταυτ', μὰ τὴν Δήμητρα γ', μ' οὐκ ἐλάνθανε τεκταινόμενα τὰ πράγματα· ἀλλ' ἠπιστάμην γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

Liber Ravennas vs. 3. ita exhibet:

γομφούμεν' αὐτὰ πάντα κ. κ.

Omnino illud γε a librario intrusum, deest etiam in antiquis Edd. Miror Invernizium, cui optima copia data emendandi multa illustrandique alia, nihil hic monuisse. Legendum puto:

γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κ.

Transeamus ad loca nonnulla poetarum apud Athenæum. Lycophron, magis Cassandra sua, quam aliis carminibus notus, Satyram in Menedemum, Eretriacæ sectæ principem aliosque philosophos scripserat, e qua elegantissimum locum, at valde depravatum, conservavit nobis Athenæus, Lib. X. p. 420. quem sic partim e Toupii partim e mea sententia scribendum esse existimo:

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι
 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ἰράτε, στενηῶ,
 δεῖπνον γὰρ οὐτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὐτ' ἐν Ρόδῳ ταιούτοι οὐτ' ἐν Λυδία,

Antequam ad seniles accederet colos.
 Illi porro Jupiter, solatium deflenti inexplabile,

² ἡλακάτῃσι Α. ἡλακάτῃσιν Β.

κατέχω δεδειπνηκὸς, Ἀπολλων, ὡς καλόν!
 * * * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχων
 ὕδαρες ὁ παῖς περιήγε τοῦ πενταβόλου
 ἀτρέμα παρεξεστηκὸς, ἀλιτήριος
 καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαφιλῆς
 Δέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Improbi filii patris optimi,
 ego, ut adspicitis, hic vobiscum lascivio.
 Nulla etenim per deos cana ejusmodi
 nec Caria, nec Rhodi, nec Lydia
 acceptus sum, Apollo, quam splendida!
 * * * * * pocillum etiam
 aqua impletum puer præbuit, emptum
 obolis quinque,
 vini subvapidi; infamis
 plebeiusque saltabat lupinus,
 multus, inopum triclino compotor.

versu 6. in Athenæo legebatur:

ἀλλὰ καὶ κυλίχων ὕδαρες
 ὁ παῖς περιήγε.

adhibui Toupii emendationem:

* * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχων
 ὕδαρες.

vid. ejus Emendat. in Suid. T. II. p. 277.
 Quod hic habes πενταβόλου, ad poculi
 vilitatem pertinere mihi videtur, ad vinum
 vero transulit Toupius, qui acute vitio-
 sum in Athenæo, ἀτρέμα παρεξεστηκὸς, in
 ἀτρέμα παρεξεστηκὸς mutavit. οἶνον enim
 παρεξεστηκὸτα, vilissimum et subvapidum,
 Lycophron vocat, quomodo etiam Ari-
 stides, et alii a Toupio laudati. De voce
 ἀλιτήριος consule Interpp. ad Hesych. h. v.
 Spanhëm. ad Callim. p. 80. Ruhnk. ad
 Tim. Lex. Plat. p. 24. Infeliciter ni
 fallor tentavit v. 9. Toupius, qui sic legi-
 tur in Athenæo:

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαφιλῆς
 Δέρμος.

putat legendum esse:

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαφιλῆς
 Δέρμος.

Vera lectio est δημόκοινος. Est enim δέρ-
 μος δημόκοινος, cicer plebeium, infame.
 Proprie δημόκοινος est tortor. Herodianus
 Grammaticus ad calcem Phrynichi: Δη-
 μόκοινος — ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. Am-
 monius voc. Δήμιος, δήμιος καὶ δημόκοινος
 διαφέρει. δήμιος γάρ ἐστιν ὁ ἀναίρων τοὺς κα-
 ταδικούς. δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων. cnf. ib.
 Valk. Pollux, Lib. VIII. 71. et Commen-
 tatores, quibus adde Maussac. ad Harpo-
 crat. v. δημόκοινος. Cyrillus Lex. MS.
 δημόκοινον — τὸ δημόσιον. Eustathius

ad Od. Σ. T. III. p. 1835. ed. Rom. ubi
 copiosus est de titulis, hominibus misellis
 datis, nit: - - - ἐξ οὗ σκῆμα ποικίλος
 ἐπέκειτο, τὸ δημόκοινος. Cicer est συμπότης
 πενήτων καὶ τρικλίνου. Sic salem in Cas-
 sandra, 135., ξίνιος σύνδορον dixit:

- - - τὴν ξίνιος
 σύνδορον διγύμνασι ἀγῶνα παύσων.

ubi vid. Schol. Lupini vilissimum pau-
 perum et philosophorum cibus. v. Bur-
 mann, ad Petron. c. 14. Verbo ἐπεχόρευε,
 eodem modo usus Diphilus apud Athen.
 Lib. VI. p. 230.

Εἰς τὸ μέτρον ἐπεχόρευσε σαπίρης
 μέτρον.

Refert Athenæus, ex eodem Lycophrone:
 ἐξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον,

- - - τράχημα γὰρ
 ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐ-
 τοὺς ἐπὶ πλείον, ὁ ὄρκος καταλαμβάνει τὴν ἔω
 καλῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω κόρος. deinde versu
 inter potandum questiones ait propositas,

- - - bellarium enim
 sapiens sermo in medio habitus.

Narratur quoque, sæpnumero accidisse, ut
 congressi longius sermones cum protraha-
 rent, gallus Auroram denuntians, eos suis
 disputationibus nondum satiatis interpella-
 ret. Hæreo, ut verum fatear hoc loco, nam
 disjecta membra poete in versus ordi-
 nare, impossibile fere est. Cæterum ver-
 bis τοῖσιν δὲ οὐδέπω κόρος, e Lycophrone
 petitis, utitur conviva ap. Athen. Lib. X.
 p. 445. οὐ δὲ παρονῶν καὶ μεθῶν οὐδέπω
 κόρον ἔχεις. Ipse Lycophron in incerta
 tragædia apud Stobæum, Tit. CXX. p.
 491. Grot. οὐ γὰρ ἐστ' αὐτοῦ κόρος. Duo
 versus Lycophronis, paullo emendatiore,
 leguntur etiam in Diogene Laertio, in
 Menedemo, Lib. II. sect. 140. pag. 161.
 Menag. - - - ἅπαντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν
 τοῖς πεποιημένοις Σατύροις αὐτῷ, εἰς Με-
 νέδημον ἐπέγραψεν, ἰσχυρίσθαι τοῦ φιλοσό-
 φου ποιήσας τὸ δρᾶμα. ἂν καὶ τίνα ἐστὶ
 τῷ αὐτῷ

Ὡς ἐκ βραχέως δαιτὸς ἢ βασιὰ κύλιξ
 αὐτοῦς κοκκίεται παρὰ μέτρον τράχημα δὲ
 ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιλοκόινοις λόγος.

Aliter ergo ab Athenæo, aliter a Diogene
 Laertio, locus Lycophronis laudatur. Fuit
 forsitan duplex recensio poematium. De
 Menedemo philosopho vide eruditam dis-
 putationem, in observationibus ad ver-

Καὶ βασιλεύς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μήτην ¹ ἑοικώς. 20
 Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα,
² Αὔρησι ζεφύροιο κομιζόμεν Ἠλυσίησιν.
³ Αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα

¹ ὁμοίως S. M. B.

² Αὔρησι tanquam ex marmore H.

sionem τῶν LXX. Danielis, pag. 490. (Rom. 1773.) κυκλεῖν, haud dubie hic significat, in orbem distribuere, κύκλω χορεύειν, ut Antiphanes Comicus dixerat ap. Athen. in Epitome Casaubon. p. 781. ex emend. Valkenarii ad Callimachi elegiaca, p. 258.

--- χρυσοκόλλητον δέπας
 μεστὸν, κύκλω χορεύων.

Verbum προκυκλεῖν, tali significatione occurrit in Chelidonistaram carmine, ap. Athen. Lib. VIII. p. 360. C. quod sic legendum :

ἦλθ', ἦλθε χελιδὼν, καλὰς ἄρας
 ἄγουσα καὶ καλοὺς ἑνιαυτοὺς,
 ἐπὶ γαστέρα λευκά, κἀπὶ νῶτα μέλαινα
 παλάδαυ οὐ προκυκλεῖται ;
 ἐκ πίονος οἴκου ;
 οἴνου τε δέπαστρον
 τυροῦ τε κἀνίστρον
 καὶ πυρῶν ;

vid. Cl. Hermann de metris p. 337. Athenæi lectionem προκυκλεῖς, servandam puto, quam nullo jure Casaubonus et Meursius rejicere voluerunt. Jam vero et sequentem locum, levi mutatione et proba distinctione donatum, hic ad partes vocabo :

πότῃ ἀπίωμες, ἢ λαβόμεθα ;

* * * * *
 * * * * *

εἰ μὲν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἑάσομες
 ἢ τὰν θύραν φέρωμες, ἢ τὸ ὑπὲρ θυρον
 ἢ τὰν γυναῖκα, τὰν ἔσω καθημέναν
 μικὰ μὲν ἐστὶ, ῥαδίως μιν οἴσομες
 ἂν δὲ φέρης τι, μέγα τι σοὶ δὴ καὶ φέροις,
 ἀνοιγ' ἀνοίγε τὰν θύραν χελιδόνι,
 οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ παιδιὰ.

Emendationes meas vix cuiquam displicere posse arbitror. v. 4. pro μικρὰ, scripsi μικὰ, postulante Dorica dialecto ; Dores enim, teste Gregorio, de dialect. Dor. p. 130. τὸ μικρὸν μικρὸν λέγουσι, laudato in testimonium loco Theoc. Id. V. 66. cnf. Id. VII. 64. XV. 12. 42. etc. Eadem forma usus Callimachus ap. Etym. M. p. 582.

Ἄει τοῖς μίκκοις μικὰ διδοῦσι θεοί.

vid Fragm. Callimachea, CLXXIX. Benth. et XXXV. p. 294. Valken. cnf. Hymn.

in Cer. 111. Bæotus, in Aristoph. Acharn. 909.

μικρός γὰ μακρός οὗτος.

Μικκύλα occurrit in Moscho, Id. I. 13. ed. Jacobs. Etym. M. p. 587. Μικκύλος (l. Μικκύλος), μικρός, ὑποκοριστικῶς. Phot. Lex. MS. Μίκκαιον — μικρότατον. v. Eustath. ad Iliad. ε'. pag. 610. Ælius Dionysius ap. Eustath. ad Iliad. β'. p. 217. usum verbi Ionibus tribuit ; at Eustathius ipse ad Iliad. ε'. pag. 610. recte Æolicum vocare jubet. Versus 5., ita ab Athenæo exhibitus :

ἂν δὲ φέρης τι, μέγα δὴ τι καὶ φέροις.

Sed metrum claudicat. Barnesius ad Homeri Εἰρσειώνη, ita emendat :

---, μέγα τί μοι δὴ καὶ φέροις.

Cl. Ilgen, (in Opuscul. philolog. T. I. p. 168.) contra, scribendum putat :

---, μέγα τι δὴ μοί κεν φέροις.

At sine dubio legendum est :

---, μέγα τι σοὶ δὴ καὶ φέροις.

si quid nobis adfers, magnum tibi quoque gratiam parat. Elegantissime Græci dicunt μέγα τι φέρειν, et μέγα τι ποιεῖν, pro gratiam reddere, referre gratiam alicui, aut remunerari rem. μέγα κακὸν ποιεῖν, pro malo adficere, mulier dixit ad mœchum suum, in Loerico luxurioso carmine, quod Athenæus conservavit, Lib. XV. p. 697. B.

Μὴ προθῶς ἄμ' ἱκετεύω' πρὶν καὶ μὲν κείνον, ἀνίστα.

Μὴ κακὸν μέγα ποιήσης καὶ με τὰν δειλάκραν.

Ἄμἐρα καὶ ἦδη' τὸ φῶς διὰ τῆς θυρίδος οὐκ ἔσορῆς ;

Sic locus distinguendus, soluta oratione Athenæi immistus. v. 1. male erat ἄμμ', Hesych. δειλάκρα, δειλαιία. Etym. Gudian. MS. δειλαικρέων, ὁ δειλὸς. Ἀριστοφάνης, ᾧ δειλαικρέων πῶς ἦλθες -- εἰρηται καὶ δειλαικρός καὶ δειλάκρα.

Πρὶν περὶ γρηαῖσι μιγήμεναι ἠλακάτησι] Verbum μίγνεσθαι, pro πειλάσαι, arripinquare positum esse, observavit Visconti. Idonea probatio e Homero petenda. v. Iliad. ω'. 91. γ'. 206. Od. ε'. 386. ζ'. 136. η'. 246. Eleganter γρηαῖσι

Et Imperator, Jovi patri specie et consilio similis. 20
 Jupiter quidem ad Oceanum floridam misit uxorem
 Zephyri deferendam Elysiis auris;
 At is stellatos circum talos puero calceos

³ Αὐτὰ S. M.

ἡλακάταις μυῖνας, de iis dicitur, qui ad senectam proveniunt. Simili plane locutione Martialis, breves colos dixit, de vita brevi ac non diuturna. Lib. IX. 28.

“Latonæ venerande nepos, qui mitibus herbis

Parcarum exoras pensa, brevesque colos.”

Animadversione præterea dignum, ἡλακάτας hic ab auctore dici, non ἡλακάτην, quamvis de unius vita fatoque agatur, ut a Martiale, colos, non colum. Lib. VII. 46.

“Non tulit invidiam nigri regnator Averni,
 Et fatis raptas reddidit ipse colos.”

Ἐπίηρον] pro solatio, ad consolationem ipsi, ἔστειλεν, ἔδωκεν Imperator. Vocem ἐπίηρον inauditam esse bonis scriptoribus, Brunk monuit ad Analect. T. III. pag. 112. et 220. Idem esse ac ἐπιήρανον credidit Visconti. Fallitur vir doctissimus, præterea omnino alia ratio habenda Homericæ ἐπίηρα φέρειν. Voce ἐπίηρα, ut substantiva et neutrius generis usum fuisse Antimachum Colophonium, ex Hesychio patet. Ἐπίηρα. τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας ὡς Ἀντίμαχος. Hoc ergo contra eos est, qui omnino vocem e Græcitate eliminant, ut Interpp. ad Hesych. v. ἦ ῥα. et Brunk. l. l. In tanto quidem naufragio Græcorum poetarum, quorum quantilla pars servata fuit, non licet tam auctacter aliquid mutare, non decet, quidquid unus et alter Criticorum faciant. Acuta est de voce ἐπίηρα observatio Cl. Wolfii, in Præf. ad Hom. Iliad. p. XXI. ‘In primis’ (ait) sæpe a librariis præpositiones verbis male appictæ sunt, quæ separatim scribi debebant, tum maxime, cum præpositio aliqua post suum nomen posita, aliove modo per tmesin ab eo avulsa erat - - Retulerant in iis dudum Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1648., verbum ἐπίηρα, Iliad. α'. 572. 8. in quo ἐπί ab ἦρα distractum, ad φέρειν referri docuerunt. Sed et hic diversas fuisse Grammaticorum sententias, Glossographi Græci arguunt. Probabilem quidem illam observationem hoc facit, quod afferunt, ἦρα φέρειν alibi vel nude esse, vel præpositionem si adsit, interdum ab ἦρα divulsam et alii vocabulo junctam occurrere; ut, Od. γ'. 164. π'. 375. Addi poterat similis forma Hom. χάριν φέρειν τινί, favens iis, qui ἦρα substantivum esse pu-

tant. At vero mox eadem doctia redditur loco Od. τ'. 343. Οὐδέ τι μοι ποδάνπηρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ γίγνεται. Nihil nostram questionem juvat altera ibi lectio ἐπίηρ' ἀνὰ θυμῷ, merito improbata ab Eustathio. Quod si et hic ἐπί scriptura; separare velles, ab ἦρανα, unde contractum videtur ἦρα adjectivum, nec id facile alicui probares, cum sic ἐπί ad γίγνεται trahendum esset. Probare autem Aristarchus videtur vulgatum ἐπίηρα. vid. Etym. M. p. 359. 43. Schol. Wassenb. p. 185. et Eustath. p. 152. ubi inepte derivationis ab ἦρ, in Etym. M. primo loco positæ, auctor laudatur Herodianus.

Ἐπιδυρομένη ἀκέρητον] Vide quæ supra ad v. 11. monui.

Καὶ βασιλεὺς, Διὶ πατρὶ φῦνι καὶ μῦτιν εἰοικῶς] Est Marcus Aurelius Antoninus Philosophus. Tempore Antoninorum primum assueverunt Græci, Augustos Augustasque salutare βασιλεῖς et βασίλισσας, quem usum magna eruditionis copia illustravit Spanhem. de Usu et Præst. Numism. Dissert. XII. p. 398. 400.

Ἐς Ὠκεανὸν Θαλεριν ἔστειλε γυναῖκα] Insula fortunatæ, in Oceano a veteribus positæ. vid. Salmas. et Viscont.

Αὐτὰρ ὁ ἀστερέοντα - - Νύκτα διὰ διοφειρῆν] In gratiam ac solatium Herodis, imperator M. Antoninus, ejus filium senatorem fecit. ἀστερέοντα πέδιλα, vocat calceos lunatos, quibus luna assuta erat; quod patriciorum insigne. vid. Salmas. Fuere, qui putarent, semicirculum illum, qui assuebatur calceis patriciorum, non lunulam ferre, sed notam centenarii numeri, quod initio tot Senatores fuerint. Auctor est Isidorus, Orig. Lib. XIX. c. 34. hæc monens: “Patricios calceos Romulus reperit quatuor corrigiarum, assutaque luna, his soli Patricii utebantur. Luna autem in eis non sideris formam, sed notam centenarii significabat, quod initio patricii senatores centum fuerint.” Philostratus, de Herodis filio verba faciens, ornamentum in calceis, ἐπισφύρειν ἐλεφάντινον μυνοειδές vocat. Quam Marcellus dat historiam originis, adfigendi patriciorum calceis lunam, apud nullam alium auctorem, eorum qui nunc exstant, occurrit. Fabulam ergo, aut, ut Salmasius putat, ex iis hausit poeta, qui τὰ Αἴτια scripserunt, quorum præcipui memorantur, inter Græcos Callimachus, inter Latinos, Varro;

Δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμῶνα φορῆναι,
 ὅς ἦμος ὅτ' Αἰνεΐαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, 25
 Νύκτα διὰ δυοφερὴν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σωτῆρ
 Παμφανόων ἐνέκειτο ¹σεληναίης κύκλος αὐγῆς.
 Τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι ²πὸτ' ἐνεργάζαντο πεδίλω,
 ὅς ἦεν Αὔσονίωιν εὐγενέεσσι γεραῖα.
 Ὅ μιν ὀνόσσηται, ³καὶ Κεκροπίδην περ' εὔοντα, 30

¹ CEA ΚΥΚΛΟ L. κυκλο ρο S. M. A. σεληναίης κύκλος αἴγλης ex conj. S. quem secutus B.

² ΠΟ ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ L. παρευεργάζαντο S. M. B. παρενεργάζαντο A.

³ CON ΗΓΕΝΕΕCIC L. Σύμβολον Αὔσονιοισιν εὐγενέεσσι γεραῖον ex conj. S. quam sequitur B.

aut, quod probabilius e Viscontii sententia, ex deperditis auctoribus τῶν παραλειπομένων. Virgilius, ad locum aliquem incerti auctoris τῶν Τρωϊκῶν respexisse videtur, ubi hæc fabula exposita erat, referens, stellam cælo delapsam, viasque sectantem præluxisse Æneæ, et Idæa se sylvā condidisse, eaque duce, Æneam et socios salvos ad eum locum pervenisse, ubi se considerat. Sic autem ille, Æn. II. 696.

“ de cælo lapsa per umbras

Stella facem ducens multa cum luce concurrit.

Illam, summa super labentem culmina tecti,

Cernimus Idæa clarā se condere silva, Signantemque vias; tum longo limite sulcus

Dat lucem, et late circum loca sulfure fumant.”

Sanctum sidus, paulo post vocat, v. 699.

“ Hic ergo victus genitor se tollit ad auras

Affaturque deos, et sanctum sidus adorat.”

Poeta noster, non stellā, sed Mercurio duce, qui stellam in lunæ modum talaribus infixam habebat, Æneam Idam petiisse, et in tutum se recepisse scribit: et in ejus rei memoriam Æneadas stellæ illius vel lunæ figuram calceis suis adfuisse: quod postea nobilitatis insigne fait Romanis. Quintus Smyrnæus non stellam, nec Mercurium stelligera habentem talaria, sed Venerem ipsam ducem Æneæ fuisse tradit, cum Trojæ fugeret incendium. Totus Quinti Smyrnæi suavissimus locus, paulo emendatius a Rhodomanno scriptus, ita se habet, Lib. XIII. 13. sq.

--- ὡς παῖς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀρχίσταο
 ἄστου λιπῶν, ἧθοῖσι καταθόμενον πυρὶ
 πολλῶ

υἷα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέεσκε,

τὴν μὲν ἐπὶ πλατὺν ἄμιν ἐφυσσάμενος κρατερεῆσι

χερσὶ, πολυτλήτω ὑπὸ γῆραὶ μοχλίζοντα· τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα χεῖρὸς, ἐπιφαύοντα σπόμεσι

γαίης, οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μύθοιο ἐξῆγεν πολέμοιο δυσσηχέος· ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης

ἐκρέματ' ἐμπεφυδὸς ἀπαλὸς παῖς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ

χευάτο οἱ ἀπαλῆσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν

σώματ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσὶ. πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ

οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὄδον ἠγεμύμευεν,

υἱανὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πῆματος αἰνοῦ πρόφρων ῥυομένη· —

Tryphiodorus, qui ex eodem forte hausit fonte, ita breviter ait Excid. II. 643.

Αἰνεῖαν δ' ἐκλεψε καὶ Ἀρχίστην Ἀφροδίτη, οἰκτεῖρουσα γέροντα καὶ υἷα, τῆλε δὲ πάτρης

Αὔσονίν ἐπίνασσε —

In Tabula Iliaca, conspicitur Mercurius, Æneam cum familia sua e Trojæ excidio abducens. Viri docti vero qui tabulam illustravere, Fabretum dico, Bergerum et B. de Montfaucon, non nostri poetæ locum attulerunt, in quo discrete narratur, Æneam Mercurii ductu evasisse. In gemma, ap. Augustin. Gemm. T. II. n. 3. fuga representata est Æneæ, ibique Mercurius dux, stellam in fronte gerit, lunari forma, radiosam. cnf. Mus. Stosch. Cl. II. n. 385.

Πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, Νύκτα διὰ δυοφερὴν] Quintus Smyrn. Lib. III. 326.

— οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μύθοιο ἐξῆγεν πολέμου δυσσηχέος ---

Dedit habendos, quos aiunt et Mercurium gestasse.
 Tum, quum Æneam ex bello eduxit Achivorum
 Noctem per tenebrosam. Illi vero circum pedes salutifer
 Resplendens inerat Lunaris luminis orbis.
 Hunc olim Æneadæ assuerunt calceo,
 Filiis Ausonum nobiles honoris signum.
 Non eum vituperaverint, etsi Cecropidam,

⁴ v. 50. et 31. transposuit S. . . O . . OCCHTAI I. α. οὐ . . . ὀσσηται S. οὐ . . . σσηται M. οὐ . . . ὀσσηται A. οὐ μιν . . . σσηται H. ὡς μιν ἐκόσμησε ex conj. reponit S. quam cæteri servant.

⁵ καὶ om. S. M.

Παμφανόν ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἰ-
 γῆς] Lacunam in lapide:

--- CEL --- C ΚΥΚΛΟ ---

facili, vera, et ab omnibus probata con-
 jectura, sic Salmasius explevit:

Παμφανόν ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἰγῆς.
 habuit enim vir doctissimus in mente,
 versum Apolloni Rhodii, Lib. IV. 167.

Ἵς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρεθέως αἰγῆν.

Omnino αἰγῆν sæpissime de fulgore solis
 et lunæ dicitur. Poeta incertus apud
 Alexandrum Grammat. p. 639. Ald. ---
 ὃ Σμίνθι Ἄπολλον, τίνα χερὸν προσειπεῖν πρό-
 τερον, ἡλίου, καὶ πηγὴν τῆς οὐρανοῦ ταύτης
 αἰγῆς. Visconti, magis in fine probat
 verbum αἰγῆς, quia concursio syllabarum
 κλος et γῆς dura est. αἰγαί fere semper
 Soli tribuunt. v. Homer. Iliad. π'. 188.
 θ'. 480. Od. ε'. 181. ζ'. 98. λ'. 496. Mi-
 mnermus ap. Stob. p. 536. Tragicus ap.
 eund. p. 401. Auctor Pæanis ap. Athen.
 Lib. XV. p. 696. poeta incertus ap. Plu-
 tarch. Opp. T. II. p. 827. De lucernarum
 radiis vocem adhibuit Philoxenus in
 Cæna, ap. Athen. Lib. IV. p. 147. A. et
 de oculorum fulgore, Licymnius Chius
 ap. eund. Lib. XIII. p. 564. Non minus
 Lunæ radii αἰγαί, dicti. vid. Tryphiod.
 509. ibique Interpp. Hinc Luna, Σελήνη
 καταυγάστειρα dicta, in Hymno Orphico,
 VIII. 6. cnf. Homeric. VIII. 13. — κύ-
 κλος et κύκλα Σελήνης etiam poetis in usu,
 quando de Luna plena sermo. Æsopus,
 in Analect. Brunk. T. I. p. 76.

ἡδεὰ μὲν γὰρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα,
 θάλασσα,

ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἡλίου.

Ad quem locum Cl. Jacobs, laudat Leo-
 nid. Tarentin. Ep. XLIX. ἱερὰ κύκλα
 σελήνης, et λαμπρὸς ἡλίου κύκλος apud
 Sophocl. Antig. 416. Adde Eurip. Phœn.
 181. χρυσεόκυκλον φέγγος, et Sopho-
 clis locum ap. Achillem, in vita Arati p.
 122. a. ubi legitur, στρέφοντα κύκλον
 ἡλίου.

Ποτ' ἐπερράφαντο σιδήλου γιάσιον αἰσίοισι
 εὐγενέτεσι γερῶν] Sic legendum est e
 felici Viscontii emendatione. E corrupto
 apographo lectionem nobis præcudit Salma-
 sius: παρεπιρράφαντο, a verbo παραπιρράπτω.
 At hoc nihili est. Perspicue in lapide
 exstant litera ΠΟ --- v. 29. ita Salma-
 masius explevit:

Σιδηρίδων αἰσίοισι εὐγενέτεσι γερῶν.

'Huic versui restituendo (ait) supplendo-
 que, non magnam dedimus operam, sed
 bonam; quod illis solis ut negent per-
 mitto, qui aliter restitui potnisse osten-
 derent, quam hoc modo. Pediculos et
 apices literarum rimetur qui volet, et si
 poterit, labem et vitium lapidis melius
 resarciat, nos contenti simus hoc Catone.
 Sequor lectionem Viscontii, qui in lapide
 ΓC, initio versus positus, accurate obser-
 vavit; et in fine integram vocem γερῶν.

Οὐ μιν ὀσσηται καὶ κεκροπίδην περ ἰόντα.]
 Hæsitavit ob lacunam, quam in Apogra-
 pho invenit Salmasius. 'Verba ipsa au-
 ctoris (inquirit) non tam facile possumus
 hoc loco restituere, quam in superiore
 versu. Sententiam tamen æque bene. Sic
 enim legimus:

Ἵς μιν ἐκόσμησεν καὶ κεκροπίδην περ ἰόντα.'

Reperit Salmasius in apographo:

--- ΟΥ --- OCCHTAI ---

Visconti vero in lapide, deletas fere li-
 teras:

--- ΟΥΜΙΝΟ --- OCCHTAI ---

Ingeniose inde conjicit:

Οὐ μιν ὀσσηται καὶ κεκροπίδην περ ἰόντα.

Sensus ipse supplementum confirmare vi-
 detur. Appellat poeta noster talaria, γίγας,
 ἐπισφύριον ἀνδρῶν Τυρρηνῶν, alludit enim, ut
 Viscontius monuit, ad illud calcamenti
 genus, quod Tuscum dicebatur, quo ge-
 nere utebantur Senatores Romani. Vir-
 gilius de Evandro, Æn. VIII. 458.

"Et Tyrrhena pedum circumdat vincula
 plantis."

¹ Τυρσηνῶν ἀρχαίου ἐπισφύριον ² γέρας ἀνδρῶν,
³ Ἐρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
⁴ Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος ⁵ Θησηιάδαο.

Τούνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἥ μὲν ⁶ ἀνασσα

⁷ Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι·

35

Ἐλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι ⁸ φωνῆν,

¹ Θυρσηνῶν S. M. Τυρσηνῶν H.

² ΤΕΡΑΣ L.

³ ἐργειδῶτα S. M. ἐργειδῶτα A. ἐκγεγαῶτα corr. S. quem sequuntur caeteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυρσηνικά, τὸ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυστοι. σανδάλιον γὰρ ἦν. ὑπέδησε δὲ αὐτὸ Φειδίας ἐν τῇ Ἀθηνῶν. Photius, in Lex. MS. Τυρσηνικά. σανδάλια πολυτελεῖ. Caeterum plura invenies coacervata in auctoribus, qui de re vestitaria scripserunt.

Γέρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΤΕΡΑΣ, pro ΓΕΡΑΣ. Sæpius a libraribus γ et τ confundi observamus. In Philodemi de Musicalibello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΥ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΥ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysistrata:

ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
 κἂν ταῦρον ἀγχόεις. ΛΑΜ. μάλα γὰρ οἶω,
 ναὶ σῶά.

Γυμνάδομαι γα, καὶ ποτὶ πυγῶν ἄλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμνάδομαι τε,—

Admonet caeterum, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδά-
 σκαλος ἡμᾶς
 ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον
 παραβῆναι,
 οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου κλω.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον
 παραβῆναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorem argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna præterea accedit auctoritas ex Acharn. 628.

Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδόχους, εἰ τις
 κωμωδοποιητῆς
 αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβᾶς—

Simili modo particula γε imperito librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκεῖπται χρῆ
 τὸν ποιητὴν τὸν γε ποιητὴν,
 καὶ μὴ παράγειν, μὴδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν
 γὰρ παιδαρίοισιν
 ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶ-
 σιν γε ποιηταί.

Scribe v. 3. τοῖσιν δ' ἡβῶσι π. Primus versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Thesmoph. 149.

Χρῆ τὸν ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους
 ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab imperito librario. Lege: χρῆ γὰρ ποιητὴν. Hoc melius quoque cum sequentibus coherere videtur. cnf. Astydantantis Tragicæ locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

----- εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
 ὑμετέρης γαίης Ἀχελαῖος ἔξανίσει.

et Lib. II. 210.

----- εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
 οἷδ' ὑμεῖς.

Aratus, Phænomen. 30.

----- εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
 Κρήτηθεν.

Poeta incertus, laudatus a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἔτεόν γὰρ ἐν Ἰλίου εἰρέει πύργω
 ἦν.

Notaunda methodus Latina scribendæ, ut ita dicam, quam in voce κήρυξ scribenda ad-

Antiqua talaria, Tyrrhenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.

Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium

Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.

35

In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia
quisquam

⁴ ΚΗΡΥΧ Λ.

⁵ Θησιδάδω S. M. B. A.

⁶ ἄνασσα S. M.

⁷ εἰς S. M. B. εἰ Α.

⁸ φωνὴν S. M.

hibuit quadratarius. Scalpsit enim ΚΗΡΥΧ.
vid. Viscont. Litera ξ, in Græcis inscrip-
tionibus, sæpius Latinorum X expressa.
v. Corsini, Spiegazione de due antichissime
Inscrizioni Greche, (Rom. 1756)
p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pol-
lux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam.
II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc anti-
quissima nobilissimaque familia Athenis,
Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat He-
rodes. Theodoros, ἐν τῷ ἀ περὶ τοῦ Κηρύ-
κων γένους laudatur ab Etym. M. et Photio
in Lex. MS. voce ἡμεροκαλλές. Herodes
dictus Thesides, aut quia Atheniensis;
nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

“ Præmiaque ingeniis agros et compita
circum
Thesidæ posuere.”

aut quia cum nobilissima illa familia cog-
natus erat.

Τεῦκα τιμήεις - - - πρωτόδρονος ἔδραι]
Quocunque modo Salmasius aliique In-
terpp. hos versus distinxere, nullum sen-
sum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit
poeta. Fuit primus Viscontius, qui rec-
tius positus distinctionis signis, locum
clarum et perspicuum reddidit. Legenda
omnino longa viri docti observatio, in
hunc locum: de qua ii iudicent, qui, quid
doctam sit et acutum, intelligant. Hero-
dis enim filius, nomine Atticus, licet tam
stupidus, ut viginti quatuor pueris æqua-
les ipsi adjungendos putaverit pater, lite-
rarum appellatos nominibus, ut per hos
tandem literarum addisceret rudimentum,
Consul tamen factus An. 185. Hinc ap-
pellatus v. 34. τιμήεις καὶ ἐπάνυμος. Nam
pater consulis honore splendebat an. 143.
Vocem ἐπάνυμος tali fere significatione
adhibuit Agathou Tragicus, in Thyeste
ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπάνυμον γαῖν εὐθύς ἔσχωμεν κλέος
Κουρήτες, εἶναι κουρήτου χάριν τριχός.

Callimachus, in Schol. Nicandri, inter
Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Περγῶος ἐπάνυμος, ἧς ὀρό-
δαμνον

Αἰγύπτου κατέπηξε.

cnf. Valk. in Callimachena fragm. p. 10.
Pancrates Areas, referente Athenæo, A-
driano imperatori cum esset Alexandria,
velut ostentum ingens, spectandum præ-
buit lotum roseum, Ἀντινόω Antinoium
vocandum esse dixit; pulcherrimi Pan-
cratis versicali, conservati ab Athenæo,
Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν ἔρπυλλον, λευκὴν κρέινον, ἢ δ' ἰάκινθον
πορφύρεον, λευκὴ δὲ χειρὶ δεικνύμενον
πρόσωπον, καὶ ῥόδον εἰαρινόισιν ἀνιούμενον ζεφύρεσιον,
οὐπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπ' ὠνυμον Ἀντινόου.

Senatum Romanum, ἄνασσαν βουλὴν vocat.
Simili modo Martialis, dominum Senatum
appellat Lib. XIV. 17.

“ Synthesibus dum gaudet eques, do-
minusque Senatus.”

εἰς βουλὴν ἀγέρεισθαι, referri in Senatum,
adscribi Senatui. Apollonius Rhod. Lib.

IV. 244.

εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν —

Noto metaplasmo πρωτόδρονος ἔδραι dixit,
pro πρωτόθρονος ἔ. Sic Homerus Iliad. σ.
354. et π'. 370. ἐρυσάρματα ἴπποι, pro
ἐρυσάρματα, ubi vid. Schol. Nec in com-
positis tantum vocibus, sed in simplicibus
quoque frequenter hujusmodi metaplasmi.
Sic ap. Hom. Iliad. λ'. 600. ἰῶκα δακρυόει-
σαν; quod etiam per metaplasum decli-
nationis pro ἰακὴν, sicuti pro φυγὴν, Hero-
ditus Lib. III. p. 370. in prosa habet
φύγα, quasi ex tertia declinatione esset
ἰωξ, ἰακος, et φδξ, φυγός. Epicharmus etiam
ap. Athen. Lib. VII. v. 288., αἰόλας πλω-
τες, pro πλωταί. Sed vide Salmasium.

Ἐλλάδι δ' οὕτε γένος βασιλεύτερος] Ele-
ganter hic βασιλεύτερος, præstantiorem et
genere nobiliorem significat. Græci sæpius
βασιλεῖς vocant homines, qui arte sua ex-
cellunt, aliosque superant ingenii præ-
stantia. Adrianus Sophista apud Philo-
stratum, Herodem vocabat βασιλία τῆς
λόγαν. En ejus verba: Ἡράδην δὲ τὴν βασι-
λία τῶν λόγαν ἀγαπητὴν, ἣν αἰνεῖς τε καὶ ἰθί-
φωαν ἰπικρίναμαι. Apud Eunarium, c. 27.
Proeresius, in inscriptione statuar, βασι-
λείων λόγαν dicitur. πᾶλλά δ' ἐπὶ πολλοῖς

Ἡρώδew· γλώσσαν δέ τέ μιν καλέουσιν ¹ Ἀθηένων.
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη,
Καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος ² ἦν

¹ Ἀθηναίων S. M. Ἀθῆναι ex conj. B.

ἀγασθείτος καὶ τυχόντος ἐπαίνων, ἀδριάντα κατασκευασάμενοι χαλκοῦν ἰσομέτρητον ἀνέσθηκαν ἐπιγράφαντες, ἡ βασιλεύουσα Ῥώμη τὸν βασιλεύοντα λόγους. *Regnum dicendi, tali modo Martialis usurpavit, Lib. III. 26.*

“Ille decus linguæ faciet, regnumque loquendi.”

Verbum βασιλεύειν de rebus quoque dicitur, quæ splendescunt. v. Wernsd. ad Himerii Or. XIV. p. 617. sic rosa apud Achillem Tat. Lib. II. 1. dicitur τῶν ἀνθῶν βασιλεύειν. Latini sic utuntur verbis rex et regnum. cnf. Græv. ad Cic. Epist. IX. 18. 1. Tibia Phrygia ob præstantiam forte βασιλεῖα dicta in corruptissimo Telestis fragmento apud Athen. Lib. XIV. p. 617. B. quod sic forte restituendum: Φρυγία καλλιπύων αἰλῶν ἱερὰν βασιλεῖα, ἀπδόνηιαν ἀρμόσασα πρώτα, Δωρίδος ἀντίπαλον Μούσας νομαίολαν ὄμφαν, πνεύματος εὐπτερον αὔραν, ἀμφιπλέκων καλάμοις. De Telestis loco, vario modo a viris doctis tentato, vid. Vossium ad Catull. p. 227. et Cl. Huschke, Epist. critic. p. 47. Scripsi ἀπδόνηιαν ἀρμόσασα — ὄμφαν. In Aldina erat: αὐδῆνος ἦροσε. Casaub. edidit: ἀπδὸν ὄρ ἦρμοσε. Vossius emendandum putavit ἀπδὸνα et sic tibiam appellari affirmavit. Sed hoc nullo exemplo confirmari potest. Quantum præterea foret loci sensus, si eum e Vossii sententia interpretaremur. Eleganter a poeta tibiam phrygiæ philomelæ cantus tribuitur. *Aedonia* vox poetis innumeris locis celebrata. Salejus Bassus, in Pithæi Vet. poet. p. 260.

“Sic et aedonia superantur voce cicadae.”

Vox rara ἀντίπαλος, in Critia occurrit apud Athen. Lib. XIII. p. 600.

Τὸν δὲ γυναικίῳν μελέων πλέξαντά ποτ' αἰδᾶς
ἦδ' Ἰν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν,
συμποσίῳν ἐρεθίσμα, γυναικῶν ἠπερόπωμα,
αἰλῶν ἀντίπαλον φιλοβάρεβιτον, ἦδ' ἄλυπον.

ἀμφιπλέκων, est idem ac συμπλέκων aut διαπλέκων. vide exempla a Cl. Huschke allata, l. c. νομαίολος ἰ. q. αἰόλος aut ποικίλος. Jam supra in Pratinae versibus αἰόλον μέλος illustravimus. Adde initium carminis Ithyphallici, apud Athen. Lib. XIV. p. 622.

Σοὶ Βάκχε τάνδε Μούσαν ἀγλαίζομεν
ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μελέι,

καὶ μὰν ἀπαρθέουτον. οὔτι ταῖς πάρος κερχήμεθα νῦν αἰδαῖσι, ἀλλ' ἀκήρατον κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

Tibi, Bacche, splendidam damus hanc Musam, effundimusque simplicem rhythmum ornato carmine, intentatum aliis. Non equidem prius usitatos cantus afferimus; hymnum contra inusitatum tibi exordiamur.

Sic videtur locus distinguendus et reddendus. ἀγλαίζομεν. Sic Pindar. Olymp. I. 12.

ἀγλαίζεται δὲ καὶ
μουσικῆς ἐν αὐτῷ —

χέειν φωνήν, μέλος, *effundere carmen, vocem.* Homer. Od. τ'. 521. de philomela. χέει πολυχεῖα φωνήν. Lycophron Alex. 5. χέεσα παρμιγῆ βωῶν. Apollon. Rhod. Lib. IV. 749. ἀμφὶ δὲ πέπλον ὄφθαλμοῖσι βάλλουσα γόνος χέειν. Menalippides Lyricus ap. Athen. Lib. X. p. 429. τοὶ δὲ παράπληκτον χέειν ὄμφαν. Nilus Scholasticus, in Analect. Brunk. T. III. p. 14. τί πρὸς ἕκαστον ὄραν τόνδε γέλωτα χέεις; Lyricus incertus ap. Demet. Phaler. s. 142. πετρύγων ὑπὸ κατὰ χέει λιγυρὰν αἰδάν. Menalippides Tragicus, in Proserpina apud Stob. Grot. p. 165. ἄρχα προχέων dixit, quod bene Grotius reddidit; *tristia fundens lamenta.* Latini enim *fundere*, eodem modo sæpissime dicunt. Auctor carminis in Phœnicem, v. 45.

“Incipit illa sacri modulamina fundere cantus

Et miram vocem, luce movere nova.”

Ἐπι vid. Burmann. Mentione facta carminis Ithyphallici, breviter sententiam nostram de alio carmine dicemus, cujus initium conservasse videtur Athenæus l. c. p. 622. B. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, αἰτ. φησί, καλούμενοι προσωπεῖον μεθύοντων ἔχουσι, καὶ ἐστεφάνωνται (μισθῶ), χειρίδας ἀνδρινὰς ἔχοντες. χιτῶσι δὲ χεῖνται μεσολεύκοις, καὶ περιέζωνται ταραντίνιοι καλύπτων αὐτοὺς μέχει τῶν σφυρῶν, σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσσην τὴν ὀρχήστραν γίνωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοντες, ἀνάγετε, εὐρυχωρίαν ποιεῖτε τῷ θεῷ. ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυραμένους διὰ μέσου βαδίζειν. Latet hic, quod Casaubonus non observavit, particula carminis Ithyphallici, sic forte restituenda:

Herode, quem et linguam vocant Athenarum.
Illa vero et ipsa pulchra Æneæ neptis,
Et Ganymedeæ, et Dardanium genus erat

² εἶπν, sed ex conj. ἦεν, S. et sequantur ceteri.

Ἄνάγετε - - - - - εὐρυχωρίαν
ποιεῖτε τῷ θεῷ.
Ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθῶς ἐσφυραμένους
διὰ μέσου βαδίζειν.

In primo versu desunt verba nonnulla.
Forte vox ἀνάγετε erat repetita, sed semper deest κῶμον, aut simile quid. Repetitio verborum in choro poetis non infrequens. Sic Euripid. in Palamede ap. Isocrat. Encom. Busird. p. 220.

Ἐκάνετ', ἐκάνετε κτλ.

Exstant apud Athenæum Lib. XI. p. 497. versus nonnulli ex Ithyphallis Theoclis, qui etiam ad hoc exemplum restituendi sunt:

Ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
πάντες οἱ τεχνῆται.
μεθ' ἕν πῶν τοῦτι κέρα, ὡς τὸν φίλτατον
βασιλέα πάξειμι.

vid. Casaub. ad Athen. p. 442. Varii erant Ithyphallica carmina generis: Multa enim ad religionem Bacchi, Priapi et similibus deorum, multa ad amorem et summam lasciviam pertinebant. Neque tamen puto, antiquissimis temporibus, obscœni aliquid in Ithyphallicis carminibus fuisse, quod parte aliqua probari potest loco, ex Euphorionis carmine petito, ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 29. Quotopere vero postea desciverant Græci moribus, nullo documento certius constat, quam ex Ithyphallico carmine, quod triginta circiter annis, post Philippi mortem publice cantarunt Athenis, in honorem Demetrii, Antigoni filii. Qui illud carmen servavit nobis, Athenæus Lib. VI. p. 253. D. (magnam partem emendatum a Casaubono, Animadv. p. 443. et Toup. Epist. Critic. p. 175.) ibidem illos cecinisse scribit: ὡς εἶπ μόνος θεὸς ἀληθινός, εἰ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν, ἢ ἀποδημοῦσιν, ἢ οὐκ εἰσίν. Post, exhibitum carmen, F., ταῦτ', αἰτ, ἦσαν οἱ Μαραθανομάχοι. Quo respicit Clemens Alexandr. Protrept. p. 48. Μαραθανομάχους legerat in Aristoph. Nub. 982. Acharn. 180. Carmen Ithyphallicum, longe elegantissimum, et tum antiquitatis, tum Atticæ adulationis illustre monumentum, hic e Toupii emendatione, pauculis a me mutatis apponam.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ὦς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι,
τῇ πόλει πάξεισι.

Ἐγκαῦθα γὰρ Δημήτρα καὶ Δημήτριον
ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός.

Χ' ἢ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς κέρως μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ.
Ὁ δ' ἱλαρὸς, ὡς περ τὸν θεῶν δεῖ, καὶ καλὸς,
καὶ γελῶν πάρασι.
Σεμνὸς ὅθι φαίνεθ' εἰ φίλοι πάντες κύκλω,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός.
Ὅμοιος ὥσπερ εἰ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρης,
ἥλιος δ' ἐκείνος.
Ὡ τοῦ κρατίστου παῖ Περσειδῶος θεοῦ,
χαίρει κ' Ἀφροδίτης.
Ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὠπα.
Ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν.
Σὲ δὲ παρῆθ' ὄραμεν,
οὐ ξύλιον, οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.
Εὐχόμεσθα δὲ σοι.
Πρῶτον μὲν εἰρήνην πότισον, φίλτατε,
κύριος γὰρ εἰ σύ.
Τὴν δ' οὐχί θήβαν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατῶσαν
Αἰτωλίδ', ὅς τις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὡσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώματ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κ' οὐκ ἔχω μάχασθαι.
Αἰτωλικὸν γὰρ ἀεπάσαι τὰ τῶν πέλας·
νῦν δὲ καὶ τὰ πῆρρον.
Μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μὴ,
Οἰδίπουν τιν' εἴρεε,
τὴν σφίγγα ταύτην ὅς τις ἢ κατακρημνίει,
ἢ πειρῆν ποιήσει.

Vs. 3. Contra genium Linguæ Græcæ Toupius legit Δημήτριος. Idem v. 4. ἅμα παρῆν ὁ καιρός. reddiditque: simulac tempus advenit. Ego probo viri docti emendationem, in Appendice ad Toup. Emend. in Suid. T. IV. p. 494. ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός. tempus simul adduxit. Majorem vim versus accipit. v. 12. ἥλιος δ' ἐκείνος, elegantissime poeta dixit, et vere Attice. Sic Menander in Hypobolimitæ apud Stob. Tit. CXXII. p. 497. τὸν ἥλιον τὸν ἐκείνον. vulgo v. 31. legitur σχόλασον αὐτός: quod recte observante Toupio, nauci non est. Elegans est emendatio summi critici κόλασον αὐτός. Sensus erit: Sphingem vero illam, qua nos vexat, vel tu reprime, vel alium qui reprimat, mitte. Verbum κολᾶω, κολάζω, Comicis Atticis valde tritum. vid. Aristoph. Vesp. 244. Equit. 455. fragm. ap. Gellium, Lib. XV. 20. p. 630. Theopompus apud Suid. v. Ἄττις.

Κολάσομαί γε σὲ,
καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.

Καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος ἦεν
Τρωὸς Ἐριχθονίδα] Sequor cum Viscontio,
lapidis scripturam ἦεν. vid. Var. Lect. ἦεν

Τρωὸς ¹ Ἐριχθονίδαο. ² σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερά ρέξαι, 40
 Καὶ θῦσαι. ³ θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη
⁴ εἰ δέ ⁵ τι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγίζεῖν.
 Οὐ ⁶ μὲν γὰρ θνητὴ, ἀτὰρ οὐδὲ θείαινα τέτυκται.
 Τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτ' ἔτι τύμβον,
 Οὐδὲ γέρα ⁷ θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ⁸ ὅμοια. 45
 Σῆμα μὲν οἱ ⁹ νηῶ ἵκελον δῆμῳ ἐν ¹⁰ Ἀθῆνης.
 Ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμανθῦος ¹¹ ἀμφιπολεύει.

¹ Ἐριχθονίδεω ex conj. S. quam arripuit B.

² CΥΔΙΦΙΛΟΝ L. οὐ δὲ φίλον S. M. A. H. ὃ δὲ φίλον ex ingenio S. item B.

³ ούέων A. om. M.

⁴ εἶδεται ex ingenio B.

sæpe in Homero occurrit, sereque semper in initio versus, vid. Iliad. X. 807. Od. τ'. 283. ψ'. 310. ω'. 342. cnf. Payne, Analytic essay on the Greek Alphabet, p. 95.

- - - σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερά ρέξαι, καὶ θῦσαι] Acute Visconti; σὺ δ' εἰ φίλον rescripsit, pro CΥΔΙΦΙΛΟΝ, quæ lapidis scriptura. Illa confusio inter εἰ et ι omnino frequentissima est. Jam supra nonnulla notavi, ubi v. 16., CICEICA pro CEICACA exaratum. In Salmassii apographo pro CΥ erat ΟΥ, deinde habuit, nescio unde ΩΙ, mutavitque inde literas ΔΗ in ΔΙ, et præcedens Ἐριχθονίδαο, in Ἐριχθονίδεω. v. Var. Lect. θῦσαι. hostias nactato. Menander in Scholiis MSS. ad Hom. Iliad. φ'. 390. communicatis mihi a Cl. Heynio,

Καὶ τοῦτο θύων οὐδὲ πάπωτ' ἠξάμην
 ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν συνοικίαν
 ἀλλὰ παρέλιπον, οἰκετῶν εἶναι στάσιν
 εἶδον παρ' αὐτῷ πᾶν γαμα χρισμῶτατον.

In primo versu conservavi ἠξάμην. sic sæpius Attici comici. Sopater in Galatis ap. Athen. Lib. IV. p. 160. καὶ γὰρ — ἠξάμην. cnf. Etym. M. p. 400. 32. Herodian. ad calcem Phrynichi p. 202. Eustath. ad Iliad. α'. 458. T. I. p. 111. ed. Rom. et Brunk ad Eurip. Hecub. 18. Literas AI et I etiam a librariis confundi, erudite observavit vir doctus in Observatt. Miscellan. T. I. P. I. p. 128. Animadvertendum hoc in venustissimo fragmento e Dionysii Æneï elegia, ap. Athen. Lib. XV. p. 668. quod sic forte legendum :

Κότταβον ἐνθα δέ σοι τρίτον ἰστάναι οἱ δυσέ-
 ρατες,
 ἥμεῖς, προστιθέμεν γυμνασίῳ Βρομίου
 Κάρυκον οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
 ἐς σφαίρας κυλικῶν, καὶ περὶν ἐκεῖνον ἰεῖν,
 Ὅμματι ζηματίσασθε τὸν αἰθέρα τὸν κατα-
 κλινῷ,
 εἰς ὅσον ἰς λάταγος χωρίον ἐκτέταται.

v. 4. male erat in Athenæo, ἰδεῖν. Sensus est: Priusquam cottabum emittitis, oculis metimini athera devexum, ut sciatis, in quan-

tum spatium latax evolaverit. Ultimo versu erat: εἰς ἴσον αἱ λάταγες χ. ε. Non infeliciter restituisse hæc videor. ἰς enim, quod proprie nervus in corpore, significat etiam δύναμιν. Deinde etiam de omnibus rebus vim habentibus, v. c. de vento, fluvio, et hoc loco de latage, tropice dicitur. Sic apud Homer. Iliad. μ'. 320. ἰς ἀνέμου. cnf. σ'. 39. ε'. 759. ἰς ποταμοῦ, Iliad. φ'. 356.

εἰ δέ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγίζεῖν] Frustra hic versus sollicitatur ab Interpp. Maittaire, subintelligendam putat vocem φίλον e versu 40. Quo jure, non intelligo. Brunkius, dum legit εἶδεται, faciliorem quidem lectionem profert, sed quæ non a manu poetæ est. Conservanda lectio lapidis, immerito etiam a Viscontio correctæ. Ponitur enim pro: εἰ δέ τοι τῶν εὐσεβέων τοῦτό ἐστι. Præterea particula δέ τοι, sæpius conjunctæ. Æschyl. Sept. ad Theb. 478.

Πέμπτοι μ' ἂν ἦδη τόνδε σὺν τύχη δέ τοι.

Ibid. 185.

φιλοθύτων δέ τοι
 πολέως —

Sophocl. Antig. 334.

— ἐὰν δέ τοι
 Ληφθῇ τε καὶ μή.

cnf. Hoogev. de particul. p. 275. Bene observavit Viscontius, sæpiissime OI pro I positum esse. Mirum hoc non est. Uno enim olim efferebantur sono, ideoque sæpius ista bina a librariis confusa. vid. Valk. ad Euripid. Phœn. pag. 165. Brunk ad Aristoph. Ran. 922. Afferamus nonnulla a nobis notata, nam fortasse non omnes ea recordantur. Athenæus Lib. XV. p. 668. Ἀχαιὸς δ' ἐν Λίνῳ περὶ τῶν Σατύρων λέγων φησὶ,

Ῥιπτῶντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνῶντες τίμου
 λέγοντες, ὃ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ.

Locus ita emendandus :

Ῥιπτῶντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνῶντες θ' ὁμοῦ
 λέγοντες, ὃ κάλλιστος, Ἡράκλεις, λάταξ!

Trois Erichthonidæ. Tu autem, si libet, sacra facito, 40
 Et hostias mactato: verum inviti non est opus sacris,
 Sed si quis piis hominibus amor curam heroum gerere:
 Neque enim mortalis, at neque dea est:
 Idcirco neque templum sacrum sortita est, neque sepulcrum,
 Neque honores mortalibus, et neque diis similes. 45
 Monumentum quidem ipsi templi instar Athenis est,
 Anima vero circa sceptrum Rhadamanthi versatur;

⁵ ΤΟΙ Λ. ⁶ ΜΕΓΓΑΡ Λ. με γὰρ S. M. μὲν γὰρ tanquam ex marmore A.

⁷ Ζητοῖς S. M. ⁸ ὀλλοῖα A. ⁹ νέου ἱκελον S. A. ¹⁰ Ἀθῆναις A. ¹¹ ἀμμοποδοῦν A.

Jactantes, ejicientes, frangentes, simulque clamantes: o festivus mehercule latus!

Alio modo Achaëi locum emendatum dedit Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 470. Memorabilis est usus verbi ἐκβάλλειν, quod de poculis dicitur, post cenam fractis et abjectis. Colligo hoc quoque ex antiqui poetæ Chærii loco ap. Athen. Lib. XI. p. 464.

ὄλθον ἔχω κύλικος τρυφῶς ἀμφὶς ἐαγῶς
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγων οἷά τε πολλὰ
 πνεῦμα Διανόσσου πρὸς ἕβριος ἐκβάλλειν
 ἀκτᾶς.

----- manibus
 opes ego habeo, undique fracti calicis
 testam,
 convivarum hominum naufragium; qua-
 lia multa,

Bacchi procella ejicit ad litus superbum.

Male erat in Athenæo v. 4. πρὸς ἕβριος ἐκβαλ' ἀνακτος. Cæterum, uti Chærilus ἕβριος ἀκτᾶς dicit, ita Pindarus, in Excerpto libri XI. Athenæi, apud Casaubon. Animadv. Lib. XI. c. 4. 782. (Fragm. ed. Heyne p. 112.) ψευδῆ πρὸς ἀκτὰν αἰτ. E Chæriilo illustrandus Euripidis locus ex Cæneo, apud Athen. Lib. XV. p. 666.

πικροῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
 κάρα γέροντος.

τοξεύματα Βάκχου, sunt fragmenta calicis. Chærii versus e longo carmine petiti videntur epico, in quo convivium descriptum erat hominum luxuriosorum. enf. fragmenta apud Athenæum Lib. XII. pag. 529. 530. et Strabon. Lib. XIV. pag. 989. A.

Οὐ μὲν γὰρ θνητῆ, ἀτὰρ - - - ἀτὰρ εὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια] Sensus loci est. Si quis volet rem divinam Regillæ facere, faciat. Nemo vero ad hoc cogitur. Non peccabit, qui faciet, eamque isto honore dignabitur: non enim mortalis est. Non tamen hoc officium ab invitis etiam exigitur, cum de dearum numero minime censenda sit, quibus necessario sacra faciunda sunt, sed heroinarum tantum, quarum cultum minime sibi negligendum putant, qui magna pietate et religionis amore præditi

sunt. Regillam igitur ut heroinam vult coli, eique hac de causa, non templum ut deæ, non tumulum ut feminæ mortali, sed ἕρπον ædificatum esse scribit. Adificium heroiæ aut heroinæ conveniens, ἕρπον, ἕρπον, et ἕρπον, vario modo scribitur. v. Pollux, Lib. IV. 4. Mazoceli ad Tabl. Heraclæens. pag. 156. 147. Paciaud. ad Mon. Pelop. T. II. p. 63. Visconti ad h. l. In lapide sculptum ΜΕΓΓΑΡ pro ΜΕΝ ΓΑΡ. Hæc mutatio frequens, vid. Interpp.

Σῆμα μὲν οἱ νεῶ ἱκελον δῆμων ἐν Ἀθῆναις] Monumentum hoc idem est, ac Odeum, ab Herode Attico, in Regillæ honorem Athenis erectum, vid. Pausan. Lib. VII. 20. Philostrat. de Herode, §. 5. 8. Consule præterea egregiam de Odeo Herodis disputationem Viscontii ad h. l. Statius, Epicedio in patrem, v. 20. scribit, si sibi fortuna permitteret, magnificum se et templis parem tumulum patri exstructurum, theatrumque ibidem ei dedicaturum, in quo Musici Ludi celebrentur in honorem ejus. Locum ipsum non gravabor adscribere, non parum enim poetæ nostri sententiam illustrat:

“Atque utinam fortuna dares mihi,
 manibus aras
 Par templis opus, aeriamque educere
 molem,
 Cycloper scopulos ultra atque audacia
 saxa
 Pyramidum, et magno tumulum præ-
 texere luco.
 Illic et Siculi superassem dona se-
 pulcri,
 Et Nemees lucum, et Pelopis solemnia
 trunci;
 Illic Cæbalio non finderet aera disco
 Graiorum vis ulla virum, non arva
 rigaret
 Sudor equum, aut putri sonitum daret
 ungula fossa:
 Sed Phæbi simplex chorus; heic fron-
 dentia vatam
 Præmia laudato genitor tibi rite di-
 carem.”

Illud Statii: par templis opus, idem plane cum hoc nostro, σῆμα νεῶ ἱκελον.

Ψυχὴ δὲ σκεπτεται Ραδμανθίου ἡμῶν.

Τούτο δὲ ¹ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
² Δήμῳ ἐν ³ Τριόπῳ, ⁴ ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί,
 Καὶ χορὸς ἡμερίδων, καὶ ⁵ ἐλαιήεντες ἀρουραι.
 Οὐ μὲν ἀτιμήσειε ⁶ θεῇ βασιλεία γυναικῶν
 Ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὄπαῖνα νύμφην.
 Οὐδὲ γὰρ Ἴφιγένειαν εὐΐδρονος Ἰοχέαιρα,
 Οὐδ' Ἔρσην γοργῶπις ⁷ ἀπητίμησεν Ἀθήνη·
 Οὐδέ μιν ⁸ ἠρώνησι ⁹ παλαιῆσι μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόλβεται ὄμωνια μήτηρ
 Ἔς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
 Ἡ λάχεν ¹⁰ Ἠλυσιῖσι χοροστασίησιν ἀνόσσειν,
¹¹ Αὐτὴ τ', Ἀλκμήνῃ τε, μάκαιρά τε Καδμειῶνῃ.

50

55

¹ Φαυστίνῃ S.² Δήμῳ S.³ Τριόπῳ S. M.⁴ ναὶ πάρος S. M. ναὸν πάρος corr. S. et sequitur B.⁵ ἐλαιήεντες A.⁶ θεὰ omnes præter H.⁷ ἀπητίμασεν S. M.⁸ ἠρώμησι S. M. ἠρώμιοι A.

πολεύει] Diximus jam supra Rhadamanthum a poeta nostro in beatis locis collocatum esse, judicis loco. Regilla in Elysium deducta, σκῆπτρον Ῥαδαμανθῦος ἀμφιπολεύει, sedet itaque is cum insigni judicis.

Τούτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα] Recte observavit Salmasius, Faustina juniorem hic memoratam esse, M. Antonini uxorem, quæ jam in vivis esse desiderat, statua Regillæ dedicata. vide ad v. 6. Vocem ἄγαλμα erudite illustravit Ruhnke ad Tim. Lex. Plat. h. v. est h. l. i. q. εἰκὼν, quam vocem de statua auctor adhibuit Epigrammatis in insula Chio reperti, cujus particulam hic habes ineditam :

Σοὶ * * * * *
 ὤπασεν ἂ κλεινὰ πρὸς βυθὸν σύνδορος
 εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν μορφῆς τύπον
 ἔμπνον,
 καὶ σ' ἐν Ὀμηρίῳ γυμνασίῳ θεμένα.

----- ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί -----
 ἐλαιήεντες ἀρουραι] Locum non recte exhibuerant Interpp. excepto Arcudio, qui veram lapidis lectionem protulit :

ΙΝΑΟΙ ΠΑΡΟΣ ΕΥΡΕΕΣ ΑΓΡΟΙ.

Viscontius accurate reddidit: *dov' eran primâ le vaste possessioni di lei.* Sic in columna Capitolina insculptum invenies : CUIUS HÆC PRÆDIA FUERUNT.

Eleganter poeta, χορὸν ἡμερίδων, vinearum ordines vocat. Sic vitium choreas, Manilius dixit Lib. V. 360.

“Et te Bacche tuas nubentem junget ad ulmos

Disponetque jugis imitatus fronde choreas.”

In vinea στίχει sunt, ut et in choro. ἀρχοῦς,

Glossaria Græca reddunt : στίχεις ἀμπέλων. ἀρχὸς et χορὸς idem est. Sic χορὸν εἰκελάδων δανάκων, Coluthus memorat Rapt. Helen. 122. — ἐλαιήεντες pro ἐλαιήεσσαι dixit. Sic Homerus Od. α'. 246. ὑλήεντι Ζακύνθῳ, pro ὑλήεσση. Idem Iliad. β'. 742. κλυτὸς Ἴπποδάμεια, pro κλυτῇ. vid. Etym. M. p. 152. 13. Thom. Mag. p. 86. Eustath. ad Iliad. γ'. p. 1515. Ioann. Grammat. post Corinth. de Dialect. p. 317. ἐλαιήεσσαν νηδὸν, varie olim apud Sophoclem interpretati sunt Grammatici. Hesychius in Brunkii Lex. Sophocl. T. II. pag. 55. (ed. 4to) ἐλαιήεσσαι νηδὸς. Σοφ. Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγῃ. ἦτοι λαϊάεσσαι, ἀντὶ τοῦ σκιά, ἀγρία· ἢ ἀπὸ τοῦ ληϊέσθαι, πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά.

Οὐ μὲν ἀτιμήσειε --- ὄπαῖνα νύμφην] Divæ Faustinae, Regillam quasi nympham pedisequam et sacerorum ministram non spernendam fore scribit. Simili modo Hecate, Proserpinae dicta ministra in Hymno Homero ad Cerer. 440.

ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὄπαῖων ἔπλετ' ἄνασσα.

Sacerdotem Rheæ, Ἰδαίης ἀμφίπολον θαλάμης, Dioscorides in Reiskii Antholog. Cephal. n. 655. Nymphæ et Gratia Veneris ἀμφίπολοι dictæ, in pulcherrimo e Cyprii Carminibus petito loco ap. Athenæum Lib. XV. p. 683. F. Adde Coluthi locum, ubi Hermiones comites ἀμφίπολοι dictæ, Rapt. Helen. 321.

πολλάκι δ' ἀμφίπολους θαλάμων ἔκτοσθε λαβούσα,

ὀξύτατον βοάουσα, τὸσση ἀνενείκατο φωνῇ.

Variis modis viros eruditos occupatos tenuit hic locus. Forsan sic legendum :

Hoc autem Faustinae gratum locatum est simulacrum
In pago Triopæ, ubi illi prius erant ampli campi,

Et ordo vitium, et olivis consiti agri.

50

Nec spernet dea regina feminarum

Famulam ipsi honorum esse, et sequacem nympham :

Neque enim Iphigeniam pulcrum tenens solium Diana,

Neque Hersen terribiles habens oculos despexit Minerva :

Neque Regillam ipsam heroinis antiquis imperans

55

Cæsaris magnanimi parvi pendet alma mater

Ad chorum adventantem priscarum semidearum,

Cui contigit Elysiis choreis præesse,

Ipsi, et Alcmenæ, et beatæ Cadmeidi.

⁹ παλαιῆσι S. M. B.

¹⁰ κλισίῃσι A.

11 ΑΥΤΗΤΙ L. αὐτῆς S. M. αὐτῆ γ' H. αὐτὴ τ' A. αὐτὴ γ' conj. S. et probat B.

πολλὰς δ' ἀμφιπόλους θαλάμους ἐκποσῶ
ἐλαούσα.

enf. Cl. Jacobs, in Antholog. Græc. T. II. P. I. p. 228.

quæ sequuntur in Colutho, mire hanc emendationem confirmant. Cæterum præclaros defunctos homines, ministros appellatos esse deorum deorumve, non infrequens in inscriptionibus. Exemplum observavi in Torremuzza Inscript. Sicul. p. 190. Winkelmanni Storia delle Arti, T. II. pag. 133. Marini Inscriptt. Alban. p. 129. Morello, de Styl. Inscriptt. pag. 105. Column. ad Ennii fragm. p. 54. Gruter. Thes. p. 769. 4. Murator. pag. 1523. n. 1. pag. 1385. n. 1. Buonarotti, Vetri, p. 106. Amici, Catania illustrata, Lib. X. c. 7. p. 275. Maffei Veron. illustr. p. 268. Gori Inscriptt. Flor. T. I. p. 353. Inscr. Biblioth. S. Gregor. p. 382. etc.

Καίσαρες ἰφίγιον παρὶ μετὰ ἱερῶν ματρῆ] Intelligit Salsmasius, Faustina. At de Faustina jam supra v. 51. verba fecit, et minime conveniens est titulus: *alma matris*. Magno acumine probavit Visconti, intelligendam esse Domitiam Calvillam, aut Lucillam, Marci Antonini matrem, miro modo a poeta in societatem Alcmenæ et Semeles collocatam. Alcmena quidem mytho singulari Rhadamantho nupsisse traditur, Elysiosque campos habitasse. Adduxit Viscontius hos versiculos e carmine Anthologie ineditæ: Ἀλκίδα δ' ὄθρατος ῥαδὰ μάνθυ' ματῆρα τάνδ' ἄλκμιναν ὅσινον πρὸς λέχης ἐξέδοτο.

Ἀπῆτιμῆσεν Ἀθήνη] Ἀπῆτιμῆσεν ab ἀπατιμῶω, contumelia afficio, non honore habeo, ἀπατιμῶν, bene reddidit Visconti: *rifutur con dispregio*. Fallitur vero vir doctissimus scribens, verbum hoc in aliis scriptoribus desiderari. Habet Homerus *Iliad. v. 113. τὸν Πηλεΐωνα ἀπῆτιμῆσε.*

Οὐδέ μιν ἠρώησι παλαιῆσιν μεδέουσα] ἠρώησι, Attice, pro ἠρώηται, ut jam in superioribus observatum. Sic et pro ἠρώης dicebatur ἠρώισσα, et contracte ἠρῶσσα. enf. Sophron. ap. Priscian. Lib. VI. p. 170. Apollonius Rhod. Lib. IV. 1309. 1320. 1358.

--- ἠρῶσσαι Λιβύης τιμήοροι.

Nicænetus, in *Analect. Brunk. T. I. p. 415.*

ἠρῶσσαι Λιβύων ὄρος ἄκτιον αἶγε νέμεσθε,
ἠρῶσσαι Λιβύων χαιρέτε δεσποτίδες.

Sic e *Toupii* emendatione legendum, in *Epist. Critic. p. 16.* Notavit et hanc formam *Valk. ad Theocr. Adoniaz. pag. 321.* et ad *Callimachea fragm. p. 14. et 287.*

Summa diligentia, notisque doctissimis illustravit hanc fabulam Visconti. Edidit præterea carmen, eruditae notas adjecit Cl. Jacobs, in *Exercitatt. Critic. etc. T. II. p. 186—188.* Cum nihil reliquum sit, quod ad poetam notemus, similitudine totius carminis admoniti, addere liceat carmen Antiphili Byzantini, a Viscontio primum ex Anthologia inedita (p. 232.) cum viris doctis communicatum, critico vero acumine emendatum a Cl. Eichstædtio, in *Ephemerid. Ienens. Litterar. I. c. p. 487.*

ΕΙΣ ΤΑΦΟΝ ΕΞΟΡΥΧΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΑΡΟΤΟΥ
ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, εἰθάδε κέμαι
γυμνὸς ὑπὲρ γαίης πυροφόρει νέκυς.

Ταρχύθην γὰρ ἐγὼ τὸ πρῖν ποτε· ἴδν δ' ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρεῖ μ' ἐξελίχασσεν ἴκν.

Ἥ ῥα κακῶν θανάτῳ τις ἐφελύσιν· οὐ ποτ' ἴματό
ζέειν, πέλει παθῶν ὕστατον, οὐδὲ τάφος.

Male erat v. 5. *σασσ'*. Acute rescripsit Eichstædt, οὐ ποτ'. Præterea deerat signum interpungendi, quo sensus erat turbatus.

RAPHAELIS FIORILLO
DIATRIBE
IN
HERODIS IAMBOGRAPHI
FRAGMENTA.

COROLLARIi loco subjiciam nonnulla de Herode Iambographo observata. Gravissimo enim errore Interpretes ad Plinii Epistol. Lib. IV. ep. 3. et Fabricius, Biblioth. Græc. T. VIII. p. 710. ed. vet. confudere Herodem Atticum, cum antiquo et incognito fere Herode Iambographo. Plinius, Aristarchi summi critici judicio neglecto, qui Simonidem et Hipponactem Iambographorum principes esse ait, vid. Proclus Chrestom. pag. 342. et Grammat. Biblioth. Coislin. pag. 597. palmam in hoc poeseos genere tradit Herodi. Ait enim: "Ita certe sum affectus ipse, cum Græca epigrammata tua, cum Iambos proxime legerem. Quantum ibi humanitatis, venustatis, quam dulcia illa! quam antiqua! quam arguta! quam recta! Callimachum me, vel HERODEM, vel si quid his melius, tenere credebam."

Multa ad laudatum locum Plinii moliantur Interpp., satisque ostendunt, se de Herode Iambographo, ne fando quidem quidquam audivisse. Omnino, quo tempore vixerit poeta incertum est nobis. Floruit forte tempore Hipponactis. Memoratur certe Herodes aliquis in Hipponactis versiculo, conservato a Scholiaste ad Nicandri Theriac. p. 44. b. ed. Ald. *Μαιμώσσων, ἀντὶ τοῦ ζητῶν. γράφεται καὶ λαιμώσσων ἀντὶ τοῦ παινῶν, ὡς Ἰππῶναξ,*

Λαιμώσσει δέ σου τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου.

Non improbable est, tam acerbo joco ingenium Herodis ab Hipponacte perstrictum esse. Restant pauca tantum fragmenta e Mimiambis ap. Ioann. Stobens. Serm. LXXI. p. 439. LXXVI. p. 453. XCVI. p. 530. CXVIII. p. 591. S. Maximum T. II. Opp. pag. 636. Zenobium Cent. VI. 10. Nomen ejus apud Stobæum in notius Hesiodi transiit, nam loca duo, quæ apud Stobæum, Serm. CXVIII. sub Herodis nomine leguntur, in editione anni 1543. male adscripta Hesiodo, in edit. anni 1609. Fragmenta, quæ in antiquis scriptoribus observavi, hic a me proferentur.

A.

Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτηριον.¹

B.

Προσφῦς ὄκως τις χοιραίδων ἀναρίτης.²

Γ.

Ἴνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.³

Δ.

Ἡ χαλκήνη μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίξει
Ἡ μηλολόουθης ποσσὶν ἄμματ' ἐξάπτων
Τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.⁴

¹ Etym. M. p. 411. 41. Ζήτηριον διὰ τοῦ συνεσταλμένου. καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτηριον. Ἔστι δὲ χολιαμβικὸν τὸ μέτρον. Nomen hic Herodis Mimiambographi, in Herodoti transit. In mendoso Ἡροδότη, hærebat Wesselingius, in Dissertat. Herodot. p. 29. Idem Etymologi locus induxisse videtur Scaligerum ad Varronem de L. L. pag. 149. ut Iamborum scriptorem Herodotum vocaret. Diversas fuisse olim Grammaticorum de voce ζητρεῖον vel ζήτηριον opiniones, Glossographi Græci arguunt. v. Pollux, Lib. III. 78. 7. 19. Auctor Etym. M. formas laudat, ζώστειον, ζώτειον, ζήτηριον, ζητρεῖον, et ζήτηριον. cf. Suid. v. ζατρεῖω. In Eupolide Comico, ζήτηριον legerat forte Photius, nam in Lex. MS. ait: ζήτηριον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Eὐπολις. Etym. Gudian. MS. ζήτηριον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ τὴν παραλήγουσαν. σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμοτήριον, ἦγον τὸν μύλωνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δούλοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ δεσμεύειν, καὶ τὸ τρεῖν, ὃ σημαίνει τὸ φρεῖσθαι, δειτρίον, μετατιθέντος τοῦ δ εἰς ζ καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η - - - ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ τρεῖν ζήτηριον καὶ ζήτηριον, εἰρηπῆ τοῦ α εἰς η. ἐξ οὗ καὶ ζάπλουτος.

² Athenæus Lib. III. p. 86. B. Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράβος μέμνηται. τοῦ δὲ ἀναρίτου, Ἴβυκος. καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτας. κογχῶδες δὲ ἐν τῷ ὄστρεον, περιστέχεται ταῖς πέτραις ὡσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνδας δὲ ἐν Συνεργαζομένοις, Προσφῦς κλ. Is. Casanbonus, negat se alibi Herondam Comicum invenire. At, non Comicus,

sed ut ex subjecto Choliambo patet, Iamborum scriptor Herodes, qui patronymica et Doribus propria forma, Ἡρώνδας dicitur: quod bene vidit Salmas. Exercitatt. Plin. pag. 111. Hemsterhus. ad Callimach. fragm. pag. 590. Valken. ad Schol. in Eurip. Phœn. p. 764. et ad Theocriti Adoniaz. p. 267.

³ Zenobius, Cent. VI. 10. pag. 154. Τὰ Ναννάκου] Εἴρηται ἡ παρρημία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Ναννάκος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὡς φησὶν Ἐρμεγένης ἐν τοῖς Φρυγίοις, πρὸς τῶν Διευκαλίωτος νόμων (leg. χροῖων), ὅς προσεῖδὸς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἰκέτευεν. Ἡρόδης δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς φησὶν, Ἴνα κλ. Pro Ἴνα τὰ Ναννάκου, apparet legisse Stephanum ἐπὶ Ναννάκου κλαύσειν. Vatican. vero codex habet: τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαῦσι. vid. Schotti Observatt. 10. Suid. v. Ναννάκος.

⁴ Stobæus, Sermon. LXXXVI. p. 433. Hi e Mimiambis petiti versiculi, ita laudantur a Stobæo:

Ἡ χαλκήνη μοι μυῖαν, ἢ * κύθρην παίξει
ἢ παῖσι μελολόουθης ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

Nullam lectionis varietatem antiquæ Stobæi editiones præbent annor. 1543. 1549. 1559. et 1609. pro κύθρην quidem Gesnerus putat scribendum esse χύθρην, at nihil mutandum esse, bene observavit Grotius, qui Herodis locum optime emendatum dedit, reddiditque: Nunc ludit ollam, nunc aheneam muscam, Nunc Melolontha vinela pedibus ut neclat, circumvoluta pauperat

E.

Μὴ δὴ κόρη τὴ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥίνας
 Ἐχ' εὐθύς, ἣν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθη.
 Γυναικίος ἐστὶ κρηγύης φέρεϊν πάντα.¹

colum stuppa. Acute Grotius, pro χαλκαίην μοι μύιν, rescripsit χαλκίην μοι μύϊαν, idem κύβην conservavit. Est enim Ionice pro κύβην aut χύτραν. Sic κιθάρων et χιτῶν Ionibus dicitur. v. 2. Grotii conjectura optima est, ἢ μηλολόνης ποσσίν, pro vulgato ἢ παῖσι μελολόνης, versu et sententia adversante. E Salmasii opinione legendum v. 3. κισκίου pro κισκίου. Hesych. κισκίον, στυππεῖον. Memorantur cæterum ab Herode ludorum puerilium genera, quæ partim ab ultima antiquitate ad nostram pervenere ætatem. vid. Martin. Var. Lect. Lib. IV. c. 2, p. 199. Primum ludi genus, prisca *Muscam aheneam*, vocarunt. euf. P. Victorii Var. Lect. Lib. XV. p. 327. Quod ad formam attinet, eam describit Pollux, Lib. IX. 123. apud quem videri poteris. Ait enim, ita olim exerceri ludum, ut puer aliquis, cum fascia oculos obvolvisset, in orbem versaretur, clamaretque: *aheneam muscam venabor*, alii vero respondentes, *venaberis nec tamen capies*, cæderentque illum scutica, e levi materia facta, donec aliquem ex numero ipsorum comprehendisset. Eustathius etiam ad *Iliad.* θ'. p. 1127. meminit hujus ludi. quo loco etiam docet, unde χαλκῆς, i. e. *ahenea musca* vocata sit, tradens, genus esse quoddam muscarum, quæ a colore æris illo modo a Græcis vocatæ sint. Vocem κύβην de quadam osculi specie intelligendam esse credidi, nonnulla enim de ea monuit Suidas v. χύτρα. Meminit et Tiballus, Lib. II. 5. 91.

“ — natusque parenti
 Oscula compressis auribus eripiet.”

Ubi multa ab Interpp. notata. Eanicus ap. Polluc. Lib. X. c. 100. λαβοῦσα τῶν ἄτων φίλησον τὴν χύτραν. At hæc verba non ad puerum, sed ad scortillum pertinere videntur. Fuit enim osculandi hic mos meretricibus familiaris, ut illa apud Aristænet. Lib. I. ep. 29. fin. καὶ γὰρ τῶν ἄτων λαβομένη τρίς σε φίλητω. Melius forte si per κύβην intelligimus puerilem ludum, quem Hesych. h. v. et Pollux, Lib. X. 113. χυτρίδαν vocant, cujusque rationem et formam late exponunt. Cæterum μηλολόνης ποσσίν ἄμματ' ἐξάπτειν, et apud nos solent Mense Maio pueri, qui scarabæis melolonthis filum appendentes, idque manu tenentes, circumque volitare eos faciunt. Meminit et Aristophanes *Nub.* 134. et joco notata dignis-

simo Strepsiadem inducit, a Socrate monitum, ne tantum de usuris solvendis sollicitus esset, sed omnes a se amoveret, puerorum more et exemplo, qui suas μηλολόνας, non omnino avolare sinunt, sed eas pede tantum revinctas apud se retinet :

ἀλλ' ἀποσχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
 λινόδετον ὡς περ μηλολόνης τοῦ ποδός.

Hic locus multum facit ad alius explicationem, quem e Pindaro laudat Plutarchus T. II. *Opp.* pag. 68. (*Fragmenta Pindarica* ed. Heyne n. XXV. p. 93.).

- - καὶ λύντι τὸ τῶν δυσφύρων
 σχοινίον καὶ μεριμνῶν.

Simili modo Theodectes Tragicus, χαλινὸν dixit, pro σχοινίον, apud Stobæum. *Tit.* XL. p. 617.

Ἄλλ' ὦ τάλαν Θέεστα καρτέρεϊ δακῶν
 ὀργῆς χαλινόν.

Scriptimus δακῶν, male erat in Stobæo δακθάναν. Verbum δάκνω eleganter de affectibus animi, amoris; dicitur, qui pectus arrodunt. *Aspasia* apud Athenæum *Lib.* V. p. 219.

Σώματα οὐκ ἐλαβῆς με πύθω δηχθεῖς
 φρένα τὴν σὴν,
 παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου —

et Pindarus in *Scolio* (*Fragment. Pindar.* edit. Heyne. pag. 25.)

Ἄλλ' ἐγγὺ' ἕκατι τῆς
 κηρὸς ὡς δαχθεῖς μελικρατῶν μελισσῶν
 τάκομαι, εὐτ' ἂν ἴδω
 παιδῶν νεόγυιον ἐς ἦβαν.

Cæterum Aristophanes in *Vesp.* 1332. tympanistriam a Bdelycleone, qui ejus amore tenebatur, vocari facit χρυσομεπολόνητιον, et urbanitate ex eo puerili ludo petita ludii in ambiguitate vocis σχοινίου, quæ et *filum* et *funiculum* significat, vid. Menander ap. Alexandr. *Rhetor.* p. 748. ed. Ald., et *membrum virile*. — γέροντα esse instrumentum, cui stappas lanificæ circumvolvebant, Pollux docet, *Lib.* XIII. p. 327. Τὸ δὲ ἐργαλεῖον καθ' οὗ ἐκλωθρον ἐξαρτῶντες τὰ στυππεῖα, γέροντων ἑκαλείτο. ἦν δὲ ἐκ ξύλου πεποιημένον, χεῖρας Ἑρμοῦ τετραγάνου ἔχων, ὃ γέροντος ἐπὶ τὸν πρόσσωπον ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα. Φερεκράτης δὲ φησὶν ἐν *Μυμηκανθεώποις*,

ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέροντ' ἰστὸν ποιεῖ
 ἀφ' οὗ τὸ λῖνον ἦν.

5.

Ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὐρεῖν
 Ἄνευ κακῶν ζῶουσαν. ὅς δ' ἔχει μείζον,
 Οὐτός τι μείζον τοῦ ἑτέρου δοκεῖ πρήσσειν.²

Z.

Ἐγὼ δ' ἀδραίνω γυιὸς ὦν. τὸ γὰρ γῆρας
 Ἡμέας καθέλκει· κ' εἰς σκίην πέρας τήκει.³

H.

Ἐπὴν τὸν ἐξηκοστὸν ἤλιον κάμψης,
 Ὡ Γρούλλε Γρούλλε, θνήσκει, καὶ τέσση γένου.
 Ὡς τυφλὸς οὐπὲρ κείνο τοῦ βίου καμπτήρ.
 Ἡδὴ γὰρ αὐγὴ τῆς ζωῆς ἀπήμβλυνται.⁴

Θ.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
 Τὸν νοῦν.⁵

Memorabilis est Grotii observatio ad Stobæum, pag. 545. 'Auctor (inquil) hujus et aliorum qui a Stobæo citantur claudicantium Iamborum in Manuscriptis editisque ejus Codicibus Herodes dicitur, Athenæo vero Herondas, nam et is Scanzontem sub eo nomine citat.'

¹ Stobæus, Serm. LXXI. p. 439. Gesn. p. 520. Grot. Eleganter reddidit Grotius: *Ne si quid alter dixerit minus recte, Tuas, puella, sana torquet naves, Tolerare cuncta, magna famine laus.* Sententiam Herodis bene explicant notata virorum doctorum ad Persii Satyr. V. 91. et Theocrit. Id. I. 18.

² Stobæus, Serm. XCVI. p. 530. Gesn. p. 405. Grot. Male erat initio v. 3. τῶν τευ. leg. ὄτων.

³ Stobæus, Serm. CXVIII. p. 591. Gesn. p. 481. Grot. In editione Stobæi, an. 1609. in margine, e Codice addit: *Ex Herodis Μελοποιεῖου.* Erat forte Herodis ἄσμα μέλοποιεῖον, carmen festivum, ad cœnam cantatum, unde fragmenta a Stobæo petita. Locus ita legebatur in Stobæo:

Ἐγὼ δὲ δραστῆ μινὸς ἄν. τὸ γὰρ γῆρας
 ἡμῶς καθέλκει, καὶ σκίην παραστήκει.

Gesnerus emendavit: *Ἐγὼ δὲ ἀδραίνω γυιὸς ἄν.* At Salmasii emendatio, quam adhibui, elegantissima est. In v. 2. pro antiqua lectione καὶ σκίην π. Grotius, e MSS. profert: καὶ σκίην π. unde potest fuisse κ' εἰς σκίην μεταστήσει. At exquisitior est emendatio — πικρὰ τίκται. Eleganter, ut solet Grotius: *Languore curtus me senecta detractum, Nec me magis quam cœterus umbra dimittit.*

⁴ Stobæus l. c. S. Maximus, Sentent. XLI. T. II. Opp. p. 636. ed. Combefisii. — *τέσση γένου*, usitata dixit formula. conf. Analect. Brunk. T. III. p. 165. Morator, Inscriptt. 483. ἴδε γὰρ αἰγῶ. Male erat in Stobæo: ἴδε γὰρ αἰγῶ. αἰγῶ, lux, pro rigore et vita somitar. vid. Tyrtæus apud Stob. Serm. XLVIII. pag. 345. Theognis, 426. Venuste reddidit Grotius:

*Emittens avi series decem soles,
 o Grylle Grylle moritur et cinis fit,
 cœcum est, quod hæc post spatia restat aetatis,
 nam jam rictatus ipse fulgor est vite.*

⁵ Stobæus l. c.

I.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου,
 Μή σ' ἐμπροσθὼν ὁ πρέσβυς,
 Οὐλῆ κατ' εὐθὺ - - - -
 Βατηρία καλύψη.⁶

⁶ Particula hæc carminis exstat apud Schol. Nicandri, Theriac. p. 41. b. Βατηρία δὲ τὴν βακτηρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. ἰμοίας καὶ Ἡρώδης ἐν ἡμιάμβοις, ἐν τῷ περιγραφομένῳ ὕπνῳ, φύγωμεν ἐκ προσώπου μή σ' ἐμπροσθὼν πρέσβυς οὐλῆ κατ' εὐθὺ βατηρία καλύψη. Pro ὕπνῳ, legendum forsan ὕμνῳ. At verba non ex hymno petita videntur, magis e carmine jocosō. Fuit forte, νομίω: erat enim, Clearcho teste apud Athen. Lib. XIV. p. 619. cantio, Nomia dicta, ab Eriphane primum poetria in Menalcam pastorem, quem amabat, composita. Versiculum unicum ex illo carmine servavit Athenæus:

Μακρὰ δρυὲς ᾧ Μενάλκᾳ.

Pro μή σ' ἐμπροσθὼν, legendum forte: μή μ' ἐμπροσθὼν. Toupius, Emendatt. in He-

ych. T. IV. p. 44. ita versiculos exhibet:

Φύγωμεν ἐκ προσώπου
 μή σ' ἐμπροσθὼν ὁ πρέσβυς
 οὐλῆ κατ' εὐθὺ —
 βατηρία κολάψη.

Verbum in v. 3. desideratum, explevit per βαίνων. Mihi videtur legendum esse. 4. βατηρία χαλέψη. cnf. Apollon. Rhod. Lib. IV. 1506. 1675. βατηρία. Hesych. βατηρίαν. ῥάβδον καὶ βακτηρίαν. Scholiastes Nicandri l. c. φασὶ δὲ τινὲς βατηρία εἶναι τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον, μεθ' ἧς ἑσκόουσι. Δημήτριος δὲ ὁ χλωρὸς, βατηρία αὐτὴν φασὶ καλεῖσθαι, ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ἐλαύνει. Ἀντίγονος δὲ βατηρία, παρὰ τὴν εἰσὶν τηρεῖν. Antigoni Grammatici etymologiam, habet quoque Etym. Gudian. MS. βακτηρία, - - - παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν, ἢ διὰ τὸν βαίνοντα τηρεῖν.

Η Ρ Ω Δ Ο Υ

Π Ε Ρ Ι - Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Σ .

Pag.
ed.
Reisk.

ag.
ed.
ph.
36

1 α'. ¹ ΔΙΟΤΙ ² μὲν ἀνάγκη λέγειν καὶ τηλικοῖσδε καὶ ³ μὴ ⁴ 32
 πολὺ νεωτέροις περὶ τοῦ παρόντος πράγματος, ἔχω λέξαι·
 1 ¹ διότι δὲ εἰκὸς ἔστι σιωπᾶν ἔχοντα λέγειν, οὔτε παρ' ⁴ ἄλλου
 δύναμαι μαθεῖν οὔτ' αὐτὸς ἐξευρίσκω. περὶ μὲν γὰρ ἑτέρου
 40 πράγματος ἔχοι τις ἂν ἐγκαλεῖν τοῖς λέγουσι ματαιότητα
 ἢ πολυπραγμοσύνην, αἰτιασάμενος ἐπίστασθαι τὰ παρ-
 όντα πράγματα· τὰ δὲ εἰς τὸν πόλεμον ἀνήκοντα πᾶσι
 μὲν ἔστιν ἐν κοινῷ, μάλιστα δὲ ἀναγκαῖον καὶ προσήκου
 ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις ἐπίστασθαι περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν.
 οἷς γὰρ ὁ κίνδυνος οἰκειότατος γίνεται, τούτοις ἀναγκαῖον ³³
 ἔστι μάλιστα μέλειν· οἷς δὲ μέλειν ἐπιτέτακται, τούτους
 1 εἰκὸς ἐξευρίσκειν μάλιστα. τοῦ μὲν οὖν λέγειν πολλὰς ἀνά-
 γκας εὐρίσκω, τοῦ δὲ σιωπᾶν οὐδεμίαν ὀρῶ συγγνώμην. ἐγὼ
 γὰρ ἐβουλόμην μὲν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν αἰ-
 τίους εἶναι μετὰ τῶν Θεῶν· εἰ δὲ τοῦτο διατρίβετε καὶ δι'
 ἄλλους εὖ πράττειν ἠδὲ, δοκεῖ δὴ μοι Θεῶν τινὸς ἐπιμελεία
 γίνεσθαι τὸ γιγνόμενον. ἂ μὲν γὰρ ὑμᾶς ἐχρῆν παρασκευ-
 5 ἄσασθαι χρήμασι πείθοντας καὶ τοῖς σώμασι κινδυνεύοντας,
 ταῦτα πάντ' ὑμῖν ἢ τύχη ἄνευ πόνου καὶ χρημάτων συνε-
 πραξεν, ὥστε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς ἐκόντας ὑμῖν δίκην
 δοῦναι. πρῶτον μὲν ⁵ [οὖν] ὡς ἀγαθόν ἔστι πείθεσθαι τοῖς

¹ δι' ὅ, τι

² μὲν om.

³ μὴ om.

⁴ ἄλλων

⁵ uncōs om.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ] Cum Peloponnesii ac Lacedaemonii bellum cum Archelao, Macedoniae rege, gererent, et Thebanorum societatem expeterent, hos ad eam capessendam hortatur. CANTER.

Διότι] Π. Δι' ὅ, τι. Ὁμοίως δὲ, δι' ὅ, τι δὲ εἰκ. H. STEPHAN.
 Ἐπίστασθαι] Imo vero οὐκ ἐπίστασθαι vel οὐ καλῶς ἐπ. subaudi αὐτούς. REISK.

Ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις] Id est, τῆςδε τῆς

ἡλικίαις, ἐν ἣ ἴν ἐγὼ διάγω. IDEM.

Περὶ αὐτῶν καὶ λέγει] Id est, οὐ μόνον εἶδέναι ταῦτα καὶ ἀσκεῖν, ἀλλὰ καὶ λέγειν περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι. An potius hoc voluit: καὶ περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι λέγειν, ὡς περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων. IDEM.

Μέλειν] Subaudi αὐτοῦ. IDEM.
 Ἐξευρίσκειν] Scil. τὰς πρὸς αὐτὸν μηχανάς. IDEM.

Μετὰ τῶν Θεῶν] Possit quoque μετὰ

ἐπαγγελλομένοις πόλεμον, τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω· δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον.

β'. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐπιστάμεθα γινώσκειν τὰ φύσει πολέμια τῆδε τῇ χώρᾳ, προγινώσκοντές τ' ἂν πρὶν παθεῖν εὐ-
 34 λαβούμεθα, τὰ μὲν ἐκείνων ἀσθενῆ καθιστάντες ἐκ παντὸς 10
 τρόπου, τὰ δ' ἡμέτερα αὐτῶν κρείσσονα, γινώσκοντες ὅτι τὸ
 φύσει πολέμιον τῷ μὴ δύνασθαι κακὰ δρᾶν ἡσυχίαν ἄγει. νῦν
 δὲ τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐκ τῶν συμφορῶν ἐπιστάμεθα,
 τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐδέποθ' ἡμῖν φίλον ἐσόμενον, οὐδὲ διαλ-
 λαγὴν ἐσομένην ἐκείνῳ πρὸς ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἀδικούμενος ὑφ'
 1 ἡμῶν ἀλλ' ἀδικεῖν βουλόμενος ἐχθρὸς ἡμῖν ἐστίν. ἔχει μὲν 15
 γε ἡμῶν ἢν ἡμῖν οἱ πατέρες κτησάμενοι παρέδωκαν, ἢν
 διὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν ἔξει, διὰ δὲ δύναμιν ἄκων
 ἀποδώσει. μία μὲν αὕτη πρόφασις αὐτῷ κακονοίας πρὸς
 ὑμᾶς· ἔπειτα δὲ ὅτι ταῖς μὲν Ἑλλήνων πόλεσιν ἰκανόν ἐστι
 τὴν αὐτῶν δύναμιν διασῶσαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, τοῖς δὲ
 τυράννοις ταῦτ' οὐκ ἀπόχρη μόνον, ἀλλὰ προσκαταστρέ-
 ψασθαι δέονται τοὺς πλουσιωτάτους αἰεὶ. ἡμεῖς μὲν οὖν δο-
 20 κοῦμεν οὐτ' αὐτοὶ ῥαδίως ἂν τοῦτο παθεῖν, ἄλλοις τε ἐμπο-
 35 δῶν γενέσθαι. διὰ ταῦθ' ἡμῖν ἐκεῖνος ἀχθεται, βουλόμενος
 σφάλλεσθαι τὰς ἐλπίδας τῶν ἡμῖν πιστευόντων. ἀπὸ μιᾶς
 οὖν τέχνης ὀρμώμενος ἡμῶν τε κρατήσῃν οἶεται καὶ τούτων
 ὦν δι' ἡμᾶς οὐκ ἄρξει. ταῦτα δὲ πρότερον ἐξῆν εἰκάζειν
 ἡμῖν, νῦν δὲ σαφῶς γινώσκειν ἔργῳ πάσχοντα. ὧ γὰρ ἀλί-
 σκεται μάλιστα καὶ πόλις καὶ χώρα, τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ

¹ ἡμ.

² χώραν om.

τοὺς θεοὺς legi. IDEM.

Γινώσκειν] Ad γινώσκειν addendum videtur δεῖν. IDEM.

Τ' ἂν] Π. τ' αὐτὰ. H. STEPHAN. ἂν bene habere videtur. Malim δ' ἂν. REISK.

Εὐλαβούμεθα] Malim εὐλαβοῦμεθα in optativo, quod idem est, ac si dixisset ἐβθῶς εὐλαβοῦμεθα, recte fecerimus, si caverimus: ob praemissum ἂν optativus hic melius conveniat, quam indicativus. IDEM.

Κρείσσον, ἀναγινώσκοντες ὅτι τ. φ. π. τὸ μὴ δύν.] Π. κρείσσονα, γινώσκοντες ὅτι τ. φ. π. τῷ μὴ δύν. H. STEPHAN.

Διδασκαλίαν] Post διδασκαλίαν deest φθάσαντες. novimus, prius quam ego ad istac docendum surgerem, malis nostris

docti. REISK.

Τὸν ἄνδρα τοῦτον] Archelaum. IDEM. Δύναμιν] Malim τὴν δύναμιν, scil. τὴν ἡμετέραν. IDEM.

Μόνον] Malim μόνους, ut τυράννοις referatur. IDEM.

Πλουσιωτάτους] Num πησιωστάτους. maxime vicinos. v. p. 177. 19. ed. Steph. IDEM.

Δοκοῦμεν] Scil. αὐτῷ. IDEM.

Τοῦτο παθεῖν] Scil. τὸ καταστραφῆναι ὑπ' αὐτοῦ. IDEM.

Γενέσθαι] Scil. τοῦ τοῦτο συμβαίνειν αὐτοῖς. IDEM.

Χωρίον] Metaphorice accipiendum est h. l. pro ἀφορμῇ καὶ μηχανῇ. significat discordiam civilem. IDEM.

25 ἔλαθεν αὐτὸν ἰδόντα στασιάζοντας ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀλλὰ
 μετὰ τῶν ὀλίγων ἐπὶ ¹ ταύτους πάντας οὐκ ἀκίησεν ἐλθεῖν.
 ἠπίστατο γὰρ ἐλθῶν ὅτι τοῖς πολλοῖς μὲν ἐπιχειρήσας αὐτῶν
 ἂν ἐπραξεν ὧν ἐβούλετο — τοὺς γὰρ ἀσθενεστέρους συγκα-
 ταπολεμήσας οὐκ ἄρξεν τῶν πλείων ἐμελλεῖ ἱκανοὶ γὰρ
 ἦσαν ἂν αὐτὸν ἀμυνασθαι —, εἰ δὲ τοὺς πολλοὺς μετὰ
 τῶν ὀλίγων καταστρέψαιτο, ραδίως ἀπαιτῶν ἦτο κρατη- 36
 30 σθαι. οὕτω μὲν ² αὐτὸν εὐόλυσθαι πέφυκεν ἡμᾶς στασιάζειν.
 εἰ δ' αὐτῷ ταῦτα συμφέροι, καὶ πράσσειν αἴσθε αὐτοὶ. τὸ
 δ' ἐκείνου συμφέρον ὅσον ἡμῖν κακόν ἐστιν, ἀβρήτετε πρὸς τὸ
 μέγιστον τῶν ἄλλων ³ ἀντιτιθέντες. ὁμολογεῖται γὰρ πό-
 λεμος τῶν ἄλλων κακῶν τοσοῦτον μέγιστον εἶναι, ὅσῳ περ
 εἰρήνη τῶν ἀγαθῶν. ἴσῳ μὲντοι μεγέθει τὸν πολέμου ἢ στα-
 σις ὑπερβάλλει, ὅσῳ περ ὁ πόλεμος τὴν εἰρήνην. ἐν μὲν γὰρ
 35 τῷ ξενικῷ πολέμῳ τὴν πατρίδα σώζοντες ἀποβήσκουσιν,
 ἐν δὲ τῷ πολιτικῷ διαφθείροντες ἑαυτοὺς, ὥστε μήτε τοὺς
 ἀποκτείναντας εὐδοκιμεῖν. ἄλλοις μὲν γὰρ πολεμοῦντες πο-
 λεμοῦμεν ὑπὲρ τῶν φίλων· καὶ τοὺς μὲν ἀλλοτρίους νικῶν- 37
 τες ἐτέρους κτῶνται φίλους, ὅταν δὲ τοὺς οἰκίους, ἀποστε-
 ροῦνται καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ἀρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρη-
 μάτων φθορὰν ⁴ καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν καὶ τοῖς φίλοις
 συμφορὰν ὅσῃν ⁵ δύναται, πολὺς ἀριθμὸς ⁶ καθ' ἕκαστον

1 * τοὺς

2 αὐτὸς

3 ἀντιθέντες

4 καὶ τοῖς - - - συμφορὰν οὐκ.

5 δύνανται

6 καθ' ἕκαστον

Ἡμᾶς αὐτοὺς] Num ἡμᾶς αὐτοῖς, id est
 ἡμῖν αὐτοῖς. an ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, id est,
 πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. IDEM.

Ἐλθῶν] Imo vero μόνος ἐλθῶν. Solus
 si venerit Thebas ad ortum, sine factione
 optimatum. Verum praeterea quoque duo
 haec vocabula μόνος ἐλθῶν non suo stant
 loco, sed collocanda sunt pone ἐπιχειρήσας.
 IDEM.

Ἀσθενεστέρους] Optimates. IDEM.

Ἦσαν] Scil. optimates cum plebe con-
 sociati. IDEM.

Μετὰ τῶν ὀλίγων] Non sic debet accipi
 τοὺς πολλοὺς σύναμα καὶ τοὺς ὀλίγους. sed
 ita, ac si dixisset: τοὺς πολλοὺς διὰ τῶν
 ὀλίγων, ἔχων τοὺς ὀλίγους μεθ' ἑαυτοῦ. IDEM.

Πέφυκεν] Πέφηγεν. CANTER.

Πράσσειν] Π. πράξεν. H. STEPHAN.

Πρὸς τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων] Subaudi
 κακῶν. comparantes eo cum malo, quod re-
 liquorum malorum est pessimum. REISK.

Τοσοῦτον] Π. τοσοῦτον. H. STEPHAN.

Ξενικῷ] Id est, ὅς πολεμεῖται πρὸς ἐχθροῖς
 ξείους, ἀλλοτρίους. REISK.

Μήτε] Imo vero μηδέ. ne occisores qui-
 dem (nedom occisi). aut si vulgatum
 h. l. tenebimus, addendum erit μήτε τοὺς
 ἀναίεθόντας, vel μήτε τοὺς πιστότας, vel
 simile quid. IDEM.

Πολεμοῦμεν] Imo vero πολεμοῦμεν in
 tertia pluralis. IDEM.

Ὅταν δὲ] Aut addendum est νικῶσι, aut
 leg. νικῶντες δὲ. IDEM.

Ἀρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν]
 Quid ni potius transpositis vocabulis ἀρπα-
 γὴν δὲ χρημάτων, καὶ χώρας φθορὰν. IDEM.

Ὅσῃν δύνανται] Interponendum videtur
 αἰστάσεις. bella civilia quantas afferre tu-
 leant et rerum rapinas et soli devastaciones.
 IDEM.

Ἀριθμὸς] Suspiciabar aliquando leg-
 esse: ἀρ' ἀθλος, arduum sit certamen. Nunc
 tamen malim vulgata acquiescere, et. v.
 ἀριθμὸς accipere pro copia, vel turba, re-

ἐξηγήσασθαι. καὶ τούτων οὐδ' ἀπαλλαγῆναι ράδιον, ἐπειδὴν 40
 ἀρξῆταιί τις τὸν διάλογον γὰρ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. οἱ γὰρ
 πλησίον οἰκοῦντες οὐκ ἀχθονται στασιαζόντων τῶν πλη-
 σίον, οἱ μὲν ἀσθενέστεροι, ὅπως ἂν μὴ ἀρχωνται, οἱ δ'
 ὅμοιοι τὴν δύναμιν, ὅπως ἂν κρείσσονες γένωνται, οἱ δ'
 ἰσχυροὶ, ὅπως ἂν ραδιέστερον ἀρχωσι.

- 38 γ. Καὶ τούτων οὐκ οἶδ' ¹ ὅτι δεῖ σημεῖον ἄλλοθεν λα-
 βεῖν ἡμεῖς γὰρ τοῖς ἄλλοις σημεῖον ἔσμεν. χώραν γὰρ τῶν 176.1
 Ἑλλήνων ἔχοντες πλείστην καὶ πλείστα δυναμένην παρέχειν
 οὐ μόνον τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς παροίκιοις, οὐ φαινό-
 μεθα πλουσιώτεροι τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομέων ὄντες· ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ἑαυτοῖς κατατίθενται τὰ παραγινόμενα, ἡμεῖς δ'
 εἰς τοὺς ἀλλοτρίους ἀναλίσκομεν, τὰ κοινὰ μὲν ἴδια ποι-
 οῦντες, τὰ δὲ τῶν ιδιωτῶν κοινὰ. καίτοι πῶς οὐ δεινόν ἐστι 5
 τούτους κοινῇ τρέφειν, οἱ τὴν πόλιν οὐ κοινὴν ἡμῖν παρέ-
 39 χουσι; πρὸς τούτοις τε γῆν ἔχοντες εὐφροστάτην ἀμύνεσθαι
 τοὺς ἐπιόντας, καὶ τὸ σύμμαχον ἐγγενὲς παρεχομένην καὶ
 ἵππους, οὐχ ὅπως διαλύομεν τοὺς βουλομένους ἀδικεῖν, ἀλλ'
 ἐπαγόμεθα τοὺς ἀμυνοῦντας μισθῶ πείθοντες καὶ φυλασ-
 σόμεθα ξένους, καὶ καταφρονεῖται μὲν ἡ δύναμις τῆς χώρας,
 καταγελωμέθα δ' αὐτοί. τούτων πάντων καὶ ἐτέρων πολ- 10

¹ ὅ, τι

rum enumerandarum, idem quod ὄχλος.
 IDEM.

Τὸν διάλογον] Π. τὸν διαλακτὴν. Ἡ, τὴν
 διαλακτὴν. H. STÉPHAN. Lego τὸν διαλα-
 λακτὴν, sensu obvio, plano, et manifesto:
 at legendo διάλογον, ut scriptum est, nullus
 inde emerget commodus sensus. PAL-
 MER. Mibi neutra placet, sed διὰ λόγων
 leg. esse. verum tum deest post οὐκ ἔστιν
 εὐρεῖν aliquid vocab. e. c. διαλακτὴν. in-
 venire enim non est restauratorem gratiæ,
 qui animos infensos oratione reconciliet.
 REISK.

Ῥαδιέστερον] Nescio an forma hæc, præ-
 ter h. l., alibi nusquam occurrat. cur non
 ῥαδὸν dixit, ut reliqui omnes. IDEM.

Τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομέων] Quæritur,
 sitne masculini generis, an neutrius. si
 prius probamus, bene habebit h. l. vulgata
 et sententia erit: *quam ii, qui sibi necessa-
 ria a nobis petunt et e solo nostro aliosum
 exportant. si ἐξαγόμενοι erunt tum οἱ ἔμποροι,
 et particip. verbi medi, non passivi. Sin
 autem τὰ ἐξαγόμενα h. l. sunt res et merces
 exportabiles, in passivo, tum leg. erit:*

πλουσιώτεροι ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομέων.
*opulentiores a mercimoniis rerum, quæ e no-
 stro solo exportantur. IDEM.*

Τὰ παραγινόμενα] Malim τὰ περιγιγ, res,
 annonas, fructus, a cultura soli aliarumque
 artium exercitatione partos, et ultra ipso-
 rum necessitudines redundantes. Illas cop-
 ias ipsi sibi reservant ad futuros usus,
 cum tempus venit, quo illis indigeant.
 IDEM.

Ἡμεῖς δ' εἰς κ. τ. λ.] Opes ærarii impen-
 dimus et exhaurimus a lendis militibus
 mercenariis, quod ærarium ut impleamus,
 eo cives spoliamus. IDEM.

Οὐ τὴν πόλιν ἡμῖν κοινὴν παρέχουσι] H.
 e. milites mercenarios, alienigenas, non
 eadem nobiscum patria utentes, qui suam
 sibi propriam habent patriam, a qua nos
 exclusi sumus. Paulo post appellat οὐκ
 ἐγγενὲς σύμμαχον. IDEM.

Διαλύομεν] Num διὰ τούτων καλύομεν aut
 διὰ τούτων κολούομεν. per hos [militis indi-
 genas, pedestrisque et equestris militiæ,
 domi natos] compescimus, aut castigamus,
 grassatores. IDEM.

λῶν τὸν αἴτιον αὐτοὶ παρόντες θεάσασθε, τοιαύτην ἐπίδειξιν
 ἐπίδειξαντα πᾶσιν, οἶαν οὐδεὶς οὕτω σκληρὸς οὐδὲ μισάν-
 θρωπὸς ἔστιν ὅστις ἀδάκρυτος ἂν διηγῆσαιτο. τί γὰρ οὐκ
 ἐγένετο τῶν μεγίστων κακῶν; οὐ παῖδες καὶ γυναῖκες καὶ
 πατέρες γέροντες καὶ μητέρες θειροὶ κατέστησαν ἀποθνη-
 σκόντων, οἱ μὲν πατέρων, αἱ δ' ἀνδρῶν, αἱ δὲ παίδων, αἱ
 15 μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν χερσὶ τελευτῶντων τὸν βίον, αἱ δ' ἐν τοῖς
 πολεμίοις διαφθειρομένων; οἰκίας δὲ κατασκαπτομένης καὶ 40
 χρήματα διαρπαζόμενα; καὶ τὸ πάντων δεινотаτο, ὅτε
 τύχοι τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνῶν ὁ ταῦτα δρᾶν καὶ τῆς αὐτῆς
 φυλῆς ὦν, ᾧ¹ προσῆκεν ἑπαμῦναι κατὰ γε νόμον, ἀλλὰ μὴ
 παρανόμως ἀπολέσαι; ὅτε καὶ τοῖς γέρονσιν ἐφάνη συμ-
 φορὰ τὸ γῆρας, καὶ τοῖς ὀρφανοῖς ἡσυχία, καὶ τούτων τῶ
 20 αἴτιον πῶς οὐ χρὴ κακῶς δρᾶν δυναμένους γε, ἀμνησμένους
 μὲν ὦν ὑπῆρξε, τιμωροῦντας δὲ τοῖς ἀποθανούσιν, οἰκτεροῦ-
 ντας δὲ τοὺς ἀποστερηθέντας; οὐ γὰρ μόνον τοσοῦτον ἀγα-
 θόν ἐστιν, ὅτι τῶν παροικομένων ληψόμεθα δίκην, ἀλλ' ὅτι
 παράδειγμα τοῦτο δείξαντες ἀποδιδάξομεν τοὺς ἄλλους μὴ
 νομίζειν εὖρημα τὴν ἡμετέραν διαφορὰν μηδὲ μεθ' ἡμῶν
 ἐπιβουλεύειν ἡμῖν. εἰάν δὲ τοῦτο γένηται, πολλὰς ἐλπίδας 41
 25 ἔχω μηδὲ στασιάσειν ἡμᾶς, ὅταν ἐπίκουροι μηδάρμοθεν ἴωσι
 τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.

δ'. Οὕτω μὲν οὖν ἀγαθόν ἐστιν ἡμῖν ἐφελκταῖς ὁμολο-
 γῆσαι συμπολεμεῖν τοῖς παρακαλοῦσιν· ὡς δ' ἀναγκαῖόν
 ἐστιν, ἐκ τῶν ἐπιλοίπων χρὴ σκοπεῖν. Ἀρχέλαος γὰρ αὐτ'

¹ προσῆκεν

Παρόντες θεάσασθε] Num parónta theáσθε.
 ut parónta ad τὸν αἴτιον referatur. eum, qui
 causa mali est, presentem [id est, coram]
 cernitis. IDEM.

Ἐπίδειξαντα] Haud est prætereundum
 silentio, sed annotandum, raro modo dici
 ἐπίδειξαντα, pro ἐπίδειξάμενον. nam in hoc
 significatu non activum hujus verbi, sed
 medium usurpatur. IDEM.

Ἐν τοῖς πολεμίοις] Malim ἐν ταῖς πολε-
 μίων. IDEM.

Οἰκίας δὲ κατασκαπτομένης] Pendet hic
 accusativus, fulcro carens. num ergo theá-
 σασθε deest, aut τίς οὐκ εἶδεν, vel tale
 quid. Aut nominativi sunt substituendi.
 IDEM.

Προσῆκεν] Malim in imperfecto προσῆκεν.
 IDEM.

Ὅτε] Num τότε. IDEM.

Ὡσαύτως] Ad ἡσαύτως, adde ἡ ἑρφαία.
 sed claudicat comparatio. Senium non
 semper est malum, orbitas autem pupillo-
 rum estne unquam non calamitosa, etiam
 tempore pacis publicæ? IDEM.

Ἀποστερηθέντας] Liberis puta patri-
 busque. IDEM.

Τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστι] Τοσοῦτον non co-
 hæret cum ἀγαθόν, sed stat per se, quasi
 adverbialiter, hæctenus, vel tantisper. Idem
 est, ac si planius sic dixisset: τὸ γὰρ κα-
 κῶς δρᾶν τὸν αἴτιον τούτων οὐ κατὰ τοσοῦτον
 μόνον ἐστὶν ἀγαθόν. IDEM.

Ἄλλ' ὅτι παράδειγμα] Malim ἀλλ' ἐτι καὶ
 παρ. IDEM.

Ἰωσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν] Id est, ἔακκ.
 vel ἴωσι πρὸς τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. IDEM.

ἐπὶ Πελοποννησίους ἦλθε μετὰ Ἀθηναίων, οὔτε διὰ τῆς
 χώρας ἰεναὶ βουλομένους ἔπαυσεν, οὔτε χρήματα παρέσχευ
 ἐπὶ ¹τούτους, οὐδ' ἔστι πρόφασις τῆς ἔχθρας πλὴν ὅτι οὐκ ³⁰
 ἠθελε συμπολεμεῖν αὐτοῖς πρὸς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἡσυχίαν
 ἦγεν. ἐπειδὴ τοίνυν τοῖς Πελοποννησίοις ἰκανὴ πρόφασίς ἐστι
 πολεμίους νομίζειν τοὺς μὴ πολεμήσαντας αὐτοῖς, εὐλα-
 βηθῶμεν ὅπως μὴ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν ἡμῖν πολεμή-
⁴²σωσιν, εἰ παρακαλούμενοι μὴ βουλευσόμεθα συμπολεμεῖν
 μετὰ Πελοποννησίων· οὐ γὰρ ἠδικεῖτο ὑπὸ Ἀθηναίων οὐδέν.
 ἡμῖν δὲ δὴ τίς λόγος ὑπολείπεται; πότερον ὡς οὐκ ἀδικού- ³⁵
 μεθα; διδάξομεν αὐτοὺς ταῦτ' ἀπὸ ἄλλου ἐκεῖνος· οὐ γὰρ
 ἀδικον, εἴπερ ὁ τάδε δράσας οὐκ ἀδικεῖ. ἀλλ' ἀδικεῖσθαι
⁴³μὲν φήσομεν, ἀμύνεσθαι δ' οὐ ²βουλευσόμεθα; πολλὴν ἄρα
 δειλίαν ³ποιήσομεν τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς καλῶς δρᾶν.
 ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν, δύνασθαι δ' οὐ; τίς οὖν οὐ καταφρο-
 νήσει τῆς δυνάμεως ἡμῶν, εἰ τοὺς Ἕλληνας γε ἔχοντες ἐπι-
 κούρους οὐδ' οὕτω δυνασόμεθα τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι, ⁴⁰
 καὶ τὸ μέγιστον, εἰ δευτέραν αἰτίαν σχήσομεν ὑπὸ τῶν
 Ἑλλήνων, πρότερον μὲν ὅτι τὸν πρότερον Μηδικὸν οὐ συνε-
 πολεμήσαμεν, δεύτερον δὲ τὸν νῦν ἐπαγγελλόμενον. καίτοι

¹ τούτοις² βουλόμεθα³ ἐμπειήσομεν

Τῆς χώρας] Subaudi τῆς ἑαυτοῦ. neque Peloponnesiis transitum per suos fines denuciavit, sive se iis non opposuit, Athenienses in Cherrhoneso et Thracia invadentibus. IDEM.

Παρέσχευ] Atheniensibus puta. ἐπὶ τούτους, adversus hos, Peloponnesios. ad quos etiam proximum αὐτοῖς refertur. IDEM.

Ἰκανὴ πρόφασις] Subaudi τοῦ πολεμεῖν. proximum νομίζειν accipi debet pro τὸ νομίζειν. quanquam nescio, an leg. sit: τὸ πολεμίους νομίζειν τοὺς μὴ συμπολεμεῖν. IDEM.

Οὐ γὰρ ἠδικεῖτο ὑπὸ Ἀθηναίων οὐδέν] Nimis abruptus διάλογος videtur paraphrasi explicandus esse. Occurrit mihi aliquis nunc, recte aiens Archelaum fecisse, arma sua cum armis Peloponnesiorum consociare recusantem adversus Athenienses, a quibus nil quicquam laesus fuisset. Verum hujusmodi excusatio a causa nostra abhorret. Invitamur ad societatem belli cum Peloponnesiis ineundam, adversus Archelaum. Recusabimusne? ecquid tandem pretextentes? num hoc, injurias ab Archelao nobis nullas oblatas esse? Hac quidem oratione utentes, planum fa-

ciemus omnibus, homines nos esse ignavos, imbelles, degeneres, qui nullam non injuriam inulto perferant. Quo quid fiet? Hoc nempe, acuemus Peloponnesiorum erga nos insolentiam. Docebimus eos eadem omnia in nos expromere exempla superbiae et crudelitatis, quibus Archelaus capitibus nostris illisit. IDEM.

Ἀδικούμεθα; διδάξομεν] Alius brevitate minus affectans, saltem ἄλλ' οὕτω γε interposuisset. IDEM.

Οὐ γὰρ ἀδικον] Sabaudi ἐστὶν οὐδέν, nulla est injustitia in universa rerum natura, si Archelaus crimine injustitiae vacat. Suspiscabar aliquando de ἀδικος, aut ἀδικῶν. nemo injustus est, si Archelaus non est. IDEM.

Ἐμπειήσομεν] Sic dedi de meo, pro vulgari ποιήσομεν. ingentem formidinem atque cunctationem injiciemus. IDEM.

Βούλεσθαι μὲν, δύνασθαι δὲ οὐ] Subaudi a communi φήσομεν. IDEM.

Πρότερον — δεύτερον] Imo vero πρότερον et δεύτερον, scil. αἰτίαν. Alius sic planius dixisset: τὴν μὲν γὰρ πρότερον εἶχομεν ὅτι — τὴν δὲ δευτέραν ἔχομεν ὅτι τὸν νῦν —. IDEM.

πρὸς ἐκεῖνον μὲν ἰκανὴν πρόφασιν εἶχομεν· πρὸς ἡμᾶς μὲν γὰρ ἠθέλομεν αὐτοῖς συνδιακινδυνεύειν· οὕτω γὰρ ἐπὶ πάσης ἐγίνετο μᾶλλον, ἢ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν ἀπολιπόντας περὶ
 1 τῆς ἐκεῖνων διαμάχεσθαι. νῦν δὲ τί φήσομεν; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας ἔβηλοτες κινδυνεύειν. ἔτι δὲ πῶς οὐ δεινὸν, εἰ μόνοι τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἑλληνίδα συμμαχίαν οὐ συναριθμησόμεθα; τοῦτο δ' ὅσον ἐστίν, αὐτὸς οὗτος δεδήλωκεν· ἐπιθυμῶν γὰρ καὶ χρήματα βουλόμενος τοῖς Ἑλλήσι δοῦναι ὅπως γένοιτο συμμαχος, οὐκ
 5 ἐδυνήθη διαπραχᾶσθαι. καὶ τοῦτο σχεδὸν ἐστὶ δυοῖν σημείων, καὶ ὅτι ἀγαθόν ἐστὶ καὶ ὅτι χαλεπόν. περὶ μὲν αὐτῶν, ἐὰν ταῦτά τις ἀντιλέγη, τοσαῦτά μοι λελεχθῶ.

ε'. Ἡδὴ δὲ λόγον ἤκουσα λεγόμενον, ὅς μοι σημειῶν ἐστὶν ἰκανόν, ὅτι βέλτιστά ἐστιν ἂ ἐγὼ λέγω τοῖς ἐναντιωσομένοις. εἴπερ ὁ λόγος ἐκεῖνος ἰσχυρότατός ἐστιν, οὐκ ἀξίον ἂ
 ἐστὶν ἔτι φοβηθῆναι. λέγουσι γὰρ, ὡς κρείσσων Ἀρχελαῖός ἐστι, καὶ τοιοῦτος ἂν πρόσοικος μᾶλλον ἢ Πελοποννησίσι.
 10 τοῦτον μὲν γὰρ εἰ βουλοίμεθα δυναίμεθα ἂν ἀμύνεσθαι. Πελοποννησίους δ' οὐκ ἂν οὐκοῦν κρείσσον στασιάξωμι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον ἢ δουλεύειν ἑτέροις. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀναγκὴν ἐώρων οὔσαν ἡμῖν ἐλέσθαι δυοῖν θάτερον, ἐβουλευσάμην ἂν ὀπότερον χρὴ μ' ἐλέσθαι· τὴν δ' ἡσυχίαν εὐρίσκω πρὸς

1 Σέλντες

2 ἀμύνασθαι

Πρὸς ἡμῶν] Raro modo dictum, pro ὑπὲρ ἡμῶν. IDEM.

Συνδιακινδυνεύειν] Adde tacita cogitatione, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἐκεῖνων. pro nobis quidem volebamus dimicare in eorum societate, non autem pro ipsis capita nostra periculis obijcere. IDEM.

Ἐπὶ πάσης] Imo vero ἐπ' ὅσης, subaudi μόρας. nam sic observatum fuisset jus æquum, æqua proportio. vel, si brevius et planius malumus, fuisset hoc æquius. IDEM.

Ταῦτα] Ad illa duo capita excusationum. 1) nulla nos injuria læsos ab Archelao esse. 2) velle quidem nos ab eo pænas repetere. verum haud posse. Possit quoque sic legi: ἐὰν ταῦτά τις λέγη, τοσαῦτά μοι ἀντιλελέχθω. IDEM.

Λέγω τοῖς ἐναντιωσομένοις] Distinguo et corrigo sic: — λέγω. [hic desinit sententia. tum incipit nova] τοὺς γὰρ ἐναντιωσομένους — cohærent hi accusativi cum φοβηθῆναι. nam si ista valebit objectio, nihil

superest, quod timeamus. Quænam vero est illa objectio? Scilicet potentiorum esse Archelao, quam Peloponnesios, et prioretate quoque vicinum. Propterea bello non esse lacessendum. Refutat sophista in continentem illam objectionem, subjiciens istæ: Si vera sint, quæ isti aiunt, neutri nobis metuendi sunt. Archelao enim facile vincamus et puniamus, quanto magis ergo profligabimus Peloponnesios, si Archelao sunt inferiores, quod isti aiunt. Atqui superiores sunt. Ergo lacessendi a nobis nequaquam sunt. Ergo (pergit ipse sibi dubitationes obmotere), satius erit, continuare seditiones civiles, metu Archelao, quam aliis [Peloponnesiis] servire. Etiam hanc objectionem refutat in continentem: ἐγὼ δ' εἰ μὲν —. IDEM.

Δυοῖν θάτερον] Hoc est, ἢ στασιάξω πρὸς ἡμᾶς, ἢ δουλεύειν τοῖς Πελοποννησίοις. IDEM.

Χρὴ μ' ἐλέσθαι] Malim χρῆν [pro ἴχρην] ἰλίσθαι. IDEM.

Πελοποννησίους οὔσαν. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἀντιτιθέντων
 1 τὰ πράγματα τοῖς πράγμασιν. οὐ γὰρ ὅμοια πρὸς ὅμοια 15
 συντιθέασι, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ μὲν ὑπὸ ² τούτων σαφῶς ἐπι-
 στάμεθα, τὰ δ' ὑπ' ἐκείνων ὑπονοοῦμεν. τὰ μὲν γὰρ ἐπα-
 ρομεν, τὰ δ' οὐκ ἐπιστάμεθα εἰ πεισόμεθα. πῶς οὖν ἴσον
 46 ἐστὶ τοῖς μὲν ἤδη ³ γεγενημένοις μὴ θυμοῦσθαι, τὰ δ' εἰκα-
 ζόμενα φοβεῖσθαι μᾶλλον; ἐκ ποίων δὲ χρῆ παραδειγμάτων
 ὀρθῶδεῖν αὐτά; πότερον οὐχ ὀρῶμεν τοὺς ⁴ πλησιαιτάτους
 ἡμῖν προσοικοῦντας τῶν Ἑλλήνων Φωκέας ἐλευθέρους ὄντας, 20
 προσεχομένους δὲ Βοιωτοὺς οὔτε φόρον φέροντας ἐκείνοις οὔτε
 ἄρχοντα οὐδένα Λακεδαιμονίων αὐτόφι, ἔτι δὲ διὰ πλείονος
 Κορινθίους αὐτονόμους ὄντας καὶ τῶν ἑαυτῶν κρατοῦντας,
 Ἀχαιοὺς δὲ πρὸς τούτοις οὔτε πλείονας ὄντας ἡμῶν οὔτε
 κατὰ πλείους οἰκοῦντας, Ἡλείους δὲ καὶ Τεγεάτας καὶ
 τοὺς ἄλλους Ἀρκάδας, ἀστυγείτονας ὄντας; ἐνθ' οὐδεὶς
 εὐρηκέ πω Λακεδαιμόνιον ⁵ ἄρχοντα, ὡς περ οὐδ' ἐνθάδε Μα- 25
 κεδόνα· πολιτείας δὲ πανταχοῦ καὶ νόμους ἐπιστάμεθα
 κειμένους, καὶ τὰ κοινὰ κοινῇ καρπουμένους.

5. Ἴσως ἂν τις εἴπῃ, ἀλλ' ὀλιγαρχίαν ἀπανταχοῦ κα-
 47 θιστάσι. τοιαύτην γε οἶαν ἡμεῖς εὐχόμενοι πολὺν χρόνον
 καὶ ποθοῦντες, ὀλίγον χρόνον ἰδόντες, ἀφηρέθημεν. ⁶ εἰ
 δὴ προσήκει ὀλιγαρχίας λέγειν ἐκείνας πρὸς τὰς ἐνθάδε.
 ποῦ γὰρ οὕτω μικρὰ πόλις ἐν ἣ τὸ τρίτον μέρος οὐ μετεχει

1 τὰ om.

2 τοιούτου

3 γενομένοις

4 πλησιεστάτους

5 ἔχοντα

6 οὐ

Οὔσαν] Imo vero οὐκ οὔσαν, vel οὐκ ἐν-
 οὔσαν. negatam, non datam, non possibilem.
 Pro τὴν malim ἔν. IDEM.

Τοῖς πράγμασι] Malim articulum abes-
 se. IDEM.

Ἐπὸ τοιούτου] Possit γινόμενα subau-
 diri. et hactenus patiar ὑπὸ et hic et paulo
 post locum suum obtinere, quanquam
 ἀπὸ convenientius videtur esse, sed pro
 τοιούτου malim τούτου. Archelaum desi-
 gnat. IDEM.

Αὐτὰ] Scil. τὰ ἀπὸ τῶν Πελοποννησίων.
 IDEM.

Προσεχομένους δὲ] Id est, ὁμοροῦντας δὲ
 τούτοις, scil. τοῖς Φωκεῦσι. IDEM.

Ἐκείνους] Lacedæmoniis puta. IDEM.

Διὰ πλείονος] Scil. διαστήματος ἀπέχον-
 τας ἡμῶν, καὶ οὕτως ἐκείνοις [Spartanis puta]
 πλησιεστέροις. IDEM.

Πρὸς τούτοις] Id est, προσεχεῖς τούτοις.

finitimos hisce, Corinthiis puta. IDEM.

Κατὰ πλείους] Subaudi δήμους aut πό-
 λεις. IDEM.

Ἀστυγείτονας ὄντας] Lacedæmoniis pu-
 ta. IDEM.

Ἐχοντα] Imo vero ἄρχοντα. quomodo
 leg. esse Stephanus quoque et Canterus
 suspicati sunt. Possit quoque de ἐλθόντα
 cogitari, item de οἶκον ἔχοντα. IDEM.

Ἴσως] Alius dixisset ἀλλ' ἴσως. Novam
 capessit objectionem, quam refutat in istis
 τοιαύτην γε. IDEM.

Οὐ δὲ] Malim uno vocabulo οὐδὲ: ne ap-
 pellare quidem istas oligarchias licet hoc
 nomine, si cum oligarchia comparentur illa
 quæ penes nos fuit. IDEM.

Πρὸς τὰς ἐνθάδε] Imo vero πρὸς τὴν
 ἐνθάδε. nisi si resperxit ad oppida mi-
 nora potestati Thebanorum submissa.

IDEM.

30 τῶν πραγμάτων αὐτοῖσι; ὅτω δὲ ² μήτε ὄπλα ³ μήτε ἄλλη δύναμις ἐστὶ τὰ κοινὰ πράσσειν, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης ⁴ ἀπεστερηθῆ τῶν πραγμάτων. ἀπεστερήται δὲ τοσοῦτον χρόνον, ἕως ἂν παράδειγμα ⁵ θῆται. παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστίν. οἶμαι μὲν γὰρ ἡμᾶς ⁶ οὐδ' ἂν εὐχομένους ἄλλως εὐξασθαι πολιτεύεσθαι, παραδείγματα μὲν τοιαῦτα παρεχομένους ὀρθῶδ' οὐκ εἰκὸς αὐτούς, ἢ μὴ γενέσθαι δεινόν ἐστὶ μάλλον ἢ γενέσθαι. καὶ ⁷ Λακεδαιμονίους μὲν οὐκέτι πέφυκεν ἡμῖν ἐπιτίθεσθαι. πόρρω γὰρ οἰκοῦσιν ἀφ' ἡμῶν, ἀπαράσκευοὶ τ' εἰσὶ πρὸς τὴν χώραν. ὧ γὰρ ἡμεῖς ἰσχύομεν μάλιστα, οὐκ ὀλίγον διαφέρουσι πλησίοι εἶναι αὐτῶ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ εἰκότως ἐπιβουλεύουσιν· εἰ δ' ἐγχειρῶσιν, οὐ λήτουςιν· εἰ δὲ προγινώσκωμεν, οὐκ ἀμελήσομεν αὐτῶν. ὥστε οὐδαμῆ καλῶς ⁸ αὐτοῖς ἐπιτίθεσθαι σχῆσει.

ζ'. Εἰ δὲ καὶ τόνδε τις τὸν λόγον λέξει, ὡς Ἀρχελαος παῖδας ἔχει καὶ διὰ τοὺς παῖδας οὐχ εἶόν τε συμπολεμεῖν,

¹ ὅτω

² μηδὲ

³ ἀποστερηθέντων πραγμ.

⁴ μαθῆτι

⁵ Λακεδαιμονίους

⁶ ἴμ.

Πραγμάτων αὐτοῖσι] Interpone articulum τῶν. IDEM.

ὅτω] Imo vero ὅτω, cui autem neque arma sunt neque alia adminicula nervique rei publicæ gerendæ, is non a Lacedæmoniis sed a sorte sua privatus est imperio. Nam τὰ πράγματα sunt administratio rerum civilium summa cum potestate. IDEM.

Ἀποστερηθέντων πραγμάτων] Imo vero ἀπεστερηθῆ τῶν πραγμ. IDEM.

Παράδειγμα μαθῆτε] Sic, properisponenos, exhibent posterior vocabulum ambæ editiones, Aldina et Stephanica. quod si esset a μανθάνειν, saltem μάθητε deberet exarari, propenacate. Canterus et Stephanus præcipiunt primam ei syllabam detrahi, quæ facile e sine vocabuli proximi superioris possit adhaerisse. Verumtamen etiamsi hoc fiat, sententiam tamen bonam e παράδειγμα θῆτε nullam expiscor. Quidsi-sophista dederit: παράδειγμα ἀρετῆς [vel δυνάμεως] θῆται, id est, παρέχεται. donec, qui nunc propter infirmitatem e potentia defectum servit, virtutis e potentia documentum ediderit. IDEM.

Παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστίν] Imo vero πάντα δὲ ταῦτα παρ' ὑμῖν ἐστίν. omnia vero ista, scil. ὄπλα καὶ δύναμις καὶ ἀρετὴ, penes vos sunt. IDEM.

Ἄ] Id est, διὰ ταῦτα, ἄ — Non convenit nos metu agitari Lacedæmoniorum,

qui talia de se documenta edant, neque vereri, ne per eos ea fiant, que non fieri gravius sit, quam fieri. IDEM.

Οὐκέτι πέφυκεν] Imo vero οὔτε γῶ πέφυκεν. neque situs is est eorum solo, ut commode nobis insidierunt. IDEM.

Πρὸς τὴν χώραν] Imo vero πρὸς τὴν πῶξαν. et carent apparatu idoneo ad periculum huius rei faciendum. IDEM.

Γὰρ] Malim εἶν. IDEM.

Ἐπιβουλεύουσιν] Malim in futuro ἐπιβουλεύουσιν. IDEM.

Ἐὰν δὲ] Imo vero εἰ γὰρ. IDEM.

Διὰ τοὺς παῖδας] Male me torsit et adhuc torquet hic locus, unde me non expedio. Liberi quinquam designentur, Thebanorum, an Archelæi, haud liquet. Thebanorum designari liberos, Archelæo pro obsidibus datos, fingamus tantisper. Quid rerum naturæ convenientius? oratio sic redditur planissima; ut prævideam multos fore, qui mirentur, me prætervisa tam simplici et commoda interpretandi ratione, secutum esse aliam perobscuram et contortissimam. Verum, ut taceam, Thebanos obsides si significare voluisset Herodes, ἡμῶν aut ἡμετέρους addendum fuisse, item hoc ut taceam, p. 637. 3. τῶν πολλῶν παίδων leg. esse: quid faciemus istis versu 7. ὥστε ἀφελότες τῶν ἑαίνου κακῶν τοὺς παῖδας ἀπολαβεῖν. quam subjicient sententiam? fateor ῥαδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας

πρῶτον μὲν ἄξιον θαυμάσαι τοῦτον, ὅστις περὶ μὲν δέκα παίδων λέξει, περὶ δὲ τῶν ἀπάντων οὐ λέγει οὐδὲ περὶ τῆς πόλεως, καὶ τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, περὶ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. εἰ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν παθεῖν 50 τι τοὺς παῖδας, οὐ θαυμαστὸν ἦν λέξαι· νῦν δὲ δῆλόν ἐστιν, ὅτι κρατοῦντες ἐκείνου καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν, 178. ὥστε ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν ῥαδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας.

ἦ. Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος ἀμύνεσθαι μὲν τὸν ἀδικοῦντα κελεύει, τιμωρεῖν δὲ τοῖς ἀποθανοῦσι, χαρίζεσθαι δὲ τοῖς παρήκουσι, δέχεσθαι δὲ τὴν τύχην, συμμαχοῦς τε τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πολεμίους δὲ τοῖς βαρβάροις, καὶ πιστεύειν 5 μὲν τοῖς ὠφελούσιν, ὀρῶνδεῖν δὲ τοὺς μὴ τοιοῦτους, ἐχθροὺς δὲ νομίζειν τοὺς ἀδικοῦντας, φίλους δὲ τοὺς ἐπαμύνοντας, πρὸς τούτοις τε τὰ γινγνωσκόμενα τῶν εἰκαζομένων κυριώτερα ἡγεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν οὐμὸς λόγος· τοῖς δὲ ἐναν-

plantissimam hanc dare sententiam. quo sit ut facile simus liberos nostros recuperaturi. Sed ubi manebunt ista ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν? et quæ erit sententiarum inter se copula? Deinde parentes, qui liberos suos e servitute, quam ut obsides tolerarunt, recuperarunt, non possunt dici κρατεῖν τῶν παιδων, sed ἐγκρατεῖς γίνεσθαι. Consideremus modo paulo diligentius κρατήσαντες ἐκείνου, καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν. Mirabile foret, si in tam brevi verborum ambitu idem verbum κρατεῖν tam diversis modis, et pæne dixerim, repugnantibus acciperetur, ut modo vincere hostem, modo potiri re cara significet. ubi enim vicimus, una liberos quoque nostros recuperabimus. Multo convenientius utique sit, sic reddi: patre victo, liberos ejus quoque una victos habebimus, et in potestate nostra. Ut iterum, quod modo fatebar, ex hoc labyrintho exitum nullum reperio. Fieri non potest, ut locus hic sit integer. In Supplement. IDEM.

Οὐχ οἷόν τε] Subaudi ἡμῖν. Ad συμπολιεμεῖν subaudi τοῖς Πελοποννησίοις πρὸς Ἀρχέλαον. IDEM.

Τῶν ἀπάντων] Scil. Πελοποννησίων. Periculum non reputat, neque commemorat, ab universis Peloponnesiorum copiis nobis imminens, si eos nobis infestos reddiderimus. IDEM.

Τὸ μὲν τῶν παίδων] Canteius post μὲν addi vult ἀπάντων, quod æque parum intelligo, atque vulgatam. Si quid cerno in his tenebris (quibus et crebris et densis

obsitæ sunt hæ Leshonactis atque Herodis declamatiunculæ, vix dignæ illæ quidem, mea sententia, quarum in illuminatione ingenium conteratur), leg. videtur: τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, τὸ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. liberos ipse suos eo fraudat quod e re ipsorum est, optimalibus autem quod expedit, id stabilitum it atque confirmatum. In παίδων subauditur ἐαυτοῦ. Vocabulum ὀλίγων autem h. l. significare videtur, non paucos numero, sed paucos dignitate et prastantia, h. e. optimates. IDEM, πάντων pro παίδων malit Bekkerus. Pueros autem intelligit obsides.

Παθεῖν τι τοὺς παῖδας] Imo vero παθεῖν τι διὰ τοὺς παῖδας, si necesse foret nos ab Archelai liberis aliquam noxam accipere. Nam ad παθεῖν subauditur ἡμᾶς, et ad παῖδας subauditur Ἀρχέλαου. REISK.

Λέξαι] Scil. τοὺς ἀντιλέγοντας τοῦτον τὸν λόγον. IDEM.

Ἐκείνου] Archelai puta. Ad τῶν παίδων subauditur αὐτοῦ. IDEM.

Ἀφελόντες] Imo vero σφαλέντος, scil. τοῦ πατρός, ubi pater percussus fuerit, et de spe sua dejectus, conatu ejus in irritum dato. IDEM.

Ἀπολαβεῖν] Imo vero ἀπολαύειν. necesse sit liberos Archelai quoque mala patriis participare. IDEM.

Παρήκουσι] Canterus et Stephanus, recte, ni fallor, emendant προσήκουσι. ex illis insequentibus ἀτίμους δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι. IDEM.

Τούτοις τε] Malim τούτοις δὲ. IDEM.

τιουμένοις ¹ εἰς τοῦτο ἤξουσι τόλμης τάναντία δεῖ δύνασθαι
τὸν λόγον· ἀνέχεσθαι μὲν ἀδικουμένους, ὠφελεῖν δὲ τοὺς ἀδι-

10 κοῦντας, φεύγειν δὲ τοὺς βουλομένους ὠφελεῖν, ἀπιστεῖν δὲ
τοῖς φίλοις, πιστεύειν δὲ τοῖς ἐχθροῖς, ὀργαδεῖν δὲ τὰ πόρρω,
τὰ δὲ πλησίον ὑπερορᾶν, ἔπειτα τοῖς Ἕλλησι μὴ γίγνεσθαι
συμμαχοῦς, τοῖς δὲ βαρβάροις, καὶ πρὸς τούτῳ τοῖς ἐχθρο-
τάτοις, ἔτι δὲ ἀτιμωρήτους μὲν τεθνάναι τοὺς ἀποθανόντας,
ἀτίμους δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι, καὶ μῆτε πολιτείαν εἶναι
15 μῆτε νόμον μῆτε δίκας. τοιαῦτα ἀνάγκη τὸν λόγον ² τὸν τῶν
ἀντιλεξόντων δύνασθαι· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἐναντία τούτοις οἷς
ἐγὼ λέγω. παιδόμενοι οὖν ἐκείνοις τούτων οὐχ ἀμαρτήσεσθε·
δεξάμενοι δὲ τὴν συμμαχίαν καὶ προθυμηθέντες, ἂν ἐπάθο-
μέν τε δίκην ληψόμεθα καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πεισόμεθα τοιαῦτα.

¹ εἰ εἰς² τὸν om.

Εἰς τοῦτο] Dedi de meo εἰ εἰς τοῦτο. tu-
metsi me non fugiat ἤξουσι posse pro da-
tivo pluralis numeri participii futuri ac-
cipi, et hactenus vulgatam defendi, cui εἰ
deest. Ego vero potius ἤξουσι pro tertia
persona indicativi futuri habendum esse
censeo. IDEM.

Τὸν λόγον] Sic dedi, auctoribus Stephano
et Cantero, pro vulgari τῶν λόγων, subaudi

τὸν αὐτῶν. hoc velle, huc tendere, ipsorum
orationem, hanc vim et hunc effectum verbis
eorum inesse. Paulo post dicit τοιαῦτα
ἀνάγκη τὸν λόγον τῶν ἀντιλεξόντων δύνασθαι.
IDEM.

Τὰ πόρρω] Scil. ὄντα δευρά. IDEM.
² Ὡν ἐπάθομέν τε δίκην] Lege transpositis
vocalibus: ἂν τ' ἐπάθομεν δίκην. IDEM.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

ἸΑΙΑΣ.

Pag.
ed.
Reisk.
52Pag.
ed.
H. Steph.
181. 1

53 **Α΄. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ** ἀν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἴωμεν
 σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον λέγοντι· νῦν δὲ οἱ μὲν
 παραγενόμενοι τοῖς αὐτοῖς ἔργοις ἄπεισιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν
 εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποῖα τίς ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδό- 5
 των γένοιτο, καὶ ταῦτα διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγένετο
 ἔργῳ. τὸ μὲν οὖν σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισσα ἐγὼ φέρων,
 τὰ δὲ ὄπλα ὅδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὄπλων μᾶλλον
 ἐπεθύμουν οἱ Τρῶες ἀλλ' ἢ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν
 γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα
 τοῦ Ἐκτορος ἐκόμισαντο· τὰ δὲ ὄπλα τάδε οὐκ ἂν ² ἀνέθεσαν
 τοῖς Θεοῖς, ἀλλ' ἀπέκρυψαν, δεδιότες τόνδε τὸν ἀγαθὸν 10
 ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας ³ αὐτῶν τὸ ἀγάλμα
 τῆς Θεοῦ νύκτωρ ὡς περ τι καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδεινυτο
 τοῖς Ἀχαιοῖς. καὶ γὰρ μὲν ἀξίῳ λαβεῖν ἴν' ἀποδῶ τὰ ὄπλα
 τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἴν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαι γε αὐτοῖς
 οὐκ ἂν πολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὄπλοις
 χρῆσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐφαίνει τὰ ὄπλα.

1 ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ

2 ἀνέθηκαν

3 * αὐτοῖς

[ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ] Oratianculus, vel de-
 clamatiunculis potius, Antisthenis et Al-
 cidamantis atque Gorgiæ admonitionem
 hanc præfixit H. Stephanus de suo, quod
 videtur, nam Aldina caret illa præfatione.
 Quæ Aldina etiam opuscula hæc sophistica
 alio exhibet ordine, quem in præfatione
 ad Æschinam tradidi. Præfatio illa Ste-
 phani, de qua dico, sic habet: Ἰστέον, ὅτι
 οἱ ἐξῆς λόγοι τῶν καλυμένων εἰσὶ μελετῶν
 καλεῖται δὲ ὁ Ἀντισθένης Αἴας ἢ Αἴαντος λό-
 γος ὡς περ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αἴαντος λεγόμενος·
 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντισθένης Ὀδυσσεύς. τοῦ δὲ
 Ἀλκιδάμαντος κατηγορεῖ Παλαμῆδους, ἥ περ
 ὁμοίως ὡς ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ἐστίν, ἀρμολόγ-

τας ἐπιτίτανται ἢ ὑπὲρ Παλαμῆδους ἀπο-
 λογία καί περ ὑπ' ἄλλου ῥήτορος γεγραμμένη.
 Alius ille rhetor, hic designatus est Gor-
 gias. Cur ab ordine horum opusculorum
 Aldino desciverit Stephanus, equidem
 haud intelligo. Editionem Hanoviensem
 oratorum minorum quicumque curavit, is
 umbratilia hæc opuscula triumvirorum
 sophisticorum ineptiarum, Antisthenis,
 Alcідamantis et Gorgiæ plane omisit.
 IDEM.

[Τούτῳ] Ulyssi puta. IDEM.
 [Τοῖς αὐτοῖς ἔργοις] Imo vero τοῖς ἔργοις
 αὐτοῖς. IDEM.

[Δαβῶν] Π. λαβεῖν. H. STEPHAN.

15 β'. Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἱ τε γὰρ 61
 διαφέροντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι περὶ ἀρετῆς
 κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἱ τε οὐδὲν εἰδότες δικαστῶν
 ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴσθε. ἐγὼ δὲ ἐτίσταμαι τούτῳ,
 ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὦν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπι-
 τρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢ περὶ ἀγαθῶν ἰατρῶν διαγνώσκει
 νοσήματα ἄλλω παρεῖη.

γ'. Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἀνδρα ὁμοίωσεν, οὐδ' ἂν
 20 ἠττάσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἐστὶν ὁ διαφέρει πλεον
 ἐμοῦ καὶ τούδε· ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐστὶν ὁ τι ἂν δράσειε φαιε-
 ρῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα τολμήσαιμι πράξαι. καὶ γὰρ
 μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούειν, οὐδὲ γὰρ κακῶς
 πάσχων, ὁ δὲ καὶν κρεμᾶμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι
 ὅστις γε μαστιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν
 25 ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κάπειτα πε-
 ριβαλόμενος βράκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσὼς τῶν 55
 πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει
 ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται.
 ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱερῶτυ-
 λος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

δ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδῶσι κριταῖς καὶ
 δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνει-
 τας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ
 κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολε-
 2.1 μίους, ἀλλ' ἢ μαχαμένους κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς
 ταῦτα ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς εἰ μὴ¹ δικάσετε καλῶς, ἠνώ-
 σεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύϊ, οὐδ' ἐστὶν
 ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι'
 ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι λέγονται. ἀλλ' ἢ

¹ δικάσετε² γινώσκεσθε

"Ἀπαντα] Scil. τὰ ἐν τούτῳ τῷ ἀγῶνι
 γινόμενα πρὸς ἀριστερίαν καὶ ἀδικίαν.
 REISK.

"Ἐκόντες] Parisinus dat οὐκ ὄντες. quod
 verum puto. sed tum pro εἶναι leg. sit
 ἱκανοί. cum non essent idonei ipsi iudicare
 de virtute [h. e. cum ipsi per se de virtute
 iudicare non possent], negotium hoc aliis
 permisissent. De διαβήτες, an potius θέντες;
 simplex leg. sit, aliorum arbitratui sub-
 mitto. IDEM.

Οἱ τε] Addendum videtur κριταί. IDEM.
 Ἦν μοι πρὸς] Π. ἦν μοι ἀγῶν πρὸς. H.
 STEPHAN. Pari jure ὁ λόγος; possit addi.
 REISK.

Κρεμᾶμενος] Fustigandi scilicet aut flag-
 gellis caedendi solent e manibus, interdum
 quoque e pedibus suspendi. Ulysses
 autem casum fuisse statim sophista sub-
 jicit. Subaudi ἀπάσχατα. IDEM.

Γινώσκεσθε] Imo vero γινώσκεσθε, cog-
 noscetis. IDEM.

λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ 5 φανερώς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστίν, ἀν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κάπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι ¹ οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ ² δοξασταὶ κἀθήσθε.

56 ἐγὼ δὲ διαγινώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν ἐπι-
τρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ
ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφίκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ
ἐμοῦ ὃς πρῶτος αἰεὶ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμα. 10

¹ οὐ om.² μὴ δοξασταὶ

Ταῦτα] Sententia postulat ταύτας, sc. male. Est utrique, quo commendetur. τὰς ψήφους. IDEM.

Ἄτι κριταὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ κἀθήσθε] Parisinus inverse dat; ὅτι μὴ κριταὶ τῶν λ. ἀλλὰ δοξασταὶ κ. non

Διαδοξάζειν] Dixit ob præmissum διαγινώσκειν. nam alias δοξάζειν simplex poterat sufficere. IDEM.

B.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

ἸΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

56

α'. ΟΥ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶν- 15 τος ἀν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μετ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, ² οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνεον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, 20 ἅπαντα ὑμῖν ἔπετελεῖτο ὧν ἕνεκα ³ δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δὲ

¹ ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ² οὔτε³ δεῦρο om.

Οὔτε] Malim οὐδὲ, ne si quidem. REISK.
Ἰμῶν] Imo vero ἡμῶν, ob insequens ἀφίγμεθα. IDEM.

Ἀφίγμεθα] Admonet H. Stephanus in codd. quibusdam esse δεῦρο ἀφίγμε. IDEM.

Pag.
ed.
H. Steph.
182. 1.

σφαλείην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοί- 57
 μεθα τοῖς Τρωσὶ δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τὴν τε Ἑλέην
 ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοιμεν. ταῦτα δὲ ἐν τοῖς
 ἐμοῖς κινδύνοις ἐνὴν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κεχηρμένον ἀνά-
 λωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἀγαλμα τῆς
 25 θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστίν ὁ κομίτας
 δεῦρο τὸ ἀγαλμα ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν σὺ γε ἱεροσυλίας κρίνεις.
 σὺ γε οὐδὲν οἶσθα, ὅστις τὸν ἀνδρα τὸν ἀνασώσασα τὸ
 ἀγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέ-
 ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἀλάναι
 ἅπαντες εὐχέσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἐστὶ ταῦτα
 ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἴπερ καλὸν γε ἦν ελεῖν τὸ
 30 Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τούτου αἴτιον. καὶ οἱ μὲν
 ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὀνειδίζεις ἐμοί· ὑπὸ γὰρ
 ἀμαθίας ὧν εὐπέπονδας οὐδὲν οἶσθα. καγὼ μὲν οὐκ ὀνει-
 δίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι
 πεπόνθασιν ἅπαντες· ἀλλ' ὅτι διὰ τὰ ὀνειδή τὰ ἐμὰ σωζέ-
 58 μενος οὐχ οἶός τε εἰ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς
 κακὸν δράσων τι τούσδε, εἴαν ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται.
 35 Ἐγὼ δ' οἶδα ὡς καὶ πολλάκις ἀπειλήσεις καὶ πολλὰ,
 πρὶν καὶ σμικρὸν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῶν εὐκρίτων
 τι χρεὶ τεκμαιρέσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴομαι σε κακὸν
 τι σαυτὸν ἐργάσασθαι.

β'. Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα,
 δειλίαν ὀνειδίζεις· σὺ δὲ ὅτι φανερώς ἐμόχθεις καὶ μάτην
 ἠλίδιος ἦσθα, ὅτι μετὰ πάντων τούτ' ἔδρασας, οἶει βελ-
 40 μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὤς
 ἀγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἂν ποτε ἀποκτείνεις σεαυτὸν,
 κακῶ περιπεσών τω. οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἀνδρα τὸν ἀγαθὸν

1 ἐγὼ δ' οἶδα ὡς om.

2 γε ἀπειλήσεις

Ἐμοῦ ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε] Sententia postulat: οὐκ ἂν ἐμοῦ, ἐνὸς ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῶν ἁπάντων ἐστέρησθε. IDEM.

Σὺ γε οὐδὲν οἶσθα] Malim σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα. Sacrilegii me incusas. id quod te facere nil miror. stultus enim es et rerum omnium ignarus, qui sacrilegum appelles eum, qui restituit furtum veris dominis,

non illum, qui abstulerat. IDEM.

Τὰ ὀνειδή τὰ ἐμὰ] Misere enim et turpiter, servilem in modum flagellis concisus fuerat Ulysses. IDEM.

Πείθεσθαι] Scilicet, ἔτι σίστασαι δὲ ἱμὶ. IDEM.

Δράσωντι] Π. δράσαν τι. H. STEPHAN. Σὺ δὲ ἐτί] Malim σὺ δ', ἢ τι. REISS.

οὐθ' ὑφ' αὐτοῦ χρηὴ οὐθ' ὑφ' ἑτέρου οὐθ' ὑπὸ τῶν πολεμίων
κακὸν οὐδ' ὀτιοῦν πᾶσχειν; σὺ δὲ, ὡς περ οἱ παῖδες, χαίρεις
ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε
ἀπάντων ¹ καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, ὅστις γε
πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἄρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φα- 183.
59 σιν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαιο εἴ τις σοὶ τῶν πο-
λεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που καλόν τι καὶ
θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δράσαι δύναίτο.
ἔπειτα οἶει τι διαφέρειν τοιαῦτα ὄπλα ἔχων ἢ ἐντὸς τείχους
καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τείχος οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φῆς· 5
μόνος μὲν οὖν σὺ γε ἑπταβόειον περιέρχῃ τείχος προβαλλό-
μενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἀοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολε-
μίων ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων
τοὺς ² προφύλακας ἐρηγοροῦσας αὐτοῖς ³ ὄπλοις αἰρῶ, καὶ
εἰμι στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
60 των, καὶ οἶδα τὰ τε ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις, οὐχὶ
πέμπων κατασκευζόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτὸς, ὡς περ οἱ κυ- 10
βερνήται τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι
τοὺς ναύτας, οὕτω δὲ καὶ ἐγωγε καὶ σέ καὶ τοὺς ἄλλους
ἀπαντας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰσχρὸν
ἠγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δρά-
σειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι με τινὲς ἔμελλον, γλιχόμενος ἂν
τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μα-
στιγίας ὢν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπε-
χειροῦν ἂν, καὶ εἰ μηδεὶς ὀρώη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ 15

¹ τε καὶ² φύλακας³ ὄπλοισιν

ἴπ' αὐτοῦ] Π. ὑφ' αὐτοῦ. H. STEPHAN.

Ἐγὼ δὲ - - μάλιστα] Malim sic legi: ἐγὼ δὲ γε δειλότατόν τε ἀπάντων σέ καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, scil. φημί. REISK.

Οὐ τρωτὸν] Alii, teste Stephano, dant ἀτρωτὸν. IDEM.

Ἦπου καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη] Sic distinguendum et leg. videtur. ἤπου καλόν τι. num quid præclarum? scil. esses tu inermis adversus sic armatum effecturus? vel est ironice dictum. præclarum nempe tu tum sis effecturus. Porro interrogat καὶ πῶς οὖν θαυμαστὸν ἂν εἴη. IDEM.

Ἰμῶν] Adde τὸν ἕτερον. IDEM.

Ἐχων ἢ] Malim sic legi: τὸ τοιαῦτα ὄπλα ἔχειν, ἢ (vel τοῦ) ἐντὸς τ. κ. IDEM.

Πρὸς τὰ τείχη] Subaudi ἐρχομαι. quod latet in proximo εἰσέρχομαι. Malim tamen

sic legi: οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων προσέρχομαι, ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι. IDEM.

Ἰπλοισιν] Π. ὄπλοισι. H. STEPHAN.

Οὕτω δὲ] Aut prorsus delendum esse δὲ videtur, aut ei sufficiens δὲ σκοπῶν. REISK.

Αἰσχρὸν ἠγησάμενος] Potest accipi pro, διὰ τὸ ἠγεῖσθαι αὐτὸν αἰσχρὸν. discrimen illud turpe existimans. probem tamen magis αἰσχρὸν οὐδὲν ἠγιστ. IDEM.

Ἐτόλμων] Post ἐτόλμων nescio an hoc colon desit. εἰ δ' οὐκ ἔμελλον [subaudi τινὲς με ὄψεσθαι] οὐδ' ἐτόλμων. ubi autem nemo me: esset spectaturus, ibi, devitabam discrimina. IDEM.

Ἰνω] Id est, δοκῶν. nisi si hoc potius sophista dederit. IDEM.

δρᾶν αἰεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὄπλα ἐστὶ μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ¹ ἔδέλει τις τρωῶν, καὶ πρὸς εἷα καὶ πρὸς πολλοὺς ἑτοιμός εἰμι αἰεὶ. οὐδ' ἠνίκα κάμνω μαχόμενος, ὥσπερ σὺ, τὰ ὄπλα ἑτέροις παραδίδωμι, ἀλλ' ὅταν ⁰¹ ἀν' ἀναπαύωνται οἱ πολεμιοὶ, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἃ ἐκείνους βλαψέει μάλιστα. καὶ οὔτε νυξ πώποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ σε πολλὰκις μαχόμενον ἄσμενον πέταυκεν· ἀλλ' ἠνίκα ἀν' ἐβόχης σὺ, τῆνικαῦτα ἐγὼ σώζω σε, καὶ τοὺς πολεμίους αἰεὶ κακὸν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ βράκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθευδεῖς.

γ'. Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρὸν, ἀνδρεῖος εἶναι ²⁵ εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνῳ φέρειν, δύο ἄνδρες ἀν' ἐφερέτην. κάπειτα κάκεινοι περὶ ἀρετῆς πως ἀν' ἡμῖν ἠμφισβήτην, καί μοι μὲν ὁ αὐτὸς ἀν' πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἀν' ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτοὺς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἀν' φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἀν' αἰσχύναιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ αἰσθ', ὅτι οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελλεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερά τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ ³⁰ νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρὸν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδούσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἑτοιμα ἐκόμισας, ἐγὼ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

δ'. Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, ² κακῶ ἐναντιωτάτῳ

¹ ἔδέλοι

² κακῶν ἐναντιώτατα

τοῖς πολεμίοις] Imo vero τοὺς πολεμίους. non enim cohæret cum μάχεσθαι, sed cum προκαλοῦμαι. IDEM.

Ἀφείλετο] Sc. τὰ ὄπλα, aut τὸ μάχεσθαι. quod latere videtur in insequente μαχόμενον. aut denique τὸ σώζειν σε. IDEM.

Ὁ αὐτὸς] Subaudi ὅσπερ νῦν μοί ἐστι πρὸς σέ. IDEM.

Δυοῖν μὲν] Scil. δειλότερος εἶναι δεκῶν. tanti non facias te videri inferiorem et imbelliorem esse duobus. IDEM.

Τοὺς γὰρ νεκροὺς —] Participia ἀναιρουμένοις et ἀποδιδούσι h. l. accipienda sunt pro infinitivis, et idem valet, atque si sic dixisset: οὐ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ καμῆνους εἶαν τοὺς νεκροὺς, καὶ μὴ ἀναιρεῖσθαι πρὸς τὴν ταφὴν, ἀλλ' αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἀποδιδούσαι αὐτοὺς τοῖς προσήκουσι πρὸς τὸ θάπτειν,

ἀπαιτούσι. IDEM.

τὰ ἑτάμα] *facilia factu et comparatu, qua cuiusvis sit patrare.* IDEM.

τὰ ὀνειδιζόμενα] Eripui Trojanum ea decora, eamque gloriationis materiam, quam si passi fuissetis penes eos manere, cavere non potuissemus, quo minus apud eosque et apud alios in probrum et ignominiam incurreremus. non potuissemus facere, quominus ea nobis ignavia exprobraretur. τὰ ὀνειδιζόμενα sunt *potentia et obnoxia exprobrationi.* Sive hoc modo accipias voc. τὰ ὀνειδιζόμενα, ut nempe significet ea, quæ ipsorum, Trojanorum puta, plurimum intererat conservare, quoniam ignavia poterant accusari, si passi fuissent ea sibi eripi. IDEM.

Κακῶν ἐναντιώτατα] Id est, κακὰ, τὰ

αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἡ δὲ ἀπο-
 τρέπει. ἀνδρώπινον μὲν οὖν τι πέπονδας. ¹ διότι γὰρ ἰσχυ-
 ρὸς εἶ, οἷε καὶ ἀνδρεῖος εἶναι, ² καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ
 πόλεμον καὶ ἀνδρεία οὐ ταυτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ ³⁵
 63 κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἂν ποτέ τις ἄρα
 σοφὸς ποιητὴς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πο-
 λύτλαν τε καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορ-
 δου καὶ μόνου τὴν Τροίαν ἐλόντα· σὲ δὲ, ὡς ἐγῶμαι, τὴν
 φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωδέσιν ὄνοις καὶ βουσί ταῖς φορ-
 βάσιν ἄλλοις ὑπάρχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγύναι αὐτούς.

¹ διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς

² καὶ om.

πάντων κακῶν ἐναντιώτατα ἑαυτοῖς. Suspi-
 cabar aliquando κακῶ ἐναντιωτάτω. IDEM.

Καὶ ὁ μὲν] Num καὶ γὰρ ὁ μὲν. IDEM.

Διὰ γὰρ τὸ ἰσχυρὸς εἶναι, οἷε καὶ] Pari-
 sinus dat διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶη καὶ — voluit
 dare διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἷη καὶ — Ego
 vero vulgatam praefero. IDEM.

Οὐκ οἶσθα ὅτι] Malim οὐκ οἶσθα γὰρ ὅτι.
 IDEM.

Περὶ ἀρετῆς] Adde κρίνειν. poeta callidus
 de virtute iudicandi. IDEM.

Σὲ δὲ] Scil. ποιήσει. sed tum deerit ali-
 quod epithetum, e. c. πωδρὸν, καὶ βραδὺν, καὶ
 σκαιὸν, ὀρθῶς, ὡς ἐγῶμαι, τὴν σὴν φύσιν
 ἀπεικάζων. IDEM.

Ταῖς φορβάσι] Revocavi hanc lectionem
 ex Aldina, ab ipso Stephano in margine
 commemoratam cui placuit τοῖς φ. suffi-

cere, qua de causa, haud equidem intel-
 ligo. Non cernebat τοῖς masculinum cum
 faemino φορβάσι constare non posse? An
 τοῖς cum ἄλλοις construebat? Atqui ad
 ἄλλοις subauditur ἀνθρώποις. IDEM.

ὑπάρχουσι] Non culpabo. reddi potest:
 quae animalia praesto sunt, adsunt eo, quo
 se dent aliis [hominibus puta] vincienda
 et iugo submittenda, malim tamen παρέ-
 χουσι aut ὑπέχουσι. quae se praebent homini-
 bus vincienda. Usurpavit autem h. l.
 genus masculinum, qui et ὄνοις praemisit,
 et in usu est, ubi plura substantiva di-
 versorum generum praecesserint, ea dein-
 cept in uno generis masculini complecti.
 Ideo quoque dicit αὐτούς (cum aspero)
 ubi designat τοὺς ὄνους καὶ τὰς βοῦς. IDEM.

Α Λ Κ Ι Δ Α Μ Α Ν Τ Ο Σ

Ἰ Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Pag.
ed.
terph.
4. 1Pag.
ed.
Reisk.
61

1 ἄ. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύματα, ὧ ἀν-
 2 δρες Ἕλληνες, τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα
 3 βουλόμενοι ῥαδίως δεῦρο παριόντες συμβουλευούσιν ὑμῖν,
 4 ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμίᾳ ἐστὶ τῷ κοινῷ, λοιδορίαὶ δὲ
 5 πλείσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις εἰκῆ, λόγους τε ἀναλίσκου-
 6 σιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ τὴν αὐτῶν δόξαν
 7 ἕκαστος βουλόμενός τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμε-
 8 νοι συναγορεύουσι παρ' ὀποτέρων ἂν νομίζωσι ² πλείον λήψε-
 9 σθαι· καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλα-
 10 πτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ περιζόμενος, τούτων μὲν
 11 μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι· εἰ δὲ τις ἡμῶν αἰχμαλίτου
 12 ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων ἢ γέρας εἴληφε πλεόν ἕτερος ἐτέ- 65
 13 ρου, τούτων ³ ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχο-
 14 μεν διὰ τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ ἠγούμαι τὸν ἄνδρα
 15 τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μῆτε ἔχθρας ἰδίας φροντίζειν, μῆτε
 16 ἰδία φιλεταιρία χρησάμενον ἕνεκα ἀνδρὸς ἑνὸς χρήματα περὶ
 17 πλείονος ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅ τι ἂν μέλλῃ τῷ πληθει
 18 συνοίσειν. οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρχαίους ποταμοὺς
 19 τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδῃ τούτῳ ἐν ἡμῖν εἰς
 20 κρίσιν δικαίως καταστήσαι. ἐστὶ δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν

1 ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

2 πλείον

3 εἶεν

Τε] Aut delendum est, aut prodit de-
 factum, aut loco proximi de leg. est τε.
 aut denique, si de servabimus, erit pro hoc
 τε leg. μὲν γὰρ. REISK.

Ἐκαστος] Malim ἕκαστοι. IDEM.

Μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι] Pendent hi

necusativi cum infinitivo suo. nam cum
 ἐνεθυμήθητι et ἐθαύματα nequunt copulari
 propter tot intercedentes diversi generis
 constructiones hanc seriem interrumpentes,
 quapropter nullus dubito addendum h. l.
 esse ὀράμαι. neminem videmus istuc ani-

εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ἣ δεκαπλασία τῶν ἄλλων ζημία ἐστὶν ἐπικειμένη. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτε ἔχθρα οὐδ' ἕρις ἐγένετο περὶ οὐδενὸς πράγματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαιστρα οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ 20 ἀνὴρ ἐστὶ φιλόσοφος τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατηγορεῖν ὥστε εἰκότως τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελήσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

β'. Σχεδὸν ¹ μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς ² τὰς τάφρους ἐπέπιπτον, εἰς τε τὰς σκηναῖς 66 οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ³ ποῖ ποτὲ προβήσοιτο ἡ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ⁴ ἔχει δ' ὧδ' ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλῆσιον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ 25 τε καὶ Διομήδης, πλῆσιον δ' ἦν Παλαμῆδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμίση τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἀμαρτῶν δὲ αὐτοῦ θάλλει ἐγγύς ἐμοῦ, οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ὤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρω, ἵνα χρωῖτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγου 30 χρόνον, δέικνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγεῖς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένηλόν τε καὶ Διομήδην, ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόητα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου ταδε Ἀλέξανδρος Παλαμῆδει. ὅσα 67 συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται. ὅτε πατῆρ ⁵ Κασσάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, ⁶ καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σου πραττέσθω διὰ 35

¹ μὲν om.² τὰς³ ποῖ⁴ ὡς δ' ὑμῖν⁵ Κασάνδραν⁶ ὡσπερ

madvertentem. IDEM.

Αὐτοῖς] Sic dedi, auctoribus Parisino codice et margine Stephanicæ, vulgatæ dant αὐτοῖς.

Τοὺς τάφρους]. Imo vero τὰς τάφρους. IDEM.

Αὐτοῖς] Π. αὐτοῖ. Ἡ, αὐτοὶ γενησόμενοι. H. STEPHAN.

Ἡ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή] Alius dixisset ἡ τοῦ ἐπιόντος κακοῦ ἀκμή. Sed in hujusmodi declamationibus recentiorum sophistarum occurrunt multa dura, incon-

cinna, insolita, ab elegantia priscae Græcitatatis abhorrentia, quæ ferenda et auctoribus suis relinquenda sunt. REISK.

Ἡμῖν] Imo vero οὖν. IDEM.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Post ἐν τῷ αὐτῷ videtur ἔστημεν, stabamus, vel ἦμεν, vel tale quid deesse. IDEM.

Τούτου] Palamedem designat. IDEM.

Εἰς τὸ στρατόπεδον] Id est, εἰς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον. IDEM.

Δείκνυσί] Uter, Eurybatæ, au Teucer. IDEM.

τάχους. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καὶ μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξημα.

Ἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐπέδειξα ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξημα ὑμῖν, ὡς ἀληθὲς ἦν·
 1 νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦκρος ἄποτοξεύσας.
 ἔδει δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν ὡς ἔχει, ἢ μὴδ' εἰκῆ αὐτως
 ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν
 4 προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκμηκότα.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ
 5 ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδε ἔχοντα τούτον σημεῖον
 ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίασαι
 ἔπεγράψατο. τίνας ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγραμμάτι,
 6 ὃ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα,
 οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον ἔσακοντίζοι. τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ καὶ 68
 ἐκ τούτων εἰκότως τὴν ἄφεισιν τῆς λόγχης. φημί γὰρ καὶ
 ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, ὅτι πηνίκα τε καὶ πότε προδάτοι·
 πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός
 10 τε ἐκεῖνοις καὶ ἐκεῖνοι τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἶδους
 καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψόμεθα. ψήφισμα
 ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλους τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀπο-
 φέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ ἰσπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι
 ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις,
 αὐτὸς δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε τοξεύειν φανερός ἐστιν οὐδὲ
 ἐν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν
 15 μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἄρα γε ἐνθυμείσθε, ὦ ἄνδρες 69

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. 2 ἀπολέσας 3 μὴ δίζωμεν ἀδίκῃς ἄνδρα
 4 προστιθέντες 5 τοῦτον ἔχοντα 6 ὅταν ἄντιτ. 7 ἔσακοντίζοι
 8 δὲ om. 9 πηνικάδε καὶ πότε προδάτοι 10 ἰσπανίως αὐτοῖς χρίσασθαι

Τὸ τόξημα] Post τὸ τόξημα deest ti-
 tulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. IDEM.
 ἢ ἀληθὲς] Bene si habet; accipi debet
 h. l. pro ἀληθῶς. IDEM.
 Ἔδει] Malim in praes. δεῖ. IDEM.
 Ὅταν ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι] Vi-
 detur leg. ὅ τ' ἀντιτεταγμένος τ. τοξεύων.
 et pari modo paulo post εἰσακοντίζων. apta
 sunt hae participia e δῆλος εἴη. quo notabi-
 lis et conspicuus foret; tam hic ipse Palamedes
 in illum retorquens. IDEM.
 Τεκμαίρεσθαι δεῖ] Lego τεκμαίρεσθε δε.
 IDEM.
 Τὴν ἄφεισιν τῆς λόγχης] Scil. ποῖα ἐγένετο
 καὶ πρὸς τί. IDEM.
 Γράμματα εἶναι] Subaudi δελοῦντα.
 IDEM.
 Πηνικάδε] Imo vero πηνίκα τι. IDEM.
 Πότε] Atqui πότε et πηνίκα tantandem
 valent. num ergo πᾶς. IDEM.
 Οὗτός] Malim ἢ ὅστος. IDEM.
 Πέμποντες] Pone πῆμιποιτες deest δι-
 τέλου. IDEM.
 Τοξεύειν] Videtur sic leg. τοξέων φαν-
 ερός ἐστιν, ἀλλ' αἰδ' ἐ. — iactavit illas quin-
 que sagittas in propatulo, coram omnibus
 spectantibus, adversus hostes, at ne unicum
 quidem ad vos retulit unquam. IDEM.

Ἕλληνας, ¹ ὅτι ταῦτα τοῦ ² σοφιστοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος ³ αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν. τοῦ τε τὰ πράγματα τὰ ⁴ παρεστηκότα γενέσθαι καὶ τὴν ⁵ στρατείαν πᾶσαν ⁷⁰ ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τὸν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ διὰ μακροτέρων λόγων ρηθῆναι τὰ γενόμενα.

δ'. Τούτῳ πατὴρ ἐστὶ πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέ-20
χνην ἔχων ⁶ ἀλειάν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἠφά-
νικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ⁷ ὑφῆρηται, κακὰ
τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἰργασται, πανουργίας τε
οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος τοῦ λόγου, τὰς
ἀληθείας ⁸ ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἄλεω γὰρ τῷ Τε-
γέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ
θεοῦ, ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ⁹ ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ ²⁵
τούτου ¹⁰ δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ
ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθί-
στησι τὴν θυγατέρα ἰέρειαν τῆς Ἀθηναῖς, εἰπὼν, εἴ ποτε
ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης
ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' ¹¹ Αὐγέαν εἰς Ἥλιον,
καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναῖς. ἰδὼν δὲ
ὁ Ἡρακλῆς τὴν παιῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ³⁰
⁷¹ ἐπεὶ δὲ κύουσεν αὐτήν ἤσθετο ὁ πατὴρ Ἄλεως, μεταπέμ-
πεται τὸν τούτου πατέρα, πυθόμενος πορθμέα τε αὐτόν

¹ ὅτι om.² σοφοῦ³ αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσόφων⁴ γῶν παρεστηκότα⁵ στρατιάν ἅπασαν⁶ ἀλειάν⁷ ὑφῆρηκε⁸ ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γεν.⁹ ὑπὸ¹⁰ δεῖ τοὺς υἱούς¹¹ Αὐγείαν

Αὐτοῦ τυγχάνειν etc.] Conjectat Stephanus αὐτοῦ; τυγχάνει, et est quoque hoc posterius in Parisino. unde possit hæc lectio effici: φρονήματος, ὃς τοιαῦτα τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα — id est, ἐπὶ τούτους, ἐφ' οἷς ἥκιστα — quia talia philosophatur [h. e. consiliis agitatur, mente versatur, machinatur, sollertem excogitat, commentatur] adversus quos minime oportebat eum istac agitare. Verum videntur potius paucula deesse, fortassis ad hanc sententiam: ὡ Ἕλληνας ταῦτα. [hic desinit sententia, tum nova incipit istac] τοῦ σοφοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος ὀνόμασθαι δεῖ τὸ κοινόν, [vel τὸ πλῆθος], a meditationibus et a sapientia viri docti necesse est, ut res publica fructum percipiat, οὗτος δὲ τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς [quod idem est, atque ἐπὶ

τούτους, ἐφ' οἷς] ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν [id est, φιλοσοφεῖν], hic autem philosophatur in fraudem eorum, adversus quos callidum et solertem esse omnium minime decebat. IDEM.

Τοῦ τε τὰ πράγματα] Num τοῦ τε γὰρ τὰ πρ. IDEM.

Παρεστηκότα] Malim περιεστηκότα. IDEM.

Ἀπασαν] Adde συντεταράχθαι, vel ἐν κινδύνῳ καταστῆναι. IDEM.

Ἀλειάν] Imo vero ἀλειάν. exercitacionem piscaturæ. IDEM.

Λίπεται] Conveniret quidem melius tempus præteritum λέλειπται ob præmissa. verum tamen quia Nauplius tum adhuc sapererat in vivis, ferri potest præsens, item simplex pro composito ἀπολείπεται. IDEM.

εἶναι καὶ δεινόν. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου, δίδωσιν αὐτῷ τὴν παιδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὴν ἔγεν αὐτὴν· καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὧν¹ ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον² εἰς Μυσίαν Γεύθραυτι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Γεύθρας ἀπιδὼν τὴν μὲν Λύγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παιδα αὐτῆς ἐπονομάσας Τηλέφον τιθε-
 35 ται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε αὐτὸν Πριάμῳ εἰς τὸ ὀλίγον παιδεῦσαι. χρόνου δὲ προϊόντος Ἄλεξάνδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι, τό τε³ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γέννησιν ἀκηκόων,
 40 ὅπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον καὶ ὑπὸ τίνος ἐπαρῶν. ὥστε 72 Ἄλεξάνδρος⁴ οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποικεῖτο διὰ προφάσεως τοιαύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτοὺς διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευτηκῶς αὐτοὶ τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῴων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γίνεται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ
 6. 1 ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσοιτο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ὥχετο· Ἄλεξάνδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἔξαπατήσας, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων⁵ ὅσα πλεῖστα 73 ἔδύνατο, ἀποπωλέων ὥχετο, οὐκ αἰδεσθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκούσαι. ἀφικομένου

¹ ὁ οἴμ.² εἰς³ τό τε ἐν Δ. ἱερὸν⁴ οὔτος⁵ α¹ Ἀπιδὼν] Num ἄπαις ἂν. IDEM.

Εἰς τὸ ὀλίγον] Parisinus dat εἰς τὸν ὀλίγον. Num ergo εἰς τὸν Ὀλυμπον. Olympus mons Phrygiæ notus est. An εἰς τὸ Ἴλιον. IDEM.

Τό τε ἐν Δ.] Pro τε malim μὲν. IDEM.

¹ Ἀκηκόων] Tertiam causam enumerat, cur Paris cupiditate Græciæ spectandæ exarsisset. Audierat a fama multa coram se jactata, 1. de magnificentia templi Delphici. 2. de forma Helenæ. 3. de mirabilibus fatibus familiaris sui Telephi. Ut itaque nemo non amici sui sorte allicitur, ita Paris quoque gestiebat Telephi patriam, et reliqua ejus decora suis oculis noscitate. IDEM.

Οὔτος] Num ὡς οὐκ ἔδει, vel tale quid.

IDEM.

Διὰ προφάσεως τοιαύτης] Imo vero διὰ προφάσεως τοιαύτης. tres enim causas perfectionis enumeraverat paulo ante. IDEM.

Αὐτοῖς, ὅτι] Aut interponendum, aut certe subaudiendum est λέγοντες. IDEM.

Αὐτῷ] Menelao puta. IDEM.

Τοῖς ἀδελφοῖς] At ejus? suisne? at præter Agamemnonem Menelao frater, quod sciam, nullus alius fuit. Ergone Helenæ fratres, Castor et Pollux, designantur? Videtur. IDEM.

Τῶν ξένων] Paridis, et si qui alii aliunde, se absente, Spartam venirent. IDEM.

Πᾶσι] Ad πᾶσι aut adde, aut subaudi saltim καὶ τοῖς ἄλλοις. IDEM.

δὲ αὐτοῦ πάλιν εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν
 γυναῖκα, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῆ ἑσήμενας τοῖς
 περιοίοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν·
 ἀλλὰ περιεῖδες Ἑλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας. ἐπεὶ
 δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ Μενέλεως ἤσθετο,
 ἤγειρε τὴν στρατιάν καὶ διέπεμπεν ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς 10
 τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν. καὶ δὴ¹ καὶ τοῦτον ἔπεμψεν
 εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ
 Κινύραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε² πολλὰ
 παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀποπλέων ὤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν
 ἀποδίδωσι χαλκοῦν θύρακα, ὅστις οὐδενὸς ἀξίος ἦν, αὐτὸς
 δὲ τὰ ἄλλα εἶχε χρήματα. ἀπηγγέλλετο δὲ, ὅτι ἑκατὸν
 74 καυῶν ἀποπέμφει ὁ Κινύρας, ὁρᾶτε δὲ¹ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν
 παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι 15
³δοκοίη θανάτῳ ζημιωθῆναι· ἀξίον γὰρ κολάσαι τὸν σο-
 φιστὴν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχίστα μηχανώμενος πέ-
 φανται.

ε'. Ἀξίον δὲ καταμαθεῖν ἂ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπιτεχεύει-
 ρηκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπειθῶν, φάσκων
 τάξεις⁴ ἐξευρηκέναι πολεμικὰς, γράμματα, ἀριθμούς,
 μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα,
 πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται, ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φα- 20
 νερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. Νέστωρ γὰρ ὁ πρεσβύτατος
 ἡμῶν ἀπάντων καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειρίδου γάμοις μετὰ
 Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ ἐν τάξει·
 Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμηῆσαι τάξεις, καὶ λόχους
 καὶ φάλαγγας συστήσαι, ἠνίκα Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος
 ἐπ' Ἀθηναίου ἐστράτευσε Θραῖκας ἄγων. ὥστε οὐ Παλα-

¹ καὶ om.² πολλὰ om.³ δοκεῖ⁴ ἐξευρηκέναι τάξεις

Ἀπηγγέλλετο] Revocavi hanc lectio-
 nem ex Aldina, meliorem utique lectione
 ἐπηγγ. quam Stephanus ei suffecerat cum
 hac annotatione: πρ, γρ. ἀπηγγέλλετο. ἔστι
 δὲ τὸ ἐπηγγέλλετο ἐν τῷ παλαιῷ ἀντιγράφῳ.
 Hæc Stephanus, auctorem laudans, non
 infinite, non ἐν παλαιῷ, sed finite ἐν τῷ πα-
 λαιῷ, incertum tamen et ignotum relin-
 quens idem, quemnam vetustum codicem
 habuisset auctorem. Quem Parisinum
 usurpo, is certe auctor ei non fuit, nam in
 eo lectio Aldina legitur, que, quod dixi,

sine dubio notæ præstat. Sed ne ipsa
 quidem satis sincera mihi videtur esse.
 Nullus enim dubito ἀπήγγελλε in activo
 leg. esse. renuntiabat Palamedes e Cyp-
 ro Spartam rediens ad Græcos, Cinyram
 classem centum navium esse præbiturum.
 Passivum si tuebimur, reddendum erit:
 nuntiabatur Cinyras. præbiturus — quod
 meas quidem ad aures durius accidit.
 IDEM.

Δοκεῖ] Sic dedi de meo, pro vulgari δο-
 κοίη. Conf. p. 185-14. ed. Steph. IDEM.

5 μήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα γη
 1 μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήμεγε, παρὰ Μουσῶν μαθὼν,
 ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα,

Μουσῶν πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα θεῆκες ἴδκαν,
 Ὅν κτάνειν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολέντι βίλιν,
 Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς ἠερακλῆ ἐξεύδαξεν,
 Εὐρῶν ἀνδραῖοις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Τέννος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει, ἀρι-
 θμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθηναῖος, ὡς
 καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ,

Ὀρφιδιον ἑξαμερές τετόραν καὶ εἴκοσι μέτραν,
 Ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοῦν ἀνδρας.

35 νομίσματα δὲ οὐ Φοῖνικες ἐξεῦρον, λογικώτατοι καὶ δεινό-
 τατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύρου γὰρ ἴσον μερισμὸν
 διείλοντο, καὶ πρῶτοι χαρακτῆρα ἔβαλον εἰς τὸν στα- 76
 θμὸν τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν αὐτος ἐλθὼν σοφί-
 ζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς. ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα

πρῶτα φαίνεται, ὧν αὐτος προσποιεῖται εὐρετής εἶναι.
 μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, κατῆλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώ-
 40 ποις ἀπάτας καὶ ἐποικρίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν
 ἀνδρῶν ἐρίδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν
 κατεδίδαξε, τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ
 νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων
 προσγινόμενα ἀνόνητα γίνεται, τὰ δὲ πλεῖστα καταναλί-

1 σκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσοφίσαστο, ἀλλ' ἐφ' ἡμετέρῃ
 κακῷ, ἃ διανοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμα δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ
 δὲ ἐστὶν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ προσταττό-
 μενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντὶ, αὐτὸν τε παρέ-
 χειν ἀνδρα πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τὰναντία πάντων αὐτος ἐπίστα-
 5 ται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

1 μὲν γε 2 Ἡρακλῆν ἐδίδαξεν 3 καὶ om. 4 ἔβαλλον
 5 σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν 6 ταῦτα om. 7 ἴδειε 8 ποιεῖν

Φονεύει] Imo vero ἐφόνευσεν. IDEM.

Ὡς δεκάτην] Locum hanc non intelligo.

IDEM.

Νομίσματα] Cur non νόμισμα, ut paulo ante? IDEM.

Ἐξ ὀλοσφύρου —] Locum hunc, hominis mathematici face dignum; non intelligo, ut alios non paucos haram declamati-
 onum. IDEM.

Διείλοντο etc.] Num sic loq. διείλοντο πρῶτοι, χαρακτῆρα βάλλοντες τὸν σταθμὸν εἰς τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. primi ditissimus, constituentes pondus, ut esset nota majoris et minoris, vel pluris et paucioris. Ergo vero saltu fossam hanc trajiciam, relinquens aliis peritioribus locos mihi inapplicabiles. IDEM.

ς'. Ἄξιῳ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ Παλαμῆδης περιφανῶς τοσαῦτα ἠμαρτηκῶς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσσονται ἀδικεῖν. ὥστε εἰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε 10 τὰ βέλτεστα ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὐνεκεν παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

B.

Α Λ Κ Ι Δ Α Μ Α Ν Τ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ

H

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Pag.
ed.
Reisk.

- 77 α'. ΕΠΕΙΔΗ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἠμελήκασιν καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπειρώς ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνον-
78 ται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμειος ὅλης τῆς τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἑαυτοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἠγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μείζον φροῶν καὶ τὸ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] Opusculum hoc, secundum Aldum, primus publici juris facio, ab H. Stephano, et in Corpore Græcorum oratorum, et in Isocrate, præteritum. Aldus enim id, non in oratorum quidem Corpore, at cum Isocrate tamen ediderat. REISK.

ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ] Appellat eas orationes, quæ literarum monumentis prius

consignatæ, tum verbotenus memoriæ impressæ, sic demum recitantur, oppositæ illis, quæ, ut aiunt, ex plenitudine cordis, ex tempore, nulla præparatione habentur ab oratore, dicente ea, quæ in buccam veniant. IDEM.

Διὰ βιβλίων] Sic dedi de meo, pro vulgari βεβαίων, vulgarem, vel vulgatam appello lectionem in Aldina prostantem. IDEM.

γράφειν ἐν παρέργῳ τοῦ μελετᾶν οἰόμενος χρήται, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλισκοντας ἀπολελειφθῆαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορευεσθαι νομίζω.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν εἰτεῦθεν ἂν τις καταφρονῆται τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπιθετον καὶ ῥάδιον καὶ τῇ τυχεύοντι φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρησθῆαι περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ ταχεῖα χρησασθαι τῶν ἰδιωμαμάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορία, καὶ τὸ κινῆσαι τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστοχῶς ἀκολουθεῖν, καὶ τὸν προσήκοιτα λόγον εἰπεῖν, οὔτε φύσεως ἀπάσης οὔτε παιδείας τῆς τυχεύσεως ἐστὶν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράφαι ἂν καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραδέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν ἐνθυμήματα συναγεῖραι, καὶ μιμήσασθαι τὰς τῶν εὐ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν 70 ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθῶσασθαι, τὰ δὲ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλακίς ἐπισκεψάμενον ἀνακαθάραι καὶ μεταγράψαι, καὶ τοῖς ἀπαιδέυτοις ῥάδιον πέφυκεν. ἐστὶ δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥάδιον ἔχει κτῆσιν, ὡστ', ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστὶν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τῆς κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζομεν.

γ'. Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς αὐδεῖς αἰ φροῦσαι ἀπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἔξιν μεταρρυθμισαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι. τοῖς δὲ γράφειν ἠσκημένοις οὐδεῖς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τε ἔσονται. τοὺς μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός, ὅταν ἐπὶ τὰ ῥάδιον τὴν γνάμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια

Χρήται] Post χρήται videtur deesse ποι-
εῖσθαι. IDEM.

Παραθέμενον] An περιθέμενον, perinde est.
Sententia est: vallatum quasi multitudine
codicum coram se positorum, et in alios ex

aliis inspicientem. IDEM.

Πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν] Aut delendum est εἰς, aut loq. πολλαχόθεν εἰς πάντῃ
τὰ αὐτῶν—. IDEM.

Ἦς ἐστὶ] Malim εἰς ἀπὸ. IDEM.

καθίσταται. γνώη δ' ἂν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμα-
των. ὁ μὲν γὰρ ἄραι μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ
κουφότερα μετελθὼν ῥαδίως μεταχειρίσασθαι ἂν· ὁ δὲ πρὸς
τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διϊκνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων
80 οἷός τε ἢ φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως
παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναται ἂν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ
ἂν οἷός τε ἢ τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκοντίζειν ἢ τοξεύειν
καὶ τῶν ἐγγύς τεύζεται ῥαδίως, ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν
ἐπιστάμενος οὐπω δῆλον εἰ καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται
τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ
μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον
ὅτι μετὰ χρόνου καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται
λογοποιός· ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος
οὐκ ἀφανὲς ὅτι μεταβάς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λό-
γους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ παραχῆς ἔξει πλήρη τὴν
γνώμην.

δ'. Ἠγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν
λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντός χρησίμων εἶναι, τοῦ δὲ γράφειν
ὀλιγάκις εὐκαιρον αὐτῷ ¹ τὴν δύναμιν καθίστασθαι. τίς
γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καὶ δημη-
γοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν
ἀναγκασιῶν ἔστι, καὶ πολλάκις ἀπροσδοκῆτως καιροὶ πρα-
γμάτων παραπίπτουσιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκατα-
φρόνητοι δόξουσιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν
γνώμην ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρῶμεν. ὅταν
γὰρ νουθετῆσαι ² δέη τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυθή-
σασθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἢ πρᾶναι τοὺς ³ ὀργιζομέ-
81 νους ἢ τὰς ἐξαιφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας ἀπολύσασθαι,
τηνικαῦθ' ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρεῖα τῶν ἀνθρώπων
ἐπικουρεῖν οἷα τέ ἐστιν, ἢ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μα-
κροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ

¹ τὴν δύναμιν αὐτοῦ² δεῖ³ ἀπολυμέλους

Αὐτοῦ] Imo vero αὐτῷ, scil. τῷ βίῳ.
IDEM.

Ἀπολυμέλους] Quicquid ejus est, sen-
tentia postulat θυμουμένους, verum quaerant
feliciores atque sagaciores. Num

τοὺς εὐκόλως θυμουμένους, aut τοὺς ἀπὸ
μηδενὸς θυμουμένους. IDEM.

Οἱ μὲν γὰρ] Scil. καιροί. Ad ἢ δὲ su-
baudi γραφὴ. IDEM.

ταχειᾶν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἀσπαιτούτων, ἢ δὲ κατὰ σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους, ἄσπε τίς ἀν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν καιρῶν τασῶντος ὑπολείπεται; πῶς ¹ δ' οὐ καταγελαστόν ἐστι τῷ κήρυκος παρακαλοῦντος τίς ἀγορευεῖν βούλεται τῶν πολιτῶν, ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤδη μέντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥήτωρ παρεύδοι συνιέντων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς ἀληθῶς γὰρ, εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πόλεων, ἐφ' ἡμῖν ἀν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ἄσπε, ὅποτε γραψόμεν τοὺς λόγους, τήνκαῦτα τοὺς ἄλλους πολιτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι τούτων κίρην εἶπιν, ἄρ' οὐκ εὐήθεις ἡμᾶς ἄλλην τιὰ μελέτην ² ποιῆσθαι λόγων ἐναντίως ἔχουσιν ἀκριβῶς; εἰ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξαιρησμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ λόγοις εἰσικότες, καὶ τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέον ἀληθείαις ὁμοίον ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκῶντες ἀπιστίας καὶ φθόρου τὰς τῶν ἀκούστων γνώμας· ἐμπιπλῶσι, — τεκμήριον δὲ μεγίστον· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμουται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἑρμηνείας, καὶ τότε μάλιστα ³ γράφειν δοκῶσιν ὅταν ἥκιστα γεγραμμένοις ὁμοίους πορίσωνται λόγους. ὅποτε δὲ καὶ τοῖς λογογραφοῖς τούτοις πέρας τῆς ἐπιεικειᾶς ἐστίν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιαζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας ἐκείνην μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' ⁴ ἧς πρὸς τούτο τὸ γένος τῶν λόγων εὐπερὶς ἔξομεν;

εἰ. Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τούτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτῶν λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μεταχειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων

1 δ' om.

2 ποιῆσθαι μελέτην

3 ἐμπιπλῶσι

4 εἰ

Πῶς εἰ] Malim ἢ πῶς οὐ, aut, πῶς δ' οὐ. IDEM.

Εἰ] Eū Paris. non male, si utrumque sic copuletur εἴη, εἰ. IDEM.

Μαθησόμενος] Id est, ἡμαθ. memoria mandaturus, ἐν μνήμῃ ἀναληφόμενος. Sic haud multo post quoque p. 84. ult. μάθησις est orationum scriptarum comprehensio, quæ fit a memoria. IDEM.

Καὶ πλέον ἀληθείαις] Num καὶ, ἢ. Ess. ἀληθείαις, et, qua par est, veritati rerum consentaneam formam. IDEM.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur aliquid advenisse. οὐκ ἔστι, vel παρὶς vel potius δικαστικῆ; deesse. IDEM. κάλλιστα de suo Bekkerus.

Ἐκίτην] Aut ἐκίτην leg. est, aut ἀφ' ἑ. REISK.

των γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἐν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δέ ἐστιν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζη τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ραψωδία παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν.

ζ'. Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδευτῶν βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος, δύνασθαι λόγον ἐξενεργεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωρότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐδιδῆ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετὰ ἀκριβείας καὶ
84 ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πρᾶσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχυφώνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοῖα χρώμενος ὑγρῶς καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὡς περὶ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ γραφῇ βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ¹ ἔδει ποιουμένη τὴν ἀσκησιν ἀπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἀπάσης ἐπίπροσθεν γίνεται.

¹ εὔθεσι

Εὐθέως] Post εὐθέως videtur deesse lariter. v. Indicem nostrum Demosthenicum. IDEM.
λέγειν [vel αὐτοσχεδιάζειν] δέον. IDEM.
Φιλανθρώπως] Est prompte, expedito, hi- Εὔθεσι] Num εὔθεσι. IDEM.

ζ'. Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων χαλε- 83
πὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰσχρὰν ἐν τοῖς
ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ
τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι
μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδια-
σμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς
δὲ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς
λόγοις καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ συλ-
λαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν μά-
θησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα
τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ τα-
πεινὰ καὶ μικρὰ ἀλλήλων διαφέροντα. καὶ τῶν μὲν ἐνθυμη-
μάτων ἀπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις
τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὐπυρρος
ἢ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάληπτος καὶ δυσφύλακτος ἢ μάθησις
καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχε-
διασμοὺς ἀδελόν τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς
ἐρμηνείας οὐσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμέναι,
ἂν ἄρα καὶ διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν
ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἀφάμε-
νον μηδεμίᾳ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ καὶ τῶν
διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῆ, ῥάδιον ποιήσασθαι τὴν
δήλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα λέγουσιν ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ
τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσὶ τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν 86
ἀνάγκη καὶ πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροῖς
μὲν χρόνοις ἐπισχεῖν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάσκειν
τὸν λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπικού-
ρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

η'. Ἠγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν
ἀμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμ-
μένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγῶνων τὰ συγ-
γράμματα διαπρονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἀμαρτάνουσιν·

Τὴν μάθησιν] Μάθησιν α μνήμη diversam
facit sophista. illa est impressio rerum
memorie mandandarum in eam partem
mentis, que percepta visa retinere, et
sub usus tempus reddere valet. μνήμη
autem est ipsa tenax rerum memorie
mandatarum retentio, et suggestio, cum
lingue dicenda suggerit. IDEM.

Τοῖς δὲ ὀνόμασιν - - δηλοῦν] Idem est, ac
si dixisset: ὀνόμασι δὲ αὐτὰ δηλοῦν τοῖς ἐκ
τοῦ παραυτίκα ἀπαυτίκασι. IDEM.

Συλλαβῶν] Malim aut καὶ τῶν συλλα-
βῶν, ant καὶ αὐτῶν τῶν συλλαβῶν. IDEM.

Πολὺ] Prætulit e Parisino vulgata:
πολλοί. multum, id est dudum, ante certa-
mina. IDEM.

ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς λόγους. χαλεπὸν γὰρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προῖδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἱ γνώμαι τῶν ἀκούοντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίνεται ταμιεύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν ¹γνωμῶν ἀποβλέποντι καὶ τὰ μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

Ζ'. Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν ἀγῶνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὀρῶμεν ἑκατέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα λέγουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτῶν παρὰ σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα
87 περὶ ἀπάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν, ² οὐδαμῆ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη καδιστάσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῆ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ ³ χρῆσθαι κατὰ τρόπον. αἱ γὰρ ἀκρίβειαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερεῖπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκονομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δὲ εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ ἄφωνον καδιστάναι τὴν ἐρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἢ τις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῆ χρήσει κατέστηκε καὶ χεῖρω τῆς τύχης ἐνίστε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰθισμένων αὕτη καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορημασιν ἐμποδῶν ἐστιν.

¹ λόγων² οὐδαμοῦ³ χρῆσθαι

Τῶν λόγων]. Sententia postulat τῶν πραγμάτων, aut τῶν καιρῶν, aut τῶν ἀκροατῶν. IDEM.

Μετὰ] Paris. κατὰ. quod si probatur, leg. erit κατὰ τὸν γραπτὸν λόγον. In vul-

gari lectione formula orationis literis consignata assimilatur socio in bello, quo freti certamen iniimus. IDEM.

Ἄφωνον] Aut διάφανον leg. dissonam, aut ἀσύμφωνον. IDEM.

ί. Ἡγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὡς περ εἰδῶλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότας ἄν εἶδαν¹ ἔχοιμι, ἢ περ² κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάνται καὶ λιθῶν ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζῶων. ὡς περ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστὶ, καὶ τῆρι μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χεῖσιν δ' οὐδέμιαν τῶ τῶν ἀληθῶν βίβη παραδίδῶσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐν σχήματι καὶ τάξει³ κεχρημένος, ἐν βιβλίῳ θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀκίνητος ἄν οὐδέμιαν ὠφέλειαν τοῖς κεντημένοις παραδίδῶσι· ἀλλ' ὡς περ ἀνδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα⁴ πολὺ χειροῦς τὰς εὐπορίας ἔχοντα⁵ πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν λόγων τὰς ἀφελείας παραδίδῶσι, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἐπὶ αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραυτίκῳ λεγόμενος ἔμφυχός ἐστι καὶ ζῆ καὶ τοῖς πράγμασι ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθεῖσι ἀφαιρούται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκὼν λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης⁶ εὐεργεσίας ἄμοιρος καθίστηκεν.

ια'. Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, ἑαυτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις ποιούμενον, καὶ⁷ προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους ἐπαινεῖν καὶ προεργιαίτερον ἡγήσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφῶν. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζω τὴν γραφικὴν δυνάμιν ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δυνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἰόμενος χεῖραι πειείσθαι, τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχεῖμαι τῷ

¹ ἔχοιμεν ² καὶ κατὰ ³ γεγραμμένος
⁴ πολυχείρους ⁵ * πολλαπλασίας ⁶ * ἐνεργείας ⁷ προδιαβάλλειν

Καὶ τάξει] Videtur mihi esse interponendum. IDEM.

Πολυχείρους τὰς εὐπορίας] Mirifice dictum pro εὐπορίας παρῆχοντα ὡσεὶ ὑπὸ πολλῶν χειρῶν παρεσκευασμένας. IDEM.

Ἐπὶ αὐτῆς] Malim ἐπ' αὐτῆς. IDEM.

Ἀποδείξεις] Ἐπιδείξεις; de suo dedit Bekkerus.

Προδιαβάλλειν] Malim προδιαβ. (sine sibilo) artem illam, illudce studium, per quod quis ad gloriam contendat, prius infamare, quam quesita gloria petatur. IDEM.

Προεργιαίτερον] Substantivum proest et. malim tamen προεργιαίτερον in locum esse. IDEM.

γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀποκρύψαι καὶ καταλύσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἷοί τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἀπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλακίς ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου

90 τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πείραν ἡμῶν λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἀπαντος τοῦ προτεθέντος εὐκαιρῶς καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἷοί τ' ᾶμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις ἀφιγμένοις μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυχηκόσιν ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων· εἰθισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων τοὺς λόγους, ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα τῆς ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ γίνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κατιδεῖν ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν ἢ πρότερον, οὐ ρᾶδιον ἐπικρίνειν ἐστί· χαλεπαὶ γὰρ αἱ μνήμαι τῶν προειρημένων λόγων καθεστήκασιν· εἰς δὲ τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὡς περ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆσαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ρᾶδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.

ιβ'. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ¹ ὡς εἰκῆ λέγειν παρακελεύομεθα, τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δυνάμιν τῆς γραφικῆς προτιμῶντες, ἀξίον ἐστί πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμήμασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἠγούμεθα δεῖν χρῆσθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δήλωσιν αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι πα-

91 ραδιδόασιν, ὅσῃν εὐκαιρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρημα λεγομένων δηλώσεις ἔχουσιν. ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέσθαι δεινὸς ἀλλὰ μὴ ποιητὴς λόγων ἱκανὸς, καὶ βούλεται μᾶλ-

¹ ὡς οὐδ'

Καταλύσαι] Non culpo, neque damno. mallet tamen κατακλύσαι, obruere veluti torrente quodam et evertere. IDEM.

Ἀπτομαι] attingo scriptionem, h. e. interdum periculum facio scribendi. IDEM.

Ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου] Cohæret cum

πείραν λαμβάνειν. auctor iis fit, ut periculum nostri faciant per illum quem dico modum, extemporalis puta dictionis. IDEM.

Ἄσταν] Num πρότερον. utrum. an ἄταν more ætatis suæ pro εἰ, nam, usurpavit? IDEM.

Παρὰ] Præstaret ἐπὶ. IDEM.

λον τοῖς καιροῖς ¹ χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ἀνόματι λέγειν ἀκριβῶς, καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀκρωμένων ἐπικρατῆσαι ἔχει σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀιταγωνιστή, ἔτι δὲ καὶ τὴν γνώμην εὐπερον καὶ τὴν μήμην εὐλυτεν καὶ τὴν λήθη ἀδηλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρειᾷ τοῦ βίου συμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κερτῆσθαι προσημῆς ἔστιν, οὗτος εἰκότως ἀν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν αἰετ καὶ διαπαντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην ² ποιοῖτο, τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέρῳ ³ ἐπιμελόμενος εὐ φρονεῖν κριθίην παρὰ τοῖς εὐ φρονούσιν.

¹ χρῆσθαι² ποιοῖτο³ ἐπιμελόμενος

Γ Ο Ρ Γ Ι Ο Υ

ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Pag.
ed.
Reisk.
91Pag.
ed.
H. Steph.
127

α'. ΚΟΣΜΟΣ πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετῇ, λόγῳ δὲ ἀλήθεια· τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρῆ τὸ μὲν ἄξιον ἔπαινου ἔπαινώ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον ἐπιθεῖναι ἴση γὰρ ἀμαρτία καὶ ἀμαθία μέμφεσθαι τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητὰ. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι τοὺς μεμφομένους Ἑλένην, γυναῖκα περὶ ἧς ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγονεν ἢ τε τῶν ποιητῶν ἀκουσάντων πίστις ἢ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμὸν τινα τῷ λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς ἀκούουσαν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδειῖξαι, καὶ δεῖξαι τὰληθῆς ἢ παῦσαι τῆς ἀμαθίας.

β'. Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρώτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς ὅδε ὁ λόγος, οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου Δεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου Δητηοῦ,

¹ ΓΟΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ
⁴ ὁμόψηφος καὶ ὁμόφωνος ἢ τε

² ἐπαιῶν τιμᾶν
⁵ μνήμη
⁶ ἀκούσασαν

³ ἐπιτιθεῖναι
⁷ καὶ
⁸ ὅδε om.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ] Hoc quoque opusculum ab H. Stephano præteritum, ex Isocrate Aldino huc retuli. REISK. Et in Isocrate suo dedit H. Stephanus quoque.

Ἐπαιῶν τιμᾶν] Aut sic est interpungendum ἄξιον ἐπαιῶν, τιμᾶν. ut τιμᾶν solum per se stet, et ἐπαιῶν cum ἄξιον cohæreat; aut sic ἄξιον, ἐπαιῶν τιμᾶν, quæ posterior ratio mihi magis probatur. IDEM.

Τῶν ποιητῶν ἀκουσάντων] Articulus non

cum proximo vocabulo, sed cum tertio cohæret, ac si sic dixisset: τῶν ἀκουσάντων παρὰ τῶν ποιητῶν. eorum fides, qui a poetis traditam acceperunt. IDEM.

Τῶν συμφορῶν] Malim τῆ τῶν σ. IDEM.

Ἄνδρῶν καὶ] Malim τε interponi. IDEM. Οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς] Aut γὰρ est delendum, aut δῆλον iterandum ad hunc modum. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον δῆλον γὰρ ὡς —.

IDEM.

Τυνδάρεω καὶ Διὸς, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ
τὸ ¹ φάναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ ² 93
πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενόμενῃ ἔσχε τὸ ἰσόθευ
κάλλος, ὃ λαβοῦσα καὶ οὐ λαθοῦσα ἔσχε. πλείστας δὲ
πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνεργάστατο, ἐνὶ δὲ σώματι
πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις ³ μέγα
φρονούντων, ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας
παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀληθῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίης
ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχαν, καὶ ἦσαν ἅπαντες ὑπ' ἔρωτος
⁴ 128 ⁵ τε φιλονείκου φιλοτιμίας τε ἀνικητῶν ἔστι μὲν οὐ καὶ
διότι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα ⁶ τῆ Ἑλένης λαβῆναι.
οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδῶσιν ἅ ἴσασι λέγειν τιττι μὲν
ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῶ λόγῳ τὸν τότε
νῦν ὑπερβάς, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προδή- ⁷ 94
σομαι, καὶ προδήσομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενεσθαι
τὸν τῆς Ἑλένης εἰς ⁸ τὴν Τροίαν στόλον.

γ'. Ἡ γὰρ τύχης βουλήματι καὶ θεῶν κελεύσματι καὶ
ἀνάγκης ψηφίσματι ἔπραξεν ἅ ἔπραξεν, ἢ βία ἀρπασθεῖσα,
ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον,
⁹ οὐκ ἄξιός αἰτιασθαι ὁ αἰτιώμενος· θεῶν γὰρ προθυμίαν ἀν-
θρωπίνῃ προμηθεΐᾳ ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ
κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ
τοῦ ¹⁰ κρεῖσσονος ἀρχεσθαι ¹¹ καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν
κρεῖσσον ἠγεῖσθαι, τὸ δὲ ¹² ἥσσον ἔπεσθαι. θεὸς δ' αἰθρω-

¹ φῆναι
οὐκ οπι.

² μεγάλα
⁷ κρείττενος

³ τε om.

⁴ ὁ τὴν

⁵ τὴν om.

⁶ τε καὶ ἄγεσθαι, τὴν μὲν γὰρ κρ.

⁷ ἔστι:

¹ ὦν ὁ μὲν - - ἠλέγχθη] Si qua his inest sana sententia nugis, hæc est. εἶναι h. l. opponitur τῷ φῆναι. est ergo illud quidem, esse per se, vi substantiæ suæ, sive ortu, et sine causa extrinsecus adventitia. hoc autem capisse esse, prognatum a causa extranea. Sed est merum ludibrium verborum. Jupiter habitus fuit pater Helenæ, propterea quod etiam revera esset [verum sophisticated cavillatio subjicit sententiam a natura hujus loci alienam, propterea quod per se, et rerum omnium origo est]: Tyndarus autem, quod natus [h. e. mortalis natus] esset, ex eo constitit atque deprehensum est, eum falso jactatum fuisse patrem Helenæ. vitrea fracta. IDEM.

τὸν τότε] Imo vero τοῦ τότε, redit enim non ad χρόνον, sed ad λόγον. ut patet ex opposito, τοῦ μέλλοντος. omitto commemorare tempus illud pristinum, cujus rationibus ego tum movebar ut illa nota mea oratione Helenam vituperarem. [Vulgatam posse stare, nunc placet, ut sententia sit hæc: res tum temporis gestas juvat oratione transmittere, quæ ad insecuta tempora et ad rem, de qua nunc agere decrevi, perveniam. χρόνος, per figuram, continens pro contento. res significat eo tempore gestas, quæ Helena, Menelao rapta, inansit in Græcia, donec a Paride raperetur. In supplement.] IDEM.

Αἰτιασθαι] Passive h. l. accipiendum est. culpam meretur culpam. IDEM.

που ¹ κρείσσον καὶ βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. ἢ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετόν, ἢ τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον. εἰ δὲ βία ἠρπασθή καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ ἀρπαστὴς ἢ ὑβριστὴς ἠδίκησεν, ἢ δὲ ἀρπασθεῖσα ἢ ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιός ³ οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχειρήματα καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, νόμῳ μὲν ἀτιμίας, λόγῳ δ' αἰτίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν. ² ἢ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὄρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖν μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖν; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινὰ, ἢ δὲ ⁴ ἔπαθε δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

δ'. Εἰ δὲ λόγος ⁵ ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν
95 ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς μικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θεϊότατα ἔργα ἀποτελεῖ. δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει, δείξω· δεῖ δὲ καὶ δόξῃ δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποίησιν ἀπάσαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περιφόβος 129 καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ ⁶ πόθος φιλοπενθῆς, ἐπ' ἄλλοτριῶν ⁷ τε πραγμάτων καὶ σωμάτων ⁸ εὐτυχίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδίον τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἢ ψυχὴ φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μεταστῶ λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων ⁹ ἐπωδαὶ ἐπαγωγοὶ ¹⁰ ἠδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγινομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἢ δύναμις τῆς ἐπωδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν

¹ κρείσσον² εἰ³ οὖν om.⁴ πέποιθε⁵ ἦν ὁ⁶ πόθος om.⁷ * γε⁸ εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας⁹ ἠδοναί¹⁰ μὲν ἠδονῆς, ἀπαγ. δὲ λύπης

Ἡ οὖν - - - ἢ τὴν Ἑλ.] Non repugnant hæc sibi. videtur itaque sic potius esse exarandum: εἰ οὖν - - - ἀναθετόν, scil. ἐστὶ, quod si ergo causa hujus eventu fortunæ nimirumque divino imputanda est, καὶ τὴν Ἑλ. - - - ἀπολυτέον, necesse tum erit ut Helena quoque infamia liberetur. IDEM.

Δόξῃ δεῖξαι] Videtur συμμαχοῦντα [scil. τὸν λόγον] δόξαι τ. ἀ. oportet vero audientibus videri orationem succurrentem, seu consentaneam ipsorum opinionioni,

hoc est, præjudiciis, præconceptis opinionibus. Ut in tota oratione, ita hic quoque ludit scilicet in vocabulis δόξῃ et δόξαι. [Venit in mentem hujus quoque rationis emendandi et interpretandi: δεῖ δὲ καὶ, εἰ συνδόξει, δεῖξαι τοῖς ἀκούουσι. oportebit auditores quoque demonstrare, num pariter ipsis quoque vera videntur esse atque mihi videntur. In Supplem.] IDEM. Καὶ φιλοπενθῆς] F. leg. καὶ οἰκτος πολυπενθῆς. IDEM.

¹ αὐτὴν γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὐρύνται, αἱ εἰσι ψυχῆς ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπάτηματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπειταν καὶ πείθονται ² δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ πάντων εἶχον τῶν παροισχομένων μνήμην τῶν τε παρόντων τῶν τε μελλόντων προνοίαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὁμοίως ἂν ὄ οὐ λόγος ἢ τὰ νῦν γε οὔτε μνησθῆναι τὸ παροισχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ³ ἔχει, ὥστε περὶ τῶν πλείστων αἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμβουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἢ δὲ δόξα σφαλραὶ καὶ ἀβέβαιαι οὔσα σφαλραῖς καὶ ἀβεβαίαις ἀτυχίαις περιβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κληθεὶ καὶ τὴν Ἑλένην ⁴ ὕμνος ἤλθεν ὁμοίως ⁵ αἰνον καὶ αὐτὴν ⁶ ὥσπερ εἰ βιατῆριον βία ⁷ ἠρπάζθη. τὸ γὰρ τῆς πείθους ἔξειν, ὃ δὲ νοῦς. καίτοι εἰ ⁸ ἀνάγκη ὄνειδος ἔξει μὲν αἱ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ⁹ ἔχει. λόγος γὰρ τὴν ψυχὴν ὃ ¹⁰ πείσας, ἢν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναιεῖσθαι τοῖς ποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἢ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα ¹¹ τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἢ πείθει προσιούσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρη μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, αἵτινες δόξαι ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' ¹² ἐνεργαταίμενοι τὰ ἀόδηλα καὶ ¹³ ἀπίστα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὀμμασιν

- ¹ αὐτὴν om. ² ἢ om. ³ ἔχειν ⁴ ὕμνος ἤλθεν om.
⁵ αἶνον om. ⁶ ὡς περὶ ⁷ ἠρπάζθη, τῇ γὰρ πείθει ὁ νοῦς, παρσιούση.
⁸ ἀνάγκη ⁹ * ἔχει λόγος, λόγος ¹⁰ πείσας ἢν, ἔπεισεν ¹¹ τῷ om.
¹² ἐργατάμενοι ¹³ ἀπίστα.

Παρόντων] Post τῶν τε παρόντων videtur εἰνοῖαν deesse. IDEM.

Οἷκ ἂν ὁμοίως] Cohæret cum εὐπόρως εἶχεν. quod idem est atque ἐδύνατο. Ad ὁμοίως subanditur ὡς νῦν ἔχει, id est, δύναται. non posset oratio tam facile, atque nunc potest. IDEM.

ἢ τὰ νῦν γε] Num ὡς τὰ νῦν γε, scilicet ἔχει, non posset oratio, ut nunc certe potest, ὁμοίως ἂν, quamvis perinde sit potens. Sed istas sophisticas calliditates, vel ineptias potius, neque intelligo, neque intelligere laboro. Post νῦν γε deesse videtur ποιῆσαι. non posset oratio perinde, atque nunc potest, efficere, ut homines aut præteritorum meminerint, aut præsentia considerent, aut de futuris per ratiociniorum et iudiciorum

probabilitates suspicentur. IDEM.

ὡς περὶ βιατῆριον βία ἠρπάζθη] Leg. videtur: ὥσπερ εἰ βία τῆς ἐπιτορίας ἠρπάζθη. IDEM.

ἢ ἀνάγκη] Subaudi παρσιούση. idem est ac si dixisset: εἰ μὲν ἀνάγκη παρσιούση, οὐδὲν ὄνειδος ἔξει. IDEM.

Ψυχὴν ὃ πείσας] Videtur ita leg. ψυχὴν ἢν ὃ πείσας ἢν ἔπειθε ἔπεισεν, ἠνάγκασε. IDEM.

Λόγους] Post λόγους deesse videtur σκοπεῖν, vel ἰνδυμαίμενοι, vel tale quid. oportet intelligere, cogitando disputationes astrologorum. IDEM.

Τὴν δὲ ἐργατάμενοι] Malim τὴν ἰσχυράσθαι. IDEM.

Ἄπίστα] Imo vero ἀπίστα. IDEM.

ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς ¹ ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολλὸν ὄχλον ² ἔτερψε καὶ ἔπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ ἀληθεία λεχθεῖς· τρίτον ³ δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 130 βολον ποιῶν τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἢ τε

98 τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὡς περ γὰρ τῶν φαρμάκων ⁴ ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τινὶ κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

εἰ. Καὶ ὅτι μὲν εἰ λόγῳ ἐπίσθη οὐχ ἠδίκησεν ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύζεται τὴν τῆς λεγομένης γενομένης ἀμαρτίας αἰτίαν. ⁵ ἀ γὰρ ὀρῶμεν, ⁶ ἔχει φύσιν οὐχ ἢν ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλ' ἢν ⁷ ἕκαστον ἔτυχε. διὰ δὲ τῆς ὀψεως ἢ

99 ψυχῆ ⁸ καὶ τοῖς τρόποις τυποῦται. αὐτίκα γὰρ, ὅταν πολέμια σώματα ⁹ πολέμιος ἐπὶ πολέμιον ὀπλίση κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, τοῦ μὲν ἀλεξητήριον τοῦ δὲ προβλήματα, εἰ θεάσεται ἢ ὀψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλὰκις ¹⁰ ἀκινδύνου τοῦ μέλλοντος ὄντος

¹ ἀγοραίους² ἔτερψε³ δὲ om.⁴ ἄλλα ἀλλαχοῦ ἐκ⁵ καὶ⁶ ἔχει φύσιν om.⁷ ἕκαστος⁸ καινοῖς τρόποις⁹ καὶ πολέμιον ὀπλίσης¹⁰ κινδύνου μέλλοντος οὐδέσσω ὄντος

ἽΩς εὐμετάβολον] Aut delendum est ὡς, aut potius interponendum est Εὐρίπῳ. ad instar Euripī versabilem, mutabilem, efficiens fidem. IDEM.

Τάξιν] Hic loci, et in continente, significat hoc vocab. idem, quod φύσις, aut leg. φαρμ. κρᾶσις. IDEM.

Ἐξάγει.] Id est, ἐξεῖσι, vel ἐξέρχεται, ἐκκρίνεται. ut potionum medicatarum alia aliis modis e corpore exeunt, vel excernuntur, per vomitum, per alvi dejectiones, per urinam, per sudorem, per salivæ fluxum, et sic porro. ἀλλαχοῦ accipio pro ἀλλαχῶς. IDEM.

Ἐπίσθη] Helena puta. IDEM.

Ἦν] Subaudi ὄρασις vel ὄψις. malim tamen ἦ, qua ratione. sententia est: nos homines non videmus eo pacto, quo volumus, sed quo ut videret quæque, fortuito ipsi contributam et fatale fuit. Culpa

nostra non est, in eo quod sæpe fit, ut oculis nostris placeant ea, quæ placent, non ea, quæ nos ipsi vellemus nobis placere. Sed fors fortuito sæpe nobis obijcit rerum in se fœdarum et abhorrendarum speciem, velut amabilem. ut sæpe nostri nosmet ipsos pudeat atque pœniteat oculorum nostrorum, tam in transversum actorum et perverse judicantium. IDEM.

Ἵπλίσης] Malim ὀπλίσηται. armaturam hostilem vel bellicam [h. e. ad vim seu depellendam seu inferendam comparatam] sibi induerint, vel circumposuerint. Vel l. οὐ πολέμια σωμ. εἰς πολέμιον. IDEM.

Τοῦ μὲν—] Malim τὸν μὲν ἀλεξητήριον, τὸν δὲ προβληματικόν. aliud armorum genus ad vim inferendam, aliud ad arcendam. IDEM.

Οὐδέσσω ὄντος] F. οὐπω παρόντος. IDEM.

φεύγουσιν ἐκπλαγέντες· ἰσχυρά γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ νόμου
 διὰ τὸν φόβον εἰσωκίσθη τὸν ἀπὸ τῆς οὐσίας, ἢ τις ἐλευθερία
 ἐποίησεν ἀσμενίσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινο-
 μένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν δίκην γυνομένου. ἤδη
 δέ τινες ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι
¹ χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέστρεψε καὶ ἐξέ- 100
 λασεν ὁ φόβος τὸ ἰόημα. πολλοὶ δὲ ² ματαίαις πόσις καὶ
 δειναῖς νόσοις καὶ δυσίατοις ματαίαις περιπέσαν. οὕτως
 εἰκόνας τῶν ὀραμένων πραγμάτων ἢ οἷσις ἐνεργαίην ἐν τῷ
 φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δειματόντα πολλὰ μὲν παραλεί-
 πεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τὰ παραλειπόμενα ἵαπερ τὰ λεγο-
 μένα. ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων
 καὶ σωμάτων ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργασάνται,
 τέρπουσι τὴν οἴψιν. ἢ δὲ τῶν ἀνδραίων ποιήτης καὶ ἢ τῶν
 ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἠδείαν παρήτχητο τοῖς ἄμμασιν.
 οὕτω τὰ μὲν ⁵ λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν πέφυκεν ⁶ τὴν οἴψιν.
 πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ πόθον ἐνεργάζεται
⁷ πραγμάτων ⁸ καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου
 σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἠσθέν προθυμίαν καὶ ἀμιλλ-
 λαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὅς εἰ μὲν 101
 θεὸς θεῶν θείαν ⁹ δύναμιν, πῶς ἂν ὁ ἥσων εἴη τούτων ἀπώ-
 σασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατός; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώπινος

¹ χρόνῳ om.² ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς πόσις³ αἰσχρῶς⁴ ἄμμασιν οἴψιν.⁵ λιπεῖν⁶ τὴν om.⁷ οὐδὲν ἀμύνασθαι⁸ καὶ σωμάτων om.⁹ δύναμιν κρατῆ.

Ἐκπλαγέντες] Post ἐκπλαγέντες desunt nonnulla, quod præter areolam in Aldina vacuum relictam, vel ipsa satis per se indicat oratio hiulca et inexplicabilis. IDEM.

τοῦ νόμου] Lex designatur ex acie fugere vetans. IDEM.

Εἰσωκίσθη] Imo vero ἐξωκίσθη. e mente emigrare cogitur. sed nescio, an parum tutum et lubricum sit, conjecturis in loco tam læcero rem velle gerere. IDEM.

Ἀσμενίσαι] Imo vero ἀμνησθῆσαι, oblivisci. IDEM. Bekkerus ἀμειψῆσαι.

Δίκην] Nam justitia, ut punit pavidos, ita fortes præmiis remuneratur. REISK.

Ἐν τῷ παρόντι] Num ἐν οὕτω παρόντι κινδύνῳ, mentis statu dejecti sunt, quæ mens ipsi inerat, nondum præsentente periculo. IDEM.

Ματαίαις] Num βαρείαις, an παλαιαῖς. a metu in morbos pertinaces atque diuturnos

conjecti sunt. Possit quoque legi: ἰκανοῖς, annos durantibus, aut quietantibus recurrentibus. IDEM.

Οὕτως εἰκόνας] Interpone aliquod epithetum. ἀνεξήτητος, vel δυσεκπίπτως, vel tale quid. IDEM.

Πολλὰ μὲν παραλείπεται] Ε. πολλά, ἔμοι παραλείπεται. Alius dixisset: τῶν δειματόντων πολλὰ ἰδὲν ἔπ' ἑμὸν παραλείπεται. IDEM.

Ὅσον] Est exclamatio. ὅσον ἠδείαν, o quam suavem! IDEM.

Λυπεῖν] Λυπεῖν leg. videtur. IDEM.

Ποθεῖν] Bene si habet, accipi debet pro πρὸς πόθον ἔκκαϊν. quod est profusum improbabile. quare malim τὰ θ' ἢ ποθεῖν ἔκκαϊν, vel καίτιν, πέφυκε τὸν ἴψιν. IDEM.

Ὅς εἰ —] Leg. videtur: ὅς εἰ μὲν θεὸς ἂν, θείαν ἔχων δύναμιν, κρατῆ, qui Cupido si propterea vincit, quod deus est, divitia pollens virtute. IDEM.

νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐκ ὡς ἀμάρτημα μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ ¹ ὡς ἦλθε ψυχῆς ἀγρεύμασιν οὐ γνώμης βουλευμάσι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

ς'. Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἔρασθεισα ² εἴτε λόγῳ πεισθεισα εἴτε βίᾳ ἀρπασθεισα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεισα ³ ἔπραξεν ἢ ἔπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

ζ'. Ἀφεῖλον τῷ λόγῳ δύσκειλαιαν γυναικὸς, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ⁴ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθη καταλύσαι μώμου ἀδικίαν καὶ δόξης ⁵ ἀμαθίαν, ἐβουλήθη γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παιγνιον.

¹ ὡς om.² εἴτε λόγῳ - - - ἀρπασθεισα om.³ ἔπραξεν ἢ om.⁴ ἐπ'⁵ ἀμαθίαν

Νομιστέον] num ἄξιον ἐλέου νομιστέον.

Ἀναγκασθεισα] Num leg. συναρπασθεισα ἔπραξεν, ἢ ἔπραξε. IDEM.

IDEM.

Ψυχῆς] Imo vero τύχης. caeca quaedam sors homini hos laqueos iniecit, non ipse sese consulto in eos induit. IDEM.

Ἐπ' ἀρχῇ] Aut ἐπ' ἀρχῆς leg. in genitivo, aut ἐν ἀρχῇ. IDEM.

B.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Pag.
ed.
Reisk.
102

α'. Η ΜΕΝ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίνεταί· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερᾶ τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν ἢ περὶ ἡμέρα ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, 25
 ὡπότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων

Pag.
ed.
H. Steph.
187. 2

Ἡ περὶ ἡμέρα ἐγένετο] Scil. ἕκαστα. qua mortis sententia in ea pronunciat. die mortalia quaeque nascuntur, ea die REISK.

καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας βιαιῶς ἀποθανεῖν. οὕτως δὲ τού-
των ὄντων, τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἑνὸς τῶν
μὲν δίκης ἐγὼ, τῆς δὲ βίας ὑμεῖς. ἀποκτεταί¹ γὰρ μὲ ἀνή-
σεσθε βουλόμενοι βιάσθαι· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, ἢ
οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. εἰ μὲν οὖν ὁ κατηγορὸς Οὐσι-
30 σεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προδίδυται μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῆς 103
βαρβάρους ἢ δοξάζων γε οὕτω ταῦτα ἔχει ἐποίητο τὴν
κατηγορίαν δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀριστὸς καὶ φιλῶν ἡμᾶς
— πῶς γὰρ οὐ; ὅς γε σώζει πατρίδα, τεκνίας, τῶν πάντων
Ἑλλάδα, ἐτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικούντα τιμαρτυρι-
κος; — εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ σαλευρίᾳ συνίσθαι
ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δὲ ἐκεῖνα κρατῶντος ἀνὴρ ἢ ἀνὴρ,
35 οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πῶθεν
ἀρξώμαι; τί δὲ πρῶτον εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τρέ-
πωμαι; αἰτία γὰρ ἀνεπίδεικτος ἐκπληξὶν ἐμφανῆ ἔμπεισι,
διὰ δὲ τὴν ἐκπληξὶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ. ἀν μὴ τι
παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πικρῆς ἀνάγκης μάταια,
διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχάνω. ὅτι μὲν 104
οὖν οὐ σαφῶς ὁ κατηγορὸς κατηγορεῖ μου. σαφῶς οἶδα συν-
40 οἶδα γὰρ ἑμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκῶς εἶναι
οὐχ ὅπως ἀν εἰδέη τις ἢ τὸ μὴ γινόμενον. εἰ δὲ αἰμῆτος
οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποίητο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέ-
γειν διὰ δισσῶν ὑμῶν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς

¹ μὲν γὰρ δυνήσεσθε² καλευρίᾳ

βιαιῶς] Id est, ἀδικῶς. IDEM.

"Ολου] Videtur delendum. IDEM. Quid si? ὅλος.

Δίκης] Id est, τοῦ μετὰ δικαιοσύνης, vel ἀνυπερδύως, ἀποθανεῖν. Cui opponitur ἡ βία, id est, βιαιῶς, τούτεστιν, ἀδικῶς ἀποθανεῖν. REISK.

Κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων] Videtur aut καὶ esse delendum, aut sic leg. κρατεῖτε γὰρ ἑμοῦ καὶ τούτων. I. M.

Δοξάζων με] Π. δοξάζων γε. H. ΣΤΕΡΗΑΝ.

Πῶς γὰρ,] Π. πῶς γὰρ οὐ; IDEM.

'Ανὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πῶθεν ἀρξώμαι.] Num ἂν ἦν περιφανῶς πάντων. ἐγὼ δὲ π. ἄ. Aut sic: ἂν ἦν. περὶ τούτων δ' ἐγὼ λέγων πῶθεν ἀρξ. REISK.

Ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων] Neces- sitatem quod appellat magistram feram dicendarum, magis ancipitem, quam in

inveniendo copiosam et ingeniosam, hoc fero, et laudo adeo, ut scite dictum et ex vero. Veritatem vero quod item ait magis valere defensores eusarum capitulum in discrimen conjicere, quam iis idonea defensionis arma administrare, id vero cum miror, tum improbo et damno, ut veritatis rerum repugnans. Equid enim sui defendendi et salutis adipiscenda vias magis aperiat, quam veritas? quæ si dicenda suggerero minus valet, nihil aliud valebit. IDEM.

Οὐ σαφῶς] Post οὐ σαφῶς addendum videtur εἰδῶς. ab accusatore me accusari non ex certa conscientia criminis gero. IDEM.

Οὐδὲ εὐχ ἔσται] Num sic leg. εὐχ ἔσται ἔσται ἂν εἰδέη τις τὸ μὴ γινόμενον. necque fieri potest, ut tu factum scias id, quod nunquam factum sit. IDEM.

ἐδυνάμην ἂν, οὔτε δυνάμενος ¹ ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

β'. Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἶμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γὰρ τινὰ πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἢ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελ- 188
 λόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πᾶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πᾶσιφαντος μῆτε παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἐλθόντος; οὐδὲ παραγγελία δια-
 105 γραμματίων ἀφίηται ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἀλλὰ δὴ τοῦτο τῶ 5
 λόγῳ δυνατὸν ² γενέσθω· καὶ δὴ τοίνυν σύνοιμι καὶ σύνεστι, καὶ κείνος ἐμοὶ καὶ κείνω ἐγώ. τίνα τρόπον; τίνι τίς ὦν; Ἑλληὺν βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἑρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενομένο-
 νον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους πίστιν δοῦναι καὶ δεξασθαι. τίς 10
 οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῶ προ-
 δότῃ πιστεύειν ἔμελλεν; ἀλλ' ὁμηροὶ τινες; οἷον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν ἔδωκ' ἂν — οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον —, ὃ δὲ βάρβαρος τῶν υἱέων τινὰ πιστότατα γὰρ ³ ἂν ἦν οὕτως ἐμοὶ τε παρ' ἐκείνου ἐκείνω τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνώμενα πᾶσιν ὑμῶν ἂν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρήμασι τὴν πίστιν ἐποι-
 ούμεθα, ἐκεῖνος μὲν διδοὺς, ἐγὼ δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων 15
 ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ πολλὰ; τίς οὖν ἦν ἡ κομιδὴ; πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν; ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
 106 ζόντων πολλοὶ ³ ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλής, ἐνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἂν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα δὲ ἐκό-

¹ ἠβουλήθην ἐπιχειρεῖν

² γενέσθαι

³ ἂν om.

Ἐλθόντος] Subaudi τινός. IDEM.

Οὐδὲ παραγγελία] Imo vero οὐδὲ γὰρ ἀγγελία. IDEM.

Ἀλλὰ δὴ τοῦτο] Quidni potius ἀλλὰ δὴλον, ὅτι τοῦτο — sed constat hoc fieri posse solo sermonis ministerio. Nam ad λόγῳ aut addendum est, aut certe subaudiendum μόνῳ. IDEM. Dedi cum Bekkero γενέσθω. cfr. v. 16.

Δεῖ τοίνυν] Π. δὴ τοίνυν. H. STEPHAN.

Σύνεστι καὶ κείνος]. Leg. videtur σύνεστιν

ἐκεῖνος. REISK.

Μετὰ τούτους] Π. με τούτοις. H. STEPHAN. Ego malim aut μετὰ ταῦτα, aut potius με τούτω, me huic barbaro. REISK. Πιστεύειν] Malim πιστεύσειν in futuro. IDEM.

Ἡ πολλοί] Π. εἰς ἡ πολλοί; H. STEPHAN. Non male. Possit quoque legi αὐτός; ipsene? [scil. ἐκόμισεν] ἢ πολλοί; an multi? scil. ἐκόμισαν. REISK.

μισαν ἡμέραις ἢ νυκτός; ¹ [νυκτός;] ἀλλὰ πολλά καὶ
 πυκναὶ φυλακαί, δι' αὐτὴν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλὰ ἡμεῖς;
 20 ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελ-
 θὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φέρων εἰσπλήθει; ἀμφοτέρω γὰρ
 ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρυψα καὶ τοὺς ἴδον καὶ τοὺς
 ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔβηκα; πῶς δ' ἂν ἐφυλαξῃ; χρέματα ² δ'
 ἂν φανερός ἐγενόμην· μὴ χροίμενος δὲ τί ἂν ὠφελοῦμην ἀπὸ
 αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γεινόμενα.
 25 ἔλαθον λαβὼν, ἔκρυψα. ἔδει δήπου πράττειν ἂν
 ἕνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοίνυν ἐστὶ τῶν ἐπιτηδεύων ἀπο-
 ρώτερον. πράττων μὲν γὰρ αὐτὸς ἐπραττει ἢ μεθ' ἑτέρων.
 ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἢ πράξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίμων; θελο-
 νότι ³ τῶν νῦν ὄντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέρ-
 ροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ἕνεκα; λεγέτω. 107
 δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες γὰρ ἐπ' ἐλευθέρων
 30 χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἢ δὲ πᾶσι
 πῶς ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει
 κρείττονας ὑμῶν ὅπως ἀδύνατοι. πῶς ἂν οὐ εἰσπαγοῖν;
 πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ταύτας οὔτε κλεῖναι οὔτε
 ἀνοίγειν, ἀλλ' ⁴ ἡγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τείχους
 5 [διὰ] κλίμακος; οὐκ οὐν ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλακῶν. 108
 ἀλλὰ διελθὼν τοῦ τείχους; ἅπαντι ἀρα φανερά γίνονται.
 35 ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γὰρ ἐστὶν εἰς ἔσπλιν.

¹ [νυκτός;] om.² δὲ φανερός; ἂν³ τῶν * οὐκ ἔστιν⁴ [διὰ] om.

¹ Ἡ νυκτός; ἀλλὰ] Vocabulum medium videtur geminandum esse, ad hunc modum. ἢ νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ —. IDEM.

φανερός] Π. φανερός; ἂν. H. STEPHAN. Fort. χροίμενος μὲν γὰρ, φανερός; ἂν ἐγ.

REISK.

ἔλαθον] Imo vero ἔλαθον, in prima persona singularis numeri. IDEM.

ἔπραττεν] Π. ἔπραττον. H. STEPHAN.

τῶν ὄντων] L. συνόντων. MARKLAND.

ἔλευθέρους etc.] Trajecit, Homericum et et Herodoteo more, cola. Ordo enim naturae consentaneus hic erat: τίς οὖν ὑμῶν ἕνεκα; λεγέτω. ἐλευθέρους μὲν γὰρ ἐμοὶ [subaudi μου] συνημι. REISK.

⁴ ἄπιστον] Subaudi ἐστίν. malim tamen aut ἠπίστον. aequi non suspectam habissem servorum fidem? aut ἀπιστητέον. IDEM.

Ἐκόντες; γὰρ] Videtur τι esse interponendum. IDEM.

Χειμαζόμενοι] Suspectum mihi est hoc vocabulum nimis tragicum, quam ut huius orationi, quamvis sophisticæ, conveniat. IDEM.

Δηλονότι] Π. δὲλον ἔστι. H. STEPHAN.

Ἐμοὶ] Malim ὑμῶν. REISK.

Ταῦτα] Π. ταύτας. H. STEPHAN.

Κλίμακος etc.] Videtur locus sic esse integrandus: ἀλλ' ὑπὲρ τείχους [scil. εἰσπαγοῦν ἂν τοὺς πολεμίους εἰς τὸ στρατόπεδον], ἢ αὐτῶν.

at fortasse tamen super tectum, per tectum, inducendam hostes in castra? ergo castra custodibus debuit hic fieri: vigiliae omnes obsidi erant omnia. REISK.

Γίνετ' ἂν] Subaudi ταῦτα. An docet ἡ ἐπιτήρησις, vel tale quid? IDEM.

ἐν οἷς πάντα ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντῃ πάντα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

γ'. Σκέψασθε κοινῇ καὶ τόδε. τίνας ἕνεκα προσῆκε βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ ¹ μάλιστα πάντων ἐδύναμην; οὐδεὶς ² γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν, οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητα εἶναι κάκιστος. ἀλλ' ἕνεκα τούτων. καὶ αὐτῶς πρὸς τόδ' ἐπάνεμι. πότερον 40 τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον τοσούτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλήθος, ἀριστεΐαι, ἀλκὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ τῶν ³ [βαρβάρων]; ὁ δὲ 109 παραδώσω τίς; ἐγὼ δὲ ποία δυνάμει παραλήψομαι Ἑλληνας βαρβάρους, εἰς ἃν πολλοὺς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆναι βούλονται ἂν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δύναίμην. ἀλλ' ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς ⁴ μωρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κάκιστον; Εἶπη τις ⁵ ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεῖς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μὲν μέτρια κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐθέν δεόμαι. 5 πολλῶν γὰρ δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ μεγαλοπρεπειᾶς τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ ἐμοὶ πρόσσεστι οὐθέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν παρέξομαι τὸν παροικόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γὰρ μοι, διὸ σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιούτοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ'

¹ καὶ μάλιστα

² γὰρ om.

³ uncōs om.

⁴ * ἢ μωρίας

⁵ ἂν om.

Πάντα ὁρῶσι.] Interpone πάντες. IDEM.

Πάντα.] Imo vero ταῦτα. IDEM.

Κοινῇ.] Num τοίνυν. IDEM.

Κακότητα εἶναι.—] Num κακότητα ὑπομείναι, ἅσπε δοκεῖνεῖναι κάκιστος, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ἀπολαύειν ἀγαθοῦ τινὸς παρὰ τούτων. nemo gratuito suscipere vult summam ignominiam hanc, ut habeatur nequissimus, sed ideo facit, quo emolumentum aliquod inde percipiat. Aut sic supplementum hoc displiceat, saltim sic ἀλλ' ἕνεκά του (conclitice) sed alicujus commodi gratia. τίνας ἂν οὖν; scil. χάριν τούτοις

ἐπεχείρησα. Cujusnam ergo rei causa ego istac conatus essem. πότερον τοῦ τυραννεῖν —. REISK.

Βαρβάρων.] Vocabulum βαρβάρων a se additum esse, quo caret Aldina, admonuit Stephanus. IDEM.

Ἐκόντι.] Id est, βουλομέντι παραλαβεῖν. IDEM.

Παραδώσουσι.] Subaudi, aut adde potius εαυτούς. IDEM.

Πολλῆς τιμᾶρας.] II, πολλῆς τινὸς μωρίας. ἢ, πολλῆς ἐστὶ μωρίας. II. STEPHAN.

ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος, καὶ τιμῆς. προσέτι δὲ
 τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἀν γένοιτο τιμῆ· πρὸς δὲ ταῦτας
 οὐδὲ τιμῆς ¹ ἐπέτυχανον ἐνδεῆς ἂν ἐτιμώμεν γὰρ ² ἐπὶ τοῖς 110
 ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμοτάτων, ἢ ὅμοια ἐπὶ τοῖς.
 Καὶ μὴν οὐκ ἀσφαλές, ἂν οὐνεκά τις ἀν ταῦτα περῆται.
 15 πᾶσι γὰρ ὁ γε προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ οἰκῇ, τοῖς
 θεοῖς, τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε ἰσχυρὸν παρα-
 βαίνει, τὴν ³ δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει,
 τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει· τῷ δὲ τοιούτῳ εἶω περὶ κινδύνου τῶν 111
 μεγίστων οὐδ' ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ ὅθι φίλους ἀφελῆναι
 βουλόμενος, ἢ πολεμίους βλάπτει· καὶ γὰρ ταῦτα ἰσχυρὰ
 τις ἀν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ πᾶν τούναντιον ἐγένετο· τοὺς μὲν
 20 φίλους κακῶς ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ἀφείλουν. ἀγαθῶν
 μὲν οὖν ἕκτισιν οὐδεμίαν εἶχεν ἢ προᾶξις· κακῶς δὲ παθεῖν
 οὐδὲ εἰς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λεπτεῖν ἔστιν, εἰ τινα
 φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων ἐπραξα. ταῦτα δὲ τοῦδε
 ἀν εἰπεῖν ἔχει τί μοι προσήκειν. δισσῶν γὰρ τούτων ἕνεκα
 πάντες πᾶντα πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετ' αἰτίαις ἢ ζημίαν
 φεύγοντες. ὅσα δὲ τούτων ἔξω πανουργεῖται * * * [ὡς δὲ]

¹ ἀπέτυχανον² ἐπὶ τοῖς om.³ δὲ om.⁴ uncus om.

¹ Ἀπέτυχανον] honoris appetens si fuisset, eo non caruisset: honorabar enim ob laudes honore summo dignissimus. REISK.

² Ἐντιμοτάτοις] Π. ἐπὶ ἐντιμοτάτοις. H. STEPHAN. Volebat, ni fallor, dare ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις, quod verum puto, docent insequentia. REISK.

³ Ἀσφαλές] Imo vero ἀσφαλεῖς. Fidentium illis non est, certi amici hi non sunt, quibus tuto confidas, quorum gratia atque benevolentia captanda ergo proditionem pares. Aut enim deserent te in periculis tuis, aut etiamsi te velint eripere, non poterunt tamen tot hostibus te eripere, qui te deprehensum urgebunt. Nemo enim non tibi tum erit infestus. Concurrent adversus te hostes undique. Jus civile in te consurget (ὁ νόμος), nec non ἡ δίκη, quæ est sive æquitas a natura generi humano insita, sive animadversio et punitio scelerum. Erit ergo ὁ νόμος, ἢ δίκη idem ac si dixisset καταδικασθῆσθαι, καὶ κολασθῆσθαι διὰ τὸν νόμον. Sed insequentia docent vocabulo δίκης hic designari jus naturæ, seu sensum æqui et justī a natura humano generi impressum. IDEM.

Γε νόμος] Γε h. l. tantundem valet atque γὰρ. IDEM.

τῇ δίκῃ] Interpone δὲ. IDEM.

εἶω περὶ κινδύνου] Aut εἶω περὶ κινδύνου (subandi ἐπι) τῶν μεγίστων οὐδὲ ἔχει. — aut potius εἶω κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων (scil. ὑπάρχει), οὐδ' ἔχει. IDEM.

οὐδ' ἔχει] Imo vero οὐδὲ ἔχει, nihil est quod talem vitam [h. e. vitam talis luminis, a tut et tam formidandis hostibus septi et exagitati] tueatur. IDEM.

βουλόμενος] Aptum hoc est e premissis ἔγωγ' ἂν ἐπεχείρησα τῇ προδοσίᾳ. IDEM.

⁴ Ἐκτισιν] Imo vero κτίσιν, ne illum quidem genus honorum, vel emolumentorum, hoc facinore adeptus essem, nullum mihi fructum parero poterat hoc facinus. IDEM.

λεπτεῖν ἔστιν] Interponendum videtur σκοπεῖν, vel ζητεῖν. Nam τὸ ἀπὸ τοῦ ἀδ-verbale, superest ut queratur, non assensum aliquid —. IDEM.

ἐπραξα, ταῦτα δὲ εἶπε] Inter et interstinguendum videtur esse sic: ἐπραξα ταῦτα, ταῦτα δὲ εἶπε. — Non eadem redunt ταῦτα et ταῦτα, illud redit ad proditionem, hoc ad ignaviam et formidinem. IDEM.

Πανουργεῖται] Pbat πανουργεῖται asterisco indicant vulgares editiones thesaurum, qui non magis esse videntur, nisi vocabul-

- 112 κακῶς ἑμαυτὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον· προῦ- 25
 δίδουν γὰρ τὴν Ἑλλάδα, προῦδίδουν ἑμαυτὸν, τοκέας, φί-
 λους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα, τάφους, πατρίδα
 τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἀ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
 ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ καὶ
 τόδε, πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράτταντι ταῦτα;
 ποῖ γὰρ τραπέσθαι μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 δίκην δάσονται τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου 30
 τῶν κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
 παραμελήσαντι πάντων τῶν μεγίστων, ἔστερημένῳ τῆς
 καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα, τοὺς ἐν
 τῷ παροίχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορ-
 ρίψαντα, καὶ ταῦτα δι' ἑμαυτὸν, ὅπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ,
 113 δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πι- 35
 στῶς ἂν διεκείμην. πῶς γὰρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον
 συνηπίσταντό μοι πεπονηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς
 παραδεδωκότι; βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστει ἔστερημένῳ.
 χρήματα μὲν γὰρ ἀποβαλόντα, τυραννίδος ἐκπεσόντα ἢ
 τὴν πατρίδα φυγόντα ἀναλάβοι τις ἂν· ὁ δὲ πίστιν ἀπο-
 βαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιοτο. ὅτι μὲν οὖν οὐδ' ἂν ἐβουλόμην
 προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.
 βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον διαλεχθῆναι. 40
 114 δ'. Τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατη-

μανία aut παρανοία, aut φρενοβλαβεία sarciri possit hiatus, sive praepobatur vocabulo πανουργεῖται, sive postponatur. Post ἔξω figendum est comma, et aut γίνεται subaudiendum est, aut idem πανουργεῖται a communi. quaecumque autem scelera patrantur extra has duas causas [id est, a neutra earum manantia], ea patrantur mero furore. IDEM.

Προῦδίδουν γὰρ] Imo vero προδιδούς γὰρ. nam si Graciam prodidisset, memet ipse prodidisset. IDEM.

Τὴν μεγίστην] Aut adde, aut subaudi certe πόλιν. IDEM.

Παραμελήσαντι — ἔστερημένῳ] Imo vero παραμελήσαντα, et ἔστερημένον. qui accusativi apti sunt e praemisso ἐχρῆν με. Confirmant insequentes accusativi διάγοντα et ἀπορρίψαντα, quos cum dativis mutari jubens Stephanus, falsus fuit. IDEM.

Διάγοντα — ἀπορρίψαντα] Π. διάγοντι — ἀπορρίψαντι. H. STEPHAN.

Πιστῶς ἂν διεκείμην] Neque illi mihi

fidem habuissent, neque ego rursus illis potuissem fidere. REISK.

Ἀπιστότατον ἔργον] Norant mecum me facinus patrasse id, quod qui patrarit, is fidem omnium hominum et meretur et invenit minimam. IDEM.

Ἀποβαλόντα — ἐκπεσόντα — φυγόντα] Accusativos hos si probamus, existit sententia, in se quidem illa, seorsim sumpta, satis bona. Hominem, qui fortunas amisserit, aut tyrannide exciderit, aut in exsilium actus patria careat, sit forte, qui hospitio accipiat. verum illa sententia ab auctoris mente aberrat, hoc dicere volentis, ut e ratiocinii natura colligitur, qui rebus modo enumeratis privatus aliquo sinistro casu fuerit, fieri posse, ut is eas aliquando recuperet; fidem vero semel amissam nullo modo posse recuperari. Quapropter evidens est, accusativos illos mutari cum nominativis oportere, ἀποβαλὼν, ἐκπεσῶν et φυγῶν. IDEM.

Τυραννίδος] Praepone ὁ. IDEM.

γορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν οἷος ἂν. εἰδῶς γὰρ ἴσως ἀνάξιος ἀναξίω. ὡτέρα γὰρ μου κατηγορεῖς, εἰδῶς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδῶς, οἶσθα ἰδῶν ἢ μετέχων ἢ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδῶν, φράστον ταύτης τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων,

1 ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ τοῦ μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἐσται τὸ κατηγορεῖν μαρτυρηθῆναι, ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα. φήσεις ἴσως σὸν εἶναι τούς γε τῶν γενομένων — ὡς σὺ φής — μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν δὲ μὴ γενομένων ἐμέ. τὰ δὲ οὐκ

5 ἴσον ἐστί. τὰ μὲν γὰρ ἀγέννητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, 116 ἀλλὰ καὶ ράδιον· οὐδὲ μόνον ράδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν οἶον ² μόνω μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὑρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὑρεῖν τούτων ἀδύνατον. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ οἶσθα ἂν κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδῶτα σε δοξάζειν. εἴτα, ὧ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, διέστη πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰ-

10 δῶς τολμᾶς ἄνδρα περὶ θανάτου διάκειν; ὧ τί τοιαῦτα ἔργον ἐργασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ τῶν ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεῦναι ἀλλὰ

1 εἰδῶς

2 μόνον

* Ἄξιον -- ἀναξίω] Locum hunc non intelligo. Num ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ἂν οἷου κατηγορεῖ, convenit doceri vos [judices alloquitur], cuius accusator sit, et cuius ego, ab isto accusatus. οὐκ οἶδατε γὰρ ἴσως, videmini enim mihi ignorare, ὅτι ἀνάξιος ἀναξίω [scil. κατηγορεῖ], accusationem mei perinde ipsumque meque dedecere, h. e. neque ipsum idoneum esse accusatorem, neque me dignum esse, qui accusarer. IDEM. * Ἄ. γὰρ κ. οἷος οἷον ἀνείδισας, ὡς ἀνάξιος ἀναξίω. In Append. ad Porson. Adv. p. 310. JACOBS.

Εἰ μὲν γὰρ εἰδῶς] Subaudi κατηγορεῖς μου ταῦτα. εἰδῶς hic est pro ἀκριβῶς, καὶ ἀτρεκέως, καὶ σαφῶς. REISK.

Οἶσθα ἰδῶν] Malim ἢ interponi. subaudi με ταῦτα ποιούντα. IDEM.

Μετέχων] Malim μετασχάν. ob praemisum ἰδῶν et insequens πυθόμενος. IDEM.

Εἰδῶς] Π. ἰδῶν. Οὕτω γὰρ ἴπεν, ἰδῶν ἢ μετέχων. H. STEPHAN. Imo vero εἰδῶς, si vidisti. REISK.

Πότε, ποῦ] Ingeminatio haec est rhetorica, qua queritur hoc, ut vis et robor orationi addatur. Idem enim istae dicunt, atque praemissa τὸν τόπον, τὸν χρόνον. IDEM.

Ἀκούσας] Potest κατηγορεῖς subaudiri, malim tamen ἴκουσας. IDEM.

Φήσεις ἴσως —] F. leg. φήσεις ἴσως, ἴσον εἶναι σὲ μὲν τῶν γενομένων — fortasse equum aies esse, testes a te nullos dari curam venis quae (si te audimus) vere facta sunt, a me autem dari testes eorum que nunquam evenerunt. IDEM.

Οὐδὲ μόνον —] Videtur hic locus ita esse constituendus: οὐδὲ μόνον ράδιον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον, καὶ πᾶσι ἀπαρκῆτον, σοὶ μὲν οἶον ἦν οὐ μόνον μάρτυρας —. IDEM.

Ἀδύνατον] Imo vero δυνατὸν. IDEM.

τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζω ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

έ. Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν· ¹ ὡς περ οὐχ οἶόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόρμιον, σοφίαν μου κατηγορεῖς· ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν. μανία γάρ ἐστίν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν ² τοὺς μὲν φίλους βλαίψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιούτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἀνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γάρ ἀνοήτους, κενὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τοὺς γε φρονούντας ἔξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἀμαρτίας καὶ μάλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμὶ σοφός, οὐχ ἤμαρτον· εἰ δ' ἤμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. οὐκοῦν δι' ἀμφοτέρα ἂν εἴης ψευδής.

ς'. Αντικατηγορήσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα πρᾶσσοντος δυνάμενος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σε ταῦτα.

ζ'. Πρὸς ³ δ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες κριταί, περὶ ἐμοῦ βούλομαι εἰπεῖν ἐπίφθονον μὲν, ἀληθές δὲ, κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτὰ, κατηγορουμένου δὲ οὐ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροικομένου βίου. δεῖμαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἠγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἤδιστόν μοι. πρῶτον μὲν

¹ ὡσπερ² τις τοὺς³ δ' om.

“Ὡσπερ οὐχ] Π. ἄπερ οὐχ. ἢ, ἄσπερ οὐχ. H. STEPHAN. Ego malim ὡσπερ οὐχ in duali. REISK.

Περὶ ὑμᾶς] Π. πρὸς δ' ὑμᾶς. H. STEPHAN.

Κατηγορημένου —] Idem est, ac si dixisset: κατηγορουμένου τὰ μὲν οὐκ ἀνε-

κτὰ, τὰ οὐ προσήκοντα. REISK.

Δεῖν καὶ ψευδῆ] Π. δεινὰ καὶ ψ. H. STEPHAN.

Ἐν εἰδόσιν ὑμῖν] Bene habet, tametsi Stephanus censuit leg. esse: ἐν εἰδόσι δ' ὑμῖν. REISK.

“Ὅπερ ἤδιστόν] Sic dedi de meo, duobus

35 οὖν καὶ δεύτερον ¹ καὶ μέγιστον, διὰ πᾶσι τοῖς ἀπ' ἄλλου εἰς τέλος ἀναμάρτητος ὁ παροισχόμενος βίος ἐστὶ μοι, καθ' ἑμὲ πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ ἐν οὐδένῃ αἰτίᾳ κακίστητος ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἶπεν ἔχει, καὶ γὰρ εἰς αὐτὸς ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀποδείξειν ἐπιχειροῦν θέλει· αὐτῷ λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἐλεγχεῖν ὁ λόγος αὐτῷ ἵκαναί. θήσασαι δ' ἂν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευδαίμην οὐδ' ἂν ἐλεγχθεῖν, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπαντῶν ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ τῶν μελλόντων εἶναι. τίς γὰρ ἐν ἐπιπέσει τὸν ἀνθρώπινον βίον πόσιμον ἐξ ἀπύρου καὶ κακοστημιάνου ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε ² πολεμίας εὐνοῦ, μέγιστον εἰς πλε- 110 ονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, φύλακας τε τοῦ δικαίου, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ σταθμῶν, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς, ἀξιόμην τε, χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους, πεσσοὺς τε, σχολῆς ἀλυπτον διατριβήν; τίς ἐν ἑνὶ καὶ ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δῆλον οὐ τοῖς τοιοῦτοις τῶν κινῶν προσέχων, σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν ἀτιμῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· ⁴ τὸ γὰρ ἐκείνοις τῶν κινῶν πρᾶ- 5 ἔχοντα τοῖς τοιοῦτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δέ, ἢ 119 μῆδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μῆδὲ αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι.

¹ καὶ om.² πολεμικὰς³ φύλακας τε⁴ τῶν

vocabulis pro uno vitioso, quod in vulgatis est, *ὑπερίδιστον*. id quod mihi est *ju-cundissimum*, scil. coram iis dicendum mihi esse, qui de veritate dicendorum non docendi sint, sed ea jam ipsi certo habebant cognita. IDEM.

Μέγιστον] Malim καὶ μέγιστον εἰς —. IDEM.

Οὐκουν] Sententia subjicit: οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων, ἀλλὰ καὶ τῶν μελλόντων [vel si manis, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσεσθαι μελλόντων], εἶναι. IDEM.

Εἶναι] Non cohaeret cum μελλόντων, sed cum φήσασαι. Ad μελλόντων subauditur ἔσεσθαι. Constructio haec est: φήσασαι ἂν εἶναι ἀναμάρτητος — καὶ εὐεργέτης — τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. IDEM.

Τίς γὰρ ἂν] Malim τίς γὰρ μάλλον ἂν. IDEM.

Τάξεις] Malim ἢ ἐγὼ τάξεις. IDEM.

Μέγιστον] Id est, *χρῆμα*, vel *ἔργον μέγιστον*, quae res est ad emolumentum fructuosissima. εἰς πλεονέκτημα. nam sic leg.

est. IDEM.

Νόμους τε —] Malim sic legi et distingui: νόμους τε [subaudi ἔξεσθαι a communi], γραπτούς φύλακας τοῦ δικαίου. *leges, custodes illos aequi et justi, non civis et irritantes, sed literis consignatos.* IDEM.

Διαλλαγὰς] Malim διαπραγμάτας. IDEM. et in not. ad v. 544. Pharis. VALCKENAER.

Δῆλον οὐ] Interponendum esse uti admonet Stephanus, quod est cum complector, tum nisi sic esse leg. δῆλον, ὅτι τοῖς τοιοῦτοις τῶν κινῶν πρᾶσιμον (in prima persona singul. indicativu). *perita ut arguuntur hujusmodi velus me animum habere intantum, partim ut ex eo argumentum ducatur me a studiis turpibus et perniciosissimis habere alienationem.* REISK.

Ἐκείνοις] Prae ante recensitis aspi-cientia studiis. IDEM.

Τοιοῦτοις] Scil. turpibus et perniciosissimis, qualia Ulysses ipsi exprobraverat. IDEM.

καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὐνεκα ἀξίος εἶμι
κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυ-
τέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλυπός εἶμι, τοῖς δὲ
νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν
δυστυχοῦντων ¹ οἰκτιρμῶν· οὐδὲ πενίας ὑπερορῶν, οὐδὲ πλοῦ-
του ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετῆν πλοῦτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς 10
ἀχρηστος, οὔτε ἐν μάχαις ἀργῶς ποιῶν τὸ προστασσόμενον,
πειθόμενος τοῖς ἀρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν
ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα κατη-
γορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.

ἦ. Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἔστι μοι λόγος, ὃν εἰπὼν
παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ
φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμα· 15
παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν,
οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς,
ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξοντα τάληθες, οὐκ ἀπα-
τήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρῆ
120 μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ
τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον
τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἠγεῖσθαι κριτῆν, μηδὲ τὴν διαβολὴν 20
τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς
ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἀμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνήκεστα
τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν δυ-
νατὰ, μετανοήσασι δὲ ἀνιάτα. τῶν δὲ τοιούτων ἔστιν, ὅταν
ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἔστι νῦν παρ'
ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων
καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὔπορος ἂν εἴη 25

¹ οἰκτιρμῶν

Φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτιρμῶν]

F. Φθονερός ὢν, δυστυχοῦντας δ' οἰκτιρᾶν
(in participio). Nam οἰκτιρῆσαν vocabu-
lum mihi nullum videtur esse, sed οἰκτίρ-
μων. Porro pro gemino οὐδὲ malim οὔτε.

IDEM.

Ἀργῶς ποιῶν τὸ τασσόμενον] F. ἀργός,
ἀλλὰ προθύμως ποιῶν τὸ προστασσόμενον.

IDEM.

Καὶ ταῦτα] Malim eis interponi. etiam
his de rebus accusatum, de moribus meis
puta. IDEM.

Παρὰ δ' ὑμῖν] Subaudi à communi, aut
adde potius, οὔσης. IDEM.

Ἄπαντα γὰρ] Interpone μὲν. IDEM.

Εὐλαβείας, ἀμαρτάνειν] Interpone ἀξια,
ὥστε μὴ — rebus quidem in omnibus viros
bonos et probos par est cavere ne labantur.

IDEM.

Τῶν ἀνήκεστων] Π. τῶν ἀκεστῶν. H.
STEPHAN. Possis quoque τῶν εὐνέκιστων.

REISK.

Ταῦτα γὰρ] Scil. τὰ ἀνήκεστα. IDEM.

Προνοήσασι μὲν] Ad προνοήσασι μὲν adde
φυλάξασθαι. providentia possunt caveri.

IDEM.

Δυνατὰ] Π. ιατὰ. H. STEPHAN.

Εὔπορος ἂν —] Malim verba sic strui:

¹[ἡ] κρίσις ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημίων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμον φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τῆν κρίσιν φανερῶς ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδικίας φανερῶς δόξαι τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνομίῳ ἀίρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχρῶς· ὁ μὲν γὰρ τοῖς βίω 121

30 τέλος, ἡ δὲ τῷ βίῳ νόσος. εἰς δὲ ἀδικίᾳ ἀποκατείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγὼ τε γὰρ ἄγιος, ὑμῖν τε ⁴[παρὰ] πᾶσιν Ἑλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ φανερῶς καὶ τὴν αἰτίαν φανεράν ἅπασαν ὑμεῖς ἔχετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἔχει τῆς δίκης. ἀμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὴ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἀμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδικίᾳ, ἀλλ'
 35 ὑμῖν αὐτοῖς δεινόν, ἄθεον, ἀδικον, ἀνομιον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιοηκότες, ἀπεκτοινότες ἀνδρα σύμμαχον, χρησίμου ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἑλληνας Ἑλληνα, φανεράν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

Γ'. Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύσμαι. τὸ γὰρ ὑπομῆσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως, πρὸς μὲν φαύλους δικάστας ἔχει λόγον, τοὺς δὲ πρώτους τῶν πρώτων, Ἑλλη-
 40 νας Ἑλλήνων, οὐκ ἄξιον, οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προτέχειν τοῦ νοῦν μήτε μεμνηῆσθαι τὰ λεχθέντα.

¹ [ἡ] om.² ἡ διὰ τῶν³ οὐκ ἀγνός⁴ uncas om.⁵ ἅπασιν

εὐπορος ἂν ἡ κρίσις εἴη διὰ τῶν εἰρημίων.
 REISK.

τὴν μὲν καταβαλεῖν] F. τὴν μὲν οὖσαι
 καταβαλεῖν, τὴν δ' οὐκ οὖσαν κτήσασθαι.

IDEM.

ἄγνός, ὑμῖν τε παρὰ π.] Π. οὐκ ἀγνός
 εἰμι, καὶ παρὰ π. H. STEPHAN.

ἅπασαν] Π. ἅπασιν. IDEM. In locum

vulgati suffeci. Malim tamen in ἅπασιν.
 REISK.

ἔχει τὴν δίκην] Aut ἔχει τὴν δίκην καὶ
 ἐστὶ τῆς δίκης, aut denique ἔχει in prima
 persona. IDEM.

ἄξιῶσαι] Malim ἀξιάσαιμι, neque con-
 venit, neque ego equidem unquam convenire
 censebo. IDEM.

VARIANTES LECTIONES

AD SOPHISTAS.

VARIANTES LECTIONES

AD SOPHISTAS.

* * Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Aristophanicas vol. 1. p. 139. est notatum.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

p. Codex Palatinus, 88.

Λ Ε Σ Β Ω Ν Α Κ Τ Ο Σ

Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Ο Σ.

P. 537. 1. ἡμῖν M. 3. παρεληλύθεισαν] παρεληλύθασιν B. M. Bekk. Ibid. ἐροῦν-
τας B. M. 9. εἰωθῆτας M. 10. δὴ om.

12. δεῖνὰ καὶ om. pr. M. ult. τίς δὲ τίς] νῦν δὲ τίς B. Bekk.

P. 538. 1. κατὰ τῶν] μετὰ τῶν B. M. Bekk. 4. τοῦ om. pr. B. 5. κείω B. M. κείω Ald. 7. ὑμετέρως B. M. Ald. 8.

ἔφυγον] ἔτυχον B. ἔτυχον M. 9. ὑμετέρων M. Ald. 13. ἐπιβουλεύσαντες] ἐπιβουλεύοντες B. M. Bekk. ult. εἰς] πρὸς M.

Π Ρ Ο Τ Ρ Ε Π Τ Ι Κ Ο Σ Α.

P. 539. 5. ἐν - - - ἐστιν om. M. 6. ἔμοι M. 13. ἡμῖν M. 16. μὴ ἐλευθερω-
σῆναι] μὴ om. B. et pr. M. Bekk. 17. εἶναι om. M.

P. 540. 3. ἀμύνετε] ἀμύνετε B. Bekk. ἀμύνασθε M. 4. συμφέροντος ἡμῖν M. 5. ἡμῶς B. 7. συμφορῶν] ἀνῶν B. Bekk. ἀνδρῶν M. 11. εὐφρανοῦντας M. 12. ἐγὼ, τέλος ἔχειν] ἀγὼν τέλος ἔχει B. M. Bekk. Ibid. ταῦτα δὲ διασ. B. M. 15. ἐκάστου] ἕκαστον B. M. Ald. Bekk. antep. κατε-
λείπομεν M. pen. δὲ om. pr. M.

P. 541. 6. ἐλλειπόντων M. Ibid. ἡμῶν B. M. Ald. 8. ὑμετέρως B. 10. καθε-
σταμένοις] καθιστάμενοι B. Bekk. καθεστα-
μένους M. 11. πάσχειν] πάσχει B. M. Bekk. 12. [ἂ πάσχει] Bekk. Ibid. ἡ
πρωσία ἀμῦναι pr. M. 17. ζῆλος καὶ τιμὴ] ζῆλον καὶ τιμὴν B. M. Bekk. 18. εὐεΐδειαν B. εὐεΐδιαν M. εὐεΐδεια Bekk. Ibid. ἀνάγκη om. B. M. [ἀνάγκη] Bekk. pen. γάμων om. pr. M. Ibid. εἰς] καὶ B. ult. ἔργα om. M.

P. 542. 1. τὰ om. M. 5. ἀπολείπεται] ὑπολείπεται B. M. Bekk. 9. ἐνθυμηθῆναι - - - ἔχει add. in marg. M. Ibid. καὶ

οἶνεκ' ἂν καὶ pr. B. 10. ἀξιάσιτα M. 11. λαβῶν M. 12. εἰρήνην M. 15. γὰρ τῶς] γὰρ om. B. Bekk. 19. ἰστέρις καὶ πατρ. pr. M.

P. 543. 5. τις] τι B. M. 7. εὐταλῆς B. M. 8. καὶ τοῖς] τοῖς τι B. M. Bekk. Ibid. δυσμείναιαν] δυσμείναιαν Bekk. 14. αὐτῶν B. M.

P. 544. 1. ἐκείνοι οὕτως παρ. B. M. 2. ὅσα δὲ] ὅσα δὴ B. Bekk. Ibid. νικίσαντας B. M. 3. εἰδέναι] εἶναι codd. Laurent. Bekk. 7. πεφικότες] πεφικὸς Bekk. Ibid. τὰ μὲν ἰναντία] μὲν om. B. Bekk.

P. 545. 3. σφενδονῆται M. 5. βαδύτα-
του B. 6. ἑραδυτῆτος M. Ibid. ἡμῶν B. antep. ἀρετῆς] ἀρετὴν B. M. Bekk. Ibid. θάνατον M.

P. 546. 1. μνήμην M. 3. προσεβρίας pr. B. 5. γινομίσεις] γινομίσεις B. M. Bekk. 8. ἀπὸς αὐτοῦ ξεν.] αὐτοῦ om. B. M. Bekk. 9. εἴς B. antep. καθ' ἡ] καθ' ἑσεν B. Bekk. καθ' ἑν M. Ald. pen. τῶδε ἀγ.] τῶνδε τῶν ἀγ. B. Bekk. olt. γίγνηται. καλὰ] γίγνηται. ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ. καλὰ B. Bekk.

Π Ρ Ο Τ Ρ Ε Π Τ Ι Κ Ο Σ Β.

P. 547. 2. πατρίων] πατέραν B. M. Bekk. Ibid. ἀντιπαρασκευάσαι τὸ M. et corr. B. παρασκευάσαι τὸ pr. B. 4. εἰ δὲ

μὴ] εἰδὲ μὴ B. M. Bekk. 6. μὴ om. B. M. 8. καὶ om. B. M. 9. ἀρετῆς B. M. 10. εὐρρε] εἴς cod. Marc. Bekk. 11.

- ἔχειν B. M. 12. παρασκευάσαντος B. M. Ald. 13. ἡμῖν] ἡμῖν Bekk. Ibid. παρεσκευάσται παρεσκευάσται γὰρ B. παρεσκευάσται παρεσκευάσται M. 14. ἴσσεσθαι B. Ibid. ἔξετε] ἔχετε B. M. Bekk. 15. βλάψαι] βλάψει Bekk. pen. τὸ ἀξ. τῶν] τὸ ἀξ. τὸ τῶν B. M. Bekk.
- P. 548. 5. ἐξελασθέντες] ἐξελαθίντες B. M. Bekk. 6. ὑπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς Bekk. 11. μαρτυρία] μαρτύρια M. Bekk. Ibid. πατρῶν] πατέραν B. M. Bekk. Ibid. τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν ἄλλα· τῶν τε νέων ἄλλα B. τῶν δὲ νέων ἄλλα Bekk. 12. ὅτε τῷ βαρβάρῳ] ὅτε μὲν τῷ βαρβάρῳ B. M. Ald. ὅτι τῷ βαρβάρῳ Bekk. Ibid. στρατῶν Ald. 14. τιν om. pr. M. 15. εὐσεβείας B. M. 17. δουλώσαντες B. M. ult. ἐφισταμένων] ἐπανισταμένων B. M. Bekk.
- P. 549. 1. προγόνους] πολεμίους M. 3. ἀποδίδωσι pr. M. 6. παρασπίνδους B. παρασπίνδους M. ult. τῶν om. pr. M.
- P. 550. 7. τῶν πατέρων M. 8. δάσουτιν M. 9. ἡμετέραν M. 12. τούτων, ὡς] τούτο, ὡς Bekk. 14. ὑπάρχον de suo Bekk. Ibid. τούτων ἀμ.] τούτων καὶ ἀμ. B. Bekk. 15. ἐνδοξότεροις] εὐδοξότεροις B. Bekk. 19. τῆς ἡμετέρας om. M. 20. εἰς] ἐπὶ M. pen. τῆς om. M. ult. βοηθῶν B. βοηθῶν M.
- P. 551. 2. ταῦτα] ταῦτὰ Bekk. 4. οὐντες ναυμαχοῦντων M. Ibid. πρὸ] πρὸς M. et pr. B. 9. ἡμετέρου B. 11. συμβαλλομένη τῆς ἀιθρίας B. M. 12. καὶ εἰς ἂ νεμ.] καὶ ἴσα νεμ. Bekk.
- P. 552. pen. χρῆσθε] τῇ τε B. M. ἴτε de suo Bekk.

ΗΡΩΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

- P. 631. 1. ἀνάγκη] μὲν ἀνάγκη M. Bekk. μὲν add. sup. lin. a pr. in B. Ibid. καὶ πολὺ] καὶ μὴ πολὺ B. M. Bekk. 3. ἄλλων] ἄλλου B. M. Bekk. ἄλλον Ald. 10. τούτους corr. B. Bekk. 16. τινός om. M. antep. ἡμῖν B. M. ult. οὖν om. B. M. [οὖν] Bekk.
- P. 632. 3. ἐπιστάμενοι corr. M. 4. μαθεῖν ded. vid. pr. B. 6. ἡμέτερα B. M. Ibid. κρείσσον, ἀναγινώσκοντες] κρείσσονα, γινώσκοντες B. Bekk. 8. ἡμετέραν B. 9. ἡμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. M. Ald. Bekk. 11. ἡμῶν] ἡμῶν Bekk. Ibid. ἡμῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. 12. γε ἦν] γε χάραν ἦν B. Bekk.
- P. 633. 1. ἡμᾶς B. M. 2. μετ' ὀλίγων M. 3. πολλοῖς om. pr. M. 7. ῥέτο] ὡς τὸ M. 8. αὐτοῖς] αὐτὸν B. M. Bekk. Ibid. ἡμᾶς B. M. Ald. 9. ἴσσεσθαι B. 10. ἡμῖν B. M. Ald. Ibid. ἔστιν om. M.
- Ibid. ἀθήρσει M. 11. ἀντιθέντες] ἀντιτιθέντες B. M. Bekk. pen. φθορὰν ὅσπν] φθορὰν καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἠδὲν καὶ τοῖς φίλοις συμφορὰν ὅσπν B. Bekk. ult. δύνανται] δύναται B. M. Bekk. Ibid. καθέσταται] καθέκαστον B. καθ' ἑκάστων Bekk.
- P. 634. 10. καὶ om. pr. M. 18. δαλύσομεν M. et pr. B. ult. καταργηλλόμεθα pr. B.
- P. 635. 5. καὶ γέροντες pr. B. 6. αἱ δ'] οἱ δ' M. Ald. Ibid. αἱ δὲ] οἱ δὲ M. Ibid. αἱ μὲν] οἱ μὲν B. οἱ μὲν M. 7. αἱ δ'] οἱ δ'
- B. M. 9. διαρπαζόμενα] διαλεξόμενα B. διαδεξόμενα M. 10. τῶν om. pr. B. Ibid. ὁ] οὐ pr. B. 11. προσῆκον] προσῆκον M. Bekk. antep. ἐθέλοντας] ἔθελοντας Bekk.
- P. 636. 3. τούτοις] τούτους B. M. Bekk. 5. τοῖς μὴ πολεμίους ἰκανῇ M. 6. συμπολημήσαντας Bekk. 8. πολεμῶν M. 10. ἠδικούμεθα B. 11. ταῦτα] ταῦτὰ Bekk. 13. βουλόμεθα] βουλευόμεθα codd. Vrat. Bekk. 14. καλῶς] καλῶς B. 15. οὖν pr. B. antep. ὑπὸ] ὑπὲρ M.
- P. 637. 1. μὲν om. pr. B. 3. ἡμετέραν B. 5. θέλοντες] ἐθέλοντες B. M. Bekk. 13. ὅς] ὁ B. M. Ald. 18. ἀμύνασθαι] ἀμύνεσθαι B. M. Bekk. ult. ὁπότερον B. M.
- P. 638. 1. ἀντιθέντων pr. B. 2. πράγματα] τὰ πρᾶγματα B. M. Bekk. 3. μὲν om. pr. B. Ibid. τοιούτου] τούτων B. M. Bekk. 5. βουλόμεθα M. 6. γενομένοις] γεγενημένοις B. Bekk. 7. μᾶλλον om. pr. M. 8. πλησιεστάτους] πλησιαστάτους M. Bekk. 9. προσηκούντας M. 16. ἔχοντα] ἄρχοντα B. Bekk. 20. τοιαύτην om. pr. M. antep. οὐ δὴ] εἰ δὴ B. M. Bekk.
- pen. ἐνθάδε πρὸς τὰς ἐκεῖνας M.
- P. 639. 1. οὕτω δὲ] ὅτω δὲ B. M. Bekk. Ibid. μὴδὲ ὅπλα μὴδὲ] μῆτε ὅπλα μὴδὲ B. μῆτε ὅπλα μῆτε Bekk. 3. ἀωοσπερήντων πραγμ.] ἀπεσπερήθη τῶν πραγμ. B.

Bekk. 4. μάθητέ] θήται B. Bekk. 5. ἄν παρ. θήται om. M. 5. ἄ παρ' B. M. 9. Λακεδαιμονίαις] Λακεδαιμονίους B. Bekk. Ibid. ἡμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ἡμῖν] ἡμῖν B. M. Bekk. 13. ἐγχαρῶσιν B. M. pen. λέει σχῆσαι M.

P. 610. 5. εἰ ἡμαρτῶν . . . καίτοι add. in marg. M. 6. κρατίσται M. ult. 3i om. pr. B.

P. 641. 9. τῶν λόγων] τὸν λόγον Bekk. 6. τοῦτο M. 8. καὶ μὴτ' ἐπιπέσειν] ἐπιπέσει add. in marg. M. 9. λόγον τῶν] λόγον τῶν B. Bekk.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

Α Ι Α Σ.

P. 642. Tit. ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ] ΑΙΑΣ I. Ald. Bekk.

P. 642. 11. ἀνέθηκαν] ἀνέθεσαν I. p. Bekk. ἀνέθησαν Ald. 13. αὐτῆς] αὐτῶν I. p. Bekk. om. Ald.

P. 643. 2. βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι] οἶκ

νται I. Ald. οὐκ ἔστιν I. p. 26. δικάσεται] δικάσεται I. p. Bekk. Ibid. γαυροῦσθε] γαυροῦσθε I. Bekk.

P. 644. 5. ἔτι κριταί] ἔτι οὐ κριταί I. p. Bekk. Ibid. μὴ δεξασταί] μὴ om. I. p. Bekk.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 644. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ I. Ald. Bekk.

P. 644. 7. οὔτε εἰ] οὐδὲ εἰ Bekk. 10. ἔνεκα ἀφίγμ.] ἔνεκα δεῦρο ἀφίγμ. I. p. Bekk.

P. 645. 15. εἴ om. I. 17. κτείνετε cod. Marc. Bekk. 19. δράσαντι] δράσαντι Bekk. 20. καὶ πολλὰς γε] ἐγὼ δ' ὄδα ὡς καὶ πολλὰς I. Bekk. 23. ἐργάσασθαι] ἐργάσασθαι I. p. Bekk. 26. δράσας, οἷς τοῦτω] τοῦτ' ἔδρασας, οἷς I. Bekk. τοῦτω δράσας, οἷς p. ult. κακῶ; I. p.

P. 646. 4. τε καί] τε om. I. Bekk.

6. οὐ τρατῶν] ἀτρατῶν I. Ibid. δράσας I. p. 14. φύλακας] ἀποφύλακας I. p. Bekk. Ibid. ἔσονται] ἔσονται I. Bekk. 19. τὰς ναῦς I. 29. αἰ] αἰ I. ult. παλίμας I.

P. 647. 3. ἰθίλει] ἰθίλει I. p. Bekk. 7. βλάπτει I. ult. κακῶ ἰσχυροῦσθε] κακῶ ἰσχυροῦσθε I. Bekk.

P. 648. 2. διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς] διὰ γὰρ ἰσχυρὸς I. p. μὴ γὰρ ἰσχυρὸς post lacunam Ald. διότι γὰρ ἰσχυρὸς I. Bekk. 3. εἶναι οἶκ] εἶναι, καὶ οἶκ I. Bekk. pen. τοῖς φορβ.] ταῖς φορβ. p. Ald. Bekk. καὶ φορβ. I.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 649. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ B. Bekk. om. M. ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.

P. 649. 1. λεγομένων B. 3. πάριτε B. 4. μὲν ὠφέλεια ἡμῖν B. Ibid. ἐστὶν αἰδμία pr. M. 5. τε λόγους B. 6. ἀκεραῖους B. Ibid. δόξαν] γνῶμην M. 7. καὶ om. pr. M. 8. ὁπωτέρων B. Ibid. πλείων] πλείον B. Bekk. 9. 5] καὶ M. 11. ἡμῖν B. 13. ἔνεκεν] ἔνεκα B. Bekk. 16. ἰδίας φιλοταγείαν φιλοτιμία B. pen. παλλαμήδη B. παλαμήδην M. Ibid. ἡμῖν δικαίως εἰς κρίσιν I. Bekk. ἡμῖν δικαίως ὡς κρίσιν M.

P. 650. 1. προδοσίας B. Ibid. δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπιχειρήματα B. 3. οὐτ' M. Ibid. ἐνεργετο B. 4. χεῖματες B. 9. σχεδὸν γὰρ] σχεδὸν μὲν γὰρ I. M. p. et add. sup. lin. a pr. in B. Bekk. 10. ἡμῖν. B. 11. εἰς τοῦς] εἰς τὰς B. I.

M. p. Bekk. Ibid. ἀπίπτα M. 12. τοῖ ποτε] ποῖ ποτε B. ποῖ ποτε Bekk. 13. ἄς δ'] ἔχει δὲ δδ' B. Bekk. 15. 3] τ' B. 16. συνόντων] ἰόν. ἰόντων B. 18. αἰσῶ] τοῦτω B. 20. et 22. ἰστών] ἰστών Bekk. 23. προσκαλίτας B. 24. δευροῦ M. pen. Κασιάνδραν] Κασιάνδραν I. M. Bekk. Ibid. ὥσπερ] καθάπερ B. Bekk.

P. 651. 2. τῆξιμα.] τῆξιμα. MARTYRES. I. Bekk. 4. δὲ ἂν B. 5. ἀποκρίσαι] ἀποτοξείσας B. Bekk. 6. μὴ ἰξήματα ἀδικίας] μὴ εἰκὸς οὔτας B. μὴ ἀδικίας I. M. p. μὴ εἰκὸς οὔτας Bekk. 7. κριτῶν γε προσπίπτε I. 8. προσπίπτε] προσπίπτε B. I. Bekk. προσπίπτε M. Ibid. ἡμῖν εὐστ. B. 9. γὰρ καὶ πρὶν I. Bekk. Ibid. πρὶ] πρὶν M. p. 10. ἡμῖν M. p. Ald. Ibid. τοῖς ἔχοντα] ἔχοντα τοῦτω B. Bekk. 13. ἔστι] ὅτε B. 14. εἰ τε I. Bekk. 14. ἰσχυροῦσθε] ἰσχυροῦσθε B. M. Bekk. Ibid. ταμ-

δεῖ] τεκμ. δὲ δεῖ B. l. Bekk. 16. πνι-
κάδε] πνίκα B. πνίκα τε l. M. p. Bekk.
πνίκαδε Ald. Ibid. προδώσει] προδώσει
l. Bekk. 17. αὐτός B. 18. καὶ ἐκείνοι]
ἐκείνοι τε B. Ibid. τούτω] οὗτω M. 19.
μὴ om. pr. B. Ibid. δέ] τε M. 20. λάβωι
M. 21. σπανίως] σπανίως Bekk. Ibid.
χρήσασθαι] χρήσθαι B. Bekk. 22. τοῖς
ἐψήφισμένοις om. pr. B. antep. οὐδὲν
περὶ B. ult. δοκῆ B.

P. 652. 1. ταῦτα] ὅτι ταῦτα B. Bekk.
εἰ ταῦτα l. Ibid. σοφῶ] σοφιστοῦ B. l.
M. p. Bekk. 2. αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσό-
φω] αὐτοῦ, ὅς τυγχάνει φιλοσοφῶν B. Bekk.
αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἄξια ὄντα l.
αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσοφῶν M. p. 3. τά τε
B. M. 4. τὰ νῦν παρεστ.] νῦν om. B. l. M.
p. Bekk. Ibid. περὶ σπηκῆ B. Ibid.
γενέσθαι om. B. M. p. ante ἐπιδείξω ponit
l. Ibid. στρατιᾶν] στρατείαν M. Bekk.
Ibid. ἄπασαν] πᾶσαν B. l. M. p. Bekk.
5. ὑμῖν B. 6. δὲ καὶ διὰ B. 8. ναυτίλος B.
9. ἀλείων] ἀλείων B. Bekk. Ibid. αὐτός
B. 10. ὑφῆρκε] ὑφῆρται B. Bekk.
11. τε] δὲ M. 12. ἀκούσαντες μετὰ ἀλη-
θείας τῶν τότε γεν.] τὰς ἀληθείας ἀκούσαν-
τες τῶν γεν. B. Bekk. 13. ἀλέω B. 15.
ὑπὸ τῆς] ἐκ τῆς B. Bekk. 16. δεῖ τοὺς
υἱεῖς] δεῖν τοὺς υἱούς B. l. M. p. Bekk.
17. ἀλέω B. qui sic et infra. 20. στρα-
τεύόμενος om. B. Ibid. Ἀργείαν] Ἀργεῖαν
B. M. p. Bekk. antep. ἐπῶ] ἱερῶ B.
pen. κυῶσαν l. Ibid. ὁ πατὴρ ἦσθετο B.
ult. τε τὴν l. τε εἶναι αὐτὸν B.

P. 653. 1. ναυτίλου B. 3. ὡς] ὅτε B.
Ibid. γίνονται] ἦγεν M. 4. ὧν ἄλ.] ὧν ὁ
ἄλ. B. Bekk. Ibid. ἀπέστελεν B. 5.
εἰς Μυσ.] εἰς Μυσ. B. l. Bekk. εἰς Μυσίαν
om. M. 6. ἀπιδὼν] ἄπαις ὧν Bekk. 8.
περιάμω αὐτῶ εἰς τι ὄλ. B. 10. ἐν Δελφ.
ἱερὸν] ἱερὸν τὸ ἐν Δελφ. B. l. M. p. Bekk.
12. γένεσιν B. 14. οὗτος] οὗτω B. l. p.
Bekk. 15. δὲ om. M. 16. αὐτοῦς τε B.
17. διελευθῆν τὴν κτίσιν M. 21. ἔσονται M.
Ibid. ἔλθοι M. 22. καὶ ὁ B. 23. καὶ om.
B. Ibid. ἐκ τῶν λαβῶν pr. ἐκ τῶν οἰκῶν
λαβῶν corr. B. Ibid. ἂ] ὅσα B. Bekk.
antep. ἀποπλέων ὄχητο om. M. pen. οὔτε]

ὁ B. l. M. Ibid. οὐθένα] οὐδένα l. M.
οὐθένα Bekk.

P. 654. 2. ἑὸν B. 3. οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν
om. B. 6. στρατείαν M. Ibid. ἄλλοτε
M. 7. αἰτήσονται M. Ibid. στρατιάς B.
Ibid. καὶ δὴ] καὶ δὴ καὶ l. Bekk. Ibid.
ἔπεμπεν B. M. 8. et 9. κινύραν B. κινύ-
ραν Ald. 9. συστρατεύειν] συστρατεύειν B. l.
M. Bekk. Ibid. τε παρ'] τε πολλὰ παρ'
B. Bekk. 11. ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς B.
12. ἐπηγγέλλετο l. M. p. 13. ἀποπέμψαι
ὁ κινύρας B. Ibid. δὲ αὐτοῖ] δὲ καὶ αὐτοῖ
B. Bekk. 15. δοκῆ B. Ibid. εἰ ἄρά γε
κολάσασθαι ἀξίον ἔστι τὸν B. 18. δὲ καὶ
κατ. B. 20. ἐξευρηκέναι τάξεις] τάξεις
ἐξευρηκέναι B. Bekk. 22. πυρσοῖ B. Ibid.
καὶ om. B. 23. ψευδόμενος φανερώς ἐλέγ-
χεται pr. ἐλέγχεται φανερώς ψευδόμενος ἐν
ὑμῖν corr. M. Ibid. γὰρ ὅδε πρεσβύτερος
ὑμῶν B. 25. φάλακι B. pen. φάλαγγα M.

P. 655. 2. μὲν γε] μὲν δὴ B. l. M. p.
μαθὼν
Bekk. Ibid. ἦνεγκι M. Ibid. λαβῶν M.
3. τὰ post δηλοῖ ponit B. 4. θράκες B.
5. ζεύς που φολέντι κεραυνῶ B. 6. ἄλγρον
B. Ibid. Ἑρακλῆν] Ἑρακλῆα B. Ἑρακλῆ
M. Bekk. Ibid. ἐδίδαξε] ἐξεδίδαξε l. M.
p. et corr. B. Bekk. 8. Τέννος] λῆνος B.

11. τετάρων M. 12. ὥστε B. ὡς M.
Ibid. ἀνέρας l. 13. οὐ] οἱ B. 15. πρῶτοι]
καὶ πρῶτοι B. πρῶτοι τε l. Bekk. Ibid.
χαρακτῆρας l. M. Ibid. ἔβαλλον] ἔβαλον B.
l. M. p. Bekk. 16. παρ' ὧν] ὁ παρὰ δ' B.
Ibid. σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμῶν] σοφίζε-
ται τὸν ῥυθμῶν B. σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμῶν
M. σοφίζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς l.
Bekk. 17. αὐτοῦ πάντα] αὐτοῦ ταῦτα
πάντα B. Bekk. 22. ἐδίδαξε] κατέδειξε
B. Bekk. 23. νικᾷσι] νενικηκῶσι B. Bekk.
Ibid. ἀπὸ τῶν κύβων γενόμενα ἀνόητα B.
25. σωρσοῦς αὐ] ἐσοφίσατο om. M. Ibid.
ἀλλ' om. B. Ibid. ἐπὶ τῶ ἡμετέρῳ B. ἐφ'
ἡμετέρῳ l. 26. ἂ om. l. Ibid. χρισίμων
B. pen. πάντα οὕτως M.

P. 656. 2. αὐτῶν M. 5. καὶ om. B.
Ibid. παλαμήδην M. pen. οὔνεκα B. Ibid.
παραδειγμάτων pr. M. ult. ποιήσασθε B.

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

P. 656. 4. διὰ βεβαίων] δι' ἀβεβαίων l. p.
διὰ βιβλίω Bekk.

P. 657. 7. παραχρῆμα] παραυτίκα καὶ l.
παραυτίκα p.

P. 658. 5. ποδάκις l. 20. τὴν δύναμιν
αὐτοῦ] αὐτοῦ τὴν δύναμιν l. αὐτῶ τὴν δύναμιν
Bekk. 21. λέγουσι p. 27. δεῖ τοὺς] δὴ
τοὺς l. Bekk. 28. τοὺς ἀπολυμένους] τοὺς
ἔργιζομένους l. Bekk. τοὺς ἀπολλυμένους p.

P. 659. 4. ἀπολείπεται Bekk. Ibid.
πῶς οὐ] πῶς δ' οὐ l. p. Bekk. 13. ποιεί-
σθαι μελέτην] μελέτην ποιείσθαι l. Bekk.
14. ἔχουσιν l. p. 18. ἐμπιμπλώσι] ἐμ-

πιπλώσι l. p. Bekk. 21. μάλιστα] κάλ-
λιστα de suo Bekk. 26. ἀφ' οὗ] ἀφ' ὅς l.
Bekk. ult. καδιστῶσι l.

P. 660. 3. τῶν λόγων] τὸν λόγον l. Bekk.
5. δοκεῖ] δοκεῖν p. Bekk. 7. τῆς τοῦ λέγειν]
ἐν τῶ λέγειν l. ἀντιλέγειν p. 10. μηδὲν]
μηδὲν l. p. Bekk. 28. δεδεδυμένοις l. an-
ter. εὔθεσι] ἔθεσι l. p. Bekk. pen. τῆς ἐν
om. l.

P. 661. 15. δυσανάληπτος ἡ μνήμη καὶ
l. p. 16. ἀλήθειαι p. 24. τι om. l.

P. 662. 8. τῶν λόγων] τῶν γνωμῶν l.
Bekk. 18. οὐδαμοῦ] οὐδαμῆ l. Bekk.

21. μεχεῖσθαι] χρῆσθαι l. Bekk.

P. 663. 4. ἔχομεν] ἔχοιμι l. Bekk. Ibid. καὶ κατὰ] καὶ om. l. Bekk. 7. τῆ om. l. 9. γεγραμμένους] κειρημένους l. p. Bekk. 17. λόγος l. 21. ἐπιδείξει; Bekk. Ibid. προσδιαβάλλειν] προδιαβάλλειν l. Bekk. 25. τοὺς om. l.

P. 664. 5. εἴκοτα l. p. Ibid. [χρῆται] λόγους l.

P. 665. 1. χρῆσθαι] χρῆσθαι l. Bekk. 3. σπουδάζειν] σπουδάζειν p. Bekk. 7. εἰ- τος] εἰς p. om. l. antep. παύσαι] παύσαι l. p. Bekk. pen. ἐπιμαρτυρήσας] ἰταμα- λήσας l. p. Bekk.

Γ Ο Ρ Γ Ι Ο Υ

ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

P. 666. tit. ΓΟΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ] ΛΕ- ΟΝΤΙΝΟΥ om. B. l. p. Bekk.

P. 666. 5. ἐπαίνοι] ἐπαίνοι B. Bekk. Ibid. ἐπιτιθέσθαι] ἐπιθέσθαι B. Bekk. 9. ἐρόφης και ἐρόφης] ἐρόφης και ἐρόφης γέγονεν B. ἐρόφης και ἐρόφης γέγονεν l. et pr. p. ἐρόφης και ἐρόφης γέγονεν B. 10. τῶν] ὁ τῶν B. 12. ἀκούσασαν] ἀκούσαν B. l. p. Bekk. 13. καὶ δεῖξαι om. l. 14. καὶ παῦσαι] ἢ παῦσαι B. l. p. Bekk. antep. καὶ γυναικῶν om. pr. B. Ibid. ἔς ὃ ἦς εἶδε ὁ B. l. p. Bekk. ult. τοῦ δὲ λεγομένου] λε- γομένου δὲ B.

P. 667. 2. φῶναι] φάνας B. l. p. Bekk. 6. μεγάλης l. Ibid. μεγάλη] μέγα B. Bekk. 8. οἰκίας] ἰδίας B. 9. ἔρωτος φιλ.] ἐρωτῶς τε φιλ. B. l. p. Bekk. 11. ὁ τὴν] ὁ om. B. l. p. Bekk. 12. αἶ] καὶ B. 15. προσθήσεται l. 16. εἰς Τε.] εἰς τὴν Τε. l. p. Bekk. τὴν add. sup. lin. in B. 17. βουλήματι:] βουλήμασι pr. βουλεύμασι B. Ibid. κελύσματι] βουλήμασι pr. βουλεύμασι corr. B. 18. ψήφισμασιν B. 19. ἠἔρωτι ἀλοῦσα om. B. l. p. 20. ἀξίος] οὐκ ἀξίος l. Bekk. antep. ἦσσαν] ἴσσαν B. pen. κρείττονος] κρείσσονος B. Bekk. Ibid. τε καὶ ἀγεσθαι] τὸ μὲν γὰρ] καὶ ἀγεσθαι, καὶ τὸ μὲν B. l. p. Bekk. ult. ἦσσαν] ἴσσαν B. ἦσσαν l. Bekk.

P. 668. 1. κρείσσαν] κρείσσον B. l. Bekk. 5. et 8. εἰ δὲ] ἢ δὲ B. l. p. Bekk. Ibid. ἢ] ὡς B. 6. ἀξίος ὁ] ἀξίος οὐκ ὁ B. l. p. Bekk. 7. λόγῳ και νόμῳ και ἔργῳ, λόγῳ μὲν αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας B. 11. σέ- πονθε] ἔπαθε B. l. p. Bekk. 12. οἰκτεῖρην B. p. 13. ἔν ὃ] ἦν om. B. l. p. Bekk. 15. σμικροτάτῳ B. l. p. 18. ἐργάσασθαι l. 19. δόξῃ] δόξῳ l. 21. ἡς τοὺς] ἢ ὡς B. 22. και φιλ.] και πόθος φιλ. B. Bekk. και ζῆ- λος φιλ. l. 23. εὐτυχίας και δυσπραγίας] εὐτυχίας και δυσπραγίας B. Bekk. antep. ἠδοῖαι] ἔπαυθαι] ἔπαυθαι] ἔπαυθαι B. Bekk. Ibid. μὲν ἠδοῖης, ἀπαυ. δὲ] μὲν et δὲ om. B. l. p. Bekk. ult. μετέστησε γοῦτ.] μετέστησεν αὐτὴν γοῦτ. B. Bekk.

P. 669. 4. ψευδῇ] δὲ ψευδῇ B. l. p. Bekk. 6. ὦν] ἦν B. 7. ἡ τὰ] εἶτα post lineam dimidiam vacuum l. 9. εἶχεν] ἔχει B. l. p. Bekk. 13. Ἐλένη ἰσοίως] Ἐλένη ἴσως ἦλθεν ἰσοίως B. p. Bekk. εἰλένη λόγῳ

ἰλδόντα ἰσοίως l. Ibid. ἴσως] ἴσως ἦν l. ἴσως ἦν l. Bekk. ἴσως ἦν p. 14. εἰ περὶ] ἀσπερὶ B. l. p. Bekk. Ibid. ἀρρα- σθήσαι] ἰρρασθή B. p. Bekk. ἀρρασθῆσαι l. Ibid. τῆ γὰρ παιθεῖ ὁ τοῦ παρῖου] τὸ γὰρ τῆς παιθεῖ; ἔξην, ὁ δὲ τοῦ; B. τὸ γὰρ τῆς παι- θεῖ; ἔσχη ὁ καὶ; l. τὸ γὰρ τῆς παιθεῖ; ἔξην, ὁ δὲ τοῦ; p. Bekk. 15. οὐδὲ] ἰδὲ; B. Ibid. οὐ] εὐν B. p. post εὐ lacuna lit. H. capax in l. 16. τὴν secundum om. B. Ibid. πείσας ἦν] cod. Baroc. Bekk. 19. ἀναγκ. λόγῳ] ἀναγκ. τῆ λόγῳ B. Bekk. 21. και om. l. pen. ἰταμαρτυρήσας] ἰταμα- ρτυρήσας B. p. Bekk. ult. ἀθελα και ἀπισ- στα] ἀπιστα και ἀθελα B. ἀθελα και ἀπιστα l. p. Bekk.

P. 670. 1. ante τοὺς lit. 3. eras. in B. Ibid. ἀρεταίους] ἀναγκάσιος B. l. p. Bekk. 2. ἐτρεψα] ἐτρεψα B. l. p. Bekk. 3. ἀλλ' οὐκ l. Ibid. τρίτος φιλ.] τρίτος δι φιλ. l. H. om. Bekk. 4. post ἄς lit. 2. eras. in B. 6. λόγῳ] νόμῳ l. p. 8. ἀλλὰ ἀλλὰχρῶ] ἀλλως ἀλλὰχρῶ B. p. ἀλλως ἀλλὰ χρῆμας l. Bekk. Ibid. ἐκ om. l. 9. ἐκ τῶν B.

10. ἐτρεψαν B. 12. ἐξεφραμάκτισαν και ἐροήτουςαν B. 15. ταῦτα πάντα pr. B. 17. καὶ γὰρ ἐξῆμην] ἄ γὰρ ἔρωμην, ἔχει φῶ- σιν, si de umbris lit. recte divino, in ta- sura B. Bekk. 18. ἕκαστος] ἕκαστο Bekk. 19. καισὶς] κατὰ τοὺς B. l. p. Bekk. 20. και πολέμιον] και πολέμιον ἐπὶ πολέ- μίσιος B. p. πολέμιος ἐπὶ πολέμιον l. Bekk. Ibid. ὀπλίσις] ὀπλίσιος B. ὀπλίσιος l. p. Bekk. antep. ἀλεγεινός B. pen. ἐπά- σαστο l. ult. ἀκινδύν cod. Baroc. Bekk. Ibid. μέλλοιτος εὐδέπω] τοῦ μέλλοιτος B. l. p. Bekk.

P. 671. 1. ἰσχυρῶς] ἰσχυρῶ B. l. p. Bekk. 5. παρόντι φρον.] παρόντι χρεῖσι φρον. B. Bekk. 7. ματαίσις νότις και δι- κῆ; πικρῆ;] ματαίσις νότις και δι- κῆ; πικρῆ; B. Bekk. 8. περιπέσσαν pr. B. 9. ἀν- γραψεν] ἐνέγραψεν B. l. p. Bekk. 11. τὰ secundum om. B. p. 15. ἔμασαν] ἔμα- σαν om. B. l. p. Bekk. 16. λιπὴ] λιπὴ B. l. p. Bekk. Ibid. παρ. ἔψω] παρ. τῶ ἔψω B. Bekk. 17. ἐργάζεσθαι B. 18. τῶν πραγμάτων.] πραγμάτων και συμβόλων B. Bekk. 19. ἔμασαν] ἔμασαν B. pen. θέταρην κρατῆ] κρατῆ om. B. l. p. Bekk.

Ibid. ὁ ἦσσαν I. Ibid. τούτων p. om. I. ult. δυνατὸν I.

P. 672. 2. γὰρ ἤλθε] γὰρ ὡς ἤλθε B. I. p. Bekk. 6. ἔρασθ. εἶτε ὑπὸ] ἔρασθ. εἶτε λόγῳ πεισθεῖσα εἶτε βία ἀρπασθεῖσα

εἶτε ὑπὸ B. I. p. Bekk. 7. ἀναγκ. ἐπραξέ] ἀναγκ. ἐπραξεν ἂ ἐπραξέ B. Bekk. antep. νόμῳ ὄν] μῶμῳ ὄν pr. μῶμῳ ὄν ἐν corr. B. Ibid. ἐπ' ἀρχῇ] ἐν ἀρχῇ B. Bekk. pen. ἀμαθείαν] ἀμαθίαν B. I. p. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

P. 672. Tit. ΓΟΡΓΙΟΥ] τοῦ αὐτοῦ B.

P. 672. 1. καὶ ἡ ἀπολογία add. in marg. M. 2. γίνεσθαι B. M. ult. δεῖ M.

P. 673. 3. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ] ἀποκτεῖναι γὰρ με B. Bekk. 5. ἐγὼ οὐδὲν M. 7. δοξάζων με] δοξάζοντά με B. M. δοξάζων γε Bekk. 9. γὰρ, ὅς] γὰρ οὐ; ὅς Bekk. 11. κακουργία] πανουργία B. antep. ἦν pr. B. Ibid. γινόμενον M.

P. 674. 1. ἡβουλήθην] ἐβουλήθην ἔργους B. Bekk. om. M. 10. τούτῳ M. 11. γενέσθαι] γενέσθω Bekk. 14. ἀγνοήσωμεν B.

Ald. ἀγνοήσωμεν M. Ibid. ἀλλήλους M. δεομένων

16. μελλόντων M. 21. γὰρ ἦν] γὰρ ἂν ἦν B. Bekk. 22. ἐκείνου] ἐκείῳ B. M. Ald. pen. πολλοὶ ἦσαν] πολλοὶ ἂν ἦσαν B. Bekk.

P. 675. 1. νυκτός; ἀλλὰ] νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ Bekk. 6. δὲ φανερός] δ' ἂν φανερός B. M. Bekk. 8. γινόμενα M. 11. ἐγίνετο M. Ibid. ἀπώτερον M. 12. πράττομεν μὲν γὰρ οὗτος B. M. Ibid. ἐπραττεν] ἐπραττον Bekk. 20. ἐμοὶ ταῦτα] ἐμὸν

ταῦτας Bekk. 21. ἀνείγειν M. antep. κλίμακος] [διὰ] κλίμακος Bekk. Ibid. οἰκοῦν B. M. ult. ἐν om. B. M.

P. 676. 4. εἰ καὶ] καὶ om. B. M. Bekk.

Ibid. πάντων μάλιστα M. 5. οὐδεὶς βουλ.] οὐδεὶς γὰρ βουλ. B. M. Bekk. 8. ἀλλ' ἡμῶν; ἀλλ' B. 11. βαρβάρων om. B. M. Ald. [βαρβάρων] Bekk. 16. τιμωρίας] μωρίας B. Bekk. τι μωρίας Ald. 18. ἐλευθερίας] βασιλείας B. Ibid. τις ὅτι] τις ἂν ὅτι B. Bekk. 19. ἐπεθύμησα τούτους M. 22. ante οὐχ lit. 3. aut 4. eras. in B.

Ibid. βουλεύοντες M. 24. οὐδὲν M. 25. παροισχόμενον βίον corr. M.

P. 677. 2. γένειτο τιμαί M. 3. ἀπετύγχανον] ἐτύγχανον B. M. Bekk. Ibid. γὰρ ἐντιμ.] γὰρ ἐν τοῖς ἐντιμ. B. γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμ. Bekk. 4. ἡμῶν M. 6. Σεμέλιος M. 8. τὴν δίκην] τὴν δὲ [δίκην B. Bekk. 13.

ἐχθροὺς καλῶς M. antep. ἔχει M. ult. ὡς δὲ om. B. M. [ὡς δὲ] Bekk.

P. 678. 1. ταῦτα γὰρ πρ. B. M. 5. ἐνεχείρησα M. et pr. B. Ald. 7. με χεῖρ M. 10. παραμελήσαντι - - βαρβάρους add.

in marg. M. 12. ἀπορρίψαντι B. 16. ἠπίσταντο M. πάντων ἠπίσταντο ded. vid. pr. B. 19. ἀναλάβῃ B. M. 20. οὐδ' οὐτ' B. M.

P. 679. 1. ἄξιον - - κατηγορεῖς om. pr. M. 4. εἰδῶς] ἰδῶν B. Bekk. 12. ἀγένητα πῶς ἀδύνατα B. ἀγένητα πῶς ἀδύνατα M. 14. οὐδὲ μόνον ῥάδιον om. M. 15. μόνον] μόνῳ B. M. Ibid. ἐμοὶ δὲ οὐδὲτερον εὐρεῖν add. in marg. B. 17. δὲ] δὴ B. Ibid. μὴ om. B. M.

P. 680. 1. οὔτε] οὐδὲ B. M. 4. ὡς περ οὐχ] ὅπερ οὐχ B. ὡς περ οὐχ M. ὡ περ οὐχ Bekk. 5. εἶναι om. M. 9. τις τοὺς] τις om. B. M. Bekk. 16. τοὺς τε B. M. 20.

ὀνήμενος εἶη B. 22. βουλόμενος M. Ibid. alterum βούλομαι om. B. M. 25. πρὸς ἡμᾶς] πρὸς δ' ἡμᾶς B. M. Bekk. 26. κατηγορημένῳ B. M. 27. κατηγορουμένῳ B. M. Ibid. οὐ om. B. M. 29. τι ἐμοὶ pr. B. pen. κατηγορημένον δεῖν] κατηγορουμένον δεῖν M. κατηγορημένον δεῖν] Bekk. ult. ἀγαθὸν B. M. Ibid. ὑπερῆδιστόν μοι] ὅπερ ὑδιστόν μοι Bekk.

P. 681. 1. καὶ δεύτερον] καὶ δεύτερον καὶ B. Bekk. 2. ἀναμαρτήτος om. M. 3. ἀπάσης M. Ibid. αἰτίαν] ἐλπίδα M. 7.

ψευδαίμην M. 11. πορικὸν pr. B. 12. πολεμικῶς] πολεμίας B. M. Ald. Bekk. Ibid. πλεονέκτημα M. 13. τε τοῦ] τε om. Bekk. 18. ἡμᾶς om. M. 20. τὸν γὰρ] τὸ γὰρ B. M. Bekk.

P. 682. 5. οἰκτεῖριμων] οἰκτιρίμων B. M. οὔτων Bekk. Ibid. πλείστον M. 7. τασσόμενον] προστασσόμενον Bekk. 11. λοιπὸν B. M. Ald. 12. λιταὶ] τι B. M. 13. χρήσιμα] παρὰ δ' ἡμῶν] χεῖμασι παρὰ δύναμιν B. M. 16. ἀπαντήσαντα pr. M. 22. μεγάλοις B. 23. ἀνηκίστων] ἀκεστῶν Bekk. 24.

μετανοήσαντι δὲ ἀδύνατα M. pen. ἦν om. M. ult. καθάρων γε B. M.

P. 683. 1. κρείσις] [ἢ] κρείσις Bekk. Ibid. ἢ διὰ] ἦδη B. Bekk. ἢ διὰ M. Ibid. ἐπεὶ M. 6. ὁ μὲν] τὸ μὲν B. M. Ald. 9. παρὰ om. B. M. [παρὰ] Bekk. 11. ἡμῶν M. Ibid. δίκης om. M. 15. ἀποκτενώτες B. 18. τὰ add. sup. lin. a pr. in B. antep. τοὺς δὲ om. pr. M. Ibid. Ἕλληνας om. pr. M.

FINIS.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 89. 9. in Var. Lect. infra Textum add. ⁵ἰγένοντο—p. 101. in Var. Lect. infra Textum corr. ἀδίκων—p. 108. ult. corr. ³εὐδ'—p. 122. 17. corr. ⁶τούτο—p. 123. 17. corr. τετταράκοντα—p. 125. 7. corr. ¹υἱός—p. 136. 17. corr. λειφθείς—18. corr. ⁴Μνήσκοντες—p. 141. 8. corr. γὰρ—9. corr. ἀρρίβαν—p. 155. 2. corr. in marg. 201—p. 281. 2. corr. in marg. 92. 1—p. 287. 8. corr. ²Νικοδόμου—p. 304. in Var. Lect. infra Textum corr. ²ἡμετέραν—p. 316. 21. add. in marg. inter. 35—p. 321. 22. corr. ⁴μόνων—p. 323. in Var. Lect. infra Textum add. ¹ῥωας—p. 424. 16. add. in marg. exter. 180—p. 455. 6. corr. ἡμετέροις—p. 548. 6. corr. ὅτι—p. 655. 22. corr. ⁷κατέδειξε, et in Var. Lect. infra Textum ⁷ἔδίδαξε—p. 663. Not. col. 2. 5. corr. REISK.—p. 666. Not. col. 1. pen. corr. REISK.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

REC'D LD-URE

NOV 05 1984

OCT 05 1984

3 1158 00960 9917

PA
3479
A1
1828
v.4

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 538 392 2

